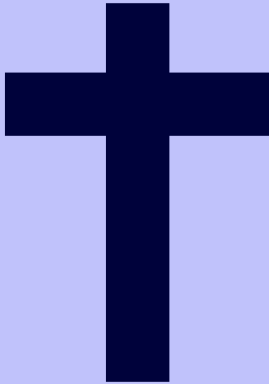

မဏ္ဍိမာကျမ်းစာ

The Holy Bible in the Burmese language of Myanmar, Judson
version of 1840

မြန်မာကျမ်းစာ

The Holy Bible in the Burmese language of Myanmar, Judson version of 1840

Public Domain

Language: ဗမာ (Burmese)

Translation by: Adoniram Judson

2021-07-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 26
Aug 2022

5602fb7e-6c4f-5434-acb0-8e67903ea45f

Contents

ရှင်မသံခရစ်ဝင် 1

ရှင်မာကုခရစ်ဝင် 118

ရှင်လုကာ 193

ရှင်ယောဟန် 319

တမန်တော်ဝတုတု 413

ရောမ သြဝါ စာ 534

ကောရိနုတု သြဝါဒစာ ပထမ စာစောင် 586

ကောရိနုတု သြဝါဒစာ ဒုတိယစာစောင် 637

ဂလတီသြဝါဒစာစောင် 669

ဖေက်သြဝါဒစာစောင် 685

ဖိလိပူပိသြဝါဒစာစောင် 702

ကောလောသံသြဝါ'စာ 714

သက်သာလောနီ ပထမ စာစောင် 726

သက်သာလောနီ ဒုတိယ စာစောင် 737

တိမောသေ သြဝါဒစာ ပထမစောင် 743

တိမောသေ သြဝါဒစာ ဒုတိယစောင် 756

တိတုသြဝါဒစာ 765

ဖိလိမုန်သြဝါဒစာ 771

ဟေဗြဲသြဝါဒစာစောင် 774

ရှင်ယာကုပ်သြဝါဒစာ 810

ရှင်ပေတရုသြဝါဒစာ ပထမစာစောင် 823

ရှင်ပေတရုသြဝါဒစာ ဒုတိယစာစောင် 836

ရှင်ယောဟန်သြဝါဒစာ ပထမ စာစောင် 845

ရှင်ယောဟန်သြဝါဒစာ ဒုတိယ စာစောင် 858

ရှင်ယောဟန်သြဝါဒစာ တတိယ စာစောင် 860

ရှင်ယုဒသြဝါဒစာစောင်	862
ဗျာဒိတ်ကျမ်း	866

ရှင်မသဲခရစ်ဝင်။

1 အာမြဟံ နှင့် ဒါဝိဒ် တို့မှ ဆင်းသက် တော်မူသောယေရှု ခရစ်
 ၏ဆွေ တော်စဉ်မျိုးတော်ဆက်စာရင်း ဟူမူကား၊ 2 အာမြဟံ သား
 က္လဇာက် ။ က္လဇာက် သား
 ယာကုပ် ။ ယာကုပ် သား
 ယုဒ မှစ၍
 ညီနောင် တစ်စု။ 3 ယုဒ သည် မိမိခင်ပွန်းတာမာ တွင် မြင် သောသား
 ဖာရက် နှင့် ဇာရ ။ ဖာရက် သား ဟေဇရုံ ။ ဟေဇရုံ
 သား
 အာရုံ ။ 4 အာရုံ သား အမိနဒပ် ။ အမိနဒပ် သား နာရှုန် ။ နာရှုန်
 သား စာလမုန် ။ 5 စာလမုန် သည် မိမိခင်ပွန်းရာခပ် တွင် မြင် သော
 သားဗောဇ
 ။ ဗောဇ
 သည် မိမိခင်ပွန်းရုသ တွင်
 မြင် သော သားဩဗက် ။ ဩဗက် သား ယေရဲ ။ ယေရဲ သား
 ဒါဝိဒ် မင်းကြီး တည်း။ 6 ဒါဝိဒ် မင်းကြီးသည် ဥရိယ
 ၏ခင်ပွန်းဖြစ်ဘူးသော မိန်းမ တွင် မြင် သောသားရှောလမုန် ။ 7 ရှော
 လမုန် သား
 ရောဗောင် ။ ရောဗောင် သား
 အဘိယ ။ အဘိယ
 သား
 အာသ ။ 8 အာသ သား ယောရှုဖတ် ။ ယောရှုဖတ် သား
 ယဟောရုံ ။ ယဟောရုံ
 သား
 ဩဇီ ။ 9 ဩဇီ သား ယောသံ ။ ယောသံ
 သား
 အာခတ် ။ အာခတ် သား
 ဟေဇကီ ။ 10 ဟေဇကီ သား မနာရှေ ။ မနာရှေ သား အာမုန် ။ အာ
 မုန် သား ယောရှိ ။ 11 ယောရှိ သား
 ယောယကိမ်။ ယောယကိမ်သည် ဗာဗုလုန် မြို့သို့ နေရာပြောင်း ခါ
 နီးတွင်
 မြင်သောသား ယေခေါနိ မှစ၍
 ညီနောင် တစ်စုတည်း။ 12 ဗာဗုလုန် မြို့သို့ နေရာပြောင်း သည့်နောက်
 ၊ ယေခေါနိ သား ရှာလသေလ ။ ရှာလသေလ သား

ဇေရုဗဗေလ ။ ¹³ ဇေရုဗဗေလ သား အပျူဒ် ။ အပျူဒ် သား
 ဇလျာကိမ် ။ ဇလျာကိမ် သား
 အာဇော် ။ ¹⁴ အာဇော် သား
 ဇာဒုတ် ။ ဇာဒုတ် သား
 အာခိမ် ။ အာခိမ် သား ဇလုဒ် ။ ¹⁵ ဇလုဒ် သား
 ဇလာဇာ ။ ဇလာဇာ
 သား
 မသန် ။ မသန် သား

ယာကုပ် ။ ¹⁶ ယာကုပ် မြင် သောသားကား ၊ မာရီ
 ၎င်း ခင်ပွန်း ယောသပ် တည်း။ ထိုမာရီသည် ခရစ် ဟုခေါ်ဝေါ်သမုတ်
 သော ယေရှု ၎င်း မယ်တော် ဖြစ်၏။ ¹⁷ ဤသို့ လျှင်၊ မျိုးစဉ် နွယ်ဆက်
 ပေါင်း ကား၊ အာဗြဟံ မှ သည် ဒါဝိဒ် တိုင်အောင် တစ်ဆယ်လေး ဆက်
 ၊ ဒါဝိဒ် မှ သည် ဗာဗုလုန် မြို့သို့ နေရာပြောင်း သည်တိုင်အောင်
 တစ်ဆယ်လေး ဆက် ၊ ဗာဗုလုန် မြို့သို့ ပြောင်း ပြီးမှသည်
 ခရစ်တော် တိုင်အောင် တစ်ဆယ်လေး ဆက် ဖြစ်သတည်း။

¹⁸ ယေရှု ခရစ် သည် ဘွားမြင် ခြင်းကို ခံ
 တော်မူသောအကြောင်းအရာဟူမူကား၊ မယ်တော် မာရီ သည် ယော
 သပ် နှင့် ထိမ်းမြား ဆောင်နှင်း၍ မ
 ရှက်တင် မှီတွင် သန်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်ကြောင့်
 ပဋိသန္ဓေ စွဲ နေ၏။ ¹⁹ သူ ၎င်းခင်ပွန်း ယော သပ် သည်
 သူတော်ကောင်း ဖြစ် ၍ ၊ မာရီ
 အသရေ ကို မ
 ပျက်စေချင် သောကြောင့် တိတ်ဆိတ် စွာစွန့်ပယ် မည်ဟု အကြံရှိ
 ၎င်း။ ²⁰ ထိုသို့
 ကြံစည် ၍နေစဉ်တွင် အိပ်မက် ကိုမြင်ရသည်မှာ၊ ထာဝရ
 ဘုရား၏ကောင်းကင်တမန် သည် ထင်ရှား ၍၊ ဒါဝိဒ် အမျိုး ယော
 သပ် ၊ သင် ၎င်းခင်ပွန်း မာရီ ကို ထိန်းသိမ်း ရမည်အခွင့်ကို မ
 စိုးရိမ် နှင့်။ ဤပဋိသန္ဓေ
 သည် သန်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်ကြောင့် ဖြစ် ၎င်း။ ²¹ သား
 ယောက်ျားကို ဘွားမြင် လိမ့်မည်။ ထိုသား
 သည် မိမိ
 လူ တို့ကိုအပြစ် မှ

ကယ်ချွတ် မည်သူ ဖြစ်သောကြောင့် ၊ ယေရှု ဟူသောအမည် ဖြင့် မှည့် ရမည်ဟု ကောင်းကင်တမန်ဆို ၏။²² ထိုအကြောင်း အရာမူကား ၊ ထာဝရ

ဘုရားသည် ပရောဖက် ဖြင့် ထားတော်မူသောဗျာဒိတ် တော် ပြည့်စုံ မည် အကြောင်း တည်း ။²³ ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကားကြည့်ရှု လော့။ သတို့သမီး

ကညာသည် ပဋိသန္ဓေ

စွဲယူ ၍ သား ယောက်ျားကို ဘွားမြင် လတံ့။ ထိုသား

ကို မောနွေလ အမည် ဖြင့် မှည့် ရကြလတံ့ဟုလာသတည်း။ မောနွေ လ အနက် ကား ငါ တို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူသောဘုရားသခင် ဟု ဆိုလို သတည်း။²⁴ ယောသပ် သည် အိပ်ပျော် ရာမှ နိုး လျှင်

ထာဝရ ဘုရား၏ကောင်းကင်တမန် မှာထား သည့်အတိုင်း ပြု ၍ မိမိ ခင်ပွန်း ကို ထိန်းသိမ်း လေ၏။²⁵ သို့သော်လည်း ၊ သား

ဦးကို မ

ဘွား မှီတိုင်အောင် သံဝါသ မ ပြုဘဲနေ၏။ ထိုသား

ကိုလည်း

ယေရှု ဟူသောအမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။

2

¹ ယုဒ ပြည်ဗက်လင် မြို့၌

ဟေရုဒ် မင်းကြီး လက်ထက် ၊ ယေရှု သည်ဘွားမြင် ခြင်းကိုခံတော် မူပြီးမှ ၊ မာဂု

ပညာရှိတို့သည် အရှေ့ ပြည်က

ယေရုရှလင် မြို့သို့

ရောက်လာ ကြလျှင်။² ယခု ဘွားမြင် သောယုဒ ရှင်ဘုရင် သည်၊

အဘယ်မှာ ရှိ တော်မူသနည်း။ အရှေ့ ပြည်၌

သူ ၏ကြယ် ကိုငါတို့မြင် ရသည်ဖြစ်၍

ဖူးတွေ့ ပူဇော်ခြင်းငှာရောက်လာ ပြီဟု မေးမြန်းပြောဆို ကြ၏။³ ထို စကားကိုကြား လျှင် ဟေရုဒ် မင်းကြီး သည် ယေရုရှလင် မြို့သူမြို့ သားအပေါင်း တို့နှင့်တကွ

စိတ်ပူပန် ခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့် ၊⁴ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် လူ တို့တွင်

ကျမ်းပြု ဆရာရှိသမျှ တို့ကိုစုဝေး စေ၍

ခရစ်တော် ကို အဘယ် အရပ်မှာ

ဘွားမြင် လိမ့်မည်နည်းဟု မေးမြန်း တော်မူ၏။ ⁵ ထိုဆရာ တို့က
လည်း ၊ ပရောဖက် တစ်ဦးရေး ထားသောအချက်ဟူမူကား ၊ ⁶ အိုယုဒ
ပြည် ဗက်လင် မြို့၊ အစိုးရ

သောယုဒ မြို့တို့တွင်

သင်သည် မြို့ငယ် မြို့ယုတ်မ ဟုတ် ။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ ၏လူစု
ဣသရေလ အမျိုးကို အုပ်စိုး ရသောသခင် သည် သင် ၏အထဲ မှာ
ပေါ်ထွန်း လတံ့ဟု ကျမ်းလာ ရှိပါ၏။ ထို့ကြောင့်ယုဒ ပြည်ဗက်လင်
မြို့၌

ခရစ်တော် ကို ဘွား မြင် ရ ပါ မည် ဟု မင်းကြီး အား ပြန်ကြား
လျှောက်ထားကြ၏။ ⁷ ထိုအခါ

ဟေရုဒ် မင်းကြီးသည်၊ မာဂု

ပညာရှိတို့ကို မထင်မရှား ခေါ်၍ ကြယ် ပေါ်ထွန်း သောအချိန် ကာလ
ကို စေ့စေ့ မေးမြန်းပြီးမှ၊ ⁸ သင်တို့သွား ၍ ထို

သူငယ် ကိုကြိုးစား ရှာ ကြပါ။ တွေ့ လျှင် ငါ့ ထံသို့ပြန်လာ ၍
ငါ လည်း ထိုသူငယ် ကို ဖူးတွေ့ ပူဇော်ရအောင် ကြားပြော ကြပါဟု
မှာထား တော်မူလျက်၊ ဗက်လင် မြို့သို့

စေလွှတ် လေ၏။ ⁹ ထိုသူ တို့သည် မင်းကြီး စကားကိုနာခံ ပြီးလျှင်
ထွက်သွား ကြ၍ အရှေ့ ပြည်၌ မြင် ရသောကြယ် သည် သူ

တို့ ရှေ့ ကသွားသဖြင့် သူငယ် တော်ရှိ ရာအရပ် အပေါ်သို့ ရောက်
၍ တည် လျက်နေ၏။ ¹⁰ ထို ကြယ် ကို မြင် ပြန်သောအခါ အလွန်
ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ခြင်းရှိ၍၊ ¹¹ အိမ် သို့ ဝင် လေသော်၊ မယ်တော်

မာရီ နှင့်တကွ

သူငယ် တော်ကိုတွေ့မြင် လျှင်

ပြပ်ဝပ် ကိုးကွယ် ၍ ၊ မိမိ

တို့ ဘဏ္ဍာ

ဥစ္စာတို့ကိုဖွင့် ပြီးမှ

လောဗန် နှင့် မုရန်

တည်းဟူသောနံ့သာမျိုးကို၎င်း၊ ရွှေ ကို၎င်း ဆက်ကပ် ပူဇော်ကြ၏။
¹² နောက်မှ ဟေရုဒ် မင်းကြီးထံသို့ မ ပြန် ရမည်အကြောင်းကို အိပ်မက်
တွင်

ဗျာဒိတ် တော်ကိုရ၍

မိမိ တို့ ပြည် သို့

အခြား သောလမ်း ဖြင့် ပြန်သွား ကြ၏။ ¹³ ထိုသူ တို့သွား ကြသည် နောက် ၊ ယောသပ် သည် အိပ်မက် ကိုမြင် သည်မှာ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ကောင်းကင်တမန် သည် ထင်ရှား ၍၊ သင် ထ လော့။ မယ်တော် နှင့်

သူငယ် တော်ကိုဆောင်ယူ ပြီးလျှင် ၊ အဲဂုတ္တု ပြည်သို့ ပြေး ၍၊ တစ်ဖန်ငါပြောဆို သည်တိုင်အောင်

ထို ပြည်၌ နေ လော့။ ဟေရုဒ် မင်းကြီးသည် သူငယ် တော်ကို သတ် အံ့သောငှာ ရှာ လိမ့်မည်ဟုဆို လေ၏။ ¹⁴ ထိုအခါ

ယောသပ်သည် ထ

၍ မယ်တော် နှင့် သူငယ် တော်ကို ညဉ့် အချိန်၌ ဆောင်ယူ ပြီးလျှင် အဲဂုတ္တု

ပြည်သို့

ထွက်သွား ၍ ၊ ¹⁵ ဟေရုဒ် မင်းကြီးအနိစ္စ ရောက်သည်တိုင်အောင် ထို ပြည်၌ နေ လေ၏။ ဤအကြောင်းအရာကား၊ ငါ့ သား ကို အဲဂု

တု

ပြည်မှ ငါခေါ် ခဲ့ပြီဟု ထာဝရ

ဘုရားသည် ပရောဖက် ဖြင့် ထား တော်မူသောဗျာဒိတ် တော် ပြည့်စုံ မည် အကြောင်းတည်း။ ¹⁶ ထိုအခါ

ဟေရုဒ် မင်းကြီးသည် မာဂု

ပညာရှိတို့ လှည့်ဖြား သည် ကိုသိ လျှင်၊ ပြင်းစွာ အမျက်ထွက် ၍ လူ ကို စေလွှတ်သဖြင့်၊ မာဂု

ပညာရှိတို့၌

စေ့စေ့မေးမြန်း ပြီးသောကြယ်၏အချိန် ကာလကို ထောက် ၍၊ ဗက် လင် မြို့မှစသော ကျေးလက် ရှိသမျှ တို့၌

နှစ် နှစ်အရွယ်မှစ၍

ထိုအရွယ်အောက် ယုတ်သော သူငယ် ယောက်ျားအပေါင်း တို့ကို သတ် စေ၏။ ¹⁷ ပရောဖက် ယေရမိ ဟော ဘူးသည်ကား၊ ¹⁸ ရာမ

အရပ်၌

သည်းစွာ သောညည်းတွား ဝိုကြွေး၊ မြည်တမ်း ခြင်းအသံ ကိုကြား ရ၍၊ ရာခေလ

သည် မိမိ

သား တို့ မ

ရှိ သောကြောင့် ငို ချစ် စိတ် မ ပြေနိုင် ဟူသောစကား သည် ထိုအခါ ဌိအမှန် ကျသတည်း။¹⁹ ဟေရုဒ် မင်းကြီးအနိစ္စ ရောက်သည်နောက် ၊ ယောသပ် သည် အဲဂုတု

ပြည်၌

အိပ်မက် ကိုမြင် ပြန်သည် မှာ၊ ထာဝရ

ဘုရား၏ကောင်းကင်တမန် သည်ထင်ရှား ၍၊²⁰ သင်ထ လော့။ မယ်တော် နှင့်

သူငယ် တော်ကိုဆောင်ယူ ပြီးလျှင် ဣသရေလ

တိုင်း သို့ သွား လော့။ သူငယ် တော်ကိုသတ်အံ့သောငှာ

ရှာ သောသူ တို့သည်သေ ကြပြီဟု ဆို လေ၏။²¹ ထိုအခါ

ယောသပ်သည် ထ

၍ မယ်တော် နှင့် သူငယ် တော်ကို ဆောင်ယူ ပြီးလျှင် ဣသရေလ

တိုင်း သို့

သွား၍ ရောက် သည်ရှိသော်၊²² ဟေရုဒ် မင်းကြီး၏အရာ၌ သား တော်အာခေလ သည် ယုဒ

ပြည်တွင်မင်းပြု ကြောင်း ကို ကြား ရလျှင် ၊ ထို

ပြည်သို့ မ

သွား ဝံ့၍ အိပ်မက် ၌

ဗျာဒိတ် တော် ကို ရပြန် ပြီး မှ ဂါလိလဲ ပြည် သို့ သွား ၍၊

²³ ခရစ်တော်ကို နာဇရက် လူဟုခေါ်ဝေါ်ကြလတံ့ဟူသော ပရောဖက် တို့၏နှုတ်ထွက် နှင့်အညီ၊ နာဇရက်

အမည် ရှိသောမြို့ သို့ ရောက် ၍ အမြဲနေ လေ၏။

3

1 ထို ကာလ အခါ ဗတုတိဇံ

ဆရာယောဟန် သည် ပေါ်ထွန်း လျှင် ၊ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သည် တည်လုနီး ပြီ။² ထို့ကြောင့်

နောင်တရ ကြလော့ဟု ယုဒ

တော ၌

ဟော လေ၏။³ ပရောဖက် ဟေရှာယ ဟော ဘူးသည်ကား၊ တော ၌ ဟစ်ကျော် သောသူ၏အသံ မှာ၊ ထာဝရ

ဘုရားကြွ တော်မူရာလမ်း ကို ပြင် ကြလော့။ လမ်း ခရီးတော်ကို
ဖြောင့် စေကြလော့ဟူသောအချက်၌ ထိုယောဟန်ကို ဆိုလို သတည်း။

⁴ ယောဟန် သည် ကုလားအုပ် အမွေး နှင့် ရက်သော အဝတ် ကိုဝတ်
လျက်၊ ခါး ၌ သားရေ ခါးပန်း ကို စည်းလျက်၊ ကျိုင်းကောင် နှင့်
တော ၌ဖြစ်သောပျားရည် ကို စား

လျက် နေ ၏။ ⁵ ထိုအခါ ယေရုရှလင် မြို့မှစ၍

ယုဒ ပြည်သူပြည်သား၊ ယော်ဒန် မြစ်နား မှာနေသောသူ အပေါင်း
တို့သည် ယောဟန် ထံသို့ ထွက်သွား ၍၊ ⁶ မိမိ တို့အပြစ် များကိုဖော်ပြ
လျက် ယော်ဒန် မြစ် ၌

ဗတုတိဇံ ကိုခံကြ၏။ ⁷ ဖာရိရှဲ နှင့်

ဇဒ္ဒုကဲ အများ တို့သည် ဗတုတိဇံ

ကို ခံအံ့သောငှာ လာ ကြသည်ကို ယောဟန် သည်မြင် လျှင် ၊ အချင်း
မြွေဆိုး အမျိုး တို့၊ ရောက် လုသောသေဒဏ် မှ

ပြေးသွား စိမ့်သောငှာ၊ အဘယ်သူ သည် သင် တို့ကိုသတိပေး ဘိ
သနည်း။ ⁸ နောင်တရ ခြင်းနှင့် ထိုက်တန် သောအကျင့် ကို ကျင့် ကြ
လော့ ⁹ အာဗြဟံ သည် ငါတို့အဘ ဖြစ် သည်ဟူ၍ စိတ်ထဲ၌ မ
အောက်မေ့ ကြနှင့်။ ဘုရားသခင် သည် ဤ

ကျောက်ခဲ တို့မှ

အာဗြဟံ တို့ကို ထုတ်ဘော် ဖန်ဆင်းနိုင် တော်မူသည်ဟု ငါအမှန်ဆို
၏။ ¹⁰ သစ်ပင် အမြစ် နားမှာ

ပုဆိန် ထား လျက်ရှိသည်ဖြစ်၍ ၊ ကောင်း သောအသီး မ သီး သော
အပင်

ရှိသမျှ တို့ကို ခုတ်လှဲ ၍

မီး ထဲသို့

ချ လိုက်ရ၏။ ¹¹ ငါ သည် နောင်တ အဘို့ အလိုငှာ သင် တို့ကို ရေ
နှင့် ဗတုတိဇံ ပေး၏။ ငါ့ နောက် ကြွလာ သောသူ သည် ငါ့ ထက်
တတ်စွမ်း နိုင်၏။ ထိုသူ

၏ခြေနင်း တော်ကိုမျှဆောင် ခြင်းငှာငါမ ထိုက် ။ ထိုသူ

သည် သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်နှင့် ၎င်း၊ မီး

နှင့် ၎င်း၊ သင် တို့ကို ဗတုတိဇံ ပေးမည်။ ¹² လက် တော်တွင်

စံကော ပါလျက်၊ မိမိ

ကောက်နယ် တလင်းကို ရှင်းလင်း စေသဖြင့် ၊ မိမိ

ဂျုံ စပါးကို ကျီ ဌ်

စုသိမ်း သွင်းထား၍ ၊ အဖျင်း ကိုကား

မငြိမ်းနိုင် သောမီး နှင့်ရှို့ တော်မူလတံ့ဟု ယောဟန်ဟောပြော ၏။

13 ထိုအခါ

ယေရှု သည် ဗတုတိဇံ

ကိုခံအံ့သောငှာ ဂါလိလဲ ပြည်မှ

ယော် ဒန် မြစ်နား ယောဟန် ထံသို့ ကြွ တော်မူ၏။ 14 ယော

ဟန် ကလည်း ၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ထံ၌ဗတုတိဇံ ကိုခံ ရမည်အကြောင်း ရှိ ပါသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ထံသို့ ကြွလာ တော်မူသလောဟု ယေရှု ကိုဆီးတား လေ၏။ 15 ယေရှု ကလည်း

အလုံးစုံ သောတရား တို့ကို အကုန်အစင် ကျင့်သင့်သည်ဖြစ် ၍ ယခု အခွင့် ပေးပါ ဟု ပြန်ပြောတော်မူ ၏။ ထိုအခါ

ယောဟန်သည် ဝန်ခံ လေ၏။ 16 ယေရှု သည် ဗတုတိဇံ

ကိုခံတော်မူပြီးလျှင်

ရေ မှ ပေါ် ထစဉ်တွင်၊ ကောင်းကင် ဖွင့်လှစ် သဖြင့်၊ ဘုရားသခင် ၏ဝိညာဉ် တော်သည် ချိုးငှက် ကဲ့သို့ ဆင်းသက် ၍ ကိုယ်တော် အပေါ် ၌ နား

တော်မူသည်ကိုမြင် ရ၍ ၊ 17 ဤ သူကား ငါနှစ်သက် မြတ်နိုးရာ၊ ငါ ၏ချစ် သား

ပေတည်း ဟု ကောင်းကင် က အသံ တော်ဖြစ်လေ၏။

4

1 ထိုအခါ

မာရ်နတ် ၏စုံစမ်း သွေးဆောင်ခြင်းကို ခံစေမည်အကြောင်း၊ ဝိညာဉ် တော်သည် ယေရှု ကို တော

သို့

ပို့ဆောင် တော်မူ၍၊ 2 ယေရှုသည် အရက် လေးဆယ်ပတ်လုံး အစာ အာဟာရကို မသုံးဆောင်ဘဲနေပြီးမှ

မွတ်သိပ် ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူ၏။ 3 ထိုအခါ

စုံစမ်း သွေးဆောင်သောသူ သည် ချဉ်းကပ် ၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင် ၏သား တော်မှန် လျှင် ၊ ဤ

ကျောက်ခဲ တို့ကို မုန့် ဖြစ် စေခြင်းငှာ

အမိန့် ရှိတော်မူပါဟု လျှောက် လေ၏။

4 ယေရှု ကလည်း ၊ လူ သည် မုန့် အားဖြင့် သာ အသက် ကိုမွေးရ မည်မ ဟုတ်။ ဘုရားသခင် မိန့် တော်မူသမျှ အားဖြင့် အသက်ကိုမွေးရမည် ကျမ်းစာ လာသည် ဟု ပြန်ပြော တော်မူ၏။

5 ထိုအခါ

မာရ်နတ် သည် ယေရှု ကို သန့်ရှင်း သောမြို့ တော်သို့ ဆောင်သွား ၍ ဗိမာန် တော်၏အထွဋ် ၌ တင် ထားပြီးလျှင် ၊ 6 ကျမ်းစာလာ သည်ကား၊ ကောင်းကင်တမန် တို့ အား သင့် အဘို့ မှာထား တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သင် ၏ခြေ ကို ကျောက် နှင့်

မ ထိ မခိုက်စေခြင်းငှာ သူတို့သည် သင့် ကို လက် နှင့် မစ ချီပင့်ကြ လိမ့်မည်ဟုလာ၏။ ထိုကြောင့်

ဘုရားသခင် ၏သား တော်မှန် လျှင် ကိုယ် ကိုအောက် သို့ချ လိုက်တော်မူပါဟု လျှောက် လေ၏။

7 ယေရှု ကလည်း

သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို သင်သည်အစုံအစမ်း မ ပြု ရဟု ကျမ်းစာ လာပြန် သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

8 တစ်ဖန်

မာရ်နတ် သည် ယေရှု ကို အလွန် မြင့် လှစွာသော တောင် ပေါ်သို့ ဆောင်သွား ၍၊ ဤလောက

၌ ရှိသမျှ သော တိုင်းနိုင်ငံ တို့ကို၎င်း ၊ ထိုတိုင်းနိုင်ငံ တို့၏ ဘုန်း စည်းစိမ်ကို၎င်း ပြည့်စုံ ၍ ၊ 9 ကိုယ်တော်သည် ငါ့ ကို ညွတ်ပြင် ကိုးကွယ် လျှင်

ယခု ပြလေသမျှ တို့ကို ငါပေး မည်ဟုဆို လေ၏။

10 ယေရှု ကလည်း အချင်း စာတန် ၊ ငါ့ နောက်သို့ဆုတ်လော့။ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို ကိုးကွယ် ရမည်။ ထိုဘုရားသခင် ကိုသာ

ဝတ်ပြု ရမည်ကျမ်းစာ လာသည် ဟုမိန့် တော်မူ၏။ 11 ထိုအခါ

မာရ်နတ် သည် အထံ တော်မှထွက်သွား ၍ ကောင်းကင်တမန် တို့သည် ချဉ်းကပ် လျက်

လုပ်ကျွေး ကြ၏။

12 ယောဟန် သည် ထောင် ထဲသို့ရောက်ကြောင်း ကို ယေရှုသည် ကြား လျှင်၊ ဂါလိလဲ ပြည်သို့

ကြွ တော်မူ၍၊ 13 နာဇရက် မြို့ကို စွန့်သွား လျက် ၊ ဇာဗုလုန် ခရိုင် ၊ နဿလီ ခရိုင်စပ်ကြား တွင် အိုင် နှင့်နီးစပ်သော ကပေရနောင် မြို့သို့

ရောက် ၍ နေ တော်မူ၏။ 14 ဤအကြောင်းအရာကား၊ ပရောဖက် ဟေရှာယ ၏ နှုတ်ထွက် ပြည့်စုံ မည်အကြောင်း တည်း။ 15 နှုတ်ထွက် အချက်ဟူမူကား၊ ဇာဗုလုန် ခရိုင် နှင့်

နဿလီ ခရိုင် တည်းဟူသောအိုင် နားရှောက်သောလမ်း ၊ ယော်ဒန် မြစ်တစ်ဘက် ၊ တစ်ပါး အမျိုးသားနေရာဂါလိလဲ ပြည်၊ 16 မှောင်မိုက် ထဲမှာ ရှိ နေသောလူ များတို့သည် ကြီးစွာ သောအလင်း ကို မြင် ရ၍၊ သေမင်း ၏နိုင်ငံ အရိပ်

တွင်ရှိ နေသော သူ

တို့၌ အလင်း ပေါ်ထွန်း လျက် ရှိ၏ဟု ဟော ထား သတည်း။

17 ထိုအခါ မှစ၍

ယေရှု က၊ နောင်တရ ကြလော့။ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သည် တည် လုနီး ပြီဟူသောတရား ကို ဟောစ ပြုတော်မူ၏။ 18 ဂါလိလဲ အိုင် နား မှာ ကြွ တော်မူစဉ်၊ ပေတရု

ဟူ၍ခေါ်ဝေါ် သော ရှိမုန် နှင့် အနုဒြေ ၊ ညီအစ်ကို နှစ် ယောက် တို့သည် တံငါ ဖြစ် ၍၊ အိုင် တွင်

ပိုက်ကွန် ဖြန့်ချ သည်ကို မြင် တော်မူလျှင်၊ 19 ထိုသူ တို့အား ငါ နောက် သို့လိုက် ကြလော့။ သင် တို့သည် လူ

ကိုမျှားသောတံငါ ဖြစ်စေခြင်းငှာ ငါပြု မည် ဟု အမိန့် တော်ရှိလေ သော် ၊ 20 ထိုသူတို့သည် ချက်ခြင်း ပိုက်ကွန် ကိုစွန့်ပစ် ၍

နောက် တော်သို့ လိုက်ကြ၏။ 21 ထိုမှ လွန် လျှင်

အခြား သောညီအစ်ကို နှစ် ယောက်၊ ဇေဗေဒဲ

၏သား

ယာကုပ် နှင့်

ယောဟန် တို့သည် သူ

တို့အာ နှင့်အတူ လှေ ပေါ်မှာ ပိုက်ကွန် ပြင် နေသည်ကို မြင်၍ ခေါ် တော်မူ၏။ 22 ထိုသူ တို့သည်လည်း

ချက်ခြင်း အဘ နှင့် လှေ ကို စွန့်ပစ် ၍ နောက်တော်သို့လိုက် ကြ၏။
23 ယေရှု သည် တရားစရပ် တို့၌

ဆုံးမ ဩဝါဒပေးလျက် ၊ နိုင်ငံ တော်နှင့်ယှဉ်သောဧဝံဂေလိ တရား
ကိုဟော လျက်၊ လူ

တို့တွင် အနာ ရောဂါအမျိုးမျိုး တို့ကို ငြိမ်း စေလျက် ၊ ဂါလိလဲ
ပြည်တစ်ပြည်လုံး ကို ဒေသစာရီ လှည့်လည် တော်မူ၏။ 24 သိတင်း
တော်သည်လည်း

ရှုရီ ပြည်၌

အနှံ့အပြား ကျော်စော သည်ဖြစ်၍ နတ်ဝင် သောသူ ဝက်ရှူးစွဲ သော
သူ၊ လက်ခြေသေ သောသူမှစသောအထူးထူးအပြားပြား သော အနာ
ရောဂါစွဲ၍

မကျန်းမမာ သောသူ ရှိသမျှ တို့ကို အထံ

တော်သို့ဆောင်ခဲ့ ကြ၍ ၊ သူ

တို့၏အနာရောဂါကို ငြိမ်း စေတော်မူ၏။ 25 ဂါလိလဲ ပြည်၊ ဒေက
ပေါလိ ပြည်၊ ယေရုရှလင် မြို့မှစသော ယုဒ

ပြည်၊ ယော်ဒန် မြစ်တစ်ဘက် မှ

လာသော လူ

များ အပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့လိုက် ကြ၏။

5

1 ထိုလူ အပေါင်းတို့ကို မြင် လျှင် ၊ ကိုယ်တော်သည် တောင် ပေါ်သို့
တက် ၍ ထိုင် တော်မူသောအခါ ၊ တပည့် တော်တို့သည် ကိုယ်တော်
ရင်းသို့ ချဉ်းကပ် ကြ၏။

2 ထိုအခါ

နှုတ် တော်ကိုဖွင့် ၍ တပည့် တော်တို့အား ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော်
မူသည်မှာ၊ 3 စိတ် နှလုံးနှိမ့်ချ သောသူ တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။
အကြောင်းမူကား

ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သည် ထိုသူ

တို့၏နိုင်ငံဖြစ် ၏။ 4 စိတ်မသာ ညည်းတွားသောသူ တို့သည် မင်္ဂလာ
ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား

ထိုသူ တို့သည် သက်သာ ခြင်းသို့ရောက်ကြလတံ့။ 5 စိတ် နူးညံ့
သိမ်မွေ့သောသူ တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူ

တို့သည် ပြည် တော်ကို အမွေ ခံရကြလတံ့။ ⁶ ဖြောင့်မတ် ခြင်း ပါရမီကို ဆာငတ် ခင်မွတ် သောသူ တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူ

တို့သည်ဝပြော ခြင်းသို့ရောက်ကြလတံ့။ ⁷ သနားစုံမက် တတ်သော သူ တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူ

တို့သည် သနားစုံမက် ခြင်းကို ခံရကြလတံ့။ ⁸ စိတ် နှလုံးဖြူစင် သောသူ တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူ

တို့သည် ဘုရားသခင် ကို မြင် ရကြလတံ့။ ⁹ သူတစ်ပါး ချင်း ခိုက်ရန် ပြုခြင်းကို ငြိမ်းစေတတ်သောသူ တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား

ထိုသူ တို့သည် ဘုရားသခင် ၏သား တော်ဟု ခေါ်ဝေါ် ခြင်းကိုခံရ ကြလတံ့။ ¹⁰ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားကြောင့်

နှောင့်ရှက် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောသူ တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သည် ထိုသူ

တို့၏နိုင်ငံဖြစ် ၏။ ¹¹ ငါ့ ကြောင့်

သင် တို့ကို ကဲ့ရဲ့ ညှဉ်းဆဲ၍

မမှန် ဘဲလျက် အပြစ် တကာ တင်ကြသောအခါ ၊ သင်တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။ ¹² ဝမ်းမြောက် ရွှင်မြူး ခြင်း ရှိ ကြ လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ ကောင်းကင် ဘုံ၌

သင် တို့၏အကျိုး သည် ကြီးလှ ပေ၏။ သင် တို့ရှေ့ ကပေါ်ထွန်း သော ပရောဖက် တို့ကို ထိုနည်းတူ ညှဉ်းဆဲ ကြပြီ။ ¹³ သင် တို့သည် ဤလောက

၏ဆား ဖြစ် ကြ၏။ ဆား မူကား ၊ အငန် ကင်းပျောက်လျှင်

ငန် သောအရသာကို အဘယ်သို့ ရပြန်မည်နည်း။ ပြင် သို့ပစ် လိုက်၍ ကျော်နင်း ခြင်းမှတစ်ပါး

အဘယ် အသုံး မျှမ ဝင်။ ¹⁴ သင် တို့သည် ဤလောက ၏ အလင်း ဖြစ် ကြ၏။ တောင် ထိပ်၌တည် သောမြို့ ကို မ

ကွယ် နိုင် ။ ¹⁵ ဆီမီး ထွန်း ၍ တောင်း ဇလားအောက် ၌ ဖုံးထားလေ့

ရှိ။ အိမ်သူ အိမ်သားအပေါင်း တို့သည် အလင်း ကို ရစေခြင်းငှာ ဆီမီးခုံ

ပေါ်မှာ တင်ထားလေ့ရှိ၏။¹⁶ ထိုနည်းတူ ၊ သူတစ်ပါးတို့သည် သင် တို့၏ကောင်း သောအကျင့် ကိုမြင် ၍၊ ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိတော်မူ သောသင် တို့အဘ ဧါဂုဏ် တော်ကို ချီးမွမ်းစေခြင်းငှာ၊ သူတစ်ပါး ရှေ့ ၌ သင် တို့အလင်း ကို လင်း စေကြလော့။¹⁷ ပညတုတိ ကျမ်း၊ အနာဂတ္တိ

ကျမ်းများကို ဖျက်ပယ် ခြင်းငှာငါလာ သည်ဟု မ ထင် ကြနှင့်။ ဖျက်ပယ် ခြင်းငှာငါလာ သည်မ ဟုတ်။ ပြည့်စုံ စေ ခြင်းငှာငါလာသတည်း။¹⁸ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး မ ပျက်စီး မှီတိုင်အောင်၊ ပညတုတိ

ကျမ်း၌
အငယ်ဆုံး သော စာလုံး
ဗိနုရ တစ်လုံးမျှ ပြည့်စုံ ခြင်းသို့ မ
ရောက်မှီ မ

ပျက်စီး ရ။¹⁹ ထို့ကြောင့် အကြင်သူ သည်၊ အငယ်ဆုံး သောပညတ် တစ်ခု ကို ကိုယ်တိုင်လွန်ကျူး ၍ သူတစ်ပါး တို့အားလည်း ထိုအတူ သွန်သင် ၏။ ထိုသူသည် ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်၌ အငယ်ဆုံး သောသူဖြစ် လိမ့်မည်။ အကြင်သူ သည် ကိုယ်တိုင်ကျင့် ၍

သူတစ်ပါး တို့အားလည်း သွန်သင် ၏။²⁰ ထိုသူ သည် ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်၌ ကြီး သောသူဖြစ် လိမ့်မည်။ သင် တို့ကျင့်သောအကျင့်သည် ဖာရိရဲ့ တို့နှင့်

ကျမ်းပြု ဆရာတို့ကျင့်သောအကျင့်ထက်
မ လွန်မသာလျှင်၊ သင်တို့သည် ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သို့ မ
ဝင် ရကြဟုငါအမှန်ဆို ၏။²¹ လူ အသက်ကို မ

သတ်ရ။ သတ် သောသူ သည် ရုံး၌အပြစ် စီရင်ခြင်းကို ခံထိုက် ပေ၏ဟူသော ရှေး ပညတ် စကားကို သင်တို့ကြား ရပြီ။²² ငါ ပညတ် သည်ကား ၊ ညီအစ်ကို ကို အထောက်မတန်အမျက်ထွက် သောသူ သည် ရုံး၌အပြစ် စီရင်ခြင်းကို ခံထိုက် ပေ၏။ ညီအစ်ကို ကိုကဲ့ရဲ့ သော သူ သည် လွတ်တော် ၌ အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံထိုက် ပေ၏။ ညီအစ်ကို

ကိုကျိန်ဆဲ သောသူ သည် ဂေဟ်နာ အရပ်၌

မီးရှို့ ခြင်းကို ခံထိုက် ပေ၏။²³ ထိုကြောင့် သင် သည်ပူဇော် သကု
ကာကို ယဇ်ပလ္လင် သို့ ဆောင်ယူ ခဲ့လျက် သင် ဧညီအစ်ကို သည် သင်
၌ အပြစ်တင် ခွင့်တစ်စုံတစ်ခု ရှိ သည်ဟု အောက်မေ့ သတိရလျှင် ၊
ယဇ်ပလ္လင် ရှေ့ မှာ ပူဇော် သကုကာကိုထား၍သွား လော့။²⁴ ညီအစ်ကို
နှင့် သင့်တင့် ပြီးမှ

ပြန် ၍ ပူဇော် သကုကာကို တင် လော့။²⁵ တရားတွေ့ဘက် နှင့်အတူ
လမ်း ၌ သွားစဉ် တွင်ပင်၊ သူ
၏စိတ် ကို ပြေစေခြင်းငှာ အလျင်အမြန် ပြုလော့။ သို့မဟုတ်
တရားတွေ့ဘက် သည် တရားသူကြီး ၌
အပ် မည်။ တရားသူကြီး သည်လည်း
လုလင် ခေါင်း၌ အပ်၍ ထောင် ထဲ၌ လှောင် ထားမည်။²⁶ လျော်ပြစ်
ငွေ ရှိသမျှ ကို မ

လျော် မှီတိုင်အောင် ထောင်ထဲကမ ထွက် ရဟု ငါအမှန် ဆို ၏။

²⁷ သူ့ မယားကို မ

ပြစ်မှားရဟူသော ရှေး ပညတ်စကားကို သင်တို့ကြား ရပြီ။²⁸ ငါ
ပညတ် သည်ကား

ကိလေသာ စိတ်နှင့်

သူ့မယား ကိုကြည့်ရှု သောသူ သည် စိတ် နှလုံးထဲ၌ ထိုမိန်းမ နှင့်
ပြစ်မှား ပြီ ။²⁹ ထိုကြောင့် လက်ျာ မျက်စိ ဖြစ်သော်လည်း သင့် ကို
မှားယွင်း စေလျှင်

ထိုမျက်စိ ကိုထုတ်ပစ် လော့။ တစ်ကိုယ်လုံး ငရဲ သို့ ချ ခြင်းကိုခံရ
သည်ထက် အင်္ဂါ တစ်ခုပျက် သော် သာ၍ကောင်း ၏။³⁰ ထိုနည်းတူ
လက်ျာ လက် ဖြစ်သော်လည်း သင့် ကိုမှားယွင်း စေလျှင်

ထိုလက် ကိုဖြတ်ပစ် လော့။ တစ်ကိုယ်လုံး ငရဲ သို့ ချ ခြင်း
ကို ခံရသည်ထက် အင်္ဂါ တစ်ခု သာပျက် သော်သာ၍ကောင်း ၏။

³¹ တစ်ဖန်တုံ ၊ မယား

နှင့်ကွာ လိုလျှင် ဖြတ်စာ ကို အပ်ပေး စေဟူသော ပညတ် စကားရှိ
ပြီ။³² ငါ ပညတ် သည်ကား၊ မှားယွင်း ခြင်းအကြောင်း မှတပါး

အခြားသောအကြောင်းဖြင့် မိမိ

မယား နှင့်ကွာ သောသူ သည် မိမိမယား

ကိုမှားယွင်း စေ၏။ ကွာ သောမိန်းမနှင့်စုံဘက် ခြင်းကိုပြုသောသူ

သည်လည်း

သူ့ မယားကို ပြစ်မှား၏။ 33 တစ်ဖန်တုံ ၊ မဟုတ် မမှန် ဘဲ လျက် ကျိန်ဆို ခြင်းကို မ ပြုရ။ ကျိန်ဆို ခြင်းကို ပြုသည်အတိုင်း ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌

တည်စေလော့ဟူသော ရှေး ပညတ် စကားကို သင်တို့ကြား ရ ပြီ။ 34 ငါ ပညတ် သည်ကား ၊ ကျိန်ဆို ခြင်းကို အလျင်း မ ပြုရ။ ကောင်းကင် ဘုံကို တိုင်တည်၍မ ကျိန်ရ။ ကောင်းကင်ဘုံ ကား ဘုရားသခင် ၏ ပလ္လင် တော်ဖြစ် သတည်း။ 35 မြေကြီး ကို တိုင်တည်၍မ ကျိန်ရ။ မြေကြီးကား ဘုရားသခင် ၏ခြေ တော်တင် ရာခုံဖြစ် သတည်း။ ယေရုရှလင် မြို့ကို တိုင်တည်၍မ ကျိန်ရ။ မဟာ

မင်းကြီး ၏မြို့ တော် ဖြစ် သတည်း။ 36 ဆံခြည် တစ် ပင်ကိုမျှ ဖြူ စေခြင်း၊ မည်း စေခြင်းငှာ မ တတ်နိုင် သော်၊ ကိုယ် ဦးခေါင်း ကို တိုင်တည်၍ မ

ကျိန် ရ။ 37 သင် ၏စကား မှာ ဟုတ် သည်ကိုအဟုတ် ၊ မ

ဟုတ်သည်ကို မ

ဟုတ်ဖြစ် စေလော့။ ဤ

ထက်လွန် သော စကားသည် မကောင်း သောအရာနှင့်စပ်ဆိုင်ပေ ၏။ 38 သူ့မျက်စိ ကိုဖျက်လျှင် ကိုယ်မျက်စိ ဖျက်ခြင်းကိုခံစေ။ သူ့ သွား ကိုချိုးလျှင် ကိုယ်သွား ချိုးခြင်းကို ခံစေ ဟူသော ပညတ် စကား ကို သင်တို့ကြား ရပြီ။ 39 ငါ ပညတ် သည်ကား ၊ နှောင့်ရှက် သောသူ ကို မ

ဆီး မတားနှင့်။ သင် ၏ပါး တစ်ဘက်ကို သူတစ်ပါး ပုတ် လျှင် ပါး တစ်ဘက် ကို လှည့် ၍ပေးဦးလော့။ 40 သင့် အင်္ကျီ ကိုယူလို ၍

တရား တွေ့သောသူ အား သင့် ဝတ်လုံ ကိုလည်း

ယူ စေခြင်းငှာအခွင့် ပေးဦးလော့။ 41 အကြင်သူ သည် သင့် ကို အနိုင်ပြု ၍

ခရီးတစ် တိုင် သွားစေ၏။ ထိုသူ

နှင့်တကွ နှစ် တိုင်သွား ဦးလော့။ 42 တောင်း သောသူ အားပေး လော့။ ချေးငှား လို သောသူ ကိုလည်း

မ ငြင်း မပယ်နှင့်။ 43 ကိုယ် နှင့်စပ်ဆိုင် သောသူ ကို ချစ် လော့။ ရန်သူ ကိုမှန်း လော့ဟူသောပညတ် စကားကို သင်တို့ ကြား ရပြီ။ 44 ငါ ပညတ် သည်ကား ၊ သင်တို့သည် ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်

တို့အဘ ဧါ သား

ဖြစ် လိုသောငှာ ။ သင် တို့၏ရန်သူ တို့ကို ချစ် ကြလော့။ သင် တို့ကို ကျိန်ဆဲ သောသူ တို့အား မေတ္တာပို့ ကြလော့။ သင်တို့ကို မုန်း သော သူ တို့အား ကျေးဇူးပြု ကြလော့။ သင်တို့ကို နှောင့်ရှက် ညှဉ်းဆဲ သောသူ တို့ အဘို့ ဘုရားသခင် ကို ဆုတောင်း ကြလော့။⁴⁵ အကြောင်းမူကား ၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည်၊ ကောင်း သော သူမကောင်း သောသူတို့အပေါ်၌ ကိုယ်တော် ဧါနေ ကို ထွက် စေတော် မူ၏။ ဖြောင့်မတ် သောသူ မ

ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ အပေါ်၌ မိုဗ်း ကို ရှာစေတော်မူ၏။⁴⁶ သင် တို့ကို ချစ် သောသူ တို့အားသာချစ်တို့ပြု လျှင်

အဘယ် ကျေးဇူး တင် သနည်း။ အခွန်ခံ သူတို့ပင် ဤမျှလောက်ပြု ကြသည် မ ဟုတ်လော။⁴⁷ အဆွေအမျိုး တို့အားသာ လောကဝတ် ပြု လျှင်

အဘယ်သို့ ထူးမြတ် သနည်း။ သာသနာပ

လူတို့ပင်

ထိုအတူ ပြု ကြသည်မ ဟုတ်လော။⁴⁸ ထို့ကြောင့် ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင် တို့အဘ သည် စုံလင် တော်မူသည်နည်းတူ သင် တို့သည်လည်း စုံလင် ခြင်းရှိ ကြလော့။

6

¹ လူ များတို့မြင် စေခြင်းငှာ ကိုယ် သီလ အကျင့်ကို သူ့ရှေ့မှောက် ၌ မ

ကျင့် မည်အကြောင်း သတိပြု ကြလော့။ သို့မဟုတ် ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိတော်မူသောသင် တို့အဘ ထံမှ

အကျိုး ကိုမ ခံ မရကြ။² ထို့ကြောင့် သင်သည် အလှူဒါန ကို ပေး

သောအခါ

လျှို့ဝှက် သောသူ တို့သည် လူ

များအချီးအမွမ်း ကို ခံလို၍

ပွဲ သဘင်လမ်း ခရီး၌

မိမိ တို့ရှေ့ မှာ တံပိုး

ခရာမှုတ်စေသည်နည်းတူ မ ပြု နှင့်။ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ ထိုသူ တို့သည် မိမိ

တို့အကျိုး ကိုရ ကြပြီ။³ သင် သည် အလူဒါန ကိုပေး သောအခါ ပေးကြောင်းကို မထင်ရှားစေခြင်းငှာ၊ လက်ျာ လက်ပြု သည် အမှု ကို လက်ဝဲ လက်မျှ မသိ စေနှင့်။⁴ မ ထင်ရှားသောအရာကို မြင် တော် မူသောသင် ၏အဘ သည် အကျိုး ကိုထင်ရှားစွာ ပေး တော်မူလတံ့။

⁵ သင်သည် ဆုတောင်း ပဌနာပြုသောအခါ

လျှို့ဝှက် သောသူ တို့နည်းတူ မ ပြု နှင့်။ ထိုသူတို့သည် လူ များတို့ရှေ့မှာ ထင်ရှား စေခြင်းငှာ ၊ ပွဲ သဘင်လမ်း ဆို လမ်းဝတို့၌ ရပ် လျက် ဆုတောင်း ခြင်း ငှာ အလိုရှိ ကြ၏။ ငါ အမှန် ဆို သည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် မိမိ

တို့အကျိုး ကိုခံရ ကြ၏။⁶ သင် သည် ဆုတောင်း သောအခါ ဆိတ်ညံ ရာအခန်းသို့ ဝင် ၍ တံခါး ကိုပိတ် ပြီးမှ ၊ မ ထင်ရှားသောအရပ်၌

ရှိတော်မူသော သင် ၏အဘ ကို ဆုတောင်း လော့။ မ ထင်ရှားသောအရာ ကို မြင် တော်မူသောသင် ၏အဘ သည် အကျိုး ကို ထင်ရှားစွာပေး တော်မူလတံ့။⁷ သင်တို့သည် ဆုတောင်း သောအခါ သာသနာပ လူနည်းတူ

အချည်းနှီး သော စကား ဖြင့် အထပ်ထပ် မ မြွက် ကြနှင့်။ ထိုသူ တို့သည် များစွာ သောစကားအားဖြင့်

မိမိ တို့အလို ပြည့်စုံမည်ဟု ထင်မှတ် ကြ၏။⁸ ထိုသူ တို့နည်းတူ မ ပြုကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့ အလို

ရှိသမျှ တို့ကို သင် တို့မ တောင်း မှီသင် တို့ အဘ သိ တော် မူ၏။⁹ ထို ကြောင့် သင် တို့ ဆုတောင်း ရ မည် မှာ ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိတော်မူသောအကျွန်ုပ် တို့အဘ

ကိုယ်တော် ၏နာမ တော်အား ရှိသေ လေးမြတ်ခြင်းရှိပါစေသော။¹⁰ နိုင်ငံ တော်တည်ထောင် ပါစေသော။ အလို

တော်သည် ကောင်းကင် ဘုံ၌ ပြည့်စုံသကဲ့သို့ မြေကြီး ပေါ်မှာ ပြည့်စုံ ပါစေသော။¹¹ အသက် မွေး လောက်သောအစာ ကို အကျွန်ုပ် တို့အား ယနေ့

ပေး သနားတော်မူပါ။¹² သူတစ်ပါး သည် အကျွန်ုပ် တို့ကိုပြစ်မှား သောအပြစ် များကို အကျွန်ုပ် တို့သည် လွတ် သကဲ့သို့

အကျွန်ုပ် တို့၏အပြစ် များ ကို လွတ် တော် မူ ပါ။¹³ အပြစ် သွေးဆောင်ရာသို့ မ လိုက် မပါစေဘဲ၊ မကောင်း သောအမှုအရာ

မှ လည်း ကယ်နှုတ် တော်မူပါ။ အစိုးပိုင်သောအခွင့်နှင့် ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော် သည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် ကိုယ်တော်၌ ရှိ ပါ ၏။ အာမင် ဟု ဆုတောင်း ကြလော့။

14 သင်တို့သည် သူတစ်ပါး တို့၏အပြစ် ကိုလွှတ် လျှင် ၊ ကောင်းကင် ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင် တို့အဘ သည် သင် တို့၏အပြစ်ကို လွှတ် တော်မူမည်။ 15 သင်တို့သည် သူတစ်ပါး တို့၏အပြစ်ကိုမ လွှတ် လျှင် ၊ သင် တို့အဘ သည် သင် တို့၏အပြစ် ကို လွှတ် တော်မ မူ။ 16 သင် တို့သည် အစာရှောင် ခြင်းအကျင့်ကိုကျင့်သောအခါ

လျှို့ဝှက် သောသူ တို့နည်းတူ

မျက်နှာညှိုးငယ် ခြင်းမ ရှိ ကြနှင့်။ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့အစာရှောင် သည်ကို လူ

များတို့ရှေ့မှာ ထင်ရှား စေခြင်းငှာ

မိမိ တို့မျက်နှာ ကိုဖျက် တတ် ကြ၏။ 17 ငါ အမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် မိမိ

တို့အကျိုး ကို ခံရ ကြ၏။ 18 သင် သည်အစာရှောင် သောအခါ အစာရှောင် သည်ကိုလူ များတို့ရှေ့မှာ မ

ထင်ရှား စေဘဲ၊ မ

ထင်ရှားသောအရပ် ၌ ရှိတော်မူသော သင် တို့အဘ ရှေ့တော်၌သာ ထင်ရှားစေခြင်းငှာ ၊ ခေါင်း ကိုလိမ်းကျ လော့။ မျက်နှာ ကိုလည်း သစ် လော့။ မ

ထင်ရှားသောအရာ ကို မြင် တော်မူသောသင် တို့အဘ သည် အကျိုး ကို ထင်ရှားစွာပေး တော်မူလတံ့။ 19 သံချေး ၊ ပိုးရွ ဖျက်ဆီး ၍ သူခိုး

ထွင်းဖောက် ခိုးယူ ရာမြေကြီး ပေါ်မှာ ဘဏ္ဍာ ကို မ

ဆည်းဖူး ကြနှင့်။ 20 သံချေး ၊ ပိုးရွ မ ဖျက်ဆီး ၍ သူခိုး

မ ထွင်း မဖောက် မ

ခိုး မယူရာ ကောင်းကင် ဘုံ၌

ဘဏ္ဍာ ကိုဆည်းဖူး ကြလော့။ 21 အကြောင်းမူကား ၊ အကြင်အရပ် ၌ သင် တို့၏ဘဏ္ဍာ ရှိ ၏။ ထို

အရပ်သို့ သင် တို့၏စိတ် နှလုံးရောက် တတ်၏။ 22 မျက်စိ ကား ကိုယ် ၏ဆီမီး ဖြစ် ၏။ ထိုကြောင့်

မျက်စိ ကြည်လင် လျှင်

တစ်ကိုယ်လုံး လင်း လိမ့်မည် ။ 23 မျက်စိ မြှေးရှက် လျှင်

တစ်ကိုယ်လုံး မိုက် လိမ့်မည် ။ သင် ၏ အလင်း သော်ကား၊
မှောင်မိုက် ဖြစ် လျှင်

ထိုအမိုက်သည် အလွန် မိုက် စွတကား။²⁴ အဘယ်သူ မျှသခင် နှစ်
ဦးအစေ ကို မခံနိုင် ။ သခင်တစ် ဦးကိုမုန်း ၍ တစ် ဦးကိုချစ် မည်။
သခင်တစ် ဦးကို မှီခို ၍ တစ် ဦးကို မခန်းမညား ပြုမည်။ သင်တို့သည်
ဘုရားသခင် ၏အစေကို၎င်း ၊ လောကီစည်းစိမ် ၏အစေ ကို၎င်း မ

ခံ နိုင်ကြ။²⁵ ထိုကြောင့် ငါဆို သည်ကား ၊ အဘယ်သို့ စား သောက်
ရမည်ဟု အသက် အဘို့မ စိုးရိမ် ကြနှင့်။ အဘယ်သို့ ဝတ် ရမည်ဟု
ကိုယ် အဘို့ မ စိုးရိမ်ကြနှင့်။ အစာ

ထက်

အသက် မြတ်သည်မ ဟုတ်လော။ အဝတ် ထက် ကိုယ် မြတ်သည်
မဟုတ်လော။²⁶ မိုဃ်း ကောင်းကင်၌ ကျင်လည်သောငှက် များကို
ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်ကြလော့။ ထိုငှက်တို့သည် မျိုးစေ့ကို မ

စိုက် မကြ၊ စပါးကိုမ ရိတ် ၊ ကျီ ၌ မ စု မသွင်း။ သို့သော်လည်း
ကောင်းကင် ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင် တို့အဘ သည် သူ
တို့ကို ကျွေးမွေး တော်မူ၏။ ထိုငှက် တို့ထက်

သင် တို့သည် အလွန်မြတ် သည်မ ဟုတ်လော။²⁷ အဘယ်သူ သည်
စိုးရိမ် ခြင်းအားဖြင့်

မိမိ အသက်တာ ကို တစ် တောင် ခန့်မျှ တိုးပွား စေနိုင် သနည်း။

²⁸ အဝတ် အဘို့ ၌

အဘယ်ကြောင့် စိုးရိမ် ရသနည်း။ တော

နှင်းပင် တို့သည် အဘယ်သို့ သောအားဖြင့် ကြီးပွား သည်ကို
ဆင်ခြင် အောက်မေ့ကြလော့။ ထိုအပင်တို့သည် အလုပ်လည်းမ လုပ်
၊ ချည်ဖြစ်စေခြင်းငှာမ ငင် မဝင့်။²⁹ သို့သော်လည်း ဘုန်းကြီး သော
ရှောလမုန် မင်းကြီး၏အဝတ် သည် ထို

အပင်တစ် ပင်မျှ၏အဝတ်ကို မ
မှီဟုငါဆို ၏။³⁰ ယုံကြည် အားနည်းသောသူတို့၊ ယနေ့
အသက်ရှင်လျက်

နက်ဖြန် မီးဖို ထဲသို့ ရောက် သောတော မြက်ပင် ကို ဘုရားသခင်
သည် ထိုသို့သော

အဝတ် နှင့် ဖုံးလွှမ်းတော်မူလျှင်၊ ထိုမျှမက
သင် တို့ကိုအဝတ် နှင့် ဖုံးလွှမ်းတော်မူမည် မ ဟုတ်လော။³¹ ထို

ကြောင့် အဘယ်သို့ စား သောက် ရအံ့နည်း။ အဘယ်သို့ ဝတ် ရအံ့
နည်းဟူ၍မ စိုးရိမ် ကြနှင့်။ ထို

အရာများကို သာသနာပ

လူတို့သည် ရှာဖွေ တတ်ကြ၏။³² ထိုအရာ များကို သင်တို့သည်
အသုံးလို

ကြောင်း ကို ကောင်းကင် ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင် တို့အဘ သည် သိ
တော်မူ၏။³³ ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်နှင့် ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရား
တော်ကို ရှေးဦးစွာ ရှာ ကြလော့။ နောက်မှ ထိုအရာ များကို ထပ် ၍ပေး
တော်မူလတံ့။³⁴ ထို့ကြောင့် နက်ဖြန် အဘို့ မ စိုးရိမ် ကြနှင့်။ နက်ဖြန်
နေ့သည် မိမိ

အဘို့ စိုးရိမ် လိမ့်မည်။ ယခုနေ့၌ရှိသောမကောင်း မသင့်သောအရာ
သည် ယခုနေ့

ဘို့ လောက် ပေ၏။

7

1 သင် တို့သည် စစ်ကြော ဆုံးဖြတ် ခြင်း နှင့် ကင်းလွတ်
ရမည်အကြောင်း

သူတစ်ပါး၏အမှု၌ စစ်ကြော ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို မ ပြုကြနှင့်။² သင်
တို့သည် အကြင်တရားအတိုင်း သူတစ်ပါးကိုစီရင် ကြ၏။ ထိုတရား
အတိုင်းစီရင် ခြင်းကို ခံရကြမည်။ အကြင်ချိန်၊ တင်းပမာဏ နှင့်

သူတစ်ပါးအား ပေး၏။ ထိုပမာဏ

အတိုင်း

ကိုယ်ခံရ ကြမည်။³ ကိုယ် မျက်စိ ၌ ရှိသော တံကျင် ကို မ

အောက်မေ့ ဘဲ ညီအစ်ကို မျက်စိ ၌ ရှိသော ငြောင့်ငယ် ကို
အဘယ်ကြောင့် ကြည့်ရှု သနည်း။⁴ ကိုယ် မျက်စိ ၌

တံကျင် ရှိလျက်ပင်ညီအစ်ကို အားသင် ၏မျက်စိ ၌ ရှိသောငြောင့်
ငယ် ကို ထုတ် ပါရစေ ဟု အဘယ်သို့ ဆို သနည်း။⁵ လျှို့ဝှက် သောသူ၊

ကိုယ် မျက်စိ ၌ ရှိသောတံကျင် ကိုရှေးဦးစွာ ထုတ်ပစ် လော့။ နောက်မှ
ညီအစ်ကို မျက်စိ ၌

ရှိသော ငြောင့်ငယ် ကို ထုတ်ပစ် ခြင်းငှာရှင်းလင်း စွာမြင်လိမ့်မည်။

6 ဖြူစင် သောအရာ ကို ခွေး တို့အား မ

ပေး ကြနှင့်။ ပုလဲ

ရတနာတို့ကို ဝက် တို့ရှေ့ မှာမ ချ မထားကြနှင့်။ သို့ပြုလျှင်ထိုအရာ တို့ကို ကျော်နင်း ၍ သင် တို့ကိုလှည့် လျက်

ကိုက်ဖြတ် ကြလိမ့်မည်။ ⁷ တောင်း ကြလော့။ တောင်းလျှင် ရ မည်။ ရှာ ကြလော့။ ရှာလျှင် တွေ့ မည်။ တံခါးကိုခေါက် ကြလော့။ ခေါက် လျှင် ဖွင့် မည်။ ⁸ တောင်း သောသူ မည်သည်ကား ရ ၏။ ရှာ သောသူ လည်း

တွေ့ ၏။ ခေါက် သောသူ အားလည်း တံခါးကို ဖွင့် ၏။ ⁹ သားသည် မုန့် ကိုတောင်း လျှင် မိမိ သား အား ကျောက် ကိုပေး မည်သူ၊ ¹⁰ ငါး ကို တောင်း လျှင် မြေ ကို ပေး

မည်သူ တစ်စုံတစ်ယောက် မျှသင် တို့တွင် ရှိ သလော။ ¹¹ သင် တို့သည် အဆိုး ဖြစ် လျက်ပင် ကိုယ် သား တို့အား ကောင်း သောအရာ ကို ပေး

တတ်လျှင် ၊ ထိုမျှမက ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင် တို့အ ဘ သည် ဆုတောင်း သောသူ တို့အား ကောင်း သော အရာ ကို သာ၍ ပေး တော်မူမည် မဟုတ်လော။ ¹² သင် တို့သည် ကိုယ် ၌သူတစ်ပါး ပြု စေ လိုသမျှ အတိုင်းသူတစ်ပါး ၌ပြု ကြလော့။ ဤ

ပညတ်ကား ပညတုတိ ကျမ်း နှင့်

အနာဂတ္တိ ကျမ်းတို့၏ အချုပ်အခြာပင် ဖြစ် သတည်း။ ¹³ ကျဉ်း သောတံခါး ကိုဝင် ကြလော့။ ပျက်စီး ခြင်းသို့

ရောက် သောလမ်း နှင့် တံခါး သည် ကျယ်ဝန်း သည် ဖြစ်၍ဝင် သော သူ တို့သည်များ ကြ၏။ ¹⁴ အသက် ရှင်ခြင်းသို့

ရောက် သောလမ်း နှင့်

တံခါး သည် အလွန်ကျဉ်းမြောင်း သည်ဖြစ်၍၊ တွေ့ ဝင်သော သူ တို့သည် နည်း ကြ၏။ ¹⁵ အတွင်း ၌ကြမ်းတမ်း သော တောခွေး ဖြစ်

လျက်

သိုး ရေ ကိုခြံ၍ သင် တို့ရှိရာ သို့လာ သော မိစ္ဆာ

ပရောဖက် တို့ကို သတိ နှင့် ရှောင်ကြလော့။ ¹⁶ ထိုသူ တို့၏အကျင့် ကိုထောက် ၍ သူ

တို့၏သဘောကို သိ

ကြလိမ့်မည်။ ဆူးပင် ၌

စပျစ်သီး ကို ဆွတ် တတ် သလော

။ ဆူးလေ

ပင်၌

သဘောသဖန်း သီးကို ဆွတ် တတ် သလော။ 17 ကောင်း သောအပင် သည် ကောင်း သောအသီး ၊ မကောင်း သောအပင် သည် မကောင်း သောအသီး ကို သီး တတ်၏။ 18 ကောင်း သောအပင် သည် မကောင်း သောအသီး ၊ မကောင်း သောအပင် သည် ကောင်း သောအသီး ကို မ သီး နိုင် ။ 19 ကောင်း သောအသီး

မ သီး သောအပင် ရှိသမျှ တို့ကိုခုတ်လှဲ ၍

မီး ထဲသို့

ချ လိုက်တတ်၏။ 20 သို့ဖြစ်လျှင် ထိုပရောဖက် တို့၏အကျင့် ကို ထောက် သော် သူ

တို့၏သဘောကို သိ ရကြလိမ့်မည်။ 21 သခင် ၊ သခင် ဟု ငါ့ ကို လျှောက် သောသူ တိုင်း

ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သို့

ဝင် ရလိမ့်မည်မ ဟုတ်။ ကောင်းကင် ဘုံ၌

ရှိတော်မူသော ငါ့ ခမည်းတော် ၏အလို ကိုဆောင် သောသူ သာလျှင် ဝင်ရလိမ့်မည်။ 22 ထို နေ့ ၌ ကား၊ သခင် ၊ သခင် ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော် အခွင့် နှင့် ဆုံးမ

ဩဝါဒပေးပါပြီမ ဟုတ်လော။ ကိုယ်တော် အခွင့် နှင့်

နတ်ဆိုး တို့ကို နှင်ထုတ် ပါပြီ မဟုတ် လော။ ကိုယ်တော် အခွင့် နှင့်

များစွာ သော တန်ခိုး တို့ကို ပြ ပါပြီ မဟုတ် လောဟု အများ သော သူ တို့သည် လျှောက် ကြလိမ့်မည်။ 23 ထိုသို့ လျှောက်ကြသောအခါ သင် တို့ကို ငါအလျင်း မသိ ၊ အဓမ္မ

အမှုကို ပြု သောသူ တို့၊ ငါ့ ထံမှ ဖယ် ကြဟု ထိုသူ

တို့အား အတည့် အလင်း ငါ ပြော မည်။ 24 အကြင်သူ သည် ငါ

ဟောပြောသော ဤ

စကား ကို ကြား၍နားထောင် ၏။ ထိုသူ

သည် ကျောက် ပေါ်မှာ အိမ် ဆောက် သော ပညာရှိ နှင့် တူကြောင်း ကို ငါပုံပြ မည်။ 25 မိုး ရွာ ၍

ရေစီး သည်နှင့်
 လေ လာ ၍ ထို
 အိမ် ကိုတိုက် သည်ရှိသော်၊ ကျောက် ပေါ်မှာ တည် သောကြောင့် မ
 ပြို မလဲနေ၏။²⁶ အကြင်သူသည်ငါ ဟောပြောသော ဤ
 စကား ကိုကြား ၍
 နား မ ထောင်ဘဲနေ၏။ ထိုသူ
 သည် သဲ
 ပေါ်မှာ အိမ် ဆောက် သော လူ
 မိုက် နှင့် တူ ကြောင်း ကို ငါပုံပြ မည်။²⁷ မိုဗ်း ရှာ ၍
 ရေစီး သည်နှင့်
 လေ လာ ၍
 ထို အိမ် ကို တိုက် သောအခါ ၊ ကြီးစွာ သောပြုလဲ ခြင်းသို့ ရောက်
 လေသည် ဟု ဟော တော်မူ ၏။²⁸ ထို ဒေသနာ တော်ကို ယေရှု ဟော
 တော်မူသည်အဆုံး ၌
 ပရိသတ် အပေါင်းတို့သည် ဆုံးမ
 သြဝါဒ ပေး တော် မူ ခြင်း ကို အလွန် အံ့ဩ ကြ၏။
²⁹ အကြောင်းမူကား ၊ ကျမ်းပြု ဆရာနည်းတူ မ ဟုတ်၊ အစိုးရ
 သော သူနည်းတူ ဆုံးမ သြဝါဒ ပေး တော်မူ၏။

8

¹ ကိုယ်တော် သည် တောင် ပေါ်မှ ဆင်းကြွ တော်မူလျှင် ၊ များစွာ
 သောလူ အပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက် ကြ၏။² ထိုအခါ
 နူနာစွဲ သောသူတစ်ယောက်သည် ညွတ်ပြပ် လျက်၊ သခင် အလို
 တော်ရှိလျှင်
 ကျွန်တော် ကို သန်ရှင်း စေနိုင် တော်မူသည်ဟု လျှောက် လေ၏။
³ ယေရှုကလည်း ငါအလိုရှိ ၏။ သန်ရှင်း ခြင်းသို့ ရောက်စေ ဟု မိန့်
 တော်မူလျက် လက် တော်ကိုဆန့် ၍ ထိုသူ
 ကိုတို့ တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်း တွင်
 နူနာ ပျောက်၍ သန်ရှင်း ခြင်းသို့ရောက်လေ၏။⁴ ယေရှု ကလည်း
 သင်သတိပြု။ ဤအကြောင်းကို အဘယ်သူ အားမျှမပြော နှင့်။ ယဇ်
 ပုရောဟိတ်ထံသို့သွား ၍
 ကိုယ် ကိုပြ လော့။ သူတစ်ပါး ၌ သက်သေ ဖြစ်စေခြင်းငှာ မောရှေ
 စီရင် မှာထားသော ပူဇော် သက္ကာကိုဆက် လော့ဟု မိန့် တော်မူ၏။

5 ထိုနောက်မှကပေရနောင် မြို့သို့
 ကြွဝင် တော်မူလျှင်၊ တပ်မှူး တစ်ယောက်သည် အထံ
 တော်သို့လာ ၍၊ 6 သခင် ၊ ကျွန်တော် ၏ ငယ်သား တစ်ယောက်
 သည် လက်ခြေသေ သည်အနာနှင့် ပြင်းစွာ ခံရ ၍ အိမ် တွင်
 တုံးလုံး နေပါသည်ဟု တောင်းပန် လေ၏။ 7 ယေရှုကလည်း ငါ လာ
 ၍ ချမ်းသာ ပေးမည် ဟု မိန့် တော်မူလျှင် ၊

8 တပ်မှူး က၊ သခင် ၊ ကျွန်တော် ၏ အိမ်မိုး အောက် သို့ကြွဝင် တော်
 မူခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို ကျွန်တော် မ ခံထိုက် ပါ။ အမိန့် တော် တစ်
 ခုန်းရှိလျှင်

ကျွန်တော် ၏ငယ်သား သည် ချမ်းသာ ရပါလိမ့်မည်။ 9 ဥပမာကား၊
 ကျွန်တော် သည် မင်း အောက် ၌ကျွန်ခံသောသူ ဖြစ် သော်လည်း
 စစ်သူရဲ များကိုအုပ်စိုး ၍ တစ်ဦး ကိုသွား ချေဟုဆို လျှင်

သွား ပါ၏။ တစ်ဦး ကို လာ
 ခဲ့ဟုဆိုလျှင် လာ ပါ၏။ ကျွန် ကိုလည်း ဤအမှု ကို လုပ် တော့ ဟု
 ဆိုလျှင်

လုပ် ပါ၏ဟု တပ်မှူးလျှောက် လေ၏။ 10 ထိုစကားကို ယေရှု သည်
 ကြား လျှင်

အံ့ဩ ခြင်းရှိ၍၊ ငါ အမှန် ဆိုသည်ကား၊ ဤမျှလောက် သော
 ယုံကြည် ခြင်းကို ဣသရေလ

အမျိုး၌ ပင် ငါမ တွေ့ ဘူးသေး။ 11 ငါဆို ပြန်သည်ကား ၊ လူ
 များတို့သည်၊ အရှေ့ အရပ်၊ အနောက် အရပ်မှ လာ ၍ ၊ ကောင်းကင်
 နိုင်ငံ တော်၌

အာဗြဟံ ၊ ဣဇက် ၊ ယာကုပ် တို့နှင့်တကွ လျောင်း ရကြလတံ့၊
 12 နိုင်ငံ တော်သား တို့သည်လည်း

ငိုကြွေး ခြင်း၊ အံသွား ခဲကြိတ် ခြင်းရှိ ရာ၊ ပြင် အရပ်မှောင်မိုက် ထဲ
 သို့

နှင်ချ ခြင်းကို ခံရကြလတံ့ဟု နောက် တော်သို့ လိုက်သောသူ တို့
 အား မိန့် တော်မူပြီးမှ ၊

13 တပ်မှူး အား သင်သွား လော့။ ယုံကြည် သည်နှင့်အညီ သင် ၌ဖြစ်
 စေဟု မိန့် တော်မူ၏။ ထို
 ခဏခြင်း တွင် သူ
 ၏ငယ်သား သည် အနာ

ရောဂါကင်း၍ သက်သာခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။¹⁴ ထိုနောက်မှ
 ယေရှုသည် ပေတရု
 အိမ်သို့ ကြွ၍
 ပေတရု၏ ယောက္ခမ
 သည် ဖျားနာစွဲလျက်
 တိုးလုံးနေသည်ကို တွေ့မြင်တော်မူ၏။¹⁵ ထိုမိန်းမ၏လက်ကို

တို့
 တော်မူလျှင် ၊ သူသည် အဖျားပျောက်သဖြင့်
 ထ၍
 ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုလေ၏။¹⁶ ညဦးယံ၌
 နတ်ဆိုးစွဲသောသူအများတို့ကို အထံ
 တော်သို့ ဆောင်ခဲ့၍ နှုတ်တော်မြှောက်ကာမျှနှင့်ထိုနတ်
 တို့ကို နှင်ထုတ်တော်မူ၏။ နာ

သောသူ ရှိသမျှ တို့ကို သက်သာစေတော်မူ၏။¹⁷ ထို
 အကြောင်းအရာမူကား၊ သူ
 သည် အကျွန်ုပ်တို့အနာ
 ရောဂါဝေဒနာများကို ယူတင်ဆောင်ရွက်လေသည်ဟု ပရောဖက်
 ဟောရှာယ
 ဟောဘူးသောစကား

ပြည့်စုံမည်အကြောင်း ဖြစ်သတည်း။¹⁸ များစွာသောလူအပေါင်း
 တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုဝန်းရံလျက် နေကြသည်ကို မြင်တော်မူလျှင်
 ၊ ကမ်းတစ်ဘက်သို့

ကူးမည့်အကြောင်း အမိန့်တော်ရှိ၏။¹⁹ ထိုအခါ
 ကျမ်းပြုဆရာတစ်ယောက်သည်လာ၍ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်
 ကြွတော်မူရာအရပ်ရပ်သို့ အကျွန်ုပ်လိုက်ပါမည်ဟု လျှောက်
 လေ၏။

²⁰ ယေရှုကလည်း မြေခွေးသည် မြေတွင်းရှိ၏။ မိုဃ်း
 ကောင်းကင်၌ ကျင်လည်သောငှက်သည်နားနေရာအရပ်ရှိ၏။ လူ
 သားမူကား ၊ ခေါင်းချရာမျှမရှိဟု မိန့်တော်မူ၏။

²¹ အခြားသောတပည့်တော်ကလည်း ၊ သခင် ၊ အကျွန်ုပ်အဘကို
 ရှေးဦးစွာ သွား၍ သဂြိုဟ်ရသော အခွင့်ကိုပေးတော်မူပါဟု လျှောက်
 လေ၏။

²² ယေရှုကလည်း ၊ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့။ လူသေ

တို့သည် မိမိ

လူသေ တို့ကို သဂြိုဟ် ပါလေစေဟု မိန့် တော်မူ၏။²³ ထိုအခါ လှေ
ထဲသို့

ဝင် တော်မူ၍ တပည့် တော်တို့သည် လိုက် ကြ၏။ အိုင် ၌

လှိုင်း တံပိုးပြင်းစွာ ထ ၍

လှေ ကို လွှမ်း လေ၏။²⁴ ကိုယ်တော် သည် ကျိန်းစက် ၍ နေတော်
မူ၏။²⁵ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ် ၍ ကိုယ်တော် ကို နှိုး ပြီးလျှင်
၊ သခင် ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။ ကယ်မ
တော်မူပါဟု လျှောက် ကြသော်၊

²⁶ ကိုယ်တော်က၊ ယုံကြည် အားနည်းသော သူတို့၊ အဘယ်ကြောင့်
ကြောက် တတ်သနည်း ဟု မေး

တော်မူပြီးလျှင် ၊ ထ

၍လေ နှင့် ပင်လယ် ကို ဆုံးမ

တော်မူသဖြင့် အလွန် သာယာ လေ၏။²⁷ ထိုလူ တို့ကလည်း ၊ ဤ

သူကားအဘယ်သို့ သောသူနည်း။ လေ

နှင့် ပင်လယ် သည် သူ

၏စကားကို နားထောင် ပါသည်တကားဟု အံ့ဩ ကြ၏။²⁸ ကမ်း

တစ်ဘက်

ဂါဒရ ပြည် သို့

ရောက် တော်မူသောအခါ နတ်ဆိုးစွဲ သောလူနှစ် ယောက်တို့သည်
ထို

လမ်း ကို အဘယ်သူ မျှ မ

သွား နိုင် အောင် အလွန် ကြမ်းကြုတ် စွာပြုလျက်၊ သင်္ချိုင်း တစပြင်
မှ

ထွက်လာ ၍ ကိုယ်တော် ကို ခရီးဦးကြိုပြု ပြီးလျှင်၊²⁹ ဘုရားသခင်
၏ သား

တော်ယေရှု၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် တို့နှင့်

အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ အချိန်

မ ရောက်မှီ အကျွန်ုပ် တို့ကို ညဉ့်ဆဲ ခြင်းငှာကြွလာ တော်မူသလော
ဟု အော်ဟစ် ၍ လျှောက် ကြ၏။³⁰ ထိုသူ တို့နှင့် မနီးမဝေး

သောအရပ်၌

များစွာ သောဝက် အစု သည်ကျက်စား လျက်ရှိ ၏။³¹ နတ်ဆိုး တို့
လည်း

ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် တို့ကိုနှင်ထုတ် လျှင် ၊ ထိုဝက် အစု ထဲ သို့

ဝင်ရပါမည် အကြောင်း အခွင့် ပေးတော်မူပါဟု တောင်းပန် ကြ သော်၊ ³² သွား ကြ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ နတ်ဆိုးတို့သည် ထွက် ၍ ဝက် ထဲသို့ ဝင် သဖြင့်

ဝက်အစု ရှိသမျှ သည်အိုင် ကမ်းစောက် ကို တဟုန်တည်း ပြေး ဆင်း၍

ရေ ၌ သေ ကြ၏။ ³³ ဝက်ကျောင်း သောသူ တို့သည်လည်း ပြေး ၍

မြို့ ထဲသို့ ဝင် ပြီးလျှင်၊ နတ်ဆိုးစွဲ သောသူ တို့၏အကြောင်း မှစ၍ ဖြစ် လေသမျှတို့ကို ကြားပြော ကြသော်၊ ³⁴ တစ်မြို့လုံး လည်း

ယေရှု ကိုတွေ့ အံ့သောငှာ ထွက်လာ ကြ၏။ ကိုယ်တော် ကိုတွေ့မြင် လျှင်

မိမိ တို့ ပြည် က ထွက်သွား တော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန် ကြ၏။

9

¹ ထိုအခါ

ကိုယ်တော်သည် လှေ စီး ၍

ကူး ပြန်သဖြင့်၊ မိမိ

မြို့ သို့

ရောက် တော်မူ၏။ ² လက်ခြေသေ ၍

အိပ်ရာ ပေါ်မှာ တိုးလုံး နေသော သူတစ်ယောက်ကို အထံ

တော်သို့ဆောင်ခဲ့ ကြ၏။ ယေရှု သည်ထိုသူ တို့၏ ယုံကြည် ခြင်းကို မြင် လျှင်

လက်ခြေသေ သောသူ အား၊ ငါ့သား မ စိုးရိမ်နှင့်။ သင် ၏အပြစ်

ကို လွတ် စေပြီ ဟုမိန့် တော်မူ၏။ ³ ကျမ်းပြု ဆရာအချို့ တို့က၊ ဤသူ

သည်ဘုရားကိုလွန်ကျူး ၍ ပြောသည်ဟု ထင် ကြ၏။ ⁴ ယေရှု သည် ထိုသူ

တို့၏စိတ် ကို သိမြင် တော်မူလျှင် ၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်
ငြူစူ သောစိတ်

ရှိ ကြသနည်း။⁵ အဘယ် စကားကိုသာ၍ ပြော လွယ်သနည်း။ သင်
၏အပြစ် ကို လွတ် စေပြီဟု ပြောလွယ်သလော။ သင်ထ ၍

လှမ်းသွား လော့ဟု ပြော လွယ်သလော။⁶ လူ သား သည် မြေကြီး
ပေါ်မှာ အပြစ် လွတ် ပိုင် သည်ကို သင်တို့သိ စေခြင်းငှာ ထ လော့။
ကိုယ် အိပ်ရာ ကို ဆောင် ၍ ကိုယ် အိမ် သို့

သွား လော့ ဟု လက်ခြေသေ သောသူ အား မိန့် တော်မူ၏။⁷ ထိုသူ
သည်လည်း ထ

၍
မိမိ အိမ် သို့

သွား လေ၏။⁸ လူ အစုအဝေးတို့သည်မြင် လျှင်
အံ့ဩ ခြင်းရှိ၍ ၊ လူ

တို့အား ဤသို့သော
အခွင့် ကို အပ်ပေး တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏ ဂုဏ် တော်ကို

ချီးမွမ်းကြ၏။⁹ ယေရှု သည် ထို
အရပ်မှကြွ တော်မူလျှင် ၊ မသုသံ

အမည် ရှိသောသူတစ်ယောက်သည် အခွန်ခံ ရာတံ၌
ထိုင် နေသည်ကို မြင် သော်၊ ငါ့ နောက် သို့လိုက်လော့ဟု မိန့် တော်

မူ၏။ ထိုသူသည်လည်း
ထ ၍ နောက် တော်သို့ လိုက်လေ၏။¹⁰ ထိုနောက်မှ အိမ် တွင်

စားပွဲ ၌ လျောင်းတော်မူစဉ် ၊ အခွန်ခံ သောသူများ နှင့်
ဆိုး သောသူများတို့သည် လာ

၍
ကိုယ်တော် မှစသော တပည့် တော်တို့နှင့်တကွ စားပွဲ၌လျောင်း

ကြ၏။¹¹ ဖာရိရှဲ တို့သည် မြင် လျှင်
တပည့် တော်တို့အား၊ သင် တို့ဆရာ သည် အခွန်ခံ သောသူ၊ ဆိုး

သောသူတို့နှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် စား သနည်းဟုဆို ကြ၏။
¹² ယေရှုသည် ကြား တော်မူလျှင် ၊ ကျန်းမာ သောသူ တို့သည်

ဆေးသမား
ကို အလို
မ ရှိ ကြ။ နာ

သောသူ တို့ သာလျှင် အလိုရှိ ကြ၏။¹³ ယင် ပူဇော်ခြင်းအကျင့် ထက် သနား

ခြင်းကရုဏာအကျင့်ကို ငါနှစ်သက် ၏ဟူသော ကျမ်းစကားကို နားလည်ခြင်းငှာသင်တို့သွား ၍

သင် ကြလော့။ ဖြောင့်မတ် သောသူတို့ကို နောင်တသို့ ခေါ်ခြင်းငှာ၊ ငါလာ သည် မ

ဟုတ်။ ဆိုး သောသူတို့ကို ခေါ်ခြင်းငှာ၊ ငါလာသတည်းဟု မိန့် တော် မူ၏။

¹⁴ ထိုအခါ

ယောဟန် ၏ တပည့် တို့သည် အထံ

တော်သို့ ချဉ်းကပ် ၍၊ အကျွန်ုပ် တို့နှင့်

ဖာ ရီ ရှိ တို့သည် အဖန်တလဲလဲ အစာရှောင် ကြ သည် ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်တော် ၏တပည့် တို့သည် အစာ

မ ရှောင်ဘဲ နေကြပါသနည်းဟု လျှောက် ကြ၏။

¹⁵ ယေရှု က လည်း မင်္ဂလာဆောင် လုလင်သည် မိမိအပေါင်းအဘော် တို့နှင့်အတူ ရှိ စဉ်အခါသူတို့သည် စိတ်မသာ ညည်းတွားတတ်

ကြသလော။ မင်္ဂလာဆောင် လုလင်ကို သူ၏အပေါင်းအဘော် တို့နှင့် ခွာ ၍ ယူသွား သော အချိန် ကာလရောက် လိမ့်မည်။ ထိုအခါ

သူတို့သည် အစာရှောင် ကြလိမ့်မည်။¹⁶ အဝတ် ဟောင်း ကို အထည် သစ် နှင့်ဖာ လေ့မ ရှိ။ ထိုသို့ဖာလျှင် ဖာ

သောအထည်သည် အဝတ် ဟောင်းကို စား

၍

အပေါက် ကျယ်တတ်၏။¹⁷ ၎င်းနည်းဟောင်း သော သားရေဘူး ၌

အသစ် သောစပျစ်ရည် ကို ထည့် လေ့မ ရှိ။ ထိုသို့

ထည့်လျှင် ၊ သားရေဘူး

သည် စုတ်ကွဲ သဖြင့် ၊ စပျစ်ရည် သည် ယို

၍

သားရေဘူး လည်း ပျက်စီး တတ်၏။ အသစ် သော စပျစ်ရည် ကို အသစ် သောသားရေဘူး ၌ ထည့် လေ့ရှိ၏။ ထိုသို့ထည့်လျှင် နှစ် ပါး

စလုံးမ ပျက်စီး ဟု မိန့် တော်မူ၏။

¹⁸ ထို စကားကို မိန့် တော်မူစဉ် အရာရှိ တစ် ယောက်သည် လာ

၍ ပြပ်ဝပ် လျက်၊ အကျွန်ုပ် ၏ သမီး
 သည် ယခုပင် သေ ဆဲရှိပါ၏။ သို့သော်လည်း ၊ ကိုယ်တော်သည်ကြွ
 ၍ သူ့
 အပေါ် ဌွလက် ကိုတင် တော်မူလျှင် အသက် ရှင်ပါလိမ့်မည်ဟု
 လျှောက် ၏။

19 ယေရှု သည် ထ

၍

တပည့် တော်နှင့်အတူထိုသူ နောက် သို့လိုက်တော်မူ၏။ 20 ထိုအခါ
 တစ်ဆယ့်နှစ် နှစ် ပတ်လုံးသွေး သွန်အနာစွဲသောမိန်းမ တစ်ယောက်
 က၊ 21 ငါသည် အဝတ် တော်ကိုသာ

တို့ လျှင်

ချမ်းသာ ရမည်ဟု စိတ်ထင် နှင့် နောက် တော်သို့ချဉ်းကပ် ၍ အဝတ်
 တော်၏ ပန်းပွား ကို တို့ လေ၏။ 22 ယေရှု သည် လှည့် ၍

ထိုမိန်းမ ကိုမြင် တော်မူလျှင် ၊ ငါ့သမီး ၊ မ

စိုးရိမ်နှင့်။ သင် ၏ယုံကြည် ခြင်းသည် သင့် အနာကို ငြိမ်း စေပြီ ဟု
 မိန့် တော်မူ၏။ ထို

ခဏ မှစ၍ ထိုမိန်းမ သည်အနာပျောက်ကင်း လေ၏။ 23 အရာရှိ
 အိမ် သို့

ရောက် တော်မူ၍

တီးမှုတ် သော သူတို့နှင့်

များစွာ သောလူတို့သည် အုန်းအုန်းသဲသဲ ပြု ကြသည်ကိုမြင် လျှင် ၊
 24 ဖယ်ရှား ကြလော့။ မိန်းမငယ် သေ သည်မ ဟုတ်၊ အိပ်ပျော် သည်

ဟု မိန့် တော်မူသော်၊ ထိုသူတို့သည် ပြက်ယယ်ပြု ကြ၏။ 25 ထိုလူ
 များကို ပြင် သို့ထွက်စေပြီးမှ အတွင်းသို့ဝင် ၍၊ မိန်းမငယ် ၏လက်

ကို ကိုင် တော်မူသည်တွင် သူသည် ထ လေ၏။ 26 ထို သိတင်း စကား
 သည် တစ်ပြည်လုံး ဌွ

နှံ့ပြား ကျော်စောလေ၏။ 27 ထို အရပ်မှ ယေရှု သည် ကြွ တော်မူ
 စဉ်၊ မျက်စိကန်း သောသူနှစ် ယောက်တို့သည် နောက် တော်သို့ လိုက်၍

ဒါဝိဒ် ၏သား တော်၊ ကျွန်တော် တို့ကို သနား

တော်မူပါဟု ဟစ်ကြော် ကြ၏။ 28 အိမ် သို့

ဝင် တော်မူလျှင် ၊ မျက်စိ ကန်းသောသူ တို့သည် အထံ

တော်သို့ ချဉ်းကပ် ကြ၏။ ကိုယ်တော်က လည်း၊ ဤအမှု ကို ငါ တတ်နိုင် သည်ကို

ယုံ သလော ဟု မေး

တော်မူလျှင် ၊ ယုံ

ပါ၏သခင် ဟု လျှောက် ကြ၏။ 29 ထိုအခါ

သူ တို့၏ မျက်စိ ကိုတို့ တော်မူ၍၊ သင် တို့ ယုံ

ခြင်းရှိသည်အတိုင်း

သင် တို့၌ဖြစ် စေ ဟု မိန့် တော်မူလျှင် ၊ 30 သူ တို့သည် မျက်စိ ပွင့်လင်း လေ၏။ ယေရှု ကလည်း ၊ အဘယ်သူ မျှမသိ စေခြင်းငှာ သတိပြု ကြလော့ ဟု မြစ်တား တော်မူ၏။ 31 သို့သော်လည်း ထိုသူ တို့သည် သွား ၍ သိတင်းတော်ကို တစ်ပြည်လုံး ၌

နှံ့ပြား ကျော်စောစေ၏။ 32 ထိုသူ တို့သည် ထွက်သွား ကြသည် နောက် ၊ နတ်ဆိုးစွဲ သောသူ တစ်ယောက်ကို အထံ

တော်သို့ ဆောင်ခဲ့ ကြ၏။ 33 နတ်ဆိုး ကို နှင်ထုတ် တော်မူပြီးမှ ထို အ သောသူ သည်စကား ပြော၏။ လူ

အစုအဝေးတို့သည်လည်း

အံ့ဩ ၍၊ ဣသရေလ

အမျိုး၌

ဤကဲ့သို့ မ မြင်ရစဖူးဟု ပြောဆို ကြ၏။ 34 ဖာရိရှဲ တို့ကလည်း ၊ နတ်ဆိုး အကြီး ကို အမှီပြု ၍ နတ်ဆိုး တို့ကို နှင်ထုတ် သည်ဟု ပြောဆို ကြ၏။

35 ယေရှု သည် တရားစရပ် တို့၌

ဆုံးမ ဩဝါဒပေးလျက် ၊ နိုင်ငံ တော်နှင့်ယှဉ်သောဧဝံဂေလိ တရား ကို ဟော

လျက်၊ လူများခံရသောအနာ ရောဂါအမျိုးမျိုး တို့ကို ငြိမ်း စေလျက် ၊ မြို့ ရွာ ရှိသမျှ တို့ကို ဒေသစာရီ

လှည့်လည်တော်မူ၏။ လူ

အစုအဝေးတို့ကို မြင် တော်မူလျှင်

သနား ခြင်းစိတ်ရှိတော်မူ၏။ 36 အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူတို့သည် ပင်ပန်း သည်ဖြစ်၍ထိန်း သူမ ရှိ ဘဲပစ် ထားသောသိုး ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ၏။ 37 ထိုအခါ

ကိုယ်တော် က၊ စပါး ရိတ်စရာများစွာ ရှိ၏။ ရိတ် သောသူ တို့သည် နည်း ကြ၏။³⁸ ထို့ကြောင့် လုပ်ဆောင် သောသူတို့ကို စပါး ရိတ်စေ ခြင်းငှာ စေလွှတ် တော်မူမည်အကြောင်း ၊ စပါးရှင် ကို ဆုတောင်း ကြ လော့ ဟု တပည့် တော်တို့အား မိန့် တော်မူ၏။

10

1 တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးသော တပည့် တော်တို့ကိုခေါ် တော်မူပြီးမှ ၊ ညစ်ညူး သောနတ် တို့ကို နှင်ထုတ် ခြင်းငှာ၎င်း ၊ အနာ

ရောဂါအမျိုးမျိုး တို့ကို ငြိမ်း စေခြင်းငှာ၎င်း အခွင့် ပေး တော်မူ၏။

2 တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးသော တပည့် တော်တို့၏ အမည် ကား ၊ ပဌမ မှာ၊ ပေတရု

ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်သော ရှိမုန် နှင့်

သူ့ ညီ အနုဒြေ ၊³ ဇေဗေဒဲ ၎င်း၏သား ယာကုပ် နှင့်

သူ့ ညီ ယောဟန် ၊ ဖိလိပုပု

နှင့်

ဗာသောလမဲ ၊ သောမ

နှင့်

အခွန်ခံ မသုသဲ ၊ အာလဖဲ

၏သား

ယာကုပ် နှင့်

သဒဒဲ ဟုအမည်သစ်ကိုရသော လေမဲ၊⁴ ကာနနိတ် လူရှိမုန် နှင့်

ကိုယ်တော် ကိုအပ်နှံ သော ယုဒ

ရှုကာရုတ် ပေတည်း။⁵ ထို တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးသော သူ

တို့ကို ယေရှု သည် စေလွှတ် တော်မူ၍၊ သင်တို့သည် တစ်ပါး

အမျိုးသားတို့ရှိရာ သို့ မ

သွား ကြနှင့်။ ရှုမာရီ မြို့ ရှာထဲသို့

မ ဝင် ကြနှင့်။⁶ ကုသရေလ အမျိုး ၊ ပျောက်လွင့် သော သိုး

များရှိရာ သို့ အရင် သွား ကြလော့။⁷ သွား စဉ်တွင်၊ ကောင်းကင်

နိုင်ငံ တော် တည်လုနီး ပြီဟုသိတင်းကြားပြော ကြလော့။⁸ နာ သော

သူတို့အား ချမ်းသာ ပေးကြလော့။ သေ

သောသူတို့ကို ထမြောက် စေကြလော့။ နှု

သောသူတို့ကို သန်ရှင်း စေကြလော့။ နတ်ဆိုး တို့ကိုလည်း နှင်ထုတ်

ကြလော့။ သင်တို့သည် အဘိုး

မပေးဘဲ ကျေးဇူးတော်ကို ခံရ

ကြပြီဖြစ်၍အဘိုး မခံဘဲ ပေးကမ်း ကြလော့။⁹ ရွှေ ၊ ငွေ ၊ ကြေး
တို့ကို ခါးပန်း ထဲ၌ မ သိုမှီး ကြနှင့်။¹⁰ လမ်း ခရီးဘို့

လွယ်အိတ် ၊ အကျီ နှစ် ထည်၊ ခြေနင်း တောင်ဝေး ကို မ
သိုမှီး ကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား ၊ လုပ်ဆောင် သောသူ သည်
ကျွေးမွေး ခြင်းကို ခံထိုက် ပေ၏။¹¹ မည်သည် မြို့

မည်သည်ရွာ သို့
ဝင် လျှင်၊ ထိုမြို့ ရွာ၌

အဘယ် မည်သောသူသည် ထိုက်တန် သနည်းဟု မေးမြန်း ၍၊ ထို
မြို့ရွာမှ မ

ထွက် မသွားမှီတိုင်အောင်ထိုသူ ၏အိမ်တွင် နေ ကြလော့။¹² အိမ်
သို့

ဝင် သောအခါ မင်္ဂလာရှိပါစေသောဟုနှုတ်ဆက် ခြင်းကို ပြုကြ
လော့။¹³ ထိုအိမ် သည် ထိုက်တန် လျှင်

သင် တို့မြွက်သော မင်္ဂလာ ရောက် စေသတည်း။ မ
ထိုက်တန် လျှင်

သင် တို့ ထံသို့
ပြန်လာ စေသတည်း။¹⁴ အကြင်သူ သည်သင် တို့ကို လက် မ ခံ၊
သင် တို့၏ စကား

ကိုနား မ ထောင်ဘဲနေ၏။ ထို
သူနေသော အိမ် မှ၎င်း၊ မြို့ မှ၎င်း ထွက်သွား စဉ်၊ သင် တို့၏ ခြေ

ဘဝါး မှ မြေမှုန့် ကို ခါ လိုက်ကြလော့။¹⁵ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊
တရား

ဆုံးဖြတ်သောနေ့ ၌
ထို မြို့ သည် သောဒုံ

မြို့နှင့်
ဂေါမောရ မြို့ထက် သာ၍ ခံရလတုံ။¹⁶ တောခွေး စု ထဲသို့ သိုး တို့

ကို စေလွှတ်သကဲ့သို့ သင် တို့ကို ငါ စေလွှတ် ၏။ ထိုကြောင့်
သင်တို့သည် မြေ

ကဲ့သို့ လိမ္မာ လျက် ၊ ချိုးငှက် ကဲ့သို့ အဆိပ်ကင်း လျက် ရှိ ကြလော့။
¹⁷ လူ တို့ကို သတိပြု ကြ။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့ကို လွတ်ရုံး သို့

အပ်နှံ ကြလိမ့်မည်။ တရားစရပ် တို့၌
ရိုက် ကြလိမ့်မည်။¹⁸ ထိုသူ တို့မှစ၍ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့အား

သက်သေ ဖြစ်စေခြင်းငှာ၊ မြို့ဝန်မင်း ၊ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ငါ့ ကြောင့်
သင်တို့ကို ပို့ဆောင် ကြလိမ့်မည်။¹⁹ သင် တို့ကို အပ်နှံ သောအခါ
အဘယ်သို့ ပြော ရမည်ကို မ

စိုးရိမ် ကြနှင့်။ ပြော ရသောစကားကို ထို
ခဏခြင်း တွင်

သင် တို့သည် ရ ကြ လိမ့်မည်။²⁰ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့
အလိုအလျောက် ပြော ကြသည်မ ဟုတ် ။ သင် တို့အဘ ၏ ဝိညာဉ်
တော်သည် သင် တို့အားဖြင့် ပြော တော်မူ၏။²¹ ထိုအခါ ညီအစ်ကို
ချင်းတစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် သေ

စေခြင်းငှာ အပ်ကြလိမ့်မည်။ အဘ
သည်လည်း

သား ကို အပ် လိမ့်မည်။ သားသမီး
တို့သည်လည်း

မိဘ ကို ရန်ဘက် ပြု၍
သေ စေကြလိမ့်မည်။²² လူ့အပေါင်း တို့သည်လည်း
ငါ ၏နာမ ကြောင့်

သင်တို့ကို မုန်း ကြလိမ့်မည် ။ အကြင်သူသည်အဆုံး တိုင်အောင်
တည်ကြည် ၏။ ထိုသူ

သည်ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။²³ တစ်မြို့ ၌
သင် တို့ကိုညှဉ်းဆဲ လျှင် တစ်မြို့ သို့ ပြေး ကြလော့။ ငါအမှန် ဆို
သည်ကား၊ ဣသရေလ

မြို့ ရှာ ရှိသမျှတို့ကို သင်တို့ လှည့်လည်၍ မ
ကုန် မှီ

လူ သား သည်ကြွလာ လိမ့်မည်။²⁴ တပည့် သည် ဆရာ
ထက် မ သာ။ ကျွန် သည် သခင် ထက် မ သာ။²⁵ တပည့် သည်
ဆရာ

ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ ကျွန် သည်သခင်

ကဲ့သို့ ၎င်းဖြစ် လျှင် သင့်လောက် ပေ၏။ အိမ်ရှင် ကို ဗေလဇေဗုလ
ဟုခေါ်ဝေါ် ကြလျှင် ၊ အိမ်သူ အိမ်သားတို့ကို သာ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြ
လိမ့်မည်။²⁶ ထို့ကြောင့် သူ တို့ကို မ

ကြောက် ကြနှင့်။ ဖုံးထား

လျက်ရှိ သမျှသောအရာတို့သည် ပွင့် လိမ့်မည်။ ဆိတ်ကွယ် ရာ၌ ရှိ သမျှတို့သည်လည်း ထင်ရှား လိမ့်မည်။²⁷ မှောင်မိုက် ၌ သင် တို့အား ငါပြော သောအရာ များကို သင်တို့သည် အလင်း ၌ ကြားပြော ကြလော့။ သင် တို့နား အပါး၌ ပြော၍ ကြား သောအရာ များကို အိမ်မိုး ပေါ်မှာ ဟစ်ကြော် ကြလော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

²⁸ တနည်းကားကိုယ်ခနုခါ ကိုသာသတ် ၍ စိတ် ဝိညာဉ်ကို မ သတ် နိုင် သော သူတို့

ကို မ

ကြောက် ကြနှင့်။ ကိုယ်ခနုခါ နှင့် စိတ် ဝိညာဉ်ကို ငရဲ ၌

ဖျက်ဆီး နိုင် သောသူ ကိုသာ၍ ကြောက် ကြလော့။²⁹ စာငှက် နှစ် ကောင်ကို အသရီ တစ်ပြားအဘိုးနှင့် ဝယ် ရသည်မ ဟုတ်လော။ သင် တို့အဘ

အခွင့်မ ရှိလျှင် ထို

စာငှက်တစ် ကောင်မျှ မြေ သို့ မ ကျ ရ။³⁰ သင် တို့ဆံပင် သည် လည်း

အကုန်အစင် ရေတွက် လျက်ရှိ ၏။³¹ ထို့ကြောင့် မ ကြောက် ကြ နှင့်။ သင် တို့သည် စာငှက် အများ တို့ထက် သာ၍ မြတ်ကြ၏။

³² အကြင်သူ သည် လူတို့

ရှေ့ မှာ ငါ့ ကိုဝန်ခံ အံ့။ ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိသော ငါ ၏ခမည်းတော် ရှေ့ မှာ ထိုသူ

ကိုငါ ဝန်ခံ မည်။³³ အကြင်သူ သည် လူတို့

ရှေ့ မှာ ငါ့ ကိုငြင်းပယ် အံ့ ။ ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိသော ငါ ၏ခမည်း တော် ရှေ့ မှာ ထိုသူ

ကို ငါ ငြင်းပယ် မည်။³⁴ မြေ ပေါ်သို့ ငြိမ်သက် ခြင်းကို စေလွှတ် အံ့သောငှာငါလာ သည်ဟုမ ထင် ကြနှင့်။ ငြိမ်သက် ခြင်းကို စေလွှတ် အံ့သောငှာငါလာ သည်မ ဟုတ်။ ဓား ကို စေလွှတ်အံ့သောငှာငါလာ သတည်း။³⁵ အဘ နှင့် သား ၊ အမိ

နှင့် သမီး ၊ ယောက္ခမ

နှင့်

ချွေးမ အချင်းချင်းကွဲပြား စေခြင်းငှာငါလာ သတည်း။³⁶ ကိုယ် အိမ်သူ အိမ်သားတို့သည်လည်း

ကိုယ် ရန်သူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။³⁷ အကြင်သူ သည် ငါ့ ကိုချစ်သည် ထက်

မိဘ ကိုသာ၍ချစ် ၏။ ထိုသူသည် ငါ နှင့်မ ထိုက် မတန်။ အကြင်သူ သည် ငါ့ ကို ချစ်သည်ထက် သား

သမီး ကို သာ၍

ချစ် ၏။ ထိုသူငါ နှင့်မ ထိုက် မတန်။³⁸ အကြင်သူ သည် မိမိ

လက်ဝါးကပ်တိုင် ကို ထမ်း ၍ ငါ့ နောက် သို့မ လိုက် ၊ ထိုသူသည် ငါ နှင့် မ

ထိုက် မတန်။³⁹ မိမိ အသက် ကို တွေ့ သောသူ သည် အသက် ရှုံး လိမ့်မည်။ ငါ့ ကြောင့်

မိမိ အသက် ရှုံး သောသူ မူကားအသက် ကို တွေ့ လိမ့်မည်။⁴⁰ သင် တို့ကို လက်ခံ သောသူ သည် ငါ့ ကိုလက်ခံ ၏။ ငါ့ ကို လက်ခံ သော သူ သည် ငါ့ ကို စေလွှတ် တော်မူသောသူ ကို လက်ခံ ၏။⁴¹ ပရောဖက် ၏ မျက်နှာ ကိုထောက်၍၊ ပရောဖက် ကို လက်ခံ သောသူ သည် ပရောဖက် ၏အကျိုး ကို ခံရ

လတံ့၊ ဖြောင့်မတ် သောသူ၏မျက်နှာ ကိုထောက်၍၊ ဖြောင့်မတ် သောသူကို လက်ခံ သောသူ သည် ဖြောင့်မတ် သောသူ၏အကျိုး ကိုခံရ လတံ့။⁴² အကြင်သူ သည် တပည့် တော်၏ မျက်နှာ ကို ထောက်၍၍ သူငယ် တစ်စုံတစ်ယောက်အား ရေ

တစ်ခွက် ကို မျှ ပေး ၏။ ထိုသူသည် အကျိုး ကို မရဘဲမ

နေရာ၊ ငါ အမှန် ဆိုသည် ဟု မှာထားတော်မူ၏။

11

1 ထိုသို့တစ် ကျိပ် နှစ်ပါးသောတပည့် တော်တို့ကို အကုန်အစင် မှာထား တော်မူပြီးလျှင် ၊ မြို့ ရွာများတို့၌

ဆုံးမ ဩဝါဒပေးခြင်းငှာ၎င်း ၊ သိတင်းကြားပြော ခြင်းငှာ၎င်း၊ ထို အရပ်မှ ကြွ တော်မူ၏။² ခရစ်တော် ပြုတော်မူသောအမှု တို့ကို ယောဟန် သည်ထောင် ထဲမှာ ကြား သောအခါ၊ မိမိ

တပည့် နှစ် ယောက်ကို စေလွှတ် ၍၊ ကိုယ်တော် သည် ကြွလာ သော သူ မှန် သလော။³ သို့မဟုတ် အခြား သောသူကိုမြော်လင့် ရပါမည် လောဟု မေးလျှောက် စေ၏။⁴ ယေရှု ကလည်း ၊ သင်တို့သည် ကြား ရသမျှ

မြင် ရသမျှတို့ကိုသွား ၍ ယောဟန် အား ကြားလျှောက် ကြလော့။
 5 မျက်စိ ကန်းသောသူတို့သည် မျက်စိမြင် ရကြ၏။ ခြေမစွမ်း သော
 သူတို့သည် လှမ်းသွား ရကြ၏။ နူနာစွဲ သောသူတို့သည် သန်ရှင်း ခြင်း
 သို့ ရောက်ရကြ၏။ နားပင်း သောသူတို့သည် နားကြား ရကြ၏။ သေ
 သောသူ တို့သည် ထမြောက် ခြင်းသို့ရောက်ရကြ၏။ ဆင်းရဲသား
 တို့သည်လည်း

ဝမ်းမြောက် စရာသိတင်းကို ကြားရ ကြ၏။ 6 ငါ့ ကြောင့်
 စိတ် မ ပျက်သောသူ သည် မင်္ဂလာ ရှိ ၏ဟု ပြန်ပြော တော်မူ၏။

7 ထိုသူ တို့သည် သွား ကြသည်နောက်
 ယေရှု သည် ယောဟန် ကိုအကြောင်း ပြု၍ ပရိသတ် တို့အား ၊ သင်
 တို့သည် အဘယ် မည်သောအရာကို ကြည့်ရှုခြင်းငှာတော သို့ ထွက်
 သွား ကြသနည်း။ လေ

လှုပ် သော ကျူပင် ကို ကြည့်ရှု ခြင်းငှာသွားသလော။ 8 သို့မဟုတ်
 နူးညံ့ သောအဝတ်ကို ဝတ်ဆင် သောသူ ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှာ သွား
 သလော။ နူးညံ့

သော အဝတ်ကို ဝတ်ဆင် သောသူ တို့သည် မင်း အိမ် ၌
 နေ တတ်ကြ၏။ 9 ပရောဖက် ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှာ သွား သလော။
 မှန် ပေ၏။ ပရောဖက် ထက်

ကြီးမြတ်သောသူလည်း

ဖြစ် သည်ဟု ငါဆို ၏။ 10 ကျမ်းစာ၌လာ သည်ကား၊ ကြည့်ရှု လော့။
 သင် သွားရာလမ်း ကိုပြင် ရသောငါ ၏တမန် ကိုသင့် ရှေ့ ၌ငါ

စေလွှတ် ၏ဟု ဆိုရာ၌ ထိုသူ
 ကိုဆိုလို သတည်း။ 11 ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ မိန်းမ မွေး သောသူ
 တို့တွင်

ဗတုတိဇိ ဆရာယောဟန် ထက်ကြီးမြတ် သောသူ တစ်ယောက်မျှ မ
 ပေါ် မထွန်းသေး။ သို့သော်လည်း ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်တွင်
 အငယ်ဆုံး သောသူသည် ထိုသူ

ထက် သာ၍ကြီးမြတ်၏။ 12 ဗတုတိဇိ ဆရာယောဟန် လက်ထက်
 မှစ၍ ယခု တိုင်အောင် ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်ကို အနိုင် အထက်ပြု
 သော သူတို့သည်လည်း

လုယူ ဝင်စား ရကြ၏။ 13 ယောဟန် မ ရောက်မှီတိုင်အောင်ပညာတု
 တိ ကျမ်း၊ အနာဂတ္တိ

ကျမ်းရှိသမျှ တို့သည် ဆုံးမ သြဝါဒပေးကြ၏။¹⁴ သင်တို့သည် ငါ့ စကားကို နာခံ နိုင် လျှင် ၊ ဤသူ

ကား လာ
လတုံသော ဇေလီယ

ဖြစ် သတည်း။¹⁵ ကြားစရာနား ရှိ သောသူ မည်သည်ကားကြား ပါ စေ။¹⁶ ဤ လူမျိုး ကို အဘယ် ဥပမာနှင့် ပုံပြ ရအံ့နည်း။ ပွဲ သဘင်၌ ထိုင် နေသော သူငယ် တို့သည် မိမိသူငယ်ချင်း တို့အား

အသံ ကိုလွှင့်၍၊¹⁷ ငါတို့သည်သာယာစွာ တီးမှုတ် သော်လည်း သင်တို့သည် မ က ကြ။ ညည်းတွား စွာ မြည်တမ်းသော်လည်း မ ငိုကြွေး ကြဟု ပြောဆို သောသူငယ်တို့နှင့် ဤလူမျိုးသည်တူလှ၏။¹⁸ အကြောင်းမူကား ၊ ယောဟန် သည် မ

စား မ သောက် ဘဲ လာ
သည်ရှိသော်၊ သူတို့က ဤသူသည် နတ်ဆိုး စွဲ သောသူပါတကားဟု ဆို ကြ၏။¹⁹ လူ သား သည် စား

သောက် လျက် လာ သည်ရှိသော်၊ ဤ
သူ သည် စားကြူး သောသူ၊ စပျစ်ရည်သောက်ကြူး သောသူပါတကား။ အခွန်ခံ သောသူနှင့်

ဆိုး သောသူတို့ကို မိတ်ဆွေ ဖွဲ့သောသူပါတကားဟု ဆို ပြန်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ပညာ တရားသည် မိမိသားတို့တွင် ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်ခြင်းနှင့် လွတ်သည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။²⁰ ထိုအခါ

များစွာ သောတန်ခိုး တော်ကို ပြ တော်မူသော မြို့ ရွာ တို့သည် နောင်တ မ ရသောကြောင့် ၊ ထိုမြို့ တို့ကို ဤသို့ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်တော် မူ၏။²¹ အိုခေါရာဇိန် မြို့၊ သင် သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ အိုဗက်ဇဲဒ မြို့၊ သင် သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့တွင် ပြ သောတန်ခိုး ကို တုရု

မြို့နှင့် ဇိဒုန် မြို့တို့တွင် ပြ ဘူးလျှင် ၊ ထိုမြို့ တို့သည် ရှေး ကာလ၌ လျော်တေ အဝတ်ကို ဝတ်၍၊ ပြာ နှင့်

လူးလျက်နောင်တရ ကြလိမ့်မည်။²² ငါဆို သည်ကား၊ တရား ဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ သင် တို့သည် တုရု

မြို့နှင့် ဇိဒုန် မြို့ထက် သာ၍ ခံရ ကြလတံ့။²³ အိုကပေရနောင် မြို့၊ သင် သည် မိုးဗ် ကောင်းကင်တိုင်အောင် မြှောက်စား ခြင်းကိုခံရ သော်လည်း၊ မရဏာ

နိုင်ငံတိုင်အောင် နှိမ့်ချ ခြင်းကိုခံရလတံ့။ အကြောင်းမူကား ၊ သင်
၌ ပြု သောတန်ခိုး ကို သောဒို

မြို့၌

ပြု ဘူး လျှင် ၊ ထိုမြို့သည် ယခု

တိုင်အောင် တည် ရာ၏။²⁴ ငါဆို သည်ကား၊ တရား

ဆုံးဖြတ်သောနေ့ ၌

သင် သည် သောဒို

မြို့ထက် သာ၍ ခံရ လတံ့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

²⁵ ထို အခါ ယေရှု က၊ ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး ကို အစိုးရတော်မူ
သောအဘ ၊ ကိုယ်တော်သည် ပညာ

အလိမ္မာ နှင့်

ပြည့်စုံသောသူတို့အား ဤအရာ

များကို ထိမ်ဝှက် ကွယ်ထားလျက် သူငယ် တို့အား ဖော်ပြ တော်မူ
သည်ဖြစ်၍ ၊ ကျေးဇူး တော်ကို အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းပါ၏။²⁶ ထိုသို့ အလို

တော်ရှိ သောကြောင့်

မှန် ပါ၏အဘ ။²⁷ ငါ ၏ခမည်းတော် သည် ခပ်သိမ်း သောအရာ
တို့ကို ငါ ၌အပ်ပေး တော်မူပြီး။ ခမည်းတော် မှတစ်ပါး အဘယ်သူ မျှ

သား တော်ကိုမ သိ ။ သား

တော်နှင့် သား တော်သည် လင်း စေလို သော သူ

မှတစ်ပါး အဘယ်သူ မျှခမည်းတော် ကိုမ သိ ။²⁸ ဝန်လေး ၍

ပင်ပန်း သော သူ

အပေါင်း တို့၊ ငါ့ ထံသို့ လာ ကြလော့။ ငါ သည် ချမ်းသာ ပေးမည်။

²⁹ ငါ့ ထမ်းဘိုး ကို တင် ၍

ထမ်း ကြလော့။ ငါ့ ထံ၌ နည်းခံ ကြလော့။ ငါသည် နူးညံ့

သိမ်မွေ့နှိမ့်ချ သောစိတ်

သဘောရှိ ၏။ သင် တို့စိတ် နှလုံးသည် သက်သာ ခြင်းကိုရ
လိမ့်မည်။³⁰ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ့ ထမ်းဘိုး သည် ထမ်းလွယ် ၏။

ငါ့ ဝန် လည်း

ပေါ့ ၏ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

12

¹ ထို ကာလ အခါ ယေရှု သည် ဥပုသ်နေ့ ၌

ဂျုံ စပါးလယ်ကွက်တို့ကို ရှောက်ကြွ တော်မူလျှင်၊ တပည့် တော်
တို့သည် ဆာမွတ် သောကြောင့်

စပါး အသီးအနှံကို ဆွတ် ၍ စား ကြ၏။² ဖာရိရှဲ တို့သည်မြင် လျှင်၊
ကိုယ်တော် ၏ တပည့် တို့သည် ဥပုသ်နေ့ ၌

မ ပြု အပ် သောအမှု ကို ပြု ကြပါသည် တကားဟု လျှောက် ကြ
သော်၊

³ ကိုယ်တော် က ဒါဝိဒ် သည် မိမိ

အဘော် တို့နှင့်တကွ မွတ်သိပ် သောအခါ ၊ ⁴ ဘုရားသခင် ၏ အိမ်
တော်သို့ ဝင် ၍

မိမိ မ စားအပ်၊ မိမိ

အဘော် မ စား အပ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သာ

စား အပ်သော ရှေ့ တော်မုန့် ကို စား

သည်အကြောင်းကို သင်တို့သည် မ

ဘတ် ဘူးသလော။⁵ ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း ဗိမာန် တော်
တွင် ဥပုသ်နေ့ ၌ ဥပုသ် ပျက်သော်လည်း ၊ မပြစ် မသင့်သည်ကို ပည

တုတ်

ကျမ်း၌

မ ဘတ် ဘူးသလော။⁶ ငါဆို သည်ကား၊ ဤ

အရပ်၌ ဗိမာန် တော်ထက် သာ၍ကြီးမြတ်သောအရာရှိ ၏။⁷ ယဇ်
ပူဇော်ခြင်းအကျင့်ထက် သနား

ခြင်းကရုဏာအကျင့်ကို ငါနှစ်သက် ၏ဟူသော ကျမ်းစကားကို သင်
တို့သည် နားလည် လျှင် ၊ အပြစ် ကင်းသောသူ တို့ကို အပြစ် မ တင်

မစီရင်ကြပြီ။⁸ လူ သား သည် ဥပုသ်နေ့ ကို အစိုးရ သည် ဟု မိန့်တော်
မူ၏။⁹ ထို အရပ်မှ ကြွ ၍

တရားစရပ် သို့

ဝင် တော်မူ၏။ လက် တစ်ဘက်သေ သောသူ တစ်ယောက်ရှိ သည်
ဖြစ်၍၊¹⁰ လူအချို့တို့က၊ ဥပုသ်နေ့ ၌

ရောဂါကို ငြိမ်း စေအပ် သလောဟု ကိုယ်တော် ၌အပြစ်တင် ခွင့်ကို
ရှာ၍

မေး လျှောက် ကြ၏။¹¹ ကိုယ်တော် ကလည်း ၊ မိမိ၌ သိုး

တစ် ကောင်တည်းရှိ ၍ ထို

သိုးသည် ဥပုသ်နေ့ ၌

တွင်း ထဲသို့ ကျ လျှင် ၊ မ

ဆွဲ

မတင်ဘဲ နေမည့်သူတစ်စုံတစ်ယောက်မျှ သင် တို့တွင်

ရှိ သလော။ ¹² လူ သည် သိုး

ထက်အလွန် မြတ် ပေ၏။ ထို့ကြောင့် ဥပုသ်နေ့ ၌

ကျေးဇူး ပြု အပ် သည် ဟု ပြန်ပြောတော်မူပြီးမှ၊ ¹³ ထို သူအား ၊
သင် ၏လက် ကိုဆန့် လော့ ဟု မိန့် တော်မူ၍ ၊ သူသည် မိမိလက်ကို
ဆန့် လျှင်

ထိုလက်သည် လက်တစ်ဘက် ကဲ့သို့ ပကတိ ဖြစ်လေ၏။ ¹⁴ ထိုအခါ
ဖာရိရှဲ တို့သည် ထွက် ၍ ကိုယ်တော် ကို အဘယ်သို့ဖျက်ဆီး ရအံ့
နည်းဟု တိုင်ပင် ကြ၏။ ¹⁵ ယေရှု သည်သိ တော်မူလျှင် ၊ အခြား သို့
ပြောင်း ကြွ၍ များစွာ သောလူ အပေါင်းတို့သည် နောက် တော်သို့ လိုက်
ကြသဖြင့် ၊ သူ

တို့၏ အနာ

ရောဂါရှိသမျှ တို့ကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။ ¹⁶ ထိုသူ တို့သည် သိတင်း
တော်ကို မ

ဖွင့် ရ မည်အကြောင်း

ပညတ် တော်မူ၏။ ¹⁷ ထိုအကြောင်းအရာကား၊ ပရောဖက် ဟေရှာ
ယ ၏ နှုတ်ထွက် ပြည့်စုံ မည်အကြောင်း တည်း။ နှုတ်ထွက် အချက်
ဟူမူကား၊ ¹⁸ ငါရွေးချယ် သော ငါ့ ကျွန် ရင်း၊ ငါ နှစ်သက် မြတ်နိုး
သောသူ ကိုကြည့်ရှု လော့။ ထိုသူ

၏အပေါ် ၌ငါ့ ဝိညာဉ်

ကို ငါတည် စေမည်။ သူသည် လူ

အမျိုးမျိုးတို့ကို တရား

ပေး လိမ့်မည်။ ¹⁹ ငြင်းခုံ ခြင်း၊ ဟစ်ကြော် ခြင်းကို မ

ပြုမူ၍၊ လမ်း ခရီး၌

သူ ၏အသံ ကို အဘယ်သူ မျှမကြား စေရ။ ²⁰ နင်းနယ် လျက်ရှိ
သော ကျူပင် ကိုမ ချိုး ၊ မီးခိုး

များသော မီးစာ

ကိုမ သတ် ။ တရား

သည် အောင်မြင် ခြင်းသို့

ရောက် မည်အကြောင်း စီရင်လိမ့်မည်။ ²¹ သူ ၏နာမ ကိုလည်း
လူ အမျိုးမျိုးတို့သည် ကိုးစား ကြလိမ့်မည်ဟု ဟောထားသတည်း။

22 ထိုအခါ

နတ်ဆိုးစွဲ သောလူကန်း လူအ တစ်ယောက်ကို အထံ
တော်သို့ဆောင်ခဲ့ ကြလျှင်၊ ထိုလူကန်း လူအသည် မျက်စိမြင် ၍
စကားပြော နိုင်အောင်ကယ်မ တော်မူ၏။ 23 လူအစုအဝေး အပေါင်း
တို့သည်မိန်းမော တွေဝေ၍

ဤသူ သည် ဒါဝိဒ် ၏သား တော်ဖြစ် လိမ့်မည်လော ဟု ပြောဆို
ကြ၏။ 24 ဖာရိရှဲ တို့သည်ကြား လျှင် ၊ ဤသူ

သည် နတ်ဆိုး မင်း ဗေလဇေဗုလ ကိုအမှီပြု ၍သာ နတ်ဆိုး တို့ကို
နှင်ထုတ် သည်ဟုဆို ကြ၏။ 25 ယေရှုသည် ထိုသူ
တို့၏စိတ် ကို သိ တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ တိုင်း နိုင်ငံမည်သည်ကား ၊
မိမိ

နှင့်မသင့်မတင့် ကွဲပြား လျှင် ပျက်စီး ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ မြို့
ရွာဖြစ်စေ ၊ အိမ် ဖြစ်စေ၊ မိမိ

နှင့်မသင့်မတင့် ကွဲပြား လျှင် မ
တည် နိုင်ရာ။ 26 စာတန် သည်လည်း

စာတန် ကိုနှင်ထုတ် သည်မှန်လျှင် ၊ သူသည်မိမိ နှင့်ကွဲပြား ၏။ သူ
၏နိုင်ငံ သည် အဘယ်သို့ တည် နိုင်မည်နည်း။ 27 ငါ သည် ဗေလ
ဇေဗုလ

ကိုအမှီပြု ၍ နတ်ဆိုး တို့ကိုနှင်ထုတ် သည်မှန်လျှင် ၊ သင် တို့၏သား
တို့သည် အဘယ်သူ ကိုအမှီပြု ၍နှင်ထုတ် ကြသနည်း။ ထိုကြောင့်

သူ တို့သည်သင် တို့အား တရား

စီရင်သောသူဖြစ် ကြလိမ့်မည်။ 28 ငါ သည် ဘုရားသခင် ၏ဝိညာဉ်
တော် ကို အမှီပြု ၍နတ်ဆိုး တို့ ကို နှင်ထုတ် သည် မှန် လျှင် ၊
အကယ်စင်စစ် သင် တို့၌

ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်တည်ချိန်ရောက် လေပြီ။ 29 သူရဲ ကို
ရှေးဦးစွာ မ ချည် မနှောင်လျှင် ၊ အဘယ်သူ သည်သူရဲ အိမ် သို့ ဝင်
၍ သူ

၏ဥစ္စာ ကို လုယူ
နိုင်

အံ့နည်း။ သူရဲကို ချည်နှောင်ပြီးမှ သူ ၏အိမ် ကို လုယူ နိုင်၏။ 30 ငါ
ဘက်၌

မ နေ သောသူ သည် ငါ့ ရန်ဘက် ဖြစ် ၏။ ငါ နှင့်အတူ မ စု မသိမ်း
သောသူ သည် ကြဲဖြန့် သောသူ ဖြစ်၏။ 31 ထိုကြောင့် ငါဆို သည်ကား၊

ပြစ်မှားသောအပြစ် ၊ ဘုရားကိုကဲ့ရဲ့

သောအပြစ်အမျိုးမျိုး တို့နှင့်

လွတ် စေ ခြင်းအခွင့်ကို လူ

တို့သည် ရနိုင်ကြ၏။ ဝိညာဉ် တော်ကို ကဲ့ရဲ့

သောအပြစ်နှင့်လွတ် စေခြင်းအခွင့်ကို လူတို့သည် မ ရနိုင်ကြ။³² လူ
သား ကို နှုတ် ဖြင့်ပြစ်မှား သောသူ ၏အပြစ်ကိုလည်းလွတ် နိုင်၏။
သန်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်ကို နှုတ်ဖြင့် ပြစ်မှား သောသူ ၏အပြစ်
ကို ယခု

ဘဝ နောင် ဘဝ၌

မ လွတ် နိုင်။³³ အသီး အားဖြင့် အပင် ၏သဘောထင်ရှား သည်
ဖြစ်၍ ၊ အသီး

ကောင်း လျှင်

အပင် ကောင်း သည်ဟု ဆို

ကြလော့။ အသီး

မကောင်း လျှင်

အပင် မကောင်း ဟု ဆို ကြလော့။³⁴ အချင်းမြွေဆိုး အမျိုး တို့၊
အဆိုး

ဖြစ် လျက် ကောင်း သောစကားကို အဘယ်သို့ ပြော နိုင် မည်နည်း။
စိတ်

နှလုံးအပြည့် ရှိသည်အတိုင်း

နှုတ် မြွက် တတ်၏။³⁵ ကောင်း သောသူ သည် ကောင်း သော
စိတ်နှလုံးဘဏ္ဍာတိုက် ထဲက ကောင်း သောအရာတို့ကို ထုတ်ဘော်
တတ်၏။ မကောင်း သောသူ သည် မကောင်း သောဘဏ္ဍာတိုက် ထဲက
မကောင်း သောအရာတို့ကို ထုတ်ဘော် တတ်၏။³⁶ ငါ ဆိုသည်ကား ၊
လူ

တို့သည် အကျိုးမဲ့ သောစကား ကို ပြော သမျှ အတွက် ၊ တရား

ဆိုးဖြတ်သောနေ့ ၌

စစ်ကြောခြင်းကို ခံရ

ကြလတံ့။ သင့် စကား များအားဖြင့် သင်သည်အပြစ် လွတ်
လိမ့်မည်။³⁷ သို့မဟုတ် သင့် စကား များအားဖြင့် အပြစ် စီရင်ခြင်း
ကိုခံရလိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

³⁸ ထိုအခါ

အချို့ သောကျမ်းပြု ဆရာနှင့်

ဖာရိရှဲ တို့က၊ အရှင် ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော် ပြတော် မူသော နိမိတ် လက္ခဏာတစ်စုံတစ်ခုကို မြင် ချင် ပါသည်ဟု လျှောက် ကြလျှင်၊³⁹ ကိုယ်တော်က ဆိုးညစ် ၍ မျောက်မထား သော အမျိုး သည် နိမိတ် လက္ခဏာကို တောင်း သည်မှာ၊ ပရောဖက် ယောန ဇာိ နိမိတ် လက္ခဏာမှတစ်ပါး အဘယ် လက္ခဏာ ကိုမျှ သူ

တို့အားမပြ ရာ။⁴⁰ ယောန သည်ငါး ကြီးဝမ်း ထဲမှာ သုံး ရက်နေ ရသကဲ့သို့ ၊ လူ

သား သည် မြေကြီး ထဲမှာ သုံး ရက်နေ ရလတုံ။⁴¹ တရား ဆုံးဖြတ် တော်မူသောအခါ ၊ နိနေဝေ

မြို့သား တို့သည် ဤ လူမျိုး တစ်ဘက်၌ ထ ၍ အရှုံးခံ စေလတုံ။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုမြို့သားတို့သည် ယောန ဟောပြော သောစကားကြောင့်

နောင်တရ ကြ၏။ ဤ အရပ်၌ ကား၊ ယောန ထက် သာ၍ကြီးမြတ်သော သူ ရှိ၏။⁴² တရား ဆုံးဖြတ် တော် မူ သောအခါ တောင် ပြည်ကို အစိုးရသောမိဖုရား

သည်၊ ဤ လူမျိုး တစ်ဘက်၌ ထ ၍ အရှုံးခံ စေလတုံ။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုမိဖုရားသည် ရှောလမုန် မင်းကြီး၏ပညာ စကားကို နားထောင် ခြင်းငှာမြေကြီး စွန်း မှ လာ ၏။

ဤ အရပ်၌ကား၊ ရှော လ မုန် ထက် သာ၍ကြီးမြတ်သော သူ ရှိ၏။

⁴³ ညစ်ညူး သောနတ် သည် လူ ထဲက ထွက် လျှင် ၊ ခြောက်ကပ် သောအရပ် တို့၌လည် ၍ ငြိမ်ဝပ် ခြင်းကို ရှာ တတ်၏။⁴⁴ မ တွေ့ လျှင် ငါ သည်ထွက်ခဲ့ သော နေမြဲအိမ် သို့

ပြန် ရဦးမည်ဟုဆို ၍ ၊ ရောက် သောအခါထိုအိမ်သည် လွတ်လပ် ၍ သုတ်သင် ပြင်ဆင်လျက် ရှိသည်ကိုတွေ့ သော်၊⁴⁵ မိမိ ထက် သာ၍ညစ်ညူး သော နတ်ဆိုး ခုနစ် ယောက်ကိုခေါ် ပြီးလျှင် ထို လူ ထဲသို့ဝင် ၍နေ ကြ၏။ ထို

လူ

နောက် ဖြစ်ဟန်သည် ရှေ့ ဖြစ်ဟန်ထက် သာ၍ဆိုး ၏။ ဆိုးညစ်သောဤ လူမျိုး ၌

ထိုနည်းတူ ဖြစ် လတံ့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 46 ထိုသို့ ပရိသတ် တို့အား ဟော တော်မူစဉ် တွင်၊ မယ်တော် နှင့် ညီ တော်တို့သည် နှုတ်ဆက်လို ၍ ပြင် မှာ ရပ် နေကြ၏။ 47 လူ တစ်ယောက်ကလည်း ၊ မယ်တော် နှင့် ညီ တော်တို့သည် ကိုယ်တော် နှင့်နှုတ်ဆက် လို ၍ ပြင် မှာ ရပ် နေ ကြပါ၏ဟုလျှောက် လျှင်၊ 48 ကိုယ်တော်က၊ ငါ့ အမိ ၊ ငါ့ ညီ ကား အဘယ်သူ နည်း ဟု မေး တော်မူ၏။ 49 လက် တော်ကိုလည်းဆန့် ၍ တပည့် တော်တို့ကို ညွှန်လျက်၊ ဤသူတို့သည် ငါ့ အမိ ၊ ငါ့ ညီ ပေ တည်း။ 50 ကောင်းကင် ဘုံ၌

ရှိတော်မူသော ငါ့ အဘ ၏အလို တော်ကိုဆောင် သောသူ သည် ငါ့ ညီ ၊ ငါ့နှမ ၊ ငါ့အမိ ဖြစ် သတည်း ဟု မိန့် တော်မူ၏။

13

1 ထို နေ့ ၌

ယေရှု သည် အိမ် ကထွက် ၍ အိုင် နား မှာထိုင် နေတော်မူသည် တွင်၊ 2 များစွာ သောလူ အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော် ကိုဝန်းရံ ၍စုဝေး လျက်ရှိကြသောကြောင့် ၊ လှေ ထဲသို့ ဝင် ၍ ထိုင် တော်မူ၏။ ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည် ကုန်း ပေါ်မှာ ရပ် နေကြ၏။ 3 ထိုအခါ

ဥပမာ စကားများ တို့ကို မြွက်ဆို တော်မူသည်မှာ၊ မျိုးစေ့ ကြဲသော သူ သည် မျိုးစေ့ ကိုကြဲခြင်းငှာထွက်သွား ၏။ 4 အစေ့ကိုကြဲ သည် တွင်

အချို့ သောအစေ့ တို့သည် လမ်း ၌ ကျ သဖြင့် ငှက် တို့သည်လာ ၍ ကောက်စား ကြ၏။ 5 အချို့ သောအစေ့တို့သည် မြေ နည်း ၍ ကျောက် ပေါများသောအရပ်၌ ကျ သဖြင့် ၊ မြေ တိမ် သောကြောင့် ချက်ခြင်း အပင်ပေါက် သော်လည်း ၊ 6 နေ ထွက် သောအခါ ပူလောင် သည်ဖြစ်၍ အမြစ် မ စွဲ သောကြောင့် ညှိုးနွမ်း ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက် ကြ၏။ 7 အချို့ သောအစေ့တို့သည် ဆူးပင် တို့တွင် ကျ သဖြင့် ၊ ဆူးပင် တို့သည်ကြီးပွား ၍

ညှဉ်းဆဲ ကြ၏။ 8 အချို့ သောအစေ့တို့သည် ကောင်း သောမြေ ၌ ကျ သဖြင့်၊ အဆသုံးဆယ် ၊ အဆခြောက်ဆယ် ၊ အဆ တရာ ပွားများ၍ အသီး

သီး ကြ၏။⁹ ကြားစရာနား ရှိ သောသူ မည်သည်ကားကြား ပါစေဟု မိန့်တော်မူ၏။¹⁰ တပည့် တော်တို့သည် ချဉ်းကပ် လျက် ၊ ကိုယ်တော် သည် အဘယ်ကြောင့် ဥပမာ ကိုဆောင်၍

ဤလူ တို့အား ဟောပြော တော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက် ကြလျှင်၊¹¹ ကိုယ်တော်က၊ သင် တို့သည် ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်၏နက်နဲ သော အရာတို့ကိုသိ

ရသော အခွင့် ရှိကြ၏။ ထို

သူတို့မူကား အခွင့် မ ရှိကြ၊¹² အကြင်သူ သည် ရ

တတ်၏။ ထိုသူ၌ ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံစေခြင်းငှာပေး ဦးမည်။ အကြင်သူ သည် ဆင်းရဲ ၏။ ထိုသူ

၌ ရှိ သမျှ ကိုပင်

နှုတ် လိမ့်မည်။¹³ ထိုကြောင့်

သူ တို့သည် မြင် လျက်မ မြင် ၊ ကြား လျက်မ ကြား ၊ အနက်ကို လည်း နား

မ လည်သောကြောင့် ဥပမာ ကိုဆောင် ၍ ငါဟောပြော ၏။¹⁴ ဟေ ဣယ ဟော ဘူးသောအနာဂတ် စကားဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ကြား လျက်ပင် အနက်ကိုနား မ လည် ဘဲ ကြား ကြလိမ့်မည်။ မြင် လျက် ပင် အာရုံ

မ ပြုဘဲမြင် ကြလိမ့်မည်။¹⁵ အကြောင်းမူကား ၊ ဤ

လူမျိုး သည် မျက်စိ မ မြင် ၊ နား

မကြား ၊ စိတ် နှလုံးမသိ ၊ အကျင့်မပြောင်းလဲ ၊ သူ

တို့ အနာ

ရောဂါကို ငါမငြိမ်းစေရသည်တိုင်အောင်၊ သူတို့စိတ် နှလုံးသည်မိုက် လျက်၊ နား

သည်ထိုင်း လျက် ၊ ကိုယ်

မျက်စိ ကိုပိတ် လျက်ရှိကြ၏ဟူသောစကားသည် ဤလူ

တို့၌ ပြည့်စုံ ခြင်းသို့ရောက်သတည်း။¹⁶ သင် တို့မျက်စိ သည်မြင် သောကြောင့် မင်္ဂလာ ရှိ၏။ သင် တို့နား သည်လည်း

ကြား သောကြောင့် မင်္ဂလာရှိ၏။¹⁷ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ သင်တို့ မြင် ရသောအရာ တို့ကိုပရောဖက် များ နှင့်

ဖြောင့်မတ် သော သူများတို့သည် မြင် ခြင်းငှာအလိုရှိ သော်လည်း မ မြင် ရကြ။ သင်တို့ကြား ရသောအရာ တို့ကို ကြား ခြင်းငှာ

အလိုရှိသော်လည်းမ ကြား ရကြ။¹⁸ မျိုးစေ့ ကြံသောသူ ဧါဥပမာ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို နားထောင် ကြလော့။¹⁹ လမ်း ၌

အစေ့ ကိုကြဲ ခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ နိုင်ငံ တော်၏ တရား စကားကိုကြား ၍ နှလုံး မ သွင်းသည် ရှိသော်၊ နတ်ဆိုး လာ ၍ နှလုံး ၌ ကြဲ သောအစေ့ကို နှုတ်ယူ တတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။²⁰ ကျောက် ပေါသောအရပ်၌

အစေ့ ကိုကြဲ ခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ တရားစကား

ကိုကြား ၍ ဝမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့်

ချက်ခြင်း ခံယူ သော်လည်း၊²¹ စိတ်နှလုံး၌

အမြစ် မ စွဲ ခဏ သာတည် သဖြင့် ၊ တရား

စကားကြောင့် အမှုအခင်း နှင့်

ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကို ခံရ

သောအခါချက် ခြင်း ဖောက်ပြန် တတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။

²² ဆူးပင် တို့တွင်

အစေ့ ကိုကြဲ ခြင်းအကြောင်းအရာကား တရား

စကားကိုကြား ၍ လောကီ အမှု၌

စိုးရိမ် ခြင်းနှင့်

စည်းစိမ် ဥစ္စာ၏လှည့်စား ခြင်းသည် တရားစကား

ကို လွှမ်းမိုး ညှဉ်းဆဲတတ်သောကြောင့် အသီး မသီးနိုင်ဟု ဆိုလို သတည်း။²³ ကောင်း သောမြေ ၌

အစေ့ ကိုကြဲ ခြင်းအကြောင်းအရာကား ၊ တရားစကား

ကိုကြား ၍

နှလုံး သွင်းသဖြင့်၊ အဆသုံးဆယ် ၊ အဆခြောက်ဆယ် ၊ အဆတ ရာ

ပွားများ ၍

အသီးသီး တတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁴ အခြား သော ဥပမာ

စကားကိုမိန့်မြွက် တော်မူသည်ကား၊ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သည် ကောင်း သောမျိုးစေ့ ကို လယ် ၌ ကြဲ သောသူ နှင့်တူ ၏။²⁵ လူ တို့သည် အိပ်ပျော် သောအခါ သူ ၏ရန်သူ သည်လာ ၍ကောင်းသော စပါး နှင့် လက္ခဏာတူသော တော

မျိုးစေ့ကို စပါးအထဲ ၌ကြဲ ၍ သွား လေ၏။²⁶ အပင် ပေါက် ၍

အသီးအနှံ ထွက် သောအခါ ၊ တောပင် များလည်း ထင်ရှား လျှင် ၊
 27 ကျွန် တို့သည် အိမ်ရှင် ထံသို့သွား ၍
 သခင် ၊ ကောင်း သောမျိုးစေ့ ကို လယ် ၌ ကြဲ တော်မူသည် မ
 ဟုတ်လော။ တောပင် တို့သည် အဘယ် ကဖြစ် သနည်းဟု လျှောက်
 ကြလျှင်၊ 28 အိမ်ရှင် က ဤ

အမှုကား ရန်သူ ပြု သောအမှုတည်းဟု ဆို
 ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည်သွား ၍ တောပင် တို့ကို ရွေးနှုတ် စေခြင်း
 ငှာအလို တော်ရှိသလောဟု လျှောက် ကြလျှင် ၊ 29 အိမ်ရှင် က ထိုသို့
 ငါအလိုမ ရှိ။ တောပင် တို့ကိုရွေးနှုတ် လျှင်စပါး ပင်တို့ကိုရောနှော
 ၍ နှုတ် မိမည် စိုးရိမ်စရာအကြောင်းရှိ၏။ 30 စပါး ရိတ်သည်ကာလ
 တိုင်အောင် အပင်နှစ် မျိုးတို့သည် အတူ

ကြီးပွားပါလေစေ။ စပါး ရိတ်သည်ကာလ
 ရောက် လျှင် ၊ တောပင် တို့ကို ရှေးဦးစွာ ရွေးနှုတ် ၍
 မီးရှို့ ခြင်းငှာ စည်းနှောင် ကြလော့။ စပါး ကိုကား
 ကျီ ၌ စုသိမ်း သွင်းထားကြလော့ဟု ရိတ် သောသူတို့အား ငါစီရင်
 မည်ဟု အိမ်ရှင်ဆို သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

31 အခြား သော ဥပမာ စကားကို မိန့်မြွက် တော် မူသည်ကား၊
 ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သည် လယ် ၌ စိုက် သော မုန်ညင်း စေ့ နှင့်
 တူ ၏။ 32 မုန်ညင်းစေ့သည် အစေ့

တကာ တို့ထက် ငယ် သော်လည်း၊ ကြီးပွား သောအခါ မြက်ပင်
 တကာတို့ထက် ကြီး သဖြင့်
 မိုဃ်း ကောင်းကင်ငှက် တို့သည်လာ ၍ အကိုင်းအခက် တို့၌ နားနေ
 မှီခိုလောက်သောအပင်
 ဖြစ် တတ် သည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

33 အခြား သော ဥပမာ စကားကို မိန့်မြွက် တော် မူသည်ကား၊
 ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သည် တဆေး
 နှင့်တူ ၏။ မိန်းမ သည် တဆေးကိုယူ
 ၍ မုန်ညက် သုံး တင်း ၌ ထည့် သဖြင့်၊ မုန်ညက်ရှိ သမျှ ကို
 ဖောင်းကြွ စေတတ်သည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

34 ယေရှု သည် ဤ
 ဥပမာ များတို့ကိုဆောင်၍ ပရိသတ် များတို့အား ဟောပြော တော်
 မူ၏။ ဥပမာ

ကင်း ၍ ဟောပြော တော်မ မူ၊ ³⁵ ထိုသို့သော အားဖြင့် ပရောဖက်
စကား ဟူမူကား၊ ငါသည်နှုတ် ကိုဖွင့် ၍ ဥပမာ

များကိုမြှောက်ဆို အံ့။ ကမ္ဘာ

ဦး မှစ၍ ထိမ်ဝှက် သောအရာတို့ကိုဘော်ပြ ပေအံ့ဟု ဟောဘူးသော
စကားသည် ပြည့်စုံ ခြင်းသို့ ရောက် သတည်း။ ³⁶ ထိုနောက်မှ ယေရှု
သည် လူ

အစုအဝေးများကိုလွတ် ၍ အိမ် သို့ ဝင် တော်မူပြီးမှ၊ တပည့် တော်
တို့သည် ချဉ်းကပ် ၍ ၊ လယ် ၌ကြဲသောတော မျိုးစေ့၏ ဥပမာ

အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို အကျွန်ုပ် တို့အား ဘော်ပြ တော်မူပါဟု လျှောက်
ကြလျှင်၊

³⁷ ကိုယ်တော် က၊ ကောင်း သောမျိုးစေ့ကို ကြဲ သောသူ သည်လူ
သား ဖြစ် ၏။ ³⁸ လယ် ကား ဤလောက

ဖြစ် ၏။ ကောင်း သောအစေ့ ကား နိုင်ငံ တော်သား ဖြစ် ၏။ တော
မျိုးစေ့ကား

နတ်ဆိုး သား ဖြစ် ၏။ ³⁹ တော မျိုးစေ့ကိုကြဲ သောရန်သူ ကား
မာရ်နတ် ဖြစ် ၏။ စပါး ရိတ်သောကာလကား ဤကမ္ဘာကုန် သော
ကာလ

ဖြစ် ၏။ စပါးရိတ် သောသူကား ကောင်းကင်တမန် ဖြစ် ၏။

⁴⁰ တောပင် တို့ကိုရွေးနှုတ် ၍ မီး

ရှို့ သကဲ့သို့ ဤကမ္ဘာ အဆိုး ၌ ဖြစ် လတံ့။ ⁴¹ လူ သား သည် မိမိ
ကောင်းကင်တမန် တို့ကိုစေလွတ် ပြီးလျှင် ၊ မှားယွင်း စေသောသူ
တို့နှင့် မတရား

သော အမှုကို ပြု သောသူ ရှိသမျှ တို့ကို နိုင်ငံ တော်ထဲက ရွေးနှုတ်
၍၊ ⁴² ငိုကြွေး ခြင်း၊ အံသွား ခဲကြိတ် ခြင်းရှိ ရာမီး ဖို ၌ ချ ကြလတံ့။

⁴³ ထိုအခါ

ဖြောင့်မတ် သောသူ တို့သည် နေ
ထွန်းလင်းသကဲ့သို့ မိမိ တို့အဘ ၏ နိုင်ငံ တော်၌

ထွန်းလင်း ကြ လတံ့။ ကြားစရာနား ရှိ သောသူ မည်သည်ကား ကြား
ပါစေ။

⁴⁴ တနည်းကား၊ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သည် လယ် ၌ ဝှက်ထား
သောဘဏ္ဍာ နှင့်တူ ၏။ ထိုဘဏ္ဍာ

ကိုတွေ့ သောသူ သည် တစ်ဖန် ဖုံးအုပ် ၍၊ ဝမ်းမြောက် သောစိတ်
နှင့် သွား ပြီးလျှင် ၊ ရ

တတ်သမျှ ကိုရောင်း ၍
ထို လယ် ကိုဝယ် တတ်၏။

45 တနည်း ကား၊ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သည် မြတ် သောပုလဲ တို့
ကိုရှာ သော ကုန်သည် နှင့်တူ ၏။ 46 ထိုကုန်သည်သည် အလွန်အဘိုး
ထိုက်သောပုလဲ ကိုတွေ့ သောအခါ ၊ သွား ၍ မိမိ၌ရ
တတ်သမျှ ကို ရောင်း ပြီးလျှင်ထိုပုလဲ ကိုဝယ် လေ၏။

47 တနည်း ကား၊ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သည် ပင်လယ် ၌ ချ ၍
အမျိုးမျိုး သောငါးတို့ကို အုပ်မိ သောပိုက်ကွန် နှင့်တူ ၏။ 48 ငါးနှင့်
အပြည့် ရှိသောအခါ တံငါတို့သည် ကုန်း ပေါ်သို့ ဆွဲတင် ၍ထိုင် လျက်
၊ ကောင်း သောငါးကို ခြင်း

ထဲသို့

ရွေးချယ် ထည့်ထား၍ ၊ မကောင်း သောငါးကို ပြင် သို့ပစ် လိုက်
ကြ၏။ 49 ထိုနည်းတူ ကမ္ဘာ အဆုံး ၌
ကောင်းကင်တမန် တို့သည် ဆင်းလာ ပြီးလျှင် ၊ ဖြောင့်မတ် သော
သူ တို့အထဲ မှ ဆိုး သောသူ တို့ကို နှုတ်ယူ ခွဲထား၍၊

50 ငိုးကြွေး

ခြင်း၊ အံသွား ခဲကြိတ် ခြင်းရှိ ရာ မီး

ဖို ၌

ချ ကြလတုံ။

51 ဤ

အရာအလုံးစုံ တို့ကို သင်တို့သည် နားလည် ကြသလောဟု မေးတော်
မူလျှင်၊ နားလည် ပါပြီသခင်ဟု တပည့်တော်တို့သည် လျှောက် ကြ၏။

52 ကိုယ်တော်

ကလည်း ၊ သို့ဖြစ်၍ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်၏ အကြောင်းအရာကို
သင် ပြီးသောကျမ်း ဆရာ မည်သည်ကား၊ မိမိဘဏ္ဍာ

ထဲက

အထူးထူးအပြားပြားသော အသစ် ဟောင်း တို့ကို ထုတ်ဘော် သော
အိမ်ရှင် နှင့်တူ သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

53 ထို ဥပမာ စကားများကို အကုန်အစင် မိန့်မြွက်တော်မူပြီးလျှင် ထို
အရပ်မှကြွသွား တော်မူ၏။ 54 ထိုနောက်မှမိမိ မြို့ သို့ ရောက် တော်
မူ၍

တရားစရပ် ဌှိ ဆိုးမ ဩဝါဒပေးလေ၏။ မြို့သားတို့သည် မိန်းမော
တွေဝေခြင်းရှိကြသဖြင့် ၊ ဤ

သူသည် ဤ

ပညာ ကို၎င်း ၊ ဤတန်ခိုး ကို၎င်း အဘယ်မှာ ရသနည်း။⁵⁵ သူသည်
လက်သမား သား မ ဟုတ် လော။ သူ့

အမိ ကား မာရီ

အမည် ရှိသည်မ ဟုတ်လော။ သူ့

ညီ ကား၊ ယာကုပ် ၊ ယောသေ

၊ ရှိမုန် ၊ ယုဒ ဟုဆိုကြသည်မဟုတ်လော။⁵⁶ သူ့ နှမ များတို့သည်
လည်း

ငါ တို့နှင့် အနီးအပါးနေ ကြသည်မ ဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်လျှင် ဤ သူ
သည် အရာ

များကို အဘယ်မှာ ရသနည်းဟု ပြောဆို လျက်၊⁵⁷ စေတနာ
စိတ်ပျက် ကြ၏။

ယေရှု ကလည်း ၊ ပရောဖက် သည် မိမိ

မြို့ ၊ မိမိ

အိမ် မှတစ်ပါး အခြားသောအရပ် ဌှိ အသရေရှိသည် ဟု ထိုသူ
တို့အား မိန့် တော်မူ၏။⁵⁸ မြို့သား များတို့သည် မယုံကြည် ကြ
သောကြောင့် ၊ ထို

အရပ်၌ များစွာ သောတန်ခိုး ကိုပြ တော်မ မူ။

14

¹ ထို အခါ

စော်ဘွား ဟေရုဒ် သည် ယေရှု ၏သိတင်း တော်ကိုကြား လျှင် ၊

² ဤ သူ့ကားဗတုတိဇိ ဆရာယောဟန် ဖြစ် သည်။ သေ

ခြင်းမှ ထမြောက် လေပြီ။ ထို့ကြောင့် တန်ခိုး များကို ပြ

နိုင်သည်ဟု မိမိ

ငယ်သား တို့အားဆို ၏။³ အထက်က ဟေရုဒ် သည်မိမိ ညီ ဖိလိ
ပုပု ၏ခင်ပွန်း ဟေရောဒိ အကြောင်း ကြောင့်၊ ယောဟန် ကိုဘမ်းဆီး
ချည်နှောင် ၍

ထောင် ထဲမှာ လှောင် ထား၏။⁴ အကြောင်းမူကား ၊ ယောဟန် က၊
အရှင် မင်းကြီးသည် ထိုမိန်းမ ကိုမ သိမ်း အပ် ဟု ဟေရုဒ် အားဆို
လေပြီ။⁵ ယောဟန် ကိုသတ် ခြင်းငှာအလိုရှိ သော်လည်း ၊ လူ

အပေါင်း တို့၏မျက်နှာ ကို ထောက် ၍ မ သတ် ဝံ ဘဲ နေ ၏။
အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူတို့သည် ယောဟန် ကို ပရောဖက် ကဲ့သို့
ထင်မှတ် ကြသတည်း။⁶ ထိုနောက်မှဟေရုဒ် ကိုဘွား သောနေရက်၌
နှစ်စဉ်ပွဲခံစဉ် တွင်၊ ဟေရောဒိ

၏သမီး သည် ပွဲသဘင်၌

က

သဖြင့် ဟေရုဒ် သည် နူးညွတ် သောစိတ်ရှိလျှင် ၊⁷ ငါသည် သင်
တောင်း သမျှ ကို ပေး

မည်ဟု ကျိန်ဆို လေ၏။⁸ ထိုမိန်းမငယ် သည်သူ ၏အမိ တိုက်တွန်း
သည်အတိုင်း ၊ ဗတုတိဇံ

ဆရာယောဟန် ၏ ဦးခေါင်း ကို လင်ပန်း ၌

ပေး တော်မူပါဟု တောင်းလျှောက် ၏။⁹ မင်းကြီး သည် ဝမ်းနည်း
သော်လည်း ကျိန်ဆို ခြင်းကို၎င်း ၊ အပေါင်းအဘော် တို့၏မျက်နှာ
ကို၎င်း ထောက် သောကြောင့်

ပေး စေဟုအမိန့် တော်ရှိလျက်၊¹⁰ လူကို စေလွှတ် ၍

ယောဟန် ၏လည်ပင်း ကို ထောင် ထဲမှာ ဖြတ်စေ၏။¹¹ဦးခေါင်း ကို
လင်ပန်း ၌ ဆောင်ခဲ့ ၍

ထိုမိန်းမငယ် အားပေး ပြီးမှ ၊ သူသည်လည်း

မိမိ အမိ ထံသို့ယူသွား ၏။¹¹ ယောဟန် ၏တပည့် တို့သည်လည်း
လာ ၍ အလောင်း ကိုဆောင်သွား သဖြင့် သဂြိုဟ် ပြီးမှ ၊ ယေရှု ထံ
တော် သို့သွား ၍

ကြားလျှောက် ကြ၏။¹² ယေရှု သည် ကြား တော်မူလျှင် ၊ ထို

အရပ်မှထွက် ၍လေ့ ကိုစီးလျက် တော

၌ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ် သို့ ကြွ တော်မူ၏။ လူ

အစုအဝေး တို့သည် ကြားသိ ရ လျှင် ၊ မြို့ ရွာ မှ ထွက်၍
ကုန်းကြောင်း လိုက် ကြ၏။¹³ ယေရှုသည် ထွက်ကြွ ၍ လူ

များ အပေါင်းတို့ကို တွေ့မြင် တော်မူလျှင် ၊ သနား

ခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍

လူနာ ရှိသမျှတို့ကို ချမ်းသာ ပေးတော်မူ၏။¹⁴ ညဦးယံ ၌ တပည့်
တော်တို့သည်ချဉ်းကပ် ၍၊ ဤအရပ် သည် တော

အရပ်ဖြစ် ပါ၏။ မိုး

လည်း ချုပ်ပါပြီ။ လူ

အစုအဝေးတို့သည် မြို့ရွာ သို့ သွား ၍ စားစရာ

ကိုယ် စေခြင်းငှာ အခွင့် ပေးတော်မူပါဟု လျှောက် ကြလျှင်၊

15 ယေရှု က၊ သွား ရ သောအကြောင်း မ ရှိ။ သူ

တို့စားစရာ ဘို့ သင် တို့ပေး ကြလော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 16 တပည့် တော်တို့ကလည်း ၊ မုန့် ငါး လုံးနှင့်

ငါး နှစ် ကောင်မှတစ်ပါး

အဘယ်စားစရာမျှ အကျွန်ုပ်တို့၌မ ရှိ ပါ ဟု လျှောက် ပြန်လျှင်၊ ထို မုန့်နှင့်ငါးကို ယူခဲ့

ကြ ဟုမိန့် တော်မူ၏။ 17 ထိုအခါ လူ အစုအဝေးတို့ကို မြက်ပင် ပေါ် မှာ လျောင်း ကြစေ ဟုအမိန့် တော်ရှိ၏။ 18 မုန့် ငါး လုံးနှင့်

ငါး နှစ် ကောင်ကိုလည်းယူ ၍ ကောင်းကင် သို့ ကြည့်မြော် လျက်၊ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့် နှင့် ငါးကိုဖဲ့ ၍ တပည့် တော်တို့ အား ပေး တော်မူ၏။ 19 တပည့် တော်တို့သည်လည်းလူ အပေါင်းတို့ အား ပေးကြ၏။ လူအပေါင်း တို့သည်စား ၍

၀ ကြပြီးမှ ကြွင်းရစ် သောအကျိုးအပဲ့ ကို ကောက်သိမ်း ၍

တင်း ဆယ့်နှစ် တောင်း အပြည့် ရကြ၏။ 20 စား သော သူ အရေအတွက်ကား၊ မိန်းမ နှင့် သူငယ် တို့ကိုမ ဆိုဘဲ၊ ယောက်ျား ငါး ထောင် မျှလောက် ရှိ သတည်း။ 21 ယေရှုသည် စည်းဝေး သောသူ တို့ ကိုလွှတ် တော်မူစဉ် တွင်၊ တပည့် တော်တို့ကိုလှေ စီးစေ၍

ကမ်းတစ်ဘက် သို့

အရင် ကူးစေတော်မူ၏။ 22 စည်းဝေး သောသူတို့ကိုလွှတ် ပြီးမှ ဆုတောင်း ပဌနာပြုအံ့သောငှာတောင် ပေါ်၌ဆိတ်ကွယ် ရာအရပ်သို့ တက်ကြွ သဖြင့်၊ ည

အချိန်ရောက် သောအခါ ၊ တစ်ယောက်တည်း ရှိ နေတော်မူ၏။

23 လှေ မူကား

အိုင်အလယ်၌ရှိ၍ လေ

မ သင့်သောကြောင့်

လှိုင်း တံပိုးလှုပ်ရှား ခြင်းကို ပြင်းစွာရ ၏။ 24 ည သုံးချက်တီး ကျော် အချိန် ၌ ယေရှုသည် အိုင် ပေါ်မှာ စက်တော်ဖြန့် လျက်တပည့် တော် တို့ရှိရာ သို့ ကြွ တော်မူ၏။ 25 ထိုသို့အိုင် ပေါ်မှာ စက်တော်ဖြန့်၍ ကြွ တော်မူသည်ကို သူ

တို့သည်မြင် လျှင် ထိတ်လန့် ၍၊ ဖုတ် တစ္ဆေဖြစ်

သည်ဟု ကြောက် သောစိတ်နှင့်
အော်ဟစ် ကြ၏။

26 ယေရှု သည် ချက်ခြင်း နှုတ်ဆက် ၍ တည်ကြည်သောစိတ် ရှိကြ
လော့။ ငါ ပင်ဖြစ် သည်။ မ

ကြောက်လန့် ကြနှင့် ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 27 ပေတရု ကလည်း ၊ သခင်
ကိုယ်တော် မှန် လျှင်

အကျွန်ုပ် သည်ကိုယ်တော် ထံသို့ ရေ ပေါ်မှာ လာ ရမည်အကြောင်း
မိန့် တော်မူပါဟုလျှောက် လျှင်၊ 28 လာ ခဲ့လော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ပေ
တရု

သည်လေ့ ပေါ်ကဆင်း ၍
ယေရှု ထံသို့ ရောက် အံ့သောငှာရေ
ပေါ်မှာ လှမ်းသွား ၏။ 29 လေ ပြင်း သည်ကိုမြင် လျှင်

ကြောက်လန့် ၍
နစ်မွန်း လု သည်ရှိသော်၊ ကယ်မ တော်မူပါသခင် ဟု ဟစ်ကြော်
လေ၏။

30 ယေရှု သည် လက် တော်ကိုချက်ခြင်း ဆန့် ၍ ပေတရု
ကိုကိုင် တော်မူလျက် ၊ ယုံကြည် အားနည်းသောသူ၊ အဘယ်ကြောင့်
ယုံမှား သောစိတ်ဝင်သနည်း ဟု မေး တော်မူ၏။ 31 လေ့ ပေါ်သို့ ရောက်
ကြလျှင်

လေ သည်ငြိမ်း လေ၏။ 32 လေ့ သား တို့သည်ချဉ်းကပ်၍၊ စင်စစ်
ကိုယ်တော် သည် ဘုရားသခင် ၏သား တော်မှန် ပါသည်ဟု ညွတ်ပြပုံ
၍ လျှောက် ကြ၏။ 33 ကမ်း တစ်ဘက် သို့ကူး လျှင်

ဂံနဲသရက် နယ်သို့
ရောက် ကြ၏။ 34 ထို အရပ် သား တို့သည် မျက်နှာတော်ကိုမှတ်မိ
လျှင် ၊ ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်ရှိသမျှ သို့ စေလွှတ် သဖြင့် လူနာ
ရှိသမျှ တို့ကို ဆောင်ခဲ့ ၍ ၊ 35 အဝတ် တော်၏ပန်းပွား ကိုမျှသာ တို့
ရပါမည်အကြောင်း

အခွင့်တောင်း ကြ၏။ တို့
သမျှ သောသူတို့သည်လည်း ချမ်းသာ ရကြ၏။ 36 ထိုအခါ
ယေရှုရှလင် မြို့သားဖာရိရှဲ တို့နှင့်
ကျမ်းပြု ဆရာတို့သည် ချဉ်းကပ် ပြီးလျှင်၊

15

1 ရှေးဟောင်း တို့မှ ဆက်ခံသော နည်းဥပဒေ ကို ကိုယ်တော်
၏တပည့် တို့သည် အဘယ်ကြောင့် လွန်ကျူး ကြပါသနည်း။ သူ
တို့သည် လက် မ ဆေး ဘဲ အစာ

စား ကြပါသည်တကား ဟု လျှောက် ကြလျှင်၊ 2 3ကိုယ်တော်
က၊ သင် တို့သည် အဆက်ဆက်ခံသော နည်းဥပဒေ ကို အမှီပြု ၍
ဘုရားသခင် ၏ပညတ် တော် ကို အဘယ်ကြောင့် လွန်ကျူး ကြ
သနည်း။ 3 ဘုရားသခင် ၏ပညတ် တော်ကား၊ မိဘ

ကို ရိုသေ စွာပြုလော့။ အကြင်သူ သည် မိဘ
ကိုနှုတ် ဖြင့်ပြစ်မှား၏။ ထိုသူသည် အသေ

သတ် ခြင်းကို ခံစေဟုလာသတည်း။ 4 သင် တို့မူကား ၊ အကြင်သူ
သည် ကိုယ့် မိဘ ကို၊ သင်တို့အသုံးရ နိုင်သမျှ သော ငါ ၏ဥစ္စာသည်
အလှူ ဝတ္ထု ဖြစ်စေဟုဆို ၏။ 5 ထိုသူသည် ကိုယ် မိဘ ကိုပင် ရိုသေ

စွာ မ ပြုရ ဟုဆို၏။ ထိုသို့ သင် တို့သည် အဆက်ဆက်ခံသော
နည်းဥပဒေ အားဖြင့် ဘုရားသခင် ၏ပညတ် တော်ကို ပယ် ကြ၏။

6 လျှို့ဝှက် သောသူတို့၊ ဟေရှာယ သည် သင် တို့ကိုရည်မှတ် လျက်
ဤ

လူမျိုး သည်နှုတ်နှင့် ငါထံသို့ချဉ်းကပ်၍ နှုတ်ခမ်း နှင့်ငါ့ ကို ရိုသေ
ကြ၏။ စိတ် နှလုံးမူကား

ငါ နှင့် ဝေး လှ၏။ 7 - 8 လူ တို့စီရင် သောပညတ် တို့ကိုသွန်သင်
၍ နည်းဥပဒေသပေးလျက်ပင်ငါ့ ကို အချည်းနှီး ကိုးကွယ် ကြ၏ဟု
နောက်ဖြစ်လတံ့သောအရာကို လျှောက်ပတ်စွာဟောခဲ့ပြီ ဟု ပြန်၍မိန့်
တော်မူ၏။

9 ထိုအခါ

လူ အစုအဝေးကို အထံတော်သို့ခေါ် ၍၊ သင်တို့နားထောင် နားလည်
ကြလော့။ 10 ခံတွင်း သို့ ဝင် သောအရာ သည် လူ

ကိုညစ်ညူး စေသည်မ ဟုတ်။ ခံတွင်း မှ ထွက် သောအရာ သည်
ညစ်ညူး စေသောအရာဖြစ်သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 11 တပည့် တော်
တို့သည်ချဉ်းကပ် ၍ ၊ ယခုမိန့်တော်မူသောစကား ကို ဖာရိရှဲ တို့သည်
ကြား သောအခါစေတနာစိတ်ပျက် ကြသည်ကို သိ

တော်မူသလောဟုလျှောက် ကြ၏။

12 ကိုယ်တော် ကလည်း ၊ ကောင်းကင် ဘုံ၌ရှိတော် မူသော ငါ

၏ခမည်းတော် စိုက် တော်မ မူသောအပင် ရှိသမျှ တို့ကို နှုတ် ရ လိမ့်မည်။¹³ ထိုသူ တို့ကိုရှိ ပါလေစေ။ သူတို့သည်လူကန်း တို့အား လမ်းပြ သောလူကန်း ဖြစ် ၏။ လူကန်း ချင်းတစ်ဦးကို တစ်ဦးလမ်းပြ လျှင် ၊ နှစ် ဦးတို့သည် တွင်း ထဲသို့ ကျ ကြလိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

¹⁴ ပေတရု ကလည်း ၊ ထို ဥပမာ ကို အကျွန်ုပ် တို့အား ဖွင့်ပြ တော်မူပါဟုလျှောက် လျှင်၊

¹⁵ ယေရှု က၊ သင် တို့သည် ယခု တိုင်အောင်ပညာ မဲ့လျက်နေ သေးသလော။¹⁶ ခံတွင်း သို့ ဝင် သမျှ သည် ဝမ်း ထဲသို့ ဆင်း ၍ ရေအိမ် တွင်

စွန့်ပစ် သည်ကိုနား မ လည်ကြသေးသလော။¹⁷ ခံတွင်း မှ ထွက် သောအရာ မူကား ၊ နှလုံး ထဲက

ထွက်လာ ၍ လူ ကိုညစ်ညူး စေသောအရာဖြစ်၏။¹⁸ မကောင်း သောကြံစည် ခြင်း၊ လူ

အသက်ကိုသတ်ခြင်း၊ သူ့ မယားကိုပြစ်မှားခြင်း၊ မိန်းမ လွတ်နှင့် မှားယွင်းခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာကိုခိုး ခြင်း၊ မမှန် သောသက်သေကိုခံခြင်း၊ သူ့ အသရေကိုဖျက်ခြင်းအရာတို့သည် နှလုံး ထဲက

ထွက်လာ ၍၊¹⁹ လူ ကို ညစ်ညူး စေသောအရာ ဖြစ် ကြ၏။ လက် မ ဆေးဘဲလျက် အစာကိုစား

ခြင်းမူကား ၊ လူ ကိုညစ်ညူး စေသည်မ ဟုတ် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

²⁰ ယေရှု သည် ထို အရပ်မှထွက် ၍ တုရု မြို့နှင့်

ဇိဒန် မြို့၏ ကျေးလက် သို့ ကြွ တော်မူလျှင် ၊²¹ ခါနာန် အမျိုးဖြစ် သောမိန်းမ တစ်ယောက်သည် ထို

နယ်စပ် မှ ထွက်လာ ၍၊ ဒါဝိဒ် ၏သား တော်ရှင် ၊ ကျွန်မ ကို သနား တော်မူပါ။ ကျွန်မ ၏သမီး သည် နတ်ဆိုး နှိပ်စက်ခြင်းကို ပြင်းစွာ ခံရပါသည်ဟု ဟစ်ကြော် သော်လည်း စကား တစ်ခွန်းမျှပြန် တော်မ မူ။²² တပည့် တော်တို့သည်ချဉ်းကပ် ၍ ၊ ထိုမိန်းမ ပြန်သွား ရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။ ငါ တို့နောက် သို့ လိုက်၍ ဟစ်ကြော် လျက်

နေပါသည်ဟု တောင်းလျှောက် ကြ၏။²³ ကိုယ်တော် ကလည်း ၊ ဣ
သရေလ အမျိုးအဝင်

ပျောက်လွင့် သောသိုး များမှတစ်ပါး
အခြားသောအမျိုးရှိ ရာသို့
ငါ့ကိုမ စေလွှတ် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

²⁴ ထိုမိန်းမ သည်ချဉ်းကပ် ၍ပြပ်ဝပ် လျက် ကျွန်မ ကိုကယ် တော်
မူပါသခင် ဟု လျှောက် ပြန်လျှင်၊

²⁵ ကိုယ်တော် က၊ သား ၏အစာ ကိုယူ ၍ ခွေး အားမ ပေး မချအပ်
ဟု ပြန်ပြ တော်မူ ၏။

²⁶ မိန်းမ ကလည်း မှန် ပါ၏သခင် ၊ ခွေး မည်သည်ကားမိမိ သခင်
၏ စားပွဲ မှ ကျ သော စားနပ် စားပေါက်ကို စား

မြဲထုံးစံရှိပါ၏ဟု လျှောက် ပြန်လျှင်၊

²⁷ အို မိန်းမ ၊ သင် သည်ယုံကြည် အားကြီး လှပြီ။ သင့်အလိုရှိ သည်
အတိုင်း

သင် ၌ဖြစ် စေ ဟုမိန့် တော်မူ၏။ ထို
အချိန် မှစ၍ ထိုမိန်းမ ၏သမီး သည် ကျန်းမာ ပကတိဖြစ်လေ၏။

²⁸ ယေရှု သည် ထို
အရပ်မှကြွ ၍

ဂါလိလဲ အိုင် နား သို့ရောက် တော်မူလျှင်တောင် ပေါ်သို့ တက် ၍
ထိုင် တော်မူ၏။²⁹ များစွာ သောလူ အပေါင်းတို့သည် ခြေမစွမ်း ၊

မျက်စိ ကန်း၊ စကားအ

၊ အင်္ဂါ ချို့တဲ့သောသူမှစ၍ အခြား

သော အနာရောဂါစွဲသောသူများ ကို ဆောင်ခဲ့ လျက်

အထံ တော်သို့ရောက်လာ၍ ခြေ တော်ရင်း၌ ချထား ကြ၏။³⁰ အနာ
ရောဂါများကို ငြိမ်းစေတော်မူသဖြင့် ၊ အ

သောသူသည် စကား

ပြောသည်ကို၎င်း ၊ ချို့တဲ့ သောသူ သည် ပကတိ
ဖြစ်သည်ကို၎င်း၊ ခြေမစွမ်း သောသူသည် လှမ်းသွား သည်ကို၎င်း ၊

မျက်စိကန်း သောသူသည် မြင် ရ သည်ကို၎င်း၊ လူ
အစုအဝေးတို့သည်မြင် လျှင် အံ့ဩ
ခြင်းသို့ရောက် ၍ ဣသရေလ

အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ဂုဏ် တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

31 ထိုအခါ

ယေရှု သည် တပည့် တော်တို့ကိုခေါ်၍၊ ဤ လူ များကိုငါသနား ၏။ သို့

ရက် ပတ်လုံး ငါ နှင့်အတူရှိ

ကြပြီ။ စားစရာ

အလျှင်း မ ရှိ ။ လမ်း ခရီး၌

မော မည်ကိုစိုးရိမ်သောကြောင့်အစာ မစားမှီ သူ တို့ကိုလွတ် ခြင်းငှာငါအလို မ ရှိ ဟုမိန့်တော်မူလျှင် ၊

32 တပည့် တော်တို့က ဤမျှလောက် များ သောလူစု တို့သည် ဝ စွာစားလောက်သောအစာ ကို ဤတော အရပ် ၌

အကျွန်ုပ် တို့သည် အဘယ်သို့ ရနိုင်ပါမည်နည်းဟု လျှောက် ကြ သော် ၊

33 ယေရှု က၊ သင်တို့တွင်မုန့် ဘယ်နှစ် လုံးရှိ သနည်း ဟု မေး တော်မူလျှင် ၊

34 မုန့်ခုနှစ် လုံးနှင့်

အနည်းငယ် မျှ သော ငါး ကောင်ကလေးရှိပါသည်ဟု ပြန် လျှောက် ကြ၏။

35 ထိုအခါ လူ အစုအဝေးတို့ကို မြေ ပေါ်မှာ လျောင်း ကြစေ ဟု အမိန့် တော်ရှိ၏။ 36 မုန့် ခုနှစ် လုံးနှင့်

ငါး တို့ကိုလည်းယူ ၍ ကျေးဇူး တော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ ၊ မုန့်နှင့်ငါးကို ဖဲ့ ၍

တပည့် တော်တို့အား ပေး

တော်မူ၏။ တပည့် တော်တို့လည်း

လူ အပေါင်းတို့အား ပေးကြ၏။ 37 လူအပေါင်း တို့သည် စား

၍ ဝ ကြပြီးမှ ၊ ကြွင်းရစ် သောအကျိုးအပဲ့ ကိုကောက်သိမ်း ၍ ခု နှစ် တောင်း

အပြည့် ရကြ၏။ 38 စား သောသူ အရေအတွက်ကား၊ မိန်းမ နှင့် သူငယ်

ကိုမ ဆိုဘဲ ယောက်ျား လေးထောင် ရှိ သတည်း။ 39 ထို လူ များတို့ ကို လွတ် တော်မူပြီးမှ ၊ လှေ စီး ၍ မာဂဒါလ ကျေးလက် သို့

ရောက် တော်မူ၏။

16

1 ထိုအခါ

ဖာရိရှဲ နှင့် ဇဒ္ဒုကဲ တို့သည် ကိုယ်တော် ကို စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်း ငှာချဉ်းကပ် ၍၊ မိုဃ်း ကောင်းကင်က ဖြစ်သော နိမိတ် လက္ခဏာကို ပြ တော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန် ကြ၏။² ကိုယ်တော် ကလည်း ၊ သင်တို့သည် ညဦးယံ

ဦးပြောဆို တတ်သည်ကား၊ ယခုမိုးတိမ် နီ သည်ဖြစ်၍ မိုး ကြည်လင် လိမ့်မည်ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။³ နံနက်ယံ ဦးကား၊ ယခုမိုး

အုံ့ လျက်ရှိ၏။ နီမောင်း သောအဆင်းလည်းရှိ၏။ ယနေ့ မိုးသက် မုန်တိုင်းလာလိမ့်မည်ဟုဆိုတတ်ကြ၏။ လျှို့ဝှက်သောသူ တို့၊ သင်တို့သည် မိုးကောင်းကင် ၏ မျက်နှာ ကိုပိုင်းခြား ၍သိ နိုင်ကြ၏။ကပ် ကာလ၏ နိမိတ် လက္ခဏာတို့ကို ပိုင်းခြား၍မ သိနိုင် ကြ။⁴ ဆိုးညစ် ၍

မျောက်မထား သော အမျိုး သည် နိမိတ် လက္ခဏာ ကို တောင်း သည်မှာ၊ ပရောဖက်ယောန ၏ နိမိတ် လက္ခဏာမှတစ်ပါး

အဘယ်လက္ခဏာ ကိုမျှ သူတို့အားမ ပြ ရာ ဟု မိန့် တော်မူပြီးလျှင်၊ ထိုသူ တို့ရှိရာမှထွက် ၍

ကြွ တော်မူ၏။⁵ တပည့် တော်တို့သည် ကမ်းတစ်ဘက် သို့ သွား ကြသောအခါ

မုန့် ကိုယူ ခြင်းငှာမေ့လျော့ ကြ၏။⁶ ယေရှု ကလည်း ၊ ဖာရိရှဲ နှင့် ဇဒ္ဒုကဲ တို့၏ တဆေး

ကိုသတိ နှင့် ကြဉ်ရှောင် ကြ ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁷ တပည့် တော်တို့ ကလည်း ၊ ငါတို့၌ မုန့် မ ပါ သောကြောင့် ဤစကားကိုမိန့်တော်မူသည် ဟု အချင်းချင်း ဆွေးနွေး ပြောဆို ကြ၏။⁸ ယေရှု သည် သိ

တော်မူလျှင် ၊ ယုံကြည် အားနည်းသောသူတို့၊ သင်တို့၌မုန့် မ ပါ သည်ကိုထောက်၍အဘယ်ကြောင့် အချင်းချင်း ဆွေးနွေး ပြောဆိုကြ သနည်း။⁹ မုန့် ငါး လုံးကို လူငါးထောင် စား၍ စားကြွင်းဘယ်နှစ် တောင်း ကောက်သိမ်း သည်ကို၎င်း၊ မုန့် ခုနှစ် လုံးကိုလူလေးထောင် စား၍စားကြွင်းဘယ်နှစ် တောင်း ကောက်သိမ်း သည်ကို၎င်း၊¹⁰ သင် တို့သည် နှလုံး မ သွင်း မ

အောက်မေ့ ဘဲနေကြသေးသလော။ 11 ဖာရိရှဲ နှင့် ဒေဒုကဲ တို့၏ တဆေး

ကိုကြည့်ရှောင် ကြ ဟူသောစကားကို ငါပြောသည်တွင်၊ မုန့် ကို အမှတ်ပြု၍ ငါမ ပြောသည် ကို သင်တို့သည် နား

မ လည်ဘဲ အဘယ်သို့ နေကြသနည်း ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 12 ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် မုန့် ၏ တဆေး ကို ကြည့်ရှောင် ကြဟု မိန့်တော်မူ ။ ဖာရိရှဲ နှင့်

ဒေဒုကဲ တို့၏ သြဝါဒ ကို ကြည့်ရှောင်ကြဟု မိန့်တော်မူသည်ကို နားလည်ကြသတည်း။ 13 ယေရှု သည် ဖိလိပုပု

ကဲသရိ မြို့၏ ကျေးလက် သို့ ကြွ တော်မူသောအခါ ၊ လူ များတို့သည် လူ သား ဖြစ် သော ငါ့ကို အဘယ်သူ ဖြစ်သည်ဆို ကြသနည်း ဟု တပည့် တော်တို့ကို မေးမြန်း တော်မူလျှင်၊ 14 လူအချို့ က၊ ကိုယ်တော် သည် ဗတုတိဇံ

ဆရာယောဟန် ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ အချို့ က၊ ဇလိယ ဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း၊ အချို့ က၊ ယေရမိ မှစ၍ ပရောဖက် တပါးပါး ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း ဆို ကြပါ၏ဟု လျှောက် ကြသော် ၊

15 သင် တို့လည်း ငါ့ ကို အဘယ်သူ ဖြစ် သည် ဆို ကြသနည်း ဟု မေးမြန်း တော်မူလျှင်၊ 16 ရှိမုန့် ပေတရု က၊ ကိုယ်တော် သည် ခရစ်တော် တည်းဟူသောအသက် ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏ သား

တော်ဖြစ် တော်မူသည်ဟု လျှောက် လေ၏။

17 ယေရှု ကလည်း ၊ ရှိမုန့် ဗာယောန ၊ သင်သည်မင်္ဂလာ ရှိ ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ အသွေး အသား သည် အကြောင်းအရာကို သင့် အားဖော်ပြ သည်မ ဟုတ်။ ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိတော်မူသောငါ့ ခမည်း တော် သည် ဖော်ပြတော်မူသတည်း။ 18 ငါ ဆို သည်ကား၊ သင် သည် ပေတရု

ဖြစ် ၏။ ဤ

ကျောက် ပေါ်မှာ ငါ့ အသင်း ကို ငါတည်ဆောက် မည်။ ထိုအသင်း ကို မရဏာ

နိုင်ငံ၏တံခါး တို့သည် မ

နိုင် ရာ။ 19 ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်၏ သော့

တို့ကိုလည်း သင့် အား ငါပေး မည်။ သင်သည်မြေကြီး ပေါ်မှာ ချည်နှောင် သမျှ သည် ကောင်းကင် ဘုံ၌ ချည်နှောင် လျက်ရှိ လိမ့်မည်။ မြေကြီး ပေါ်မှာ ဖြည်လွတ် သမျှ သည် ကောင်းကင် ဘုံ၌

ဖြည်လွတ် လျက်ရှိ လိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ၊ ²⁰ ကိုယ်တော် သည် ခရစ်တော် ဖြစ် ကြောင်း ကို အဘယ်သူ အားမျှမပြော စိမ့်သော ငှာတပည့် တော်တို့ကို ပညတ် တော်မူ၏။ ²¹ ထိုမှတပါးကိုယ်တော် သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့ သွား ရ မည်။ လူ

အကြီးအကဲ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်းပြု ဆရာတို့လက်၌ များစွာ ခံရ မည်။ အသေ

သတ်ခြင်းကိုလည်း ခံရမည်။ သုံး ရက်မြောက်သောနေ့ ၌

ထမြောက် လိမ့်မည် ဟူသော အကြောင်း များ ကို ထိုအခါ မှ စ

၍တပည့် တော်တို့အား ပြ တော်မူ၏။ ²² ထိုအခါ ပေတရု သည် ကိုယ်တော်ကို မိမိ

နှင့်အတူခေါ် ၍ ၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော် ၌ ဤသို့မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ဤ အမှုသည် ကိုယ်တော် ၌ မ

ရောက် ရာဟု အပြစ်တင် သော စကား ကို လျှောက် သော်၊ ²³ ကိုယ်တော် သည် မျက်နှာတော်ကိုလှည့် ၍ အချင်းရန်သူ ၊ ငါ့ နောက် သို့ဆုတ် လော့။ သင်သည် ငါ တိုက်မိ ၍ လဲစရာအကြောင်းဖြစ် ၏။

သင်သည် ဘုရားသခင် ၏အရာ ကို စိတ်မ စွဲလမ်း ၊ လူ တို့၏အရာ ကိုသာ စွဲလမ်း သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

²⁴ ထိုအခါ

ယေရှု က၊ ငါ ၌ဆည်းကပ် လို သောသူ ဖြစ် လျှင်ကိုယ်ကိုကိုယ် ငြင်းပယ် ရမည်။ ကိုယ် လက်ဝါးကပ်တိုင် ကိုထမ်း ၍

ငါ့ နောက်သို့လိုက် ရမည်။ ²⁵ အကြင်သူ သည် မိမိ အသက် ကို ကယ်ဆယ် ခြင်းငှာအလိုရှိ ၏။ ထိုသူသည် အသက် ရှုံး

လိမ့်မည်။ အကြင်သူ သည် ငါ့ ကြောင့် အသက် ရှုံး ၏။ ထိုသူသည် အသက် ကို တွေ့ လိမ့်မည်။ ²⁶ လူ သည် ဤစကြဝဠာ ကို အကြွင်းမဲ့

အစိုးရ ၍ မိမိ အသက် ဝိညာဉ်ရှုံး လျှင် အဘယ် ကျေးဇူး ရှိသနည်း။ မိမိ

အသက် ဝိညာဉ်ကို အဘယ် ဥစ္စာနှင့်ရွေး နိုင်သနည်း။²⁷ လူ သား သည် မိမိ

အဘ ခမည်းတော်၏ ဘုန်း အာနုဘော်ကိုဆောင်လျက်၊ ကောင်းကင် တမန် အခြံအရံတို့နှင့်

ကြွလာ တော်မူလတံ့။ ထိုအခါ သူ အသီးသီး ကျင့်သောအကျင့် နှင့် အလျောက်

အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေး တော်မူလတံ့။²⁸ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ လူ

သား သည် နိုင်ငံ တော်တည်လျက်ကြွလာ တော်မူသည်ကို၊ ဤ အရပ်၌ရှိ သော သူ အချို့ တို့သည် မ မြင် မှီသေ ခြင်းသို့မ ရောက် ရကြဟု တပည့် တော်တို့အား မိန့်တော် မူ၏။

17

¹ ခြောက် ရက် လွန် သောအခါ ယေရှု သည် ပေတရု ၊ ယာကုပ် ၊ ယာကုပ် ညီ

ယောဟန် တို့ကိုခေါ်၍၊ မြင့် လှစွာသော တောင် ပေါ်တွင်ဆိတ်ကွယ် ရာအရပ်သို့

ဆောင်ကြွ တော်မူ၏။² သူ တို့ရှေ့ ၌ ထူးခြား သောအဆင်းအရောင် နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ၊ မျက်နှာ တော်သည် နေ

ကဲ့သို့ ထွန်းတောက် လျက် ၊ အဝတ် တော်သည် အလင်း ကဲ့သို့ ဖြူ လျက် ရှိ ၏။³ မောရှေ နှင့် ဇလိယ သည် ထင်ရှား ၍

ကိုယ်တော် နှင့်အတူ စကား ပြောလျက်နေကြ၏။⁴ ထိုအခါ ပေတရု က၊ သခင် ၊ ဤ

အရပ်၌နေ ဘွယ်ကောင်း ပါ၏။ ကိုယ်တော် ဘို့တဲတစ် ဆောင်၊ မော ရှေ ဘို့ တစ် ဆောင်၊ ဇလိယ

ဘို့တစ် ဆောင်၊ တဲ သုံး ဆောင်ကို အလို တော်ရှိလျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် ဆောက်လုပ် ပါမည်ဟု လျှောက်

လေ၏။⁵ ထိုသို့လျှောက် စဉ် တွင်၊ ထွန်းလင်း သောမိုဃ်းတိမ် သည် ထိုသူ

တို့ကိုလွှမ်းမိုး ၍၊ ဤ

သူသည် ငါနှစ်သက် မြတ်နိုးရာ၊ ငါ ဧါချစ် သား ပေတည်း ။ သူ
၏စကားကို နားထောင် ကြလော့ဟု မိုဃ်းတိမ် က အသံ တော်ဖြစ်
လေ၏။ ⁶ တပည့် တော်တို့သည် ကြား ရလျှင် ၊ ပြပ်ဝပ် ၍ အလွန်
ကြောက်လန့် ခြင်းရှိကြ၏။ ⁷ ယေရှု သည်လာ ၍

သူ တို့ကို လက်နှင့်တို့ တော်မူလျက် ၊ ထ ကြ၊ မ
ကြောက် ကြနှင့် ဟု မိန့် တော်မူသော်၊ ⁸ သူ တို့သည် ကြည့်မြော်
သဖြင့် ၊ ယေရှု တစ်ယောက်တည်း မှတစ်ပါး ၊ အဘယ်သူ ကိုမျှ မမြင်
ကြ။ ⁹ တောင် ပေါ်မှ ဆင်း ကြသောအခါ ယေရှု က၊ လူ

သား သည်သေ ခြင်းမှ
မ ထမြောက် မှီတိုင်အောင်၊ သင် တို့ ယခု မြင်သော ရှုပါရုံ ကို
အဘယ်သူ အားမျှမပြော ကြနှင့်ဟု တပည့် တော်တို့ကို ပညတ် တော်
မူ၏။

¹⁰ ထိုအခါ တပည့် တော်တို့က၊ ဇလိယ
သည် အရင် လာ ရ မည်ဟု ကျမ်းပြု ဆရာတို့သည် အဘယ်ကြောင့်
ဆို ပါသနည်းဟု မေးလျှောက် ကြလျှင် ၊ ¹¹ ယေရှု က၊ ဇလိယ သည်
အရင်လာ ၍

အလုံးစုံ တို့ကို ပြုပြင် ရသည်မှန် ပေ၏။ ¹² ငါဆို သည်ကား၊ ဇလိ
ယ
ရောက်လာ ပြီ ။ လူများသည်သူ ကိုမ သိ သဖြင့်
သူ့ အားပြုချင် သမျှ ကိုပြု ကြပြီ။ ထိုနည်းတူ လူ သား သည်လည်း
ထိုလူ များလက်၌

ခံရ မည် ဟုမိန့် တော်မူသော်၊ ¹³ ဗတုတိဇံ ဆရာယောဟန် ကို အမှတ်
ပြု၍ မိန့် တော်မူကြောင်း ကို တပည့် တော်တို့သည် နားလည် ကြ၏။
¹⁴ လူအစုအဝေး ရှိရာ သို့ ရောက် ကြသောအခါ ၊ လူ

တစ်ယောက်သည် အထံ
တော်သို့ချဉ်းကပ် ၍ ဒူးထောက် လျက် ၊ သခင် ၊ ¹⁵ အကျွန်ုပ်
၏သား ကို ကယ်မ သနားတော်မူပါ။ ဝက်ရူးနာ စွဲ၍ ပြင်းစွာ ခံစား
ရပါ၏။ မီး

၌ ၎င်း ၊ ရေ
၌ ၎င်း အကြိမ်ကြိမ် လဲ တတ်ပါ၏။ ¹⁶ တပည့် တော်တို့ထံသို့
ဆောင်ခဲ့ ၍
သူတို့သည်ချမ်းသာ မ ပေးနိုင် ကြပါဟု လျှောက် လျှင် ၊ ¹⁷ ယေရှု
က၊ ယုံကြည် ခြင်းမရှိ၊ ဖောက်ပြန် သောအမျိုး ၊ ငါသည် သင် တို့နှင့်

တကွ အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံးနေ ရမည်နည်း။ သင် တို့ကို အဘယ် မျှ ကာလ ပတ်လုံးသည်းခံ ရမည်နည်း။ သူငယ် ကို ငါ့ ထံသို့ယူခဲ့ ကြ ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹⁸ ယေရှု သည် သူ့

ကိုဆုံးမ တော်မူလျှင် ၊ နတ်ဆိုး သည် သူ မှ ထွက်သွား သဖြင့် ၊ ထို

ခဏ မှစ၍ သူငယ် သည် ကျန်းမာ ပကတိဖြစ်လေ၏။¹⁹ ထိုအခါ တပည့် တော်တို့သည် ဆိတ်ကွယ် ရာအရပ်၌ ယေရှု ထံတော်သို့ ချဉ်းကပ် ၍၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ထိုနတ်ဆိုး ကိုအဘယ်ကြောင့် မ နှင်ထုတ် နိုင် ပါသနည်းဟု လျှောက် ကြသော်၊²⁰ သင် တို့သည် ယုံကြည် ခြင်း မရှိသောကြောင့် မ နှင်ထုတ် နိုင် ကြ။ ငါ အမှန် ဆို သည်ကား၊ သင် တို့သည် မှန်ညင်း စေ ခန့်မျှလောက် သော ယုံကြည် ခြင်းရှိလျှင် ၊ ထို

တောင် ကို နေရာမှ ရွေ့ လော့ဟုဆို ကြသော်၊ နေရာမှ ရွေ့ လိမ့်မည်။ ယုံကြည်ခြင်းရှိလျှင်

သင် တို့မ တတ်နိုင်သောအမှုမ ရှိ။²¹ သို့သော်လည်းဆုတောင်းခြင်း၊ အစာရှောင်ခြင်းမှတစ်ပါး အဘယ်သို့သောအားဖြင့်၊ ထိုအမျိုးသည် မ ထွက်တတ် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

²² ဂါလိလဲ ပြည်၌ နေကြစဉ်တွင် ယေရှု က၊ လူ သား ကို လူ တို့လက် သို့ အပ်နှံ ရသောအချိန်နီး ပြီ။²³ သူတို့သည် သတ် ကြ လိမ့်မည်။ သုံး

ရက်မြောက်သောနေ့ ၌ ထမြောက် လိမ့်မည် ဟု တပည့် တော်တို့အား မိန့် တော်မူ၏။ သူ တို့သည်လည်း

အလွန် ဝမ်းနည်း ခြင်းရှိကြ၏။²⁴ ကပေရနောင် မြို့သို့ ရောက် သောအခါ ၊ ဗိမာန်တော်အခွန်တည်းဟူသောဒိဗြဲမှမ ကိုခံ သောသူ တို့သည် ပေတရု

ဆီသို့လာ ၍ သင် ၏ဆရာ သည်ဒိဗြဲမှမ ကိုမ ပေး သလောဟု မေးမြန်းလျှင်၊ ပေး

ပါသည်ဟု ပေတရုဆို ၏။²⁵ ပေတရု သည် အိမ် သို့ ဝင် သောအခါ ၊ ယေရှု သည် တင်ကူး ၍၊ အချင်းရှိမှန် ၊ သင် သည်အဘယ်သို့ ထင် သနည်း။ လောကီ

ရှင်ဘုရင် တို့သည် အဘယ်သူ မှာ အခွန် ကိုခံ ကြသနည်း။ မိမိ

သား မှာ ခံကြသလော။ သူတစ်ပါး မှာ ခံကြသလော၊ ဟုမေး တော် မူလျှင်၊ ²⁶ ပေတရုက၊ သူတစ်ပါး မှာ ခံကြပါသည်ဟုလျှောက် သော်၊ ယေရှု ကလည်း သို့ဖြစ်လျှင် သား မူကားလွတ် ရ ဇာ။ သို့သော်လည်း ထိုသူ တို့သည် ငါတို့ကြောင့်မ မှားယွင်း မည်အကြောင်း ၊ အိုင် သို့ သွား ၍ ငါးများ ကိုချ လော။ ²⁷ ရှေ့ဦးစွာ ရ သောငါး ကိုယူ ၍ ပစပ် ကိုဖွင့် လျှင် ၊ သတတဲ

တစ်ပြားကိုတွေ့ လိမ့်မည်။ ထို
ငွေကိုယူ ၍ ငါ့ အဘို့
နှင့်
သင့် အဘို့ ထိုသူ
တို့အားပေး လော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

18

1 ထို အခါ

တပည့် တော်တို့သည် ချဉ်းကပ် ၍ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်၌ အဘယ်သူ သည်သာ၍ကြီးမြတ် ပါအံ့နည်းဟု မေးလျှောက် ကြ သော်၊ ² သူငယ် တစ်ယောက်ကိုခေါ် တော်မူ၍ ၊ တပည့် တော်တို့ အလယ် ၌ ထား ပြီးမှ ၊ ³ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ သင်တို့သည် ပြောင်းလဲ ၍

သူငယ် ကဲ့သို့ မ ဖြစ် လျှင်
ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သို့

မ
ရောက် ရကြ။ ⁴ ထို့ကြောင့် အကြင်သူ သည် ဤ
သူငယ် ကဲ့သို့ မိမိ ကိုမိမိနှိမ့်ချ အံ့၊ ထိုသူ
သည် ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်၌

သာ၍ ကြီး မြတ် လိမ့်မည်။ ⁵ အကြင်သူ သည် ငါ့ မျက်နှာ ကို ထောက်၍ဤကဲ့သို့ သောသူငယ် တစ်စုံတစ်ယောက် ကို လက်ခံ ၍ ၊ ထိုသူသည် ငါ့ ကိုပင်လက်ခံ ၍ ၊ ⁶ ငါ့ ကိုယုံကြည် သော ဤ

သူငယ် တစ်စုံတစ်ယောက် ကို အကြင်သူ သည်မှားယွင်း စေ၏။ ထို

သူ
သည် လည်ပင်း ၌
ကြိတ်ဆုံ ကျောက်ကိုဆွဲ ၍ နက်နဲ သောပင်လယ် ၌

နှစ်မြုပ် ခြင်းကို ခံရလျှင်အနေသာ၍ကောင်း ၍ ၊ ⁷ မှားယွင်း စရာ အကြောင်းများရှိသောကြောင့်

လောကီသား တို့သည်အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ မှားယွင်း စရာ အကြောင်း ရှိ ရမည်။ သို့သော်လည်း မှားယွင်း စရာအကြောင်းကို ဖြစ် စေသောသူ သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ 8 သင် ဧါလက် ခြေ သည် သင့် ကို မှားယွင်း စေလျှင်

လက် ခြေကိုဖြတ်ပစ် လော့။ လက် ခြေ အစုံ နှင့် ထာဝရ

မီး ထဲသို့ ချ ခြင်းကို ခံရသည်ထက်

အင်္ဂါ ချို့တဲ့၍ အသက် ရှင်ခြင်းသို့

ဝင်စား သော်သာ၍ ကောင်း၏။ 9 သင် ဧါမျက်စိ သည်လည်း

သင့် ကိုမှားယွင်း စေလျှင် ၊ မျက်စိ ကိုထုတ်ပစ် လော့။ မျက်စိ နှစ်

ဘက်စုံနှင့် ငရဲ

မီး ထဲသို့ ချ ခြင်းကို ခံရ

သည်ထက်

မျက်စိ တစ်ဘက်နှင့် အသက် ရှင်ခြင်းသို့ ဝင်စား သော် သာ၍

ကောင်း၏။ 10 သင် တို့သည် ဤ

သူငယ် တစ်စုံတစ်ယောက် ကို မထီမဲ့မြင် မ ပြုမည်အကြောင်း

သတိ ရှိကြလော့။ ငါဆို

သည်ကား၊ သူ

တို့၏ကောင်းကင်တမန် တို့သည် ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော

ငါ့ အဘ ဧါ မျက်နှာ တော်ကိုအစဉ်မပြတ် ဖူးမြင် ကြ၏။ 11 ထိုမှ

တပါးလူသားသည်ပျောက်သောသူတို့ကို ကယ်တင်အံ့သောငှာကြွလာ

သတည်း။ 12 အဘယ်သို့ ထင် ကြသနည်း။ သိုး

တရာ ရှိ သောသူ ၌ သိုး

တစ် ကောင်သည်လမ်းလွဲ ၍ပျောက်လျှင် ၊ ထိုသူသည် ကိုးဆယ်

ကိုးကောင်သောသိုးတို့ကို တောင် ပေါ်မှာ ထား ခဲ့ပြီးမှ၊ လမ်းလွဲ

၍ပျောက်သော သိုးတစ်ကောင်ကို သွား ၍ ရှာ တတ်သည် မ ဟုတ်

လော။ 13 တွေ့ ပြီးလျှင် ၊ လမ်း မ လွဲမပျောက်သောသိုး ကိုးဆယ် ကိုး

ကောင်၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ထက် ၊ ထိုသိုး

တစ်ကောင်၌

သာ၍ ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိသည်ဟု ငါအမှန် ဆို ၏။ 14 ထိုနည်းတူ

ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင် တို့အဘ သည် ဤ

သူငယ် တစ် ယောက်ကိုမျှ ပျက်စီး စေခြင်းငှာ အလို တော်မ ရှိ ။

15 ထို့ကြောင့်သင် ဧါညီအစ်ကို သည် သင့် ကိုပြစ်မှား လျှင် ၊ သူ့

ဆီသို့သွား ၍ နှစ်ယောက်တည်းချင်း သူ၏ အပြစ်ကိုပြ ၍ ဆုံးမ
လော့။ သူသည် သင် ၏စကားကိုနားထောင် လျှင်

ညီအစ်ကို ကိုရ ပြီ။¹⁶ သို့မဟုတ် သင်၏စကားကိုနား မ ထောင်လျှင်
။ လူနှစ် ဦးသုံး ဦးသက်သေခံ ၍စကား ရှိသမျှ တို့ကို တည်

စေခြင်းငှာကိုယ် နှင့်အတူ လူတစ်ဦး နှစ် ဦးကိုခေါ်ဦးလော့။¹⁷ ထို
သူ တို့၏စကားကို နားမထောင် လျှင်

အသင်းတော် အား ကြားပြော လော့။ အသင်းတော် ၏စကားကို နား
မထောင် လျှင် ၊ သာသနာပ

လူကဲ့သို့၎င်း ၊ အခွန်ခံ ကဲ့သို့ ၎င်း ထိုသူကိုမှတ် လော့။¹⁸ ငါအမှန် ဆို
သည်ကား၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ သင်တို့ချည်နှောင် သမျှ သည် ကောင်းကင်
ဘုံ၌

ချည်နှောင် လျက် ရှိ လိမ့်မည်။ မြေကြီး ပေါ်မှာ ဖြည်လွတ် သမျှ
သည် ကောင်းကင် ဘုံ၌

ဖြည်လွတ် လျက်ရှိ လိမ့်မည်။¹⁹ တစ်ဖန် ငါဆို သည်ကား၊ မြေကြီး
ပေါ်မှာ သင် တို့တွင် နှစ် ယောက်တို့သည် သဘော

ချင်းတူ၍ ဆုတောင်း
လျှင် ၊ တောင်းသမျှ သောဆု တို့ကို ကောင်းကင် ဘုံ၌

ရှိ တော် မူ သော ငါ ၏ခမည်းတော် သည် ပေး တော် မူလ တံ့။
²⁰ အကြောင်းမူကား ၊ အကြင်အရပ် ၌ လူနှစ် ဦးသုံး ဦးတို့သည် ငါ

၏နာမ ကိုထောက်၍စည်းဝေး ကြ၏။ ထို
အရပ်၌ သူ

တို့အလယ် မှာ
ငါရှိ သည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

²¹ ထိုအခါ
ပေတရု သည်ချဉ်းကပ် ၍၊ သခင် ၊ ညီအစ်ကို သည် အကျွန်ုပ် ကို

ပြစ်မှား ၍ အကျွန်ုပ် သည် သူ
၏ အပြစ်ကို ဘယ်နှစ်ကြိမ် လွတ် ရပါအံ့နည်း။ ခုနှစ် ကြိမ်မြောက်

အောင်လွတ်ရပါအံ့လောဟု မေးလျှောက် သော်၊
ယေရှု က၊ ခုနှစ် ကြိမ်မြောက် အောင်လွတ်ရမည် ငါမ ဆို ။

²² အကြိမ် ခုနှစ်ဆယ်ခုနှစ်လီ မြောက် အောင်လွတ်ရမည် ငါဆို၏။
²³ ထို့ကြောင့် ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သည်၊ မိမိ

ကျွန် များတို့ကိုစာရင်း ယူ ခြင်းငှာအလိုရှိ သောမင်းကြီး တစ်ဦးနှင့် တူ ၏။²⁴ စာရင်းယူ စဉ်တွင်၊ ငွေ အခွက်တသိန်း ကြွေးတင် သောသူ တစ် ယောက်ကို ရှေ့တော်သို့ဆောင်ခဲ့ ကြ၏။²⁵ ထိုသူသည်ကြွေးဆပ် ရန်မ ရှိ သောကြောင့် ၊ ကိုယ်မှစ၍သား မယား ဥစ္စာ ရှိ သမျှ တို့ကို ရောင်း ၍

ကြွေး ကို ဆပ်စေဟု သူ၏သခင် စီရင် ၏။²⁶ ထို ကျွန် သည်ညွတ် ပြပ် ဝပ်တွား လျက်၊သခင် ၊ ကျွန်တော် ကိုသည်းခံ တော်မူပါ။ ကြွေးရှိ သမျှ ကို ဆပ် ပါမည်ဟုလျှောက် လျှင်၊²⁷ သူ ၏သခင် သည် သနား ခြင်းရှိသဖြင့်

ကြွေး ရှိသမျှကိုလွတ် ၍ချမ်းသာ ပေးလေ၏။²⁸ ထို ကျွန် သည် ထွက်သွား ရာတွင် မိမိ

ငွေဒေနာရီ တစ်ရာ ကြွေးတင် သော ကျွန်ချင်း တစ် ယောက်ကိုတွေ့ လျှင်၊ လည်ပင်း ကိုကိုင် ညှစ်၍

ငါ့ငွေ ကို ဆပ် ပေး လော့ဟု ဆို ၏။²⁹ ထို ကျွန် ချင်း သည် ကြွေးရှင်၏ခြေရင်း၌ပြပ်ဝပ် လျက် ကျွန်တော် ကိုသည်းခံ တော်မူပါ။ ကြွေး ရှိသမျှကို ဆပ် ပါမည်ဟု တောင်းပန် သော်လည်း ၊³⁰ ငွေရှင် သည် နား

မ ထောင်ဘဲသွား ၍ ကြွေး ကိုမ ဆပ်မှီတိုင်အောင်သူ့ ကိုထောင် ထဲ မှာ လှောင် ထား၏။³¹ ထိုအမှုအရာ ကို အခြားသောကျွန်ချင်း တို့သည် မြင် လျှင် အလွန် နာကြည်း သောစိတ်နှင့်သွား ၍ ၊ ပြု လေ သမျှ တို့ ကို မိမိ

တို့သခင် ၌ ကြွေးလျှောက် ကြ၏။³² ထိုအခါ သခင် သည်ထိုကျွန် ကိုခေါ် ၍၊ ဟယ် ဆိုးညစ် သောကျွန် ၊ သင် သည်ငါ့ ကိုတောင်းပန် သောကြောင့် သင် ၌တင်သမျှ သောကြွေး ကို ငါရှင်းလင်း စေ၏။³³ ငါ သည်သင့် ကိုသနား သကဲ့သို့ သင် သည် လည်း

ကျွန်ချင်း ကို မ သနား အပ် သလောဟု ဆို လျက်၊³⁴ အမျက်ထွက် ၍ ကြွေး ရှိသမျှ ကို မ

ဆပ် မှီတိုင်အောင်အာဏာသား တို့လက်ကိုအပ် လေ၏။³⁵ သင် တို့သည်လည်း ညီအစ်ကို အချင်းချင်း တို့ကို စိတ် နှလုံးပါလျက်အပြစ် မ လွတ်လျှင် ၊ ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ငါ ၏အဘ သည်

ထိုနည်းတူ သင် တို့ကိုစီရင် တော်မူလတံ့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

19

1 ထို ဒေသနာ တော်ကို ယေရှု သည်အကုန်အစင် ဟောတော်မူပြီး လျှင် ၊ ဂါလိလဲ ပြည်မှ ပြောင်း၍ ယုဒ

ပြည် စွန်း ၊ ယော်ဒန် မြစ်တစ်ဘက် သို့ ကြွ တော်မူ၏။ 2 လူ များ အပေါင်း တို့သည် နောက် တော်သို့လိုက်ကြသည်ဖြစ်၍ ၊ ထို

အရပ်၌ အနာ

ရောဂါများကို ငြိမ်း စေ တော်မူ၏။ 3 ဖာရိရှဲ တို့သည် အထံ

တော်သို့လာ ၍

လူ သည် ခပ်သိမ်း သောအပြစ် ကြောင့်

မိမိ မယား နှင့် ကွာ အပ်သလောဟု စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းငှာမေး လျှောက် ကြသော်၊ 4 ကိုယ်တော် က၊ အစအဦး ၌

ဖန်ဆင်း တော်မူသောသူ သည် ယောက်ျား နှင့် မိန်းမ နှစ်ယောက် တည်းကို ဖန်ဆင်း တော်မူ၏။ 5 ထို အကြောင်း ကြောင့် ယောက်ျား

သည် ကိုယ် မိဘ ကိုစွန့် ၍

ကိုယ် ခင်ပွန်း ၌မှီဝဲ သဖြင့် ၊ ထိုသူနှစ် ယောက်တို့သည် တစ်သား တစ်ကိုယ်တည်းဖြစ် ရလိမ့်မည်ဟု ကျမ်းဆိုသည်ကို သင်တို့မဘတ်

ဘူးသလော။ 6 ထို့ကြောင့် လင်မယားတို့သည် နှစ် ဦးမ ဟုတ်တစ်ဦး တည်း ဖြစ် ၍ ၊ ဘုရားသခင် ဘက်စပ် ၍ ထမ်းဘိုးတင် တော်မူသော

အရာ ကို လူ

မ ခွဲ မခွာစေနှင့် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

7 ဖာရိရှဲတို့ကလည်း၊ ထိုသို့

မှန်လျှင်ဖြတ်စာ ကိုပေး ၍ မယား

နှင့် ကွာ စေခြင်းငှာမောရှေ သည် အဘယ်ကြောင့် စီရင် သနည်းဟု လျှောက် ကြသော်၊

8 ကိုယ်တော်က၊ သင် တို့စိတ် နှလုံးခိုင်မာသောကြောင့် မယား နှင့် ကွာ ရသောအခွင့် ကို မောရှေ သည် စီရင် ၍ ၊ အစအဦး

၌

ထိုသို့ မ ဟုတ်။ 9 ငါပညတ် သည်ကား၊ မှားယွင်း ခြင်းအကြောင်းမှ တပါး အခြား သောအကြောင်းဖြင့် မိမိ

မယား နှင့်ကွာ ၍ အခြားသောမိန်းမနှင့်စုံဘက် သောသူ သည် မိမိ မယားကိုပြစ်မှား ၏။ ကွာသောမိန်းမနှင့်စုံဘက်သောသူသည် လည်း သူ့ မယား ကို ပြစ်မှားသည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။

10 တပည့် တော်တို့ကလည်း၊ လင် မယား အမှု သည် ဤသို့ ဖြစ် လျှင် စုံဘက် ခြင်းကိုမ ပြုကောင်း ပါဟု လျှောက် ကြ၏။

11 ကိုယ်တော် ကလည်း ၊ ထို စကား ကို လူ တိုင်းမ ခံ မယူနိုင်။ အခွင့်ရ သောသူ တို့သာ ခံယူနိုင်ကြ၏။ 12 လူအ ချို့တို့သည် အမိ

ဝမ်း တွင်းကပင် မိန်းမလျှာ ဖြစ် ကြ၏။ အချို့တို့သည် သူတစ်ပါး ဆုံးမ ၍ မိန်းမလျှာဖြစ်ကြ၏။ အချို့တို့သည် ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော် အဘို့ အလို့ငှာမိမိ ကိုယ်ကိုဆုံးမ ၍ မိန်းမလျှာဖြစ်ကြ၏။ ထို စကား ကို ခံယူ

နိုင် သောသူ သည် ခံယူ စေ ဟုမိန့် တော်မူ၏။

13 ထိုအခါ

သူငယ် တို့အပေါ်မှာလက် တော်ကိုတင် ၍ မေတ္တာပို့ တော်မူစေခြင်းငှာအထံ တော်သို့ဆောင်ခဲ့ သည်ဖြစ်၍တပည့် တော် တို့သည် အပြစ်တင် ကြ၏။ 14 ယေရှု ကလည်း ၊ ထိုသူငယ် တို့ကို ရှိ စေတော့။ ငါ့ ထံသို့ လာ သည်ကို မ

ဆီးတား ကြနှင့်။ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သည် ထိုသို့သော

သူတို့၏နိုင်ငံဖြစ် သည် ဟု မိန့် တော်မူ၍၊ 15 သူငယ် တို့အပေါ်မှာ လက် တော်ကိုတင် ပြီးလျှင် ၊ ထို

အရပ်မှ ကြွသွား တော်မူ၏။ 16 ထိုနောက် လူတစ် ယောက်သည် ချဉ်းကပ် ၍၊ ကောင်းမြတ်သောဆရာ ၊ ထာဝရ

အသက် ကို ရ

အံ့သောငှာ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ် ကောင်းမှု ကို ပြု ရပါမည်နည်း ဟု မေးလျှောက် သော်၊

17 ငါ့ ကိုကောင်းမြတ် သည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ် သနည်း။ ဘုရားသခင်တစ်ပါးတည်း သာကောင်းမြတ် တော်မူ၏။ အသက် ရှင် ခြင်းသို့

ဝင်စား လို လျှင် ပညတ် တော်တို့ကို စောင့်ရှောက် လော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 18 အဘယ် ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်ရမည်နည်း ဟု လျှောက် ပြန်သော် ၊ လူအသက်ကိုမ သတ် နှင့်။ သူ့

မယားကို မ

ပြစ်မှားနှင့်။ သူ့ဥစ္စာကို မ

ခိုး နှင့်။ မမှန် သောသက်သေကို မ ခံနှင့်။¹⁹ မိဘ ကိုရိုသေ စွာပြု လော့။ ကိုယ် နှင့်စပ်ဆိုင် သောသူ ကို ကိုယ် နှင့်အမျှ ချစ် လော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

²⁰ ထိုလုလင် ကလည်း၊ ထို

ပညတ် ရှိ သမျှ တို့ ကို အကျွန်ုပ် သည် ငယ် သော အရွယ် မှ စ၍စောင့်ရှောက် ပါပြီ။ အဘယ် အကျင့်လို သေး သနည်းဟု လျှောက် ပြန်လေ၏။

²¹ ယေရှု က လည်း၊ သင်သည်စုံလင် ခြင်းသို့ ရောက် လို လျှင် သွား လော့။ ကိုယ် ဥစ္စာ များကိုရောင်း ၍

ဆင်းရဲ သောသူ တို့အား ပေး

လော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်ကောင်းကင် ဘုံ၌

ဘဏ္ဍာ ကိုရ လိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှ ငါ့ နောက် သို့ လိုက် လော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။²² ထိုလုလင် သည် များစွာ သောဥစ္စာ ကို ရ

တတ်သောသူဖြစ် ၍၊ ထိုစကား

ကိုကြား လျှင် စိတ်မသာ သည်နှင့် သွား လေ၏။²³ ယေရှု ကလည်း ၊ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ ငွေရတတ် သောသူသည် ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သို့

ဝင် ခဲ လှ ၏။²⁴ တစ်ဖန်

ငါဆို သည်ကား၊ ကုလားအုပ် သည် အပ် နဖားကိုလျှို လွယ် ၏။ ငွေရတတ် သောသူသည် ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်သို့

ဝင် ခဲသည် ဟု တပည့် တော်တို့အားမိန့်တော်မူ၏။²⁵ ထိုသူတို့သည် ကြား လျှင် အလွန် မိန်းမော တွေဝေခြင်းရှိ၍ ၊ သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သူ သည် ကယ်တင် တော်မူခြင်းသို့ ရောက်နိုင် မည်နည်းဟု ပြောဆို ကြ၏။²⁶ ယေရှု သည်လည်း သူ

တို့ကိုကြည့်ရှု ၍

ဤအမှု ကိုလူ မ တတ်နိုင်။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင် သည် ခပ်သိမ်း သော အမှုတို့ကို တတ်နိုင် တော်မူသည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

²⁷ ထိုအခါ

ပေတရု က၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ရှိသမျှကို စွန့်ပစ် ၍ ကိုယ်တော် နောက် သို့လိုက်ကြပါပြီ။ အဘယ်

အကျိုးကို ရ
ကြပါမည်နည်းဟု လျှောက် လေသော်၊

28 ယေရှု က၊ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ အလုံးစုံသော အရာတို့ကို အသစ် ပြုပြင်သောကာလ၌

လူ သား သည် ဘုန်း ရှိသော ပလ္လင် တော်ပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူ သောအခါ ၊ ငါ့ နောက်သို့လိုက် ကြသောသင် တို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ် ခု သော ပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင် လျက်၊ ဣသရေလ

လူတစ်ဆယ့်နှစ် မျိုး ကို စစ်ကြော စီရင်ရကြလတံ့။ 29 အကြင်သူ သည် ငါ ၏နာမ ကြောင့်

အိမ် ၊ လယ် ၊ ညီအစ်ကို ၊ နှမ ၊ မိဘ ၊ သား

မယားတည်းဟူသောတပါးပါး ကိုစွန့် ၏။ ထိုသူသည် အဆတရာ သောအကျိုးကိုရ ၍

ထာဝရ အသက် ကို အမွေ ခံရလတံ့။ 30 နောက်ကျ သောသူအများ တို့သည် အရင် ကျကြလိမ့်မည် ။ အရင် ကျသောသူအများတို့သည် နောက်ကျ ကြလိမ့်မည်။

20

1 ဥပမာ ကား၊ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သည် စပျစ် ဥယျာဉ်ကို လုပ်ဆောင် သောသူတို့ကို ငှား ခြင်းငှာနံနက် စောစောထွက်သွား သော အိမ်ရှင် နှင့်တူ ၏။ 2 ထိုသူ သည် တစ်နေ့ လျှင် ဒေနာရီ

တစ်ပြားစီပေးမည်ဟူ၍လုပ်ဆောင် သောသူတို့နှင့် ဝန်ခံ ပြီးမှ စပျစ်

ဥယျာဉ်သို့

စေလွှတ် လေ၏။ 3 နံနက်တချက်တီး အချိန် ၌ ထွက် ပြန်လျှင် ၊ အခြား သောသူတို့သည် အလုပ် ကိုမလုပ်၊ ဈေး

၌ ရပ် နေသည် ကို မြင် ၍၊ 4 သင် တို့လည်း

ငါ့စပျစ် ဥယျာဉ်သို့ သွား ကြ။ တော်လျော် စွာ ငါပေး မည်ဟုဆို လျှင်

ထိုသူတို့သည် သွား ကြ၏။ 5 တစ်ဖန် နှစ်ချက်တီး အချိန်၊ တစ်ဖန် သုံးချက်တီး အချိန် ၌

ထွက် ၍ ရှေ့နည်းအတူ ပြု လေ၏။ 6 ဆယ်တ နာရီအချိန်၌လည်း

ထွက် ပြန်လျှင် အခြား သောသူတို့သည် အလုပ်ကိုမလုပ်၊ ရပ် နေသည်ကို တွေ့၍၊ သင်တို့သည် တစ်နေ့လုံး အလုပ် ကိုမလုပ်ဘဲ ဤ

အရပ်၌ အဘယ်ကြောင့် နေ ကြသနည်းဟုမေး သော်၊ ⁷ ထိုသူတို့က၊ ကျွန်တော် တို့ကိုအဘယ်သူ မျှ မငှား ပါဟု ပြောဆို ကြလျှင်၊ သင် တို့ လည်း

ငါ့စပျစ် ဥယျာဉ်သို့

သွား ကြသော် လျော်စွာရကြလိမ့်မည်ဟု ဆို လေ၏။ ⁸ ည အချိန် ရောက် သောအခါ

စပျစ် ဥယျာဉ်ရှင် က လုပ်ဆောင် သော သူတို့ကိုခေါ် ခဲ့လော့။ နောက် ဝင် သောသူမှစ၍ အရင် အဦးဝင်သောသူ တိုင်အောင် အခ ကိုပေး လော့ဟု မိမိ

စာရေး ကိုမှာ လိုက်လေ၏။ ⁹ ထို့ကြောင့်ဆယ်တ နာရီအချိန် ၌

ဝင်သောသူ တို့သည်လာ ၍

ဒေနာရီ တစ်ပြားစီ

ခံ ကြ၏။ ¹⁰ အရင် ဝင်သောသူတို့သည် လာ

ကြသောအခါ

ငါတို့သည်သာ၍ ရ မည်ဟု စိတ်ထဲမှာထင်မှတ် သော်လည်း ဒေနာရီ တစ်ပြားစီ

ခံရ ကြ၏။ ¹¹ ထိုသို့ ခံ ပြီးလျှင် အိမ်ရှင် ကို ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင် ၍၊

¹² နောက် ဝင်သောသူ တို့သည် တစ် နာရီ ခန့်မျှသာ လုပ်ဆောင် သော်လည်း ၊ တစ်နေ့လုံး အမှုဝန် ကို ထမ်းရွက် ၍ နေပူ ဆင်းရဲခံရ သော အကျွန်ုပ် တို့နှင့်အညီအမျှ

ကိုယ်တော် စီရင် ပါပြီတကားဟု ဆို ကြ၏။ ¹³ အိမ်ရှင် ကလည်း အဆွေ ၊ သင် ၌ မတရား

သောအမှုကိုငါမ ပြု။ ဒေနာရီ

တစ်ပြားကိုအမှတ်ပြု၍ သင်သည် ငါ နှင့်ဝန်ခံ သည်မ ဟုတ်လော။

¹⁴ သင် ၏ဥစ္စာ ကို ယူ

၍ သွား လော့။ နောက် ဝင်သောသူတို့အား သင် နှင့်အညီအမျှ ပေး ခြင်းငှာငါအလိုရှိ ၏။ ¹⁵ ငါသည် ကိုယ် ဥစ္စာကို ပြု လို သမျှ မ ပြု ရာ သလော။ ငါ့ သဘောကောင်း သောကြောင့် သင် သည် မျက်မှန်းကြိုး ရသလောဟု ဆို လေ၏။ ¹⁶ ထိုနည်းတူ နောက်ကျ သောသူ တို့သည်

အရင် ကျ ကြလိမ့်မည်။ အရင် ကျသောသူ တို့သည် နောက်ကျ ကြ လိမ့်မည်။ ခေါ်တော်မူသောသူအများရှိသော်လည်း၊ ရွေးကောက်တော် မူသောသူနည်းသည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ¹⁷ ယေရှု သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့

တက်ကြွ တော်မူစဉ် ၊ လမ်း ခရီး၌

တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးသော တပည့် တော်တို့ကို ဆိတ်ကွယ် ရာအရပ်သို့ ခေါ်၍ ၊ ¹⁸ ငါတို့သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့

ယခုသွား ကြ၏။ လူ

သား သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်းပြု ဆရာတို့လက် သို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည် သေ

ပြစ်ကို စီရင် ကြလိမ့်မည်။ ¹⁹ လူသားအား ပြက်ယယ်ပြု ခြင်း၊ ရိုက်ပုတ် ခြင်း၊ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာရိုက်ထားခြင်းကို ပြုစေခြင်းငှာ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့လက်သို့ အပ်နှံ ကြလိမ့်မည်။ သုံး

ရက်မြောက်သောနေ့ ၌ ထမြောက် လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

²⁰ ထိုအခါ ဇေဗေဒဲ ၏သား တို့အမိ သည် သား

တို့နှင့်အတူ အထံ တော်သို့ချဉ်း ၍ ပြုပ်ဝပ် လျက်ဆု ကျေးဇူးကို တောင်းပန် လေ၏။ ကိုယ်တော် က သင်သည် အဘယ် ဆုကျေးဇူးကို အလိုရှိ သနည်း ဟု မေး တော်မူသော်၊

²¹ ကိုယ်တော် ၏နိုင်ငံ တွင်

ကျွန်မ ၌ ဤ

သား နှစ် ယောက်တို့သည် လက်ျာ တော်ဘက်၌ တစ် ယောက်၊ လက်ဝဲ တော်ဘက်၌ တစ် ယောက် ထိုင် ရသောအခွင့်ကိုပေးတော် မူပါဟု လျှောက် လေ၏။

²² ယေရှု ကလည်း ၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ တောင်းပန် သည်ကို သင်တို့မ သိ ကြ။ ငါ သောက် ရအံ့ သောခွက် ကို သောက် ခြင်းငှာ၎င်း၊ ငါခံသောဗတုတိဇ်ကိုခံခြင်းငှာ၎င်း၊ သင်တို့သည် တတ်စွမ်း နိုင်သလော ဟု မေး

တော်မူလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် တတ်စွမ်း နိုင်ပါ၏ဟု လျှောက် ကြ သော်၊

²³ ငါ ၏ခွက် ကို သင်တို့သည်သောက် ရကြလိမ့်မည်။ ငါခံသော ဗတုတိဇ်ကိုလည်း သင်တို့သည်ခံရကြ လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ငါ ၏လက်ျာ ဘက်၊ လက်ဝဲ ဘက်မှာ ထိုင် ရသောအခွင့်ကိုကား အကြင်သူ တို့အဘို့ အလိုငှာငါ ခမည်းတော် သည် ပြင်ဆင် ၏။ ထို

သူတို့အားသာ ငါ ပေး ပိုင်သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

24 အခြားသောတပည့်တော်တစ်ကျိပ် တို့သည် ကြားသိ လျှင် ၊ ထိုညီအစ်ကို နှစ် ယောက်တို့ကို အမျက်ထွက် ကြ၏။ 25 ယေရှု သည် ထိုသူ

တို့ကိုခေါ် တော်မူ၍၊ သင်တို့ သိသည်အတိုင်း

လောကီ မင်း တို့သည်အစိုးတရ ပြု တတ်ကြ၏။ 26 အကဲအမှုးတို့သည် အာဏာထားတတ်ကြ၏။ 27 သင် တို့မူကား

ထိုသို့ မ ပြု ကြနှင့်။ လူ

သား သည် သူတပါးကိုစေစား ခြင်းငှာမ လာ၊ 28 သူတစ်ပါးအစေကို ခံခြင်းငှာ၎င်း၊ မိမိ

အသက် ကိုစွန့် ၍

လူများ ကိုရွေး ခြင်းငှာ ၎င်း၊ ကြွလာ သည်ဖြစ်၍၊ ထိုနည်းတူ သင်တို့တွင် အကဲအမှုးပြုလို သောသူကို သင် တို့အစေခံ ဖြစ် စေ။ သင်တို့တွင်အထွဋ်အမြတ် လုပ်ချင် သောသူ

ကိုလည်း

သင် တို့ကျွန် ဖြစ် စေ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 29 ယေရိခေါ မြို့မှ

ထွက်သွား ကြစဉ်တွင် လူ

များ အပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့လိုက် ကြ၏။ 30 ယေရှု သည် ကြွသွား တော်မူကြောင်း ကို လမ်း နား မှာထိုင် နေသော လူကန်း နှစ်ယောက်တို့သည် ကြား ရ လျှင် ။ ဒါဝိဒ် ၏သား တော်အရှင် ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်မ သနားတော်မူပါဟုဟစ်ကြော် လေ၏။ 31 ထိုသူ တို့ကို တိတ်ဆိတ် စွာနေစေခြင်းငှာ လူ အစုအဝေးတို့သည်ငေါက် ၍ ဆိုကြသော်လည်း ၊ ဒါဝိဒ် ၏ သား

တော်အရှင် ၊ အကျွန်ုပ် တို့ကို ကယ်မ သနားတော်မူပါဟု သာ၍ ဟစ်ကြော် ကြ၏။ 32 ယေရှု သည်လည်း

ရပ် တော်မူလျက် ထိုသူ

တို့ကိုခေါ် ၍ သင် တို့၌အဘယ်သို့ ပြု စေလို သနည်း ဟု မေးတော်မူလျှင် ၊ 33 သခင် ၊ အကျွန်ုပ် တို့ မျက်စိ ကို ပွင့်လင်း စေခြင်း

ငှာ ပြုတော်မူပါဟု လျှောက် ကြသော်၊ 34 ယေရှု သည် သနား

ခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍

သူ တို့မျက်စိ ကို လက်နှင့်တို့ တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်း တွင် ထိုသူ တို့သည် မျက်စိမြင် ၍ နောက်တော်သို့လိုက် ကြ၏။

21

1 ယေရုရှလင် မြို့အနီး သို့ချဉ်း၍ သံလွင် တောင် ခြေရင်း၌

ဗက်ဖာဂေ ရွာသို့

ရောက် ကြသောအခါ ယေရှု

သည် တပည့် တော်နှစ် ယောက်တို့ကို စေလွှတ် ၍ ၊ 2 သင် တို့ရှေ့ ၌ရှိသောရွာ သို့ သွား ကြ။ ထိုရွာ၌ ချည်နှောင် လျက်ရှိသောမြည်းမ နှင့်

မြည်းကလေး ကို သင် တို့သည် ချက်ခြင်း တွေ့ လိမ့်မည်။ မြည်း ကြိုးကိုဖြည် ၍ ငါ့ ထံသို့ဆောင်ခဲ့ ကြ။ 3 သူတစ်ပါး သည် သင် တို့ အား တစ်စုံတစ်ခု ကိုဆို လျှင်

သခင် အလို ရှိ သည်ဟုပြန်ပြော ကြလော့။ ထိုသို့ ပြော လျှင် ထိုသူ သည်ချက်ခြင်း ပေး လိုက်မည် ဟု မှာထား တော်မူ၏။

4 ထို အကြောင်းအရာမူကား၊ သင် ၏အရှင် မင်းကြီးသည် မြည်းမ နှင့်

မြည်းကလေး ကိုစီး ၍၊ 5 နူးညံ့ သိမ်မွေ့သောစိတ်နှင့်

သင် ရှိရာသို့ ကြွလာ တော်မူသည်ကို ကြည့်ရှု လော့ဟု ဇီအုန် သတို့သမီး အား ပြော ကြလော့ဟူသော ပရောဖက် ၏ နှုတ်ထွက် ပြည့်စုံ မည်အကြောင်း

ဖြစ် သတည်း။ 6 တပည့် တော်တို့သည်သွား ၍ အမိန့် တော်အတိုင်း ပြု သဖြင့် ၊ 7 မြည်းမ နှင့်

မြည်းကလေး ကိုဆောင်ခဲ့ ၍ မြည်းကျောပေါ်မှာ မိမိ တို့အဝတ် ကို တင် ကြပြီးလျှင် ကိုယ်တော်သည် စီး တော်မူ၏။ 8 အတိုင်းမသိ များ စွာ သောလူတို့သည် မိမိ

တို့အဝတ် ကို လမ်း ၌ ခင်း ကြ၏။ အချို့ တို့သည် သစ် ကိုင်း သစ်ခက်များကိုခတ် ၍

လမ်း ၌ ခင်း ကြ၏။ 9 ရှေ့ နောက် လိုက်သွားသော အခြံအရံ များတို့ က ဒါဝိဒ် ၏သား တော်အား ဟောရှုဏှုဏှာ ဖြစ်စေသတည်း။ ထာဝရ ဘုရား၏အခွင့် နှင့်

ကြွလာ တော်မူသောသူ သည်မင်္ဂလာ ရှိစေသတည်း။ ကောင်းကင် ဘဝဂံဝယ် ဟောရှုဏှဏ

ဖြစ်စေသတည်းဟု ကြွေးကြော် ကြ၏။ ¹⁰ ယေရှုရှလင် မြို့သို့ ဝင် တော်မူသောအခါ

တမြို့လုံး အုတ်အုတ်သဲသဲ ၍၊ ဤ

သူကားအဘယ်သူ နည်းဟု မေးမြန်း ကြလျှင်၊ ¹¹ လူ အစုအဝေးတို့ က၊ ဤသူ

သည် ဂါလိလဲ ပြည်နာဇရက် မြို့၌

ပေါ်ထွန်းသောပရောဖက် ယေရှု ပေတည်း ဟု ပြောဆို ကြ၏။

¹² ယေရှု သည် ဘုရားသခင်၏ဗိမာန် တော်သို့

ဝင် တော်မူပြီးလျှင် ၊ ဗိမာန် တော်၌ ရောင်း ဝယ် သောသူ

အပေါင်း တို့ကို နှင်ထုတ် ၍ ၊ ငွေ လဲသောသူတို့၏ခုံ များကို၎င်း ၊ ချိုးငှက် ရောင်း သောသူ တို့၏ ထိုင် နေရာကို၎င်း တွန်းလှဲ တော်မူ

လျက် ၊ ¹³ ငါ့ အိမ် ကို ဆုတောင်း ရာအိမ် ဟူ၍ခေါ်ဝေါ် ကြလတုံဟု ကျမ်းစာ ၌လာသော်လည်း ၊ သင် တို့သည် ထို အိမ် ကို စားပြ တွင်း

ဖြစ် စေကြပြီတကား ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ¹⁴ ထိုအခါ

ဗိမာန် တော်၌

မျက်စိကန်း သောသူ၊ ခြေမစွမ်း သောသူတို့သည် အထံ

တော်သို့လာ ၍ သူ

တို့အနာရောဂါကို ငြိမ်း စေတော်မူ၏။ ¹⁵ ကိုယ်တော်ပြု တော်မူသော အံ့ဩဘွယ် အမှု တို့ကို၎င်း၊ သူငယ် တို့ကလည်း ၊ ဒါဝိဒ် ၏သား တော်

အား ဟောရှုဏှဏ ဖြစ်စေသတည်းဟု ဗိမာန် တော်၌ ကြွေးကြော် ကြ သည်ကို၎င်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်းပြု ဆရာတို့ သည် ကြား

မြင် လျှင်

အမျက်ထွက် ကြ၍ ၊ ¹⁶ ဤ သူတို့သည် အဘယ်သို့ ပြောဆို သည် ကို ကြား သလောဟု ယေရှု အား မေး ကြလေသော်၊ ငါကြား ၏။ နို့စို့

သူငယ် တို့ နှုတ် ထဲမှ ကိုယ်တော်သည် ချီးမွမ်း ခြင်းကိုပြင်ဆင် တော်မူသည်ဟူသောစကားကို သင်တို့သည် တရံတစ်ခါ မျှ မဘတ်

ဘူးသလော ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ¹⁷ ထိုအခါ

သူ တို့ကိုထား ခဲ့၍မြို့ ထဲမှ ထွက် ပြီးလျှင် ဗေသနိ ရွာသို့ ကြွ၍ ထို ည၌ကို လွန် စေတော်မူ၏။ ¹⁸ နံနက် အချိန်၌ မြို့ သို့

ပြန် စဉ်တွင် ဆာမွတ် တော်မူ၏။ ¹⁹ လမ်း နား မှာသင်္ဘောသဖန်း

ပင်တစ် ပင်ကို မြင် လျှင် ၊ ထိုအပင် သို့ ကြွသွား ၍ အရှက် ကိုသာ တွေ့ တော်မူသည်ရှိသော်၊ ယခုမှစ၍ အစဉ်မပြတ် သင် ဌ်အသီး မ သီး စေနှင့် ဟု မိန့် တော်မူလျှင် ၊ ထိုအပင် သည် ချက်ခြင်း သွေ့ခြောက် လေ၏။²⁰ တပည့် တော်တို့သည် မြင် လျှင် ၊ သင်္ဘောသဖန်း ပင်သည် ချက်ခြင်း သွေ့ခြောက် ပါပြီတကားဟု အံ့ဩ

၍ ဆို ကြ၏။²¹ ယေရှု ကလည်း ၊ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ သင်တို့သည် ယုံမှား ခြင်းနှင့် ကင်း သော ယုံကြည် ခြင်းရှိ လျှင် ၊ သင်္ဘောသဖန်း ပင်၌ ပြု သကဲ့သို့သင်တို့ပြုနိုင်သည်သာမက ၊ ထို

တောင် ကိုပင် နေရာမှရှေ့ လော့၊ ပင်လယ် ၌ ကျ

လော့ဟုဆို လျှင်ဆိုသည်အတိုင်း ဖြစ် လိမ့်မည်။²² ယုံကြည် ခြင်း ပါလျက် ပဌနာ

ပြု၍ ဆုတောင်း သမျှ တို့ကို သင်တို့သည်ရ ကြလိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။²³ ဗိမာန် တော်သို့

ဝင် ပြန်၍

ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော်မူစဉ်တွင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် လူ တို့တွင်

အကြီးအကဲ ဖြစ်သောသူ တို့သည် အထံ

တော်သို့ချဉ်းကပ် ၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဤ

အမှုများကို အဘယ် အခွင့် နှင့် ပြု သနည်း။ ထို

အခွင့် ကို အဘယ်သူ ပေး သနည်းဟု မေးလျှောက် ကြသော်၊

²⁴ ယေရှု က၊ ငါ သည် တစ်စုံတစ်ခု ကိုမေး ဦးမည်။ သင်တို့ဖြေ လျှင်

ဤ အမှုများကို အဘယ် အခွင့် နှင့် ငါပြု

သည်ကို ငါ ပြော မည်။²⁵ ယောဟန် ၏ ဗတုတိဇံ

တရားသည် အဘယ် ကဖြစ် သနည်း။ ဘုရား

က ဖြစ်သလော ။ လူ

က ဖြစ်သလော

ဟု မေး တော်မူ၏။ ထိုသူ တို့သည် အချင်းချင်း ဆင်ခြင် ၍

ဘုရား က ဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေ လျှင် ၊ သင် တို့သည် ယော ဟန် ကို အဘယ်ကြောင့် မ ယုံသနည်းဟု သူ မေး လေဦး မည်။

²⁶ လူ က ဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေ လျှင် လူ များကိုကြောက် ရ၏။

အကြောင်းမူကား ၊ လူအပေါင်း တို့သည် ယောဟန် ကို ပရောဖက် ကဲ့သို့ ထင်မှတ် ကြ၏ဟု အချင်းချင်းဆင်ခြင်ပြီးမှ၊²⁷ အကျွန်ုပ်တို့ မ သိ ပါဟု ယေရှု အား ပြန်ပြော ကြ၏။ ကိုယ်တော် ကလည်း ၊ ထို အတူ ဤ

အမှုများကို အဘယ် အခွင့် နှင့်

ငါပြု သည်ကို ငါ မ ပြော ။²⁸ သင် တို့သည် အဘယ်သို့ ထင် ကြ သနည်း။ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ ၌ သား

နှစ် ယောက်ရှိ ၏။ သားအကြီး

ဆီသို့သွား ၍ ငါ့သား ၊ ယနေ့

ငါ့စပျစ် ဥယျာဉ်သို့ သွား ၍ လုပ်ဆောင် လော့ဟုဆို လျှင် ၊²⁹ သား က ငါမ သွား ဘူးဟု ပြန်ပြော သော်လည်း ၊ နောက်မှ နောင်တရ ၍သွား လေ၏။³⁰ အဘသည် အခြား သောသားဆီသို့သွား ၍ ရှေ့နည်းအတူ ဆို လျှင် ၊ သား

ကသွားပါမည်အဘသခင်

ဟု ဆို

သော်လည်း မ သွား ဘဲနေ၏။³¹ ထိုသားနှစ် ယောက်တို့တွင်

အဘယ်သူ သည် အဘ

၏အလို ကိုဆောင် သနည်း ဟု မေးတော်မူလျှင်၊ သား အကြီး ဆောင်ပါသည်ဟု လျှောက် ကြသော်၊ ယေရှု ကလည်း ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ အခွန်ခံ တို့နှင့်

ပြည်တန်ဆာ တို့သည် သင် တို့အရင်

ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်သို့ ဝင်တတ်ကြ၏။³² အကြောင်းမူကား ၊ ယောဟန် သည် ဖြောင့်မတ် သောအကျင့် ကိုကျင့်၍

သင် တို့ဆီသို့ လာ သော်လည်း သင်တို့မ ယုံကြည် ကြ။ အခွန်ခံ တို့ နှင့်

ပြည်တန်ဆာ တို့မူကား

ယုံကြည် ကြ၏။ ထိုအကြောင်းကို သင် တို့သည် မြင်

သော်လည်း ယုံကြည် မည်အကြောင်း နောက်တစ်ဖန် နောင်တ မ ရကြ။³³ အခြား သော ဥပမာ

ကိုနားထောင် ကြလော့။ အိမ်ရှင် တစ်ဦးသည် စပျစ် ဥယျာဉ်ကို စိုက်ပျိုး ၍၊ စောင်ရန်း ကို လုပ် ပြီးမှ စပျစ်သီး နယ်ရာကျင်းကိုတူး လေ၏။ မှီခိုရာလင့်စင် ကိုလည်း ဆောက် လေ၏။ လုပ်ဆောင် သော

သူတို့အား ဥယျာဉ် ကိုငှား ၍

အခြားသော ပြည် သို့ သွား လေ၏။ 34 အသီး သီးချိန် ရောက် သောအခါ ၊ အသီး

ကိုခံ စေခြင်းငှာငယ်သား တို့ကို ဥယျာဉ်စောင့် တို့ရှိရာ သို့ စေလွှတ် လေ၏။ 35 ထိုသူ တို့သည် ငယ်သား များကို ဘမ်း ပြီးလျှင် တစ် ဦး ကိုရိုက် ၍၊ တစ်ဦး ကိုသတ် ၍ ၊ တစ်ဦး ကို ခဲ နှင့်ပစ်ကြ၏။

36 နောက်တစ်ဖန် အရင် ထက် များသော အခြား ငယ်သား တို့ကို စေလွှတ် ပြန်လျှင် ၊ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် ရှေ့နည်းတူ ပြု ကြ၏။

37 နောက်ဆုံး ၌ ဥယျာဉ်ရှင်က၊ ထိုသူတို့သည်ငါ့ သား ကို အားနာ ကြလိမ့်မည်ဟုဆို ၍ မိမိ

သား ကို စေလွှတ် လေ၏။ 38 ဥယျာဉ်စောင့် တို့သည် သား

ကိုမြင် လျှင် ဤသူ

သည်အမွေခံ ဖြစ် ၏။ လာ

ကြ၊ သူ

ကိုသတ် ၍ သူ

၏ အမွေ ဥစ္စာ ကို ယူ ကြကုန်အံ့ဟု အချင်းချင်း တိုင်ပင် ၍၊ 39 ဥယျာဉ်ရှင်၏သား ကို ဘမ်းယူ ပြီးမှ ဥယျာဉ် ပြင် သို့ထုတ် ၍ သတ် ပစ် ကြ၏။ 40 သို့ဖြစ်လျှင် ဥယျာဉ် ရှင် သည်လာ သောအခါ ၊ ဥယျာဉ်

စောင့် တို့ကိုအဘယ်သို့ ပြု မည်နည်း ဟုမေးတော်မူ၏။ 41 ပရိသတ် တို့ကလည်း ထိုလူဆိုး

တို့အား ဆိုး

သောဖျက်ဆီး ခြင်းကို စီရင်ပါလိမ့်မည်။ အသီး

သီးချိန် တွင် အသီးကို ဆက် အံ့သောအခြား လူ တို့အား ထိုဥယျာဉ် ကို ငှား ပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက် ကြ၏။

42 ယေရှု ကလည်း၊ တိုက်ကိုတည်လုပ် သောသူ များ ပယ် ထားသော ကျောက် သည် နောက်တစ်ဖန်တိုက် ထောင့် အထွဋ် ဖျားသို့ ရောက် ပြန်၏။ ထို

အမှုသည် ထာဝရ

ဘုရားပြုတော်မူသောအမှုဖြစ် ၏။ ငါ တို့ မျက်မှောက် ၌ လည်း

အံ့ဩဘွယ် ဖြစ် ၏ဟူသောစကားကို ကျမ်းစာ ၌

သင်တို့သည် တရံတခါမျှမ ဘတ် ဘူးသလော။ 43 ထို့ကြောင့် ငါဆို

သည်ကား၊ ဘုရားသခင် ဧါနိုင်ငံ တော်ကို သင် တို့မှ နှုတ် ၍ နိုင်ငံ တော်၏အသီး ကို သီး

အံ့သောလူမျိုး အား ပေး ရလတံ့။⁴⁴ အကြင်သူ သည် ထို ကျောက် အပေါ်သို့ ကျ ဧါ။ ထိုသူသည် ကျိုး လတံ့၊ အကြင်သူ ၏အပေါ်သို့ ထို ကျောက်သည်ကျ ဧါ။ ထိုသူ

သည် ညက်ညက် ကြေလတံ့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁴⁵ ထိုဥပမာ စကား ကို ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးနှင့်

ဖာရိုရှဲ တို့သည်ကြား ရလျှင် ၊ မိမိ တို့ကို ရည်ဆောင် ၍ ဟောပြော တော်မူသည်ကို

သိ ကြ၏။⁴⁶ ကိုယ်တော် ကို ဘမ်းဆီး ခြင်းငှာရှာကြိ သော်လည်း စုဝေး သောသူများကို ကြောက် ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူ တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ပရောဖက် ကဲ့သို့ ထင်မှတ် ကြ၏။

22

¹ တစ်ဖန်

ယေရှု သည် ဥပမာ

ကိုဆောင်၍

ပရိုသတ် တို့အား မိန့်မြွက် တော်မူသည်ကား၊² ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သည် မိမိ

သား အဘို့ ထိမ်းမြား မင်္ဂလာဆောင်ပွဲကို စီရင် သောမင်းကြီး နှင့် တူ ဧါ။³ ထိုမင်းကြီးသည် ဘိတ် ပြီးသောသူ တို့ကို ခေါ် စေခြင်းငှာ လုလင် တို့ကိုစေလွှတ် သောအခါ

ထိုသူတို့သည် မ

လာ ဘဲနေကြ၏။⁴ တစ်ဖန်

အခြား သောလုလင် တို့ကို စေလွှတ် ၍ ငါ့ ပွဲ ကို ငါပြင်ဆင် ပြီ။ နွား မှစသောဆူဖြိုး သော တိရစ္ဆာန် များကို သတ် ၍ပြီးပြီ။ အလုံးစုံ

တို့သည် အသင့် ရှိပြီ။ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲ သို့

လာ ကြပါဟု ဘိတ် ပြီးသောသူ တို့အား ပြော ကြဟု မှာ လိုက် ပြန်၏။⁵ သို့သော်လည်း ထိုသူ တို့သည် နားမထောင် ဘဲ အချို့

တို့သည် မိမိ

လယ် သို့ သွား ကြ၏။ အချို့ တို့သည် ကုန်သွယ် ရာသို့ သွားကြ၏။

⁶ ကြွင်း သောသူ တို့သည်လည်း

လုလင် တို့ကိုဘမ်းဆီး ၍

ညဉ့်ဆဲ ခြင်း၊ အသေ သတ်ခြင်းကို ပြုကြ၏။ ⁷ ထိုမင်းကြီး သည် ကြားလျှင် အမျက်ထွက် ၍ စစ် ချီ စေသဖြင့် ၊ လူ

အသက်ကိုသတ်သော ထို သူတို့ကို အပြီးလုပ်ကြံ ၍

သူ တို့၏မြို့ ကို မီးရှို့ လေ၏။ ⁸ ထိုနောက်မှ မင်းကြီးသည်လုလင် တို့ကိုခေါ်၍ ငါ၏မင်္ဂလာဆောင် ပွဲသည် အသင့် ရှိ ၏။ ခေါ်ဘိတ် သော သူ တို့သည် မ

ထိုက် မတန်သောကြောင့် ၊ ⁹ လမ်းမ လမ်းကြား သို့ သွား ၍ တွေ့ သမျှ သောသူတို့ကို ပွဲ သို့ ခေါ်ဘိတ် ကြဟု အမိန့် တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ¹⁰ လုလင် တို့သည် လမ်း များသို့ ထွက်သွား ၍

ကောင်း မကောင်း တွေ့ သမျှ သော လူအပေါင်း တို့ကို စုဝေး

စေ၍ ပွဲ တော်၌ အပြည့် ရှိလေ၏။ ¹¹ မင်းကြီး သည် ပွဲ ၌ လျောင်း သောသူ တို့ကို ကြည့်ရှု ခြင်းငှာဝင် တော်မူသောအခါ ၊ မင်္ဂလာဆောင် ပွဲ၏ အဝတ် ကိုမ ဝတ် သောသူ တစ်ယောက်ကိုမြင် လျှင် ၊ ¹² အဆွေ ၊ မင်္ဂလာဆောင် ပွဲ၏ အဝတ် မ ရှိ ဘဲ အဘယ်ကြောင့် ဝင် သနည်းဟု မေး

တော်မူသည်ကို ထိုသူ

သည် မ ပြောနိုင်ဘဲနေ၏။ ¹³ ထိုအခါ

မင်းကြီး သည် အခြံအရံ တို့အား ထိုသူ

၏လက် ခြေ ကိုတုပ်နှောင် လော့။ ငိုကြွေး ခြင်းအံသွား ခဲကြိတ် ခြင်းရှိ ရာ၊ ပြင် အရပ် မှောင်မှိုက် ထဲသို့

ယူသွားချ လိုက်ကြဟု အမိန့် တော်ရှိ၏။ ¹⁴ ထိုသို့ ခေါ်တော်မူသော သူအများ ရှိ သော်လည်း ၊ ရွေးကောက် တော်မူသောသူနည်း သည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ¹⁵ ထိုအခါ

ဖာရီရှံ တို့သည် ထွက်သွား ပြီး လျှင်၊ ငါတို့သည်သူ ၏စကား ကို ချောင်းမြောင်း၍ အပြစ် ပြုခွင့်ကို အဘယ်သို့ရ နိုင်သနည်းဟု မေးမြန်း တိုင်ပင်ပြီးမှ၊ ¹⁶ မိမိ တပည့် တို့နှင့်

ဟေရုဒဲ တပည့်တို့ကို အထံ

တော်သို့စေလွှတ် ၍

အရှင် ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် သစ္စာ

ရှိပါ၏။ အဘယ်သူ ကိုမျှမ ကြောက် ၊ လူ

မျက်နှာ ကိုမ ထောက် ဘဲ ဘုရားသခင် ၏တရားလမ်း ကို ဟုတ်မှန် စွာ ပြ တော် မူ သည် ကို အကျွန်ုပ် တို့သိ ကြ ပါ၏။ ¹⁷ သို့ ဖြစ်၍

ကိုယ်တော် သည် အဘယ်သို့ ထင် တော်မူသနည်း။ ကံသာ
ဘုရင်အားအခွန် ကို ဆက် အပ် သလော။ မ
ဆက်အပ်သလော အကျွန်ုပ် တို့အား မိန့် တော်မူပါဟု မေးလျှောက်
ကြ၏။”

18 ယေရှု သည် ထိုသူ
တို့၏ဆိုးညစ် သောသဘောကို သိ
တော်မူလျှင် ၊ လျှို့ဝှက် သောသူတို့၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ ကို စုံစမ်း
နှောင့်ရှက်ကြသနည်း။ 19 အခွန် ငွေ တစ်ပြားကိုပြု ပါ ဟု မိန့် တော်
မူ၍၊ ဒေနာရီ

တစ်ပြားကို ယူခဲ့ ကြ၏။ 20 ဤ ပုံ
ဤလိပ်စာ ကား၊ အဘယ်သူ ၏ပုံ အဘယ်သူ၏လိပ်စာဖြစ်သနည်း
ဟု မေး

တော်မူလျှင် ၊ 21 ကံသာ ဘုရင်၏ပုံ၊ လိပ်စာဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်
ကြသော်၊ ယေရှုကလည်း၊

ကံသာ ဘုရင်၏ဥစ္စာ ကို ကံသာ
ဘုရင်အား ဆက်ပေး ကြလော့။ ဘုရားသခင် ၏ ဥစ္စာ
ကိုကား

ဘုရားသခင် အားဆက်ပေးကြလော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 22 ထိုသူ
တို့သည် ကြား ရလျှင် အံ့ဩ ၍

အထံ တော်မှ ထွက် သွား ကြ၏။ 23 ထမြောက် ရှင်ပြန်ခြင်းမ ရှိ
ဟူ၍အယူရှိသော ဒေဒုကံ

တို့သည် ထို
နေ့ ၌

အထံ တော်သို့ချဉ်းကပ် ၍၊ 24 အရှင် ဘုရား၊ လူ
မည်သည်ကားသား မ ရှိ ဘဲသေ လျှင် ၊ သူ

၏မယား ကို သူ
ညီ သိမ်းယူ ၍ အစ်ကို အမျိုး

မပြတ်ဆက်နွယ် စေဟု မောရှေ စီရင်ပါပြီ။ 25 ကျွန်ုပ် တို့တွင်
ညီအစ်ကို ခုနစ် ယောက်ရှိ ပါ၏။ အစ်ကိုအကြီး သည် မိန်းမနှင့် စုံ

ဘက် ၍ သား
မ ရှိ ဘဲ သေ

သဖြင့် မိမိ

မယား ကို မိမိ

ညီ နှင့်

ကျန်ရစ် စေ၏။²⁶ ထိုအတူ တစ်ယောက်နောက်တစ်ယောက် ခုနစ်
ယောက်သောညီအစ်ကိုတို့သည် ထိုမိန်းမနှင့် စုံဘက်ပြီးမှသေကြ၏။

²⁷ နောက်ဆုံး ဌ မိန်းမ သည်လည်း

သေ လေ၏။²⁸ သို့ဖြစ်၍ ထမြောက် ရာကာလ၌
ထိုမိန်းမသည်ခုနစ် ယောက်သောညီအစ်ကိုတို့တွင်

အဘယ်သူ ၏ မယား

ဖြစ် ရပါမည်နည်း။ ထိုသူအပေါင်း တို့သည် ထိုမိန်းမ နှင့်စုံဘက်
ခြင်းကို ပြုကြပြီဟု မေးလျှောက် ကြ၏။

²⁹ ယေရှု ကလည်း ၊ သင်တို့သည် ကျမ်းစာ ကိုနား မ လည်၊
ဘုရားသခင် ၏တန်ခိုး တော်ကို မ

သိသောကြောင့်မှား သော အယူ ကိုယူကြ၏။³⁰ ထမြောက် ရာ
ကာလ၌

စုံဘက် ခြင်းကို မ

ပြု၊ ထိမ်းမြား ပေးစားခြင်းကို မ ပြု။³¹ ကောင်းကင် သား
ဘုရားသခင်၏ တမန်တော် ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ၏။³² ထိုမှတပါးသေ လွန်

သောသူ တို့သည် ထမြောက် ခြင်းအရာမှာ၊ ဘုရားသခင် က၊ ငါ သည်
အာဗြဟံ ၏ ဘုရား

၊ ဣဇာက် ၏ဘုရား ၊ ယာကုပ် ၏ဘုရား ဖြစ် သည်ဟု သင် တို့အား
မိန့်မြွက် တော်မူကြောင်းကို သင်တို့သည် မ

ဘတ် ဘူးသလော။ ဘုရားသခင်သည် သေ

နေသောသူတို့၏ ဘုရား

မ ဟုတ် ၊ အသက် ရှင်သောသူတို့၏ ဘုရားဖြစ်တော်မူသည် ဟု မိန့်
တော်မူ၏။

³³ ပရိသတ် များတို့သည် ကြား ရလျှင်

ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော်မူသည်ကို

အံ့ဩ ခြင်းရှိကြ၏။³⁴ ဇဒွါက တို့၏ စကား

ကို ချေတော်မူကြောင်း ကို ဖာရိရှုံ တို့သည်ကြား လျှင် စုဝေး

ကြ၍ ၊³⁵ သူ တို့အဝင် အပါဖြစ်သော ကျမ်းတတ် တစ် ယောက်
သည် ကိုယ်တော် ကို စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းငှာ၊³⁶ အရှင် ဘုရား၊ ပည
တုတ်

ကျမ်း၌

အဘယ် မည်သော ပညတ် သည်သာ၍ ကြီးသနည်းဟု မေးလျှောက်
သော်၊

³⁷ ယေရှု က၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို စိတ် နှလုံး
အကြွင်းမဲ့ ဉာဏ် ရှိသမျှ နှင့်

ချစ် လော့၊ ³⁸ ဟူသော ပညတ်သည် ပဌမ

ပညတ် ဖြစ် ၏။ ကြီးမြတ် သော ပညတ်လည်း ဖြစ်၏။ ³⁹ ထိုမှတ
ပါးကိုယ် နှင့်စပ်ဆိုင် သောသူကို ကိုယ် နှင့်အမျှ ချစ် လော့ဟူသော
ဒုတိယ ပညတ်သည် ပဌမ

ပညတ်နှင့်

သဘောတူ ၏။ ⁴⁰ ဤ ပညတ် နှစ် ပါးတို့ကား ပညတုတ်

ကျမ်းနှင့်

အနာဂတ္တိ ကျမ်း ရှိသမျှ တို့၏ အချုပ်အခြာ ပင်ဖြစ်သတည်း ဟု
မိန့် တော်မူ၏။

⁴¹ ဖာရိရှဲ တို့သည် စုဝေး

၍ နေကြစဉ်တွင်ယေရှု က၊ သင် တို့သည် ခရစ်တော် ကို အဘယ်သို့
ထင်မှတ် ကြ သနည်း။ ⁴² အဘယ်သူ ၏ သား

ဖြစ် သနည်း

ဟု မေး တော်မူလျှင်၊ ဒါဝိဒ် ၏သား ဖြစ်သည်ဟု လျှောက် ကြသော်၊
⁴³ သို့ဖြစ်လျှင် ဒါဝိဒ် သည် ခရစ်တော် ကို သခင် ဟူ၍ဝိညာဉ် တော်
အားဖြင့် အဘယ်ကြောင့် ခေါ် သနည်း။ ⁴⁴ ဒါဝိဒ်၏စကားမှာ ထာဝရ

ဘုရားက၊ သင် ၏ ရန်သူ တို့ကို သင် ၏ခြေ တင်ရာငါမ ချ မထား
မှီတိုင်အောင်ငါ့ လက်ျာ ဘက်၌

ထိုင် နေလော့ဟု ငါ ၏သခင် အား မိန့် တော်မူသည်ဟု ဒါဝိဒ်ဆို
သတည်း။ ⁴⁵ ထိုသို့

ဒါဝိဒ် သည် ခရစ်တော် ကိုသခင် ဟူ၍ခေါ် လျှင် ၊ အဘယ်သို့ သူ
၏သား ဖြစ် သနည်း ဟု မေး တော်မူသည်ရှိသော်၊

⁴⁶ အဘယ်သူ မျှစကား တစ်ခွန်းကိုပြန် လျှောက်ခြင်းငှာမတတ်နိုင်
ကြ။ ထို

နေ့ မှစ၍ နောက်တစ်ဖန် အဘယ်သူ မျှမ မေး မလျှောက်ဝံ့ ကြ။

ယေရှု သည် တပည့် တော်တို့နှင့်

လူ အပေါင်းတို့အား ဟောပြော တော်မူသည်ကား၊ ² ကျမ်းပြု ဆရာ၊ ဖာရိရှဲ တို့သည် မောရှေ ဓါထိုင်ရာ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင် ကြ၏။ ³ ထို့ကြောင့် သူတို့စီရင် ထုံးဖွဲ့သမျှ တို့ကို စောင့်ရှောက် ၍ ပြု ကြ လော့။ သူ

တို့၏ အကျင့် အတိုင်း

မ ကျင့်

ကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား ၊ သူတို့သည် စီရင် ထုံးဖွဲ့သော်လည်း ကိုယ်တိုင်မ ကျင့် ကြ။ ⁴ အလွန်လေး ၍ ထမ်း ခဲသောဝန် တို့ကို ပြင်ဆင် ၍ သူတစ်ပါး ပခုံး ပေါ်မှာ တင် တတ်ကြ၏။ မိမိ

တို့မူကား

လက်ဖျား နှင့်မျှ

မရွေ့ လို ကြ။ ⁵ သူတို့သည် ပြု သမျှ သောအကျင့် အမှုတို့ကို လူ များရှေ့မှာ ထင်ရှား စေခြင်းငှာပြုကြ၏။ ကျယ် သော လက်ဖွဲ့ တို့ ကို၎င်း ၊ ကြီး သော ပန်းပွား တို့ကို၎င်း ဝတ်လေ့ရှိကြ၏။ ⁶ ပွဲ သဘင်၊ တရားစရပ် တို့၌

မြင့်မြတ် သောနေရာ ထိုင်ရာကို၎င်း၊ ⁷ ဈေး ၌

ရိုသေစွာနှုတ်ဆက် ခြင်းကို၎င်း ၊ အရှင် ဘုရား အရှင်ဘုရားဟု လူ များခေါ်ဝေါ် ခြင်းကို၎င်း နှစ်သက် ကြ၏။ ⁸ သင် တို့မူကား

အရှင် ဘုရားဟု ခေါ်ဝေါ် ခြင်းကိုမ ခံ ကြနှင့်။ ခရစ်တော်တည်း ဟူသောသင် တို့ဥပဇ္ဈာယ်

ဆရာတစ်ပါးတည်း ရှိ ၏။ သင် တို့အပေါင်း သည် ညီအစ်ကို ချင်း ဖြစ် ကြ၏။ ⁹ မြေကြီး ပေါ်မှာ အဘယ်သူကိုမျှအဘ ဟူ၍မ ခေါ်ဝေါ် ကြနှင့်။ ကောင်းကင် ဘုံ၌ သင် တို့အဘ တစ်ပါးတည်း ရှိ တော်မူ၏။

¹⁰ ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာဟု ခေါ်ဝေါ် ခြင်းကို မ

ခံကြနှင့်။ ခရစ်တော် တည်းဟူသောသင် တို့ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာတစ်ပါး တည်း ရှိ ၏။ ¹¹ သင် တို့တွင် အကြီး ဖြစ်သောသူ သည် သင် တို့ အစေခံ ဖြစ် ရ၏။ ¹² အကြင်သူသည်

မိမိ ကိုချီးမြှောက် အံ့၊ ထိုသူသည် နိမ့်ချ ခြင်းသို့ရောက်လတံ့။ အကြင်သူသည်

မိမိ ကိုနိမ့်ချ အံ့၊ ထိုသူသည်ချီးမြှောက် ခြင်းသို့ ရောက်လတံ့။ ¹³ လျှို့ဝှက် သောကျမ်းပြု ဆရာ၊ ဖာရိရှဲ တို့၊ သင် တို့သည် အမင်္ဂလာ

ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်၏ တံခါးကိုလူ တို့ ရှေ့ မှာပိတ် ထား၍ မိမိ

တို့လည်းမ ဝင် ၊ ဝင် လိုသောသူ တို့ကိုလည်း ဆီးတား ကြ၏။
14 လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိ ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မုတ်ဆိုးမအိမ်ကို လုယူသိမ်းစား၍၊ အပြစ် မပေါ်စေ ခြင်း ငှာရှည်စွာသော ပဌနာစကားကို ရွတ်တတ် ကြ၏။ ထို့ကြောင့်သာ၍ကြီးစွာသော ဒဏ်ကိုခံရကြလတံ့။ 15 လျှို့ဝှက် သော ကျမ်းပြု ဆရာ၊ ဖာရိရှဲ တို့၊ သင် တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ လူ တစ်

ယောက်ကိုပင် ဘာသာ

သွင်းခြင်းငှာကုန်းကြောင်း ရေကြောင်း ပတ်ပတ် လှည့်လည်၍ ဘာသာသွင်းပြီးသောသူ ကိုလည်း ၊ မိမိ

တို့ထက်

နှစ်ဆသောငရဲ သား ဖြစ် စေကြ၏။ 16 လမ်းပြ သောလူကုန်း တို့၊ သင် တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ ဗိမာန် တော်ကိုတိုင်တည် ၍ ကျိန်ဆို ခြင်းကို ပြုလျှင်မ တည် ။ ဗိမာန် တော်၏ ရွှေ ကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို ခြင်းကိုပြုလျှင် တည်သည်ဟုသင်တို့ဆို ကြ၏။ 17 လူမိုက် လူကုန်း တို့၊ အဘယ် အရာသည်သာ၍ မြတ်သနည်း။ ထိုရွှေ ကားမြတ် သလော။ ထိုရွှေ ကို သန်ရှင်း စေသော ဗိမာန် တော်ကားမြတ်သလော။ 18 တနည်းကား၊ ယဇ်ပလ္လင် ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို ခြင်းကိုပြုလျှင် မ

တည် ။ ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်မှာ ရှိသော ပူဇော် သကုကာကို တိုင်တည် ၍ကျိန်ဆို ခြင်းကိုပြုလျှင် တည်သည်ဟု သင်တို့ဆိုကြ၏။ 19 လူမိုက် လူကုန်း တို့၊ အဘယ် အရာသည်သာ၍ မြတ်သနည်း။ ထိုပူဇော် သကု ကာကား မြတ်သလော ။ ထို ပူဇော် သကုကာကို သန်ရှင်း စေသော ယဇ်ပလ္လင် ကားမြတ်သလော။ 20 ထို့ကြောင့် ယဇ်ပလ္လင် ကိုတိုင်တည် ၍ ကျိန်ဆိုလျှင်၊ ယဇ်ပလ္လင် မှစ၍ ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်မှာ ရှိသမျှကို

တိုင်တည် ၍ ကျိန်ဆိုသတည်း။ 21 ဗိမာန် တော်ကိုတိုင်တည် ၍ ကျိန်ဆို လျှင် ၊ ဗိမာန် တော်မှစ၍ ဗိမာန် တော်၌ ကျိန်းဝပ် တော်မူ သောသူ

ကို တိုင်တည် ၍ ကျိန်ဆိုသတည်း။ 22 ကောင်းကင် ဘုံကိုတိုင်တည် ၍ ကျိန်ဆိုလျှင်၊ ပလ္လင် တော်ကို၎င်း ၊ ပလ္လင် တော်ပေါ်မှာ ထိုင် တော် မူသော သူ

ကိုးသင်း တိုင်တည် ရှိကျိန်ဆိုသတည်း။²³ လျှို့ဝှက် သောကျမ်းပြု ဆရာ၊ ဖာရိရှဲ တို့၊ သင် တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ပင်စိမ်း ၊ စမ္မတ် ၊ ဇီယာ

၊ အသီးအရွက်တို့ကို ဆယ်ဘို့တစ်ဘို့ လူကြသည်တွင် တရား သဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ သူတစ်ပါးကို သနား

ခြင်း၊ သစ္စာစောင့် ခြင်းတည်းဟူသောပညတ် တရားတွင်

လေး သောအရာ တို့ကိုကား လှုပ် ရှိထားကြ၏။ အရင် ဆိုသော အရာတို့ကို မ

လှုပ် မထား၊ နောက်ဆိုသောအရာ တို့ကို ကျင့် ရမည်။²⁴ လမ်းပြ သောလူကန်း တို့၊ သင်တို့သည် ခြင် တစ်ကောင်ကိုမျှ မပါစေခြင်းငှာ ရေကိုစစ် လျက်နှင့်

ကုလားအုပ် ကို မျှို ကြ၏။²⁵ လျှို့ဝှက် သော ကျမ်းပြု ဆရာ၊ ဖာရိရှဲ တို့ ၊ သင် တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ဖလား ၊ လင်ပန်း ကို အပြင် ခွဲဆေးကြော ကြ၏။ အတွင်း ခွဲကား

လုယူ ခြင်း၊ မတရား သဖြင့် ကျင့်ခြင်းနှင့်

ပြည့် လျက်ရှိ၏။²⁶ မျက်စိ ကန်းသော ဖာရိရှဲ ၊ ဖလား၊ လင်ပန်းကို အတွင်း ခွဲရှေးခွီးစွာ ဆေးကြော လော့။ သို့ပြုလျှင် အပြင်

ကား သန်ရှင်း လိမ့်မည်။²⁷ လျှို့ဝှက် သော ကျမ်းပြု ဆရာ၊ ဖာရိရှဲ တို့၊ သင် တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ အဖြူ

သုတ်သော သင်္ချိုင်း တွင်းနှင့် တူ ကြ၏။ ထိုတွင်း သည် အပြင် ခွဲတင့်တယ် စွာတကား။ အတွင်း ခွဲကား လူ

သေအရိုး ၊ အညစ်အကြေး အမျိုးမျိုး နှင့်

ပြည့် လျက်ရှိ၏။²⁸ ထိုအတူ

သင် တို့သည်အပြင် ခွဲ လူတို့

ရှေ့မှာဖြောင့်မတ် ဟန် ရှိ၏။ အတွင်း ခွဲကား

လျှို့ဝှက် ခြင်း၊ မတရား

သဖြင့် ကျင့်ခြင်းနှင့်

ပြည့် လျက်ရှိ ကြ၏။²⁹ လျှို့ဝှက် သော ကျမ်းပြု ဆရာ၊ ဖာရိရှဲ တို့၊ သင် တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ပရောဖက် မှစ၍

ဖြောင့်မတ် သောသူ တို့၏ သင်္ချိုင်း တွင်းနှင့် အရိုးအိုးတို့ကို တည်လုပ် ရှိ တန်ဆာ ဆင်သဖြင့် ၊³⁰ ငါ တို့သည် ဘိုးဘေး

တို့လက်ထက် ဌှိ ရှိ လျှင် ၊ ပရောဖက် တို့ကို သတ် သည်အမှုကို လက် မ ခံပြီဟု ဆို ကြ၏။³¹ ထိုသို့ဆိုသော် ၊ သင်တို့သည် ပရောဖက် တို့ကိုသတ် သောသူ တို့၏ အမျိုးအနွယ် ဖြစ် သည်ကို ကိုယ် အဘို့ ကိုယ်သက်သေခံ ကြ၏။³² သို့ဖြစ်၍

ဘိုး ဘေး တို့၏အကျင့် ပမာဏ ကို မှီ အောင် ကျင့် ကြ လော့။³³ မြွေဆိုး အမျိုး တို့၊ သင်တို့သည် အပြစ် ငရဲ မှ

အဘယ်သို့ လွတ် နိုင်ကြမည်နည်း။³⁴ ထို့ကြောင့် ဗျာဒိတ်တော် အချက်ဟူမူကား ပရောဖက် ပညာရှိ ကျမ်းပြု ဆရာတို့ကို သင် တို့ ရှိရာ သို့ ငါ

စေလွှတ် ၏။ ထိုသူ အချို့တို့ကိုကွပ်မျက် ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင် ဌှိသတ်ကြလိမ့်မည်။ အချို့တို့ကို တရားစရပ် ဌှိ ရိုက် ၍

တစ် မြို့မှ တစ် မြို့သို့ ညှဉ်းဆဲ နှင်ထုတ်ကြလိမ့်မည်။³⁵ ထို့ကြောင့် ဖြောင့်မတ် သော အာဗေလ

၏အသွေး မှစ၍ ၊ အတွင်းဗိမာန် တော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင် ၏ အကြား ဌှိ သင် တို့သတ် ကြသော ဗာရခို

သား ဇာခရိ ၏အသွေး တိုင်အောင် မြေကြီး အပေါ် ဌှိသွန်း ပြီး သမျှသော သူတော်ကောင်း တို့၏အသွေး သည် သင် တို့ ခေါင်းပေါ် သို့ ရောက် လိမ့်မည်။³⁶ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ ဤ

အရာများတို့သည် ယခု ဖြစ်သောလူများအပေါ်သို့ ရောက် ကြလိမ့်မည်။³⁷ အိုယေရုရှလင် မြို့၊ ယေရုရှလင် မြို့၊ သင်သည်ပရောဖက် တို့ကိုသတ် မြဲရှိ၏။ သင် ရှိရာသို့

စေလွှတ် သော သူ တို့ကိုလည်း ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ်မြဲရှိ၏။ ကြက်မ သည် မိမိ

သားငယ် တို့ကို အတောင် အောက် ဌှိ စုရုံး သကဲ့သို့ သင် ၏သား တို့ကို စုရုံး

စေခြင်းငှာကြိမ်ဖန် များစွာငါအလိုရှိ ပြီ။ သင်မူကား

အလို မ ရှိ။³⁸ သင် တို့နေသောအိမ် သည် သင် တို့၌ လူဆိတ်ညံ
 လျက် ကျန်ရစ် ရ၏။³⁹ ငါဆို သည်ကား၊ ထာဝရ
 ဘုရား၏အခွင့် နှင့်
 ကြွလာ သောသူ သည်မင်္ဂလာ ရှိစေသောဟုသင် တို့မ ပြောမှီ
 တိုင်အောင်ယခု မှစ၍ သင်တို့သည်ငါ့ မျက်နှာကို မ
 မြင် ရကြ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

24

¹ ယေရှု သည် ဗိမာန် တော်မှ
 ထွက် ကြ တော်မူသည်ရှိ သော်၊ တပည့် တော်တို့သည် ဗိမာန်
 တော်၏
 တိုက်ဆောင် များကို ပြ ခြင်းငှာအထံ တော်သို့ ချဉ်းကပ် ကြ၏။
² ယေရှု ကလည်း ၊ ဤ အရာအလုံးစုံ ကို သင် တို့သည်မြင် ကြသည်မ
 ဟုတ်လော။ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ မ
 ဖြို မချဘဲ ကျောက် တစ်ခုပေါ်မှာ တစ်ခုမျှမ တည် မနေရ ဟု မိန့်
 တော်မူ၏။³ ထိုနောက်
 သံလွင် တောင် ပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူစဉ်၊ တပည့် တော်တို့သည်
 အခြား သူမပါဘဲချဉ်းကပ် ၍၊ ထို
 အမှုအရာတို့သည် အဘယ် ကာလမှ ဖြစ် မည်ကို၎င်း၊ ကိုယ်တော်
 သည်ကြွလာ ၍
 ဤ ကပ်ကမ္ဘာကုန် သော ပုပ္ဖ
 နိမိတ်သည် အဘယ် နိမိတ်ဖြစ်မည်ကို၎င်း အမိန့် ရှိတော်မူပါဟု
 လျှောက် ကြ၏။

⁴ ယေရှု ကလည်း ၊ သင် တို့ကို အဘယ်သူ မှ မ
 လှည့်ဖြား စေခြင်းငှာသတိပြု ကြလော့။⁵ အများ သောသူတို့က၊ ငါ
 သည် ခရစ်တော် ဖြစ် ၏ဟု ဆို
 လျက်၊ ငါ ၏အယောင် ကိုဆောင် ၍ ပေါ်လာ သဖြင့်
 လူအများ တို့ကို လှည့်ဖြား ကြလိမ့်မည်။⁶ သင်တို့သည် စစ်တိုက်
 ခြင်းအကြောင်းကို၎င်း ၊ စစ်တိုက် အံ့သော သိတင်း စကားကို၎င်း
 ကြား ရကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း စိုးရိမ် တုန်လှုပ်ခြင်းမ ရှိ စေခြင်း
 ငှာသတိပြု ကြလော့။ ထိုအမှုအရာ

များသည်ဖြစ်ရမည်။ သို့သော်လည်း အဆုံး သည်မ ဖြစ် သေး။⁷ လူ တစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုးတစ်နိုင်ငံ နှင့်တစ်နိုင်ငံရန်ဘက် ပြုကြလိမ့်မည်။ အရပ်ရပ် တို့၌ အစာ

ခေါင်းပါးခြင်း၊ ကာလနာများပြားခြင်း၊ မြေကြီး လှုပ်ခြင်းတို့သည် ဖြစ် ကြလိမ့်မည်။⁸ ထို အမှုအရာတို့သည် ဒုက္ခ

ဆင်းရဲခြင်း၏အစအဦး ပင်ဖြစ်သတည်း။⁹ ထို ကာလ၌ လူများ တို့သည် သင် တို့ကိုညှဉ်းဆဲ ခြင်း၊ အသေ

သတ်ခြင်းကိုခံစေခြင်းငှာ အပ်နှံ ကြလိမ့်မည်။ ငါ ၏နာမ ကြောင့် လည်း ခပ်သိမ်း သောလူမျိုး တို့သည် သင်တို့ကို မုန်း ကြလိမ့်မည်။¹⁰ ထို ကာလ၌

အများ သောသူတို့သည် ဖောက်ပြန် ခြင်းသို့ရောက်၍၊ အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အပ် ကြလိမ့်မည်။¹¹ အချင်းချင်း မုန်း ကြလိမ့်မည်။ မိစ္ဆာ

ပရောဖက်အများ တို့သည် ပေါ်လာ ၍ လူအများ တို့ကို လှည့်ဖြား ကြ လိမ့်မည်။¹² မတရား သောအမှုတို့သည်များပြား သဖြင့်

အများ သောသူ တို့၏ ချစ် ခြင်းမေတ္တာသည် ခေါင်းပါး လိမ့်မည်။¹³ အကြင်သူ သည် အဆုံး

တိုင်အောင် တည်ကြည် ၏။ ထိုသူ သည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။¹⁴ လူမျိုး အပေါင်း တို့

အားသက်သေ ဖြစ်မည်အကြောင်း နိုင်ငံ တော်နှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေလီ

တရားကို လောကီ နိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိသမျှ တို့၌

ဟော ရလိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှ အဆုံး သည်ဖြစ် လတံ့။¹⁵ ထို့ကြောင့် ပ ရောဖက် ဒီယေလ ဟော သည်အတိုင်း ဖျက်ဆီး တတ်သောရွံ့ရှာဘွယ် အရာ သည် သန့်ရှင်း သောအရပ် ဌာန၌

စိုက်နေ သည်ကို သင်တို့မြင် ရလျှင် ၊ ကျမ်းစာကိုကြည့် သောသူ သည် နားလည် ပါစေ။¹⁶ ထိုသို့ မြင်ရလျှင်၊ ယုဒ

ပြည်၌ ရှိသောသူ တို့သည် တောင် ပေါ်သို့ ပြေး ကြစေ။¹⁷ အိမ်မိုး ပေါ်မှာ ရှိ

သောသူ သည် အိမ် ထဲက ဥစ္စာ ကိုယူ ခြင်းငှာမ ဆင်း စေနှင့်။¹⁸ လယ် ၌ ရှိသောသူ လည်း

မိမိ အဝတ် ကို ယူ
ခြင်းငှာနောက် သို့ မ

ပြန် စေနှင့်။ 19 ထို နေ့ရက် ၌

ကိုယ်ဝန်ဆောင် သောမိန်းမ နှင့် နို့စို့ သူငယ်ရှိသောမိန်းမ တို့သည်
အလွန်ခက် ကြလိမ့်မည်။ 20 သင် တို့ ပြေး ရသောအချိန်သည် ဆောင်း
ကာလ၌မ ကျ၊ ဥပုသ်နေ့ ၌လည်းမ ကျ မည်အကြောင်း

ဆုတောင်း ကြလော့။ 21 အကြောင်းမူကား ၊ ကမ္ဘာ

ဦး မှစ၍ ယခု တိုင်အောင် မ ဖြစ် စဖူး၊ နောက်၌လည်း မ

ဖြစ် လတံ့သော ကြီးစွာ သော ဒုက္ခ

သည် ထိုကာလ၌ဖြစ် လိမ့်မည်။ 22 ထို ကာလ တာရှည် လျှင်

အဘယ်သူမျှမ လွတ် နိုင်ရာ။ ရွေးချယ် သောသူ တို့အတို့ အလို့ငှာ
ထို ကာလ သည် တို လိမ့်မည်။ 23 ထိုအခါ

သူတစ်ပါး က ဤ

အရပ်၌ ခရစ်တော် ရှိသည်၊ ထို

အရပ်၌ရှိသည်ဟု ဆို

သော်လည်း မ ယုံ ကြနှင့်။ 24 အကြောင်းမူကား ၊ ခရစ်တော် ၏အ
ယောင်ကိုဆောင်သောသူနှင့်

မိစ္ဆာ ပရောဖက်တို့သည် ပေါ်လာ ၍

ရွေးချယ် သောသူ တို့ကိုပင်

လှည့်ဖြားနိုင် လျှင်

လှည့်ဖြား လောက်အောင် ကြီးစွာ သောနိမိတ် လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်
သောအမှုတို့ကို ပြ ကြလိမ့်မည်။ 25 ထိုအကြောင်းအရာတို့ကို ငါပြော
နှင့်ပြီ။ 26 ထို့ကြောင့် သူတို့ကခရစ်တော်သည် တော

၌ ရှိ သည်ဟုဆို သော်လည်း မ ထွက် မသွားကြနှင့်။ တိုက်ခန်း ၌

ရှိ သည်ဟု ဆိုသော်လည်းမ ယုံ ကြနှင့်။ 27 လျှပ်စစ် သည် အရှေ့ မှ
ပြက် ၍အနောက် တိုင်အောင် ထွန်းလင်း သကဲ့သို့ ၊ လူ

သား သည် ကြွလာ တော်မူလ တံ့ ။ 28 အသေ ကောင် ရှိ ရာ၌
ရွှေလင်းတ တို့သည် စုဝေး ကြလတံ့။ 29 ထို ကာလ ၏ ဒုက္ခ

ဆင်းရဲခြင်းနောက်

ရုတ်ခနဲ နေ သည်မိုက် လိမ့်မည်။ လ

သည် အရောင် ကိုမ ပေး ။ ကြယ် တို့သည် ကောင်းကင် မှ

ကျ ကြ လိမ့်မည်။ ကောင်းကင် တန်ခိုး တို့သည် တုန်လှုပ် ကြ လိမ့်မည်။³⁰ ထိုအခါ လူ သား ၏နိမိတ် လက္ခဏာသည် ကောင်းကင် ၌ ထင်ရှား လိမ့်မည်။ မြေကြီး ပေါ်မှာလူ အပေါင်း တို့သည် ငိုကြွေး မြည်တမ်းကြ၍ ၊ လူ

သား သည်ကြီးစွာ သောဘုန်း တန်ခိုး အာနုဘော်ကိုဆောင်လျက် ၊ မိုး

တိမ် ကိုစီး ၍ ကြွလာ တော်မူသည်ကိုမြင် ရကြလိမ့်မည်။³¹ လူသား သည် မိမိ

တမန် တို့ကိုစေလွှတ် ၍

တံပိုး ခရာကိုပြင်းစွာ မှုတ်စေတော်မူသဖြင့် ၊ သူတို့သည် ရွေးချယ် တော်မူသောသူ တို့ကို အရပ် လေး မျက်နှာ၊ ကောင်းကင် အောက် ထက်ဝန်းကျင်တို့မှ

ခေါ်၍စုရုံး ကြလတံ့။³² သဘော သဖန်းပင်ကို အစွဲပြု၍

ပုံ သက်သေ တစ် ခု ကိုမှတ် ကြ လော့။ သဘောသဖန်းပင်သည် အခက်အလက် နှ ၍

အရွက် ပေါက် သောအခါ နွေ ကာလနီး သည်ကို သင်တို့သိ ကြ၏။

³³ ထိုနည်းတူ ၊ ထို

အကြောင်းအရာအလုံးစုံ တို့ကိုမြင် ရလျှင်

လူသားသည်တံခါးဝ တိုင်အောင် အနီး သို့ ရောက် တော်မူသည်ကို သိမှတ် ကြလော့။³⁴ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ ယခု

ဖြစ်သောလူ များမ ကုန် မှီ

ထို အကြောင်းအရာ အလုံးစုံ တို့သည် ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။

³⁵ ကောင်းကင် နှင့်

မြေကြီး မ တည်သော်လည်း ငါ့ စကား တည် လိမ့်မည်။³⁶ ထို အချိန်

နာရီ ကိုကား အဘယ်သူ မျှမ သိ ။ ကောင်းကင် တမန် မ သိ။ ငါ့ခမည်း တော် တစ်ပါးတည်း သာ သိ တော်မူ၏။³⁷ လူ သား သည် ကြွလာ

သောအခါနော့ လက်ထက် ၌

ဖြစ် သကဲ့သို့ ဖြစ် လိမ့်မည်။³⁸ ရေ လွှမ်းမိုးခြင်းမ ဖြစ်မှီကာလ ၌

နော့ သည် သဘော ထဲသို့ ဝင် သောနေ့ တိုင်အောင် လူများတို့သည် စား

သောက် လျက် ၊ ထိမ်းမြား စုံဘက် လျက်နေ၍ ၊³⁹ ရေ လွှမ်းမိုးခြင်း

ရောက် သဖြင့် လူခပ်သိမ်း တို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းသည်တိုင်အောင် သတိမဲ့ နေကြသည် နည်းတူ ၊ လူ

သား ကြွလာ သောအခါ၌ ဖြစ် လိမ့်မည်။ 40 ထိုအခါ လယ် ၌ ရှိ
သော သူနှစ် ယောက်တို့တွင် တစ် ယောက်ကိုသိမ်းယူ ၍

တစ် ယောက်မူကား နေရစ် ရ လတံ့။ 41 ကြိတ်ဆုံ ကြိတ် သောသူ
နှစ် ယောက်တို့တွင်

တစ် ယောက်ကိုသိမ်းယူ ၍

တစ် ယောက်မူကား နေရစ် ရလတံ့။ 42 သင် တို့အရှင် သည် အဘယ်
အချိန်နာရီ ၌ရောက်လာ မည်ကို သင်တို့မ သိ သောကြောင့်

စောင့် နေကြ လော့။ 43 သူခိုး လာ မည်အချိန် နာရီကို အိမ်ရှင် သိ
ရလျှင် ၊ မိမိ

အိမ် ကိုမ ထွင်း မဖောက်စေခြင်းငှာ၊ စောင့် နေလိမ့်မည်ကို သင်တို့
သိ ကြ၏။ 44 ထိုကြောင့်

သင် တို့သည်ပြင်ဆင် လျက်နေ ကြလော့။ အကြောင်းမူကား ၊ သင်
တို့ မ

ထင် မမှတ်သော အချိန် နာရီ၌ လူ

သား သည်ကြွလာ လိမ့်မည်။ 45 အရှင်သည် မိမိ

အိမ်သူ အိမ်သားအပေါင်းတို့အား အချိန်တန် လျှင်

အစား အသောက်တို့ကို ဝေဖန် စေခြင်းငှာအအုပ်အချုပ် ခန့်ထား ၍၊
သစ္စာ

နှင့်၎င်း၊ သတိပညာ

နှင့် ၎င်း ပြည့်စုံသောကျွန် ကား အဘယ်သူ နည်း။ 46 အကြင်ကျွန်
သည် ဤသို့

ပြု လျက်နေသည်ကို အရှင် သည်ပြန်လာ ၍တွေ့ ၏။ ထို

ကျွန် သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။ 47 ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ အရှင်သည်
မိမိ

ဥစ္စာ ရှိသမျှ တို့ကို ထိုကျွန် ၌ အပ် လိမ့်မည်။ 48 သို့မဟုတ် မူကား ၊
အကြင်ကျွန် ဆိုး က ငါ့ အရှင် လာ ခဲ့လိမ့်မည်ဟု စိတ် ထဲ၌ အောက်မေ့

သည်။ 49 ကျွန်ချင်း တို့ကို ရိုက်ပုတ် လျက် သေသောက်ကြူး သောသူ
တို့နှင့်တကွ စား သောက် လျက်နေ၏။ 50 ထို ကျွန် မ ကြည့် မမျှော်

သောနေရက် ၊ မ

ကြား မသိသောအချိန် နာရီ၌

သခင် သည်ရောက်လာ လျှင်၊ 51 ထိုကျွန် သည် ပြင်းပြစွာကွပ်မျက်
ဆုံးမ၍ ၊ ငိုကြွေး ခြင်း၊ အံသွား ခဲကြိတ် ခြင်းရှိ ရာအရပ် ၌ လျှို့ဝှက်

သော သူ

တို့နှင့်တကွ နေရာ ချ လတံ့။

25

1 ထိုအခါ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော် သည် ကား၊ မင်္ဂလာဆောင် လုလင်ကို ခရီးဦးကြိုပြု အံ့သောငှာ မီးခွက် ကိုကိုင်ယူ ၍ ထွက်သွား သောသတို့သမီး တစ်ကျိပ် နှင့်တူ ၏။ 2 ထိုသတို့သမီး တို့တွင်

ငါး ယောက်သည် ပညာ

သတိရှိကြ၏။ ငါး ယောက်မူကား

အမိုက် ဖြစ် ကြ၏။ 3 မိုက် သောသူ တို့သည် မီးခွက် တို့ကိုသာယူ ၍ ဆီ

ကို မ

ယူ ကြ။ 4 ပညာ သတိရှိသောသူ တို့မူကား ၊ မီးခွက် နှင့်တကွ ဘူး ဌ် ပါသောဆီ ကိုလည်း ယူ ကြ၏။ 5 မင်္ဂလာဆောင် လုလင်သည် မ

လာဘဲနေစဉ်၊ ထိုသတို့သမီးအပေါင်း တို့သည် ငိုက် ၍ အိပ်ပျော် ကြ၏။ 6 သန်းခေါင်ယံ ဌ်ကြည့် ပါ။ မင်္ဂလာဆောင် လုလင်သည် လာ ပြီ။ ခရီးဦးကြိုပြု ခြင်းငှာ ထွက်သွား ကြကုန်ဟု ကြွေးကြော် လျှင် ၊

7 ထို သတို့သမီး အပေါင်း တို့သည် ထ

၍ မီးခွက် များကို ပြင်ဆင် ကြ၏။ 8 မိုက် သောသူ တို့က ငါ တို့ ဆီမီး သေ ပါပြီ။ သင် တို့ ဆီ

ကိုအနည်းငယ်ပေး ပါဟု ပညာရှိ သောသူ တို့အား တောင်း ကြ၏။

9 ပညာရှိ သောသူ တို့ကလည်း သင်တို့ အဘို့နှင့်

ငါ တို့အဘို့ ဆီမ

လောက် ။ ထို့ကြောင့်ဆီရောင်း သောသူ

ရှိရာ သို့သွား ၍ ကိုယ် သုံးဘို့ဝယ် လျှင်

သာ၍ ကောင်းသည်ဟု ပြန်ပြော ကြ၏။ 10 ထိုသူ တို့သည် ဆီဝယ် သွား သည်အခိုက်တွင် မင်္ဂလာဆောင် လုလင်သည်လာ ၍ ၊ အသင့် ရှိ သော သတို့သမီး

တို့သည် လုလင် နှင့်အတူ ပွဲ သို့ ဝင် ကြပြီးလျှင် တံခါး ကိုပိတ် ထား၏။ 11 ထိုနောက်

ကြွင်း သောသတို့သမီး တို့သည်လာ ၍ အရှင် ၊ အရှင် ၊ ကျွန်မ တို့ အား တံခါးကိုဖွင့် ပါဟု တောင်းလျှောက် ကြသော်၊ 12 အရှင် ကလည်း ၊ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ သင် တို့ကို ငါမ သိ ဟု ပြန်ပြော လေ၏။

13 သို့ဖြစ်၍ လူသားသည် ကြွလာအံ့သောနေ့ရက် ၊ အချိန် နာရီကို သင် တို့သည်မ သိ သောကြောင့် စောင့် နေကြလော့။

14 ဥပမာ ကား၊ လူ တစ်ဦးသည် အခြားသောပြည်သို့သွား မည်ဟု အကြံရှိလျက်၊ မိမိ ငယ်သား တို့ကိုခေါ်၍ မိမိ ဥစ္စာ များကို အပ်ပေး ၏။ သူတို့သည် အသီးအသီး အစွမ်း သတ္တိရှိသည်အတိုင်း ၊ တစ်ဦး ၌ ငွေ အခွက်ငါးဆယ် ၊

15 တစ်ဦး ၌ အခွက်နှစ်ဆယ် ၊ တစ်ဦး ၌ အခွက်တစ်ဆယ် ကို အပ်ပေး ပြီးမှချက် ခြင်း သွား လေ၏။

16 အခွက် ငါးဆယ် ကိုခံ သောသူ သည် သွား ၍ကုန်သွယ်ခြင်း ကိုပြု သဖြင့် အခြား သောအခွက်ငါးဆယ် ကို အမြတ်ရ လေ၏။

17 ထိုနည်းတူ အခွက်နှစ်ဆယ် ကိုခံသောသူ သည်လည်း၊ အခြား သော အခွက်နှစ်ဆယ် ကို အမြတ်ရ လေ၏။ 18 အခွက်တစ်ဆယ် ကို ခံ

သောသူ မူကား ၊ သွား ၍ မြေ ၌တွင်းတူး ပြီးလျှင် အရှင် ၏ငွေ ကို ပုဂံထား လေ၏။ 19 ကာလ ကြာမြင့် ပြီးမှ ထို ငယ်သား တို့၏ အရှင်

သည်လာ ၍ သူ တို့ကိုစာရင်း ယူ လေ၏။ 20 အခွက် ငါးဆယ် ကို ခံ သောသူ သည်ချဉ်းကပ် ၍

အခြား သောအခွက် ငါးဆယ် ကိုဆက် လျက်၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ၌ အခွက် ငါးဆယ်ကို အပ်ပေး တော်မူ၏။ အခြား

သော အခွက် ငါးဆယ် ကို အကျွန်ုပ်အမြတ်ရ ပါပြီဟု လျှောက် လေ၏။ 21 အရှင် ကလည်း၊ သာဓု

၊ သစ္စာရှိ သော ငယ်သား ကောင်း ။ သင်သည် အမှုငယ် ၌သစ္စာစောင့် လေပြီ။ များစွာ သော အမှုအခွင့်ကို သင် ၌ငါအပ်ပေး

မည်။ သင် ၏သခင် နှင့်အတူစည်းစိမ် ကိုဝင်စား လော့ဟု မိန့် တော် မူ၏။ 22 အခွက် နှစ်ဆယ် ကို ခံသောသူ

သည်လည်း ချဉ်းကပ် ၍ သခင် ၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ၌ အခွက် နှစ်ဆယ် ကို အပ်ပေး တော်မူ၏။ အခြား သောအခွက် နှစ်ဆယ် ကို အကျွန်ုပ်အမြတ်ရ ပါပြီ

ဟု လျှောက် လေသော်၊ 23 အရှင် က၊ သာဓု

သစ္စာရှိ သောငယ်သား ကောင်း ၊ သင်သည် အမှုငယ် ၌ သစ္စာစောင့် လေပြီ။ များစွာ သော အမှုအခွင့်ကို သင် ၌ ငါအပ်ပေး မည်။ သင် ၏

သခင် နှင့်အတူစည်းစိမ် ကိုဝင်စား လော့ဟု မိန့် တော်မူ၏။²⁴ အခွက် တစ်ဆယ် ကို ခံ

သောသူ သည်လည်း

ချဉ်းကပ် ၍

သခင် ၊ ကိုယ်တော် သည် ခဲယဉ်း သောသူ ဖြစ်

သည်နှင့် ကိုယ်မ စိုက် မပျိုးသောအရပ် ၌ရိတ် ၍၊ ကိုယ်မ ဖြန့် မကြဲသောအရပ် ၌ စုသိမ်း တတ်သည်ကို အကျွန်ုပ်သိ ၍ ၊²⁵ ကြောက် သောကြောင့် ၊ အခြားသို့သွား ၍ ကိုယ်တော် ၏ ငွေ အခွက်တဆယ် ကို မြေ ၌ ဝှက်ထား ပါပြီ။ ယခုကိုယ်တော် ၏ ဥစ္စာ

ရှိ ပါသည်ဟု လျှောက် ၏။²⁶ အရှင် ကလည်း ၊ ဆိုးညစ် ပျင်းရိ သောငယ်သား ၊ ငါသည် ကိုယ်မ စိုက် မပျိုးသောအရပ် ၌ ရိတ် ၍၊ ကိုယ် မ

ဖြန့်မကြဲသောအရပ် ၌ စုသိမ်း သည်ကို သင်သိ သည်မှန်လျှင်၊²⁷ ငါ့ ငွေ ကို ပွဲစား လက်သို့ အပ် ရမည်။ ထိုသို့

အပ်လျှင် ငါ ပြန်လာ သောအခါ

ငွေရင်း နှင့် အတိုး ကိုရ နိုင်၏။²⁸ ထို့ကြောင့် အခွက် တဆယ်ကို ထိုသူ

၏ လက်မှ နှုတ် ကြ။ အခွက် တရာ ရှိ သောသူ ကို ပေး ကြ။²⁹ အကြောင်းမူကား ၊ အကြင်သူသည်ရ တတ်၏။ ထိုသူ၌ ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံစေခြင်းငှာပေး ဦးမည်။ အကြင်သူ သည် ဆင်းရဲ ၏။ ထိုသူ ၌ ရှိသမျှ ကိုပင်

နှုတ် လိမ့်မည်။³⁰ အသုံး မရသော ထိုငယ်သား ကိုငိုကြွေး ခြင်း၊ အံသွား ခဲကြိတ် ခြင်းရှိရာ ၊ ပြင် အရပ်မှောင်မိုက် ထဲသို့

နှင်ထုတ် ချလိုက်ကြဟု စီရင် တော်မူ၏။³¹ လူ သား သည် မိမိ

ဘုန်း အာနဘော်ကို ဆောင် လျက်၊ သန့်ရှင်းသော ကောင်းကင် တမန်များ အခြံအရံ တို့နှင့်တကွ ကြွလာ တော်မူသောအခါ ဘုန်း ရှိ သော ပလ္လင် တော်ပေါ်မှာ ထိုင် ၍ ၊³² ရှေ့ တော်၌ လူမျိုး အပေါင်း တို့ကို စုဝေး

စေသဖြင့် ၊ သိုးထိန်း သည် သိုး

နှင့်ဆိတ် တို့ကို အသီးအခြား ခွဲ ၍ ၊³³ သိုး တို့ကို လက်ျာ တော်ဘက် ၊ ဆိတ် တို့ကို လက်ဝဲ တော်ဘက် ၌ ထား တော်မူလတံ့။³⁴ ထိုအခါ လက်ျာ တော်ဘက် ၌ရှိသော သူ

တို့အား မင်းကြီး က၊ ငါ့ ခမည်းတော် ထံ
 ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကိုခံသောသူ တို့၊ ကမ္ဘာ
 ဦး ကပင် သင်တို့ အဘို့ ပြင်ဆင် သောနိုင်ငံ ကို လာ
 ၍ အမွေခံ ကြလော့။³⁵ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ သည် မွတ်သိပ်
 သောအခါ သင်တို့သည် ကျွေး ကြ၏။ ငါ သည် ရေငတ် သောအခါ
 သင်တို့သည် သောက် ဘို့ပေးကြ၏။ ငါ သည် ဧည့်သည် ဖြစ်
 သောအခါ
 သင်တို့သည် ဧည့်သည် ဝတ်ကို ပြုကြ၏။³⁶ ငါ သည် အဝတ်
 အချည်းစည်းရှိသောအခါ
 သင်တို့သည် အဝတ် နှင့်ဖုံးလွှမ်းကြ၏။ ငါသည် အနာ
 ရောဂါ စွဲသောအခါ
 သင်တို့သည် ကြည့်ရှု ပြုစုကြ၏။ ငါသည် ထောင် ထဲမှာ နေ ရ
 သောအခါ သင်တို့သည် ငါ့ ထံသို့ လာ ကြ၏ဟု မိန့် တော်မူလျှင်၊
³⁷ ဖြောင့်မတ် သောသူ တို့က၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော် သည် မွတ်သိပ်
 တော်မူသည်ကို အဘယ် အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည်မြင် ၍
 ကိုယ်တော်ကို လုပ်ကျွေး ပါသနည်း။ ရေငတ် တော်မူသည်ကို အ
 ဘယ်အခါ၌
 အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်၍ ကိုယ်တော်ကို သောက် ဘို့ပေးပါသနည်း။
³⁸ ဧည့်သည် ဖြစ်တော်မူသည်ကို အဘယ် အခါ၌
 အကျွန်ုပ်တို့သည်မြင် ၍
 ဧည့်သည်ဝတ် ကို ကိုယ်တော် အား ပြု ပါ သနည်း။ အဝတ်
 အချည်းစည်းရှိတော်မူသည်ကို အဘယ်အခါ၌
 အကျွန်ုပ် တို့သည် မြင်၍ ကိုယ်တော် ကို အဝတ် နှင့် ဖုံးလွှမ်း ပါ
 သနည်း။³⁹ အနာ စွဲတော်မူသည်ကို၎င်း၊ ထောင် ထဲမှာ နေတော်မူသည်
 ကို၎င်း၊ အဘယ် အခါ၌
 အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင် ၍ အထံ
 တော်သို့
 ရောက် ပါသနည်းဟု ပြန် ၍လျှောက်ကြသော် ၊⁴⁰ မင်းကြီး က၊ ငါ
 အမှန် ဆို သည်ကား၊ သင်တို့သည် ဤ
 သူတည်းဟူသောငါ့ ညီ တို့တွင် အငယ်ဆုံး သော သူ
 တစ်ယောက်အား ပြု ကြသမျှ တို့ကို ငါ့ အား ပြု ကြပြီဟု ပြန်၍မိန့်
 တော်မူလတံ့။⁴¹ ထိုအခါ

လက်ဝဲ တော်ဘက် ဌှိရှိသောသူ တို့အား မင်းကြီးက၊ ကျိန် ခြင်းကို ခံရသောသူ

တို့၊ မာရ်နတ် နှင့်

သူ ဇာတမန် တို့အဘို့

ပြင်ဆင် သော ထာဝရ မီး ထဲသို့ ငါ့ ထံမှ ခွာသွား ကြလော့။

42 အကြောင်းမူကား ၊ ငါသည် မွတ်သိပ် သောအခါ

သင်တို့သည်မ ကျွေး ၊ ငါသည် ရေငတ် သောအခါ

သင် တို့သည် သောက် ဘို့မ ပေး။ 43 ငါ သည် ဧည့်သည် ဖြစ်

သောအခါ

သင် တို့သည် ဧည့်သည် ဝတ် ကို မ ပြု။ ငါ သည် အဝတ်

အချည်းစည်းရှိ သောအခါ

သင်တို့သည် အဝတ် နှင့်မ ဖုံးမလွှမ်း။ ငါ သည် အနာ

ရောဂါစွဲသောအခါ ဌှိငင်း ၊ ထောင် ထဲမှာ နေရ သောအခါဌှိငင်း၊

သင်တို့သည် မ

ကြည့်ရှု မပြုစုဟု မိန့် တော်မူလျှင်၊ 44 ထိုသူ တို့က၊ သခင်

၊ ကိုယ်တော် သည် မွတ်သိပ် တော်မူခြင်း၊ ရေငတ် တော်မူခြင်း၊

ဧည့်သည် ဖြစ်တော်မူခြင်း၊ အဝတ် အချည်းစည်းရှိတော်မူခြင်း၊ အနာ

စွဲတော်မူခြင်း၊ ထောင် ထဲမှာ နေတော်မူခြင်းတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့ သည်

အဘယ် အခါဌှိမြင် ၍ ကိုယ်တော် ကို မ

ပြုစု မလုပ်ကျွေးဘဲ နေပါသနည်းဟု ပြန်၍လျှောက် ကြသော်၊

45 မင်းကြီးက၊ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ သင်တို့သည် ဤ

သူ တို့တွင်

အငယ်ဆုံး သောသူ တစ်ယောက်အား မ

ပြု သမျှ တို့ကို ငါ့ အား မ

ပြု ကြပြီဟုပြန်၍မိန့် တော်မူလတံ့။ 46 ထိုသူ တို့သည် ထာဝရ

အပြစ် ဒဏ်ခံရာသို့ ငင်း ၊ ဖြောင့်မတ် သောသူ တို့မူကား ၊ ထာဝရ

အသက် ရှင်ရာ သို့

ငင်း သွား ရကြလတံ့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

26

1 ထို ဒေသနာ တော်ရှိသမျှတို့ကို ယေရှု သည် အကုန်အစင် ဟော တော်မူပြီး လျှင်၊ တပည့် တော်တို့အား၊ 2 နှစ် ရက် လွန် မှပသခါ ပွဲနေ့ ရောက် မည်ကို သင်တို့သိ ကြ၏။ ထိုအခါ

လူ သား ကိုလက်ဝါးကပ်တိုင် မှာရိုက်သတ်စေခြင်းငှာ အပ်နှံ ကြ လိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

3 ထိုအခါ

ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးကျမ်းပြုဆရာတို့နှင့်

လူ တို့တွင်

အကြီးအကဲ ဖြစ်သောသူ တို့သည်၊ ကယာဖ

အမည် ရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏ အိမ်ဦး ၌

စည်းဝေး ကြပြီးလျှင် ၊ 4 ယေရှု ကိုပရိယာယ် အားဖြင့်ဘမ်းဆီး ၍

သတ် အံ့သောငှာတိုင်ပင် ကြ၏။ 5 သို့သော်လည်း လူ များတို့သည်

ရှုန်းရင်းခတ် ဖြစ် မည်ကိုစိုးရိမ်၍ ပွဲ နေ့တွင် မ ပြုနှင့်ဦးဟု ပြောဆို ကြ၏။ 6 ဗေသနိ ရွာတွင်

ရှိမုန် အမည်ရှိသောလူနှု နှစ် ဦး

ယေရှု ရှိ တော်မူသည်ဖြစ်၍ ၊ 7 မိန်းမ တစ်ယောက်သည် အဘိုး

များစွာထိုက်သော ဆီမွေး ကျောက်ဖြူ ခွက်တစ်လုံးကို အထံ

တော်သို့ ယူခဲ့၍၊ စားပွဲ နားမှာလျောင်းတော်မူသော ကိုယ်တော် ၏ခေါင်း ပေါ်၌ သွန်းလောင်း လေ၏။ 8 တပည့် တော်တို့သည် မြင်

လျှင်

ဒေါသ စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အဘယ်ကြောင့် အကျိုးမဲ့ ဆုံးစေသနည်း။

9 ထို ဆီမွေးကို အဘိုးများစွာ နှင့်ရောင်း ၍ ဆင်းရဲ သောသူတို့အား ပေး

စရာကောင်းသည်ဟုဆို ကြ၏။

10 ယေရှု သည် သိ

တော်မူလျှင် ထိုမိန်းမ ကိုအဘယ်ကြောင့် နှောင့်ရှက် ကြသနည်း။ သူ သည် ငါ ၌

ကောင်း

သောအမှု ကိုပြု ပြီ။ 11 ဆင်းရဲ သောသူ တို့သည် သင် တို့၌

အစဉ် ရှိ ကြ၏။ ငါ မူကား

သင်တို့၌အစဉ် ရှိ သည်မ ဟုတ်။ 12 ဤ ဆီမွေး ကို ငါ့ ကိုယ် အပေါ် ၌သွန်းလောင်း သည်မှာ ငါ့ အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ် မည်ဟု ပြင်ဆင်

ခြင်းငှာ ပြု သတည်း။ 13 ငါ့အမှန် ဆို သည်ကား၊ ဧဝံဂေလိ

တရားကို မြေ တပြင်လုံး တွင်

ဟော သောအရပ်ရပ် တို့၌ ဤမိန်းမ ကို အောက်မေ့ စရာဘို့

သူ ပြု သောဤအမှု ကို ကြားပြော ရကြလတံ့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

14 ထိုအခါ

တပည့်တော်တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးအဝင် ဖြစ် သော ယုဒ

ရှုကာ ရုတ် သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး တို့ထံသို့ သွား ၍၊

15 အကျွန်ုပ် သည် ယေရှု ကို ကိုယ်တော် တို့လက်သို့အပ် လျှင် အ
ဘယ်မျှလောက် ပေး ပါမည်နည်းဟု လျှောက် သော်၊ ထိုသူ

တို့က ငွေ အကျပ်သုံးဆယ် ပေးမည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။ 16 ထိုအခါ
မှစ၍ ကိုယ်တော် ကိုအပ် ခြင်းငှာ အဆင်သင့် သောအချိန်ကာလကို
ရှာကြံ လျက်နေ၏။ 17 အဇုမ ပွဲ ပဌမ

နေ့၌ တပည့် တော်တို့သည် အထံ

တော်သို့ချဉ်းကပ် ၍၊ ကိုယ်တော်သည် ပသခါ ပွဲကို စား

တော်မူဘို့ရာအဘယ် အရပ်၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြင်ဆင် စေခြင်း
ငှာအလိုရှိ တော်မူသနည်းဟု မေး ကြသော်၊

18 ကိုယ်တော် က၊ မြို့ တွင်

ဤမည်သော သူ ၏အိမ်သို့ သွား ကြ၊ ဆရာ

မှာ လိုက်သည်ကား၊ ငါ့ အချိန် နီး ပြီ။ သင့် အိမ်၌

ငါ့ တပည့် တို့နှင့်တကွ ပသခါ ပွဲကို ငါခံ မည်ဟု ထိုသူ

ကို ပြော ကြလော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 19 တပည့် တော်တို့သည် စီရင်
တော်မူသည်အတိုင်း ပြု ၍

ပသ ခါ ပွဲ ကို ပြင်ဆင် ကြ၏။ 20 ညဦးယံ အချိန် ရောက် မှ

တပည့်တော်တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးတို့နှင့်အတူ စားပွဲ၌ လျောင်း တော်မူ၏။

21 စား ၍နေကြစဉ် ကိုယ်တော် က၊ ငါ့အမှန် ဆို သည်ကား၊ သင် တို့
တွင်

တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူသည် ငါ့ ကို အပ်နှံ လိမ့်မည် ဟု မိန့်
တော်မူလျှင် ၊

22 တပည့်တော်တို့သည် အလွန် ဝမ်းနည်း ၍ သခင် ၊ အကျွန်ုပ် လော
ဟု အသီးအသီး

မေးလျှောက် ကြ၏။

23 ကိုယ်တော် ကလည်း

ငါ နှင့်အတူ ပုကန် တွင်

လက် နှိုက် သောသူ သည် ငါ့ ကို အပ်နှံ လိမ့်မည်။ 24 ကျမ်းစာ လာ
သည်အတိုင်း

လူ သား သည်သွား ရမည်။ သို့သော်လည်း လူ သား ကိုအပ်နှံ သော သူ သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ ထို

သူ သည် ဘွားမြင် ခြင်းကိုမ ခံရလျှင် အနေသာ၍ကောင်း သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

25 ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံ မည့်သူ ယုဒ ရှုကာရုတ် ကလည်း ၊ အရှင် ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် လောဟု မေးလျှောက် လျှင်၊

သင် ဆို သည့်အတိုင်းမှန်သည် ဟု ပြန်ပြော တော်မူ၏။ 26 ထိုအခါ စား လျက်နေကြစဉ်တွင်၊ ယေရှု သည် မုန့် ကိုယူ ၍ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှမုန့်ကိုဖဲ့ ၍ ၊ ဤ မုန့်ကား ငါ ၏ကိုယ် ဖြစ် ၏။ ယူ

၍စား ကြလော့ ဟု မိန့် တော်မူလျက်၊ တပည့် တော်တို့အား ပေး တော်မူ၏။ 27 ခွက် ကိုလည်း ယူ ၍ ကျေးဇူး တော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ သူ တို့အားပေး တော်မူ၍ သင်တို့ရှိသမျှ သည်သောက် ကြလော့။ 28 ဤ ခွက်ကား ပဋိညာဉ် တရားသစ်နှင့်ဆိုင်၍ လူများ တို့၏အပြစ် ကိုလွတ် စေခြင်းငှာ သွန်း သော ငါ ၏ အသွေး ဖြစ် ၏။ 29 ငါဆို သည်ကား၊

ဤ

စပျစ်ရည် မျိုး အသစ် ကို ငါ့ ခမည်းတော် ၏နိုင်ငံ ၌

သင် တို့နှင့်အတူ ငါ မ သောက်မှီ နေ့

တိုင်အောင်ယခု မှစ၍ တစ်ဖန် ငါမ သောက်ရ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

30 ထို့နောက် သီချင်း ဆိုကြပြီးမှသံလွင် တောင် သို့

ထွက်သွား ကြ၏။

31 ထိုအခါ

ယေရှု ကလည်း၊ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ သိုးထိန်း ကိုငါရိုက်သတ် ၍ သိုး

တို့သည် ကွဲလွင့် ရကြ လိမ့်မည်ဟု ရေး

ထားသည်နှင့်အညီ၊ ယနေ့

ညဉ့် တွင်

သင် တို့ ရှိ သမျှ သည် ငါ့ ကြောင့် စိတ်ပျက် ကြ လိမ့်မည်။

32 သို့သော်လည်း ငါ သည်ထမြောက် ပြီးမှသင် တို့ရှေ့

ဂါလိလဲ ပြည်သို့ သွားမည် ဟု မိန့် တော်မူသော်၊

33 ပေတရု က၊ ဤသူ

ရှိသမျှတို့သည် ကိုယ်တော် ကြောင့် စိတ်ပျက် ကြ သော်လည်း ၊ အကျွန်ုပ် သည် စိတ်

အလျှင်း မပျက်ပါဟု လျှောက် လေ၏။

34 ယေရှု ကလည်း၊ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ ယနေ့ ည၌ တွင် ကြက် မ တွန် မှီ သင်သည်သုံး ကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ ကို ငြင်းပယ် လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူလျှင်၊

35 ပေတရု က၊ ကိုယ်တော် နှင့်တကွ သေ ရသော်လည်း အကျွန်ုပ် သည်ကိုယ်တော် ကို မ

ငြင်း မပယ်ပါဟု လျှောက် ပြန်၏။ တပည့် တော်အပေါင်း တို့သည် လည်း

ထိုနည်းတူ လျှောက် ကြ၏။ 36 ထိုအခါ

ယေရှု သည် သူ တို့နှင့်အတူ ဂေသရှေမန် အရပ် သို့ ရောက် တော်မူလျှင်၊ ငါသည် ထို အရပ်သို့ သွား ၍ ဆုတောင်း စဉ် တွင် ဤ အရပ်၌ ထိုင် နေကြလော့ ဟု တပည့် တော်တို့အား မိန့် တော်မူပြီးမှ

၊ 37 ပေတရု နှင့်

ဇေဗဒဲ ၏သား နှစ် ယောက်တို့ကို ခေါ်သွား ၍ ၊ နှလုံး သေစိတ်ပူပန် ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူ၏။ 38 ထိုအခါ

ယေရှု က၊ ငါ သည် သေ လောက် အောင် စိတ် နှလုံးအလွန်ညှိုးငယ် ခြင်းရှိ ၏။ ဤ အရပ်၌ ငါ နှင့်အတူ စောင့် ၍ နေ

ကြလော့ ဟု တပည့်တော်သုံးယောက်တို့အား မိန့် တော်မူ၏။ 39 ထို မှအနည်းငယ် လွန် ပြန်လျှင် ပြပ်ဝပ် ၍ အကျွန်ုပ် အဘ ၊ ဤ ခွက် သည် အကျွန်ုပ် ကိုလွန်သွားနိုင် လျှင် လွန်သွား ပါ စေသော။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ် အလိုရှိ သည် အတိုင်း

မ ဖြစ်ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော် အလိုရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်ပါစေသော ဟု ဆုတောင်း တော်မူ၏။ 40 တပည့် တော်တို့ရှိရာ သို့ ပြန် ၍ သူ တို့သည် အိပ်ပျော် လျက်နေကြသည်ကို တွေ့ တော်မူလျှင် ၊ သင် တို့ သည် တစ် နာရီ ခန့်မျှ ငါ နှင့်အတူ စောင့် ၍နေခြင်းငှာဤသို့ မ စွမ်းနိုင် သလော။ 41 စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့်

ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း ဆုတောင်း လျက်စောင့် နေကြလော့။ စိတ်ဝိညာဉ်

ကား စေတနာ

ရှိငြားသော်လည်း ၊ ကိုယ် မူကား

အားနည်း သည် ဟု ပေတရု

အား မိန့် တော်မူပြီးမှ ၊ ⁴² တစ်ဖန် သွား ၍ အကျွန်ုပ် အဘ ၊ ဤ
ခွက် ကိုအကျွန်ုပ်မ သောက် ဘဲ လွန် ၍မ သွားရလျှင်
ကိုယ်တော် အလိုရှိ သည်အတိုင်း ဖြစ် ပါစေသော ဟု ဆုတောင်း
ပြန်၏။

⁴³ ထိုနောက် တပည့် တော်တို့ရှိရာသို့လာ ၍ သူ

တို့သည် မျက်စိ လေးလံ သဖြင့် တစ်ဖန် အိပ်ပျော် လျက် နေကြ
သည်ကိုတွေ့ တော်မူလျှင်၊ ⁴⁴ သူ တို့ကိုထား ခဲ့၍
တစ်ဖန် သွား ပြီးလျှင်ရှေ့မြွက်ဆို သည်နည်းတူ သုံး ကြိမ်မြောက်
အောင် ဆုတောင်း တော်မူ၏။ ⁴⁵ ထိုနောက်

တပည့် တော်တို့ရှိရာ သို့ပြန်လာ လျှင် ယခု အိပ်ပျော် ၍

ငြိမ်ဝပ် စွာနေကြလော့။ လူ

သား ကို ဆိုး

သောသူတို့လက် သို့

အပ်နှံ ရသောအချိန် ရောက်လာ ပြီ။ ⁴⁶ ထ ကြ၊ ငါတို့သည် သွား
ကြကုန်အံ့။ ငါ့ ကို အပ်နှံ သောသူ သည် ရောက်လာ ပြီ ဟု မိန့် တော်
မူ၏။ ⁴⁷ ထိုသို့

မိန့် တော်မူစဉ် တွင်ပင် တပည့်တော်တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သော
ယုဒ

ရှုကာရုတ်လာ ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့်

လူ တို့ တွင် အကြီးအကဲ ဖြစ် သော သူများ စေလွှတ် သော လူ
အစုအဝေးအပေါင်း တို့သည် ဓား

နှင့်

ဒုတ် များကို ကိုင်လျက်ပါကြ၏။ ⁴⁸ ကိုယ်တော် ကို အပ်နှံ သောသူ
က၊ ငါနမ်း သောသူ သည် ယေရှု ပင်ဖြစ် ၏။ သူ့

ကိုဘမ်း ကြဟု ထိုသူ

တို့အား အမှတ် ပေး ခဲ့သည်အတိုင်း၊ ⁴⁹ ကိုယ်တော် ရင်းသို့ ချက်
ခြင်း ချဉ်းကပ် ၍

အရှင် ဘုရား၊ မင်္ဂလာ ရှိပါစေ သော ဟု ဆို လျက်နမ်း လေ၏။

⁵⁰ ယေရှု ကလည်း ၊ အဆွေ ၊ အဘယ် အခင်းရှိ ၍လာ သနည်း ဟု

မေး တော်မူပြီးမှ ၊ ထိုသူများတို့သည် လာ

၍ ကိုယ်တော် ကို ဆွဲကိုင် ဘမ်းဆီး ကြ၏။⁵¹ ထိုအခါ ယေရှု နှင့် ပါသောသူ တစ် ယောက်သည် လက် ကိုဆန့်၍ ဓား

ကိုဆွဲထုတ် ပြီးလျှင် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏ ကျွန် တစ်ယောက်ကို ခုတ် သဖြင့် နားရွက် ပြတ် လေ၏။⁵² ယေရှု ကလည်း သင့် ဓား ကို

နေရာ ၌ ပြန်ထား လော့။ ဓား

ကိုကိုင် သောသူ ရှိသမျှ တို့သည် ဓား

ဖြင့်

ဆုံး ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။⁵³ ယခုပင် ငါ့ အဘ ကို ငါတောင်း နိုင် သည်ကို ၎င်း ၊ တောင်းလျှင် ကောင်းကင်တမန် တစ်ဆယ့်နှစ် တပ်

မက ငါ့ ထံသို့စေလွှတ် တော်မူမည်ကို၎င်း၊ သင်သည်မ ထင် သလော။⁵⁴ သို့ဖြစ်လျှင် ဤသို့သော အမှုအရာ တို့သည်ဖြစ်ရ မည်ဟူသော

ကျမ်းစာ ချက်သည် အဘယ်သို့ ပြည့်စုံ အံ့နည်း ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁵⁵ ထို အခါ ယေရှု က၊ သင်တို့သည် ဓားပြ ကိုဖမ်း သကဲ့သို့ ငါ့ ကိုဖမ်း

အံ့သောငှာဓား နှင့် ဒုတ် များကို လက်စွဲလျက်လာ ကြသည်တကား။ ငါသည် ဗိမာန် တော်၌

နေ့တိုင်း ဆုံးမ ဩဝါဒပေးလျက် သင်တို့အလယ်၌ ထိုင် နေစဉ်အခါ၊ သင်တို့သည် ငါ့ ကို မ

ဖမ်းဆီး ကြ။⁵⁶ ထို အကြောင်းအရာမူကား ၊ အနာဂတ္တိ

ကျမ်းစာ ပြည့်စုံ မည်အကြောင်း တည်း ဟု လူ

အစုအဝေးတို့ကို မိန့်

တော်မူ၏။ ထိုအခါ

တပည့် တော်အပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ကို စွန့်ပစ် ၍ပြေး ကြ၏။⁵⁷ ကိုယ်တော် ကို ဘမ်းဆီး သောသူ တို့သည် ကျမ်းပြု ဆရာ၊

အကြီးအကဲများစည်းဝေး ရာ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း ကယာဖ ထံသို့ ဆောင်သွား ကြ၏။⁵⁸ ပေတရု သည်လည်း ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်

မင်း၏ အိမ်ဦး တိုင်အောင် ကိုယ်တော် နှင့် ဝေး

စွာလိုက် ၍ အတွင်း သို့ဝင် ပြီးလျှင် ၊ ထိုအမှု၏ အဆုံး

ကို သိမြင် ခြင်း ငှာ မင်း လုလင် တို့ နှင့် အတူ ထိုင် နေ၏။⁵⁹ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့်

လူအကြီးအကဲ၊ လွတ် အရာရှိအပေါင်း တို့သည် ယေရှု ကိုသတ် ရ မည် အကြောင်း မမှန် သောသက်သေကို ရှာ သော်လည်း မတွေ့ကြ။

⁶⁰ မမှန် သောသက်သေခံအများ

လာ သော်လည်း သက်သေကိုမ တွေ့ ကြ။ နောက်ဆုံး ၌ မမှန်သော သက်သေခံနှစ် ယောက်တို့သည် လာ

၍ ၊ ⁶¹ ဤ သူက ငါသည် ဘုရားသခင် ဧနိဗိမာန် တော်ကို ဖြိုဖျက် ၍ သုံး

ရက် အတွင်း တွင်
တည်ဆောက် နိုင်

သည်ဟု ပြော ပါသည်ဟု သက်သေခံ ကြ၏။ ⁶² ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းသည် ထ

၍ ၊ သင်သည် တစ်ခွန်းမျှ ပြန် ၍မပြောသလော။ ဤ

သူတို့သည် အဘယ်သို့ သက်သေခံ သနည်းဟုဆို လျှင်၊ ⁶³ ယေရှု သည် တိတ်ဆိတ် စွာနေတော်မူ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းကလည်း သင် သည် ခရစ်တော် တည်းဟူသောဘုရားသခင် ဧနိသား တော်မှန်သည် မ မှန်သည်ကို ငါ တို့အား ပြော စေခြင်းငှာ ၊ အသက် ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ကို ငါတိုင်တည် ၍ သင့် ကို ကျိန်ဆိုစေ၏ဟု ဆို လျှင်၊

⁶⁴ ယေရှု က၊ သင် ဆို သည့်အတိုင်းမှန်၏။ ထိုမျှမက ငါဆို သည်ကား၊ နောင်ကာလ၌ လူ

သား သည် တန်ခိုး တော်၏လက်ျာ ဘက်၌

ထိုင် လျက် မိုဃ်းတိမ် ကိုစီး ၍ ကြွလာ သည်ကို သင်တို့ မြင် ရကြ လတံ့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ⁶⁵ ထိုအခါ

ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းသည် မိမိ

အဝတ် ကိုဆုတ် လျက် ဤသူသည်ဘုရားကို လွန်ကျူး ၍ ပြော သောစကားကို ယခုပင် သင်တို့ ကြား ရပြီ။ ⁶⁶ အဘယ်သို့ ထင်မှတ် ကြသနည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊ ထိုသူ

တို့က ဤသူသည် အသေခံ

ထိုက် ပေ၏ဟု ပြန် စီရင်ကြ၏။ ⁶⁷ ထိုအခါ မျက်နှာ တော်ကို တံ ထွေး နှင့် ထွေးကြ၏။ လက်သီး နှင့် ထိုးကြ၏။ ⁶⁸ အချို့ တို့သည် လည်း ပါးတော်ကို လက်နှင့်ပုတ် ၍ ၊ အချင်းခရစ်တော် ၊ ကိုယ်တော် ကို အဘယ်သူ ပုတ်

သည်ကို ပရောဖက် ပြု၍ ဟောတော်မူပါဟုဆို ကြ၏။

69 ပေတရု သည် ပြင် မှာအိမ်ဦး ၌ ထိုင် နေစဉ်၊ အစေအပါး မိန်းမ တစ် ယောက်သည် သူ

ရှိရာသို့လာ ၍

သင်

သည်လည်း

ဂါလိလဲ လူ ယေရှု နှင့်

ပေါင်းဘော်သောသူဖြစ် သည်ဟု ဆို လျှင်၊ 70 ပေတရု က သင် ပြော သောအရာ ကို ငါမ သိ ဟု လူအပေါင်း တို့ရှေ့ ၌ ငြင်းခုံ လေ၏။

71 ထို့နောက် ပေတရုသည် အိမ်ဦးရှေ့ သို့

ထွက် ပြီးမှအခြား သောမိန်းမသည် သူ

ကိုမြင် ၍ ထို

အရပ်၌ ရှိသောသူ တို့အား၊ ဤ

သူလည်းနာဇရက် မြို့သားယေရှု

နှင့် ပေါင်းဖော်သောသူဖြစ် သည်ဟု ဆို

လျှင် ၊ 72 ပေတရုက၊ ထိုသူ

ကို ငါမ သိ ဟု ကျိန်ဆို လျက်တစ်ဖန် ငြင်းခုံ ပြန်၏။ 73 ထို့နောက် များမကြာ ထိုအရပ်၌ ရပ် နေသော သူ

တို့သည် ပေတရု

အနီးသို့လာ ၍၊ အကယ်စင်စစ် သင် သည်လည်း

ထိုသူ တို့အဝင် ဖြစ် ၏။ သင့် စကား သည် သင့် အကြောင်းကို

ထင်ရှား စေ၏ဟု ဆို

ကြလျှင် ၊ 74 ပေတရုက၊ ထိုသူ

ကို ငါမ သိ ဟု ခိဋ္ဌဋ္ဌာန် ပြု၍

ကျိန်ဆို ၏။ ထို

ခဏချင်းတွင် ကြက် တွန် လေ၏။ 75 ယေရှု က၊ ကြက် မ တွန် မှီ သင်သည် သုံး

ကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ ကို ငြင်းပယ် လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူသော စကား

ကို ပေတရု

သည် သတိရ

သဖြင့်

ပြင် သို့ထွက် ၍

ပြင်းစွာ ငိုကြွေး လေ၏။

27

1 နံနက် အချိန်ရောက် လျှင် ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် လူ တို့တွင်

အကြီးအကဲ ဖြစ်သောသူ အပေါင်း တို့သည် ယေရှု ကို သတ် အံ့ သောငှာ တိုင်ပင် ၍၊² ကိုယ်တော် ကို ချည်နှောင် ပြီးလျှင် မြို့ဝန်မင်း ပုနုတိ ပိလတ်ထံသို့ဆောင်သွား ၍

အပ် လိုက်ကြ၏။³ ထိုအခါ

ကိုယ်တော် ကိုအပ်နှံ့ သော ယုဒ ရှုကာရုတ်သည် ကိုယ်တော်၌ သေ ပြစ်ကို စီရင်ကြသည်ကို

သိမြင် လျှင်၊ နောင်တရ ၍ ငွေ သုံးဆယ် ကိုယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ လူ

အကြီးအကဲတို့၌

ပြန်ပေး ၍၊⁴ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှား ပါပြီ။ အပြစ် မရှိသောသူ၏ အသွေး ကိုအပ် မိပါပြီဟု ဆို

၏။ ထိုသူ

တို့ကလည်း ငါ တို့နှင့်

အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ ကိုယ် အမှုကို ကိုယ်ကြည့် လော့ဟု ဆို ကြ သော်၊⁵ သူသည် ထိုငွေ ကိုမိမိမာန် တော်၌

ပစ်ချ ခဲ့၍

အခြား သို့ သွား ပြီး လျှင် လည် ကြိုး တပ် ၍ သေ လေ၏။

⁶ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့သည် ထိုငွေ ကိုယူ ၍

အသွေး ၏အဘိုး ဖြစ် ၏။ ဘဏ္ဍာ

တော်၌

မ သွင်း အပ် ဟု ပြောဆို ၊⁷ တိုင်ပင် ပြီးမှ ၊ အိုးထိန်း သမား၏ မြေ အကွက်ကို တစ်ပါး အမျိုးသားတို့၏သင်္ချိုင်း ဖြစ်စေဘို့ ရာ ထိုငွေ နှင့်

ဝယ် ကြ၏။⁸ ထိုအကြောင်းကို အစွဲပြု၍ ယခု

တိုင်အောင် ထို မြေ အကွက်ကို သွေး မြေ ဟု ခေါ်တွင် ကြ၏။⁹ ပ ရောဖက် ယေရမိံ ဟော သည်ကား၊ ဣသရေလ

လူတို့သည် အဘိုး

ပြတ်သောသူ ၏ ကိုယ်ဘိုး ငွေ သုံးဆယ် ကို သူတို့သည် ယူ ၍

ထာဝရ ဘုရားသည် ငါ့ ကို မှာထား တော်မူသည် အတိုင်း ၊
10 အိုးထိန်း သမား၏မြေ အကွက်ကို ဝယ် ကြ၏ဟူသောစကား သည်
ထိုအခါ ပြည့်စုံ ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ 11 ယေရှု သည် မြို့ဝန်မင်း
ရှေ့ သို့ရောက် တော်မူသည်ရှိသော်

မြို့ဝန်မင်း က၊ သင် သည် ယုဒ

ရှင်ဘုရင် မှန် သလောဟု မေး

လျှင် ၊ ယေရှု က၊ မင်းကြီး မေး သည်အတိုင်း မှန်သည်ဟု မိန့် တော်
မူ၏။ 12 ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့်

လူအကြီးအကဲ တို့သည် အပြစ်တင် ကြသော် တစ်ခွန်းကိုမျှ ပြန်
တော်မမူ၊ 13 ပိလတ် မင်းကလည်း၊ သင့် တစ်ဘက်၌ အဘယ်မျှ
လောက် သက်သေခံ ကြသည်ကို သင်မ ကြား သလောဟု ပြောဆို
သော်လည်း၊ 14 စကား တစ် ခွန်းကိုမျှ

ပြန် တော်မ မူသည်ကို မြို့ဝန်မင်း သည် အလွန် အံ့ဩ လေ၏။

15 ထိုပွဲ ၌

မြို့ဝန်မင်း သည် အကျဉ်း ထားသောသူတို့တွင် ၊ လူ

များတို့ အလိုရှိ သောသူ တစ် ယောက်ယောက် ကို လွတ် မြဲထုံးစံ
ရှိ၏။ 16 ထိုအခါ

အကျဉ်း ထားသောသူတို့တွင် ဗရဗုဗ

အမည် ရှိသော ကျော်စော သောသူတစ်ယောက်ရှိ ၏။ 17 လူ များ
စည်းဝေး ကြသည်ရှိသော်၊ ပိလတ် မင်းက၊ သင် တို့သည် အဘယ်သူ
ကို လွတ် စေချင် သနည်း။ ဗရဗုဗ

ကိုလွတ်စေချင်သလော။ ခရစ် ဟုခေါ်ဝေါ်သော ယေရှု ကို လွတ်စေ
ချင်သလောဟု လူ

များတို့အား မေး လေ၏။ 18 အဘယ်ကြောင့် ဤသို့မေးသနည်းဟု
မူကား၊ ထိုသူတို့သည် မနာလို

သောစိတ်နှင့်

ယေရှု ကို အပ်နှံ ကြောင်း ကို ပိလတ်မင်းသိ ၏။ 19 ထိုမှတစ်ပါး
တရားပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင် စဉ်တွင် ၊ မိမိ

ခင်ပွန်း သည် လုလင်တစ်ယောက်ကို စေလွှတ် ၍၊ ထို
ဖြောင့်မတ် သောသူ ကို အဘယ်သို့ မျှမပြုပါနှင့်။ ယနေ့
ပင် ကျွန်မသည် ထိုသူ
ကြောင့်

အိပ်မက် ၌

ပြင်းစွာ ခံရ ပါပြီဟု မှာ လိုက်၏။ 20 လူအစုအဝေးတို့သည် ဗာရဗုဗ ကိုတောင်း ၍

ယေရှု ကိုသတ် စေခြင်းငှာ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် လူ အကြီးအကဲ တို့သည် လူ

များကို တိုက်တွန်း သွေးဆောင် ကြ၏။ 21 ထို့ကြောင့် မြို့ဝန်မင်း သည်၊ ဤသူနှစ် ယောက်တို့တွင်

သင် တို့သည်အဘယ်သူ ကိုလွှတ် စေချင် သနည်း ဟု လူ များကို တစ်ဖန်မေး သောအခါ၊ ဗာရဗုဗ

ကို လွှတ်စေချင်ပါသည်ဟု လျှောက် ကြ၏။ 22 ပိလတ် မင်းက လည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် ခရစ် ဟု ခေါ်ဝေါ် သော ယေရှု ကို အဘယ်သို့ ပြု ရမည်နည်းဟု မေး

ပြန်သော်၊ ထိုသူအပေါင်း တို့က၊ သူသည် လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာရိုက် ထားခြင်းကို ခံပါလေစေဟု ဆို ကြ၏။ 23 မြို့ဝန်မင်း ကလည်း

အဘယ်ကြောင့် နည်း။ အဘယ် အပြစ် ကို ပြု ဘိသနည်းဟုမေး လျှင် ၊ ထိုသူ

သည် လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာရိုက်ထားခြင်းကို ခံပါလေစေဟု လူများ တို့သည် သာ၍

တစ် ကြ၏။ 24 ပိလတ် မင်းသည် မိမိမ နိုင် ၊ လူများသာ၍ ရုန်းရင်းခတ် မျှ ပြု ကြသည်ကိုမြင် လျှင် ၊ ရေ

ကိုယူ ၍ လူ များ ရှေ့ တွင် မိမိ

လက် ကိုဆေး လျက်၊ ဤ ဖြောင့်မတ်သော သူ၏

အသွေး နှင့်ငါသည် ကင်းရှင်း ၏။ ဤအမှုကို သင် တို့ ကြည့် ကြ လော့ဟု ဆို ၏။ 25 ထိုလူ အပေါင်း တို့က သူ

၏အသွေး သည် ငါ တို့၏ ခေါင်းပေါ်၌ ၎င်း သား မြေးတို့၏ခေါင်းပေါ်၌ ၎င်းတည်ရှိပါစေဟု ပြန်ပြော ကြ၏။ 26 ပိ

လတ်မင်းသည်လည်း ဗာရဗုဗ ကို လူ

များတို့အား လွှတ် လေ၏။ ယေရှု ကိုကား

ရိုက် ပြီးလျှင်လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာသတ်စေခြင်းငှာ အပ် လိုက်
လေ၏။ 27 ထိုအခါ

မြို့ဝန်မင်း ၏ စစ်သူရဲ တို့သည် ယေရှု ကို အိမ်တော်ဦး သို့
ဆောင်သွား ၍ စစ်သူရဲ တတပ်လုံးကို အထံ
တော်၌

စုရုံး စေပြီးမှ၊ 28 အဝတ်တော်ကို ချွတ် ၍
နီ သောဝတ်လုံ ကို ခြုံ စေကြ၏။ 29 ဆူးပင် နှင့် ရက် သောဦးရစ်
ကို ခေါင်း တော်၌ တင် ကြ၏။ ကျူ တစ်လုံးကိုလည်း
လက်ျာ လက်တော်နှင့်

ကိုင် စေပြီးလျှင် ရှေ့ တော်မှာဒူးထောက် လျက်ယုဒ ရှင်ဘုရင် ၊
ကိုယ်တော်သည် မင်္ဂလာ ရှိစေသတည်းဟူ၍ကိုယ်တော် ကို ပြက်ယယ်
ပြု ကြ၏။ 30 ကိုယ်တော် ကို တံတွေး နှင့်ထွေးကြ၏။ ကျူလုံး ကိုယူ
၍ ခေါင်း တော်ကို ရိုက် ကြ၏။ 31 ထိုသို့ ကိုယ်တော် ကို ပြက်ယယ်ပြု
သည်နောက် ၊ မင်းဝတ်လုံ ကို ချွတ် ၍ အဝတ် တော်ကို ဝတ် ပြန်စေပြီး
လျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာရိုက်ထားခြင်းငှာ ထုတ်သွား ကြ၏။ 32 သွား
ကြစဉ်တွင်

ရှိမုန် အမည် ရှိသောကုရေနေ
ပြည်သားတစ်ယောက်ကိုတွေ့ လျှင်၊ အနိုင်ပြု ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်
တော်ကို ထမ်း စေကြ၏။ 33 ဦးခေါင်းခွံ အရပ် ဟု ဆိုလို

သောဂေါလဂေါသ
အမည် တွင်သောအရပ် သို့
ရောက် ကြသော် ၊ 34 ဆေးခါး နှင့်

ရော သောပုံးရည် ကို ကိုယ်တော် အား သောက် စိမ့်သောငှာပေး
လျှင်၊ မြည်းစမ်း တော်မူ၍

မ သောက် ချင် ဘဲ နေလေ၏။ 35 ကိုယ်တော် ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်
မှာရိုက်ထားပြီးလျှင် အဝတ် တော်တို့ကို စာရေးတံ

ချ ၍ ဝေဖန် ကြ၏။ 36 ထို အရပ်၌လည်း
ထိုင် လျက် စောင့် နေကြ၏။ 37 အပြစ် ဖော်ပြသော ကမုဗည်းလိပ်စာ

ချက်ဟူမူကား၊ ဤသူ
သည် ယုဒ

ရှင်ဘုရင် ယေရှု ပေတည်း ဟု ရေး
၍ ခေါင်း တော်ပေါ်မှာ တပ် သတည်း။ 38 ထိုအခါ ကိုယ်တော် နှင့်

တကွ ဓားပြ နှစ် ယောက်တို့ကို လက်ျာ တော်ဘက်၌

တစ် ယောက်၊ လက်ဝဲ တော် ဘက်၌

တစ် ယောက်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာရိုက်ထားကြ၏။ 39 လမ်းမှာ သွားလာ သောသူ တို့ကလည်း ၊ ဗိမာန် တော်ကို ဖြိုဖျက် ၍ သုံး

ရက် အတွင်း တွင်

တည်ဆောက် ပြန်သော သူ ၊ ကိုယ် ကို ကိုယ် ကယ်တင် လော့။

40 ဘုရားသခင် ၏သား တော်မှန် လျှင်

လက်ဝါးကပ်တိုင် မှ ဆင်း လော့ဟု မိမိ

တို့ခေါင်း ကိုညှိတ် ၍ ကဲ့ရဲ့

သော စကားနှင့် ပြောဆို ကြ၏။

41 ထိုနည်းတူ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်းပြု ဆရာ၊ လူ

အကြီးအကဲ တို့ က၊ ဤ သူ သည် သူတစ်ပါး တို့ကို ကယ်တင် တတ်၏။ 42 ကိုယ် ကို မ

ကယ်တင် နိုင် ပါတကား။ ဣသရေလ

ရှင်ဘုရင် မှန် လျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင် မှ

ယခု ဆင်း ပါ လေ စေ။ ဆင်း လျှင် ငါ တို့ ယုံကြည် မည်။

43 ဘုရားသခင် ကိုကိုးစား ပြီ။ ငါ သည် ဘုရားသခင် ၏သား ဖြစ်၏ဟု ဆို ပြီ။ သို့ဖြစ်၍ဘုရားသခင်သည် သူ

၌ အလို

တော်ရှိလျှင်

ယခုပင် ကယ်တင် တော်မူပါလေစေဟု ပြက်ယယ်ပြု ၍

ပြောဆို ကြ၏။ 44 ထိုနည်းတူ ကိုယ်တော် နှင့် တကွ

လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာရိုက်ထားသောဓားပြ တို့သည်လည်း

ကဲ့ရဲ့ အပြစ်တင်ကြ၏။ 45 မွန်းတည့် အချိန် မှစ၍ သုံးချက်တီး

အချိန် တိုင်အောင် မြေ တပြင်လုံး ၌

မှောင်မိုက် အတိဖြစ် လေ၏။ 46 သုံးချက်တီး အချိန် ၌ ယေရှု က၊

ဧလိ ၊ ဧလိ

၊ လာမာ

ရှာဗခသာနိ ဟု ကြီး သောအသံ နှင့် ကြွေးကြော် တော်မူ၏။ အနက် ကား၊ အကျွန်ုပ် ဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ဘုရား ၊ အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ် ကို စွန့်ပစ် တော်မူသနည်း ဟု ဆိုလို သတည်း။ 47 ထို အရပ်၌ ရပ် နေ

သောသူ အချို့ တို့သည် ကြား လျှင်၊ သူသည် ဧလိယ

ကိုခေါ်သည် ဟု ဆို ကြ၏။ 48 လူတစ် ယောက်သည် ချက်ခြင်း ပြေး
၍

ရေမို့ တထွေးကို ပုံးရည် နှင့်

ပြည့် စေပြီးလျှင် ၊ ကျူးလုံး ဖျား၌ တပ် ၍ ကိုယ်တော် အား သောက်
စိမ့်သောငှာပေး လေ၏။ 49 ကြွင်း သောသူ တို့က၊ ရှိ စေတော့။ ဇလိ
ယ

သည် သူ့

ကိုကယ်တင် ခြင်းငှာလာ မည်မလာမည်ကို ကြည့် ကြ ကုန်အံ့ဟု ဆို
ကြ၏။ 50 ယေရှု သည် ကြီး သောအသံ နှင့်တစ်ဖန်

ကြွေးကြော် ပြီးလျှင် အသက် တော်ကို လွတ် တော်မူ၏။ 51 ထိုအခါ
ဗိမာန် တော်၏ ကုလားကာ

သည် အထက် စွန်းမှ အောက် စွန်းတိုင်အောင် စုတ်ကွဲ လေ၏။
မြေကြီး လှုပ် လေ၏။ ကျောက် များ တို့သည် ကွဲပြား ကြ၏။

52 သင်္ချိုင်း တွင်းတို့သည် ပွင့် လစ်သဖြင့်

ကျိန်းစက် လျက်ရှိသော သန်ရှင်း သူတို့၏ အလောင်း များစွာ တို့
သည် ထ

ကြ၍ ၊ 53 ကိုယ်တော် ထမြောက် တော်မူသည်နောက် ၊ ထိုသူတို့သည်
သင်္ချိုင်း တွင်းမှ ထွက် ၍

သန်ရှင်း သောမြို့

ထဲသို့

ဝင် ပြီးလျှင် ၊ လူများစွာ တို့အား ထင်ရှား ကြ၏။ 54 ယေရှု ကိုစောင့်
သော တပ်မှူး မှစ၍ စစ်သူရဲ များတို့သည် မြေကြီး လှုပ်ခြင်းစသည်တို့
ကိုမြင် လျှင် အလွန်

ထိတ်လန့် ၍ ၊ စင်စစ် ဤသူ သည် ဘုရားသခင် ၏သား တော်မှန်
ပေ၏ဟု ဆို ကြ၏။ 55 ဂါလိလဲ ပြည်က

ယေရှု နောက် တော်၌ အလုပ်အကျွေး လိုက်လာသော မိန်းမ အများ
တို့သည်လည်း

ထို အရပ်၌ အဝေး

က ကြည့်ရှု ၍ နေ ကြ၏။ 56 ထိုမိန်းမ တို့တွင် မာဂဒလ မာရီ ၊ ယာ
ကုပ် နှင့်

ယောသေ တို့၏ အမိ

ဖြစ်သောမာရီ နှင့်

ဇေဗေဒဲ ၏ သား

တို့၏ အမိ

ပါ ကြသတည်း။⁵⁷ ည အချိန်ရောက် မှ အရိမသဲ

မြို့သားယောသပ် အမည် ရှိသောသူဌေး သည် ယေရှု ၏တပည့်
တော် ဖြစ် သည်နှင့် ၊⁵⁸ ပိလတ် မင်းထံသို့ဝင် ၍ ယေရှု ၏အလောင်း
တော်ကို တောင်း လေ၏။ ပိလတ် မင်းသည် အလောင်း တော်ကို ပေး
စေခြင်းငှာအမိန့် တော်ရှိသော် ၊⁵⁹ ယောသပ် သည် အလောင်း တော်
ကိုယူ ၍ ဖြူစင် သောပိတ်ချော နှင့် ပတ်ရစ် ပြီးလျှင် ၊⁶⁰ ကျောက် ၌
ထွင်း သောမိမိ သင်္ချိုင်း တွင်းသစ် ထဲမှာ

ထား လေ၏။ ကြီးစွာ သော ကျောက် ကိုလည်း တွင်း ဝ

၌ လိုမ့် ထားပြီးမှ သွား ၏။⁶¹ မာဂဒလ မာရီ နှင့်

အခြား သောမာရီ သည် ထို

အရပ်၌ သင်္ချိုင်း တော်ရှေ့ မှာ ထိုင် လျက်နေရစ်ကြ၏။

⁶² အဘိတ်နေ့ လွန် ၍ နက်ဖြန် နေ့ရောက် လျှင် ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်
အကြီးနှင့်

ဖာရိရှဲ တို့သည် ပိလတ် မင်းထံ၌ စုဝေး ၍၊⁶³ ထို လှည့်ဖြား သော
သူ က၊ ငါသည် သုံး

ရက် မြောက် သောနေ့၌ ထမြောက် မည်ဟု မ

သေမှီ ပြော သည်ကို အကျွန်ုပ်တို့မှတ်မိ ပါပြီ။⁶⁴ ထိုကြောင့်

သူ ၏တပည့် တို့သည် ညအခါလာ ၍ အလောင်း ကိုခိုးယူ ပြီးလျှင်
၊ သူသည် သေ

ခြင်းမှ

ထမြောက် တော်မူပြီဟု လူ

အပေါင်းတို့အား ပြောဆို ကြသော်၊ ရှေ့ အမှား ထက်

နောက် အမှားသာ၍ ကြီးမည်ဟု စိုးရိမ်စရာ အကြောင်းရှိ သည်
ဖြစ်၍၊ သင်္ချိုင်း တွင်းကို သုံး

ရက် မြောက် အောင်လုံခြုံစွာစောင့် စိမ့်သောငှာအမိန့် ရှိတော်မူပါဟု
လျှောက် ကြလျှင်၊⁶⁵ ပိလတ် မင်းက၊ သင်တို့၌ လူစောင့် တတပ်ရှိ
၏။ သွား ကြ၊ တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း

လုံခြုံစွာစောင့် စေကြ ဟု ဆို လေ၏။⁶⁶ ထိုသူ တို့သည် သွား ၍
ကျောက် ကို တံဆိပ် ခတ်ပြီးလျှင်အစောင့် ထားလျက် သင်္ချိုင်း တွင်း
တော်ကို လုံခြုံ စွာ ပြုကြ၏။

28

1 ဥပုသ်နေ့ လွန်
 ခုနစ် ရက်တွင် ပဌမ
 နေ့ရက်မိုဃ်းလင်း အံ့ဆဲဆဲအချိန်၌၊ မာဂဒလ
 မာရီ နှင့်

အခြား သော မာရီ
 သည် သင်္ချိုင်း တော်ကို အကြည့်အရှု သွား ကြ၏။ 2 ထိုအခါ
 မြေကြီး သည် ပြင်းစွာ လှုပ်လေ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ထာဝရ
 ဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်

သည် ကောင်းကင် ဘုံမှ
 ဆင်းလာ ၍၊ တွင်းဝဉ်္စိတ်သောကျောက် ကို လှိမ့်လှန် ပြီးလျှင် ၊ ထို
 ကျောက် ပေါ်မှာ ထိုင် နေ၏။ 3 သူ ၏မျက်နှာ သည် လျှပ်စစ် ကဲ့သို့
 ထင် ၏။ အဝတ် သည်လည်း

မိုဃ်းပွင့် ကဲ့သို့ ဖြူ ၏။ 4 လူစောင့် တို့သည် ကောင်းကင် တမန်ကို
 ကြောက်ရွံ့ သဖြင့်
 တုန်လှုပ် ၍ သေ

မတတ်ဖြစ် ကြ၏။ 5 ကောင်းကင် တမန်ကလည်း ၊ ကြောက်ရွံ့ ခြင်း
 မ ရှိကြနှင့်။ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာသတ်သောယေရှု ကို သင်
 တို့ရာ ကြသည်ကို ငါသိ ၏။ 6 ဤ အရပ်၌မ ရှိ ။ မိန့် တော်မူသည်
 အတိုင်း

ထမြောက် တော်မူပြီ။ လာ
 ကြ၊ သခင် လျောင်း တော် မူ ရာ အရပ် ကို ကြည့် ကြ လော့။

7 အလျင်အမြန် ပြန်သွား ၍
 သေ ခြင်းမှ
 ထမြောက် တော်မူကြောင်းကို တပည့် တော်တို့အားပြော ကြလော့။
 သင် တို့ ရှေ့ ဂါလိလဲ ပြည်သို့

ကြွတော်မူမည်။ ထို
 ပြည်၌ သင်တို့သည်ကိုယ်တော် ကို တွေ့မြင် ရကြလိမ့်မည်။ ငါပြော
 ပြီဟုထိုမိန်းမ တို့အား ကောင်းကင်တမန်ဆို ၏။

8 ထို မိန်းမ တို့သည် လည်း ကြောက်ရွံ့ သဖြင့် ၎င်း၊ အလွန်
 ဝမ်းမြောက် သဖြင့်၎င်း၊ သင်္ချိုင်း တော်မှ
 အလျင်အမြန် သွား ၍

တပည့် တော်တို့အား ထိုသိတင်းစကားကို ကြားပြော ခြင်းငှာပြေး ကြ၏။⁹ လမ်းမှာသွားကြစဉ် ယေရှု သည် ကြိုဆို တော်မူ၍ ၊ သင်တို့ အား မင်္ဂလာ ဖြစ်စေသတည်း ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ထို

မိန်းမတို့သည် ချဉ်းကပ် ၍

ခြေ တော်ကိုဘက်ယမ်း လျက် ပြပ်ဝပ် ကိုးကွယ်ကြ၏။¹⁰ ယေရှု ကလည်း ကြောက်ရွံ့ ခြင်းမ ရှိကြနှင့်။ သွား ကြလော့။ ငါ့ ညီ တို့သည် ဂါလိလဲ ပြည်သို့

သွား စေခြင်းငှာကျသိတင်းစကားကို ကြားပြော ကြလော့။ ထို ပြည်၌ သူတို့သည် ငါ့ ကိုတွေ့မြင် ရကြလိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

¹¹ ထိုမိန်းမ တို့သည် သွား ကြစဉ်အခါလူစောင့် အချို့ တို့သည် မြို့ ထဲသို့ ဝင် ၍ ဖြစ် လေသမျှသောအခြင်းအရာ တို့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့အား ပြန်ကြား ကြ၏။¹² ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူအကြီးအကဲ တို့သည် စုဝေး

၍
တိုင်ပင် ပြီးမှ စစ်သူရဲ တို့အား
ငွေ အများ

ကို ပေး ၍၊¹³ ညဉ့် အခါငါ တို့အိပ်ပျော် စဉ်တွင် ထိုသူ ၏ တပည့် တို့သည်လာ၍ အလောင်းကို ခိုး

သွား ကြသည်ဟု သင်တို့ပြော ကြလော့။¹⁴ ထို အကြောင်းကို မြို့ဝန် မင်း ကြား ပြန်လျှင် ၊ ငါ တို့သည် သူ့

ကိုဖျောင်းဖျ ချ၍ သင် တို့၌ အမှု မရှိစေခြင်းငှာပြု မည်ဟု၊¹⁵ သွန်သင် သည်နှင့်အညီ စစ်သူရဲ တို့သည် ငွေ ကိုယူ ၍ ပြု ကြ၏။ ထို စကား ကို ယခု

တိုင်အောင် ယုဒ လူတို့ သည် အနှံ့အပြား ပြောဆိုကြ၏။¹⁶ တစ် ကျိပ် တစ်ပါးသော တပည့် တော်တို့သည် ဂါလိလဲ ပြည်သို့

သွား ၍ ယေရှု မှာထား တော်မူသော တောင် ပေါ်သို့ တက်ကြလျှင်၊ ကိုယ်တော် ကိုတွေ့မြင် ၍

ပြပ်ဝပ် ကိုးကွယ်ကြ၏။¹⁷ အချို့ တို့သည် ယုံမှား ခြင်းရှိကြ၏။

¹⁸ ယေရှု သည် အနီးအပါးသို့ ချဉ်း တော်မူပြီးလျှင် ၊ ကောင်းကင် ဘုံ၌ ၎င်း ၊ မြေကြီး ပေါ်၌ ၎င်း၊ စီရင်ပိုင် သော အခွင့် တန်ခိုးရှိသမျှ တို့ကို ငါ ခံရ ပြီ။¹⁹ သင်တို့သွား ၍

လူမျိုး တကာ တို့ကို ငါ့တပည့်

ဖြစ်စေလျက်၊ ခမည်းတော် ၊ သား
 တော်၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်၏နာမ ဌ်
 မတုတိဇံ ကို ပေးကြလော့။ 20 ငါသည် သင် တို့အား ပေးသမျှ
 သော ပညတ် တော်တို့ကို စောင့်ရှောက် စေခြင်းငှာဆိုးမ ဩဝါဒပေး
 ကြ လော့။ ငါ သည်လည်း
 ကပ် ကမ္ဘာကုန် သည်တိုင်အောင် သင် တို့နှင့်အတူ အစဉ်မပြတ် ရှိ
 သည် ဟု တပည့် တော်တို့ အား မိန့် တော်မူ၏။

ရှင်မာကုခရစ်ဝင်။

1 ဘုရားသခင် သား တော် ယေရှု ခရစ် ၏ ဧဝံဂေလိ
 တရား၏ အစ ကို ဆိုပေအံ့။ 2 အနာဂတ္တိ ကျမ်းစာ၌
 လာ သည်ကား၊ ကြည့်ရှု လော့။ သင် သွားရာလမ်း ကို ပြင် ရသော
 ငါ ၏တမန် ကို သင့် ရှေ့ ၌
 ငါစေလွှတ် ၏။ 3 တော ၌
 ဟစ်ကြော် သောသူ၏အသံ မှာ၊ ထာဝရ
 ဘုရားကြွတော်မူရာလမ်း ကို ပြင် ကြလော့။ လမ်း ခရီးတော်ကို
 ဖြောင့် စေ ကြလော့ဟု လာသည်နှင့်အညီ၊ 4 ယောဟန် သည် တော
 ၌
 ဗတုတိဇံ ကိုပေးလျက်၊ အပြစ် လွတ် ခြင်းအဘို့ အလိုငှာနှောင်တ
 နှင့် စပ်ဆိုင်သော ဗတုတိဇံ
 တရားကို ဟော
 လျက် ပေါ်ထွန်း ၏။ 5 ယေရုရှလင် မြို့သားများမှစ၍ ယုဒ ပြည်သူ
 ပြည်သားအပေါင်း တို့သည် ယောဟန် ထံသို့ ထွက်သွား ၍
 မိမိ
 တို့ အပြစ် များကိုဖော်ပြ လျက် ယော်ဒန် မြစ် ၌
 ဗတုတိဇံ ကိုခံကြ၏။ 6 ယောဟန် သည် ကုလားအုပ် အမွေး နှင့်
 ရက်သောအဝတ်ကိုဝတ် လျက်၊ ခါး ၌
 သားရေ ခါးပန်း ကို စည်း လျက်၊ ကျိုင်းကောင် နှင့်
 တော ၌ဖြစ်သောပျားရည် ကို စား
 လျက် နေ၏။ 7 ဟော ချက်စကား ဟူမူကား ၊ ငါ့ ထက် တတ်စွမ်း
 နိုင်သောသူ သည် ငါ့ နောက် ကြွလာ ၏။ ထိုသူ
 ၏ ခြေနှင်း
 တော်ကြိုး ကိုမျှ
 ငွံ့ ၍ဖြည့် ခြင်းငှာငါမထိုက် ။ 8 ငါ သည် သင် တို့အား ရေ
 ၌ဗတုတိဇံ ကိုပေး၏။ ထိုသူ
 သည် သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်၌
 သင် တို့ကိုဗတုတိဇံ ပေးမည်ဟု ဟောသတည်း။ 9 ထိုအခါ

ယေရှု သည် ဂါလိလဲ ပြည်နာဇရက် မြို့မှ ကြွလာ ၍ ယောဟန် လက်ဖြင့်

ယော်ဒန် မြစ်၌

ဗတုတိဇ်ကို ခံ တော်မူ၏။¹⁰ ရေ မှ ပေါ်ထစဉ်တွင်ကောင်းကင် ကွဲ၍ ဝိညာဉ် တော်သည်ချိုးငှက် ကဲ့သို့ ကိုယ်တော် အပေါ်၌ဆင်းသက် တော်မူသည်ကို မြင် ရ၍၊¹¹ သင် ကား ငါနှစ်သက် မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ချစ် သား ပေတည်း ဟု ကောင်းကင် က အသံ တော်ဖြစ် လေ၏။¹² ထိုခဏခြင်း တွင် ဝိညာဉ် တော်သည် ယေရှု ကိုတော သို့ သွား စေ တော်မူ၏။¹³ အရက် လေးဆယ် ပတ်လုံးထိုတော ၌

နေ ၍

စာတန် ၏စုံစမ်း သွေးဆောင်ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ သားရဲ တို့နှင့်အတူ ရှိ တော်မူ၏။ ကောင်းကင်တမန် တို့သည်လည်း လုပ်ကျွေး ကြ၏။¹⁴ ယောဟန် သည် ထောင် ထံသို့ရောက်သည် နောက် ၊ ယေရှု သည် ဂါလိလဲ ပြည်သို့

ကြွ တော်မူလျှင် ၊¹⁵ အချိန် ပြည့်စုံ ပြီ၊ ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်သည် တည်လုနီး ပြီ၊ နောင်တရ ကြလော့။ ဧဝံဂေလိ

တရား ကို ယုံကြည် ကြလော့ဟူသော ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံတော် နှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိ

တရားကိုဟော တော်မူ၏။

¹⁶ ဂါလိလဲ အိုင် နား မှာ ကြွ တော်မူစဉ်၊ ရှိမုန် နှင့် အနုဒြေ ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်သည် တံငါ ဖြစ် ၍ ၊ အိုင် တွင် ပိုက်ကွန်ဖြန့်ချသည်ကို မြင် တော်မူလျှင် ၊¹⁷ ထိုသူ တို့အား ငါ့ နောက် သို့လိုက် ကြလော့။ သင် တို့သည် လူ

ကို များသောတံငါ ဖြစ် စေခြင်းငှာငါပြု မည် ဟု အမိန့် တော်ရှိသော် ၊¹⁸ ထိုသူတို့သည် ချက်ခြင်း ပိုက်ကွန် ကိုစွန့်ပစ် ၍

နောက် တော်သို့ လိုက်ကြ၏။¹⁹ ထိုမှအနည်းငယ် လွန် ပြန်လျှင် ဇေဗေဒဲ

၏သား ယာကုပ် နှင့်

ယောဟန် ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်တို့သည် လှေ ပေါ်မှာ ပိုက်ကွန် ပြင် နေသည်ကိုမြင် ၍

ချက်ခြင်း ခေါ် တော်မူ၏။²⁰ ထိုသူတို့သည်လည်း

လှေ ပေါ်မှာ ရှိသောသူငှား တို့နှင့်တကွ အဘ ဇေဗေဒဲ ကိုစွန့်ပစ် ၍

နောက် တော်သို့ လိုက် ကြ၏။²¹ ကပေရနောင် မြို့သို့
 သွား ကြလျှင် ၊ ဥပုသ်နေ့ ၌
 ကိုယ်တော်သည်ချက်ခြင်း တရားစရပ် သို့ ဝင် ၍ ဆုံးမ သြဝါဒပေး
 တော်မူ၏။²² ပရိသတ်တို့သည်လည်း
 ဆုံးမ သြဝါဒပေးတော်မူခြင်းကို
 အလွန်အံ့ဩ ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ကျမ်းပြု ဆရာနည်းတူ မ
 ဟုတ်၊ အစိုးရ

သောသူနည်းတူ ဆုံးမ သြဝါဒပေးတော်မူ၏။²³ ထိုသူ တို့၏ တရား
 စရပ် ၌

ညစ်ညူး သောနတ် စွဲ သောသူ ရှိ ၍ ၊²⁴ ဪ နာဇရက် မြို့သား
 ယေရှု ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် တို့နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။
 အကျွန်ုပ် တို့ကို ဖျက်ဆီး ခြင်းငှာလာ သလော။ ကိုယ်တော် သည်
 အဘယ်သူ ဖြစ် သည်ကို အကျွန်ုပ်သိ ပါ၏။ ဘုရားသခင် ၏ သန့်ရှင်း
 တော်မူသောသူ ဖြစ်ပါသည်ဟု ဟစ်ကြော် လေ၏။²⁵ ယေရှု ကလည်း
 တိတ်ဆိတ် စွာနေလော့။ ထိုသူ

၏အထဲ ကထွက်သွား လော့” ဟု ဆုံးမ တော်မူလျှင်၊²⁶ ညစ်ညူး
 သောနတ် သည် ထိုသူ
 ကို တောင့်မာ စေပြီးမှ ၊ ကြီး သောအသံ နှင့်
 အော်ဟစ် ၍ထွက်သွား ၏။

²⁷ လူအ ပေါင်း တို့သည် မိန်းမော တွေ ဝေ၍ ၊ ဤ အမှုသည်
 အဘယ်သို့နည်း။ ဤ

ဆုံးမ ခြင်းအသစ် သည် အဘယ်သို့ နည်း။ ညစ်ညူး သောနတ် တို့
 ကိုပင် အာဏာ

နှင့် မှာထား ၍၊ သူ တို့သည် နားထောင် ကြ သည် တကား ဟု
 အချင်းချင်း မေးမြန်း ပြောဆို ကြ၏။²⁸ သတင်း တော်သည်လည်း
 ဂါလိလဲ ပြည်အရပ်ရပ် တို့၌

ချက်ချင်း နှံ့ပြား ကျော်စောလေ၏။²⁹ တရားစရပ် မှ
 ထွက် ကြလျှင် ၊ ရှိမှန် ၊ အနုခြေ တို့အိမ် သို့

ယာကုပ် ၊ ယောဟန် နှင့်တကွ ချက်ခြင်း သွား ကြ ၏။³⁰ ရှိမှန်
 ၏ယောက္ခမ သည် ဖျားနာ စွဲ၍ တိုးလုံး

နေသည် အကြောင်း ကို အလျင်အမြန် လျှောက် ကြ၏။

³¹ ကိုယ်တော်သည်လာ ၍

ထိုမိန်းမ ၏လက် ကိုကိုင် လျက် ချီကြွ တော်မူသည် ခဏခြင်းတွင် သူသည် အဖျား ပျောက် ၍

ညွှတ်သည် ဝတ်ကို ပြုလေ၏။³² နေ ဝင် ၍ ည

အချိန်ရောက် လျှင် ၊ မကျန်းမမာ သောသူ နှင့် နတ်ဆိုးစွဲ သောသူ ရှိသမျှ တို့ကို အထံ

တော်သို့

ဆောင်ခဲ့ ၍ ၊³³ တစ်မြို့လုံး သည် တံခါး နား မှာစုဝေး လျက်ရှိ ကြ၏။³⁴ အထူးထူးအပြားပြား သော အနာ

စွဲ သောသူများ တို့ကို သက်သာ စေတော်မူ၏။ နတ်ဆိုး များ တို့ကို လည်း

နှင်ထုတ် တော် မူ၏။ နတ်ဆိုး တို့သည် ကိုယ်တော် ကို သိ ကြ သောကြောင့် ၊ စကားတစ်ခွန်းကိုမျှ ပြော စေခြင်းငှာအခွင့် ပေးတော်မ မူ၏။³⁵ နံနက် အချိန်၊ မိုဃ်းမလင်းမှီ ကိုယ်တော်သည် ထ

ပြီးလျှင် တော အရပ် သို့ ထွက်ကြွ ၍

ဆုတောင်း တော်မူ၏။³⁶ ရှိမုန် နှင့်

သူ ၏အပေါင်းအဖော် တို့သည် လိုက် ၍ ရှာကြသော်၊³⁷ ကိုယ်တော် ကိုတွေ့ လျှင်

လူအပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ရှာ ကြပါသည်ဟုလျှောက်ဆို ၏။³⁸ ကိုယ်တော်ကလည်း “ငါသည် နီးစပ် သောမြို့ ရွာတို့၌

တရား ဟောခြင်းငှာ သွား ကြကုန်အံ့။ ထိုသို့

အလိုငှာ ငါကြွလာ ပြီ” ဟုမိန့်တော်မူ ၍ ၊³⁹ ဂါလိလဲ ပြည်အရပ်ရပ် တရားစရပ် တို့၌

တရား ဟောလျက် နတ်ဆိုး တို့ကို နှင်ထုတ် လျက်နေတော်မူ၏။⁴⁰ နှာစွဲ သောသူတစ်ယောက်သည် အထံ

တော်သို့ လာ ၍

ဒူးထောက် လျက် ၊ ကိုယ်တော်အလိုရှိ လျှင် ကျွန်တော် ကို သန့်ရှင်း စေနိုင် တော်မူသည်ဟု တောင်းပန် လေ၏။

⁴¹ ယေရှုသည် သနား

သောစိတ်ရှိသဖြင့်

လက် တော်ကိုဆန့် ၍ ထိုသူ

ကိုတို့ လျှက် ၊

ငါအလိုရှိ ၏။ သန့်ရှင်း ခြင်းသို့ ရောက်စေ” ဟု မိန့် တော်မူ၏။

42 ထိုသို့ မိန့်တော်မူသည် ခဏခြင်း တွင် နူနာ
 ပျောက် ၍
 သန့်ရှင်း ခြင်းသို့ရောက်လေ၏။ 43 ယေရှုကလည်း၊ “ သင်သတိပြု
 ။” 44 “အဘယ်သူ အား စကားတစ်ခွန်းကိုမျှ မ ပြော နှင့်။ ယဇ်
 ပုရောဟိတ်ထံသို့သွား ၍
 ကိုယ် ကိုပြ လော့။ သူတစ်ပါး
 ၌ သက်သေ ဖြစ်စေခြင်းငှာ သန့်ရှင်း ခြင်းသို့ ရောက်သည်အတွက် ၊
 မောရှေ စီရင် မှာထားသော ပူဇော် သကုကာကို ဆက်လော့ ဟု မြစ်တား
 ၍
 ချက်ခြင်း လွတ် လိုက်တော်မူ၏။ 45 ထိုသူ သည်ထွက်သွား ၍
 စကား များ သော အားဖြင့် ထို အကြောင်း ကို အနှံ့အပြား
 ကျော်စော၏။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်တော် သည် နောက်တစ်ဖန်မြို့ ထဲ
 သို့
 ထင်ရှား စွာမဝင် ရ ဘဲ။ မြို့ပြင် တော အရပ် ၌ သာ
 နေ တော်မူ၍ အရပ်ရပ် တို့မှ အထံ
 တော်သို့
 ရောက်လာ ကြ၏။

2

1 နောက် တစ်နေ့သ၌ ကိုယ်တော်သည်ကပေရနောင် မြို့သို့ ဝင် ပြန်
 ၍
 အိမ် ၌ ရှိ တော်မူသည်ကို
 ကြား ကြ လျှင် ၊ 2 တံခါး ပြင်နား မှာ နေစရာ
 မ ရှိနိုင်အောင် လူများ တို့သည် အလျင်အမြန်စုဝေး ကြသည်ဖြစ်၍
 သူ တို့အား တရား
 ဟော တော်မူ၏။ 3 ထိုအခါ
 လက်ခြေသေ သောသူတစ်ယောက်ကို လူ
 လေးယောက်တို့သည်ထမ်း ၍ အထံ
 တော်သို့ ဆောင်ခဲ့ ကြ၏။ 4 လူ စုဝေးလျက်ရှိသောကြောင့်
 ကိုယ်တော် ရင်းသို့မ ချဉ်းကပ် နိုင် သဖြင့် ၊ ကိုယ်တော်ရှိ ရာ အပေါ်
 မှာအမိုး
 ကို ဖောက်ထွင်း ပြီးမှလူနာ နှင့်တကွအိပ်ရာ ခုတင်ကို လျှော့ချ
 ကြ၏။ 5 ယေရှု သည် ထိုသူ

တို့၏ ယုံကြည် ခြင်းကိုမြင် လျှင် ၊ လက်ခြေသေ သောသူ အား၊
ငါ့သား ၊ သင် ၏အပြစ် ကို လွတ် စေပြီ” ဟုမိန့် တော်မူ၏။

6 ထို အရပ်၌ထိုင် သော ကျမ်းပြု ဆရာအချို့ တို့က၊ 7 ဤသူ
သည် ဘုရားကိုလွန်ကျူး ၍ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြော ရသနည်း။
ဘုရားသခင် မှတစ်ပါး

အဘယ်သူ သည်အပြစ် ကိုလွတ် နိုင် သနည်းဟု စိတ် ထဲမှာ
ထင်မှတ် ကြ၏။ 8 သူ တို့စိတ်ထဲမှာ ထိုသို့ ထင်မှတ် ခြင်းရှိသည်ကို
ယေရှု သည် မိမိ

ဉာဏ် အားဖြင့် ချက်ခြင်း သိ တော်မူလျှင် ၊ သင် တို့ စိတ် ထဲမှာ
အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ထင်မှတ် ကြသနည်း။” 9 လက်ခြေသေ သော
သူ အား အဘယ် စကားကိုသာ၍ ပြော လွယ်သနည်း။ သင် ၏အပြစ်
ကိုလွတ် စေပြီဟုပြောလွယ်သလော။ သင်ထ လော့။ ကိုယ် အိပ်ရာ ကို
ဆောင် ၍

လှမ်းသွား လော့ဟု ပြော လွယ်သလော။” 10 လူ သား သည် မြေကြီး
ပေါ်မှာ အပြစ် လွတ် ပိုင် သည်ကို သင်တို့သိ စေခြင်းငှာ ထ လော့။”
11 “ကိုယ် အိပ်ရာ ကို ဆောင် ၍

ကိုယ် အိမ် သို့ သွား လော့ဟု သင့် အား၊ ငါ ဆိုသည် ဟု လက်ခြေ
သေ သောသူ

အား မိန့် တော်မူ၏။ 12 ထိုသူသည်လည်း
ချက်ခြင်း ထ ၍

အိပ်ရာ ကိုဆောင် လျက် လူအပေါင်း တို့ရှေ့ မှာထွက်သွား ၏။ ထို
လူ အပေါင်း တို့သည် မိန်းမော တွေဝေခြင်းရှိ၍ ၊ ဤကဲ့သို့
တခါမျှ မမြင် စဖူးဟု ပြောဆို ၍ ဘုရားသခင် ၏ဂုဏ် တော်ကို
ချီးမွမ်းကြ၏။ 13 နောက်တစ်ဖန် အိုင် နား သို့ ကြွ တော်မူ၍ ၊ လူ
အစုအဝေးအပေါင်း တို့သည် အထံ

တော်သို့ လာ ကြလျှင် ၊ သူ

တို့အား ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော်မူ၏။ 14 လမ်း၌ကြွ တော်မူစဉ်၊ အာ
လဖဲ

၏သား
လေဝီ သည် အခွန်ခံ ရာတံ၌ ထိုင် နေသည်ကိုမြင် သော် ၊

ငါ့ နောက် သို့ လိုက်လော့” ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 15 ထိုသူသည်လည်း
ထ ၍ နောက် တော်သို့လိုက်လေ၏။ ထိုနောက်မှ သူ ၏အိမ် တွင်
စားပွဲ၌ လျောင်း

တော်မူစဉ် ၊ အခွန်ခံ သောသူများ နှင့်

ဆိုး သောသူများတို့သည် ကိုယ်တော် မှစသောတပည့် တော်တို့နှင့် တကွ စားပွဲ၌ လျောင်း ကြ၏။ ထိုသူအများ တို့သည် နောက် တော်သို့ လိုက်ကြ၏။ 16 ထိုသို့ အခွန်ခံ သောသူ ဆိုး

သောသူ တို့နှင့်အတူ စား တော်မူသည်ကို ကျမ်းပြု ဆရာဖာရိရှဲ တို့သည် မြင်

လျှင်၊ ဤသူသည် အခွန်ခံ သောသူ ၊ ဆိုး

သောသူတို့နှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့်စား သောက်သနည်းဟု တပည့် တော်တို့အား ဆို ကြ၏။ 17 ယေရှု သည် ကြား တော်မူလျှင် ၊

ကျန်းမာ သောသူ တို့သည် ဆေးသမား

ကိုအလို မ ရှိ ကြ။ နာ

သောသူ တို့သာလျှင်

အလိုရှိ ကြ၏။ ဖြောင့်မတ် သောသူတို့ကို နောင်တသို့ခေါ် ခြင်းငှာငါ လာ သည်မ ဟုတ်၊ ဆိုး သောသူတို့ကို ခေါ်ခြင်းငှာငါလာသတည်း” ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 18 အစာရှောင် တတ်သော ယောဟန် ၏တပည့် တို့နှင့်

ဖာရိရှဲ တို့သည်လာ ၍ ၊ ယောဟန် ၏တပည့် တို့နှင့်

ဖာ ရိ ရှဲ တို့သည် အစာရှောင် ကြ သည် ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်တော် ၏တပည့် တို့သည် အစာ

မ ရှောင်ဘဲ နေ ကြပါသနည်းဟု လျှောက် ကြ၏။ 19 ယေရှု ကလည်း ၊ မင်္ဂလာဆောင် လုလင်သည် မိမိအပေါင်းအဘော် တို့နှင့်အတူရှိစဉ် အခါသူတို့သည် အစာရှောင် တတ် ကြသလော။ ရှိစဉ်ကာလ ပတ်လုံး အစာ မ ရှောင်တတ် ကြ။” 20 မင်္ဂလာဆောင် လုလင်ကို သူ၏အပေါင်း အဘော် တို့နှင့်ခွဲ ၍ ယူသွား သောအချိန် ကာလ ရောက် လိမ့်မည်။ ထို

ကာလ အခါ သူတို့သည်အစာရှောင် ကြလိမ့်မည်။” 21 “အဝတ် ဟောင်း ကို အထည် သစ် နှင့် ဖာ

လေ့မ ရှိ။ ထိုသို့ဖာလျှင်

ဖာသောအထည်သစ် သည် အဝတ် ဟောင်း ကို စား၍အပေါက် ကျယ် တတ်၏။” 22 ၎င်းနည်းဟောင်း သော သားရေဘူး

၌

အသစ် သောစပျစ်ရည် ကို ထည့် လေ့မ ရှိ။ ထိုသို့ထည့်လျှင် အသစ် သောစပျစ်ရည် သည် သားရေဘူး

ကို ဆုတ် ခွဲသဖြင့်
စပျစ်ရည် သည်ယို၍ သားရေဘူး
လည်း

ပျက်စီး တတ်၏။ အသစ် သော စပျစ်ရည် ကို အသစ် သော
သားရေဘူး ၌ ထည့်ရသည်” ဟု မိန့် တော်မူ၏။

²³ ဥပုသ်နေ့ ၌

ကိုယ်တော် သည် ဂျူစပါးလယ်ကွက် တို့ကို လျှောက်ကြွ တော်မူ
လျှင် ၊ တပည့် တော်တို့သည် စပါး အသီးအနှံကို ဆွတ် လျက် ခရီး
သွား ကြ၏။ ²⁴ ဖာရိရှဲ တို့ကလည်း ၊ ဥပုသ်နေ့ ၌

မ ပြုအပ် သောအမှု ကို သူတို့သည် ပြု ကြပါသည်တကားဟု
လျှောက် ကြ သော် ၊ ²⁵ ကိုယ်တော်က၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း အဗျာ
သာ

လက်ထက် ၌ ဒါဝိဒ် သည် မိမိ

အဖော် တို့နှင့်တကွ ဆာမွတ် ၍

မ တတ်နိုင်သောအခါ ၊” ²⁶ ဘုရားသခင် ၏အိမ် တော်သို့ ဝင် ၍
ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့မှတစ်ပါး အဘယ်သူ မျှမစား အပ် သော ရှေ့ တော်
မှန် ကိုစား ၍

မိမိ အဖော် တို့အား ပေး

သည်အကြောင်းကို သင်တို့သည် တစ်ရံတစ်ခါမျှ မ

ဖတ် ဘူးသလော။” ²⁷ ထိုမှတစ်ပါး ဥပုသ်နေ့ သည် လူ

အဘို့ ဖြစ် ၏။ လူ

သည် ဥပုသ်နေ့ အဘို့

ဖြစ်သည်မ ဟုတ်။” ²⁸ သို့ဖြစ်၍ လူ သား သည်ဥပုသ်နေ့ ကိုပင်

အစိုးရ သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

3

¹ တရားစရပ် သို့

တစ်ဖန် ဝင် တော်မူ၍ ၊ ထို

စရပ်၌

လက် တစ်ဘက်သေ သောသူ တစ်ယောက်ရှိ ၏။ ² ဥပုသ်နေ့ ၌

သူ ၏ရောဂါ ကို ငြိမ်း စေ မည် မ ငြိမ်း စေ မည် ကို ထို သူ
တို့သည် ကိုယ်တော် ၌ အပြစ်တင် ခွင့်ကို ရှာ၍ချောင်းကြည့် ကြ၏။

³ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ အလယ် ၌

မတ်တတ် နေလော့ ဟု လက် တစ်ဘက်သေ သောသူ အား မိန့်တော်
မူ ပြီးမှ ၊ ⁴ ဥပုသ်နေ့ ၌

ကျေးဇူး ပြုအပ် သလော၊ သူ့အကျိုးကို ဖျက်ဆီး အပ်သလော၊
အသက် ကို ကယ် အပ်သလော၊ သတ် အပ်သလော ဟု ပရိသတ် တို့
အား မေး

တော်မူလျှင် ၊ ထိုသူတို့သည် တိတ်ဆိတ် စွာနေကြ၏။ ⁵ ထိုအခါ
အမျက် တော်နှင့်

သူ တို့ကို ပတ်လည်ကြည့်ရှု ၍ သူ
တို့စိတ် နှလုံးမိုက် သောကြောင့် ဝမ်းနည်း တော်မူခြင်းရှိလျက်၊ သင်
၏လက် ကိုဆန့် လော့ ဟု ထိုသူ

အား မိန့် တော်မူ၍

သူသည် မိမိလက်ကိုဆန့် လျှင် ၊ ထို

လက် သည် လက်တစ်ဘက်ကဲ့သို့ပကတိ ဖြစ်လေ၏။ ⁶ ထိုအခါ

ဖာရိရှဲ တို့သည်ထွက် ၍ ကိုယ်တော် ကို အဘယ်သို့ ဖျက်ဆီး ရအံ့
နည်းဟု ဟေရုဒိ တပည့်တို့နှင့်

ချက်ခြင်း တိုင်ပင် ကြ၏။ ⁷ ယေရှု သည် တပည့် တော်တို့နှင့်အတူ
အိုင် နား သို့ ပြောင်း ကြွတော်မူ၍ ၊ ဂါလိလဲ ပြည်၊ ⁸ ယေရုရှလင် မြို့
မှစသော ယုဒ ပြည်၊ ဣဒုမဲ

ပြည်၊ ယော်ဒန် မြစ်တစ်ဘက် မှ လာကြသောလူ များ အပေါင်း တို့
နှင့် တူရု

မြို့၊ ဇိဒုန် မြို့ ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်တို့မှ လာကြသော လူများ
အပေါင်း တို့သည် ပြု တော်မူသမျှ ကို ကြား

လျှင် အထံ

တော်သို့

လာ ကြ၏။ ⁹ လူ များတို့သည် ကိုယ်တော် ကိုဝန်းရံ၍ မ
ထိခိုက် စေမည်အကြောင်း ၊ ကိုယ်တော် ၏အနီးအပါးတွင် လှေ
တစင်းကို အမြဲရှိ စေခြင်းငှာ တပည့် တော်တို့အား အမိန့် တော်
ရှိ၏။ ¹⁰ အကြောင်းမူကား ၊ လူများ တို့အား ချမ်းသာ ပေးတော်
မူသောကြောင့် ၊ ရောဂါ ဝေဒနာ နှိပ်စက် သောသူ ရှိသမျှ တို့သည်
ကိုယ်တော် ကို တို့

ခြင်းငှာ တွန်း ကြ၏။ ¹¹ ညစ်ညူး သောနတ် တို့သည်လည်း
ကိုယ်တော် ကိုမြင် သောအခါ

ပြင်ဝပ် ၍၊ ကိုယ်တော် သည် ဘုရားသခင် ၏သား တော်ဖြစ် တော် မှုသည်ဟု ဟစ်ကြော် ကြ၏။¹² သိတင်းတော်ကို မ

ပွင့် စေမည်အကြောင်း

သူ တို့အား ကြပ်တည်း စွာ ပညတ် တော်မူ၏။¹³ ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် တောင် ပေါ်သို့ တက် ၍

အလို တော်ရှိသောသူ တို့ကို ခေါ်တော်မူလျှင် ၊ အထံ တော်သို့

လာ ကြ၏။¹⁴ ကိုယ်တော် နှင့်အတူ ရှိ နေစေခြင်းငှာ ၎င်း၊ တရား ဟောသောအခွင့်၊ အနာရောဂါတို့ကို ငြိမ်းစေ၍၊¹⁵ နတ်ဆိုး တို့ကို နှင်ထုတ် နိုင်သောအခွင့် နှင့် စေလွှတ် ခြင်းငှာ ၎င်း၊ တစ်ကျိပ် နှစ် ပါးသောသူ တည်းဟူသော၊¹⁶ ပေတရု အမည် သစ်ကို ပေး

တော်မူသောရှိမုန် ၊¹⁷ မိုဃ်းကြိုး သား ဟု ဆိုလို သော ဗောနေရဂက်

အမည် သစ်ကို ပေး

တော်မူသော ဇေဗေဒဲ

၏သား နှစ် ယောက်ယာကုပ် နှင့်

ယောဟန် ၊¹⁸ အနုဒြေ ၊ ဖိလိပုပု

၊ ဗာသောလမဲ

၊ မသသ

၊ သောမ

၊ အာလဖဲ

၏သား ယာကုပ် ၊ သဒဒဲ

၊ ကာနနိတ် လူရှိမုန် ၊¹⁹ ကိုယ်တော် ကို အပ်နှံ သော ယုဒ

ရှုကာရုတ် တို့ကို ခန့်ထား တော်မူ၏။

²⁰ ထိုသူ တို့သည် အိမ် သို့ ဝင် ကြလျှင် ၊ အစာ

ကို မ

စား နိုင် သည့်တိုင်အောင် လူ များတို့သည် တစ်ဖန် စုဝေး ကြပြန်၏။

²¹ ကိုယ်တော် ၏ အဆွေအမျိုး တို့သည်ကြား လျှင် ၊ သူသည် အရူး

ဖြစ်၏ဟုဆို ၍ ကိုယ်တော် ကို ဘမ်းဆီး ခြင်းငှာထွက်သွား ကြ၏။

²² ယေရုရှလင် မြို့မှ လာ သော ကျမ်းပြု ဆရာတို့ကလည်း ၊ သူသည် ဗေလဇေဗုလ

စွဲ သောသူဖြစ်၏။ နတ်ဆိုး မင်း ကို အမှီပြု ၍

နတ်ဆိုး တို့ကို နှင်ထုတ် သည်ဟု ဆို ကြ၏။²³ ကိုယ်တော်သည် သူ

တို့ကိုခေါ် ၍

ဥပမာ ကို ဆောင်တော်မူလျက်၊ စာတန် သည် စာတန် ကို အဘယ်သို့ နှင်ထုတ် နိုင် သနည်း။” ²⁴ “တိုင်း နိုင်ငံသည် မိမိ

နှင့် မသင့်မတင့် ကွဲပြား လျှင်
မ တည် နိုင် ရာ။” ²⁵ အိမ် သည်လည်း
မိမိ နှင့်မသင့်မတင့် ကွဲပြား လျှင်
မ တည် နိုင် ရာ။” ²⁶ စာတန် သည် မိမိ

တစ်ဘက် ၌ ထ
၍ မိမိနှင့် မသင့်မတင့်ကွဲပြား လျှင်
မ တည် နိုင် ဘဲ ဆုံး

ခြင်းသို့ ရောက် လိမ့်မည်။” ²⁷ သူရဲ ကို ရှေးဦးစွာ မ ချည် မနှောင်
လျှင် ၊ သူ၏ အိမ် သို့ ဝင် ၍ သူ

၏ဥစ္စာ ကို အဘယ်သူ မျှမလှ မ ယူနိုင် ။ သူရဲ
ကိုချည်နှောင်ပြီးမှ သူ ၏အိမ် ကို လှယူ နိုင်၏။” ²⁸ ငါအမှန် ဆို
သည်ကား၊ ပြစ်မှား သောအပြစ် အမျိုးမျိုး ၊ ဘုရားကို ကဲ့ရဲ့
သောအပြစ်အမျိုးမျိုးရှိသမျှ တို့နှင့် လွတ်စေခြင်းအခွင့်ကို လူ
သား တို့သည် ရနိုင်ကြ၏။” ²⁹ သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်ကို ကဲ့ရဲ့
သောသူ သည် အပြစ်လွတ် စေခြင်းအခွင့်ကို အဘယ် ကာလ၌ မျှ

မ
ရ
နိုင်ကြ။ ထာဝရ
အပြစ် ဒဏ် ကို ခံရသောသူဖြစ် ပေ၏ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

³⁰ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ မိန့်တော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ကိုယ်တော်
သည် ညစ်ညူး သောနတ် စွဲ သောသူ ဖြစ်သည်ဟု ဆို ကြသတည်း။
³¹ ထိုအခါ မယ်တော် နှင့် ညီ တော်တို့သည်လာ ၍ ပြင် မှာရပ် နေလျက်
၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူကို ကိုယ်တော် ထံသို့ စေလွှတ် ၍ ခေါ်
ကြ၏။ ³² ခြံရံ လျက်ထိုင် သောသူများ တို့က၊ မယ်တော် နှင့်

ညီ တော်တို့သည် ကိုယ်တော် ကိုရှာ လျက် ပြင် မှာရှိကြပါ၏ဟု
လျှောက် လျှင် ၊ ³³ ကိုယ်တော်က၊

ငါ့ အမိ ၊ ငါ့ ညီ ကား အဘယ်သူ နည်း” ဟု မေး တော်မူ၍ ၊ ³⁴ ခြံရံ
လျက်ထိုင် သောသူ တို့ကို ပတ်လည် ကြည့်ရှု ၍ ၊ ဤသူတို့သည် ငါ့
အမိ ၊ ငါ့ ညီ ပေတည်း။” ³⁵ ဘုရားသခင် ၏အလို တော်ကို ဆောင်
သောသူ သည် ငါ့ ညီ ၊ ငါ့နှမ ၊ ငါ့အမိ ဖြစ် သတည်း ဟု မိန့် တော်
မူ၏။

4

1 နောက်တစ်ဖန် အိုင် နား မှာ ဆုံးမ

ဩဝါဒပေးတော်မူစဉ်တွင်၊ များစွာ သောလူ အပေါင်းတို့သည် အထံ
တော်၌

စုဝေး ကြသောကြောင့် ၊ အိုင် တွင် လှေ ထဲသို့ ဝင် ၍ ထိုင် တော်
မူ၏။ ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည် အိုင် နား

ကုန်း ပေါ်မှာ နေ ကြ၏။ 2 ထိုအခါ

ဥပမာ စကားအားဖြင့် များစွာ သောဆုံးမ ဩဝါဒကို ပေး၍
မြွက်ဆို တော်မူသည်မှာ၊ 3 နားထောင် ကြလော့။ မျိုးစေ့ ကြံသော
သူ သည် မျိုးစေ့ ကိုကြံခြင်းငှာထွက်သွား ၏။” 4 အစေ့ကို ကြံ သည်
တွင်

အချို့ သောအစေ့တို့သည် လမ်း ၌ ကျ သဖြင့် ၊ မိုဗ်းကောင်းကင်
ငှက် တို့သည် လာ

၍

ကောက်စား ကြ၏။” 5 အချို့ သောအစေ့တို့သည် မြေ နည်း ၍
ကျောက် ပေါများသောအရပ်၌

ကျ သဖြင့် ၊ မြေ တိမ် သောကြောင့်

ချက်ခြင်း အပင်ပေါက် သော်လည်း ၊” 6 နေ ထွက် သောအခါ
ပူလောင် သည်ဖြစ်၍ အမြစ် မ စွဲ သောကြောင့်

ညှိုးနွမ်း ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက် ကြ၏။” 7 အချို့ သော အစေ့
တို့သည် ဆူးပင် တို့တွင်

ကျ သဖြင့် ၊ ဆူးပင် တို့သည် ကြီးပွား ၍

ညှိုးဆဲ သောကြောင့်

အသီး မ သီး ကြ။” 8 အချို့ သောအစေ့တို့သည် ကောင်း သောမြေ
၌

ကျ သဖြင့် ၊ အပင်ပေါက် ၍

ကြီးပွား လျက် အဆသုံးဆယ် ၊ အဆခြောက်ဆယ် ၊ အဆတရာ

ပွားများ ၍

အသီး သီး ကြ၏။” 9 ကြား စရာ နား

ရှိ သောသူ မည်သည်ကားကြား ပါစေ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

10 ဆိတ်ကွယ် ရာအရပ်၌

ရှိ တော်မူသောအခါ

တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးသောသူ တို့နှင့်
 အခြံအရံ တော်တို့သည် ထို
 ဥပမာ ကို မေးမြန်း ကြလျှင် ၊ ¹¹ ကိုယ်တော်က၊ သင် တို့သည် ဘုရား
 သခင် နိုင်ငံ တော်၏နက်နဲ သောအရာကို သိရသောအခွင့်ရှိ ကြ၏။”

¹² ပြင်၌ရှိသော ထိုသူတို့မူကား၊ မြင် လျက်ပင် အာရုံ
 မ ပြုဘဲမြင်၍၊ ကြား လျက်ပင်အနက် ကို နားမ
 လည် ဘဲ ကြား သဖြင့် ၊ သူ
 တို့အကျင့် မ ပြောင်းလဲ၊ အပြစ်မလွတ် ရသည်တိုင်အောင်သူ တို့
 အား ဟောသမျှကို ဥပမာ

အားဖြင့် ဟောရ၏။” ¹³ သင်တို့သည် ဤ
 ဥပမာ ကိုမျှ
 နား မလည်လျှင်၊ ဥပမာ
 ရှိသမျှ တို့ကို အဘယ်သို့ နားလည် ကြမည်နည်း။” ¹⁴ မျိုးစေ့ ကြဲ
 သောသူ သည် တရားစကား

ကိုကြံ ၏။” ¹⁵ တရား စကားကို လမ်း ၌ ကြဲ ခြင်း၊ အကြောင်းအရာ
 ကား၊ တရားစကားကို ကြား သည်ရှိသော်၊ စာတန်
 သည် ချက်ခြင်း လာ ၍ နှလုံး ၌ ကြဲ သော တရားစကား
 ကို နှုတ်ယူ တတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။” ¹⁶ ကျောက် ပေါသော
 အရပ် ၌

ကြဲ ခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ တရားစကား
 ကိုကြား ၍ ဝမ်းမြောက် သော စိတ်နှင့် ချက်ခြင်း ခံယူ သော်လည်း
 ၊” ¹⁷ စိတ် နှလုံး၌
 အမြစ် မ စွဲ ခဏ သာတည် သဖြင့် တရား
 စကားကြောင့်

အမှုအခင်း နှင့်
 ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကို ခံရ
 သောအခါ
 ချက်ခြင်း ဖောက်ပြန် တတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။” ¹⁸ ဆူးပင် တို့
 တွင်

ကြဲ ခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ တရားစကား
 ကိုကြား ၍၊” ¹⁹ လောကီ အမှု၌စိုးရိမ် ခြင်း၊ စည်းစိမ် ဥစ္စာ၏
 လှည့်စား ခြင်း၊ ကြွင်း သောအရာ ကို တပ်မက် ခြင်းစိတ် တို့ သည်
 တရားစကား

ကို လွှမ်းမိုး ညှဉ်းဆဲ တတ်သောကြောင့်
 အသီး မသီးနိုင် ဟု ဆိုလို သတည်း။” 20 ကောင်း သောမြေ ၌
 ကြဲ ခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ တရားစကား
 ကို ကြား ၍ခံယူ သဖြင့် ၊ အဆသုံးဆယ် ၊ အဆခြောက်ဆယ် ၊
 အဆတရာ

ပွားများ၍ အသီးသီး
 တတ်သည်ဟု ဆိုလို သတည်း။” 21 ထိုမှတစ်ပါးဆီမီး ကို ဆီမီးခုံ
 ပေါ်မှာ မ တင် ၊ တောင်း ဇလားအောက် ၊ ခုတင် အောက် ၌ ဖုံးထား
 ခြင်းငှာ ယူခဲ့ သလော။” 22 ဆိတ်ကွယ် ရာ၌ရှိ သမျှတို့သည် ထင်ရှား
 လိမ့်မည်။ ဝှက်ထား လျက်ရှိသမျှတို့သည်လည်း ပွင့်လင်း လိမ့်မည်။”
 23 ကြား စရာနား ရှိ သောသူ မည်သည်ကားကြား ပါစေ။” 24 ထိုမှတ
 ပါးသင်တို့သည် အဘယ်သို့ ကြားနာ ရသည်ကို သတိပြု ကြလော့။
 အကြင်ချိန်၊ တင်း ပမာဏနှင့် သင်တို့သည် သူတစ်ပါးအား ပေး

၏။ ထိုပမာဏ
 အတိုင်း ကိုယ်တိုင်ခံရ ကြမည်။” 25 အကြင်သူ သည် ရ
 တတ်၏။ ထိုသူ
 အား ပေး
 ဦးမည်။ အကြင်သူ သည် ဆင်းရဲ ၏။ ထိုသူ

ရှိ သမျှ ကိုပင်
 နှုတ် လိမ့်မည်။” 26 ထိုမှတစ်ပါး
 လူ သည် လယ် ၌
 မျိုးစေ့ ကြဲ ပြီးမှ နောက်တစ်ဖန်မိမိမကြည့်မမှတ်။” 27 ညဉ့် ၊ နေ့
 ၊ အိပ် လျက် ၊ နိုး

လျက်နေသော်လည်း အပင်ပေါက် ၍
 ကြီးပွား သည်နှင့်ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်တူ ၏။” 28 မြေကြီး
 သည် မိမိ

အလိုအလျောက် အသီးကိုသီး စေ၍ ရှေးဦးစွာ အညောက် ၊ ထို
 နောက် အနှံ ၊ ထိုနောက်
 အနှံ ထဲမှာ

အောင်မာ သောအဆန် ကို ဖြစ်စေတတ်၏။” 29 အသီး မှည့် ၍ ရိတ်
 ချိန်ရောက် သောအခါ ၊ လယ်ရှင်သည် မဆိုင်းမလင့် ၊ တံစဉ် နှင့် ရိတ်
 စေတတ် သည်” ဟု မိန့် တော်မူ၏။

30 ထိုမှတပါး ဘုရားသခင် ဧနီနိုင်ငံ တော်ကို အဘယ်သို့ ပုံပြ ရအံ့နည်း။ အဘယ် ဥပမာ နှင့်

ခိုင်းနှိုင်း ရအံ့နည်း ဟူ မူကား၊” 31 မုန်ညင်း စေ့ နှင့် တူ ဧါ။ မုန်ညင်းစေ့သည် မြေ ၌ စိုက် သောအခါ

မြေ ၌ ရှိသော အစေ့
တကာ တို့ထက် ငယ်

သော်လည်း ၊ စိုက် ပြီးမှ အပင်ပေါက် ၍။” 32 မြက်ပင် တကာ တို့ထက် ကြီးပွား သဖြင့် ၊ မိုဗ်း ကောင်းကင်ငှက် တို့သည် အရိပ် ခို ၍ နားနေ

လောက်

သော အကိုင်းအခက် ကြီး တို့ကိုဖြစ် စေတတ်သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။”

33 ထိုသို့သော ဥပမာ စကားများ အားဖြင့်ကိုယ်တော်သည် ပရိသတ်များနားထောင် နိုင် သည်အတိုင်း

တရား ဟော တော်မူ၏။ 34 ဥပမာ ကင်း ၍

ဟောပြော တော်မ မူ။ ရှိသမျှ သောအရာတို့ကို ဆိတ်ကွယ် ရာအရပ်၌ တပည့် တော်တို့ အား ဖွင့်ပြ တော်မူ၏။ 35 ထို နေ့ ည အချိန်၌ ကိုယ်တော်က၊ ကမ်း တစ်ဘက်သို့

ကူး ကြကုန်အံ့ ဟု မိန့် တော်မူလျှင် ၊ 36 တပည့်တော်တို့သည် လူစုဝေးရာမှထွက် ၍

လှေ ပေါ်၌ ရှိ နှင့်သောကိုယ်တော် ပါ လျက် သွား ကြ၏။ အခြားလှေ တို့လည်း

ပါ သေး၏။ 37 ထိုအခါ ပြင်းစွာ သောမိုဗ်းသက်မုန်တိုင်း ဖြစ် ၍ လှိုင်း တံပိုးခတ် သောကြောင့်

လှေ သည် ရေနှင့် ပြည့် လေ၏။ 38 ကိုယ်တော် သည် ပဲ့ ၌

ခေါင်းအုံး ပေါ်မှာ ကျိန်းစက် ၍နေ တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် ကိုယ်တော် ကို နှိုး ပြီးမှ ၊ အရှင် ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်သည်ကို

လျစ်လျူ သော စိတ်ရှိ တော် မူ သလော ဟု လျှောက် ကြ သော် ၊

39 ကိုယ်တော်သည် ထ

၍
တိတ်ဆိတ် ငြိမ်ဝပ် စွာ နေဟုလေ

နှင့်
 ပင်လယ် ကို ဆုံးမ
 တော်မူသဖြင့် လေ
 သည် ငြိမ် ၍
 အလွန် သာယာ လေ၏။ 40 ကိုယ်တော် က လည်း၊ သင်
 တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဤ မျှ လောက် ကြောက် တတ် သနည်း။
 အဘယ်ကြောင့်ယုံကြည် ခြင်းစိတ်နှင့် ကင်း သနည်း ဟု မေး
 တော်မူလျှင် ၊ 41 သူတို့သည် အလွန် ကြောက်ရွံ့ ၍
 ဤ သူကား အဘယ်သို့ သောသူနည်း။ လေ
 နှင့်
 ပင်လယ် သည် သူ
 ၏ စကားကို နားထောင် ပါသည်တကားဟု အချင်းချင်း ပြောဆို
 ကြ၏။

5

1 အိုင် တစ်ဘက် ၊ ဂါဒရ ပြည် သို့
 ရောက် ကြ၍ ၊ 2 ယေရှု သည် လှေ ထဲက ထွက်ကြွ တော်မူသည်
 ခဏခြင်း တွင်၊ ညစ်ညူး သောနတ် စွဲ သောသူ သည် သင်္ချိုင်း တစပြင်
 မှ
 ထွက်လာ၍ ကိုယ်တော် ကိုခရီးဦးကြိုပြု လေ၏။ 3 ထိုသူ သည်
 သင်္ချိုင်း တစပြင်၌
 နေ တတ်၏။ သူ
 ကို သံကြိုး နှင့်ပင်
 အဘယ်သူ မျှချည် ၍ မ နိုင် ။ 4 ခြေချင်း ၊ သံကြိုး အဖန် များစွာ
 ချည် စမ်းသော်လည်း ၊ သံကြိုး ကိုဆွဲဖြတ် ၍
 ခြေချင်း ကိုဖြဲ တတ်၏။ သူ
 ကို ယဉ် စေခြင်းငှာအဘယ်သူ မျှမတတ်နိုင် ။ 5 နေ့ ညဉ့် မပြတ်
 သင်္ချိုင်း တစပြင်၌ ၎င်း ၊ တောင် ပေါ်၌ ၎င်း ၊ ဟစ်ကြော် လျက်၊
 ကျောက် စောင်းနှင့် ကိုယ် ကို ရှု စေလျက်
 နေ တတ်၏။ 6 ယေရှု ကိုအဝေး က မြင် လျှင် ၊ အထံ
 တော်သို့ ပြေးလာ ၍
 ပြပ်ဝပ် လျက်၊ 7 အမြင့်ဆုံး သော ဘုရားသခင် ၏သား တော်ယေရှု ၊
 ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင် သနည်း။ အကျွန်ုပ် ကို

ညဉ့်ဆဲ တော်မ မူမည်အကြောင်း ဘုရားသခင် ကိုအမှီပြု၍အကျွန်ုပ် တောင်းပန် ပါသည်ဟု ကြီး သောအသံ နှင့် အော်ဟစ် ၍

လျှောက် လေ၏။⁸ လျှောက်သည်အကြောင်းကား၊ ညစ်ညူး သော နတ် ၊ ထိုလူ

မှ

ထွက်သွား လော့ဟု မိန့် တော်မူခဲ့ပြီ။⁹ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင် သည် အဘယ် အမည် ရှိသနည်း ဟုမေး တော်မူလျှင် ၊ အကျွန်ုပ် အမည် ကား၊ လေဂေါင် ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အများ ဖြစ် ကြ ပါ၏ဟု လျှောက် ပြီးမှ ၊¹⁰ ထို ပြည် ထဲက အခြားသို့မ နှင် ပါမည့် အကြောင်းများစွာ တောင်းပန် လေ၏။¹¹ ထို အရပ်၌ တောင် ပေါ်မှာ များစွာ သော ဝက် အစု သည် ကျက်စား လျက်ရှိ ၏။¹² နတ်ဆိုး အပေါင်းတို့လည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထို

ဝက် ထဲသို့

ဝင် ရပါမည်အကြောင်း

စေလွှတ် တော်မူပါ ဟု တောင်းပန် ပြန်လျှင် ၊¹³ ယေရှု သည် ချက် ခြင်းအခွင့် ပေးတော်မူ၏။ ညစ်ညူး သောနတ် တို့သည် ထွက် ၍

ဝက် ထဲသို့

ဝင် သဖြင့် ဝက်အစု သည် အိုင် ကမ်းစောက် ကို တဟုန်တည်းပြေး ဆင်း ၍

အိုင် ၌ အသက် ဆုံး ကြ၏။ အရေအတွက် အားဖြင့် နှစ် ထောင် လောက် ရှိ၏။¹⁴ ဝက်ကျောင်း သောသူ တို့သည် ပြေး ၍ မြို့ ရွာ တို့၌

သိတင်းကြားပြော လျှင် ၊ လူများတို့သည် ထို အမူအရာ

တို့ကို ကြည့်ရှု အံ့သောငှာထွက်လာ ကြ၏။¹⁵ အထံ တော်သို့ ရောက် သောအခါ ၊ နတ်ဆိုး လေဂေါင် စွဲ သောသူ သည်အဝတ်ကို ဝတ် ၍ ပကတိ

စိတ် နှင့်

ထိုင် နေသည်ကိုမြင် လျှင် ၊ ကြောက်ရွံ့ ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။¹⁶ နတ်ဆိုးစွဲ သောသူ ၌၎င်း ၊ ဝက် တို့၌၎င်း၊ အဘယ်သို့ ဖြစ် သည်ကို သိမြင် သောသူ တို့သည် နောက်လာ သောသူ

တို့အား ပြန်ကြား ပြီးမှ ၊¹⁷ မိမိ တို့ပြည် က

ထွက်သွား တော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန် ကြ၏။¹⁸ လှေ ထဲသို့
ဝင် တော်မူသောအခါ

နတ်ဆိုး စွဲ ဘူး သော သူ သည် ကိုယ်တော် နှင့် အတူ ရှိ ပါ
မည်အကြောင်း

တောင်းပန် လျှင် ၊¹⁹ ကိုယ်တော်သည် အခွင့် မ ပေး။ သင်သည်
ကိုယ် အိမ် သို့ သွား လော့။ ထာဝရ

ဘုရားသည် သနား

ခြင်းစိတ် တော်နှင့် သင် ၌ အဘယ်မျှလောက် ကျေးဇူးပြု တော်မူ
သည်ကို သင် ၏အဆွေအမျိုး တို့အား ပြန်ကြား လော့ ဟု မိန့်တော်
မူလျှင် ၊²⁰ ထိုသူသည် သွား ၍ ၊ ယေရှု သည် အဘယ်မျှလောက်
ကျေးဇူးပြု တော်မူသည်ကို၊ ဒေကပေါလိ ပြည် တွင်

သိတင်းကြားပြော သည်ဖြစ်၍ ၊ ခပ်သိမ်း သောသူတို့သည် အံ့ဩ
ခြင်းရှိကြ၏။

²¹ ယေရှု သည် ကမ်းတစ်ဘက် သို့ ကူး ပြန် ၍ အိုင် နား မှာ ရှိ တော်
မူစဉ်၊ များစွာ သောလူ အပေါင်းတို့သည် အထံ
တော်၌

စုဝေး ကြ၏။²² ထိုအခါ ယာဏုရ

အမည် ရှိသော တရားစရပ်မှူး သည်လာ ၍
ကိုယ်တော် ကိုမြင် လျှင်၊ ခြေ တော်ရင်း၌

ပြပ် ဝပ် လျက် ၊ အကျွန်ုပ် ၏ သမီး ငယ် သေ လု ပါ ပြီ။

²³ သို့သော်လည်းကိုယ်တော်သည်ကြွ ၍ သူ့ကို ကယ်တင် ခြင်းငှာ
သူ၏အပေါ်၌လက် ကိုတင် တော်မူလျှင် အသက် ရှင်ပါလိမ့်မည်ဟု
များစွာ တောင်းပန် ၏။²⁴ ကိုယ်တော်သည် သူ

နှင့်အတူ သွား ၍
များစွာ သော လူ

အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော် ကို ခြံရံ လျက် ထိခိုက်တိုက်မိကြ၏။

²⁵ ထိုအခါ

တစ်ဆယ့်နှစ် နှစ် ပတ်လုံးသွေး သွန် အနာ စွဲ သောကြောင့် ၊²⁶ များ
စွာ သော ဆေးသမား

တို့လက်၌

အလွန် ခံရ ၍ ၊ ဥစ္စာရှိသမျှ

ကုန် သော်လည်း သက်သာ မ ရသည် သာမက

၊ အနာတိုး

သော မိန်းမ တစ်ယောက်သည်၊ ²⁷ ယေရှု ၏သိတင်း တော်ကို ကြား
သည်ရှိသော်၊ ²⁸ ငါသည် အဝတ် တော်ကိုသာ တို့ လျှင်

ချမ်းသာ ရမည်ဟု ဆို
သည်နှင့်၊ လူ

အစုအဝေးထဲ၌ နောက် တော်သို့ လာ

၍အဝတ် တော်ကို တို့ လေ၏။ ²⁹ ထိုခဏခြင်း တွင် အသွေး စုဝေး
ရာခန်းခြောက် သည်ဖြစ်၍ ၊ ထို

ရောဂါ နှိပ်စက်ခြင်းနှင့်
ကင်းလွတ် ပြီဟု မိမိ

ကိုယ် ၌သိ လေ၏။ ³⁰ ယေရှု သည် မိမိ

ကိုယ်မှ

တန်ခိုး ထွက် သည်ကို ချက်ခြင်း သိ တော်မူလျှင်

လူအစုအဝေး ၌

နောက်သို့လှည့် ၍၊ ငါ့ အဝတ် ကို အဘယ်သူ တို့ သနည်း ဟု မေး
တော်မူ၏။ ³¹ တပည့် တော်တို့က၊ လူ

အစုအဝေးသည် ကိုယ်တော် အား ထိခိုက် ကြသည်ကိုမြင် လျက်
ပင်၊ ငါ့ ကို အဘယ်သူ တို့ သနည်းဟုမေး တော်မူပါသည်တကားဟု

လျှောက် ကြသော်လည်း ၊ ³² ကိုယ်တော်သည် ထိုသို့

ပြု သောသူ ကိုမြင် ခြင်းငှာ၊ ပတ်လည် သို့ ကြည့်ရှုတော်မူ၏။

³³ ထို မိန်းမ သည်ကိုယ် ၌အဘယ်သို့ ဖြစ် သည်ကိုသိ သောကြောင့်
ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ် လျက်

အထံ တော်သို့ လာ

ပြီးလျှင် ၊ ပြပ်ဝပ် ၍

ထိုအကြောင်းရှိသမျှ ကို အဟုတ်အမှန် ကြားလျှောက် လေ၏။

³⁴ ကိုယ်တော်ကလည်း ၊

ငါ့သမီး ၊ သင် ၏ယုံကြည် ခြင်းသည် သင့် အနာကိုငြိမ်း စေပြီ။
ငြိမ်ဝပ် စွာ သွား

လော့။ ရောဂါ နှိပ်စက်ခြင်းနှင့်

ကင်းလွတ် စေ “ဟု မိန့် တော်မူ၏။

³⁵ ထိုသို့ မိန့် တော်မူစဉ် တွင်တရားစရပ်မှူး အိမ် မှ လူလာ ၍ ၊
ကိုယ်တော် ၏သမီး သေ ပါပြီ။ အဘယ်ကြောင့် ဆရာ ကို နှောင့်ရှက်
သေး သနည်းဟု ဆို ကြ၏။ ³⁶ ထို စကား ကို ယေရှု သည်ကြား လျှင်၊

မ ကြောက် ကြနှင့်။ ယုံကြည် ခြင်းစိတ်တခုသာ ရှိစေလော့ ဟု တရား စရပ်မှူး အား ချက်ခြင်းမိန့် တော်မူ၏။ ³⁷ ပေတရု ၊ ယာကုပ် ၊ ယာကုပ် ၏ညီ ယောဟန် မှတစ်ပါး

အဘယ်သူ ကိုမျှမ လိုက် စေ ဘဲ၊ ³⁸ တရားစရပ်မှူး အိမ် သို့ ရောက် ၍

အုန်းအုန်းသဲသဲ ပြုကြသည်ကို၎င်း မြင် တော်မူလျှင် ၊ ³⁹ အတွင်းသို့ ဝင် ၍

သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် အုန်းအုန်းသဲသဲ ပြု၍ ငိုကြွေး ကြသနည်း။ သူငယ် သေ

သည်မ ဟုတ်အိပ်ပျော် သည်” ဟု မိန့် တော်မူသော်၊ ⁴⁰ ထိုသူတို့သည် ပြက်ယယ်ပြု ကြ၏။ ထိုသူ

ရှိသမျှ တို့ကို ပြင်သို့ ထွက် စေပြီးမှသူငယ် ၏ မိဘ တို့ကို၎င်း ၊ ကိုယ်တော် နှင့် ပါသောသူ တို့ကို၎င်း ခေါ် ပြီးလျှင် ၊

သူငယ် လျောင်း ရာအရပ် သို့ ဝင် ၍ ၊ ⁴¹ သူငယ် ၏လက် ကို ကိုင် တော် မူလျက် ၊ တလိသ ကုမံ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ အနက် ကား၊ မိန်းမငယ်

ထ လော့ ငါဆို ၏ဟု ဆိုလို သတည်း။ ⁴² ထိုခဏခြင်း တွင် မိန်းမငယ် သည် ထ

၍ လှမ်းသွား ၏။ သူသည် တစ်ဆယ့်နှစ် နှစ် အရွယ်ရှိ ၏။ ထိုသူတို့ သည် အလွန် မိန်းမော တွေဝေခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ⁴³ ထို အမှုအရာ

ကို အဘယ်သူ မျှမသိ စေမည်အကြောင်း ၊ ထိုသူ တို့ကို ကျပ်တည်း စွာ ပညတ် တော်မူ၍ ၊ “ သူ့ အား စားစရာ

ပေး လော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

6

¹ ထို အရပ်မှကြွ ၍ တပည့် တော်တို့သည် လိုက် ကြသဖြင့်

မိမိ မြို့ သို့ ရောက် တော်မူ၏။ ² ဥပုသ်နေ့ ရောက် လျှင်

တရားစရပ် ၌ ဆုံးမ သြဝါဒပေးတော်မူ၏။ လူများ တို့သည် ကြားနာ ရလျှင်

မိန်းမော တွေဝေခြင်းသို့ ရောက်၍၊ ဤ သူသည် ဤ

အရာတို့ကို အဘယ်မှာ ရသနည်း။ သူရသော ပညာကားအဘယ် ပညာ နည်း။ ဤမျှလောက် သော တန်ခိုး များကို အဘယ်သို့ပြနိုင် သနည်း။³ သူ သည် လက်သမား မ ဟုတ်လော။ မာရီ

၏သား
မဟုတ်လော။ ယာကုပ် ၊ ယောသေ
၊ ယုဒ

၊ ရှိမုန် တို့၏ အစ်ကို မဟုတ်လော။ သူ
နှမ များသည်လည်း

ငါ တို့နှင့်

အနီးအပါး နေ ကြသည်မ ဟုတ်လောဟု ပြောဆိုလျက် စေတနာ စိတ်ပျက်ကြ၏။⁴ ယေရှု ကလည်း ၊

ပရောဖက် သည် မိမိ
မြို့ ၊ မိမိ

အဆွေ နေရာ၊ မိမိ

အိမ် မှတစ်ပါး

အခြားသောအရပ်၌

အသရေ ရှိသည်” ဟု ထိုသူ တို့အားမိန့် တော်မူ၏။

⁵ မကျန်းမမာ သောသူအချို့ပေါ်မှာလက် တော်ကိုတင် ၍ အနာကို ငြိမ်း စေခြင်းမှတစ်ပါး အဘယ်

တန်ခိုး တော်ကိုမျှ ထို

အရပ်၌ ပြ တော်မ မှုနိုင် ။⁶ ထိုသူ တို့သည် မယုံကြည် ကြသည်ကို အံ့ဩ

ခြင်းရှိတော်မူ၏။ ပတ်လည် ၌ရှိသော မြို့ ရွာများသို့ ဒေသစာရီ လှည့်လည် ၍

ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော်မူ၏။⁷ တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးသောတပည့်တော် တို့ကို ခေါ် တော်မူပြီးမှ ၊ ညစ်ညူး သောနတ် တို့ကို နိုင်စေခြင်းငှာ အခွင့်

ပေး လျက် ၊ နှစ် ယောက်စီနှစ် ယောက်စီစေလွှတ် တော်မူ၍ ၊⁸ “သင် တို့သည် တောင်ဝေး တစ်ခုမှတစ်ပါး

လမ်း ခရီးတို့ အဘယ် အရာကိုမျှ မယူ
ကြနှင့်။ လွယ်အိတ် နှင့်မုန့်

မှစ၍ ခါးပန်း ၌

ကြေး ငွေကို မ ယူကြနှင့်။”⁹ ခြေနင်း ကို စီး

ကြလော့။ အကျီ နှစ် ထပ်မ ဝတ် ကြနှင့် ဟု မှာထား တော်မူ၏။

10 ထိုမှတပါး သင်တို့သည် မည်သည် အိမ် သို့ ဝင် လျှင် ၊ ထို အိမ်တွင် ထို

အရပ်မှ မ

ထွက် မသွားမှီတိုင်အောင်နေ ကြလော့။” 11 အကြင်သူ တို့သည် သင် တို့ကို လက် မ ခံ၊ သင် တို့ စကားကိုနား

မ ထောင်ဘဲနေ၏။ ထို

သူတို့နေရာ အရပ်မှ ထွက်သွား စဉ်၊ သူ တို့တစ်ဘက်၌သက်သေ ဖြစ်စေခြင်းငှာ သင် တို့၏ခြေဘဝါး မှ မြေမှန် ကို ခါ လိုက်ကြ လော့။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ တရားဆိုးဖြတ် သောနေ့၌ ထိုမြို့သည် သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့ထက်သာ ခံရလတံ့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

12 တပည့်တော်တို့သည် ထွက်သွား ၍

နောင်တ တရား ကိုဟော ကြ၏။ 13 နတ်ဆိုး များ ကို နှင်ထုတ် ကြ၏။ မကျန်းမမာ သောသူများ တို့ကို ဆီ

နှင့်လူး ၍

အနာကို ငြိမ်း စေကြ၏။ 14 ထိုအခါ

သီတင်း တော်ကျော်စော သည်ဖြစ် ၍၊ ဟေရုဒ် မင်းကြီး သည် ကြား လျှင် ၊ ဗတုတိဇံ

ဆရာယောဟန်

သည် သေ

ခြင်းမှ

ထမြောက် လေပြီ။ ထိုကြောင့်

တန်ခိုး များကို ပြ နိုင်သည်ဟု ဆို ၏။ 15 လူအချို့ က၊ ဤသူသည် ဇလိယ

ဖြစ် သည်ဟု ဆို

ကြ၏။ အချို့ က၊ ရှေးပရောဖက် ကဲ့သို့ ပရောဖက် ဖြစ်သည်ဟု ဆို ကြ၏။ 16 ဟေရုဒ် သည် ကြား လျှင် ၊ ဤ

သူကား ငါ ၏အမိန့်နှင့် လည်ပင်းကိုဖြတ် သော ယောဟန် ဖြစ်၏။ သေခြင်းမှ ထမြောက် လေပြီဟုဆို လေ၏။ 17 အထက်က ဟေရုဒ်

သည် မိမိ

ည်

ဖိလိပုပု ၏ ခင်ပွန်း ဟေရောဒိ ကို သိမ်းယူ သဖြင့် ၊ ထိုမိန်းမ အကြောင်း ကြောင့် စေလွှတ် ၍ ယောဟန် ကို ဘမ်းဆီး ပြီးလျှင် ထောင် ထဲမှာ ချုပ်နှောင် လေ၏။¹⁸ အကြောင်းမူကား ၊ ယောဟန် က အရှင် မင်းကြီးသည် ညီ

တော်၏ခင်ပွန်း ကို မ

သိမ်း အပ် ဟု ဟေရုဒိ အား ဆို လေပြီ။¹⁹ ထိုကြောင့် ၊ ဟေရောဒိ

သည် ယောဟန် ကို ရန်ငြိုး ဖွဲ့သဖြင့်

သတ် ခြင်းငှာ အလိုရှိ ၏။²⁰ သို့သော်လည်း ယောဟန် သည် ဖြောင့်မတ် သန့်ရှင်း သောသူ ဖြစ်ကြောင်းကို ဟေရုဒိ သည် သိ

၍ သူ့

ကို ကြောက်ရွံ့ ရိုသေ၏။ သူ့

ကိုလည်း

စောင့်မ ၏။ အမူအရာများတို့၌ သူ

၏စကားကို နားထောင် ၍ ဝမ်းမြောက်သောစိတ် နှင့်လည်း

နားထောင် တတ်သည် ဖြစ်သောကြောင့် ထိုမိန်းမသည်အခွင့်မရနိုင်။

²¹ ထိုနောက်မှ အဆင်သင့် သောအခါ ဟေရုဒိ ကို ဘွား သောနေရက်၌

နှစ်စဉ်ပွဲ ကိုခံ၍ မှူးမတ် ၊ စစ်သူကြီး ၊ ဂါလိလဲ ပြည်၌

အကြီးအကဲ ဖြစ်သောသူ တို့ကို ကျွေး တော်မှုစဉ်တွင်၊²² ဟေရော

ဒိ ၏သမီး သည် ဝင် ၍

က သဖြင့် ၊ ဟေရုဒိ မှစ၍ အပေါင်းအဘော် တို့အား နူးညွတ် သော

စိတ် ကိုဖြစ်စေ၏။ ထိုအခါမင်းကြီး က၊ သင်သည် အလိုရှိ သမျှ ကို

တောင်း လော့၊ ငါပေး မည်ဟု ထိုမိန်းမငယ် အား ဆို လေ၏။²³ တစ်

ဖန် လည်း၊ သင်တောင်း သမျှ ကို ငါ နိုင်ငံ တစ်ဝက် တိုင်အောင် ငါ

ပေး မည်ဟု ကျိန်ဆို လေ၏။

²⁴ ထိုမိန်းမငယ်သည် ထွက် ၍

အဘယ် အရာကို တောင်း ရမည်နည်းဟု သူ၏

အမိ ကိုမေး လျှင်

အမိက၊ ဗတုတိဇံ

ဆရာယောဟန် ၏ ဦးခေါင်း ကို တောင်းလော့ဟု ပြန်ဆို သော်၊

²⁵ ချက်ခြင်း မိန်းမငယ်သည် မင်းကြီး ထံသို့ အလျင်တဆော ဝင် ၍ ၊

ဗတုတိဇံ

ဆရာယောဟန် ၏ ဦးခေါင်း ကို ဤလင်ပန်း ၌

အလျင်အမြန် ပေး တော်မူစေခြင်းငှာ ကျွန်မအလိုရှိ ပါသည်ဟု
တောင်းလျှောက် ၏။²⁶ မင်းကြီး သည် အလွန်ဝမ်းနည်း ခြင်းရှိ
သော်လည်း ၊ ကျိန်ဆို ခြင်းကို၎င်း ၊ အပေါင်းအဖော် တို့၏ မျက်နှာ
ကို၎င်း၊ ထောက် သောကြောင့်၊ ထိုမိန်းမငယ် ကို မ

ငြင်း မပယ်လို ၍၊²⁷ ဦးခေါင်း ကို ယူခဲ့

ဟု အမိန့်တော်ရှိ လျက် လူစောင့် တစ်ယောက်ကို ချက်ခြင်း
စေလွှတ် လျှင် ၊ လူစောင့်သည် သွား ၍

ယောဟန် ၏လည်ပင်းကို ထောင် ထဲမှာ ဖြတ် လေ၏။²⁸ ဦးခေါင်း
ကို လင်ပန်း ၌ ဆောင်ခဲ့ ၍

ထို မိန်းမငယ် အားပေး ပြီးမှ မိန်းမငယ် သည်လည်း

သူ့ အမိ ကို ပေး လေ၏။²⁹ ယောဟန် ၏တပည့် တို့သည်လည်း
ကြား သောအခါ လာ ၍ အလောင်း ကို ဆောင်သွား ပြီးလျှင် သင်္ချိုင်း
တွင်း၌

ထား ကြ၏။

³⁰ တမန်တော် တို့သည် ယေရှု ထံ တော်၌ စုဝေး

၍ ၊ မိမိတို့ပြု သမျှ

သွန်သင် သမျှ တို့ကို ကြားလျှောက် ကြ၏။³¹ ကိုယ်တော်ကလည်း
၊ တော ၌ဆိတ်ကွယ် ရာအရပ် သို့

လာ ကြ။ ခဏ

အားဖြည့်၍

ငြိမ်သက် စွာ နေကြဟု မိန့် တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ လူများ
သွား လာ ကြသည်ဖြစ် ၍ တမန်တော်တို့သည် အစာစား

ခြင်းငှာမျှ မ

အား နိုင်ကြ။³² ထိုကြောင့် ၊ လေ့ စီး၍ တော

၌ ဆိတ်ကွယ် ရာအရပ် သို့

သွား ကြ၏။³³ သွား ကြသည်ကို လူများ တို့သည်မြင် ၍

ကိုယ်တော်ဖြစ်သည်ကို သိ

လျှင် ၊ အမြို့မြို့ အရွာရွာတို့မှ

ထွက်၍

ထို အရပ်သို့ ကုန်းကြောင်း ပြေးသွား သဖြင့် ၊ တမန်တော် တို့ အရင်
ရောက်၍ အထံတော်၌စုဝေးကြ၏။³⁴ ယေရှုသည် ထွက်ကြွ ၍

လူ များ အပေါင်းတို့ကို တွေ့မြင် တော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် ထိန်း သူမ ရှိ ၊ ပစ်ထားသော သိုး

ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြသည်ကိုသနား ခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍

များစွာ သော ဆိုးမ ဩဝါဒကို ပေးတော်မူ၏။³⁵ မိုဃ်းချုပ် သောအခါတပည့် တော်တို့သည် ချဉ်းကပ် ၍ ၊ ဤအရပ်သည် တော အရပ် ဖြစ် ပါ၏။ မိုဃ်း

လည်း ချုပ်ပါပြီ။³⁶ လူများတို့သည် ပတ်ဝန်းကျင် ရွာ ဇနပုဒ် သို့ သွား ၍ စားစရာ

ကိုယ် စေခြင်းငှာအခွင့် ပေးတော်မူပါ။ သူ တို့၌ စားစရာမရှိပါဟု လျှောက်ကြလျှင်၊

³⁷ ကိုယ်တော်က၊ သူ တို့စားစရာ ဘို့ သင် တို့ပေး ကြလော့ ဟု ပြန်ပြော တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့ကလည်း ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် သွား ၍ ဒေနာရီ

အပြားနှစ်ရာ နှင့်မုန့် ကိုယ် ပြီးလျှင် သူ တို့အား စားစရာ ဘို့ ပေး

ရပါအံ့လောဟု လျှောက် ကြ၏။

³⁸ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့၌ မုန့် ဘယ်နှစ် လုံးရှိ သနည်း။ သွား ၍ ကြည့်ရှု ကြ ဟု မိန့် တော်မူသည် အတိုင်း သူတို့သည် သိ ပြီးမှ ၊ မုန့်ငါး လုံးနှင့်

ငါး နှစ် ကောင် ရှိပါသည်ဟု လျှောက် ပြန်၏။³⁹ ထိုအခါ လူအ ပေါင်း တို့ကို မြက် စိမ်း ပေါ်မှာ အစုစု လျောင်း ကြစေ ဟု အမိန့် တော် ရှိ၏။⁴⁰ သူတို့သည် တရာ

တစ်စု၊ ငါးဆယ် တစ်စု၊ အစုစု

လျောင်း ကြလျှင် ၊⁴¹ ကိုယ်တော်သည် မုန့် ငါး လုံးနှင့်

ငါး နှစ် ကောင်ကိုယူ ၍ ၊ ကောင်းကင် သို့

မျှော်ကြည့် လျက် ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့် ကိုဖဲ့ ၍

လူ များတို့ရှေ့ ၌ထည့်စေခြင်းငှာ တပည့် တော်တို့အား ပေး

တော်မူ၏။ ငါး နှစ် ကောင်ကို လည်း

လူအပေါင်း တို့အား ဝေငှ တော်မူ၏။⁴² လူအပေါင်း တို့သည် စား

၍ ဝ ကြပြီးမှ ၊⁴³ မုန့်နှင့်ငါး အကျိုးအပဲ့ ကို ကောက်သိမ်း ၍

တစ်ဆယ့်နှစ် တောင်း ၊ အပြည့် ရကြ၏။⁴⁴ မုန့် ကိုစား သောသူ ယောက်ျား အရေအတွက်ကား၊ လူငါးထောင် မျှလောက်ရှိ သတည်း။

45 စည်းဝေး သောသူတို့ကို လွတ် တော်မူစဉ် တွင်တပည့် တော်တို့ လှေစီး စေ၍

ကမ်းတစ်ဘက် ဗက်ဇဲဒ မြို့သို့

အရင် ကူးစေတော်မူ၏။ 46 စည်းဝေးသောသူ တို့ကို လွတ် ပြီးမှ ဆုတောင်း ပဌနာပြုအံ့သောငှာတောင် ပေါ်သို့ ကြွ တော်မူ၏။ 47 ည အချိန်ရောက် သောအခါ လှေ သည် အိုင် အလယ် ၌ ရှိ ၏။ ကိုယ်တော် သည် ကုန်း ပေါ်မှ တစ်ယောက်တည်း ရှိနေတော်မူ၏။ 48 လေ မ သင့် သောကြောင့်

တပည့် တော်တို့သည် တက်ခတ် ၍ပင်ပန်း ကြသည်ကို မြင် တော် မူ၏။ ည

သုံးချက်တီး ကျော် အချိန်၌ အိုင် ပေါ်မှ စက်တော်ဖြန့် လျက် ၊ သူ တို့ရှိရာ သို့ကြွ ၍ အနားမှာ ရှောက်သွား မည် ပြု တော်မူ၏။ 49 ထိုသို့ အိုင် ပေါ်မှာ စက်တော်ဖြန့်၍ ကြွ တော်မူသည်ကို သူတို့သည်မြင် လျှင်၊ ဖုတ် တစ္ဆေဖြစ် သည်ဟု

စိတ်ထင် နှင့်

အော်ဟစ် ကြ၏။ 50 ထိုသူအပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ကိုမြင် ၍ ထိတ်လန့် ခြင်း သို့ ရောက် ကြ၏။ ကိုယ်တော် သည် ချက် ခြင်း နှုတ်ဆက် ၍ “တည်ကြည်သောစိတ် ရှိကြလော့။ ငါ ပင်ဖြစ် သည်။

ကြောက်လန့် ကြနှင့် ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 51 လှေ ပေါ်၌ သူ တို့ရှိရာ သို့ တက် တော်မူလျှင်

လေ သည်ငြိမ် လေ၏။ ထိုသူ

တို့သည် အတိုင်း ထက်အလွန်မိန်းမော တွေဝေအံ့ဩခြင်းသို့ ရောက် ကြ၏။ 52 အကြောင်းမူကား ၊ သူ

တို့စိတ် နှလုံး မိုက် သည်ဖြစ် ၍

မုန့် ၌ပြသောတန်ခိုးတော်ကို ပမာဏ

မ ပြုကြ။ 53 ကမ်း တစ်ဘက်သို့ ကူး လျှင်

ဂ်နေသရက် နယ်သို့ ရောက် ၍

လှေကို ဆိုက် ကြ၏။ 54 လှေ မှ ဆင်း သောအခါ

လူ များ တို့သည် မျက်နှာ တော် ကို ချက် ခြင်း မှတ်မိ လျှင်၊

55 ပတ်ဝန်းကျင်အရပ် ၌

ရှိသမျှ သို့ ပြေးသွား ၍

မည်သည့်အရပ်၌ ရှိ တော်မူသည်ဟုကြား လျှင်၊ ထိုအရပ်

သို့ လူနာ
 များကို အိပ်ရာ နှင့် ဆောင်ခဲ့ ကြ၏။⁵⁶ မြို့ ရှာ ဇနပုဒ် သို့
 ရောက် တော်မူရာ၌
 မကျန်းမမာ သောသူ တို့ကို လမ်း နားမှာထား ၍ အဝတ် တော်၏
 ပန်းပွား ကိုမျှ တို့ ရပါမည်အကြောင်း
 အခွင့်တောင်း ကြ၏။ တို့
 သမျှ သော သူတို့သည်လည်း ချမ်းသာ ရကြ၏။

7

1 ထိုအခါ ဖာရိရှဲ တို့နှင့်
 ယေရုရှလင် မြို့မှ ရောက်လာ သော ကျမ်းပြု ဆရာအချို့ တို့သည်
 အထံ
 တော်၌
 စုဝေး ၍၊² တပည့် တော်အချို့ တို့သည် ညစ်ညူး သောလက် တည်း
 ဟူသောရေမဆေး သောလက်နှင့် အစာ
 စား
 သည်ကိုမြင် လျှင် အပြစ်တင်ကြ၏။³ အကြောင်းမူကား ၊ ရှေး
 လူအပေါင်းတို့မှ
 ဆက်ဆံသော နည်း ဥပဒေသကိုခံယူ သော ဖာရိရှဲ မှစ၍ယုဒ လူ
 အပေါင်း တို့သည် လက် ဆုပ် မ ဆေး ဘဲ အစာကို စား
 လေ့မ ရှိ။⁴ ဈေး မှ
 ပြန်လာသောအခါ ၌လည်း ဆေး
 ခြင်းမ ပြုဘဲစား လေ့မ ရှိ။ ထိုမှတပါး ၊ ခွက် ၊ ဖလား
 ၊ ကြေးဝါပုကန် ၊ ခုတင် တို့ ဆေး
 ခြင်းမှစ၍အခြား သောထုံးတမ်းများ ကို ခံယူ
 ၍ ကျင့် လေ့ရှိ၏။⁵ ထိုအခါ
 ဖာရိရှဲ တို့နှင့်
 ကျမ်းပြု ဆရာတို့က၊ ရှေး လူအပေါင်းတို့မှ
 ဆက်ခံ သောနည်း ဥပဒေသကို ကိုယ်တော် ၏ တပည့် တို့သည် မ
 ကျင့် ဘဲလျက် အဘယ်ကြောင့် ညစ်ညူး သောလက် နှင့် အစာ
 စား ကြပါသနည်း ဟု မေးလျှောက် ကြလျှင် ၊ ကိုယ်တော်က၊
 ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း၊⁶ ဟေရှာယ သည် လျှို့ဝှက် သော သင်
 တို့ကိုရည်မှတ် လျက်၊ ဤ
 လူမျိုး သည် နှုတ်ခမ်း နှင့် ငါ့ ကို ရိုသေ

ကြ၏။ စိတ် နှလုံးမူကား

ငါ နှင့် ဝေး လှ၏။” 7 လူတို့ စီရင် သော ပညတ် တို့ကို သွန်သင် ၍ နည်းဥပဒေပေးလျက်ပင်၊ ငါ့ ကို အချည်းနှီး ကိုးကွယ် ကြ၏ဟု၊ နောက်ဖြစ်လတုံသောအရာကို လျောက်ပတ် စွာ ဟော ခဲ့ ပြီ။” 8 အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ ပညတ် တော် ကို ပယ် ၍ ခွက်ဖလားဆေးခြင်းတည်းဟူသောလူ တို့မှ ဆက်ခံသော နည်းဥပဒေသကို ခံယူ လျက်၊ ထိုသို့သောအခြားအကျင့်အလေ့များတို့ ကို ကျင့်လေ့ ရှိကြ၏။” 9 သင်တို့သည် အဆက်ဆက်ခံသော နည်း ဥပဒေသကိုကျင့် ရသော အခွင့်ရှိစေခြင်းငှာ ၊ ဘုရားသခင် ၏ ပညတ် တော်ကို လျောက်ပတ် စွာ ပယ် ကြသည်တကား။” 10 မောရှေ ၏ ပညတ်ကား၊ မိဘ

ကို ရိုသေ

စွာပြုလော့။ အကြင်သူ သည် မိဘ

ကို နှုတ် ဖြင့်ပြစ်မှား၏။ ထိုသူ သည် အသေ

သတ် ခြင်းကို ခံစေဟု လာသတည်း။” 11 သင် တို့မူကား ၊ အကြင်သူ သည် ကိုယ် မိဘ ကို သင်တို့အသုံးရ နိုင်သမျှ သော ငါ ၏ဥစ္စာသည် အလှူ ဝတ္ထု တည်းဟူသောကော်ဘန် ဖြစ်စေဟုဆို ၏။” 12 ထိုသူသည် မိဘ

ဝတ်ကို အလျှင်း မ ပြု ရဟု မြစ်တား ၍။” 13 “မိမိ တို့အဆက်ဆက် ခံ သော နည်း ဥပဒေသအားဖြင့် ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တော် ကိုပယ် ကြ၏။ ထိုသို့သော

အကျင့်အလေ့ များ တို့ကို သင်တို့သည် ကျင့် လေ့ရှိကြသည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

14 ထိုအခါ

လူ အစုအဝေးအပေါင်းကို အထံတော်သို့ခေါ် ၍၊ သင်တို့ရှိသမျှ သည်နားထောင် နားလည် ကြလော့။” 15 လူ ပြင် မှ လာ၍ လူ

အတွင်း သို့ဝင် လျက်၊ လူ

ကိုညစ်ညူး စေနိုင် သော အရာ

တစုံတခု မျှမရှိ ။ လူ

အတွင်းမှ

ထွက် သောအရာ သည် လူ

ကို ညစ်ညူး စေသောအရာ ဖြစ် ၏။” 16 ကြားစရာနားရှိသောသူ

မည်သည်ကားကြားပါစေ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

17 လူ အစုအဝေးရှိရာမှ

ကြွ၍ အိမ် သို့

ဝင် တော်မူပြီးလျှင် ၊ တပည့် တော်တို့သည် ထို

ဥပမာ ကို မေးမြန်း ကြ ၏။ 18 ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင် တို့သည်

ဤမျှလောက် ပညာ မဲ့လျက် နေ သလော။ လူပြင် မှလာ၍ လူ

အတွင်း သို့ဝင် သမျှ သည် နှလုံး ထဲသို့မ ဝင်။” 19 ဝမ်း ထဲသို့ ဝင်

၍ အစာ

ရှိသမျှ ကို သန်ရှင်း စေသဖြင့်

ရေအိမ် တွင်

ဆင်းသွား သောကြောင့် ၊ လူ

ကို မ

ညစ်ညူး စေနိုင် သည်ကို နားမလည်ကြသလော။” 20 လူ အတွင်းမှ

ထွက် သော အရာ

မူကား ၊ လူ

ကို ညစ်ညူး စေသောအရာဖြစ်၏။” 21 လူ အတွင်း နှလုံး ထဲက

မကောင်း သော ကြံစည် ခြင်း၊ သူ့

မယားကို ပြစ်မှားခြင်း၊ မိန်းမ လွတ်နှင့် မှားယွင်းခြင်း၊ လူ အသက်

ကို သတ်ခြင်း၊” 22 သူ့ဥစ္စာကို ခိုး

ခြင်း၊ လောဘ

လွန်ကျူးခြင်း၊ မနာလို

ခြင်း၊ လှည့်စား ခြင်း၊ ညစ်ညူး ခြင်း၊ ငြူစူ ခြင်း၊ သူ့

အသရေကို ဖျက်ခြင်း၊ ထောင်လွှား စော်ကားခြင်း၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်း၊”

23 ဤ ဆိုးညစ် သောအရာ များ တို့သည် အတွင်း မှထွက်လာ ၍

လူ ကို ညစ်ညူး စေကြသည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

24 ကိုယ်တော်သည် ထို

အရပ်မှထ ၍ တုရု

မြို့နှင့် ဇိဒုန်မြို့၏ ကျေးလက် သို့

ကြွ တော်မူပြီးလျှင် အိမ် သို့

ဝင် ၍

အဘယ်သူ မျှမသိ စေခြင်းငှာအလို တော်ရှိသော်လည်း ပုန်းရှောင်

၍ နေတော်မ မူနိုင် ။ 25 အကြောင်းမူကား ၊ ညစ်ညူး သောနတ် စွဲ

သော မိန်းမငယ် ၏ အမိ

သည် သိတင်း တော်ကို ကြား သဖြင့်၊ ²⁶ မိမိ သမီး ထဲက

နတ်ဆိုး ကို နှင်ထုတ် တော်မူမည်အကြောင်း

တောင်းပန် လေ၏။ ထို

မိန်းမ ကား ၊ ဟေလသ

အမျိုး ၊ ရှုရိဖိနိတ် ပြည်သူဖြစ် သတည်း။ ²⁷ ယေရှုကလည်း၊

ရှေးဦးစွာ သား များကို ဝ

စွာကျွေးပါရစေ။ သား

၏ အစာ

ကို ယူ

၍ ခွေး အားမ ပေး

မချ အပ် “ဟု မိန့် တော်မူ၏။

²⁸ မိန်းမကလည်း မှန်ပါ၏သခင် ။ ခွေး မည်သည်ကား ၊ သား

တို့၏ စားနပ် စားပေါက်ကို စားပွဲ အောက် ၌ စား

မြဲထိုးစံရှိပါသည်ဟု ပြန် ၍ လျှောက်လျှင် ၊

²⁹ ကိုယ်တော်က၊ ထို စကား ကြောင့်

သင်သွား လော့။ နတ်ဆိုး သည် သင် ၏သမီး ထဲမှ

ထွက်သွား ပြီ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ³⁰ ထိုမိန်းမသည်မိမိ အိမ် သို့ ပြန်

၍

နတ်ဆိုး ထွက်သွား သည်ကို၎င်း ၊ သမီး

သည် အိပ်ရာ ၌

အိပ် လျက် ရှိသည်ကို၎င်း တွေ့ ၏။

³¹ တစ်ဖန်

ကိုယ်တော်သည် တုရု

မြို့နှင့် ဇိဒန် မြို့၏ ကျေးလက် မှ ထွက် ၍

ဒေကပေါလိ ပြည်နယ် ကို ရှောက်သွားသဖြင့် ၊ ဂါလိလဲ အိုင် သို့

ရောက် တော်မူ၏။ ³² ထိုအခါ

နားပင်း ၍

စကား အသောသူ တစ်ယောက်ကို အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ ၍၊ သူ့

အပေါ်မှာလက် တော်ကို တင် ပါမည်အကြောင်း

တောင်းပန် ကြ၏။ ³³ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူ

ကို လူအစုအဝေး

ထဲက ခေါ်၍ ၊ ဆိတ်ကွယ် ရာအရပ်သို့ သွားပြီးလျှင်၊ လက်ညှိုး
 တော်ကို သူ၏
 နား ပေါက်၌
 သွင်း တော်မူ၏။ တံထွေးနှင့် ထွေး ၍
 သူ၏ လျှာ ကိုလည်း တို့ တော်မူ၏။³⁴ ထိုနောက် ကောင်းကင် သို့
 ကြည့်မျှော် ၍
 ညီးတွားသံကိုပြု လျက် ၊ ဖေသ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ အနက်ကား၊
 ပွင့် စေဟု ဆိုလို သတည်း။³⁵ ထိုခဏခြင်း တွင် သူ
 သည် နား
 ပွင့် ခြင်း၊ လျှာ ကြော လွတ် ခြင်းရှိသဖြင့် စကားပြီပြီ ပြော နိုင်၏။
³⁶ ထိုအကြောင်းကို အဘယ်သူ အားမျှမပြော စေခြင်းငှာ သူ တို့ကို
 ပညတ် တော်မူ၏။ ပညတ် တော်မူသော်လည်း သူ တို့သည် သာ၍
 အလွန် သိတင်းကြားပြော ကြ၏။³⁷ အတိုင်း ထက်အလွန်မိန်းမော
 တွေဝေလျက်ရှိ၍၊ သူသည် အလုံးစုံ
 တို့ကို လျောက်ပတ် စွာ ပြု တော်မူပြီ။ နားပင်း သောသူ တို့ကို ကြား
 စေတော်မူပြီအ သောသူ တို့ကိုစကား ပြောစေတော်မူပြီဟုဆို ကြ၏။

8

¹ ထို အခါ
 စုဝေး သောသူအလွန် များ၍ စားစရာ
 မ ရှိ လျှင် ၊ ယေရှုသည် တပည့် တော်တို့ကို ခေါ်၍၊² ဤ လူ များ
 ကို ငါသနား ၏။ သို့
 ရက် ပတ်လုံး ငါ နှင့်အတူရှိ ကြပြီ။ စားစရာ
 အလျှင်း မ ရှိ ။”³ “အချို့ တို့သည် အဝေး
 က လာ သည်ဖြစ်၍ ၊ အစာမစားမှီ သူ
 တို့အိမ် သို့
 ငါလွတ် လျှင်
 လမ်း ခရီး၌
 မော ကြ လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။
⁴ တပည့် တော်တို့ကလည်း ၊ ဤ
 တော အရပ်၌
 ဤသူ တို့ကို အဘယ်သို့ ဝ စွာကျွေး နိုင် မည်နည်းဟု လျှောက် ကြ
 သော်၊

5 ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့တွင် မုန့် ဘယ်နှစ် လုံး ရှိ ပါသနည်း ဟု မေး
တော်မူလျှင် ၊ မုန့်ခုနှစ် လုံးရှိပါသည်ဟု လျှောက် ကြ၏။ 6 ထိုအခါ
“လူ့ အစုအဝေးကို မြေ ပေါ်မှာ လျောင်း ကြစေ ဟု အမိန့် တော်ရှိ၏။
မုန့် ခုနှစ် လုံးကိုလည်း

ယူ ၍ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှမုန့်ကိုဖဲ့ ၍
လူများတို့ရှေ့၌ ထည့် စေခြင်းငှာ တပည့် တော်တို့အား ပေး
တော်မူသည် အတိုင်း သူတို့သည် ထည့် ကြ၏။ 7 အနည်းငယ် မျှ
သော ငါး ကောင်ကလေးလည်း

ရှိ သည်ဖြစ်၍ ၊ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ လူများရှေ့၌ ထည့်
စေခြင်းငှာမိန့် တော်မူ၏။ 8 ထိုသူတို့သည် စား

၍
၀ ကြပြီးမှ ကြွင်းရစ် သောအကျိုးအပွဲ ကို ကောက်သိမ်း ၍
ခုနှစ် တောင်း အပြည့် ရကြ၏။ 9 စားသောသူအရေအတွက်ကား၊
လူလေးထောင် မျှလောက်

ရှိ သတည်း။ ထိုသူ
တို့ကို လွှတ် တော်မူပြီးမှ ၊ 10 တပည့် တော်တို့နှင့်တကွ လှေ ထဲသို့
ချက်ခြင်း ဝင် ၍ ၊ ဒါလမနုသ ကျေးလက် သို့
ရောက် တော်မူ၏။ 11 ထိုအခါ

ဖာရိရှဲ တို့သည် ထွက်လာ ၍
ကိုယ်တော် နှင့် ဆွေးနွေး ငြင်းခုံသည်တွင် စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းငှာ၊
မိုဃ်း ကောင်းကင်က ဖြစ်သော နိမိတ် လက္ခဏာကို တောင်း ကြ၏။
12 ကိုယ်တော် သည် စိတ် နှလုံးညည်းတွား သံကို ပြုတော်မူလျက် ဤ

လူမျိုး သည်နိမိတ် လက္ခဏာကိုအဘယ်ကြောင့် တောင်း သနည်း။ ငါ
အမှန် ဆို သည်ကားဤ လူမျိုး အား နိမိတ် လက္ခဏာကို မ
ပြ ရ ဟု မိန့် တော်မူပြီးလျှင်၊ 13 ထိုသူ တို့ရှိရာမှထွက် ၍
တစ်ဖန်

လှေထဲသို့ ဝင် ပြီးလျှင်ကမ်းတစ်ဘက် သို့
ပြန် တော်မူ၏။

14 တပည့်တော်တို့သည် မုန့် ကိုယူ ခြင်းငှာမေ့လျော့ ကြသဖြင့် ၊ လှေ
ပေါ်မှာ သူ တို့၌

မုန့် တစ်လုံးတည်း သာ ရှိ ၏။ 15 ကိုယ်တော်ကလည်း ၊ ဖာရိရှဲ
တို့၏တဆေး ကို၎င်း ၊ ဟေရုဒ် ၏တဆေး ကို၎င်း၊ သတိ

နှင့်ကြည့်ရှောင် ကြ ဟု ပညတ် တော်မူ၏။¹⁶ တပည့်တော်တို့ကို လည်း ၊ ငါတို့၌

မုန့် မ ပါ သောကြောင့်

ဤစကားကို မိန့်တော်မူသည်ဟု အချင်းချင်း ဆွေးနွေး ပြောဆို ကြ၏။¹⁷ ယေရှုသည် သိ

တော် မူ လျှင် ၊ သင် တို့၌ မုန့် မ ပါ သည် ကို ထောက် ၍ အဘယ်ကြောင့် အချင်းချင်း ဆွေးနွေး ပြောဆို ကြ သနည်း။ ယခု တိုင်အောင်နှလုံး မ သွင်း၊ နား

မ လည်ကြသလော။ သင် တို့ စိတ် နှလုံးမိုက် သေး သလော။”

¹⁸ မျက်စိ ရှိ လျက်ပင်မ မြင် ၊ နား

ရှိ လျက်ပင် မ

ကြား ၊ စိတ်မ အောက်မေ့ ဘဲနေကြသလော။”¹⁹ မုန့် ငါး လုံးကို လူ ငါးထောင် အား

ငါဖဲ့ သောအခါ

အကျိုးအပဲ့ ဘယ်နှစ် တောင်း

ကောက်သိမ်း သနည်း

ဟု မေး တော်မူလျှင်၊ တစ်ဆယ့်နှစ် တောင်းကောက်သိမ်းပါသည်ဟု လျှောက် ကြ၏။

²⁰ “မုန့်ခုနစ် လုံးကို လူလေးထောင် အား

ငါဖဲ့သောအခါ

အကျိုးအပဲ့ ဘယ်နှစ် တောင်း

ကောက်သိမ်း သနည်း ဟု မေးတော်မူလျှင်၊

ခုနစ် တောင်းကောက်သိမ်းပါသည်ဟု လျှောက် ကြ၏။

²¹ .သို့ဖြစ်လျှင် ၊ သင် တို့သည် နားမ လည်ဘဲ အဘယ်သို့နေကြ သနည်း” ဟု မိန့် တော်မူ၏။

²² ဗက်ဇဲဒ မြို့သို့

ရောက် တော်မူလျှင် ၊ လူကန်း တစ်ယောက်ကို အထံ

တော်သို့ဆောင်ခဲ့ ၍ ၊ ထိုသူ

ကို တို့

တော် မူ မည်အကြောင်း တောင်းပန် ကြ၏။²³ ကိုယ်တော် သည် လူကန်း ကိုလက် ဆွဲ ၍ မြို့ ပြင် သို့ ထွက် ပြီးမှ ၊ သူ၏

မျက်စိ ကို တံထွေးနှင့်ထွေး ၍

သူ့ အပေါ်မှာလက် တော်ကိုတင် လျက်၊ သင်သည် တစ်စုံတစ်ခု ကို မြင်သလော ဟု မေး တော်မူ၏။

24 ထိုသူသည် ကြည့်မျှော် လျှင် ၊ လူ

တို့သည် သစ်ပင် ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ လှမ်းသွား သည်ကို အကျွန်ုပ်မြင် ပါသည် ဟု လျှောက် ၏။ 25 နောက်တစ်ဖန် သူ၏ မျက်စိ ပေါ်မှာ လက် တော်ကိုတင် ၍

ကြည့်မျှော် စေတော်မူလျှင် ၊ သူသည် ပကတိ

အဖြစ်သို့ ရောက်၍

အလုံးစုံ တို့ကို ရှင်းလင်း စွာမြင် လေ၏။ 26 ကိုယ်တော်ကလည်း၊ မြို့ ထဲသို့ မ ဝင် နှင့်။ မြို့၌ အဘယ်သူကိုမျှမပြောနှင့် ဟု မိန့် တော် မူ၍

သူ့ ကို မိမိ

နေရာ သို့

လွတ် လိုက်လေ၏။ 27 ယေရှု သည် ဖိလိပုပု

ကံသရီ မြို့၏ ကျေးလက် သို့

တပည့် တော်တို့နှင့်တကွ ကြွ တော်မူစဉ် ၊ လမ်း ခရီး၌

လူ များတို့သည် ငါ့ ကို အဘယ်သူ ဖြစ် သည်ဆို ကြသနည်း ဟု တပည့် တော်တို့ကို မေးမြန်း တော်မူလျှင်၊ 28 လူအချို့က၊ ကိုယ်တော် သည် ဗတုတိဇံ

ဆရာယောဟန် ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ အချို့ က လေိယ

ဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း ၊ အချို့ က ပရောဖက် တပါးပါး ဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း ဆို

ကြပါ၏ဟု လျှောက် ကြသော်၊ 29 သင် တို့လည်း

ငါ့ ကို အဘယ်သူ ဖြစ် သည် ဆို

ကြသနည်း

ဟု မေးမြန်း တော်မူလျှင် ၊ ပေတရု က၊ ကိုယ်တော် သည် ခရစ်တော် ဖြစ် တော်မူသည်ဟု လျှောက် လေ၏။

30 ကိုယ်တော် ၏အကြောင်း ကို အဘယ်သူ အားမျှမပြော စိမ့်သော ငှာတပည့် တော်တို့ကို ပညတ် တော်မူ၏။ 31 ထိုမှတစ်ပါး၊ လူ သား သည်များစွာ ခံရ မည်။ လူ

အကြီးအကဲ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်း ပြု ဆရာ တို့၏ ငြင်းပယ် ခြင်းကို၎င်း ၊ အသေ

သတ်ခြင်းကို၎င်းခံရမည်။ သုံး

ရက်မြောက် သောနေ့ ၌ ထမြောက် လိမ့်မည် ဟူသော အကြောင်း များကို တပည့် တော်တို့အား ပြ စ ပြုတော်မူ၏။³² ထိုသို့အတည့် အလင်း ပြတော်မူသောကြောင့် ပေတရု

သည် ကိုယ်တော် ကို မိမိ

နှင့်အတူခေါ်၍

အပြစ်တင် သောစကား ကို လျှောက် သော် ၊³³ ကိုယ်တော်သည် မျက်နှာတော်ကိုလှည့်၍

တပည့် တော်တို့ကိုကြည့်ရှု လျက်၊ အချင်းရန်သူ ၊ ငါ့ နောက် သို့ ဆုတ် လော့။ သင်သည် ဘုရားသခင် ၏အရာ ကို စိတ်မ စွဲလမ်း ၊ လူ တို့၏အရာ ကိုသာ စွဲလမ်းသည် ဟူ၍ပေတရု

ကို ဆုံးမ တော်မူ၏။³⁴ ထိုအခါ

တပည့် တော်တို့နှင့်

ပရိသတ် များ ကို ခေါ် တော် မူ ပြီး လျှင်၊ အကြင်သူ သည် ငါ ၌ဆည်းကပ် ခြင်းငှာအလိုရှိ ၏။ ထိုသူသည် ကိုယ်ကိုကိုယ် ငြင်းပယ် ရမည်။ ကိုယ် လက်ဝါးကပ်တိုင် ကို ထမ်း ၍

ငါ့ နောက်သို့ လိုက် ရမည်။”³⁵ အကြင်သူ သည် မိမိ

အသက် ကို ကယ်ဆယ် ခြင်းငှာအလိုရှိ ၏။ ထိုသူသည် အသက် ရှုံး လိမ့်မည်။ အကြင်သူ သည် ငါ့ ကြောင့် ၎င်း ၊ ဧဝံဂေလိ တရားကြောင့်၎င်း အသက် ရှုံး ၏။ ထိုသူသည် မိမိ

အသက် ကို ကယ်ဆယ် လိမ့်မည်။”³⁶ လူ သည်ဤ စကြဝဠာ ကို

အကြွင်းမဲ့ အစိုးရ ၍ မိမိ

အသက် ဝိညာဉ်ရှုံး လျှင်

အဘယ် ကျေးဇူး ရှိသနည်း။”³⁷ မိမိ အသက် ဝိညာဉ်ကို အဘယ် ဥစ္စာနှင့်

ရွေး နိုင်သနည်း။”³⁸ “မျောက်မထား သော ဤ

လူမျိုး ဆိုး တွင် အကြင်သူ သည် ငါ့ ကို၎င်း ၊ ငါ့ စကား ကို၎င်းရှက် ၏။ လူ

သား သည် မိမိ

အဘခမည်းတော် ၏ ဘုန်း အာနုဘော်ကို ဆောင် လျက်၊ သန်ရှင်း သော ကောင်းကင် တမန် အခြံအရံတို့နှင့် ကြွလာ သောအခါ

ထိုသူ ကို ရှက် တော်မူလတံ့။

9

1 ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်သည် တန်ခိုး နှင့်တကွတည် ကြောင်းကို ဤ

အရပ်၌ ရှိ သောသူ
အချို့ တို့သည် မ
မြင် မှီသေ ခြင်းသို့ မ

ရောက် ရကြ ဟုမိန့် တော်မူ၏။ 2 ခြောက် ရက် လွန် သောအခါ ယေရှု သည် ပေတရု

၊ ယာကုပ် ၊ ယောဟန် တို့ကိုခေါ် ၍ ၊ အခြား သူမပါဘဲမြင့် လှစွာ သော တောင် ပေါ်တွင်ဆိတ်ကွယ် ရာအရပ်သို့

ဆောင်ကြ တော်မူ၏။ သူ
တို့ရှေ့ ၌ထူးခြားသော အဆင်း အရောင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ၊

3 အဝတ် တော်လည်း

ပြောင်လက် လျက်၊ ဤမြေ ၌
အဘယ်ခဝါသည် မျှ မ

တတ်နိုင် အောင် မိုဃ်းပွင့်ကဲ့သို့ အလွန် ဖြူ လျက်ရှိ၏။ 4 မောရှေ နှင့်

ဇလီယ သည် ထင်ရှား ၍
ယေရှု နှင့်အတူ စကားပြောလျက် ရှိ ၏။ 5 ထိုအခါ

ပေတရု က အရှင် ဘုရား၊ ဤ
အရပ်၌ နေ

ဘွယ်ကောင်း ပါ၏။ ကိုယ်တော် ဘို့ တဲတစ် ဆောင်၊ မောရှေ ဘို့ တစ် ဆောင်၊ ဇလီယ

ဘို့တစ် ဆောင်၊ တဲ

သုံး ဆောင်ကို အကျွန်ုပ်တို့ ဆောက်လုပ် ပါရစေဟု လျှောက် လေ ၏။ 6 တပည့် တော်တို့သည် အလွန်ကြောက် သောကြောင့်

ပေတရုသည် ယောင်ယမ်း ၍ ထိုသို့လျှောက် သတည်း။ 7 ထိုအခါ မိုဃ်းတိမ် သည် သူ

တို့ကိုလွှမ်းမိုး ၍ ၊ ဤသူ
သည်ငါ ၏ချစ် သား ပေတည်း ။ သူ

၏စကားကို နားထောင် ကြလော့ဟု မိုဃ်းတိမ် က အသံ တော်ဖြစ် လေ၏။

8 ထိုခဏခြင်း တွင် တပည့်တော်တို့သည် ပတ်လည်သို့ကြည့်ရှု လျှင်၊ မိမိ

တို့နှင့်အတူ ယေရှု တယောက်တည်း မှတပါး

အဘယ်သူ ကိုမျှ မ

မြင် ကြ။ 9 တောင် ပေါ်မှဆင်းကြွ သောအခါ ကိုယ်တော်က၊

လူ သား သည် သေ

ခြင်းမှ

မ ထမြောက် မှီ တိုင်အောင် သင် တို့ ယခုမြင် သော အရာ ကို အဘယ်သူ အားမျှ မကြား မပြောကြနှင့်” ဟု တပည့် တော်တို့ကို ပညတ် တော်မူ၏။ 10 တပည့်တော်တို့သည် ထိုစကား

ကို မှတ်မိ ၍

သေ ခြင်းမှ

ထမြောက် ခြင်းသည် အဘယ်သို့ ဆိုလို သနည်း ဟု အချင်းချင်း ဆွေးနွေးမေးမြန်းကြ ၏။ 11 ထိုအခါ

တပည့်တော်တို့က၊ ဧလိယ

သည် အရင် လာ မည်ဟု ကျမ်းပြု ဆရာတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆို ပါသနည်းဟု မေးလျှောက် ကြလျှင် ၊ 12 ကိုယ်တော်က၊ ဧလိယ

သည် အရင် လာ ၍ အလုံးစုံ

တို့ကို ပြုပြင် ရသည် မှန် ပေ၏။ လူ

သား သည်လည်း

အလွန် ဆင်းရဲ ၍

ကဲ့ရဲ့ ပယ်ထားခြင်းကို ခံရမည်ဟု ကျမ်းစာ လာ၏။” 13 ငါဆို သည်ကား၊ ဧလိယ

သည် ရောက် လေပြီ။ သူ

၏အကြောင်း ကို ကျမ်းစာရေး ထားသည်အတိုင်း လူ များသည် သူ

အားပြုချင် သမျှ ကို ပြု ကြပြီ” ဟုမိန့် တော်မူ၏။

14 တပည့် တော်တို့ရှိရာ သို့ ရောက် တော်မူသောအခါ များစွာ သော လူ အစုအဝေးသည် သူ

တို့ကို ဝိုင်း လျက် ၊ ကျမ်းပြု ဆရာတို့သည် သူ

တို့နှင့်

ဆွေးနွေး မေးမြန်းကြသည်ကို မြင် တော်မူ၏။ 15 စုဝေး လျက်ရှိ သော လူအပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ကိုမြင် လျှင် ချက်ခြင်း အံ့သြ

မိန်းမောခြင်းရှိလျက်

အထံ တော်သို့ ပြေး ၍

နှုတ်ဆက် ကြ၏။¹⁶ ကိုယ်တော်ကလည်း ၊ သင်တို့သည် သူ
တို့နှင့်

အဘယ်သို့ ဆွေးနွေး မေးမြန်းကြသနည်း ဟု ကျမ်းပြု ဆရာ တို့ကို
မေး တော်မူလျှင်၊

¹⁷ လူ အစုအဝေး၌ ပါသော သူ

တယောက် က၊ အရှင် ဘုရား၊ အ

သောနတ် အစွဲခံရ သော အကျွန်ုပ် ၏သား ကို အထံ

တော်သို့

ဆောင်ခဲ့ ပါပြီ။¹⁸ နတ်သည် ဘမ်းစား လေ ရာရာ၌ သူ့

ကိုမြေပေါ်မှာလှဲ ၍ ၊ သူ

သည်လည်း

ခံတွင်း မှ အမြုတ်ထွက်လျက် ၊ အံသွား ခဲကြိတ် လျက် ၊ ပိန်ခြောက်
လျက်နေရပါ၏။ ထိုနတ် ကို နှင်ထုတ် ပါမည်အကြောင်း

တပည့် တော်တို့အား အကျွန်ုပ်လျှောက် ၍

သူတို့သည် မ

တတ်နိုင် ကြပါဟု လျှောက် သော်၊

¹⁹ ကိုယ်တော်က၊

ယုံကြည် ခြင်းမရှိသောအမျိုး ၊ ငါသည် သင် တို့နှင့်တကွ အဘယ်
မျှ ကာလ ပတ်လုံးနေ ရ မည်နည်း။ သင် တို့ကို အဘယ်မျှ ကာလ

ပတ်လုံးသည်းခံ ရမည်နည်း။ သူငယ် ကို ငါ ထံသို့ ယူခဲ့ ကြ” ဟု မိန့်
တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ယူခဲ့ ကြ၏။²⁰ ထိုနတ် သည် ကိုယ်တော် ကိုမြင်

လျှင် ချက်ခြင်း သူငယ် ကို တောင့်မာ စေသဖြင့်

သူငယ်သည် မြေ ပေါ်မှာ လဲ ၍

အမြုတ် ထွက်လျက် ကိုယ်ကို လှိမ့် လျက်နေ၏။²¹ ကိုယ်တော်က
လည်း၊

ဤသို့ ဖြစ် သည်ကား၊ အဘယ်မျှလောက် ကြာ ပြီနည်း” ဟု သူငယ်
၏အဘ အား မေး

တော် မူလျှင် ၊ အဘက၊ ငယ် သော အရွယ် ကပင် ဖြစ် ပါ၏။

²² သူငယ် ကို သေ

စေခြင်းငှာ မီး ၌ ၎င်း ၊ ရေ

၌ ၎င်း

အကြိမ်ကြိမ် လဲ စေတတ်၏။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် တတ်နိုင် တော်မူလျှင်

အကျွန်ုပ် တို့ကို သနား

၍ကယ် တော်မူပါဟု လျှောက် လေ၏။

23 ယေရှု ကလည်း ၊

သင်သည် ယုံကြည်နိုင်သလော။ ယုံကြည် သောသူ ဖြစ် လျှင် ခပ်သိမ်း သောအမှုတို့ကို တတ်နိုင် သည်” ဟု မိန့် တော်မူ၏။

24 သူငယ် ၏အဘ သည် ချက်ခြင်း ဟစ်ကြော် ၍ အကျွန်ုပ်ယုံကြည် ပါ၏သခင်။ မယုံကြည် သည်ကို မစ

တော်မူပါဟု မျက်ရည်နှင့် လျှောက် ပြန်လေ၏။ 25 ထိုအခါ

လူ များတို့သည် စုဝေး

လျက် ပြေးလာကြသည်ကို ယေရှု သည်မြင် လျှင်၊ နားပင်း ၍

စကား အ

သောနတ် ၊ သူငယ် မှ ထွက် လော့၊ နောက်တစ်ဖန် မဝင် နှင့် ငါ အမိန့် ရှိ၏ ဟု ထိုညစ်ညူး သောနတ် ကို ဆုံးမ ၍ မိန့်

တော်မူသဖြင့် ၊ 26 နတ်သည် အော်ဟစ် ၍

အလွန် တောင့်မာ စေပြီးမှ ထွက်သွား ၏။ သူငယ်သည် သေ

သကဲ့သို့ ဖြစ် ၏။ သေ

ပြီဟု လူများ ဆို ကြ၏။ 27 ယေရှု သည် သူ၏

လက် ကိုကိုင် ၍ ချီကြွ တော်မူသဖြင့် သူသည်ထ လေ၏။ 28 အိမ် သို့

ဝင် တော်မူပြီးမှ တပည့် တော်တို့က၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ထိုနတ် ကို အဘယ်ကြောင့် မ နှင်ထုတ် နိုင် ပါသနည်းဟု တိတ်ဆိတ် စွာမေး လျှောက် ကြသော်၊ 29 ကိုယ်တော်က၊ ဆုတောင်း ခြင်း၊ အစာရှောင် ခြင်းမှတစ်ပါး

အဘယ်သို့ သောအားဖြင့် ထို နတ်မျိုး သည် မ

ထွက် နိုင် ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 30 ထို အရပ်မှထွက် ၍ ဂါလိလဲ ပြည်

အလယ်၌ ရှောက်သွား ကြစဉ်တွင်အဘယ်သူ မျှသိ စေခြင်းငှာ အလို တော်မ ရှိ။ 31 အကြောင်းမူကား ၊ လူ

သား သည် လူ

တို့လက် သို့

အပ်နှံ ခြင်းကို၎င်း ၊ အသေ သတ်ခြင်းကို၎င်းခံရမည်။³² ခံပြီးမှ သုံး ရက်မြောက်သောနေ့ ၌ ထမြောက် လိမ့်မည်ဟူသော အကြောင်း များကို တပည့် တော်တို့အား ပြ တော်မူ၏။ ထိုအကြောင်း များကို သူ တို့သည် နားမလည် သော်လည်း ၊ ကိုယ်တော် ကို မမေး မ လျှောက်ဝံ့ကြ။³³ ကပေရနောင် မြို့သို့

ရောက် ၍

အိမ် ၌ ရှိ တော်မူလျှင် ၊ သင်တို့သည် လမ်း ၌ အဘယ် အမှုကို အချင်းချင်း ၎င်းခံ ကြသနည်းဟု မေး တော်မူသည်ကို၊³⁴ သူ တို့သည် တိတ်ဆိတ် စွာနေကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ အဘယ်သူ သည်သာ၍ ကြီးမြတ်အံ့နည်းဟု လမ်း ၌

အချင်းချင်း ၎င်းခံ ကြ၏။³⁵ ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် ထိုင် လျက် တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးတို့ကိုခေါ် တော်မူ၍ ၊

အရင် အဦးဖြစ်လို သောသူ မည်သည်ကား နောက်ဆုံး ဖြစ် ရမည်။ အလုံးစုံ တို့၏ အစေခံ လည်း ဖြစ် ရမည်” ဟု မိန့် တော်မူ၏။

³⁶ သူငယ် တစ်ယောက်ကိုလည်း ယူ ၍ သူ

တို့ အလယ် ၌ ထား ပြီး မှ လက် တော် နှင့် ချီ ပိုက် လျက်၊³⁷ အကြင်သူ သည် ငါ့ မျက်နှာ ကိုထောက်၍ဤကဲ့သို့ သော သူငယ် တစ်စုံတစ်ယောက် ကိုလက်ခံ ၏။ ထိုသူ သည် ငါ့ ကိုပင်လက်ခံ ၏။ ငါ့ ကိုလက်ခံ သောသူ သည်လည်း ငါ့ ကိုသာ လက်ခံ သည်မ ဟုတ်။ ငါ့ ကိုစေလွှတ်

တော်မူသောသူ ကိုပင် လက်ခံသည်” ဟု မိန့် တော်မူ၏။

³⁸ ယောဟန် ကလည်း၊ အရှင် ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူမလိုက် ဘဲလျက် ကိုယ်တော် ၏နာမ ကို အမှီပြု

နတ်ဆိုး တို့ကိုနှင့်ထုတ် သောသူတစ် ယောက်ကို အကျွန်ုပ်တို့ တွေ ပါ၏။ သူသည်အကျွန်ုပ် တို့နှင့်အတူမ လိုက်

သောကြောင့်

အကျွန်ုပ်တို့သည် မြစ်တား ကြပါသည်ဟု လျှောက် လေသော်၊

³⁹ ယေရှု က၊ ထိုသူ ကိုမ မြစ်တား ကြနှင့်။ ငါ့ နာမ ကို အမှီပြု လျက် တန်ခိုး ကိုပြ ၍

ငါ့ ကိုအလွယ်တကူ ကဲ့ရဲ့ နိုင် သောသူ တစ်ယောက်မျှ မရှိ ။”
40 သင်တို့၏ရန်သူ ဘက်၌မ ရှိ သောသူ သည် သင်တို့ ဘက် ၌ရှိ
၏။” 41 သင်တို့သည်ခရစ်တော် နှင့် ဆိုင် သည်ဟု ငါ့မျက်နှာကို
ထောက်၍အကြင်သူ သည် သင် တို့အား ရေ

တခွက် ကိုမျှပေး ၏။ ထိုသူသည် အကျိုး ကို မ
ရဘဲမ နေရာ၊ ငါအမှန် ဆို ၏။” 42 ငါ့ ကို ယုံကြည် သော ဤ
သူငယ် တစ်စုံတစ်ယောက် ကို အကြင်သူ သည် မှားယွင်း စေ၏။

ထိုသူသည်လည်း ဤ
ကြိတ်ဆုံ ကျောက်ကိုဆွဲ ၍
ပင်လယ် ၌ ချ ခြင်းကိုခံရလျှင်

အနေသာ၍ ကောင်း ၏။” 43 သင် ၏လက် သည်သင့် ကိုမှားယွင်း
စေလျှင်

လက် ကိုဖြတ် လော့။” 44 ပိုးမသေ၊ မီးမငြိမ်းရာ၊ ငရဲ
အတွင်း မငြိမ်းနိုင် သော မီး

ထဲသို့ လက် နှစ် ဘက်စုံနှင့် ဝင် ရသည်ထက် ၊ လက် ချို့တဲ့ ၍
အသက် ရှင်ခြင်းသို့ ဝင်စား သော် သာ၍ ကောင်း၏။” 45 သင် ၏ခြေ
သည် သင့် ကိုမှားယွင်း စေလျှင်

ခြေ ကိုဖြတ် လော့။” 46 ပိုးမသေ၊ မီးမငြိမ်းရာ၊ ငရဲ
အတွင်း မငြိမ်းနိုင်သောမီးထဲသို့ ခြေ နှစ် ဘက်စုံနှင့်ချ ခြင်းကို ခံရ
သည်ထက် ၊ ခြေ ချို့တဲ့၍ အသက် ရှင်ခြင်းသို့

ဝင်စား သော် သာ၍ ကောင်း၏။” 47 သင် ၏မျက်စိ သည်လည်း
သင့် ကိုမှားယွင်း စေလျှင်
မျက်စိ ကိုထုတ် လော့။” 48 ပိုး မ သေ ၊ မီး

မ ငြိမ်း ရာ ၊ ငရဲ
မီးထဲသို့

မျက်စိ နှစ် ဘက်စုံနှင့်ချ ခြင်းကို ခံရသည်ထက် ၊ မျက်စိ တစ်ဘက်
နှင့် ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်သို့

ဝင်စား သော် သာ၍ ကောင်း၏။” 49 ယဇ် ကောင် ရှိ သမျှ တို့၌
ဆားခတ်ရသကဲ့သို့ခပ်သိမ်း သောသူတို့သည် မီး

ဆား ခတ် ခြင်း ကို ခံ ရ ကြ မည်။” 50 ဆား သည် ကောင်း
၏သို့သော်လည်း အငန် ကင်းပျောက်လျှင် ၊ ငန်သောအရသာ ကို
အဘယ်သို့ ရ ပြန်မည်နည်း။ သင် တို့၌ ဆား ရှိ စေ ကြ လော့။

အချင်းချင်း အသင့်အတင့် နေကြလော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

10

1 ထို အရပ်မှ ကိုယ်တော်သည်ထ ဤ
 ယော်ဒန် မြစ်တစ်ဘက် ကို ရှောက်သွားသဖြင့်
 ယုဒ ပြည် စွန်းသို့
 ရောက်
 တော်မူ၏။ လူ
 များတို့သည် အထံ
 တော်၌ စုဝေး ပြန် ၍၊ ထုံးစံ
 ရှိတော်မူသည်အတိုင်း တစ်ဖန်
 ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော်မူ၏။ 2 ဖာရိရှဲ တို့သည် အထံတော်သို့လာ ၍
 1 လူ
 သည် မိမိမယား
 နှင့်ကွာ အပ် သလောဟု စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းငှာမေးလျှောက် ကြ
 သော်၊ 3 ယေရှုက၊ မောရှေ သည်သင် တို့အား အဘယ်သို့ စီရင် သနည်း
 ဟုလှန် ၍ မေး တော်မူလျှင်၊ 4 သူ တို့က၊ ဖြတ်စာ ကို ပေး
 ၍ မယားနှင့် ကွာ စေခြင်းငှာမောရှေ စီရင် ပါသည်ဟု လျှောက်
 ကြ၏။
 5 ယေရှု ကလည်း ၊ သင် တို့စိတ် နှလုံး ခိုင်မာသောကြောင့်
 မောရှေသည် ထို
 ပညတ် ကို ရေး ထားသတည်း။” 6 ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်း တော်မူစက
 ယောက်ျား နှင့် မိန်းမ နှစ်ယောက်တည်းကို ဖန်ဆင်း တော်မူ၏။”
 7 ထို အကြောင်း ကြောင့်ယောက်ျား သည် ကိုယ် မိဘ ကိုစွန့် ၍ ကိုယ်
 ခင်ပွန်း ၌ မှီဝဲ သဖြင့် ၊” 8 ထိုသူနှစ် ယောက်တို့သည် တသား
 တကိုယ်တည်းဖြစ် ရလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့်
 လင်မယားတို့သည် နှစ် ဦးမ ဟုတ်
 တစ်ဦးတည်း ဖြစ်၏။” 9 ဘုရားသခင် တွဲဘက် ၍ ထမ်းဘိုးတင်
 တော်မူသောအရာ ကို လူ
 မ ခွဲ မခွာစေနှင့်” ဟု မိန့် တော်မူ၏။
 10 နောက်တစ်ဖန် တပည့် တော်တို့သည် အိမ် ၌ ရှိစဉ်၊ ထို
 အကြောင်း ကို မေးလျှောက် ပြန်ကြ၏။ 11 ကိုယ်တော်ကလည်း၊
 အကြင်သူ သည် မယား

နှင့်ကွာ၍ အခြား သောမိန်းမနှင့် စုံဘက် ခြင်းကိုပြု၏။ ထို သူသည် မိမိမယားကို ပြစ်မှား ၏။” 12 မိန်းမ သည်လည်း

မိမိ လင် နှင့်ကွာ၍ အခြား သောယောက်ျားနှင့်စုံဘက် ခြင်းကိုပြု လျှင်

မှားယွင်း ခြင်းသို့ ရောက်သည်” ဟု မိန့် တော်မူ၏။

13 ထိုအခါ သူငယ် တို့ကို လက်တော်နှင့် တို့

စေခြင်းငှာ အထံ တော်သို့ ဆောင်ခဲ့ သည်ဖြစ်၍၊ တပည့် တော် တို့သည် ဆောင်ခဲ့သောသူ တို့ကို အပြစ်တင် ကြ၏။ 14 ယေရှု သည် မြင် တော်မူလျှင်

အမျက် တော်ထွက်၍ ၊ ထို သူငယ် တို့ကို ငါ့ ထံသို့ လာ ပါစေလေ။

မ ဆီးတား ကြနှင့်။ ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်သည် ထိုသို့သော သူတို့၏ နိုင်ငံဖြစ် ၏။” 15 ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ အကြင်သူ သည်

ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်ကို သူငယ် ကဲ့သို့ မ ခံယူ ၊ ထိုသူသည် နိုင်ငံ တော်သို့ မ ဝင် ရ ဟု မိန့် တော်မူပြီးမှ၊ 16 သူငယ် တို့ကို ချီပိုက် ၍

သူ တို့အပေါ်မှာ လက် တော်ကိုတင် လျက် ကောင်းကြီး ပေးတော် မူ၏။

17 လမ်း မှာ ကြွ တော်မူစဉ်တွင်လူတယောက် သည် အထံ

တော်သို့ပြေး ၍ ဒူးထောက် လျက် ၊ ကောင်းမြတ် သောဆရာ ၊ ထာဝရ

အသက် ကို အမွေ ခံရအံ့သောငှာ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ် အမှုကိုပြု ရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက် သော်၊ 18 ယေရှု က၊ ငါ့ ကိုကောင်းမြတ် သည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ် သနည်း။ ဘုရားသခင် တစ်ပါးတည်း သာ

ကောင်းမြတ် တော်မူ၏။” 19 “သင်သည် ပညတ် တော်တို့ကို သိ သည်မဟုတ်လော။ သို့

မယားကိုမ ပြစ်မှားနှင့်။ လူအသက်ကို မ

သတ်

နှင့်။ သူဥစ္စာကိုမ

ခိုး နှင့်။ မမှန် သောသက်သေကိုမ ခံနှင့်။ သူဥစ္စာကို မတရား

သဖြင့်မ သိမ်းနှင့်။ မိဘ

ကို ရိုသေ စွာ ပြုလော့” ဟု မိန့် တော်မူလျှင် ၊

20 အရှင် ဘုရား၊ ထို

ပညတ် ရှိသမျှ တို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ငယ် သော အရွယ် မှ စ၍
စောင့်ရှောက် ပါပြီဟု လျှောက် ပြန်လျှင် ၊

21 ယေရှု သည်၊ ထိုသူ
ကိုကြည့်ရှု လျက်

ချစ် သောစိတ်ရှိ၍ ၊ သင် သည်တခု လို သေး၏။ သွား လော့။ ကိုယ်
ဥစ္စာ

ရှိသမျှ ကိုရောင်း ၍
ဆင်းရဲ သောသူ တို့အား ပေး
လော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ကောင်းကင် ဘုံ၌
ဘဏ္ဍာ ကို ရ
လိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှလာ ၍

လက်ဝါးကပ်တိုင်ကိုထမ်းလျက် ငါ့ နောက် သို့လိုက်လော့ ဟု မိန့်
တော်မူ၏။ 22 ထိုသူ သည် များစွာ သောဥစ္စာ ကိုရ တတ်သောသူဖြစ်
၍၊ ထို

စကား ကိုကြားလျှင်
မျက်နှာပျက် ၍ စိတ်မသာ သည်နှင့်သွား လေ၏။

23 ယေရှု ကလည်း ၊

ဥစ္စာ ရ တတ်သောသူ သည်ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်သို့
အလွန်ဝင် ခဲ လှ၏” ဟု ပတ်လည်သို့ကြည့်ရှု ၍ တပည့် တော်တို့
အား မိန့် တော်မူ၏။ 24 တပည့် တော်တို့သည် ထို

စကား ကိုကြားလျှင် ၊ မိန်းမော တွေဝေခြင်းရှိကြ၏။ တစ်ဖန် ယေရှု
က၊ ငါသား တို့၊ မိမိဥစ္စာကိုမှီခိုသောသူသည် ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ
တော်သို့ အလွန်ဝင် ခဲ လှ၏။” 25 ကုလားအုပ် သည် အပ် နဖား ကိုလျှို
လွယ် ၏။ ငွေရတတ် သောသူသည် ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်သို့
ဝင် ခဲသည်” ဟု မိန့် တော်မူ၏။

26 ထိုသူ တို့သည် သာ၍

မိန်းမော တွေဝေခြင်းရှိ၍ ၊ သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သူ သည် ကယ်တင်
တော်မူခြင်းသို့ ရောက်နိုင် မည်နည်းဟု အချင်းချင်း ပြောဆို ကြ၏။

27 ယေရှု ကလည်း၊ သူ

တို့ကိုကြည့်ရှု ၍၊ ဤအမှုကို လူ

မ တတ်နိုင်သော်လည်း ၊ ဘုရားသခင် မတတ်နိုင်သည်မ ဟုတ်။
ဘုရားသခင် သည် ခပ်သိမ်း သောအမှုတို့ကို တတ်နိုင် တော်မူသည်

ဟု မိန့် တော်မူ၏။

28 ထိုအခါ၊ ပေတရု

က၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ရှိသမျှ ကိုစွန့်ပစ် ၍
ကိုယ်တော် နောက် သို့ လိုက်ကြပါပြီဟုလျှောက် လေသော်၊

29 ယေရှု က၊ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ အကြင်သူ သည် ငါ့ ကြောင့်
၎င်း ၊ ဧဝံဂေလီ

တရားကြောင့် ၎င်း၊ အိမ် ၊ လယ် ၊ ညီအစ်ကို ၊ နှမ ၊ မိဘ
၊ သား

မယားတည်းဟူသောတပါးပါးကိုစွန့် ၏။” 30 ထိုသူသည် အဆတ
ရာ

သော အကျိုးတည်းဟူသောယခု ကာလ ၌
ညှဉ်းဆဲ ခြင်းနှင့်တကွ အိမ် ၊ လယ် ၊ ညီအစ်ကို ၊ နှမ ၊ အမိ

၊ သားသမီး
တို့ကို၎င်း၊ နောင် ဘဝ ၌
ထာဝရ အသက် ကို၎င်း

ခံရ လတုံ။” 31 နောက်ကျ သောသူအများ တို့သည် အရင် ကျ
ကြလိမ့်မည်။ အရင် ကျကြသောသူ အများတို့သည် နောက်ကျ ကြ
လိမ့်မည်” ဟု မိန့် တော်မူ၏။

32 ယေရှုရှလင် မြို့သို့
တက်သွား ကြရာ၊ လမ်း မှာ

ယေရှု သည်တပည့် တော်တို့ရှေ့ ၌ ကြွတော်မူစဉ် ၊ သူတို့ သည်
မိန်းမော တွေဝေ၍

ကြောက်ရွံ့ သောစိတ်နှင့်
လိုက် ကြ၏။ ထိုအခါ

ကိုယ်တော်သည် တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးတို့ကို တစ်ဖန် ခေါ် ၍၊ ငါတို့သည်
ယေရှုရှလင် မြို့သို့

ယခုသွား ကြ၏။” 33 လူ သား သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်း
ပြု ဆရာတို့လက်သို့ ရောက် လိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည် သေ

ပြစ်ကို စီရင် ၍

တပါး အမျိုးသားတို့လက်သို့ အပ်နှံ ကြလိမ့်မည်။” 34 သူ တို့သည်
လည်း

လူသားအားပြက်ရယ်ပြု ခြင်း၊ ရိုက်ပုတ် ခြင်း၊ တံတွေး နှင့်ထွေး
ခြင်း၊ အသေ

သတ်ခြင်းကို ပြုကြလိမ့်မည်။ သုံး
ရက် မြောက် သော နေ့ ၌ ထမြောက် လိမ့်မည်” ဟူ၍မိမိ
ကိုယ်၌ရောက် လတံ့သော အမှုအရာ တို့ကို တပည့် တော်တို့အား
မိန့် တော်မူ၏။

35 ထိုအခါ ဇေဗဒဲ ဧါသာ:

ယာကုပ် နှင့်

ယောဟန် သည် အထံ

တော်သို့ ချဉ်းကပ် ၍၊ အရှင် ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် တို့တောင်းသော ဆု
ကျေးဇူး ကို ပြု တော်မူစေချင် ပါသည်ဟု လျှောက် လေ၏။

36 ကိုယ်တော်က၊

ငါသည်သင် တို့ကို အဘယ်သို့ ပြု စေချင် သနည်း” ဟု မေး တော်
မူသော် ၊ 37 ကိုယ်တော် သည် ဘုန်းပွင့် တော်မူသောအခါ အကျွန်ုပ်
တို့သည် လက်ျာ ဘက်၌ တစ် ယောက်၊ လက်ဝဲ တော်ဘက်၌

တစ် ယောက်ထိုင် ရသောအခွင့်ကို ပေး

တော်မူပါဟု လျှောက် ကြ၏။

38 ယေရှု ကလည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ တောင်းပန် သည်ကို
သင်တို့မ သိ ကြ။ ငါ သောက် သောခွက် ကို သောက် ခြင်းငှာ၎င်း၊ ငါ
ခံ သောဗတုတိဇံ ကိုခံ ခြင်းငှာ၎င်း၊ သင်တို့သည် တတ်စွမ်း နိုင်သလော
ဟု မေး တော်မူလျှင်၊

39 အကျွန်ုပ်တို့သည် တတ်စွမ်း နိုင်ပါ၏ဟု လျှောက် ကြသော် ၊
ယေရှု က၊ ငါ သောက် သောခွက် ကို သင်တို့ သည် သောက် ရကြ
လိမ့်မည်။ ငါ ခံ သောဗတုတိဇံ ကိုလည်း

သင်တို့သည်ခံရ ကြလိမ့်မည်။” 40 သို့သော်လည်း ငါ လက်ျာ ဘက်
လက်ဝဲ ဘက်မှာ

ထိုင် ရသောအခွင့်ကိုကားအကြင်သူ တို့အဘို့အလိုငှာ ပြင်ဆင် ၏။
ထိုသူတို့အားသာ ငါ ပေး ပိုင်သည်” ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 41 အခြားသော
တပည့်တော်တစ်ကျိပ် တို့သည်ကြားသိ လျှင် ၊ ယာကုပ် နှင့် ယောဟန်
တို့ကို အမျက်ထွက် ကြ ၏။ 42 ယေရှု သည် ထိုသူ

တို့ကိုခေါ်တော်မူ၍ ၊ သင်တို့သိ သည်အတိုင်း

လောကီ မင်း တို့သည် အစိုးတရ

ပြုတတ် ကြ၏။ အကဲအမှုး တို့သည် အာဏာ ထားတတ်ကြ၏။”

43 သင် တို့မူကား ၊ ထိုသို့

မ ပြု ကြနှင့်။ သင် တို့တွင်

အကဲအမှူး ပြု လို သောသူ သည် သင် တို့အစေခံ ဖြစ် ရမည်။”

44 သင် တို့တွင်

အထွဋ်အမြတ် လုပ် ချင် သောသူ သည်လည်း

အလုံးစုံ တို့၏စေခိုင်းရာ ကျွန် ဖြစ် ရမည်။” 45 အကြောင်းမူကား ၊

လူ

သား သည် သူတစ်ပါးကို စေစား

ခြင်းငှာမ လာ ၊ သူတစ်ပါးအစေ ကို ခံခြင်းငှာ၎င်း၊ မိမိ

အသက် ကိုစွန့် ၍

လူများ ကိုရွေး ခြင်းငှာ ၎င်း၊ ကြွလာသတည်း” ဟု မိန့် တော်မူ၏။

46 ယေရိခို မြို့သို့ ရောက် ကြလျှင် ၊ တပည့် တော်တို့မှစ၍ များစွာ

သောလူ အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ထိုမြို့ မှ

ထွက်ကြွ တော်မူစဉ်တွင်၊ တိမဲ

၏သား

ဗာတိမဲ အမည်ရှိသော လူကန်း သည် လမ်း နား မှာထိုင် ၍ တောင်းစား လေ ၏။ 47 နာဇရက် မြို့သားယေရှု ရှိ ကြောင်း ကို ကြား

ရလျှင် ၊ ဒါဝိဒ် ၏သား တော်ယေရှု ၊ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်မ သနားတော် မူပါဟုဟစ်ကြော် လေ၏။ 48 ထိုသူ ကို တိတ်ဆိတ် စွာနေစေခြင်းငှာ

လူအများ တို့သည် ငေါက် ၍ ဆိုကြသော်လည်း ၊ ဒါဝိဒ် ၏ သား

တော်၊ အကျွန်ုပ် ကိုကယ်မ သနားတော်မူပါဟု သာ၍

ဟစ်ကြော် လေသော်၊ 49 ယေရှု သည် ရပ် တော်မူလျက် ၊ ထိုသူ ကို ခေါ်ခဲ ဟု အမိန့် တော်ရှိ၏။ သူတစ်ပါးတို့သည် လူကန်း ကိုခေါ် ၍

မ စိုးရိမ်နှင့်၊ ထ

လော့။ သင့် ကို ခေါ်တော်မူသည်ဟုဆို ကြ၏။ 50 ထိုသူသည် မိမိ

အဝတ် ကို ခြုံ ပြီးလျှင် ၊ ထ

၍ ယေရှု ထံတော်သို့ သွား ၏။ 51 ယေရှု ကလည်း ၊ သင် ၌ အဘယ်သို့ ပြု စေလို သနည်း ဟု မေး တော်မူလျှင်၊ 52 အရှင် ဘုရား

အကျွန်ုပ်မျက်စိကိုမြင် စေခြင်းငှာ ပြုတော်မူပါဟု လူကန်း လျှောက် လေသော် ၊ ယေရှု က၊ သွား လော့။ သင် ၏ယုံကြည် ခြင်းသည် သင့်

ကိုကယ်မ ပြီ ဟုမိန့် တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်း တွင် ထိုသူသည် မျက်စိ မြင် ၍

လမ်း ၌ နောက် တော်သို့လိုက်လေ၏။

11

1 ယေရုရှလင် မြို့နှင့်

အနီးသံလွင် တောင် ခြေရင်း၌ ဗက်ဖာဂေ ရွာနှင့် ဗေသနိ ရွာသို့ ရောက် ကြသောအခါ တပည့် တော်နှစ် ယောက်တို့ကို စေလွှတ် တော် မူ၍ ၊ ² သင် တို့ရှေ့ ၌ ရှိသောရွာ သို့ သွား ကြ။ ထိုရွာ သို့ ရောက် လျှင်

အဘယ်သူ မျှမ စီး ဘူးသော မြည်းကလေး ချည်နှောင် လျက် ရှိသည်ကို သင်တို့သည် ချက်ခြင်း တွေ့ လိမ့်မည်။ မြည်းကြိုး ကို ဖြည် ၍ ဆောင်ခဲ့ ကြ။” ³ “သူတစ်ပါး က၊ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြု သနည်းဟု သင် တို့အားဆို လျှင် ၊ သခင် အလို ရှိ သည်ဟု ပြန်ပြော ကြလော့။ ထိုသို့ပြောလျှင် ထိုသူ

သည် ချက်ခြင်း ပေး လိုက်မည်” ဟု မှာထား တော်မူ၏။

4 တပည့်တော်တို့သည်သွား ၍

လမ်း ၌ တံခါး ပြင် မှာ

ချည် ထားသောမြည်းကလေး ကို တွေ့ပြီးလျှင် မြည်းကြိုး ကို ဖြည် ကြ၏။ ⁵ ထို အရပ်၌ ရပ် နေသောလူ အချို့ တို့က၊ အဘယ်ကြောင့် မြည်း ကြိုးကိုဖြည် သနည်းဟုဆို လျှင် ၊ ⁶ ယေရှု မှာထား တော်မူသည် အတိုင်း

တပည့်တော်တို့သည် ပြန်ပြော ပြီးမှ ထိုသူတို့သည် အခွင့် ပေး ကြ၏။ ⁷ ယေရှု ထံတော်သို့

မြည်းကလေး ကိုဆောင်ခဲ့ ၍

မိမိ တို့အဝတ် ကို မြည်း ကျောပေါ်မှာတင် ကြပြီးလျှင် ကိုယ်တော် သည် စီး တော်မူ၏။ ⁸ လူအများ တို့သည် မိမိ

တို့အဝတ် ကိုလမ်း ၌

ခင်း ကြ၏။ အချို့ တို့သည် သစ်ကိုင်း သစ်ခက်များကို ခုတ် ၍ လမ်း၌ ခင်းကြ၏။ ⁹ ရှေ့ နောက် လိုက်သွားသောသူ တို့က၊ ဟောရှုဏှာ ဏှာ ဖြစ်စေသတည်း။ ထာဝရ

ဘုရား၏အခွင့် နှင့်

ကြွ တော် မူ သော သူ သည် မင်္ဂလာ ရှိ စေသတည်း။

¹⁰ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့် ယခုတည်လူ သော ငါ တို့အဘ ဒါဝိ ဒ် ၏နိုင်ငံ တော်သည် မင်္ဂလာ ရှိစေသတည်း။ ကောင်းကင် ဘဝဂ်ဝယ် ဟောရှုဏှာဏှာ ဖြစ်စေသတည်းဟု ကြွေးကြော် ကြ၏။ ¹¹ ယေရှုသည် ယေရုရှလင် မြို့သို့ ၎င်း၊ ဗိမာန် တော်သို့ ၎င်း ဝင် ၍ အရာရာ တို့ကို

ကြည့်ရှု တော်မူပြီးလျှင်မိုဗ်းချုပ် သောကြောင့်

တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးသောသူ တို့နှင့်တကွ ဗေသနိ ရှာသို့

ထွက်ကြွ တော်မူ၏။ ¹² နက်ဖြန် နေ့၌

ဗေသနိ ရှာမှ ပြန် ကြစဉ်တွင်ဆာမွတ် တော်မူ၏။ ¹³ အရွက်
နှင့် ပြည့်စုံ သော သင်္ဘောသဖန်း ပင်ကို အဝေး က မြင် လျှင် ။
သင်္ဘောသဖန်း သီးဆွတ်ချိန် ကာလမ ရောက် သေးသောကြောင့် ၊ ထို
အပင် ၌

အသီးကိုတွေ့ ကောင်းတွေ့လိမ့်မည်ဟု ကြွသွား ၍ရောက် သောအခါ
၊ အရွက် ကိုသာ တွေ့ တော်မူသည်ရှိသော်၊ ¹⁴ ယခုမှစ၍ အစဉ်မပြတ်
သင် ဧါအသီး ကို အဘယ်သူ မျှမစား စေနှင့် ဟုမိန့်တော်မူ၏။ တပည့်
တော်တို့သည် လည်း

ကြား ကြ၏။ ¹⁵ ယေရုရှလင် မြို့သို့

ရောက် သောအခါ

ယေရှုသည် ဗိမာန် တော်သို့

ဝင် တော်မူပြီးလျှင် ၊ ဗိမာန် တော်၌

ရောင်း ဝယ် သောသူ တို့ကို နှင်ထုတ် ၍

ပွဲစား ခဲ့ တို့ကို၎င်း၊ ချိုးငှက် ရောင်း သောသူ တို့၏ ထိုင်ရာ ကို၎င်း
တွန်းလှဲ တော်မူ၍၊ ¹⁶ ဗိမာန် တော်ထဲ၌ အဆောက်အဦး ကို အဘယ်သူ
မျှ မ

ဆောင် မရွက်ရမည်အကြောင်း

မြစ်တား တော်မူလျက် ၊ ¹⁷ ငါ့ အိမ် ကို လူ

အမျိုး မျိုး ဆုတောင်း ရာ အိမ် ဟူ၍ခေါ်ဝေါ် ကြ လတံ့ ဟု
ကျမ်းစာ၌လာ သည်မ ဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း သင် တို့သည် ထို
အိမ် ကို ဓားပြ တွင်း ဖြစ် စေကြပြီတကား” ဟူ၍ ဆုံးမ သြဝါဒပေး
တော်မူ၏။

¹⁸ ကျမ်းပြု ဆရာနှင့်

ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့သည်ကြား လျှင် ၊ ကိုယ်တော် ကို သတ်
ရသောအခွင့် ကို ရှာကြံ ကြ၏။ လူ

အပေါင်း တို့သည် ဆုံးမ

သြဝါဒပေးတော်မူခြင်းကို

အံ့ဩ မိန်းမော သောကြောင့် ၊ ထို သူ တို့သည် ကိုယ်တော် ကို
ကြောက်ရွံ့ကြ ၏။ ¹⁹ ည အချိန်ရောက် သောအခါ

မြို့ ပြင် သို့ထွက် တော်မူ၏။²⁰ နံနက် အချိန်တွင် လမ်း၌သွား ကြစဉ်၊ သင်္ဘောသဖန်း ပင်သည် အမြစ် မှစ၍ သွေ့ခြောက် လျက်ရှိသည်ကို မြင် ကြ၏။²¹ ပေတရု သည် သတိရ

လျှင် ၊ အရှင် ဘုရား ကြည့် တော် မူ ပါ။ ကျိန် တော် မူ သော သင်္ဘောသဖန်း ပင်သည် သွေ့ခြောက် ပါ ပြီ တကား ဟု လျှောက်လေ၏။²² ယေရှု ကလည်း ၊ သင်တို့သည်ဘုရားသခင် ကို ယုံကြည်ခြင်းရှိ ကြလော့။”²³ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ အကြင်သူ သည် ယုံမှားသောစိတ် နှင့် ကင်း ၍

မိမိဆို သည်အတိုင်း ဖြစ် မည်ဟု ယုံကြည် လျက်။ ထိုတောင် ကို နေရာမှရှေ့ လော့၊ ပင်လယ် ၌ ကျ လော့ဟုဆို လျှင် ၊ ထိုသူ ဆိုသည်အတိုင်း၊ ဖြစ် လိမ့်မည်။”²⁴ ထို့ကြောင့် ငါဆို သည်ကား၊ သင် တို့သည် ကျေးဇူးကိုရ မည်ဟု ယုံကြည် သော စိတ်နှင့်

ဆုတောင်း သမျှ တို့ကို ရ ကြလိမ့်မည်။”²⁵ သင်တို့သည် ဆုတောင်း သောအခါ

သူတစ်ပါး ၌ အပြစ်တင်ခွင့်ရှိ လျှင် ၊ သူ့အပြစ်ကိုလွှတ် ကြလော့။ လွှတ်လျှင်ကောင်းကင် ဘုံ၌

ရှိတော်မူသော သင် တို့အဘ သည် သင် တို့၏အပြစ် ကို လွှတ် တော်မူမည်။”²⁶ သင်တို့သည် သူ့အပြစ်ကို မလွှတ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသောသင်တို့အဘသည် သင်တို့၏ အပြစ်ကို လွှတ်တော်မမူ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²⁷ ယေရှုရှုလင် မြို့သို့ တစ်ဖန် ရောက် ကြပြီးမှ ဗိမာန် တော်တွင် စံကြံသွား တော်မူစဉ် ၊ ယဇပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်းပြု ဆရာ၊ လူအကြီးအကဲ တို့သည် အထံ တော်သို့ ချဉ်းကပ် ၍၊²⁸ ကိုယ်တော်သည် ဤ အမှုများကို အဘယ် အခွင့် နှင့် ပြု သနည်း။ ဤသို့ ပြု သောအခွင့် ကို အဘယ်သူ ပေး သနည်းဟု မေးလျှောက် ကြသော် ၊

²⁹ ယေရှု က၊ ငါသည်တစ်စုံတစ်ခု ကိုမေး ဦးမည်။ သင်တို့ဖြေ ကြလော့။ ဖြေလျှင် ဤ အမှုများကို အဘယ် အခွင့်

နှင့်
 ငါပြု သည်ကို ငါပြော မည်။” ³⁰ ယောဟန် ၏ ဗတုတိဇံ
 တရားသည် ဘုရား
 က ဖြစ် သလော။ လူ
 က ဖြစ်သလော။ ဤအမေးကို ဖြေ ကြလော့” ဟု မိန့် တော်မူ၏။
³¹ ထိုသူတို့သည် အချင်းချင်း ဆင်ခြင် ကြ၍ ၊ ဘုရား
 က ဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေ လျှင် ၊ သင်တို့သည်ယောဟန်
 ကို အဘယ်ကြောင့် မ ယုံ သနည်းဟု သူမေး လေဦးမည်။ ³² လူ က
 ဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေ လျှင် ၊ လူ
 များကိုကြောက် ရ၏။ ယောဟန် သည် ပရောဖက်
 အမှန် ဖြစ် သည် ကို လူအပေါင်း တို့သည် အယူ ရှိ ကြ၏ဟု
 အချင်းချင်းဆင်ခြင်ပြီးမှ၊ ³³ အကျွန်ုပ်တို့မ သိ ပါဟု ယေရှု အား
 ပြန်ပြော ကြ၏။ ယေရှု ကလည်း ၊
 ထိုအတူဤ အမှုများကို အဘယ်
 အခွင့် နှင့်
 ငါပြု သည်ကို ငါ မ ပြော “ဟု မိန့် တော်မူ၏။

12

1 ထိုအခါ

ဥပမာ အားဖြင့် မိန့် တော်မူသည်ကား၊ လူ တစ်ဦးသည် စပျစ်
 ဥယျာဉ်ကိုစိုက်ပျိုး ၍ ၊ စောင်ရန်း ကို လုပ် ပြီးမှ စပျစ်သီး နယ်
 ရာကျင်းကိုတူး လေ၏။ မှီခိုရာလင့်စင် ကိုလည်း ဆောက် လေ၏။
 လုပ်ဆောင် သောသူတို့ အား ဥယျာဉ် ကိုငှား ၍ ၊ အခြားသောပြည်
 သို့သွား လေ၏။” ² ကာလ အချိန်တန်လျှင် ၊ လုပ်ဆောင် သောသူတို့
 လက်မှ

စပျစ် သီး ကိုခံ စေခြင်းငှာ သူ တို့ရှိရာ သို့ ငယ်သား ကို စေလွှတ်
 လေ၏။” ³ ထိုသူတို့သည် ငယ်သား ကိုဘမ်းဆီး ၍

ရိုက် ပြီးမှ လက်ချည်း လွှတ် လိုက်ကြ၏။” ⁴ နောက်တစ်ဖန် အခြား
 သော ငယ်သား ကိုသူ တို့ရှိရာသို့

စေလွှတ် ပြန်လျှင် ၊ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် ခဲနှင့်ပစ် သဖြင့်၊ သူ
 ၏ခေါင်း ကိုမှန်၍

အရှက်ခွဲ ပြီးမှလွှတ်လိုက် ကြ၏။” ⁵ အခြား သောသူငယ်သားကို
 စေလွှတ် ပြန်လျှင် ၊ သူ

ကိုသတ် ကြ၏။ အခြား သောငယ်သားများ တို့တွင် အချို့ ကို ရိုက် ကြ၏။ အချို့ တို့ကိုသတ် ကြ၏။” 6 ထိုကြောင့်ဥယျာဉ်ရှင်သည် မိမိ၌ချစ် သား တစ်ယောက်တည်း ရှိ သေး သည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူတို့သည် ငါ့ သား ကို အားနာ

ကြလိမ့်မည်ဟုဆို ၍ မိမိသား

ကို နောက်ဆုံး ၌ စေလွှတ် လေ၏။” 7 ဥယျာဉ်စောင့် တို့ကလည်း ၊ ဤသူ

သည်အမွေခံ ဖြစ် ၏။ လာ

ကြ၊ သူ့

ကို သတ် ကြကုန်အံ့။ ထိုသို့

သူ ၏ အမွေ ဥစ္စာကို ငါ တို့ရ ကြလိမ့်မည်ဟု အချင်းချင်း တိုင်ပင် ၍” 8 ဥယျာဉ်ရှင်၏သားကို ဘမ်းယူ ပြီးမှ သတ် ၍

ဥယျာဉ် ပြင် သို့ ထုတ်ပစ် ကြ၏။” 9 သို့ဖြစ်လျှင် ၊ ဥယျာဉ် ရှင်

သည် အဘယ်သို့ ပြု မည်နည်း၊ သူသည်လာ ၍

ဥယျာဉ်စောင့် တို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းပြီးမှ ထိုဥယျာဉ် ကို အခြား သောသူတို့အား ပေး လိမ့်မည်။” 10 တိုက်ကိုတည်လုပ် သောသူ များ

ပယ် ထားသောကျောက် သည် နောက်တစ်ဖန်တိုက် ထောင့် အထွဋ် အဖျား သို့

ရောက် ပြန်၏။ ထို

အမှုသည် ထာဝရ

ဘုရားပြုတော်မူသောအမှုဖြစ် ၏။” 11 ငါ တို့မျက်မှောက် ၌ လည်း ၊ အံ့ဩဘွယ် ဖြစ် ၏ဟူသောစကားကိုကျမ်းစာ ၌

သင်တို့သည် မ

ဘတ် ဘူး သလော ဟု မိန့်တော်မူ၏။

12 ထိုသူတို့သည် မိမိ

တို့ကိုရည်ဆောင် ၍ ထို

ဥပမာ စကားကို ဟောပြော တော်မူသည်ကို

သိ သောကြောင့် ၊ ကိုယ်တော် ကို ဘမ်းဆီး ခြင်းငှာရှာကြံ ကြ၏။ သို့သော်လည်း စုဝေး သောသူ တို့ကို ကြောက် သောကြောင့် အထံ

တော်မှ ထွက်သွား ကြ၏။

13 တစ်ဖန် စကား ကို ချောင်းမြောင်း ၍ အပြစ်ပြုခွင့်ကိုရခြင်းငှာ ဖာရိရဲ့ တို့နှင့်

ဟေရုဒ် တပည့်အချို့ တို့ကို အထံ

တော်သို့ စေလွှတ် ကြ၏။¹⁴ ထိုသူတို့သည် ချဉ်းကပ် ၍ ၊ အရှင် ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်သစ္စာ ရှိ ပါ၏။ အဘယ်သူ ကိုမျှမ ကြောက် ၊ လူ

မျက်နှာ ကို မ ထောက် ဘဲ ဘုရားသခင် ဧကတရား လမ်း ကို ဟုတ်မှန် စွာပြ တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သိ ကြပါ၏။ ကဲသာ

ဘုရင်အား အခွန် ဆက် အပ် သလော၊ မ ဆက်အပ်သလော။

¹⁵ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဆက် ရမည်လော၊ မ

ဆက် ရမည်လောဟု မေးလျှောက် ကြ၏။ ကိုယ်တော် သည် ထို သူ တို့၏လျှို့ဝှက် ခြင်းကို သိ

တော်မူလျှင် ၊

သင်တို့သည် ငါ့ ကိုအဘယ်ကြောင့် စုံစမ်း နှောင့်ယှက်ကြသနည်း။

ဒေနာရီ

တစ်ပြားကို ငါကြည့် ဘို့

ယူခဲ့ ကြ” ဟု မိန့် တော်မူ၍၊

¹⁶ သူတို့သည်ယူခဲ့ ကြ၏။ ဤ

ပုံ ၊ ဤ

လိပ်စာ ကားအဘယ်သူ ၏ပုံ၊ အဘယ်သူ၏လိပ်စာဖြစ်သနည်းဟု မေး

တော်မူလျှင် ၊ ကဲသာ

ဘုရင်၏ပုံ၊ လိပ်စာဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက် ကြသော် ၊

¹⁷ ယေရှု ကလည်း ၊ ကဲသာ ဘုရင်၏ဥစ္စာ ကို ကဲသာ

ဘုရင်အား ဆက်ပေး ကြလော့။ ဘုရားသခင် ၏ဥစ္စာ ကို ကား

၊ ဘုရားသခင် အားဆက်ပေးကြလော့ ဟု မိန့် တော်မူသည်ကို သူ တို့သည် အံ့ဩ ခြင်းရှိကြ၏။

¹⁸ ထမြောက် ရှင်ပြန်ခြင်းမ ရှိ ဟူ၍အယူ ရှိသောဇဒ္ဒကံ တို့သည် လည်းအထံ တော်သို့ ချဉ်းကပ် ၍ ၊ ¹⁹ အရှင် ဘုရား၊ လူမည်သည်

ကား သား မ ရှိ ဘဲ သေ

သွား၍

မယား ကျန်ရစ် လျှင် ၊ သူ့

ညီ သည် ထို

မိန်းမ ကိုသိမ်းယူ ၍

အစ်ကို အမျိုး မပြတ်ဆက်နွယ် စေဟု အကျွန်ုပ် တို့အား မောရှေ
စီရင်ရေး ထားပါပြီ။²⁰ ညီအစ်ကို ခုနစ် ယောက်ရှိ ပါ၏။ အစ်ကို
အကြီး သည် မိန်းမ နှင့်စုံဘက် ၍

သား မ ရှိ ဘဲသေ လျှင် ၊²¹ သူ ဧါမယား ကိုသူ့ညီ အကြီးသိမ်းယူ
၍

သား မ ရှိဘဲသေ ပြန်လေ၏။²² ထို့အတူ တတိယ သူ မှစ၍ တစ်
ယောက်နောက်တစ်ယောက် ခုနစ် ယောက်သောညီအစ်ကိုတို့သည် ထို
မိန်းမ ကိုသိမ်းယူ၍

သား ကိုမ ကျန်ရစ် စေကြ။ နောက်ဆုံး ၌
မိန်းမ သည်လည်း သေ လေ၏။²³ သို့ဖြစ်၍ထမြောက် ရာကာလ၌
သူ တို့သည် ထမြောက် ကြ သောအခါ ထို မိန်းမ သည် အဘယ်သူ
ဧါမယား ဖြစ် ပါမည်နည်း။ ထို

ခုနစ် ယောက်တို့သည် ထိုမိန်းမ နှင့်စုံဘက် ခြင်းကို ပြုကြပြီဟု မေး
လျှောက် ကြ၏။

²⁴ ယေရှု ကလည်း၊ သင်တို့သည်ကျမ်းစာ ကို နား
မ လည်၊ ဘုရားသခင် ဧါတန်ခိုး တော်ကို မ
သိသောကြောင့်

မှား သောအယူကိုယူကြ၏။”²⁵ သေ ခြင်းမှ
ထမြောက် သောအခါ

စုံဘက် ခြင်းကိုမ ပြု၊ ထိမ်းမြား ပေးစားခြင်းကိုမ ပြု၊ ကောင်းကင်
တမန်

ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ၏။”²⁶ ထိုမှတစ်ပါးသေ လွန်သောသူ တို့သည်
ထမြောက် ခြင်းအရာမှာ၊ ဘုရားသခင် ကငါ သည် အာဗြဟံ ဧါ ဘုရား
၊ ကူဇက် ဧါဘုရား ၊ ယာကုပ် ဧါဘုရား ဖြစ်သည်ဟု မောရှေ အား
မိန့် တော်မူကြောင်းကို မောရှေ ဧါကျမ်း ၊ ချုံ ခဏ်း၌

သင်တို့သည်မ ဘတ် ဘူးသလော။”²⁷ ဘုရားသခင်သည် သေ

နေသောသူတို့၏ဘုရား မ ဟုတ် ၊ အသက် ရှင်သောသူတို့၏ ဘုရား
ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် အလွန် မှား ကြသည်” ဟု မိန့်
တော်မူ၏။

²⁸ ထိုသို့ ဆွေးနွေး ငြင်းခုံကြသည်ကို ကျမ်းပြု ဆရာတစ် ယောက်
သည်ကြား ၍၊ ကိုယ်တော်သည် လျှောက်ပတ် စွာ ပြန်ပြော တော်မူ
သည်ကို သိမြင် လျှင် အထံတော်သို့ချဉ်းကပ် ၍ ၊ ပညတ်တကာ တို့

တွင် အဘယ် မည် သော ပညတ် သည်သာ၍ မြတ်သနည်းဟု မေး
လျှောက် သော်၊ ²⁹ ယေရှု က၊ ပညတ်တကာတို့တွင် အမြတ်ဆုံး သော
ပညတ်ဟူမူကား၊ အိုက္ကသရေလ

အမျိုး၊ နားထောင် လော့။ ငါ တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည်
တစ်ဆူတည်း သောထာဝရ ဘုရားဖြစ် တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား သည်
တစ်ပါးတည်းဖြစ်တော်မူ၏။” ³⁰ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား
ကို စိတ် နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ၊ ဉာဏ် ရှိသမျှ ၊ အစွမ်း သတ္တိရှိသမျှ နှင့်
ချစ် လော့။ ဤပညတ်သည် ပဌမပညတ်ဖြစ်၏။” ³¹ ထိုမှတစ်ပါးကိုယ်
နှင့်စပ်ဆိုင် သောသူ ကို ကိုယ် နှင့်အမျှ ချစ် လော့ဟူသော ဒုတိယ

ပညတ်သည် ပဌမ ပညတ် နှင့်သဘောတူ၏။ ဤ

ပညတ်တို့ထက် သာ၍ကြီးမြတ်သော ပညတ် မ ရှိ “ဟုပြန်၍ မိန့်
တော်မူ၏။

³² ကျမ်း ပြု ဆရာ က လည်း ၊ အရှင် ဘုရား၊ အကယ်စင်စစ်
ကိုယ်တော်သည် လျှောက်ပတ် စွာမိန့် တော်မူပြီ။ ဘုရားသခင်တဆူ
တည်း ရှိ တော်မူ၏။ ³³ ထို ဘုရားသခင် မှတစ်ပါး

အခြား သောဘုရားသခင်မ ရှိ ။ ထို

ဘုရားသခင် ကို စိတ် နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ၊ ဉာဏ်

ရှိသမျှ ၊ အစွမ်း သတ္တိရှိသမျှ နှင့် ချစ် ခြင်း၊ ကိုယ် နှင့်စပ်ဆိုင်
သောသူကိုလည်း ၊ ကိုယ် နှင့်အမျှ ချစ် ခြင်းအကျင့်သည် မီးရှို့သော
ယဇ်ကောင် မှစ၍ ယဇ်အမျိုးမျိုး တို့ကို ပူဇော် ခြင်းအကျင့်ထက်
သာ၍မြတ်ပါသည်ဟု လျှောက် လေ၏။

³⁴ ထိုသို့

ပညာ သတိနှင့် ပြန်လျှောက် သည်ကို ယေရှု သည်သိမြင် လျှင် ၊

သင်သည်ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်နှင့် မ ဝေး “ဟု မိန့် တော်မူ၏။
နောက်တစ်ဖန် အဘယ်သူ မျှ မ

မေး မလျှောက်ဝံ့ ကြ။” ³⁵ ထိုအခါ ယေရှု သည် ဗိမာန် တော်၌

ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော်မူစဉ်တွင်၊ “ ခရစ်တော် သည် ဒါဝိဒ် ၏သား
ဖြစ် သည်ဟု ကျမ်းပြု ဆရာတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆို ကြ
သနည်း။” ³⁶ ဒါဝိဒ်၏စကားမှာ၊ ထာဝရ

ဘုရားက၊ သင် ၏ ရန်သူ တို့ကို သင် ၏ခြေ တင် ရာငါမချ မ ထား
မှီတိုင်အောင်ငါ့ လက်ျာ ဘက်၌

ထိုင် နေလော့ဟု ငါ ၏သခင် အား မိန့် တော်မူသည်ဟု သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ဒါဝိဒ် ဆို သတည်း။” 37 ထိုသို့ ဒါဝိဒ် သည် ခရစ်တော် ကိုသခင် ဟူ၍ခေါ်လျှင်

အဘယ်သို့ သူ ၏သား ဖြစ် သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ လူများ အပေါင်းတို့သည် အားရဝမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့် စကား တော်ကို နားထောင် ကြ၏။” 38 ထိုသို့ဆုံးမဩဝါဒ ပေးစဉ် တွင်တစ်ဖန် မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ကျမ်းပြု ဆရာတို့ကို ရှောင် ကြလော့။ သူ

တို့သည်ရှည်သောအင်္ကျီ ကိုဝတ်လျက် လည် ခြင်းငှာအလိုရှိ ကြ၏။ ဈေး ခွံ ရှိသေစွာနှုတ်ဆက် ခြင်းကို၎င်း ၊” 39 ပွဲ သဘင်။ တရားစရပ် တို့၌ မြင့်မြတ် သောနေရာထိုင်ရာကို၎င်း နှစ်သက်ကြ၏။” 40 သူ တို့သည် မှတ်ဆိုးမ အိမ် ကို လုယူ

သိမ်းစား၍ အပြစ်မပေါ်စေခြင်းငှာရှည် စွာသော ပဌနာ စကားကို ရွတ်တတ်ကြ၏။ သူ တို့သည် သာ၍ကြီးစွာ သောဒဏ် ကို ခံရ ကြမည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

41 ထိုနောက် ယေရှုသည် ဘဏ္ဍာတိုက် ရှေ့ မှာ ထိုင် တော်မူစဉ်တွင်၊ လူ

များတို့သည် ကြေး ငွေကိုဘဏ္ဍာတိုက် ထဲသို့ သွင်းချ သည်ကို ကြည့်ရှု တော်မူ၏။ ငွေရတတ် သောသူအများ တို့သည် များစွာ သွင်းချ ကြ၏။ 42 ဆင်းရဲ သောမှတ်ဆိုးမ တစ် ယောက်သည်လာ ၍

တစ်ပဲ လောက်တန် သောကြေးနီ ဒင်္ဂါးနှစ် ပြားကို သွင်းချ ၏။ 43 ကိုယ်တော်သည် တပည့် တော်တို့ကိုခေါ်၍ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ ဘဏ္ဍာတိုက် ထဲသို့

သွင်းချ သောသူ အပေါင်း တို့ထက် ထို ဆင်းရဲသား မှတ်ဆိုးမ သည်သာ၍ သွင်းချ ခဲ့ပြီ။” 44 အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူအပေါင်း တို့သည် မိမိ

တို့ကြွယ်ဝ သော စည်းစိမ်ထဲက နှုတ်၍သွင်းချ ကြ၏။ ထို မိန်းမ မူကား အလွန်ဆင်းရဲ လျက်ပင်၊ မိမိ

အသက် မွေးစရာဥစ္စာရှိသမျှ ကို သွင်းချ လေပြီ ဟုမိန့် တော်မူ၏။

13

1 ကိုယ်တော် သည် ဗိမာန် တော်မှ ထွက်ကြွ တော်မူသော်၊ တပည့် တော်တယောက် က၊ အရှင် ဘုရား ကြည့်ရှု တော်မူပါ။ ဧရာ

ကျောက် ကြီးတကား၊ ဧရာ

တိုက်ဆောင် ကြီးတကားဟု လျှောက် လျှင် ၊ 2 ယေရှု က၊ ဤ ကြီးစွာ သောတိုက်ဆောင် တို့ကို သင်သည်ယခုမြင် ရ၏။ မ

ဖြူ မ ချဘဲ ကျောက် တစ်ခုအပေါ်မှာ တစ်ခုမျှမ တည် မနေရ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 3 ထိုနောက် သံလွင် တောင် ပေါ်မှာ ဗိမာန် တော်ရှေ့ရှု ထိုင် တော်မူစဉ်၊ ပေတရု

၊ ယာကုပ် ၊ ယောဟန် ၊ အနုဒြေ တို့က၊ 4 ထို အမှုအရာတို့သည် အဘယ် ကာလမှ ဖြစ် မည်ကို၎င်း၊ ထိုအမှုအရာ ရှိသမျှ တို့သည် ပြည့်စုံ ချိန်နီး သောအခါ အဘယ် ပုပု နိမိတ်ပေါ်ထွန်းမည်ကို၎င်း အမိန့် ရှိ တော်မူပါဟု အခြားသူမပါဘဲ လျှောက် ကြ၏။

5 ယေရှု ကလည်း ၊ သင် တို့ကိုအဘယ်သူ မျှ မ

လှည့်ဖြား စေခြင်းငှာသတိပြု ကြလော့။” 6 အများ သောသူတို့က၊ ငါ သည် ဤမည်သောသူဖြစ် ၏ဟုဆို လျက်၊ ငါ ၏အယောင် ကို ဆောင်၍

ပေါ်လာ သဖြင့်၊ လူများ တို့ကို လှည့်ဖြား ကြလိမ့်မည်။” 7 သင် တို့သည် စစ်တိုက် ကြောင်းကို၎င်း ၊ စစ်တိုက် ခံသောသိတင်း စကား ကို၎င်း ကြား ရသောအခါ စိုးရိမ် တုန်လှုပ်ခြင်းမ ရှိကြနှင့်၊ ထိုသို့ဖြစ် ရမည်။ သို့သော်လည်း အဆိုး သည်မ ဖြစ်သေး။” 8 လူ တမျိုးနှင့်တ မျိုး ၊ တနိုင်ငံ နှင့် တနိုင်ငံ ရန်ဘက် ပြုကြလိမ့်မည်။ အရပ်ရပ် တို့၌

မြေကြီး လှုပ်ခြင်း ဖြစ် လိမ့်မည်။ အစာ

ခေါင်းပါး ခြင်း နှင့် မ ငြိမ် မ သက် ခြင်း တို့သည် လည်း ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။ ထို

အမှုအရာတို့သည် ဒုက္ခ

ဆင်းရဲခြင်း၏ အစအဦး ဖြစ်သတည်း။” 9 သင် တို့သည် ကိုယ်ကို ကိုယ် သတိပြု ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင် တို့ကို လွတ်ရိုး သို့ အပ်နှံ ကြလိမ့်မည်။ တရားစရပ် တို့၌

ရိုက် ကြလိမ့်မည်။ ထိုသူ

တို့အား သက်သေ ဖြစ် မည်အကြောင်း၊ သင် တို့သည် ဝန် မင်း ၊ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ငါ့ ကြောင့်

ရောက် ကြလိမ့်မည်။” 10 ဧဝံဂေလိ တရားကို ရှေးဦးစွာ လူမျိုး အပေါင်း တို့အား ဟော ရလိမ့်မည်။ သင် တို့ကို အပ်နှံ ခြင်းငှာ ပို့ဆောင် ကြသောအခါ အဘယ်သို့ ပြောဆို ရမည်ကို မစိုးရိမ်ကြနှင့်။”

11 ရှေ့မဆွ ကမ ဆင်ခြင်ကြနှင့်။ ထို

ခဏခြင်း တွင်

သင် တို့ရ သောစကားကို သင် တို့အလိုအလျောက်ပြော ကြသည်မ ဟုတ်၊ သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်သည် ပြော တော် မူ၏။” 12 ထိုကာလ၌ ညီအစ်ကို ချင်း တစ်ယောက် ကို တစ်ယောက် သေ စေခြင်းငှာ အပ် လိမ့်မည်။ အဘ

သည်လည်း သား ကို အပ်လိမ့်မည်။ သားသမီး

တို့ သည် လည်း

မိဘ ကို ရန်ဘက် ပြု၍

သေ စ ကြလိမ့်မည်။” 13 လူအပေါင်း တို့သည်လည်း

ငါ ၏နာမ ကြောင့်

သင်တို့ကိုမုန်း ကြလိမ့်မည် ။ အကြင်သူ သည် အဆုံး

တိုင်အောင် တည်ကြည် ၏။ ထိုသူ

သည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။” 14 ပရောဖက် ဒိယေလ ဟော သည် အတိုင်း၊ ဖျက်ဆီး တတ်သော ရွံရှာဘွယ် အရာသည် မ နေသင့် သောအရပ် ၌ စိုက်နေ သည်ကို သင်တို့မြင် ရလျှင် ၊

ကျမ်းစာကိုကြည့်

သောသူ သည် နားလည် ပါစေ။ ထိုသို့

မြင်ရလျှင် ယုဒ

ပြည် ၌

ရှိသော သူ

တို့သည်တောင် ပေါ်သို့ ပြေး ကြစေ။” 15 အိမ်မိုး ပေါ်မှာ ရှိသောသူ သည် အိမ်ထဲသို့ မ

ဆင်း

စေနှင့်။ အိမ် ထဲက

တစ်စုံတစ်ခု ကို ယူ

ခြင်းငှာမ ဝင် စေနှင့်။” 16 လယ် ၌ ရှိသောသူ လည်း

မိမိ အဝတ် ကိုယူ ခြင်းငှာနောက် သို့ မ ပြန် စေနှင့်။” 17 ထို နေ့ရက် ၌

ကိုယ်ဝန်ဆောင် သောမိန်းမ နှင့် နို့စို့ သူငယ်ရှိ သောမိန်းမ တို့သည် အလွန်ခက် ကြလိမ့်မည်။” 18 သင်တို့ ပြေးရသောအချိန်သည် ဆောင်း ကာလ၌ မ

ကျ ရမည်အကြောင်း

ဆုတောင်း ကြလော့။” 19 အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်း တော်မူ သော ကမ္ဘာ

ဦး မှစ၍ ယခု တိုင်အောင် မ ဖြစ် စဖူး ၊ နောက်၌လည်း မ

ဖြစ် လတံ့သောဒုက္ခ သည် ထို

နေ့ရက် ကာလ၌

ဖြစ် လိမ့်မည်။” 20 ထိုကာလ ကို ဘုရားသခင် သည် တာရှည် စေ လျှင် ၊ အဘယ်သူ မျှမ လွတ် နိုင်ရာ။ ရွေးချယ် တော်မူသော သူ

တို့အဘို့ အလိုငှာ ထိုကာလ

ကို တို့ စေတော်မူမည်။” 21 ထိုအခါ

သူတစ်ပါး က၊ ဤ

အရပ်၌ ခရစ်တော် ရှိသည်၊ ထို

အရပ်၌ရှိ သည် ဟု ဆို သော်လည်း မ ယုံ ကြ နှင့်။”

22 အကြောင်းမူကား ၊ ခရစ်တော် ၏ အယောင်ကိုဆောင်သောသူ နှင့်

မိစ္ဆာ ပရောဖက်တို့သည် ပေါ်လာ ၍၊ ရွေးချယ် သောသူ တို့ကိုပင် လှည့်ဖြား နိုင် လျှင် လှည့်ဖြားနိုင်လောက်အောင်နိမိတ် လက္ခဏာအံ့ဘွယ် သောအမှုတို့ကိုပြ ကြလိမ့်မည်။” 23 သင် တို့သည် သတိပြု ကြ လော့။ ထိုအကြောင်းအရာရှိသမျှ ကို ငါပြော နှင့်ပြီ။” 24 ထို ကာလ ၏

ဒုက္ခ ဆင်းရဲခြင်းနောက်မှ နေ သည် မိုက် လိမ့်မည်။ လ

သည်အရောင် မ ပေး ။” 25 ကောင်းကင် ကြယ် တို့သည် ကျ ကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင် တန်ခိုး တို့သည် တုန်လှုပ် ကြလိမ့်မည်။”

26 ထိုအခါ

လူ သား သည်ကြီးစွာ သောဘုန်း တန်ခိုးအာနုဘော် ကိုဆောင်လျက်၊ မိုဗ်းတိမ် ကိုစီး ၍ ကြွလာ တော်မူသည်ကို မြင် ရကြလိမ့်မည်။”

27 ထိုအခါ

လူသားသည် မိမိတမန် တို့ကို စေလွှတ်သဖြင့်
မိမိ ရွေးချယ် သောသူ တို့ကို အရပ် လေးမျက်နှာကောင်းကင်
အောက်

ထက် ဝန်းကျင်တို့မှ ခေါ်၍

စုရုံး စေတော်မူလတံ့။” 28 သဘောသဖန်း ပင်ကို အစွဲပြု၍

ပုံ သက်သေ တစ်ခုကိုမှတ် ကြလော့။ သဘောသဖန်း ပင်သည်
အခက်အလက် နှင့် ၍

အရွက် ပေါက် သောအခါ ၊ နွေ ကာလနီး သည်ကို သင်တို့သိ
ကြ၏။” 29 ထိုနည်းတူ ထိုအကြောင်းအရာများဖြစ် သည်ကို မြင် ရ
လျှင် ၊ လူသားသည်တံခါးဝ တိုင်အောင် အနီး သို့ ရောက် တော်မူသည်
ကိုသိမှတ် ကြလော့။” 30 ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ ယခု

ဖြစ်သော လူ

များမ ကုန် မှီ

ထို အကြောင်းအရာ အလုံးစုံ တို့သည် ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။”

31 ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး မ တည်သော်လည်း ငါ့ စကား တည်
လိမ့်မည်။” 32 ထို အချိန် နာရီ ကိုကား ၊ ခမည်းတော် မှတစ်ပါး
အဘယ်သူ မျှမသိ ။ ကောင်းကင် တမန် များမ သိ။ သား

တော် လည်းမ သိ။” 33 ထို အချိန် ကာလသည် အဘယ် အခါ၌
ရောက် မည်ကို သင်တို့မ သိ သောကြောင့်

သတိပြု ၍ ဆုတောင်း လျက် စောင့် နေကြလော့။” 34 ဥပမာ ကား၊
လူ

တစ်ဦးသည် အခြားသောပြည်သို့ သွား မည်အကြံရှိသည်နှင့် မိမိ

အိမ် ကို ငယ်သား တို့ လက်သို့အပ် ၍၊ သူ

တို့ဆောင်ရွက် စရာအမှုကို အသီးအသီး

ခွဲခန့် စီမံ၍ ၊ တံခါးမှူး ကိုစောင့် နေစေဟု မှာထား ပြီးမှသွား သည်
ဖြစ်၍။” 35 အိမ် ရှင် သည် ညဦး

အချိန်၊ သန်းခေါင် အချိန်၊ ကြက်ဦးတွန် ချိန်၊ နံနက် အချိန်တို့တွင်
အဘယ် အချိန်၌ လာ

မည်ကို သင်တို့မ သိ သောကြောင့်

စောင့် နေကြလော့။” 36 “သို့မဟုတ် အမှတ်တမဲ့ လာ ၍ သင် တို့
အိပ်ပျော် သည်ကိုတွေ့ လိမ့်မည်။” 37 စောင့် နေကြလော့ဟု သင် တို့

အား ငါ ဆိုသည်အတိုင်း ၊ ခပ်သိမ်း သောသူတို့အား ငါ ဆိုသည် ဟု
မိန့် တော်မူ၏။

14

1 ထိုနောက် နှစ် ရက် လွန် လျှင်
 ပသခါ အဇမ ပွဲရှိ ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့်
 ကျမ်း ပြု ဆရာ တို့သည် ကိုယ်တော် ကို အဘယ်သို့ ပရိယာယ်
 အားဖြင့် ဘမ်းဆီး ၍ သတ် ရ အံ့ နည်း ဟု ရှာကြံ ကြ၏။
 2 သို့သော်လည်း လူ များတို့သည် ရုန်းရင်းခတ် ဖြစ် မည်ကို စိုးရိမ် ၍
 ပွဲ နေ့တွင်

မ ပြုနှင့်ဦးဟုပြောဆို ကြ၏။ 3 ဗေသနိ ရွာတွင်
 ရှိမှန် အမည်ရှိသော လူနှု
 ၏အိမ် ၌

ကိုယ်တော် ရှိ တော်မူသည်ဖြစ်၍ ၊ မိန်းမ တစ်ယောက်သည် အဘိုး
 များစွာထိုက်သောနာဒု ဆီမွေး စစ် နှင့်ပြည့်သော ကျောက်ဖြူ ခွက်
 တစ်လုံးကို ယူခဲ့

၍ကိုယ်တော် သည် စားပွဲနားမှာ လျောင်း တော်မူစဉ်၊ ကျောက်ဖြူ
 ခွက် ကို ခွဲ ပြီးမှ ခေါင်း တော် ပေါ်၌သွန်းလောင်း လေ၏။ 4 အချို့
 တို့သည် ဒေါသ စိတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ထို

ဆီမွေး ကို အဘယ်ကြောင့် အကျိုးမဲ့ ဆုံး စေသနည်း။ 5 ဒေနာရီ
 အပြားသုံးရာ မက သောအဘိုးနှင့်ရောင်း ၍
 ဆင်းရဲ သောသူ တို့အား ပေး
 စရာကောင်းသည်ဟု ဆို၍ထိုမိန်းမ ကိုအပြစ်တင် ကြ၏။

6 ယေရှု က လည်း ထို မိန်းမ ကို ရှိ စေ တော့။ အဘယ်ကြောင့်
 နှောင့်ရှက် ကြသနည်း။ သူသည် ငါ ၌
 ကောင်း သောအမှု ကို ပြု ပြီ။” 7 ဆင်းရဲ သောသူ တို့သည် သင်တို့၌
 အစဉ် ရှိ ကြ၏ သင်တို့ အလိုရှိသည်အတိုင်း

သူ တို့အားကျေးဇူး ပြု နိုင်
 ၏။ ငါ မူကား

သင်တို့၌အစဉ် ရှိ သည်မ ဟုတ်။” 8 ဤမိန်းမသည်တတ်နိုင် သမျှ
 ပြု ပြီ။ ငါ့အလောင်းကို သဂြိုဟ် မည်ဟု ပြင်ဆင် ခြင်းငှာ ၊ ငါ့ ကိုယ်
 ကို ဆီမွေးနှင့် လူး နှင့်သတည်း။” 9 “ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ ဧဝံဂေလိ
 တရားကို မြေ တပြင်လုံး တွင် ဟော သောအရပ်ရပ် တို့၌ ဤ
 မိန်းမကို အောက်မေ့ စရာဘို့
 သူပြု သောဤအမှု ကို ကြားပြော ရကြလတံ့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

10 ထိုအခါ

တပည့်တော်တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးအဝင် ဖြစ်သော ယုဒ

ရှုကာရှုတ် သည် ကိုယ်တော် ကိုအပ် ခြင်းငှာ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး တို့ထံသို့ သွား လေ၏။¹¹ ထိုသူ တို့သည် ကြား လျင်ဝမ်းမြောက်သော စိတ် ရှိ၍

ငွေ ပေး မည်ဟု ဝန်ခံ ကြ၏။ ထိုနောက်

အဆင်သင့် သောအချိန်ကာလ၌ ကိုယ်တော် ကို အဘယ်သို့ အပ် ရ မည်နည်းဟု ရှာကြံ လျက်နေ၏။¹² ပသခါ သိုးငယ်ကို သတ် သောနေ့ တည်းဟူသောအဇမ ပွဲပဌမ နေ့ ၌ တပည့် တော်တို့သည် အထံ

တော် သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ပသခါ ပွဲကို စား

တော်မူဘို့ရာအဘယ် အရပ်၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် သွား ၍ ပြင်ဆင် စေ ခြင်း ငှာ အလိုရှိ တော် မူ သနည်း ဟု မေး လျှောက် ကြ သော်၊

¹³ ကိုယ်တော် သည် တပည့် တော်နှစ် ယောက်တို့ကိုစေလွှတ် ၍ ၊ သင် တို့သည် မြို့ ထဲသို့ သွား ကြ။ ရေ

အိုး

ဆောင် သောသူ ကို တွေ့ လိမ့်မည်။ ထိုသူ

နောက် သို့ လိုက်၍ ၊”¹⁴ သူဝင် သော အိမ်သို့ဝင်ပြီးမှ ၊ ငါသည် ငါ့ တပည့်

တို့နှင့်တကွ ပသခါ ပွဲကို စား

ရသောဧည့်သည်အခန်း

ကား၊ အဘယ်မှာ ရှိ သနည်း။ ဆရာ

က မေး

သည်ဟု အိမ်ရှင် ကို ပြော ကြလော့။”¹⁵ ထိုသူ သည် အသင့် ပြင်ဆင် လျက်ရှိသောအထက်အခန်း ကြီး ကိုပြ လိမ့်မည်။ ထို

အခန်း၌ ငါ တို့ဘို့ ပြင်ဆင် ကြလော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹⁶ တပည့် တော်တို့သည်သွား ၍

မြို့ ထဲသို့ ဝင် လျှင် ၊ စကား

တော်အတိုင်း တွေ့ ၍

ပသခါ ပွဲကို ပြင်ဆင် ကြ၏။

¹⁷ ညဦးယံ အချိန်ရောက် မှ တပည့်တော်တစ်ကျိပ်

နှစ်ပါးတို့နှင့်အတူ ကြွလာ တော်မူ၏။¹⁸ စားပွဲ၌လျောင်း ၍

စား နေကြစဉ်တွင်၊ ယေရှု က၊

ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ သင် တို့အဝင် ဖြစ်၍ ငါ နှင့်အတူ စား သော သူ တစ်စုံတစ်ယောက် သည် ငါ့ ကို အပ်နှံ လိမ့်မည်” ဟု မိန့် တော်မူ လျှင်၊

19 တပည့်တော်တို့သည် ဝမ်းနည်း ၍ ၊ အကျွန်ုပ်လော၊ အကျွန်ုပ် လောဟု တစ် ယောက်နောက် တစ် ယောက် အသီးအသီးမေးလျှောက် ကြ၏။ 20 ကိုယ်တော်ကလည်း ၊ တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်၍ငါ နှင့် အတူ ပုကန် တွင်

နှိုက် သောသူ သည် ငါ့ကို အပ်နှံလိမ့်မည်။” 21 ကျမ်းစာ လာသည် အတိုင်း

လူ သား သည် သွား ရမည်။ သို့သော်လည်း လူ သား ကို အပ်နှံ သော သူ သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ ထို

သူ သည် ဘွားမြင် ခြင်းကို မ

ခံရလျှင် အနေသာ၍ကောင်း သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 22 ထိုအခါ စား လျက်နေကြစဉ်တွင်ယေရှုသည်မုန့် ကိုယူ ၍၊ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှမုန့်ကိုဖဲ့ ၍ ၊

ဤ မုန့် ကားငါ ၏ကိုယ် ဖြစ် ၏။ ယူ ၍စားကြလော့” ဟု မိန့် တော် မူလျက်

တပည့် တော်တို့အား ပေး တော်မူ၏။ 23 ခွက် ကိုလည်း ယူ ၍ ကျေးဇူး တော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှသူ တို့အား ပေး

တော်မူလျှင် ၊ ထိုသူရှိသမျှ တို့သည် သောက် ကြ၏။ 24 ကိုယ်တော် ကလည်း ၊ ဤ ခွက်ကား၊ ပဋိညာဉ် တရားသစ်နှင့်ဆိုင်၍၊ လူများ အ ဘို့ အလိုငှာ သွန်း သော ငါ ၏ အသွေး ဖြစ် ၏။” 25 ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ ဤ

စပျစ်ရည် မျိုးအသစ် ကို ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်၌ ငါမ သောက် မှီ နေ့

တိုင်အောင် ယခုမှစ၍တစ်ဖန်ငါမ သောက်ရ “ဟု မိန့် တော်မူ၏။

26 ထိုနောက် သီချင်းဆို ပြီးမှသံလွင် တောင် သို့ ထွက်သွား ကြ၏။

27 ထိုအခါ

ယေရှု ကလည်း၊ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ သိုးထိန်း ကို ငါရိုက်သတ် ၍

သိုး တို့သည် ကွဲလွင့် ရကြ လိမ့်မည်ဟု ရေး

ထားသည်နှင့်အညီ ၊ ယနေ့ညဉ့်တွင် သင်တို့ရှိသမျှ သည် ငါ့ကြောင့် စိတ်ပျက် ကြလိမ့်မည်။” 28 သို့သော်လည်း ငါ သည်ထမြောက် ပြီးမှ သင် တို့ရှေ့ ၊ ဂါလိလဲ ပြည်သို့ သွားမည် ဟု မိန့် တော်မူသော်။”

29 ပေတရု က၊ ဤသူရှိသမျှ တို့သည် စိတ်ပျက် ကြသော်လည်း အကျွန်ုပ် သည် စိတ်မ ပျက်ပါဟု လျှောက် လေ၏။

30 ယေရှု ကလည်း ၊

ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ ယနေ့ ညဉ့် တွင်ပင်

ကြက် သည်နှစ်ကြိမ် မ တွန် မှီ သင်သည် သုံး ကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ ကိုငြင်းပယ် လိမ့်မည်” ဟု မိန့် တော်မူလျှင်၊

31 ပေတရုက၊ ကိုယ်တော် နှင့်တကွသေ ရ သော်လည်း အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ကိုမ ငြင်း မပယ်ပါဟု သာ၍ခိုင်ခံ့ သောစကားနှင့် လျှောက် ပြန်၏။ ထိုသူအပေါင်း တို့သည်လည်း ထိုနည်းတူ လျှောက် ကြ၏။ 32 ထိုအခါ

ဂေသရှေမန် အရပ် သို့ ရောက် ကြလျှင် ကိုယ်တော်က၊

ငါ့ဆုတောင်း စဉ် တွင်သင်တို့သည်ဤ

အရပ်၌ ထိုင် နေကြလော့” ဟု တပည့် တော်တို့အား မိန့်တော်မူ ပြီး မှ ၊ 33 ပေတရု ၊ ယာကုပ် ၊ ယောဟန် တို့ကိုခေါ်သွား ၍ မိန်းမော တွေ ဝေ ခြင်း၊ စိတ်ပူပန် ခြင်း သို့ ရောက် တော် မူ၏။

34 ထိုအခါ

ငါ သည်သေ လောက် အောင်စိတ် နှလုံးအလွန်ညှိုးငယ် ခြင်းရှိ ၏။ ဤ

အရပ်၌ စောင့် နေ ကြလော့ ဟု တပည့် တော်သုံးယောက်တို့အား မိန့် တော်မူ၍၊ 35 ထိုမှအနည်းငယ် လွန် ပြန်လျှင် ၊ မြေ ပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ် ၍

အိုအဘ ခမည်းတော် ၊” 36 ကိုယ်တော် သည် အလုံးစုံ တို့ကိုတတ်နိုင် တော်မူ၏။ ဤ

ခွက် ကို အကျွန်ုပ် မှ လွှဲ တော်မူပါ။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ် အလိုရှိ သည်အတိုင်းမ ဖြစ်ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော် အလိုရှိသည်အတိုင်းဖြစ်ပါ စေသော ဟူ၍ထို အချိန် နာရီ သည် မိမိ နှင့် လွန်သွားနိုင် လျှင်

လွန်သွား ပါမည်အကြောင်း
 ဆုတောင်း တော်မူပြီးမှ ။ ³⁷ ပြန်လာ ၍
 တပည့် တော်တို့သည် အိပ်ပျော် လျက် နေကြသည်ကိုတွေ့ တော်မူ
 လျှင် ။ ရှိမုန် ။ သင်သည် အိပ်ပျော် သလော။ တစ် နာရီ ခန့်မျှစောင့်
 နေခြင်းငှာမ စွမ်းနိုင် သလော။” ³⁸ စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့်
 ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း ဆုတောင်း လျက်
 စောင့် နေကြလော့။ စိတ် ဝိညာဉ်
 ကား စေတနာ
 ရှိငြားသော်လည်း၊ ကိုယ် မူကား
 အားနည်း သည် ဟု ပေတရု
 အားမိန့် တော်မူပြီးမှ ။ ³⁹ တစ်ဖန် သွား ၍ ရှေ့မြှောက်ဆို သည်နည်းတူ
 ဆုတောင်း တော်မူ၏။ ⁴⁰ ထိုနောက် တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ပြန် ၍၊ သူ
 တို့သည်မျက်စိ လေးလံ သဖြင့်
 တစ်ဖန် အိပ်ပျော် လျက်နေကြ သည်ကို တွေ့ တော်မူ၏။ သူတို့သည်
 အဘယ်သို့ လျှောက် ရမည်ကို မ
 သိ ကြ။ ⁴¹ သုံး ကြိမ်မြောက်အောင် သူ
 တို့ရှိရာသို့ ပြန်လာ လျှင် ။ ယခု အိပ်ပျော် ၍ ငြိမ်ဝပ် စွာနေကြလော့။
 အမှုလွန်
 ပြီ။ လူ
 သား ကို ဆိုး
 သောသူ တို့လက် သို့ အပ်နှံ ရသောအချိန်
 ရောက်လာ ပြီ။” ⁴² ထ ကြ။ ငါတို့သည်သွား ကြကုန်အံ့။ ငါ့ ကို အပ်နှံ
 သောသူ သည် ရောက်လာ ပြီ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ⁴³ ထိုသို့
 မိန့် တော်မူစဉ် တွင်ပင်တပည့်တော် တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးအဝင် ဖြစ်
 သော ယုဒ
 ရှုကာရုတ်နှင့်အတူ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်းပြု ဆရာလူ
 အကြီးအကဲများစေလွှတ်သောလူ အစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် ဓား
 နှင့် ဒုတ် များကိုကိုင်လျက် ချက်ခြင်း လာ ကြ၏။ ⁴⁴ ကိုယ်တော် ကို
 အပ်နှံ သောသူ က၊ ငါနိမ်း သောသူ သည်ယေရှု ပင်ဖြစ် ၏။ သူ့
 ကိုဘမ်း ၍
 လှုံခြုံ စွာ ဆောင်သွား ကြဟု ထိုသူ
 တို့အား အမှတ် ပေး ခဲ့သည်အတိုင်း ။ ⁴⁵ သူသည် ရောက် လျှင်
 ကိုယ်တော်ရင်းသို့ချက်ခြင်း ချဉ်းကပ် ၍ အရှင် ဘုရား၊ အရှင်ဘုရား

ဟုဆို လျက်

နမ်း လေ၏။⁴⁶ ထိုသူတို့သည် လာ၍

ကိုယ်တော် ကိုဆွဲကိုင် ဘမ်းဆီး ကြ၏။⁴⁷ အနား၌ ရပ် နေသောသူ တစ် ယောက်သည် ဓား

ကို ဆွဲထုတ် ပြီးလျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏ ကျွန် တစ်ယောက်ကို ခုတ် သဖြင့်

နားရှက် ပြတ် လေ၏။⁴⁸ ယေရှု ကလည်း

သင်တို့သည် ဓားပြ ကို ဘမ်းသကဲ့သို့ ငါ့ ကိုဘမ်း အံ့သောငှာဓား နှင့် ဒုတ် များကို လက်စွဲလျက်လာ ကြသည်တကား။”⁴⁹ ငါသည် ဗိမာန် တော်၌

နေ့ တိုင်း ဆုံးမ ဩဝါဒပေးလျက် ၊ သင် တို့အလယ်၌

ရှိ နေစဉ်အခါသင်တို့သည် ငါ့ ကို မ

ဖမ်း မ ဆီး ကြ။ ဤ အကြောင်းအရာ ကား။”⁵⁰ ကျမ်းစာ ပြည်စုံ မည်အကြောင်း တည်း ဟု ထိုလူ

များကို မိန့် တော်မူ၏။⁵¹ ထိုအခါ တပည့်တော်အပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ကိုစွန့်ပစ် ၍ ပြေး ကြ၏။ လုလင် တစ် ယောက်သည်

စောင် တစ်ထည်ကိုသာဝတ် လျက် နောက်တော်သို့လိုက် သည်ဖြစ်၍ ၊ မင်းလုလင်တို့သည် ထိုလုလင် ကို ဘမ်းဆီး ကြ၏။⁵² သူ သည်လည်း

စောင် ကိုစွန့်ပစ် ၍ အဝတ် မရှိဘဲ လုလင်တို့လက်မှ ထွက်ပြေး လေ၏။⁵³ ထိုသူတို့သည် ယေရှု ကို ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းထံသို့ ဆောင်သွား

ကြ၏။ ထိုမင်းထံ၌ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ လူ

အကြီးအကဲ၊ ကျမ်းပြု ဆရာအပေါင်း တို့သည် စည်းဝေး ကြ၏။⁵⁴ ပေတရု သည်လည်း

ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏ အိမ်၌ အတွင်း သို့ တိုင်အောင် ကိုယ်တော် နှင့် ဝေး စွာ လိုက်

ပြီးလျှင် ၊ မင်း လုလင်တို့နှင့် အတူ ထိုင် ၍ မီး လှုံ လေ၏။

⁵⁵ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့်

လွတ် အရာရှိအပေါင်း တို့သည် ယေရှု ကို သတ် ရမည်အကြောင်း သက်သေ ကို ရှာ သော်လည်း မ တွေ့ ကြ။⁵⁶ လူများ တို့သည် မမှန်

သောသက်သေကို ခံကြသော်လည်း သူတို့၏ သက်သေခံ ချက်သည်မ ညီ ။⁵⁷ အချို့ တို့သည်ထ ၍၊ ဤသူက၊ လူတို့လက် ဖြင့် လုပ်သော၊⁵⁸ ဤ ဗိမာန် တော်ကို ငါ ဖြိုဖျက် ၍

လူတို့ လက်ဖြင့် မလုပ်သောဗိမာန်တော်တဆူကို တည်ဆောက် မည်
ဟု ပြောဆို သည်ကို အကျွန်ုပ် တို့ကြား ရပါပြီဟု သက်သေခံ ကြ၏။

59 သို့သော်လည်း သူ တို့၏ သက်သေခံ ချက်သည် မ
ညီ ။ 60 ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းသည် အလယ် ၌

မတ်တပ်ထ ၍၊ သင်သည် တခွန်းမျှ ပြန် ၍မ ပြောသလော။ ဤ
သူတို့သည် အဘယ်သို့ သက်သေခံ သနည်းဟု ယေရှု ကိုမေး လျှင်၊

61 ကိုယ်တော်သည် တခွန်းမျှ ပြန်ပြော တော်မ မှုဘဲတိတ်ဆိတ်စွာ
နေ၏။ တစ်ဖန် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းက၊ သင် သည် ခရစ်တော် တည်း
ဟူသောမင်္ဂလာ ရှိသောဘုရားသခင်၏သား တော် မှန် သလောဟု မေး

ပြန်လျှင် ၊ 62 ယေရှု က၊ မှန် ၏။ နောင်ကာလ၌ လူ
သား သည် တန်ခိုး တော်၏လက်ျာ ဘက်၌ ထိုင် လျက်၊ မိုဃ်း တိမ်

ကို စီး၍
ကြွလာ သည်ကို သင်တို့မြင် ရကြလတံ့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

63 ထိုအခါ

ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းသည် မိမိ

အဝတ် ကို ဆုတ် လျက်အဘယ် သက်သေ ကို လို

သေး သနည်း။ 64 ဘုရားကို

လွန်ကျူး၍ပြော သော စကား ကို သင် တို့ကြား ရပြီ။ အဘယ်သို့
ထင်မှတ် ကြသနည်းဟု မေးမြန်း လျှင် ၊ ကိုယ်တော် သည် အသေခံ

ထိုက် ကြောင်းကို ထိုသူ

အပေါင်း တို့သည် စီရင် ကြ၏။ 65 ထိုအခါ အချို့ တို့သည်
ကိုယ်တော် ကို တံတွေး နှင့်ထွေးကြ၏။ မျက်နှာ တော်ကိုဖုံး ပြီးလျှင်

လက်သီးနှင့် ထိုး

လျက် ၊ ပရောဖက် ပြု၍ ဟောတော်မူပါဟုဆို ကြ၏။ မင်း လုလင်
တို့သည်လည်း

ပါး တော်ကို လက်နှင့်ပုတ် ကြ ၏။

66 ပေတရု သည်အောက် မှာ အိမ်ဦး ၌ ရှိ စဉ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်
မင်း၏ အစေအပါး မိန်းမတစ် ယောက်သည် လာ

၍ ၊ 67 ပေတရု သည် မီးလှုံ လျက်နေသည်ကို မြင် သောအခါသူ ကို
စေ့စေ့ကြည့် ၍၊ သင် သည်လည်း

နာဇရက်

မြို့သားယေရှု နှင့်

ပေါင်းဖော်သောသူဖြစ် သည်ဟု ဆို
 လျှင် ၊ ⁶⁸ ပေတရုက၊ သင် ပြော သောအရာ ကိုငါမ သိ ၊ နား
 မ လည်ဟု ငြင်းခုံ ပြီးမှ အိမ်ဦး ရှေ့သို့ ထွက် သော်
 ကြက် တွန် လေ၏။ ⁶⁹ နောက်တစ်ဖန် အစေအပါး မိန်းမသည် ပေ
 တရု
 ကိုမြင် လျှင် ၊ အနား၌ ရပ် နေသောသူ တို့အား၊ ဤသူ
 သည် ထိုသူ
 တို့ အဝင် ဖြစ် သည်ဟုဆို သော်။ ⁷⁰ ပေတရု သည် တစ်ဖန်
 ငြင်းခုံ ပြန်၏။ ထိုနောက်များမကြာ အနား၌ ရပ် နေသောသူ တို့က၊
 အကယ်စင်စစ် သင်သည် ထိုသူ
 တို့အဝင် ဖြစ် ၏။ သင်သည် ဂါလိလဲ လူဖြစ် ၏။ သင်စကားလည်း
 တူ၏ဟု ပေတရုကိုဆို
 ကြလျှင် ၊ ⁷¹ ပေတရုက၊ သင်တို့ပြော သောသူ ကို ငါမ သိ ဟု မိ
 ဋ္ဌဌာန် ပြု၍ ကျိန်ဆို သည်နောက် ၊ ⁷² တစ်ဖန် ကြက် တွန် လေ၏။
 ယေရှု က၊ ကြက် သည် နှစ်ကြိမ် မ တွန် မှီ သင်သည်သုံး ကြိမ်မြောက်
 အောင် ငါ့ ကို ငြင်းပယ် လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူသောစကား ကို၊ ပေ
 တရု
 သည် သတိရ
 သဖြင့်
 ခေါင်း ကိုခြုံ၍ငိုကြွေး လေ၏။

15

¹ နံနက် အချိန်တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့သည် မ
 ဆိုင်းမလင့်ဘဲ လူ
 အကြီးအကဲ၊ ကျမ်းပြု ဆရာ၊ လွတ် အရာရှိအပေါင်း တို့နှင့်
 တိုင်ပင် ခြင်းကိုပြု၍၊ ယေရှု ကိုချည်နှောင် ပြီးလျှင် ၊ ပိလတ် မင်း
 ထံသို့ဆောင်သွား ၍
 အပ် လိုက်ကြ၏။ ² ပိလတ် မင်းက၊ သင် သည် ယုဒ
 ရှင်ဘုရင် မှန် သလောဟု ကိုယ်တော် ကိုမေး လျှင် ၊
 မင်းကြီး မေး သည် အတိုင်း မှန်သည်” ဟု မိန့် တော် မူ၏။
³ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့သည် များစွာ သောအပြစ် ကိုတင်ကြ၏။
⁴ တစ်ဖန် ပိလတ် မင်းက၊ သင်သည် တစ်ခွန်း ကိုမျှပြန် ၍ မ

ပြောသလော။ သင့် တစ်ဘက်၌ အဘယ်မျှလောက် သက်သေခံ ကြသည်ကို ကြည့် ပါဟု မေးမြန်း ပြောဆို သော်လည်း ၊ ⁵ စကားတစ်ခွန်း ကိုမျှပြန် တော်မ မှုသည်ကို ပိလတ် မင်းသည် အံ့ဩ လေ၏။

⁶ ထိုပွဲ ၌ မြို့ဝန်မင်းသည် အကျဉ်း ထားသောသူတို့တွင်၊ လူများ တောင်း သောသူ တစ် ယောက်ယောက်ကို လွှတ် တတ်၏။ ⁷ ထိုအခါ ပုန်ကန် ၍

လူအသက်ကိုသတ် သော အပြစ်သင့် သော ဗာရဗုဗ

အမည် ရှိသောသူ တစ်ယောက် သည်၊ ပုန်ကန် သောအပေါင်းအ ဘော်တို့နှင့်တကွ အကျဉ်းခံ လျက်ရှိ၏။ ⁸ လူ အပေါင်းတို့သည် မိမိ တို့အား ပြုမြဲ ပြု ပါ မည်အကြောင်း အော်ဟစ်၍ တောင်းပန် သောအခါ ၊ ⁹ ပိလတ် မင်းက၊ သင်တို့သည် ယုဒ

ရှင်ဘုရင် ကို လွှတ် စေ ချင် သလော ဟု ပြန် ၍မေး ၏။

¹⁰ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ မေး သနည်း ဟု မူကား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့သည် မနာလို သောစိတ်နှင့်

ယေရှု ကိုအပ်နှံ ကြောင်း ကိုသိ ၏။ ¹¹ ပိလတ်မင်းသည် ယေရှုကိုမ လွှတ်၊ ဗာရဗုဗ

ကို လွှတ် စေခြင်းငှာ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့သည် လူအစုအဝေး ကို နှိုးဆော် ကြ၏။ ¹² တစ်ဖန် ပိလတ် မင်းက၊ ယုဒ

ရှင်ဘုရင် ဟု သင်တို့ခေါ်ဝေါ် သောသူ ကိုအဘယ်သို့ ပြု ရမည်နည်း ဟု မေးမြန်း သော်၊ ¹³ ထိုသူအပေါင်းတို့က၊ သူ့

ကိုလက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက်ထားပါဟု ဟစ် ကြ၏။ ¹⁴ ပိလတ် မင်း ကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ အဘယ် အပြစ် ကို ပြု ဘိသနည်းဟု မေး

လျှင်၊ ထိုသူ

ကိုလက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက်ထားပါဟု လူ

များတို့သည်သာ၍ ဟစ် ကြ၏။

¹⁵ ပိလတ် မင်းသည်လည်း လူ များတို့၏စိတ်ကို ပြေစေခြင်းငှာ အလိုရှိ ၍၊ ဗာရဗုဗ

ကို သူ

တို့အား လွှတ် လေ ၏။ ယေရှု ကို ကား၊ ရိုက် ပြီး လျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ သတ်စေခြင်းငှာ အပ် လိုက်လေ၏။ ¹⁶ ထိုအခါ

စစ်သူရဲ တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ပြုတောရိရုံး တည်းဟူသောအိမ်တော် ဦး အတွင်း သို့ဆောင်သွား ၍၊ စစ်သူရဲ တတပ်လုံးကို စုရုံး

စေပြီးမှ ၊ ကိုယ်တော် အား နီမောင်း သောအဝတ်ကိုဝတ် စေ၍ ၊
17 ဆူး ပင်နှင့်ရက် သော ဦးရစ် ကိုတင် ပြီးလျှင် ၊ 18 ယုဒ ရှင်ဘုရင် ၊
ကိုယ်တော် သည် မင်္ဂလာ ရှိစေသတည်းဟု ကောင်းကြီး စကားကို ပြောကြ၏။ 19 ခေါင်း တော်ကို ကျူးလုံး နှင့် ရိုက် ခြင်း၊ တံထွေး နှင့် ထွေးခြင်း၊ ရှေ့တော်မှာ ဒူး

ထောက် ၍
ပြပ်ဝပ် ခြင်း ကိုလည်း ပြုကြ၏။ 20 ထိုသို့
ကိုယ်တော် ကို ပြက်ယယ်ပြု သည်နောက် ၊ နီမောင်း သောအဝတ် ကိုချွတ် ၍

အဝတ် တော်ကို ဝတ်
ပြန်စေပြီးလျှင် ၊ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက်ထားခြင်းငှာ ထုတ်သွား ကြ၏။ 21 အာလေဇနဒြါ နှင့်

ရုဖု ဧါ အဘ
ရှိမုန် အမည်ရှိသော ကုရေနေ
ပြည်သားတစ်ယောက်သည်၊ တောရွာ မှ
လာ ၍ လမ်း၌သွား သည်ကို သူတို့သည်တွေ့လျှင်၊ အနိုင်ပြု ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင် တော်ကို ထမ်း စေကြ၏။ 22 ဦးခေါင်းခွံ အရပ် ဟု ဆိုလို

သောဂေါလဂေါသ
အရပ် သို့
ကိုယ်တော် ကို ဆောင်သွား ပြီးမှ ၊ 23 မုရန် နှင့်ရောသော စပျစ်ရည် ကို၊ ကိုယ်တော် အား သောက်စိမ့်သောငှာပေး လျှင်
မ ခံ ဘဲ နေတော်မူ၏။

24 လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက်ထားပြီးလျှင် ၊ အဝတ် တော်ကို စား ရေးတံ

ချ ၍ အသီးအသီး တို့အား ဝေဖန် ကြ၏။ 25 ကိုယ်တော် ကို လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက်ကြသောအချိန်ကား၊ နံနက် တချက်တီး အချိန် ဖြစ် သတည်း။ 26 အပြစ် ဖော်ပြ သော ကမုဗည်းလိပ် စာချက် ဟူမူကား၊ ယုဒ

ရှင်ဘုရင် ဟု ရေး ထားသတည်း။ 27 ကိုယ်တော် နှင့်တကွ ဓားပြ နှစ် ယောက်တို့ကို လက်ျာ တော်ဘက်၌ တစ် ယောက်၊ လက်ဝဲ တော်

ဘက်၌

တစ် ယောက်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက်ထားကြ၏။ 28 ထိုသို့ မတရားသောသူတို့နှင့် ရေတွက်ဝင်ခြင်း သို့ရောက်သည်ဟုဆိုသော ကျမ်းစာချက်သည် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။ 29 လမ်းမှာသွားသောသူ တို့ကလည်း ၊ ဟဲ့

၊ ဗိမာန် တော်ကို ဖြိုဖျက် ၍

သုံး ရက် အတွင်း တွင် တည်ဆောက် ပြန်သောသူ ၊ 30 ကိုယ်ကိုကိုယ် ကယ်တင် လော့။ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှ

ဆင်း လော့ဟု မိမိ

တို့ခေါင်း ကိုညိတ် ၍ ကဲ့ရဲ့

သော စကားနှင့် ပြောဆို ကြ၏။ 31 ထိုနည်းတူ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်းပြု ဆရာတို့က၊ ဤသူသည် သူတစ်ပါး တို့ကို ကယ်တင် တတ် ၏။ ကိုယ် ကိုမ ကယ်တင် နိုင် ပါတကား။ 32 ငါတို့ မြင်၍

ယုံကြည် စေခြင်းငှာ ၊ ဣသရေလ

ရှင်ဘုရင် တည်းဟူသောခရစ်တော် သည် လက်ဝါးကပ်တိုင် မှ ယခု ဆင်း ပါလော့ဟု အချင်းချင်း ပြက်ယယ်ပြု ၍ ပြောဆို ကြ၏။ ကိုယ်တော် နှင့်တကွ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက်ထားသောသူ တို့သည် လည်း ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်ကြ၏။

33 မွန်းတည့် အချိန် မှစ၍ သုံးချက်တီး အချိန် တိုင်အောင် မြေ တပြင်လုံး ၌

မှောင်မိုက် အတိဖြစ် လေ၏။ 34 သုံးချက်တီး အချိန် ၌

ယေရှု က၊ ဧလိ ၊ ဧလိ

၊ လာမ

ရှာဗခသာနိ ဟု ကြီး သောအသံ နှင့် ကြွေးကြော် တော်မူ၏။ အနက် ကား၊ အကျွန်ုပ် ဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ဘုရား ၊ အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ် ကိုစွန့်ပစ် တော်မူသနည်းဟု ဆိုလို သတည်း။ 35 အနား၌ရပ် နေသော သူ

အချို့ တို့သည်ကြား လျှင်၊ သူသည်ဧလိယ ကို ခေါ် သည်ဟုဆို ကြ၏။ 36 လူတစ် ယောက်သည် ပြေး ၍ ရေမှို တထွေးကို ပုံးရည် နှင့် ပြည့် စေပြီးလျှင် ၊ ကျူလုံး ဖျား၌တပ် ၍ ကိုယ်တော် အား သောက် စိမ့်သောငှာပေးလျက်၊ ရှိ စေတော့။ ဧလိယ

သည် သူ

ကိုချယူ ခြင်းငှာလာ မည်မလာမည်ကို ကြည့် ကြကုန်အံ့ဟုဆို ၏။
37 ယေရှု သည်ကြီး သောအသံ နှင့် ကြွေးကြော် ၍ အသက် ချုပ်တော် မူ၏။ 38 ထိုအခါ

ဗိမာန် တော်၏ ကုလားကာ

သည် အထက် စွန်းမှ အောက် စွန်းတိုင်အောင် စုတ်ကွဲ လေ၏။
39 ထိုသို့ ကြွေးကြော်၍ အသက် ချုပ်တော်မူကြောင်း ကိုရှေ့ တော်၌ရပ် နေသော တပ်မှူး သည်မြင် လျှင်၊ စင်စစ် ဤ သူ သည် ဘုရားသခင် ၏သား တော်မှန် ပေ၏ဟုဆို ၏။ 40 မိန်းမ အချို့တို့သည်လည်း ထို အရပ်၌ အဝေး

က ကြည့်ရှု ၍

နေ ကြ၏။ 41 ထို မိန်းမတို့တွင် ကိုယ်တော်သည် ဂါလိလဲ ပြည်မှာ ရှိတော်မူ စဉ် ၊ နောက် တော်သို့ အလုပ်အကျွေး လိုက် သော မာဂဒ

လ မာရီ ၊ ယာကုပ် ငယ် နှင့် ယောသေ ၏ အမိ
ဖြစ်သောမာရီ နှင့် ရှာလုံ တို့မှစ၍ နောက်တော်၌ ယေရှုရှုလင် မြို့သို့ လိုက် လာသောအခြား မိန်းမများ လည်း ပါကြသတည်း။ 42 ထိုနေ့ ကား အဘိတ်နေ့ တည်းဟူသော ပရကုကု နေ့ဖြစ် သောကြောင့်
ည အချိန်ရောက် မှ၊ 43 အသရေ ရှိသော လွတ် အရာရှိ၊ အရိမသဲ မြို့သားယောသပ် သည်၊ ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်ကို မြော်လင့် သောသူ ဖြစ် သည်နှင့် ၊ ပိလတ် မင်းထံသို့ ရဲရင့် စွာဝင် ၍

ယေရှု ၏အလောင်း တော်ကို တောင်း လေ၏။ 44 ယေရှုသည်ယခု ပင် သေ သည်ကို ပိလတ် မင်းသည် အံ့ဩ

ခြင်းရှိသဖြင့်

တပ်မှူး ကိုခေါ် ၍၊ သေ

သည်ကား ကြာ ပြီလောဟုမေး ၏။ 45 သေကြောင်းကို တပ်မှူး စကားဖြင့် သိ လျှင် ၊ အလောင်း တော်ကို ယောသပ် အားအပ်ပေး ၏။ 46 ယောသပ်သည် ကိုယ်တော် ကိုချ ၍၊ မိမိဝယ် ခဲ့သော ပိတ် ချော နှင့်ပတ်ရစ် ပြီးလျှင် ၊ ကျောက် ၌ ထွင်း သော သင်္ချိုင်း တွင်းထဲ မှာ ထား ၍

တွင်း ၌

ကျောက် ကိုလိုမှို ထားလေ၏။ 47 မာဂဒလ မာရီ ၊ ယောသေ ၏ အမိ ဖြစ်သော မာရီ တို့သည် အလောင်း တော် ထား

ရာ အရပ် သို့ ကြည့်ရှု ကြ၏။

16

1 ဥပုသ်နေ့ လွန် မှာမာဂဒလ မာရီ ၊ ယာကုပ် ၏အမိဖြစ်သော မာရီ နှင့်

ရှာလုံ တို့သည်သွား ၍၊ အလောင်း

တော်ကို လိမ်း ခြင်းငှာ နံ့သာမျိုး ကိုဝယ် ပြီးလျှင် ၊ 2 ခုနစ် ရက်တွင် ပဌမ

နေ့ရက်နံနက် စောစော ၊ နေ

ထွက် သောအချိန်၌ သင်္ချိုင်း တော်သို့ သွား ကြ၏။ 3 ထိုမိန်းမတို့ က၊ တွင်း ဝ ၌

ပိတ်သောကျောက် ကို အဘယ်သူ လှိမ့်လှန် ၍ ပေးမည်နည်းဟု အချင်းချင်း ပြောဆို ပြီးမှ ကြည့်ရှု လျှင် ၊ ထို

ကျောက် သည် လှိမ့်လှန်လျက်ရှိ သည်ကို မြင် ကြ၏။ 4 ထိုကျောက် ကားအလွန် ကြီး သောကျောက် ဖြစ် သတည်း။ 5 မိန်းမတို့သည် တွင်း

ထဲသို့ ဝင် ကြပြီးလျှင် ၊ လုလင် တစ်ယောက်သည် ဖြူစင် ရှည်လျား သောအင်္ကျီ ကိုဝတ်

လျက်လက်ျာ ဘက်၌

ထိုင် သည်ကိုမြင် ၍

ထိတ်လန့် မိန်းမောခြင်းသို့ ရောက် ကြ၏။ 6 ထိုသူ ကလည်း ၊ ထိတ်လန့် မိန်းမောခြင်းမ ရှိကြနှင့်။ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ သတ်သော

နာဇရက် မြို့သားယေရှု ကို သင်တို့ရှာ ကြ၏။ ထိုသူသည် ထမြောက် တော်မူပြီ။ ဤ

အရပ်၌မ ရှိ ။ အလောင်း တော် ထား

ရာ အရပ်

ကိုကြည့် ကြလော့။ 7 သင် တို့ရှေ့ ဂါလိလဲ ပြည်သို့

ကြွတော်မူကြောင်း ကို၊ ပေတရု

မှစ၍ တပည့် တော်တို့အား သွား ၍ပြော ကြ လော့။ အထက်ကမိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ထို

ပြည်၌ သင် တို့သည် ကိုယ်တော် ကိုတွေ့မြင် ရကြလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို ၏။ 8 ထိုမိန်းမတို့သည်လည်း၊ သင်္ချိုင်း တော်မှ ထွက် ၍

တုန်လှုပ် လျက် ၊ မိန်းမော တွေဝေလျက်ပြေး ကြ၏။ ကြောက်လန့် သောကြောင့်

အဘယ်သူ ကိုမျှ မ
 ပြော မဆိုကြ။⁹ ကိုယ်တော်သည် ခုနစ် ရက်တွင် ပဌမ
 နေ့ရက်စောစော အချိန်၌ထမြောက် ပြီးမှ ၊ အထက် က
 နတ်ဆိုး ခုနစ် ယောက်ကို နှင်ထုတ် တော်မူသော မာဂဒလ
 မာရီ အား ရှေးဦးစွာ ကိုယ်ကိုပြ တော်မူ၏။¹⁰ မာရီလည်းသွား
 ၍ကိုယ်တော် နှင့်

ပေါင်းဖော်သောသူတို့သည် ညည်းတွား ငိုကြွေး လျက်

နေ ကြစဉ်တွင်၊ သူ

တို့အား ထို သိတင်းကို ကြားပြော လေ၏။¹¹ ကိုယ်တော်သည်
 အသက်ရှင် တော်မူသည်ကို၎င်း ၊ မာရီ

သည် ကိုယ်တော်ကိုမြင် ရသည်ကို၎င်း ၊ သူ

တို့ သည်ကြား လျှင် မ ယုံကြ။¹² ထိုနောက် တပည့် တော်နှစ်
 ယောက်တို့သည် တောရွာ သို့ သွား စဉ်တွင်ကိုယ်တော်သည်ခြားနား
 သော အရောင် ကိုဆောင် လျက် ကိုယ်ကိုပြ တော်မူ၏။¹³ သူ တို့သည်
 ပြန်လာ ၍ အခြား သော တပည့်တော် တို့အား

ထို သိတင်းကို ကြားပြော သော်လည်း မ ယုံ ဘဲ နေကြ၏။

¹⁴ ထိုနောက်

တစ်ကျိပ် တစ်ပါးသောသူ တို့သည် စားပွဲ၌ လျောင်း ကြစဉ်တွင်
 ကိုယ်တော်ကိုပြ တော်မူ၍၊ ထမြောက် လျက်ရှိသော ကိုယ်တော် ကို
 မြင် သောသူတို့၏ စကားကိုမ

ယုံ သောကြောင့်

သူ တို့မယုံတတ်သော စိတ်၊ ခိုင်မာ သောစိတ်ကို ဆုံးမ၍ အပြစ်တင်
 တော်မူပြီးမှ ၊¹⁵ “သင်တို့သည် လောကီ နိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိသမျှ သို့ သွား
 ၍၊ ဝေနေယျ သတ္တဝါအပေါင်း တို့အား ဧဝံဂေလိ

တရားကို ဟော ကြလော့။”¹⁶ “ယုံကြည် ၍

ဗတုတိဇိ ကိုခံသောသူ သည် ကယ်တင် တော်မူခြင်းသို့ ရောက်
 လတုံ။ မယုံကြည် သောသူ မူကား

အပြစ် စီရင်ခြင်းကို ခံရလတုံ။”¹⁷ ယုံကြည် သောသူ တို့၌ ဖြစ် အံ့

သောနိမိတ် လက္ခဏာဟူမူကား ၊ ငါ ၏နာမ ကို အမှီပြု ၍နတ်ဆိုး တို့
 ကို နှင်ထုတ် ကြလတုံ။ ထူးခြား သောဘာသာ စကားမျိုးတို့ကို ပြော
 ကြလတုံ။”¹⁸ မြွေ တို့ကို ဘမ်းကိုင် ကြလတုံ။ သေ

စေတတ် သော အဆိပ်အတောက် ကို သောက် စားလျှင်

ဘေးဥပဒ် နှင့် ကင်းလွတ် ကြလတံ့။ မကျန်းမမာ သောသူတို့အပေါ် မှာ လက် ကိုတင် ၍

ချမ်းသာ ပေးကြလတံ့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 19 ထိုသို့ သခင် ဘုရား သည် တပည့် တော်တို့အား မိန့် တော်မူပြီးမှ ၊ ကောင်းကင် ဘုံသို့ ဆောင်ယူ ခြင်းကို ခံတော်မူ၍ ၊ ဘုရားသခင် ၏ လက်ျာ တော် ဘက်၌

ထိုင် နေတော်မူ၏။ 20 တပည့် တော်တို့သည်လည်း ထွက်သွား ၍၊ သခင် ဘုရားသည် မစ

တော်မူသည်နှင့်၎င်း ၊ သူတို့၌ဖြစ် သောနိမိတ် လက္ခဏာအားဖြင့် နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကိုတည် စေတော်မူသည်နှင့်၎င်း၊ ခပ်သိမ်း သောအရပ်တို့၌ တရား ဟောကြ၏။

ရှင်လုကာခရစ်ဝင်။

1 ရှေ့ ဦးစွာ မှစ၍ ကိုယ်တိုင် မြင် သော သက်သေ ဖြစ် လျက်၊ နှုတ်ကပတ် တော်မူကိုဆောင်ရွက် သောသူ တို့သည်၊ 2 ငါ တို့သည် ထင်ရှားစွာဖြစ်လေပြီး သော အတ္ထုပ္ပတ္တိ

များကို ငါ တို့အားကြားပြော သည် အစဉ် အတိုင်းမှတ်သားသောစာ ကို စီရင် ရေးထားသောသူ အများ ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ 3 ငါ သည်လည်း ထိုအတ္ထုပ္ပတ္တိအလုံးစုံ

တို့ကို ရှေ့ဦးစွာ မှစ၍၊ 4 စေ့စေ့ ဖွေရှာလိုက်စစ် ပြီးလျှင်၊ ကိုယ်တော် သင် ပြီးသော အကြောင်းအရာတို့သည်ကောန်အမှန် ဖြစ် ကြောင်းကို ကိုယ်တော်သိ စေခြင်းငှာ အစဉ် အတိုင်းရေးထား ၍ ကြားလိုက်မည် အကြံရှိ ပါ၏။ အလွန်မြတ် သော သော်ဖီလု ။ 5 ယုဒ ပြည်ကို အစိုးရ သော ဟေရုဒ် မင်းကြီး လက်ထက် ၊ အဘိယ

အသင်း အဝင်ဖြစ် ၍၊ ဇာခရိ
အမည်

ရှိ သော ယဇ် ပုရောဟိတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ သူ ၎င်းခင်ပွန်း သည် အာရုန် အမျိုးအနွယ်ဖြစ်၏။ သူ့ အမည် ကား ဧလိရှဗက် တည်း။ 6 ထိုသူနှစ် ယောက်တို့သည် ထာဝရ ဘုရား၏ ပညတ်တရား တော်အမျိုးမျိုး တို့ကို ကျင့်ဆောင် ၍ အပြစ်တင်ခွင့်နှင့်လွတ် သဖြင့်၊ ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ ဖြောင့်မတ် ခြင်း ပါရမီရှိ ကြ၏။ 7 ဧလိရှဗက် သည် မြို့ သောကြောင့်

သူတို့သည်သား မ ရှိ ။ ထိုသူ နှစ် ယောက်တို့သည် အသက် အရွယ်ကြီးရင့် ကြ၏။ 8 ဇာခရိသည် မိမိ

အသင်း နှင့်တကွအလှည့် သင့်၍ ၊ ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ ယဇ် ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရွက်သည်တွင် ၊ 9 ယဇ် ပုရောဟိတ်ထုံးစံ အတိုင်း

စာရေးတံ ချသဖြင့်၊ သူ သည်ထာဝရ ဘုရား၏ ဗိမာန် တော်အတွင်း သို့ ဝင် ၍နံ့သာပေါင်း ကိုမီးရှို့၏။ 10 ထိုသို့နံ့သာပေါင်း ကို မီးရှို့သည့်အချိန် တွင်၊ လူ

အများ အပေါင်း တို့သည် ပြင် ဌှိဆုတောင်း လျက် နေ ကြ ၏။
11 ထိုအခါ ထာဝရ ဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန် သည်ထင်ရှား ၍၊
နံ့သာပေါင်း ကိုရှို့သော ယဇ်ပလ္လင် လက်ျာဘက် ၌

ရပ် နေသည်ကို၊ 12 ဇာခရိ သည်မြင် လျှင် ၊ စိတ်နှလုံးမငြိမ်မဝပ်
ထိတ်လန့် ခြင်းသို့ရောက် ၏။ 13 ကောင်းကင် တမန်ကလည်း ၊ ဇာခရိ

၊ ကြောက်ရွံ့ ခြင်းမ ရှိနှင့်။ သင် ပြုသော ပဌနာ
ကိုနာခံ တော်မူပြီ။ သင် ၏ခင်ပွန်း ဧလိရှမက် သည် သား

ယောက်ျားကိုဘွားမြင် လိမ့်မည်။ ထိုသား
ကို ယောဟန် အမည် ဖြင့် မှည့် ရ မည်။ 14 သင် သည်ဝမ်းသာ ရှင်

မြူး ခြင်း ရှိ လိမ့်မည်။ ထိုသား
ကိုဘွားမြင် သောကြောင့်

လူအများ တို့သည်လည်း
ဝမ်းမြောက် ခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ 15 အကြောင်းမူကား ၊ ထို

သားသည် ထာဝရ
ဘုရားရှေ့ တော်၌ ကြီးမြတ် သောသူဖြစ် လိမ့်မည်။ စပျစ်ရည်နှင့်

ယစ်မျိုး ကို မ
သောက် ဘဲနေ၍ ၊ အမိ

ဝမ်း ထဲ ကပင် သန်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်နှင့်
ပြည့်ဝ လိမ့်မည်။ 16 ဣသရေလ အမျိုးသား အများ တို့ကို သူ

တို့ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားထံတော်သို့
ပြောင်းလဲ စေလိမ့်မည်။ 17 အဘ တို့နှင့်

သား တို့ကို အသင့်အတင့်ဖြစ်စေခြင်းငှာ၎င်း၊ ငြင်းဆန် သောသူတို့
ကို သူတော်ကောင်း တို့၏ သတိပညာ

လမ်းသို့
ပြောင်းလဲ စေသောအားဖြင့်၊ ထာဝရ

ဘုရားအဘို့အလိုငှာ ပြင်ဆင် သောလူမျိုး ဖြစ် စေခြင်းငှာ၎င်း၊ သူ
သည်ဧလိယ ၏ စိတ်ဝိညာဉ် တန်ခိုး နှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ ဘုရားသခင်

ရှေ့ တော်သို့
သွား လိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်တမန်ပြောဆို ၏။ 18 ဇာခရိ ကလည်း

၊ ထိုသို့
ဖြစ်လိမ့်မည်ကို အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ သိ ရပါမည်နည်း။
အကျွန်ုပ် သည် လူအို

ဖြစ် ပါ၏။ အကျွန်ုပ် မယား သည်လည်း
အသက် အရွယ်ကြီးရင့် ပါပြီဟုကောင်းကင်တမန် အား
ပြောဆို လျှင်၊ ¹⁹ ကောင်းကင် တမန်က၊ ငါ သည် ဘုရားသခင် အထံ
တော်၌ ခစား

သောဂါမြေလ ဖြစ် ၏။ သင့် ကို
နှုတ်ဆက် ၍

ဤ ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ကြားပြော စေခြင်းငှာငါ့ကိုစေလွှတ်
တော်မူ၏။ ²⁰ သင် သည် ငါ့ စကား ကိုမ ယုံသောကြောင့်

ဤအကြောင်းအရာမ ဖြစ် မှီနေ့ တိုင်အောင်စကား မ ပြောနိုင် ဘဲ။
အ

လျက် နေ လိမ့်မည်။ ငါ့စကားသည်ကား၊ အချိန်တန် လျှင် ပြည့်စုံ
လိမ့်မည်ဟု ပြောဆို ၏။ ²¹ လူ များတို့သည် ဇာခရိ

ကို ငံ့လင့် ၍ ၊ ဗိမာန် တော်အတွင်း ၌ ကြာမြင့် စွာနေသည်ကိုအံ့ဩ
ခြင်းရှိကြ၏။

²² သူသည်ထွက်လာ သောအခါ စကားမ ပြော နိုင် သည်ဖြစ်၍ ၊
ဗိမာန် တော်၌

ဗျာဒိတ် ရှူပါရုံကို မြင် ပြီဟု ရိပ်မိ ကြ၏။ ဇာခရိ
သည်သူ တို့အား အရိပ် အမှတ်ကိုသာပေး၍ စကားအ

လျက် နေ ၏။ ²³ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရွက် ရသောအချိန်
ကာလကုန် သောအခါ ၊ ဇာခရိသည် မိမိ

အိမ် သို့
သွား လေ၏။ ²⁴ ထိုနောက် သူ ၏ခင်ပွန်း ဧလိရုဗက် သည် ပဋိသန္ဓေ

စွဲ၍ ၊ ²⁵ ငါသည်လူတို့ တွင် ခံရသော ကဲ့ရဲ့ခြင်း အကြောင်းကို
ထာဝရ

ဘုရားသည် ပယ်ရှင်း ခြင်းငှာငါ့ ကို ကြည့်ရှု တော်မူစဉ် တွင်၊ ဤ
ကျေးဇူးတော်ကို ပြု တော်မူပြီဟုဆို လျက် ၊ ငါး လ ပတ်လုံးအိမ်

တွင်း၌အောင်း၍
နေလေ ၏။ ²⁶ ငါးလ လွန် သောအခါ ၊ ဂါလိလဲ ပြည် နာဇရက် မြို့၌

ဒါ ဝိ ဒ် အမျိုးသား ၊ ယော သပ် အမည် ရှိ သော လူ နှင့်
ထိမ်းမြားဆောင်နှင်း ၍၊ ²⁷ မရှက်တင်သေးသော သတို့သမီး

ကညာဆီသို့ ဘုရားသခင် သည် ကောင်းကင်တမန် ဂါမြေလ ကို
စေလွှတ် တော်မူ၏။ သတို့သမီး

ကညာကား ၊ မာရိ

အမည် ရှိ၏။²⁸ ကောင်းကင်တမန်သည် ရောက်လာ လျှင် ၊ ကျေးဇူး တော်ကိုခံရသောမိန်းမ၊ သင့်အားမင်္ဂလာ ဖြစ်စေ သတည်း။ ထာဝရ ဘုရားသည် သင် နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။ သင်သည် မိန်းမတကာတို့ ထက်မြတ်စွာသော မင်္ဂလာရှိသည်ဟု ပြောဆို ၏။²⁹ မာရီ သည် ထို

စကားကိုကြားလျှင်

စိတ် နှလုံးမငြိမ်မဝပ်ရှိ၍ ၊ ဤ

နှုတ်ဆက် ခြင်းကား အဘယ်သို့ သော နှုတ်ဆက်ခြင်းဖြစ်လိမ့်မည် နည်းဟု တွေးတောဆင်ခြင် ၍နေ ၏။³⁰ ကောင်းကင် တမန်ကလည်း ၊ မာရီ

၊ ကြောက်ရွံ့ ခြင်းမ ရှိနှင့်။ သင်သည် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာ ရ ပြီ။

³¹ သင်သည် ပဋိသန္ဓေ

စွဲယူ၍

သား ယောက်ျားကိုဘွားမြင် လိမ့်မည်။ ထိုသား

ကို ယေရှု အမည် ဖြင့်

မှည့် ရ မည်။³² ထိုသား သည်ကား၊ ကြီးမြတ် သောသူ

ဖြစ် လိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံး သော ဘုရား၏သားတော်ဟု ခေါ်ဝေါ် သမုတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ သူ့

အဘ ဒါဝိဒ် ၏ ရာဇပလ္လင် ကို ထာဝရ

အရှင်သခင် သည် သူ့

အားပေး တော်မူမည်။³³ ထိုသူသည်လည်း

ယာကုပ် အမျိုးအနွယ် ကို အစဉ်မပြတ် အုပ်စိုး လိမ့်မည်။ သူ

၏နိုင်ငံ သည်လည်း

ဆုံး

ခြင်းမ ရှိ ရဟုပြောဆို ၏။³⁴ မာရီ ကလည်း ၊ ဤအမှုအရာ သည် အဘယ်သို့ ဖြစ် လိမ့်မည်နည်း။ အကျွန်ုပ်ယောက်ျား နှင့် မ

ဆက်ဆံ ပါဟု ကောင်းကင်တမန် အား

ပြန်ပြော ၏။³⁵ ကောင်းကင် တမန်ကလည်း ၊ သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်သည် သင် ၏အပေါ်မှာ သက်ရောက် တော်မူ၍ ၊ အမြင့်ဆုံး သော ဘုရား၏တန်ခိုးအာနုဘော် တော်သည် သင့် ကိုလွှမ်းမိုး လိမ့်မည်။ ထို အကြောင်းကြောင့် ထိုသန့်ရှင်း သောသားသည် လည်း

ဘုရားသခင် ၏သား တော်ဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။
36 ထိုမှတစ်ပါး ၊ အမြို့မ ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်သောသင် ၏ အဆွေအမျိုး ဧလိ
ရှုဗက် သည် ပဋိသန္ဓေ

စွဲယူ၍
ယခု

ခြောက် လ အဝင်ရှိ ပြီ။ 37 ဘုရားသခင် တတ်နိုင် တော်မမူသော
အမှုမ ရှိဟုပြောဆို လျှင် ၊

38 မာရီ က၊ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရ
ဘုရား၏ကျွန် မဖြစ်ပါ၏၊ ကိုယ်တော် ၏စကား အတိုင်း
အကျွန်ုပ် ၌ ဖြစ်
ပါစေသောဟု ဝန်ခံပြီးမှ ၊ ကောင်းကင်တမန် သည် မာရီ
ထံမှ သွား လေ၏။

39 ထို အခါ မာရီ သည်ထ ရှိ ၊ တောင် ကြားအရပ်၌ ရှိ သောယုဒ
မြို့တစ်မြို့ သို့

အလျင်အမြန် သွား ပြီးလျှင်၊ 40 ဇာခရိ အိမ် သို့ ဝင် ရှိ
ဧလိရှုဗက် ကို နှုတ်ဆက် လေ၏။ 41 ထို နှုတ်ဆက် ခြင်းစကားကို
ဧလိရှုဗက် သည် ကြား စဉ် တွင် မိမိ

ဝမ်း ၌ ရှိသောသူငယ် သည်ခုန် ရှိ ၊ မိမိသည် သန်ရှင်း သောဝိညာဉ်
တော်နှင့် ပြည့်ဝ လျက်၊ 42 သင် သည် မိန်းမ တကာတို့ ထက်မြတ်စွာ
သောမင်္ဂလာ ရှိ၏။ သင် ၏ဝမ်း ၌ရှိသောသူငယ် သည်လည်း

မြတ်စွာသော မင်္ဂလာ ရှိ၏။ 43 အကျွန်ုပ် သခင် ၏ မယ်တော် သည်
အကျွန်ုပ် ဆီသို့ ကြွလာ သောကျေးဇူးကို အဘယ် အကြောင်းကြောင့်
အကျွန်ုပ် ခံရပါသနည်း။ 44 သင် ၏နှုတ်ဆက် ခြင်းစကား သံကို
အကျွန်ုပ် ကြား စဉ် တွင်၊ အကျွန်ုပ် ဝမ်း ထဲ၌ သူငယ် သည်ရွှင်မြူး
သော စိတ်နှင့် ခုန် ၏။ 45 ယုံကြည် သောမိန်းမ သည်မင်္ဂလာ ရှိ၏။
အကြောင်းမူကား ၊ ထိုမိန်းမ အား

ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူသောစကား သည် ပြည့်စုံ လိမ့်မည်ဟု ကြီး
သောအသံ နှင့် မြွက်ဆို ၏။ 46 မာရီ ကလည်း ၊ ငါ့ စိတ် နှလုံးသည်
ထာဝရဘုရား

ကို ချီးမွမ်း ၏။ 47 ငါ့ ကိုကယ်တင် တော်မူသောအရှင်ဘုရားသခင်
ကို အမှီပြု ရှိ

ငါ့ ဝိညာဉ် သည် ရွှင်လန်း ခြင်းရှိ၏။ 48 အကြောင်းမူကား ၊ မိမိ

ကျွန် မ၏နှိမ့်ချသောအဖြစ် ကိုကြည့်ရှု တော်မူပြီ။ နောင် ကာလ၌ ခပ်သိမ်း သောလူ

အစဉ်အဆက် တို့သည် ငါ့ ကို မင်္ဂလာ ရှိသော သူ ဟူ၍ ခေါ်ကြ လိမ့်မည်။⁴⁹ တန်ခိုး နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရား သည် အံ့ဘွယ် သော ကျေးဇူးတော်ကို ငါ့ အားပြု တော်မူပြီ။ ထိုဘုရား

နာမ တော်သည် ရှိသေ ဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။⁵⁰ ထာဝရ ဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ သောသူ တို့သည် သနား

တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကိုအစဉ်မပြတ် ခံစားကြ၏။⁵¹ လက်ရုံး တော် အားဖြင့် တန်ခိုး ကိုပြ တော်မူပြီ။ မာနထောင်လွှား သောသူတို့ကို ကွဲ လွင့် စေတော်မူပြီ။⁵² ဘုရင် တို့ကို ရာဇပလ္လင် ပေါ် မှချ ၍

နှိမ့်ချ သောသူတို့ကို ချီးမြှောက် တော်မူပြီ။⁵³ ငတ်မွတ် သောသူတို့ ကို ကောင်းမွန် စွာကျွေး ၍

ရ တတ်သောသူတို့ကို လက်ချည်း လွှတ် လိုက်တော်မူပြီ။⁵⁴ ငါ တို့ ဘိုးဘေး များတို့အား

ဗျာဒိတ် ထားတော် မူသည်နှင့်အညီ ၊⁵⁵ အာမြဟံ မှစသော သူ ၏အမျိုးအနွယ် အား သနား

ခြင်းကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်အမြဲ ပြုခြင်းငှာသတိ ထား၍မိမိ ကျွန် က္လသရေလ ကို မစ

တော်မူပြီဟုဆို ၏။⁵⁶ မာရီ သည်လည်း

ဧလိရုဗက် ထံမှာ သုံး လ ခန့် နေ ပြီးမှ မိမိ အိမ် သို့ ပြန် လေ၏။⁵⁷ ဧ လိရုဗက် သည် ဘွား အံ့သောနေ့ လစေ့ သောအခါ သား ယောက်ျား ကိုဘွားမြင် ၏။⁵⁸ ထာဝရ ဘုရားသည် ထူးမြတ် သောသနား ခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို ဧလိရုဗက် အား ပြုတော်မူသည်ကို ၊ အိမ်နီးချင်း အဆွေအမျိုး တို့သည် ကြား လတ်သော်၊ သူ

နှင့်အတူဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြ၏။⁵⁹ ရှစ် ရက်မြောက်သောနေ့ ၌ အရေဖျားလှီး ခြင်းကို သူငယ် အားပေးအံ့သောငှာလာ ကြ၍၊ အဘ ၏အမည်

ဖြစ်သော ဇာခရိ

အမည်ဖြင့်

မှည့် သောအခါ အမိ က၊ ထိုသို့မ မှည့်ရ။⁶⁰ ယောဟန် အမည်ဖြင့် မှည့် ရမည်ဟုဆို လျှင် ၊ သူတို့က၊⁶¹ ယောဟန် အမည် ဖြင့် သင် ၏အဆွေအမျိုး တွင်

တစ်ယောက် ကိုမျှမမှည့် ဟုဆို၍ ။ ⁶² အဘ သည်အဘယ်သို့ မှည့်
စေ လိုသနည်းဟု အမှတ် အားဖြင့်မေး ကြ၏။ ⁶³ အဘသည်လည်း
သင်ပုံး ကိုတောင်း၍ ။ သူ

၏အမည် ကားယောဟန် ဖြစ် ၏ဟု ရေး

လေသော်၊ ထိုသူ အပေါင်း တို့သည် အံ့ဩ ခြင်းရှိကြ၏။ ⁶⁴ ထို
ခဏခြင်း တွင် ဇာခရီ

သည်နှုတ် ဖွင့် ခြင်း၊ လျှာ လွတ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ စကား

အားဖြင့် ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော် ကို ချီးမွမ်း လေ၏။

⁶⁵ အိမ်နီးချင်း ရှိသမျှ တို့သည် ကြောက်ရွံ့ ခြင်းရှိ ကြ၍

ထို အမှုအရာ များသည် ယုဒ

ပြည်တောင် ကြားအရပ် တို့၌

အနှံ့အပြား ကျော်စော လေ၏။ ⁶⁶ ကြား သောသူ အပေါင်း တို့သည်
နှလုံး ထဲ၌ မှတ်သား ၍ ။ ဤ

သူငယ် သည် အဘယ်သို့ သောသူဖြစ် လိမ့်မည်နည်းဟုဆို ကြ၏။
ထာဝရ

ဘုရား၏ လက် တော်သည်လည်း

သူငယ် နှင့်အတူ ရှိ တော်မူ၏။ ⁶⁷ သူ ၏အဘ

ဇာခရီ သည် သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်နှင့်ပြည့်ဝ လျက် ။ ⁶⁸ ဣ
သရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည် မင်္ဂလာ ရှိတော်
မူစေသတည်း။ ⁶⁹ အကြောင်းမူကား ။ ကမ္ဘာ

ဦးမှစ၍ ပေါ်ထွန်းသောမိမိ

သန့်ရှင်း သောပရောဖက် တို့နှုတ် ဖြင့်

ဗျာဒိတ် ထားတော်မူသည်နှင့်အညီ ။ ⁷⁰ ငါ တို့ သည် ရန်သူ ဘေး
နှင့် ကင်းလွတ် ၍ ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ တသက်လုံး သန့်ရှင်း
ဖြောင့်မတ် ခြင်းပါရမီအားဖြင့် ဘုရား ဝတ်ကိုရဲရင့် စွာပြုရ သောအခွင့်
ကိုပေး မည်ဟု ⁷¹ ငါ တို့အဘ အာဗြဟံ အား

ကျိန်ဆို ခြင်းဂတိ တော်တည်းဟူသော သန့်ရှင်း သောပဋိညာဉ်
တရားကို အောက်မေ့ တော်မူသဖြင့် ၎င်း၊ ⁷² ငါ တို့ ဘိုးဘေး

များနှင့်

ဝန်ခံတော်မူသော သနား

ခြင်း ကျေးဇူး ကို ပြု တော် မူ သဖြင့်၎င်း၊ ⁷³ မိမိ လူမျိုး ကို
အကြည့်အရှု ကြွလာလျက် ရွေးနှုတ် ခြင်းကျေးဇူးကိုပြု တော်မူ၍ ။

74 ငါ တို့ကိုရန်သူ လက် မှ ၎င်း ၊ မုန်း သောသူ ရှိသမျှ တို့လက်မှ ၎င်း ကယ်လွတ် မည်အကြောင်း၊ 75 ကယ်လွတ် ခြင်းဦးချို့ ကို မိမိ

ကျွန် ဒါဝိဒ် အမျိုး ထဲ၌ ငါ တို့အားပေါ်ထွန်း စေတော်မူပြီ။ 76 အချင်း သူငယ် ၊ သင် သည်လည်း

အမြင့်ဆုံး သောဘုရား၏ ပရောဖက် ဟုခေါ်ဝေါ် ခြင်းကို ခံရ လိမ့်မည်။ 77 အကြောင်းမူကား ၊ ငါ တို့ဘုရားသခင် ၏ သနား

တော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် အပြစ် ဖြေ ၍ ကယ်တင် ခြင်း သို့ ရောက်နိုင်ကြောင်းကို ဘုရားသခင် ၏လူမျိုး အား ဖော်ပြ သဖြင့်၊ ထာဝရ

ဘုရား၏ လမ်းခရီး တော် ကို ပြင်ဆင် ခြင်းငှာသင်သည် ရှေ့ တော်၌သွား ရလိမ့်မည်။ 78 ထို သနားတော် မူ ခြင်း ကျေးဇူး တော်

အားဖြင့်၊ ကောင်းကင် မှ နေအာရုဏ် သည် ငါ တို့အပေါ်သို့တက် သဖြင့်၊ 79 မှောင်မိုက် နှင့် သေမင်း ၏ အရိပ် ထဲ တွင်ရှိ နေသောသူ

တို့၌ အလင်းပေါ်ထွန်း ၍၊ ငါ တို့အား ငြိမ်သက် ခြင်းလမ်း ကို ပြ လျက် ရှိသည်ဟု ပရောဖက် ဉာဏ်နှင့် ဟောလေ၏။ 80 ထိုသူငယ် သည်ကား

၊ ကြီးပွား ၍

ဉာဏ် သတ္တိ နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဣသရေလ

လူ တို့အား

မ ထင်ရှား မှီ တိုင်အောင်တော အရပ်၌ နေ လေ၏။

2

1 ထို အခါ တစ်နိုင်ငံ လုံးကို စာရင်း ယူစေခြင်းငှာကံသာ ဘုရင်ဩ ဂုတုတု သည် အမိန့် တော်ရှိ ၏။ 2 ကုရေနိ သည် ရှုရိ ပြည်၌မြို့ဝန်

ဖြစ် စဉ်တွင်၊ ဤ

ပဌမ စာရင်း ယူ ခြင်း ဖြစ်သတည်း။ 3 လူအ ပေါင်း တို့သည် စာရင်းဝင် ခြင်းငှာအသီးအသီး မိမိ တို့မြို့ ရွာသို့ သွား ကြ၏။ 4 ယော

သပ် သည်လည်း ဒါဝိဒ် အမျိုးအနွယ် ဖြစ် ၍၊ ထိမ်းမြား ဆောင်နှင်း သောမယား မာရီ နှင့်အတူ စာရင်းဝင် ခြင်းငှာ၊ 5 ဂါလိလဲ ပြည်နာဇရက်

မြို့ မှ

ယုဒ ပြည် တွင်

ဗက်လင် အမည် ရှိသောဒါဝိဒ် ၏မြို့ သို့ သွား ၏။ ထိုအခါမာရီ သည် ပဋိသန္ဓေ

အရင့်အမာရှိ ၏။ 6 ဗက်လင်မြို့၌ရှိ နေ စဉ်၊ ဘွား အံ့သော နေ့

လစေ့ လျှင်၊ ⁷ သားဦး ကိုဘွားမြင် ၍
အဝတ် နှင့်ပတ်ရစ်ပြီးမှ ၊ ဧည့်သည် တည်းရာစရပ်၌ သူ တို့နေစရာ
မ ရှိ သောကြောင့် ၊ သူငယ် ကို နွားစားခွက် ၌ သိပ်ထား လေ၏။

⁸ ထိုပြည် မှာ

သိုးထိန်း တို့သည် ည၌ အခါ တော

အရပ်၌ တည်းခို လျက်၊ မိမိ

သိုး စု ကို စောင့် နေ ကြ သည် ဖြစ် ၍၊ ⁹ ထာဝရ ဘုရား၏
ကောင်းကင်တမန် သည် သူ

တို့အနားမှာပေါ်လာ ၍ ၊ ပတ်ဝန်းကျင် ၌ ထာဝရ

ဘုရား၏ ဘုန်း တော် ထွန်းတောက်သဖြင့် ၊ သူတို့သည် အလွန်
ကြောက်ရွံ့ ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ¹⁰ ကောင်းကင် တမန်ကလည်း ၊

ကြောက်ရွံ့ ခြင်းမ ရှိကြနှင့်။ လူ

အပေါင်း တို့သည် အလွန် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာစရာသတင်း ကို ငါ
သည်သင် တို့အား ကြားပြောရ၏။ ¹¹ ယနေ့ တွင် ဒါဝိဒ် မြို့ ၌

သခင် ခရစ်တော် တည်းဟူသောကယ်တင် သောအရှင်သည် သင်
တို့အဘို့ အလိုတုဘွားမြင် ခြင်းကိုခံတော်မူပြီ။ ¹² သင် တို့သည် အ

ဘယ်နိမိတ် ဖြင့်

သိရမည်နည်းဟူမူကား ၊ သူငယ် သည်အဝတ် နှင့် ပတ်ရစ်၍

နွားစားခွက် ၌

သိပ်ထား လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ ကြလိမ့်မည်ဟု ဆို

ပြီးလျှင် ၊ ¹³ ထို ကောင်းကင်တမန် နှင့်အတူ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ
အများ တို့သည် ချက်ခြင်း ထင်ရှား ၍ ၊ ¹⁴ ကောင်းကင် ဘဝဂ်ဝယ်

ဘုရားသခင် သည် ဘုန်းကြီး တော်မူစေသတည်း။ မြေကြီး ပေါ်၌ ငြိမ်
သက် ခြင်းရှိစေသတည်း။ လူ

တို့အား မေတ္တာ

ကရုဏာရှိစေသတည်းဟုဘုရားသခင် ကို ချီးမွမ်း ၍မြှောက်ဆို ကြ၏။

¹⁵ ကောင်းကင်တမန် တို့သည် ကောင်းကင် ဘုံသို့

ပြန် ကြပြီးမှ သိုးထိန်း တို့က၊ ငါတို့သည် ဗက်လင် မြို့သို့

သွား ကြကုန်အံ့။ ထာဝရ

ဘုရားသည် ဖော်ပြ တော်မူသော ဤ

အမှုအရာ ကို ကြည့် ကြကုန်အံ့ဟု အချင်းချင်း ပြောဆို ပြီးလျှင် ၊

¹⁶ အလျင်အမြန် သွား ၍

မာရီ နှင့် ယောသပ် ကို၎င်း ၊ နွားစားခွက် ၌

သိပ်ထား လျက်ရှိသောသူငယ် ကို၎င်း တွေ့ ကြ၏။ 17 တွေ့မြင် ပြီး မှ မိမိ တို့ကြား သောထို သူငယ် ၏ အကြောင်း စကား ကို အနှံ့အပြား ပြောကြ၏။ 18 သိုးထိန်း တို့ပြော သောစကား ကိုကြား သော သူ

ရှိ သမျှ တို့သည် အံ့ဩ ခြင်း ရှိ ကြ၏။ 19 မာ ရီ သည် ထို အကြောင်းအရာအလုံးစုံ တို့ကို မှတ်ကျိုး ၍ စဉ်းစား ဆင်ခြင်လျက် နေ၏။ 20 သိုးထိန်း တို့သည်လည်း

မိမိ တို့အား ပြော နှင့်သည်အတိုင်း

ကြား မြင် သမျှ သော အကြောင်းအရာကိုထောက်၍၊ ဘုရားသခင် ကို အံ့ဩ

ချီးမွမ်း လျက်

ပြန်သွား ကြ၏။ 21 ထိုသူငယ် အား အရေဖျားလှီး ခြင်းကို ပေးရ သောနေ့တည်းဟူသောရှစ် ရက်မြောက်သောနေ့ ရောက်

လျှင် ၊ ပဋိသန္ဓေ

စွဲတော်မ မူမီကောင်းကင်တမန်

မှည့် သော ယေရှု အမည် ဖြင့်

မှည့် ကြ၏။ 22 ထိုနောက်

မောရှေ ၏ ပညတ် တရားအတိုင်း

စင်ကြယ် ခြင်းကိုပြုရသော နေ့ရက် စေ့ သောအခါ ၊ မိဘတို့ သည် သူငယ် ကို ယေရုရှလင် မြို့သို့

ဆောင်သွား ၍၊ 23 သားဦး ယောက်ျား အပေါင်း တို့သည် ဘုရား

အဘို့ သန့်ရှင်း ရကြ၏ဟု ထာဝရ

ဘုရား၏ ပညတုတံ

ကျမ်းလာ

သည်နှင့်အညီ ၊ ထာဝရ

ဘုရားအား ဆက်ကပ် ပြီးမှ ၊ 24 ခို နှစ် ကောင်ဖြစ်စေ ၊ ချိုး ကလေး နှစ် ကောင်ဖြစ်စေ၊ တစ်ခုခုကိုပူဇော် ရမည်ဟု ထာဝရ

ဘုရား၏ ပညတုတံ

ကျမ်းလာ ပြန်သည်နှင့်အညီ ယဇ် ပူဇော်ကြ၏။

25 ထိုအခါ

ရှုမောင် အမည် ရှိသောသူ တစ်ယောက်သည် ယေရုရှလင် မြို့၌ ရှိ ၏။ ထို

သူ သည် ဖြောင့်မတ် သောသူ ၊ တရား
 ကိုရိုသေသောသူ၊ ဣသရေလ
 အမျိုး၏ သက်သာ ခြင်းအကြောင်းကို မြော်လင့် သောသူ ဖြစ်၏။
 သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်သည် သူ့
 အပေါ်၌တည် သည်ဖြစ်၍ ၊²⁶ သူ သည်ထာဝရ ဘုရား၏ခရစ်တော်
 ကိုမ မြင် မှီ မ

သေ ရဟု ဗျာဒိတ် တော်ကိုရ၏။²⁷ ထိုအခါ သူ သည် ဝိညာဉ် တော်
 အားဖြင့် ဗိမာန် တော်သို့ သွား ၍ ၊ မိဘ
 တို့သည် သူငယ် ယေရှု ကို ပညတ်
 တရားထုံးတမ်း အတိုင်း ပြု ခြင်းငှာဆောင်သွား စဉ် တွင်၊²⁸ ရှုမောင်
 သည်ယေရှု ကို လက် နှင့် ချီပိုက် ၍ ၊²⁹ ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော်
 ကို ချီးမွမ်းလျက်၊ အစိုးရတော်မူသောအရှင် ၊ ဗျာဒိတ် တော်အတိုင်း
 ကိုယ်တော် ၏ကျွန် သည် ငြိမ်ဝပ် စွာ စုတေ့
 ရ သော အခွင့် ကို ကိုယ်တော် သည် ယခု တွင် ပေး တော် မူ၏။
³⁰ ကိုယ်တော် ၏လူ

ဣသရေလ အမျိုးကို ချီးမြှောက် စေခြင်းငှာ ၎င်း ၊³¹ တစ်ပါး
 အမျိုးသားတို့ကို လင်း စေခြင်းငှာ၎င်း၊³² လူ အမျိုးမျိုး တို့ရှေ့မှောက်
 ၌ ပြင်ဆင် တော်မူသောအလင်း တည်းဟူသော ကယ်တင် သောသခင်
 ကို အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ် မျက်စိ နှင့်မြင် ရပါ၏ဟု မြွက်ဆို ၏။³³ ထို
 စကား များကို ယောသပ် နှင့် မယ်တော် သည် ကြားလျှင်

အံ့ဩ ခြင်းရှိ ကြ၏။³⁴ ရှုမောင် သည်လည်း
 သူ တို့ကိုကောင်းကြီး ပေး၍
 မယ်တော် မာရီ အား ၊ ဤ

သူငယ်ကား ဣသရေလ
 လူ အများ လဲ မည်အကြောင်း ၊ အများထ မည်အကြောင်း၊ လူအ
 များ တို့၏အကြံအစည် ကို ထင်ရှား စေ ခြင်း ငှာ ငြင်းခုံ စရာ ဖြစ်
 မည်အကြောင်း

ခန့်ထား သောသူဖြစ်၏။³⁵ ထိုမှတစ်ပါး သန့်လျက် သည် သင်
 ၏စိတ် နှလုံးကို ခွင်း လိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို ၏။³⁶ အာရှာ အမျိုး ဖြစ်
 သော ဖနော့လ ၏သမီး ၊ အနန

အမည်ရှိသော ပရောဖက်မ တစ်ယောက်ရှိ ၏။ သူ
 သည် ပျို သောအရွယ်မှစ၍ ခုနစ် နှစ် သောလင် နှင့်

နေ ပြီးလျှင်၊ ³⁷ အသက် ကြီးရင့် ၍ အနှစ် ရှစ်ဆယ်လေး နှစ်ခန့်မျှ တိုင်တိုင် မုတ်ဆိုးမ ဖြစ် လျက်၊ ဆုတောင်း ခြင်းနှင့် အစာရှောင် ခြင်း အားဖြင့်နေ့ ည၌ မပြတ်ဘုရား ဝတ်ကိုပြု၍

ဗိမာန် တော်နှင့် မ

ခွာ ဘဲနေ၏။ ³⁸ သူ သည်လည်း ထို

ခဏခြင်း တွင်ဝင် ၍

ထာဝရ ဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း လေ၏။ ယေရုရှလင် မြို့ ၌ ရွေးနှုတ် ခြင်းအရာကို မြော်လင့် သောသူ အပေါင်း တို့အား ထို သူငယ် ၏ အကြောင်း ကို ပြော လေ၏။ ³⁹ မိဘ တို့သည် ထာဝရ

ဘုရား၏ ပညတ် တရားအတိုင်း

ပြုရသမျှတို့ကို အကုန်အစင် ပြုပြီးမှ၊ ဂါလိလဲ

ပြည်၊ နာဇရက် အမည်ရှိသောမိမိ တို့ မြို့ သို့ ပြန် ကြ၏။ ⁴⁰ သူငယ် သည်လည်း ကြီးပွား ၍ ပညာ ဉာဏ်သတ္တိ နှင့် ပြည့်စုံ ၏။ ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော်သည်လည်း

သူ့ အပေါ် ၌တည် ၏။ ⁴¹ မိဘ တို့သည် နှစ် တိုင်း အစဉ်ပသခါ

ပွဲ ခံချိန်ရောက်လျှင် ၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့ သွား ကြ၏။ ⁴² ယေရှု သည် တစ်ဆယ့်နှစ် နှစ် ရှိသောအခါ ပသခါ ပွဲ ထုံးစံ အတိုင်း

ယေရုရှလင်မြို့သို့တက် ကြ၍၊ ⁴³ ပွဲနေ့ရက် လွန် ပြီးမှ မိဘ တို့သည် ပြန် ကြလျှင် ၊ သူငယ် ယေရှု သည် ယေရုရှလင် မြို့၌ နေရစ် လေ၏။ ယောသပ် နှင့်မယ်တော်သည် ထိုအကြောင်းကို မ

သိ ၍ ၊ ⁴⁴ အပေါင်းအဘော် စုထဲမှာ သူငယ် ပါ သည်ဟု စိတ်ထင် နှင့်

တစ်နေ့ ခရီး သွား မိလျှင် ၊ အဆွေအမျိုး

အသိအကျွမ်း တို့တွင် ရှာ ၍၊ ⁴⁵ မ တွေ့ သောအခါ

ယေရုရှလင် မြို့သို့

ပြန် ၍ရှာ ကြ၏။

⁴⁶ သူငယ်မူကား ၊ ဗိမာန် တော်၌

ဆရာ များအလယ် မှာ ထိုင် ၍

ထိုသူ တို့နှင့် ဆွေးနွေး မေးမြန်းလျက်ရှိသည်ကို မိဘတို့သည် သုံး ရက် ကြာ မှတွေ့ ကြ၏။ ⁴⁷ သူ၏ စကားကိုကြား သောသူ အပေါင်း တို့သည် သူ၏

ပညာ ကို၎င်း၊ စကားအဖြေ ကို၎င်း အံ့ဩ ကြ၏။⁴⁸ မိဘတို့သည် သား

ကို မြင် လျှင် မိန်းမော တွေဝေ၍ မယ်တော် က၊ ငါ့သား ၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ တို့အား ဤသို့

ပြု သနည်း။ ညှိုးငယ် ကြောင့်ကြသော စိတ်နှင့်မိဘတို့သည် မောင် ကိုရှာ ကြပြီဟုဆို သော်၊⁴⁹ ယေရှုက၊ မိဘသည် အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ် ကိုရှာ ရပါသနည်း။ အကျွန်ုပ် သည်အဘ ဧါ အိမ်၌

နေ ရ သည်ကို မ

သိ ပါသလောဟု ပြောဆို လျှင် ၊⁵⁰ သူ တို့သည် ထို

စကား ကိုနား မ လည်ကြ။⁵¹ ထိုနောက်

ယေရှုသည် မိဘ

တို့နှင့်အတူ သွား သဖြင့်

နာဇရက် မြို့သို့ ရောက် ၍

သူ တို့စကားကို နားထောင် လျက်နေ လေ၏။ ထို

အကြောင်း အရာ အလုံးစုံ တို့ကို မယ်တော် သည် နှလုံး ထဲ၌ မှတ်ကျိုး လေ၏။⁵² ယေရှု သည်လည်း

အစဉ်အတိုင်းကြီး၍ ပညာ

တိုးပွား လျက်၊ ဘုရားသခင် ရှေ့၊ လူတို့

ရှေ့ မှာမျက်နှာ ရတော်မူ၏။

3

¹ ကံသာ ဘုရင် တိဗေရိ

နန်းစံ တစ်ဆယ်ငါး နှစ် တွင် ၊ ယုဒ

ပြည်၌ ပုနုတိ

ပိလတ် သည်မြို့ဝန် အရာ၊ ဂါလိလဲ ပြည်၌ ဟေရုဒ် သည် စော်ဘွား အရာ၊ ဣတုရဲ

ပြည်နှင့်

တရာခေါ်နိတ် ပြည် ၌ ဟေရုဒ် ညီ ဖိလိပုပု သည် စော်ဘွား အရာ၊ အဘိလင် ပြည်၌

လုသာနိ သည် စော်ဘွား အရာ၊² အနုနု နှင့် ကယာဖ တို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းအရာ၊ အသီးအသီးရှိကြသောအခါ ၊ တော

၌ ရှိသော ဇာခရိ

၏သား ယောဟန် သည် ဘုရားသခင် ၏ ဗျာဒိတ် တော်ကို

ခံရ၏။ 3 ပရောဖက် ဟေရှာယ ၏ ကျမ်းစာ ၌ လာ သည်ကား၊
တော

၌ ဟစ်ကြော် သောသူ၏အသံ မှာ၊ ထာဝရ
ဘုရားကြွတော်မူရာလမ်း ကို ပြင် ကြလော့။ 4 လမ်း ခရီးတော်ကို
ဖြောင့် စေကြလော့။ ချိုင့်ဝှမ်း ရာရှိသမျှ တို့ကို ဖို့
ရမည်။ တောင်ကြီး တောင်ငယ် ရှိသမျှ တို့ကို ဖြို ရမည်။ ကောက်
သောလမ်းများကို ဖြောင့် စေရ မည်။ 5 ကြမ်းတမ်း သောလမ်းများကို
လည်း

သုတ်သင်ပြင်ဆင် ရမည်။ 6 လူ့ အပေါင်း တို့သည် ဘုရားသခင် ၏
ကယ်တင် တော်မူခြင်းအကြောင်း ကို မြင် ရကြလတံ့ဟု လာသည်နှင့်
အညီ၊ ယောဟန်သည် ယော်ဒန် မြစ်နား ၌ အနံ့အပြား လှည့်လည် ၍
အပြစ် လွတ် ခြင်းအဘို့ အလိုငှာ နောင်တ နှင့် စပ်ဆိုင်သော ဗတုတိဇံ
တရားကို ဟော လေ၏။ 7 ထိုအခါ ၊ ဗတုတိဇံ

ကို ခံအံ့သောငှာလာ ကြသော လူ
အစုအဝေးတို့အား ယောဟန် ဟောပြော သည်ကား၊ အချင်းမြေဆိုး
အမျိုး တို့၊ ရောက် လုသောဘေးဒဏ် မှ

ပြေးသွား စိမ့်သောငှာအဘယ်သူ သည် သင် တို့ကို သတိပေး ဘိ
သနည်း။ 8 နောင်တရ ခြင်းနှင့် ထိုက်တန် သောအကျင့် ကို ကျင့်
ကြလော့။ အာမြဟံ သည် ငါတို့အဘ ဖြစ် သည်ဟူ၍စိတ်ထဲ၌ မ
အောက်မေ့ ကြနှင့်။ ဘုရားသခင် သည် ကျောက်ခဲ တို့မှ အာမြဟံ
သား တို့ကိုထုတ်ဘော် ဖန်ဆင်းနိုင် တော်မူသည်ဟု ငါအမှန် ဆို ၏။
9 သစ်ပင် အမြစ် နား မှာ ပုဆိန် ထား လျက်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ကောင်း
သောအသီး မ သီး သောအပင် ရှိသမျှ တို့ကို ခုတ်လှဲ ၍ မီး

ထဲသို့
ချ လိုက်ရသည်ဟု ဟောပြောလေ၏။

10 လူ့ အစုအဝေး က လည်း ၊ သို့ဖြစ်လျှင် အကျွန်ုပ် တို့သည်
အဘယ်သို့ ပြု ရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက် ကြ သော်၊ 11 ယောဟန်
က၊ အင်္ကျီ နှစ် ထည်ရှိ သောသူ သည် အင်္ကျီမ ရှိ သောသူ အားမျှ စေ။
စားစရာ

ရှိ သောသူ သည် လည်း
ထိုနည်းတူ ပြု စေဟု ပြန်ပြော ၏။ 12 အခွန်ခံ သူတို့သည် ဗတုတိဇံ
ကို ခံခြင်းငှာလာ ၍ ၊ အရှင် ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့
ပြု ရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက် ကြလျှင် ၊ 13 သင် တို့သခင်သည်

ခွဲဝေ စီမံသည်ထက် သာ၍ မ ခွဲ မခံကြနှင့်ဟု ပြန်ပြော ၏။¹⁴ စစ်သူရဲ တို့ကလည်း

အကျွန်ုပ် တို့သည် အဘယ်သို့ ပြု ရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက် ကြလျှင် ၊ သင်တို့သည် အဘယ်သူ ကိုမျှ အနိုင် အထက်မပြုကြနှင့်။ အဘယ်သူကိုမျှ မ

လျှပ် ကြနှင့်။ ကိုယ် ရသောအခ နှင့်

ရောင့်ရဲ ကြလော့ဟု ပြန်ပြော ၏။¹⁵ လူ အများ တို့သည် မြော်လင့် ၍ ၊ ယောဟန် သည် ခရစ်တော် မှန် သည်မမှန်သည်ကို နှလုံး ထဲမှာ တွေးတော ဆင်ခြင်ကြစဉ်၊¹⁶ ယောဟန် သည် လူအပေါင်း တို့အား ပြန်ပြော သည်ကား၊ ငါ သည်သင် တို့အား ရေ

၌ ဗတုတိဇံ

ကိုပေး၏။ ငါ့ ထက်တတ်စွမ်း နိုင်သောသူ သည် ကြွလာ သေး၏။ ထိုသူ

၏ခြေ တော်ကြိုး ကိုမျှ ဖြည့် ခြင်းငှာငါမ ထိုက် ။ ထိုသူ

သည် သန်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်၌ ၎င်း ၊ မီး

၌၎င်း သင် တို့ကိုဗတုတိဇံ ကိုပေးမည်။¹⁷ လက် တော်တွင်

စံကော ပါလျက် မိမိ

ကောက်နယ် တလင်းကို ရှင်းလင်း စေသဖြင့်၊ ဂျုံ စပါးကိုကား ကျီ

စုသိမ်း သွင်းထား၍ ၊ အဖျင်း ကိုကား မငြိမ်းနိုင် သောမီး နှင့် ရှို့ တော်မူလတုံဟု ပြောဆို ၏။¹⁸ အခြား သောစကားများ နှင့် ဆုံးမ သွေးဆောင်၍

ဧဝံဂေလိတရား ကို လူ အများတို့အားဟောပြော လေ၏။¹⁹ ထို နောက် စော်ဘွား ဟေရုဒ် သည် မိမိ

ညီ ၏

ခင်ပွန်း ဟေရောဒိ အကြောင်း မှစ၍ ၊ မိမိပြု သောဒုစရိုက်

အပြစ်ရှိသမျှ တို့ကို ယောဟန် သည် ဖော်ပြ ဆုံးမသောကြောင့်၊²⁰ ဟေရုဒ် သည် အရင်အပြစ်ရှိသမျှ တို့အပေါ်မှာ အပြစ်သစ်ကို ထပ်လောင်း ၍

ယောဟန် ကို ထောင် ထဲမှာ

လှောင် ထား၏။²¹ လူ အပေါင်း တို့သည် ဗတုတိဇံ

ကိုခံကြသောအခါ ၊ ယေရူ သည်လည်း ဗတုတိဇံ ကိုခံတော်မူ၍

ဆုတောင်း စဉ် တွင်၊ ကောင်းကင် ဖွင့်လှစ် သဖြင့်၊ ²² သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်သည် ချိုးငှက် ကဲ့သို့ ကိုယ် ထင်ရှား လျက် ကိုယ်တော် ပေါ်၌ ဆင်းသက် တော်မူ၍ ၊ သင် ကား၊ ငါနှစ်သက် မြတ်နိုးရာ၊ ငါ ၏ချစ် သား ပေတည်း ဟု ကောင်းကင် က

အသံ တော်ဖြစ် လေ၏။

²³ ထိုအခါ

ယေရှု သည် အနှစ် သုံးဆယ် ခန့် မျှရှိ တော်မူ၏။ လူများအထင် အမှတ်အားဖြင့် ကိုယ်တော်၏ အဘကား ယောသပ် တည်း။ ယောသပ် အဘလေ ၊ ²⁴ လေိအဘ မသတ် ၊ မသတ်အဘလေဝိ ။ လေဝိအဘ မလေခိ

၊ မလေခိအဘ ယနန

၊ ယနနအဘ ယောသပ် ၊ ²⁵ ယောသပ်အဘမတ္တသိ ၊ မတ္တသိအဘ အမုတ် ၊ အမုတ်အဘနဟုံ ၊ နဟုံအဘလေဝိ ၊ ²⁶ လေဝိအဘန ဂုဂဲ ၊ နဂုဂဲအဘ မအတ် ၊ မအတ်အဘမတ္တသိ ၊ မတ္တသိအဘ ရှေမိ ၊ ရှေမိအဘ ယောသပ် ၊ ယောသပ်အဘယုဒ ၊ ယုဒအဘယောဟနန ၊

²⁷ ယောဟနနအဘ ရေသ

၊ ရေသအဘ ဇေရုဗဗေလ

၊ ဇေရုဗဗေလအဘ ရှာလသေလ ၊ ရှာလသေလအဘနေရိ ၊ နေရိအဘ မလေခိ

၊ မလေခိအဘ အဒုဒိ ၊ ²⁸ အဒုဒိအဘကောသံ ၊ ကောသံအဘလေ မောဒိ

၊ လေမောဒိအဘရေ ၊ ²⁹ ရေအဘ ယောသေ

၊ ယောသေအဘလေျဇ ၊ လေျဇအဘ ယောရိမ် ၊ ယောရိမ်အဘမသတ် ၊ မသုသတ်အဘလေဝိ ၊ ³⁰ လေဝိအဘရှိမောင် ၊ ရှိမောင် အဘယုဒ ၊ ယုဒအဘယောသပ် ၊ ယောသပ်အဘယောနန် ၊ ယောနန် အဘလျာကိမ် ၊ လျာကိမ်အဘမေလေ ၊ ³¹ မေလေအဘမဲနန် ၊ မဲ နန်အဘမတ္တသ ၊ မတ္တသအဘနာသန် ၊ နာသန်အဘဒါဝိဒိ ၊ ³² ဒါဝိဒိအဘယေရှဲ ၊ ယေရှဲအဘဩဗက် ၊ ဩဗက်အဘဗောဇ ၊ ဗောဇအဘစာ လမုန် ၊ စာလမုန်အဘနာရှုန် ၊ ³³ နာရှုန်အဘအမိနဒပ် ၊ အမိနဒပ်အဘ အာရုံ ၊ အာရုံအဘဟေရုံ

၊ ဟေရုံအဘဖာရက် ၊ ဖာရက်အဘယုဒ ၊ ³⁴ ယုဒအဘ ယာကုပ် ၊ ယာကုပ်အဘကုဇက် ၊ ကုဇက်အဘအာဗြဟံ ၊ အာဗြဟံအဘတေရ ၊ တေရအဘ နာခေါ် ၊ ³⁵ နာခေါ်အဘစေရောက် ၊ စေရောက်အဘရာ ဂေါ ၊ ရာဂေါအဘဖာလက် ၊ ဖာလက်အဘဟေဗာ ၊ ဟေဗာအဘ ရှာ

လ ၊ ³⁶ ရှာလအဘ ကာဏ္ဍနန် ၊ ကာဏ္ဍနန်အဘအာဖာဒ် ၊ အာဖာဒ်အဘရှေမ ၊ ရှေမအဘနောဧ ၊ နောဧအဘလာမက် ၊ ³⁷ လာမက်အဘမသုရှလ ၊ မသုရှလအဘ ဧနောက် ၊ ဧနောက်အဘယာရက် ၊ ယာရက်အဘမဟာလေလေလ ၊ မဟာလေလေလအဘ ကာဏ္ဍနန် ၊ ³⁸ ကာဏ္ဍနန်အဘနုတ် ၊ နုတ်အဘရှေသ ၊ ရှေသအဘ အာဒိ ၊ အာဒိအဘဘုရားသခင် ပေတည်း။

4

¹ ယေရှု သည် သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်နှင့် ပြည့်စုံ လျက်၊ ယော်ဒန် မြစ်နားမှ

ပြန် စဉ်တွင် ဝိညာဉ် တော်သည် တော

သို့ ပို့ဆောင် တော်မူ၏။ ² အရက် လေးဆယ် ပတ်လုံးမာရ်နတ် ၏ စုံစမ်း သွေးဆောင်ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ ထို

ကာလ ပတ်လုံးအစာအာဟာရကို သုံးဆောင် တော်မ မူ။ ထိုကာလ လွန် ပြီးမှ မွတ်သိပ် တော်မူ၏။ ³ မာရ်နတ် ကလည်း ၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင် ၏သား တော်မှန် လျှင်

ဤ ကျောက်ခဲ ကိုမုန့် ဖြစ် စေခြင်းငှာ အမိန့် ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။

⁴ ယေရှု ကလည်း ၊ လူ သည်မုန့် အားဖြင့် သာ

အသက် ကိုမွေး ရမည် မ ဟုတ်။ ဘုရားသခင် မိန့်တော် မူ သမျှ အားဖြင့်အသက်ကိုမွေးရမည်ကျမ်းစာ၌လာ သည် ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။

⁵ တစ်ဖန် မာရ်နတ် သည် ယေရှု ကိုမြင့်လှသော တောင်ပေါ်သို့ ဆောင်သွား ၍၊ ဤလောက

၌ရှိသမျှ သော တိုင်း နိုင်ငံတို့ကို တစ်ခဏခြင်း တွင်

ပြညွှန် ၍ ၊ ⁶ ဤ ဘုန်း တန်ခိုး အနုဘော်ရှိသမျှ ကို ငါ ၌အပ် ခဲ့ပြီ။ ငါသည် ပေးလို

သောသူ အားပေး ရသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော် အား ပေး ပါမည်။ ⁷ ငါ့ကိုကိုးကွယ် လျှင်

ဤအလုံးစုံ တို့သည် ကိုယ်တော် ၏ ဥစ္စာဖြစ် လိမ့်မည်ဟု လျှောက်လေ၏။

⁸ ယေရှု ကလည်း ၊

အချင်း စာတန်၊ ငါ့ နောက်သို့ ဆုတ် လော့။ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို ကိုးကွယ် ရမည်။ ထိုဘုရားသခင် ကိုသာ

ဝတ်ပြု ရမည်ကျမ်းစာ လာသည် ဟု ပြန်ပြော တော်မူ၏။

⁹ တစ်ဖန် မာရ်နတ်သည် ယေရှု ကို ယေရုရှလင် မြို့သို့ ဆောင်သွား ၍ ၊ ဗိမာန် တော်၏ အထွဋ် ၌

တင် ထားပြီးလျှင်၊ ¹⁰ ကျမ်းစာလာ သည်ကား၊ သင့် ကို စောင့်ရှောက် စေခြင်းငှာကောင်းကင်တမန် တို့အား သင့် အဘို့ မှာထား တော်မူသည် ဖြစ်၍ ၊ ¹¹ သင် ၏ခြေ ကိုကျောက် နှင့် မ

ထိ မခိုက်စေခြင်းငှာ၊ သူတို့သည် သင့် ကိုလက် နှင့်မစ ချီပင်ကြ လိမ့်မည်ဟု လာ၏။ ထိုကြောင့် ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင် ၏ သား တော်မှန် လျှင်

ဤ အထွဋ်မှ ကိုယ် ကိုအောက် သို့ ချ လိုက်တော်မူပါဟု လျှောက် လေ၏။

¹² ယေရှု ကလည်း ၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို သင် သည် အစုံအစမ်း မ ပြုရဟု ကျမ်းစကား ရှိ သည် ဟု ပြန်ပြောတော်မူ ၏။ ¹³ ထိုသို့ မာရ်နတ် သည် စုံစမ်း သွေးဆောင်ခြင်း အမှုအလုံးစုံ ကို အကုန်အစင်ပြု ပြီးလျှင်၊ အထံ

တော်မှ

ထွက်သွား ၍ ကာလ အတန်အရာနေလေ၏။ ¹⁴ ယေရှု သည် ဝိညာဉ် တော်တန်ခိုး နှင့် ဂါလိလဲ ပြည်သို့ ပြန် ၍ ၊ သိတင်း တော်သည် ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်တို့၌ အနှံ့အပြား ကျော်စော လေ၏။ တရားစရပ် တို့၌

ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော်မူ၍ ၊ ¹⁵ လူအပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်း ကြ၏။ ¹⁶ ကြီးပွား တော်မူရာ နာဇရက် မြို့သို့ ရောက် ပြန်လျှင် ၊ ထုံးစံ

တော်ရှိသည်အတိုင်း

ဥပုသ်နေ့ ၌

တရားစရပ် သို့

ဝင် ၍

ကျမ်းစာကို ဘတ်ရွတ် ခြင်းငှာထ တော်မူ၏။ ¹⁷ စရပ်စောင့်သည် ပ ရောဖက် ဟေဇာယ ၏ ကျမ်းစာ ကိုပေး သည်ဖြစ်၍ ၊ ကျမ်းစာ ကိုဖွင့် တော်မူလျှင် တွေ့

သော အချက် စကား ဟူ မူကား၊ ¹⁸ ထာဝရ ဘုရား၏ ဝိညာဉ် တော်သည် ငါ့ အပေါ် ၌တည် တော် မူ၏။ ¹⁹ အကြောင်းမူကား ၊

ဆင်းရဲသား တို့အား ဝမ်းမြောက် စရာသိတင်းကိုကြားပြောစေခြင်းငှာ ငါ့ ကို ဘိသိတ် ပေး

တော်မူပြီ။ ကြေမ့သောသူတို့၏ အနာကိုပျောက်စေခြင်းငှာ၎င်း၊ ဘမ်း သွားချုပ်ထားလျက်ရှိသော သူတို့အား လွတ် ခြင်းအကြောင်းနှင့် မျက်စိ ကန်းသောသူတို့အား မျက်စိမြင်ပြန် ခြင်းအကြောင်းကို ပြောစေခြင်းငှာ၎င်း၊ ညှဉ်းဆဲ ခံရသောသူတို့ကို ကယ်မ စေခြင်းငှာ၎င်း၊ ထာဝရ

ဘုရား၏ မင်္ဂလာ နှစ် ကာလကို ကြားပြော စေခြင်းငှာ၎င်း၊ ငါ့ ကို စေလွှတ် တော်မူပြီဟုလာသတည်း။²⁰ ကျမ်းစာ ကိုလိပ် ၍

စရပ်စောင့် အားပေး ပြီးမှ ထိုင် တော်မူ၏။ စရပ် ၌ ရှိသောသူ အပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ကိုစေ့စေ့ ကြည့်လျက်နေ ကြ၏။

²¹ ယေရှုကလည်း၊ ယနေ့ ပင် ဤ

ကျမ်းစာ ချက်သည် သင် တို့ကြား သည့်အတိုင်း ပြည့်စုံ လေပြီ ဟု မိန့် တော်မူ၏။²² ထိုသူအပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ကိုဝန်ခံ ၍ ၊ တင့်တယ်လျောက်ပတ် သော နှုတ် ထွက် စကား ကို

အံ့ဩ ချီးမွမ်းလျက် ၊ ဤသူ သည် ယောသပ် ၏ သား

မ ဟုတ် တုံလောဟု ဆို ကြ၏။²³ ယေရှုကလည်း၊ အကယ်၍သင် တို့သည် ပုံပမာ

ဆောင်လျက်၊ အချင်းဆေးသမား ၊ ကိုယ် အနာကို ငြိမ်း

စေလော့။ ငါတို့သည် သိတင်းကြား သည်အတိုင်း၊ သင်သည် ကပေ ရနောင် မြို့၌

ပြု သမျှ သော အမှုအရာတို့ကို ကိုယ် နေရင်း မြို့၌ လည်း ၊ ပြု ပါဟူ၍ငါ့ အား ပြောဆို ကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ၊ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊²⁴ အဘယ် ပရောဖက် မျှ မိမိ

နေရင်း မြို့၌

မျက်နှာ မရတတ်။²⁵ ငါအမှန် ဆို ပြန်သည်ကား ၊ ပရောဖက် ဇေလီယု

လက်ထက် ၌ သုံး နှစ် နှင့် ခြောက် လ ပတ်လုံး မိုဃ်းခေါင် ၍၊ ပြည် နိုင်ငံ တစ်လျှောက်လုံး အစာ အာဟာရအလွန် ခေါင်းပါးခြင်းရှိ သောအခါ ၊ ဣသရေလ

အမျိုးဖြစ်သော မုဆိုးမ

အများ ရှိ ကြ၏။²⁶ သို့သော်လည်း ၊ ထိုမုဆိုးမတစ်ယောက်ရှိရာ သို့
မျှ

ဧလိယ ကိုစေလွှတ် တော်မမူ။ ဇိဒုန် ပြည် ဇရတုတ
မြို့သူ ဖြစ်သော မုဆိုးမ
တစ်ယောက်ရှိရာ သို့ စေလွှတ်တော်မူ၏။²⁷ ပရောဖက်
ဧလိရဲ့ လက်ထက် တွင်လည်း ၊ ဣသရေလ
အမျိုး၌

နူနာစွဲ သောသူအများ ရှိ ကြ၏။ သို့သော်လည်း ၊ နေမန် အမည်ရှိ
သောရှုရီ လူမှတစ်ပါး အဘယ်သူ မျှသန်ရှင်း ခြင်းသို့ မရောက် ဟုမိန့်
တော်မူ၏။

²⁸ တရားစရိပ် ၌ ရှိသော လူအပေါင်း တို့သည် ထို
စကားတော်ကို ကြား သောအခါ
ပြင်းစွာအမျက်ထွက် သည်နှင့်၊²⁹ ထ ၍
ကိုယ်တော် ကိုမြို့ ပြင် သို့ နှင်ထုတ် ပြီးလျှင် ၊ ထို
မြို့ တည် ရာတောင် ထိပ် စွန်းအငူမှ
စောက်ထိုး တွန်းချခြင်းငှာ ဆောင်သွား ကြ၏။³⁰ ကိုယ်တော် သည်

သူ
တို့အလယ် ၌ လျှောက် ၍
ကြွသွား တော်မူ၏။³¹ ဂါလိလဲ ပြည် ကပေရနောင် မြို့ သို့ ရောက်
လျှင် ၊ ဥပုသ်နေ့ ၌

ဆိုးမ ဩဝါဒပေးတော်မူ၏။³² အာဏာ နှင့်
ဟောတော်မူသောကြောင့်
ပရိသတ်တို့သည် ဒေသနာ

တော်ကိုအလွန်အံ့ဩ ကြ၏။³³ ထိုတရားစရိပ် ၌
ညစ်ညူး သော နတ်ဆိုး စွဲ သောသူ တစ်ယောက်ရှိ ၍ ၊³⁴ ဩဝါဒ နာ
ဇရက် မြို့သားယေရှု ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် တို့နှင့်

အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ အကျွန်ုပ် တို့ကို ဖျက်ဆီး ခြင်းငှာလာ
သလော။ ကိုယ်တော် သည် အဘယ်သူ ဖြစ် သည်ကို အကျွန်ုပ်သိ
ပါ၏။ ဘုရားသခင် ၏ သန်ရှင်း တော်မူသောသူ ဖြစ်ပါသည်ဟု ကြီး
သောအသံ နှင့် ဟစ်ကြော် လေ၏။

³⁵ ယေရှု ကလည်း ၊ တိတ်ဆိတ် စွာနေလော့။ ထိုသူ
၏အထဲ ကထွက်သွား လော့ ဟု ဆိုးမ
တော်မူလျှင် ၊ နတ်ဆိုး သည်ထိုသူ ကို လူအများအလယ် ၌

လှဲချ၍ ဘေးဥပဒ် မ ပြုဘဲ ထွက်သွား ၏။³⁶ လူအပေါင်း တို့သည် မိန်းမော တွေဝေ၍ ၊ ဤ

စကား သည် အဘယ်သို့ သော စကားနည်း၊ ညစ်ညူး သောနတ် တို့ ကို အာဏာ

တန်ခိုး

နှင့်

မှာထား ၍

သူတို့သည် ထွက်သွား ကြသည်တကားဟု အချင်းချင်း ဆွေးနွေး ပြောဆို ကြ၏။³⁷ သိတင်း တော်သည်လည်း ၊ ပတ်ဝန်းကျင် အရပ် တို့၌

နှံ့ပြား ကျော်စောလေ၏။³⁸ တရားစရပ် မှ

ထွက် ပြီးလျှင် ရှိမုန် အိမ် သို့ ကြွ တော်မူ၏ ။ ရှိမုန် ၏ယောက္ခမ သည် ပြင်းစွာ သော ဖျားနာ စွဲ

သည်ဖြစ်၍ သူ့ အတွက် ကိုယ်တော် ကိုတောင်းလျှောက် ကြ၏။

³⁹ ကိုယ်တော်သည် ထိုမိန်းမ ၏အနား

မှာရပ် ၍

ဖျားနာ ကိုဆုံးမ တော်မူလျှင် ၊ သူ

သည် အဖျားပျောက်

သဖြင့်

ချက်ခြင်း ထ ၍ ဧည့်သည် ဝတ်ကိုပြုလေ၏။⁴⁰ နေ ဝင် သောအခါ အမျိုးမျိုး သော အနာ

ရောဂါစွဲ သောသူ တို့၏ အဆွေခင်ပွန်းအပေါင်း တို့သည် ထို လူနာ တို့ကို အထံ

တော်သို့ ဆောင်ခဲ့ ၍၊ ကိုယ်တော် သည် ထိုလူနာ

အသီးသီး တို့ အပေါ်၌လက် တော်ကို တင်

သဖြင့်

အနာရောဂါကို ငြိမ်း စေတော်မူ၏။

⁴¹ နတ်ဆိုး တို့လည်း ၊ ကိုယ်တော် သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော ဘုရားသခင် ၏သား တော်ဖြစ် တော်မူ၏ဟု ဟစ်ကြော် လျက် လူများ မှ

ထွက်သွား ကြ၏။ ကိုယ်တော် သည် ခရစ်တော် ဖြစ် ကြောင်းကို သူ တို့သိ

ကြသောကြောင့် စကားတစ်ခွန်းကိုမျှ
 မပြော စေခြင်းငှာ မြစ်တား တော်မူ၏။⁴² မိုဃ်းလင်း သောအခါ
 တော အရပ် သို့
 ထွက် ကြွ တော်မူ၍ ၊ လူ
 အများတို့သည် ကိုယ်တော် ကိုရှာ ကြ၏။ အထံ
 တော်သို့ ရောက် လျှင် ၊ မိမိ
 တို့နေရာမှ
 ထွက်ကြွ တော် မ
 မူမည်အကြောင်း
 ဆီးတား ကြ၏။⁴³ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်
 နှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိ
 တရားကို အခြား သောမြို့ ရွာတို့ ၌ ငါ ဟောပြောရ မည်။⁴⁴ ထိုသို့
 အလို့ငှာ ငါ့ကိုစေလွှတ် လျက်ရှိသည် ဟု မိန့် တော်မူ၍ ၊ ဂါလိလဲပြည်
 မှာ တရားစရပ် တို့၌
 တရား ဟောပြော လျက်နေ တော်မူ၏။

5

1 တရုရောအခါ ဂဏ်နေသရက် အိုင် နား မှာ ရပ် တော်မူ၍ ၊ လူ
 များတို့သည် ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားကို နားထောင်
 ခြင်းငှာကိုယ်တော် အနီးသို့ တိုးဝင် ကြစဉ် တွင်၊ ကမ်း နား မှာဆိုက်
 သော လှေ နှစ် စင်းကိုမြင် တော်မူ၏။² တံငါ တို့သည် လှေ ထဲက
 ထွက် ၍ပိုက်ကွန် တို့ကို ဆေးလျှော် လျက်နေကြ၏။³ ထို လှေ တို့
 တွင် ရှိမုန် ၏ လှေထဲသို့
 ဝင် တော်မူပြီးလျှင် ၊ လှေကိုကမ်း နားမှာ
 အနည်းငယ် ခွာ ဖွင့်စေခြင်းငှာရှိမုန် ကို အခွင့်တောင်း တော်မူ၏။
 ထို
 လှေ ပေါ်မှာထိုင် လျက် လူ
 များတို့ကို ဆုံးမ သြဝါဒပေး တော် မူ၏။⁴ စကား တော် ပြတ်
 သောအခါ ၊ ရေနက် ရာအရပ်သို့
 ရွှေ့ ဦးလော့။ ပိုက်ကွန် ကိုချ ၍
 ငါးကိုအုပ် စမ်းလော့ ဟု ရှိမုန် အား မိန့် တော်မူ၏။
⁵ ရှိမုန် ကလည်း ၊ သခင် ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်ညလုံး ကြိုးစား
 သော်လည်း တစ် ကောင်ကိုမျှမရ ပါ။ သို့ရာတွင် အမိန့် တော်ရှိလျှင်

ပိုက်ကွန် ကို ချ ပါမည်ဟု လျှောက် လေ၏။ ⁶ ထိုသို့ ချ ကြပြီးလျှင် ၊ အလွန် များစွာ သောငါး တို့ကို အုပ်မိ သဖြင့်

ပိုက်ကွန် သည် စုတ်ပျက် စရှိ၏။ ⁷ အခြား သော လှေ တစ်စင်း၌ ရှိသော အပေါင်းအဖော် တို့သည်လာ ၍ကူညီ စေခြင်းငှာသူ တို့ကို အမှတ်ပေး သဖြင့် ၊ သူတို့သည်လာ ၍

လှေ နှစ် စင်းနှစ် လှေတတ် ငါးနှင့်ပြည့် စေကြ၏။ ⁸ ရှိမုန်

ပေတရု သည်မြင် လျှင်၊ ယေရှု ၏ ပုဆစ် တော်ကိုဦးတိုက် ၍ ၊ သခင် ၊ အကျွန်ုပ်သည် အပြစ် များသော သူ

ဖြစ် ပါ၏။ အကျွန်ုပ် ဆီမှ ကြွသွား တော်မူပါဟု လျှောက် လေ၏။

⁹ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့လျှောက်သနည်း ဟူမူကား၊ အုပ်မိ သောငါး များကိုထောက် သဖြင့်၊ ရှိမုန် နှင့် သူ၏အပေါင်းအဘော် ဇေဗေဒဲ ၏သား ယာကုပ် နှင့်

ယောဟန် မှစ၍ ရှိမုန် နှင့်ပါသမျှ သောသူ တို့သည် မိန်းမော တွေ ဝေခြင်းရှိကြ၏။

¹⁰ ယေရှု ကလည်း ၊ ကြောက်ရွံ့ ခြင်းမ ရှိနှင့်။ သင်သည်ယခု မှစ၍ လူ တို့ကိုဘမ်းမိ သောသူ ဖြစ် လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ¹¹ ကမ်း နားမှာ လှေ ကိုဆိုက် ပြီးလျှင် ၊ ထိုသူတို့သည် ရှိသမျှ တို့ကို စွန့်ပစ် ၍

နောက် တော်သို့လိုက်ကြ၏။ ¹² ကိုယ်တော် သည် မြို့ တစ် မြို့၌ ရှိ တော်မူစဉ် ၊ တစ်ကိုယ်လုံး နှုနာစွဲ သော သူ

တစ်ယောက်သည် ကိုယ်တော် ကို မြင် လျှင်

ပြပ်ဝပ် ၍ ၊ သခင် ၊ အလို

တော်ရှိလျှင်

ကျွန်တော် ကို သန့်ရှင်း စေနိုင် တော်မူသည်ဟု တောင်းပန် လေ၏။

¹³ ယေရှုကလည်း ၊ ငါအလိုရှိ ၏။ သန့်ရှင်း ခြင်းသို့ ရောက်စေ ဟု မိန့် တော်မူလျက် ၊ လက် တော်ကိုဆန့် ၍ ထိုသူ

ကိုတို့ တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်း တွင်နှုနာ ပျောက် လေ ၏။ ¹⁴ ယေရှု ကလည်း ၊ ဤ အကြောင်းကို အဘယ်သူ အားမျှမပြော နှင့် ယဇ်

ပုရောဟိတ်ထံသို့သွား ၍ ကိုယ် ကိုပြ လော့။ သူတစ်ပါး ၌

သက်သေ ဖြစ်စေခြင်းငှာသန့်ရှင်း ခြင်းသို့ ရောက်သည့်အတွက်

မောရှေ စီရင် မှာထားသော ပူဇော် သက္ကာကို ဆက်လော့ ဟုမိန့် တော်မူ၏။ ¹⁵ သို့သော်လည်း သိတင်း တော်သည်သာ၍ ကျော်စော

သဖြင့် ၊ များစွာ သောလူ အပေါင်းတို့သည် တရား

နာလိုသောငှာ၎င်း ၊ အနာ

ငြိမ်း စေခြင်းကျေးဇူးတော်ကို ခံလိုသောငှာ၎င်း၊ စုဝေး လျက်ရှိကြ၏။¹⁶ ကိုယ်တော် သည် တော

အရပ်သို့ ကြွ၍

ဆုတောင်း လေ့ရှိတော်မူ၏။

¹⁷ တစ်နေ့သ၌ ကိုယ်တော် သည် ဆုံးမ

ဩဝါဒပေးတော်မူစဉ်

ယေရှုရှုလင် မြို့မှစသော ယုဒ ပြည်၊ ဂါလိလဲ

ပြည်မြို့ရွာ များ တို့က

ရောက်လာ သော ဖာရိရှဲ တို့နှင့်

နိဿရည်း ဆရာတို့သည် ထိုင် လျက်ရှိ ကြ၏။ အနာ

ရောဂါ ငြိမ်းစေခြင်းငှာသခင်ဘုရား ၏ တန်ခိုး တော်သည် ထင်ရှား၏။¹⁸ ထိုအခါ

လက်ခြေသေ သောသူ တစ်ယောက်ကို အိပ်ရာ နှင့်တကွအထံသို့ ဆောင်ခဲ့ ၍၊ ရှေ့ တော်၌ သွင်း

ထား ခြင်းငှာရှာကြံ ကြ၏။¹⁹ လူစုဝေး လျက်ရှိသောကြောင့်

ဝင်စရာ လမ်းကိုမ တွေ့သဖြင့် ၊ အိမ်မိုး ပေါ်သို့ တက် ၍ အုတ်မိုးကို ဖောက်ပြီးမှလူနာ ကို အိပ်ရာ နှင့်တကွ လူများ အလယ် ယေရှု ၏ ရှေ့ တော်သို့

လျော့ချ ကြ၏။²⁰ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူ

တို့၏ ယုံကြည် ခြင်းကိုမြင် လျှင် ၊ လူနာအား၊ အချင်းလူ ၊ သင်၏အပြစ် ကို လွတ် စေပြီ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

²¹ ကျမ်းပြု ဆရာနှင့်

ဖာရိရှဲ တို့က၊ ဘုရားကိုလွန်ကျူး ၍ ပြော သောဤ သူ ကား အဘယ်သူ နည်း။ ဘုရားသခင် မှတစ်ပါး အဘယ်သူ သည် အပြစ် ကို လွတ် နိုင် သနည်းဟု ထင်မှတ် ကြ၏။

²² ယေရှု သည် ထိုသူ

တို့၏ ထင်မှတ် ခြင်းကိုသိ တော်မူလျှင် ၊ သင် တို့စိတ် ထဲမှာ အဘယ်ကြောင့် ထင်မှတ် ကြသနည်း။²³ အဘယ် စကားကိုသာ၍ ပြော လွယ်သနည်း။ သင် ၏အပြစ် ကိုလွတ် စေပြီဟု ပြော လွယ်

သလော ။ သင် ထ

၍

လှမ်းသွား လော့ ဟုပြောလွယ်သလော။²⁴ လူ သား သည်မြေကြီး ပေါ်မှာ အပြစ် လွတ် ပိုင် သည်ကို

သင်တို့သိ စေခြင်းငှာ ထ လော့။ ကိုယ် အိပ်ယာ ကို ဆောင် ၍ ကိုယ် အိမ် သို့ သွား လော့။ သင့် အား ငါ ဆိုသည် ဟု လက်ခြေသေ သောသူ အား မိန့် တော်မူ၏။²⁵ ထိုသူသည်လည်း လူ

အများရှေ့ မှာ ချက်ခြင်း ထ ၍ အိပ်ရာကိုဆောင် လျက်၊ ဘုရားသခင် ၏ ဂုဏ် တော်ကို ချီးမွမ်း လျက် မိမိ

အိမ် သို့ သွား လေ၏။²⁶ ထိုသူအပေါင်း တို့သည် မိန်းမော တေ့ ဝေ၍

ကြောက်ရွံ့ အားကြီးသည်နှင့်၊ ငါတို့သည် အံ့ဘွယ် သော အမှုအရာ ကို ယနေ့

မြင် ခဲ့ပြီဟုပြောဆို ၍ ဘုရားသခင် ၏ ဂုဏ် တော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။

²⁷ ထိုနောက် ကိုယ်တော်သည် ထကြွ ၍

လေဝိ အမည် ရှိသော အခွန်ခံ သူသည် အခွန်ခံ ရာတံ၌

ထိုင် နေသည်ကိုမြင် သော်

ငါ နောက် သို့လိုက်လော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။²⁸ ထိုသူသည်လည်း ရှိ

သမျှ တို့ကို စွန့်ပစ် လျက် ထ

၍နောက် တော် သို့လိုက် လေ၏။²⁹ ထိုနောက်မှ လေဝိ သည်

ကိုယ်တော် အဘို့အလို့ငှာမိမိ အိမ် ၌ ကြီးစွာ သောပွဲ ကိုခံ ၍၊ အခွန်ခံ

သောသူများ နှင့်

အခြား သောသူ အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်မှစသောတပည့် တော်

တို့နှင့်တကွ စားပွဲ၌ လျောင်း ကြ၏။³⁰ ကျမ်းပြု ဆရာနှင့် ဖာရိရှဲ တို့

က သင်တို့သည် အခွန်ခံ သောသူ ဆိုး

သောသူတို့နှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် စား သောက် ကြသနည်းဟု

တပည့် တော်တို့ကိုကဲ့ရဲ့အပြစ်တင် ကြ၏။

³¹ ယေရှု ကလည်း ၊ ကျန်းမာ သောသူ တို့သည် ဆေးသမား

ကိုအလို မ ရှိ ကြ။ နာ

သောသူ တို့သာလျှင်

အလိုရှိ ကြ၏။³² ဖြောင့်မတ် သောသူတို့သည် နောင်တ သို့

ခေါ်ခြင်းငှာလာ သည်မ ဟုတ် ဆိုး သော သူတို့ကို ခေါ်ခြင်းငှာ ငါ

လာ သတည်း ဟု မိန့် တော်မူ၏။³³ လူအချို့တို့က၊ ယောဟန် ၏

တပည့် တို့နှင့် ဖာရိရှဲ တို့သည် အစာရှောင် ခြင်းနှင့် ဆုတောင်း ခြင်း တို့ကို အဖန်တလဲလဲ ပြု ကြ သည် ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်တော် ၏တပည့် တို့သည် စားသောက် လျက် နေကြ ပါသနည်းဟု လျှောက် ကြ၏။

34 ကိုယ်တော် ကလည်း ၊ မင်္ဂလာဆောင် လုလင်သည် မိမိအပေါင်း အဘော် တို့နှင့်အတူ ရှိစဉ်အခါ သူတို့ကို အစာရှောင် စေနိုင် သလော။

35 မင်္ဂလာဆောင် လုလင်ကို သူ၏အပေါင်းအဘော် တို့နှင့်ခွာ ၍ ယူသွား သောအချိန် ကာလရောက် လိမ့်မည်။ ထို ကာလ အခါသူတို့သည် အစာရှောင် ကြလိမ့်မည်။

36 ဥပမာ ကား ၊ အဝတ် ဟောင်း ကို အထည် သစ် နှင့် ဖာ လေ့မ ရှိ။ ထိုသို့ဖာလျှင် အထည်သစ် သည် ဆွဲဆုတ် တတ်၏။ ဖာ သောအထည်သစ် သည် အဝတ်ဟောင်း နှင့် မ သင့် မတင့်တတ်။ 37 ၎င်းနည်း၊ ဟောင်း သောသားရေဘူး ၌ အသစ် သောစပျစ်ရည် ကို ထည့် လေ့မ ရှိ။ ထိုသို့ ထည့်လျှင် အသစ် သောစပျစ်ရည် သည် သားရေဘူး ကို ဆုတ် ခွဲသဖြင့် ၊ စပျစ်ရည် သည်ယို ၍ သားရေဘူး လည်း ပျက်စီး တတ်၏။ 38 အသစ် သောစပျစ်ရည် ကို အသစ် သောသားရေဘူး ၌

ထည့် ရသည်။ ထိုသို့ထည့်လျှင် နှစ်ပါးစလုံး မပျက်စီး။ 39 ဟောင်း သောစပျစ်ရည်ကိုသောက် ပြီးသော သူသည်လည်း အသစ် သော စပျစ်ရည်ကို ချက်ခြင်းအလို

မ ရှိတတ်။ ဟောင်း သော စပျစ်ရည်သာ၍ကောင်း သည်ကိုသိ၏ ဟုမိန့် တော်မူ၏။

6

1 ဒုတိယကေဒကံဥပုသ်နေ့ ၌ ကိုယ်တော် သည် ဂျုစပါးလယ်ကွက် တို့ကို ရှောက်ကြွ တော်မူလျှင် ၊ တပည့် တော်တို့သည် စပါး အသီးအနှံကိုဆွတ် ၍ လက် နှင့် ပွတ်နယ် စား ကြ၏။ 2 ဖာရိရှဲ အချို့ တို့က၊ ဥပုသ်နေ့ ၌ မ ပြုအပ် သောအမှု ကိုသင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ပြု ကြသနည်း ဟု ဆို ကြသော်၊

3 ယေရှု က၊ ဒါဝိဒ် သည် မိမိ

အဘော် တို့နှင့်တကွ မွတ်သိပ် သောအခါ ၊ ⁴ ဘုရားသခင် ၏ အိမ်
တော်သို့ ဝင် ၍

ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့မှတစ်ပါး

အဘယ်သူ မျှမ စား အပ် သော ရှေ့ တော် မုန့် ကို ယူ
စား ၍ ၊ မိမိ

အဘော် တို့အားပေး သည်အကြောင်းကိုမျှ သင်တို့သည်မ ဘတ်
ဘူးသလော။ ⁵ ထိုမှတစ်ပါး ၊ လူ

သား သည် ဥပုသ်နေ့ ကိုပင် အစိုးရ သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

⁶ အခြား သောဥပုသ်နေ့ ၌

ကိုယ်တော် သည်တရားစရပ် သို့

ဝင် ၍ ဆုံးမ သြဝါဒပေးတော်မူသည်တွင်၊ ထို
စရပ်၌

လက်ျာ လက် သေ သောသူ

တစ်ယောက်ရှိ ၏။ ⁷ ဥပုသ်နေ့ ၌

သူ၏ရောဂါကို ငြိမ်း စေမည် မငြိမ်းစေမည်ကို ကျမ်းပြု ဆရာနှင့်
ဖာရိရှဲ တို့သည် ကိုယ်တော် ၌ အပြစ်တင် ခွင့်ကို ရှာ ၍ ချောင်းကြည့်

ကြ၏။ ⁸ ကိုယ်တော် သည် ထိုသူ

တို့အကြံအစည် ကိုသိ လျှင်၊ လက် သေ သောသူ အား၊ ထ လော့။
အလယ် ၌

မတ်တတ် နေလော့ ဟု မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း

ထိုသူသည်ထ ၍ မတ်တတ် နေ၏။ ⁹ ယေရှု ကလည်း၊ သင် တို့ကို
ငါမေး မည်။ ဥပုသ်နေ့ ၌

အဘယ်သို့ပြုအပ် သနည်း။ ကျေးဇူးပြု အပ်သလော ။ သူ့အကျိုး
ကို ဖျက်ဆီး အပ်သလော။ အသက် ကို ကယ် အပ်သလော ၊ သတ်
အပ်သလော ဟု ပရိသတ် တို့အား

မေး တော်မူပြီးလျှင် ၊ ¹⁰ ထိုသူ အပေါင်း တို့ကို ပတ်လည် ကြည့်ရှု
လျက်၊ သင် ၏လက် ကို ဆန့် လော့ ဟု ထိုသူ

အားမိန့် တော်မူ၍

သူသည်မိမိလက်ကိုဆန့် လျှင် ၊ ထိုလက် သည် လက်တစ်ဘက်ကဲ့သို့
ပကတိ ဖြစ်လေ၏။ ¹¹ ထိုသူ များတို့သည် ဒေါသ စိတ်နှင့် ယစ်မှုး ၍

ယေရှု အား အဘယ်သို့ ပြု အံ့နည်းဟု အချင်းချင်း ဆွေးနွေး ကြ၏။

¹² ထို နေ့ရက် ကာလ၌

ကိုယ်တော် သည် ဆုတောင်း ပဌနာပြုခြင်းငှာတောင် ပေါ်သို့ ကြွ၍
ဘုရားသခင် အား ဆုတောင်း ပဌနာပြုလျက် တစ် ညဉ့်နေ တော်
မူ၏။

13 မိုဃ်းလင်း သောအခါ တပည့် တော်တို့ကို ခေါ်တော်မူ၍ ၊ 14 ပေ
တရု အမည်သစ်ကိုရသော ရှိမုန် နှင့် သူ့ ညီ
အနုဒြေ ၊ ယာကုပ် နှင့် ယောဟန် ၊ ဖိလိပုပု
နှင့်

ဗာသောလမဲ ၊ 15 မသုသဲ နှင့် သောမ ၊ အာလဖဲ
၏သားယာကုပ် နှင့်

ဇေလုပ် ဟုခေါ်ဝေါ်သော ရှိမုန် ၊ 16 ယာကုပ် ၏ ညီယုဒ
နှင့် ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံ သော ယုဒ

ရှုကာရုတ် တည်းဟူသောတကျိပ် နှစ်ပါးတို့ကို ရွေးကောက်၍
တမန်တော် အမည် ဖြင့် သမုတ်တော်မူ၏။ 17 ထိုသူ တို့နှင့်တကွ

ကိုယ်တော်သည် တောင်ပေါ်ကဆင်းကြွ၍
မြေညီ ရာအရပ် ၌

ရပ် တော်မူ၏။ တရား
နာခြင်းငှာ၎င်း ၊ အနာ
ရောဂါတို့ကိုငြိမ်း စေခြင်းငှာ၎င်း၊ ယေရုရှလင် မြို့မှစ၍ ယုဒ ပြည်။

ပင်လယ် ကမ်းနား၊ တုရု
မြို့၊ ဇိဒုန် မြို့ အရပ်ရပ် တို့က

လာ ကြ သော လူ
အစုအဝေး အပေါင်း တို့နှင့်

တပည့် တော်အပေါင်း တို့သည် ရှိကြ၏။ 18 ညစ်ညူး သောနတ်
ညှင်းဆဲ သောသူ တို့သည်လည်း

လာ၍ချမ်းသာ ရကြ၏။ 19 ကိုယ်တော် အထဲ ကတန်ခိုး ထွက် ၍
လူအပေါင်း တို့ကို သက်သာ စေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ပရိသတ်

အပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ကိုတို့ ခြင်းငှာရှာကြံ ကြ၏။ 20 ထိုအခါ
ကိုယ်တော် သည်မြော် ၍ တပည့် တော်တို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူလျှင်၊

ဆင်းရဲ သော သင် တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊
ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်သည် သင် တို့၏နိုင်ငံဖြစ် ၏။ 21 ယခု

တွင် ငတ်မွတ် သော သင်တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား
၊ သင်တို့သည် ဝပြော ခြင်းသို့ ရောက်ကြလတုံ။ ယခု

တွင် ငိုကြွေး သော သင်တို့သည်မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား
၊ သင်တို့သည် ရယ် ကြ လတံ့။ သူတစ်ပါး တို့သည် လူ

သား ကြောင့်

သင် တို့ကိုမုန်း သောအခါ ၊ ²² ပယ်ရှား နှင်ထုတ်၍

ကဲ့ရဲ့ ခြင်း၊ အသရေ

ရှုတ်ချ ခြင်းကို ပြုသောအခါ သင်တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။ ²³ ထို
ကာလ ၌

ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိကြလော့။ ရှင်မြူးသောစိတ်နှင့် ခုန် ကြလော့။
အကြောင်းမူကား ၊ ကောင်းကင် ဘုံ၌

သင် တို့၏အကျိုး သည် ကြီးလှ ပေ၏။ သူ

တို့၏ဘိုးဘေး များသည် ပရောဖက် တို့ကို ထိုသို့

ပင်ပြု ကြပြီ။ ²⁴ တစ်နည်းကား၊ ငွေရတတ် သောသင် တို့ သည်

အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ သင်တို့သည် မိမိ

သက်သာ ခြင်းကို ယခုခံရ ကြ၏။ ²⁵ ဝ စွစားရသော သင် တို့သည်

အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ သင်တို့သည် ငတ်မွတ် ခြင်း
သို့ ရောက်ရကြလတံ့။ ယခု

ရယ် တတ်သောသင်တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား

၊ သင်တို့သည် ညည်းတွား ငိုကြွေး ရကြလတံ့။ ²⁶ လူ တို့သည်
သင် တို့ကို ချီးမွမ်း သောအခါ ၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။

အကြောင်းမူကား ၊ သူ

တို့၏ ဘိုးဘေး

များသည် မိစ္ဆာ

ပရောဖက်တို့ကို ထိုသို့

ပင် ပြု ကြပြီ။ ²⁷ ငါ့စကားကိုကြား ရသော သင် တို့အား ငါဆို

သည်ကား၊ သင် တို့၏ ရန်သူ တို့ကို ချစ် ကြလော့။ သင် တို့ကို မုန်း
သောသူ တို့အား ကျေးဇူး ပြု ကြလော့။ ²⁸ သင် တို့ကို ကျိန်ဆဲ သော

သူ တို့အား မေတ္တာပို့

ကြလော့။ သင် တို့ကို နှောင့်ရှက် သောသူ တို့အဘို့

ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း ကြလော့။ ²⁹ သင် ၏ ပါး တဘက်ကို

ပုတ် သောသူ အား ပါးတဘက် ကိုပေး ဦးလော့။ သင့် ဝတ်လုံ ကို
သိမ်းယူ သော သူ

အား သင့်အကျီ ကိုလည်း ယူစေ ခြင်း ဟု အခွင့် ပေး ဦးလော့။

30 အကြင်သူ သည် သင့် ကိုတောင်း ဧါ။ ထိုသူအားပေး
လော့။ သင့် ဥစ္စာ ကို သိမ်းယူ သောသူ အားပြန် ၍ မ တောင်းနှင့်။

31 သင်တို့သည် ကိုယ် ဌ်သူတစ်ပါး
ပြု စေလို သည်အတိုင်း
သူတစ်ပါး ဌ် ပြု ကြလော့။ 32 သင် တို့ကို ချစ် သောသူ တို့အားသာ
ချစ်တုံပြု လျှင်

အဘယ် ကျေးဇူး တင် သနည်း။ ဆိုး
သောသူ တို့သည် ကိုယ် ကိုချစ် သောသူ တို့အား ချစ်တုံပြု ကြသည်
မဟုတ်လော့။ 33 သင် တို့ကို ကျေးဇူးပြု သောသူ တို့အားသာ ကျေးဇူး
ပြုလျှင်

အဘယ် ကျေးဇူး တင် သနည်း။ ဆိုး
သော သူ
တို့သည် ဤမျှလောက် ပြု ကြသည်မဟုတ်လော့။ 34 သူတစ်ပါး
အား ဥစ္စာချေးငှား သောအခါ ဆပ်ပေး လိမ့်မည်ဟု မြော်လင့် လျက်
ချေးငှားလျှင်

အဘယ်
ကျေးဇူး တင် သနည်း။ ဆိုး
သောသူတို့သည် ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းကိုခံ လို၍ ဆိုး
သောသူချင်းတို့အား ချေးငှား တတ် သည် မဟုတ်လော့။ 35 သင် တို့
မူကား

ရန်သူ တို့ကိုချစ် ကြသလော့။ ကျေးဇူး ပြုကြလော့။ တစ်စုံတစ်ခု
ကိုရမည်ဟု မြော်လင့် ခြင်း မ

ရှိဘဲ ချေးငှား ကြ လော့။ ထိုသို့ ပြု လျှင် သင် တို့ အကျိုး ကြီး
လိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံး သောဘုရား၏ သား

ဖြစ် ကြလိမ့်မည်။ 36 ထိုဘုရား သည် ကျေးဇူး မသိသောသူ ၊
ဆိုးညစ် သောသဘောရှိသော သူတို့အား

ကျေးဇူး ပြု တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် သင် တို့အဘ သည် သနား
ခြင်းစိတ်ရှိ တော်မူသည်နည်းတူ သင်တို့သည်လည်း

သနား ခြင်းစိတ်ရှိ ကြ လော့။ 37 သူတစ်ပါး၏အမှု၌ စစ်ကြော
ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို မ

ပြုကြနှင့်။ မ
ပြုလျှင်သင်တို့သည် စစ်ကြော ဆုံးဖြတ်ခြင်း နှင့်
ကင်းလွတ် ကြလိမ့်မည်။ သူတစ်ပါးကို အပြစ် မ စီရင်ကြနှင့် ။ မ

စီရင်လျှင် သင်တို့သည် အပြစ် စီရင်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။ သူ့အပြစ်ကို လွတ်ကြလော့။ လွတ်လျှင် ကိုယ်အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။³⁸ သူတစ်ပါးအားပေးကြလော့။ ပေးလျှင်

သူတစ်ပါးသည် သင်တို့အားပေးကြလိမ့်မည်။ အမှန်ခြင်ရုံမျှမက၊ သိပ်နှက်လျက်၊ လှုပ်လျက်၊ လျှံလျက်ရှိခြင်းနှင့် သင်တို့ရင်ခွင်၌ ပေးကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ အကြင်ချိန်၊ တင်းပမာဏနှင့် သင်တို့သည် သူတစ်ပါးအားပေး၏၊ ထိုပမာဏအတိုင်း ကိုယ်ခံရကြမည်။³⁹ ဥပမာကား ၊ လူကန်းသည် လူကန်းကို လမ်းပြနိုင်သလော။ နှစ်ဦးတို့သည် တွင်းထဲသို့ ကျလိမ့်မည်မဟုတ်လော။

⁴⁰ တပည့်သည် ဆရာ

ထက် မသာ။ အပြီးသင်ပြီးသော တပည့်တိုင်း မိမိဆရာကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။⁴¹ ကိုယ်မျက်စိ၌ ရှိသောတံကျင်ကို မ

အောက်မေ့ဘဲ၊ ညီအစ်ကိုမျက်စိ၌ ရှိသော ငြောင့်ငယ်ကို အဘယ်ကြောင့် ကြည့်ရှုသနည်း။⁴² ကိုယ်မျက်စိ၌ ရှိသော တံကျင်ကို မ

မြင်မှတ်ဘဲလျက်၊ ညီအစ်ကို ၊ သင်၏မျက်စိ၌ ရှိသော ငြောင့်ငယ်ကို ထုတ်ပါရစေဟု အဘယ်သို့ ညီအစ်ကိုအားဆိုရသနည်း။ လျှို့ဝှက်သောသူ၊ ကိုယ်မျက်စိ၌ ရှိသောတံကျင်ကို ရှေးဦးစွာ ထုတ်လော့။ နောက်မှ ညီအစ်ကိုမျက်စိ၌ ရှိသော ငြောင့်ငယ်ကို ထုတ်ခြင်း ငှာရှင်းလင်းစွာ မြင်လိမ့်မည်။⁴³ မကောင်းသောအသီးကို သီးသော အပင်ကား၊ ကောင်းသောအပင်မဟုတ်။ ကောင်းသောအသီးကို သီး

သော အပင်ကား၊ မကောင်းသောအပင်မဟုတ်။⁴⁴ အသီးကို ထောက်၍ အပင်သဘောကို သိရ၏။ ဆူးပင်၌

သဘောသဖန်းသီးကို မ

ဆွတ်တတ်။ တောချုံ၌

စပျစ်သီးကို မဆွတ်တတ်။⁴⁵ ကောင်းသောသူသည် ကောင်းသော မိမိစိတ်နှလုံး ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲက ကောင်းသောအရာကို ထုတ်ဘော်တတ်၏။ မကောင်းသောသူသည် မကောင်းသောအရာကို ထုတ်ဘော်တတ်၏။ အကြောင်းမူကား ၊ စိတ်

နှလုံးအပြည့် ရှိသည်အတိုင်း

နှုတ် မြတ် တတ်၏။ 46 ငါ့စကား ကို နား
မ ထောင်ဘဲလျက်၊ ငါ့ ကိုသခင် ၊ သခင် ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်
ကြသနည်း။ 47 ငါ့ ထံသို့ လာ ၍
ငါ့ စကား ကိုကြား သည်အတိုင်း
နားထောင် သောသူ သည် အဘယ်သူ နှင့် တူ သနည်း ဟူမူကား၊
48 တိုက် ကိုတည် သောအခါ နက် စွာတူး ၍
ကျောက် ပေါ်မှာ တိုက်မြစ် ချ သောသူ နှင့်တူ၏။ မြစ် ရေထ သဖြင့်
ရေစီး
၍
ထို တိုက် ကိုရိုက်ခတ် သောအခါ ကျောက်ပေါ်မှာတည် လျက်ရှိ
သောကြောင့်
မ လှုပ် နိုင် ရာ။ 49 ငါ့စကားကိုကြား ၍
နားထောင် သောသူ မူကား ၊ အခုအခံ
မ ရှိဘဲ မြေ ပေါ်မှာ တိုက် ကိုတည် သောသူ နှင့်တူ၏။ ရေစီး
၍
ထို တိုက် ကိုရိုက်ခတ် သောအခါ၊ ချက်ခြင်း လဲ ၍
အကုန်အစင် ပြိုပျက် လေသည် ဟု ဟော တော်မူ၏။

7

1 ထိုဒေသနာ တော်ကို ယေရှုသည် ပရိသတ် တို့အား အကုန်အစင်
ဟောတော်မူပြီးမှကပေရနောင် မြို့ သို့
ကြွဝင် တော်မူ၏။ 2 ထိုမြို့၌ တပ်မူး ၏ကျွန် တစ် ယောက်သည်နာ
၍ သေခါနီး ရှိ ၏။ သူ၏သခင် သည် သူ့ကိုချစ် ၍၊ 3 ယေရှု ၏ သိ
တင်း တော်ကိုကြား လျှင် ၊ ယုဒ
အမျိုး အကြီးအကဲ တို့ကို အထံ တော် သို့ စေလွှတ် သဖြင့်၊
ကိုယ်တော်သည်ကြွ ၍ထိုကျွန် ကိုချမ်းသာ ပေးတော်မူမည်အကြောင်း
တောင်းပန် လေ၏ ။ 4 ထိုသူ တို့သည် ယေရှု ထံတော်သို့ ရောက် လျှင်
၊ ကျေးဇူးတော်ကို ခံ
မည့်သူ သည်ခံထိုက် သောသူဖြစ် ပါ၏။ 5 သူ သည် အကျွန်ုပ် တို့
အမျိုး ကို နှစ်သက် ၍
အကျွန်ုပ် တို့အဘို့ တရားစရပ် ကို ဆောက် ပါပြီဟု၍ ကျပ်ကျပ်
တောင်းပန် ကြ၏။
6 ယေရှု သည် သူ

တို့နှင့်အတူ ကြွ တော်မူ၏။ တပ်မှူး အိမ် နှင့်မ နီးမဝေး ရောက် တော် မူသောအခါ ၊ တပ်မှူးသည် မိမိ

အဆွေ တို့ကို စေလွှတ် ၍၊ သခင် ၊ ကိုယ်ကို ပင်ပန်း စေတော်မ မှ ပါနှင့်။ အကျွန်ုပ် ၏ အိမ်မှီး အောက် သို့ ကြွဝင် တော်မူခြင်း ကျေးဇူး တော်ကို အကျွန်ုပ်မ ခံထိုက် ပါ။ ⁷ ထိုအတူ

အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ထံသို့ ရောက် ထိုက် သောသူမ ဟုတ် သည်ကို အကျွန်ုပ်ထင်ပါပြီ။ အမိန့် တော်တစ်ခွန်းရှိ လျှင်

အကျွန်ုပ် ၏ငယ်သား သည် ချမ်းသာ ရပါလိမ့်မည်။ ⁸ ဥပမာကား၊ အကျွန်ုပ် သည် မင်းအောက် ၌ ကျွန်ခံသောသူဖြစ် သော်လည်းစစ်သူရဲ များကိုအုပ်စိုး ၍

တစ်ဦး ကိုသွား ချေဟု ဆို လျှင် သွား ပါ၏။ တစ်ဦး ကိုလာ ခဲ့ဟုခေါ်လျှင် လာ ပါ၏။ ကျွန် ကိုလည်း

ဤအမှု ကို လုပ် တော့ ဟုဆိုလျှင်

လုပ် ပါ၏ဟု တပ်မှူးလျှောက် စေ၏။

⁹ ထို စကားကို ယေရှု သည်ကြား တော်မူလျှင်

အံ့ဩ ခြင်းရှိ၍

နောက် တော်သို့လိုက်သောသူ များကို လှည့်ကြည့် လျက်၊

ငါဆို သည်ကား၊ ဤမျှလောက် သော ယုံကြည် ခြင်းကို ဣသရေလ အမျိုး၌ ပင် ငါမ တွေ့ ဘူးသေး ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ¹⁰ တပ်မှူး

စေလွှတ် သော သူ တို့သည် အိမ် သို့

ပြန်ရောက် လျှင် ၊ အနာရောဂါစွဲသော ကျွန် သည် ကျန်းမာ လျက်ရှိ သည်ကို တွေ့ ကြ၏။

¹¹ နက်ဖြန် နေ့၌

နာဏုန် မြို့ သို့

ကြွ တော်မူ၍ ၊ တပည့် တော်များနှင့်

လူ အစုအဝေးအပေါင်း တို့သည် နောက်တော်သို့လိုက် ကြ၏။ ¹² မြို့ တံခါး အနီး သို့ရောက်သောအခါ ၊ မုဆိုးမ

၌ တစ်ယောက်တည်း သောသား အသေ လောင်းကို သဂြိုဟ်ခြင်း ငှာ ထုတ်သွား ၍၊ မြို့သူ မြို့သားများတို့သည် လိုက် ကြ၏။ ¹³ သခင်

ဘုရားသည် ထိုမိန်းမ ကိုမြင် လျှင်

သနား ခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍၊ မ ငို နှင့် ဟု မိန့် တော်မူလျှက်

အနီး သို့ ကြွ၍ တလား

ကို လက်နှင့်တို့ တော်မူသဖြင့် ၊ ထမ်း သောသူ တို့သည် ရပ် ၍နေ ကြ၏။ ¹⁴ ကိုယ်တော်ကလည်း ၊

အချင်းလုလင် ၊ ထ

လော့၊ သင့် အားငါအမိန့် ရှိသည် ဟု မိန့် တော်မူလျှင် ၊ ¹⁵ သေ သော သူ သည် ထိုင် ၍ စကား ပြော၏။ ကိုယ်တော်သည်လည်း

ထိုသူ ကိုမိခင် အား အပ်ပေး တော်မူ၏။ ¹⁶ လူ့အပေါင်း တို့သည် ကြောက်ရွံ့ ခြင်း သို့ရောက်၍ ၊ ကြီးစွာ သောပရောဖက် သည် ငါ တို့ တွင် ပေါ်ထွန်း ပြီ။ ဘုရားသခင် သည် မိမိ

လူမျိုး ကို အကြည့်အရှု ကြွတော်မူပြီ ဟူ၍ဘုရားသခင် ၏ဂုဏ် တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ ¹⁷ ထို သံတင်း တော်သည် ယုဒ

ပြည်မှစ၍ ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်တို့၌ အနှံ့အပြား ကျော်စော လေ၏။

¹⁸ ယောဟန် ၏ တပည့် တို့သည် ထို

အကြောင်း အရာအလုံးစုံ တို့ကို မိမိ

ဆရာအားကြားပြော ကြ၏။ ¹⁹ ထိုအခါ ယောဟန် သည် မိမိ

တပည့် နှစ် ယောက်ကို ခေါ် ပြီးလျှင် ယေရှု ထံတော်သို့ စေလွှတ် ၍၊ ကိုယ်တော် သည် ကြွလာ သောသူ မှန် သလော။ သို့မဟုတ် အခြား သောသူကို မြော်လင့် ရပါမည်လောဟု မေးလျှောက် စေ၏။ ²⁰ ထိုသူ တို့သည် အထံ

တော်သို့ ရောက် လျှင်၊ ကိုယ်တော် သည် ကြွလာ သောသူ မှန် သလော။ သို့မဟုတ် အခြား သောသူကို မြော်လင့် ရပါမည်လောဟု မေးလျှောက် စေခြင်းငှာ၊ ဗတုတံဇံ

ဆရာယောဟန် သည် အကျွန်ုပ် တို့ကို ကိုယ်တော် ထံသို့ စေလွှတ် ပါပြီဟု လျှောက် ကြ၏။ ²¹ ထို အချိန် နာရီ၌

ယေရှုသည် လူများ တို့ကို အနာ

ရောဂါဝေဒနာ ဘေး၊ နတ် ဆိုး ဘေးနှင့်

ကင်းလွတ် စေ တော်မူ၏။ မျက်စိ ကန်းသောသူများ တို့ကိုလည်း မျက်စိ မြင်စေခြင်းငှာကျေးဇူး ပြုတော်မူ၏။ ²² ထိုအခါ ယေရှုက၊ သင်တို့သည်ကြား ရသမျှ၊ မြင် ရသမျှ တို့ကိုသွား ၍

ယောဟန် အား ကြားလျှောက် ကြ လော့။ မျက်စိ ကန်းသောသူ တို့သည်မျက်စိမြင် ရကြ၏ ။ ခြေမစွမ်း သောသူတို့သည် လှမ်းသွား ရကြ၏။ နူနာစွဲ သော သူတို့သည် သန်ရှင်း ခြင်းသို့ရောက်ရကြ၏။ နားပင်း သောသူတို့သည် နားကြား ရကြ၏။ သေ

သောသူတို့သည် ထမြောက် ခြင်းသို့ ရောက်ရကြ၏။²³ ဆင်းရဲသား တို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက် စရာသီတင်းကိုကြားရကြ၏။ ငါ့ ကြောင့် စိတ် မ ပျက်သောသူ သည် မင်္ဂလာ ရှိ ၏ ဟု ပြန်ပြောတော်မူ ၏။

²⁴ ယောဟန် စေလွှတ် သောသူ တို့သည် သွား ကြသည်နောက် ၊ ယေရှုသည် ယောဟန် ကို အကြောင်း ပြု၍ ပရိသတ် တို့အား၊ သင် တို့သည် အဘယ် မည်သောအရာကို ကြည့်ရှု ခြင်းငှာတော သို့ ထွက် သွား ကြသနည်း။ လေ

လှုပ် သောကျူပင် ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှာ သွား သလော။²⁵ သို့မဟုတ် နူးညံ့ သောအဝတ် ကို ဝတ်ဆင် သောသူ ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှာသွား သလော။ တင့်တယ် သော အဝတ် ကိုဝတ်ဆင်၍

ကောင်းမွန် စွာစားသောက်သောသူ တို့သည် မင်းအိမ် ၌ နေ တတ်ကြ၏။²⁶ ပရောဖက် ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှာ သွား သလော။ မှန် ပေ၏။ ပရောဖက် ထက် ကြီးမြတ်သောသူလည်း

ဖြစ်သည်ဟု ငါဆို ၏။²⁷ ကျမ်းစာ၌လာ သည်ကား၊ ကြည့်ရှု လော့။ သင် သွားရာလမ်း ကိုပြင် ရသော ငါ ၏တမန် ကိုသင့် ရှေ့ ၌ငါစေလွှတ် ၏ဟုဆိုရာ၌ ထိုသူ

ကိုဆိုလို သတည်း။²⁸ ငါဆို သည်ကား၊ မိန်းမ မွေး သောသူတို့တွင် ဗတုတိဇိဆရာယောဟန် ထက် ကြီးမြတ် သော ပရောဖက် တစ် ယောက် မျှမရှိ ။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်တွင်

အငယ်ဆုံး သောသူ သည် ထိုသူ ထက် သာ၍ကြီးမြတ်၏။²⁹ အခွန်ခံ သူမှစ၍ လူ အပေါင်း တို့သည် ယောဟန်၏စကားကို ကြားနာ ရလျှင် ၊ ဘုရားသခင် ကို ချီးမွမ်း ၍

ယောဟန် ပေးသော ဗတုတိဇိ ကို ခံ ကြ၏။³⁰ ဖာရိရှဲ နှင့် ကျမ်းတတ် တို့မူကား ၊ သူ တို့အကျိုး အလိုငှာ

ဘုရားသခင် ကြံစည် တော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို ပယ် ၍ ယော ဟန် ၏ ဗတုတိဇိ

ကို မ ခံဘဲနေကြ၏။³¹ ထိုကြောင့်

ဤ လူမျိုး ကို အဘယ် ဥပမာနှင့် ပုံပြ ရအံ့နည်း။ အဘယ်သူ နှင့်တူ သနည်း။³² ပွဲ သဘင်၌

ထိုင်နေ သောသူငယ်ချင်း တို့သည် တစ် ယောက်ကိုတစ်ယောက် အသံလွှင့် ကြ၍ ၊ ငါတို့သည် သာယာစွာတီးမှုတ် သော်လည်း သင် တို့သည်မ က ကြ။ ညည်းတွား စွာမြည်တမ်းသော်လည်း မ ငိုကြွေး ကြဟု ပြောဆို သောသူငယ် တို့နှင့် ဤလူမျိုး သည် တူ လှ၏။³³ အကြောင်းမူကား ၊ ဗတုတိဇံ

ဆရာယောဟန် သည် မုန့် ကိုမ စား ၊ စပျစ်ရည် ကိုမ သောက် ဘဲ လာ

သည်ရှိသော်သင်တို့က၊ ဤသူသည် နတ်ဆိုး စွဲ သောသူပါတကား ဟု ဆို ကြ၏။³⁴ လူ သား သည် စား

သောက် လျက် လာ သည်ရှိသော်၊ ဤသူ

သည် စားကြူး သောသူ၊ စပျစ်ရည်သောက် ကြူး သောသူ ပါ တကား။ အခွန်ခံ သောသူနှင့်

ဆိုး သောသူတို့ကို မိတ်ဆွေ ဖွဲ့သောသူပါတကားဟု ဆို ပြန်ကြ၏။

³⁵ သို့သော်လည်း ပညာ တရားသည် မိမိ

သား ရှိသမျှ တို့တွင် ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်ခြင်းနှင့်လွတ်၏ ဟု မိန့်တော် မူ၏။

³⁶ ဖာရိရှဲ တစ် ယောက်သည် အစာကို သုံးဆောင် တော်မူစေခြင်းငှာ ကိုယ်တော် ကို ခေါ်ပင့် လျှင်၊ ထိုဖာရိရှဲ ၏ အိမ် သို့ ကြွ ၍

စားပွဲ၌လျောင်း တော်မူသည်။³⁷ ထိုသို့စားပွဲ၌လျောင်း တော်မူသည် ကိုထို မြို့ ၌ ဆိုး သောမိန်းမ တစ်ယောက်သည် သိ လျှင် ၊ ဆီမွေး ကျောက်ဖြူ ခွက်တစ်လုံးကို ယူခဲ့ ၍ ၊³⁸ နောက် တော်၌

ခြေ တော်အနီးမှာရပ် လျက် ငိုကြွေး ၍

ခြေ တော်ပေါ်သို့မျက်ရည် ကျ လျှင် မိမိ

ဆံပင် နှင့်သုတ် လေ၏။ ခြေ တော်ကိုလည်း

နမ်း ၍

ဆီမွေး နှင့်

လိမ်း လျက်နေလေ၏။³⁹ ကိုယ်တော် ကို ခေါ်ပင့် သော ဖာရိရှဲ သည် မြင် လေသော်၊ ဤသူ

သည်ပရောဖက် မှန် လျှင်

ခြေ တော်ကို ကိုင် သော ဤ
မိန်းမ သည်အဘယ်သို့ သောသူဖြစ်သည်ကို သိ
လိမ့်မည်။ ဤမိန်းမသည်ဆိုး သောသူဖြစ် ၏ဟု ထင်မှတ်၏။

40 ယေရှု ကလည်း ၊

အချင်းရှိမုန် ၊ သင့် အား ငါပြော စရာတစ်ခု ရှိ သည် ဟု မိန့် တော်
မူလျှင် ၊ အရှင် ဘုရား အမိန့် ရှိတော်မူပါဟု လျှောက် သော်၊

41 ယေရှုက၊ ဥစ္စာရှင် တစ်ဦး ၌ ကြွေးစား နှစ် ဦးရှိ ၏။ တစ်
ယောက်၌ကား ဒေနာရီ

အပြားငါးရာ ၊ တစ် ယောက်၌ ကား

ငါး ဆယ် ကြွေး ရှိ၏။ 42 သူ တို့သည် ကြွေးဆပ် ရန် မ ရှိ
သောကြောင့်၊ ကြွေးရှင်သည် ထိုသူနှစ် ယောက်တို့ကို အချည်းနှီး
လွှတ်၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ထိုသူ နှစ်ယောက်တွင် အဘယ်သူ သည်
ကြွေးရှင် ကိုသာ၍ ချစ် လိမ့်မည်နည်း ဟု မေးတော်မူ၏။

43 ရှိမုန် ကလည်း၊ သာ၍

ကျေးဇူးကိုခံရ သောသူ သည် သာ၍ချစ်လိမ့်မည် အကျွန်ုပ်ထင်
ပါ၏ဟု လျှောက် လျှင်၊ ယေရှုက၊ သင်ထင် သည်အတိုင်း မှန် ပေ၏ဟု
မိန့် တော်မူပြီးမှ ၊ 44 ထို မိန်းမ ကို လှည့် ၍

ရှိမုန် အားလည်း၊ သင်သည် ဤ
မိန်းမ ကိုမြင်သလော ။ သင် ၏အိမ် သို့
ငါဝင် သော် သင်သည် ခြေ ဆေးရေ ကိုမ ပေး ။ ဤ

မိန်းမမူကား ၊ ငါ့ ခြေ
ပေါ်သို့မျက်ရည် ကျ ၍

မိမိ ဆံပင် နှင့်သုတ် လေပြီ။ 45 သင်သည် ငါ့ ကိုမ နမ်း ၊ သူ
မူကား ၊ အိမ်သို့ဝင် သောအချိန်မှစ၍ ငါ့ ခြေ ကိုနမ်း လျက်မ စဲ ဘဲ
နေ၏။ 46 သင်သည်ငါ့ ခေါင်း ကို ဆီ

နှင့်မ လိမ်း ။ သူ

မူကား ၊ ငါ့ ခြေ ကို ဆီမွှေး နှင့်လိမ်း လေပြီ။ 47 ထိုကြောင့်

ငါ့ဆီ သည်ကား၊ သူသည် များစွာ သောအပြစ် တို့နှင့်လွတ် သည်
ဖြစ်၍ အလွန် ချစ် တတ်၏။ အနည်းငယ်သော အပြစ်လွတ် သောသူ
သည် အနည်းငယ် မျှသာ ချစ် တတ်သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

48 ထိုမိန်းမ အားလည်း ၊

သင် သည် အပြစ် တို့နှင့် လွတ် လေပြီ ဟု မိန့် တော် မူ၏။
 49 စားပွဲ၌လျောင်း သောသူ တို့က၊ အပြစ် ကိုလွတ် သော ဤ
 သူကား အဘယ်သူ နည်းဟု အောက်မေ့ ကြ၏။ 50 ယေရှုသည် ထို
 မိန်းမ အား သင် ၏ ယုံကြည် ခြင်းသည် သင့် ကို ကယ်တင် ပြီ။
 ငြိမ်ဝပ် စွာသွား လော့ ဟု မိန့် တော် မူ၏။

8

1 ထိုနောက်မှ ကိုယ်တော် သည် မြို့ ရွာ အစဉ် အတိုင်းဒေသစာရီ
 လှည့်လည်၍
 ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော် နှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေလီ
 တရားကို ဟော တော် မူ၏။ 2 တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးသော တပည့်တော်
 တို့သည် နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။ နတ် ဆိုး ဘေး၊ အနာ
 ရောဂါ ဘေးနှင့်
 ကင်းလွတ် စေတော်မူသောမိန်းမ အချို့ သည်လည်း
 လိုက်ကြ၏။ ထိုမိန်းမ တို့တွင်
 နတ်ဆိုး ခုနစ် ယောက် ထွက် သော မာဂဒလ
 ဟုခေါ်ဝေါ် သောမာရီ ၊ 3 ဟေရုဒ် မင်း၏ စားတော်ကဲ ခုဇ ၏မယား
 ယောဟနန နှင့် ရှုရှနန မှစ၍မိမိဥစ္စာ ကိုလှူ၍
 ကိုယ်တော် ကို လုပ်ကျွေး သော အခြား မိန်းမအများ ပါကြ၏။
 4 များစွာ သောလူ အပေါင်းတို့သည် မြို့ ရွာအရပ်ရပ် တို့မှ အထံ
 တော်သို့ လာ ၍
 စုဝေး လျက်ရှိကြသောအခါ၊ ဥပမာ
 စကားအားဖြင့် မြွက်ဆို တော်မူသည်မှာ၊ 5 မျိုးစေ့ ကြဲသောသူ သည်
 မျိုးစေ့ ကိုကြဲ ခြင်းငှာထွက်သွား ၏။ အစေ့ကို ကြဲ သည်တွင် အချို့
 သော အစေ့ တို့သည် လမ်း ၌ ကျ သဖြင့်
 ကျော်နင်း ခြင်းကို ခံရ၍
 မိုဗ်း ကောင်းကင်ငှက် တို့သည် ကောက်စား ကြ၏။ 6 အချို့ သော
 အစေ့တို့သည် ကျောက် ပေါ်၌ ကျ သဖြင့် အပင် ပေါက်သောအခါ
 မြေဩဇာ မ ရှိ သောကြောင့် ညှိုးနွမ်း ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။
 7 အချို့ သောအစေ့တို့သည် ဆူးပင် တို့တွင်
 ကျ သဖြင့်
 ဆူးပင် တို့သည် အတူ
 ပေါက်၍

ညဉ့်ဆဲ ကြ၏။⁸ အချို့ သောအစေ့တို့သည် ကောင်း သောမြေ ၌ ကျ သဖြင့်

အပင် ပေါက်၍အဆ တရာပွားများ၍ အသီး သီး ကြ ၏ ဟု မိန့် တော်မူပြီးမှ၊ ကြား စရာနား ရှိ သော သူ မည်သည်ကားကြား ပါစေဟု ကြွေးကြော် တော်မူ၏။

⁹ တပည့် တော်တို့ကလည်း၊ ထို

ဥပမာ ၏ အနက်အဓိပ္ပါယ် ကား အဘယ် နည်းဟု မေးလျှောက် ကြ လျှင် ၊ ¹⁰ ကိုယ်တော်က၊ သင် တို့သည် ဘုရားသခင် နိုင်ငံ တော်၏ နက်နဲ သောအရာတို့ကို သိ

ရသောအခွင့် ရှိကြ၏။ ကြွင်း သောသူ တို့မူကား ၊ မြင် လျက်ပင် အာရုံမ

ပြုဘဲမြင် ၍ ၊ ကြား လျက်ပင်အနက်ကို နား

မ လည်ဘဲ ကြားရ သည်တိုင်အောင် သူတို့အား ဥပမာ

အားဖြင့် ဟောရ၏။¹¹ ထို ဥပမာ အနက်အဓိပ္ပါယ် ကား မျိုးစေ့ သည် ဘုရားသခင် ၏တရားစကား ဖြစ် ၏။¹² လမ်း ၌ ရှိသောသူ ကား ၊ တရားစကားကို ကြား သည်ရှိသော်၊ ယုံကြည် ခြင်း၊ ကယ်တင် ခြင်းသို့ မ

ရောက် စေခြင်းငှာ ၊ မာရ်နတ် သည် လာ

၍

တရားစကား ကို နှလုံး ထဲမှ နှုတ်ယူ သောသူ ကိုဆိုလိုသတည်း။

¹³ ကျောက် ပေါ်၌ ရှိသောသူ ကား ၊ တရားစကား

ကိုကြား ၍ ဝမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့်

ခံယူ သော်လည်းစိတ်နှလုံး၌ အမြစ် မ စွဲ ၊ ခဏ

သာယုံကြည် သဖြင့် စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံရသောအခါဖောက် ပြန် သောသူကို ဆိုလိုသတည်း။¹⁴ ဆူးပင် တို့တွင်

ရှိသောသူ ကား ၊ တရားစကားကိုကြား သည်ရှိ သော်၊ လောကီစိုးရိမ် ခြင်း၊ စည်းစိမ် ကြွယ်ဝခြင်း၊ ကာမဂုဏ် ခံစားခြင်းတို့သည် နှိပ်စက် ၍

အသီး မ သီးသောသူ ကိုဆိုလိုသတည်း။¹⁵ ကောင်း သောမြေ ၌ ရှိ

သောသူ ကား ၊ ဖြောင့်မတ် စင်ကြယ် သော စိတ် နှလုံးနှင့်

တရား စကား ကို ကြား လျှင် ၊ စွဲလမ်း သော အားဖြင့် မြဲမြံ စွာ အသီးသီး သော သူ

ကိုဆိုလို သတည်း။

16 ဆီမီး ထွန်း ပြီးလျှင် အိုး မှောက်၍
ဖုံးထား လေ့မ ရှိ။ ခုတင် အောက် ဌ်လည်း ထား
လေ့မရှိ။ ဝင် သောသူ

သည် အလင်း ကိုမြင် စေခြင်းငှာဆီမီးခုံ အပေါ်မှာ တင်ထားလေ့
ရှိ၏။ 17 ဆိတ်ကွယ် ရာ၌ရှိ သမျှတို့သည် ထင်ရှား လိမ့်မည်။ ဝှက်ထား
လျက်ရှိ သမျှတို့သည်လည်း ထင်ရှား စွာ ပွင့်လင်း လိမ့်မည်။ 18 ထို
ကြောင့် သင်တို့သည် အဘယ်သို့ ကြားနာ ရသည်ကို သတိပြု ကြ

လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ အကြင်သူ သည် ရ
တတ်၏။ ထိုသူ
အားပေး ဦးမည်။ အကြင်သူ သည် ဆင်းရဲ ၏။ ထိုသူ
၌ ဥစ္စာရှိ ဟန်ဆောင် သမျှ ကိုပင်
နှုတ် လိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

19 ထိုအခါ

မယ်တော် နှင့်
ညီ တော်တို့သည် လာ

၍ စည်းဝေး သောသူ များသောကြောင့် ၊ ကိုယ်တော် ရင်းသို့ မ
ချဉ်းကပ် နိုင် ဘဲနေကြ၏။ 20 လူအချို့ကလည်း၊ မယ်တော် နှင့်
ညီ တော်တို့သည် ကိုယ်တော် ကိုတွေ့ လို ၍ ပြင် မှာရပ် နေကြ
ပါ၏ဟု လျှောက် လျှင် ၊

21 ကိုယ်တော်က၊

ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကိုကြား ၍
နားထောင် သောသူ တို့သည် ငါ့ အမိ ၊ ငါ့ ညီ ဖြစ် သတည်း ဟု မိန့်
တော်မူ၏။

22 တစ်နေ့သ၌ ယေရှု သည် တပည့် တော်တို့နှင့်အတူ လေ့ ထဲသို့
ဝင် ၍၊ အိုင် တစ်ဘက် သို့ ကူး ကြကုန်အံ့ဟု မိန့် တော်မူပြီးလျှင် လွှင့်
သွား ကြ၏။ 23 အိုင်ကိုကူး သောအခါ ယေရှုသည် ကျိန်းစက် တော်
မူ၏။ အိုင် ၌ မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်း ဖြစ် ၍ ၊ လေ့သည် ရေနှင့် ပြည့်
သောကြောင့်

ဘေးရောက် လု၏။ 24 တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ် ၍
ကိုယ်တော် ကိုနှိုး ပြီးလျှင်၊ သခင် ၊ သခင် ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏ဟုလျှောက် ကြသော်၊ ကိုယ်တော်သည်
၍

လေ နှင့် လှိုင်း တံပိုးကို ဆုံးမ

တော်မူသဖြင့် ၊ လေနှင့် လှိုင်းတံပိုးသည် ငြိမ်း ၍ သာယာ လေ၏။
25 ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင် တို့ယုံကြည် ခြင်းစိတ်သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း ဟု မေး

တော်မူလျှင်၊ သူတို့ သည် ကြောက်ရွံ့ အံ့ဩ ၍ ၊ ဤ

သူကား အဘယ်သို့ သောသူနည်း။ လေ

နှင့်

ရေ ကိုပင် မှာထား တော်မူ၍ ၊ သူတို့ သည် နားထောင် ပါသည် တကားဟု အချင်းချင်း ပြောဆို ကြ၏။

26 ဂါလိလဲ ပြည်နှင့်

အိုင်တစ်ဘက် ဖြစ် သော ဂါဒရ ပြည် သို့

ရောက် ကြ၍ ၊ 27 ယေရှုသည် ကုန်း ပေါ်သို့ တက် တော်မူလျှင် ၊ ကာလ

တာရှည် စွာ နတ်ဆိုး စွဲ သဖြင့် အဝတ် ကိုမ ဝတ် ၊ အိမ် ၌ မ နေ ၊ သင်္ချိုင်း တစပြင်၌ နေတတ်သော ဂါဒရပြည်သားတစ် ယောက်သည် ကိုယ်တော် ကို ခရီးဦးကြိုပြု လေ၏။ 28 ကိုယ်တော် ကိုမြင် လျှင်

ပြပ်ဝပ် ၍ ၊ အမြင့်ဆုံး သောဘုရားသခင် ၏ သား

တော်ယေရှု ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင် သနည်း။ အကျွန်ုပ် ကို ညှဉ်းဆဲ တော်မ မူမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ် တောင်းပန် ပါ သည်ဟု ကြီး သောအသံ နှင့်အော်ဟစ် ၍ လျှောက် လေ၏။ 29 လျှောက်သည်အကြောင်း ကား၊ နတ်ဆိုးသည် ထိုလူ

ကိုအဖန် များစွာ ဘမ်းဆီး လှပြီ။ ခြေချင်း သံကြိုး နှင့်

အကျဉ်း ထား သော်လည်း ခြေချင်းသံကြိုး ကို ဆွဲဖြတ် ၍ နတ်ဆိုး သည်တော အရပ်သို့

နှင့် မြဲရှိကြောင်းကို ကိုယ်တော်သည်ထောက်၍၊ ညစ်ညူး သောနတ် ၊ ထိုလူ

မှ

ထွက်သွား လော့ဟု မိန့် တော်မူခဲ့ပြီ။

30 ယေရှု ကလည်း ၊ သင် သည် အဘယ် အမည် ရှိ သနည်း ဟုမေး တော်မူလျှင်၊ ထိုလူကို နတ်ဆိုး အများ

စွဲ

သောကြောင့်

အကျွန်ုပ်အမည်ကား လေဂေါင် ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက် ပြီးမှ ။
 31 အနက်ဆုံး သော အရပ်သို့ သွား စေခြင်းငှာမ နှင်ပါမည်အကြောင်း
 တောင်းပန် လေ၏။ 32 ထို အရပ်၌ တောင် ပေါ်မှာ များစွာ သောဝက်
 အစု သည် ကျက်စား လျက်ရှိ၏။ ထို
 ဝက်ထဲသို့

ဝင် ရပါမည် အကြောင်း
 အခွင့် ပေးတော်မူပါဟုနတ်ဆိုးတို့သည် တောင်းပန် ပြန်လျှင်
 အခွင့် ပေးတော်မူ၏။ 33 နတ်ဆိုး တို့သည် လူ
 မှ ထွက် ၍

ဝက် ထဲသို့ ဝင် သဖြင့်၊ ဝက်အစု သည် အိုင် ကမ်းစောက် ကို တ
 ဟုန်တည်း ပြေးဆင်း ၍
 အသက် ဆုံး ကြ၏။ 34 ဝက် ကျောင်း သော သူ တို့သည် ထို
 အခြင်းအရာ ကို မြင် လျှင် ပြေး ၍

မြို့ ရွာ တို့၌
 သိတင်းကြားပြော ကြသော်၊ 35 လူများတို့သည် ထို
 အမှု အရာ ကို

ကြည့်ရှု အံ့သောငှာထွက်လာ ကြ၏။ အထံ
 တော်သို့ ရောက် သောအခါ

နတ်ဆိုး ထွက်သွား သောသူ သည်အဝတ်ကိုဝတ် ၍
 ပကတိ စိတ်နှင့် ယေရှု ၏ခြေ တော်ရင်း၌
 ထိုင် နေသည်ကို မြင် လျှင်၊ ကြောက်ရွံ့ ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

36 နတ်ဆိုးစွဲ သောသူ သည်အဘယ်သို့ သောအားဖြင့်ကျန်းမာ ပကတိ
 ရှိသည်ကို သိမြင် သော သူ တို့သည်နောက်လာသော သူ တို့အား
 ပြန်ကြား ပြီးမှ ။ 37 ဂါဒရ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်း တို့သည် အလွန်
 ကြောက်လန့် သောစိတ်စွဲ ၍ ။ မိမိ

တို့ပြည်က

ထွက်သွား တော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန် ကြလျှင် ။ ကိုယ်တော်
 သည် လေ့ ထဲသို့

ဝင် ၍ ပြန် တော်မူ၏။ 38 နတ်ဆိုး ထွက်သွား သော သူ သည်
 ကိုယ်တော် နှင့်အတူ ရှိ ပါမည်အကြောင်း တောင်းပန် လျှင် ။ 39 ယေရှု
 က၊ သင်သည်ကိုယ် အိမ် သို့ ပြန်သွား လော့။ ဘုရားသခင် သည် သင်
 ၌အဘယ်မျှလောက် ကျေးဇူးပြု တော်မူသည်ကို ကြားပြော လော့

ဟူ၍လွတ် လိုက်တော်မူလျှင် ၊ ထိုသူသည်သွား ၍

ယေရှု သည် အဘယ်မျှလောက် ကျေးဇူးပြု တော်မူသည်ကို တစ် မြို့လုံး တွင် အနှံ့အပြား သိတင်းကြားပြော လေ၏။⁴⁰ ယေရှု သည် ပြန် တော်မူလျှင် ၊ လူ

အစုအဝေးအပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ကိုမြော်လင့် လျက် နေကြ သောကြောင့်

ဝမ်းမြောက်စွာ လက်ခံကြ၏။

41 ထိုအခါ ယာကုရု

အမည် ရှိသောတရားစရပ် မှူး သည် လာ

၍

ယေရှု ၏ခြေ တော်ရင်း၌

ပြပ်ဝပ် လျက် ၊⁴² တစ်ဆယ်နှစ် နှစ် အရွယ်ရှိသော မိမိ

၌တစ်ယောက်တည်း သောသမီး သည် သေ

ဆဲရှိသောကြောင့် ၊ မိမိ

အိမ် သို့

ကြွ တော်မူမည်အကြောင်း ကိုယ်တော် ကိုတောင်းပန် ၍ ကြွ တော်မူ စဉ် တွင်လူ အစုအဝေးတို့သည် ကိုယ်တော် ကို ထိခိုက်တိုက်မိ ကြ၏။

43 ထိုအခါ

တစ်ဆယ့်နှစ် နှစ် ပတ်လုံးသွေး သွန် အနာစွဲ သောကြောင့် ၊ ဥစ္စာ

ရှိသမျှ ကို ဆေးသမား

တို့အား ပေး

၍ ကုန်သော်လည်း၊ အဘယ် ဆေးသမားလက်၌ မျှ ချမ်းသာ မ ရ နိုင် သော မိန်းမ တစ်ယောက်သည်၊⁴⁴ နောက် တော်သို့ ချဉ်းကပ် ၍

အဝတ် တော်၏ ပန်းပွား ကိုတို့ သဖြင့်၊ ထိုခဏခြင်း တွင် သွေး သွန် အနာ ပျောက် လေ၏။⁴⁵ ယေရှု ကလည်း ၊ ငါ့ ကို အဘယ်သူ တို့ သနည်း ဟု မေး

တော်မူလျှင်၊ လူအပေါင်း တို့သည် ငြင်း လတ်သော်၊ ပေတရု

မှစ၍ သူ၏အပေါင်းအဘော်တို့က၊ သခင် ၊ လူ

အစုအဝေးတို့သည် ကိုယ်တော် အား ထိခိုက်တိုက်မိ ကြသည်ဖြစ်၍ ၊ ငါ့ကိုအဘယ်သူတို့သနည်းဟု မေးတော်မူပါသည်တကားဟု လျှောက် လေ၏။

46 ယေရှု ကလည်း ၊ တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူသည် ငါ့ ကိုတို့ လေ ပြီ။ ငါ့ ကိုယ်မှ တန်ခိုး ထွက် သည်ကို ငါ သိ ၏ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

47 ထို မိန်းမ သည်မိမိပုန်းရှောင် ၍ မ နေနိုင်သည်ကိုသိ လျှင်

တုန်လှုပ် လျက်လာ ၍ ၊ အဘယ် အကြောင်း ကြောင့် တို့ သည် ကိုဂင်း၊ ချက်ခြင်း ချမ်းသာ ရသည်ကိုဂင်း၊ လူ

အပေါင်း တို့ ရှေ့ မှာ ပြပ်ဝပ် လျက် ကြားလျှောက် လေ၏။

48 ကိုယ်တော်ကလည်း ၊ ငါ့သမီး ၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ သင် ၏ယုံကြည် ခြင်း သည် သင့် အနာကို ငြိမ်း စေပြီ။ ငြိမ်ဝပ် စွာ သွား လော့ ဟု မိန့် တော် မူ၏။

49 ထိုသို့ မိန့် တော်မူစဉ် တွင်တရားစရပ်မှုး အိမ်မှ လူ လာ ၍ ၊ ကိုယ်တော် ၏ သမီး

သေ ပါပြီ။ ဆရာ ကို မ

နှောင့်ရှက် ပါနှင့်ဟုဆို ၏။ 50 ယေရှု သည်ကြား လျှင် ၊ မ ကြောက် ကြနှင့်။ ယုံကြည် ခြင်းစိတ်တခုသာ ရှိစေလော့။ ထိုသို့ရှိလျှင်သူသည် ဘေးနှင့်လွတ် လိမ့်မည် ဟု တရားစရပ်မှုး အား မိန့် တော်မူ၏။ 51 အိမ် သို့ ရောက် လျှင် ၊ ပေတရု

၊ ယောဟန် ၊ ယာကုပ် နှင့် မိန်းမငယ် ၏မိ ဘ မှတစ်ပါး

အဘယ်သူ ကိုမျှ အထဲ သို့မဝင် စေခြင်းငှာဆီးတား တော်မူ၏။

52 လူအပေါင်း တို့သည် ငိုကြွေး မြည်တမ်း ကြသည်ကို ကိုယ်တော်က၊ မ

ငို ကြနှင့်။ သူငယ်သေ သည် မ ဟုတ်၊ အိပ်ပျော် သည် ဟု မိန့် တော် မူလျှင် ၊ 53 သူငယ်သေ ကြောင်း ကို ထိုသူတို့သည်သိ သဖြင့်

ကိုယ်တော် ကို ပြက်ယယ်ပြု ကြ၏။ 54 ထိုသူရှိသမျှတို့ကို ပြင်သို့ ထွက်စေပြီးမှသူငယ် ၏လက် ကို ကိုင် တော်မူလျက် ၊ သူငယ် ထ လော့ ဟု ခေါ် တော်မူသည်တွင်၊ 55 စိတ် ဝိညာဉ်ပြန်လာ ၍

မိန်းမငယ်သည် ချက်ခြင်း ထ လေ၏။ 56 သူ့ အားစားစရာ ပေး လော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ မိဘ

တို့သည် မိန်းမော တွေဝေခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ထိုအမှုအရာကို အဘယ်သူ အားမျှမပြော ရမည်အကြောင်း

ပညတ် တော်မူ၏။

9

1 တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးသော တပည့် တော်တို့ကို စုဝေး
 စေတော်မူပြီးမှ ၊ နတ်ဆိုး အပေါင်း တို့ကို နိုင်သောတန်ခိုး နှင့်
 အနာ ရောဂါတို့ကို ငြိမ်း စေခြင်းငှာအခွင့် တန်ခိုးကို ပေး တော်မူ၏။
 2 ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်အကြောင်းကို ဟောပြော စေခြင်းငှာ၎င်း
 ၊ လူနာ
 တို့ကို ချမ်းသာ စေခြင်းငှာ၎င်းစေလွှတ် တော်မူ၍ ၊ 3 သင်တို့သည်
 လမ်း ခရီးဘို့

အဘယ် အရာကိုမျှမယူ ကြနှင့်။ တောင်ဝေး ၊ လွယ်အိတ် ၊ မုန့် ၊
 ငွေ ကိုမ ယူကြ နှင့်။ အကျိ် နှစ် ထည်ကိုလည်း မ
 ပါ စေကြနှင့်။ 4 မည်သည့် အိမ် သို့ ဝင် လျှင်
 ထို အိမ်တွင် ထို
 အရပ် မှ မ ထွက် မ သွား မှီ တိုင်အောင် နေ ကြ လော့။ အကြင်သူ
 တို့သည် သင် တို့အားဧည့်သည် ဝတ်ကို မ ပြုဘဲနေ၏။ 5 ထို သူတို့
 နေရာမြို့ မှ

ထွက်သွား စဉ်၊ သူ
 တို့တစ်ဘက် ၌ သက်သေ ဖြစ်စေခြင်းငှာ သင် တို့၏ခြေဘဝါး မှ
 မြေမှုန့် ကို ခါ လိုက်ကြလော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

6 တပည့်တော်တို့သည် ထွက်သွား ၍
 ဧဝံဂေလိ တရားကို ဟောလျက် ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ် တို့၌ အနာ
 ရောဂါကို ငြိမ်း စေ လျက်၊ မြို့ ရွာ တို့တွင် ဒေသစာရီ လှည့်လည်
 ကြ၏။ 7 7 ယေရှုပြု တော်မူသမျှ တို့ကို စော်ဘွား ဟေရုဒ် သည်ကြား
 လျှင်

တွေးတော သောစိတ်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ လူအချို့ က၊ ယော
 ဟန် သည် သေ

ခြင်းမှ ထမြောက် လေပြီဟု ဆို ကြ၏။ 8 အချို့ ကလိယ ပေါ်ထွန်း
 ပြီဟု ဆိုကြ၏။ အချို့ ကရှေး ပရောဖက် တပါးပါး ထ ပြန်ပြီဟုဆို
 ကြ၏။ 9 ဟေရုဒ် မင်းကလည်း ၊ ယောဟန် ၏လည်ပင်း ကို ငါ ဖြတ်
 လေပြီ။ ဤမျှလောက် သောသိတင်း ကို ငါကြား

ရသော ဤ
 သူကား အဘယ်သူ နည်းဟုဆိုလျက်ယေရှု ကို မြင် ခြင်းငှာအလိုရှိ
 ၏။

10 တမန်တော် တို့သည် အထံ

တော်သို့ပြန်လာ ၍
 မိမိတို့ပြု သမျှ တို့ကို ကြားလျှောက် ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည် သူ
 တို့ကိုခေါ် ၍ ၊ ဗက်ဇဒ မြို့နယ် အတွင်း တော၌ဆိတ်ကွယ် ရာအရပ်
 သို့ ကြွ တော်မူ၏။ လူ
 အစုအဝေးတို့ သည် သိ

လျှင်

နောက်တော်သို့ လိုက် ကြ၏။ ¹¹ ထိုလူ များကို လက်ခံ တော်မူလျက်
 ၊ ဘုရားသခင် နိုင်ငံ တော်၏အကြောင်း ကို ဟောပြော ၍၊ နာ
 သော သူ

တို့ကို ချမ်းသာ ပေးတော်မူ၏။ ¹² မိုဗ်း ချုပ် သောအခါ

တကျိပ် နှစ်ပါးသောသူ တို့သည် ချဉ်းကပ် လျက်၊ လူ

များတို့သည် ပတ်ဝန်းကျင် ရွာ

ဇနပုဒ် သို့ သွား ၍ ၊ အိပ်ရာ ၊ စားစရာ

ကို ရှာ စေခြင်းငှာ အခွင့် ပေးတော်မူပါ။ ဤ

အရပ်သည် တော

အရပ် ဖြစ် ပါ၏ ဟု လျှောက် ကြလျှင် ၊

¹³ ကိုယ်တော်က၊ သူ တို့စားစရာ ဘို့ သင် တို့ပေး ကြလော့ ဟု မိန့်
 တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့ကလည်း

၊ အကျွန်ုပ် တို့သည်သွား ၍ ဤ

လူ အပေါင်း တို့စားစရာ ဘို့ မ ဝယ် လျှင် ၊ မုန့် ငါး လုံးနှင့်

ငါး နှစ် ကောင်မှတပါး

အဘယ်

စားစရာမျှ အကျွန်ုပ် တို့၌ မရှိ ပါဟုလျှောက် ကြ၏။ ¹⁴ ထိုသို့
 လျှောက်သည်အကြောင်း ကား၊ လူ

ငါးထောင် ခန့် မျှရှိ သတည်း။ ထိုအခါ လူ များတို့ကို တစ်စုလျှင်
 ငါးဆယ် စီ အစုစု လျောင်း ကြစေ ဟု အမိန့် တော်ရှိ၏။ ¹⁵ တပည့်

တော်တို့သည် အမိန့်တော်အတိုင်း ပြု ၍ ၊ လူအပေါင်း တို့ကို လျောင်း
 စေပြီးလျှင် ၊ ¹⁶ ယေရှုသည် မုန့် ငါး လုံးနှင့်

ငါး နှစ် ကောင်ကိုယူ ၍

ကောင်းကင် သို့ ကြည့်မျှော် လျက်၊ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ
 မုန့်ကိုဖဲ့ ၍

လူ များရှေ့၌ ထည့် စေခြင်းငှာတပည့် တော်တို့အားပေး တော်မူ၏။

¹⁷ လူအပေါင်း တို့သည် စား

၍ ဝ ကြပြီးမှ ကြွင်းရစ် သောအကျိုးအပဲ ကိုကောက်သိမ်း ၍ တစ်ဆယ့်နှစ် တောင်း အပြည့်ရကြ၏။

18 တရံရောအခါ ၊ ယေရှု သည် တပည့် တော်တို့နှင့်တကွ ဆိတ်ကွယ် ရာအရပ်၌

ဆုတောင်း တော်မူစဉ်၊ လူ များတို့သည် ငါ့ ကိုအဘယ်သူ ဖြစ် သည်ကို ဆို ကြသနည်း ဟု မေးမြန်း တော်မူလျှင် ၊ 19 လူအချို့က၊ ကိုယ်တော်သည် ဗတုတိဇံ

ဆရာ ယောဟန် ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ အချို့ က၊ ဇေလိယ ဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း၊ အချို့ က၊ ရှေး ပရောဖက်

တပါးပါးထ ပြန်သည်ဟူ၍၎င်း ဆို ကြပါ၏ဟု လျှောက် ကြသော်၊ 20 သင် တို့လည်း

ငါ့ ကို အဘယ်သူ ဖြစ် သည်ဆို ကြသနည်း ဟု မေးမြန်း တော် မူ လျှင် ၊ ပေ တ ရှု က၊ ကိုယ်တော် သည်

ဘုရားသခင် ၏ ခရစ်တော် ဖြစ်တော်မူသည်ဟု လျှောက် လေ၏။ 21 ထို အကြောင်းကို အဘယ်သူ အားမျှ မပြော စိမ့်သောငှာတပည့် တော်တို့ကို ကြပ်တည်း စွာ ပညတ် တော်မူ၏။ 22 ထိုမှတပါး၊ လူ သား

သည် များစွာ ခံရ မည်။ လူ အကြီးအကဲ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်း ပြု ဆရာ တို့၏

ငြင်းပယ် ခြင်းကို၎င်း ၊ အသေ သတ်ခြင်းကို၎င်းခံရမည်။ သုံး

ရက်မြောက်သောနေ့ ၌ ထမြောက် လိမ့်မည် ဟူသော အကြောင်း များတို့ကို မိန့် တော်မူ၏။

23 ထိုမှတစ်ပါး ၊ လူအပေါင်း တို့အား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ငါ ၌ဆည်းကပ် လို သောသူ ဖြစ် လျှင်ကိုယ်ကိုကိုယ် ငြင်းပယ် ရမည်။

ကိုယ် လက်ဝါးကပ်တိုင် ကို နေ့တိုင်း ထမ်း ၍ ငါ့ နောက်သို့လိုက် ရမည်။ 24 အကြင်သူ သည် မိမိ

အသက် ကို ကယ်ဆယ် ခြင်းငှာအလိုရှိ ၏။ ထိုသူသည် အသက် ရှုံး လိမ့်မည်။ အကြင်သူ သည် ငါ့ ကြောင့် အသက် ရှုံး ၏။ ထိုသူ

သည် မိမိအသက် ကို ကယ်ဆယ် လိမ့်မည်။ 25 ဤ စကြဝဠာ ကို အကြွင်းမဲ့ အစိုးရ ၍

ကိုယ်ကိုကိုယ် ဆုံးရှုံး သောသူ သည် အဘယ် ကျေးဇူး ရှိသနည်း။ 26 အကြင်သူ သည် ငါ့ ကို၎င်း ၊ ငါ့ စကား ကို၎င်းရှက် ၏။ လူ

သား သည် မိမိ
 ဘုန်း၊ မိမိအဘ
 ခမည်းတော်၏ ဘုန်း၊ သန်ရှင်း သောကောင်းကင် တမန်တို့၏ဘုန်း
 ကို ဆောင် လျက်ကြွလာ သောအခါ ၊ ထို
 သူကို ရှက် တော်မူလတံ့။²⁷ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ ဤ
 အရပ်၌ရှိ သော သူ
 အချို့ တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်ကို မ
 မြင် မှီ
 သေ
 ခြင်းသို့ မ
 ရောက် ရကြ ဟု မိန့်တော်မူ၏။
²⁸ ထိုသို့ မိန့် တော်မူသည်နောက် ၊ ရှစ် ရက် လောက် လွန်သောအခါ
 ၊ ယေရှုသည်ပေတရု ၊ ယောဟန် ၊ ယာကုပ်
 တို့ကိုခေါ် ၍
 ဆုတောင်း ခြင်း ငှာ တောင် ပေါ်သို့ တက် ကြွ တော် မူ၏။
²⁹ ဆုတောင်း တော်မူစဉ် တွင်မျက်နှာ တော်သည် ထူးခြား သော
 အဆင်း အရောင်ရှိ၍ ၊ အဝတ် တော်လည်း ပြောင်ပြောင် လက်လက်
 ဖြူ ၏။³⁰ မောရှေ နှင့် ဧလိယ တည်းဟူသောလူ နှစ် ယောက်တို့သည်
 ဘုန်း အသရေနှင့် ထင်ရှား ၍၊³¹ ကိုယ်တော် နှင့်အတူဆွေးနွေး လျက်
 ယေရုရှလင် မြို့၌
 စုတေ့ တော်မူမည်အကြောင်းအရာကို ပြော ကြ၏။³² ပေတရု နှင့်
 သူ ၏အဘော် တို့သည် မျက်စိလေးလံ သဖြင့်
 တငိုက်ငိုက် ရှိ ကြ၏။ နိုး
 သောအခါ ဘုန်း
 အသရေတော်ကို၎င်း ၊ ကိုယ်တော် နှင့် ရပ် နေသောလူ နှစ် ယောက်
 ကို၎င်း မြင် ကြ၏။³³ ထိုသူ တို့သည် အထံ
 တော်မှ သွား ကြစဉ် ၊ ပေတရု
 က၊ သခင် ၊ ဤ
 အရပ်၌နေ ဘွယ်ကောင်း ပါ၏။ ကိုယ်တော် ဘို့တံတစ် ဆောင်၊ မော
 ရှေ ဘို့တံတစ် ဆောင်။ ဧလိယ
 ဘို့တံတစ် ဆောင်၊ တဲ
 သုံး ဆောင်ကို အကျွန်ုပ်တို့ ဆောက်လုပ် ပါရစေဟု ယောင်ယမ်း ၍
 လျှောက် လေ၏။³⁴ ထိုသို့ လျှောက် ပြီးမှ မိုမ်းတိမ် သည် သူ

တို့ကိုလွမ်းမိုး၍ ၊ မောရှေ နှင့် ဧလိယသည်တိမ် ထဲသို့ ဝင် သည်ကို တပည့်တော်တို့သည် ကြောက် ခြင်းရှိကြသည်ဖြစ်၍ ၊ ³⁵ ဤ သူကား ငါ ၏ချစ်သား ပေတည်း ။ သူ

၏ စကားကိုနားထောင် ကြလော့ဟု မိုဃ်းတိမ် က

အသံ တော် ဖြစ် လေ၏။ ³⁶ ထို အသံ တော်ဖြစ် သည် ခဏခြင်း တွင်၊ ယေရှု သည် တစ်ယောက်တည်း ရှိ တော်မူ၏။ တပည့် တော် တို့သည်မိမိတို့မြင် သောအရာ ကိုဝှက်ထား ၍ ၊ ထို

ကာလ ၌

အဘယ်သူ အားမျှမကြား မပြောဘဲနေကြ၏။ ³⁷ နက်ဖြန် နေ့၌

တောင် ပေါ်ကဆင်း ကြပြီးလျှင်၊ များစွာ သောလူ အစုအဝေးသည် ကိုယ်တော် ကို ခရီးဦးကြိုပြု ၏။ ³⁸ လူအစုအဝေး ၌

ပါသောသူ တစ်ယောက်က၊ အရှင် ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် ၏သား ကို ကြည့်ရှု တော်မူမည် အကြောင်း

အကျွန်ုပ်တောင်းပန် ပါ၏။ အကျွန်ုပ် ၌ သား

တစ်ယောက်တည်းရှိ ပါ၏။ ³⁹ နတ် ဘမ်းစား သဖြင့်

သူသည်ရုတ်ခနဲ အော်ဟစ် ၍ ၊ အမြုတ် ထွက်လျက် တောင့်မာ ခြင်း သို့ ရောက်တတ် ပါ၏။ ထိုသို့နာကျင် စွန့်ပစ်စက်ပြီးမှနတ်သည်အလွန် သွား ခဲ ၏။ ⁴⁰ ထိုနတ် ကို နှင်ထုတ် ပါမည်အကြောင်း

တပည့် တော်တို့အား အကျွန်ုပ်တောင်းပန် သော်လည်း သူတို့သည် မ တတ်နိုင် ကြပါဟု အော်ဟစ် လျက် လျှောက် လေ၏။

⁴¹ ယေရှု ကလည်း ၊ ယုံကြည် ခြင်းမရှိ၊ ဖောက်ပြန် သောအမျိုး ၊

ငါသည်သင် တို့နှင့်အတူ အဘယ်မျှ ကာလ

ပတ်လုံးနေ ရမည်နည်း။ သင် တို့ကို အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး သည်းခံ ရမည်နည်း။ သင် ၏သား ကို ငါ့ထံသို့ယူခဲ့ ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ⁴² သူငယ်လာ စဉ် ပင်နတ်ဆိုး သည် မြေပေါ်မှာလှဲ၍

တောင့်မာ စေ၏။ ယေရှု သည် ညစ်ညူး သောနတ် ကို ဆုံးမ

၍

ထို သူငယ် ကို ချမ်းသာ စေပြီးမှ အဘ အား အပ်ပေး တော်မူ၏။

⁴³ လူအပေါင်း တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ မဟာ

တန်ခိုးတော်ကို မြင်၍

မိန်းမောတွေဝေခြင်း ရှိကြ၏။ ⁴⁴ ထိုသို့ယေရှုပြု တော်မူသမျှ ကို လူအပေါင်း တို့သည် အံ့ဩ

ချီးမွမ်းကြစဉ် တပည့် တော်တို့အား ၊ သင် တို့ သည် ငါ့စကား ကို နားထောင် မှတ်မိ ကြလော့။ လူ

သား ကို လူ တို့လက် သို့

အပ်နှံ ရ သော အချိန်နီး ပြီ ဟု မိန့် တော် မူ၏။ 45 ထို စကား တော်၏အနက် မထင်ရှားသဖြင့်

တပည့်တော်တို့သည် နားမလည် မရိပ်မိဘဲနေကြ၏။ အနက် ကို လည်း

မ မေး မလျှောက်ဝံ့ကြ။

46 ထိုအခါ

အဘယ်သူ သည် သာ၍

ကြီး မြတ် အံ့ နည်း ဟု တပည့်တော် တို့သည် အချင်းချင်း ငြင်းခုံ ကြ၏။ 47 ယေရှု သည် သူ

တို့အကြံအစည် ကို သိမြင် လျှင် ၊ သူငယ် တစ်ယောက်ကိုယူ ၍ မိမိ အနား ခွဲထား ပြီးမှ ၊ 48 အကြင်သူ သည် ငါ့ မျက်နှာ ကိုထောက်၍ ဤ သူငယ် ကိုလက်ခံ ၏။ ထိုသူသည် ငါ့ ကိုပင်လက်ခံ ၏။ ငါ့ ကို လက်ခံ သောသူ သည်လည်း ငါ့ ကိုစေလွှတ် တော်မူသောသူ ကိုပင်လက်ခံ ၏။ သင် တို့တွင်

အငယ်ဆုံး သောသူသည် သာ၍ကြီးမြတ် သော သူ ဖြစ် လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

49 ယောဟန် ကလည်း ၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော် ၏ နာမ

ကို အမှီပြု ၍ နတ်ဆိုး တို့ကို နှင်ထုတ် သောသူ တစ် ယောက်ကို အကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ပါ၏။ သူ

သည် အကျွန်ုပ် တို့နှင့်အတူ မ လိုက် သောကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့တားမြစ် ကြပါ၏ဟု လျှောက် သော်၊

50 ယေရှု က၊ ထိုသူ ကို မ မြစ်တား ကြနှင့်။ သင် တို့ ရန်သူ ဘက်၌မ ရှိ သောသူ သည် သင် တို့ဘက် ၌ရှိ သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

51 ကောင်းကင် သို့ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူသော အချိန် ရောက် သောအခါ ၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့

တူရု ကြ

အံ့သောငှာသဘောထား တော်မူ၏။ 52 ရှေ့ တော်သို့ တမန်တော် တို့ကို စေလွှတ် တော်မူသဖြင့် ၊ သူတို့သည် ကိုယ်တော် ၏အဘို့ကို

ပြင်ဆင် ခြင်းငှာ သွား ၍

ရှုမာရိ ရွာ တရွာသို့ ဝင်ကြ ၏။⁵³ ကိုယ်တော်သည် ယေရှုရှလင် မြို့ သို့ သွား အံ့သောအခြင်းအရာကို ထိုရွာသားတို့သည် ထောက်၍လက် မ ခံကြ။⁵⁴ ထိုအကြောင်းကို တပည့် တော်ယာကုပ် ၊ ယောဟန် တို့သည်မြင် လျှင် ၊ သခင် ၊ ဧလိယပြုသကဲ့သို့အကျွန်ုပ်တို့သည် ကောင်းကင် မှ မီး ကျ စေ၍ ထိုသူ

တို့ကို လောင် စေခြင်းငှာအလိုရှိ တော်မူသလောဟု လျှောက် ကြ သော်။

⁵⁵ ယေရှုသည် လှည့်ကြည့် ၍ ၊ သင်တို့သည် ကိုယ်စိတ် သဘော ကို ကိုယ်မသိကြ။ လူသား သည် လူတို့ ၏ အသက်ကို သတ်အံ့ သောငှာ ကြွလာသည် မဟုတ်။ ကယ်တင် အံ့သောငှာ ကြွလာ သည် ဟု ဆုံးမ တော်မူပြီးမှ ၊⁵⁶ အခြား သောရွာ သို့ ကြွ တော်မူ၏။

⁵⁷ လမ်း ၌ သွား ကြစဉ် လူတစ်ဦး က၊ သခင် ကိုယ်တော်ကြွ တော်မူရာအရပ်ရပ် သို့ အကျွန်ုပ်လိုက် ပါမည်ဟု လျှောက် လေ၏။

⁵⁸ ယေရှု ကလည်း ၊ မြေခွေး သည်မြေတွင်း ရှိ ၏။ မိုဃ်း ကောင်းကင်၌ ကျင်လည်သော ငှက် သည် နားနေရာ

အရပ်ရှိ၏။ လူ သား မူကား

ခေါင်း ချ ရာမျှမ ရှိ ဟုမိန့် တော်မူ၏။

⁵⁹ အခြား သောသူကို၊ ငါ့ နောက် သို့လိုက်လော့ ဟု မိန့် တော်မူလျှင် ၊ ထိုသူက၊ သခင် ၊ အကျွန်ုပ် အဘ ကို ရှေးဦးစွာ သွား ၍ သင်္ဂြိုဟ် ရသောအခွင့် ကို ပေးတော်မူပါဟုလျှောက် လေသော်။⁶⁰ ယေရှုက၊ လူသေ တို့သည် မိမိ

လူသေ တို့ကို သင်္ဂြိုဟ် ပါလေစေ။ သင် မူကား သွား ၍ ဘုရားသခင် နိုင်ငံ တော်၏အကြောင်းကို ဟောပြော လော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

⁶¹ အခြား သောသူကလည်း ၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော် နောက် သို့ အကျွန်ုပ်လိုက်ပါမည်။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ် အိမ် ၌ ရှိရစ်သော သူ တို့ကို အရင် သွား၍ အခွင့်ပန် ပါရစေဟု လျှောက် လျှင် ၊

⁶² ယေရှု က၊ ထွန်ကိုင်း ကို ကိုင် လျက်နောက် သို့လှည့် ၍ ကြည့် သောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်နှင့် မ ထိုက် မတန် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

10

1 ထိုနောက်မှ သခင် ဘုရားသည် အခြား သောတပည့်တော်ခုနစ်ကျိပ် တို့ကို ခန့်ထား တော်မူ၍ ၊ ကိုယ်တိုင်ကြွ လေအံ့သောမြို့ ရွာအရပ်ရပ် တို့သို့

ရှေ့ တော်၌ နှစ် ယောက်စီ

နှစ် ယောက်စီ စေလွှတ် တော်မူ၏။ 2 သူ တို့အား မိန့် တော်မူ သည်ကား၊ စပါး ရိတ်စရာများစွာ ရှိ၏။ ရိတ် သောသူ တို့သည်နည်း ကြ၏။ ထိုကြောင့် လုပ်ဆောင် သောသူတို့ကို စပါး ရိတ်စေခြင်းငှာ စပါးရှင် စေလွှတ် တော်မူမည်အကြောင်း

ဆုတောင်း ကြလော့။ 3 သင်တို့သွား လေသည်အရာမှာ၊ တောခွေး စု ထဲ သို့ သိုးသငယ် တို့ကို စေလွှတ်သကဲ့သို့ သင် တို့ကို ငါစေလွှတ် ၏။

4 ငွေအိတ် ၊ လွယ်အိတ် ၊ ခြေနင်း တို့ကို မ

ဆောင် ကြနှင့်။ လမ်း ၌ သွား စဉ် တွင် အဘယ် သူ

ကိုမျှ နှုတ် မ ဆက်ကြနှင့်။ 5 မည်သည့် အိမ် သို့

ဝင် သောအခါ ၊ ဤ

အိမ် ၌ မင်္ဂလာ ဖြစ်ပါစေသောဟု ရှေးဦးစွာ ပြော ကြလော့။ 6 ထို အိမ်၌မင်္ဂလာ သား ရှိ လျှင် ၊ သင် တို့မြှောက်သော မင်္ဂလာ သည်တည် လိမ့်မည်။ 7 သို့မဟုတ် သင် တို့ထံသို့ ပြန်လာ လိမ့်မည်။ ထိုအိမ် နေ ၍

အစား အသောက် စီရင် ရာ ကို စား

သောက် ကြ လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ လုပ်ဆောင် သောသူသည် အခ ကိုခံထိုက် ပေ၏။ တအိမ် မှ

တအိမ် သို့ လှည့်လည် ၍ မ သွားကြနှင့်။ 8 အကြင် မြို့ သို့ သင်တို့ ဝင် ၍

မြို့သားတို့သည်လက်ခံ ၏။ ထိုမြို့၌သင် တို့ရှေ့ မှာထည့်သမျှကို စား ကြလော့။ 9 လူနာ များကို ချမ်းသာ ပေးကြလော့။ ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်သည် သင် တို့၌

တည်ထောင် သော အချိန်နီး ပြီဟု သူ

တို့အား ဟောပြော ကြလော့။ 10 အကြင်မြို့ သို့

ဝင် ၍ မြို့သားတို့သည်လက် မ ခံအံ့၊ ထိုမြို့ ၏လမ်း သို့

ထွက် ပြီးလျှင်၊ ငါ တို့၌ကပ် သော သင် တို့မြို့ ၏ မြေမှုန့် ကို ငါတို့ ခါ လိုက်၏။ 11 သို့သော်လည်း ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်သည် သင် တို့၏အနီး သို့ရောက်ကြောင်း ကို သိမှတ် ကြဟု သူတို့အား ပြော ကြ

လော့။¹² ငါဆို သည်ကား၊ နောက်ဆုံးသော နေ့၌

ထို မြို့ သည် သောဒို

မြို့ထက် သာ၍ ခံရလတံ့။¹³ အိုခေါရာဇိန် မြို့၊ သင် သည်အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ အိုဗက်ဇိဒ မြို့၊ သင် သည်အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့တွင်

ပြ သောတန်ခိုး ကို တုရု

မြို့နှင့်

ဇိဒုန် မြို့တို့တွင်

ပြ ဘူးလျှင် ၊ ထိုမြို့တို့သည် ရှေး ကာလ၌ လျှော်တေ အဝတ် ကို ဝတ်၍ ၊ ပြာ ထဲ မှာ ထိုင် လျက် နောင်တရ ကြ လိမ့်မည်။

¹⁴ တရားဆုံးဖြတ် တော်မူသောအခါ

သင် တို့သည်တုရု မြို့နှင့်

ဇိဒုန် မြို့ထက် သာ၍ ခံရကြလတံ့။¹⁵ အိုကပေရနောင် မြို့၊ သင် သည် မိုဗ်း ကောင်းကင်တိုင်အောင် မြှောက်စား ခြင်းကို ခံရ သော်လည်း၊ မရဏာ

နိုင်ငံတိုင်အောင် နိမ့်ချ ခြင်းကို ခံရလတံ့။¹⁶ သင် တို့၏စကားကို နားထောင် သောသူ သည် ငါ့ စကားကို နားထောင် ၏။ သင် တို့ကို ပယ် သောသူ သည် ငါ့ ကိုပယ် ၏။ ငါ့ ကိုပယ် သောသူ သည် ငါ့ ကို စေလွှတ် တော်မူသောသူ ကို ပယ် သည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

¹⁷ ထိုခုနစ်ကျိပ် သော တပည့်တော်တို့သည် ဝမ်းမြောက် သောစိတ် နှင့်

ပြန်လာ ၍ ၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော် ၏ နာမ

အားဖြင့် အကျွန်ုပ် တို့သည် နတ်ဆိုး ကိုပင်

နိုင် ပါသည်ဟု လျှောက် ကြ၏။

¹⁸ ယေရှုကလည်း ၊ စာတန် သည် လျှပ်စစ် ကဲ့သို့ ကောင်းကင် မှ ကျ သည်ကို ငါမြင် ပြီ။¹⁹ သင် တို့သည် မြေ ၊ ကင်းမြီးကောက် တို့ကို နိုင် ရသောအခွင့် နှင့်

ရန်သူ များ ကို နိုင်ရ သော အခွင့် တန်ခိုးကို ငါပေး ၏။ သင် တို့ကို အဘယ် ဘေးမျှ မ

ညှဉ်းဆဲ ရ။²⁰ သို့သော်လည်း နတ်ဆိုး ကို နိုင် ရသောကြောင့် သာ ဝမ်းမြောက် ခြင်း မ ရှိ ကြနှင့်၊ သင် တို့၏ နာမည် များ သည် ကောင်းကင် စာရင်း ၌

ဝင်သည်ကို ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိကြလော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

21 ထို အခါ ယေရှုသည် ဝမ်းမြောက် တော်မူခြင်း စိတ် ရှိသဖြင့်၊ ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး ကို အစိုးရ တော်မူ သော အဘ

၊ ကိုယ်တော် သည် ပညာ

အလိမ္မာ နှင့် ပြည့်စုံသောသူတို့အား ဤအရာ

များကို ထိမ်ဝှက် ကွယ်ထားလျက် သူငယ် တို့အားဖော်ပြ တော်မူ သည်ဖြစ်၍ ၊ ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်း ပါ၏။ ထိုသို့

အလို တော် ရှိ သောကြောင့်

မှန် ပါ၏။ အဘ ။ 22 ငါ့ ခမည်းတော် သည် ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ ကို ငါ ၌အပ် တော်မူပြီ။ သား

တော်ကား အဘယ်သူ ဖြစ်

သည်ကို ခမည်းတော် မှတစ်ပါး အဘယ်သူ မျှမသိ ။ ခမည်းတော် ကားအဘယ်သူ ဖြစ် တော်မူသည်ကို၊ သား

တော်နှင့်

သား တော်သည် လင်း စေလို သောသူ မှတစ်ပါး အဘယ်သူ မျှမသိ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

23 ထိုအခါ တပည့် တော်တို့ကိုလှည့်ကြည့် ၍၊ ယခုမြင် သမျှသော အရာ တို့ကို သင်တို့မြင် သောကြောင့် သင် တို့မျက်စိ သည်မင်္ဂလာ ရှိ၏။ 24 ငါ့ဆီ သည်ကား၊ သင် တို့မြင် ရသောအရာ တို့ကို ပရောဖက်

များ နှင့်

ရှင်ဘုရင် များတို့သည် မြင် ခြင်းငှာအလိုရှိ သော်လည်း မ မြင် ရကြ။ သင်တို့ ကြား ရသော အရာ တို့ကို ကြား ခြင်းငှာအလိုရှိ သော်လည်း မ ကြား ရကြ ဟု တပည့်တော်တို့အားသာ မိန့် တော်မူ၏။

25 တရံရောအခါကျမ်းတတ် တစ် ယောက်သည်ထ ၍ ၊ အရှင် ဘုရား၊ ထာဝရ

အသက် ကို အမွေ ခံရအံ့သောငှာအကျွန်ုပ်သည် အဘယ် အမှုကို ပြု ရပါမည်နည်းဟု ကိုယ်တော် ကို စုံစမ်းနှောင့်ရှက် ခြင်းငှာမေးလျှောက် သော်၊

26 ကိုယ်တော်က၊ ပညတုတိ ကျမ်း၌

အဘယ်သို့ လာ သနည်း။ သင်သည်အဘယ်သို့ ဘတ် သနည်း ဟု မေး တော်မူလျှင် ၊

27 ထိုသူက၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို စိတ် နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ၊ အစွမ်း သတ္တိရှိသမျှ ၊ ဉာဏ် ရှိသမျှ နှင့်

ချစ် လော့။ ကိုယ် နှင့် စပ်ဆိုင် သောသူ ကို ကိုယ် နှင့်အမျှ ချစ်လော့
ဟု ပြန်လျှောက် လေ၏။

28 ကိုယ်တော်ကလည်း ၊ သင်၏စကား သည် မှန် ပေ၏။ ထိုသို့
ပြု လျှင်

အသက် ကိုရမည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

29 ထိုသူကလည်း ၊ အဘယ်သူ သည် အကျွန်ုပ် နှင့် စပ်ဆိုင် သော
သူဖြစ် ပါသနည်းဟု မိမိ

အပြစ် မရှိဟန်ပြုလို သောစိတ်နှင့် ယေရှု ကို လျှောက် ပြန်သော်။

30 ယေရှု က၊ လူ တစ် ယောက်သည် ယေရုရှလင် မြို့မှ

ယေရိခေါ မြို့သို့ သွား ရာတွင် ဓားပြ နှင့် တွေ့ကြုံ လေ ၏။ ဓားပြ
တို့သည် ထိုသူ

၏အဝတ်ကိုချွတ် ၍

နာကျင် စွာရိုက်နှက် ပြီးမှသေလုမတတ် ရှိသောအခါ ပစ်ထား ၍
သွား ကြ၏။ 31 ထို လမ်း သို့ ယဇ် ပုရောဟိတ်တစ် ယောက်သည်

အမှတ်တမဲ့ သွား ၍

ထိုလူနာ ကိုမြင် လျှင်

လွဲရှောင် ၍ သွား လေ၏။ 32 ထိုနည်းတူ လေဝိ လူတစ်ယောက်သည်
ထိုအရပ် သို့ ရောက် သောအခါ ၊ လာ

၍ ကြည့် မြင်လျှင် လွဲရှောင် ၍ သွားလေ၏။ 33 ရှမာရိ လူတစ်
ယောက်သည် ခရီးသွား ရာတွင် ထိုလူနာ

ရှိရာသို့ ရောက် ၍

မြင် သောအခါ၊ ကရုဏာ စိတ် ရှိသည်နှင့်၊ 34 ချဉ်းကပ် ၍

သူ ၏အနာ များကို ဆီ

နှင့် စပျစ်ရည် ထည့် လျက် အဝတ်နှင့်စည်း ပြီးလျှင်၊ မိမိ

တံရုတ္တန် ပေါ်မှာ တင် ၍

စရပ် တစ်ခုသို့

ဆောင်သွား ပြုစု လေ၏။ 35 နက်ဖြန် နေ့၌

ထွက်သွား သောအခါ ၊ ဒေနာရိ

နှစ် ပြားကိုထုတ်၍

စရပ်ရှင် အား ပေးလျက် ၊ ဤသူ

ကို ကြည့်ရှုပြုစု ပါ။ ကုန် သမျှ ကိုငါ ပြန်လာ သောအခါ ဆပ်ပေး
မည်ဟုဆို ၏။ သင် သည်အဘယ်သို့ထင် သနည်း။ 36 ထို သူသုံး

ယောက်တို့တွင် အဘယ်သူ သည် ဓားပြ လက်သို့ရောက် သောသူ နှင့် စပ်ဆိုင် သောသူ ဖြစ် သနည်း ဟု ပြန်၍မေး တော်မူလျှင်၊

37 ကျမ်းတတ်ကလည်း ၊ လူနာ

ကိုသနား သောသူ သည် စပ်ဆိုင်သောသူဖြစ်ပါ၏ဟုလျှောက် သော် ယေရှု က

သင် သည်သွား ၍

ထိုနည်းတူ ပြု လော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

38 ယေရှု သည် တပည့် တော်တို့နှင့် ခရီးသွား ကြစဉ်

ရွာ တ ရွာသို့ ဝင် သော်၊ မာသ

အမည် ရှိသော မိန်းမ တစ်ဦး

သည် မိမိအိမ်၌ ကိုယ်တော် ကိုညွှန်ခံ လေ၏။ 39 ထိုမိန်းမ ၌

မာရီ အမည် ရှိသော ညီမ

တစ်ယောက်ရှိ ၏။ ထို

မာရီသည် ယေရှု ၏ခြေ တော်ရင်း၌

ထိုင် ၍ စကား

တော်ကို နားထောင် လျက်နေ၏။ 40 မာသ မူကား ၊ လုပ်ကျွေး ခြင်း

အမှုများ ၌

စိတ်ပူပန် ခြင်းရှိသဖြင့် အထံတော်သို့ချဉ်းကပ် ၍ ၊ သခင် ၊ ကျွန်မ ၏ညီမ သည်၊ ကျွန်မ တစ်ယောက်တည်း လုပ်ကျွေး စေခြင်းငှာကျွန်မ ပစ်ထား သည်အရာကို လျစ်လျူ သော စိတ်ရှိတော်မူသလော။ သူ

သည် ကျွန်မ ကို ကူညီ

မည့်အကြောင်း

အမိန့် ရှိတော်မူပါဟု လျှောက် သော်၊

41 ယေရှု က၊ မာသ ၊ မာသ

၊ သင်သည် များစွာ သော အမှုတို့၌ စိုးရိမ် ၍ နှောင့်ရှက် ခြင်းကို ခံရ၏။ လို

သော အရာတစ်ခု တည်းရှိ ၏။ 42 မာရီ မူကား ၊ ကောင်း သောအ တို့ ကို ရွေးယူ ပြီ။ ထို

အဘို့ကို အဘယ်သူမျှ မ

နှုတ် မယူရာ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

11

1 တရံရောအခါ ကိုယ်တော် သည် တစ်စုံတစ်ခု သောအရပ် တွင်

ဆုတောင်း တော်မူပြီးလျှင် ၊ တပည့် တော်တစ် ယောက်က၊ သခင် ၊ ဆုတောင်း စေခြင်းငှာယောဟန် သည်မိမိ တပည့် တို့အား နည်းပေး သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ် တို့အား နည်းပေး တော်မူပါဟု လျှောက် သော်၊

2 ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည်ဆုတောင်း လျှင်

မြက်ဆီ ရမည်မှာ၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော အကျွန်ုပ်တို့အ ဘာ ၊ ကိုယ်တော် ၏ နာမ

တော်အား ရှိသေ

လေးမြတ်ခြင်းရှိပါစေသော။ နိုင်ငံ တော် တည်ထောင် ပါစေသော။

3 အလိုတော်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ပြည့်စုံသကဲ့သို့မြေကြီးပေါ်မှာ ပြည့်စုံပါစေသော။ အသက် မွေးလောက်သောအစာ ကို အကျွန်ုပ် တို့ အား နေ့ရက် အစဉ် အတိုင်း ပေး သနားတော်မူပါ။ 4 အကျွန်ုပ် တို့ ကို ပြစ်မှား သောသူရှိသမျှ တို့၏ အပြစ်ကို အကျွန်ုပ် သည်လွှတ် သောကြောင့် ၊ အကျွန်ုပ် တို့၏အပြစ် များကို လွှတ် တော်မူပါ။ အပြစ် သွေးဆောင် ရာသို့

မ လိုက်မပါစေဘဲ၊ မကောင်းသောအမှုအရာမှလည်း ကယ်နှုတ် တော်မူပါဟု ဆုတောင်းကြလော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

5 တစ်ဖန် မိန့် တော်မူသည်ကား၊ သင် တို့တွင်

တစ်စုံတစ်ယောက် သော သူ၌ အဆွေ ခင်ပွန်း ရှိ သည် ဖြစ်၍ ၊ သန်းခေါင် အချိန်တွင် ထိုအဆွေခင်ပွန်း၏ အိမ်သို့ သွား ပြီးလျှင် ၊ အဆွေ ၊ 6 အကျွန်ုပ် အဆွေ ခင်ပွန်းတစ်ယောက်သည် ခရီး

မှ လာ၍ အကျွန်ုပ် ထံသို့ ရောက် ပါပြီ။ သူ

ကို ကျွေး စရာ

မ ရှိ သောကြောင့်

မုန့် သုံး လုံးချေး နှင့် ပါဟုဆို သော်၊ 7 အိမ်ရှင် ကလည်း၊ ငါ့ ကိုမ နှောင့်ရှက် နှင့်။ တံခါး ပိတ် လျက်ရှိ၏။ ငါ့ သားသမီး တို့သည် ငါ နှင့် အိပ် လျက်ရှိ

ကြ၏။ ငါထ ၍ သင့် အားမ ပေး နိုင် ဟု အိမ်ထဲက

ပြန်ပြော သည်အရာမှာ၊ 8 ငါဆို သည်ကား၊ အဆွေ ခင်ပွန်းဖြစ် သည် ကိုထောက်၍မ ထ ၊ မပေး

သော်လည်း ၊ အားမလျော့ဘဲ တောင်း၍နေသောကြောင့်

ထ ၍လိုချင် သမျှ ကို ပေး လိမ့်မည်။ 9 တစ်ဖန်ငါ ဆို သည်ကား၊ တောင်း ကြလော့။ တောင်းလျှင် ရ မည်။ ရှာ ကြလော့။ ရှာလျှင် တွေ့

မည်။ တံခါးကိုခေါက် ကြလော့၊ ခေါက်လျှင် ဖွင့် မည်။¹⁰ တောင်း
သောသူ မည်သည်ကားရ ၏။ ရှာ သောသူ လည်း တွေ့ ၏။ ခေါက်
သောသူ အားလည်း တံခါးကို ဖွင့် ၏။¹¹ သင် တို့တွင်

အဘ ဖြစ်သောသူ ၌ သား

သည် မုန့်ကိုတောင်းလျှင် အဘသည်ကျောက်ကိုပေးမည်လော့။ ငါး
ကိုတောင်း လျှင် ငါး အစား ၌ မြွေ ကိုပေး မည်လော့။¹² ဥ ကိုတောင်း
လျှင်

ကင်းမြီးကောက် ကို ပေး မည်လော့။¹³ သင် တို့သည် အဆိုး

ဖြစ် လျက်ပင်

ကိုယ် သား တို့အား ကောင်း သောအရာ ကို ပေး

တတ်လျှင်၊ ထိုမျှမက ကောင်းကင် ဘုံ၌

ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘ သည် ဆုတောင်း သောသူ တို့အား
သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်ကို သာ၍ပေး တော်မူမည် မဟုတ်လော
ဟု မိန့်တော်မူ၏။

¹⁴ တရံရောအခါ စကားအ သောနတ်ဆိုး ကို နှင်ထုတ် တော်မူ၍ ၊
နတ်ဆိုး ထွက် သည်နောက်

အ သောသူ

သည် စကား

ပြော၏။ အစုအဝေး

တို့သည်လည်း

အံ့ဩ ကြ၏။¹⁵ အချို့ တို့က ဤသူသည် နတ်ဆိုး မင်း

ဗေလဇေဗုလ ကို အမှီပြု ၍ နတ်ဆိုး တို့ကို နှင်ထုတ် သည်ဟု ဆို
ကြ၏။¹⁶ အချို့ တို့သည်လည်း ၊ စုံစမ်း နောက်ယှက်ခြင်းငှာမိုဃ်း
ကောင်းကင်က ဖြစ်သော နိမိတ် လက္ခဏာကို တောင်း ကြ၏။

¹⁷ ထို သူ တို့၏စိတ် ကို သိ

တော်မူသည်ဖြစ်၍ ၊ တိုင်း နိုင်ငံမည်သည်ကား၊ မိမိ

နှင့်မသင့်မတင့် ကွဲပြား လျှင် ပျက်စီး ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်၊ အိမ်
မည်သည်ကား ၊ မိမိနှင့်မသင့်မတင့် ကွဲပြားလျှင်လဲ လိမ့်မည်။¹⁸ ငါ
သည် ဗေလဇေဗုလ

ကို အမှီပြု ၍ နတ်ဆိုး တို့ကိုနှင်ထုတ် သည်ဟု သင်တို့ဆို သည်
အတိုင်း ၊ စာတန်

သည် မိမိ

နှင့် မသင်မတင့် ကွဲပြား လျှင်

သူ ဧကန်နိုင်ငံ သည် အဘယ်သို့ တည် နိုင်မည်နည်း။¹⁹ ငါ သည် ဗေလဇေဗုလ

ကို အမှီပြု၍

နတ်ဆိုး တို့ကို နှင်ထုတ် သည်မှန်လျှင် ၊ သင် တို့၏သား တို့သည် အဘယ်သူ ကိုအမှီပြု၍ နှင်ထုတ် ကြသနည်း။ထိုကြောင့်

သူ တို့သည်သင် တို့အားတရား စီရင်သောသူဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။²⁰ ငါ သည် ဘုရားသခင် ၏ လက်ညှိုး တော်အားဖြင့် နတ်ဆိုး တို့ကို နှင်ထုတ် သည်မှန်လျှင် ၊ အကယ်စင်စစ် သင် တို့၌

ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်တည်ချိန်ရောက် လေပြီ။²¹ သူ့ရဲ့ သည် လက်နက်စုံ နှင့် မိမိ

အိမ်ဦး ၌ စောင့် နေစဉ်အခါ သူ ဧကန်စွာ သည် လုံခြုံ စွာရှိ ၏။²² သူ့ ထက် တတ်စွမ်း နိုင်သောသူသည်လာ ၍

သူ့ ကိုအောင် ပြီးမှ၊ သူ့ကိုးစား

သော လက်နက်စုံ ကို သိမ်းယူ ၍

ဥစ္စာပရိကံ များကို ခွဲဝေ လိမ့်မည်။²³ ငါ့ ဘက်၌

မ နေ သောသူ သည် ငါ့ ရန်ဘက် ဖြစ် ၏။ ငါ နှင့်အတူ မ စု မသိမ်း သောသူ သည် ကြဲဖြန့် သောသူ ဖြစ်၏။²⁴ ညစ်ညူး သောနတ် သည် လူ

ထဲက ထွက် လျှင် ၊ ခြောက်ကပ် သောအရပ် တို့၌ လည် ၍ ငြိမ် သက် ခြင်းကို ရှာ တတ်၏။ မ

တွေ့ လျှင် ၊ ငါသည်ထွက်ခဲ့ သော နေမြေအိမ်

သို့ ပြန် ရဦးမည်ဟုဆို ၍ ၊²⁵ ရောက် သောအခါ ၊ ထိုအိမ်သည် သုတ်သင် ပြင်ဆင် လျက်ရှိ သည်ကို တွေ့ သော်၊²⁶ မိမိ ထက် သာ၍ညစ်ညူး သောနတ်ဆိုး ခုနစ် ယောက်ကို ခေါ် ပြီးလျှင် ထို လူ ထဲသို့ဝင် ၍

နေ ကြ၏။ ထို

လူ ၏နောက် ဖြစ် ဟန်သည် ရှေ့ ဖြစ်ဟန်ထက်သာ၍ဆိုး သည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

²⁷ ထိုသို့ မိန့် တော်မူစဉ် တွင်မိန်းမ တစ် ယောက်သည် လူအစုအဝေး ထဲက ခေါ် ၍ ကိုယ်တော် ကို လွယ် သော ဝမ်း နှင့် စို့ တော်မူသောသားမြတ် သည်မင်္ဂလာ ရှိပါ၏ဟု လျှောက် လျှင်၊

²⁸ ကိုယ်တော် က၊ ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို နာ

၍ ကျင့်စောင့် သောသူ သည်မြတ်စွာ သော မင်္ဂလာ ရှိသည် ဟု မိန့်
တော်မူ၏။

29 လူ အစုအဝေးတို့သည် ထူထပ် လျက်ရှိကြသောအခါ ကိုယ်တော်
က၊ ဤ လူမျိုး သည် ဆိုးညစ် သောအမျိုး

ဖြစ် ၏။ နိမိတ် လက္ခဏာကို တောင်း သည်မှာ ပရောဖက်ယောန ၏
နိမိတ် လက္ခဏာမှတစ်ပါး

အဘယ် လက္ခဏာ ကိုမျှ သူ
တို့အားမပြ ရာ။ 30 ယောန သည် နိနောဝေ
မြို့သားတို့အား

နိမိတ် လက္ခဏာဖြစ် သကဲ့သို့ လူ သား သည် ဤ
လူမျိုး အား ဖြစ် လိမ့်မည်။ 31 တရားဆုံးဖြတ် တော်မူသောအခါ
တောင် ပြည်ကို အစိုးရသောမိဖုရား

သည် ဤ
လူမျိုး တစ်ဘက်၌ထ ချ် အရှုံးခံ စေလတံ့။ အကြောင်းမူကား ။ ထို
မိဖုရားသည် ရှောလမုန် မင်းကြီး၏ ပညာ

စကား ကို နားထောင် ခြင်း ငှာ မြေကြီး စွန်း မှ လာ ၏။ ဤ
အရပ်၌ ကား၊ ရှော လ မုန် ထက် သာ၍ကြီးမြတ်သော သူ ရှိ၏။

32 တရားဆုံးဖြတ် တော်မူသောအခါ
နိနောဝေ မြို့သားတို့သည် ဤ

လူမျိုး တစ်ဘက်၌ထ ချ်
အရှုံးခံ စေလတံ့။ အကြောင်းမူကား ။ ထိုသူတို့သည် ယောန
ဟောပြော သော စကားကြောင့်

နောင်တရ ကြ၏။ 33 ဤ အရပ်၌ကား ယောန
ထက် သာ၍ကြီးမြတ်သောသူရှိ၏။ ဆီမီး

ထွန်း ၍ ကွယ်ရာ ၌ ဖုံးထား လေ့မ ရှိ။ တောင်း ဇလားအောက်
၌လည်း ထားလေ့မ

ရှိ။ ဝင်လာ သောသူ သည် အလင်း ကိုရ စေခြင်းငှာ ဆီမီးခုံ အပေါ်
မှာ တင်ထားလေ့ရှိ၏။ 34 ကိုယ် ၏ဆီမီး ကား၊ မျက်စိ တည်း။ ထို
ကြောင့် မျက်စိ ကြည်လင် သောအခါ

တကိုယ်လုံး လင်း လိမ့်မည်။ မျက်စိမြှေးရှက် သောအခါ
တကိုယ်လုံး မိုက် လိမ့်မည်။ 35 ကိုယ် ၌ ရှိသော အလင်း ကို

မှောင်မိုက် မ ဖြစ် စေခြင်းငှာသတိပြု လော့။ 36 အင်္ဂါ တစ်ခု မျှမ

မိုက် ဘဲ တစ်ကိုယ်လုံး လင်း လျှင် ၊ ဆီမီး

၏အရောင် နှင့်

လင်း စေသကဲ့သို့ လုံးလုံး လင်း လျက် ရှိ လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။

37 ထိုသို့ မိန့် တော်မူစဉ် တွင်ဖာရိရှဲ တစ်ယောက်သည် အစာ ကိုသုံးဆောင်တော်မူစေ ခြင်း ငှာ ကိုယ်တော် ကို ခေါ်ပင့် လျှင်၊ သူ၏အိမ် သို့ကြွ၍

စားပွဲ ၌ လျောင်းတော်မူ၏။ 38 အစာ ကိုမ စားမှီ ဆေး

ခြင်းကို ပြုတော်မ မူသည်ကို

ဖာရိရှဲ သည်မြင် လျှင်

အံ့ဩ လေ၏။ 39 သခင် ဘုရားကလည်း ၊ ဖာရိရှဲ ဖြစ်သော သင် တို့သည် ဖလား

၊ လင်ပန်း ကိုအပြင် ၌ ဆေးကြော ကြ၏။ အတွင်း ၌ကား လူယူ

ခြင်း၊ ဆိုးညစ် ခြင်းနှင့်

ပြည့် လျက်ရှိ၏။ 40 လူမိုက် တို့၊ အပြင် ကို ဖန်ဆင်း သောသူ သည်

အတွင်း ကိုလည်း

ဖန်ဆင်း တော်မူသည်မဟုတ် လော။ 41 သာ၍ကောင်းသောနည်း

မူကား၊ တတ်နိုင် သမျှအတိုင်း ဆင်းရဲသားတို့အား စွန့်ကြဲ ကြလော့။

သို့ပြု လျှင် ခပ်သိမ်း သော အရာ တို့သည် သင် တို့အား သန့်ရှင်း

ကြ လိမ့်မည်။ 42 ဖာရိရှဲ တို့၊ သင် တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။

အကြောင်းမူကား ၊ ပင်စိမ်း ရွက်၊ လျူ ရွက်မျိုးမှစ၍ မြက်ပင် အမျိုး

မျိုး ကို ဆယ်ဘို့တဘို့ လှူကြသည်တွင်၊ တရား

သဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ ဘုရားသခင် ကိုချစ် ခြင်းအမှုကိုကား လှုပ် ၍

ထား ကြ၏။ အရင်ဆိုသောအရာတို့ကိုမ လှုပ် မထား၊ နောက်ဆို

သောအရာတို့ကိုကျင့် ရ မည်။ 43 ဖာရိရှဲ တို့၊ သင် တို့သည် အမင်္ဂလာ

ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ တရားစရပ် ၌

မြင့်မြတ် သောနေရာ ထိုင်ရာကို၎င်း ၊ ဈေး

၌ ရိုသေစွာနှုတ်ဆက် ခြင်းကို၎င်း နှစ်သက် ကြ၏။ 44 သင် တို့သည်

အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ မ

ထင်ရှားသော သင်္ချိုင်း တွင်းနှင့်တူကြ၏။ ထိုတွင်းအပေါ်မှာသွားလာ

သောသူ တို့သည် သင်္ချိုင်းတွင်းရှိမှန်းကိုမျှ မ

သိ ကြ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

45 ကျမ်းတတ် တစ် ယောက်ကလည်း ၊ အရှင် ဘုရား ထိုသို့
ဆို လျှင် အကျွန်ုပ် တို့ကိုပင်
ကဲ့ရဲ့ အပြစ်တင်တော်မူ၏ဟု လျှောက် သော်၊

46 ကျမ်းတတ် တို့၊ သင် တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။
အကြောင်းမူကား ၊ ထမ်း ခဲသောဝန် ကို သူတစ်ပါး အပေါ်မှာ တင်
တတ်၏။ 47 ကိုယ် လက်ဖျား နှင့် မျှ မ တို့ ကြ။ သင် တို့သည်
အမင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ပရောဖက် တို့၏ သင်္ချိုင်း
များကိုတည်လုပ် ၍၊ သင် တို့၏ ဘိုးဘေး

များသည် သူ
တို့ကိုသတ် ကြ၏။ 48 အကယ်စင်စစ် သင် တို့သည် ဘိုးဘေး
တို့၏ အပြုအမူ ကိုလက်ခံ ကြ၏။ ဘိုးဘေး
တို့သည် ပရောဖက်

များကို သတ် ကြပြီ။ သင် တို့မူကား ၊ သင်္ချိုင်းတို့ကို တည်လုပ်
ကြ၏။ 49 ထိုကြောင့် ၊ ဘုရားသခင် ၏ ဉာဏ် စီရင်တော်မူသည်ကား၊
ပရောဖက် ၊ တမန်တော် တို့ကို သူ
တို့ရှိရာ သို့ ငါစေလွှတ် မည်။ သူတို့သည် ထိုပရောဖက်၊ တမန်တော်
အချို့တို့ကို ညှဉ်းဆဲ ကြလိမ့်မည်။ အချို့တို့ကို သတ် ကြ လိမ့်မည်။

50 ထိုကြောင့်၊ အာဗေလ
၏ အသွေး မှစ၍ ၊ ယဇ်ပလ္လင် နှင့်
အိမ် တော်၏အကြား ၌ သတ်ခဲ့ပြီးသော ဇာခရိ
၏အသွေး တိုင်အောင် ကမ္ဘာ ဦး မှစ၍ သွန်း ပြီးသော ပရောဖက်
အပေါင်း တို့၏အသွေး ကြောင့် ယခု
ဖြစ်သောလူ တို့သည် စစ်ကြော ခြင်းကို ခံရကြမည်။ 51 ငါအမှန် ဆို
သည်ကား၊ ယခု

ဖြစ် သော လူ တို့သည် ထို စစ်ကြော ခြင်း ကို ခံ ရ ကြ မည်။
52 ကျမ်းတတ် တို့၊ သင် တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား
၊ ပညာ

ဖွင့်သော သော့
ကို သိမ်းထား ကြပြီ။ မိမိ
တို့လည်းမ ဝင် ၊ ဝင် လိုသောသူ တို့ကိုလည်း
ဆီးထား ကြသည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 53 ထိုသို့
ပရိသတ် တို့အား မိန့်တော်မူစဉ်တွင် ကျမ်းပြု ဆရာနှင့်

ဖာရိရှဲ တို့သည် ကိုယ်တော် ၌အပြစ်တင် ခွင့်ကို ရမည်အကြောင်း၊
 54 ချောင်းမြောင်း လျက် စကား
 တော်ကိုဘမ်း ခြင်းငှာရှာကြံလျက်၊ ကျပ်ကျပ်တိုက်တွန်း၍
 အရာရာ တို့၌ မေးစစ် ကြ၏။

12

1 ထိုအခါ အတိုင်းမသိ များစွာသော လူ
 တို့သည်စုဝေး ၍ အချင်းချင်း နင်းမိ မတတ်
 နေကြသည်ရှိသော်၊ ယေရှုသည် တပည့် တော်တို့အား မိန့် တော်မူ
 သည်ကား၊ လျှို့ဝှက် ခြင်းတည်းဟူသောဖာရိရှဲ တို့၏ တဆေး
 ကို ရှေးဦးစွာ ကြဉ်ရှောင် ကြလော့။² ဖုံးထား လျက်ရှိ သမျှ တို့သည်
 ပွင့် လိမ့်မည်။ ဆိတ်ကွယ် ရာ၌ ရှိသမျှတို့သည်လည်း
 ထင်ရှား လိမ့်မည်။³ မှောင်မိုက် ၌
 သင်တို့ပြော သမျှသောအရာ များကို သူတစ်ပါး တို့သည်အလင်း ၌
 နားကြား ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် အခန်း ထဲမှာ
 နား အပါး၌
 ပြော သောအရာ များကို အိမ်မိုး ပေါ်မှာ ဟစ်ကြော် ကြလိမ့်မည်။
 4 ငါ့ အဆွေ တို့၊ သင် တို့အား ငါဆို သည်ကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာ ကိုသတ် ၍
 နောက်တစ်ဖန်အလျှင်း မ ပြု နိုင်သော သူတို့
 ကို မ
 ကြောက် ကြနှင့်။⁵ အဘယ်သူ ကို ကြောက် ရမည်နည်းဟူမူကား ၊
 ကိုယ်ခန္ဓာကိုသတ် ပြီးမှ ငရဲ ထဲသို့ ချ နိုင် သောသူ ကို ကြောက် ကြ
 လော့။ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ ထို
 သူကို ကြောက် ကြလော့။⁶ စာငှက် ငါး ကောင်ကို အသေရိ နှစ်
 ပြားအဘိုးနှင့် ဝယ် ရသည်မ ဟုတ်လော။ ထိုစာငှက် တစ် ကောင်ကို
 မျှ ဘုရားသခင် မေ့လျော့ တော်မ မူ။⁷ သင် တို့ ဆံပင် သည်လည်း
 အကုန်အစင် ရေတွက် လျက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် မ
 ကြောက် ကြနှင့်။ သင်တို့သည်စာငှက် အများ တို့ထက် သာ၍မြတ်
 ကြ၏။⁸ ငါဆို သည်ကား၊ အကြင်သူ သည် လူတို့
 ရှေ့ မှာ ငါ့ ကိုဝန်ခံ အံ့။ ဘုရားသခင် ၏ ကောင်းကင် တမန်တို့ရှေ့
 မှာ လူ
 သား သည် ထိုသူ
 ကိုဝန်ခံ မည်။⁹ အကြင်သူ သည် လူတို့

ရှေ့မှာငါ့ကိုငြင်းပယ်အံ့။ ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်တို့
ရှေ့မှာထိုသူကိုငါငြင်းပယ်မည်။¹⁰ လူသားကိုနှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှား
သောသူမည်သည်ကား၊ အပြစ်နှင့်လွတ်စေခြင်းအခွင့်ကိုရနိုင်၏။
သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုကဲ့ရဲ့

သောသူမည်သည်ကား

အပြစ်နှင့်လွတ်စေခြင်းအခွင့်ကိုမရနိုင်ရာ။¹¹ သင်တို့ကိုတရားစ
ရပ်သို့၎င်း၊ အကဲအမှူး၊ မင်းများရှေ့သို့၎င်း၊ ပို့ဆောင်ကြသောအခါ

အဘယ်သို့ပြန်ပြောရမည်ကိုမ

စိုးရိမ်ကြနှင့်။¹² အကြောင်းမူကား၊ ထို

ခဏခြင်းတွင်

အဘယ်သို့ပြောရမည်ကိုသန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်
အကြံပေးမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹³ လူအစုအဝေး၌ပါသောသူတစ်ယောက်က၊ အရှင်ဘုရား၊
အကျွန်ုပ်အစ်ကိုသည်အမေ့ဥစ္စာကိုအကျွန်ုပ်အားဝေပေး

ပါမည်အကြောင်းအမိန့်ရှိတော်မူပါဟုလျှောက်လျှင်၊

¹⁴ ကိုယ်တော်ကအချင်းလူ၊ အဘယ်သူသည်သင်တို့အမှုကိုစီရင်
ခွဲဝေပိုင်သောအခွင့်ကိုငါ့အားအပ်ပေးသနည်းဟုမေးတော်မူ၏။

¹⁵ ထိုမှတစ်ပါးလောဘလွန်ကျူးခြင်းကိုသတိ

နှင့်ကြဉ်ရှောင်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ စည်းစိမ်ရှိ
သော်လည်းစည်းစိမ်၌

အသက်မတည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹⁶ တစ်ဖန်

ဥပမာစကားကိုမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူဌေးတစ်ဦး၌မြေ
ကောင်း၍အသီးအနှံများလှ၏။¹⁷ ထိုသူဌေးက၊ ငါသည်အဘယ်သို့

ပြုရမည်နည်း။ အသီးအနှံများကိုသိုထား

စရာအရပ်မရှိ။¹⁸ ပြုမည်အကြံမူကား၊ ငါ့တိုက်များကိုဖျက်၍

ကျယ်သောတိုက်တို့ကိုတည်ပြီးမှ၊ ငါ၏အသီးအနှံဥစ္စာ

ရှိသမျှတို့ကိုသိုထားမည်။¹⁹ ငါ့ဝိညာဉ်အားလည်း၊ အချင်း
ဝိညာဉ်၊ သင်သည်နှစ်ပေါင်းများစွာသုံးဆောင်ရန်ဥစ္စာများကို

သိုထား

လျက်ရှိပြီ။ ငြိမ်ဝပ်စွာနေလော့။ စား

သောက် ခြင်း၊ ပျော်မွေ့ ခြင်းကို ပြုလော့။ ငါပြော မည်ဟု သူ့ဌေး အကြံရှိ ၏။²⁰ ထိုသို့ အကြံရှိစဉ်တွင်ဘုရားသခင် က၊ အချင်းလူမိုက် ၊ ယနေ့ည၌ ပင် သင် ဧကိဝိညာဉ် ကို ရုပ်သိမ်း ရာအချိန်ရောက်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ပြင်ဆင် သို့ထားသော ဥစ္စာ

ကို အဘယ်သူ ပိုင် မည်နည်းဟု သူ့ဌေး အား မိန့် တော်မူ၏။²¹ ထိုအတူ

ကိုယ် အဘို့ ဘဏ္ဍာများကိုဆည်းဖူး ၍ ၊ ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ ဆင်းရဲ သောသူ မည်သည်ကား၊ ထိုသူဌေးနှင့်တူသည် ဟု မိန့်တော် မူ၏။²² တစ်ဖန်

တပည့် တော်တို့အား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် အဘယ်သို့ စား ရမည်ဟူ၍အသက် အဘို့ မ စိုးရိမ် ကြနှင့်။ အဘယ်သို့ ဝတ် ရမည်ဟူ၍ကိုယ် အဘို့ မ စိုးရိမ်ကြနှင့်ဟု ငါဆို ၏။²³ အစာ ထက်

အသက် မြတ်သည်မဟုတ်လော။ အဝတ် ထက် ကိုယ် မြတ်သည် မဟုတ်လော။²⁴ ကျီးကန်း များကို ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်ကြလော့။ ထို ငှက်တို့သည်မျိုးစေ့ကိုမ စိုက် မကြ၊ စပါး ကိုမ ရိတ်၊ စပါးကျီ မ ရှိ ၊ ဘဏ္ဍာတိုက် မ ရှိ။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင် သည် သူ တို့ကို ကျွေးမွေး တော်မူ၏။ ထိုငှက် တို့ထက်

သင် တို့သည် အလွန် မြတ် သည်မဟုတ်လော။²⁵ အဘယ်သူ သည် စိုးရိမ် ခြင်းအားဖြင့် မိမိ အသက်တာ ကို တထောင် ခန့်မျှတိုးပွား စေ နိုင် သနည်း။²⁶ ထိုသို့

အငယ်ဆုံး သောအမှုကိုမျှ မတတ်နိုင် လျှင်

ကြွင်း သောအမှု ကို အဘယ်ကြောင့် စိုးရိမ် ကြသနည်း။²⁷ နှင်းပင် တို့သည် အဘယ်သို့ သောအားဖြင့်ကြီးပွား သည်ကို ကြည့်ရှု ဆင်ခြင် ကြလော့။ ထိုအပင်တို့ သည် အလုပ် လည်းမ လုပ်၊ ချည် ဖြစ်စေခြင်း ငှာမ ငင်မဝင့်။ သို့သော်လည်း ဘုန်းကြီး သော ရှောလမုန် မင်းကြီး အဝတ်သည် ထို

အပင်တ ပင်မျှ ၏အဝတ်ကို မ

မှီဟု ငါဆို ၏။²⁸ ယုံကြည် အားနည်းသောသူတို့၊ ယနေ့ အသက် ရှင်လျက်၊ နက်ဖြန် မီးဖို ထဲသို့ ရောက် သော တော မြက်ပင် ကို ဘုရားသခင် သည် ထိုသို့သော

အဝတ် နှင့် ဖုံးလွှမ်းတော်မူလျှင် ၊ ထိုမျှမက သင် တို့ကို အဝတ်နှင့်

ဖုံးလွှမ်းတော်မူမည်မဟုတ်လော။²⁹ ထို့ကြောင့်

အဘယ်သို့ စား ရအံ့နည်း။ အဘယ်သို့ သောက် ရအံ့နည်းဟူ၍မ ရှာဖွေ ကြနှင့်။ သောက

မွေ့နှောက်ခြင်းလည်း

မ ရှိကြနှင့်။³⁰ ထို အရာများကို လောကီသား

အမျိုးမျိုး တို့သည် ရှာဖွေ တတ်ကြ၏။ ထို

အရာများကို သင်တို့သည် အသုံးလို

ကြောင်း ကို သင် တို့အဘ

သိ တော်မူ၏။³¹ သင်တို့မူကား

ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်ကို ရှာ ကြလော့။ နောက်မှ ထို အရာများ ကို ထပ် ၍ပေးတော်မူလတံ့။³² သိုးစု ငယ် ၊ သင်တို့သည် မ

ကြောက် ကြနှင့်။ သင် တို့အဘ သည် သင် တို့အား နိုင်ငံ ကိုပေး ခြင်းငှာအလိုရှိ တော်မူ၏။³³ သင် တို့ဥစ္စာ များကို ရောင်း ၍

ဆင်းရဲသားတို့အား စွန့်ကြဲ ကြလော့။ မ

ဆွေးမဟောင်းတတ် သော အိတ်

တို့ကို ကိုယ် သုံးဘို့ လုပ် ကြလော့။ သူခိုး

မ ရောက် ၊ ပိုး

များမ ဖျက်ဆီး ရာအရပ် ၊ ကောင်းကင် ဘုံ၌

မ ကုန် မ ဆုံး နိုင် သော ဘဏ္ဍာ ကို ဆည်းဖူး ကြ လော့။

³⁴ အကြောင်းမူကား ၊ အကြင်အရပ် ၌ သင် တို့၏ဘဏ္ဍာ ရှိ ၏။ ထို အရပ်သို့ သင် တို့စိတ် နှလုံးရောက် တတ်၏။

³⁵ သင် တို့သည် ခါးပန်း စည်း လျက်၊ ဆီမီး

ထွန်း လျက်နေသဖြင့် ၊³⁶ သခင် သည် မင်္ဂလာဆောင်ပွဲ မှ ပြန်လာ ၍ တံခါးကိုခေါက် သောအခါ

ချက်ခြင်း ဖွင့် ခြင်းငှာ သခင် လာ

မည်ကို မြော်လင့် ၍နေသောကျွန် ကဲ့သို့ ရှိနေကြလော့။³⁷ အကြင်

ကျွန် တို့သည် စောင့် လျက်နေသည်ကို သခင် သည်ပြန်လာ ၍တွေ့ ၏။ ထို

ကျွန်တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ သခင်သည် ခါးပန်းစည်း လျက်

ကျွန် တို့ကို စားပွဲ ၌ လျောင်းစေပြီးမှ၊ ကိုယ်တိုင်လာ ၍သူ တို့အား လုပ်ကျွေး လိမ့်မည်။³⁸ နှစ်ချက်တီး အချိန်ဖြစ်စေ ၊ သုံးချက်တီး

အချိန်ဖြစ်စေ ၊ သခင် သည်လာ၍

ထိုသို့ တွေ့ လျှင်၊ ထို

ကျွန်တို့ သည် မင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။³⁹ အိမ်ရှင် သည် သူခိုး

လာ မည်အချိန်နာရီ ကို သိ

ရလျှင် ၊ မိမိ

အိမ် ကို မ

ထွင်း မဖောက်စေခြင်းငှာစောင့်နေလိမ့်မည်ကို

သင်တို့သိ ကြ၏။⁴⁰ ထို့ကြောင့်

သင် တို့သည် ပြင်ဆင် လျက်နေ ကြလော့။ အကြောင်းမူကား ၊ သင်

တို့မ ထင်မှတ် သောအချိန်

၌ လူ

သား သည် ကြွလာ လိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

⁴¹ ပေတရု ကလည်း ၊ သခင် ၊ ဤ

ဥပမာ ကို အကျွန်ုပ် တို့အား သာ မိန့် တော်မူသလော။ လူအပေါင်း

တို့အား

မိန့်တော်မူသလောဟု မေးလျှောက် လျှင်၊

⁴² သခင် ဘုရားက၊ အိမ်ရှင်သည် မိမိအိမ်သားတို့အား အချိန်တန်

လျှင် အစားအသောက် တို့ကို ဝေဖန် စေခြင်းငှာအအုပ်အချုပ် ခန့်ထား

၍ သစ္စာ

နှင့်၎င်း၊ သတိပညာ

နှင့်၎င်းပြည့်စုံသောကျွန် ကား အဘယ်သူ နည်း။⁴³ အကြင်ကျွန်

သည် ဤသို့

ပြု လျက်နေသည်ကို အရှင် သည် ပြန်လာ ၍တွေ့ ၏။ ထို

ကျွန် သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။⁴⁴ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ အရှင်သည်

မိမိ

ဥစ္စာ ရှိသမျှ တို့ကို ထိုကျွန် ၌ အပ် လိမ့်မည်။⁴⁵ သို့မဟုတ် မူကား ၊

အကြင် ကျွန် က၊ ငါ့ အရှင် လာ ခဲ့ လိမ့်မည်ဟု စိတ် ထဲ၌ အောက်မေ့

သည် နှင့်ကျွန်ချင်း ယောက်ျားမိန်းမ တို့ကို ရိုက်ပုတ် လျက်၊ စား

သောက် ယစ်မူး လျက် နေ၏။⁴⁶ ထို ကျွန် မ ကြည့် မမျှော်သောနေ့

ရက် ၊ မ

ကြား မသိသောအချိန် နာရီ၌

သခင် သည် ရောက်လာ လျှင်၊ ထိုကျွန် ကို ပြင်းစွာဆုံးမကွပ်မျက်
၍

သစ္စာ မရှိသောသူ တို့နှင့်တကွ နေရာချ လတံ့။ 47 အကြင် ကျွန်
သည် မိမိ

သခင် ၏ အလို
ကိုသိ လျက်နှင့်

အသင့် မ နေ၊ သခင် ၏အလို ကိုမဆောင် ၊ ထိုကျွန် သည် များစွာ
သောဒဏ် ကိုခံရ၏။ 48 သခင်၏အလိုကို မ

သိ ဘဲလျက်၊ ဒဏ် ခံထိုက် သောအမှုကို ပြု မိသောသူ မူကား ၊
အနည်းငယ်သော

ဒဏ်

ကိုသာ ခံရ၏။ အကြင်သူ သည် များစွာ သောကျေးဇူး ကိုခံ၏။
ထိုသူသည်အများ ကိုဆပ် ရ၏။ အကြင်သူ ၌ များစွာ သောဥစ္စာကို
အပ်နှင်း ၏။ ထိုသူ

ကို များစွာ တောင်း လိမ့်မည်။ 49 မြေ ပေါ်၌ မီး လောင် စေခြင်းငှာ
ငါလာ သတည်း။ ထိုမီး

မညှိမှီတိုင်အောင်ငါ၏အလို မပြည့်စုံ။ ဗတုတိဇံ
တစ်ခုကိုလည်း

ငါခံ စရာရှိ၏ ။ 50 ထို ဗတုတိဇံကို မ

ခံ မှီတိုင်အောင်ငါသည် အလွန်ငြီးငွေ့သော စိတ်ရှိ၏။ 51 မြေ ပေါ်၌
ငြိမ်သက် ခြင်းကို ပေး

အံ့သောငှာငါလာ သည်ဟု ထင် ကြသလော။ ထိုသို့သောအလိုငှာ ငါ
လာ သည်မ ဟုတ်။ အချင်းချင်းကွဲပြား စေခြင်းငှာငါလာသည်ဟု ငါ
ဆို ၏။ 52 အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ယခု

မှစ၍ အိမ် တ အိမ်၌ နေသော လူငါး ယောက်တို့သည် နှစ် ယောက်
တစ်စုသုံး ယောက်တစ်စုအချင်းချင်းကွဲပြား လိမ့်မည်။ 53 အဘ နှင့်
သား ၊ အမိ

နှင့် သမီး ၊ ယောက္ခမ

နှင့်

ချွေးမ အချင်းချင်းကွဲပြား လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

54 တစ်ဖန်

လူ အစုအဝေးတို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် အနောက် မျက်နှာ၌ မိုမ်းရိပ် တက်

သည်ကို မြင် သောအခါ

မိုမ်း ရွာ မည်ဟု ချက်ခြင်း ဆို တတ်၏။ ဆိုသည်အတိုင်း လည်း ဖြစ် တတ်၏။⁵⁵ တောင် လေလာ သည်ကို မြင်သောအခါ

နေပူ မည်ဟု ဆို

တတ်၏။ ဆိုသည်အတိုင်းလည်း ဖြစ် တတ်၏။⁵⁶ လျှို့ဝှက် သော သူတို့၊ သင်တို့သည် မြေကြီး ၏မျက်နှာနှင့်

မိုမ်းကောင်းကင် ၏မျက်နှာကို ပိုင်းခြား ၍ သိ

နိုင်ကြ၏။ ယခု

ကပ်ကာလ ကို အဘယ်ကြောင့် ပိုင်းခြား ၍ မ

သိ နိုင် ကြသနည်း။⁵⁷ ထိုမှတစ်ပါး ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားကို အဘယ်ကြောင့် အလိုအလျောက် ပိုင်းခြား ၍ မ သိ ကြသနည်း။

⁵⁸ သင်သည်တရားတွေ့ဘက် နှင့်အတူ မင်း ထံသို့ သွား သောအခါ

အမှုပြေ စေခြင်းငှာလမ်း ၌ ကြိုးစား လော့။ သို့မဟုတ် တရားတွေ့ ဘက်သည်တရားသူကြီး ရှေ့ သို့ဆွဲ မည်။ တရားသူကြီး သည် လုလင် ခေါင်း၌အပ် ၍၊ လုလင် ခေါင်းသည် ထောင် ထဲ၌ လှောင် ထားမည်။

⁵⁹ လျော်ပြစ် ငွေ ရှိသမျှ ကို မ

လျော်မှီတိုင်အောင်ထောင် ထဲကမ ထွက် ရ၊ ငါ ဆိုသည် ဟု မိန့်တော် မူ၏။

13

1 ထို အခါ

လူအချို့ တို့သည်လာ ၍ ၊ ပိလတ် မင်းသည် ဂါလိလဲ လူအချို့ တို့၏အသွေး ကို မိမိ

တို့ ပူဇော် သော ယဇ်ကောင် တို့နှင့်

ရောနှော ကြောင်း ကို လျှောက် ကြလျှင်၊² ယေရှုက၊ ထို ဂါလိလဲ လူတို့သည် ထိုသို့

ခံရ သောကြောင့် ၊ အခြားသော ဂါလိလဲ လူအပေါင်း တို့ထက် သာ၍အပြစ် ရှိသည်ဟု ထင် ကြသလော။³ သာ၍အပြစ်ရှိသည်မ ဟုတ်။ သင်တို့ရှိသမျှ သည်လည်း နောင်တ မ ရလျှင်

ပျက်စီး ခြင်းသို့ရောက်ကြ လိမ့်မည်ဟု ငါဆို ၏။⁴ ထိုမှတစ်ပါး ၊ ရှိ လောင် ပြအိုး လဲ ၍ ပိသောသူ

တကျပ်ရှစ်ယောက်တို့သည် ယေရုရှလင် မြို့သားအပေါင်း တို့ထက် သာ၍အပြစ် ရှိ သည်ဟု ထင် ကြသလော။ ⁵ သာ၍အပြစ်ရှိသည်မ ဟုတ်။ သင်တို့ ရှိသမျှ သည်လည်း နောင်တ မ ရလျှင်

ပျက်စီး ခြင်းသို့ရောက်ကြ လိမ့်မည်။ ငါ ဆိုသည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။

⁶ တစ်ဖန်

ဥပမာ ကို မိန့် တော်မူသည်ကား၊ လူတစ် ယောက်သည် ဥယျာဉ် ၌ စိုက် သော သဘောသဖန်း ပင် တစ်ပင်ရှိ ၏။ ထိုအပင် သို့

လာ ၍

အသီး ကိုရှာ သော်လည်းမ တွေ့ ။ ⁷ ထိုအခါ

ဥယျာဉ်စောင့် အား လည်း၊ သုံး

နှစ် ပတ်လုံး ဤ သဘောသဖန်း ပင်သို့

ငါလာ ၍

အသီး ကို ရှာ သော်လည်း မ တွေ့ မရ။ ခုတ်ပစ် လော့။ အဘယ်ကြောင့် မြေ ကိုနှောင့်ရှက် ရသနည်းဟု အမိန့် ရှိသော်၊ ဥယျာဉ် စောင့်က၊ သခင် ၊ ယခု

နှစ် ရှိ ပါစေဦး။ ⁸ အကျွန်ုပ်သည် အပင် နားပတ်လည် ကို တူးဆွ ၍

နောက်ချေး ကို ဖို့ ပါမည်။ ⁹ အသီး သီးကောင်းသီး ပါလိမ့်မည်။

သို့မဟုတ် နောက်မှ ခုတ်ပစ် တော်မူပါဟုလျှောက် လေသည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

¹⁰ တစ် နေ့သောဥပုသ်နေ့ ၌

ယေရှုသည် တရားစရပ် တွင်

ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော်မူသောအခါ ၊ ¹¹ တစ်ဆယ်ရှစ်နှစ် ပတ်လုံး နတ် စွဲ၍ ရောဂါ နှိပ်စက်ခြင်းကို ခံရသောမိန်းမ တစ်ယောက်ရှိ ၏။ ထိုမိန်းမသည်ကျော ကုန်း၍

ကိုယ် ကို အလျှင်း မ ဆန့် နိုင် ။ ¹² ယေရှု သည် ထိုမိန်းမ ကိုမြင် တော်မူလျှင်

အထံ တော်သို့ခေါ် ၍ ၊

အချင်းမိန်းမ ၊ သင် သည် အနာ

ရောဂါ နှင့်

လွတ် ၏ ဟု မိန့် တော်မူလျက်၊ ¹³ သူ့ ပေါ်မှာလက် တော်ကို တင် တော်မူသဖြင့် ၊ သူသည် ချက်ခြင်း တည့်မတ် ခြင်းသို့ရောက်၍

ဘုရားသခင် ၏ ဂုဏ် တော်ကို ချီးမွမ်းလေ၏။¹⁴ ထိုသို့ ဥပုသ်နေ့၌

ယေရှု သည် အနာ

ရောဂါကိုငြိမ်းစေတော်မူသောကြောင့်

တရားစရပ်မှူး သည် အမျက်ထွက် ၍ ၊ အလုပ်လုပ် ရ သော နေ့ရက် ခြောက် ရက်ရှိ ၏။ ထိုနေ့ရက်တွင် လာ ၍အနာ ရောဂါငြိမ်းစေခြင်း ကျေးဇူးကို ခံကြလော့။ ဥပုသ်နေ့၌

မ လာမခံကြနှင့်ဟု ပရိသတ် တို့အားဆို ၏။

¹⁵ သခင် ဘုရားကလည်း ၊ လျှို့ဝှက် သောသူ၊ သင် တို့ရှိသမျှ သည် ဥပုသ်နေ့၌

မြင်း ၊ နွား ကို တင်းကုပ် မှ

လွှတ် ၍

ရေတိုက် ခြင်းငှာဆောင်သွား တတ်သည် မဟုတ်လော့။¹⁶ တစ်ဆယ် ရှစ် နှစ် ပတ်လုံးစာတန် ချည်နှောင် သော အာဗြဟံ ၏သမီး ဖြစ် သော ဤ

မိန်းမကိုဤ ချည်နှောင် ခြင်းမှ

ဥပုသ်နေ့၌

မ လွှတ် ရ သလော ဟု မိန့် တော်မူ၏။

¹⁷ ထိုသို့

မိန့် တော်မူပြီးမှရန်ဘက် နေသော သူ

အပေါင်း တို့သည် ရှက်ကြောက် ခြင်းရှိ၍ ၊ ပြု တော်မူသောအံ့ဩ ဘွယ် အမှုများတို့ကို လူ

အပေါင်း တို့သည်နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ကြ၏။¹⁸ တစ်ဖန်

မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်သည် အဘယ် အရာနှင့် တူ

သနည်း။ အဘယ်သို့ ပုံပြ ရအံ့နည်း။¹⁹ လူ သည် ယူ

၍ ဥယျာဉ် ၌ စိုက် သော မုန်ညင်း စေ့ နှင့်တူ ၏။ ထို

အစေ့သည် ကြီးပွား ၍

အပင် ကြီးဖြစ် ၏။ မိုဃ်း ကောင်းကင်ငှက် တို့သည်လည်း

အကိုင်းအခက် တို့၌

နားနေ မှီခိုကြသည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²⁰ တစ်ဖန်

မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်ကို အဘယ်သို့ ပုံပြ ရအံ့နည်း။²¹ မိန်းမ သည် တဆေး

ကိုယူ ၍ မုန့်ညက် သုံး တင်း ၌ ထည့် သဖြင့်၊ မုန့်ညက်ရှိသမျှ ကို ဖောင်းကြွ စေတတ် သော တဆေးနှင့်တူ သည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။

²² ထိုအခါ ယေရှုသည် မြို့ ရွာ တို့ကို ဒေသစာရီ လှည့်လည်လျက်၊ ဆုံးမ

ဩဝါဒပေးလျက်၊ ယေရှုရှုလင် မြို့ သို့

ခရီး သွား တော်မူ၏။²³ လူတစ်ဦး ကလည်း ၊ သခင် ၊ ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်သောသူ တို့သည်များသလော ၊ နည်း သလောဟု မေး လျှောက် လျှင် ၊

²⁴ ကျဉ်းမြောင်း သောတံခါးဝ ကို ဝင် ခြင်းငှာကြိုးစားအားထုတ် ကြ လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ အများ သော သူတို့သည် ဝင် ခြင်းငှာအလိုရှိ သော်လည်း မ စွမ်းနိုင် ကြဟု ငါဆို ၏။²⁵ အိမ်ရှင် သည် တစ်ခါထ ၍

တံခါး ကို ပိတ် ပြီးမှ ၊ သင်တို့သည် ပြင် ၌ရပ် ၍

တံခါး ကိုခေါက် လျက်၊ သခင် ၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ် တို့အားဖွင့် ပါ ဟု တောင်းလျှောက် သော်လည်း ၊ သခင်က၊ သင် တို့သည် အဘယ် ကလာသည်ကို ငါမ သိ ဟု ပြန်ပြော လိမ့်မည်။²⁶ ထိုအခါ သင်တို့က လည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အထံ

တော်၌

စား သောက် ပါပြီ။ အကျွန်ုပ် တို့နေသော မြို့ ရွာ၌

ကိုယ်တော်သည် ဆုံးမ

ဩဝါဒပေးတော်မူပြီဟုလျှောက် ပြန်သော်လည်း ၊²⁷ သခင်က၊ သင် တို့သည် အဘယ် ကလာ သည်ကို ငါမ သိ ဟု ငါဆို ပြီ။ မတရား

သောအမှုကိုပြု သောသူ အပေါင်း တို့၊ ငါ့ ထံမှ ဖယ်သွား ကြဟု ပြော လိမ့်မည်။²⁸ ထိုအခါ အာဗြဟံ ၊ ဣဇာက် ၊ ယာကုပ် မှစသော ပ

ရောဖက် အပေါင်း တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော် ထံသို့ ဝင်၍၊ သင် တို့သည် ပြင် သို့ နှင်ထုတ် ခြင်းကို ခံရသောအခါ ငိုကြွေး

ခြင်း၊ အံသွား ခဲ့ကြိတ် ခြင်းရှိ လတံ့။²⁹ ထိုအခါ

အရှေ့ အနောက် တောင် မြောက် အရပ်လေးမျက်နှာကလာ ၍

ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော် ထံ တွင် လျောင်း ရ ကြ လတံ့။

³⁰ နောက်ကျ သောသူ အချို့တို့သည် အရင် ကျ ကြလိမ့်မည်။ အ

ရင် ကျ သောသူ အချို့တို့သည် နောက်ကျ ကြလိမ့်မည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။

31 ထိုအခါ ဖာရိရှဲ အချို့ တို့သည် အထံ တော်သို့လာ ၍၊ ဤ

အရပ်မှ ထွက်သွား ပါ။ ဟေရုဒ် မင်းသည် ကိုယ်တော် ကိုသတ် မည် အကြံရှိပါသည်ဟု လျှောက် ကြလျှင်၊ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သွား ကြ လော့။ 32 ယခု နေ့နှင့်

နက်ဖြန် နေ့၌ နတ်ဆိုး တို့ကိုနှင်ထုတ် ၍ အနာ ရောဂါကိုငြိမ်းစေ၏။ သုံး

ရက်မြောက်သော နေ့၌

စုံလင် ခြင်းသို့ ရောက်မည်အရာကို ထို

မြေခွေး အား ပြော ကြလော့။ 33 သို့သော်လည်း ယခု နေ့၊ နက်ဖြန် နေ့၊ သန်ဘက် နေ့၌

ငါ သွား ရ သေး၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ယေရုရှလင်

မြို့မှတပါး အခြားသော အရပ်၌ အဘယ် ပရောဖက် မျှ မဆုံး ရာ ။

34 အိုယေရုရှလင် မြို့၊ ယေရုရှလင် မြို့၊ သင်သည် ပရောဖက် တို့ ကိုသတ် မြဲရှိ၏။ သင် ရှိရာ သို့ စေလွှတ်

သောသူ တို့ကိုလည်းကျောက်ခဲ နှင့်ပစ်မြဲရှိ၏။ ကြက်မ သည် မိမိ

သားငယ် တို့ကို အတောင် အောက် ၌ စုရုံးသကဲ့သို့

သင် ၏သား တို့ကို စုရုံး

စေခြင်းငှာကြိမ်ဖန် များစွာငါအလိုရှိ ၏။ သင်မူကား

အလို မ ရှိ။ 35 သင် တို့နေသောအိမ် သည် သင် တို့၌ လူဆိတ်ညံ

လျက်ကျန်ရစ် ရ၏။ ငါဆို သည်ကား၊ ထာဝရ

ဘုရား၏ အခွင့် နှင့် ကြွလာ သောသူ သည် မင်္ဂလာ ရှိစေသောဟု

သင် တို့မ ပြောမှီတိုင်အောင်ယခုမှစ၍သင် တို့သည် ငါ

မျက်နှာကိုမ မြင် ရကြ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

14

1 တစ်နေ့သောဥပုသ်နေ့ ၌ ကိုယ်တော် သည် အစာ ကိုသုံးဆောင် ခြင်းငှာအရာရှိ ဖြစ်သော ဖာရိရှဲ တစ် ယောက်၏အိမ် သို့ ဝင် တော်မူလျှင်၊ ထိုသူ

တို့သည်ကိုယ်တော် ကို ချောင်းကြည့် ကြ၏။² ရေဖျဉ်းနာ စွဲသော သူ တစ် ယောက်သည် ရှေ့ တော်၌ရှိ ၏။³ ဥပုသ်နေ့ ၌ အနာ ရောဂါကို ငြိမ်းစေအပ် သလော ဟု ဖာရိရှဲ နှင့် ကျမ်းတတ် တို့ကို မေး တော်မူလျှင် ၊⁴ သူတို့သည်တိတ်ဆိတ် စွာနေကြ၏။ ယေရှု

သည် ထိုသူ ကိုယူ ၍

အနာ ရောဂါနှင့် ကင်းလွတ် စေ ပြီးမှ ၊ လွတ်လိုက် တော် မူ၏။⁵ ပရိသတ် တို့ကိုလည်း ၊

မိမိမြည်း၊ နွား သည် ဥပုသ်နေ့ ၌ တွင်း ထဲသို့ ကျ လျှင် ချက်ခြင်း မ ဆွဲ မတင်ဘဲ နေ မည့်သူတစ်စုံတစ်ယောက် သည် သင် တို့တွင်ရှိသလော ဟု မေး တော်မူလျှင်၊⁶ ထို သူတို့သည် စကားတစ် ခွန်းကိုမျှ

မပြန် နိုင် ကြ။⁷ ထိုအခါ

ခေါ်ဘိတ် သောသူ တို့သည် မြင့်မြတ် သောနေရာထိုင်ရာကို ရွေး ကြ သည်ကို မြင် တော်မူလျှင်၊ သူ

တို့အား

ဥပမာ ကို မိန့် တော်မူသည်ကား၊⁸ သူတစ်ပါး သည် မင်္ဂလာဆောင် ပွဲ သို့

သင့်ကိုခေါ်ဘိတ် သောအခါ ၊ မြင့်မြတ် သောနေရာ၌

မ လျောင်း နှင့်။ ထိုသို့ လျောင်းလျှင် သင့် ထက် သာ၍မြတ်သောသူ သည် ပွဲသို့လာ သည်ရှိ သော်၊⁹ သင်တို့နှစ်ယောက်ကို ခေါ်ဖိတ် သော

သူ က၊ ဤ

သူအား နေရာ

ကိုပေး လော့ဟုလာ ၍

ပြော လိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်သည် ရှက်ကြောက် ခြင်းနှင့် နိမ့် သောနေရာ သို့ ဆင်း ရလိမ့်မည်။¹⁰ သူတစ်ပါးတို့သည် သင့်ကို ခေါ်ဘိတ် သောအခါ ၊ သွား ၍ နိမ့် သောနေရာ ၌

လျောင်း လော့။ ထိုသို့

လျောင်း လျှင် သင့် ကိုခေါ်ဘိတ် သောသူ

လာ သည်ရှိသော် ၊ အဆွေ ၊ တက် ပါဟုသင့် ကိုဆို လိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင် နှင့်အတူလျောင်း သောသူ တို့ရှေ့ မှာ သင် ၏အသရေ

ထင်ရှား လိမ့်မည်။¹¹ ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီးမြှောက် သောသူ မည်သည် ကား နှိမ့်ချ ခြင်းသို့ ရောက်လတံ့။ ကိုယ်ကိုကိုယ် နှိမ့်ချ သောသူ

မည်သည်ကား ချီးမြှောက် ခြင်းသို့ ရောက်လတံ့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

¹² ကိုယ်တော် ကို ခေါ်ပင့် သောသူ အား တစ်ဖန်မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ သင်သည် နံနက်စာ ၊ ညစာ

လုပ်ကျွေး သောအခါ ၊ အဆွေ ခင်ပွန်း၊ ညီအစ်ကို အမျိုးသား ချင်း၊ ငွေရတတ် သော အိမ်နီးချင်း များကို မ

ခေါ်မဖိတ် နှင့်။ ထိုသို့ဖိတ်ခေါ်လျှင်၊ သူ တို့သည် နောက်တစ်ဖန် သင့် ကိုဖိတ်ခေါ်၍

ကျေးဇူးဆပ် ကြလိမ့်မည်။¹³ သင်သည် ပွဲ ခံ သောအခါ ဆင်းရဲ သောသူ၊ အင်္ဂါ ချို့တဲ့သောသူ၊ ခြေမစွမ်း သောသူ၊ မျက်စိ ကန်းသော သူများကို ခေါ်ဘိတ် လော့။¹⁴ ထိုသို့ခေါ်ဘိတ်လျှင်

မင်္ဂလာ ရှိ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူတို့သည် ကျေးဇူးမ ဆပ် နိုင် သည် ဖြစ်၍ ၊ ဖြောင့်မတ် သောသူ တို့သည် ထမြောက် သည် ကာလ၌

သင် သည် ကျေးဇူးဆပ် ခြင်းအကျိုးကိုခံရလတံ့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

¹⁵ စားပွဲ၌ လျောင်း သော သူ တစ် ယောက်သည် ထို စကားတော်ကို ကြား လျှင် ၊ ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်၌

ပွဲဝင် သောသူ သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏ဟု လျှောက် သော်၊¹⁶ ကိုယ်တော် ကာ လူ

တစ်ဦး သည် ကြီးစွာ သောပွဲ ကို စီရင် ၍ ၊ လူများ တို့ကို ခေါ်ဘိတ် လေ၏။¹⁷ ပွဲ ခံချိန် ရောက်သောအခါ ၊ ခေါ်ဘိတ် သောသူ တို့ကို၊ လာ

ကြပါ။ အလုံးစုံတို့သည် အသင့် ရှိ ပြီဟု မှာ ၍ အစေအပါး ကို စေလွှတ် ၏။¹⁸ ခေါ်အပ်သော သူအပေါင်း တို့သည် တစ်ညတစ်ညတွင် တည်းပရိယာယ်ပြု ကြ၏။ တစ် ယောက်က၊ အကျွန်ုပ်သည် မြေရာ ကို ဝယ် ပါပြီ။ သွား ၍

ကြည့် ရ ပါမည်။ အကျွန်ုပ် ကို လွှတ် ပါဦးလော့ဟု တောင်းပန် လေ၏။¹⁹ တစ် ယောက်က အကျွန်ုပ်သည် နွား ငါး ယဉ် ကို ဝယ် ပါ ပြီ။ သွား ၍

စမ်း ရ ပါမည်။ အကျွန်ုပ် ကို လွှတ် ပါဦး လော့ဟု တောင်းပန်

လေ၏။ 20 တစ် ယောက်က၊ အကျွန်ုပ်သည် မယား

နှင့်

လက်ထပ် ပါပြီ။ ထိုကြောင့်

အကျွန်ုပ်မ လာ နိုင် ပါဟုဆို ၏။ 21 အစေအပါး သည် သခင် ထံသို့ ပြန်လာ ၍

ထို အကြောင်းများကိုလျှောက် လေ၏။ ထိုအခါ

အိမ်ရှင် သည် အမျက်ထွက် ၍၊ မြို့ လမ်းမ လမ်းကြား သို့

အသော့ သွား ချေ။ ဆင်းရဲ သောသူ ၊ အင်္ဂါ ချို့တဲ့သောသူ၊ ခြေမစွမ်း သောသူ၊ မျက်စိ ကန်းသောသူများကို ခေါ်သွင်း ချေဟု အစေအပါး ကို ဆို ၏။ 22 အစေအပါး ကလည်း ၊ သခင် စီရင် တော် မူသည်အတိုင်း ပြု ပါပြီ။ သို့သော်လည်း လပ်သောနေရာထိုင်ရာ ရှိ ပါ သေး သည်ဟု လျှောက် လေသော်၊ 23 သခင် က၊ မြို့ပြင်၊ လမ်းမ ၊ ခြံ နား သို့

သွား ဦးလော့။ ငါ့ အိမ် ကို ပြည့် စေခြင်းငှာ အနိုင် အထက်ခေါ်သွင်း လော့။ 24 အထက်က ခေါ်ဘိတ် သောသူ တစ်ယောက်မျှ ငါ့ ပွဲ သို့ မ ဝင် ရ၊ ငါအမိန်ရှိ ပြီဟု အစေအပါး ကို ဆို သည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

25 လူ အစုအဝေးအပေါင်း တို့သည် နောက်တော်သို့လိုက် ကြသည် ကို ယေရှုသည်လှည့် ၍ကြည့်တော်မူပြီးလျှင် ၊ 26 အကြင်သူ သည် ငါ့ ထံသို့ လာ ၍

မိဘ ၊ သား

မယား ၊ ညီအစ်ကို ၊ နှမ တို့ကို၎င်း ၊ ထိုမျှမက မိမိ အသက် ကိုမ မှန်း ၊ ထိုသူသည် ငါ့ တပည့် မ ဖြစ် နိုင် ရာ။ 27 အကြင်သူ သည် မိမိ လက်ဝါးကပ်တိုင် ကိုထမ်း ၍

ငါ့ နောက် သို့မ လိုက် ၊ ထိုသူသည် ငါ့ တပည့် မ ဖြစ်

နိုင် ရာ။ 28 သင် တို့တွင်

တစ်ယောက်သောသူသည် တိုက် ကို တည် မည်ဟု အကြံရှိလျှင် ၊ ထိုတိုက်ပြီး အောင်ငွေ လောက် မည်မလောက်မည်ကို သိခြင်းငှာ၊ ရှေးဦးစွာ ထိုင် ၍ ကုန် စရိတ်ကို မ ချင့်တွက် ဘဲနေမည်လော။ 29 သို့မဟုတ် တိုက်မြစ် ကိုတည် ၍ တိုက်ကို မ

ပြီး နိုင် လျှင်၊ သိမြင် သောသူ အပေါင်း တို့က၊ ³⁰ ဤ သူ သည် တည် စ ပြု၍

အစ မ သတ်နိုင် ဟု ကဲ့ရဲ့ ကြလိမ့်မည်။

³¹ တစ်နည်းကား ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော ရှင်ဘုရင် သည် အခြား သောရှင်ဘုရင် နှင့် စစ် ပြိုင် မည်ဟု အကြံရှိလျှင် ၊ လူနှစ်သောင်း နှင့် ချီလာ သော ရှင်ဘုရင်ကို လူတစ်သောင်း နှင့်

ခံ နိုင်မည်မခံနိုင်မည်ကို ရှေးဦးစွာ ထိုင် ၍ မ

ဆင်ခြင် ဘဲ နေမည်လော။ ³² မ ခံနိုင်သည် မှန်လျှင် ၊ အခြားသော

ရှင်ဘုရင် ဝေး သေးသောအခါ

သံတမန် ကို စေလွှတ် ၍ စစ်ငြိမ်း မည် အကြောင်း

တောင်းပန် တတ်သည်မဟုတ်လော။ ³³ ထိုနည်းတူ ၊ သင် တို့တွင်

အကြင်သူ သည် မိမိ

ဦးရှိသမျှ ကို မ

စွန့် ဘဲနေ၏။ ထိုသူသည် ငါ့ တပည့် မ ဖြစ် နိုင် ရာ။

³⁴ ဆား မူကား

ကောင်း ၏။ သို့သော်လည်း အငန် ကင်းပျောက်လျှင်

ငန်သောအရသာ ကို အဘယ်သို့ ရ ပြန်မည်နည်း။ ³⁵ မြေ ဘို့ မ

ကောင်း ၊ အမှိုက်ပုံ ဘို့

မ ကောင်း၊ ထိုဆား

ကို ပြင် သို့ပင် လိုက်တတ်၏။ ကြား စရာနား ရှိ သော သူ

မည်သည်ကားကြား ပါစေ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

15

¹ အခွန်ခံ သော သူတို့နှင့် ဆိုး သောသူ အပေါင်း တို့သည် နားထောင် ခြင်းငှာအထံ တော်သို့ ချဉ်းကပ် သည် ဖြစ် ၍ ၊ ² ဖာရိရှဲ နှင့်

ကျမ်းပြု ဆရာတို့က၊ ဤသူ

သည် ဆိုး

သောသူတို့ကိုလက်ခံ ၍

သူ တို့နှင့်အတူ စားပါသည် တကားဟု ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင် ကြ၏။

³ ထိုအခါ ဥပမာ စကားကို မိန့် တော်မူသည်ကား၊ သင် တို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူ၌

သိုး တစ်ရာ ရှိ ၍၊ ⁴ သိုးတစ် ကောင်ပျောက် လျှင်၊ ကိုးဆယ် ကိုး

ကောင်သော သိုးတို့ကို တော

တွင် ထား ခဲ့ပြီးမှ၊ ပျောက် သောသိုး တစ် ကောင်ကို မ
 တွေ့ မှီတိုင်အောင်သွား ၍ မရှာဘဲနေမည်လော။ ⁵ တွေ့ ပြီးလျှင်
 ဝမ်းမြောက် သော စိတ်နှင့် ပခုံး
 ပေါ်မှာ တင် ထမ်း၍၊ ⁶ မိမိအိမ် သို့
 ရောက် သောအခါ
 အဆွေ ခင်ပွန်းအိမ်နီးချင်း များကိုခေါ် ၍ ၊ ပျောက် သောသိုး ကို
 ငါတွေ့

ပြီ။ ငါ နှင့်အတူဝမ်းမြောက် ကြလော့ဟု ဆို တတ်သည် မဟုတ်
 လော။ ⁷ ထိုနည်းတူ ပြောင့်မတ် ၍ နောင်တရ စရာအကြောင်းမ ရှိ
 သောသူ

ကိုးဆယ် ကိုးယောက်တို့၌
 ကောင်းကင် သားတို့သည် ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိသည်ထက်၊ နောင်တရ
 သောလူဆိုး တစ် ယောက်၌
 သာ၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ ကြသည်ဟု ငါဆို ၏။ ⁸ တစ်နည်းကား ၊
 တစ်စုံတစ်ယောက် သောမိန်းမ ၌ ငွေ ဆယ် ပြားရှိ ၍ တစ်ပြား ပျောက်
 လျှင် ၊ ဆီမီး

ကိုထွန်း ၍
 မ တွေ့ မှီတိုင်အောင်တစ်အိမ် လုံးကိုလှည်း ၍
 စေ့စေ့ မ ရှာ ဘဲ နေမည်လော။ ⁹ တွေ့ ပြီးလျှင် အဆွေ ခင်ပွန်း
 အိမ်နီးချင်း များကိုခေါ် ၍ ၊ ပျောက် သော ငွေ ကို ငါတွေ့ ပြီ။
 ငါ နှင့်အတူဝမ်းမြောက် ကြလော့ဟု ဆို တတ်သည်မဟုတ်လော။
¹⁰ ထိုနည်းတူ ငါဆို သည်ကား၊ ဘုရားသခင် ၏ ကောင်းကင်တမန်
 တို့သည် နောင်တရ သောလူဆိုး တစ် ယောက်၌
 ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိ ကြသည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

¹¹ တစ်ဖန်
 မိန့် တော်မူသည်ကား၊ တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူ ၌ သား
 နှစ် ယောက်ရှိ ၏။ ¹² သားအငယ် သည် အဘ
 ထံသို့သွား၍ ၊ အဘ
 ၊ အကျွန်ုပ် ရထိုက် သော အမွေ ဥစ္စာကိုဝေ ၍ ပေး
 ပါဟု တောင်းပန် လျှင်၊ အဘသည် ဥစ္စာ
 များကိုဝေ ၍
 သား တို့အား ပေးလေ၏။ ¹³ ထိုနောက် များမကြာ ၊ သား

အငယ် သည် မိမိ

ဥစ္စာ များကို သိမ်းယူ ၍

ဝေး စွာသောပြည် သို့

သွား ပြီးလျှင်၊ ထို

ပြည်မှာ ကာမဂုဏ်၌ လွန်ကျူး သောအားဖြင့် ဥစ္စာ ပြုန်းတီး ၍ ၊

14 ရှိသမျှ ကုန် သောအခါ ၊ ထို

ပြည် ၌ ကြီးစွာ သောအစာ ခေါင်းပါးခြင်းဖြစ် ၍ ၊ သူ

သည် အလွန်ဆင်းရဲ ခြင်းသို့ ရောက်၏။ 15 ထိုအခါ ပြည်သား တစ်
ယောက်ထံသို့သွား ၍ အစေခံလျှင် ၊ ဝက် တို့ကို ကျောင်း စေခြင်းငှာ

သူ့ သခင်သည် တော

သို့

စေလွှတ် သဖြင့်၊ 16 သူသည် ဝက် စား တတ်သော

ပဲတောင့် ကိုပင် စား

ချင် မတတ်ငတ်မွတ်လျက်နေရ၏။ အဘယ်သူ မျှ အစာကို မကျွေး

။ 17 ထိုအခါ

သတိရ လျှင်၊ ငါ့ အဘ ၏အိမ်၌ အခ

စားသောသူများ တို့သည် ဝစ္စာစားရကြ၏။ ငါ မူကား

ပြည် ၌သေအောင် အငတ် ခံရ၏။ 18 ငါ ထ ၍

အဘ ထံသို့ သွားမည်။ အဘ

၊ အကျွန်ုပ်သည် ဘုရားသခင် ကို ၎င်း ၊ ကိုယ်တော် ကို၎င်း ပြစ်မှား
ပါပြီ။ 19 ယခုမှစ၍ကိုယ်တော် ၏သား ဟူ၍ခေါ်ခြင်းကိုမ ခံထိုက် ပါ။

သူငှား အရာ၌ အကျွန်ုပ် ကို ထား

တော်မူပါဟု ငါပြော မည်ဟူ၍အကြံရှိသည်နှင့်၊ 20 ထ ၍

အဘ ထံသို့ သွား လေ၏။ သွား၍ ဝေး

သေး သောအခါ အဘ သည် သူ့

ကိုမြင် လျှင် ၊ သနား

သော စိတ်ရှိသည်နှင့် ပြေးသွား ၍

သား ၏လည်ပင်း ကို ပိုက် ဖက်လျက် နမ်းရှုပ် လေ၏။ 21 သား က
လည်း ၊ အဘ

၊ အကျွန်ုပ်သည် ဘုရားသခင် ကို ၎င်း ၊ ကိုယ်တော် ကို၎င်း ပြစ်မှား
ပါပြီ။ ယခုမှစ၍ကိုယ်တော် ၏သား ဟူ၍ခေါ်ခြင်းကို မ

ခံထိုက် ပါဟုဆို လျှင်၊ 22 အဘ က၊ မြတ် သောဝတ်လုံ ကို ယူခဲ့

၍
 သူ့ ကို ခြံ ကြ၊ သူ
 ၎င်းလက် ဌ လက်စွပ် တန်ဆာကို ဆင် ကြ။²³ ခြေနှင်း ကိုလည်း စီး
 စေကြ။ ဆူ
 အောင်ကျွေးသော နွားကလေး ကို ယူ
 ၍ သတ် ကြ။ သို့ပြီးမှ ငါတို့သည် စား
 ကြကုန်အံ့။ ပျော်မွေ့ ခြင်းကို ပြုကြကုန်အံ့။²⁴ ငါ့ သား သည်
 အထက်ကသေ ၎င်း။ ယခု
 ရှင်ပြန် ၎င်း။ အထက်ကပျောက် ၎င်း။ ယခုတွေ့ပြန် ၎င်းဟုအစေအပါး
 တို့ကို
 ဆို ပြီးမှ ၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ပျော်မွေ့ ခြင်းကို ပြု ကြ၏။
²⁵ သား အကြီး သည် တောင်ယာ က လာ ၍
 အိမ် အနီး သို့ရောက်သောအခါ ၊ က
 ခြင်း၊ တီးမှုတ် ခြင်းအသံကို ကြား လျှင် ၊²⁶ ငယ်သား တစ် ယောက်
 ကိုခေါ် ၍
 အဘယ်သို့ သောအခြင်းအရာ နည်းဟု မေး ၎င်း။²⁷ ငယ်သားက၊
 သခင် ၎င်းညီ သည် ရောက်လာ ပါပြီ။ ဘေးနှင့်ကင်းလွတ် လျက်ရှိ
 သည်ကို အဘ
 တွေ့ သောကြောင့် ၊ ဆူ
 အောင်ကျွေးသော နွားကလေး ကိုသတ် ပါပြီဟုပြောဆို ၎င်း။ သား
 အကြီးသည် အမျက်ထွက် ၍
 အိမ် သို့ မ
 ဝင်ဘဲနေ ၎င်း။²⁸ အဘ သည် သူ့
 ဆီသို့သွား ၍
 ချော့မော့ ရ၏။²⁹ သားအကြီးကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကာလ
 တာရှည် စွာ အဘ
 ၎င်း အစေ
 ကိုခံပါပြီ။ အဘ
 ၎င်းအလို ကို တစ်ခါမျှ မလွန်ကျူး ပါ။ သို့သော်လည်း
 အကျွန်ုပ် သည် အဆွေ တို့နှင့်အတူ ပျော်မွေ့ ခြင်းကို ပြုစေခြင်း
 ဟု ၊ အဘသည် ဆိတ်ကလေး တစ်ကောင်ကို တစ်ခါမျှ မပေး ။
³⁰ ပြည်တန်ဆာ မိန်းမတို့နှင့်

ပေါင်းဖော်၍ မိမိ
 ဥစ္စာ ကိုဖြုန်း
 သော ဤ
 သား ငယ်ရောက်လာ သောအခါ မူကား ၊ အဘ
 သည် ဆူ
 အောင်ကျွေးသော နွားကလေး ကို သတ် လေပြီတကားဟု ဆို ၏။
 31 အဘကလည်း ၊ ငါ့သား ၊ သင် သည် ငါ့ ထံမှာ အစဉ် နေ ၏။ ငါ
 ၏ဥစ္စာရှိသမျှ သည် သင် ၏ဥစ္စာဖြစ် ၏။ 32 သင် ၏ညီ မူကား
 အထက်ကသေ ၏။ ယခု
 ရှင်ပြန် ၏။ အထက်ကပျောက် ၏။ ယခု
 တွေ့ပြန် ၏။ ထိုကြောင့်
 ပျော်မွေ့ ဝမ်းမြောက် စရာအကြောင်းရှိ ၏။ အဘဆို သည် ဟု မိန့်
 တော်မူ၏။

16

1 တပည့် တော်တို့အားတစ်ဖန်
 မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငွေရတတ် သောသူ တစ် ယောက်၌ ဘဏ္ဍာစိုး
 ရှိ ၏။ ထို
 ဘဏ္ဍာစိုးသည် သခင် ၏ဥစ္စာ များကို ဖျက်ဆီး သည်အကြောင်း
 ကို သူတစ်ပါးတို့သည် သခင်ရှေ့၌အပြစ်တင် ကြသော်၊ 2 သခင်သည်
 ဘဏ္ဍာစိုး
 ကို ခေါ် ၍ ၊ သင် ၏အမှုအရာ၌ ငါကြား ရသောစကားကား
 အဘယ်သို့ နည်း။ ဘဏ္ဍာစိုး
 အရာ၌ မှတ်သားသော စာရင်း ကို ပေး
 လော့။ ယခု
 မှစ၍ဘဏ္ဍာစိုး မ လုပ်ရ ဟု ဆို ၏။ 3 ထိုအခါ
 ဘဏ္ဍာစိုး က၊ ငါသည် အဘယ်သို့ ပြု ရမည်နည်း။ ငါ ၏သခင်
 သည် ဘဏ္ဍာစိုး
 အရာကို နှုတ် လေပြီ။ လယ် လုပ်ခြင်းငှာမ စွမ်းနိုင် ။ သူတောင်းစား
 လုပ်ခြင်းငှာရှက်ကြောက် ၏။ 4 ဘဏ္ဍာစိုး အရာမှ ကျ သည်နောက်
 သူတစ်ပါးတို့သည် မိမိ
 တို့အိမ် ၌

ငါ့ ကိုလက်ခံ စေခြင်းငှာ အဘယ်သို့ ငါ ပြုရမည်ကို ငါသိ
၏ဟူ၍စိတ်ထဲ၌ ကြံစည်ပြီးမှ၊ ⁵ သခင်၏ငွေ ရှိသောသူအပေါင်း တို့
ကို ခေါ်၍ ၊ ငါ၏သခင်ကို ဆပ်ပေးရန် သင်၌အဘယ်မျှလောက် ရှိ
သနည်းဟု တစ်ယောက်ကိုမေးလျှင်၊ ⁶ ထိုသူက၊ ဆီ

အခွက် တထောင် ပေးရန် ရှိပါသည်ဟုဆို၏။ ဘဏ္ဍာစိုးကလည်း ၊
သင်၏ စာရင်းကိုယူ၍ အသော့

ထိုင်ပြီးလျှင် ၊ အခွက်ငါးရာ ကို ရေးမှတ် လော့ဟုဆို၏။ ⁷ ထို
နောက်

အခြား သောသူကိုခေါ်၍၊ ငါ၏ သခင်ကိုဆပ်ပေးရန်သင် ၌ အ
ဘယ်မျှလောက် ရှိသနည်းဟု မေး

လျှင် ၊ ထို

သူက၊ ဂျုံ စပါးအတင်း တစ်ထောင် ပေးရန်ရှိပါသည်ဟု ဆို

၏။ ဘဏ္ဍာစိုးကလည်း၊ သင်၏ စာရင်းကိုယူ၍

အတင်းရှစ်ရာ ကို ရေးမှတ် လော့ဟု ဆို၏။ ⁸ မတရားသော ထို

ဘဏ္ဍာစိုးသည် လိမ္မာ

စွာပြုသည်ကို သခင်သည် ချီးမွမ်းလေ၏။ အကြောင်းမူကား ၊
လောကီ

သား တို့သည် မိမိ

တို့အမှုကို ဆောင်ရွက်ရာတွင် ၊ အလင်း သို့ရောက်သောသူ တို့ထက်
သာ၍လိမ္မာ ကြ၏။ ⁹ တဖန်

ငါ့ ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် စုတေ့

သောအခါ ၊ အစဉ်အမြဲ တည်သော ဗိမာန် ၌ သင်တို့ကို လက်ခံ
လတံ့သော အဆွေ ရှိစေခြင်းငှာ မ မြဲသော လောကီစည်းစိမ် ကို
သုံးဆောင်ကြလော့။ ¹⁰ အနည်းငယ်သော အမှု၌

သစ္စာ ရှိသောသူ သည် ကြီးသောအမှု၌ လည်း

သစ္စာ ရှိ လိမ့်မည်။ အနည်းငယ်သောအမှု၌

သစ္စာ မရှိသောသူ သည် ကြီးသောအမှု၌

သစ္စာ မရှိ။ ¹¹ သို့ဖြစ်၍

မ မြဲသော လောကီ

စည်းစိမ်ကို သုံးရာတွင် သင်တို့သည် သစ္စာ

မ ရှိလျှင် ၊ မှန်သောစည်းစိမ်ကို သင်တို့၌ အဘယ်သူ အပ်မည်
နည်း။ ¹² သူတစ်ပါး အမှု၌

သင်တို့သည် သစ္စာ

မ ရှိလျှင် ၊ အဘယ်သူ သည် အပိုင် ပေး မည်နည်း။¹³ အဘယ် အစေခံ မျှ သခင် နှစ် ဦးအစေ ကို မခံနိုင် ။ သခင်တစ်ဦး ကိုမုန်း ၍ တစ်ဦး ကိုချစ် မည်။ သခင်တစ်ဦး မှီခို ၍ တစ်ဦး ကို မခန့်မညား ပြုမည်။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ အစေ ကို၎င်း ၊ လောကီစည်းစိမ် ၏အစေကို၎င်း မ ခံနိုင် ကြ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

¹⁴ ငွေ ကို တပ်မက်သော ဖာရိရှဲ တို့သည် ထို စကားများ ကို ကြား လျှင် ၊ ကိုယ်တော် ကို ပြက်ယယ်ပြု ကြ၏။

¹⁵ ယေရှုကလည်း၊ သင် တို့သည် လူ များရှေ့ မှာ ဖြောင့်မတ် ဟန်ဆောင်သော်လည်း ၊ ဘုရားသခင် သည် သင် တို့၏စိတ်နှလုံး ကို သိမြင် တော်မူ၏။ လူ

သဘော အားဖြင့် အမြတ် ထားသောအရာသည် ဘုရားသခင် နှင့် ရှေ့ တော်၌ စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၏။¹⁶ ယောဟန် မရောက်မှီတိုင်အောင် ပညတုတိ ကျမ်းနှင့်

အနာဂတ္တိ ကျမ်း ရှိ၏။ ယော ဟန် လက်ထက် မှ စ၍ ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်နှင့်

ယှဉ်သောဧဝံဂေလိ တရားကို ဟောလျက်ရှိ၏။ လူများတို့သည် လည်း နိုင်ငံတော် ကို အနိုင်အထက်ဝင် ကြ၏။¹⁷ ပညတုတိ ကျမ်း၌ အငယ်ဆုံးသော ဗိနုဓု

တစ် လုံးပျက်စီး လွယ် ထက် ၊ ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး ပျက်စီး လွယ်၏။¹⁸ အကြင်သူသည် မိမိ

မယား နှင့်ကွာ ၍ အခြားသောမိန်းမ နှင့်စုံဘက် ခြင်းကိုပြု၏။ ထိုသူသည်မိမိမယား ကို ပြစ်မှား ၏။ လင် ကွာ သောမိန်းမနှင့်စုံဘက် ခြင်းကို ပြုသောသူ သည်လည်း သူ့ မယားကိုပြစ်မှားသည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

¹⁹ တစ်ဖန်တုံ ၊ သူဌေး

တစ် ယောက်သည် နီမောင်း သော ကမုဗလာနှင့် ပိတ်ချော ကို ဝတ်ဆင် ၍ ၊ ကာမဂုဏ် စည်းစိမ် ၌ နေ့တိုင်း ပျော်မွေ့ လျက်နေ၏။²⁰ လာဇရု အမည် ရှိသော သူဆင်းရဲ တစ် ယောက်သည် တကိုယ်လုံး၌ အနာစိမ်း ပေါက်၍ ၊²¹ သူဌေး ၏စားပွဲ မှ ကျ သောစားနပ်စားပေါက် ကို စား

ပါရစေဟု တောင့်တ သောစိတ်နှင့်
သူဌေး အိမ် တံခါး နား မှာ တိုးလုံး
နေ၏။ ခွေး တို့သည် လာ

၍

အနာစိမ်း များကို လျက် ကြ၏။ ²² တနေ့သ၌ ထိုဆင်းရဲသား သည်

သေ လွန်၍ ၊ ကောင်းကင်တမန် တို့သည် အာဗြဟံ ဧါရင်ခွင် သို့
ပို့ဆောင် ကြ၏။ သူဌေး
သည်လည်း သေ လွန်၍

သဂြိုဟ် ခြင်းကို ခံရလေ၏။ ²³ မရဏာ နိုင်ငံ၌

ပြင်းပြီ စွာသောဝေဒနာကို ခံရ

လျက် မျှော်ကြည့် ၍ ၊ အာဗြဟံ ကို၎င်း ၊ အာဗြဟံ ဧါ ရင်ခွင် ၌
လာဇရု ကို၎င်းအဝေး က မြင် လျှင်၊ ²⁴ အိုအဘ အာဗြဟံ ၊ အကျွန်ုပ်

ကို ကယ်မ သနားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ဤ

မီးလျှံ ၌

ပြင်းစွာ ခံရသောကြောင့် ၊ လာဇရု

သည် မိမိ

လက် ဖျား ကို ရေ

၌နှစ် ၍ အကျွန်ုပ် လျှာ ကို အေး

စေခြင်းငှာ သူ့ကို အကျွန်ုပ်ရှိရာသို့ စေလွှတ် တော်မူပါဟု ဟစ်ကြော်
လေ၏။ ²⁵ အာဗြဟံ ကလည်း ၊ ငါ့သား ၊ သင် သည် အသက် ရှင်စဉ်

အခါ ချမ်းသာ ရ သည်ကို၎င်း၊ လာဇရု

သည် ဆင်းရဲ စွာနေရသည်ကို၎င်း အောက်မေ့ လော့။ ယခု

မူကား ၊ သူသည်သက်သာ ခြင်းရှိ၏။ သင် သည် ဒုက္ခ ဝေဒနာ ကို
ခံရ၏။ ²⁶ ထိုမှတပါး ၊ ငါ တို့နှင့်

သင် တို့ စပ်ကြား ၌

အလွန် နက်လှသော ချောက် ကြီးတည် လျက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့်

ဤအရပ်မှ သင် တို့ရှိရာသို့

ကူးချင် သောသူ မ ကူး နိုင် ။ ထို

အရပ်မှ ငါ တို့ရှိရာသို့

ကူး ချင်သောသူလည်း မ

ကူးနိုင် ဟု ဆို ၍ ။ ²⁷ သူဌေး ကလည်း၊ အိုအဘ

၊ ထိုသို့ မှန်လျှင်၊ ²⁸ အကျွန်ုပ်၌ ညီ
 ငါး ယောက်ရှိ ပါသည်ဖြစ်၍ ၊ သူ
 တို့သည်ဤ ပြင်းပြီ စွာခံရာအရပ် သို့ မ ရောက် မည် အကြောင်း ၊
 သူ
 တို့အား သက်သေခံ စေခြင်းငှာ ၊ လာဇရု
 ကို အကျွန်ုပ် အဘ ၏အိမ် သို့
 စေလွှတ် တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တောင်းပန် ပါ၏ဟု ပြောဆို လျှင်၊
²⁹ အာဗြဟံ က၊ သင်၏ညီတို့၌ မောရှေ မှစ၍ ပရောဖက် များရှိ ကြ၏။
 ပရောဖက် တို့၏ စကားကို နားထောင် ကြစေဟုဆို ၏။ ³⁰ သူဌေးက
 လည်း၊ မ
 ဟုတ်ပါ အဘ
 အာဗြဟံ ။ သေ
 သောလူစုထဲက
 တစ်ယောက်သောသူသည် ထမြောက်၍
 သူ တို့ရှိရာသို့
 သွား လျှင် ၊ သူတို့သည် နောင်တရ ကြပါလိမ့်မည်ဟုဆို သော်၊
³¹ အာဗြဟံက၊ သူတို့သည် မောရှေ ၏စကား၊ ပရောဖက် တို့၏စကား
 ကို နား
 မ ထောင်လျှင် ၊ တစ်ယောက် သောသူသည် သေ
 ခြင်းမှ ထမြောက် သော်လည်း မ ယုံကြည် နိုင်ကြဟု အာဗြဟံ
 ဆိုသည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

17

¹ တပည့် တော်တို့အား
 တဖန်မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ မှားယွင်း စရာအကြောင်းရှိ ရမည်။
 သို့သော်လည်း မှားယွင်းစရာ အကြောင်းကို ဖြစ်စေ သောသူ သည်
 အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ ² ဤ သူငယ် တစ်စုံတစ်ယောက် ကို မှားယွင်း
 စေသည်ထက် ၊ လည်ပင်း ၌ ကြိတ်ဆုံ ကျောက် ကို ဆွဲ ၍
 ပင်လယ် ၌
 ချ ခြင်းကို ခံရလျှင်
 အနေသာ၍ ကောင်း၏။ ³ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် သတိပြု ကြ
 လော့။ သင် ၏ ညီအစ်ကို သည် သင့်ကိုပြစ်မှား လျှင်
 သူ ကို ဆုံးမ

လော့။ သူသည် နောင်တရ လျှင်

သူ ၏အပြစ် ကိုလွှတ်လော့။⁴ တစ်နေ့ ခြင်းတွင် ခုနစ် ကြိမ်မြောက် အောင် သင့် ကိုပြစ်မှား ၍ ၊ ခုနစ် ကြိမ်မြောက်အောင် သင့် ထံသို့ လှည့် ၍ နောင်တရ ပါ၏ဟုဆို လျှင် ၊ သူ

၏အပြစ် ကို လွှတ်လော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

⁵ တမန်တော် တို့က၊ အကျွန်ုပ် တို့ ယုံကြည် ခြင်းစိတ်ကို တိုးပွား စေ တော်မူပါဟုသခင် ဘုရားကို တောင်းပန် ကြလျှင် ၊ ⁶ သခင် ဘုရားက ၊ သင် တို့သည် မှန်ညင်း စေ့ ခန့်မျှလောက် သော ယုံကြည် ခြင်းရှိလျှင် ထို သဖန်းပင် ကို၊ အချင်းအပင်၊ သင်သည် အမြစ်နှင့်တကွနှုတ် ၍ ပင်လယ် ၌ စိုက် လျက်နေလော့ဟု ဆို

ကြသော် သင် တို့ စကားကို နားထောင် လိမ့်မည်။⁷ အစေအပါး သည် လယ်ထွန် သော်၎င်း ၊ သိုး

၊ နွားကျောင်းသော်၎င်း၊ လယ်ပြင် မှ လာ ၍ အိမ်သို့ဝင်သောအခါ၊ ထိုအစေအပါး ကို၊ အသော့

လာ ၍ စားပွဲ၌ လျောင်း လော့ဟု သင် တို့တွင်

အဘယ်သူ ပြော မည်နည်း။⁸ ထိုအစေအပါး ကို၊ ငါစားစရာ ဘို့ပြင် လော့။ ငါစား သောက် စဉ် တွင်ခါးကိုစည်း ၍

ငါ့ ကို လုပ်ကျွေး လော့။ ထိုနောက်မှ သင် သည် စား

သောက် ရမည်ဟု ပြော မည်မ ဟုတ်လော့။⁹ ထိုအစေအပါး သည် သခင်စီရင် သည်အတိုင်း ပြု သောကြောင့် ၊ သခင်၌ ကျေးဇူးတင် သလော့။ ကျေးဇူး မ တင်။¹⁰ ထိုနည်းတူ မှာထား တော်မူသမျှ တို့ ကို သင် တို့သည် ကျင့် ပြီးမှ ၊ ငါတို့သည် သခင်၌ ကျေးဇူးပြုသော အစေအပါး ဖြစ် သည်မ ဟုတ်။ ဝတ်ပြေရုံမျှသာရှိသည်ဟု ဝန်ခံကြ လော့ ဟုမိန့် တော်မူ၏။

¹¹ ယေရုရှလင် မြို့သို့

ကြွ တော်မူစဉ် ၊ ရှမာရိ ပြည် နှင့် ဂါလိလဲ ပြည်စပ်ကြား ၌

ရှောက်သွား တော်မူ၏။¹² ရွာ တ ရွာသို့

ဝင် တော်မူသည်တွင် ၊ နူနာစွဲ သော သူ တစ်ကျိပ် တို့သည် ခရီးဦးကြိုပြု ၍ အဝေး

ကရပ် လျက်၊¹³ သခင် ယေရှု ၊ အကျွန်ုပ် တို့ကို ကယ်မ သနား တော်မူပါဟု ဟစ်ကြော် ကြ၏။¹⁴ ယေရှု သည် မြင် တော်မူလျှင် ၊ သင်တို့သည် ယဇ် ပုရောဟိတ်ထံသို့သွား ၍

ကိုယ် ကိုပြ ကြလော့ ဟု မိန့်
 တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူ
 တို့သည် သွား စဉ် တွင်သန်ရှင်း ခြင်းသို့ ရောက် ကြ၏။¹⁵ ထိုသူ
 တို့တွင်

တစ် ယောက်သောသူသည် အနာ
 ရောဂါကင်းလွတ်သည်ကို
 သိမြင် လျှင်၊ ပြန်လာ ၍ ကြီး သောအသံ နှင့်
 ဘုရားသခင် ၏ ဂုဏ် တော်ကို ချီးမွမ်းလေ၏။¹⁶ ခြေ တော်ရင်း၌
 ပြပ်ဝပ် ၍

ကျေးဇူး တော်ကြီးလှပါသည်ဟု ဝန်ခံလေ၏။ ထိုသူ
 သည် ရှုမာရီ လူဖြစ် သတည်း။¹⁷ ယေရှု ကလည်း ၊ တစ်ကျိပ် သော
 သူ တို့သည်သန်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက် ကြသည်မ ဟုတ်လော။ ကိုး
 ယောက် သောသူ

တို့သည်အဘယ်မှာ ရှိကြသနည်း။¹⁸ ဤ တစ်ပါး အမျိုးသားကို
 ထား ၍ ဘုရားသခင် ၏ဂုဏ် တော်ကို ချီးမွမ်း ခြင်းငှာပြန်လာ သော
 သူ တစ်ယောက် မျှ

မ ရှိ သလော ဟု မေး တော်မူပြီးမှ ၊¹⁹ သင်ထ ၍ သွား လော့။ သင်
 ၏ယုံကြည် ခြင်းသည် သင် ၏အနာကိုငြိမ်း စေပြီ ဟု ထိုသူ
 အား
 မိန့် တော်မူ၏။

²⁰ ဖာရိရှဲ တို့သည် လာ၍၊ ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်သည် အ
 ဘယ်ကာလ မှ တည် ပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက် ကြလျှင် ၊ ယေရှု
 က၊ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သည် မျက်မြင် သောအရာ၌

မ တည် ။²¹ ဤအရပ် ၌ ကြည့် ပါ။ ထို
 အရပ်၌ ကြည့်ပါဟု ပြော စရာ အခွင့်မ ရှိ။ အကြောင်းမူကား ၊
 ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်သည် သင် တို့၏အထံ ၌ရှိ သည် ဟု မိန့်
 တော်မူ၏။

²² တဖန် တပည့် တော်တို့အား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ သင်တို့သည်
 လူ
 သား ၏နေ့ရက် တစ် ရက်ကိုမျှ တွေ့မြင် လို ၍ ၊ မ
 တွေ့ မ မြင် ရသော အချိန် ကာလ ရောက် လိမ့်မည်။²³ ဤ
 အရပ်၌ကြည့် ပါ။ ထို

အရပ်၌ကြည့် ပါဟု သင် တို့အားပြောဆို သော်လည်း မ လိုက် မ သွား ကြနှင့်။²⁴ ကောင်းကင် တစ်ဘက်မှ

ပြက် သောလျှပ်စစ် သည် ကောင်းကင် အနှံ့အပြား ထွန်းလင်း သကဲ့သို့ ၊ လူ

သား သည် မိမိ

နေ့ရက် ၌

ဖြစ် တော်မူလတံ့။²⁵ ထိုသို့ မ ဖြစ် မှီသူ သည် များစွာ သောဆင်းရဲ ဒုက္ခကို၎င်း ၊ ယခု

လူမျိုး ၏ ငြင်းပယ် ခြင်းကို၎င်း ခံရမည်။²⁶ နောဇ လက်ထက် ၌ ဖြစ် သကဲ့သို့ လူ သား လက်ထက် ၌

ဖြစ် လိမ့်မည်။²⁷ နောဇ သည် သင်္ဘော ထဲသို့ ဝင် ၍၊ ရေ

လွှမ်းမိုးခြင်းဖြစ် သဖြင့်

လူခပ်သိမ်း တို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်း သည် နေ့

တိုင်အောင် လူများတို့သည် စား

သောက် လျက်၊ ထိမ်းမြား စုံဘက် လျက်နေကြ၏။²⁸ ထိုနည်းတူ ၊ လောတ လက်ထက် ၌

လူများတို့သည်စား သောက် ရောင်း ဝယ် လျက်၊ စိုက်ပျိုး လျက်၊ အိမ် ဆောက် လျက်နေသကဲ့သို့ ၎င်း၊²⁹ လောတ သည် သောဒို

မြို့မှ ထွက် သောနေ့ ၌ ကောင်းကင် မှ

ကန့် နှင့် ရောသောမီး မိုဗ်းရွာ ၍

ထိုလူ

အပေါင်း တို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းသကဲ့သို့ ၎င်း ၊³⁰ လူ သား ပေါ်ထွန်း သောနေ့ ၌ ဖြစ် လိမ့်မည်။³¹ ထို နေ့ရက် ၌

အိမ်မိုး ပေါ်မှာ ရှိ သောသူ သည် မိမိ

အိမ် ထဲမှာ ရှိသောဥစ္စာ ကို ယူ

ခြင်းငှာမ ဆင်း စေနှင့်။ ထိုအတူ

၊ လယ် ၌ ရှိသောသူ သည် နောက် သို့ လှည့် ၍

မ ပြန်လာစေနှင့်။³² လောတ ၏မယား ကို အောက်မေ့ ကြလော့။³³ အကြင်သူ သည် မိမိ

အသက် ကို ကယ်ဆယ် ခြင်းငှာရှာကြံ ၏။ ထိုသူသည် အသက် ရှုံး လိမ့်မည်။ အကြင်သူ သည် အသက်ရှုံး ၏။ ထိုသူသည်မိမိအသက်

ကို ကယ်ဆယ် လိမ့်မည်။³⁴ ငါ ဆိုသည်ကား၊ ထို
 နေ့ည၌ တွင် အိပ်ရာ တစ်ခု ၌
 ရှိ သောသူ နှစ် ယောက်တို့တွင်တစ် ယောက်ကို သိမ်းယူ ၍
 တစ် ယောက်မူကား နေရစ် ရလတံ့။³⁵ ကြိတ်ဆုံကြိတ် သောသူနှစ်
 ယောက်တို့တွင်
 တစ် ယောက်ကိုသိမ်းယူ ၍ တစ် ယောက်မူကား
 နေရစ် ရလတံ့။³⁶ လယ်၌ရှိသော သူနှစ် ယောက် တို့တွင် တစ်
 ယောက်ကို သိမ်းယူ၍ တစ်ယောက်မူကား နေရစ်ရလတံ့ ဟု မိန့်တော်
 မူလျှင်၊³⁷ သခင် ၊ အဘယ် အရပ်၌ ထိုသို့
 ဖြစ်မည်နည်းဟု မေးလျှောက် ကြသော်၊ အသေ ကောင်ရှိရာအရပ်
 ၌ ရွှေ လင်းတ တို့သည် စုဝေး ကြလတံ့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

18

1 လူ တို့သည် အား
 မ လျော့ဘဲကြိုးစား ၍
 ဆုတောင်း ရ မည်အကြောင်း ကို ဥပမာ
 စကားအားဖြင့်မိန့် တော်မူသည်ကား၊² မြို့ တစ် မြို့၌
 ဘုရားသခင် ကို မ
 ကြောက်ရွံ့ ၊ လူ
 ကို အား

မ နာတတ်သော တရားသူကြီး တစ် ယောက်ရှိ ၏။³ ထို မြို့ ၌
 နေ သော မုတ်ဆိုးမ တစ်ယောက်သည် တရားသူကြီး ထံသို့ သွား ၍
 ၊ ကျွန်မ ရန်ဘက် ကို လက်စားချေ လောက်အောင်အပြစ်အလျောက်
 ဒဏ် စီရင်ပါဟု တောင်းပန် သော်လည်း၊⁴ တရား မ စီရင်ဘဲ ကြာမြင့်
 စွာနေ၏။ ထိုနောက် တရားသူကြီး က၊ ငါသည် ဘုရားသခင် ကို မ
 ကြောက်ရွံ့ ၊ လူ
 ကို အား

မ နာတတ်သောသူ ဖြစ် သော်လည်း ၊⁵ ဤ မုတ်ဆိုးမ သည် ငါ့ ကို
 နှောင့်ရှက် သောကြောင့်
 သူ ဘက်၌ တရားစီရင် မည်။ သို့မဟုတ် အစဉ် လာ ၍ ငါ့ ကို ပင်ပန်း
 စေလိမ့်မည်ဟု စိတ်ထဲ၌ အကြံရှိ၏။⁶ မတရား သော ထိုတရားသူကြီး
 ၏ အကြံကိုမှတ် ကြလော့။⁷ ဘုရားသခင် ရွေးကောက် တော်မူသော
 သူ တို့သည်ည၌ နေ့ မပြတ်အော်ဟစ် ၍

တောင်းလျှောက် လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် သူ
 တို့ဘက်၌ တရား
 မ စီရင်ဘဲ နေ
 တော်မူမည်လော။ ကြာမြင့်စွာသည်းခံ တော်မူမည်လော။ 8 ငါ
 ဆိုသည်ကား ၊ သူ
 တို့ဘက်၌

အလျင်အမြန် တရား စီရင်တော်မူမည်။ သို့သော်လည်း လူ သား
 သည် ကြွလာ သောအခါ ယုံကြည် ခြင်းကို မြေကြီး ပေါ်မှာ တွေ့ မည်
 လော ဟု သခင်ဘုရားသည် မိန့် တော်မူ၏။

9 ကိုယ် ကုသိုလ် ကို အမှီပြု ၍
 သူတစ်ပါး ကို မထီမဲ့မြင် ပြု တတ်သောသူ အချို့ တို့အား
 မိန့် တော်မူသော ဥပမာ

ကား ၊ 10 လူ နှစ် ယောက်တို့သည် ဆုတောင်း ပဌနာပြုခြင်းငှာဗိမာန်
 တော်ပေါ်သို့ တက် ကြ၏။ တစ် ယောက်ကား

ဖာရိရှဲ ဖြစ်၏။ တစ် ယောက်ကား အခွန်ခံ ဖြစ်၏။ 11 ဖာရိရှဲ သည်
 တစ်ယောက်တည်းရပ် လျက်၊ အိုဘုရားသခင် ၊ သူ

တစ်ပါး တို့သည် အနိုင် အထက်လုယူခြင်း၊ မ တရားသဖြင့်ကျင့်
 ခြင်း၊ သူ

မယားကိုပြစ်မှားခြင်းအပြစ်ရှိသကဲ့သို့ အကျွန်ုပ် ၌မ ရှိသည်သာမက
 ၊ ဤ

အခွန်ခံ ကဲ့သို့ ပင် မ
 ဟုတ်သောကြောင့်

ကျေးဇူး တော်ကြီးလှပေ၏။ 12 အကျွန်ုပ် သည် ခုနှစ်ရက်တွင်
 နှစ် ရက်အစာရှောင် ပါ၏။ ဥစ္စာရှိသမျှ တို့ကို ဆယ်ဘို့တဘို့ လှူ
 ပါ၏ဟူ ဆုတောင်း ပဌနာပြု၏။ 13 အခွန်ခံ မူကား ၊ အဝေး

ကရပ် ၍ ကောင်းကင် သို့ မ မျှော် မကြည့်ဝံ့ ဘဲ ရင်ပတ် ကိုခက်
 လျက် ၊ အို ဘုရားသခင် ၊ အပြစ် များသော အကျွန်ုပ် ကို သနား

ခြင်း ကရုဏာစိတ် ရှိတော်မူပါဟု ဆုတောင်း လေ၏။ 14 ငါ ဆို
 သည်ကား၊ ထိုသူ

သည် အပြစ် ပြေလျက် မိမိ
 အိမ် သို့ ပြန်သွား ၏။ ဖာရိရှဲ မူကား အပြစ်မပြေ။ အကြောင်းမူကား
 ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီးမြှောက် သောသူ မည်သည်ကား ၊ နိမ့်ချ ခြင်း

သို့ရောက်လတံ့။ ကိုယ်ကိုကိုယ် နှိမ့်ချ သောသူ မည်သည်ကား၊
ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်လတံ့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

15 ထိုအခါ သူငယ် တို့ကို လက်တော်နှင့်တို့ စေခြင်းငှာ အထံ တော်
သို့ ဆောင်ခဲ့သည်ကို တပည့် တော်တို့သည် မြင်လျှင်
အပြစ်တင်ကြ၏။ 16 ယေရှု သည် ထိုသူငယ် တို့ကို ခေါ်တော်မူ၍
ငါ့ ထံသို့ လာပါလေစေ။ မ

ဆီးတားကြနှင့်။ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံ တော်သည် ထိုသို့သော
သူတို့၏နိုင်ငံဖြစ်၏။ 17 ငါ အမှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူ သည်
ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံ တော်ကို သူငယ်ကဲ့သို့ မခံမယူ၊ ထိုသူသည်
နိုင်ငံတော်သို့

မဝင်ရ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

18 အရာရှိတစ်ယောက်က၊ ကောင်းမြတ်သောဆရာ၊ ထာဝရ
အသက်ကို အမွေခံရအံ့သောငှာအကျွန်ုပ်သည် အဘယ်အမှုကို
ပြုရပါမည်နည်းဟု မေး
လျှောက်သော်၊

19 ယေရှုက၊ ငါ့ကို ကောင်းမြတ်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်
သနည်း။ ဘုရားသခင် တစ်ပါးတည်းသာ
ကောင်းမြတ်တော်မူ၏။ 20 သင်သည် ပညတ်တော်တို့ကို သိ
သည်မဟုတ်လော။ သူ့

မယားကို မ
ပြစ်မှားနှင့်။ လူအသက်ကိုမသတ်နှင့်။ သူ့ဥစ္စာကိုမ
ခိုးနှင့်။ မမှန်သော သက်သေကို မ
ခံနှင့်။ မိဘ

ကို ရိုသေစွာပြုလော့ ဟု မိန့်တော်မူလျှင် ၊

21 အရှင်ဘုရား၊ ထို
ပညတ်ရှိသမျှ တို့ကို ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ အကျွန်ုပ်စောင့်ရှောက်
ပါပြီဟု လျှောက်

ပြန်သည်ကို ယေရှု သည်ကြားလျှင်
သင်သည် တစ်ခုလိုသေး၏။ 22 ကိုယ်ဥစ္စာ ရှိသမျှကို ရောင်း၍
ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေးဝေ
လော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်ကောင်းကင် ဘုံ၌
ဘဏ္ဍာကို ရ

လိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှလာ ၍ငါ့ နောက် သို့လိုက်လော့ ဟု မိန့် တော်
မူ၏။ 23 ထိုသူသည် များစွာ သောဥစ္စာ ကို ရတတ်သောသူဖြစ် ၍ ၊ ထို
စကားကိုကြား လျှင်

အလွန်စိတ်မသာ သည် နှင့် သွား လေ၏။ 24 ထိုသို့

စိတ်မသာ သည်ကို ယေရူ သည် မြင် တော်မူလျှင် ၊ ဥစ္စာ ရ တတ်
သောသူ သည် ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်သို့

အလွန်ဝင် ခဲ့ လှ၏။ 25 ကုလားအုပ် သည် အပ် နဖား ကို လျှို လွယ်
၏။ ငွေရတတ် သောသူသည် ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်သို့

ဝင် ခဲ့သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 26 ကြား သောသူ တို့ကလည်း၊
သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သူ သည် ကယ်တင် တော်မူခြင်းသို့ ရောက်နိုင်

မည်နည်းဟု ပြောဆို ကြ၏။ 27 ကိုယ်တော်ကလည်း ၊ လူ မ တတ်နိုင်
သောအမှု ကို ဘုရားသခင် တတ်နိုင်တော်မူ သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

28 ထိုအခါ ပေတရု က၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ရှိသမျှကို စွန့်ပစ်
၍ ကိုယ်တော် နောက် သို့လိုက် ကြပါ ပြီဟု လျှောက် လေ သော်၊

29 ကိုယ်တော် က၊ ငါ အမှန် ဆိုသည်ကား ၊ အကြင်သူ သည်
ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်ကြောင့် ၊ အိမ်ရာ ၊ မိဘ

၊ ညီအစ်ကို ၊ သား

မယား တည်းဟူသောတစ်ပါးပါးကို စွန့် ၏။ 30 ထိုသူ သည် ယခု
ကာလ ၌

အဆများစွာ သောအကျိုးကို၎င်း ၊ နောင် ဘဝ ၌
ထာဝရ အသက် ကို၎င်း ခံရ လတံ့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

31 ထိုအခါ

ကိုယ်တော်သည် တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးသောတပည့် တော်တို့ကို ခေါ် ၍၊
ငါတို့သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့

ယခု

သွား ကြ၏။ ပရောဖက် များ ရေးမှတ် သမျှ သည် လူ
သား ၌

ပြည့်စုံ ရလိမ့်မည်။ 32 တစ်ပါး အမျိုးသားတို့လက်သို့အပ်နှံ ခြင်း၊
ပြက်ယယ်ပြု ခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲ ခြင်း၊ တံတွေး နှင့် ထွေးခြင်းကို ခံရ

လိမ့်မည်။ 33 သူတို့သည် လူသား

ကို ရိုက်ပုတ် ၍ သတ် ကြလိမ့်မည်။ သုံး

ရက်မြောက်သောနေ့ ၌

ထမြောက် လိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။³⁴ ထို စကားတော်တစ်ခွန်းကိုမျှ တပည့် တော်တို့သည်နား မလည်ကြ။ ထို

အကြောင်း အရာသည် ဝှက်ထား လျက် ရှိ သည်ဖြစ်၍ မိန့်တော်မူချက်အနက် ကို မရိပ်မိ ကြ။

³⁵ ယေရိခေါ မြို့အနီး ၌

ရှိုတော်မူစဉ် တွင်၊ လူကန်း တစ် ယောက်သည် လမ်း နား မှာထိုင် ၍ တောင်းစား လေ၏။³⁶ ထို လူကန်းသည် လမ်း၌ လူ

များသွား သံကို ကြား လျှင်

အဘယ်သို့ ဖြစ် သနည်းဟုမေး ၏။³⁷ နာဇရက် မြို့သားယေရှု ကြံသွား ကြောင်း ကို သူတစ်ပါးပြော လျှင် ၊³⁸ ဒါဝိဒ် ၏သား တော်ယေရှု ၊ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်မ သနားတော်မူပါဟုဟစ်ကြော် လေ၏။³⁹ ထိုသူကို တိတ်ဆိတ် စွာနေစေခြင်းငှာ ရှေ့ တော်၌ သွားသောသူ တို့သည် ငေါက် ၍

ဆိုကြသော်လည်း၊ ဒါဝိဒ် ၏ သား

တော်၊ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်မ သနားတော်မူပါဟု သာ၍

ဟစ်ကြော် ကြလေ၏။⁴⁰ ယေရှု သည်လည်းရပ် တော်မူလျက်၊ ထိုသူ

ကို ခေါ် ခဲ့ဟု အမိန့် တော်ရှိ၏။ လူကန်း သည် အထံ

တော်သို့ ချဉ်းကပ် ပြီးမှ ၊ သင် ၌အဘယ်သို့ ပြု စေလို သနည်းဟု မေး တော်မူလျှင်၊⁴¹ သခင် ၊ အကျွန်ုပ် မျက်စိမြင်စေခြင်းငှာ ပြုတော်မူပါဟု လျှောက် လေသော်၊⁴² ယေရှု က၊ မျက်စိမြင် စေ။ သင်၏ ယုံကြည် ခြင်းသည် သင့် ကို ကယ်မ ပြီ ဟုမိန့် တော်မူ၏။⁴³ ထိုခဏခြင်း တွင် ထိုသူ

သည် မျက်စိ မြင်၍

ဘုရားသခင် ၏ဂုဏ် တော်ကို ချီးမွမ်းလျက် နောက် တော်သို့ လိုက်လေ၏။ လူ

အပေါင်း တို့သည် မြင် လျှင်

ဘုရားသခင် ကို အံ့ဩချီးမွမ်း ကြ၏။

19

¹ ယေရှုသည် ယေရိခေါ မြို့သို့ ဝင် ၍

ရှောက်သွား တော်မူ၏။ ² ထိုအခါ ဇနုဒဲ အမည် ရှိ သော အခွန် ခေါင်းတစ်ယောက်ရှိ ၏။ ထိုသူ

သည် ငွေရတတ် သောသူ ဖြစ် ၏။ ³ ယေရှု သည် အဘယ်သို့ သော သူဖြစ် သည်ကို ထိုသူ

သည် ကြည့် လို၍ ၊ လူ့အစုအဝေးများ သောကြောင့် ၊ မိမိ အရပ် လည်း နိမ့် သည်ဖြစ် ၍

မ မြင် နိုင် ။ ⁴ ထို့ကြောင့် ကြွ တော်မူမည့်လမ်းတွင် ရှေ့ သို့ ပြေး ၍

ကိုယ်တော် ကို မြင် အံ့သောငှာ သဖန်းပင် တပင်ကို တက် လေ၏။ ⁵ ထိုအရပ် သို့

ယေရှု သည် ရောက် တော်မူသောအခါ မျှော်ကြည့် ၍ ထိုသူ ကို မြင်တော်မူလျှင်၊ ⁶ ဇနုဒဲ ၊ မြန်မြန် ဆင်း လော့။ သင်

၏အိမ် ၌ ယနေ့ ငါ တည်း နေ မည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ဇနုဒဲသည် အလျင်အမြန် ဆင်း ၍

ဝမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့် ကိုယ်တော် ကို မိမိအိမ်၌ ဧည့်ခံ လေ၏။ ⁷ ထိုအကြောင်း ကိုလူ့အပေါင်း တို့သည်မြင် လျှင် ၊ ဆိုး

သောလူ ၏ အိမ်သို့ဝင် ၍ လုပ်ကျွေးခြင်းကို ခံ တော်မူပါသည်တကားဟု ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင် ကြ၏။ ⁸ ဇနုဒဲ သည်

လည်းရပ် နေ၍ ၊ သခင် ၊ အကျွန်ုပ် ၏ ဥစ္စာ တစ်ဝက် ကို ဆင်းရဲ သောသူ တို့အား ပေး

ပါ၏။ တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူ၏ဥစ္စာအနည်းငယ် ကို အကျွန်ုပ် ယူ မိလျှင် ၊ လေး

ဆပြန် ၍ ပေးပါ၏ဟု သခင် ဘုရားကို လျှောက်ဆို ၏။

⁹ ယေရှု ကလည်း ၊ ဤသူ သည် အာဗြဟံ ၏သား ဖြစ် သည်နှင့် အလျောက်၊ ယနေ့

ပင် ကယ်တင် တော်မူခြင်း ကျေးဇူးသည် ဤ အိမ် အပေါ်မှာသက်ရောက် လေ၏။ ¹⁰ လူ သား သည် ပျောက် သော

သူ တို့ကိုရာ ၍ ကယ်တင် အံ့သောငှာကြွလာ သတည်း ဟု ဇနုဒဲ ကို မိန့်တော်မူ၏။

11 ထိုအခါယေရှုရှလင် မြို့အနီး သို့ ရောက် တော်မူ၍၊ ဘုရားသခင်
၏နိုင်ငံ တော်သည် ချက်ခြင်း ပေါ်ထွန်း မည်ဟု လူများထင်မှတ်
သောကြောင့် ၊ ပရိသတ် အလယ် ၌

မိန့် တော်မူသော ဥပမာ

ကား ၊ 12 အမတ် တစ် ယောက်သည် မင်းကြီး အရာကို ခံ
လို၍

မိမိ ပြည် သို့ ပြန်လာ မည်ဟု အကြံရှိလျက် ဝေး

သော ပြည် သို့ သွား ၏။ 13 မသွားမှီ မိမိ

ငယ်သား တစ်ကျိပ် ကိုခေါ်၍၊ ငွေတစ် ပိဿာ စီအပ်ပေး လျက် ငါ

ပြန် ၍ မ

လာမှီ တိုင်အောင် ကုန်သွယ် ခြင်း အမှု ကို ပြုကြ လော့ ဟု မှာထား
လေ၏။ 14 ပြည်သား အချို့သည် ထိုအမတ် ကို မနာလို

၍ ၊ ထိုသူ

၏ အအုပ်အချုပ် ကို ငါ တို့မ ခံလို ပါဟု တမန် ကို သူ

နောက် သို့ စေလွှတ် ကြ၏။ 15 ထိုအမတ် သည် မင်းကြီး အရာ ကို

ခံ ၍

ပြန်လာ တော် မူ သောအခါ၊ ငွေ ခံ သော ငယ်သား တို့သည်
အသီးအသီးအဘယ်မျှလောက်အမြတ်ရ သည်ကို သိ

ခြင်းငှာ သူ တို့ကိုခေါ် ချေဟု အမိန့် တော်ရှိ၏။ 16 ပဌမ သူ သည်

၍ ၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော် ပေးသော ငွေတပိဿာ အားဖြင့်အခွက် တ
ဆယ်

အမြတ်ရ ပါ ပြီဟု လျှောက် လျှင်၊ 17 သခင်က၊ သာဓု

၊ ငယ်သား ကောင်း ၊ သင်သည် အမှုငယ် ၌

သစ္စာစောင့် လေပြီ။ မြို့ ဆယ် မြို့ကို အုပ်စိုး လော့ဟု မိန့် တော်
မူ၏။

18 ဒုတိယ သူ သည် လာ

၍ ၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော် ပေးသော ငွေတပိဿာ အားဖြင့် ငါး ပိဿာ
အမြတ်ရပါပြီဟု လျှောက် လျှင်၊ 19 သခင်က၊ သင် သည် မြို့ ငါး မြို့

ကို အုပ်စိုး လော့ဟု မိန့် တော်မူ၏။

20 အခြား သောသူ သည်လာ ၍ ၊ သခင် ၊ အကျွန်ုပ်သည် ပဝါ ၌
ထုပ် ထားသော ကိုယ်တော် ၏ ငွေတပိဿာ

ရှိ ပါ၏။ ကိုယ်တော် သည် ခဲယဉ်း သောသူ ဖြစ် သည်နှင့်၊²¹ ကိုယ်
မ သို့ မထားသော ဥစ္စာကို သိမ်းယူ ၍ ၊ ကိုယ်မ စိုက် မပျိုး
သော လယ်၌ရိတ် တတ်သည်ကို အကျွန်ုပ်ထောက် ၍ ကိုယ်တော်
ကို ကြောက် ပါသည်ဟု လျှောက် လျှင်၊²² သခင်က၊ ဆိုးညစ် သော
ငယ်သား ၊ သင် ၏ စကား

ကိုသာလိုက်၍ သင် ၏အမှုကို ငါစီရင် မည်။ ငါ သည် ခဲယဉ်း သော
သူ ဖြစ် လျက်

ကိုယ်မ သို့မထားသော ဥစ္စာကို သိမ်းယူ ၍၊ ကိုယ်မ စိုက်ပျိုး သော
လယ်၌ရိတ် သည်ကို

သင် သိ သည်မှန်လျှင်၊²³ ငါ့ ငွေ ကိုပွဲစား လက်သို့
အဘယ်ကြောင့် မ အပ် သနည်း။ ထိုသို့အပ်လျှင် ငါ ပြန်လာ

သောအခါ
ငွေရင်း

နှင့်

အဘိုးကို ရ

နိုင်သည်ဟု မိန့်တော်မူပြီး သော်၊²⁴ အခြွေအရံတို့အား၊ ငွေတပ်သား
ကို သူ့

လက်မှ

နှုတ် ကြ။ အခွက် တဆယ် ရှိ သောသူ အားပေး ကြဟု မိန့် တော်
မူ၏။²⁵ အခြွေအရံတို့ကလည်း၊ သခင် ၊ ထိုသူ

၌ အခွက် တဆယ် ရှိ ပါ၏ဟု လျှောက် ကြလျှင် ၊²⁶ ငါ ဆိုသည်
ကား ၊ အကြင်သူသည်ရတတ်၏။ ထိုသူအား ပေး

ဦးမည်။ အကြင်သူသည် ဆင်းရဲ ၏။ ထိုသူ၌

ရှိ သမျှကိုပင်

နှုတ် လိမ့်မည်။²⁷ ထိုမှတပါး ငါ ၏အအုပ်အချုပ် ကို မ
ခံလို သော ငါ့ ရန်သူ တို့ကို ခေါ်ခဲ့ကြ။ ငါ့ ရှေ့ မှာ သတ် ကြဟု စီရင်

တော်မူသည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁸ ထိုသို့
မိန့် တော်မူပြီးမှ ၊ တပည့်တော်တို့ ရှေ့ ၌ ကြွ ၍ ယေရုရှလင် မြို့သို့

ခရီးသွား တော်မူ၏။²⁹ သံလွင် အမည် ရှိသော တောင် ခြေရင်း၌
ဗက်ဖာဂေ ရွာနှင့်

ဗေသနီ ရွာအနီးသို့

ရောက်တော်မူ သောအခါ ၊ တပည့် တော်နှစ် ယောက်တို့ကို စေလွှတ်
၍၊³⁰ သင်တို့ရှေ့ ၌ရှိသောရွာ သို့ သွား ကြ။ ထို

ရွာသို့

ရောက် လျှင် အဘယ်သူ မျှ မစီး

ဘူးသောမြည်းကလေး ချည်နှောင် လျက်ရှိသည်ကို သင်တို့သည် တွေ့ လိမ့်မည်။ မြည်းကြိုး ကိုဖြည် ၍

ဆောင်ခဲ့ ကြ။³¹ သူတစ်ပါး က အဘယ်ကြောင့် မြည်းကြိုးကို ဖြည် သနည်းဟု သင် တို့ကိုဆို လျှင် ၊ သခင် အလို ရှိ သည်ဟု ပြန်ပြော ကြ လော့ ဟု မှာထား တော်မူ၏။³² ထိုသို့ စေလွှတ် သောသူ တို့သည်သွား ၍

စကား တော်အတိုင်း

တွေ့ ကြ၏။³³ မြည်းကြိုးကို ဖြည် စဉ်တွင်မြည်း ရှင် တို့က ၊ အဘယ်ကြောင့် မြည်း ကြိုးကို ဖြည် သနည်းဟုဆို လျှင်၊³⁴ သခင် အလို ရှိ သည်ဟု ပြန်ပြော ကြ၏။ ယေရှု ထံတော်သို့

မြည်းကလေး ကို ဆောင်ခဲ့ ၍ ၊³⁵ မြည်း ကျောပေါ်မှာ မိမိ တို့ အဝတ် ကို တင် ပြီးလျှင် ကိုယ်တော် ကို စီး စေကြ၏။³⁶ ခရီးသွား တော်မူစဉ် တွင် လူများတို့သည် မိမိ

တို့ အဝတ် ကို လမ်း ၌

ခင်း ကြ၏။³⁷ သံလွင် တောင် ပေါ်က ဆင်း ရာအရပ်သို့

ရောက် တော်မူသောအခါ ၊ တပည့် တော်များ အပေါင်း တို့သည် မိမိ တို့ မြင် ခဲ့ပြီးသောတန်ခိုး တော်များ ကိုထောက် ၍ ဝမ်းမြောက် သော စိတ်နှင့် ဘုရားသခင် ကို ထောမနာ ပြု၍၊³⁸ ထာဝရ ဘုရား၏ အခွင့် နှင့် ကြွလာ တော်မူသော ရှင်ဘုရင် သည် မင်္ဂလာ ရှိစေသတည်း။ ကောင်းကင် ဘဝဂံ ဝယ်

ဘုန်းကြီး ပါစေသတည်းဟု ကြွေးကြော် ကြ၏။³⁹ လူ့အစုအဝေး ၌ ပါသော ဖာရိရှဲ အချို့ တို့က၊ အရှင် ဘုရား၊ ကိုယ်တော် ၏တပည့် တို့ ကို ဆုံးမ

ပါဟု လျှောက် ကြသော်၊⁴⁰ ယေရှုကလည်း၊

ငါဆို သည်ကား၊ ဤ

သူတို့သည် တိတ်ဆိတ် စွာနေလျှင်

ကျောက်ခဲ တို့သည် ချက်ခြင်းကြွေးကြော် ကြလိမ့်မည် ဟု မိန့်တော် မူ၏။

⁴¹ ယေရှုရှုလင်မြို့ အနီး သို့ ရောက်၍ ကြည့် မြင်လျက် ငိုကြွေး တော်မူ၍ ၊⁴² အချင်းမြို့၊ သင် ၏ငြိမ်သက် ခြင်းနှင့်

စပ်ဆိုင်သောအရာ တို့ကို သင်၏လက်ထက် ယခု ကာလ၌ပင် သင်သည် သိ

ရလျှင် မင်္ဂလာရှိ၏။ ယခုမူကား၊ ထိုအရာတို့ကို သင် ၏မျက်စိ ရှေ့မှာ

မထင်ရှားစေခြင်းငှာဝှက်ထား လျက် ရှိ၏။⁴³ အကြောင်းမူကား ၊ သင့် ကို ကြည့်ရှုပြုစုတော်မူသော ကျေးဇူးကို သင်သည် မသိမမှတ် သောကြောင့်၊ သင် ၏ ရန်သူ တို့သည် သင့် ပတ်လည် တွင် တပ် တည်၍

လေး မျက်နှာ၌ ဝိုင်းရံလျက် ချုပ်ထားပြီးလျှင်၊⁴⁴ သင်၏ကိုယ် မှစ၍ သင် ၏ သားသမီး

တို့ကို မြေ နှင့်တညီတည်းညှိသဖြင့် ၊ သင် ၏ကျောက် တစ်ခုပေါ်မှာ တစ်ခု မျှထပ်ဆင့်၍

မ ကျန်ရစ် စေ ခြင်း ငှာ ပြုကြ သော အချိန် ကာလသည် ရောက် လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

⁴⁵ ဗိမာန် တော်သို့

ဝင် တော်မူပြီးလျှင် ၊ ဗိမာန်တော်၌ ရောင်း ဝယ်သောသူတို့ ကို နှင်ထုတ် လျက်၊⁴⁶ ငါ့ အိမ် သည် ဆုတောင်း ရာအိမ် ဖြစ် ၏ဟု ကျမ်းစာ ၌ လာသော်လည်း၊ သင် တို့သည် ထိုအိမ် ကို ဓားပြ တွင်း ဖြစ် စေကြပြီတကား ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁴⁷ ကိုယ်တော်သည် နေ့တိုင်း ဗိမာန် တော်၌

ဆုံးမ သြဝါဒပေး တော်မူ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်းပြု ဆရာ၊ လူ

တို့တွင်အကြီးအကဲ ဖြစ်သောသူ တို့သည်ကိုယ်တော် ကို သတ် ခြင်း ငှာရှာ ကြသော်လည်း ၊⁴⁸ လူ အပေါင်း တို့သည် ဒေသနာတော်ကို စေ့စေ့

နားထောင် သောကြောင့် သတ်နိုင်သောအခွင့် ကို မ တွေ့ မရကြ။

20

¹ တစ်နေ့သ၌ ကိုယ်တော် သည် ဗိမာန် တော်တွင် လူ များကို ဆုံးမ သြဝါဒပေး၍

ဧဝံဂေလိ တရားကို ဟောတော်မူစဉ် ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်းပြု ဆရာ၊ လူအကြီးအကဲ တို့သည် လာ ၍၊ ² ကိုယ်တော် သည် ဤ

အမှုများကို အဘယ် အခွင့် နှင့် ပြု သည်ကို၎င်း ၊ ထို အခွင့် ကို အဘယ်သူ ပေး သည်ကို၎င်း၊ အကျွန်ုပ် တို့အား ပြော ပါ ဟု ဆို

ကြသော် ၊ ³ ကိုယ်တော်က၊ ငါ သည် တစ်စုံတစ်ခုကိုမေး ဦးမည်။ သင် တို့ ဖြေ ကြလော့။ ⁴ ယောဟန် ၏ ဗတုတံဇံ

တရားသည် ဘုရား

က ဖြစ် သလော။ လူ

က ဖြစ်သလော ဟု မေး တော်မူ၏။ ⁵ ထိုသူတို့သည် အချင်းချင်း ဆင်ခြင် ၍ ၊ ဘုရားက ဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေ လျှင် ၊ သင်တို့သည် ယောဟန် ကို အဘယ်ကြောင့် မ ယုံ သနည်းဟု သူမေး

လေဦးမည်။ လူ

က ဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေ လျှင် ၊ ⁶ ယောဟန် သည် ပရောဖက် ဖြစ် သည်ကို လူ

အပေါင်း တို့သည် ယုံ

သဖြင့်

ငါ တို့ကို ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ် ကြလိမ့်မည်ဟု အချင်းချင်းဆင်ခြင်ပြီး မှ၊ ⁷ အဘယ် ကဖြစ် သည်ကို အကျွန်ုပ်တို့မ သိ ပါဟု ပြန်ပြော ကြ၏။

⁸ ယေရှု ကလည်း ၊ ထိုအတူဤ အမှုများကိုအဘယ် အခွင့် နှင့် ငါပြု သည်ကို ငါ မ ပြော ဟု မိန့် တော်မူ၏။

⁹ ထိုအခါ

ပရိုသတ် တို့အား

မိန့် တော်မူသောဥပမာ ကား၊ လူ တစ်ဦး သည် စပျစ် ဥယျာဉ်ကို စိုက်ပျိုး ပြီးမှလုပ်ဆောင် သောသူတို့အား ဥယျာဉ် ကိုငှား ၍

အခြားသောပြည်သို့ ကြာမြင့် စွာ သွား နေ၏။ ¹⁰ ကာလ အချိန်တန် လျှင် ၊ လုပ်ဆောင် သောသူတို့သည် စပျစ် သီး အချို့ကို ပေး

စေခြင်းငှာ ဥယျာဉ်ရှင်သည် သား

ငယ်ကို စေလွှတ် လေ၏။ ဥယျာဉ်စောင့် တို့သည် ငယ်သား ကိုရိုက်

၍

လက်ချည်း လွတ် လိုက်ကြ၏။¹¹ နောက်တစ်ဖန် အခြား သော
ငယ်သား ကို စေလွှတ် ပြန်လျှင် ၊ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် သူ့

ကိုရိုက် ၍

အရှက်ခွဲ ပြီးမှလက်ချည်း လွတ် လိုက်ကြ၏။¹² နောက်တစ်ဖန်
အခြား သောငယ်သားကို စေလွှတ် ပြန် လျှင် ၊ သူ့

ကိုဒဏ်ရာ ပေါ်အောင် နာကျင်စွာရိုက် နှင်ထုတ် ကြ၏။¹³ ထိုအခါ
ဥယျာဉ် ရှင် က၊ ငါသည် အဘယ်သို့ ပြု ရမည်နည်း။ ငါ ၏ချစ်
သား ကို ငါစေလွှတ် မည်။ ထိုသူတို့ သည် ငါ့သား ကိုမြင်လျှင် အားနာ
ကောင်းအားနာ ကြလိမ့်မည်ဟု ဆို ၏။¹⁴ ဥယျာဉ်စောင့် တို့သည်

သား
ကိုမြင် လျှင် ၊ ဤသူ
သည် အမေ့ခံ ဖြစ် ၏။ လာကြ။ သူ
ကို သတ် ကြကုန်အံ့။ ထိုသို့
သူ၏ အမေ့ ဥစ္စာကို ငါ တို့ ရ

ကြလိမ့်မည်ဟု အချင်းချင်း တိုင်ပင် ပြီးမှ၊¹⁵ ဥယျာဉ်ရှင်၏သား ကို
ဥယျာဉ် ပြင် သို့ ထုတ် ၍
သတ်ပစ် ကြ၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ဥယျာဉ် ရှင် သည် ဥယျာဉ်စောင့် တို့
ကို အဘယ်သို့ ပြု မည်နည်း။¹⁶ ဥယျာဉ်ရှင်သည်

လာ၍

ထို သူ တို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းပြီးမှထိုဥယျာဉ် ကို အခြား သော
သူတို့အား ပေး လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ပရိသတ်တို့သည် ကြား
လျှင်

ထိုသို့မ ဖြစ် ပါစေနှင့်ဟု လျှောက် ကြသော် ၊¹⁷ ကိုယ်တော်သည်
ထိုသူ

တို့ကို ကြည့်ရှု ၍ ၊ တိုက်ကိုတည်လုပ် သောသူ များ ပယ် ထား
သော ကျောက် သည် နောက်တစ်ဖန် တိုက်ထောင့် အထွဋ်ဖျား သို့
ရောက် ပြန်၏ဟူသော ကျမ်းစာ ချက်သည် အဘယ်သို့ ဆိုလို သနည်း။

¹⁸ အကြင်သူ သည် ထို

ကျောက် အပေါ်သို့ ကျ ၏။ ထိုသူ
သည် ကျိုး လတံ့။ အကြင်သူ ၏အပေါ်သို့ ထို
ကျောက် သည် ကျ ၏။ ထိုသူသည် ညက်ညက် ကြေလတံ့ ဟု မိန့်
တော်မူ၏။

¹⁹ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်းပြု ဆရာတို့သည် မိမိ

တို့ကို ရည်ဆောင် ၍
 ထို ဥပမာ စကားကို ဟောပြော တော်မူသည်ကိုသိ သောကြောင့်
 ကိုယ်တော်ကို ဖမ်းဆီး ခြင်းငှာ ရှာကြံ ကြ၏။ သို့သော်လည်း လူ
 များ ကိုကြောက် ၍ နေရကြ၏။²⁰ ထိုအခါ

ဖာရိရှဲတို့သည် ကိုယ်တော် ကိုချောင်းမြောင်း လျက်၊ စကား
 တော်၌ အပြစ်ကိုရှာ ၍ မြို့ဝန်မင်း လက်သို့ အပ်နှံ သောခွင့် ကိုရ
 ခြင်းငှာ သူတော်ကောင်း ဖြစ် ယောင်ဆောင် သောသူလျှို့ တို့ကို အထံ
 တော် သို့ စေလွှတ် ကြ၏။²¹ ထိုသူလျှို့ တို့က၊ အရှင် ဘုရား၊
 ကိုယ်တော် သည် လူမျက်နှာ ကို မ

ထောက် ဘဲ ဖြောင့်မတ် စွာဆုံးမ သြဝါဒပေး ၍ ၊ ဘုရားသခင် ၏
 တရားလမ်း ကို ဟုတ်မှန် စွာ ပြ တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သိ ကြ
 ပါ၏။²² အကျွန်ုပ် တို့သည် ကံသာ

ဘုရင်အား အခွန် ကိုဆက် အပ် သလော၊ မ
 ဆက်အပ်သလောဟု မေး
 လျှောက် ကြ၏။

²³ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူ

တို့၏ ပရိယာယ် ကို သိမှတ် တော်မူလျှင် ၊ သင်တို့ သည် ငါ့ ကို
 အဘယ်ကြောင့်စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ကြသနည်း။²⁴ ဒေနာရီ တစ်ပြားကိုပြ
 ပါ။ အဘယ်သူ ၏ပုံ ၊ အဘယ်သူ၏လိပ်စာ ပါ ပါသနည်း

ဟု မေး
 တော်မူလျှင် ၊ ကံသာ ဘုရင်၏ပုံ၊ လိပ်စာပါပါသည်ဟု လျှောက် ကြ
 သော် ၊

²⁵ ကိုယ်တော်က၊

ကံသာ ဘုရင်၏ဥစ္စာ ကို ကံသာ
 ဘုရင်အား ဆက်ပေး ကြလော့။ ဘုရားသခင် ၏ဥစ္စာ ကို ကား
 ဘုရားသခင် အား ဆက်ပေးကြလော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။²⁶ ထိုသူ

တို့သည် လူ
 များရှေ့ တွင် စကား
 တော်၌ အပြစ် မ တွေ့နိုင် သဖြင့်
 ပြန်ပြော တော်မူသောစကားကို အံ့သြ
 ၍
 တိတ်ဆိတ် စွာနေကြ၏။

²⁷ ထမြောက် ရှင်ပြန်ခြင်းမ ရှိ ဟုငြင်းခုံ တတ်သော ဇဒ္ဒါက

အချို့ သည်လည်း

အထံ တော်သို့ ချဉ်းကပ် ၍၊²⁸ အရှင် ဘုရား၊ မယား

ရှိ သောသူ သည်သား မရှိဘဲသေ လျှင် ၊ သူ၏မယား

ကို သူ့

ညီ သိမ်းယူ ၍

အစ်ကို အမျိုး မပြတ်ဆက်နွယ် စေဟု အကျွန်ုပ် တို့အား မောရှေ
စီရင် ပါပြီ။²⁹ ညီအစ်ကို ခုနစ် ယောက်ရှိ ပါ၏။ အစ်ကိုအကြီး သည်
မိန်းမ နှင့်စုံဘက် ၍

သား မရှိဘဲသေ လျှင်၊³⁰ သူ၏မယားကို သူ့ညီအကြီးသိမ်းယူ၍
သားမရှိဘဲသေပြန်လေ၏။³¹ ထိုအတူ တတိယ သူ မှစ၍ တစ်ယောက်
နောက်တစ်ယောက်ခုနစ် ယောက်သော ညီအစ်ကိုတို့သည် ထို မိန်းမ ကို
သိမ်းယူ ၍

သား ကို မ

ကျန်ရစ် စေဘဲ သေ ကြ၏။³² နောက်ဆုံး ၌

မိန်းမ သည်လည်း သေ လေ၏။³³ သို့ဖြစ်၍ ထမြောက် ရာကာလ၌
ထိုမိန်းမ သည်အဘယ်သူ ၏မယား ဖြစ် ရပါမည်နည်း။ ထိုသူ
ခုနစ်

ယောက်တို့သည် ထိုမိန်းမ နှင့်စုံဘက် ကြပြီဟုလျှောက် ကြ၏။

³⁴ ယေရှု ကလည်း ၊ ယခု

ဘဝ သား တို့သည် စုံဘက် ခြင်း၊ ထိမ်းမြား ပေးစားခြင်းကို ပြုတတ်
ကြ၏။³⁵ နောင် ဘဝကို၎င်း ၊ သေ

ခြင်းမှ

ထမြောက် ခြင်းကို၎င်းရထိုက် သည်ဟု မှတ်တော်မူခြင်းကို ခံရသော
သူ

တို့သည် စုံဘက် ခြင်း၊ ထိမ်းမြား ပေးစားခြင်းကို မ ပြုတတ်ကြ။
³⁶ သေ ခြင်းနှင့်အစဉ် ကင်းလွတ် ၍ ကောင်းကင် တမန်ကဲ့သို့ ဖြစ်
သည်သာမက ၊ ထမြောက် ခြင်း၏သား ဖြစ်

သောကြောင့် ဘုရားသခင် ၏သား ဖြစ် ကြ၏။³⁷ ထိုမှတပါး၊ မော
ရှေ သည် ထာဝရ

ဘုရားကို အာဗြဟံ ၏ဘုရား ၊ ဣဇက် ၏ဘုရား ၊ ယာကုပ်
၏ဘုရား

ဟု ချုံ ခဏ်း၌

ခေါ်ဝေါ်သောအခါ သေ လွန်သောသူ တို့သည် ထမြောက် ကြောင်းကို ဖော်ပြ ခဲ့ပြီ။³⁸ ဘုရားသခင် သည် သေ

နေသောသူတို့၏ဘုရားမ ဟုတ် ။ အသက် ရှင်သောသူတို့၏ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုသူအပေါင်း တို့သည် ဘုရားသခင် ၌

အသက် ရှင်ကြသည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

³⁹ ကျမ်းပြု ဆရာအချို့ တို့က၊ အရှင် ဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏စကားသည် လျောက်ပတ် ပါ၏ဟု လျှောက် ကြ၏။⁴⁰ နောက်တစ်ဖန် အလျှင်း မ မေး မလျှောက်ဝံ့ ကြ၊⁴¹ ယေရှု ကလည်း ၊ ခရစ်တော်သည် ဒါဝိဒ် ၏သား ဖြစ် သည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ဆို ကြသနည်း။

⁴² ဒါဝိဒ် ၏စကား မှာ၊ ထာဝရ

ဘုရားက၊ သင် ၏ရန်သူ တို့ကို သင် ၏ခြေ တင် ရာငါမ ချ မထား မှီတိုင်အောင်ငါ့ လက်ျာ ဘက်၌

ထိုင် နေလော့ဟု၊⁴³ ငါ့ သခင် အား မိန့် တော်မူသည်ဟု ဆာလံ

ကျမ်းစာ ၌ ဒါဝိဒ်ဆိုသတည်း။⁴⁴ ထိုသို့ ဒါဝိဒ် သည် ခရစ်တော် ကို သခင် ဟူ၍ခေါ်လျှင်

အဘယ်သို့ သူ ၏သား ဖြစ် သနည်း ဟု မေး တော်မူ၏။

⁴⁵ ပရိသတ် များ

နားထောင် စဉ်တွင်တပည့် တော်တို့အား တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊

⁴⁶ ကျမ်းပြု ဆရာတို့ကို ရှောင် ကြလော့။ သူ

တို့သည်ရှည်သော အကျီ ကိုဝတ်လျက် လည် ခြင်းငှာ အလိုရှိ ကြ၏။ ဈေး

၌ ရိုသေစွာနှုတ်ဆက် ခြင်းကို၎င်း ၊ ပွဲ သဘင်၊ တရားစရပ် တို့၌ မြင့်မြတ် သောနေရာထိုင်ရာ ကို၎င်းနှစ်သက် ကြ၏။⁴⁷ သူတို့သည်

မှတ်ဆိုးမ အိမ် ကို လုယူ

သိမ်းစား၍

အပြစ် မပေါ်စေခြင်းငှာရှည် စွာသောပဌနာ စကားကို ရွတ်တတ် ကြ၏။ ထိုသူ

တို့သည် သာ၍ကြီးစွာ သောဒဏ် ကိုခံရ ကြလတံ့ ဟု မိန့် တော် မူ၏။

21

1 ထိုနောက် ကိုယ်တော်သည် မျှော်ကြည့် ၍ ၊ ငွေရတတ် သောသူ တို့သည်အလှူဒါန ကို ဘဏ္ဍာတိုက် ထဲသို့

သွင်းချ သည်ကို မြင် တော်မူ၏။² ဆင်းရဲ သော မှတ်ဆိုးမ တစ်
ယောက်သည်လည်း ကြေးနီ ဒင်္ဂါးနှစ် ပြား သွင်းချ သည်ကို မြင် တော်
မူလျှင်၊

³ ငါ အမှန် ဆိုသည်ကား ၊ ထို

ဆင်းရဲ သော မှတ်ဆိုးမ သည် အခြားသောသူအပေါင်း တို့ထက်
သာ၍သွင်းချ ပြီ။⁴ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူ
အပေါင်း တို့သည် မိမိ

တို့ကြွယ်ဝ သော စည်းစိမ် ထဲက နှုတ်၍ ဘုရားသခင်၏ အလှူ တော်
စုထဲသို့ သွင်းချ ကြ၏။ ထိုမိန်းမ မူကား ၊ အလွန်ဆင်းရဲလျက်ပင်မိမိ
အသက်မွေးစရာ ဥစ္စာရှိသမျှ ကို သွင်းချလေပြီ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

⁵ လူ အချို့တို့သည် လာ၍ ဗိမာန် တော်သည် တင့်တယ် သော
ကျောက် ပြားနှင့်၎င်း ၊ ပူဇော် သကုကာများ နှင့်၎င်း

ဆင်ပြင် လျက် ရှိပါ၏ဟုလျှောက် ကြလျှင် ၊⁶ ကိုယ်တော်က၊

ဤအရာ များကို သင်တို့သည် ယခုမြင် ရကြ၏။ မ

ဖြူ မချဘဲ ကျောက် တစ်ခုပေါ်မှာ တစ်ခု မျှ

မတည် မနေရသော အချိန် ကာလရောက် လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်
မူ၏။

⁷ သူ တို့ကလည်း ၊ အရှင် ဘုရား၊ ထို

အမှုအရာတို့သည် အဘယ် ကာလမှဖြစ် ပါမည်နည်း။ ထို

အမှုအရာ တို့သည် ဖြစ် ချိန်နီးသောအခါ အဘယ် ပုပ္ပံ နိမိတ်
ပေါ်ထွန်း ပါမည်နည်းဟု မေး

လျှောက် ကြလျှင်၊⁸ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် လှည့်ဖြား ခြင်းသို့

မ လိုက်မပါမည်အကြောင်း သတိပြု ကြလော့။ အများ

သောသူတို့က၊ ငါ သည် ဤမည်သောသူဖြစ် ၏။ အချိန် ကာလ
လည်း

ရောက်လာ ပြီဟုဆို လျက် ငါ ၏အယောင် ကို ဆောင်၍

ပေါ်လာ ကြလိမ့်မည်။ ထိုသူ

တို့နောက် သို့ မ

လိုက် ကြနှင့်။⁹ သင်တို့သည် စစ်တိုက် ခြင်းအကြောင်း၊ ပုန်ကန်

ခြင်းအကြောင်းကို သိတင်းကြား ရသောအခါ စိုးရိမ် တုန်လှုပ်ခြင်းမ
ရှိကြနှင့်။ ထိုအမှုအရာ များသည် အရင် ဖြစ် ရ မည်။ သို့သော်လည်း

အဆုံး သည် အလျင်အမြန် မ ဖြစ် သေး။¹⁰ ထိုမှတစ်ပါး ၊ လူ

တမျိုးနှင့် တမျိုး ၊ တစ်နိုင်ငံ နှင့် တစ်နိုင်ငံ ရန်ဘက် ပြု ကြ လိမ့်မည်။¹¹ အရပ် ရပ် တို့၌

ကြီးစွာ သော မြေလှုပ် ခြင်း၊ အစာ

ခေါင်းပါးခြင်း၊ ကာလနာ

များပြားခြင်းတို့သည် ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။ မိုးကောင်းကင် ၌ လည်း ကြောက်မက်ဖွယ် သောအရာနှင့်

ကြီးစွာ သောပူပူ နိမိတ်တို့သည် ပေါ်ထွန်း ကြလိမ့်မည်။¹² ထို အမှုအရာများမ ဖြစ်မှီလူများတို့သည် ငါ ၏နာမ ကြောင့်

သင် တို့ကို ဘမ်းဆီး ညှဉ်းဆဲ ၍

တရားစရပ် ၌

၎င်း ၊ ထောင် ထဲ၌၎င်းအပ်နှံ ကြလိမ့်မည်။¹³ ထိုသို့သောအားဖြင့် သင် တို့သည် သက်သေ ခံရသောအခွင့်ရှိ ကြလိမ့်မည်။¹⁴ ထိုကြောင့်

သင် တို့သည် အဘယ်သို့ပြန်ပြော ရမည်ကို ရှေ့မဆွက မ

ဆင်ခြင်ခြင်းငှာ သတိ ထား ကြလော့။¹⁵ အကြောင်းမူကား ၊ ရန်သူ အပေါင်း တို့သည် မ

ငြင်းခုံ မဟန်တား နိုင် သော နှုတ် သတ္တိ၊ ဉာဏ် သတ္တိကို

ငါ ပေး မည်။¹⁶ သင် တို့မိဘ ၊ ညီအစ်ကို ၊ ပေါက် ဘော် ၊ အဆွေခင်ပွန်း တို့သည် သင် တို့ကို အပ်နှံ ကြလိမ့်မည်။ အချို့ တို့ ကိုလည်း

သတ် ကြလိမ့်မည်။¹⁷ လူအပေါင်း တို့သည်လည်း

ငါ ၏နာမ ကြောင့်

သင်တို့ကိုမုန်း ကြလိမ့်မည်။¹⁸ သို့သော်လည်း သင် တို့ ဆံခြည် တစ် ပင်မျှ

မပျက်စီး ရ။¹⁹ သင် တို့သည်တည်ကြည် သောအားဖြင့် ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်ကြလော့။²⁰ ယေရုရှလင် မြို့ကို ဗိုလ်ခြေ များဝန်းရံ

လျက်ရှိသည်ကို သင်တို့မြင် သောအခါ ၊ ထိုမြို့ သည် ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက် လှသည်ကို သိမှတ် ကြလော့။²¹ ထိုအခါ ယုဒ ပြည်၌ ရှိ

သောသူ တို့သည် တောင် ပေါ်သို့ ပြေး ကြစေ။ မြို့ ထဲ ၌ ရှိသောသူ တို့သည် မြို့ပြင်သို့ ထွက် ကြစေ။ တောရွာ မှာ

ရှိသောသူ တို့သည် မြို့ ထဲသို့

မ ဝင် ကြစေနှင့်။²² အကြောင်းမူကား ၊ ထို နေ့ရက် ကာလသည် ကျမ်းစာ ချက်များ

ပြည့်စုံ ရသော ဒဏ်စီရင် ခြင်းနေ့ရက်ကာလဖြစ် သတည်း။²³ ထိုနေ့ရက် ၌

ကိုယ်ဝန်ဆောင် သောမိန်းမ နှင့် နို့စို့ သူငယ်ရှိသောမိန်းမ တို့သည် အလွန်ခက် ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ ယုဒပြည် ၌

ကြီးစွာ သော ဆင်းရဲ ဒုက္ခဖြစ်၍ယုဒ အမျိုး အပေါ်၌ အမျက် ဒေါသ သင့်ရောက် လိမ့်မည်။²⁴ သူတို့သည် ဓား

ဘေးဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက် ကြလိမ့်မည်။ အခြား သောပြည် အရပ်ရပ် သို့

ဖမ်း သွားကြလိမ့်မည်။ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့သည် မိမိ

တို့ အချိန် ကာလမ ပြည့်စုံ မှီတိုင်အောင်ယေရုရှလင် မြို့ကို ခြေနှင့်

နှင်း ကြလိမ့်မည် ။²⁵ ထိုအခါ ၊ နေ ၊ လ

၊ ကြယ် နက္ခတ်တို့၌ ပူပူ နိမိတ်ထင်ရှား လိမ့်မည်။ မြေကြီး ပေါ်မှာ လည်း

လူအမျိုးမျိုး မ ငြိမ်မသက်စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ ခြင်း၊ သမုဒ္ဒရာ လှိုင်း တံပိုးကြီးခြင်း၊²⁶ မြေကြီး ပေါ်မှာဖြစ် လတံ့သော ဘေး

များကိုမြော် ၍ ကြောက်လန့် သဖြင့် ၊ လူ

များတို့၏ အသက် ဆုံး ခြင်းအမှုအရာတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ ကောင်းကင် တန်ခိုး တို့သည် တုန်လှုပ် ကြ

လိမ့်မည်။²⁷ ထိုအခါ လူ သား သည် ကြီး စွာ သော ဘုန်း တန်ခိုးအာနဘော် ကို ဆောင်လျက် ၊ မိုဗ်းတိမ် ကို စီး

လျက် ကြွလာ သည်ကို မြင် ရကြလိမ့်မည်။²⁸ ထို အမှုအရာတို့သည် ဖြစ် စရှိ သောအခါ၊ သင် တို့ကို ရွေးနှုတ် သောအချိန်ကာလရောက်

လုနီးသည်ကို ထောက်သဖြင့် ၊ မြော်ကြည့် ၍ ခေါင်း ကိုကြွ ကြလော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

²⁹ တဖန် ထပ်၍မိန့် တော်မူသောဥပမာ ကား၊ သဘောသဖန်း ပင်မှ စ၍ သစ်ပင် များ ကို မှတ် ကြလော့။³⁰ အရွက် ပေါက်သောအခါ နွေ

ကာလနီး သည်ကို သင် တို့သည် အလိုအလျောက် သိ မြင် ကြ၏။³¹ ထိုနည်းတူ ထိုအကြောင်း အရာများဖြစ် သည်ကို မြင် ရလျှင် ၊

ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော် တည်လုနီး သည်

ကို သိမှတ် ကြလော့။³² ငါ အမှန် ဆိုသည်ကား ၊ ယခု
 ဖြစ်သောလူ များ မ
 ကုန် မှီ
 ထို အကြောင်းအရာ အလုံးစုံ တို့သည် ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။
³³ ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး
 မ တည် သော်လည်း ငါ့ စကား
 တည် လိမ့်မည်။³⁴ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် သတိပြု ကြလော့။
 သို့မဟုတ် အစား အသောက်လွန်ကြူးခြင်း၊ လောကီ
 စိုးရိမ် ခြင်းအားဖြင့်စိတ် နှလုံးပင်ပန်း လျက်နေစဉ်၊ ထို
 နေ့ရက် သည် အမှတ်တမဲ့ သင် တို့နှင့် တွေ့ကြုံလိမ့်မည်။³⁵ ထိုနေ့
 ရက်သည် ပိုက်ကွန် ကဲ့သို့ မြေ တပြင်လုံး ၌ နေ သော လူအပေါင်း တို့
 ကို
 အုပ်မိ လိမ့်မည်။³⁶ ထို့ကြောင့် သင် တို့သည် ဖြစ် လတံ့ သော
 အမှုအရာ တို့နှင့် ကင်းလွတ် ၍ လူ
 သား ထံသို့ ရောက် ခြင်းကို ခံထိုက် သောသူ ဖြစ်သည်ဟု မှတ်
 တော်မူမည်အကြောင်း ၊ အစဉ် ဆုတောင်း လျက်စောင့်နေကြလော့
 ဟု မိန့်တော်မူ၏။³⁷ ထိုသို့ ကိုယ်တော်သည် နေ့ရက် အစဉ်အတိုင်း
 ဗိမာန် တော်၌
 ဆုံးမ သြဝါဒပေး တော်မူ၏။ ည
 အချိန် ရောက်လျှင်
 သံလွင် အမည် ရှိသော တောင် သို့
 သွား ၍ ညဉ့်ကို လွန် စေတော်မူ၏။³⁸ နံနက် စောစော လူ
 များအပေါင်း တို့သည် ဗိမာန် တော်သို့ သွား၍ အထံ
 တော်၌
 ဒေသနာတော်ကို နားထောင် ကြ၏။

22

¹ ပသခါ အမည်ရှိ သော အဇမ
 ပွဲ ခံခါနီး တွင် ၊ ² ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့်
 ကျမ်းပြု ဆရာတို့သည် ကိုယ်တော် ကို အဘယ်သို့ သတ် ရအံ့နည်း
 ဟု ရှာကြံ ရကြသနည်းဟူမူကား၊ လူ
 များတို့ကို ကြောက် ကြ၏။³ ထိုအခါ
 စာတန် သည် တပည့် တော်တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ် သော ယုဒ

ရှုကာရုတ် အထဲ သို့ဝင် သည် ဖြစ်၍၊ ⁴ ထိုသူသည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးများ၊ ဗိမာန်တော်မှူး များ တို့ထံသို့သွား ပြီးလျှင် ၊ ယေရှု ကို အဘယ်သို့ အပ် ရမည်နည်းဟူ၍ တိုင်ပင် လေ၏။ ⁵ ထိုသူ တို့သည် ဝမ်းမြောက်သောစိတ် ရှိ၍

ငွေ ပေး မည်ဟု ဝန်ခံ ကြ၏။ ⁶ ယုဒ ရှုကာရုတ်သည်လည်းဝန်ခံ ပြီး မှ လူ များမ ရှိစဉ်တွင်ကိုယ်တော် ကို အပ် ခြင်းငှာအဆင်သင့် သော အချိန်ကာလကို ကြို လျက် နေ၏။ ⁷ ပသခါ သိုးသငယ်ကို သတ် ရ သောနေ့တည်းဟူသောအဇုမ ပွဲနေ့ ရောက် သောအခါ၊ ⁸ ကိုယ်တော် က၊ ငါ တို့ စား

ဘို့ရာ သင်တို့သည်သွား ၍
ပသခါ ပွဲကို ပြင်ဆင် ကြလော့ ဟု ပေတရု
နှင့်

ယောဟန် ကို စေလွှတ် တော်မူ၏။ ⁹ သူတို့ကလည်း ၊ အဘယ် အရပ်၌ ပြင်ဆင် စေခြင်းငှာအလိုရှိ တော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက် ကြသော်၊ ¹⁰ ကိုယ်တော်က၊ သင် တို့သည် မြို့ ထဲသို့ ဝင် သောအခါ

ရေ အိုး ဆောင် သောသူ ကိုတွေ့ လိမ့်မည်။ ထိုသူ
နောက် သို့ လိုက်၍ သူဝင် သောအိမ် သို့ ဝင်ပြီးမှ၊ ¹¹ ငါသည် ငါ့
တပည့် တို့နှင့်တကွ ပသခါ ပွဲကိုစား ရသော ဧည့်သည်အခန်း ကား အ
ဘယ်မှာ ရှိ သနည်း။ ဆရာ

က မေး
သည်ဟု အိမ် ရှင် ကို ပြော ကြလော့။ ¹² ထိုသူ သည် ပြင်ဆင် လျက်
ရှိသောအထက်အခန်း ကြီး ကို ပြု လိမ့်မည်။ ထို

အခန်း၌ ပြင်ဆင် ကြလော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ¹³ တပည့် တော်
တို့သည် သွား ၍ စကား

တော်အတိုင်း တွေ့ လျှင် ၊ ပသခါ ပွဲကို ပြင်ဆင် ကြ၏။ ¹⁴ အချိန်
ရောက် မှ

တမန်တော် တစ်ကျိပ်နှစ်ပါးတို့နှင့်အတူ စားပွဲ၌ လျောင်း တော်မူ၍
၊ ¹⁵ ငါ သည် အသေမ

ခံ မှီ ဤ
ပသခါ ပွဲကို သင် တို့နှင့်အတူ စား ခြင်းငှာအလွန် အလိုရှိ လေပြီ။

¹⁶ ငါ ဆိုသည်ကား ၊ ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်၌
ပသခါပွဲမ ပြည့်စုံ မှီတိုင်အောင် ယခုမှစ၍ ဤ ပွဲကို တဖန် ငါမ စား
ရ ဟု မိန့် တော်မူလျက်၊

17 ခွက်ဖလား ကို ယူ

၍

ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ၊ ဤ ခွက်ကို ယူ

၍

အချင်းချင်း ဝေ ကြလော့။ 18 ငါ ဆိုသည်ကား ၊ ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော် မ

တည် မှီတိုင်အောင် ယခု မှစ၍ စပျစ်ရည် ကိုတဖန် ငါ မ သောက်ရ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

19 ထိုအခါ မုန့် ကိုယူ ၍ ကျေးဇူး တော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှမုန့်ကိုဖဲ့ ၍ ၊ ဤ မုန့်ကား သင် တို့အဘို့

အလိုငှာ စွန့် သော ငါ ၏ကိုယ်

ဖြစ် ၏။ ငါ့ ကို အောက်မေ့ ဘို့ရာ ဤသို့ ပြု ကြလော့ ဟု မိန့် တော် မူ၏။

20 ထိုနည်းတူ ညစာစား ပြီးမှ ခွက် ကိုလည်း ယူ၍၊ ဤ ခွက် ကား သင် တို့အဘို့ အလိုငှာ သွန်း သော ငါ ၏ အသွေး ၌ တည်သော ပဋိညာဉ်တရား သစ် ဖြစ်၏။ 21 သို့သော်လည်း ငါ့ ကို အပ်နှံ သော သူ ၏လက် သည် ဤစားပွဲ ပေါ်မှာ ငါ့ လက်နှင့်အတူ ရှိ ၏။ 22 ခွဲခန့် မှတ်သားတော်မူသည်အတိုင်း

လူ သား သည် သွား ရမည်။ သို့သော်လည်း လူ သားကို အပ်နှံ သော သူ

သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

23 တပည့် တော်တို့သည်လည်း

ထိုအမှု ကို အဘယ်သူ ပြု အံ့နည်းဟု အချင်းချင်း မေးမြန်း ကြ၏။

24 ထိုမှတစ်ပါး တပည့်တော်တို့သည် မိမိ

တို့တွင်

အဘယ်သူ သည် သာ၍

ကြီးမြတ်သနည်းဟု အချင်းချင်း ငြင်းခုံ ခြင်းရှိ သည်ဖြစ်၍၊

25 ကိုယ်တော် က၊ လောကီ မင်း တို့သည် အစိုးတရ

ပြုတတ်ကြ၏။ အာဏာ

ထားသောသူ တို့ကိုလည်း

ကျေးဇူး ရှင်ဟူ၍ခေါ်ဝေါ် ကြ၏။ 26 သင် တို့မူကား

ထိုသို့ မ ပြုကြနှင့်၊ သင် တို့တွင်

အကဲအမှုး ပြုသောသူ ကို ငယ်သား ကဲ့သို့ ဖြစ်စေ ။ အုပ်စိုး သော သူ ကိုလည်း

အစေခံ ကဲ့သို့ ဖြစ်စေ။²⁷ အဘယ်သူ သည် သာ၍

ကြီးမြတ်သနည်း။ စားပွဲ ၌ လျောင်းသောသူ သည်ကြီးမြတ်သလော ။ လုပ်ကျွေး သောသူ သည် ကြီးမြတ်သလော။ စားပွဲ ၌ လျောင်းသော သူ သည်ကြီးမြတ်သည်မ ဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း ငါ သည် သင် တို့တွင်

လုပ်ကျွေး သောသူ ကဲ့သို့ ဖြစ် ၏။²⁸ ငါ သည် စုံစမ်း နှောင့်ရှက် ခြင်းကို ခံစဉ် တွင်သင် တို့သည် ငါ ၌မှီဝဲ သောသူ ဖြစ် ရာ၏။²⁹ ငါ့ ခမည်းတော် သည် ငါ့ အား နိုင်ငံ ကို ပေး

တော်မူသည်နှင့်အညီ ၊³⁰ သင်တို့သည် ငါ ၏နိုင်ငံ တွင် ငါ့ စားပွဲ ၌

စား သောက် သောအခွင့်ကို၎င်း၊ တရား ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင် ၍

ဣသရေလ လူတစ်ဆယ်နှစ် မျိုး ကို အုပ်စိုး ရသောအခွင့်ကို၎င်း၊ ငါ သည် သင် တို့အား ပေး မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

³¹ တဖန် သခင်ဘုရားက ၊ ရှိမုန် ၊ ရှိမုန် ၊ ဂျုံဆန် ကို ဆန်ခါ နှင့်ချသကဲ့သို့ စာတန် သည် သင် တို့ကို ချရမည်အကြောင်း အခွင့် တောင်းသည်ဖြစ်၍၊³² သင် ၏ယုံကြည် သောစိတ် မ ပျက်စေခြင်းငှာ ငါ သည် သင့် အဘို့ ဆုတောင်း လေပြီ။ သင် သည် သတိရ

ပြန်သောအခါ

သင် ၏ညီအစ်ကို တို့ကို တည်ကြည် စေလော့ ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

³³ ပေတရုက၊ သခင် ၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော် နှင့်အတူ ထောင် ထဲသို့ ၎င်း ၊ အသေ

သတ်ခြင်းသို့ ၎င်း လိုက် ခြင်းငှာအသင့် ရှိ ပါ၏ဟု လျှောက် လေ သော်၊

³⁴ သခင်ဘုရားက၊

ပေတရု ၊ ငါဆို သည်ကား၊ ယနေ့

တွင် ကြက် မ တွန် မှီ

သင် သည် ငါ့ ကို မသိ

ဟုသုံး ကြိမ်မြောက်အောင် ငြင်းပယ် လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

35 တဖန် မိန့် တော်မူသည်ကား၊ အထက်က ငွေအိတ် ၊ လွယ်အိတ် ၊ ခြေနင်း မ ပါဘဲ သွားကြလော့ဟု သင် တို့ကို ငါစေလွှတ် သောအခါ တစ်စုံတစ်ခု လိုသလော့ဟု မေးလျှင်၊ တစ်စုံတစ်ခုမျှ မ လိုပါဟု လျှောက် ကြသော် ၊ 36 ယခု မူကား

ငွေအိတ် ရှိ သောသူ သည် ယူ
စေ။ လွယ်အိတ် ရှိသောသူသည် ယူစေ။ ဓား

မ ရှိ သော သူ

သည် အဝတ် ကိုရောင်း ၍

ထားကိုဝယ် စေ။ 37 အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူသည်မတရား သော သူတို့နှင့်

ရေတွက် ဝင်ခြင်းသို့ ရောက်၏ဟူသော ကျမ်းစာ ချက်သည် ငါ ၌ ယခုပင် ပြည့်စုံ ရ မည်။ ငါ့ အမှုအရာတို့သည် ပြီးစီး ခြင်းသို့ ရောက် ကြပြီ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

38 ထိုသူ တို့ကလည်း ၊ သခင် ၊ ဓား

နှစ် စင်းရှိပါ၏ဟု လျှောက် လျှင်၊

တန် ပြီ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 39 ထိုနောက်

အလေ့ တော်ရှိသည်အတိုင်း

သံလွင် တောင် သို့

ထွက် ကြ တော်မူ၍၊ တပည့် တော်တို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက် ကြ၏။ 40 ထိုအရပ် သို့

ရောက် တော်မူလျှင် ၊

သင်တို့သည် စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့်

ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း ဆုတောင်း ကြလော့ ဟု မိန့် တော်မူပြီး

မှ၊ 41 တပည့်တော်တို့နှင့်

ကျောက်ခဲ တပစ် လောက်

ခွာသွား ၍

ဒူး ထောက် လျက်၊ 42 အိုအဘ ၊ အလိုတော်ရှိ လျှင်

ဤ ခွက် ကို အကျွန်ုပ် မှ

လွဲ တော်မူပါ။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ် အလိုရှိ

သည်အတိုင်း

မ ဖြစ်ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော် အလိုရှိသည်အတိုင်း ဖြစ် ပါစေသော ဟု ဆုတောင်း တော်မူ၏။ 43 ထိုအခါ

ကောင်းကင်တမန် သည် ထင်ရှား လာ၍ ကိုယ်တော် ကို အားပေး
ရ၏။ 44 ပြင်းစွာ သောဝေဒနာကိုခံ လျက်

အထူးသဖြင့် ကြိုးစား၍

ဆုတောင်း တော်မူ၏။ ချွေး ထွက် တော်မူသည် ကား

၊ မြေ ပေါ်၌ ကျ သော သွေး စက် ခဲကဲ့သို့ ဖြစ်သတည်း။ 45 ထိုသို့
ဆုတောင်း ပြီးမှ ၊ ယေရှုသည်ထ ၍

တပည့် တော်တို့ရှိရာသို့

ပြန် သောအခါ၊ သူ

တို့သည် ဝမ်းနည်းသောစိတ် ရှိသည်နှင့် အိပ်ပျော် လျက် နေကြ
သည်ကို တွေ့ တော်မူလျှင်၊ 46 သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် အိပ်ပျော်
ကြသနည်း။ ထ

ကြ။ စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့်

ကင်းလွတ် မည် အကြောင်း

ဆုတောင်း ကြလော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

47 ထိုသို့ မိန့်တော်မူစဉ် တွင် ပင် တပည့်တော်တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးအဝင်
ဖြစ် သော ယုဒ

ရှုကာရုတ်သည် လူ

အပေါင်း တို့ကို လမ်းပြလျက်လာ ၍ ၊ ယေရှု ကို နမ်း ခြင်းငှာ
ချဉ်းကပ် လေ၏။ 48 ယေရှု ကလည်း ၊

ယုဒါ

သင်သည် နမ်း ခြင်းကို ပြုလျက် လူ

သား ကိုအပ် သလော ဟု မေး တော်မူ၏။ 49 ယေရှု နှင့်အတူ ပါ
သောသူတို့သည် ဖြစ် အံ့သောအမှု ကို မြင် လျှင် ၊ သခင် ၊ အကျွန်ုပ်
တို့သည် ဓား

နှင့်

ခုတ် ရပါမည်လောဟု မေးလျှောက် ပြီးမှ၊ 50 တစ် ယောက်သည်
ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏ ကျွန် တစ် ယောက်ကို ခုတ် သဖြင့်

လက်ျာ နားရွက် ပြတ် လေ၏။ 51 ယေရှု ကလည်း ၊

တန် စေ ဟု မိန့် တော်မူ၍

နားရွက် ကို လက်တော်နှင့်တို့ သဖြင့် အနာကို ပျောက် စေတော်မူ၏။

52 ထိုအခါ အထံ တော်သို့ ရောက်လာ သော ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊
ဗိမာန် တော်မူး ၊ လူ

အကြီးအကဲတို့ အား ယေရှု က၊ သင်တို့သည် ဓားပြ ကို ဖမ်း သကဲ့သို့ ငါ့ကို ဘမ်း အံ့သောငှာဓား နှင့်

ဒုတ် များကို လက်စွဲလျက်လာ ကြသည်တကား။⁵³ ငါ သည် ဗိမာန် တော်၌

သင် တို့နှင့်အတူ ရှိ နေစဉ်အခါသင်တို့သည် ငါ့ ကို မ

ဘမ်း မဆီးကြ။ သို့သော်လည်း ယခု အချိန်ကား

သင် တို့အချိန် ဖြစ် ၏။ မှောင်မိုက် တန်ခိုး လည်းဖြစ်၏ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

⁵⁴ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော် ကို ဘမ်းဆီး ၍

ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏အိမ် သို့

ဆောင်သွား ကြ၏။ ပေတရု

သည်လည်း

သူတို့နှင့် ဝေး

စွာလိုက် လေ၏။⁵⁵ အိမ်ဦး အလယ် ၌

မီး မွေး ပြီးမှ၊ လူများတို့ သည် စုဝေး၍

ထိုင် ကြလျှင်၊ ပေတရု

သည်လည်း သူ

တို့အထဲ ၌ ထိုင်နေ၏။⁵⁶ ထိုသို့ ပေတရု

သည် မီး

အနား မှာ ထိုင် နေသည်ကို အစေအပါး မိန်းမတစ် ယောက်သည်မြင် လျှင် ၊ သူ

ကို စေ့စေ့

ကြည့်၍ ၊ ဤသူ

သည် ယေရှု နှင့်

ပေါင်းဘော်သောသူဖြစ် သည်ဟု ဆို

သော် ၊⁵⁷ ပေတရုက၊ အချင်းမိန်းမ ၊ ထိုသူ

ကို ငါမ သိ ဟု ငြင်း လေ၏။⁵⁸ ထိုနောက် များမကြာ အခြားသော

သူသည် ပေတရု

ကိုမြင် လျှင် ၊ သင် သည်လည်း

ထိုသူ တို့အဝင် ဖြစ်

သည်ဟုဆို သော်၊ ပေတရု

က ၊ အချင်းလူ ၊ ငါသည် သူတို့ အဝင်မ ဟုတ် ဟု ဆို ၏။⁵⁹ တဖန်

တ နာရီလောက် ကြာ ပြီးမှအခြား သောသူ က၊ အကယ်စင်စစ် ဤသူ သည် ယေရှု နှင့်

ပေါင်းဖော်သောသူဖြစ် ၏။ ဂါလိလဲ လူလည်း ဖြစ် ၏ဟု ခိုင်မာ စွာ ဆို လျှင် ၊ ⁶⁰ ပေတရု က ၊ အချင်းလူ ၊ သင်ပြော သောအရာ ကို ငါမ သိ ဟုဆို ၏။ ထိုစကားကိုပြော သော ခဏခြင်း တွင်

ကြက် တွန် လေ၏။ ⁶¹ ထိုအခါ

သခင် ဘုရားသည်လှည့် ၍ ပေတရု

ကို ကြည့် တော်မူ၏။ ကြက်

မ တွန် မှီ သင်သည် သုံး

ကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ ကို ငြင်းပယ် လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူသော စကား ကို ပေတရု

သည် သတိရ

သဖြင့် ၊ ⁶² ပြင် သို့ထွက် ၍

ပြင်းစွာ ငိုကြွေး လေ၏။

⁶³ ယေရှု ကို ကိုင်ဆွဲ သောသူ တို့သည်ကိုယ်တော် ကို ပြက်ယယ်ပြု ၍

ရိုက်ပုတ် ကြ၏။ ⁶⁴ မျက်နှာ တော်ကိုဖုံး ပြီးလျှင် လက်နှင့်ပုတ် လျက်၊ ကိုယ်တော် ကို အဘယ်သူ ပုတ် သည်ကို ပရောဖက် ပြု၍ ဟော တော်မူပါဟုဆို ကြ၏။ ⁶⁵ အခြား သောစကားများ ဖြင့်လည်း

ကိုယ်တော် ကို ကဲ့ရဲ့

၍ ပြောဆို ကြသေး၏။ ⁶⁶ မိုဃ်းလင်း သောအခါ လူ တို့တွင် အကြီးအကဲ ဖြစ်သောသူ ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်းပြု ဆရာ တို့ သည် စည်းဝေး ၍

ကိုယ်တော် ကို လွှတ်တော် သို့

ဆောင်သွား ပြီးလျှင် ၊ ⁶⁷ သင် သည် ခရစ်တော် မှန် လျှင်

ငါ တို့အား ပြော လော့ဟုဆို ကြ၏။ ယေရှုကလည်း ၊ ငါပြော လျှင် သင် တို့ သည် မ

ယုံ ။ ⁶⁸ ငါမေး လျှင် လည်း

သင်တို့သည် မ

ဖြေ ဘဲ၊ ငါ့ကို မ လွှတ်ဘဲနေကြလိမ့်မည်။ ⁶⁹ နောက်၌

လူ သား သည် ဘုရားသခင် ၏ တန်ခိုး တော်လက်ျာ ဘက်၌

ထိုင် တော်မူလတံ့ ဟု မိန့် တော်မူသော်၊ ⁷⁰ ထိုသူအပေါင်း တို့က ၊
 သို့ဖြစ်၍ သင် သည် ဘုရားသခင် ၏ သား
 တော်မှန် သည်တကားဟု ဆို
 ကြလျှင် ၊ သင် တို့ဆို သည်အတိုင်း မှန် သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။
⁷¹ ထိုသူတို့ကလည်း ၊ အဘယ် သက်သေ လို သေး သနည်း။ သူ
 ၏စကား ကို ငါ တို့ကိုယ်တိုင်ကြား ရပြီဟု ဆို ကြ၏။

23

1 ထိုအခါ

မင်း အရာရှိအပေါင်း တို့သည်ထ ၍ ကိုယ်တော် ကို ပိလတ် မင်း
 ထံသို့ ဆောင်သွား ကြပြီးလျှင်၊ ² ဤ သူသည် ပြည်သူ ပြည်သားများ
 ကို လှည့်ဖြား ၍ ၊ မိမိ

သည် ခရစ်တော် တည်းဟူသောရှင်ဘုရင် ဖြစ်
 ကြောင်းကိုဆို လျက် ၊ ကဲသာ

ဘုရင်ကို အခွန် မဆက် နှင့်ဟု မြစ်တား သည်ကို အကျွန်ုပ် တို့တွေ့
 ပါပြီဟု အပြစ်တင် ကြ၏။ ³ ပိလတ် မင်းက၊ သင် သည် ယုဒ

ရှင်ဘုရင် မှန် သလောဟု ယေရှု ကိုမေး လျှင်၊

မင်းကြီး မေးသည်အတိုင်း မှန် သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ⁴ ပိလတ်
 မင်းက ၊ ဤ

သူ ဌ်

အဘယ် အပြစ် ကိုမျှငါမတွေ့ ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့်
 လူ အပေါင်းတို့အား

ပြောဆို လျှင်၊

⁵ ထိုသူ တို့သည် သာ၍ပြင်းစွာသောအသံနှင့် ဟစ်ကြော်လျက် ၊
 ဤသူ

သည် ဂါလိလဲ ပြည်မှစ၍ ဤအရပ် တိုင်အောင် ယုဒ ပြည်၌
 အနှံ့အပြား ဆုံးမဩဝါဒ ပေး၍ လူ

များကိုနှိုးဆော် သောသူ ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ဆို ကြ၏။ ⁶ ပိ

လတ် မင်းသည် ဂါလိလဲဟူသောစကားကိုကြား လျှင် ၊ ထိုသူ
 သည်ဂါလိလဲ လူဖြစ် သလောဟု မေးမြန်း ၍ ၊ ⁷ ဟေရုဒ် မင်းပိုင်

သော သူဖြစ်သည် ကို သိ

သောအခါ

ထိုမင်း ထံသို့ ပို့ စေ၏။ ထို

အခါ

ဟေရုဒ် မင်းသည် ယေရှုရှလင် မြို့၌

ရှိ သတည်း။⁸ ထိုမင်း သည် ယေရှု ကိုမြင် လျှင်

အလွန် ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ အထက်က သိ တင်း

တော်များကိုကြား ၍၊ ကိုယ်တော် ကိုမြင် ခြင်းတကြာမြင့် စွာ အလိုရှိ သည်ဖြစ် ၍၊ ပြ တော်မူသော နိမိတ် လက္ခဏာ တစ်စုံတစ်ခု ကို မြင် ရမည်ဟု မြော်လင့် လျက် နေ၏။⁹ ထိုအခါ

ဟေရုဒ်မင်းသည် ကိုယ်တော် ကို များစွာ မေးမြန်း သော်လည်း အ ဘယ် စကား ကိုမျှ ပြန် တော် မမူ။¹⁰ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးနှင့် ကျမ်းပြု ဆရာတို့သည် ထ

၍

ပြင်းထန် စွာ အပြစ်တင် ကြ၏။¹¹ ဟေရုဒ် မင်းသည် စစ်သူရဲ တို့ နှင့်တကွ ကိုယ်တော် ကို မခန့်မညား ဘဲ ပြက်ယယ်ပြု ၍

တင့်တယ် သော အဝတ် ကို ဝတ် စေပြီးမှပီလတ် မင်းထံသို့ပို့ ပြန်စေ၏။¹² ထိုနေ့ ၌

ပီလတ် မင်းနှင့်

ဟေရုဒ် မင်းတို့သည် အချင်းချင်း အဆွေ ဖွဲ့ ကြ၏။ အထက် က ရန်ဘက် ဖြစ် ကြ သတည်း။¹³ တဖန်

ပီလတ် မင်းသည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊¹⁴ ပြည်သူပြည်သား များ ကို ပုန်ကန် စေသောသူကဲ့သို့ ဤ လူ ကို သင်တို့သည် ငါ့ ထံသို့ပို့ဆောင် ကြသည် ဖြစ် ၍ ၊ သင် တို့ရှေ့ မှာ ငါ စစ်ကြော သော်လည်း၊ သင်တို့ တင် သောအပြစ် တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ

သူ ၌ ငါမတွေ့ ။¹⁵ ဟေရုဒ် မင်းသည်လည်း မ တွေ့။ ထိုမင်း ထံသို့ ငါ ပို့ စေပြီ။ ဤသူ

သည် အသေ

သတ်ခြင်းကို ခံထိုက် သော အမှုတစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ မ

ပြု ။¹⁶ ထိုကြောင့်

သူ ကို ငါဆုံးမ ၍ လွှတ် မည်ဟု ဆို လေ၏။¹⁷ ထိုပွဲ၌ လူများတို့ အား တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူကို မလွှတ်ဘဲမနေရသတည်း။

¹⁸ လူအပေါင်းတို့က၊ ထို

သူကို ထုတ် ပါလော့။ အကျွန်ုပ် တို့အား ဗာရဗုဗ

ကို လွတ် ပါလော့ဟု တစ်ညီတစ်ညွတ် တည်း ဟစ်ကြော် ကြ၏။
 19 ထို ဗာရုဗုဗကား၊ မြို့ ၌
 ပုန်ကန် ခြင်းအပြစ်၊ လူ
 အသက်ကို သတ်ခြင်းအပြစ်ကြောင့်
 ထောင် ထဲ၌ လှောင်
 ထားသောသူဖြစ် သတည်း။ 20 ပိလတ် မင်းသည် ယေရှု ကို လွတ်
 ချင် သောကြောင့် သူ
 တို့အားတစ်ဖန် ပြောဆို လေ၏။ 21 သူတို့ကလည်း၊ ထိုသူ
 ကို လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက်ထားပါ။ ရိုက် ထားပါဟု ဟစ်ကြော်
 ကြ၏။ 22 ပိလတ်မင်းက၊ ထိုသူ
 သည် အဘယ် အပြစ် ကို ပြု ဘိသနည်း။ သေ
 ထိုက်သောအပြစ် တစ်စုံတစ်ခု မျှသူ ၌
 ငါမတွေ့ ။ ထိုကြောင့်
 သူ့ ကို ငါဆုံးမ ၍ လွတ် မည်ဟု သုံး
 ကြိမ်မြောက်အောင်ဆို လျှင်၊ 23 လူများတို့သည် ထိုသူ
 ကို လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက်ထားစေခြင်းငှာကြီးစွာ သောအသံ နှင့်
 ကျပ်ကျပ် တောင်း သဖြင့်၊ သူ
 တို့၏အသံ နှင့်
 ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့၏အသံသည် နိုင် လေ၏။ 24 ပိလတ် မင်း
 သည်လည်း
 သူ တို့တောင်း သည့်အတိုင်း ဖြစ် စေခြင်းငှာစီရင် ၍၊ 25 ပုန်ကန်
 ခြင်းအပြစ်၊ လူ
 အသက်ကိုသတ်ခြင်းအပြစ်ကြောင့် ထောင် ထဲမှာ လှောင် ထားသော
 သူ ကို လူ များတောင်း သည်အတိုင်း
 လွတ် ပြီးမှ ၊ ယေရှု ကို သူ
 တို့ အလို
 သို့အပ် လိုက်လေ၏။
 26 ကိုယ်တော် ကို ထုတ်သွား ကြစဉ်၊ ရှိမုန် အမည်ရှိသော ကုရေနေ
 ပြည်သားတစ် ယောက်သည် တောရွာ မှ
 လာ သည်ကို သူတို့သည်တွေ့လျှင်၊ ဘမ်းဆီး၍ ယေရှု နောက်
 တော်၌ လက်ဝါးကပ်တိုင် တော်ကို ထမ်း စေကြ၏။ 27 နောက် တော်၌
 လိုက်သောလူ များ အပေါင်း တို့တွင်၊ ကိုယ်တော် ကြောင့် ငိုကြွေး

မြည်တမ်း သော မိန်းမ အချို့ပါ၏။²⁸ ထိုသူ တို့ကို ယေရှု သည် လှည့် ကြည့် ၍ ၊ ယေရှုရှုလင် မြို့သမီး တို့၊ ငါ့ ကြောင့်

မ ငိုကြွေး ကြနှင့်။ မိမိ

တို့နှင့်

မိမိ တို့သား များကြောင့်

ငိုကြွေး ကြလော့။²⁹ အကြောင်းမူကား ၊ မြို့ သော မိန်းမသည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။ ပဋိသန္ဓေ

မ ယူဘူးသောဝမ်း နှင့်

သူငယ်မ စို့ဘူး

သောသားမြတ် သည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟု ပြော ရသောနေ့ရက် ကာလ ရောက် လိမ့်မည်။³⁰ ထိုအခါ

သူတို့က၊ အိုတောင် များတို့၊ ငါ တို့အပေါ်သို့ ကျ ကြပါ။ အိုကုန်း များ တို့၊ ငါ တို့ကို ဖုံးအုပ် ကြ ပါဟု ခေါ်ကြလိမ့်မည်။³¹ အကြောင်းမူကား

၊ စိမ်း သောအပင် ကို ဤသို့

ပြု ကြလျှင် ၊ ခြောက် သောအပင် ၌

အဘယ်သို့ ဖြစ် လိမ့်မည်နည်း ဟု မိန့် တော်မူ၏။

³² ထိုအခါ

ကိုယ်တော် နှင့်အတူ လူဆိုး နှစ် ယောက် တို့ကိုလည်း

သတ် အံ့သောငှာထုတ်သွား ကြ၏။³³ ကရာနိ အမည် ရှိသောအရပ် သို့

ရောက် ကြသော် ၊ ကိုယ်တော် နှင့်တကွ ထိုလူဆိုး တို့ကို လက်ျာ တော်ဘက်၌ တစ် ယောက်၊ လက်ဝဲ တော်ဘက်၌ တစ် ယောက်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက်ထားကြ၏။

³⁴ ယေရှု ကလည်း၊ အိုအဘ ၊ သူ

တို့၏ အပြစ်ကိုလွှတ် တော်မူပါ။ သူတို့သည် ကိုယ်ပြု သောအမှုကို မ သိ ကြ ဟု မြွက်ဆို တော်မူ၏။ အဝတ် တော်ကိုလည်း စာရေးတံ

ချ ၍ ဝေဖန် ကြ၏။³⁵ လူ များတို့သည်လည်း

ကြည့်ရှု လျက် ရပ် နေကြ၏။ ထိုသူတို့နှင့်အတူမင်းအရာရှိ တို့က၊ ဤသူသည် သူတစ်ပါး တို့ကိုကယ်တင် တတ်၏။ ခရစ်တော် တည်း ဟူသောဘုရားသခင် ရွေးချယ် တော်မူသောသူ မှန်လျှင်

ကိုယ် ကိုကယ်တင် ပါလေစေဟူ၍ပြက်ယယ်ပြု ကြ၏။³⁶ စစ်သူရဲ တို့သည်လည်း လာ ၍

ပိုးရည် ကို ကပ် ပေးလျက်၊ ³⁷ သင် သည် ယုဒ

ရှင်ဘုရင် မှန် လျှင်

ကိုယ် ကို ကယ်တင် လော့ဟူ၍ ပြက်ယယ်ပြု လျက် ဆို ကြ၏။

³⁸ ခေါင်း တော်ပေါ်မှာ တပ်၍

အပြစ်ဖော်ပြ သော ကမုဗည်းလိပ် စာချက်ဟူမူကား ၊ ဤသူ

သည် ယုဒ

ရှင်ဘုရင် ပေတည်းဟု ဟေဗြဲဘာသာ၊ ဟေလသဘာသာ၊ ရောမ
ဘာသာအားဖြင့်ရေး၍ ခေါင်းတော်ပေါ်မှာတပ် သတည်း။

³⁹ ဆွဲ ထားသော လူဆိုး

နှစ်ယောက်တွင်

တစ် ယောက်က၊ သင် သည် ခရစ်တော် မှန် လျှင် ကိုယ် ကို၎င်း ၊ ငါ
တို့ ကို၎င်း၊ ကယ်တင် လော့ဟု ကိုယ်တော် ကို ကဲ့ရဲ့

၍ ဆို လေ၏။ ⁴⁰ တစ် ယောက်မူကား ၊ မိမိ

အဘော်ကိုဆုံးမ ၍၊ သင် သည် ဤသူနည်းတူ အပြစ် ဒဏ်ခံလျက်
ပင်

ဘုရားသခင် ကို မ

ကြောက် သလော။ ⁴¹ ငါ တို့သည် ကိုယ်ပြု မိ သောအပြစ်နှင့်
အလျောက် ခံရ သည်ဖြစ်၍တရားသဖြင့်

ခံရ ကြ၏။ ဤ

သူမူကား အဘယ် အပြစ် ကိုမျှမပြု ဟုဆို ပြီးလျှင်၊ ⁴² သခင်၊
ကိုယ်တော် သည် နိုင်ငံ တော်တည် လျက်ကြွလာ တော်မူသောအခါ

အကျွန်ုပ် ကို အောက်မေ့ တော်မူပါဟု ယေရှု ကို လျှောက်ဆို ၏။

⁴³ ယေရှုကလည်း ၊

ငါ အမှန် ဆိုသည်ကား၊ ယနေ့

တွင် သင်သည် ငါ နှင့်အတူ ပရဒိသု ဘုံ၌ ရှိ လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်
မူ၏။ ⁴⁴ ထိုအချိန်သည် မွန်းတည့် အချိန် လောက် ဖြစ် ၍

သုံးချက်တီး အချိန် တိုင်အောင် မြေ တပြင်လုံး ၌

မှောင်မိုက် အတိ ဖြစ် လေ၏။ ⁴⁵ နေ အရောင်ကွယ်ပျောက် လေ၏။

ဗိမာန် တော်၏ ကုလားကား

သည် နှစ် ဖြာကွဲ လေ၏။ ⁴⁶ ယေရှု သည်လည်း

ကြီး သော အသံ နှင့် ကြွေးကြော် တော်မူပြီးလျှင်၊ အို အဘ ၊
အကျွန်ုပ် စိတ် ဝိညာဉ်ကို ကိုယ်တော် လက် ၌

အကျွန်ုပ်အပ် ပါ၏ ဟု မိန့် တော်မူလျက်

အသက် ချုပ်တော်မူ၏။⁴⁷ ထို အခြင်းအရာ တို့ကို တပ်မှူး သည် မြင် လျှင် ၊ စင်စစ် ဤသူ သည် ဖြောင့်မတ် သောသူမှန်ပေ ၏ဟုဆို ၍ ဘုရားသခင် ကို ချီးမွမ်း လေ၏။⁴⁸ ထို အမှု ကို အကြည့်အရှု လာ သောသူအပေါင်း တို့သည် ထို

အခြင်းအရာများ ကိုမြင် လျှင် ၊ ရင်ပတ် ကို ခတ် ၍ ပြန်သွား ကြ၏။⁴⁹ ဂါလိလဲ ပြည်မှ

နောက် တော်သို့လိုက်လာသော မိန်းမ တို့နှင့် ကိုယ်တော် ကို သိကျွမ်း သောသူအပေါင်း တို့သည်လည်း အဝေး က ကြည့်ရှု ၍ ရပ် နေကြ၏။

⁵⁰ ထိုအခါ

ယုဒ ပြည်အရိမသဲ မြို့သား ယောသပ် အမည် ရှိ သော လွတ်တော် အရာရှိ တစ် ယောက် သည်၊ အခြားသော လွတ် အရာရှိ တို့၏ တိုင်ပင် စီရင်ခြင်းကို ဝန်ခံ သောသူ မ ဟုတ် ၊⁵¹ ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော် ကို မြော်လင့် သော သူတော်ကောင်း သူတော်မြတ် ဖြစ် သည်နှင့်

ပိလတ် မင်းထံသို့ဝင် ၍၊⁵² ယေရှု ၏အလောင်း တော်ကို တောင်း လေ၏။⁵³ အလောင်း တော်ကို ချ ၍ ပိတ်ချော နှင့် ပတ်ရစ် ပြီးလျှင် ၊ တစ်ယောက် ကိုမျှ မ

သင်္ဂြိုဟ် ဘူး သော ကျောက်

သင်္ချိုင်း တွင်း၌

ထား လေ၏။⁵⁴ ထိုနေ့ ကား

အဘိတ်နေ့ ဖြစ် ၍

ဥပုသ်နေ့ အချိန် နီး သတည်း။⁵⁵ ဂါလိလဲ ပြည်က

ကိုယ်တော် နှင့်အတူလာ သောမိန်းမ များသည် သင်္ချိုင်း တော်ကို၎င်း ၊ အလောင်း တော်ကို အဘယ်သို့ ထား သည် ကို၎င်း အကြည့်အရှု လိုက်လာ ကြ၏။⁵⁶ ထိုနောက်မှပြန်သွား ပြီးလျှင်ဆီမွှေး နှင့်

နံ့သာမျိုး ကို ပြင်ဆင် ၍ ပညတ် တော်အတိုင်း

ဥပုသ်နေ့ ၌

အလုပ်မလုပ်ဘဲ နေ ကြ၏။

24

¹ ခုနစ်ရက် တွင် ပဌမ

နေ့ရက်အာရုဏ်တက် သောအချိန်၌ ၊ ထိုမိန်းမတို့သည် အခြားသော မိန်းမတို့နှင့်တကွ မိမိတို့ ပြင်ဆင် သောနံ့သာမျိုး ကို ဆောင် လျက် သင်္ချိုင်း တော်သို့

သွား ကြ၏။² ရောက်သောအခါတွင်းဝ ၌ ပိတ်သောကျောက် သည် လိမ့် လန်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့မြင် ၍

အတွင်း သို့ ဝင် သော် ၊³ သခင် ယေရှု ၏အလောင်း တော်ကို မ တွေ့ ကြ။⁴ ထို အကြောင်း ကြောင့် သူ

တို့သည် တွေးတော သောစိတ်ရှိ စဉ်တွင် ၊ လူ နှစ် ယောက်တို့သည် ပြုံးပြုံးပြက်ပြက် သော အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်

လျက် ပေါ်လာ၏။⁵ ထိုမိန်းမ တို့သည် ကြောက်လန့် သောစိတ်နှင့် ငံ့ ၍ နေ စဉ်တွင်၊ ထိုသူတို့က၊ သင်တို့သည် အသေ

ကောင်ရှိရာ အရပ်၌ အသက် ရှင်သောသူ ကို အဘယ်ကြောင့် ရှာ ကြသနည်း။⁶ ဤ အရပ်၌မ ရှိ ၊ ထမြောက် တော်မူပြီ။⁷ လူ သား သည် ဆိုး

သောသူ တို့လက် သို့ အပ်နှံ ခြင်း၊ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်။ သုံး

ရက်မြောက်သောနေ့ ၌ ထမြောက် လိမ့်မည်ဟု ဂါလိလဲ ပြည်၌ ရှိ တော်မူစဉ် သင် တို့အား

မိန့် တော်မူသောစကားကို အောက်မေ့ ကြဦးဟု ဆို

ကြသည်ရှိသော် ၊⁸ ထိုမိန်းမတို့သည် စကား တော်ကို သတိရ

၍ ၊⁹ သင်္ချိုင်း တော်က ပြန် လျှင် ထို အကြောင်းအရာအလုံးစုံ တို့ကို တစ်ကျိပ် တစ်ပါးသောသူ မှစ၍

ကြွင်း သော တပည့်တော်ခါးအပေါင်း တို့အား ပြန်ကြား ကြ၏။¹⁰ ထို အကြောင်းအရာကို တမန်တော် တို့အား

ပြော သောသူကား၊ မာဂဒလ မာရီ ၊ ယောဟနန

၊ ယာကုပ် ၏ အမိဖြစ်သောမာရီ မှစ၍ အခြား သောမိန်းမများဖြစ်

သတည်း။¹¹ သူ တို့၏စကား ကို ဒဏ္ဍာရီ စကားကဲ့သို့ ထင်မှတ် ၍

တမန်တော် တို့သည် မ ယုံကြ။ ¹² သို့သော်လည်း ပေတရု သည်ထ
၍ သင်္ချိုင်း တော်သို့

ပြေး လေ၏။ ရောက်သောအခါ ငုံ့

ကြည့်၍

ပိတ်

ပုဆိုးသာ ရှိရစ်သည်ကို မြင် လျှင်၊ ထို

အကြောင်းအရာကို အံ့ဩ

၍

မိမိ အိမ်သို့

ပြန်သွား ၏။

¹³ ထိုမှတစ်ပါး ၊ တပည့် တော်နှစ် ယောက်တို့သည် ယေရုရှလင် မြို့
နှင့်

ခရီး လေးတိုင် ကွာ သောဧမောက်

အမည် ရှိသောရှာ သို့ ထို နေ့ ၌ သွားကြစဉ်တွင်၊ ¹⁴ ဖြစ်ခဲ့ ပြီးသော
အကြောင်း အရာအလုံးစုံ တို့ကို အချင်းချင်း ဆွေးနွေး ပြောဆို ကြ၏။

¹⁵ ထိုသို့ ဆွေးနွေး ပြောဆို ကြစဉ် တွင်၊ ယေရှု သည် ချဉ်းကပ် ၍
သူ တို့နှင့်အတူကြွ တော်မူ၏။ ¹⁶ ထိုသူ တို့သည် မျက်စိ ချုပ် လျက်

ရှိ၍၊ ကိုယ်တော် ဖြစ်သည်ကို မ

သိ ကြ။ ¹⁷ ကိုယ်တော်ကလည်း၊

သင်တို့သည် ခရီးသွား လျက် အချင်းချင်း ဆွေးနွေး သောစကား
ကား၊ အဘယ်သို့ သော စကားနည်း။ အဘယ်ကြောင့်မျက်နှာ ညှိုးငယ်

ကြသနည်း ဟု မေး တော်မူလျှင် ၊ ¹⁸ သူ တို့တွင် ကလောဖ

အမည် ရှိသောသူက၊ သင် သည် ယေရုရှလင် မြို့၌

ဧည့်သည် ဖြစ်လျက်သာ

ယခု

အခါ

ထိုမြို့ ၌

ဖြစ်ခဲ့ ပြီးသော အကြောင်း အရာတို့ကို မ

သိ သလောဟု ပြောဆို ၏။

¹⁹ ကိုယ်တော်

ကလည်း ၊ အဘယ် အကြောင်း အရာနည်း ဟု မေး

တော်မူလျှင် ၊ ထိုသူတို့က၊ နာဇရက် မြို့သားယေရှု ၏ အကြောင်း
အရာ ပေတည်း။ ထိုသူ သည် ဘုရားသခင် ရှေ့ ၊ လူ

အပေါင်း တို့ရှေ့မှာ၊ နှုတ် သတ္တိ၊ လက် သတ္တိ နှင့်
ပြည့်စုံ သော ပရောဖက် ဖြစ် ၏။²⁰ ထိုသူ ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်
အကြီးနှင့်

ငါ တို့မင်း များသည် အသေ
သတ်ခြင်းကို ခံစေခြင်းငှာ အပ်နှံ ၍
လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ကွပ်မျက် ကြပြီ။²¹ ထိုသူ သည် ဣသရေလ
အမျိုးကို ရွေးနှုတ် အံ့သောသူ ဖြစ် သည်ဟု ငါ တို့သည် အထက်က
မြော်လင့် ကြ ပြီ။ ထိုမျှမက ဤ အကြောင်း အရာ ဖြစ်၍ယခု သုံး ရက်
ရှိ ပြီ။²² ငါ တို့၏ အပေါင်း အဘော် မိန်းမ အချို့ တို့ သည်လည်း

သင်္ချိုင်း တော်သို့
စောစော သွား ၍ ၊²³ အလောင်း တော်ကို မ
တွေ့ လျှင် ၊ သခင် ယေရှုသည် အသက် ရှင်တော်မူ သည်ဟု ပြော
သော ကောင်း ကင်တမန် ထင်ရှားရာ ရှုပါရုံ ကို မိမိတို့ မြင် ကြောင်း
ကို ပြန်လာ ၍ ပြောဆို သဖြင့် ၊ ငါ တို့သည် မိန်းမော တွေဝေခြင်း ရှိ
ကြ၏။²⁴ ထိုအခါ ငါ တို့တွင်

အချို့ သောသူ တို့သည် သင်္ချိုင်း တော်သို့ သွား ၍
မိန်းမ တို့ပြောဆို သည်အတိုင်း
တွေ့

သော်လည်း၊ ကိုယ်တော် ကို မ
မြင် ရဟု ပြောဆိုကြ၏။²⁵ ကိုယ်တော် ကလည်း ၊ ပရောဖက်
ဟောပြော သောစကားများ ကို ယုံ

နိုင်အောင် ဉာဏ် မရှိ၊ စိတ် ခိုင်မာသောသူတို့၊²⁶ ခရစ်တော် သည်
ဤသို့ပင်အသေခံ ၍

မိမိ ဘုန်း စည်းစိမ်တော် ကို ဝင်စား ရမည်မ ဟုတ်လော ဟု မိန့်
တော်မူ၏။

²⁷ ထိုအခါ
မောရှေ့ ၏ကျမ်းစာမှ စ ၍ပရောဖက် တို့၏ ကျမ်းစာများ ၌
ကိုယ်တော် ကိုရည်မှတ် ၍ ရေးထားသမျှ သော ကျမ်းစာ ချက်
အနက်ကို ရှင်းလင်းစွာဖော်ပြ တော်မူ၏။²⁸ ထို တပည့်တော် တို့သည်
သွား သောရွာ အနီး သို့

ရောက်သောအခါ ၊ ကိုယ်တော် သည် ထိုရွာ ကိုလွန်၍ သွား အံ့သော
အခြင်းအရာကို ပြ တော်မူလျှင် ၊²⁹ ထိုသူတို့က အကျွန်ုပ် တို့နှင့်အတူ

ဝင်၍ နေ

ပါ။ ညဦးယံ

အချိန်ရှိ ပြီ။ မိုး

လည်းချုပ် ပါသည်ဟူ၍ ကိုယ်တော် ကို ကျပ်ကျပ်သွေးဆောင်
ကြ၏။ ထိုကြောင့်

သူ တို့နှင့်အတူ နေ ခြင်းငှာဝင် တော်မူ၏။³⁰ စားပွဲ၌ သူ

တို့နှင့်အတူ လျောင်း တော်မူစဉ် ၊ မုန့် ကိုယူ ၍ ကျေးဇူး တော်ကို
ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့ ၍ သူ

တို့ အား ပေး တော်မူသည်တွင်၊³¹ သူ တို့သည် မျက်စိ ပွင့်လင်း ၍
ကိုယ်တော် ဖြစ်သည်ကို သိ

ကြ၏။ ထိုအခါ

ကိုယ်တော် သည် ကွယ် တော်မူ၏။³² တပည့်တော်တို့ကလည်း ၊
လမ်း ခရီး၌

ငါ တို့နှင့်ဟောပြော ၍ ကျမ်းစာ အနက်ကို ဖွင့်ပြ တော်မူသောအခါ
၊ ငါ တို့ စိတ် နှလုံးသည် ယိုဖိတ် မ တတ်ဖြစ် သည်မဟုတ်လော ဟု

အချင်းချင်း ပြောဆို ကြ၏။³³ ထို တပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့သည်
ချက်ခြင်း ထ ၍

ယေရှုရှလင် မြို့သို့

ပြန် ပြီးမှ၊ တစ်ကျိပ် တစ်ပါးသော သူတို့သည် အပေါင်းအဘော် တို့
နှင့်အတူ စုဝေး လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ ကြ၏။³⁴ စုဝေးသောသူတို့က

လည်း၊ သခင် ဘုရားသည် အမှန် ထမြောက် တော်မူပြီ။ ရှိမုန့် အား
ကိုယ်ကိုပြ တော်မူပြီဟုပြောဆို လျှင် ၊³⁵ ထိုတပည့် တော်နှစ်ယောက်

တို့သည် လမ်း ၌
ဖြစ်သောအကြောင်းအရာကို၎င်း၊ မုန့် ကိုဖဲ့ စဉ် တွင်ထင်ရှား တော်မူ
ကြောင်းကို၎င်း၊ ပြန်ကြား ကြ၏။

³⁶ ထိုသို့ အချင်းချင်း ပြောဆို သောအခါ ၊ ယေရှု သည်သူ တို့
အလယ် ၌

ရပ် တော်မူလျက်၊ သင် တို့အား ငြိမ်သက် ခြင်းဖြစ်စေသတည်း ဟု
မိန့် တော်မူ၏။³⁷ တပည့်တော်တို့သည် တစ္ဆေ

ကိုမြင် သည်ဟု စိတ်ထင် နှင့်

ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့ ခြင်းသို့ ရောက် ကြ၏။³⁸ ကိုယ်တော်က
လည်း၊ အဘယ်ကြောင့် အထူးထူး အထွေထွေ ဝေသော စိတ် ရှိ ကြ

သနည်း။ 39 ငါ့ လက် ကို ကြည့် ကြလော့။ ငါ့ ခြေ ကိုလည်း

ကြည့်ကြလော့။ ငါ့ ကိုယ် ပင်ဖြစ် ၏။ ငါ့ ကို ကြည့်ရှု စမ်းသပ် ကြ
လော့။ ငါ သည် သင်တို့မြင် သည်အတိုင်း

အရိုး

အသား နှင့် ပြည့်စုံ ၏။ တစ္ဆေ

မည်သည်ကား ဤကဲ့သို့မ ပြည့်စုံ ဟု မိန့် တော်မူလျက်၊ 40 လက်
တော်ခြေ တော်တို့ကို တပည့် တော်တို့အား ပြ တော်မူ၏။ 41 ထိုသူ
တို့သည် အံ့ဩ

၍

ဝမ်းမြောက် သောအားဖြင့် မ ယုံနိုင်ဘဲ နေသေး

သောအခါ ၊ သင်တို့၌ စားစရာ

တစ်စုံတစ်ခု ရှိ သလော ဟု မေး တော်မူလျှင်၊ 42 ငါး ကင် တ ပိုင်း
နှင့်

ပျားလပို့ကို ကပ်ပေး ကြ၏။ 43 ကိုယ်တော်သည် ယူ

၍

သူ တို့ရှေ့ မှာစား တော်မူ၏။ 44 တဖန် မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ မော
ရှေ ၏ပညတုတိ ကျမ်းစာ၌ ၎င်း ၊ ပရောဖက် တို့၏ ကျမ်းစာ ၌၎င်း၊
ဆာလံ ကျမ်းစာ ၌၎င်း၊ ငါ့ ကို ရည်မှတ် ၍

ရေးထားသမျှ သောအချက် တို့သည် ပြည့်စုံ ရ မည်ဟု ငါ သည်
သင် တို့နှင့် အတူ ရှိ စဉ်အခါ သင် တို့အား ဟောပြော သော
အကြောင်းအရာတို့ကား ဤ အကြောင်းအရာပေတည်း ဟု မိန့် တော်
မူ၏။ 45 ထိုအခါ ကျမ်းစာ ကို နားလည် စေခြင်းငှာတပည့် တော်
တို့၏ ဉာဏ် ကို ဖွင့် တော်မူလျှင်၊ 46 ဤသို့ ကျမ်းစာ လာ၏။ ဤသို့
ခရစ်တော် သည် အသေခံ

၍

သုံး ရက်မြောက်သောနေ့ ၌ သေ

ခြင်းမှ

ထမြောက် ရမည်။ 47 ခရစ်တော် ၏ အခွင့် အားဖြင့် နောင်တ တရား
နှင့်

အပြစ် လွတ် ခြင်းတရားကို

ယေရှုလင် မြို့မှ စ သောလူမျိုး တကာ တို့အား

ဟောပြော ရမည်။ 48 သင် တို့သည်လည်း ဤ

အကြောင်းအရာတို့၏ သက်သေ ဖြစ်ကြ၏။ 49 ငါ့ ခမည်းတော် ၏ ဂတိ

ရှိသည်အတိုင်း

သင် တို့၌

ငါ ပြု ဦးမည်။ သို့ဖြစ်၍ သင် တို့သည် ကောင်းကင် က

တန်ခိုး ကို မ

ခံ မှီတိုင်အောင်ယေရုရှလင်မြို့ ၌

နေ ကြဦးလော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 50 ထိုနောက်

တပည့် တော်တို့ကို ယေရုရှလင်မြို့ပြင် ၊ ဗေသနီ

ရွာတိုင်အောင် ဆောင်သွား တော်မူပြီးမှ၊ လက် တော်ကို ချီ ၍

ကောင်းကြီး ပေးတော်မူ၏။ 51 ထိုသို့

ကောင်းကြီး ပေးတော်မူစဉ် တွင်၊ တပည့် တော်တို့နှင့် ခွာ ၍

ကောင်းကင် ဘုံသို့

ဆောင်ယူ ခြင်း ကို ခံ တော် မူ၏။ 52 တပည့် တော် တို့သည်

ကိုယ်တော် ကို ပြပ်ဝပ် ကိုးကွယ်ပြီးမှ အလွန် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ခြင်းနှင့်

ယေရုရှလင် မြို့သို့

ပြန်သွား ကြ၏။ 53 ဘုရားသခင် ကို အံ့ဩချီးမွမ်း လျက် ဗိမာန်

တော်သို့

ရောက်မြဲ ရောက်ကြ ၏။

ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်။

1 အစအဦး ၌

နှုတ်ကပတ် တော်ရှိ ၏။ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ဘုရားသခင် နှင့် အတူ ရှိ ၏။ နှုတ်ကပတ် တော် သည်လည်း

ဘုရားသခင် ဖြစ် တော်မူ၏။ 2 ထိုနှုတ်ကပတ် တော်သည် အစအဦး ၌

ဘုရားသခင် နှင့်အတူ ရှိ ၏။ 3 နှုတ်ကပတ်တော်သည် ခပ်သိမ်း သော အရာ တို့ကို ဖန်ဆင်း တော် မူ၏။ ဖန်ဆင်း တော် မူ ခြင်း နှင့် ကင်းလွတ် လျက် ဖြစ် သော အရာ တစ်စုံတစ်ခု မျှ မ ရှိ။ 4 ထို

နှုတ်ကပတ် တော်၌

အသက် ရှိ ၏။ ထိုအသက် သည်လည်း

လူ တို့၏အလင်း ဖြစ် ၏။ 5 ထိုအလင်း သည် မှောင်မိုက် ၌ လင်း ၍ မှောင်မိုက် သည် မ

ခံ မယူ။ 6 ယောဟန် အမည် ရှိသော သူ

တစ်ယောက်ကို ဘုရားသခင် စေလွှတ် တော်မူ၏။ 7 ထိုသူ ကိုလူအ ပေါင်း တို့သည် အမှီပြု ၍ယုံကြည် ခြင်းသို့ ရောက်မည်အကြောင်း

ထိုသူ သည် သက်သေခံ ဖြစ်၍၊ အလင်း တော်၏အကြောင်း ကို သက်သေခံ ခြင်းငှာ လာ ၏။ 8 ထိုသူ သည် အလင်း တော်မ ဟုတ် ။ အလင်း တော်၏အကြောင်း ကို သက်သေခံ ခြင်းငှာ သာ လာ၏။

9 ဟုတ်မှန် သောအလင်း မူကား၊ ဤလောက

သို့ ကြွလာ လျက် ခပ်သိမ်း သောလူ အပေါင်းတို့အား အလင်း ကို ပေးသော

သူဖြစ် သတည်း။ 10 ထိုသူသည်ဤလောက ၌ ရှိ တော်မူပြီ။ ဤ လောက

ကိုလည်း

ဖန်ဆင်း တော်မူပြီ။ သို့သော်လည်း ဤလောက သည် ထိုသူ ကိုမ သိ ။ 11 သူသည်မိမိ ဒေသအရပ်သို့ ကြွလာ သော်လည်း၊ မိမိ

လူမျိုးတို့သည် သူ

ကိုလက် မ ခံဘဲနေကြ၏။ 12 ထိုသူ ကိုလက်ခံ သမျှ သောသူတည်း ဟူသောကိုယ်တော် ကို ယုံကြည် သောသူ တို့အား၊ ဘုရားသခင် ၏ သား

ဖြစ် ရသောအခွင့် ကို ပေး တော်မူ၏။¹³ ထိုသား တို့မူကား၊ လူမျိုး နှင့်စပ်ဆိုင် ၍ ဘွားသောသားမ ဟုတ်။ မေထုန် သံဝါသအားဖြင့် ဘွား သော သားမ ဟုတ်။ လူ့

အလိုအလျောက်ဘွားသောသားမဟုတ်။ ဘုရားသခင် ဘွား တော်မူ သောသားဖြစ်သတည်း။¹⁴ နှုတ်ကပတ် တော်သည်လည်း

လူ့ ဇာတိအဖြစ် ကို ခံယူ၍၊ ကျေးဇူး တော်နှင့် ၎င်း၊ သစ္စာ တော်နှင့်၎င်း ပြည့်စုံ လျက်

ငါ တို့တွင် တည်နေ တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ခမည်းတော် ၌ တစ်ပါး တည်း သောသားတော်၏ ဘုန်း ကဲ့သို့ သူ ၏ဘုန်း တော်ကို ငါတို့သည် မြင် ရကြပြီ။

¹⁵ ယောဟန် သည် ထိုသခင် ၏အကြောင်း ကို သက်သေခံ ၍ ကြွေးကြော် သည်ကား၊ ငါ့ နောက် ကြွလာ သောသူ သည် ငါ မ ရှိမှီ ရှိ နှင့်သည်ဖြစ် ၍၊ ငါ့ ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သည်ဟု ငါဆိုရာ၌၊ ထိုသူ ကိုဆိုလို သည်ဟု သက်သေခံလေ၏။¹⁶ ထိုသူ ၏ပြည့်စုံ ခြင်းမှ လည်းကျေးဇူး တစ်ပါး၌ ထပ်ဆင့် ၍ ကျေးဇူး တစ်ပါးကိုငါ တို့ရှိသမျှ သည်ခံရ ကြပြီ။¹⁷ အကြောင်းမူကား ၊ ပညတ် တရားတော်ကို မောရှေ လက်တွင်ပေး တော်မူ၏။ ကျေးဇူး တရားနှင့် သစ္စာ

တရားမူကား ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ဖြစ် သတည်း။¹⁸ ဘုရားသခင် ကို အဘယ်သူ မျှ မမြင် စဖူး သော်လည်း၊ ခမည်းတော် ၏ရင်ခွင် ၌ ရှိ သော တစ်ပါးတည်း သောသားတော်သည် ဘုရားသခင် ကို ထင်ရှား စေတော်မူပြီ။¹⁹ ယုဒ လူတို့က၊ သင် သည်အဘယ်သူ နည်းဟု ယော ဟန် ကိုမေးမြန်း စေခြင်းငှာ ယဇ် ပုရောဟိတ်နှင့်

လေဝီ လူတို့ကို ယေရုရှလင် မြို့မှ

စေလွှတ် သောအခါ ၊ ယောဟန် သည် သက်သေခံ လေသည်မှာ၊²⁰ ငါ သည် ခရစ်တော် မ ဟုတ် ဟု ထိမ်ဝှက် ခြင်းမ ရှိ။ အတည့် အလင်းပြောဆို ၏။²¹ ထိုသူ တို့ကလည်း ၊ သို့ဖြစ်လျှင် သင် သည် အဘယ်သူ နည်း။ ဇလိယ

ဖြစ် သလောဟု မေးမြန်း ပြန်၏။ ယောဟန်က၊ ငါ သည် ဇလိယမ ဟုတ်ဟုဆို ၏။ ဤမည်သောပရောဖက် ဖြစ် သလောဟု မေးပြန် လျှင်၊ မ

ဟုတ်ဟု ဆို ပြန်၏။²² ထိုသူတို့ကလည်း ၊ သင်သည်အဘယ်သူ

နည်း။ ငါ တို့ကိုစေလွှတ် သောသူ တို့အား ပြန်လျှောက် စရာ ရှိ စေခြင်း ငှာ ၊ သင်သည်ကိုယ် ကို အဘယ်သို့ ဆို သနည်းဟု မေး ပြန်ကြ၏။

23 ယောဟန်ကလည်း၊ ငါ သည်ပရောဖက် ဟေရှာယ ဟောပြော သည်နှင့်အညီ ၊ ထာဝရ

ဘုရား၏ လမ်းခရီး

တော်ကို ဖြောင့် စေကြလော့ဟု တော

၌ ဟစ်ကြော် သောသူ၏အသံ ဖြစ်သည်ဟု ဆို ၏။ 24 အစေခံ သော သူတို့ကား၊ ဖာရိရှုံ ဖြစ် ကြသတည်း။ 25 ထိုသူတို့ကလည်း ၊ သင် သည် ခရစ်တော် မ ဟုတ် ၊ ဇလိယ

မ ဟုတ်၊ ဤမည်သောပရောဖက် မ ဟုတ်သည် မှန်လျှင် အဘယ်ကြောင့် ဗတုတိဇံ ကိုပေးသနည်းဟု မေး ပြန်ကြ၏။

26 ယောဟန် ကလည်း၊ ငါ သည်ရေ ၌

ဗတုတိဇံ ကိုပေး၏။ သင် တို့အလယ် ၌သင် တို့မ သိ သော သူတစ် ယောက် ရှိ၏။ 27 ထိုသူ သည်ငါ့ နောက် ကြွလာ သော်လည်းငါ့ထက် သာ၍ကြီးမြတ်၏။ ထိုသူ

၏ခြေနင်း တော်ကြိုး ကိုမျှ ဖြည့် ခြင်းငှာ ငါ မ ထိုက် ဟုပြန်ပြော ၏။ 28 ယောဟန် သည်ဗတုတိဇံ ကိုပေးရာ အရပ် ၊ ယော်ဒန် မြစ်တစ် ဘက်

ဗေသနိ ရွာ၌

ဤအမှုအရာဖြစ် သတည်း။

29 နက်ဖြန် နေ့၌ယေရှု ကြွလာ တော်မူသည်ကို ယောဟန်သည်မြင် လျှင်၊ ဤလောက

၏အပြစ် ကို ဆောင်သွား သော ဘုရားသခင် ၏ သိုးသငယ် ကို ကြည့် လော့။ 30 ငါ မ ရှိမှီရှိ နှင့်သည်ဖြစ်၍ ၊ ငါ့ ထက် သာ၍ကြီးမြတ်သောသူ သည်ငါ့ နောက် ကြွလာ သည်ဟု ငါ ဆို ရာ၌၊ ထိုသူ

ကိုဆိုလို ၏။ 31 အစကထိုသူ ကိုငါ မ သိ ။ သို့သော်လည်း ထိုသူကို ကူသရေလ

လူတို့အား ထင်ရှား စေခြင်းငှာ ငါ သည် ရေ

၌

ဗတုတိဇံ ကိုပေးလျက်လာ ၏။ 32 ထိုမှတစ်ပါး ဝိညာဉ် တော်သည် ကောင်းကင် မှ

ချိုးငှက် ကဲ့သို့ ဆင်းသက် ၍

ထိုသူ ၏အပေါ်၌နား တော်မူသည်ကို ငါမြင် ရပြီ။³³ အစကထို သူ ကိုငါ မ သိ ။ ရေ

၌ ဗတုတံဇံ ကိုပေးစေခြင်းငှာငါ့ ကိုစေလွှတ် တော်မူသောသူ က၊ အကြင်သူ ၏ အပေါ်၌ဝိညာဉ် တော်ဆင်းသက် ၍ နား တော်မူသည် ကို သင်သည်မြင် လျှင်၊ ထို

သူကားသန်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်၌ ဗတုတံဇံ

ကိုပေးသောသူ ပေတည်းဟု မိန့် တော်မူသည်နှင့်အညီ။³⁴ ငါ သည် မြင် ၍

ဤသူ သည် ဘုရားသခင် ၏ သား

တော်ဖြစ် တော်မူကြောင်း ကို သက်သေခံ သည်ဟု ယောဟန် ဆို လေ၏။

³⁵ တစ်ဖန် ယောဟန် သည် နက်ဖြန် နေ့၌

တပည့် နှစ် ယောက်တို့နှင့်အတူရပ် နေ၍၊³⁶ ယေရှု ကြံ တော်မူသည် ကိုမြင် လျှင် ၊ ဘုရားသခင် ၏ သိုးသငယ် ကို ကြည့် လော့ဟုဆို ၏။

³⁷ တပည့် နှစ် ယောက်တို့သည် ထိုစကား

ကိုကြား လျှင် ၊ ယေရှု နောက်တော်သို့ လိုက် ကြ၏။³⁸ ယေရှု သည် လှည့် ၍

ထိုသူ တို့ လိုက် ကြသည်ကိုမြင် တော်မူလျှင်၊ အဘယ် အလိုရှိ သနည်း ဟု မေး

တော်မူ၏။ ထိုသူ

တို့က၊ ရဗုဗိ

၊ ကိုယ်တော် သည် အဘယ်မှာ နေ တော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက် ကြ၏။ ရဗုဗိ၊ အနက်

ကား၊ အရှင် ဘုရားဟု ဆိုလို သတည်း။

³⁹ ယေရှုကလည်း လာ ၍ ကြည့် ကြလော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ထို

သူတို့သည်သွား၍ နေ

တော်မူရာအရပ် ကို ကြည့် ကြ၏။ ထိုအချိန် သည် ဆယ် နာရီအချိန် ဖြစ် ၍ မိုဃ်းချုပ် သည်တိုင်အောင်အထံ တော်၌နေ ကြ၏။⁴⁰ ယော

ဟန် ၏စကား ကိုကြား၍

နောက် တော်သို့ လိုက်သောသူနှစ် ယောက်တို့တွင်

တစ်ယောက်ကား ရှိမုန်

ပေတရု ညီ အနုဒြေ ပေတည်း။⁴¹ ထိုသူ သည် မိမိ

အစ်ကို ရှိမုန် ကို ရှေးဦးစွာ တွေ့လျှင် ၊ ငါတို့သည် မေရှိ ကိုတွေ့ ကြ ပြီဟု ပြောဆို လျက်၊⁴² သူ့ ကိုယေရှု ထံသို့ ပို့ဆောင် လေ၏။ မေရှိ အနက် ကား ခရစ်တော် ဟုဆိုလို သတည်း။ ယေရှု သည် ထို သူ ကိုကြည့်ရှု ၍၊ သင် သည်ယောနု ဧါသား ရှိမုန် ဖြစ် ၏ ကေဖ အမည် သစ်ကို ရလတံ့ ဟုမိန့် တော်မူ၏။ ကေဖ အနက်

ကား ပေတရု ဟုဆိုလိုသတည်း။

⁴³ နက်ဖြန် နေ့၌ ဂါလိလဲ ပြည်သို့ ကြွ ခြင်းငှာအလို တော်ရှိလျှင် ဖိ လိပုပု ကိုတွေ့ ၍ ၊ ငါ့ နောက် သို့ လိုက်လော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁴⁴ ဖိ လိပုပု ကား၊ အနုဒြေ နှင့် ပေတရု မွေးဘွားရာ ဗက်ဇဒ မြို့မှ

လာသောသူဖြစ် သတည်း။⁴⁵ ဖိလိပုပု သည်နာသနေလ ကိုတွေ့ လျှင် ၊ မောရှေ သည် ပညတုတိ

ကျမ်း၌ ၎င်း၊ ပရောဖက် တို့သည် သူတို့ ကျမ်း ၌၎င်း အကြောင်းပြု ၍ ရေး

ထားသောသူ ၊ နာဇရက် မြို့သား ဖြစ်သော ယောသပ် ဧါသား ယေရှု ကို ငါတို့သည် တွေ့ ကြပြီဟုဆို ၏။⁴⁶ နာသနေလ ကလည်း ၊ နာဇရက် မြို့ထဲက

ကောင်း သောအရာတစ်စုံတစ်ခု မျှ ထွက် နိုင် သလောဟုမေး လျှင်၊ ဖိလိပုပု က၊ လာ

၍ ကြည့် ပါဟုဆို ၏။⁴⁷ နာသနေလ လာ သည်ကို ယေရှု သည် မြင် တော်မူလျှင်၊ လှည့်စား ခြင်းအပြစ်နှင့်ကင်းလွတ် သော ဣသရေ

လူစစ် ကိုကြည့် လော့ ဟု ထိုသူ ကိုအမှတ် ပြု၍ မိန့် တော်မူ၏။

⁴⁸ နာသနေလ ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့ သောအားဖြင့် အကျွန်ုပ် ကို သိ

တော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက် သော်၊ ယေရှု က၊ ဖိလိပုပု သည် သင့် ကိုမ ခေါ်မီ၊ သင် သည် သဘောသဖန်း ပင်အောက် ၌ရှိ သည်ကို ငါ မြင်သည် ဟု ပြန် ၍မိန့်တော်မူလျှင်၊

49 အရှင် ဘုရား၊ ကိုယ်တော် သည် ဘုရားသခင် ၏သား တော်ဖြစ်
 တော်မူ၏။ ကုသရေလ
 လူတို့၏ ရှင်ဘုရင် လည်းဖြစ် တော်မူ၏ဟု နာသနေလ
 လျှောက် လေ၏။

50 တစ်ဖန် ယေရှု က၊ သဘောသဖန်း ပင်အောက် ၌ သင့် ကိုငါ
 မြင်သည် ဟုဆို
 သောကြောင့်

ယုံ သလော။ ထိုမျှမက သင်သည် သာ၍ ကြီးစွာ သောအကြောင်း
 အရာကို မြင် လတံ့။ 51 သင် တို့အား ငါအမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊
 နောင်ကာလ၌ ကောင်းကင် ဖွင့်လှစ် သည်ကို၎င်း ၊ ဘုရားသခင် ၏
 ကောင်းကင် တမန်တို့သည် လူ
 သား ၏အပေါ် ၌ဆင်း လျက်တက် လျက်ရှိနေသည်ကို၎င်း ၊ သင်
 တို့ သည် မြင် ရကြလတံ့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

2

1 သုံး ရက်မြောက်သောနေ့ ၌
 ဂါလိလဲ ပြည်ကာန မြို့တွင်
 မင်္ဂလာဆောင် ပွဲကိုခံ ကြစဉ်၊ ထို
 ပွဲ၌ယေရှု ၏ မယ်တော် ရှိ ၏။ 2 ယေရှု နှင့် တပည့် တော်တို့ကို
 လည်း

ထိုပွဲ သို့ ခေါ်ပင့် ကြ၏။ 3 စပျစ်ရည် ကုန် သောအခါ ၊ ယေရှု
 ၏မယ်တော် က၊ စပျစ်ရည် မ ရှိ ဟုကြားပြော ၏။ 4 ယေရှု ကလည်း
 ၊ အချင်းမိန်းမ ၊ သင် သည် ငါ နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ ငါ့ အချိန်
 မ ရောက် သေး ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 5 မယ်တော် ကလည်း၊ သူ
 စေခိုင်း သမျှတို့ကိုပြု ကြလော့ဟု အစေခံ
 တို့အားဆို လေ၏။ 6 ယုဒ ဘာသာအလျောက်
 စင်ကြယ် ခြင်းအဘို့ အလိုငှာ၊ ထို
 အရပ်၌ နှစ် တင်းသုံး တင်းခန့် ဝင်သော ကျောက် အိုး စရည်း
 ခြောက် လုံး ထား လျက်ရှိ၏။

7 ယေရှု ကလည်း၊ ဤရေ အိုးတို့ကိုရေ ဖြည့် ကြ ဟု အစေခံ
 တို့အားမိန့်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူ
 တို့သည် လျှံ

မတတ်ဖြည့် ကြ၏။⁸ ယခု ခပ် ၍ ပွဲအုပ် ထံသို့သွင်း ကြလော့ဟု မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း သွင်း ကြ၏။⁹ ပွဲအုပ် သည် စပျစ်ရည် ဖြစ် စေသောရေ ကို မြည်းစမ်း ၍ ၊ ထို

ရေ ကို ခပ် သောအစေခံ တို့သည် စပျစ်ရည်ကို အဘယ်မှာ ရသည် ကိုသိ သော်လည်း ၊ ပွဲအုပ် သည် မ

သိ သောကြောင့်၊ မင်္ဂလာဆောင် လုလင်အား

အသံကို လွှင့် ၍၊¹⁰ အခြားသောသူ မည်သည်ကား ၊ ရှေးဦးစွာ ကောင်း သောစပျစ်ရည် ကို ထည့် ၍

ဝစွာသောက် ကြပြီးမှ ညံ့ သောစပျစ်ရည်ကိုထည့်လေ့ရှိ၏။ သင် မူကား၊ ကောင်း သောစပျစ်ရည် ကို

ယခု တိုင်အောင် သို့ထား ပြီဟုဆို ၏။¹¹ ထိုသို့ ယေရှု သည် ရှေးဦးစွာ သော ဤ

နိမိတ်လက္ခဏာကိုဂါလိလဲ ပြည်၊ ကာန

မြို့၌ ပြ ၍ မိမိ

ဘုန်း တော် ကိုထင်ရှား စေတော်မူ၏။ တပည့် တော်တို့သည်လည်း ယုံကြည် ကြ၏။

¹² ထိုနောက် မယ်တော် မှစ၍ ညီ တော်၊ တပည့် တော်တို့နှင့်တကွ ၊ ကပေရနောင် မြို့သို့

ကြွ တော်မူ၏။ ထို

မြို့မှာ ကြာမြင့် စွာမ နေ ဘဲ၊¹³ ယုဒ ပသခါ ပွဲခံချိန် နီး

သည်ရှိ သော်၊ ယေရှုရှလင် မြို့သို့

ကြွ တော်မူ၏။¹⁴ ဗိမာန် တော်၌

သိုး ၊ နွား ၊ ချိုးငှက် ရောင်း သောသူ တို့ကို ၎င်း၊ ပွဲစား များထိုင် လျက်ရှိသည်ကို ၎င်း တွေ့ တော်မူလျှင်၊¹⁵ ရိုက် စရာဘို့ ကြိုး သေး များကို ပြုပြင် ပြီးမှ၊ ထိုသူအပေါင်း တို့ကို၎င်း၊ သိုး

၊ နွား များကို၎င်း၊ ဗိမာန်

တော်မှ နှင်ထုတ် တော်မူ၍ ၊ ပွဲစား တို့၏ ငွေ တင်ခုံ များကို တွန်း ပစ် မှောက် ထားတော်မူ၏။¹⁶ ချိုးငှက် ရောင်း သောသူ တို့အားလည်း

၊ ဤ ဥစ္စာ ကို ယူသွား ကြ။ ငါ့ အဘ ၏ အိမ် တော်ကို ပွဲ တဲမ လုပ် ကြ နှင့် ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹⁷ ကိုယ်တော် ၏အိမ် တော်၌

စွဲလမ်း ပူပန်ခြင်းစိတ်သည် အကျွန်ုပ် ကိုးစား ပါ၏ဟူ၍ကျမ်းစာ လာ သည်ကို၊ ထိုအခါတပည့် တော်တို့သည် မှတ်မိ ကြ၏။

18 ယုဒ လူတို့ကလည်း ၊ သင်သည် ဤသို့ ပြုလျှင် အဘယ် နိမိတ် လက္ခဏာကို ငါ တို့အား ပြ မည်နည်းဟု ဆို ကြ၏။

19 ယေရှု ကလည်း ၊ ဤ ဗိမာန် တော်ကို ဖြိုဖျက် ကြလော့။ သုံး ရက် အတွင်း တွင် ငါတည်ဆောက် မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

20 ယုဒ လူတို့က၊ အနှစ် လေးဆယ် ခြောက် နှစ်ပတ်လုံးဤ ဗိမာန် တော်ကို တည်ဆောက် ကြ၏။ သင် မူကား ၊ သုံး ရက် တည်း နှင့် တည်ဆောက် မည်လောဟု ဆို ကြ၏။ 21 ထိုသို့ မိန့် တော်မူရာ၌ မိမိ

ကိုယ် တည်းဟူသောဗိမာန် ကိုအမှတ် ပြု၍မိန့်တော်မူ၏။ 22 ထို ကြောင့်

သေ ခြင်းမှ

ထမြောက် တော်မူသည် နောက်။ ထို

စကား တော်ကို တပည့် တော်တို့သည် မှတ်မိ ကြသဖြင့်၊ ကျမ်းစာ ကို၎င်း ၊ ယေရှု ၏

နှုတ်ကပတ် တော်ကို၎င်း ယုံ ကြ၏။ 23 ပသခါ ပွဲ အတွင်း တွင်

ယေရှုသည် ယေရုရှလင် မြို့၌ ရှိ ၍ ၊ ပြ တော်မူသော နိမိတ် လက္ခဏာတို့ကို များစွာ သောသူတို့သည် မြင် ရသဖြင့် ကိုယ်တော် ကို ယုံကြည် ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ 24 သို့သော်လည်း ယေရှု သည် ထိုသူ

တို့၌ ကိုယ် ကိုအပ် တော်မ မူ။ အကြောင်းမူကား ၊ ခပ်သိမ်း သော သူတို့ကို သိ တော်မူ၏။ 25 လူ ၏အထဲ ၌ရှိ သမျှ ကို သိ

တော်မူသောကြောင့် ၊ လူ

၏အကြောင်း ကို သက်သေခံ စေခြင်းငှာ အဘယ်သူ ကိုမျှအလို တော်မ ရှိ။

3

1 ယုဒ လူတို့တွင် အရာရှိ ဖြစ်သော နိကောဒင် အမည် ရှိသောဖာရိ ရှဲ တစ်ယောက်သည်၊ 2 ညဉ့် အခါ ယေရှု ထံ တော်သို့ လာ ၍ ၊ အရှင် ဘုရား၊ ကိုယ်တော် သည်ပြ တော်မူသော ဤ

နိမိတ် လက္ခဏာတို့ကို ဘုရားသခင် ၏အခွင့်မ ရှိ လျှင် အဘယ်သူ မျှမပြနိုင် သည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည်ထောက်၍၊ ကိုယ်တော် သည် ဘုရားသခင် အထံတော်မှ

ကြွလာ တော်မူသောဆရာ ဖြစ် ကြောင်းကို သိ

ကြပါ၏ဟုလျှောက် သော်၊

³ ယေရှု က၊ ဒုတိယ မွေး ခြင်းကို မ

ခံသောသူ မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်ကို မ
မြင် ရ ဟု ငါ

အမှန်အကန် ဆိုသည် ဟု ပြန် ၍မိန့် တော်မူ၏။

⁴ နိကောဒင် ကလည်း၊ အသက်ကြီး သောသူ သည်မွေး ခြင်းကို
အဘယ်သို့ ခံနိုင် ပါမည်နည်း။ အမိ

ဝမ်း

ထဲသို့ တဖန် ဝင် ၍ မွေးခြင်းကို ခံနိုင် ပါမည်လောဟု လျှောက် ၏။

⁵ ယေရှု ကလည်း၊ ရေ နှင့် ဝိညာဉ် တော် မ

မွေး သောသူ မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်သို့

မ ဝင် ရဟု ငါ အမှန်အကန် ဆို၏။ ⁶ ဇာတိ ပကတိမွေး သောအရာ

သည် ဇာတိ

ပကတိဖြစ် ၏ဝိညာဉ် တော်မွေး သောအရာ သည် ဝိညာဉ်

ဖြစ် ၏။ ⁷ ဒုတိယ မွေး ခြင်းကို ခံရမည်ဟု ငါဟောပြော သည်ကို

အံ့ဩ

ခြင်းမ ရှိနှင့်။ ⁸ လေ သည် အလိုရှိ တိုင်းသွားလာ ၏။ လေ

၏အသံ ကို သင်သည်ကြား ရသော်လည်း အဘယ် အရပ်က ဖြစ်

သည်၊ အဘယ် အရပ်သို့သွား သည်ကိုမ သိ နိုင်။ ထိုနည်းတူ ဝိညာဉ်

တော်မွေး သောသူ ဖြစ် သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

⁹ နိကောဒင် ကလည်း၊ ဤ အမှုအရာသည် အဘယ်သို့ ဖြစ် နိုင် ပါမည်နည်းဟု လျှောက် ပြန်

လျှင်၊

¹⁰ တဖန် ယေရှု က၊ သင် သည် ဣသရေလ

လူတို့တွင် ဓမ္မဆရာ

ဖြစ် လျက်ပင်ဤ အမှုအရာကို မ သိ သလော။ ¹¹ ငါအမှန်အကန်

ဆို သည်ကား၊ ငါတို့သည် ကိုယ်သိ သောအရာ ကိုပြော ၏။ ကိုယ်မြင်

သောအရာ ကို သက်သေခံ ၏။ သို့သော်လည်း ငါ တို့၏ သက်သေခံ

ချက်ကို သင်တို့သည် မ

ခံ မယူကြ။ ¹² မြေကြီး အရာကို ငါပြော ၍ သင် တို့သည် မ

ယုံ လျှင် ၊ ကောင်းကင် အရာကို ငါပြော သောအခါ

အဘယ်သို့ ယုံကြည်လိမ့်မည်နည်း။¹³ ကောင်းကင် ဘုံက ဆင်းသက်
၍ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိနေသော လူ

သား မှတစ်ပါး အဘယ်သူ မျှကောင်းကင် ဘုံသို့

မ တက် ပြီ။¹⁴ မောရှေ သည်တော ၌

မြွေ ကို မြှောက် ထားသကဲ့သို့ လူ သား သည်

မြှောက် ထားခြင်းကို ခံရမည်။¹⁵ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသား

တော်ကို ယုံကြည် သောသူအပေါင်း တို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့မ
ရောက်၊ ထာဝရ

အသက် ကိုရ မည်အကြောင်းတည်း။¹⁶ ဘုရားသခင် ၏သား တော်
ကို ယုံကြည် သောသူ အပေါင်း တို့သည်၊ ပျက်စီး ခြင်းသို့မ ရောက်၊
ထာဝရ

အသက် ကို ရ

စေခြင်းငှာ ၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိ၌ တစ်ပါးတည်း သော သား

တော်ကို စွန့် တော်မူသည်တိုင်အောင် လောကီသား ကို ချစ် တော်
မူ၏။¹⁷ လောကီသား တို့အားအပြစ် စီရင်ခြင်းငှာ ၊ ဘုရားသခင် သည်
သား တော်ကို ဤ

လောက သို့

စေလွှတ် တော်မူသည်မ ဟုတ်။ လောကီသား

တို့သည် ကိုယ်တော် အားဖြင့် ကယ်တင် ခြင်း သို့ ရောက်
မည်အကြောင်း စေလွှတ် တော်မူ၏။¹⁸ သား တော် ကို ယုံကြည်
သောသူ သည် အပြစ် စီရင်ခြင်းကို မ

ခံရ။ မ

ယုံကြည် သောသူ မူကား ၊ ဘုရားသခင် ၌ တစ်ပါးတည်း သောသား
တော်ကို မ

ယုံကြည် သောကြောင့်

ယခုပင် အပြစ် စီရင်ခြင်းကိုခံရ၏။¹⁹ အပြစ် စီရင်ခြင်းကို ခံရ
ကြောင်း ကား၊ အလင်း သည် ဤလောက

သို့ ဝင် ၍၊ လူ

တို့သည် မကောင်း သောအကျင့် ကို ကျင့် သောကြောင့် ၊ အလင်း
ထက်

မှောင်မိုက် ကိုသာ၍ နှစ်သက် ကြ၏။²⁰ ဆိုးယုတ် သောအကျင့်ကို
ကျင့် သောသူ အပေါင်း တို့သည် အလင်း ကိုမြင်ပျင်း ၍

မိမိ တို့ အကျင့် ဌ် အပြစ်ပါမည်ကိုမ ထင်ရှား စေခြင်းငှာ အလင်း သို့

မ ချဉ်းကပ် ကြ။²¹ သမ္မာတရား ကို ကျင့် သောသူ မူကား ၊ မိမိ အကျင့် တို့သည် ဘုရားသခင် ၏အလိုတော်နှင့်ညီသည်ကို ထင်ရှား စေခြင်းငှာ အလင်း သို့ ချဉ်းကပ် သည် ဟု ဟော တော်မူ၏။

²² ထို နောက်မှ ယေရှု သည် တပည့် တော် တို့နှင့် အတူ ယုဒ ပြည်၏ကျေးလက် သို့

ကြွ တော်မူလျှင်၊ ထို အရပ်၌ တပည့် တော်တို့နှင့်တကွ နေ တော်မူ၍ ဗတုတိဇံ ကို ပေးလေ၏။²³ ယောဟန် သည်လည်း ၊ ရှာလိမ် မြို့ နှင့်အနီး

အဲနန် အရပ်၌ ရေ များ သောကြောင့် ၊ ဗတုတိဇံ ကိုပေး၍

နေသဖြင့်၊ လူများတို့သည်လာ ၍ ဗတုတိဇံ ကို ခံကြ၏။²⁴ ယောဟန် သည်ထောင် ထဲသို့ မ ရောက် သေး။²⁵ ထိုအခါယောဟန် ၏တပည့် တို့သည် စင်ကြယ် ခြင်းကို အကြောင်း ပြု၍

ယုဒ လူနှင့် ဆွေးနွေး ငြင်းခုံခြင်း ရှိ ကြသဖြင့်၊²⁶ ယောဟန် ထံသို့ လာ ၍ ၊ အရှင် ဘုရား၊ ယော်ဒန် မြစ်တစ်ဘက် ၌ ကိုယ်တော် နှင့်တကွ ရှိ ၍၊ ကိုယ်တော် သက်သေ ပေးသောသူ သည် ဗတုတိဇံ

ကိုပေးလျက်နေ၏။ ထိုသူ ထံသို့ လူအပေါင်း တို့သည် ရောက် ကြပါ၏ဟု လျှောက် လျှင်၊

²⁷ ယောဟန် က၊ ကောင်းကင် ဘုံမှ ပေး တော်မ မူလျှင် လူ သည် အဘယ် အရာကိုမျှ မ ခံ နိုင် ရာ။ ငါ သည် ခရစ်တော် မ ဟုတ် ။²⁸ ခရစ်တော် ရှေ့ ၌စေလွှတ် သောသူ ဖြစ် သည်ဟု ငါ ဆိုသည်ကို သင် တို့သည် ငါ ၏သက်သေ ဖြစ်ကြ၏။

²⁹ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီး ကိုရ သောသူ သည်မင်္ဂလာဆောင် လုလင် ဖြစ် ၏။ မင်္ဂလာဆောင်လုလင် ၏ အနားမှာ နေ၍

သူ ၏စကား ကို ကြား ရ သော အဆွေ ခင်ပွန်း သည် ထို စကား သံ ကို ကြား သော အားဖြင့် ဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိ၏။ ထိုနည်းတူ ငါ ၏ဝမ်းမြောက် ခြင်းပြည့်စုံ ၏။³⁰ ထိုသခင် သည် တိုးပွား ခြင်းရှိရ

မည်။ ငါ မူကား

ဆုတ်ယုတ် ခြင်းရှိရမည်။³¹ အထက် မှလာ သောသူ သည် အလုံးစုံ တို့၏ အထွဋ် ဖြစ် ၏။ မြေကြီး မှ ဖြစ် သောသူ သည် မြေကြီး နှင့် စပ်ဆိုင် ၍

မြေကြီး အရာ ကိုပြော တတ်၏။ ကောင်းကင် ဘုံမှ ကြွလာ သော သူ သည် အလုံးစုံ

တို့၏အထွဋ် ဖြစ် တော်မူ၏။³² မြင် သမျှ ကြား သမျှတို့ကိုလည်း သက်သေခံ တော်မူ၏။ ထို

သက်သေခံ ချက်ကို

အဘယ်သူ မျှမခံ မယူ၊³³ သက်သေခံ တော်မူချက်ကို ခံယူ သော သူ သည်ကား ၊ ဘုရားသခင် သည် သစ္စာစောင့် တော် မူ

သည်ဟု တံဆိပ် ခတ်၏။³⁴ ဘုရားသခင် စေလွှတ် တော်မူသောသူ သည် ဘုရားသခင် ၏စကား တော်ကို ပြောဆို တတ်၏။ ထိုသူ အား

ဘုရားသခင်သည် ဝိညာဉ် တော်ကို အတိုင်း အရှည် မ

ရှိဘဲ ပေး တော်မူ၏။³⁵ ခမည်းတော် သည်သား တော်ကိုချစ် တော် မူ၍၊ ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကို သား

တော်လက် သို့ အပ်ပေး တော်မူပြီ။ သား

တော်ကို ယုံကြည် သောသူ သည် ထာဝရ

အသက် ကိုရ ၏။³⁶ သား တော်ကို ပယ် သောသူ မူကား

အသက် ကို မ

တွေ့ ရ။ ထိုသူ

၏အပေါ် ခွဲဘုရားသခင် ၏ အမျက် တော်တည်နေ သည်ဟု ယော ဟန်ဟော လေ၏။

4

¹ ယေရှု သည် ကိုယ်တိုင် ဗတုတိဇံ ကို ပေးတော်မ မူ။ ² တပည့် တော်တို့သာလျှင် ပေးကြသော်လည်း ၊ ယေရှု သည် ယောဟန် ထက်

သာ၍ များသော သူတို့ကို

တပည့် တော်ဖြစ်စေ ၍ ၊ ဗတုတိဇံ

ကိုပေးကြောင်း ကို ဖာရိရှဲ တို့သည် ကြား ပြီဟု သခင် ဘုရားသိ တော်မူသောအခါ ၊ ³ ယုဒ ပြည်မှ ထွက်သွား ၍

ဂါလိလဲ ပြည်သို့

တစ်ဖန်

ကြွ တော်မူစဉ်တွင်၊ ⁴ ရှုမာရိ ပြည်အလယ်၌ ရှောက်သွား ရ၏။ ⁵ ယာကုပ် သည် မိမိ

သား ယောသပ် အား ပေး

သောမြေ အကွက်နှင့်အနီး ၊ ရှုမာရိ နယ်၊ ရှုခါ အမည် ရှိသောမြို့ သို့ ရောက် တော်မူ၏။ ⁶ ထို အရပ်၌ယာကုပ် ၏ ရေတွင်း ရှိ ၏။ ယေရှု

သည် ခရီးသွား ၍

ပင်ပန်း သောကြောင့်

ရေတွင်း နား မှာ ထိုင် တော်မူ၏။ ထိုအချိန် သည် ခြောက် နာရီ အချိန်ဖြစ် ၏။ ⁷ ရှုမာရိ မိန်းမ တစ်ယောက်သည် ရေ

ခပ် ခြင်းငှာလာ ၍၊ ယေရှု က၊ ငါ သောက် ဘို့ရေပေး ပါဟု ထို မိန်းမ အားမိန့် တော်မူ၏။ ⁸ အကြောင်းမူကား ၊ တပည့် တော်တို့သည် စားစရာ

ကိုဝယ် ခြင်းငှာ မြို့ ထဲသို့ သွား ကြသည် အခိုက် ဖြစ်သတည်း။

⁹ ထို မိန်းမ ကလည်း၊ သင် သည်ယုဒ လူဖြစ် လျက်ပင်၊ ရှုမာရိ မိန်းမ ဖြစ် သောအကျွန်ုပ် ကိုအဘယ်ကြောင့် သောက် ဘို့တောင်း သနည်းဟု ဆို ၏။ ဆိုသည်အကြောင်း ကား၊ ယုဒ

လူတို့သည် ရှုမာရိ လူတို့နှင့်ပေါင်းဖော် ခြင်း မ ရှိ။ ¹⁰ ယေရှု ကလည်း၊ ဘုရားသခင် ကျေးဇူး တော်ကို၎င်း ၊ ငါ သောက် ဘို့ရေပေး ပါဟုဆို သောသူ ကား အဘယ်သူ ဖြစ် သည်ကို၎င်း သင်သည်သိ လျှင် ထို သူကိုတောင်း လိမ့်မည်။ ထိုသူသည်လည်း အသက် ရေ ကို ပေး လိမ့်မည် ဟုပြန် ၍ မိန့် တော်မူသော်၊

¹¹ မိန်းမ က၊ သခင် ၌ရေ ခပ်စရာမ ရှိ

ရေတွင်း လည်း

နက် သည် ဖြစ်၍၊ အသက် ရေ ကို အဘယ်သို့ ရ ပါ မည်နည်း။

¹² ဤရေတွင်း ကို ငါ တို့အဘ

ယာကုပ် သည် ငါ တို့အား ပေး

၏။ သူ့

ကိုယ်တိုင်မှစ၍ ၊ သားသမီး

၊ တိရိစ္ဆာန်

များတို့သည် ဤ

တွင်းရေကို သောက် ကြ ပြီ။ သခင် သည် ထို သူ ထက် ကြီး မြတ် သလောဟုဆို ၏။

13 ယေရှု ကလည်း ၊ ဤ ရေ ကိုသောက် သောသူ သည် နောက် တ
ဖန်ရေငတ် ဦးမည်။ 14 ငါ ပေး သောရေ ကိုသောက် သောသူ မူကား ၊
ရေငတ် ခြင်းနှင့်အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ် လိမ့်မည်။ ငါပေး

သော ရေ
သည် ထိုသူ

၌ထားဝရ အသက် ရှင်ခြင်းအလိုငှာ ထွက် သော စမ်း ရေ ဖြစ်
လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

15 မိန်းမ ကလည်း၊ သခင် ၊ ကျွန်ုပ် သည်ရေငတ် ခြင်းနှင့်၎င်း ၊ သည်
ကိုလာ ၍ရေ ခပ်ခြင်းနှင့်၎င်း ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း
ထို ရေ ကိုပေး ပါဟု တောင်း လျှင်၊

16 ယေရှုက၊ သွား လော့။ သင် ၏လင် ကိုခေါ် ၍
သည် ကိုလာ ဦးလော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

17 မိန်းမ ကလည်း။ အကျွန်ုပ်၌လင် မ ရှိ ဟုဆို လျှင်၊ ယေရှု က၊ လင်
မ ရှိ ဟူသော စကား သည်မှန် ၏။ 18 အကြောင်းမူကား ၊ သင်၌လင်
ငါး ယောက်ရှိ ဘူးပြီ။ ယခု

သင်နှင့်နေ သောသူ သည်သင် ၏လင် မ ဟုတ် ။ ဤ
အရာ၌ သင်သည်မှန် သောစကားကိုပြော ပြီ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

19 ထိုမိန်းမ ကလည်း၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော် သည် ပရောဖက် ဖြစ်
သည်ကို အကျွန်ုပ်ရိပ်မိ ပါ၏။ 20 အကျွန်ုပ် တို့ဘိုးဘေး များသည် ဤ
တောင် ပေါ်၌ ကိုးကွယ် လေ့ရှိကြ၏။ ယေရုရှလင် မြို့၌ သာ
ကိုးကွယ် ရ မည်ဟု သင် တို့သည်ဆို တတ်ကြ၏ဟု လျှောက် လျှင်၊

21 ယေရှု က၊ အချင်းမိန်းမ ၊ ငါ့ စကားကိုယုံ လော့။ ဤ
တောင် သို့

မ လာ၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့ မ သွားဘဲ ခမည်းတော် ကိုကိုးကွယ်
ရမည် အချိန် ကာလရောက် ဆဲရှိ၏။ 22 သင် တို့သည်ကိုယ်မ သိ
သောအရာ ကို ကိုးကွယ် ကြ၏။ ငါ တို့သည်ကိုယ်သိ သောအရာ ကို
ကိုးကွယ် ကြ ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ယခု

လူတို့၌
ကယ်တင် ခြင်းအကြောင်းရှိ ၏။ 23 ကိုးကွယ် သောသူမှန် သမျှ

တို့သည် ခမည်းတော် ကို နံ
ဝိညာဉ်နှင့် ၎င်း၊ သစ္စာ

တရားနှင့် ၎င်း၊ ကိုးကွယ် ရမည့်အချိန် ကာလသည်လာ ၍ ယခုပင် ရောက်လျက်ရှိ ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသို့

ကိုးကွယ် သောသူ တို့ကို ခမည်းတော် သည် အလိုရှိ တော်မူ၏။
24 ဘုရားသခင် သည် နံဝိညာဉ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင် ကို ကိုးကွယ် သောသူ တို့သည်၊ နံဝိညာဉ် နှင့် ၎င်း ၊ သစ္စာ နှင့်၎င်း ကိုးကွယ် ရမည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

25 မိန်းမ ကလည်း၊ မေရှိ ကြွလာ တော်မူသည်ဟု အကျွန်ုပ်သိ ပါ၏။ ရောက် တော်မူသောအခါ အကျွန်ုပ် တို့ အား အလုံးစုံ တို့ကိုဖော်ပြ တော်မူမည်ဟု လျှောက် ပြန်၏။ မေရှိအနက် ကား၊ ခရစ်တော် ဟု ဆိုလိုသတည်း။

26 ယေရှု ကလည်း၊ သင် နှင့်စကားပြော သော ငါ သည် မေရှိပင်ဖြစ် သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 27 ထိုအခါ တပည့် တော်တို့သည် ရောက်လာ ၍ ၊ ထို

မိန်းမ နှင့် စကား ပြောတော်မူသည်ကို အံ့ဩ ခြင်းရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း ၊ အဘယ် အလို တော်ရှိသနည်း၊ ထို မိန်းမ နှင့် အဘယ်ကြောင့် စကား ပြောတော်မူသနည်းဟု အဘယ်သူ မျှမလျှောက် ကြ။

28 ထို မိန်းမ သည်လည်းရေ အိုးကိုထား ခဲ့၍ မြို့ ထဲသို့ သွား ပြီးလျှင်၊ 29 အကျွန်ုပ်ပြု ဘူးသမျှ သော အမှုအရာ တို့ကို ထုတ်ဘော်သောသူ ကိုလာ ၍ကြည့် ကြပါ။ ထိုသူ သည် ခရစ်တော် မှန် လိမ့်မည်လောဟု လူ များတို့အား

ပြောဆို သော်၊ 30 သူတို့သည် မြို့ ထဲမှ ထွက် ၍ အထံ တော်သို့ သွား ကြ၏။ 31 မရောက်မှီတွင်တပည့် တော်တို့က၊ အရှင် ဘုရား၊ အစာကိုသုံးဆောင် တော်မူပါဟုတောင်းပန် ကြလျှင်၊

32 သင် တို့မ သိ သောစားစရာ သည်ငါ့ ဌ်ရှိ သည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။ 33 ထိုကြောင့် တပည့် တော်တို့က၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ သည် စားစရာကို ပို့

ပြီလော ဟု အချင်းချင်း မေးမြန်း ကြလျှင်၊

34 ယေရှု က၊ ငါ့ ကိုစေလွှတ် တော်မူသောသူ ၏ အလို တော်ကိုဆောင် ခြင်း၊ သူ

၏အမှု တော်ကို ပြီးစီး ခြင်းအမှုသည် ငါ့ စားစရာ ဖြစ် ၏။³⁵ ယခု မှစ၍လေး လလွန်လျှင်၊ စပါး ရိတ်ရာကာလဖြစ် လိမ့်မည်ဟု သင် တို့ ဆို တတ်သည်မ ဟုတ်လော။ ငါဆို သည်ကား၊ စပါး ရိတ်ခြင်း အလို ငှာ

လယ်ပြင် တို့သည် ယခုပင် ဝင်းဝင်း ရှိ သည်ကို မျှော် ၍ ကြည့် ကြလော့။³⁶ စပါးရိတ် သောသူ သည် အခ ကိုခံရ ၍ ထာဝရ အသက် ရှင်ခြင်းအလိုငှာ အသီးအနှံ ကိုစုသိမ်း ၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ပျိုးကြဲ သောသူ နှင့် စပါးရိတ် သောသူ တို့သည် အတူ ဝမ်းမြောက် ကြလိမ့်မည်။³⁷ တစ်ဦး ကား ပျိုးကြဲ ၏။ တစ်ဦး ကား စပါးရိတ် ၏ဟူသော စကား

သည် ဤ အရာ၌ အမှန် ကျသတည်း။³⁸ သင် တို့သည် လယ်မ လုပ် သော အရပ်၌ စပါးရိတ် စေခြင်းငှာသင် တို့ကိုငါ စေလွှတ် ၏။ အခြား သော သူတို့သည် လယ်လုပ် ကြ၍ ၊ သင် တို့သည် ထိုသူ တို့၏ အလုပ် ထဲသို့ ဝင် ရကြ၏ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

³⁹ ရှမာရိမိန်းမ က၊ အကျွန်ုပ်ပြု ဘူးသမျှ သော အမှုအရာတို့ကို သူ သည်ထုတ်ဖော် ပြီဟု သက်သေခံ သော စကား

ကြောင့် ၊ ထို မြို့ ၌နေသော ရှမာရိ လူအများ တို့သည် ယေရှု ကိုယုံကြည် ကြ၏။

⁴⁰ ထိုကြောင့် ၊ ရှမာရိ လူတို့သည် အထံ တော်သို့ရောက် လျှင် ၊ မိမိ တို့အရပ်၌ နေ တော်မူမည်ကြောင်း တောင်းပန် ၏။ ထို

အရပ်၌ နှစ် ရက် နေ တော်မူ၏။⁴¹ အခြားသောသူအများ တို့သည် နှုတ်ကပတ် စကားတော်ကြောင့်

ယုံကြည် ၍၊⁴² ထို မိန်းမ အား၊ ယခုဖြစ်လျှင် ငါတို့သည် သင် ၏စကား ကြောင့် သာ ယုံကြည် သည်မ ဟုတ်။ စကားတော် ကို ကိုယ်တိုင် ကြားနာ ရ၍၊ ဤသူ

သည် လောကီသား တို့ကို ကယ်တင် တော် မူသော သခင် တည်း ဟူသောခရစ်တော်အမှန်စင်စစ် ဖြစ် တော်မူကြောင်း ကို သိ သည်ဟု ဆို ကြ၏။

⁴³ နှစ် ရက် လွန် ပြီးလျှင် ၊ ထို
 အရပ်မှထွက် ၍ နာဇရက်မြို့ကို ရှောင်လျက်၊ ဂါလိလဲ ပြည်သို့ ကြွ
 တော်မူ၏။ ⁴⁴ အကြောင်းမူကား ၊ ပရောဖက် သည် မိမိ
 နေရင်းပြည် ၌
 အသရေ မ ရှိ ဟု ယေရှု သည် ကိုယ်တိုင် သက်သေခံ တော်မူ၏။
⁴⁵ ဂါလိလဲ ပြည်သို့
 ရောက် တော်မူသောအခါ ၊ ဂါလိလဲ လူတို့သည် ကိုယ်တော် ကို
 လက်ခံ ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူ
 တို့သည် ယေရုရှလင် မြို့၌
 ခံသောပွဲ သို့
 သွား တတ်သဖြင့် ၊ ထိုပွဲ အတွင်း တွင် ပြု တော်မူသမျှ တို့ကို မြင်
 ခဲ့ကြ၏။ ⁴⁶ ရေ ကိုစပျစ်ရည် ဖြစ် စေသောအရပ် ၊ ဂါလိလဲ ပြည်ကာ
 န် မြို့သို့
 တစ်ဖန် ကြွ တော်မူ၏။ ကပေရနောင် မြို့၌
 အမတ် တစ် ယောက်၏သား သည် အနာ
 ရောဂါစွဲလျက်ရှိ ၍ ။ ⁴⁷ ယေရှု သည်ယုဒ ပြည်မှ ဂါလိလဲ ပြည်သို့
 ရောက် တော်မူသည်ကို ထို
 အမတ်သည်ကြား လျှင်၊ အထံ
 တော်သို့
 သွား ၍
 သေ ခါနီး ဖြစ်သော မိမိ
 သား ဆီသို့ကြွ ၍
 အနာ ရောဂါကို ငြိမ်းစေတော်မူမည်အကြောင်း
 တောင်းပန် လေ၏။ ⁴⁸ ယေရှု က လည်း၊ သင် တို့သည် နိမိတ်
 လက္ခဏာနှင့်
 အံ့ဖွယ် သောအမှုတို့ကို မ
 မြင် ရလျှင် ယုံ ခြင်းမ ရှိကြဟု မိန့်တော်မူသော်၊ ⁴⁹ သခင် ၊ အကျွန်ုပ်
 သား မ သေ မှီကြွ တော်မူပါဟုအမတ် လျှောက်ပြန်၏။
⁵⁰ ယေရှု ကလည်း၊ သွား လော့။ သင် ၍သား သည် အသက်
 ချမ်းသာရပြီ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ထို
 အမတ် သည် ယေရှု မိန့် တော်မူသော စကား ကို ယုံ
 ၍သွား လေ၏။ ⁵¹ လမ်း၌သွား စဉ်တွင် မိမိ

ငယ်သား တို့သည် ခရီး ဦး ကြို လာ၍၊ ကိုယ်တော် ၏သား တော်သည် အသက်

ချမ်းသာရပါပြီဟုကြားလျှောက် ကြ၏။⁵² အဘယ် အချိန် ၌

သက်သာ ခြင်းသို့ ရောက် သနည်းဟုမေး လျှင်၊ မနေ့

ခုနစ် နာရီ အချိန်၌ ဖျားနာ ပျောက်

ပါသည်ဟု လျှောက် ကြ၏။⁵³ ထိုအချိန်ကား၊ သင် ၏သား သည် အသက် ချမ်းသာရပြီ ဟု ယေရှု မိန့် တော်မူသောအချိန် ဖြစ် သည်ကို အဘ

သိ ၍၊ ကိုယ်တိုင် မှစသော မိမိ

၏အိမ်သူ အိမ်သားအပေါင်း တို့သည် ယုံကြည် ခြင်းသို့ ရောက် ကြ၏။⁵⁴ ဤ နိမိတ်လက္ခဏာတော်ကား၊ ယေရှု သည် ယုဒ

ပြည်မှဂါလိလဲ ပြည်သို့ကြွ သည်နောက် ၊ ပြု တော်မူသော ဒုတိယ နိမိတ် လက္ခဏာဖြစ်သတည်း။

5

1 ထို နောက်မှ ယုဒ ပွဲ ခံစဉ်တွင်၊ ယေရှု သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့ ကြွ တော်မူ၏။² ယေရုရှလင် မြို့၌

သိုး တံခါးနားမှာ

ဟေမြဲ ဘာသာစကားအားဖြင့်ဗေသေသဒ အမည် ရှိသော ရေကန် ရှိ၏။ ထိုရေကန်သည် ကနားပြင် ငါး ဆောင်နှင့် ပြည့်စုံ ၏။³ ထို

ကနားပြင်တို့၌ မျက်စိ ကန်း၊ ခြေမစွမ်း ၊ ကိုယ်ပိန်ခြောက် သောသူတို့ မှစ၍အနာ ရောဂါစွဲသောသူ

များအပေါင်း တို့သည် ရေလှုပ်ရှားခြင်းကို မြော်လင့်၍ နေကြ၏။

4 အကြောင်းမူကား၊ အချိန်တန်လျှင်ကောင်းကင်တမန်သည် ရေကန် သို့ဆင်းသက်၍ ရေကို လှုပ်ရှား တတ်၏။ ထိုသို့ ရေ လှုပ်ရှား သည်

နောက်၊ ရှေးဦးစွာဝင်သောသူသည် မိမိ၌စွဲသမျှသောအနာရောဂါနှင့် ကင်းလွတ် ခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။⁵ ထိုအခါ သုံးဆယ် ရှစ် နှစ် ပတ်လုံးရောဂါ စွဲသောသူ တစ် ယောက်သည် ရေကန်နားမှာရှိ၏။⁶ ထို

သူ သည် တိုးလိုး

နေသည်ကို ယေရှု မြင် တော်မူ၍

ကြာ လှပြီ ဟုသိ တော်မူလျှင်၊ သင်သည် ကျမ်းမာ ခြင်းသို့ ရောက် လို သလော ဟု မေး တော်မူ၏။⁷ နာ သောသူ ကလည်း၊ သခင် ၊ ရေ

လှုပ်ရှား သောအခါ ရေကန် ထဲသို့ အကျွန်ုပ် ကို သွင်း ထားမည့်သူမ ရှိ ပါ။ အကျွန်ုပ် သွား စဉ် တွင် အခြား သောသူ သည် အကျွန်ုပ် ရှေ့ မှာ ဝင် တတ်ပါသည်ဟု လျှောက် ၏။⁸ ယေရှု ကလည်း ထ လော့။ ကိုယ် အိပ်ရာ ကိုဆောင် ၍ လှမ်းသွားလော့ ဟု မိန့်တော်မူသည်။⁹ ခဏခြင်း တွင်ထိုသူ သည် ပကတိ

အဖြစ်သို့ရောက် ၍ ၊ မိမိ

အိပ်ရာ ကိုဆောင် လျက် လှမ်းသွား ၏။

¹⁰ ထို နေ့ သည် ဥပုသ်နေ့ ဖြစ် ၏။ ထိုကြောင့်

ယုဒ လူတို့က၊ ဥပုသ်နေ့ ဖြစ် ၏။ အိပ်ရာ ကို မ

ဆောင် အပ်ဟု ရောဂါ ကင်းသော သူ

အားဆို ကြ၏။¹¹ သူ ကလည်း၊ အကျွန်ုပ် ကို ကျန်းမာ စေ သောသူ က၊ ကိုယ် အိပ်ရာ ကိုဆောင် ၍ လှမ်းသွားလော့ ဆို သည် ဟု ပြန်ပြော ၏။¹² ယုဒလူတို့ကလည်း၊ ကိုယ်အိပ်ရာကိုဆောင် ၍

လှမ်းသွား လော့ဟု သင့် အားဆို သောသူ ကားအဘယ်သူ နည်းဟု မေးမြန်း ကြ၏။¹³ ထိုသူကား၊ အဘယ်သူ ဖြစ် သည်ကို ရောဂါ ကင်း သောသူ သည်မ သိ ။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုအရပ် ၌

လူစုဝေး လျက်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ယေရှု သည် မထင်မရှား ထွက်ကြွ တော်မူ၏။¹⁴ ထိုနောက်မှ ယေရှု သည်ဗိမာန် တော်၌

ထိုသူ ကို တွေ့ တော်မူလျှင် သင်သည် ကျန်းမာ ခြင်းရှိ၏။ သာ၍ဆိုး သောဘေးနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း နောက်တစ်ဖန်ဒုစရိုက် ကို မ ပြုနှင့် ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹⁵ ထိုသူ သည်သွား ၍

မိမိ ကိုကျန်းမာ စေသောသူ သည် ယေရှု ဖြစ် သည်ကို ယုဒ

လူတို့အား ကြားပြော လေ၏။¹⁶ ထိုအမှု ကိုဥပုသ်နေ့ ၌ ပြု တော်မူ သောကြောင့် ၊ ယုဒ

လူတို့သည် ယေရှု ကိုညှဉ်းဆဲ ကြ၏။¹⁷ ယေရှု ကလည်း ၊ ငါ့ ခမည်း တော် သည် ယခု

တိုင်အောင် အလုပ်လုပ် တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါ သည်လည်း လုပ် ၏ ဟု ပြန်ပြောတော်မူ ၏။

¹⁸ သို့ဖြစ်၍ ဥပုသ်နေ့ ကို ဖျက် သည်သာမက ၊ ဘုရားသခင် ကို မိမိ အဘ ဟု ခေါ် ၍ မိမိ ကို ဘုရားသခင် နှင့် ပြိုင် နှိုင်း တော် မူ သောကြောင့် ၊ ယုဒ

လူတို့သည် ကိုယ်တော် ကို သတ် ခြင်းငှာသာ၍ ရှာကြံ ကြ၏။

19 ယေရှု ကလည်း ၊ သင် တို့အား ငါအမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊
ခမည်းတော် ပြု တော်မူသောအမှုကို သား

တော်သည် မြင်၍သာပြု ၏။ မိမိ

အလိုအလျောက်အဘယ် အမှုကိုမျှမပြုနိုင် ၊ ခမည်းတော် ပြု တော်
မူသမျှ

အတိုင်း သား

တော်လည်းပြု ၏။ 20 ခမည်းတော် သည်သား တော်ကိုချစ် တော်
မူ၍

ပြု တော်မူသမျှ တို့ကို သား

တော်အားပြု တော်မူ၏။ သင် တို့သည် အံ့ဩဖွယ် ရှိစေခြင်းငှာ ဤ
မျှမကသာ၍ကြီးစွာ သောအမှုအရာ တို့ကို သား

တော်အားပြု တော်မူလိမ့်မည်။ 21 မည်းတော် သည် သေ

လွန်သောသူ တို့ကို ထမြောက် ရှင် ပြန် စေ တော် မူ သကဲ့သို့ ၊
ထိုနည်းတူ သား

တော်သည်လည်း

အလို ရှိသမျှသောသူ တို့ကို ရှင် စေ၏။ 22 လူအပေါင်း တို့သည်
ခမည်းတော် ကို ရိုသေ

သည်နည်းတူ ၊ 23 သား တော်ကို ရိုသေ

စေမည်အကြောင်း ၊ ခမည်းတော် သည် အဘယ်သူ ကိုမျှ

မတရားစီရင် တော်မမူ။ တရား

စီရင်ခြင်းအခွင့်ရှိသမျှ ကို သား

တော်အား အပ်ပေး တော်မူ၏။ သား

တော်ကို မ

ရိုသေ သောသူ သည်ကား၊ သား

တော်ကိုစေလွှတ် တော်မူသောခမည်းတော် ကို မ

ရိုသေ သောသူဖြစ်၏။ 24 ငါအမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ ငါ့ စကား
ကို နားထောင် ၍

ငါ့ ကိုစေလွှတ် တော်မူသောသူ ကိုယုံကြည် သောသူ သည် ထာဝရ
အသက် ကို ရ

သည်ဖြစ်၍ အပြစ် စီရင်ခြင်းကိုမ ခံရ ။ သေ

ခြင်းမှ အသက် ရှင်ခြင်းသို့

ကူးမြောက် သောသူဖြစ်၏။ 25 ငါ အမှန်အကန် ဆိုသည်ကား ၊ သေ

လွန်သောသူ တို့သည် ဘုရားသခင် သား တော်၏ စကား

သံကိုကြား ၍ ၊ ကြား သောအားဖြင့်အသက် ရှင်ရမည့်အချိန် ကာလ
သည် လာ၍ယခုပင် ရောက် လျက်ရှိ၏။²⁶ အကြောင်းမူကား ၊ ခမည်း
တော် သည် ကိုယ် ၌ အသက် ရှိ တော်မူသည်နည်းတူ ၊ သား

တော်သည်မိမိ ၌ အသက် ရှိ ရသောအခွင့်ကို ပေး တော်မူ၏။
²⁷ သားတော်သည် လူ

သား ဖြစ် သောကြောင့်

တရားစီရင်ခြင်း အခွင့် ကိုလည်း

အပ်ပေး တော်မူ၏။²⁸ ဤ အမှုအရာကို အံ့ဩ

ခြင်းမ ရှိကြနှင့်။ သင်္ချိုင်း များမှာရှိသောသူ အပေါင်း တို့သည် သား
တော်၏ စကား

သံကိုကြား ၍ ၊²⁹ ထွက်ရမည့်အချိန် ကာလရောက် လတံ့။ ကောင်း
သောအကျင့်ကို ကျင့် သောသူ တို့သည် အသက် ရှင်ရာ ထမြောက်
ခြင်းသို့ ၎င်း ၊ ဆိုးယုတ် သောအကျင့်ကို ကျင့် သောသူ တို့သည် အပြစ်
စီရင်ရာထမြောက် ခြင်းသို့ ၎င်း ထွက် ရကြလတံ့။³⁰ ငါ သည်ကိုယ်
အလိုအလျောက် အဘယ် အမှုကိုမျှမ ပြု နိုင် ။ ငါသည် ကြား သည်
အတိုင်း

တရား စီရင်၏။ ငါ စီရင် ခြင်းသည်လည်း

တရားတော် နှင့်ညီညွတ်၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ သည် ကိုယ်
အလို သို့မ လိုက် ၊ ငါ့ ကို စေလွှတ် တော်မူသောခမည်းတော် ၏အလို
သို့လိုက်၏။³¹ ငါ သည် ကိုယ် အကြောင်း ကို သက်သေခံ လျှင်
ငါ့ သက်သေ မ တည် ။³² ငါ ၏အကြောင်း ကိုသက်သေခံ သော
သူတစ်ပါး ရှိ သေး၏။ ထို

သူ၏သက်သေ တည် ကြောင်းကို ငါသိ ၏။³³ သင် တို့သည် ယော
ဟန် ထံသို့ စေလွှတ် ကြ၏။ သူသည် သမ္မာတရား

ဘက်၌ သက်သေခံ ၏။³⁴ သို့သော်လည်း လူ ပေးသောသက်သေ
ကိုငါ သည်ပမာဏ မ ပြု။ သင် တို့သည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်
မည်အကြောင်း

ဤ စကားကို ငါပြော ၏။³⁵ ယောဟန်သည်ညှိ ထွန်း၍ လင်း သော
ဆီမီး ဖြစ် ၏။ သင် တို့သည် သူ၏

အလင်း ၌

ခဏ သာမေ့လျော် ခြင်းငှာအလိုရှိ ကြ၏။³⁶ ယောဟန် ၏သက်သေ

ထက်သာ၍ ကြီးသောသက်သေ သည် ငါ ၌ရှိ ၏။ အကြင်အမှု တို့ကို ငါပြီးစီး စေခြင်းငှာ ခမည်းတော် သည် ငါ့ လက်သို့ အပ်ပေး တော်မူ၍၊ ငါပြု သော ထို

အမှု တို့သည်လည်း ငါ့ဘက်၌နေ၍၊ ခမည်းတော် သည် ငါ့ ကို စေလွှတ် တော်မူသည်အကြောင်း ကို သက်သေခံ ကြ၏။ ³⁷ ခမည်းတော် သည်လည်း ငါ့ ဘက်၌ သက်သေခံ တော်မူ၏။ ခမည်းတော် ၏စကား သံတော်ကို သင်တို့သည် မ

ကြား ၊ သဏ္ဍာန် တော်ကိုမ မြင် ၊ ³⁸ နှုတ်ကပတ် တော်သည်လည်း သင် တို့၌ မ တည် ။ အကြောင်းမူကား ၊ စေလွှတ် တော်မူသောသူ ကိုသင် တို့ သည် မ

ယုံကြည် ဘဲနေကြ၏။ ³⁹ ကျမ်းစာအားဖြင့် ထာဝရ အသက် ကိုရ မည်ဟု စိတ်ထင် နှင့် သင်တို့သည် ကျမ်းစာ ကိုစေ့စေ့ ကြည့်ရှုကြ၏။ ထို

ကျမ်းစာပင်ငါ ၏သက်သေ ဖြစ် ၏။ ⁴⁰ သင်တို့သည် အသက် ကိုရ အောင် ငါ့ ထံသို့ လာ ခြင်းငှာအလို မ ရှိကြ၊ ⁴¹ လူ ပေးသောဘုန်း အသရေကို ငါမခံ ။ ⁴² သို့သော်လည်း ဘုရားသခင် ကို ချစ် ခြင်း မေတ္တာသည် သင်တို့၌

မ ရှိ သည်ကို ငါသိ ၏။ ⁴³ ငါ သည်ခမည်းတော် ၏အခွင့် နှင့် ရောက်လာ သော်လည်းသင်တို့သည်ငါ့ ကို လက် မ ခံကြ။ အခြား သောသူသည် မိမိ

အခွင့် နှင့် ရောက်လာ လျှင် ထိုသူ ကို လက်ခံ ကြလိမ့်မည်။ ⁴⁴ အချင်းချင်း ပေးသော ဘုန်း အသရေကိုသာခံ ၍ ၊ ဘုရားသခင် သာလျှင်

ပေးတော်မူတတ်သော ဘုန်း အသရေကို အလို မ ရှိ သော သင် တို့သည် အဘယ်သို့ ယုံကြည် နိုင် မည်နည်း။

⁴⁵ ခမည်းတော် ရှေ့ ၌ ငါ သည် သင် တို့ကိုအပြစ်တင် မည်ဟု မ ထင် ကြနှင့်။ သင် တို့ကို အပြစ်တင် သောသူတစ်ပါးရှိ သေး၏။ ထို သူ

ကား သင် တို့ကိုးစား သော မောရှေ ပေတည်း။ ⁴⁶ သင်တို့သည် မော ရှေ့ ၏စကားကို ယုံ လျှင်

ငါ့ စကားကို မယုံ
 ဘဲမနေနိုင်ကြ။ အကြောင်းမူကား ၊ မောရှေ
 သည် ငါ့ အကြောင်းကို ရေး ထား၏။⁴⁷ သူ ရေးထားသောစာ ကို
 သင် တို့သည်မ ယုံလျှင် ၊ ငါ စကား ကို အဘယ်သို့ ယုံ နိုင်မည်နည်း
 ဟု ယုဒလူတို့ အား မိန့်တော်မူ၏။

6

¹ ထို နောက်မှ ယေရှု သည် တိဗေရီ
 အိုင် တည်းဟူသောဂါလိလဲ အိုင်ကို ကူး တော်မူ၏။² အနာ ရောဂါစွဲ
 သောသူ တို့၌
 ပြု တော်မူသောနိမိတ် လက္ခဏာတို့ကို လူ
 အစုအဝေးအပေါင်း တို့သည် မြင်
 ကြသဖြင့်
 နောက်တော်သို့ လိုက် ကြ၏။³ ယေရှု သည်တောင် ပေါ်သို့ တက်
 ကြွ၍
 တပည့် တော်တို့နှင့်အတူ ထိုင် တော်မူ၏။⁴ ထိုအခါ ယုဒ
 လူတို့၏ပသခါ ပွဲ ခံချိန် ရောက်လုနီး သတည်း ။⁵ ယေရှု သည်
 မျှော်ကြည့်၍
 လူ အစုအဝေးအပေါင်း တို့သည် အထံ
 တော်သို့ လာ ကြသည်ကို မြင် တော်မူလျှင် ဖိလိပ္ပု
 အား ၊ ဤသူ တို့စားစရာ မုန့် ကို အဘယ်မှာ ဝယ် မည်နည်း ဟုမေး
 တော်မူ၏။
⁶ ထိုသို့ မေးတော်မူသော်၊ မိမိ
 အဘယ်သို့ ပြု မည်ကိုသိ တော်မူလျက်ပင်ဖိလိပ္ပု ကိုစုံစမ်း ခြင်း
 ဟုသာ မေး တော်မူ၏။
⁷ ဖိလိပ္ပု ကလည်း၊ ဤသူတို့သည် မုန့်တ ဖဲ့စီစေ့ အောင် ဒေနာရီ
 အပြားနှစ်ရာ အဘိုးထိုက်သောမုန့်
 မ လောက် ပါဟုလျှောက် ၏။⁸ ရှိမုန့် ပေတရု ၏ညီ
 အနုဒြေ အမည်ရှိသော တပည့် တော်က၊⁹ မုယော မုန့် ငါး လုံးနှင့်
 ငါး ကလေးနှစ် ကောင်ပါ သော သူငယ် တစ်ယောက်ရှိ ပါ၏။
 သို့သော်လည်း ဤ မျှလောက် များ စွာသော သူတို့သည်ရှိ ကြသည်
 ဖြစ်၍၊ ထိုမုန့်နှင့် ငါးနှစ်ကောင်တို့ကို အဘယ် ပြောစရာ ရှိ ပါသနည်း
 ဟုလျှောက်၏။

10 ယေရှု ကလည်း၊ လူ များတို့ကိုလျောင်း ကြစေ ဟု မိန့်တော်မူ၏။
ထိုအရပ်၌

မြက်ပင် ထူပြော လျက်ရှိ သည် ဖြစ်၍၊ အရေအတွက် အားဖြင့်ငါး
ထောင် မျှလောက် သော လူ

တို့သည် လျောင်း ကြ၏။ 11 ယေရှု သည်မုန့် ကိုယူ ၍ ကျေးဇူး
တော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ တပည့်တော်တို့အား ဝေငှ တော်မူ၍၊ တပည့်
တော်တို့သည် လျောင်း သောသူ တို့အားဝေငှပြန်၏။ ထိုနည်းတူ ငါး
နှစ်ကောင်ကိုလူများလိုချင် သမျှ ဝေငှကြ၏။ 12 ထိုသူ တို့သည်ဝ ကြ
ပြီးမှကိုယ်တော်က၊ ဘာ မျှ မ

ပျောက် စေခြင်းငှာကြွင်းကျန် သောအကျိုးအပဲ့ တို့ကို ကောက်သိမ်း
ကြလော့ ဟု တပည့် တော်တို့အား မိန့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ 13 စား သော
သူ တို့၌ ကျန်ကြွင်း သော မုယော

မုန့်

ငါး လုံး၏ အကျိုးအပဲ့ တို့ကို ကောက်သိမ်း ၍ တစ်ဆယ့်နှစ်
တောင်း အပြည့် ရကြ၏။ 14 ထိုသို့ယေရှု ပြ တော် မူသောနိမိတ်
လက္ခဏာကို ထိုလူများတို့သည်မြင် လျှင်၊ ဤသူ

ကား ဤလောက

သို့

ကြွလာ ရသော ပရောဖက် အမှန် ဖြစ် သည်ဟု ဆို ကြ၏။ 15 ထိုသူ
တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ချီးမြှောက် ခြင်းငှာ လာ ၍
အနိုင် အထက်ပြုကြမည် အကြောင်း ကို ယေရှု သည်သိ တော်မူလျှင်၊
တောင် ပေါ်သို့ တစ်ယောက်တည်း ကြွ တော်မူပြန် ၏။ 16 ည အချိန်
ရောက် သောအခါ

တပည့် တော်တို့သည် အိုင် သို့ သွား ၍ လှေ ထဲသို့ ဝင်ရောက် ပြီး
လျှင် ၊ ကပေရနောင် မြို့သို့ ရောက်အံ့သောငှာအိုင် ကိုကူး ကြ၏။

17 ထိုအခါ မှောင်မိုက် ဖြစ်၍ယေရှု သည် သူ

တို့ ရှိရာသို့မ ရောက် သေး။ 18 လေ ပြင်း မုန့်တိုင်းလာ ၍
လှိုင်းတံပိုးထ လေ၏။ 19 ခရီးတစ်တိုင် ခွဲနှစ်တိုင်လောက်
တက်ခတ် ၍ရောက်သောအခါ၊ ယေရှု အိုင် ပေါ်မှာ စက်တော်ဖြန့် ၍
လှေ

အနီး သို့ချဉ်း တော်မူသည်ကို သူတို့သည်မြင် ၍
ကြောက်လန့် ခြင်းရှိကြ၏။ 20 ကိုယ်တော် ကလည်း ၊ ငါ ပင်ဖြစ်

သည်။ မ

ကြောက်လန့် ကြနှင့် ဟု မိန့် တော်မူလျှင်၊ လှေ ထဲသို့ ကိုယ်တော် တိုင် ဝမ်းမြောက် စွာခံယူ ကြ၏။

21 လှေ သည်လည်းရောက် လိုသောရပ် သို့

တခဏခြင်း တွင် ဆိုက် လေ၏။ 22 အိုင် တစ်ဘက် ၌နေ သော လူ အစုအဝေးတို့သည်ကား၊ 23 အထက်ကသခင် ဘုရားသည် ကျေးဇူး တော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှလူများသည်မုန့် ကိုစား ကြရာ အရပ် နှင့်အနီး

တိ ဗေရိ မြို့မှ အခြား သောလှေ ငယ်များလာ သော်လည်း ၊ မနေ့၌တပည့်တော်တို့ဝင်သောလှေ မှတစ်ပါး

အဘယ်လှေမျှ မရှိ သည် ကို၎င်း ၊ ယေရှု သည်ထို လှေ ထဲသို့ တပည့် တော်တို့နှင့်အတူ ဝင်တော်မ မူဘဲလျက်၊ တပည့် တော်တို့သာ သွား သည် ကို၎င်း၊ မြင် ကြ၍ 24 ထို အရပ်၌ ယေရှု မှစသောတပည့် တော်တို့မ ရှိသည်ကိုသိ ကြသဖြင့်၊ နက်ဖြန် နေ့၌

လှေ စီး ၍

ယေရှု ကို ရှာ ခြင်းငှာကပေရနောင် မြို့သို့ သွား ကြ၏။

25 အိုင် တစ်ဘက် ၌တွေ့လျှင်၊ အရှင် ဘုရား၊ အဘယ် သောအခါ၍ အရပ် သို့ ကြွလာ တော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက် ကြ၏။ 26 ယေရှု က လည်း ၊ ငါအမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ သင်တို့သည်နိမိတ် လက္ခဏာ တို့ကို မြင် သောကြောင့်

ငါ့ ကိုရှာ သည်မ ဟုတ်။ 27 မုန့် ကို စား

၍ ဝ သောကြောင့် သာ ရှာကြ၏။ ပျက်စီး တတ်သောအစာ ကိုရ ခြင်းငှာမ ကြိုးစား ကြနှင့်။ လူသားသည် သင်တို့အား ပေး၍ ထာဝရ အသက် နှင့်အမျှတည် တတ်သောအစာ ကိုရခြင်းငှာကြိုးစားကြ လော့။ ထိုသား

သည် ခမည်းတော် ဘုရား ၏တံဆိပ် ခတ်ခြင်းကို ခံ

သောသူ ဖြစ်သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 28 ထိုသူ တို့ကလည်း

ဘုရားသခင် ၏ အလိုတော်နှင့်ညီသော အကျင့် ကိုကျင့် ခြင်းငှာ အဘယ်သို့ ပြု ရ ပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက် ကြ၏။

29 ယေရှု ကလည်း ၊ ဘုရားသခင် စေလွှတ် တော်မူသောသူ ကို ယုံကြည် ခြင်းအကျင့် ကား၊ အလိုတော်နှင့် ညီသော အကျင့်တည်း ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 30 ထိုသူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်မျက်စိ နှင့်မြင် ၍

ကိုယ်တော် ကိုယ့်ကြည် မည်အကြောင်း
အဘယ် နိမိတ် လက္ခဏာကို ပြ တော်မူသနည်း။ အဘယ် အမှုကို
ပြု တော်မူသနည်း။³¹ ကျမ်းစာ၌လာ သည်ကား၊ ထိုသူ

တို့ စားစရာ

ဘို့ကောင်းကင် မှ မုန့် ကို ပေး

တော်မူသည်ဟု လာသည်နှင့်အညီ၊ ငါ တို့ဘိုးဘေး များသည်တော
၌

မနုန့် ကိုစား ကြသည်ဟု လျှောက် ကြ၏။

³² ယေရှု ကလည်း၊ ငါအမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ မောရှု သည်
ကောင်းကင် မုန့် ကို သင် တို့အားမ ပေး ၊ ခမည်းတော် သည် မုန့် သော
ကောင်းကင် မုန့် ကို သင် တို့အား ပေး တော်မူ၏။³³ ဘုရားသခင်
၏မုန့် မူကား ၊ ကောင်းကင် မှ ဆင်းသက် ၍

လောကီသား တို့အားအသက် ကို ပေး သောမုန့် ပေတည်း ဟုမိန့်
တော်မူလျှင်၊³⁴ သခင် ၊ ထို

မုန့် ကိုအကျွန်ုပ် တို့အား အစဉ်မပြတ် ပေး တော်မူပါဟု လျှောက်
ကြ၏။

³⁵ ယေရှု ကလည်း၊ ငါ သည်အသက် မုန့် ဖြစ် ၏။ ငါ့ ထံသို့ လာ
သောသူ သည်နောက်တဖန်အဆာအမွတ် မ ခံရ။ ငါ့ ကို
ယုံကြည် သော သူ သည် နောက်တစ်ဖန် ရေငတ် မ ခံရ။

³⁶ သို့သော်လည်း သင် တို့သည် ငါ့ ကိုမြင် လျက် ပင် မ
ယုံကြည် ကြဟု ငါဆို ခဲ့ပြီ။³⁷ ခမည်းတော် သည် ငါ့ အား ပေး

တော်မူသမျှ သောသူ တို့သည် ငါ ထံသို့ လာ ကြလိမ့်မည်။ ငါ့ ထံသို့
လာ

သောသူ ကိုငါသည်အလျင်း မ ပယ် ။³⁸ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ
သည် ကိုယ် အလို သို့လိုက် ခြင်းငှာ ကောင်းကင် မှ ဆင်းသက် သည်မ
ဟုတ်။ ငါ့ ကို စေလွှတ် တော်မူသောသူ ၏ အလို တော်သို့လိုက်ခြင်းငှာ
ဆင်းသက်၏။³⁹ ငါ့ ကိုစေလွှတ် တော်မူသောခမည်းတော် ၏ အလို

တော်ကား ၊ ငါ့ အားပေး သောသူ တို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမျှ
ငါမ ပျောက် စေရဘဲ၊ နောက်ဆုံး သောနေ့ ၌

ထိုသူ အပေါင်း တို့ကို ထမြောက် စေခြင်းငှာ ၎င်း၊⁴⁰ သား တော်ကို
ကြည့် မြင်၍

ယုံကြည် သောသူရှိသမျှ တို့သည် ထာဝရ

အသက် ကိုရ စေခြင်းငှာ ၎င်း အလို

တော်ရှိ၏။ ငါ သည်လည်း နောက်ဆုံး သောနေ့၌
ထိုသူ တို့ကို ထမြောက် စေမည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

41 ငါ သည်ကောင်းကင် မှ ဆင်းသက် သောမုန့် ဖြစ် ၏ဟု မိန့် တော်
မူသည် ကို ယုဒ လူတို့က၊ 42 ဤသူ သည် ယောသပ် ၏သား

ယေရှု ဖြစ် သည်မ ဟုတ်လော။ သူ

၏မိဘ ကိုငါ တို့သိ သည်မဟုတ်လော။ ငါသည် ကောင်းကင် မှ
ဆင်းသက် ၏ဟု သူသည်အဘယ်သို့ ဆို ရသနည်းဟု ကဲ့ရဲ့

ပြစ်တင်လျက် ဆို ကြ၏။ 43 ယေရှု ကလည်း ၊ ငါ့ကိုအချင်းချင်း
ကဲ့ရဲ့ ၍ အပြစ်မ တင်ကြနှင့်။ 44 ငါ့ ကို စေလွှတ် တော်မူသောခမည်း
တော် သည် သွေးဆောင် တော်မ မူလျှင် ၊ အဘယ်သူ မျှ ငါ့ ထံသို့
မလာ

နိုင် ။ လာသောသူ

ကိုနောက်ဆုံး သောနေ့၌

ငါ ထမြောက် စေမည်။ 45 အနာဂတ္တိ ကျမ်းစာ ၌ လာ သည်ကား၊ ထို
သူအပေါင်း တို့သည် ဘုရားသခင် ဆုံးမ သွန်သင်တော်မူသောသူဖြစ်
ကြလိမ့်မည်ဟုလာသည်နှင့်အညီ။ ခမည်းတော် ထံ၌ နားထောင် ၍

နည်းခံ သောသူ မှန်သမျှ တို့သည် ငါ့ ထံသို့ လာ ကြ၏။ 46 ထိုသို့ငါ
ဆိုသော၊ ဘုရားသခင် အထံ တော်က ကြွလာသောသူ မှတစ်ပါး

တစုံတစ်ယောက် သော သူ

သည် ခမည်းတော် ကိုမြင် ခဲ့ပြီဟု မ

ဆိုလို။ ကြွလာသောသူဟူမူကား၊ ခမည်းတော် ကို မြင် ခဲ့ပြီ။ 47 ငါ
အမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ ငါ့ကို ယုံကြည် သောသူ သည်ထာဝရ
အသက် ကိုရ ၏။ 48 ငါ သည်အသက် မုန့် ဖြစ် ၏။ 49 သင်တို့ဘိုး

ဘေး များသည် တော

၌ မနုန့် ကိုစား လျက်

သေ ရကြ၏။ 50 ကောင်းကင် မှ ဆင်းသက် သောမုန့် ကို စား

သောသူ သည်သေ ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ် ၏။ 51 ငါ သည်ကောင်းကင်
မှ ဆင်းသက် သောအသက် မုန့် ဖြစ်၏။ ဤ

မုန့် ကို စား

သောသူ မည်သည်ကား၊ အစဉ်မပြတ် အသက် ရှင်လိမ့်မည်။ ငါ ပေး
သောမုန့် ကား၊ လောကီသား

တို့၏ အသက် အဘို့ အလိုငှာ စွန့် သောငါ ၏ အသား ပေတည်း ဟု
မိန့် တော်မူ၏။

52 ထိုအခါ

ယုဒ လူတို့က၊ ဤသူ
သည်မိမိ အသား ကို ငါ တို့စားစရာ ဘို့အဘယ်သို့ ပေး နိုင် သနည်း
ဟု အချင်းချင်း ငြင်းခုံ ကြ၏။

53 ယေရှု ကလည်း၊ ငါအမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ လူသား
၏အသား ကိုမ စား ၊ အသွေး ကိုမသောက် လျှင်

သင်
တို့၌

အသက် မ ရှိ ။ 54 ငါ ၏အသား ကိုစား ၍
ငါ ၏အသွေး ကိုလည်း သောက် သောသူ သည်ထာဝရ အသက် ကို
ရ ၏။ ထိုသူ

ကို နောက်ဆုံး သောနေ့ ၌

ငါ ထမြောက် စေမည်။ 55 ငါ ၏အသား သည် စားစရာ

ကောင်း ၏။ ငါ ၏ အသွေး လည်းသောက် စရာကောင်း ၏။ 56 ငါ
၏အသား အသွေး ကို သောက် စား သောသူ သည်ငါ ၌ တည် ၏။ ထို

၌ လည်း ငါ တည်၏။ 57 အသက်ရှင်တော်မူသောခမည်းတော် သည်

ငါ့ ကိုစေလွှတ် တော်မူ၍၊ ငါ သည်ခမည်းတော် အားဖြင့် အသက် ရှင်
သည်နည်းတူ ၊ ငါ့ ကိုစား သောသူ သည်ငါ့ အားဖြင့် အသက် ရှင်
လိမ့်မည်။ 58 ဤမှန် ကား၊ ကောင်းကင် မှ ဆင်းသက် သောမှန် ဖြစ်

၏။ သင်တို့ ဘိုးဘေး

များသည် မနုဏ်ကိုစား

လျက်

သေ ရသကဲ့သို့ မ ဟုတ်။ ဤ

မှန် ကိုစား သောသူ သည် အစဉ်မပြတ် အသက် ရှင်လိမ့်မည် ဟု၊

59 ကပေရနောင် မြို့မှာ တရားစရပ် ၌

ဩဝါဒ ပေးစဉ်တွင် မိန့် တော်မူ၏။

60 တပည့် တော်အများ တို့သည် ကြား လျှင်၊ ထို

စကား သည်

အလွန် ခက်လှ၏။ အဘယ်သူ နာခံ နိုင် မည်နည်းဟု ဆို ကြ၏။

61 ထိုသို့တပည့် တော်တို့ ကဲ့ရဲ့

ပြစ်တင်သည်ကို ယေရှု သည်အလိုအလျောက် သိ တော်မူလျှင် ၊
ဤ တရား စကားကြောင့် သင် တို့သည် စိတ်ပျက် ကြသလော။ 62 လူ

သား သည်အရင် နေရာ အရပ်သို့တဖန် ကြွတက် သည်ကိုမြင် ရလျှင် အဘယ်သို့ထင်မှတ် ကြမည်နည်း။⁶³ ဝိညာဉ် သာလျှင်အသက် ရှင် စေ၏။ ကိုယ် ကာယသည်အလျှင်း မ တတ်နိုင် ။ ငါ ပြော သောစကား သည် ဝိညာဉ် ဖြစ်၏။ အသက် လည်း ဖြစ်၏။⁶⁴ သို့သော်လည်း သင် တို့တွင်

မ ယုံကြည် သောသူ တချို့ ရှိ ၏။⁶⁵ ထိုကြောင့်

ငါ၏ခမည်းတော် သည် အခွင့်ပေး တော်မ မူလျှင် ၊ အဘယ်သူ မျှ ငါ ထံသို့ မလာ နိုင် ဟု အထက် ငါဆို ခဲ့ပြီ

ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ထိုသို့မိန့်တော်မူသည် အကြောင်းဟူမူကား၊ အဘယ်သူ မ ယုံကြည် သည်ကို၎င်း ၊ အဘယ်သူ သည် ကိုယ်တော် ကို အပ်နှံ မည်ကို၎င်း ၊ ယေရှု သည်အစအဦး ၌

သိ တော်မူ၏။⁶⁶ ထိုအခါမှစ၍ တပည့် တော် များ တို့သည် ကိုယ်တော် နှင့် မ ပေါင်းဖော် ဘဲ ဆုတ် သွား ကြ၏။

⁶⁷ ထိုကြောင့် ယေရှု သည် တကျိပ် နှစ်ပါးသောသူ တို့အား၊ သင် တို့သည်လည်း

ထွက်သွား ခြင်းငှာအလိုရှိ ကြသလော ဟုမေး တော်မူလျှင်၊⁶⁸ ရှိမှန် ပေတရု က၊ သခင် ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သူ ထံသို့ သွား ရမည် နည်း။ ထာဝရ

အသက် နှင့် ယှဉ်သော စကား

သည်ကိုယ်တော်၌ တည် ပါ၏။⁶⁹ ကိုယ်တော် သည် ခရစ်တော် တည်းဟူသော အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏သား တော် ဖြစ်

တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ် တို့ယုံကြည် သိမှတ် ကြပါသည်ဟု လျှောက် လေ၏။

⁷⁰ ယေရှု ကလည်း၊ တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးသောသင် တို့ကို ငါ ရွေးကောက် သည်မ ဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း သင်

တို့တွင်

ရန်သူ တစ် ယောက်ပါ မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁷¹ ထိုသို့ မိန့် တော် မူသော်၊ တကျိပ် နှစ်ပါးအဝင် ဖြစ်၍ကိုယ်တော် ကိုအပ်နှံ မည်သူ ၊ ရှိ မှန် ၏သား ယုဒ

ရှကာရုတ် ကိုဆိုလို သတည်း။

7

1 ထိုနောက်မှ ယေရှု သည်ဂါလိလဲ ပြည်၌ လှည့်လည် တော်မူ၏။ ယုဒ လူတို့သည် ကိုယ်တော် ကို သတ် အံ့သောငှာရှာကြံ သောကြောင့် ၊ ယုဒ

ပြည်၌ လှည့်လည် ခြင်းငှာအလို တော်မ ရှိ။ 2 ယုဒ လူတို့၏ သကေနေ ပွဲ ခံခါနီး တွင်၊ 3 ညီ တော်တို့က၊ သင် ပြု သောအမှု တို့ကို တပည့် များတို့သည်မြင် စေခြင်းငှာဤအရပ် မှထွက် ၍

ယုဒပြည် သို့ ကြွ ပါ။ 4 ကျော်စော ကိစ္စကို အလိုရှိ သောသူမည်သည်ကားမ ထင်ရှားသောအားဖြင့် အဘယ်အမှုကိုမျှမပြု တတ်။ ဤ

အမှုတို့ကို သင်သည်ပြု လျှင် ။ ဤလောက ၌ ကိုယ် ကိုထင်ရှား စွာ ပြပါဟု၊ 5 မ ယုံကြည် သောကြောင့် ယေရှု အားဆို ကြ၏။

6 ယေရှု ကလည်း၊ ငါ့ အချိန် မ ရောက် သေး။ သင် တို့ဘို့ ခပ်သိမ်း သောအချိန် သင့် လျက်ရှိ ၏။ 7 လောကီသား တို့သည် သင် တို့ကို မ မုန်း နိုင် ။ ငါ့ ကိုမုန်း ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ သည်သူ တို့၏အကျင့်

ဆိုးညစ် ကြောင်း ကို သက်သေခံ ၏။ 8 ထိုပွဲ သို့ သင် တို့သွား ကြ လော့။ 9 ငါ မ သွား သေး။ ငါ့ အချိန် မ ပြည်စုံ သေး ဟု မိန့် တော်မူ ပြီးလျှင် ၊ ဂါလိလဲ ပြည်မှာ နေ တော်မူ၏။

10 ညီ တော်တို့သွား ပြီးမှကိုယ်တော် သည် ထိုပွဲ သို့ မ ထင် မ ရှားကြွ တော်မူ၏။ 11 ထို ပွဲ ၌ ယုဒ လူတို့က၊ ယေရှု သည်အဘယ် မှာ ရှိ သနည်းဟု မေးမြန်း ရှာဖွေ ကြ၏။ 12 လူ အစုအဝေးတို့သည် ကိုယ်တော် ကိုအကြောင်း ပြု၍

အုတ်အုတ်သဲသဲ ဖြစ် ကြ၏။ အချို့ တို့ က၊ သူ သည် သူတော်ကောင်း ဖြစ် သည်ဟူ၍၎င်း၊ အချို့ တို့က၊ သူတော်ကောင်းမ ဟုတ်၊ လူ

များကိုလှည့်ဖြား သည်ဟူ၍၎င်း ဆို ကြ၏။ 13 သို့သော်လည်း ယုဒ လူတို့ကို ကြောက် သောကြောင့်

အဘယ်သူ မျှအတည့်အလင်း မပြော ဝံ့ကြ။¹⁴ ထိုပွဲ ကို ခံစဉ် တွင်၊
 ယေရှု သည် ဗိမာန် တော်သို့ တက် ၍
 ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော်မူ၏။¹⁵ ယုဒ လူတို့သည် အံ့ဩ
 ၍ ၊ ဤသူ
 သည် စာ
 မ သင် ဘဲလျက် အဘယ်သို့ တတ်ဘိသနည်းဟုဆို ကြ၏။

¹⁶ ယေရှု ကလည်း၊ ငါ ဟောသောဒေသနာ သည် ငါ ၏ဒေသနာမ
 ဟုတ်။ ငါ့ ကိုစေလွှတ် တော်မူသောသူ ၏ ဒေသနာဖြစ်၏။¹⁷ ထိုသူ
 ၏အလို တော်သို့ လိုက် ချင်သောသူ မည်သည်ကား၊ ဤဒေသနာ
 သည် ဘုရားသခင် ၏ ဒေသနာ တော်ဖြစ် သလော၊ ငါ သည်
 ကိုယ် အလိုအလျောက် ဟောပြော သလောဟု ပိုင်းခြား၍သိ လိမ့်မည်။
¹⁸ ကိုယ်အလိုအလျောက် ဟောပြော သောသူ သည်မိမိ ဘုန်း အသရေ
 ကိုရှာ တတ်၏။ မိမိ

ကို စေလွှတ် တော်မူသောသူ ၏ ဘုန်း အသရေကိုရှာ သော သူ
 မူကား ၊ ယုံ
 လောက်သောသူ ဖြစ် ၏။ ထိုသူ
 ၌ မုသား မ ရှိ ။¹⁹ မောရှု သည်ပညတ် တရားကို သင်တို့အား ပေး
 သည်မ ဟုတ်လော။ ထိုတရား
 ကို သင် တို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက် မျှမကျင့် ။ ငါ့ ကိုသတ် အံ့သော
 ငှာအဘယ်ကြောင့် ရှာကြံ ကြသနည်း ဟု မိန့် တော်မူ၏။

²⁰ လူ အစုအဝေးကလည်း၊ သင်သည် နတ်ဆိုးစွဲ သောသူဖြစ် ၏။
 သင့် ကို သတ် အံ့သောငှာအဘယ်သူ ရှာကြံ သနည်းဟု ဆိုကြ၏။

²¹ ယေရှု ကလည်း ၊ ငါပြု သောအမှု တစ်ခု ကို သင်တို့ရှိသမျှ သည်
 အံ့ဩ ခြင်းရှိကြ၏။²² မောရှု သည် အရေဖျားလှီး ခြင်းတရားကို သင်
 တို့အား ပေး
 ၏။ ထိုသို့ဆိုသော်မောရှေ့ မှ
 အစစွာခံရ သည်ဟု မဆိုလို။ ဘိုးဘေး
 များမှ ဆက်ခံရသတည်း၊ ထိုကြောင့် ဥပုသ်နေ့ ၌
 သင်တို့သည်အရေဖျားလှီး ခြင်းကို ပေးကြ၏။²³ မောရှေ့ ၏တရား
 မ ပျက် စေခြင်းငှာ လူ သည်ဥပုသ်နေ့ ၌
 အရေဖျားလှီး ခြင်းကိုခံရ လျှင် ၊ ငါသည် ဥပုသ်နေ့ ၌

လူ တစ်ကိုယ်လုံး ကိုကျန်းမာ စေ သောကြောင့် ၊ သင် တို့သည် ငါ့ကိုအမျက်ထွက်ရာသလော။²⁴ မျက်နှာ ကို သာကြည့်၍ မ စီရင် ကြနှင့်။ တရား

သဖြင့် စီရင် ကြလော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။²⁵ ထိုအခါ ယေရုရှလင် မြို့သားအချို့ ကလည်း၊ ဤ

သူ ကိုသတ် အံ့သောငှာရှာ ကြသည်မ ဟုတ် လော။²⁶ ကြည့် ပါ။ သူ

သည်ထင်ရှား စွာဟောပြော ၍ အဘယ် မြစ်တားခြင်းကိုမျှ မပြုကြပါတကား၊ ဤသူ

သည် ခရစ်တော် ဖြစ် ကြောင်း ကို မင်း များတို့သည် အမှန် သိ ကြသလော။²⁷ သို့သော်လည်း ဤ သူသည် အဘယ် ကဖြစ် သည်ကိုငါ

တို့သိ ကြ၏။ ခရစ်တော် သည် ကြွလာ တော်မူသောအခါ အဘယ် ကဖြစ် တော်မူသည်ကို အဘယ်သူ မျှမသိ ရဟု ဆို ကြ၏။

²⁸ ယေရှု ကလည်း၊ သင်တို့သည်ငါ့ ကိုသိ ကြ၏။ ငါအဘယ် ကဖြစ် သည်ကိုလည်း

သိ ကြ၏။ သို့သော်လည်း ငါသည် ကိုယ် အလိုအလျောက်လာ သည်မ ဟုတ်။ ငါ့ ကို စေလွှတ် တော်မူသောသူ သည်သစ္စာ နှင့်ပြည့်စုံ

တော်မူ၏။ ထိုသူ ကို သင် တို့မ သိ ကြ။²⁹ ငါ မူကားသိ ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ထို

သူ ၏ အထံ တော်မှ ငါ လာ၏။ သူ သည်လည်း ငါ့ ကိုစေလွှတ် တော်မူ၏ ဟု ဗိမာန် တော်၌

ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော်မူစဉ်တွင် ကြွေးကြော် ၍ မိန့် တော်မူလျှင် ၊

³⁰ ကိုယ်တော် ကို ဘမ်းဆီး ခြင်းအခွင့်ကိုရှာ ကြ၏။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော် ၏အချိန် မ စေ့

မရောက်သေး သောကြောင့် အဘယ်သူ မျှမဘမ်းဆီး ကြ။³¹ လူ အစုအဝေးထဲ၌ ပါသောလူ

များတို့သည် ယုံကြည် သည်ဖြစ်၍ ၊ ခရစ်တော် သည် ကြွလာ တော်မူ သောအခါ ၊ ဤ

သူပြ သော နိမိတ် လက္ခဏာထက်သာ၍ များသောနိမိတ်လက္ခဏာ တို့ကို ပြ တော် မူ မည်လော ဟု ဆို ကြ၏။³² ထိုသို့ လူ များ

အုတ်အုတ်သဲသဲ ဖြစ် ကြ သည် ကို ဖာ ရီရဲ့ တို့သည် ကြား လျှင်၊

ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့ နှင့် တိုင်ပင်ပြီးမှကိုယ်တော် ကို ဘမ်းဆီး
စေခြင်းငှာ မင်း လုလင်တို့ကို စေလွှတ် ကြ၏။

33 ယေရှု ကလည်း၊ ငါသည် သင် တို့နှင့်အတူ ခဏ သာနေ ပြီးလျှင်
၊ ငါ့ ကိုစေလွှတ် တော်မူသော သူ

ထံသို့ သွား ရမည်။ သင်တို့သည် ငါ့ ကိုရှာ ကြလိမ့်မည်။ 34 ရှာ
သော်လည်း မ တွေ့ ရကြ။ ငါ ရှိ ရာအရပ် သို့ သင် တို့မ ရောက် နိုင်
ကြ ဟု မိန့် တော်မူလျှင် ၊

35 ယုဒ လူတို့က၊ ငါ တို့ကိုမ တွေ့ စေခြင်းငှာ သူ သည် အဘယ်
အရပ်သို့သွား လိမ့်မည်နည်း။ ဟေလသ

လူ တို့တွင်အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြား လျက်နေသော သူတို့ရှိရာသို့ သွား
၍

ဟေလသ လူတို့အား တရား ဟောလိမ့်မည်လော။ 36 သင်တို့သည်
ငါ့ ကို ရှာ ကြလိမ့်မည်။ ရှာသော်လည်း မ တွေ့ ရကြ။ ငါ ရှိ ရာအရပ်
သို့ သင် တို့မ ရောက်

နိုင် ကြ ဟူသော စကား သည် အဘယ်သို့ ဆိုလို သနည်း ဟု
အချင်းချင်း ဆိုကြ၏။

37 ထို ပွဲ ကိုခံ၍ နောက်ဆုံး ဖြစ်သောနေ့ မြတ် ၌
ယေရှု သည်ရပ် ၍

ကြွေးကြော် တော်မူသည်ကား၊ ရေငတ် သောသူ ရှိလျှင် ငါ့ ထံသို့
လာ ၍

သောက် လော့။ 38 ငါ့ ကိုယုံကြည် သောသူ သည် ကျမ်းစာ လာ
သည်အတိုင်း

အသက် ရေ ထွက် ရာစမ်း ရေတွင်း ဖြစ်လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။
39 ထိုသို့ မိန့်တော်မူသော်၊ ယုံကြည် သောသူ တို့သည် ခံရ

လတုံ့သောဝိညာဉ် တော်ကို ရည်မှတ် ၍ မိန့်
တော်မူ၏။ ယေရှု သည် ဘုန်းပွင့် တော်မ မှုသေးသောကြောင့်

သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ် တော်ကို ပေးတော်မ မှုသေး။ 40 စကား တော်
ကို ကြား သောလူ အများတို့က၊ ဤ

သူသည်လာလတုံ့သော ပရောဖက် အမှန် ဖြစ် သည်ဟု ဆို ကြ၏။

41 အချို့ ကလည်း၊ ဤသူ
သည်ခရစ်တော် ဖြစ် သည်ဟု ဆို
ကြ၏။ အချို့ ကလည်း၊ ခရစ်တော် သည် ဂါလိလဲ

ပြည်သားဖြစ် ရသလော။⁴² ခရစ်တော်သည် ဒါဝိဒ် အမျိုး ၊ ဒါဝိဒ်
 နေရာ ဌာန၊ ဗက်လင် ရွာသားဖြစ် ရမည်ဟု ကျမ်းစာ လာ သည် မ
 ဟုတ် လောဟု ဆို ကြ၏။⁴³ ထိုသို့ လူ များတို့သည် ကွဲပြား ကြ
 သည်ဖြစ်၍ ၊ အချို့ တို့သည် ကိုယ်တော် ကိုဘမ်းဆီး ခြင်းငှာအလိုရှိ
 ကြ၏။⁴⁴ သို့သော်လည်း အဘယ်သူ မျှမဘမ်း မဆီးကြ။⁴⁵ ထိုအခါ
 မင်း လုလင်တို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ဖာရိရှဲ ထံသို့ ပြန် ၍၊
 ထို

မင်း တို့က၊ အဘယ်ကြောင့် သူ့ ကိုမ ဆောင်ခဲ့ ကြသနည်း ဟု
 မေးမြန်း လျှင်၊⁴⁶ မင်း လုလင်တို့က၊ ထို
 သူဟောပြောသကဲ့သို့ အဘယ်သူမျှမ ဟော စဖူးပါဟု လျှောက်
 ကြ၏။⁴⁷ ဖာရိရှဲ တို့ကလည်း၊ သင် တို့ကိုပင်
 လှည့်ဖြား ပြီလော။⁴⁸ မင်း များ၊ ဖာရိရှဲ များတို့တွင်
 သူ့ ကိုယုံကြည် သောသူတစ်စုံတစ်ယောက် မျှရှိသလော။⁴⁹ တရား
 ကိုမ သိ သော ဤ

လူ များတို့သည် ကျိန် ခြင်းကို ခံရသောသူဖြစ် သည်ဟုဆို ကြ၏။
⁵⁰ အထက် ကညဉ့်အခါ၌ အထံ
 တော်သို့ လာ သော သူ
 တည်းဟူသောထိုမင်း များအဝင် ဖြစ် သော နိကောဒင် ကလည်း၊

⁵¹ ငါ တို့တရား သည် လူ
 ကိုမ စစ် ၊ သူ
 အမှု ကို မ
 သိ မှီကပင်ရှေ့မဆွ ကဆုံးဖြတ် တတ်သလောဟုဆို လျှင်၊⁵² သူတို့
 က၊ သင် သည်လည်း ဂါလိလဲ ပြည်သားဖြစ် သလော။ စစ် ဦးလော့၊
 ဂါလိလဲ ပြည်၌

အဘယ် ပရောဖက် မျှမ ပေါ်ထွန်း သည်ကိုမှတ် လော့ဟု ဆို ကြပြီး
 မှ၊⁵³ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိမိ
 တို့အိမ် သို့ သွား ကြ၏။

8

¹ ယေရှု သည်လည်း သံလွင် တောင် သို့
 ကြွ တော်မူ၏။² နံနက် စောစောမိမိနက် တော်သို့
 တစ်ဖန် ကြွ တော်မူ၍
 လူ အပေါင်း တို့သည် အထံ

တော်သို့

လာ ကြ၏။ ထိုအခါ ထိုင် တော်မူ၍ ဆုံးမ သြဝါဒပေးစဉ်တွင်၊
3 မှားယွင်း ခြင်းအမှုကို ပြုလျက်နေသောမိန်းမ တစ်ယောက်ကိုတွေ့
လျှင်၊ ကျမ်းပြု ဆရာတို့နှင့်

ဖာရိရှဲ တို့ သည်ခေါ်ခဲ၍

အလယ် ၌ ထား ပြီးမှ၊ 4 အရှင် ဘုရား၊ ဤ
မိန်းမ သည်မှားယွင်း ခြင်းအမှုကို ပြု စဉ်တွင်ပင်

တွေ့မိ ပါသည်။ 5 ထိုသို့သော မိန်းမကို ကျောက်ခဲ နှင့်ပစ်ရမည်ဟု
မောရှေ သည်အကျွန်ုပ် တို့အား ပညတ် တရား၌

စီရင်

ထုံးဖွဲ့ပါပြီ။ သို့ရာတွင် ကိုယ်တော် သည် အဘယ်သို့ မိန့် တော်မူမည်
နည်းဟု လျှောက် ကြ၏။ 6 ထိုသို့ လျှောက်ကြသော်၊ ကိုယ်တော် ၌
အပြစ်တင် ခွင့်ရ စေခြင်းငှာ ၊ စုံစမ်း နှောင့်ရှက်သောအားဖြင့်လျှောက်
ကြ၏။ ယေရှု သည် အောက် သို့ငှ် လျက် လက်ညှိုး တော်နှင့် မြေ ၌
ရေးသား ၍နေတော်မူ၏။ 7 ထိုသူတို့သည် အထပ်ထပ်မေးလျှောက်
ကြသောအခါ ကိုယ်ကိုလှန် တော်မူ၍ ၊ သင် တို့တွင် အပြစ် ကင်းသော
သူ သည် ရှေးဦးစွာ ကျောက်ခဲ နှင့်ပစ် စေ ဟု မိန့် တော်မူပြီးမှ၊ 8 တစ်
ဖန် အောက်သို့ငှ် ၍ မြေ ၌

ရေးသား တော်မူပြန်၏။ 9 ထိုသူ တို့သည်ကြား ရလျှင် မိမိတို့
စိတ်နှလုံးသည် မိမိတို့အပြစ်ကို ဖော်ပြသဖြင့်၊ အသက်ကြီး သောသူ
မှစ၍ အငယ်ဆုံးသောသူတိုင်အောင်တစ် ယောက်နောက် တစ် ယောက်
ထွက်သွား ကြ၏။ ယေရှုသည် တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ် တော်မူ၍
၊ မိန်းမ သည်အလယ် ၌ ရပ်နေ ၏။ 10 ထိုအခါယေရှု သည် ကိုယ်
ကိုလှန် တော်မူပြန်၍ ၊ ထိုမိန်းမမှတစ်ပါးအဘယ်သူကိုမျှ မမြင်လျှင်၊
အချင်း မိန်းမ ၊ သင့် ကို အပြစ်တင်သောသူတို့သည် အဘယ်မှာ ရှိ ကြ
သနည်း။ သင်၏အမှုကိုအဘယ်သူ မျှမစီရင် လော ဟုမေး တော်မူ၏။
11 ထိုမိန်းမ ကလည်း အဘယ်သူ မျှမစီရင်ပါသခင် ဟု လျှောက် ၏။
ငါ သည်လည်းသင် ၏အမှုကို မ

စီရင် ။ သွား လော့။ နောက်တစ်ဖန်ဒုစရိုက် ကို မ ပြုနှင့် ဟု မိန့်
တော်မူ၏။

12 တဖန်တို့ ယေရှု က၊ ငါ သည် ဤလောက
၏အလင်း ဖြစ် ၏။ ငါ့ နောက်သို့ လိုက် သောသူ သည်မှောင်မိုက်

၌

မ သွား မလာ။ အသက် ၏အလင်း ကိုရ လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။

13 ဖာရိရှုံ တို့ကလည်း၊ သင် သည် ကိုယ် အကြောင်း ကို သက်သေခံ ၏။ သင် ၏သက်သေ မ တည် ဟု ဆို ကြ၏။

14 ယေရှု ကလည်း ၊ ငါ သည် ကိုယ် အကြောင်း ကို သက်သေခံ သော်လည်း ၊ ငါ့ သက်သေ တည် ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါသည်အ ဘယ် အရပ်က လာ

သည်ကို၎င်း ၊ အဘယ် အရပ်သို့သွား သည်ကို၎င်း ငါသိ ၏။ သင် တို့မူကား မ သိ ကြ။ 15 သင် တို့သည် ဇာတိ

ပကတိအတိုင်း

စီရင် တတ်ကြ၏။ ငါ့ မူကား အဘယ်သူ ကိုမျှမ စီရင် ။ 16 ငါ သည် စီရင် သော်လည်း ငါ ၏စီရင် ခြင်းသည် တည် ၏။ အကြောင်းမူကား ငါသည် တစ်ယောက်တည်း နေ သည်မ ဟုတ်။ ငါ့ ကိုစေလွှတ် တော် မူသောခမည်းတော် သည် ငါ့ ဘက်၌နေတော်မူ၏။ 17 သက်သေခံ နှစ် ဦးတို့၏စကားသည် တည် ရ၏ဟု သင် တို့ပညတုတိ ကျမ်းစာ၌ လာ ၏။ 18 ငါ သည် ကိုယ် အကြောင်း ကို သက်သေခံ သောသူ ဖြစ် ၏။ ငါ့ ကို စေလွှတ် တော်မူသောခမည်းတော် သည်လည်း ငါ့ အကြောင်း ကို သက်သေခံ တော်မူသည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

19 ထိုသူတို့ကလည်း၊ သင် ၏ခမည်းတော် သည် အဘယ်မှာ ရှိ သနည်းဟု မေး ကြ၏။ ယေရှု ကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ ကိုမ သိ ကြ ။ ငါ့ ခမည်းတော် ကိုလည်း မ

သိကြ။ ငါ့ ကိုသိ လျှင်

ငါ့ ခမည်းတော် ကိုလည်း သိ ကြလိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

20 မိမာန် တော်၌

ဆုံးမ သြဝါဒပေးတော်မူစဉ် ဤ

စကား တော်ကို ဘဏ္ဍာတိုက် မှာ မိန့်မြွတ် တော်မူ၏။ ကိုယ်တော် ၏အချိန် မ စေ့ မရောက်သေးသောကြောင့်

အဘယ်သူ ကိုမျှကိုယ်တော် ကိုမဖမ်းဆီး ကြ။

21 တစ်ဖန် ယေရှုက၊ ငါ သည်သွား ရမည်။ သင်တို့သည်ငါ့ ကိုရှာ ကြလိမ့်မည်။ ကိုယ် အပြစ် ၌ လည်း

သေ ကြ လိမ့်မည်။ ငါ သွား ရာအရပ် သို့ သင် တို့မ ရောက် နိုင် ကြ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

22 ယုဒ လူတို့ကလည်း ၊ ငါ သွား ရာအရပ် သို့သင် တို့ မ ရောက် နိုင် ကြဟုသူသည်ဆို သော်၊ ကိုယ် အသက်ကို သတ် မည် လောဟု ဆို ကြ၏။

23 ယေရှုကလည်း၊ သင် တို့သည် အောက် သားဖြစ် ကြ၏။ ငါ မူကား အထက် သားဖြစ် ကြ၏။ သင် တို့သည် လောကီသား ဖြစ် ကြ၏။ ငါ မူကား လောကီသား မ ဟုတ် ။ 24 ထိုကြောင့် သင် တို့သည် ကိုယ် အပြစ် ၌

သေ ကြလိမ့်မည်ဟုငါဆို ၏။ ငါ သည်ဤမည်သောသူဖြစ် သည် ကို သင် တို့သည်မ ယုံလျှင် ၊ ကိုယ် အပြစ် ၌ သေ ကြလိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

25 ထိုသူတို့ကလည်း။ သင် သည်အဘယ်သူ နည်းဟုမေး လျှင် ၊ ယေရှု က၊ ငါသည်သင် တို့အား အစဉ်ပြောဆို သည်အတိုင်း ငါဖြစ်၏။

26 သင် တို့အမှု ၌ ငါပြောဆို စီရင် စရာများစွာ ရှိ၏ ။ သို့သော်လည်း ငါ့ ကိုစေလွှတ် သောသူ သည်သစ္စာ နှင့် ပြည့်စုံ တော်မူ၏။ သူ ၏အထံ တော်၌ ငါ ကြား သမျှကိုသာ ဤလောက ၌

ငါဟောပြော သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 27 ခမည်းတော် ကိုရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကို ထိုသူတို့သည် မ ရိပ်မိ ကြ။

28 ထိုကြောင့် ယေရှု က၊ သင်တို့သည် လူ သား ကိုမြှောက် ထားသောအခါ ၊ ငါ သည်ဤမည်သောသူဖြစ် သည် ကို၎င်း ၊ ငါသည် ကိုယ် အလိုအလျောက် အဘယ် အမှုကိုမျှမပြု ဘဲ၊ ငါ့ခမည်းတော် သည် ငါ အား နည်းပေး တော်မူသည်အတိုင်း

ငါဟောပြော သည်ကို၎င်း သင်တို့သည် သိ ကြလိမ့်မည်။ 29 ငါ့ ကို စေလွှတ် တော်မူသောသူ သည် ငါ နှင့်အတူ ရှိ တော်မူ၏။ ငါ့ ကို တစ်ကိုယ် တည်းနေစေခြင်းငှာခမည်းတော်သည် စွန့်ပစ်တော် မ မူ။ အကြောင်းမူကား ၊ နှစ်သက် တော်မူသောအမှု ကို အစဉ်မပြတ် ငါ ပြု သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 30 ထို စကားတော်ကို မိန့် တော်မူစဉ်၊ လူ

များတို့သည် ယုံကြည် ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

31 ထိုအခါ ယေရှု က၊ သင်တို့သည် ငါ ၏ဒေသနာ ၌

တည် လျှင်

ငါ့ တပည့် အမှန် ဖြစ် ကြ၏။³² သမ္မာတရား ကိုလည်း

သိ ကြသဖြင့် ၊ ထိုတရား

သည် သင် တို့ကို လွတ် လိမ့်မည် ဟု၊ ယုံကြည် သော ယုဒ

လူတို့အား

မိန့် တော်မူ၏။

³³ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ ငါတို့သည် အာဗြဟံ အမျိုး ဖြစ် ကြ၏။

အဘယ်သူ ထံ၌တရံတခါမျှ ကျွန် မ ခံကြ။ လွတ် လိမ့်မည် ဟု၍ သင်

သည်အဘယ်သို့ ပြောဆို သနည်းဟု မေးမြန်း ကြ၏။ ယေရှု ကလည်း၊

ငါအမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊³⁴ ဒုစရိုက် ကို ပြု သမျှ သောသူတို့သည်

ဒုစရိုက် ကျွန် ဖြစ် ၏။³⁵ ကျွန် သည်ကား အိမ် ၌

အစဉ်အမြဲ နေ သည်မ ဟုတ်။ သား

မူကား

အစဉ်အမြဲ နေ ၏။³⁶ ထိုကြောင့်

သား သည် သင် တို့ကိုလွတ် လျှင် ၊ သင်တို့သည် ဧကန်အမှန် လွတ်

ကြလိမ့်မည် ။³⁷ သင် တို့သည် အာဗြဟံ အမျိုး ဖြစ်ကြသည်ကို ငါသိ

၏။ သို့သော်လည်း ငါ ၏ဒေသနာ သည် သင်တို့၌

တည် နေရာကိုမ ရသောကြောင့်

သင်တို့သည် ငါ့ ကို သတ် အံ့သောငှာရှာကြ ကြ၏။³⁸ ငါသည်ငါ့

ခမည်းတော် ထံ၌ မြင် ခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း ဟောပြော ၏။ သင်တို့သည်

သင် တို့၏အဘ ထံ၌ မြင် ခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း

ပြု ကြ၏ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

³⁹ ထိုသူ တို့ကလည်း ၊ အာဗြဟံ သည် ငါ တို့အဘ ဖြစ် ၏ ဟု ဆို

ကြ ၏။ ယေရှု ကလည်း၊ သင်တို့သည် အာဗြဟံ ၏သား မှန် လျှင်

အာဗြဟံ ၏အကျင့် ကို ကျင့် ကြလိမ့်မည်။⁴⁰ ဘုရားသခင် အထံ

တော်၌ ကြား ရသောသစ္စာ တရားကို သင် တို့အား ဟောပြော သောသူ

တည်းဟူသောငါ့ ကိုသတ် အံ့သောငှာသင်တို့သည် ယခု

ရှာကြ ကြ၏။ အာဗြဟံ သည် ထိုနည်းတူကျင့် သည်မ ဟုတ်။

⁴¹ သင်တို့သည် သင် တို့အဘ ၏အကျင့် ကို ကျင့် ကြ၏

ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ထိုသူတို့ကလည်း၊ ငါ တို့သည် မျောက်မထား

သောအမျိုး မ ဟုတ်။ ဘုရားသခင် တည်းဟူသောငါတို့အဘ တစ်ပါး

တည်း ရှိ တော်မူသည်ဟု ဆို ကြ၏။

42 ယေရှု ကလည်း၊ ဘုရားသခင် သည် သင် တို့အဘ မှန် လျှင် ။ သင်တို့သည် ငါ့ ကိုချစ် ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ သည် ဘုရားသခင် အထံ တော်မှ ထွက်ကြွ ရောက်လာ ၏။ ကိုယ် အလိုအလျောက်လာ သည် မ

ဟုတ်။ ဘုရားသခင် သည် ငါ့ ကို စေလွှတ် တော် မူ၏။

43 အဘယ်ကြောင့် ငါ့ စကား ကို နား

မ လည်ကြသနည်း။ ငါ ၏ ဒေသနာ

ကိုနာ မ ခံမယူနိုင် သောကြောင့် သာ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နား မလည်ကြ။ 44 သင်တို့သည် သင် တို့အဘ တည်းဟူသောမာရ်နတ် မှ ဆင်းသက်ကြ၏။ သင် တို့အဘ ၏ အလို

သို့လည်း

လိုက် တတ်ကြ၏။ မာရ်နတ် သည် ရှေးဦးစွာ မှ ၍ လူ အသက်ကိုသတ်သောသူဖြစ် ၏။ သူ၌ သစ္စာ တရား မ

ရှိ သောကြောင့်

သစ္စာ တရား၌ မ တည် မနေ။ သူသည် မုသား စကားကိုပြော သောအခါ မိမိ ပကတိအတိုင်းပြော ၏။ မုသား စကား၌ ကျင်လည်သောသူဖြစ်၏။ မုသား

၏အဘ လည်း ဖြစ် ၏။ 45 ငါ သည် သစ္စာ စကား ကို ပြော သောကြောင့်

သင်တို့မ ယုံ ကြ။ 46 ငါ ၌ အပြစ် ရှိကြောင်း ကို သင် တို့တွင် အဘယ်သူ ဖော်ပြ သနည်း။ သစ္စာ စကားကိုပြော သည်မှန်လျှင် အဘယ်ကြောင့် သင် တို့ မ

ယုံ ကြ သနည်း။ 47 ဘုရားသခင် နှင့် စပ်ဆိုင် သော သူ သည် ဘုရားသခင် ၏စကား တော်ကို နားထောင် တတ်၏။ သင် တို့ သည် ဘုရားသခင် နှင့်မ စပ်ဆိုင်သောကြောင့် နား မ ထောင်ကြ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

48 ယုဒ လူတို့ကလည်း ၊ သင် သည်ရှုမာရ် လူဖြစ် ၏။ နတ်ဆိုး စွဲ သောသူလည်းဖြစ်၏ဟု ငါ တို့ပြော သော စကားသည် လျောက်ပတ် သည်မ ဟုတ်လောဟု ဆို ကြ၏။ 49 ယေရှု ကလည်း၊ ငါ သည်နတ်ဆိုး စွဲ သောသူမ ဟုတ်။ ငါ့ ခမည်းတော် ကိုချီးမြှောက် ၏။ သင် တို့သည်

ငါ့ကို ရှုတ်ချ ကြ၏။⁵⁰ ငါ သည် ကိုယ် ဘုန်း အသရေကိုမ ရှာ ။ ငါ၏ ဘုန်း အသရေကိုရှာ၍

စီရင် တော်မူသောသူ ရှိ သေး၏။⁵¹ ငါအမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ ငါ့ စကား ကို နားထောင် သောသူ သည်သေ ခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ် လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

⁵² ယုဒ လူတို့ကလည်း၊ သင်၌နတ်ဆိုး စွဲ သည်ကို ယခု ငါတို့သိ ကြ၏။ အာဗြဟံ မှစ၍ ပရောဖက် တို့သည် သေ လွန်ကြပြီ။ သင် မူကား ၊ ငါ့ စကား ကို နားထောင် သောသူ သည် သေ ခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ် လိမ့်မည်ဟု ဆို ပါသည်တကား။

⁵³ ငါ တို့အဘ အာဗြဟံ ထက် သင် သည် သာ၍ကြီးမြတ် သလော။ သူ သည်သေ ပြီ။ ပရောဖက် တို့လည်း သေ ကြပြီ။ သင် သည်အဘယ်သို့ သောသူ၏ အရောင်ကိုဆောင် သနည်း ဟုဆို ကြ၏။

⁵⁴ ယေရှု ကလည်း၊ ငါ သည်ကိုယ် ဂုဏ် ကိုပြလျှင် ၊ ငါ့ ဂုဏ် သည် အချည်းနှီး ဖြစ် ၏။ ငါ့ ခမည်းတော် သည် ငါ့ ဂုဏ် ကို ထင်ရှားစေ တော်မူ၏။ ထို

ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့၏ဘုရားဟူ၍သင် တို့ခေါ် တော်မူတတ် ကြ၏။⁵⁵ သို့သော်လည်း ထိုဘုရားသခင် ကို သင်တို့မ သိ ကြ။ ငါ မူကား သိ ၏။ ငါမ သိ ဟုငါဆို လျှင် သင် တို့ကဲ့သို့ မုသာ သုံးသောသူ ဖြစ် လိမ့်မည်။ ထိုဘုရားသခင် ကို ငါသိ ၏။ ဘုရားသခင် ၏ စကား တော်ကိုလည်း နားထောင် ၏။⁵⁶ သင် တို့အဘ

အာဗြဟံ သည် ငါ ကြွလာမည့်အချိန် ကာလကို မြော်မြင် ခြင်းငှာ အလွန်အလှိုရှိ ၏။ မြင် ရသောအခါ ဝမ်းမြောက် ခြင်းသို့ရောက်သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

⁵⁷ ယုဒ လူတို့ကလည်း၊ သင်၏အသက်သည် အနှစ် ငါးဆယ် မျှမ ရှိ ဘဲလျက် သင်သည် အာဗြဟံ ကို မြင် လေပြီတကားဟု ဆို ကြ၏။

⁵⁸ ယေရှု ကလည်း၊ ငါအမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ အာဗြဟံ မ ဖြစ် မှီငါ ဖြစ် ၏ ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁵⁹ ထိုအခါ ကိုယ်တော် ကို

ခဲနှင့်ပစ် ခြင်းငှာ ကျောက်ခဲ တို့ကို ကောက်ယူ ကြ၏။ ယေရှု သည်
 တိမ်းရှောင် ၍
 ထိုသူတို့အလယ်၌ရှောက်သွားပြီးလျှင်မိမိ၏ တော်မူ
 ထွက်ကြွ တော်မူ၏။

9

1 လမ်း၌သွား တော်မူစဉ်၊ အမိ
 ဝမ်းတွင်းကပင်
 မျက်စိ ကန်းသောသူ တစ်ယောက်ကို တွေ့မြင် တော်မူ၏။ 2 တပည့်
 တော်တို့က၊ အရှင် ဘုရား၊ ဤသူ
 သည် အဘယ်သူ ၏အပြစ် ကြောင့် ကန်းသနည်း။ ကိုယ်အပြစ်
 ကြောင့် ကန်းသလော။ မိဘ
 အပြစ်ကြောင့် ကန်း သလောဟု မေးလျှောက် ကြ၏။
 3 ယေရှု ကလည်း၊ ကိုယ် အပြစ် ကြောင့်မ ဟုတ်။ မိဘ
 အပြစ်ကြောင့်လည်းမဟုတ်။ ဘုရားသခင် ၏ အမှု
 တော်ကို သူ
 ၌
 ထင်ရှား စေမည်အကြောင်း တည်း။ 4 ငါ့ ကို စေလွှတ် တော်မူသော
 သူ
 ၏အမှု ကို နေ့
 အချိန်၌ရှိ စဉ် တွင် ငါ ပြု ရ မည်။ အဘယ်သူ မျှအမှု မပြုနိုင်
 သော အချိန် တည်းဟူသောညွှန် အချိန်လာ သေး၏။ 5 ငါ သည် ဤ
 လောက
 ၌
 ရှိ စဉ် တွင် ဤလောက
 ၏အလင်း ဖြစ်၏ ဟု မိန့် တော်မူပြီးလျှင်၊ 6 မြေ ပေါ်မှာထွေး ၍
 တံထွေး နှင့်ရွှံ့ လုပ် ပြီးမှ၊ ကန်းသောသူ၏ မျက်စိ ကိုရွှံ့ နှင့်လူး ၍
 ၊ 7 သင်သွား လော့။ ရှိလောင် ရေကန် ၌
 မျက်စိကိုဆေး လော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ရှိလောင် အနက် ကား
 စေလွှတ် သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ ထိုသူသည် သွား ၍ ဆေး ပြီးမှ၊
 မျက်စိမြင် လျက် ပြန် လေ၏။ 8 သူ သည် သူတောင်းစား ဖြစ် သည်
 ကို အိမ်နီးချင်း မှစ၍ မြင် ဘူး သောသူ တို့က၊ ဤသူ
 သည် ထိုင် ၍

တောင်း သောသူ မ ဟုတ် လောဟု ဆို ကြ၏။ ⁹ လူ့အချို့ က၊
ဟုတ်ကဲ့ ဟုဆို ကြ၏။ အချို့ ကလည်း၊ ထိုသူ

နှင့်တူ သည်ဟု ဆို
ကြ၏။ ထိုသူ

ကလည်း၊ အကျွန်ုပ် သည် ထိုသူပင်ဖြစ် သည်ဟုဆို ၏။ ¹⁰ သူ တို့က
လည်း၊ အဘယ်သို့ သင် ၏မျက်စိ ပွင့် သနည်းဟု မေးမြန်း ကြလျှင်၊

¹¹ ထိုသူ က၊ ယေရှု အမည် ရှိသောသူ တစ်ယောက်သည် ရွှံ့ လုပ် ၍
ကျွန်ုပ် မျက်စိ ကိုလူး ပြီးမှ၊ ရှိလောင်

ရေကန်သို့ သွား ၍

မျက်စိကိုဆေး လောဟုဆို သည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်သွား ၍ ဆေး
လျှင် မျက်စိမြင် သည်ဟုဆို ၏။ ¹² လူများကလည်း၊ ထိုသူ

သည် အဘယ်မှာ ရှိ သနည်းဟု မေးမြန်း ကြလျှင်၊ အကျွန်ုပ်မ သိ
ဟုဆို ၏။ ¹³ လူများသည် မျက်စိ ကန်းဘူးသော ထိုသူ

ကို ဖာရိရှဲ တို့ထံသို့ ပို့ ကြ၏။ ¹⁴ ယေရှု သည် ရွှံ့ လုပ် ၍

သူ ၏မျက်စိ ကို ပွင့် တော်မူသောနေ့ သည် ဥပုသ်နေ့ ဖြစ် သတည်း။
¹⁵ တစ်ဖန် ဖာရိရှဲ တို့က အဘယ်သို့ ၊ သင်၏မျက်စိမြင် သနည်းဟု

မေးမြန်း ပြန်လျှင်၊ အကျွန်ုပ် မျက်စိ ၌ သူ သည် ရွှံ့
ကိုထည့် ၍ အကျွန်ုပ်ဆေး လျှင် မျက်စိမြင် သည်ဟုဆို ၏။ ¹⁶ ဖာ

ရိရှဲ အချို့ တို့က၊ ထိုသူသည် ဥပုသ် မ စောင့် ။ ဘုရားသခင် စေလွှတ်
တော်မူသောသူ မ ဟုတ် ဟု ဆို

ကြ ၏။ အချို့ တို့က၊ ဆိုး

သောသူသည် ဤသို့သော

နိမိတ် လက္ခဏာတို့ကို အဘယ်သို့ ပြ နိုင် မည်နည်းဟု ဆို

ကြ၏။ ထိုသို့အချင်းချင်း မသင့် ကွဲပြားခြင်းသို့ရောက်၏။ ¹⁷ တစ်
ဖန် မျက်စိ ကန်းဘူးသောသူ အား၊ သင် ၏မျက်စိ ကိုဖွင့် သောသူ

သည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်သနည်း ဟု မေး
ကြလျှင် ၊ ပရောဖက် ဖြစ် သည်ဟုဆို ၏။

¹⁸ ထိုသူသည် အထက်မျက်စိ မမြင်၊ နောက်မှ မျက်စိမြင် သည်ကို
ယုဒ

လူတို့သည် မ

ယုံ ကြသဖြင့်

သူ၏

မိဘ ကိုခေါ်၍ ။ ¹⁹ ဤသူ သည် သင် တို့ဆီ သည်အတိုင်း
အမိဝမ်းတွင်းကပင် မျက်စိ ကန်းသော သင် တို့၏ သား
မှန် လော။ သို့မှန်လျှင် အဘယ်သို့ ယခု မျက်စိမြင် သနည်းဟု မေး
ကြ၏။ ²⁰ မိဘ တို့ကလည်း၊ ဤသူ

သည် အကျွန်ုပ် တို့၏ သား
မှန် သည်ကို၎င်း၊ အမိဝမ်းတွင်းကပင် မျက်စိကန်း သည်ကို၎င်း ။
အကျွန်ုပ်တို့ သိ ကြပါ၏။ ²¹ အဘယ်ကြောင့် မျက်စိမြင် သည်ကို၎င်း

၊ အဘယ်သူ သည်သူ၏
မျက်စိ ကိုဖွင့် သည်ကို၎င်း၊ အကျွန်ုပ် တို့ မ
သိ ကြပါ။ သူ

သည် အသက် အရွယ်နှင့်ပြည့်စုံပါ၏။ သူ
ကိုမေး ကြပါလော့။ သူ

သည်ကိုယ် အကြောင်း ကို ကိုယ်တိုင်ပြော ပါလိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြော
ကြ၏။ ²² ဤသို့ ပြော သည်အကြောင်း ကား၊ ယေရှုသည် ခရစ်တော်
ဖြစ်သည်ဟု ဝန်ခံ သောသူ မည်သည်ကို တရားစရပ် မှန်ထုတ်ရ မည်
ဟု ယုဒ

လူတို့သည် တိုင်ပင် စီရင်ကြနှင့် ပြီ။ ²³ ထိုကြောင့်
မိဘ တို့က၊ သူ

သည် အသက် အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံပါ၏။ သူ
ကိုမေး ကြလော့ဟု ယုဒ

လူတို့ကို ကြောက် ၍ ပြော ကြ၏။

²⁴ ထိုကြောင့် ။ မျက်စိ ကန်းဘူးသောသူ ကို ဒုတိယ
အကြိမ်ခေါ်၍

ဘုရားသခင် ကို ချီးမွမ်း လော့။ ထို
သူ သည် လူဆိုး

ဖြစ် ကြောင်း ကို ငါ တို့သိ ၏ဟုဆို ကြလျှင်၊ ²⁵ လူဆိုး ဖြစ် သည်မ
ဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်မသိ ။ အကျွန်ုပ်သည် အထက်ကမျက်စိ ကန်း၍
ယခု

မျက်စိမြင်
သည်အကြောင်းတစ်ခု ကို အကျွန်ုပ်သိ သည်ဟုဆို ၏။ ²⁶ တဖန်
သူတို့က၊ သူသည်သင် တို့၌ အဘယ်သို့ ပြု သနည်း။ သင် ၏ မျက်စိ
ကိုအဘယ်သို့ ဖွင့် သနည်းဟု မေး

ကြလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တစ်ခါပြော ပြီ၊ သင် တို့နားမ ကြား ကြ။
27 အဘယ်ကြောင့် တစ်ဖန် ကြား ချင် သနည်း။ သူ့

တပည့်
ဖြစ် ချင်သလောဟု
ဆို ကြ၏။ 28 ထိုသူတို့ကလည်း၊ သင် သည်သူ့ တပည့် ဖြစ် ၏။ ငါ
တို့မူကား

မောရှု ၏တပည့် ဖြစ် ကြ၏။ 29 ဘုရားသခင် သည်မောရှု ၌ ဗျာဒိတ်
ထားတော်မူကြောင်း ကို ငါ တို့ သိ

ကြ၏။ ထိုသူ
သည် အဘယ် ကဖြစ် သည်ကို မ
သိ ဟုကဲ့ရဲ့ ၍
ပြောဆို ကြလျှင်၊ 30 သူသည် အကျွန်ုပ် မျက်စိ ကိုဖွင့် သော်လည်း
အဘယ် ကဖြစ် သည်ဟု သင် တို့မ သိ ကြသည်ကို အံ့ဩဘွယ် ရှိ ၏။

31 ဘုရားသခင် သည် လူဆိုး
တို့ စကား ကိုနားထောင် တော် မ မှုသည်ကို ငါ တို့ သိ ကြ၏။

ဘုရားသခင် ကို ရိုသေလေးမြတ်၍
အလို တော်ကို လိုက် သောသူဖြစ် လျှင်
ထိုသူ ၏စကားကို နားထောင် တော်မူ၏။ 32 အမိဝမ်းတွင်းကပင်
မျက်စိ ကန်းသောသူ ကိုမျက်စိ မြင် စေခြင်းငှာ တတ်နိုင်သည်ကို ကမ္ဘာ
ဦးမှစ၍ မ ကြား စဖူး။ 33 ထိုသူ သည်ဘုရားသခင် စေလွှတ် တော်
မူသောသူမ ဟုတ် လျှင်

အဘယ် အမှုကိုမျှမ တတ် နိုင် ဟုပြောဆို ၏။

34 ထိုသူ တို့ကလည်း ၊ သင် သည် မွေး စကပင်တစ်ကိုယ်လုံး ၌
ဒုစရိုက် အပြစ်စွဲသောသူဖြစ်လျက် နှင့် ငါ တို့ကို ဆုံးမ

ပါသည်တကားဟု ပြောဆို ကြပြီးလျှင် ၊ ထိုသူ
ကို တရားစရပ်မှနှင်ထုတ် ကြ၏။ 35 နှင်ထုတ် သည်အကြောင်း
ကို ယေရှု သည်ကြား ပြီးမှထိုသူ ကိုတွေ့ တော်မူလျှင်၊ သင် သည်
ဘုရားသခင် သား တော်ကို ယုံကြည် သလော ဟု မေး တော်မူ၏။

36 သခင် ၊ အကျွန်ုပ်ယုံကြည် ရမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်၏သား
တော်ကား အဘယ်သူ နည်းဟု မေးလျှောက် သော်၊

37 ယေရှု က၊ သင်သည် ထိုသူ

ကိုမြင် ခဲ့ပြီးသာမက ၊ သင် နှင့် ယခု စကားပြော သောသူ သည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ် သည် ဟု မိန့် တော်မူလျှင်၊

38 သခင် ၊ အကျွန်ုပ်ယုံကြည် ပါ၏ဟု လျှောက် ၍ ညွတ်ပြပုံ ကိုးကွယ်လေ၏။

39 ထိုအခါ ယေရှု ကလည်း ၊ မျက်စိမ မြင် သောသူ သည် မြင် စေ ခြင်းငှာ ၎င်း ၊ မြင် သောသူကို မျက်စိ ကန်းစေခြင်းငှာ၎င်း၊ ငါ သည် တရားစီရင် ၍ ဤ

လောက သို့

ရောက်လာ ပြီ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 40 အထံ တော်၌ ရှိ သောဖာရိရှဲ အချို့တို့သည် ထို

စကားကိုကြား လျှင်၊ ငါ တို့သည် မျက်စိ ကန်းသလောဟု မေး ကြ၏။ 41 ယေရှု က လည်း၊ သင်တို့ သည် မျက်စိကန်း သည်မှန်လျှင်

အပြစ် မ ရှိ ၊ ငါတို့မျက်စိမြင် သည် ဟု ယခု

ဆို ကြ၏။ ထို့ကြောင့်

သင် တို့၌အပြစ် တည် သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

10

1 ငါအမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ သိုး

ခြံ ထဲသို့ တံခါးဝ ဖြင့် မ ဝင်

အခြား လမ်းဖြင့်ကျော်ဝင် သောသူ သည် သူခိုး

ဓားပြ ဖြစ် ၏။ 2 သိုးထိန်း မူကား၊ တံခါးဝ ဖြင့် ဝင် တတ်၏။ 3 ထို သူ အားတံခါးစောင့် လည်းဖွင့် တတ်၏။ သူ၏

စကား သံကိုသိုး တို့သည် နားထောင် တတ်ကြ၏။ သူ

သည် မိမိ

သိုး တို့ကို နာမည် ဖြင့် ခေါ် ၍

ပြင် သို့ ထုတ်ဆောင်တတ်၏။ 4 သိုးများကိုထုတ် သောအခါ သိုးတို့

ရှေ့ မှာသွား ၍ သိုး

များသည် သူ၏

စကား သံကို ကျွမ်း သောကြောင့်

လိုက် တတ်ကြ၏။ 5 မဆိုင်သောသူတို့၏စကား သံကို မ

ကျွမ်း သောကြောင့် ၊ မဆိုင်သောသူနောက် သို့မ လိုက်ဘဲ ပြေး

တတ် ကြသည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

6 ထို ဥပမာ ပုံကို ယေရှု ဟော တော်မူသည်တွင်၊ ပရိသတ် တို့သည် မိန့်တော်မူသောစကား တော်၏ အနက် အဓိပ္ပါယ်ကိုနား မ လည်ကြ။

7 ထို့ကြောင့်

တစ်ဖန် ယေရှု က၊ ငါအမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ ငါ သည် သိုး ဝင်သောတံခါး ဝ ဖြစ် ၏။ 8 ငါ ရှေ့ ဌ်ပေါ်လာ သောသူ ရှိသမျှ

တို့သည် သူခိုး

ဓားပြ ဖြစ် ကြ၏။ ထိုသူ

တို့၏စကားသံကို သိုး

တို့သည် နား

မ ထောင်ကြ။ 9 ငါ သည်တံခါး ဝ ဖြစ် ၏။ ငါ ဖြင့် ဝင် သောသူ သည် ဘေး

နှင့်ကင်းလွတ်လျက် ထွက် ဝင် ၍

ကျက်စား ရာကို တွေ့ ရလိမ့်မည်။ 10 သူခိုး သည်ခိုး ခြင်း၊ သတ် ခြင်း၊ ဖျက်ဆီး ခြင်းငှာ သာ လာ

တတ်၏။ ငါ မူကား၊ သိုး

တို့သည် အသက် လွတ်ရုံ မျှမက အထူးသဖြင့်အသက်နှင့် ပြည့်စုံ စေခြင်းငှာ လာ သတည်း။ 11 ငါ သည် ကောင်း သောသိုးထိန်း လည်း

ဖြစ် ၏။ ကောင်း သောသိုးထိန်း သည် သိုး

တို့အဘို့ အလိုငှာ မိမိ

အသက် ကို စွန့် တတ်၏။ 12 သိုး များကိုပိုင် သောသိုးထိန်း မ ဟုတ် ၊ သူငှား ဖြစ်သောသူ မူကား၊ တောခွေး လာ သည်ကိုမြင် လျှင်၊ သိုး

တို့ကို ပစ် ထား၍

ထွက်ပြေး တတ်၏။ တောခွေး သည်လည်း၊ သိုး

တို့ကို လုယက် ၍ ကွဲလွင့် စေ၏။ 13 သူငှား သည် သူငှားဖြစ်၍သိုး တို့၏အကျိုး ကို မ

မှတ် သောကြောင့် ထွက်ပြေးတတ်၏။ 14 ငါ သည် ကောင်း သော သိုးထိန်း ဖြစ် ၏။ ခမည်းတော် သည် ငါ့ ကိုသိ တော်မူ၍၊ ငါ သည်

လည်း ခမည်းတော် ကို သိ

သကဲ့သို့ ငါ ၏သိုးကိုလည်း ငါသိ ၏။ ငါ့ သိုးတို့သည်လည်း ငါ့ ကို သိ ကြ၏။ 15 ငါသည် ကိုယ် အသက် ကို သိုး

တို့အဘို့ အလိုငှာ စွန့်၏ ။ 16 ဤ သိုးခြံ သို့ မ ဝင်သောအခြား သိုး တို့ကိုလည်း ငါပိုင် သေး၏။ ထို

သိုးတို့ကို ငါ ဆောင်ခဲ့ ရ မည်။ သူတို့ သည်လည်း

ငါ့ စကား သံကို နားထောင် သဖြင့်၊ သိုး

ခြံတစ်ခု သိုးထိန်း တစ်ပါးတည်း ရှိ ရလိမ့်မည်။¹⁷ ငါ သည် ကိုယ် အသက် ကိုစွန့်၍ နောက် တဖန်ယူ ဦးမည်ဖြစ်သောကြောင့် ၊ ငါ့ ခမည်း တော် သည် ငါ့ကို ချစ် တော်မူ၏။¹⁸ ငါ့ အသက် ကို အဘယ်သူ မျှ မလှ မယူ။ ကိုယ် အလိုအလျောက်ငါ စွန့် ၏။ ကိုယ်အသက် ကို စွန့် ရ သော အခွင့် နှင့်

နောက် တဖန်ကိုယ်အသက် ကို ယူ

ပြန်ရသောအခွင့် သည် ငါ့၌ရှိ ၏။ ထို

အခွင့် ကိုခမည်းတော် သည် ပေး တော်မူပြီ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

¹⁹ ထို စကား တော်ကြောင့်

ယုဒ လူတို့သည် တစ်ဖန် ကွဲပြား ခြင်းရှိ ကြ၏။²⁰ လူ များ တို့က၊ သူသည်နတ်ဆိုး စွဲ ၍ အရှုံး ဖြစ်၏။ သူ

စကား ကို အဘယ်ကြောင့် နားထောင် သနည်း ဟု ဆို ကြ၏။

²¹ အချို့ တို့က၊ သူ

စကား သည် နတ်ဆိုးစွဲ သောသူ၏စကားမ ဟုတ် ။ နတ်ဆိုး သည် မျက်စိ ကန်း သောသူ တို့ကို မြင်စေခြင်းငှာတတ်နိုင် သလောဟုဆို ကြ၏။²² ဆောင်း ကာလဖြစ် ၍ အင်္ဂုန်နီ ပွဲကိုယေရုရှလင် မြို့၌ခံ ကြသောအခါ၊²³ ယေရှု သည် ဗိမာန် တော်နားမှာ

ရှောလမုန်

ကနားပြင် ၌

စင်္ကြံသွား တော်မူစဉ်တွင်၊²⁴ ယုဒ လူတို့သည် ကိုယ်တော် ကိုဝန်းရံ ၍ ၊ သင် သည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံးငါ တို့ကို ယုံမှား စေမည် နည်း။ ခရစ်တော် မှန် လျှင်

အတည့်အလင်း ပြော ပါဟုဆို ကြ၏။

²⁵ ယေရှု ကလည်း၊ ငါပြော ပြီ။ သင် တို့သည် မ

ယုံ ကြ။ ငါ့ ခမည်းတော် ၏အခွင့်နှင့် ငါ ပြု သောအမှု တို့သည် ငါ ၏သက်သေ ဖြစ်ကြ၏။²⁶ သို့သော်လည်း သင် တို့သည် မ

ယုံ ကြ။ အဘယ်ကြောင့်မယုံသနည်းဟူမူကား ၊ သင်တို့သည် ငါ့ သိုး တို့ အဝင် မ ဟုတ် ။ အထက်က ငါပြောသည်အတိုင်း၊²⁷ ငါ့ သိုး တို့သည် ငါ့ စကား သံကိုနားထောင် ၍ ငါ့ နောက် သို့လိုက်ကြ၏။ ထို သိုး

တို့ကို ငါ သိ ၏။²⁸ ထာဝရ အသက် ကိုလည်း ငါ ပေး ၏။ သိုးတို့သည် ပျက်စီး ခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ် ကြလိမ့်မည်။ အဘယ်သူ မျှထိုသိုး တို့ကို ငါ့ လက် မှ မ နှုတ် မယူရာ။²⁹ ထိုသိုးတို့ ကို ငါ့ ဌာနအပ်ပေး တော်မူသောငါ့ ခမည်းတော် သည် ခပ်သိမ်း သောသူ တို့ထက်

ကြီးမြတ်တော်မူသည်ဖြစ် ၍၊ အဘယ်သူ မျှထိုသိုးတို့ကို ငါ့ခမည်း တော် ၏ လက် မှ မနှုတ် မယူနိုင် ရာ။³⁰ ငါ သည် ငါ့ခမည်းတော် နှင့် တလုံးတဝတည်း ဖြစ် သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

³¹ ထိုအခါ ယုဒ

လူတို့သည် ကိုယ်တော် ကို ခဲနှင့်ပစ် ခြင်းငှာ တစ်ဖန် ကျောက်ခဲ တို့ ကို ကောက်ယူ ကြ၏။³² ယေရှု ကလည်း၊ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော် ၏အခွင့် နှင့် ကောင်း သောအမှု အများ တို့ကို သင် တို့အားပြ ပြီ။ ထိုအမှု တို့တွင် အဘယ် မည်သောအမှု ကြောင့် ငါ့ ကို ခဲ နှင့်ပစ်ကြ မည်နည်း ဟု မေး တော်မူလျှင်၊³³ ယုဒ လူတို့က၊ ကောင်း သောအမှု ကြောင့်

ခဲနှင့်ပစ် မည်မ ဟုတ်။ သင် သည် လူ ဖြစ် လျက်ပင် ဘုရားသခင် ဖြစ်ယောင်ဆောင်၍ ဘုရားသခင်ကို လွန်ကျူး သောစကားကြောင့် ခဲနှင့်ပစ်မည်ဟု ဆို ကြ၏။

³⁴ ယေရှု ကလည်း၊ သင်တို့သည် ဘုရား ဖြစ် ကြ၏။ ငါ ဆို သည်ဟု သင် တို့၏ ပညတုတိ ကျမ်းစာ၌ လာ သည် မ

ဟုတ် လော။³⁵ ဘုရားသခင် ၏ဗျာဒိတ် တော်ကို ခံရသောသူ တို့ကို ဘုရား

ဟူ၍ခေါ် ရလျှင် ၎င်း ၊ ကျမ်း စကားကို မ ပယ် ရ လျှင်၎င်း၊³⁶ ခမည်းတော် သည်သန်ရှင်း စေ၍ ၊ ဤလောက သို့

စေလွှတ် တော်မူသောသူ က၊ ငါသည်ဘုရားသခင် ၏ သား တော်ဖြစ် သည်ဟုဆို သောကြောင့် ၊ သင် သည် ဘုရားသခင်ကို လွန်ကျူး ၍ပြောသည်ဟု ထိုသူအား ဆို ရာ သလော။³⁷ ငါသည် ငါ့ ခမည်းတော် ၏အမှု တို့ကို မ

ပြု လျှင်
 ငါ့ ကိုမ ယုံ ကြနှင့်။³⁸ ပြု လျှင်ငါ့ ကိုမ ယုံသော်လည်း ထိုအမှု တို့
 ကို ယုံ
 ကြလော့။ ထိုသို့ ယုံလျှင် ခမည်းတော် သည် ငါ ၌
 ရှိတော်မူသည်ကို၎င်း၊ ငါ သည်ခမည်းတော် ၌ ရှိသည်ကို၎င်း ယုံ၍
 သိမှတ် ကြလိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။³⁹ ထိုအခါ ကိုယ်တော် ကိုဘ
 မ်းဆီး ခြင်းငှာတစ်ဖန်
 ရှာ ကြပြန်လျှင်၊ ထိုသူ
 တို့၏လက် မှ
 ထွက်ကြွ တော်မူ၏။⁴⁰ ယောဟန် သည် ဗတုတိဇ်
 ကို ရှေးဦးစွာ ပေးရာအရပ် ၊ ယော်ဒန် မြစ်တစ်ဘက် သို့
 တစ်ဖန် ကြွ ၍
 ထို အရပ်၌ နေ တော်မူ၏။⁴¹ လူအများ တို့သည် အထံ
 တော်သို့
 ရောက်လာ လျှင် ၊ ယောဟန် သည် နိမိတ် လက္ခဏာကိုမ ပြ ။
 သို့သော်လည်း ဤသူ ၏အကြောင်း ကို ယောဟန် ပြော သမျှ
 မှန် ပေ၏ဟု ဆို ကြသဖြင့်၊⁴² ထို အရပ်၌ လူများ တို့သည်
 ကိုယ်တော် ကိုယုံကြည် ကြ၏။

11

¹ ညီအစ်မ မာရိ နှင့် မာသ တို့နေသော ဗေသနိ
 ရွာသား ၊ လာဇရု
 အမည်ရှိသော သူတစ် ယောက်သည် နာ လျက်နေလေ၏။² နာ
 လျက်နေသောလာဇရု ၏နှမမာရိ ကား၊ သခင် ဘုရားကို ဆီမွေး နှင့်
 လိမ်း ၍
 ခြေ တော်ကို မိမိ
 ဆံပင် နှင့် သုတ် သောမာရိဖြစ် သတည်း။³ ညီအစ်မ တို့သည် အထံ
 တော်သို့ စေလွှတ် ၍ ၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော်ချစ် တော်မူသောသူ သည်
 နာ
 လျက် နေပါသည်ဟုလျှောက် ကြ၏။⁴ ထိုစကားကို ယေရှု သည်
 ကြား တော်မူလျှင် ၊ ထို
 အနာ သည် သေ နာမ ဟုတ်။ ဘုရားသခင် ၏ ဘုန်း
 တော်ကို ထင်ရှားစေသောအနာဖြစ် ၏။ ထို

အနာကြောင့်
ဘုရားသခင် ၏သား တော်သည် ဘုန်း ထင်ရှားခြင်း ရှိလိမ့်မည် ဟု
မိန့် တော်မူ၏။

⁵ ယေရှု သည် မာသ
ကိုင်း ။ သူ
၏ညီမ နှင့်

လာဇရု ကိုင်း ချစ် တော်မူ၏။ ⁶ လာဇရု နာ
သည်ကိုကြား တော်မူလျှင် ၊ ကြွတော်မမူဘဲ ထိုအရပ် ၌ နှစ် ရက်
နေ တော်မူ၏။ ⁷ ထိုနောက် တပည့် တော်တို့အား၊ ယုဒ ပြည်သို့
တစ်ဖန် သွား ကြကုန်အံ့ ဟု မိန့် တော်မူလျှင်၊ ⁸ တပည့် တော်တို့က၊
အရှင် ဘုရား၊ ယုဒ

လူတို့သည်ယခုပင် ကိုယ်တော် ကိုခဲ နှင့်ပစ်ခြင်းငှာရှာကြံ လျက်ပင်
ထို အရပ်သို့တစ်ဖန်

ကြွ တော်မူဦးမည်လောဟု လျှောက် ကြ၏။

⁹ ယေရှု ကလည်း၊ တစ်နေ့ တွင်တဆယ့်နှစ် နာရီ ရှိ သည်မ ဟုတ်
လော။ လူ

သည်နေ့ အချိန်၌ သာ သွားလာ လျှင် ၊ နေရောင်အလင်း ကို မြင် ရ
သောကြောင့်

ထိမိ ၍ မ လဲတတ်။ ¹⁰ ည၌ အချိန်၌ သွားလာလျှင် မူကား ၊ အလင်း
မ ရှိ သောကြောင့် ထိမိ ၍လဲတတ်၏ ဟု မိန့် တော်မူပြီးမှ၊

¹¹ ငါ တို့အဆွေ

လာဇရု သည် အိပ်ပျော် ၏။ သူ
ကို နိုး

ခြင်းအလိုငှာ ငါ သွားမည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ¹² တပည့် တော်တို့က
လည်း ၊ သခင် ၊ သူသည် အိပ်ပျော် လျှင်

သက်သာ ရလိမ့်မည်ဟု လျှောက် ကြ၏။ ¹³ ယေရှု သည် လာဇရု
သေ ကြောင်း ကိုမှတ်၍ မိန့် တော်မူသော်လည်း ၊ ပကတိ
အိပ်ပျော် ကြောင်းကို မိန့်

တော်မူသည်ဟု တပည့် တော်တို့သည် ထင်မှတ် ကြ၏။ ¹⁴ ထို
ကြောင့် ယေရှု က၊ လာ ဇရု သေ ပြီ။ သင် တို့သည် ယုံကြည်
မည်အကြောင်း ၊ ¹⁵ ထို အရပ်၌ ငါမ ရှိ သည်ကိုထောက်၍ သင် တို့
အတွက်

ငါဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိ၏။ သူ

ဆီသို့ ငါတို့သွား ကြ ကုန်အံ့ ဟု အတည်အလင်း မိန့် တော်မူ၏။

16 ဒိဒုမု အမည် ရှိသောသောမ က၊ အကျွန်ုပ် တို့လည်း လိုက် ၍ သခင် နှင့်အတူ အသေခံ ကြကုန်အံ့ဟု တပည့် တော်ချင်းတို့အား ပြောဆို ၏။ 17 ယေရှု သည် ရောက် တော်မူသောအခါ ၊ လာဇရု

ကို သဂြိုဟ်၍ သင်္ချိုင်း တွင်း၌

လေး ရက် လွန် လေပြီ။ 18 ဗေသနိ ရွာသည် ယေရှုရှလင် မြို့နှင့် တစ် တိုင်လောက် သာကွာဝေး သည်ဖြစ် ၍၊ 19 မာသ နှင့် မာရိ တို့ ၏မောင် သေသောကြောင့် ၊ သူ

တို့ကို နှစ်သိမ့် စေလိုသောငှာ ယုဒ လူများ တို့သည် လာ ကြ၏။

20 ယေရှု ကြွလာ တော်မူကြောင်း ကို မာသ သည်ကြား လျှင် ၊ ကိုယ်တော် ကို ခရီးဦးကြိုပြု ခြင်းငှာသွား၏။

21 မာရိ မူကား အိမ် ၌

ထိုင် လျက်နေရစ်၏။ မာသ

က၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော်ရှိ တော်မူလျှင်

ကျွန်မ ၏မောင်

မ သေ ပါ။ 22 ယခု

သေ လျက် ရှိ သော်လည်း ကိုယ်တော် သည် ဘုရားသခင် ကို ဆုတောင်း တော်မူသမျှ အတိုင်း

ဘုရားသခင် ပေး တော်မူမည်ကို ကျွန်မသိ ပါသည်ဟုလျှောက် ၏။

23 ယေရှု ကလည်း၊ သင် ၏မောင် သည် ထမြောက် လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

24 မာသ ကလည်း၊ နောက်ဆုံး သောနေ့ တည်းဟူသောထမြောက် ရာကာလ၌

သူသည် ထမြောက်

လိမ့်မည်ကို ကျွန်မသိ ပါသည်ဟု လျှောက် ၏။

25 ယေရှု ကလည်း၊ ငါ သည် ထမြောက် ခြင်းအကြောင်း၊ အသက် ရှင်ခြင်းအကြောင်းဖြစ် ၏။ ငါ့ ကို ယုံကြည် သောသူ သည်သေ လွန် သော်လည်း ရှင် လိမ့်မည်။ 26 ငါ့ ကိုယုံကြည် ၍

အသက် ရှင်သောသူရှိသမျှ တို့သည်လည်း သေ ခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ် လိမ့်မည်။ ငါ့စကားကိုယုံ သလော

ဟု မေး တော်မူလျှင်၊ မာသက၊ ဟုတ် ပါ၏သခင် ။ 27 ကိုယ်တော်

သည် ခရစ်တော် တည်းဟူသော ဤလောက သို့ ကြွ တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏သား တော် ဖြစ် တော်မူသည်ကို ကျွန်မ ယုံ ပါသည်ဟု လျှောက် ၏။²⁸ ထိုသို့

လျှောက် ပြီးမှ မာသသည်သွား ၍
မိမိ ညီမ

မာရီ အား၊ အရှင် ဘုရားရောက်လာ တော်မူပြီ။ သင့် ကို ခေါ်တော်မူ သည်ဟု တိတ်ဆိတ် စွာခေါ် လေ၏။²⁹ မာရီ သည် ထိုစကားကိုကြား လျှင်

အလျင်တဆော ထ ၍
အထံ တော်သို့

သွား လေ၏။³⁰ ထိုအခါ ယေရှု သည် ရှာ ထဲသို့ မ ဝင် သေး။ မာသ ခရီးဦးကြိုပြု သောအရပ် ၌ ရှိ တော်မူသတည်း။³¹ ထိုကြောင့် နှစ်သိမ့် သောစကားကိုပြောလျက် မာရီနှင့်အတူ အိမ် ၌ ရှိ သော ယုဒ

လူတို့သည် မာရီ

အလျင်တဆော ထ ၍ ထွက်သွား သည်ကိုမြင် ကြလျှင်၊ ငိုကြွေး ခြင်းငှာ သင်္ချိုင်း သို့ သွား ပြီဟုဆို၍ သူ့ နောက် သို့လိုက်ကြ၏။³² မာရီ သည် ယေရှု ရှိ တော်မူရာအရပ် သို့ ရောက် ၍ ကိုယ်တော် ကိုမြင် လျှင် ခြေ တော်ရင်း၌ ပြပ်ဝပ် လျက်၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော်ရှိ တော်မူလျှင်

ကျွန်မ ၏ မောင် မ သေ ပါဟုလျှောက် ၏။³³ မာရီ မှစ၍လိုက် လာသောယုဒ လူတို့သည် ငိုကြွေး သည်ကို ယေရှု သည်မြင် တော်မူ သောအခါ ၊ အလွန် ညှိုးငယ် ခြင်း၊ စိတ် ပူပန် ခြင်းရှိ၍ ၊³⁴ အလောင်း ကို အဘယ်မှာ ထား ကြသနည်း ဟုမေး တော်မူလျှင်၊ သခင် ကြွ ၍ ကြည့် တော်မူပါဟု လျှောက် ကြ၏။

³⁵ ယေရှု သည်မျက်ရည် ကျတော်မူ၏။³⁶ ယုဒ လူတို့က၊ ကြည့် ပါ၊ လာဇရု

ကို အလွန်ချစ် တော်မူပါသည်တကားဟု ဆို ကြ၏။³⁷ အချို့ တို့ က၊ မျက်စိ ကန်းသောသူ ကို မြင် စေတော်မူသော ဤ သခင်သည်၊ လာဇရု ကို မ

သေ စေခြင်းငှာ မ တတ်နိုင် လောဟုဆို ကြ၏။³⁸ တစ်ဖန် ယေရှုသည် အလွန်ညှိုးငယ် သောစိတ်နှင့် သင်္ချိုင်း တွင်းသို့ ရောက် တော်မူ၏။ ထို

တွင်းသည် မြေတွင်း ဖြစ်၏။ ကျောက် နှင့်ပိတ် ထား၏။³⁹ ကျောက်ကိုရှွေ ကြလော့ ဟု ယေရှု သည်မိန့် တော်မူလျှင်၊ သေ

လွန်သောသူ နှမ
မာသ က၊ သခင် ၊ ယခု
ဖြစ်လျှင်နံ လိမ့်မည်။ လေး
ရက်ရှိပါပြီဟုလျှောက် ၏။

⁴⁰ ယေရှု ကလည်း၊ သင် သည်ယုံ လျှင်

ဘုရားသခင် ၏ဘုန်း အာနုဘော်တော်ကို မြင် ရလိမ့်မည်၊ ငါပြောပြီ မ ဟုတ်လော ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁴¹ ထိုအခါ သေလွန်သောသူ၏သင်္ချိုင်းမှကျောက် ကိုရှွေ ကြ၏။ ယေရှု သည်လည်း

အထက် သို့မျှော်ကြည့်လျက်၊ အဘ ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် စကားကို နားထောင် တော်မူသောကြောင့်

ကျေးဇူး တော်ကြီးလှပါ၏။⁴² ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် စကားကို အစဉ်မပြတ် နားထောင် တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ် သိ ပါ၏။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို စေလွှတ် တော်မူသည်ကို ဝန်းရံ လျက်ရှိသောဤလူ အပေါင်းတို့သည် ယုံကြည် စေခြင်းငှာ သူတို့၏အကျိုးကိုထောက်၍ ဤသို့အကျွန်ုပ်လျှောက် ပါ၏ ဟု မိန့်မြွတ် တော်မူပြီးမှ၊⁴³ လာဇရု ထွက် ၍လာ လော့ ဟု ကြီးစွာ သောအသံနှင့် ဟစ်ခေါ် တော်မူ၏။⁴⁴ ထိုအခါသေ လွန်သောသူ သည် မိမိ

ခြေ လက် ဌာပုဆိုး နံငယ်နှင့် ရစ်ပတ် လျက်၊ မျက်နှာ ကိုလည်း ပုဝါ နှင့် စည်း လျက်ထွက်လာ ၏။ ယေရှု ကလည်း၊ သူ ကိုဖြည့် ၍ လွှတ် ကြလော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁴⁵ ထိုအခါ မာရီ ဆီသို့ လာ သော ယုဒ

လူအများ တို့သည် ယေရှုပြု တော်မူသောအမှု ကိုမြင် လျှင် ၊ ကိုယ်တော် ကို ယုံကြည် ကြ၏။⁴⁶ အချို့ မူကား ၊ ဖာရိရှဲ တို့ထံသို့ သွား ၍

ယေရှု ပြု တော်မူသောအမှု ကို ကြားပြော ကြ၏။⁴⁷ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့်

ဖာရိရှဲ များသည်လွတ် အရာရှိတို့ကို စည်းဝေး စေပြီးလျှင်၊ ငါတို့
သည် အဘယ်သို့ ပြု လျက်နေကြသနည်း။ ထို

သူ သည်များစွာ သော နိမိတ် လက္ခဏာကိုပြု ၏။ 48 သူ့ ကိုဤသို့
စေလွတ် ထားလျှင်

လူခပ်သိမ်း တို့သည် ယုံကြည် ကြလိမ့်မည်။ ရောမ

လူတို့သည်လည်း

လာ ၍

ငါ တို့အရပ် ဌာနကို၎င်း ၊ ငါတို့အမျိုး ကို၎င်း သုတ်သင် ပယ်ရှင်း
ကြလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို ကြ၏။ 49 ထိုသူ တို့အဝင် ။ ထို

နှစ် တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းဖြစ် သော ကယာဖ

အမည်ရှိသောသူ က၊ သင် တို့အလျှင်း

မ သိ ကြ။ 50 ယုဒလူမျိုး အကုန်အစင် ပျက်စီး သည်ထက်၊ လူ

တစ် ယောက်သည် လူ

များတို့အတွက်

သေ သော်သာ၍ကောင်း သည်ကို သင် တို့သည် မ

ဆင်ခြင် ပါ တကား ဟု ပြောဆို ၏။ 51 ထို စကား ကို ကိုယ်

အလိုအလျောက်

ပြောဆို သည်မ ဟုတ်။ ထို

နှစ် တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းဖြစ် လျက်၊ ယေရှု သည် ထိုအမျိုး
အတွက်

သေ ရမည်ဟူ၍၎င်း ၊ 52 ထိုအမျိုး အတွက် သာမက အရပ်ရပ်တို့၌
ကွဲပြား လျက်ရှိသော ဘုရားသခင် ၏သား များကို အတူစုဝေး

စေ ခြင်းငှာ သေ ရမည်ဟူ၍၎င်း၊ ပရောဖက် ဉာဏ်နှင့်ဟောပြော
၏။ 53 ထို နေ့ မှစ၍ ကိုယ်တော် ၏အသက်ကိုသတ် ခြင်းငှာ တိုင်ပင်

ကြံစည်ကြ၏။ 54 ထိုကြောင့် ၊ ယေရှု သည် နောက်တဖန်ယုဒ လူတို့
တွင်

ထင်ရှား စွာ မ

လှည့်လည် ဘဲ၊ ထိုအရပ် မှထွက် ၍ တော

နှင့်အနီး ဇေရိမ် အမည် ရှိသောမြို့ သို့ ကြွ၍ တပည့် တော်တို့နှင့်
အတူ နေ တော်မူ၏။ 55 ယုဒ ပသခါ ပွဲခံခါနီး တွင် လူ

များတို့သည်မိမိ တို့ကိုသန့်ရှင်း စေခြင်းငှာ ပွဲ မ ခံမှီအရပ်ရပ် တို့မှ

ယေရုရှလင်

မြို့သို့

လာ ကြ၏။⁵⁶ ထိုသူတို့သည် ယေရှု ကိုရှာဖွေ ၍ ၊ အချင်း တို့ အဘယ်သို့ ထင် ကြသနည်း။ သူသည်ပွဲ သို့ မ လာ သလောဟု ဗိမာန် တော်၌ ရပ် လျက် အချင်းချင်း မေးမြန်း ကြ၏။⁵⁷ ထိုအခါ အဘယ်သူ သည် ယေရှုရှိ ရာအရပ် သို့ သူ

ကိုဘမ်းဆီး စေခြင်းငှာ ပြညွှန် ရမည်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့ နှင့်

ဖာရိရှဲ တို့သည်မှာခဲ့ ကြပြီ။

12

1 ပသခါ ပွဲခံချိန်ခြောက် ရက် လိုသောအခါ ၊ အထက်ကသေလွန်၍ သေ ခြင်းမှ

ထမြောက် စေတော်မူသော လာဇရု

နေရာအရပ် ၊ ဗေသနီ

ရွာသို့

ယေရှု သည်ရောက် တော်မူ၏။² ထိုကြောင့်

ထိုသူတို့သည်ပွဲ လုပ် ကြသဖြင့် မာသ သည်လုပ်ကျွေးမှု ကို ဆောင်၍၊ လာဇရု

သည် ကိုယ်တော် နှင့်အတူ လျောင်း သောသူ တို့ အဝင် ဖြစ် ၏။

3 ထိုအခါ

မာရီ သည် အဘိုး

များစွာထိုက်သောနာဒု ဆီမွေး စစ် အကျပ် သုံးဆယ်ကိုယူ ၍၊ ယေရှု ၏ခြေ တော် ကို လိမ်း ပြီးလျှင်မိမိ ဆံပင် နှင့်သုတ် သဖြင့် ၊ ထိုဆီ

၏ အမွှေး သည် တစ်အိမ် လုံးကိုနှံ့ပြား ၏။⁴ တပည့် တော်တို့

အဝင် ဖြစ်၍ကိုယ်တော် ကိုအပ်နှံ မည့်သူ ၊ ရှိမုန်၏သား ယုဒ

ရှုကာရုတ် က၊⁵ ထို ဆီမွေး ကို ဒေနာရီ

အပြားသုံးရာ အဘိုးနှင့်ရောင်း ၍

ဆင်းရဲ သောသူတို့အားအဘယ်ကြောင့် မ ပေး

သနည်းဟုဆို ၏။⁶ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ဆင်းရဲ သောသူတို့အကျိုး ကို ထောက် ၍ဆိုသည်မ ဟုတ်။ မိမိ

သည် သူခိုး

ဖြစ် လျက်၊ တပည့်တော်များသုံးရန်ငွေအိတ် ကိုဆောင် ၍ နှိုက် ယူ တတ်သောကြောင့် သာ ဆို သတည်း။

7 ယေရှု သည်လည်း၊ ထိုမိန်းမကိုရှိ စေတော့။ ငါ ၏အလောင်းကို သဂြိုဟ် ခြင်းငှာ ပြင်ဆင်သောနေ့

တိုင်အောင် သူ သည်ဤ ဆီမွေးကို သိုထား ပြီး။ 8 ဆင်းရဲ သောသူ တို့ကား သင် တို့၌ အစဉ် ရှိ ကြ၏။ ငါ မူကား ၊ အစဉ် ရှိ သည်မ ဟုတ် ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 9 ထို အရပ်၌ ယေရှုရှိ တော်မူသည်ကို

ယုဒ လူ များအပေါင်း တို့သည်သိ လျှင် ၊ ကိုယ်တော် ကြောင့် သာ လာ သည်မ ဟုတ်။ သေ

ခြင်းမှ ထမြောက် စေတော်မူသော လာဇရု ကိုမြင် ခြင်းငှာ လာကြ၏။ 10 ထိုသို့

ယုဒ လူများ တို့သည် လာဇရု ကိုအကြောင်း ပြုသဖြင့် ထွက်သွား ၍၊ 11 ယေရှု ကို ယုံကြည် သောကြောင့် ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့သည် လာဇရု ကိုလည်း သတ် ခြင်းငှာ တိုင်ပင် စီရင်ကြ၏။ 12 နက်ဖြန် နေ့၌

ယေရှု သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့ ကြွလာတော်မူသည်ကို၊ ထိုပွဲ သို့ လာ သော လူအစုအဝေး

အပေါင်း တို့သည် ကြား ရလျှင်၊ 13 စွန်ပလွဲ ခက် များကိုကိုင် လျက်၊ ကိုယ်တော် ကို ခရီးဦးကြိုပြု အံ့သောငှာ ထွက်သွား ကြ၍ ၊ ဟောရှုဏှာ

ဖြစ်စေသတည်း။ ထာဝရ ဘုရား၏အခွင့် နှင့်

ကြွလာ တော်မူသော ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် သည် မင်္ဂလာ ရှိစေသတည်းဟု ကြွေးကြော် ကြ၏။

14 ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ 15 အိုဇီအုန် သတို့သမီး ၊ မ စိုးရိမ် နှင့်။ သင် ၏အရှင် မင်းကြီးသည် မြည်းကလေး ကိုစီး ၍

သင်ရှိရာသို့ ကြွ တော်မူသည်ကို ကြည့်ရှု လော့ဟု ရေး ထားသည်နှင့်အညီ၊ ယေရှု သည်မြည်းကလေး ကိုတွေ့ ၍ စီး တော်မူ၏။ 16 ထိုအကြောင်းအရာကိုတပည့် တော်တို့သည် အစ

ဦး

ဌ်နား မ လည်သော်လည်း၊ ကိုယ်တော် ကိုရည်မှတ် ၍ ထိုသို့
 ရေး ထားသည်ကို၎င်း ၊ ကိုယ်တော် အား ထိုသို့
 ပြု ကြသည်ကို၎င်း၊ ဘုန်းပွင့် တော်မူသည်နောက်
 သတိရ ၍ မှတ်မိကြ၏။ ¹⁷ နောက်တော်သို့လိုက်သော လူ
 အစုအဝေးတို့သည်ကား၊ လာဇရု
 ကိုသင်္ချိုင်း တွင်းမှ ခေါ် ၍
 သေ ခြင်းမှ
 ထမြောက် စေတော်မူသည်အကြောင်းကို သက်သေခံ ကြ၏။ ¹⁸ ထို
 နိမိတ် လက္ခဏာကိုပြ တော်မူသည်ဟု လူ
 များတို့သည်သိတင်းကြား သောကြောင့် ၊ ခရီးဦးကြိုပြု အံ့သော
 ငှာထွက်သွားကြ၏။ ¹⁹ ဖာရိရှဲ အချင်းချင်း တို့လည်း၊ သင်တို့သည်
 အလျှင်း မ တတ်နိုင် ။ ဤလောက
 သည် ထိုသူ
 နောက် သို့ လိုက် သွား ပါပြီတကားဟု ပြောဆို ကြ၏။ ²⁰ ကိုးကွယ်
 ခြင်းအမှုနှင့် ထို
 ပွဲ သို့
 ရောက်လာ သောသူ တို့တွင်
 ဟေလသ လူအချို့ ပါ ၏။ ²¹ ထိုသူ တို့သည် ဂါလိလဲ ပြည်ဗက်ဇဲဒ
 မြို့သားဖြစ်သော ဖိလိပုပု
 ထံသို့သွား ၍
 အကျွန်ုပ် တို့သည် ယေရှု ကို မြင် ချင်ပါသည်၊ ခင်ဗျား ဟု
 တောင်းပန် ကြ၏။ ²² ဖိလိပုပု သည်သွား ၍
 အနုခြေ ကို ကြားပြော ပြီးမှ၊ ထို
 သူနှစ်ယောက်တို့သည် ယေရှု ကိုလျှောက် ၏။
²³ ယေရှု ကလည်း၊ လူ သား သည် ဘုန်းပွင့် ရသောအချိန် ရောက်
 ပြီ။ ²⁴ ငါအမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ မြေ ၌ ကျ သောစပါး စေ့ သည်
 ပျက် လျှင် တစ်ခု တည်းနေ ၏။ ပျက် လျှင် မူကား များစွာ သော
 အသီး ကို သီး တတ်၏။ ²⁵ မိမိ အသက် ကို နှမြော သောသူ သည်
 အသက် ဆုံး လိမ့်မည်။ ဤ
 လောက ၌
 မိမိ အသက် ကိုမုန်း သော သူ
 မူကား၊ ထာဝရ

အသက် ကို စောင့်ရှောက် လျက်နေ၏။²⁶ ငါ ၏အမှု ကို ဆောင်ရွက်
သောသူ ဖြစ်လျှင်ငါ့ နောက်သို့လိုက် ရမည်။ ငါ ၏အမှုဆောင် သည်
လည်း ငါ ရှိ ရာအရပ် ၌ ရှိ ရလိမ့်မည်။ ငါ ၏အမှုကိုဆောင်ရွက် သော
သူ ဖြစ်လျှင်

ထိုသူ ကိုခမည်းတော် သည် ချီးမြှောက် တော်မူလတံ့။²⁷ ငါ သည်
ယခု

စိတ် နှလုံးပူပန် ခြင်းရှိ၏။ အဘယ်သို့ ငါလျှောက် ရမည်နည်း။ ထို
အချိန် မှစ၍ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်တင် တော်မူပါ။ အဘ
ဟုလျှောက်ရမည်လော။ အကြောင်းရှိ၍သာ ထို
အချိန် သို့ ရောက်လာ ပြီ။²⁸ အိုအဘ ၊ ကိုယ်တော် ၏နာမ တော်ကို
ချီးမြှောက် တော်မူပါ

ဟု မိန့်မြွတ် တော်မူ၏။ ထိုအခါကောင်းကင် မှ

စကား သံကား၊ ငါချီးမြှောက် ခဲ့ပြီ၊ တဖန် ချီးမြှောက် ဦး မည်ဟု
လာ ၏။²⁹ ဝန်းရံ လျက်ရှိသောလူ အစုအဝေးတို့သည်ကြား လျှင်
မိုဃ်းချုန်း သည်ဟုဆို ကြ၏။ အချို့ ကလည်း ကိုယ်တော် အား
ကောင်းကင်တမန် မြွက် သည်ဟု ဆို ကြ၏။³⁰ ယေရှု က၊ ထို စကား
သံသည် ငါ အဘို့ အလိုငှာလာသည်မ ဟုတ်၊ သင် တို့အဘို့ အလိုငှာ
လာ ၏။³¹ ယခု တွင်ဤ လောက သည်တရား စီရင်ခြင်းကိုခံရ ၏။
ယခု

တွင် ဤ

လောက ကို အစိုးရ

သောမင်းသည် ပြင် သို့ နှင်ထုတ် ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။³² ငါ သည်
လည်းမြေကြီး နှင့်ခွာ၍ မြောက် ထားခြင်းကို ခံရလျှင် ။ လူအပေါင်း
တို့ကို ငါ့ ထံသို့ ငါဆွဲ မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

³³ ထိုသို့ မိန့် တော်မူသော်၊ မိမိ

သည်အဘယ်သို့ သေ ရမည်အရိပ် ကို ပေးတော်မူ၏။³⁴ လူ များ
တို့ကလည်း၊ ခရစ်တော် သည် အစဉ်အမြဲ တည် သည်ဟု ပညတ်တံ
ကျမ်း၌ လာကြောင်း ကို အကျွန်ုပ် တို့ ကြားသိ ရပြီ။ သို့ဖြစ်လျှင်
လူ သား သည်မြောက် ထားခြင်းကိုခံရမည်ဟု သင် သည် အဘယ်သို့
ဆို သနည်း။ ထို

လူ သား သည် အဘယ်သို့ သောသူနည်းဟု ဆို ကြ၏။

³⁵ ယေရှု ကလည်း၊ အလင်း သည် သင် တို့တွင်ခဏ သာရှိ ၏။
အလင်း ရှိ စဉ်အခါ သွားလာ ကြလော့။ သို့မဟုတ် လျှင်

မှောင်မိုက် သည် သင် တို့မှီ လိမ့်မည်။ မှောင်မိုက် ၌ သွား သောသူ သည် အဘယ် ဆီသို့မိမိသွား သည်ကိုမိမိမ သိ ။ ³⁶ အလင်း ရှိ စဉ် အခါအလင်း ၏ သား ဖြစ် အံ့သောငှာ အလင်း ကိုယုံကြည် ကြလော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ထိုသို့ မိန့် တော်မူပြီးမှယေရှု သည်ထွက်ကြွ ၍ ထိုသူ တို့ကို တိမ်းရှောင် လျက်နေတော်မူ၏။³⁷ ³⁷ ထိုမျှလောက်ကြီး စွာ သော နိမိတ် လက္ခဏာတို့ကို သူ တို့မျက်မှောက် ၌ ပြ တော်မူသော်လည်း သူတို့သည် ယုံကြည် ခြင်း သို့ မ ရောက်ကြ။ ³⁸ ပရောဖက် ဟေရှာယ ဟော ဘူးသည်ကား၊ အို ထာဝရ

ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် တို့ဟောပြောသော သိတင်း စကားကို အဘယ်သူ ယုံ ပါသနည်း။ ထာဝရ ဘုရား၏ လက် တော်သည်အဘယ်သူ အား ထင်ရှား တော်မူသနည်း ဟူသောစကား

သည် ပြည့်စုံ ခြင်းသို့ရောက်သတည်း။ ³⁹ တစ်ဖန် ပရောဖက်ဟေ ရှာယ ဟော ပြန်သည်ကား၊ ⁴⁰ သူတို့မျက်စိ မ မြင် ၊ စိတ် နှလုံးနား မ လည်၊ အကျင့်မပြောင်းလဲ ၊ သူ

တို့အနာ ရောဂါကို ငါမငြိမ်းစေသည် တိုင်အောင်သူ တို့မျက်စိ ကို ကွယ် စေတော်မူ၏။ သူ

တို့ စိတ်နှလုံး ကိုမိုက် စေတော်မူ၏ဟူသောစကားကြောင့် ထိုသူ တို့သည်ယုံကြည် ခြင်းသို့ မ

ရောက်နိုင် ကြ။ ⁴¹ ဟေရှာယ သည် ဘုန်း အာနုဘော်တော်ကိုမြင် ၍ ဗျာဒိတ်တော်ကိုပြန် စဉ်တွင် ထိုစကား

ကို ဟောပြော သတည်း။ ⁴² သို့သော်လည်း အရာရှိ အများ တို့သည် ကိုယ်တော် ကိုယုံကြည် ကြ၏။ တရားစရပ် မှုဖာရိရှဲ တို့သည် နှင်ထုတ် မည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့်

ထင်ရှား စွာဝန် မ ခံကြ။ ⁴³ အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် ပေး တော်မူသော ဘုန်း အသရေထက်

လူ တို့ပေးသော ဘုန်း အသရေကို သာ၍ နှစ်သက် ကြ၏။

⁴⁴ ယေရှု ကလည်း၊ ငါ့ ကိုယုံကြည် သောသူ သည် ငါ့ ကို သာယုံကြည် သည်မ ဟုတ်၊ ငါ့ ကိုစေလွှတ် တော်မူသော သူ ကို ယုံကြည်၏။ ⁴⁵ ငါ့ ကို ကြည့် မြင်သောသူ သည် ငါ့ ကို စေလွှတ် တော်

မူသောသူ ကိုကြည့် မြင်၏။⁴⁶ ငါ့ ကို ယုံကြည် သမျှသောသူတို့သည် မှောင်မှိုက် ၌ မ နေ စေခြင်းငှာ ငါ သည်အလင်း ဖြစ်လျက် ဤလောက

သို့ ကြွလာ ပြီ။⁴⁷ ငါ့ စကား ကိုကြား သောသူ သည် မ ယုံကြည် ဘဲနေလျှင်

ထိုသူ ကို ငါ သည်အပြစ် မ စီရင်။ လောကီသား တို့ကို အပြစ် စီရင်အံ့သောငှာ ငါလာ သည်မ ဟုတ်၊ လောကီသား တို့ကို ကယ်တင် အံ့သောငှာ ငါလာ၏။⁴⁸ ငါ့ ကိုပယ် ၍ ငါ့ စကား

ကို နာ မ ခံသောသူ အားအပြစ် စီရင်သောသူ ရှိ သေး၏။ ငါဟောပြော သော စကား

ပင် နောက်ဆုံး သောနေ့ ၌ ထိုသူ အားအပြစ် စီရင်လိမ့်မည်။⁴⁹ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ သည် ကိုယ် အလိုအလျောက်ဟောပြော သည်မ ဟုတ်၊ ငါ့ ကို စေလွှတ် သော

ခမည်းတော် သည် အဘယ်သို့ ငါ ဆုံးမဟောပြော ရမည်ကို ပညတ် ပေး တော်မူပြီ။ ခမည်းတော် ၏ပညတ် တော် သည် ထာဝရ

အသက် ဖြစ် သည်ကို ငါသိ ၏။⁵⁰ ထိုကြောင့် ဟောပြောသမျှ တို့ကို ခမည်းတော် မှာထား တော်မူသည် အတိုင်းငါ ဟောပြောသည် ဟု ကြွေးကြော် ၍ မိန့် တော်မူ၏။

13

1 ပသခါ ပွဲ မခံမှီ ၌ ယေရှု သည် ဤ လောက မှ ခမည်းတော် ထံသို့ ပြောင်း ရသောအချိန် ရောက် သည် ကို သိ

တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဤလောက ၌ ရှိသောမိမိ လူ တို့ကိုချစ် တော်မူသောကြောင့်အဆုံး တိုင်အောင် ချစ် တော်မူ၏။² ကိုယ်တော် ကို အပ်နှံ မည်အကြောင်း

မာရ်နတ် သည် ရှိမှန် ၏သားယုဒ ရှကာရုတ် ၏ စိတ် နှလုံး၌ အကြံ ပေးသွင်း နှင့် သတည်း။ ထိုအခါ ညစာ ကိုစား ကြစဉ်၊

3 ခမည်းတော် သည် အလုံးစုံ တို့ကို သူ ၏လက် သို့ အပ်ပေး တော်မူသည်ကို၎င်း ၊ သူ သည်ဘုရားသခင် ထံ

တော်မှ ထွက်လာ သည်ကို၎င်း ၊ ဘုရားသခင် ထံတော်သို့
ကြွသွား မည်ကို၎င်း ယေရှုသည်သိ တော်မူသည်နှင့်၊ ⁴ စားပွဲ မှ ထ
၍

ဝတ်လုံ တော်ကိုချွတ် ပြီးလျှင်၊ ပဝါ ကိုယူ ၍
ခါးကိုစည်း တော်မူ၏။ ⁵ ထိုနောက်မှ ရေ ကိုအင်တုံ ဌ လောင်း ၍
တပည့် တော်တို့၏ခြေ ကိုဆေး ပြီးမှခါး၌စည်း ထားသောပုဝါ နှင့်
သုတ် တော်မူ၏။ ⁶ ရှိမုန် ပေတရု ဆီသို့ ရောက် တော်မူသောအခါ
ထိုတပည့်တော်က၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ၏ ခြေ ကို
ဆေး တော်မူမည်လောဟု မေးလျှောက် ၏။

⁷ ယေရှု ကလည်း၊ သင် သည် ငါ ပြု သောအမှုကို ယခု
နား မ လည်သေး။ နောက်မှ သိ လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

⁸ ပေတရု ကလည်း၊ ကိုယ်တော် သည်အကျွန်ုပ် ၏ခြေ ကိုအလျှင်း
ဆေး တော်မ မူရဟု လျှောက် ၏။ ယေရှု ကလည်း၊ သင့် ကို ငါမ ဆေး
ရလျှင်

အသင်သည် ငါ နှင့် မ ဆက်ဆံ ရ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ⁹ ရှိမုန် ပေတ
ရု ကလည်း၊ အကျွန်ုပ် ၏ခြေ ကိုသာ မ ဆေးပါနှင့်။ လက် ကို၎င်း ၊
ဦးခေါင်း ကို၎င်း ဆေးတော်မူပါဟု လျှောက် ပြန်၏။

¹⁰ ယေရှု ကလည်း၊ ရေချိုး ပြီးသောသူ မည်သည်ကား၊ ခြေ ဆေး
ခြင်းမှတစ်ပါး ဆေးရသောအကြောင်း မ ရှိ ၊ တစ်ကိုယ်လုံး စင်ကြယ်
၏။ သင် တို့သည် စင်ကြယ် သော်လည်း အချို့မ စင်ကြယ် ဟု မိန့်
တော်မူ၏။ ¹¹ ကိုယ်တော် ကို အပ်နှံ မည့်သူ ကို သိ

တော်မူသောကြောင့် ၊ သင်တို့တွင် အချို့မ စင်ကြယ် ဟု မိန့် တော်
မူသတည်း။

¹² ထိုသို့ သူ တို့၏ ခြေ ကိုဆေး တော်မူပြီးမှတစ်ဖန် ဝတ်လုံ ကိုဝတ်
၍

လျောင်း တော်မူလျက် ၊ သင် တို့၌ ငါပြု ခဲ့သောအမှုကို နားလည်
ကြသလော။ ¹³ သင် တို့သည် ငါ့ ကိုအရှင် ဘုရားဟူ၍၎င်း ၊ သခင်
ဟူ၍၎င်းခေါ်တတ်ကြ၏။ ထိုစကားသည်လည်း

ဟုတ်မှန်သောစကား ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား ၊ သင်တို့ကိုခေါ်ကြ
သည့်အတိုင်း ငါ မှန်၏။ ¹⁴ ငါ သည် သခင် ဖြစ်လျက်၊ အရှင် ဘုရား
လည်း ဖြစ်လျက်နှင့် သင် တို့၏ခြေ ကိုဆေး လျှင်

သင် တို့သည် အချင်းချင်း တို့၏ခြေ ကို ဆေး

ရ ကြမည်။¹⁵ ငါ သည်သင် တို့၌ပြု သကဲ့သို့ သင် တို့သည်ပြုစု စေခြင်းငှာ ပုံ သက်သေကို ပြ ခဲ့ပြီ။¹⁶ ငါအမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ ကျွန် သည် သခင် ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သည်မ ဟုတ်

တမန် သည်လည်း စေလွှတ် သောသူ ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သည်မ ဟုတ်။¹⁷ ဤအရာ များကို သင် တို့သိ ၍ သိသည်အတိုင်းကျင့် လျှင် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။¹⁸ သင် တို့ရှိသမျှ ကို ငါရည်မှတ် ၍ပြော သည်မ ဟုတ်။ ငါ ရွေးကောက် သောသူ တို့ကို ငါသိ ၏။ ကျမ်းစာ ချက် ပြည့်စုံ စေမည်အကြောင်း

ငါ နှင့်အတူစား သောသူ သည် ငါ့ ကိုခြေ နှင့်ကျောက် သတည်း။¹⁹ ထိုအမှုအရာ ရောက်သောအခါ

ငါ သည် ဤမည်သောသူဖြစ် သည်ကို သင်တို့သည် ယုံကြည် စေ ခြင်းငှာ ၊ မ

ရောက် မှီ ယခုပင် သင် တို့အားငါပြော နှင့်ပြီ။²⁰ ငါအမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ ငါစေလွှတ် သောသူ ကိုလက်ခံ သောသူ သည် ငါ့ ကို လက်ခံ ၏။ ငါ့ ကို လက်ခံ သောသူ သည်ငါ့ ကိုစေလွှတ် တော်မူသော သူ ကိုလက်ခံ သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

²¹ ထိုသို့ ယေရှု သည်မိန့် တော်မူပြီးမှ စိတ် နှလုံးတော်ပူပန် ခြင်း ရှိ၏။ ငါအမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ သင် တို့ တွင်

တစ်စုံတစ်ယောက် သော သူသည် ငါ့ ကို အပ်နှံ လိမ့်မည် ဟု သက်သေခံ လျက် မိန့် တော်မူ၏။²² အဘယ်သူ ကိုရည်ဆောင်၍ မိန့် တော်မူသည်ကိုတပည့် တော်တို့သည် တွေးတော ခြင်းရှိသဖြင့်၊ အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်ရှု ကြ၏။²³ ယေရှု ချစ် တော်မူသောတပည့် တော်သည် ရင်ခွင် တော်နားမှာ

လျောင်း သဖြင့်၊²⁴ အဘယ်သူ ကိုရည်ဆောင်၍ မိန့် တော်မူသနည်း ဟု မေး

စေခြင်းငှာ၊ ရှိမှန် ပေတရု သည် ထိုတပည့် တော် ကို အမှတ်ပေး ၏။²⁵ ထိုတပည့်တော်သည် ယေရှု ၏ရင် တော်ကိုမှီ ၍ လျောင်းနေလျက် သခင် ၊ အဘယ်သူ နည်းဟု လျှောက် ၏။²⁶ ယေရှု ကလည်း၊ ဤမှန် တလုပ် စာကို ငါ နှစ် ၍ ပေး သော သူဖြစ် ၏ ဟု မိန့် တော်မူပြီးလျှင်၊ မှန်တ လုပ်စာကို နှစ် ပြီးမှရှိမှန် ၏သားယုဒ ရှုကာရတ် အား ပေး တော် မူ၏။²⁷ ထိုသူ သည် မှန်တ လုပ်စာကိုခံပြီးမှ ၊ စာတန် သည် သူ့အထဲ သို့ဝင် လေ၏။ ယေရှု ကလည်း၊ သင် ပြု ရသော အမှု ကို

အလျင်အမြန် ပြု လော့ဟု ထိုသူ

အားမိန့် တော်မူ၏။²⁸ အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့မိန့် တော်မူသည်ကို စားပွဲ ဌာနလျောင်းသောသူ တို့တွင် အဘယ်သူ မျှမသိ ။²⁹ အချို့ တို့က၊ ယုဒ

ရှုကာရုတ်သည် ငွေအိတ် ကိုဆောင် ကြသောကြောင့် ၊ ဤပွဲ ဌာန ငါ တို့သုံး စရာအဘို့ကို ဝယ် လော့ဟူ၍၎င်း၊ သို့မဟုတ် ဆင်းရဲ သောသူ တို့အား တစုံတစ်ခု ကိုပေး လော့ဟူ၍၎င်း။ ယေရှု မိန့် တော်မူသည် ဟု ထင်မှတ် ကြ၏။³⁰ ယုဒ ရှုကာရုတ်သည် မုန့်တ လုပ်စာကိုခံ ပြီးမှ ချက်ခြင်း ထွက်သွား ၏။ ထို

အချိန်ကားည အချိန်ဖြစ်၏။

³¹ ထိုသူသွား သည်နောက်၊ ယေရှု က၊ ယခု

တွင် လူ သား သည် ဘုန်း ထင်ရှား ခြင်း ရှိ သည် ဖြစ်၍ ၊ ဘုရားသခင် သည်လည်း လူသားအားဖြင့် ဘုန်း တော်ထင်ရှားခြင်း ရှိ၏။³² ဘုရားသခင် သည် လူသားအားဖြင့် ဘုန်း တော်ထင်ရှားခြင်း ရှိလျှင် ၊ ဘုရားသခင် သည် ကိုယ်တော် တိုင်အားဖြင့် သူ ၏ဘုန်း ကို ထင်ရှားစေတော်မူလိမ့်မည်။³³ ချစ်သား တို့ ငါ သည်သင် တို့နှင့်အတူ ခဏ သာနေရ၏။ သင်တို့သည် ငါ့ ကိုရှာ ကြလိမ့်မည်။ ငါ သွား ရာ အရပ် သို့ သင် တို့မ ရောက် နိုင် ကြဟု ယုဒ

တို့အား

ငါပြော သကဲ့သို့ ယခု သင် တို့အား ငါပြော ၏။³⁴ သင် တို့သည် အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ချစ် ကြလော့။ ငါသည်သင် တို့ကို ချစ် သည်နည်းတူ အချင်းချင်း ချစ် ကြလော့ဟု ပညတ် သစ် ကို ငါပေး ၏။³⁵ သင် တို့သည် အချင်းချင်း ချစ် ကြလျှင် ၊ လူအ ပေါင်း တို့သည် ထို

မေတ္တာကိုထောက်၍

သင်တို့သည် ငါ ၏ တပည့် ဖြစ် သည်ကို သိ ကြလိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

³⁶ ရှိမုန့် ပေတရု က၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ် အရပ်သို့ ကြွ တော်မူမည်နည်းဟု မေးလျှောက် လျှင်၊ ယေရှု က၊ ငါသွား ရာအရပ် သို့ သင်သည်ယခု မ လိုက် နိုင် ။ နောက်မှ လိုက် ရလိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

³⁷ ပေတရု ကလည်း၊ သခင် ၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော် နှင့်အတူ

အဘယ်ကြောင့် ယခု မ လိုက် နိုင် သနည်း။ ကိုယ်တော် အဘို့
အကျွန်ုပ် ၏အသက် ကို စွန့် ပါမည်ဟုလျှောက် လျှင်၊

38 38ယေရှု က၊ ငါ့ အဘို့ သင့် အသက် ကိုစွန့် မည်လော။ ငါ
အမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ ကြက် မ တွန့် မှီ သင်သည် သုံး
ကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ ကိုငြင်းပယ် လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

14

1 တဖန်တုံယေရှုက၊ သင် တို့ စိတ် နှလုံးပူပန် ခြင်းမ ရှိစေနှင့်။
ဘုရားသခင် ကို ယုံကြည် ကြလော့။ ငါ့ ကိုလည်း
ယုံကြည် ကြလော့။ 2 ငါ့ အဘ ၏အိမ် တော်၌
နေစရာအခန်း များ ရှိ ၏။ သို့
မ ဟုတ်လျှင်

မဟုတ်ကြောင်းကိုသင် တို့အား ငါ မပြော ဘဲမနေ။ သင် တို့နေစရာ
အရပ် ကို ပြင်ဆင် ခြင်းငှာငါသွား ရ၏။ 3 ငါသည်သွား ၍
သင် တို့နေစရာ အရပ်ကိုပြင်ဆင် ပြီးမှတစ်ဖန် လာ ပြန်၍ ၊ ငါ ရှိ
ရာအရပ် ၌ သင် တို့ရှိ
စေခြင်းငှာ သင် တို့ကို ငါ့ ထံသို့ သိမ်းဆည်း မည်။ 4 ငါ သည် အ
ဘယ် အရပ်သို့သွား သည်ကို၎င်း ၊ လမ်း ခရီးကို၎င်း၊ သင်တို့သိ ကြ၏
ဟုမိန့်တော်မူ၏။

5 သောမ ကလည်း၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ် အရပ်သို့
သွား တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ မ
သိ
သည် ဖြစ်၍၊ လမ်းခရီး ကိုအဘယ်သို့ သိ နိုင် ပါမည်နည်း ဟု
လျှောက် လျှင်၊

6 ယေရှု က၊ ငါ သည်လမ်း ခရီးဖြစ် ၏။ သမ္မာတရား
လည်း ဖြစ်၏။ အသက် လည်း ဖြစ်၏။ ငါ့ ကို အမှီ
မ ပြုလျှင်

အဘယ်သူ မျှခမည်းတော် ထံသို့ မရောက် ရ။ 7 သင်တို့သည် ငါ့ ကို
သိ လျှင်
ငါ့ ခမည်းတော် ကို မသိ
ဘဲမနေကြ။ ယခု
မှစ၍ ခမည်းတော် ကိုသိ မြင် ကြ၏ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 8 ဖိလိပု
ပု ကလည်း၊ သခင် ၊ ခမည်းတော် ကို အကျွန်ုပ် တို့အားပြ တော်မူ

ပါ။ ထိုသို့ပြတော်မူလျှင် အကျွန်ုပ် တို့ အလိုပြည့်စုံ ပါမည်ဟုလျှောက်လျှင်၊

9 ယေရှု က၊ ဖိလိပုပု ၊ ဤမျှကာလ ပတ်လုံး ငါသည်သင် တို့နှင့် အတူ ရှိ ပြီးမှ သင်သည် ငါ့ ကို မ

သိ သေး သလော။ ငါ့ ကိုမြင် သောသူ သည်ခမည်းတော် ကိုမြင် ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ခမည်းတော် ကို အကျွန်ုပ် တို့အား ပြ

တော်မူပါဟု သင် သည်အဘယ်သို့ ဆို သနည်း။ 10 ငါ သည် ခမည်းတော် ၌

ရှိသည်ကို၎င်း ၊ ခမည်းတော် သည် ငါ ၌ရှိ တော်မူသည်ကို၎င်း မ ယုံ သလော။ ငါ ဟောပြော သောစကား ကို ကိုယ် အလိုအလျောက် ငါဟောပြော သည်မ ဟုတ်။ ငါပြုသောအမှုတို့ကား၊ ငါ ၌

တည်နေ တော်မူသော ခမည်းတော် သည် ပြု တော်မူ၏။ 11 ငါ သည် ခမည်းတော် ၌

ရှိသည်ကို၎င်း ၊ ခမည်းတော် သည် ငါ ၌ ရှိတော်မူသည်ကို၎င်း ယုံ ကြလော။ ငါ့ စကားကို မ

ယုံလျှင် ၊ ငါ့အမှု တို့ကိုထောက် ၍ယုံ ကြလော့။ 12 ငါအမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ ငါ့ ကိုယုံကြည် သောသူ သည်ငါ ပြု သောအမှု တို့ကို ပြု လိမ့်မည်။ ထို အမှုတို့ထက်သာ၍ ကြီးသောအမှုတို့ကိုလည်း

ပြု လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ သည် ခမည်းတော် ထံသို့ သွား ၍ ၊ 13 သင်တို့သည် ငါ ၏နာမ ကိုအမှီပြု လျက် ဆုတောင်း သမျှ အတိုင်း ငါပြု မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ခမည်းတော် သည် သား

တော်အားဖြင့် ဘုန်း ထင်ရှားတော်မူခြင်းရှိမည်အကြောင်း တည်း။ 14 သင်တို့သည် ငါ ၏နာမ ကိုအမှီပြု ၍ တစ်စုံတစ်ခု သောဆုကို တောင်း လျှင် ၊ တောင်းသည်အတိုင်းငါ ပြု မည်။ 15 ငါ့ ကိုချစ် လျှင်

ငါ့ ပညတ် တို့ကို စောင့်ရှောက် ကြလော့။ ငါ သည် ခမည်းတော် ကို တောင်း ၍ ၊ 16 ခမည်းတော်သည် သမ္မာတရား

ကိုပြုသော ဝိညာဉ် တော်တည်းဟူသောတစ်ပါး သောဥပဇ္ဇာဈာန် ဆရာကို သင် တို့နှင့်အတူ အစဉ်မပြတ် တည်နေ စေခြင်းငှာ သင် တို့ အားပေး တော်မူမည်။ 17 ထို ဝိညာဉ်တော်ကို လောကီသား

တို့သည် မ သိ မ မြင် သောကြောင့်

တို့သည် မ သိ မ မြင် သောကြောင့်

တို့သည် မ သိ မ မြင် သောကြောင့်

မ ခံ မယူနိုင် ကြ။ ထိုဝိညာဉ် တော် သည် သင် တို့နှင့်အတူ တည်နေ
၍ ၊ သင် တို့၌

ရှိ တော်မူသောကြောင့်

သင် တို့သိ ရကြ၏။ 18 ငါသည် သင် တို့ကို မိဘမဲ့

ဖြစ်စေခြင်းငှာစွန့်ပစ် မည်မ ဟုတ်။ သင် တို့ဆီသို့ လာ ဦးမည်။

19 ခဏ ကြာပြီးမှ လောကီသား တို့သည် ငါ့ ကိုမ မြင် ရကြ။ သင် တို့
မူကား

မြင် ရကြလိမ့်မည်။ ငါ သည် အသက်ရှင် သောကြောင့်

သင် တို့သည်လည်း

အသက်ရှင် ရကြလိမ့်မည်။ 20 ငါ သည် ခမည်းတော် ၌ ရှိသည်
ကို၎င်း ၊ သင် တို့သည်ငါ ၌ ရှိသည်ကို၎င်း။ ငါ သည် သင် တို့၌ ရှိ
သည်ကို ၎င်း၊ ထို

နေ့ ၌ သင် တို့သည် သိ ရကြလိမ့်မည်။ 21 ငါ့ ပညတ် တို့ကိုရ ၍
စောင့်ရှောက် သောသူ သည် ငါ့ ကိုချစ် သောသူ ဖြစ် ၏။ ငါ့ ကိုချစ်
သောသူ ကို ငါ့

ခမည်းတော် သည်ချစ် တော်မူမည်။ ငါ သည်လည်း ထိုသူ

ကိုချစ် ၍

သူ့ အားကိုယ်တိုင် ထင်ရှား မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

22 ယုဒရှုကာရုတ် မ ဟုတ်၊ အခြားသောယုဒ က၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော်
သည် လောကီသား

တို့အား

မ ထင်ရှား ဘဲ အကျွန်ုပ် တို့အား အဘယ်သို့ ထင်ရှား တော်မူမည်
နည်းဟု မေးလျှောက် ၏။

23 ယေရှု ကလည်း ၊ ငါ့ ကိုချစ် သောသူ သည် ငါ့ စကား ကို
နားထောင် လိမ့်မည်။ ငါ့ ခမည်းတော် သည် ထိုသူ

ကို ချစ် တော်မူသည်။ ငါတို့သည်လည်း၊ သူ

ဆီသို့ ကြွ ၍

နေရာ ချမည်။ 24 ငါ့ ကိုမ ချစ် သောသူ သည် ငါ့ စကား ကို နားမ

ထောင်။ သင်တို့ကြား သောစကား သည် ငါ့ စကားမ ဟုတ် ။ ငါ့ ကို

စေလွှတ် တော်မူသော ခမည်းတော် ၏စကားတော်ဖြစ်၏။ 25 ငါသည်
သင်တို့နှင့်အတူ ရှိ စဉ်တွင် ဤ

စကားကိုပြော ခဲ့ပြီ။ 26 ခမည်းတော် သည် ငါ့ အတွက်ကြောင့်

စေလွှတ် တော်မူသောဥပဇ္ဈာယ် ဆရာတည်းဟူသောသန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်သည် သင် တို့အား ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကို ပြသ သွန်သင်တော်မူ၍ ၊ ငါ ပြော ခဲ့သမျှ သော စကားတို့ကို မှတ်မိ သော ဉာဏ်ကို သင် တို့အား ပေးတော်မူ၏။²⁷ ငြိမ်သက် ခြင်းကို သင် တို့၌ငါထား ခဲ့၏။ ငါ ၏ငြိမ်သက် ခြင်းကို သင် တို့အား ငါပေး ၏။
 လောကီသား

တို့ ပေး

သကဲ့သို့ ငါ ပေး သည်မ ဟုတ်။ သင် တို့ စိတ် နှလုံးပူပန် ခြင်း၊ စိုးရိမ် တုန်လှုပ်ခြင်းမ ရှိစေနှင့်။²⁸ ငါသည် ယခုသွား သော်လည်း သင် တို့ ဆီသို့ လာ ဦးမည်ဟု ငါ ပြော သောစကားကို သင် တို့ကြား ရကြ ပြီ။ သင်တို့သည် ငါ့ ကိုချစ် လျှင် ခမည်းတော် ထံသို့ ငါသွား မည်ကို ဝမ်းမြောက် ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ့ ခမည်းတော် သည် ငါ့ ထက် သာ၍ကြီးမြတ်တော်မူ၏။²⁹ ထိုအမှုအရာရောက် သောအခါ သင်တို့သည်ယုံကြည် စေခြင်းငှာ၊ မ

ရောက် မှီယခုပင် သင် တို့အား ငါ ပြော နှင့်ပြီ။³⁰ ယခုမှစ၍ ငါ သည်သင် တို့နှင့် များစွာ မ ပြော ရ။ အကြောင်းမူကား ၊ ဤလောက ကို အစိုးရ

သောမင်းသည် လာ

ဆဲဖြစ်၏။ လာသော်လည်းငါ ၌ အဘယ်အခွင့်အရာကိုမျှ မ

တွေ့ ရ။³¹ ငါသည် ခမည်းတော် ကိုချစ် သည်ကို ၎င်း ၊ ခမည်းတော် မှာ တော်မူသည်အတိုင်း

ငါပြု သည်ကို ၎င်း၊ လောကီသား

တို့သိ မည်အကြောင်း တည်း။ ဤ

အရပ်မှ ထ

၍သွား ကြကုန်အံ့။

15

¹ ငါ သည် မှန် သောစပျစ် နွယ်ပင်ဖြစ် ၏။ ငါ့ ခမည်းတော် သည် လည်း

ဥယျာဉ်စောင့် ဖြစ် တော်မူ၏။² ငါ ၌ အသီး မ သီး သောအခက် ရှိ သမျှ တို့ကို ခုတ်ပစ် တော်မူ၏။ အသီး

သီး သောအခက်ရှိသမျှ တို့ကို သာ၍

သီး စေခြင်းငှာ သုတ်သင် ရှင်းလင်းတော်မူ၏။ ³ သင် တို့သည် ငါ
 ဟောပြော သောစကား အားဖြင့် ယခုပင် ရှင်းလင်း လျက်ရှိ ကြ၏။
⁴ ငါ ၌ တည်နေ ကြလော့။ ငါ သည်လည်း သင် တို့၌ တည်နေမည်။
 စပျစ်ခက် သည် အပင် ၌ မ တည် လျှင် ၊ ကိုယ်အလိုအလျောက်
 အသီး မ သီး နိုင် သကဲ့သို့ ၊ သင် တို့သည် ငါ ၌ မ တည် လျှင်
 အသီးမ သီးနိုင်ကြ။ ⁵ ငါ သည် စပျစ် နွယ်ပင်ဖြစ် ၏။ သင် တို့သည်
 အခက် များဖြစ်ကြ၏။ အကြင်သူ သည် ငါ ၌ တည် ၍ ငါ သည် လည်း
 သူ ၌ တည်၏။ ထိုသူ

သည် များစွာ သောအသီး ကိုသီး တတ်၏။ ငါ နှင့်ကွာ လျှင်
 သင်တို့သည် အဘယ် အမှု
 ကိုမျှ မ တတ်နိုင်ကြ။ ⁶ ငါ ၌

မ တည် သောသူ သည် သွေ့ခြောက် သောအခက် ကဲ့သို့ ပြင် သို့ပင်
 လိုက်ခြင်းကိုခံရ၏။ ထိုသို့သောအခက်များကို လူတို့သည်စုသိမ်း ၍
 မီး ထဲသို့ ချ လိုက်ကြသဖြင့်

မီးလောင် ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ⁷ သင်တို့သည် ငါ ၌ တည် ၍
 ငါ့ စကား သည်သင် တို့၌ တည် လျှင် ၊ သင် တို့သည်တောင်း ချင်

သမျှ ကို တောင်း ၍ရ ကြလိမ့်မည်။ ⁸ သင်တို့သည် များစွာ သော
 အသီး ကိုသီး သောအားဖြင့် ၊ ငါ့ ခမည်းတော် သည် ဘုန်း ထင်ရှား
 တော်မူ၍၊ သင်တို့သည်လည်း ငါ ၏တပည့် မှန် ကြလိမ့်မည်။ ⁹ ခမည်း
 တော် သည် ငါ့ ကိုချစ် တော်မူသကဲ့သို့ ငါ သည်သင် တို့ကိုချစ် ၏။

ငါ ၏ချစ် ခြင်းမေတ္တာ၌
 တည်နေ ကြလော့။ ¹⁰ ငါ သည် ငါ့ ခမည်းတော် ၏ပညတ် တို့ကို
 စောင့်ရှောက် ၍

ခမည်းတော် ၏မေတ္တာ ၌
 တည်နေ သကဲ့သို့ ၊ သင်တို့သည် ငါ့ ပညတ် တို့ကို စောင့်ရှောက်
 လျှင် ၊ ငါ့ မေတ္တာ ၌

တည်နေ ကြလိမ့်မည်။ ¹¹ သင် တို့၌
 ငါ ဝမ်းမြောက် စရာအကြောင်း တည် စေခြင်းငှာ ၎င်း ၊ သင် တို့
 ဝမ်းမြောက် စရာအကြောင်း စုံလင် စေခြင်းငှာ၎င်း၊ ဤ

စကားကို သင် တို့အားငါဟောပြော ၏။ ¹² ငါ့ ပညတ် ဟူမူကား၊ ငါ
 သည် သင် တို့ကိုချစ် သည်နည်းတူ ၊ သင်တို့သည် အချင်းချင်း ချစ်
 ကြလော့။ ¹³ ကိုယ် အဆွေ တို့အဘို့ အလိုငှာ

ကိုယ် အသက် ကိုစွန့် ခြင်းမေတ္တာထက် သာ၍မြတ်သောမေတ္တာ သည် အဘယ်သူ ဌ်မျှမရှိ ။ 14 သင် တို့သည် ငါ ပညတ် သမျှတို့ကို ကျင့်ဆောင် လျှင်

ငါ ၏အဆွေ ဖြစ် ကြ၏။ 15 ယခုမှစ၍ငါသည်သင် တို့ကို ကျွန် ဟူ၍မ ခေါ် ။ ကျွန် မူကား ၊ ကိုယ် သခင် ပြု သောအမှုကိုမ သိ ။ သင် တို့ကို အဆွေ ဟူ၍ငါခေါ် ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ သည် ခမည်း တော် ထံ၌ ကြား သမျှသောအရာ တို့ကို သင် တို့ အား ငါပြသ ၏။ 16 သင် တို့သည် ငါ့ ကိုရွေးကောက် ကြသည်မ ဟုတ်။ ငါ သည် သင် တို့ကို ရွေးကောက် သဖြင့်၊ သင် တို့သည် သွား ၍

တည်ကြည် သောအသီး ကိုသီး မည်အကြောင်း နှင့် ငါ့ နာမ ကို အမှီပြု ၍ ခမည်းတော် မှာတောင်း သမျှ တို့ကို ရ မည်အကြောင်း သင် တို့ကို ငါခန့်ထား ၏။ 17 သင် တို့သည် အချင်းချင်း ချစ် စေ ခြင်း ငှာ ဤ ပညတ် တို့ ကို ငါ ပေး ၏။ 18 လောကီသား တို့သည် သင် တို့ကိုမုန်း လျှင် ၊ သင် တို့ကို မ

မုန်း မှီ ငါ့ ကိုမုန်းကြသည်ကို သိမှတ် ကြလော့။ 19 သင်တို့သည် လောကီ

နှင့်ဆက်ဆံ လျှင် ၊ လောကီသား

တို့သည် မိမိ

တို့နှင့်ဆက်ဆံသော သင်တို့ကို ချစ်

ကြလိမ့်မည် ။ သင်တို့သည် လောကီ

နှင့်မ ဆက်ဆံ ၊ လောကီ

ထံက

ငါ ရွေးကောက် သောသူဖြစ်သောကြောင့် ၊ လောကီသား

တို့သည် သင် တို့ကိုမုန်း ကြ၏။ 20 ကျွန် သည် မိမိ

သခင် ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သည်မ ဟုတ် ဟု ငါ ပြော ခဲ့ပြီးသော စကား ကို အောက်မေ့ ကြ လော့။ သူတို့သည်ငါ့ ကိုညှဉ်းဆဲ လျှင် သင် တို့ကို ညှဉ်းဆဲ ကြလိမ့်မည်။ ငါ့ စကား ကိုနားထောင် လျှင် သင် တို့၏ စကားကို နားထောင် ကြလိမ့်မည်။ 21 ထိုသူတို့သည် ငါ့

ကိုစေလွှတ် တော်မူသောသူ ကို မ

သိ သည်ဖြစ်၍ ၊ ငါ ၏နာမ ကြောင့်

သင် တို့အား

ထို

အမှု ရှိသမျှတို့ကို ပြု ကြလိမ့်မည်။ 22 ငါ သည် လာ၍

ထိုသူ တို့အား မ
 ဟော မပြောလျှင်
 သူတို့၌အပြစ် မ ရှိ ။ ယခု
 မူကား ၊ မိမိ
 တို့အပြစ် ကို ဝှက်
 မ ထား နိုင်ကြ။²³ ငါ့ ကို မုန်း သောသူ သည် ငါ့ ခမည်းတော် ကို
 မုန်း ၏။²⁴ ငါသည် အခြား သူမ ပြု ဘူးသောအမှု ကို ထိုသူ
 တို့ရှေ့ မှာမ ပြု လျှင်
 သူတို့၌အပြစ် မ ရှိ ။ ယခု
 မူကား ၊ သူတို့သည် ထိုအမှုကိုမြင် ရ၍
 ငါ နှင့် ငါ့ ခမည်းတော် ကိုမုန်း ကြ၏။²⁵ သို့ဖြစ်လျှင် ၊ အကြောင်း
 မရှိဘဲငါ့ ကိုမုန်း ကြ၏ဟု သူ
 တို့၏ပညတ်တံ ကျမ်းစာ၌
 ရေး ထားသောစကား သည် ပြည့်စုံ ခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။
²⁶ ခမည်းတော် ထံမှ ထွက်လာ ၍ သမ္မာတရား
 နှင့်ပြည့်စုံသောဝိညာဉ် တော်တည်းဟူသောခမည်းတော် ထံမှ သင်
 တို့ဆီသို့ငါ စေလွှတ် လတံ့သော ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာသည်ရောက်လာ
 သောအခါ ၊ ငါ ၏အကြောင်း ကို သက်သေခံ လိမ့်မည်။²⁷ သင်
 တို့သည်လည်း
 ရှေးဦးစွာ မှစ၍ ငါ နှင့်အတူ ရှိ နေသောကြောင့်
 သက်သေခံ ရကြလိမ့်မည်။

16

1 သင် တို့သည် စိတ် မ ပျက်စေခြင်းငှာ ဤ စကားကို ငါဟောပြော
 ၏။² လောကီသားတို့သည် သင် တို့ကိုတရားစရပ် မှ နှင်ထုတ်
 လိမ့်မည်။ သင် တို့ကိုသတ် သောသူ
 မည်သည်ကား ၊ ဘုရား
 ဝတ် ကို ငါ ပြု ပြီဟု မိမိထင်မှတ် သော အချိန် ကာလ ရောက်
 လိမ့်မည်။³ ခမည်းတော် ကိုမ သိ ၊ ငါ့ ကိုလည်း မ
 သိသောကြောင့်
 ထိုသို့ ပြု ကြလိမ့်မည်။⁴ ထိုအချိန် ကာလရောက် သောအခါ ၊ ငါ
 သည်အထက်က ဤသို့

ပြော ပြီးသည် ကို သင် တို့အောက်မေ့ စေ ခြင်း ငှာ ယခုပင် ငါ
ဟောပြော ၏။ အစဦး ၌

သင် တို့နှင့်အတူ ငါရှိ သောကြောင့် ဤသို့ မ ပြော ဘူးသေး။ ⁵ ငါ
ကို စေလွှတ် တော်မူသောသူ ထံသို့ ယခု

ငါသွား ရမည်ဖြစ်၍၊ အဘယ် အရပ်သို့ သွား မည်နည်းဟု သင် တို့
မ မေး ကြ။ ⁶ ဤ အကြောင်းအရာတို့ကို ငါဟောပြော သောကြောင့်

သင် တို့သည် အလွန်ဝမ်းနည်း ခြင်း သို့ ရောက် ကြ၏။ ⁷ ငါ
အမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ ငါ သွား လျှင်

သင် တို့အကျိုး ရှိလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါမ သွား လျှင်
ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာသည် သင် တို့ဆီသို့ မ လာ ။ ငါသွား လျှင်

ထိုသူ ကို သင် တို့ဆီသို့ ငါစေလွှတ် မည်။ ⁸ ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာသည်
ရောက်လာ လျှင်၊ ဒုစရိုက် အပြစ်ကို၎င်း ၊ အပြစ် ကင်းခြင်းကို၎င်း ၊

အပြစ် စီရင်ခြင်းကို၎င်း၊ လောကီသား
တို့အား ထင်ရှားစွာဘော်ပြ မည်။ ⁹ ငါ့ ကို မ
ယုံကြည် ကြသောကြောင့်

ဒုစရိုက် အပြစ်ကို ဘော်ပြ မည်။ ¹⁰ ငါသည် ခမည်းတော် ထံသို့
သွား မည်ဖြစ်၍ ၊ သင်တို့သည် နောက်တဖန်ငါ့ ကိုမ တွေ့ မမြင်ရ

သောကြောင့် ၊ အပြစ် ကင်းခြင်းကို ဖော်ပြမည်။ ¹¹ ဤ လောက ကို
အစိုးရ

သောမင်းသည် အပြစ်စီရင် ခြင်းကိုခံရသောကြောင့်
အပြစ် စီရင်ခြင်းကို ဖော်ပြ မည်။ ¹² သင် တို့အား ငါ ပြော စရာ

စကားအများ ရှိသော်လည်း ၊ သင်တို့သည် ယခု
မ ခံ နိုင် ကြ။ ¹³ သမ္မာတရား နှင့်ပြည့်စုံသော ထို

ဝိညာဉ် တော်သည် ရောက်လာ သောအခါ ၊ သမ္မာတရား
ကို သင် တို့အား အကြွင်းမဲ့ သွန်သင် ပြ လိမ့်မည်။ ထိုဝိညာဉ်

တော်သည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဟောပြော မည်မ ဟုတ်။ ကြား
သမျှ တို့ကို ဟောပြော လိမ့်မည်။ နောင်လာ လတံ့သောအရာ တို့ကို

လည်း
သင်တို့အား ဖော်ပြ လိမ့်မည်။ ¹⁴ ထိုသူ သည် ငါ့ ဘုန်း ကိုထင်ရှား
စေလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ နှင့်စပ်ဆိုင် သောအရာကိုယူ ၍

သင် တို့အား ဖော်ပြ လိမ့်မည်။ ¹⁵ ခမည်းတော် နှင့်စပ်ဆိုင် သမျှ
သည် ငါ နှင့်စပ်ဆိုင်၏။ ထိုကြောင့် ငါ နှင့်စပ်ဆိုင် သောအရာကိုယူ ၍

သင်တို့အားဖော်ပြ လိမ့်မည်ဟု ငါပြော ၏။¹⁶ ခဏ ကြာပြီးမှသင် တို့သည်ငါ့ ကိုမ မြင် ရကြ။ တစ်ဖန် ခဏ ကြာပြီးမှ ငါ့ ကိုမြင် ပြန်ကြ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်ခမည်းတော်ထံသို့သွားမည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

¹⁷ တပည့် တော်အချို့ ကလည်း ၊ ခဏ ကြာပြီးမှ သင်တို့သည်ငါ့ ကို မ

မြင် ရကြ။ တစ်ဖန် ခဏ ကြာပြီးမှ ငါ့ ကို မြင် ပြန်ကြလိမ့်မည် ဟူ၍၎င်း ၊ အကြောင်းမူကား ၊ ငါသည် ခမည်းတော် ထံသို့ သွား မည် ဟူ၍၎င်း၊ မိန့်တော်မူသောစကား သည် အဘယ်သို့ နည်း။¹⁸ ခဏ ဟူ၍မိန့်တော်မူသော် အဘယ်သို့ ဆိုလိုသနည်း မိန့် တော်မူသောစကား ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် နား

မ လည်ဟု အချင်းချင်းပြောဆို ကြ၏။¹⁹ တပည့်တော်တို့သည်မေး လျှောက် လို သည်ကို ယေရှု သိမြင် တော်မူလျှင်၊ ခဏ ကြာပြီးမှ သင် တို့သည် ငါ့ ကိုမ မြင် ရကြ။ တစ်ဖန် ခဏ ကြာပြီးမှ ငါ့ ကိုမြင် ပြန်ကြ လိမ့်မည်ဟု ငါပြော သောစကားကို သင်တို့သည် အချင်းချင်း ဆင်ခြင် ကြသလော။²⁰ ငါအမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ သင် တို့သည် ငိုကြွေး မြည်တမ်း ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ လောကီသား

တို့သည် ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ သင် တို့မူကား

ဝမ်းနည်း ခြင်း ရှိ သော်လည်း ထို ဝမ်းနည်း ခြင်း သည် တ ဖန် ဝမ်းမြောက် ခြင်းဖြစ် လိမ့်မည်။²¹ မိန်းမ သည်သားကို ဘွား စဉ်အခါ ဘွားရသောအချိန် စေ့ သောကြောင့်

ဝမ်းနည်း ခြင်းရှိ ၏။ ဘွားမြင် ပြီးမှဤလောက ၌

လူ တစ်ယောက်ကိုဘွားမြင် သောကြောင့်

ဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိ၍၊ အထက် ခံ ရသော ဝေဒနာ ကို မေ့လျော့ တတ်၏။²² ထိုနည်းတူ၊ ယခု

တွင် သင် တို့သည် ဝမ်းနည်း ခြင်းရှိ ကြသော်လည်း ၊ နောက် တဖန် သင် တို့ကို ငါတွေ့မြင် သဖြင့် သင် တို့သည်စိတ် နှလုံးဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။ ထိုဝမ်းမြောက် ခြင်းကို အဘယ်သူ မျှလုယူဖျက်ဆီး ခြင်းငှာမတတ်နိုင်။²³ ထို နေ့ ၌

သင်တို့သည် ငါ့ ကိုအလျှင်း မ မေးမြန်း ရကြ။ ငါအမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ သင် တို့သည်ငါ ၏ နာမ

ကို အမှီပြု ၍ ခမည်းတော် မှာ ဆုတောင်း သမျှ တို့ကို ခမည်း

တော်သည် ပေး တော်မူမည်။²⁴ ယခု တိုင်အောင် ငါ ဧနာမ ကို အမှီပြု ၍ သင်တို့သည် အဘယ် ဆုကိုမျှမ တောင်း ကြသေး။ သင် တို့သည် ဝမ်းမြောက် စရာအကြောင်း စုံလင် စေခြင်းငှာတောင်း ကြ လော့။ ထိုသို့တောင်းလျှင် ရ ကြလိမ့်မည်။²⁵ ဤ အရာတို့ကို ပုံ

ဥပမာအားဖြင့် ငါဟောပြော ၏။ ပုံ

ဥပမာအားဖြင့် မ ဟော မပြောဘဲ၊ ခမည်းတော် နှင့် စပ်ဆိုင် သော အရာတို့ကို သင်တို့အားအတည့်အလင်း ဖော်ပြ သောအချိန် ကာလ ရောက် လိမ့်မည်။²⁶ ထို ကာလ ၌

သင်တို့သည် ငါ ဧနာမ ကိုအမှီပြု ၍ ဆုတောင်း ကြလိမ့်မည်။ သင် တို့အဘို့ အလိုငှာ ငါ သည် ခမည်းတော် ကို တောင်း မည်ဟုမ ဆို ။²⁷ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့သည်ငါ့ ကိုချစ် ကြ၍ ၊ ငါ သည် ဘုရားသခင် အထံ တော်မှ ကြွလာ သည်ကို ယုံကြည် သောကြောင့်

ခမည်းတော် သည် ကိုယ်တော် တိုင် သင် တို့ကိုချစ် တော်မူ၏။²⁸ ငါ သည် ခမည်းတော် ထံမှ ထွက် ၍

ဤလောက သို့ ကြွလာ ပြီ။ တစ်ဖန်

ဤလောက မှထွက် ၍

ခမည်းတော် ထံသို့ သွား ဦးမည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

²⁹ တပည့် တော်တို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ယခု

တွင်ပုံ ဥပမာကိုမ ဆောင်ဘဲ အတည့်အလင်း ဟောပြော တော်မူ၏။

³⁰ အလုံးစုံ တို့ကို သိ

တော်မူသည်ကို၎င်း ၊ အဘယ်သူ မျှကိုယ်တော် ကို မေးမြန်း စေခြင်း ငှာ အလို တော်မ ရှိ သည်ကို၎င်း၊ ယခု

တွင် အကျွန်ုပ်တို့သိ ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဤ

အကြောင်းကိုထောက်၍ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင် အထံတော် မှ

ကြွ တော်မူသည်ကို ယုံ

ပါသည်ဟု လျှောက် ကြ၏။

³¹ ယေရှု ကလည်း၊ ယခု တွင်ယုံ ကြပြီလော။³² သင်တို့သည် ကွဲပြား ၍ ငါ့ ကိုတကိုယ်တည်း နေစေခြင်းငှာ စွန့်ပစ် လျက်၊ အသီးသီး မိမိ တို့နေရာ သို့

ပြေးသွားမည့်အချိန် ကာလသည် လာ

၍ ယခုပင်ရောက် ပေ၏။ သို့သော်လည်း ငါသည်တကိုယ်တည်း နေသည် မ

ဟုတ်။ ခမည်းတော် သည်ငါ နှင့်အတူ ရှိ တော်မူ၏။³³ သင် တို့သည် ငါ့ ကိုအမှီပြု၍ ငြိမ်သက် ခြင်းရှိ စေခြင်းငှာ ဤ စကားကိုငါဟောပြော ပြီ။ သင်တို့သည် လောက

၌

ဆင်းရဲ ဒုက္ခကိုခံ ကြရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း မ စိုးရိမ်ကြနှင့်။ ငါ သည်လောက ကိုအောင် ပြီ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

17

1 ထိုသို့မိန့်တော်မူပြီးမှယေရှု သည်ကောင်းကင် သို့ ကြည့်မျှော် ၍၊ အိုအဘ ၊ အကျွန်ုပ်အချိန် ရောက် ပါပြီ။² ကိုယ်တော်သည် သားတော် လက်သို့ အပ်ပေး တော်မူသမျှ သောသူ တို့အား ထာဝရ

အသက် ကို ပေး

စေခြင်းငှာ ၊ လူမျိုး အပေါင်း တို့ကို အစိုးရသောအခွင့် တန်ခိုးကို သား တော်အား ပေး

တော်မူသည်နှင့်အညီ ၊ သား

တော် သည် ကိုယ်တော် ၏ဘုန်း ကို ထင်ရှားစေပါမည်အကြောင်း

သား တော်၏ဘုန်း ထင်ရှား စေ တော် မူ ပါ။³ ထာဝရ အသက် ဟူမူကား၊ မှန် သော ဘုရားသခင် တစ် ဆူတည်း ဖြစ်တော် မူသော ကိုယ်တော် ကို၎င်း ၊ စေလွှတ် တော် မူသော ယေရှု ခရစ် ကို၎င်း သိကျွမ်း ခြင်းတည်း။⁴ အကျွန်ုပ် သည် မြေကြီး ပေါ်မှာ ကိုယ်တော် ကို ဘုန်း ထင်ရှားစေပါပြီ။ အကျွန်ုပ်ဆောင်ရွက် စရာဘို့ အကျွန်ုပ် အပ်ပေး တော်မူသောအမှု ကို အကျွန်ုပ်ဆောင်ရွက်၍ ပြီး ပါပြီ။⁵ အို အဘ ၊ ဤကမ္ဘာ

မတည် မရှိမှီ အထံတော်၌ အကျွန်ုပ်ခံစားရသောဘုန်း အသရေနှင့် ယခု တွင်လည်း

အကျွန်ုပ် ကိုအထံ တော်၌ ချီးမြှောက် တော်မူပါ၏။⁶ ဤလောက ထဲမှ ယူ၍ အကျွန်ုပ် ၌ အပ်ပေး တော်မူသောသူ တို့အား အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ၏ နာမ

ကိုပြပါ ပြီ။ ထိုသူတို့ကို ကိုယ်တော် သည်ပိုင်တော်မူသဖြင့် အကျွန်ုပ် အား ပေး

တော်မူ၏။ ကိုယ်တော် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားကို သူတို့သည်စောင့်ကြ၏။ 7 အကျွန်ုပ် အား ပေး

တော်မူသမျှ တို့သည် ကိုယ်တော် မှ ဖြစ် ကြောင်း ကို သူတို့သည် ယခု သိ ကြပါ၏။ 8 အကြောင်းမူကား ၊ အကျွန်ုပ် အား ပေး

တော်မူသမျှ သောအရာ တို့ကို သူ
တို့အားအကျွန်ုပ်ပေး ၍
သူ တို့သည် ခံယူ
သဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် အထံ
တော်မှကြွလာ သည်ကို အတပ် သိ ကြသည်နှင့်
ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို စေလွှတ် တော်မူသည်ကို ယုံ ကြ
ပါ၏။

9 သူ တို့အဘို့ အလို့ငှာအကျွန်ုပ် ဆုတောင်း ပါ၏။ လောကီသား
တို့အဘို့ အလို့ငှာဆုတောင်း သည်မ ဟုတ်ပါ။ အကျွန်ုပ် အား ပေး
တော်မူသောသူတို့သည် ကိုယ်တော် ၏လူဖြစ် သောကြောင့် ၊ ထိုသူ
တို့အဘို့ အလို့ငှာဆုတောင်း ပါ၏။ 10 အကျွန်ုပ် နှင့်စပ်ဆိုင်သော
အရာ ရှိသမျှ တို့သည် ကိုယ်တော် နှင့် စပ်ဆိုင် ကြပါ၏။ ကိုယ်တော်
နှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာ ရှိသမျှတို့သည်လည်း ၊ အကျွန်ုပ် နှင့်စပ်ဆိုင်၍
ထိုအရာ တို့အားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် ဘုန်း ထင်ရှားပါ၏။ 11 ယခုမှ

စ၍ အကျွန်ုပ်သည် ဤလောက
၌ မ ရှိ ပါ။ ဤသူ
တို့မူကား ၊ ဤလောက
၌ ရှိ ရစ်ကြပါမည်။ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ထံသို့ သွား ရပါ
မည်။ သန့်ရှင်း တော်မူသောအဘ ၊ ကိုယ်တော် နှင့်အကျွန်ုပ်သည်
တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ဖြစ်သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ် အား ပေး

တော်မူသော ဤသူတို့သည် ဖြစ် ရပါမည်အကြောင်း ၊ သူ
တို့ကို ကိုယ်တော် ၏ နာမ
၌ တည် စေတော်မူပါ။ 12 အကျွန်ုပ် သည် ဤလောက၌ ဤသူ
တို့နှင့်တကွ ရှိ စဉ် ကာလ၊ သူ
တို့ကိုကိုယ်တော် ၏နာမ ၌
တည် စေပါ ပြီ။ အကျွန်ုပ် အား ပေး
တော်မူသောသူတို့ကို အကျွန်ုပ်စောင့်မ ပါပြီ။ ထိုသူ
တို့တွင် ပျက်စီး ခြင်း၏သား

တစ် ယောက်မှတစ်ပါး အဘယ်သူ မျှပျက်စီး ခြင်းသို့မ ရောက် ပါ။ ထိုသူသည် ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက် သည် အကြောင်း ကား၊ ကျမ်းစာ ပြည့်စုံ မည်အကြောင်း တည်း။¹³ ယခု တွင် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော် ထံသို့ သွားရ မည်ဖြစ်၍ ၊ ဤသူသည် အကျွန်ုပ်ကို အမှီပြု သဖြင့် ဝမ်းမြောက် ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ မည်အကြောင်း ၊ ဤ

စကားကို ဤလောက

၌

အကျွန်ုပ်ပြော ပါ၏။¹⁴ ကိုယ်တော် ၏နှုတ်ကပတ် တရားကို ဤသူ တို့အား အကျွန်ုပ် ပေး ပါပြီ။ အကျွန်ုပ် သည် ဤလောက

နှင့် မ

ဆက်ဆံသကဲ့သို့ ဤသူတို့သည် မ

ဆက်ဆံသောကြောင့် ၊ လောကီသား

တို့သည် ဤသူ

တို့ကို မုန်း ကြပါ၏။¹⁵ ဤသူ တို့ကို ဤလောက

မှ

နှုတ်ယူ တော်မူမည်အကြောင်း

အကျွန်ုပ်တောင်း သည်မ ဟုတ်ပါ။ မကောင်း သော အမှုအရာနှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှာစောင့်မ တော်မူမည်အကြောင်း ကိုသာ တောင်း ပါ၏။¹⁶ အကျွန်ုပ် သည် ဤလောက

နှင့် မ ဆက်ဆံ သကဲ့သို့ ဤသူ တို့သည် မ ဆက်ဆံ ကြပါ။

¹⁷ ကိုယ်တော်၏သမ္မာတရား အားဖြင့် သူ တို့ကိုသန့်ရှင်း စေတော်မူ ပါ။ ကိုယ်တော် ၏နှုတ်ကပတ် သည် သမ္မာတရား

ဖြစ် ပါ၏။¹⁸ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ် ကို ဤလောက

သို့

စေလွှတ်တော်မူ သည်နည်းတူ ၊ အကျွန်ုပ် သည် ဤသူ

တို့ကို စေလွှတ် ပါ၏။¹⁹ သမ္မာတရား အားဖြင့် သူ တို့ကို သန့်ရှင်း

စေမည်အကြောင်း ၊ အကျွန်ုပ် သည် သူ

တို့အဘို့ အလိုငှာ ကိုယ် ကိုသန့်ရှင်း စေပါ၏။

²⁰ ထို သူတို့အဘို့ ကိုသာ အကျွန်ုပ်ဆုတောင်း သည် မ

ဟုတ်ပါ။ သူ

တို့ ဟောပြော ခြင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ် ကို ယုံကြည် သောသူ တို့ အဘို့ ကိုလည်း ဆုတောင်းပါ၏။²¹ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို

စေလွှတ် တော်မူသည်ကို လောကီသား

တို့သည် ယုံ

ကြမည်အကြောင်း

ထို သူ့အပေါင်း တို့သည် တလုံးတဝတည်း ဖြစ် လျက်၊ အဘ

၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ၌ ရှိတော်မူ၍ အကျွန်ုပ် သည် လည်း

ကိုယ်တော် ၌ ရှိသကဲ့သို့ ၊ ထိုသူ

အပေါင်း တို့သည် ငါ တို့၌ တလုံးတဝတည်း ဖြစ် စေခြင်းငှာ

ဆုတောင်းပါ၏။²² ငါ တို့သည် တလုံးတဝတည်း ဖြစ် သကဲ့သို့ ၊

အကျွန်ုပ် သည်သူ တို့၌ ရှိ၍ ၊²³ ကိုယ်တော် သည်လည်း၊ အကျွန်ုပ် ၌

ရှိတော်မူသောအားဖြင့်သူတို့သည်တလုံးတဝတည်း ဖြစ်၍၊ တလုံး

တဝတည်း ၌

စုံလင် စေခြင်းငှာ ၎င်း၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကိုစေလွှတ်

တော်မူကြောင်း နှင့်

အကျွန်ုပ် ကို ချစ်

တော် မူ သကဲ့သို့ သူ တို့ ကို လည်း ချစ် တော် မူ ကြောင်း ကို

လောကီသား

တို့သည် သိ

စေခြင်းငှာ၎င်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် အားပေး တော်မူသော

ဘုန်း အသရေကို အကျွန်ုပ်သည်သူ တို့အား ပေးပါ ပြီ။²⁴ အိုအဘ ၊

ကိုယ်တော်သည် ဤကမ္ဘာ

မ တည် မရှိမှီအကျွန်ုပ် ကိုချစ် ၍ အကျွန်ုပ် အား ပေး

တော်မူသော ဘုန်း တော်ကို အကျွန်ုပ် အား ပေး

တော်မူသောသူ တို့သည် ရှုမြင် ရမည်အကြောင်း ၊ အကျွန်ုပ် ရှိ ရာ

အရပ် ၌ အကျွန်ုပ် နှင့်အတူ ရှိ နေစေခြင်းငှာ အကျွန်ုပ်အလိုရှိ ပါ၏။

²⁵ တရား တော်မူသောအဘ ၊ လောကီသား

တို့သည် ကိုယ်တော် ကိုမ သိ သော်လည်း အကျွန်ုပ် သိ ပါ၏။

ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို စေလွှတ် တော်မူကြောင်း ကို ထိုသူ

တို့သည်သိ ကြပါ၏။²⁶ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ် ကိုချစ် တော်မူ

သောမေတ္တာ သည် သူ

တို့၌ ရှိစေခြင်းငှာ ၎င်း၊ အကျွန်ုပ် သည် သူ

တို့၌ ရှိ စေခြင်းငှာ၎င်း၊ ကိုယ်တော် ၏နာမ ကို အကျွန်ုပ်သည် သူ

တို့အားပြညွှန် ပါပြီဖြစ်၍အစဉ်ပြညွှန်ပါမည် ဟု မိန့်မြွတ် တော်မူ၏။

18

1 ထိုသို့မိန့်မြွက် တော်မူပြီးမှယေရှု သည် တပည့် တော်တို့နှင့်အတူ ကေဒြန် ချောင်း တစ်ဘက် သို့ကြွ ၍၊ ထိုအရပ် ၌ရှိ သော ဥယျာဉ် သို့ ဝင် တော်မူ၏။ 2 ထို အရပ်သို့ယေရှု သည် တပည့် တော်တို့နှင့်အတူ သွား မြဲ ရှိသောကြောင့် ၊ ကိုယ်တော် ကို အပ်နှံ သော ယုဒ

ရှုကာရုတ်သည် ထိုအရပ် ကိုသိ သည်ဖြစ်၍၊ 3 စစ်သူရဲ တစ်တပ် ကို၎င်း ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့်

ဖာရိရှဲ တို့စေလွှတ်သောမင်း လုလင်တို့ကို၎င်း ခေါ် ခဲ့ ၍၊ မီးအိမ် ၊ မီးရှူး ၊ လက်နက် တို့ကို လက်စွဲလျက်လာ ကြ၏။ 4 ယေရှု သည် ကိုယ်တော် ၌ ဖြစ်လတံ့ သမျှ သော အမှုအရာ တို့ကိုသိ တော်မူလျက်၊ လာသောသူ

တို့ဆီသို့သွား ၍ အဘယ်သူ ကိုရှာ ကြသနည်း ဟု မေး တော်မူ၏။

5 နာဇရက် မြို့သားယေရှု ကိုရှာကြသည်ဟုဆို လျှင်၊ ယေရှုက၊ ငါ သည်ထိုသူဖြစ် ၏ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော် ကိုအပ်နှံ သော ယုဒ ရှုကာရုတ်သည်လည်း

ထိုသူ တို့နှင့်အတူ ရပ် နေ၏။ 6 ငါ သည် ထို သူဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူ တို့သည် နောက် သို့ လှန် ၍

မြေ ပေါ်၌လဲ ကြ၏။ 7 အဘယ်သူ ကိုရှာ သနည်းဟု တစ်ဖန် မေး တော်မူလျှင် ၊ နာဇရက် မြို့သားယေရှု ကို ရှာကြသည်ဟု ထိုသူတို့ သည် ဆို ကြ၏။

8 ယေရှု ကလည်း၊ ငါ သည်ထို သူဖြစ် ၏ဟုငါပြော ပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ငါ့ ကိုရှာ လျှင်

ဤသူ တို့သည် သွား ပါလေစေ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 9 ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် အား ပေး

တော်မူသောသူ တို့တွင် အဘယ်သူ မျှပျက်စီး ခြင်းသို့ မ ရောက်ပါ ဟူသော အထက် က စကား

တော်ကို ပြည့်စုံ စေခြင်းငှာ ဤသို့မိန့် တော်မူ၏။ 10 ထိုအခါ ရှိမှန် ပေတရု သည် မိမိ၌ပါ သောစား ကိုဆွဲထုတ် ပြီးလျှင် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏ ကျွန်

တစ်ယောက်ကို ခုတ် သဖြင့် လက်ျာ နားရွက် ပြတ် လေ၏။ ထိုကျွန်
၏ အမည် ကားမာလခု ဖြစ်သတည်း။¹¹ ယေရှု ကလည်း ဓား ကိုအိမ်
၌ သွင်း ထားလော့။ ခမည်းတော် သည် ငါ့ အား ပေး

တော်မူသောခွက် ကို ငါ မ
သောက် ရာသလော ဟု ပေတရု
အားမိန့် တော်မူ၏။

¹² ထိုအခါ တပ်မှူး မှစ၍ စစ်သူရဲ တို့နှင့်
ယုဒ မင်း လုလင်တို့သည် ယေရှု ကိုဘမ်းဆီး၍ ချည်နှောင် ပြီးလျှင်
အနန္တတ် မင်းထံသို့ ရှေးဦးစွာ ယူသွား ကြ၏။¹³ အနန္တတ် မင်းကား၊
ထို

နှစ် တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းဖြစ် သော ကယာဖ
၏ယောက္ခမ ဖြစ် သတည်း။¹⁴ ထို ကယာဖ ကား၊ လူ
တစ် ယောက်သည် လူ

များတို့အတွက်
ပျက်စီး သော် သာ၍ကောင်း သည်ဟု ယုဒ
လူ တို့နှင့် တိုင်ပင် ပြောဆိုသောသူ ပေတည်း။

¹⁵ ရှိမုန် ပေတရု နှင့်
အခြား သောတပည့် တော်တစ်ယောက်သည် ယေရှု နောက်တော်သို့
လိုက် ကြ၏။ ထို

တပည့် တော်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏ အသိအကျွမ်း ဖြစ် ၍
၊ ယေရှု နှင့်တကွယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏ အိမ်ဦး ထဲသို့ ဝင် လေ၏။

¹⁶ ပေတရု မူကား ပြင် ၌
တံခါး နားမှာရပ် နေ၏။ ထိုကြောင့်
ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းနှင့်အကျွမ်းဝင် သော တပည့် တော်သည်ထွက်
၍ တံခါးစောင့် မိန်းမအားပြော ပြီးမှ ပေတရု ကိုသွင်း လေ၏။

¹⁷ တံခါးစောင့် မိန်းမ ကပေတရု အား၊ သင် သည် ထို
သူ ၏တပည့် တို့အဝင် ဖြစ် သည် မ
ဟုတ်လောဟုဆို လျှင် ၊ မ

ဟုတ် ဘူးဟု ပေတရု
ငြင်း လေ၏။¹⁸ ထို ကာလ၌ ချမ်း သောကြောင့်
ကျွန် များနှင့် မင်း လုလင်များတို့သည် မီးခဲ
ပုံကိုထည့်၍ မီးလို့ လျက်

နေ ကြ၏။ ပေတရု

သည်လည်း

သူ တို့နှင့်တကွ ရပ် ၍

မီးလို့ လျက်နေ ၏။¹⁹ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းသည် တပည့်
တော်တို့ကို၎င်း ၊ ဒေသနာ

တော်ကို၎င်း အကြောင်း ပြု၍ ယေရှု ကို မေးမြန်း စစ်ကြာ၏။
²⁰ ယေရှု ကလည်း၊ ငါ သည်လောက ၌ ထင်ရှား စွာဟောပြော ပြီ။
ယုဒ

လူအပေါင်း တို့ စည်းဝေး ရာ တရားစရပ် ၌ ၎င်း ၊ ဗိမာန် တော်၌
၎င်း၊ အစဉ်မပြတ် ဆုံးမ သြဝါဒပေးပြီ။ မ

ထင်ရှားဘဲ အလျင်း မဟော မပြော။²¹ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ ကို
မေးမြန်း သနည်း၊ ငါသည် အဘယ်သို့ ဟောပြောသည် ကို ကြားနာ
သောသူ တို့ကို မေးမြန်း လော့။ ငါ ပြော သောစကားကို ထိုသူ

တို့သည်သိ ကြ၏ ဟုမိန့် တော်မူ၏။²² ထိုသို့ မိန့် တော်မူလျှင်၊
အနီးအပါး၌ရပ် နေသော မင်းလုလင် တစ် ယောက် က၊ သင်သည်
ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းကို ဤသို့

ပြန်ပြော ရသလောဟုဆို လျက် ယေရှု ကိုရိုက် လေ၏။

²³ ယေရှု ကလည်း၊ ငါ့စကား မမှန် လျှင် မမှန် ကြောင်း ကိုပြ ပါ မှန်
လျှင် ငါ့ ကိုအဘယ်ကြောင့် ရိုက် သနည်း ဟု မိန့် တော်မူ၏။²⁴ အ
နန္နတ် မင်းသည် ကိုယ်တော် ကိုချည်နှောင် လျက် ရှိသည်အတိုင်း၊
ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း ကယာဖ

ထံသို့ ပို့ စေခဲ့ပြီ။²⁵ ရှိမှန် ပေတရု သည် ရပ် ၍ မီးလို့ လျက်နေသည်
တွင် အချို့သောသူတို့က၊ သင် သည် သူ

၏တပည့် တို့ အဝင် ဖြစ် သည်မဟုတ် လောဟု မေး

လျှင် ၊ မ

ဟုတ် ဘူးဟု ပေတရု

ငြင်း လေ၏။²⁶ ပေတရု ခုတ်၍ နားရွက် ပြတ် သောသူ နှင့်ပေါက်
ဘော် တော် သော ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏ ကျွန် တစ် ယောက်က၊ သင်
သည် ဥယျာဉ် ၌

ယေရှု နှင့်အတူ ရှိသည်ကို ငါ မြင် ခဲ့ပြီမ ဟုတ်လောဟုဆို လျှင်၊
²⁷ ပေတရု သည် တစ်ဖန် ငြင်း ပြန်လေ၏။ ထိုခဏခြင်း တွင်ကြက်
တွန် ၏။

28 နံနက် အချိန်ရောက် လျှင်၊ ယေရှု ကိုကယာဖ ထံမှ အိမ်တော်ဦး သို့ ဆောင်သွား ကြ၏။ ထိုသူတို့သည် အာပတ် နှင့်ကင်းလွတ် ၍ ပသ ခါ ပွဲကို ခံရမည်အကြောင်း ။ အိမ်တော်ဦး ထဲသို့ ကိုယ်တိုင်မ ဝင် ကြ။

29 ထိုကြောင့် ပိလတ် မင်းသည် သူ တို့ရှိရာသို့ ထွက် ၍ ဤ သူ ၌ အဘယ် အပြစ် ကို တင် ကြသနည်းဟု မေး သော်၊ 30 ဤသူ သည်လူဆိုး မ ဟုတ် လျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော် ၌မ အပ် ပါဟုလျှောက် ကြ၏။

31 ပိလတ် မင်းကလည်း၊ သူ့ ကိုယူ ၍ သင် တို့ ဓမ္မသတ် အတိုင်း စီရင် ကြဟုဆို ၏။ ယုဒ လူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ် သည် အဘယ်သူ ကိုမျှ မ သတ် ပိုင်ပါဟုလျှောက် ကြ၏။ 32 ထိုသို့လျှောက်သော်၊ ယေရှု သည် အဘယ်သို့ မိမိ သေ ရမည်အရိပ် ကိုပေး၍၊ မိန့် တော်မူသောစကား တော် ပြည့်စုံ မည်အကြောင်း တည်း။ 33 ပိလတ် မင်းသည် အိမ် တော်ဦး ထဲသို့ တစ်ဖန် ဝင် ၍ယေရှု ကိုခေါ်ပြီးလျှင် ၊ သင် သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် မှန် သလောဟုမေး ၏။

34 ယေရှု ကလည်း၊ မင်းကြီး သည် ကိုယ် အလိုအလျောက် ဤသို့ မေး သလော၊ သို့မဟုတ် သူတစ်ပါး တို့သည် ငါ ၏အကြောင်း ကို လျှောက် ကြပြီလော ဟု မေး တော်မူ၏။

35 ပိလတ် မင်းက၊ ငါ သည်ယုဒ လူဖြစ် သလော။ သင် ၏လူမျိုး နှင့်တကွ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့သည် သင့် ကိုငါ ၌အပ် ကြပြီ။ သင်သည် အဘယ်သို့ ပြု မိသနည်းဟုမေး လျှင်၊

36 ယေရှု က၊ ငါ ၏နိုင်ငံ သည် ဤ လောက နှင့်မ စပ်ဆိုင် ။ ငါ ၏နိုင်ငံ သည် ဤ လောက နှင့် စပ်ဆိုင် လျှင် ၊ ငါသည် ယုဒ လူတို့လက်သို့မ ရောက် စေခြင်းငှာ ၊ ငါ ၏လူ တို့သည် တိုက်လှန် ကြလိမ့်မည် ။ ယခု မူကား ငါ ၏နိုင်ငံ သည် ဤ ဒေသအရပ်နှင့်မ စပ်ဆိုင် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

37 ပိလတ် မင်းကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် သင် သည်ရှင်ဘုရင် မှန် သလောဟုမေး သော် ၊ ယေရှု က၊ မင်းကြီး မေး သည်အတိုင်း

ငါသည်ရှင်ဘုရင် မှန် ၏။ သမ္မာတရား ဘက်၌ သက်သေခံ ခြင်းငှာ ငါ သည်မွေးဘွား ခြင်းကိုခံ၍ ဤ လောက သို့ ကြွလာ ပြီ။ သမ္မာတရား နှင့်စပ်ဆိုင် သမျှ သောသူ တို့သည် ငါ့ စကား ကိုနားထောင် ကြသည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

38 ပိလတ် မင်းကလည်း၊ သမ္မာတရား ကား အဘယ်သို့ နည်းဟုမေး ပြီးမှ တဖန် ယုဒ လူတို့ရှိရာသို့ ထွက် ၍၊ ဤသူ

၌ အဘယ် အပြစ် ကိုမျှ ငါ မတွေ့ ။ 39 ပသခါ ပွဲ၌ လူတစ် ယောက်ကို သင် တို့အားငါလွှတ် မြဲထိုးစံ ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ယုဒ

ရှင်ဘုရင် ကို လွှတ် စေ ချင် သလောဟု မေး လျှင်၊ 40 တစ်ဖန် လူအ ပေါင်းတို့က၊ ဤသူ

ကို မ လွှတ်စေချင်ပါ။ ဗာရဗုဗ ကို လွှတ်စေချင်ပါသည်ဟု အော်ဟစ် ၍လျှောက်ဆို ကြ၏။ ထို ဗာရဗုဗ ကား ဓားပြ ဖြစ် သတည်း။

19

1 ထိုအခါ

ပိလတ် မင်းသည် ယေရှု ကိုယူ ၍ ရိုက် ပြီးမှ၊ 2 စစ်သူရဲ တို့သည် ဆူးပင် နှင့် ရက် သော ဦးရစ် ကိုခေါင်း တော်၌တင် ၍၊ နီမောင်း သော ဝတ်လုံ နှင့် ခြုံ စေ ပြီးလျှင် ၊ 3 ယုဒ ရှင်ဘုရင် ၊ ကိုယ်တော်သည် မင်္ဂလာ ရှိစေသတည်းဟုဆို ၍

ရိုက်ပုတ် ကြ၏။ 4 ပိလတ် မင်းကလည်း ၊ ဤသူ ၌

အဘယ် အပြစ် ကိုမျှ ငါမတွေ့ ကြောင်း ကို သင်တို့သိ စေခြင်းငှာ ၊ သူ

ကို သင် တို့ရှိရာသို့ ငါထုတ်ပြ သည်ဟုဆို ၏။ 5 ထိုအခါ ယေရှု သည် ဆူး

ပင်ဦးရစ် နှင့် နီမောင်း သောဝတ်လုံ တို့ကိုဝတ် လျက် အပြင် သို့ ထွက်ကြွ တော်မူ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်း သူ့

ကိုကြည့် ကြလော့ဟုဆို ၏။ 6 ယဇပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့်

လုလင် များတို့က၊ ထိုသူကိုလက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက်ထားပါ။ ရိုက် ထားပါ ဟု ဟစ်ကြော် ကြ၏။ ပိလတ် မင်းကလည်း၊ သင် တို့သည် သူ့

ကိုယူ ၍

လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာရိုက်ထားကြ။ ငါ သည် သူ

၌ အပြစ် ကို မ

တွေ့ ဟုဆို လျှင်၊ 7 ယုဒ လူတို့က၊ ဤသူသည်ဘုရားသခင် ၏သား တော်ဖြစ်ဟောင်ဆောင်သောကြောင့်

အကျွန်ုပ် တို့၌ ရှိ သောဓမ္မသတ် အတိုင်း

သေ ထိုက် ပါသည်ဟုလျှောက် ကြ၏။

8 ထို စကား ကိုကြား လျှင်

ပိလတ် မင်းသည်သာ၍ ကြောက် သဖြင့် ၊ အိမ်တော်ဦး ထဲသို့ ဝင် ပြန် ၍ ၊ 9 ယေရှု အား၊ သင် သည် အဘယ် ကဖြစ် သနည်းဟုမေး

လျှင်၊ တစ်ခွန်းကိုမျှပြန် တော်မ မှ။ 10 ပိလတ် မင်းကလည်း၊ ငါ နှင့် စကား မ ပြောသလော။ ငါ သည် သင့် ကိုလက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက် ထားပိုင်

သည်ကို၎င်း ၊ လွတ် ပိုင်သည်ကို၎င်း၊ သင်မ သိ လော့ဟုဆို သော်၊ 11 အထက် အရပ်မှအခွင့် ကို မ

ရ လျှင် မင်းကြီး သည် ငါ့ ကို အဘယ်သို့မျှ မပြုပိုင်။ ထိုကြောင့် ငါ့ ကို မင်းကြီး လက်သို့ အပ်နှံ သောသူ သည်သာ၍ကြီး သောအပြစ်

ရှိ သည် ဟု မိန့် တော်မူ ၏။ 12 ထိုအခါ မှစ၍ ပိလတ် မင်းသည် ကိုယ်တော် ကိုလွတ် ခြင်းငှာရှာကြံ လေ၏။ ယုဒ

လူတို့ကလည်း ၊ ထို

သူ့ကို လွတ် လျှင်

ကိုယ်တော်သည် ကဲသာ

ဘုရင်၏အဆွေ မ ဟုတ် ပါ။ ရှင်ဘုရင် လုပ် သောသူ မည်သည်ကား ၊ ကဲသာ

ဘုရင်၏ရန်သူ ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက် ကြ၏။

13 ထို စကား ကိုကြား လျှင် ပိလတ် မင်းသည် ယေရှု ကိုပြင် သို့ ထုတ် ပြီးမှ၊ ဟေဗြဲ စကားအားဖြင့်ဂဗုဗသ

အမည်ရှိ၍ ကျောက် ခင်းဟုခေါ်ဝေါ်သောအရပ် ၌

တရားပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင် လေ၏။¹⁴ ထိုနေ့အချိန်ကား၊ ပသခါ အ
ဘိတ်နေ့ တစ် ချက်တီးအချိန် လောက် ရှိ ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်း
သင် တို့၏ ရှင်ဘုရင် ကို ကြည့် ကြလော့ဟု ယုဒ

လူတို့အား

ပြောဆို လျှင် ၊¹⁵ ထို သူ ကိုထုတ် ပါ။ ထုတ် ပါ။ လက်ဝါးကပ်တိုင်
မှာ ရိုက်ထားပါဟု လူအများဟစ်ကြော် ကြ၏။ ပိလတ် မင်းကလည်း၊
သင် တို့၏ရှင်ဘုရင် ကို လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာရိုက်ထားရမည်လောဟု

မေး
ပြန်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့၌ ကဲသာ
ဘုရင်မှတစ်ပါး

အဘယ် ရှင်ဘုရင် မျှမရှိ ဟု ပြန်ပြော ကြ၏။

¹⁶ ထိုအခါ ပိလတ်မင်းသည် ယေရှု ကိုလက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက်
ထားစေခြင်းငှာ ထိုသူ တို့လက်သို့ အပ်

သဖြင့်၊ သူ တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ယူ၍ထုတ် သွား ကြ၏။

¹⁷ ကိုယ်တော်သည် မိမိ

လက်ဝါးကပ်တိုင် ကိုထမ်း လျှက် ဦးခေါင်းခွံ အရပ်ဟူ၍တွင် သော
အရပ် သို့

ထွက်

တော်မူ၏။ ထို

အရပ် ကား၊ ဟေဗြဲ စကားအားဖြင့်ဂေါလဂေါသ အမည် ရှိ၏။

¹⁸ ထိုအရပ် ၌ ကိုယ်တော် ကို အခြား သောသူနှစ် ယောက်နှင့်တကွ
လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက်ထားကြ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက်အလယ် မှာ
ယေရှု သည် နေရာကျသတည်း။¹⁹ ပိလတ် မင်းသည်လည်း ကမုမည်း
လိပ်စာကိုရေး ၍

လက်ဝါးကပ်တိုင် တော်၌

တပ် လေ၏။ လိပ်စာချက်ဟူမူကား၊ ယုဒ

ရှင်ဘုရင် ၊ နာဇရက် မြို့သားယေရှု ဟု ရေး ထားသတည်း။²⁰ ယေရှု
ကိုလက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက်ထားသောအရပ် သည် မြို့ နှင့်နီး သည်
ဖြစ်၍ ၊ ထိုလိပ်စာကို ဟေဗြဲ

ဘာသာ၊ ဟေလသ

ဘာသာ၊ ရောမ

ဘာသာအားဖြင့်ရေး ထားသောကြောင့်

ယုဒ လူ များ တို့သည် ဖတ် ကြ၏။ 21 ထို ကြောင့် ယုဒ
ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့သည် ပိလတ် မင်းထံသို့ဝင်၍၊ ယုဒ

ရှင်ဘုရင် ဟု မ

ရေး ပါနှင့်။ ငါသည်ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဖြစ် သည်ဟု သူ

ဆို ကြောင်း ကို ရေးတော်မူပါဟုလျှောက် ကြလျှင်၊ 22 ပိလတ် မင်း
က၊ ငါရေး ပြီးသောအရာ ကို ငါရေး ပြီဟုပြန်ဆို ၏။ 23 စစ်သူရဲ
တို့သည် ယေရှု ကိုလက်ဝါးကပ်တိုင် ခွဲ ရိုက်ထားပြီးမှ၊ အဝတ် တော်
တို့ကို လေး

ပိုင်း ပိုင်း၍ တစ်ယောက်တစ်ပိုင်း စီ ယူကြလေ၏။ အတွင်းအင်္ကျီ
တော်ကား၊ မ

ချုပ်ဘဲလျက် အထက် စွန်းမှသည်အောက်စွန်းတိုင်အောင် ရက်
သောအင်္ကျီ ဖြစ်သောကြောင့် ၊ 24 ထိုသူတို့က၊ အင်္ကျီ ကိုမ ဆုတ် ကြ
နှင့်။ အဘယ်သူ ယူ ရမည်ကို စာရေးတံ

ချကြကုန်အံ့ဟု အချင်းချင်း ဆို ကြ၏။ ကျမ်းစာ လာသည်ကား ၊
သူတို့သည် အကျွန်ုပ် အဝတ် ကို အချင်းချင်း ဝေဖန် ၍

အကျွန်ုပ် အင်္ကျီ ကိုစာရေးတံ ချကြပါ၏ဟူသော အချက်စကား ကို
ပြည့်စုံ စေ၍၊ စစ်သူရဲ တို့သည် ထိုသို့

ပြု ကြ၏။

25 ယေရှု ၏ လက်ဝါးကပ်တိုင် တော်နား မှာ မယ်တော် နှင့် မယ်တော်
၏ညီမ ဖြစ်သော ကလောဖ

၏မယား

မာရီ နှင့်

မာဂဒလ မာရီ တို့သည် ရပ် နေကြ၏။ 26 ထိုအခါမယ်တော် နှင့် ချစ်
တော်မူသောတပည့် တော်သည် အနားမှာရပ် နေသည်ကို ယေရှု သည်
မြင်

တော်မူလျှင်၊ မယ်တော် အား၊ အချင်းမိန်းမ ၊ သင် ၏သား ကို ကြည့်
ပါ ဟူ၍၎င်း ၊ 27 တပည့် တော်အားလည်း၊ သင် ၏အမိ ကိုကြည့် ပါ
ဟူ၍၎င်း

မိန့် တော်မူ၏။ ထို

အခါ မှစ၍ ထိုတပည့် တော်သည် မယ်တော် ကိုမိမိ အိမ်၌

သိမ်းထား ၏။ 28 ထိုနောက်မှ ကျမ်းစာ ပြည့်စုံ စေခြင်းငှာ အမှုရှိ
သမျှ ကုန်စင် ပြီး သည်ကို သိ

တော်မူလျှင်၊ ရေငတ် သည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 29 ထိုအရပ်၌ပုံးရည် နှင့်ပြည့် သော အိုး

တစ်လုံးရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူတို့သည် ရေမို့ တထွေးကိုပုံးရည် နှင့် ပြည့်

စေပြီးလျှင်၊ ဟုသုပ် ပင် အကိုင်းဖျား၌တပ် ၍ ခံတွင်း တော်သို့ကပ် ထားကြ၏။ 30 ယေရှု သည် ပုံးရည် ကိုခံ ပြီးမှ၊ အမှုပြီး ပြီဟုမိန့် တော် မူလျက်၊ ခေါင်း တော်ကို ငိုက် ဆိုက်ညွှတ်၍ အသက်

တော်ကို စွန့် တော်မူ၏။

31 ထို နေ့သည် အဘိတ်နေ့ ဖြစ် ၍၊ နက်ဖြန်နေ့လည်း ကြီးမြတ် သော ဥပုသ်နေ့ ဖြစ် သည်ကို ယုဒ

လူတို့သည် ထောက်၍၊ အလောင်း ကောင်တို့ကို ဥပုသ်နေ့ ၌ လက်ဝါးကပ်တိုင် ပေါ်မှာ မ ရှိ စေ ခြင်းငှာ ပီလတ် မင်း ထံသို့ ဝင် ပြီးလျှင်၊ ခြေ ကိုချိုး ၍ ထိုအလောင်းကောင် တို့ကို ယူသွား ရမည်အကြောင်း

အခွင့် တောင်း ကြ၏။ 32 ထိုအခါ စစ်သူရဲ တို့သည် သွား ၍ကိုယ်တော် နှင့် အတူလက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက်ထားသော သူနှစ် ယောက်တို့၏ ခြေ ကိုချိုး လေ၏။ 33 ယေရှု ထံသို့ ရောက် ၍ အသက် မရှိကြောင်းကို မြင် လျှင်ခြေ ကို မ

ချိုး ဘဲ၊ 34 စစ်သူရဲ တစ် ယောက်သည် နံဖေး

တော်ကို လှံ နှင့်ထိုးဖောက် ၍

သွေး နှင့် ရေ သည်ချက်ခြင်း ထွက်လာ ၏။ 35 ထိုအကြောင်းအရာ ကိုမြင် သောသူ သည် သက်သေခံ ၏။ သူ

၏သက်သေခံ ချက်သည်လည်း

မှန် ပေ၏။ သင် တို့သည်ယုံကြည် မည်အကြောင်း ၊ သူပြော သော စကားမှန် သည် ကို သူ

သိ ၏။ 36 ထို အကြောင်းအရာကား၊ သူ

၏အရိုး ကို မ

ချိုး ရဟု ကျမ်းစာ လာချက်ပြည့်စုံ မည်အကြောင်း တည်း။ 37 တစ် ဖန် ကျမ်းစာ လာသည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့ ထိုးဖောက် သောသူ ကို ရှုမြင် ရကြလိမ့်မည်ဟု လာ၏။ 38 ထိုနောက်မှ အရိမသဲ မြို့သား ယောသပ် သည် ယုဒ

လူတို့ကိုကြောက် ၍ မထင်မရှား တပည့် တော်ဖြစ်

သည်နှင့်၊ ပိလတ် မင်းထံသို့ဝင်၍ ယေရှု ၏အလောင်း တော်ကို ယူသွား မည်အကြောင်း အခွင့်တောင်း ၏။ ပိလတ် မင်းအခွင့် ပေး လျှင်၊ ထိုသူသည်သွား ၍

ယေရှု ၏အလောင်း တော်ကို ယူ လေ၏။ ³⁹ အထက် ကညဉ့် အခါ ယေရှု ထံသို့ လာ သော နိကောဒင် သည်လည်း ၊ အခွက်သုံးဆယ်မျှ လောက် အချိန် ရှိသောမုရန် နှင့်

အကျော် ကို ရောနှော သော နံ့သာပျောင်းကို ဆောင် လျက်လာ ၏။ ⁴⁰ ထိုသူတို့သည် ယေရှု ၏အလောင်း တော်ကိုယူ ၍ ၊ ယုဒ လူတို့၏ သဂြိုဟ် ခြင်းနှင့်ဆိုင်သောပြင်ဆင်ခြင်း ထုံးစံ ရှိ သည်အတိုင်း

နံ့သာမျိုး နှင့်တကွ ပိတ် ပုဆိုးဖြင့် အလောင်း တော်ကို ပတ်ရစ် ကြ၏။ ⁴¹ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက်ထားသောအရပ် တွင်ဥယျာဉ် ရှိ ၏။ ထိုဥယျာဉ် တွင် တစ်ယောက် ကိုမျှမ သဂြိုဟ်ဘူးသော သင်္ချိုင်း တွင်းသစ် ရှိ၏။ ⁴² ယုဒ လူတို့၏ အဘိတ်နေ့ ဖြစ်သောကြောင့် ၊ အနီးအပါး တွင်ရှိ သော ထိုသင်္ချိုင်း အတွင်း၌ အလောင်း တော်ကိုထား ကြ၏။

20

¹ ခုနစ် ရက်တွင် ပဌမ နေ့ရက်၊ မိုဃ်း မလင်းမှီ စောစော အချိန်၌ မာဂဒလ မာရီ သည် သင်္ချိုင်း တော်သို့ သွား ၍ တွင်း ဝဉ်ပိတ်သော ကျောက် သည် ရွှေ့ လျက်ရှိသည်ကိုမြင် လျှင်၊ ² ရှိမုန် ပေတရု နှင့် ယေရှု ချစ် တော်မူသော အခြား တပည့် တော်ဆီ သို့ ပြေးသွား ၍ ၊ သင်္ချိုင်း တော်မှ သခင် ကိုယူသွား ကြပြီ။ အဘယ်မှာ ထား ကြသည်ကို မ သိ ဟုပြောဆို ၏။ ³ ထိုအခါပေတရု နှင့် အခြား သောတပည့် တော်သည်ထွက် ၍ သင်္ချိုင်း တော်သို့ သွား ကြ၏။ ⁴ ထိုသူနှစ် ယောက်တို့သည် အတူ ပြေး သည်တွင် အခြား သောတပည့် တော်သည် ပေတရု ကိုလွန် ၍ သင်္ချိုင်း တော်သို့

အရင် ရောက် သည်ရှိသော်၊ ငဲ့ ချ်ကြည့်သဖြင့်၊ ⁵ ပိတ် ပုဆိုးရှိ ရစ် သည်ကိုမြင် လျှင်၊ မ

ဝင် ဘဲ နေ၏။ ⁶ ရှိမှန် ပေတရု သည်နောက် သို့လိုက်၍ ရောက် သောအခါ တွင်း ထဲသို့ ဝင် လျှင်၊ ပိတ် ပုဆိုးရှိ ရစ်သည်ကို၎င်း ၊

⁷ ခေါင်း တော်၌ ရှိ သောပုဝါ သည် ပိတ် ပုဆိုးနှင့်အတူ မ ရှိဘဲ တခြားစီ လိပ် လျက်ရှိ သည်ကို၎င်း မြင် လေ၏။ ⁸ ထိုအခါ သင်္ချိုင်း တော်သို့

အရင် ရောက် သောအခြား တပည့် တော်သည် ဝင် ၍ မြင် သဖြင့် ယုံ လေ၏။ ⁹ ကိုယ်တော် သည် သေ

ခြင်းမှ ထမြောက် ရမည်ဟူသော ကျမ်း စကားကို တပည့်တော် တို့သည် နား

မ လည် ကြသေး။ ¹⁰ နောက်မှထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် မိမိ တို့အပေါင်းအသင်းရှိရာသို့ ပြန်သွား ကြ၏။ ¹¹ မာရိ သည် သင်္ချိုင်း တော်အနားမှာ

ငိုကြွေး လျက်ရပ် နေ၏။ ငိုကြွေး စဉ် ငဲ့ ချ်တွင်း ထဲသို့ ကြည့်လျှင် ၊ ¹² ကောင်းကင်တမန် နှစ် ပါးတို့သည် ဖြူ သောအဝတ်ကိုဝတ်ဆင်လျက်၊ ယေရှု ၏အလောင်း တော် လျောင်း

ရာအရပ် ၊ ခေါင်း ရင်း၌ တစ်ပါး ၊ ခြေ ရင်း၌ တစ်ပါး ထိုင် ကြ သည်ကိုမြင် လေ၏။ ¹³ ထိုသူ တို့က၊ အချင်းမိန်းမ ၊ အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေး သနည်းဟုမေး လျှင်၊ ကျွန်မ ၏သခင် ကို ယူသွား ကြပြီ။ အ

ဘယ်မှာ ထား ကြသည်ကို မ သိ ပါဟုပြောဆို ၏။ ¹⁴ ထိုသို့ ဆို ပြီးမှနောက် သို့လှည့် လျှင်၊ ယေရှု ရပ် လျက်နေတော်မူသည်ကို မြင် သော်လည်း ယေရှု ဖြစ်

တော် မူသည်ကို မ သိ ။ ¹⁵ ယေရှု ကလည်း၊ အချင်းမိန်းမ ၊ အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေး သနည်း။ အဘယ်သူ ကို ရှာ သနည်းဟု မေး တော်မူ၏။ မာရိ

က၊ သင် သည်သူ့ ကို ဆောင်သွား သည်မှန်လျှင် အဘယ်မှာ ထား သည်ကို ကျွန်မ အားပြော ပါ။ ကျွန်မ ယူသွား ပါ

မည်အရှင် ဟု၊ ထိုသူ ကို ဥယျာဉ်စောင့် ဖြစ် သည်ဟု ထင်မှတ် လျက်ဆို ၏။ ¹⁶ ယေရှု ကလည်း၊ မာရိ ဟုခေါ်တော်မူလျှင်၊ မာရိ

သည်လှည့် ၍ ရဗုဗုနိ

ဟု ထူး

လေ၏။ ရမုဗုဒ္ဓိအနက် ကား၊ အရှင် ဘုရားဟု ဆိုလိုသတည်း။
17 ယေရှု ကလည်း၊ ငါ့ ကိုမ ဘက် နှင့်ဦး။ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော် ထံသို့ မ တက် ရသေး။ ငါ့ ညီ တို့ရှိရာသို့

သွား လော့။ ငါ ၏ခမည်းတော် တည်းဟူသောသင် တို့၏ခမည်း တော် ၊ ငါ ၏ဘုရားသခင် တည်းဟူသောသင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထံ တော်သို့ ငါတက် ရမည်အကြောင်းအရာကို ကြားပြော လော့ ဟု မိန့် တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ 18 မာဂဒလ မာရီ သည် သွား ရှိမိမိသည်သခင် ကိုတွေ့မြင် သည်ကို၎င်း ၊ ထိုသို့မိန့် တော်မူသည်ကို၎င်း၊ တပည့် တော် တို့အားကြားပြော လေ၏။

19 ခုနစ် ရက်တွင် ပဌမ
နေ့ရက် ဖြစ်သော ထို
နေ့၌ ည
အချိန်ရောက် သောအခါ၊ ယုဒ

လူတို့ကိုကြောက် ရှိ
တံခါး များကိုပိတ် ထားလျက်၊ တပည့် တော်တို့သည် စည်းဝေးကြ
သောအရပ် သို့ ယေရှု သည်ကြွလာ ရှိ

အလယ် မှာ

ရပ် တော်မူလျက်၊ သင် တို့၌ ငြိမ်သက် ခြင်းရှိစေသတည်း ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 20 ထိုသို့ မိန့် တော်မူပြီးမှ လက် တော်နှင့် နံဖေး တော်ကို ပြ တော်မူ၏။ တပည့် တော်တို့သည် သခင် ကိုမြင် လျှင် ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိကြ၏။

21 တစ်ဖန် ယေရှု က၊ သင် တို့၌ ငြိမ်သက် ခြင်းရှိစေသတည်း။ ခမည်းတော် သည် ငါ့ ကို စေလွှတ် တော်မူသည် နည်းတူ ၊ သင် တို့ကို ငါ စေလွှတ် သည် ဟု မိန့် တော်မူပြီးလျှင်၊ 22 ထိုသူ တို့အပေါ်၌ မှတ် လျက် ၊ သင်တို့သည် သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်ကို ခံ ကြလော့။

23 အကြင်သူ ၏အပြစ် ကို သင်တို့လွှတ် လျှင်၊ ထိုသူ သည်အပြစ်လွှတ် လျက်ရှိ၏။ အကြင်သူ၏အပြစ်ကို သင်တို့တည် စေလျှင်၊ ထိုသူသည် အပြစ်တည် လျက်ရှိ၏ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

24 ထိုသို့

ယေရှု သည်ကြွလာ တော်မူသောအခါ တမန်တော်တကျိပ် နှစ်ပါး အဝင် ၊ ဒိဒုမု

ဟုအမည် ရှိသော သောမ

သည်ထိုတပည့် တော်တို့နှင့်အတူ မ ရှိ ။ ²⁵ ထိုသူ တို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်သခင် ကို မြင်ရ ကြပြီဟုသောမ အားပြောဆို ကြလျှင်၊ သောမ

က၊ လက် တော်၌ သံ ရိုက်ရာချက် ကိုမ မြင် ၊ သံ

ရိုက်ရာချက် ကို လက်ညှိုး နှင့်မတို့ မစမ်း၊ နံဖေး

တော်ကိုလည်း လက် နှင့် မစမ်း မသပ်ရလျှင် အကျွန်ုပ်မ ယုံ ဟုဆို ၏။

²⁶ ထိုနောက်ရှစ် ရက်မြောက်သောနေ့ ၌ တပည့် တော်တို့သည် တစ်ဖန် အထဲ မှာရှိ ကြ၍

သောမ လည်းပါ ၏။ တံခါး များကို ပိတ် ထားစဉ်အခါ၊ ယေရှု သည် ကြွလာ ၍ အလယ် မှာ ရပ် တော်မူလျက်၊ သင် တို့၌ငြိမ်သက် ခြင်းရှိစေ သတည်း ဟု မိန့် တော်မူ၏။

²⁷ ထိုအခါ သောမ အား၊ သင် ၏လက်ညှိုး ကိုဆန့် ၍

ငါ့ လက် ကိုကြည့် လော့။ သင် ၏လက် ကိုဆန့် ၍

ငါ့

နံဖေး ကို စမ်းသပ် လော့။ ယုံမှား ခြင်းမ ရှိ နှင့်။ ယုံ လော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

²⁸ သောမ ကလည်း ၊ အကျွန်ုပ် ၏အရှင် ၊ အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရားသခင် ပါတကားဟု ပြန်၍လျှောက် ၏။

²⁹ ယေရှု ကလည်း၊ သင်သည်ငါ့ ကိုမြင် သောကြောင့်

ယုံ ခြင်းရှိ၏။ ငါ့ကိုမ မြင် ဘဲယုံ သောသူတို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ³⁰ ဤ ကျမ်းစာ ၌

ရေး ၍မ ထား သောအခြား နိမိတ် လက္ခဏာအများ တို့ကိုလည်း ယေရှု သည်တပည့် တော်တို့ မျက်မှောက် ၌ပြ တော်မူ၏။ ³¹ ယေရှု သည် ခရစ်တော် တည်း ဟူသော ဘုရားသခင် ၏သား တော်ဖြစ် တော်

မူသည်ကို

သင်တို့သည် ယုံ

မည်အကြောင်း ၊ ထိုသို့

ယုံ ၍နာမ တော်အားဖြင့် အသက် ကိုရ မည်အကြောင်း ၊ ဤမျှ လောက်ရေး ထားလျက် ရှိသတည်း။

21

1 တဖန်ယေရှု သည် တိဗေရိ

အိုင် နားမှာ

တပည့် တော်တို့အား ကိုယ်ကိုပြ တော်မူ၏။ ပြ တော်မူသည် အကြောင်းအရာဟူမူကား၊ 2 ရှိမုန် ပေတရု နှင့် ဒိဒုမု ဟုအမည် ရှိသော သောမ

၊ ဂါလိလဲ ပြည် ကာန

မြို့သားနာသနေလ ၊ ဇေဗေဒဲ

၏ သား

နှစ်ယောက်၊ အခြား သောတပည့် တော်နှစ် ယောက်တို့သည် အတူ ရှိ ကြ၏။ 3 ရှိမုန် ပေတရု က၊ ကျွန်ုပ်သည် ငါး ဘမ်းသွားမည် ဟုဆို လျှင်၊ ထိုသူတို့က၊ အကျွန်ုပ် တို့လည်း လိုက် မည်ဟု ပြောဆို သည်နှင့်ထွက်သွား ကြ၏။ ချက်ခြင်းလှေ ထဲသို့ ဝင် ၍

ထို ည၌ တွင်

တစ် ကောင်ကိုမျှမရ ကြ။ 4 နံနက် ရောက် သောအခါ ယေရှု သည် ကမ်း နားမှာ ရပ် တော်မူ၏။ သို့ရာတွင် ယေရှု ဖြစ် တော်မူသည်ကို တပည့် တော်တို့သည် မ

သိ ကြ။ 5 ယေရှု ကလည်း၊ ချစ်သား တို့၊ စားစရာတစ်ခုတစ်ခု ရှိ သလော ဟု မေး

တော်မူလျှင်၊ မ

ရှိပါဟုပြန်ပြော ကြ၏။ 6 တဖန် ယေရှုက၊ လှေ လက်ျာ ဘက် ၌ ပိုက်ကွန် ကိုပစ်ချ လော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်ရ လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ သည်အတိုင်း၊ ထိုသူတို့သည် ပစ်ချ ၍ များစွာ သောငါး တို့ကို အုပ်မိ သောကြောင့်၊ ပိုက်ကွန်ကိုဆွဲ ၍မ ရ နိုင်။ 7 ထိုအခါ ယေရှု ချစ် တော် မူသောတပည့် တော်က၊ ငါတို့သခင် ပေတည်းဟု ပေတရု

အားပြောဆို ၏။ သခင် ဖြစ် ကြောင်း ကို ရှိမုန် ပေတရု သည် ကြား လျှင်၊ အဝတ်ကို မ

ခြုံဘဲ ရှိ လျက်အပေါ်အကျီ ကိုသာဝတ် စည်း၍ အိုင် ထဲသို့ ဆင်း လေ၏။ 8 အခြား သော တပည့် တော်တို့သည် ကမ်း နှင့်မနီးမဝေး အလံ ငါးဆယ် လောက် ကွာသည်ဖြစ်၍၊ ငါး များ နှင့်ပိုက်ကွန် ကို ဆွဲငင် လျက်လှေစီး ၍ လာကြ၏။ 9 ကုန်း ပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ မီးခဲ ပုံကို၎င်း ၊ ကင်ထားသောငါး ကို၎င်း ၊ မုန့် ကို၎င်းတွေ့မြင် ကြ၏။

10 ယေရှု ကလည်း၊ ယခု ရ သောငါး အချို့ကို ယူခဲ့ ကြ ဟုမိန့် တော်

မူ၏။¹¹ ရှိမုန် ပေတရု သည် လှေပေါ်သို့တက် ၍၊ ငါး ကြီး တစ်ရာ ငါးဆယ် သုံး ကောင်နှင့် ပြည့် လျက်ရှိသော ပိုက်ကွန် ကို ကုန်း ပေါ်သို့ ဆွဲတင် လေ၏။ ထိုမျှလောက်များ သော်လည်း ပိုက်ကွန် သည် မ

စုတ် မပြတ်ရှိ ၏။¹² ယေရှု ကလည်း၊ လာ ရှိနံနက်စာ ကိုစားကြ လော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သခင် ဖြစ် တော်မူကြောင်း ကို တပည့် တော် တို့သည် သိ

ကြ သောကြောင့် ကိုယ်တော် သည် အဘယ်သူ နည်း ဟူ၍တစ်စုံတစ်ယောက် မျှမမေး မလျှောက်ဝံ့ ကြ။¹³ ယေရှု သည် လာ

၍မုန် နှင့် ငါး ကိုယူ ပြီးလျှင် သူ တို့အား ပေး တော်မူ၏။¹⁴ ထို ပြ တော်မူခြင်းကား၊ ယေရှု သည်သေ ခြင်းမှ

ထမြောက် တော်မူသည်နောက်၊ တပည့် တော်တို့အား ကိုယ်ကို သုံး ကြိမ်မြောက်သော ပြ တော်မူခြင်းဖြစ်သတည်း။

¹⁵ နံနက်စာကို စား

ကြသည်နောက် ၊ ယေရှု က၊ ယောန ဧါသား ရှိမုန် ၊ ဤ

သူတို့သည် ငါ့ ကို ချစ်သည်ထက်

သင်သည်သာချစ် သလော

ဟု ရှိမုန် ပေတရု အားမေး တော်မူလျှင်၊ ဟုတ် ပါ၏သခင် ။ ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ်ချစ် သည်ကို ကိုယ်တော် သိ တော်မူ၏ဟု လျှောက် သော်၊

ငါ ၏သိုးသူငယ် တို့ကို ကျွေးမွေး လော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

¹⁶ တစ်ဖန် ယေရှုက၊ ယောန ဧါသားရှိမုန် ၊ သင်သည် ငါ့ ကိုချစ် သလော

ဟု ဒုတိယ

အကြိမ်မေး တော်မူလျှင်၊ ဟုတ် ပါ၏သခင် ။ ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ်ချစ် သည်ကို ကိုယ်တော် သိ တော်မူ၏ဟုလျှောက် သော်၊

ငါ ၏ သိုး

တို့ကို ထိန်း လော့ ဟုမိန့် တော်မူ၏။

¹⁷ ယေရှုကလည်း၊ ယောန ဧါသားရှိမုန် ၊ သင်သည် ငါ့ ကိုချစ် သလော

ဟု တတိယ

အကြိမ်မေး တော်မူလျှင်၊ သင်သည်ငါ့ ကိုချစ် သလောဟု သုံး

ကြိမ်မြောက်အောင် မေး

တော်မူသောကြောင့်

ပေတရု သည်စိတ်နာ သဖြင့်၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော် သည်ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကိုသိ တော်မူ၏။ ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ်ချစ် သည်ကို ကိုယ်တော် သိ တော်မူ၏ဟု လျှောက် သော်၊ ယေရှု က၊ ငါ ၏သိုး တို့ ကို ကျွေးမွေး လော့။¹⁸ ငါအမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ သင်သည်ပျို သော အသက်ရှိ စဉ်ကိုယ်ကိုယ် ပတ်စည်း ၍

အလိုရှိ ရာအရပ် သို့ သွားလာ တတ်၏။ သင်သည် အို သောအခါ လက် နှစ်ဘက်ကိုဆန့် ပြီးလျှင်၊ သူတစ်ပါး သည် သင့် ကို ပတ်စည်း ၍

သင်အလို မ ရှိရာအရပ် သို့ ယူသွား လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹⁹ ထိုသို့ မိန့် တော်မူသော်၊ အဘယ်သို့ သောသေ ခြင်းအားဖြင့်ပေတ ရုသည် ဘုရားသခင် ၏ဘုန်း တော်ကို ထင်ရှားစေမည်အရိပ် ကို ပေး တော်မူ၏။ ထိုသို့

မိန့် တော်မူပြီးမှ ၊ ငါ့ နောက် သို့လိုက်လော့ ဟု ပေတရု အား မိန့် တော်မူပြန်၏။

²⁰ ယေရှု ချစ် တော်မူ၍ အထက်က ညစာ

စား သောအခါ၌ ရင် တော် ကို မှီ ၍လျောင်း လျက်၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော် ကို အပ်နှံ သောသူ ကား အဘယ်သူ နည်းဟု မေး သောတပည့် တော်သည်လည်း နောက် တော်သို့ လိုက် သည်ကို ပေ တရု

သည်လှည့် ၍မြင် လျှင်၊²¹ သခင် ၊ ဤ

သူ၌ အဘယ်သို့ ဖြစ် ပါ လိမ့်မည် နည်း ဟု မေး လျှောက် သော်၊²² ယေရှု က၊ ငါကြွလာ သည်ကာလတိုင်အောင် ထိုသူ ကိုနေ စေခြင်း ငှာငါအလိုရှိ လျှင်

သင် သည် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ သင် မူကားငါ့ နောက် သို့လိုက် လော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။²³ ထို စကားတော်ကိုထောက် လျှင်၊ ညီအစ်ကို တို့က၊ ထို

တပည့် တော်သည် မ

သေ ရဟုအနှံ့အပြားပြောဆို ကြ၏။ သို့သော်လည်း ထိုသူ သည်မ သေ ရဟု ယေရှု မိန့် တော်မူသည်မ ဟုတ်။ ငါကြွလာ သည် ကာလ တိုင်အောင် ထိုသူ ကိုနေ စေ ခြင်းငှာ ငါအလိုရှိ လျှင် သင် သည် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်းဟု မိန့်တော်မူသတည်း။²⁴ ထို တပည့် တော် ကား၊ ဤ

အကြောင်း အရာတို့ကို သက်သေခံ၍
 ရေးထားသောသူ ဖြစ်၏။²⁵ သူ၏သက်သေခံချက်မှန်သည်ကို
 ငါတို့သိကြ၏။ ယေရှုပြုတော်မူသော အခြား အမှုအရာအများ
 ရှိ
 သေး၏။ ထိုအမှုအရာရှိသမျှတို့ကို အသီးအခြားရေးထားလျှင် ၊
 မြေကြီး မ ဆံ့နိုင်အောင် ကျမ်းစာများပြားလိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း
 ရှိ၏။

တမန်တော်ဝထုထု။

1 အို သော်ဖိလု ၊ ယေရှု သည် ရွေးကောက် တော်မူသော တမန်တော် တို့ကို ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် မှာထား ပြီးမှ၊ 2 အထက် သို့ဆောင်ယူ ခြင်းကို ခံတော်မူသောနေ့ မ ရောက်မှီကာလတွင်၊ ပြုမူ သွန်သင် တော် မှုသမျှ တို့ကိုထုတ်ဘော်၍၊ အထက် ကျမ်းစာ ကို ငါ စီရင်ရေးထားပါ ပြီ။ 3 အသေခံ တော်မူပြီးလျှင် ၊ တမန်တော် တို့အား အရက် လေး ဆယ် ပတ်လုံး ကိုယ်ကိုပြု ၍ ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်နှင့်စပ်ဆိုင် သောအရာ တို့ကို မိန့်မြွက် တော်မူလျက် ၊ မိမိ

အသက်ရှင် သည် အကြောင်းကို ခိုင်ခံ့ သော သက်သေ အများ အားဖြင့် ပြ တော်မူ၏။ 4 ထိုတမန်တော် တို့ကို စုဝေး

စေတော်မူပြီးလျှင် ၊ ယေရှုရှလင် မြို့မှ မ ထွက် မသွားဘဲ ခမည်း တော် ၏ ဂတိ

ကို နေမည်အကြောင်း မှာ တော်မူ၍၊ ထိုဂတိတော်ကို ငါ ဟောပြော သဖြင့် သင်တို့သည်ကြားသိ ရကြပြီ။ 5 ဂတိတော်အချက်ဟူမူကား၊ ယောဟန် သည်ရေ ဌ်ဗတုတိဇံ ကိုပေး၏။ သင် တို့သည် မ

ကြာမမြင့်မှီ သန်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်၌ ဗတုတိဇံ ကိုခံရကြလိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 6 ထိုတမန်တော်

တို့သည်လည်းစုဝေး ၍ ၊ သခင် ဘုရား၊ ယခု အခါ ကိုယ်တော်သည် ဣသရေလ

အမျိုးသားတို့အား နိုင်ငံ ကိုပြန်ပေး တော်မူမည်လောဟု မေး လျှောက် ကြ လျှင်၊ 7 သခင်ဘုရားက၊ ခမည်းတော် ၏ တန်ခိုး

အားဖြင့် စီရင် တော်မူသောအချိန် ကာလ ကို သိ ရသောအခွင့်

သည် သင် တို့၌မ ရှိ ။ 8 ထိုသို့မရှိသော်လည်း ၊ သင် တို့အပေါ်သို့ သန်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်ဆင်းသက် သောအခါသင်တို့သည် တန်ခိုး ကိုခံရ ၍

ယေရှုရှလင် မြို့မှစသော ယုဒ ပြည်၊ ရှုမာရိ ပြည်၊ မြေကြီး စွန်း တိုင်အောင် ငါ ၏သက်သေ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

9 တမန်တော် တို့သည် ကြည့်ရှု လျက်နေကြစဉ်၊ သခင်ဘုရားသည် အထက် သို့ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူ၍၊ မိုဗ်းတိမ် သည် ကိုယ်တော်

ကိုမျက်ကွယ်အောင် ခံယူ လေ၏။¹⁰ ထိုသို့ ကြွ တော်မူသည်ကို တမန်
တော်တို့သည် ကောင်းကင် သို့

စေ့စေ့ ကြည့်မျှော်လျက် နေ

ကြစဉ် တွင်၊ လူ

နှစ် ယောက်တို့သည် ဖြူစင် သောအဝတ်ကို ဝတ်ဆင် လျက် တမန်
တော် တို့အနားမှာပေါ်လာ ၍ ၊¹¹ အိုဂါလိလဲ လူ တို့၊ အဘယ်ကြောင့်
ကောင်းကင် သို့

ကြည့်မျှော် လျက်နေ ကြသနည်း။ သင် တို့နှင့်ခွာ၍ ကောင်းကင် သို့
ဆောင်ယူ ခြင်းကို ခံတော်မူသောထို ယေရှု သည် သင်တို့မျက်မှောက်
၌ ကောင်းကင် သို့

ကြွသွား တော်မူသည်နည်းတူ တဖန်ကြွလာ တော်မူလတံ့ ဟုပြောဆို
၏။¹² ထိုအခါ

ယေရုရှလင် မြို့နှင့်ဥပုသ်နေ့ တစ်နေ့ခရီး သာက္ကာ ၍ သံလွင် အမည်
ရှိသောတောင် မှ

ယေရုရှလင်

မြို့သို့

တမန်တော်တို့သည် ပြန် ကြ၏။¹³ ရောက် ကြလျှင် ၊ ပေတရု

၊ ယာကုပ် ၊ ယောဟန် ၊ အနုဒြေ ၊ ဖိလိပု

၊ သောမ

၊ ဗာသောလမဲ

၊ မသဲ ၊ အာလမဲ

၏သားယာကုပ် ၊ ရှိမုန် ဇေလုတ် ၊ ယာကုပ် ညီ ယုဒ

တို့သည် တည်း နေရာ အိမ်အထက် ခန်းသို့ တက် ကြ၏။¹⁴ ထိုသူ

အပေါင်း တို့သည် ယေရှု ၏မယ်တော် မာရီ မှစ၍ မိန်းမ တို့နှင့် ၎င်း ၊

ညီ

တော်တို့နှင့်၎င်း၊ တစ် ညီတစ်ညွတ်တည်းကြိုးစား ၍ ဆုတောင်း ပ

ဌနာပြုလျက် နေ ကြ၏။¹⁵ ထို အခါ အရေအတွက်အားဖြင့်တရာ နှစ်

ဆယ် သောတပည့် တော်တို့၏အလယ် ၌

ပေတရု သည်ထ ၍၊¹⁶ ညီအစ်ကို တို့၊ ယေရှု ကိုဘမ်းဆီး သောသူ
တို့အား လမ်းပြ သောယုဒ ရှုကာရုတ်ကို ရည်မှတ် ၍ သန်ရှင်း သော
ဝိညာဉ် တော်သည်ဒါဝိဒ် မင်း၏နတ် ဖြင့် ဗျာဒိတ် ထားတော်မူနှင့်
သောကျမ်းစာ ချက်အတိုင်း မပြည့်စုံ ဘဲ မနေရ။¹⁷ ထိုသူ သည် ငါ
တို့နှင့် ရေတွက် ဝင်ခြင်းသို့ရောက်၍ ဓမ္မဆရာ

၏အရာ ကိုခံရ ပြီ။¹⁸ ထိုသူ သည် မတရား

သောအမှုအတွက်ဖြင့်ရ သောအခ နှင့် မြေ တစ်ကွက်ကိုဝယ် ပြီးမှ၊
မှောက် လျက်ကျလဲ၍ ဝမ်း ကွဲ သဖြင့်

အ အူများပေါက် လေပြီ။¹⁹ ထိုအကြောင်းအရာကို ယေရုရှလင်
မြို့၌နေ သော သူ

အပေါင်း တို့သည်သိ ၍ မိမိ

တို့ဘာသာ အားဖြင့်ထို

မြေ ကို အကေလဒ

ဟုခေါ်တွင် ကြ၏။ အနက်ကားသွေး မြေ ဟု ဆိုလို သတည်း။

²⁰ ဆာလံ ကျမ်းစာ ၌ လာ သည်ကား၊ သူ

၏နေရာ အရပ်သည် လူဆိတ်ညံ ရာအရပ်ဖြစ် ပါစေ။ နေ
သောသူ

မ ရှိ ပါစေနှင့်။ သူ

၏အရာ ကိုလည်းအခြား သူရ ပါစေဟု ရေးမှတ်သတည်း။²¹ ထို

ကြောင့် ယောဟန် သည် ဗတုတံဇံ

ကို ပေးသည်ကာလ မှစ၍ ၊²² သခင် ယေရှု သည် ငါ တို့နှင့်

ခွာ၍အထက် သို့ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူသည့်နေ့ရက် တိုင်အောင် ၊
တပည့်

တော်တို့နှင့်အတူထွက် ဝင် သွားလာတော်မူသောကာလ ပတ်လုံး ငါ
တို့နှင့်ပေါင်းဖော် ၍နေသောသူ တစ်စုံတစ်ယောက် သည်၊ ထိုသခင်

ထမြောက် တော်မူသည် အကြောင်းကိုဟောပြော၍ ငါ တို့နှင့်အတူ
သက်သေခံ ဖြစ် ရမည် ဟု ပေတရုပြောဆို၏။²³ ဗာရှဗ ဟု ခေါ်ဝေါ်

၍ ယုတုတု

အမည် သစ်ကိုရသော ယောသပ် နှင့် မသိ ကိုခန့်ထား၍ ၊²⁴ ဤသို့
ဆုတောင်း ကြ၏။²⁵ လူအပေါင်း တို့၏ စိတ် နှလုံးကိုသိတော်မူသော

သခင် ဘုရား၊ ယုဒ

ရှုကာရုတ်သည် မိမိ

နေရာ အရပ်သို့

သွား အံ့သောငှာမေ့ဆရာ ၏အရာ၊ တမန်တော် ၏အရာမှ ရွေ့လျော့
ဖောက်ပြန်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုအရာကိုခံ

စေခြင်းငှာဤ သူနှစ် ယောက်တို့တွင် ရွေးကောက် တော်မူသောသူ
ကို ပြညွှန် တော်မူပါဟု ဆုတောင်းပြီးမှ၊²⁶ စာရေးတံ ချ ကြသဖြင့်

မသိ သည်စာရေးတံ ကိုရ ဖြစ် ။ တစ်ကျိပ် တစ်ပါးသောတမန်တော် တို့ နှင့်

ရေတွက် ဝင် ခြင်းသို့ရောက်လေ၏။

2

1 ပင်တေကုတုတေ ပွဲနေ့ ရောက် သောအခါ ထိုသူအပေါင်း တို့သည် တစ်ညီတစ်ညွတ် တည်းစည်းဝေး ဖြစ်နေကြ၏ 2 ထိုအခါ လေ ပြင်း မုန်တိုင်းကဲ့သို့သော အသံ သည် တခဏခြင်း တွင် ကောင်းကင် မှ လာ၍၊ ထိုသူ

တို့ နေ

ထိုင်သောအိမ် ကိုဖြည့် လေ၏။ 3 ထိုခဏခြင်းတွင်ကွဲပြား သော လျှာ တို့သည်မီး လျှာကဲ့သို့ ထင်ရှား ဖြစ် ။ ထိုသူ

အသီးသီး တို့အပေါ် ဌတည်နေကြ၏။ 4 ထိုသူအပေါင်း တို့သည် လည်း သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်နှင့်ပြည့် ဖြစ်၊ ဝိညာဉ် တော်သည် ဟောပြော သော အခွင့်ကို ပေး

တော်မူသည်အတိုင်း

အမျိုးမျိုး သောဘာသာ စကားအားဖြင့်ဟောပြော ကြ၏။ 5 ထို ကာလအခါ၊ ကောင်းကင် အောက် တွင်ရှိ လေသမျှသောလူမျိုး ထဲက ဘုရားကိုရှိသေ သော ယုဒ

လူတို့ သည် ယေရုရှလင် မြို့၌

တည်း နေကြသတည်း။ 6 ထို အသံ ကိုကြားရသောအခါ၊ လူများ တို့သည်စုဝေး လာကြလျှင်၊ အသီးသီး

အခြားခြားသော မိမိ

တို့ ဘာသာ

စကားဖြင့် တမန်တော် တို့ဟောပြော သည်ကိုကြား ရ၍ မှိုင်တွေ လျက်ရှိနေကြ၏။ 7 ထိုလူအပေါင်းတို့သည် အံ့ဩ မိန်းမော တွေဝေလျက်ရှိ၍၊ ယခု

ဟောပြော သောသူအပေါင်း တို့သည် ဂါလိလဲ လူဖြစ် ကြသည် မ ဟုတ်လော။ 8 သို့ဟုတ်လျှင်ငါ တို့သည် အသီးသီး

မွေးဘွား ရာဌာန၏ ဘာသာ

စကားများကို ကြား ရသည်ကား အဘယ်သို့ နည်း။ 9 ပါသိ ပြည်မှ စ၍ မေဒိ ပြည်၊ ဇေလိ

ပြည်၊ မေသောပေါဘာမိ ပြည်၊ ယုဒ

ပြည်၊ ကပုပဒေါက် ပြည်၊ ပုနတု
 ပြည်၊ အာရုံ ပြည်၊¹⁰ ဖြူဂံ ပြည်၊ ပမ်ဖုလိ ပြည်၊ အဲဂုတုတု
 ပြည်၌နေသောသူ၊ ကုရေနေ
 မြို့နှင့်စပ်သော လိဗု
 ကျေးလက် ၌ နေသော သူ၊ ရောမ

မြို့မှလာသောဧည့်သည် များ၊ ယုဒ
 လူဖြစ်စေ ၊ ဘာသာဝင် ဖြစ်စေ၊¹¹ ကရေတေ ပြည်သား၊ အာ
 ရပ် ပြည်သား၊ အသီးအသီးဖြစ်ကြသောငါတို့အားဤသူ များသည်
 ဘုရားသခင် ၏ အံ့ဘွယ် သောအမှုတို့ကို ငါ တို့အမျိုးဘာသာ စကား
 ဖြင့် ဟောပြော ကြသည်ကိုကြား ရပါသည်တကားဟု အချင်းချင်း
 ပြောဆို ကြ၏။¹² ထိုလူအပေါင်း တို့သည် မိန်းမော တွေးတော သော
 စိတ်ရှိသည်နှင့် ၊ ဤအမှုအရာသည်အဘယ်သို့ သော အမှုအရာဖြစ်
 သနည်းဟု တစ် ယောက်ကိုတစ်ယောက်ပြောဆို ကြ၏။¹³ လူအချို့
 တို့က၊ ဤသူတို့

သည်ချိုသောစပျစ်ရည် နှင့် ပြည့်ဝ သည်ဟု ကဲ့ရဲ့

ပြောဆို ကြ၏။¹⁴ ထိုအခါတကျိပ် တပါးသော တမန်တော်တို့နှင့်
 တကွ ပေတရု သည်ထ လျက် ၊ ထိုသူ
 တို့ကို ကျယ်သော အသံ

နှင့်ဟောပြော သည်ကား၊ ယေရုရှလင် မြို့သား တို့နှင့် ယုဒ လူ
 အပေါင်း တို့၊ သင် တို့သည် ဤ
 အရာကို သိမှတ် ၍

ငါ့ စကား ကိုစေ့စေ့နာခံ ကြလော့။¹⁵ ယခုအချိန်ကားနံနက် တချက်
 တီး အချိန် သာရှိသည် ဖြစ်၍ ၊ သင် တို့ထင် သည်အတိုင်း

ဤသူ တို့သည် ယစ်မူး ကြသည်မ ဟုတ်။¹⁶ ဤ အရာကားပရော
 ဖက် ယောလ ဟော ဘူးသောအရာ

ဖြစ် သတည်း။¹⁷ ဟောဘူးအချက်ကား၊ နောင် ကာလ ၌

လူမျိုး တကာ တို့အပေါ်သို့ ငါ ၏ဝိညာဉ် တော်ကိုငါသွန်းလောင်း
 မည်။ သင် တို့၏သား သမီး တို့သည် ပရောဖက် ဉာဏ်နှင့် ဟောပြော
 ရကြလိမ့်မည်။ အသက် ငယ်သောသူ တို့သည် ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံတို့ကို
 မြင် ရကြလိမ့်မည်။ အသက်ကြီး သောသူ တို့သည်လည်း

နိမိတ်အိပ်မက် တို့ကိုမြင်မက် ရ ကြလိမ့်မည်။¹⁸ ထိုကာလ ၌
 လည်း ငါ ၏အမှုကိုဆောင်ရွက်သောယောက်ျားမိန်းမ တို့အပေါ်သို့ ငါ

၏ဝိညာဉ် တော်ကို ငါ သွန်းလောင်း ၍၊ သူတို့သည် ပရောဖက် ဉာဏ်
နှင့် ဟောပြောကြလိမ့်မည်။¹⁹ အထက် မိုးကောင်းကင် ၌

အံ့ဘွယ် သောအရာတို့ကို၎င်း ၊ အောက် အရပ်မြေကြီး ပေါ်၌ သွေး
၊ မီးလျှံ ၊ မီးခိုး

တည်းဟူသောပူပပ နိမိတ်တို့ကို၎င်း ငါပြ မည်။²⁰ ထာဝရ ဘုရား၏
ထူးမြတ် သောနေ့ ကြီး မတိုင်မှီ ၊ နေ

သည်မှောင်မိုက် အတိဖြစ်လိမ့်မည်။ ။ လ

သည်လည်း သွေး ဖြစ်လိမ့်မည်။²¹ ထိုအခါထာဝရ ဘုရားကို ပဌနာ
ပြုသောသူ ရှိသမျှ တို့သည် ကယ်တင် တော်မူခြင်းသို့ရောက်ရကြ
လတံ့ဟု ဘုရား

ဗျာဒိတ် တော်ရှိ၏။²² ဣသရေလ လူ တို့၊ ငါ့စကား ကိုနားထောင်
ကြလော့။ သင်တို့သိ ကြသည့်အတိုင်း

နာဇရက် မြို့သားယေရှု သည် ထူးဆန်းသော တန်ခိုး ၊ နိမိတ်
လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ် သောအမှုတို့ကို သင် တို့တွင် ပြု ရသော အခွင့်
နှင့် ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသောသက်သေ ကို ရသောသူ ဖြစ်၍၊

²³ ဘုရားသခင် ပြဋ္ဌာန်း တော်မူသော အလို

တော်အားဖြင့်၎င်း ၊ အနာဂတ်သဉာဏ် တော်အားဖြင့် ၎င်း၊ အပ်နှံ
ခြင်းကိုခံသော ထို

ယေရှုကို သင်တို့သည် ဘမ်းဆီး၍ မတရား

သော သူတို့လက် ဖြင့်

လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ ရိုက် ၍ ကွပ်မျက် ကြပြီ။²⁴ ထိုသူ ကို သေ

ခြင်းဝေဒနာသည် အစဉ်ချည်နှောင် ချုပ်ကိုင်၍မ ဖြစ် နိုင်သည်နှင့်၊
ထိုဝေဒနာ

ကို ဘုရားသခင် သည် ချွတ်ပယ် ၍ထမြောက် စေတော်မူပြီ။²⁵ ထို
သူ ကိုအကြောင်းပြုလျက် ဒါဝိဒ် မင်းက၊ ငါ သည်ထာဝရဘုရား ကို

အစဉ်မပြတ် မျက်မှောက် ပြု၏။ အကြောင်းမူကား ငါ့ လက်ျာ ဘက်၌
တည်ရှိ တော်မူသည်ဖြစ်၍ငါသည်လှုပ်ရှား ခြင်းမ ရှိရ။²⁶ ထို

ကြောင့်

ငါ့ စိတ် နှလုံးသည် သာယာ

ခြင်း၊ ငါ့ ဝိညာဉ် သည်လည်း

ရွှင်လန်း ခြင်းရှိ၏။ ထိုမှတပါး ငါ့ အသား သည် မြော်လင့် လျက်
ကျိန်းဝပ် လိမ့်မည်။²⁷ အကြောင်းမူကား ၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်

၏ဝိညာဉ် ကို မရဏာ

နိုင်ငံ၌ ပစ် ထားတော်မ မူ။ ကိုယ်တော် ၏သန်ရှင်း သောသူ အား လည်း ပုပ်စပ် ခြင်းကိုရှိ စေတော်မ မှဘဲလျက်၊ အသက် ရှင်ခြင်းလမ်း ကို ပြည့်စုံ တော်မူလိမ့်မည်။²⁸ မျက်နှာ တော်ကို ဖူးမြင်ရသောအားဖြင့် ဝမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့်

အကျွန်ုပ် ကို ပြည့်စုံ စေတော်မူ လိမ့်မည် ဟု ဒါဝိဒ် ဆို သတည်း။²⁹ ညီအစ်ကို တို့၊ အမျိုး၏အဘ ဖြစ်သော ဒါဝိဒ် ၏အကြောင်း ကို ငါသည် သင် တို့အား

အတည့်အလင်း ပြော ပါရစေ ။ ထို ဒါဝိဒ်သည် သေ

၍ သဂြိုဟ် သောတွင်း သည် ယခု တိုင်အောင် ငါ တို့၌ ရှိ ၏။³⁰ ထို သူသည် မိမိ အမျိုးအနွယ်ထဲက

လူဇာတိ အားဖြင့် ခရစ်တော် ကို ဘုရားသခင် ထမြောက်စေ၍ မိမိ ပလ္လင် ပေါ်မှာ တင် တော်မူမည်အကြောင်း

ဓိဋ္ဌဌာန် ကျိန်ဆို တော်မူသည်ကို ပရောဖက် ဉာဏ်အားဖြင့်သိ ၍၊³¹ ခရစ်တော် ၏ထမြောက် ခြင်းအကြောင်း ကိုရည်မှတ် လျက်၊ ထိုခရစ်တော်၏စိတ်ဝိညာဉ်ကို မရဏာ

နိုင်ငံ၌ ပစ် ထားတော်မ မူ။ အသား

သည်လည်း ပုပ်စပ် ခြင်းသို့မ ရောက် ဟု အနာဂတိသဉာဏ်နှင့် ဟော လေ၏။³² ထို ယေရှု ကို ဘုရားသခင် ထမြောက် စေတော် မူသည်ကို ငါ တို့ရှိသမျှ သည် သက်သေခံ ဖြစ် ကြ၏။³³ ထိုသို့ ဘုရားသခင် သည် လက်ျာ လက်တော်နှင့် ချီးမြှောက် တော်မူသဖြင့်၊ ထိုသခင်သည် ဂတိ

တော်နှင့် ယှဉ်သောသန်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်ကို ခမည်းတော် ထံ၌ ခံ ပြုဖြစ်၍သင် တို့သိမြင် ကြား ရသောအရာကို သွန်းလောင်း တော် မူ၏။³⁴ ဒါဝိဒ် သည် ကောင်းကင် သို့ မ တက် သေး၊³⁵ သို့ရာတွင် ထာဝရ ဘုရားက၊ သင် ၏ရန်သူ တို့ကို သင် ၏ ခြေ တင်ရာငါ မ ချ မထားမှီတိုင်အောင်ငါ့ လက်ျာ ဘက်၌ ထိုင် နေလော့ဟု ငါ

သခင် အားမိန့် တော်မူသည်ဟု ဒါဝိဒ် စကားရှိ၏။³⁶ ထို့ကြောင့် သင် တို့သည်လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ကွပ်မျက်သောယေရှု ကိုဘုရားသခင် သည် ခရစ်တော် ဌ် ၎င်း ၊ အစိုးရသောအရှင် အရာ၌၎င်း ခန့်ထား တော် မူသည်အကြောင်း ကို ကူသရေလ

အမျိုးသား အပေါင်း တို့ အတပ် အမှန် သိမှတ် ကြလော့ဟု ပေတ ရှဟောလေ၏။

³⁷ ထိုသူတို့သည်ကြား ရလျှင်

စိတ် နှလုံးပူပန် ခြင်းရှိ၍၊ ညီအစ်ကို တို့၊ အဘယ်သို့ ပြု ရပါမည် နည်းဟု ပေတရှု

မှစ၍ အခြား သောတမန်တော် တို့အား

မေးမြန်း ကြ၏။³⁸ ပေတရှု ကလည်း ၊ သင် တို့၏အပြစ် ကိုလွတ် စေခြင်းငှာ နောင်တရ ၍ တစ်ယောက်မျှမကြွင်း၊ ယေရှု ခရစ် ၏ နာမ ၌

ဗ တု တိ ဇံ ကို ခံ ကြ လော့။ သို့ ပြု လျှင် သန်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော် တည်း ဟူသော ဆု ကျေးဇူး တော် ကို ခံရ ကြ လိမ့်မည်။

³⁹ အကြောင်းမူကား ၊ ဂတိ

တော်သည် သင် တို့နှင့်၎င်း ၊ သင် တို့၏သားသမီး တို့နှင့် ၎င်း၊ ဝေး သော သူ

တို့တွင်

ငါ တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား ခေါ် တော်မူသမျှ သောသူတို့ နှင့်၎င်း ဆိုင်သည်ဟု ဟော ၏။⁴⁰ ထိုမှတစ်ပါးသဘော မဖြောင့်သော ဤ

အမျိုး မှ

ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်ကြလော့ဟူ၍အထူးထူး အပြားပြားသော စကား နှင့် သက်သေခံ ၍

တိုက်တွန်း သွေးဆောင် လေ၏။⁴¹ ထိုစကား ကို အသင့်နှလုံး သွင်း မိသော သူ

တို့သည် ဗတုတိဇံ

ကိုခံ၍ ၊ ထို

နေ့ ၌ အရေအတွက်အားဖြင့်သုံးထောင် မျှလောက် သော သူ တို့သည်ဝင် ကြ၏။⁴² ထိုသူများသည် တမန်တော် တို့၏ ဆုံးမ သြဝါဒကိုခံခြင်း၊ အပေါင်း အသင်းဖွဲ့ခြင်း၊ မုန့် ကိုဖွဲ့ ခြင်း၊ ပဌာနာ

ပြုခြင်းတို့ကို အမြဲဆောင်ရွက် ၍နေကြ၏။⁴³ လူ့ အပေါင်း တို့သည် ကြောက်လန့် ခြင်းရှိသည်ဖြစ် ၍

တမန်တော် တို့သည် များစွာ သောနိမိတ် လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ် သော အမှုတို့ကို ပြု ကြ၏။⁴⁴ ယုံကြည် သော သူ

အပေါင်း တို့သည် တစုတဝေး

တည်းနေ ကြသဖြင့်၊ မိမိတို့၌ရှိသမျှ ကိုဆက်ဆံ ၍ သုံးဆောင် ကြ၏။⁴⁵ မိမိတို့ဥစ္စာ ပစ္စည်း များကိုရောင်း ပြီးလျှင်၊ လူများ ဆင်းရဲ သည်အတိုင်း

အသီးအသီး တို့အား ဝေငှ ခြင်းကို ပြု ကြ၏။⁴⁶ ထိုသူတို့သည် လည်း ဗိမာန် တော်၌

နေတိုင်း အစဉ်တစ် ညီတစ်ညွတ်တည်းနေ ၍ ၊ ကိုယ်အိမ် ၌ မုန့် ကို

လျက် ကြည်ဖြူ ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်သောစိတ် နှင့်

အစာ အာဟာရကိုသုံးဆောင် ကြ၏။⁴⁷ ဘုရားသခင် ကိုလည်း ချီးမွမ်း ၍ လူ

အပေါင်း တို့ရှေ့ မှာ မျက်နှာ ပွင့်လန်း ခြင်း အခွင့်ကိုရ ကြ၏။ ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်သောသူ တို့ကိုလည်း နေ့စဉ်မပြတ်သခင် ဘုရားသည် သင်းဝင်စေတော်မူ၏။

3

1 ထိုအခါ ပဌနာ ပြုရသော သုံးချက်တီး အချိန် ၌

ပေတရု နှင့်

ယောဟန် တို့သည် ဗိမာန် တော်သို့

တက် ကြ သည်ရှိသော်၊² အမိ ဝမ်း တွင်းကပင် ခြေမစွမ်း သော သူ တစ် ယောက်ကို သူတစ်ပါးတို့သည်ထမ်း လျက်လာကြ၏။ ဗိမာန်

တော်သို့ ဝင် သောသူတို့မှာ

စွန့်ကြဲ ခြင်းကိုခံ စေခြင်းငှာ ၊ တင့်တယ် အမည် ရှိသော တံခါး နား မှာ ထိုသူ

ကိုထား လေ့ရှိ၏။³ ပေတရု နှင့် ယောဟန် တို့သည် ဗိမာန် တော်သို့ ဝင် မည် လာကြသည်ကို ထိုသူ

သည်မြင် လျှင် စွန့်ကြဲ ပါဟု တောင်း လေ၏။⁴ ထိုအခါ ပေတရု နှင့် ယောဟန် တို့သည် ထိုသူ

ကိုစေ့စေ့ ကြည့်ရှု၍ ငါ တို့အား မျှော်ကြည့် လော့ဟုဆို လျှင်၊ ⁵ ထိုသူ သည်တစ်စုံတစ်ခု ကို ရ

မည်ဟုစိတ်ထင် နှင့် တမန်တော်တို့ကိုမျှော်ကြည့် လျက်နေ၏။ ⁶ ပေတရု ကလည်း၊ ငါ ဌ်ရွှေ ငွေ မ ရှိ ။ ရှိ သည်အရာ ကိုသင့် အားငါ ပေးမည်။ နာဇရက် မြို့သားယေရှု ခရစ် ၏ နာမ

တော်အားဖြင့် ထ ၍

လှမ်းသွား လော့ဟုဆို လျက်၊ ⁷ သူ ၏လက်ျာ လက် ကို ကိုင်ဆွဲ ချီကြွ လေ သော ခဏခြင်း တွင်၊ ခြေ နှစ်ဘက် ဖမျက်စိ တို့သည် စွမ်းအား ကို ရသဖြင့်၊ ⁸ ရုတ်တရက်ထ ၍ မတ်တပ် ရပ်ပြီးလျှင် လှမ်းသွား လေ၏။ သွား လျက်၊ ခုန် လျက်၊ ဘုရားသခင် ကို ချီးမွမ်း လျက်၊ တမန်တော် တို့နှင့်အတူ ဗိမာန် တော်သို့ ဝင် လေ၏။ ⁹ ထိုသို့လှမ်းသွား ၍

ဘုရားသခင် အား ချီးမွမ်း သည်ကို လူ

အပေါင်း တို့သည် မြင် သောအခါ၊ ¹⁰ ထိုသူ သည် ဗိမာန် တော်၏တင့်တယ် တံခါး နားမှာ

စွန့်ကြဲ ခြင်းကိုခံ၍ ထိုင် နေသောသူ ဖြစ် သည်ကို သိ

ကြသောကြောင့်၊ သူ

ဌ်ဖြစ် သည် အမှု ကိုအံ့ဩ မိန်းမော တွေဝေခြင်းရှိ ၍၊ ¹¹ ထိုသူ သည် ပေတရု

နှင့်

ယောဟန် ကို အမှီပြု လျက်ရှိရာအရပ်၊ ရှောလမုန် ကနားပြင် အမည် ရှိသော ကနားပြင်သို့ပြေးဝင်၍ စုဝေး ကြ၏။ ¹² ပေတရု သည် မြင် လျှင်၊ ဣသရေလ

လူ တို့ အဘယ်ကြောင့် ဤ အမှုကို အံ့ဩ

ကြသနည်း။ ဤသူ

သည် လှမ်း သွား နိုင်သော အခွင့်ကို ငါ တို့သည် ကိုယ် တန်ခိုး ၊ ကိုယ် သီလ အားဖြင့် ပေး ဘိသကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့် ငါ တို့ကို စေ့စေ့ ကြည့်ရှု ကြ သနည်း။ ¹³ အာဗြဟံ ၊ ဣဇက် ၊ ယာကုပ် တို့၏ဘုရားသခင် ၊ ငါ တို့ဘိုးဘေး များ၏ ဘုရားသခင် သည် မိမိ

သား တော်၏ ဘုန်း ကိုထင်ရှားစေတော်မူပြီ။ ထိုသခင် ကို သင် တို့သည် ပိလတ် မင်းလက်သို့အပ်နှံ ၍ ၊ ထိုမင်း သည် လွတ် မည်အကြံ ရှိ သော်လည်းသင်တို့သည် ထိုသခင်ကိုငြင်းပယ် ကြ၏။ ¹⁴ သန့်ရှင်း

ဖြောင့်မတ် တော်မူသော သခင်ကိုငြင်းပယ် ၍ ၊ လူ
အသက်ကို သတ်ခြင်း၊ အပြစ်ရှိသောသူ

တစ်ယောက်ကို ရ

မည်အကြောင်း တောင်းပန် သဖြင့်၊ ¹⁵ အသက် ရှင်ခြင်းသို့ ပို့ဆောင်
တော် မူ သော အရှင် ကို ကွပ်မျက် ကြ ပြီ တကား၊ ထို အရှင် ကို
ဘုရားသခင် သည် သေ

ခြင်းမှ ထမြောက် စေတော်မူသည်ကို ငါ တို့သည် သက်သေခံ
ဖြစ် ကြ၏။ ¹⁶ ထိုသခင်ကို ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ထိုသခင် ၏နာမ
တော်သည် သင်တို့သိ မြင် သော ဤသူ

အား အစွမ်း

ကို ပေးတော်မူပြီ။ ထိုသခင် ကြောင့် ရသော ယုံကြည် ခြင်းသည်
သင် တို့မျက်မှောက် တွင် ဤသူ

၌စေ့ စုံခြင်း အခွင့်ကိုပေး ၍ရှိလေပြီ။ ¹⁷ ယခု လည်း

ညီအစ်ကို တို့၊ သင်တို့မှစ၍အစိုးရ သောသူတို့သည် မ

သိဘဲလျက်ထိုသို့ ပြု ကြသည်ကို ငါသိ ၏။ ¹⁸ ခရစ်တော် သည်
အသေ

ခံရမည်ဟု ပရောဖက် အပေါင်း တို့သည် ဟောပြော ၍၊ ဘုရားသခင်
ဘော်ပြုတော်မူနှင့်သောအမှု ကို ထိုသို့အားဖြင့်ပြီးစီး တော်မူပြီ။ ¹⁹ ထို
ကြောင့် ထာဝရဘုရားထံ တော်မှ

ချမ်းဇ သောအချိန် ကာလသည် ရောက်လာ ၍၊ ²⁰ သင် တို့အဘို့
အလိုငှာ ခန့်ထား တော်မူနှင့်သော ယေရှု ခရစ် ကို စေလွှတ် တော်မူ
မည်အကြောင်း၊ သင် တို့ အပြစ် များကို ပြေ စေခြင်းငှာ နောင်တရ ၍
စိတ်ပြောင်းလဲ ခြင်းသို့ ရောက်ကြလော့။ ²¹ ကမ္ဘာ ဦးမှစ၍ သန်ရှင်း
သောပရောဖက် ဆရာတော်တို့နုတ် ဖြင့်

ဘုရားသခင် ဗျာဒိတ် ထားတော်မူသော ထိုကပ်ကာလ၊ အလုံးစုံ

သောအရာတို့ကို အသစ်ပြုပြင် တော်မူသော ကပ်ကာလ မ ရောက်
မှီတိုင်အောင်ကောင်းကင် ဘုံသည် ထိုခရစ်တော် ကို ခံယူ

သိမ်းဆည်းရ မည်။ ²² ငါတို့ဘိုးဘေးများတို့အားလည်း မောရှေ

က၊ သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည်၊ သင် တို့ အမျိုးသား
ချင်းတို့အထဲ ၌ ငါ နှင့်တူ သော ပရောဖက် တစ်ပါးကို သင်တို့ အ
ဘို့ပေါ်ထွန်း တော်မူမည်။ ထိုပရောဖက် ဟောပြော သောအရာ တို့ကို
သင် တို့သည် နားထောင် ရကြမည်။ ²³ အကြင်သူသည် ထိုပရောဖက်
၏စကားကိုနား မ ထောင်ဘဲနေအံ့ ၊ ထိုသူသည် မိမိအမျိုး ထဲက

ပယ်ရှင်း ခြင်းကို ခံရမည်ဟုဟော၏။²⁴ ပရောဖက်ရှမ္မေလ မှစ၍
နောက် ဟော သော ပရောဖက် ရှိသမျှ တို့သည် ဤ

သည်နေ့ရက် ကာလကို ဟောပြော ပြည့်စုံကြပြီ။²⁵ သင် တို့သည် ပ
ရောဖက် အမျိုးအနွယ် ဖြစ် ကြ၏။ ဘုရားသခင် သည် အာဗြဟံ ကို၊
သင် ၏ အမျိုးအနွယ်အားဖြင့် လူမျိုး အပေါင်း တို့သည် ကောင်းကြီး
မင်္ဂလာကိုခံရကြလိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်ထားတော်မူ၍၊ ငါ တို့ ဘိုးဘေး
များတို့အား

ပေး တော်မူသော ပဋိညာဉ် တရားတော်နှင့် သင်တို့သည်ဆိုင်ကြ၏။
²⁶ သင် တို့တွင် မိမိဒုစရိုက် တို့ကို ကြဉ်ရှောင် ပယ်ရှားသောသူ ရှိသမျှ
တို့အား ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကိုပေးစေခြင်းငှာဘုရားသခင် သည်မိမိ
သားတော် ယေရှုကို ထမြောက် စေတော်မူပြီးလျှင်၊ သင် တို့ရှိရာသို့
ရှေးဦးစွာ စေလွှတ်

တော်မူသည်ဟု လူများတို့အား ပေတရူဟောပြော ၏။

4

¹ ထိုသို့ တမန်တော် တို့သည် လူ
များ တို့ အား ဟောပြော စဉ် တွင်၊ ဗိမာန် တော် မှူး မှ စ သော
ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့နှင့်

ဇဒ္ဒြကဲ များတို့သည်လာ ကြသဖြင့်၊² တမန်တော် တို့သည် လူ
များတို့အားဆုံးမ ဩဝါဒပေး၍
ယေရှု ကိုအကြောင်းပြုလျက် သေ
ခြင်းမှ

ထမြောက် ခြင်းတရားကို ဟော
သောကြောင့် ၊ ထိုမင်း များ တို့သည် စိတ်ပူပန် ခြင်း ရှိ သည်နှင့်၊

³ တမန်တော် တို့ကိုဘမ်းဆီး ပြီးမှ ၊ ည
အချိန်ဖြစ် သောကြောင့်
နက်ဖြန် နေ့တိုင်အောင် နောင် အိမ်၌

ချုပ် ထားကြ၏။⁴ တရား နာ သောသူအများ တို့သည် ယုံကြည်
ခြင်းသို့ရောက်၍

အရေအတွက် အားဖြင့် လူ ငါး ထောင် မျှ လောက် ရှိ ကြ၏။

⁵ နက်ဖြန် နေ့ရောက် သော် မင်း အရာရှိ၊ လူ
အကြီးအကဲ၊ ကျမ်းပြု ဆရာတို့နှင့် ၊⁶ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းအနန္တတ်
၊ ကယာဖ

၂ ယောဟန် ၊ အာလေဇနဒြို မှစ၍ ယင် ပုရောဟိတ်မင်းမျိုး ရှိ
 သမျှ တို့သည် ယေရုရှလင် မြို့၌ စုဝေးကြပြီးလျှင်၊ ⁷ တမန်တော်
 တို့ကို အလယ် ၌ ထား ၍၊ သင် တို့သည် အဘယ်သို့ သောတန်ခိုး ၊
 အဘယ်သူ၏နာမ အားဖြင့် ဤအမှု ကိုပြု သနည်းဟု မေးမြန်း ကြ၏။
⁸ ထိုအခါပေတရု သည် သန်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်နှင့် ပြည့်စုံ လျက်၊
 လူ

များကို အစိုးရ
 သောမင်းတို့နှင့်

ဣသရေလ အမျိုးအကြီးအကဲ တို့၊ ⁹ အင်္ဂါချို့တဲ့ သောသူ ကို
 ကျေးဇူး ပြု၍၊ သူ

သည် အနာရောဂါနှင့် အဘယ်သို့ ကင်းလွတ် သနည်းဟု ငါ တို့သည်
 ယနေ့ အစစ် ခံရလျှင် ၊ ¹⁰ သင် တို့သည် လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ
 ကွပ်မျက်၍၊ ဘုရားသခင် သည် သေ

ခြင်းမှ ထမြောက် စေတော်မူသော နာဇရက် မြို့သားယေရှု ခရစ် ၏
 နာမ

တော်အားဖြင့် ဤ သူ သည် သင် တို့မျက်မှောက် ၌ကျန်းမာ လျက်
 ရှိသည်ကို သင် တို့မှစ၍ ဣသရေလ လူ အပေါင်း တို့ သိမှတ် ကြ
 လော့။ ¹¹ ထို သခင်ကား၊ သင် တို့သည်တိုက်ကို တည်လုပ် သောအခါ
 ပယ် ထား၍၊ နောက်တဖန်တိုက်ထောင့်

အထွဋ် ဖျားသို့ ရောက် ပြန်သော ကျောက် ဖြစ် တော်မူ၏။ ထို
 သခင်မှတပါး အဘယ်သူ မျှကယ်တင် ခြင်းအမှုကိုမ တတ်နိုင်။

¹² ထိုသခင်၏ နာမ
 တော်မှတပါး

ငါ တို့ကို ကယ်တင် နိုင် သော နာမ တစ်စုံတစ်ခု မျှ ကောင်းကင်
 အောက်

လူ တို့တွင် မပေါ်မရှိဟုပေတရုသည် ထိုသူတို့အား မြွက်ဆို၏။ ¹³ ထို
 သူတို့သည် ပေတရု

နှင့်
 ယောဟန် တို့၏ ရဲရင့်

ခြင်းသတ္တိကို မြင် ၍ ၊ လူ
 တတ်မဟုတ်၊ လူသာမည

သာ ဖြစ် သည်ကို သိမှတ် သဖြင့် အံ့သြ
 ၍နေကြ၏။ ထိုသူ

နှစ် ယောက် တို့သည် အထက်က ယေရှု နှင့် အတူ ရှိ သည် ကို သတိရ၍၎င်း၊ ¹⁴ အနာကင်းလွတ် သော သူ

သည် ထိုသူ

တို့နှင့်အတူ ရှိ နေသည်ကို မြင် ၍၎င်း၊ ငြင်းခုံ ဆိုဘွယ်ရာမ ရှိ မတွေ့ ကြ။ ¹⁵ တမန်တော် တို့ကိုလွတ်တော် မှ ထွက်သွား စေပြီးလျှင်၊ ဤ သူ တို့ ကို အဘယ်သို့ ပြု ရမည်နည်း။ ¹⁶ သူ တို့သည် ထင်ရှား စွာ သောနိမိတ် လက္ခဏာကို ပြ ပြီးသည်ကို၊ ယေရှုရှလင် မြို့၌နေ သော သူ

အပေါင်း တို့သည် သိမြင် ကြ၏။ ငါတို့သည်လည်း

ငြင်းခုံ ခြင်းငှာမ တတ်နိုင် ပြီ။ ¹⁷ သို့သော်လည်း လူ များအထဲ ၌သာ၍ မ နှံ့ မပြား စေခြင်းငှာ ၊ နောက်တဖန်ထိုနာမ ကို အမှီပြု လျက် အဘယ် သူ ကိုမျှ မ

ဟော မပြောနှင့် ဟူ၍သူ

တို့ကို ကျပ်တည်းစွာ ခြိမ်းချောက် ကြကုန်အံ့ ဟု အချင်းချင်း တိုင်ပင်ပြီးမှ၊ ¹⁸ တမန်တော် တို့ကိုခေါ် ၍၊ ယေရှု ၏ နာမ

ကို အမှီပြု လျက်ဟောပြော သွန်သင် ခြင်းကို အလျှင်း မ ပြုနှင့် ဟု အမိန့် ရှိကြ၏။ ¹⁹ ပေတရု နှင့်

ယော ဟန် တို့ က လည်း၊ ဘုရားသခင် ၏ စကား တော် ကို နားထောင်သည်ထက်

သင် တို့၏ စကားကိုသာ၍

နားထောင် သော်၊ ဘုရားသခင် ရှေ့ မှာ ကောင်း မည်မကောင်းမည် ကို ဆင်ခြင်၍ စီရင် ကြ လော့။ ²⁰ ငါ တို့သည်ကြား လျက်၊ မြင် လျက် ရှိသောအရာ တို့ကိုမ

ဟော မပြောဘဲမ နေနိုင် ဟု ထိုသူ

တို့အား

ဆို ကြ၏။ ²¹ ထိုအခါ တမန်တော် တို့၌ အပြစ် ဒဏ်ပေးသင့် သော အကြောင်းကို မ

တွေ့ သဖြင့် တ ဖန် ခြိမ်းခြောက် ပြီး လျှင် လွတ် ကြ၏။

²² အကြောင်းမူကား ၊ အနာ

ကင်းခြင်း နိမိတ်

လက္ခဏာကို ခံရ

သော် သူ

သည် အသက် လေးဆယ် ကျော်

ရှိ သည်ဖြစ်၍လူ့ အပေါင်း တို့သည် ထို

အမှုကို ထောက်လျက် ဘုရားသခင် ၏ ဂုဏ် တော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။

23 တမန်တော်တို့သည် လွတ် သောအခါ ၊ မိမိ

တို့အပေါင်းအသင်း ရှိရာသို့ သွား ၍၊ မိမိ

တို့အား ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့်

လူ့ အကြီးအကဲတို့ပြောဆို သမျှ ကို ပြန်ကြား ကြ၏။ 24 ထိုသူများ

တို့သည်ကြား ရလျှင်၊ တစ် ညီတစ်ညွတ် တည်း ဘုရားသခင် ထံသို့

အသံ ကိုလွင့် လျက် ၊ အစိုးရတော်မူသောအရှင် ၊ ကိုယ်တော် သည်

ကောင်းကင် ၊ မြေကြီး ၊ သမုဒ္ဒရာ

မှစ၍ ထို အရပ် တို့၌ ရှိ သမျှ တို့ ကို ဖန်ဆင်း တော် မူ သော

ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ 25 ကိုယ်တော်ကလည်း၊ လူမျိုး တို့သည်

အဘယ်ကြောင့် ရုန်းရင်းခတ် ပြုကြသနည်း။ လူစု

တို့သည် အဘယ်ကြောင့် အချည်းနှီး ကြံစည် ကြ သနည်း။

26 လောကီ ရှင်ဘုရင် တို့သည် ထ

ကြ၍၊ မှူးမတ် အရာရှိတို့လည်း ထာဝရ

ဘုရားနှင့် ခရစ်တော် ကို ရန်ဘက် ပြုလျက် စည်းဝေး ကြ၏ဟု

ကိုယ်တော် ကျွန် ဒါဝိဒ် ၏ နှုတ် ဖြင့်ဗျာဒိတ် ထားတော်မူသည်နှင့်

အညီ၊ 27 ဟေရုဒ် မင်း၊ ပုနတို

ပိလတ် မင်းမှစ၍ကုသရေလ

အမျိုးသား ၊ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့သည်၊ 28 ကိုယ်တော် ၏ အလိုရှိ

သည်အတိုင်း၊ ရှေးမဆွကလက် တော်ဖြင့် ခွဲခန့် မှတ်သားတော်မူနှင့်

သမျှတို့ကို ပြုခြင်းငှာဘိသိတ် ပေးတော်မူသော သား

တော်မြတ် ယေရှု ကို ဤ

မြို့ ၌ ရန်ဘက် ပြု၍ စည်းဝေး ကြပြီ၊ အမှန် ဖြစ်ပါ၏။ 29 အိုထာဝရ

ဘုရား၊ ယခု

အခါထိုသူ တို့၏ ခြိမ်းချောက် ခြင်းကို မှတ် တော်မူပါ။ 30 အနာ

ရောဂါငြိမ်းစေခြင်းငှာ လက် တော်ကို ဆန့် တော်မူ၍၊ သန့်ရှင်း သော

သား တော်ယေရှု ၏ နာမ

တော်အားဖြင့် နိမိတ် လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ် သောအမှုတို့ကို ဖြစ် စေ

တော်မူစဉ်တွင်၊ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် တို့ သည် နှုတ်ကပတ် တရား

တော်ကို ရဲရင့် စွာ ဟောပြော ပါမည် အကြောင်း ကယ်မ သနားတော်

မူပါဟု ဆုတောင်း ကြ၏။³¹ ထိုသို့ ဆုတောင်း ပဌနာပြုပြီးမှ၊ စုဝေး
သော အရပ် သည် တုန်လှုပ် ၍၊ ထိုသူအပေါင်း တို့သည် သန့်ရှင်း
သော ဝိညာဉ် တော်နှင့်

ပြည့် သဖြင့် ၊ ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို ရဲရင့် စွာ
ဟောပြော ကြ၏။³² ယုံကြည် သောသူ အပေါင်း တို့သည် စိတ် နှလုံး
တစ်ညီတစ်ညွတ် တည်းရှိ ကြ၍ ၊ အဘယ်သူမျှ မိမိ

ဥစ္စာ တစ်စုံတစ်ခု ကို ငါ့ ဥစ္စာဟူ၍မ ဆို ဘဲ လျက်၊ ရှိသမျှ သော
ဥစ္စာတို့ကို ဆက်ဆံ သဖြင့် သုံးဆောင်ကြ၏။³³ သခင် ယေရှု
ထမြောက် တော်မူခြင်း အကြောင်း ကို တမန်တော် တို့သည် ကြီး

သော တန်ခိုး နှင့် သက်သေခံ ၍၊ ထိုသူ
အပေါင်း တို့သည် ကြီး သော ကျေးဇူး တော်နှင့် ပြည့်စုံ ကြ၏။
³⁴ ထိုသူ တို့တွင်

ဆင်းရဲ သောသူတစ်ယောက်မျှမ ရှိ ။ အကြောင်းမူကား ၊ အိမ် ၊ မြေ
ကွက်ကို ပိုင် သော သူရှိသမျှ တို့သည် ရောင်း ပြီးလျှင်၊ ရ
သောအဘိုးကိုယူဆောင် ခဲ့၍၊³⁵ တမန်တော် တို့၏ခြေ ရင်း၌ ထား

ကြသဖြင့်၊ လူများဆင်းရဲ သည်အတိုင်း
အသီးအသီး တို့အား ဝေငှ ပေးကမ်းကြ၏။³⁶ ယောသေ အမည်
ရှိ၍ သက်သာ စေခြင်း၏ သား

ဟုဆိုလို သော ဗာနဗ
အမည် သစ်ကို တမန်တော် တို့ သမုတ် ခြင်းအားဖြင့် ရသော ကုပရ
ပြည်သား လေဝိ

လူတစ် ယောက်သည်၊³⁷ မိမိ ပိုင် သော မြေ ကိုရောင်း ပြီးလျှင်၊ ရ
သော ငွေ ကိုယူဆောင် ခဲ့၍ တမန်တော် တို့၏ ခြေ ရင်း၌
ထား လေ၏။

5

¹ သို့ရာတွင်အာနနိ နှင့် ရှုဖိရေ
အမည် ရှိသော လင်မယားနှစ်ယောက်တို့မူကား၊ ဥစ္စာ
တစ်စုံတစ်ခုကို ရောင်း ပြီးလျှင်၊² ထိုသူသည် မိမိခင်ပွန်း နှင့်
သဘောတူ လျက်၊ အဘိုး
တဘို့ကို ထိမ်ဝှက် သဖြင့်၊ တ
ဘို့ကိုသာယူဆောင်ခဲ့၍ တမန်တော် တို့၏ ခြေ ရင်း၌
ထား လေ၏။³ ပေတရု ကလည်း၊ အာနနိ

၂ သင် သည်သန်ရှင်း သော ဝိညာဉ်
 တော်ကို လှည့်စား ၍၊ မြေ ကိုရောင်းသော အဘိုး
 ၏တဘို့ကိုထိမ်ဝှက် မည် အကြောင်း၊ စာတန် သည် သင် ၏စိတ်
 နှလုံးကို အဘယ်ကြောင့် ပြည့် စေ ရသနည်း။⁴ ထို မြေရှိ စဉ်တွင်
 ကိုယ် ပိုင် သည် မဟုတ်လော။ ရောင်း ၍ရသော အဘိုးသည် ကိုယ်
 ဥစ္စာဖြစ် သည် မဟုတ်လော။ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ကြံစည်သနည်း။
 လူ

ကိုသာ မုသာ

ပြောပြီမ ဟုတ်၊ ဘုရားသခင် ကိုလည်း မုသာပြောပြီဟု ပေတရုဆို
 ၏။⁵ ထိုစကား ကိုကြား လျှင် ၊ အာနနိ

သည်လဲ ၍ သေ

၏။ ထိုအကြောင်းအရာကို ကြား သောသူ အပေါင်း
 တို့သည် အလွန် ကြောက်လန့် ခြင်း သို့ရောက် ကြ၏။⁶ လုလင်
 တို့သည်လည်းထ ၍

အလောင်း ကောင်ကို အဝတ်နှင့် ပတ်ရစ် ပြီးလျှင် ဆောင်သွား ၍
 သင်္ဂြိုဟ် ကြ၏။⁷ ထိုနောက် သုံး နာရီ ခန့် လောက်ကြာ လျှင်၊ သူ
 ၏ ခင်ပွန်း သည် ဖြစ် ခဲ့ပြီးသော အမှုအရာကို မ

သိ ဘဲလျက် ဝင်လာ ၏။⁸ ပေတရု ကလည်း၊ ဤမျှလောက် နှင့်
 မြေ ကိုရောင်း သလော၊ ငါ့ အားပြော လောဟုမေး လျှင်၊ ထိုမိန်းမက၊
 ဟုတ် ပါ၏။ ဤမျှလောက် နှင့်ပင် ရောင်းပါသည်ဟုဆို ၏။⁹ ပေတ
 ရု ကလည်း ၊ ထာဝရ

ဘုရား၏ ဝိညာဉ်

တော်ကို စုံစမ်း မည်ဟု သဘောတူ
 နှင့် အဘယ်ကြောင့် ကြံစည်ကြသနည်း။ ကြည့်ရှု လော့။ သင် ၏
 ခင်ပွန်း ကို သင်္ဂြိုဟ် သော သူ

တို့၏ခြေ သည်တံခါး နားမှာ

ရှိသည်ဖြစ်၍ ၊ သင့် ကိုလည်းဆောင်သွား လေဦးမည်ဟု ဆိုသော
 ခဏခြင်း တွင်၊¹⁰ ထိုမိန်းမသည်ပေတရု ၏ ခြေ ရင်း၌

လဲ ၍ သေ

လေ၏။ လုလင် တို့ သည်လည်းဝင် ၍ ထိုမိန်းမ သေ သည်ကို
 တွေ့ လျှင် ၊ ဆောင်သွား ၍သူ ၏ ခင်ပွန်း အနားမှာ သင်္ဂြိုဟ် ကြ၏။
¹¹ သင်းဝင်သူ အပေါင်း မှစ၍ထိုအကြောင်း အရာ ကို ကြား ရသော
 သူ

အပေါင်း တို့သည် အလွန် ကြောက်လန့် ခြင်းသို့ ရောက် ကြ၏။

12 တမန်တော် တို့သည်လည်း လူ

များရှေ့ မှာ နိမိတ်

လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ် သော အမှုအရာများ ကိုပြု ကြ၏။ ထိုသူ အပေါင်း တို့သည် ရှောလမုန် ကနားပြင် ၌

တစ် ညီ တစ် ညွတ် တည်း နေ ကြသဖြင့်၊ 13 ကြွင်း သော သူ တစ်စုံတစ်ယောက် မျှ မပေါင်းဖော် ဝံ့ သော်လည်း ၊ လူ

များတို့သည် ကောင်းကြီး ပေးကြ၏။ 14 သခင် ဘုရား၌ ယုံကြည် သော ယောက်ျား ၊ မိန်းမ ၊ အပေါင်း တို့သည် သင်းဝင် ကြ၏။

15 ပေတရု သည် လမ်း၌ ရှောက်သွား စဉ်၊ အနာစွဲသောသူတို့တွင် တစ်ယောက်ယောက်ကို သူ

၏အရိပ်

လွှမ်းမိုး စေခြင်းငှာ ၊ လူနာ

တို့ကိုလမ်း နား သို့ထုတ် ၍ ခုတင် မွေ့ရာ ပေါ်မှာ ထား ကြ၏။

16 ပတ်လည် ဝန်းကျင်၌ရှိသော မြို့သူ ရွာသားအပေါင်း တို့သည် အနာ စွဲသောသူ၊ နတ် ဆိုး ညှဉ်းဆဲ သော သူတို့ကို ဆောင်ခဲ့ လျက်၊ ယေ

ရုရှလင် မြို့သို့ စုဝေး

လာကြ၍ ၊ ထိုလူနာ

အပေါင်း တို့သည် အနာကင်းလွတ် ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ 17 ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းနှင့်

ဇဒ္ဒါကဲ ဖြစ် သော ထိုမင်း ၏ အပေါင်းအဖော် ရှိသမျှ တို့သည် ထ ၍

ဒေါသ အမျက်နှင့် ပြည့် ကြသဖြင့်၊ 18 တမန်တော် တို့ကိုဘမ်းဆီး ၍

ထောင် ထဲ၌ လှောင်ထား ကြ၏။ 19 ည၌ အခါ ထာဝရ ဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်

သည် ထောင် တံခါး ကိုဖွင့် ပြီးလျှင်၊ ထိုသူ

တို့ကိုနှုတ်ဆက်၍၊ သင်တို့သွား ကြလော့။ 20 ဗိမာန် တော်၌

ရပ် ၍ အသက် ရှင်ခြင်း တရား

စကားအလုံးစုံ ကို လူ

များတို့အား ဟောပြော ကြလော့ဟု မှာထား ၏။ ထို

စကားကိုကြား လျှင်၊ နံနက် စောစော ဗိမာန် တော်သို့ ဝင် ၍ ဆုံးမ

ဩဝါဒပေးကြ၏။²¹ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းနှင့် သူ ၏ အပေါင်းအဖော် တို့သည် လာ

ကြသဖြင့် ၊ လွတ် အရာရှိမှစ၍ ဣသရေလ လူ တို့တွင် အသက်ကြီး သော သူ

အပေါင်း တို့ကို စုဝေး

စေပြီးမှ၊ တမန်တော် တို့ကိုခေါ် စေခြင်းငှာလုလင်

တို့ကို ထောင် သို့

စေလွှတ် ကြ၏။²² မင်းလုလင် တို့သည် ထောင်သို့ရောက် လျှင်၊ တမန်တော် တို့ကို ထောင် ထဲမှာ

မ တွေ့ သည်ရှိသော် ပြန် ကြ၍၊²³ ထောင် တံခါးလည်းအထူးသဖြင့် လုံခြုံ စွာ ပိတ်

လျက် ၊ ထောင်ကို စောင့် သော သူ

တို့လည်း တံခါး ပြင်မှာ

ရပ် လျက်ရှိကြသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ သည်တွေ့ ပါ၏။ ဖွင့် ပြီး မှ အထဲ ၌အဘယ်သူ ကိုမျှမတွေ့ ပါဟု ကြားလျှောက် ကြ၏။

²⁴ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့် ဗိမာန် တော်မှူး အစ

ရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့သည် ထို

စကား ကို ကြား လျှင်၊ ထိုအမှု သည် အဘယ်သို့ သော အမှု ဖြစ် လိမ့်မည်နည်းဟူ၍တွေးတော ခြင်းရှိကြ၏။²⁵ ထိုအခါလူတစ် ယောက်သည်လာ ၍

ထောင် ထဲမှာ လှောင် ထား သောသူ

တို့သည် ဗိမာန် တော်၌ ရပ် လျက် ၊ လူ

များတို့အား ဆုံးမ

ဩဝါဒပေးကြပါသည်ဟု လျှောက် လေ၏။²⁶ ထိုအခါ ဗိမာန်တော် မှူး သည် မင်း လုလင်တို့နှင့်အတူသွား ပြန်လျှင်၊ မိမိတို့ကို လူ

များတို့သည် ကျောက်ခဲနှင့်ပစ် မည်ကိုစိုးရိမ် သောကြောင့် ၊ တမန် တော် တို့ကို အနိုင် အထက်မ ပြုဘဲ ခေါ်ဆောင် လေ၏။²⁷ ထိုသို့ ခေါ်

ဆောင် ပြီးလျှင်၊ လွတ် အရာရှိတို့ ရှေ့ မှာထား ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း က၊²⁸ ထို နာမ ကို အမှီပြု ၍မ ဆုံးမ မသွန်သင်မည် အကြောင်း ငါ

တို့သည်သင် တို့အား၊ ကျပ်တည်း စွာ စီရင်

မှာထားသည်မ ဟုတ်လော။ ယခု ကြည့် ကြ။ ယေရုရှလင်

မြို့ကို သင် တို့အယူဝါဒ နှင့်

ပြည့် စေသည်ဖြစ်၍ ၊ ငါ တို့အပေါ်သို့ ထို သူ ၏အသွေး ကိုရောက်
စေခြင်းငှာသင်တို့ ကြံစည် ပါသည် တကားဟုမေးမြန်း ပြောဆို ကြ၏။

29 ပေတရု နှင့်

အခြားသော တမန်တော် တို့ကလည်း၊ လူ
၏စကားထက် ဘုရားသခင် ၏ စကားကို နားထောင် သင့် ပါ၏။

30 သင် တို့သည် သစ် တိုင်၌ ဆွဲ ၍ ကွပ်မျက် သော ယေရှု ကို ငါ တို့
ဘိုးဘေး

များ၏ ဘုရားသခင် သည် ထမြောက် စေတော်မူပြီ။ 31 ဣသရေလ
လူတို့အား နောင်တ တရားနှင့် အပြစ် လွတ် ခြင်း အခွင့်ကိုပေး စေ
ခြင်းငှာ၊ ထို

သူကို အစိုးရသောအရှင် အရာ၌၎င်း ၊ ကယ်တင် သော သခင်
အရာ၌၎င်း၊ ဘုရားသခင် ခန့်ထား၍ မိမိ

လက်ျာ လက်တော်နှင့် ချီးမြှင့် တော်မူပြီ။ 32 ထို အကြောင်း အရာ
တို့သည် အမှန်ဖြစ်ကြောင်း ကို ငါ တို့သည် သက်သေခံ ဖြစ် ကြ၏။
ဘုရားသခင် ၏ စကားတော်ကို နားထောင် သော သူ

တို့အား ပေး

သနား တော်မူသော သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်သည်လည်း
သက်သေခံဖြစ်တော်မူသည်ဟု ပြောဆို ကြ၏။ 33 ထိုစကားကိုကြား

လျှင်၊ ထိုသူ

တို့နှလုံးသည် ကွဲပြတ် မတတ်ဖြစ်၍ ၊ တမန်တော် တို့ကို ကွပ်မျက်
ခြင်းငှာအချင်းချင်း တိုင်ပင်ပြောဆိုကြ၏။ 34 ထိုအခါ လူ အပေါင်း

တို့ရှိသေ သောသူ၊ ဂါမလေ့လ အမည်

ရှိသောနိဿရည်း ဆရာ၊ ဖာရိရုံ

တစ် ယောက်သည် လွတ်တော် ပေါ်၌ ထ ၍၊ တမန်တော် တို့ကို ပြင်
သို့ခဏ ထွက်စေပြီးလျှင်၊ 35 ဣသရေလ

လူ တို့၊ ဤ

သူ တို့အား အဘယ်သို့ ပြု မည်အရာ ကို သတိ နှင့်ဆင်ခြင်ကြလော့။

36 အကြောင်းမူကား ၊ အထက် က သုဒ

အမည်ရှိသောသူတစ်ယောက်သည်ထ သဖြင့်၊ ငါ သည်လူ သာမည
မဟုတ်ဟု ဆို

သည်ဖြစ်၍၊ သူ

၌ လူ

လေးရာ မျှလောက် ဆည်းကပ် ကြ၏။ ထိုသူ
 သည် ပျက်စီး ခြင်းသို့
 ရောက် ၍
 သူ့ ကိုယ့်ကြည် သမျှ သော သူတို့သည် ကွဲပြား ပျောက်ပျက်ကြ၏။
 37 ထိုသူနောက်ငွေတော်ခွဲစဉ် ကာလ ၊ ယုဒ
 အမည် ရှိသောဂါလိလဲ
 လူတစ်ယောက်သည်လည်းထ ၍၊ မိမိ
 နောက် သို့လူ များကိုသွေးဆောင် လေ၏။ ထိုသူ
 သည်လည်း ပျက်စီး ခြင်းသို့ရောက်၍ ၊ သူ့
 ကိုယ့်ကြည် သမျှ သောသူတို့သည် ပျောက်လွင့် ကြ၏။ 38 ယခု
 လည်းဤသူ တို့ကို ရှောင်ရှား ၍ အလိုအလျောက် ရှိကြ ပါစေဟု ငါ
 ဆို၏ ။ ဤ
 အကြံဉာဏ်အမှုသည် လူ
 ၏ အကြံ လူ၏အမှု ဖြစ်လျှင်
 ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ 39 ဘုရားသခင် ၏အကြံအမှုဖြစ်
 လျှင်
 သင် တို့သည် မ
 ဖျက်ဆီး နိုင်ကြ။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ အာဏာတော်ကို
 ဆန်သောသူမ ဖြစ် မည်အကြောင်း သတိပြုကြ လော့ဟု ပြောဆို၏။
 40 ထို စကားကို နားထောင် ကြသဖြင့်၊ တမန်တော် တို့ကိုခေါ် ၍ ရိုက်
 နှက် ပြီးမှ၊ ယေရှု ၏နာမ ကို အမှီပြု လျက် မ
 ဟော မပြောမည်အကြောင်း တားမြစ် ထား၍ လွှတ် ကြ ၏။
 41 တမန်တော်တို့သည်လည်း၊ သခင်ယေရှု၏ နာမ
 တော်ကြောင့် မိမိတို့သည် အရှက်ကွဲ ခြင်းကို ခံထိုက် ကြသည်ဟု
 မှတ်တော်မူသောကြောင့် ဝမ်းမြောက် သော စိတ်ရှိ၍ လွှတ်တော် မှ
 ထွက်သွား ကြ၏။ 42 ဗိမာန် တော်၌ ၎င်း ၊ အိမ် ၌၎င်း နေ့တိုင်း အစဉ်
 ဆုံးမ သွန်သင်လျက် ၊ ယေရှု သည်ခရစ်တော် ဖြစ်၏ဟူ၍စေတနာ
 တရားကို မ
 ပြတ် ဟောပြော လျက်နေကြ၏။

6

1 ထို ကာလ ၌ တပည့် တော်တို့သည် များပြား သည် ရှိသော်၊ နေ့
 ရက် အစဉ်အတိုင်းလုပ်ကျွေး သောအခါ ၊ ဟေလေနစ် အမျိုး မှတ်ဆိုး

မ တို့ကို မ

လုပ်မကျွေးဟု

ထိုအမျိုးသားတို့သည် မြည်တမ်း ၍ ဟေဗြဲ

လူတို့ကို အပြစ်တင် ကြ၏။² ထိုအခါ တကျိပ် နှစ်ပါးသော တမန်
တော်တို့သည် တပည့် တော်အပေါင်း တို့ကို ခေါ် ပြီးလျှင်၊ ငါ တို့သည်
ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကိုထား ၍ စားပွဲ ၌လုပ်ကျွေး
မှု ကိုမ ဆောင် သင့်။³ ထိုကြောင့် ညီအစ်ကို တို့၊ ဝိညာဉ် တော်နှင့် ၎င်း၊
ပညာ

နှင့်၎င်းပြည့်စုံ လျက်၊ အသရေ

ရှိသော လူ

ခုနစ် ယောက်တို့ကို သင် တို့တွင် ရှာ ကြလော့။ ဤ

အမှု

ကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှာထိုသူ တို့ကို ငါတို့သည် ခန့်ထား ကြမည်။
⁴ ငါ တို့မူကား ၊ ဆုတောင်း ပဌနာပြုခြင်း၊ နှုတ်ကပတ် တရားတော် ကို
ဟောပြော ခြင်းအမှုတို့ကို အမြဲပြု ၍ နေမည်ဟုဆို ကြ၏။⁵ ထို စကား
ကိုလူအစုအဝေး အပေါင်း တို့သည် နှစ်သက် ကြသဖြင့်၊ ယုံကြည်ခြင်း
နှင့် ၎င်း၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်နှင့်၎င်း ပြည့်စုံ သော သတေဖန်
မှစ၍ ဖိလိပုပု ၊ ပြောခေါ် ၊ နိကနော် ၊ တိမုန် ၊ ပါမေန ၊ ယုဒဘာသာဝင်
သော အနုတိအုတ် မြို့သားနိကောလ တို့ကို ရွေးကောက် ၍ ၊⁶ တမန်
တော် တို့ရှေ့ ၌ ထား

ကြ၏။ တမန်တော်တို့ သည်လည်း ဆုတောင်း ပြီးလျှင်ထိုသူ တို့၏
ခေါင်းပေါ်၌လက် ကို တင် ကြ၏။⁷ ဘုရားသခင် ၏ သာသနာ

တော်သည် တိုးပွား သဖြင့်ယေရုရှလင် မြို့၌

တပည့် တော်တို့သည် အလွန် ပွားများ ၍၊ ယဇ် ပုရောဟိတ်အပေါင်း
တို့သည် ယုံကြည် ခြင်း တရားကို နားထောင် ကြ၏။⁸ သတေဖန် သည်
ကျေးဇူး တော်နှင့် ၎င်း၊ တန်ခိုး တော်နှင့် ၎င်း ပြည့်စုံ သဖြင့်၊ ကြီးစွာ
သောနိမိတ် လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ် သောအမှုတို့ကို လူ

များရှေ့ မှာပြု လေ၏။⁹ ထိုအခါလိဗေရတိန်

အပေါင်းအသင်းဝင်သော သူမှစ၍ ၊ ကုရေနေ

ပြည်သား၊ အာလေဇန်ဒြီ ပြည်သား၊ ကိလိကံ

ပြည်သား၊ အာရှီ

ပြည်သားအချို့ တို့သည် ထ

၍ သတေဖန် နှင့်ငြင်းခုံ ခြင်းကို ပြုစဉ်တွင်၊ ¹⁰ သူဟောပြော ၍သုံးစွဲ
သောပညာ နှင့်

ဝိညာဉ် တော် ကို မ

ခံ မဆီးနိုင် ကြ။ ¹¹ ထိုအခါ ဤသူ သည် မောရှေ ကို၎င်း ၊
ဘုရားသခင် ကို၎င်း လွန်ကျူး ၍ ပြော သည်ကို ငါတို့ကြား ရပါပြီ
ဟု သက်သေခံ မည့်သူ တို့ကို တိတ်ဆိတ် စွာခေါ်၍ ထားကြပြီးလျှင်၊

¹² လူ များကို၎င်း၊ အကြီးအကဲ ၊ ကျမ်းပြု ဆရာတို့ကို၎င်း

နှိုးဆော် ၍ ၊ သတေဖန်ထံသို့လာ သဖြင့် ဘမ်းဆီး ၍ လွတ်တော်
သို့ ပို့ ကြ၏။ ¹³ မမှန် သော သက်သေခံ တို့ကိုခေါ် ၍၊ ဤ

သူ သည် သန်ရှင်း သော အရပ် ဌာနတော်နှင့်

ပညတ် တရားတော်ကို လွန်ကျူး၍ အစဉ်မပြတ် ပြောဆို လျက်နေ
ပါ၏။ ¹⁴ ထိုနာဇရက် မြို့သားယေရှု သည် ဤ

အရပ် ဌာန တော်ကို ဖျက်ဆီး ၍၊ ငါ တို့အား မောရှေအပ်ပေး သော
ထုံးနည်း ဥပဒေကို ပြောင်းလဲ စေမည်ဟု ဤသူ

ဆို သည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ကြား ရပါပြီဟုသက်သေခံ ကြ၏။

¹⁵ လွတ်တော် ၌

ထိုင် လျက်ရှိသောသူ

အပေါင်း

တို့သည် သတေဖန်

ကိုစေ့စေ့ ကြည့်ရှုလျှင် ၊ သူ

၏မျက်နှာ သည် ကောင်းကင် တမန်၏မျက်နှာ ကဲ့သို့ ဖြစ်သည်ဟု
ထင်မှတ် ကြ၏။

7

¹ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းက၊ ဤ

စကားမှန်

သလောဟု မေး သည်ရှိသော်၊ ² သတေဖန်က၊ ညီအစ်ကို အဘ တို့
နားထောင် ကြပါလော့။ ငါ တို့ အဘ

အာဗြဟံ သည်၊ ခါရန် မြို့၌ မ နေ မှီ ၊ မေသောပေါဘာမိ အရပ်၌

ရှိ စဉ်အခါ၊ ဘုန်းကြီး တော်မူသော ဘုရားသခင် သည် ထင်ရှား
တော်မူ၍၊ ³ သင် နေသော ပြည် နှင့်တကွ အမျိုးသား ချင်း များထဲ

က ထွက်

ပြီးလျှင် ၊ ငါပြု လတံ့သော ပြည် သို့ သွား

လော့ဟု အာမြဟံ အား မိန့် တော်မူ၏။ 4 ထိုအခါ အာမြဟံ သည် ခါလဒဲ ပြည် မှ ထွက် ၍ ခါရန် မြို့၌ နေ ၏။ သူ

၏ အဘ
သေ လွန်သည်ရှိသော်၊ ယခု

သင်တို့နေ သော ဤ
ပြည် သို့ ထိုမြို့ မှ ပြောင်း စေတော်မူ၏။ 5 ဤ ပြည်၌

ခြေနင်း ရာကိုမျှ
အမေ့ ပေး တော် မမူ သော်လည်း ၊ သူမှစ၍ သူ ၏သား မြေးတို့
အား ဤ

ပြည်ကိုအပိုင် ပေးတော်မူမည်ဟု သား
တစ်ယောက် မျှ မရှိ မှီဂတိ ထား တော်မူ၏။ 6 သင်၏အမျိုး
အနွယ် သည် သူတစ်ပါး ပိုင်သော ပြည် ၌ ဧည့်သည် ဖြစ် ကြသဖြင့် ၊
သူတစ်ပါးတို့၌ ကျွန် ခံခြင်း၊ နှိပ်စက် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို အနှစ်

လေးရာ ပတ်လုံးခံရကြလိမ့်မည်။ 7 သူ တို့ကို စေခိုင်း သောလူမျိုး
ကိုလည်း ငါ စီရင် မည်။ ထိုနောက်မှ သူတို့သည်ထွက် ၍
ဤ အရပ် ၌

ငါ့ အား ဝတ်ပြု ကြ လိမ့်မည် ဟု ဗျာဒိတ် ထား တော် မူ၏။

8 ဘုရားသခင်သည်လည်း
အရေဖျားလှီး ခြင်းနှင့် ဆိုင်သော ပဋိညာဉ် တရားကို အာမြဟံ အား
ပေး

တော်မူ၏။ ထိုသို့
ဣဇက် ကို ဘွားမြင် ၍
ရှစ် ရက်မြောက်သော နေ့
၌

အရေဖျားလှီး ခြင်းကိုပေးလေ၏။ ဣဇက် သား ယာကုပ် ၊ ယာ
ကုပ် သားများကား၊ အမျိုး၏အဘ တကျိတ် နှစ်ပါးတည်း။ 9 အမျိုး၏
အဘ

တို့သည် လည်း ငြူစူ သောစိတ်ရှိ၍ ၊ ယောသပ် ကို အဲဂုတုတု
ပြည်သို့

ရောင်း လိုက်ကြ၏။ ဘုရားသခင် သည် သူ
ကိုစောင့်မ တော်မူလျက်၊ 10 အလုံးစုံ သော ဒုက္ခ

ဆင်းရဲထဲမှ ကယ်နှုတ် ၍ ၊ အဲဂုတုတု
ပြည်ကို အစိုးရ
သော ဖာရော

ဘုရင်ထံ၌ မျက်နှာ ပွင့်လန်းခြင်းနှင့်
 ပညာ အတတ် ကိုပေး
 တော်မူသဖြင့် ၊ ထိုမင်းကြီးသည် အဲဂုတ္တု
 နိုင်ငံအုပ် အရာ၊ နန်းတော် အုပ်အရာ၌ ယောသပ် ကို ခန့်ထား
 လေ၏။¹¹ ခါနာန် ပြည်နှင့် အဲဂုတ္တု ပြည် တရှောက် လုံး၌ အစာ
 ခေါင်းပါးခြင်း၊ ကြီးစွာ သောဆင်းရဲ ခြင်းရှိ၍ ငါ တို့ အဘ
 များ၌ စားစရာ
 ကုန် သောအခါ ၊ အဲဂုတ္တု
 ပြည်မှာ
 ဆန် စပါးရှိ သည်ဟု ယာကုပ် သည်ကြား လျှင် ၊¹² ငါ တို့အဘ များ
 ကို ပဌမ
 အကြိမ်တွင် စေလွှတ် လေ၏။¹³ ဒုတိယ အကြိမ်တွင်
 ယောသပ် သည် မိမိ
 ညီအစ်ကို တို့အား မိမိအကြောင်းကို ဘော်ပြ ၍ ၊ ဖာရော
 ဘုရင်သည် ယောသပ် ၏ အမျိုး ကို သိ တော်မူ၏။¹⁴ ထိုအခါ
 ယောသပ် သည်စေလွှတ် ၍ မိမိ
 အဘ
 ယာကုပ် နှင့် တကွအရေအတွက် အားဖြင့် ခုနစ်ကျိပ် ငါး ယောက်
 သော မိမိအမျိုးသား ချင်းအပေါင်း တို့ကို ခေါ်ပင့် လေ၏။¹⁵ ယာ
 ကုပ် သည်လည်း အဲဂုတ္တု
 ပြည်သို့ သွား ၍ ကိုယ်တိုင်မှစသောငါ တို့အဘ များသည် သေ လွန်
 ကြ၏။¹⁶ ထိုသူတို့ကိုလည်း
 ရှေ့ခင် မြို့သို့ ပို့ဆောင် သဖြင့်၊ ရှေ့ခင် ၏အဘ ဖြစ်သောဟာမော်
 ၏ သား
 တို့အား အဘိုး
 ငွေ ကိုပေး၍ဝယ် ပြီဖြစ်သော သင်္ချိုင်း တွင်း၌
 ထား ကြ၏။¹⁷ အာဗြဟံ အား ဘုရားသခင် ဓိဋ္ဌဌာန် တော်မူသော
 ဂတိ
 တော်၏ အချိန် ရောက် လှသောအခါ ၊¹⁸ ထိုလူမျိုး သည် အဲဂုတ္တု
 တု
 ပြည်၌
 တိုးပွား ၍ ၊ ယောသပ် ကိုမ သိ
 မကျွမ်းသော မင်းကြီး တစ်ပါး

ပေါ်လာ သည်တိုင်အောင် များပြား ကြလေ၏။¹⁹ ထိုမင်းကြီး သည် ငါ တို့အဆွေအမျိုး ကို ပရိယာယ် ပြုသဖြင့်၊ သူငယ် များကိုအသက် မ ရှင်စေခြင်းငှာ ပစ် ထားရမည်အကြောင်း ငါ တို့ အဘ

များကို ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်လေ၏။²⁰ ထို အခါ အလွန်အဆင်းလှ သော မောရှေ ကို ဘွားမြင် လျှင်၊ သုံး

လ ပတ်လုံးအဘ ၏ အိမ် တွင် ကျွေးမွေး ကြ၏။²¹ နောက်မှပစ် ထားသည်ရှိသော်၊ ဖာရော

ဘုရင် သမီး

တော်သည် ကောက်ယူ ၍

မိမိ သား အရာ၌ မွေးစား လေ၏။²² မောရှေ သည်လည်းအဲဂုတုတု အတတ် ၊ ပညာ အလုံးစုံ

တို့ကို သင် ၍၊ နှုတ် သတ္တိ ၊ လက် သတ္တိရှိ ၏။²³ အသက် လေး ဆယ်စေ့ သောအခါ ကူသရေလ

အမျိုးသား ဖြစ်သော မိမိ

ညီအစ်ကို တို့ ကို အကြည့်အရှု သွား မည် ဟု အကြံ ရှိ၏။²⁴ အမျိုးသားချင်းတစ် ယောက်သည် ညှဉ်းဆဲ ခံရသည်ကို မြင် လျှင်

သူ့ဘက်ကနေ၍အဲဂုတုတု လူကို ကွပ်မျက် သဖြင့်၊ ထိုညှဉ်းဆဲ ခံရ သောသူ အား အနိုင် ပေး လေ ၏။²⁵ ဘုရားသခင် သည် ဤသူ လက် ဖြင့်

ငါ တို့ကို ကယ်နှုတ် တော်မူမည် အရာကို ညီအစ်ကို တို့သည် နားလည် လိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ် သော်လည်း ၊ ထိုသူတို့သည် နား

မ လည်ဘဲနေကြ၏။²⁶ နက်ဖြန် နေ့ ၌

အချင်းချင်းခိုက်ရန် ပြုကြသော သူ

တို့ရှိရာသို့ သွား ၍ ၊ အချင်းလူ တို့၊ ညီအစ်ကို ချင်းဖြစ် လျက်နှင့် အဘယ်ကြောင့် တစ် ယောက်ကိုတစ်ယောက်ညှဉ်းဆဲ ကြသနည်းဟု

ဆို

၍ ရန်ငြိမ်း ရာသို့ သွေးဆောင် သည်ရှိသော်၊²⁷ အိမ်နီးချင်း ကို ညှဉ်းဆဲ သောသူ က၊ အဘယ်သူ သည် သင့် ကို ငါ တို့အပေါ်မှာ

အကဲအမှုး

တရားသူကြီး အရာ၌ ခန့်ထား သနည်း။²⁸ မနေ့ ကအဲဂုတုတု လူကို သတ် သကဲ့သို့ ငါ့ ကိုသတ်

လို သလောဟု ဆို

လျက် မောရှေ ကိုယ်ပင် ၎င်း။²⁹ ထို စကား ကိုကြားလျှင် ၊ မောရှေ သည် ပြေး ၍

မိဒျန် ပြည် ၌
ညွှတ်သည် ဖြစ် လျက်နေသည်တွင်
သား နှစ်

ယောက်ကိုမြင် လေ၏။³⁰ အနှစ် လေးဆယ် လွန်သောအခါ ၊ သိနာ
တောင်
ခြေရင်း တော
တွင် ၊ မီး

လောင် သောချုံ ၌

ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန် ထင်ရှား ၎င်း။³¹ ထိုရှုပါရုံ ကို
မြင် သောအခါ မောရှေ သည် အံ့ဩ

၍စေ့စေ့ကြည့်ရှု ခြင်းငှာအနားသို့ချဉ်းကပ် လျှင်၊³² ငါ ကား သင့်
ဘိုးဘေး တို့၏ဘုရား ၊ အာဗြဟံ ၎င်း ဘုရား

၊ ဣဇာက် ၎င်းဘုရား၊ ယာကုပ် ၎င်းဘုရားဖြစ်၏ ဟုထာဝရ
ဘုရား၏ ဗျာဒိတ် တော်အသံ ထွက် တော်မူ၏။ ထိုအခါ မောရှေ
သည် တုန်လှုပ် လျက် စေ့စေ့မ

ကြည့် ဝံ့ ။³³ ထာဝရ ဘုရားကလည်း၊ သင် ၎င်းခြေနင်း ကို ချွတ်
လော့။ သင်နင်း

သောအရပ် ကား သန့်ရှင်း သောမြေ

ဖြစ် ၎င်း။³⁴ အဲဂုတ္တု ပြည်၌ ရှိသော ငါ ၎င်းလူ တို့သည် ခံရသော
ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကို ငါစေ့စေ့မြင် ခဲ့ပြီ။ သူ

တို့ညည်းတွား မြည်တမ်းသောအသံကိုလည်း
ငါကြား ခဲ့ပြီ။ သူ

တို့ကို ကယ်နှုတ် ခြင်းငှာငါဆင်းလာ ပြီ။ ယခု
သွား လော့။ သင့် ကို အဲဂုတ္တု

ပြည်သို့ ငါစေ့စေ့ မည်ဟု ဗျာဒိတ် တော်ရှိ၏။³⁵ အဘယ်သူ သည်
သင့် ကို အကဲအမှူး တရားသူကြီး အရာ၌ ခန့်ထား သနည်းဟူ၍အငြင်း
အပယ် ခံရသော ထို

မောရှေ ကို အကဲအမှူး ၊ ကယ်လွှတ် သောသူ
ဖြစ်စေခြင်းငှာ၊ ဘုရားသခင် သည်ချုံ ၌

ထင်ရှား သော ကောင်းကင်တမန် အားဖြင့် စေခန့် တော်မူ၏။³⁶ ထိုသူ သည် ကုသရေလ

အမျိုးသားတို့ကို နှုတ်ဆောင် ၍ အနှစ်
လေးဆယ် ပတ်လုံးအဲဂုတုတု ပြည် ၌ ၎င်း၊ ဧဒို
ပင်လယ် ၌ ၎င်း၊ တော

၌ ၎င်း၊ နိမိတ် လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ် သောအမှုတို့ကိုပြု လေ၏။
³⁷ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်တို့အမျိုးသား
ချင်းတို့အထဲ ၌ ငါ နှင့်တူ သော ပရောဖက် တစ်ပါးကို သင်တို့ အ
ဘို့ ပေါ်ထွန်း စေတော်မူမည်။ ထိုပရောဖက်၏ စကားကိုနားထောင်ရ
ကြမည်ဟု ကုသရေလ

အမျိုးသား တို့အားပြောဆို သောသူ ကား အခြားသူမဟုတ်၊ ထို
မောရှေ ပင်ဖြစ် သတည်း။³⁸ ထို သူ သည် တော
တွင် ရှိ သော အစည်းအဝေး ၌
၎င်း၊ သိနာ

တောင် ပေါ်မှာ သူ့ ကိုနှုတ်ဆက် သော ကောင်းကင်တမန် နှင့် ၎င်း၊
ငါ တို့ အဘ

များနှင့် ၎င်းရှိ ၏။ ထိုသူ

သည် ငါ တို့အား အပ်ပေး ခြင်းငှာအသက် ရှင်စေသော ဗျာဒိတ်
တော်ကိုခံ လေ၏။³⁹ ထိုသူ ၏စကားကိုငါ တို့အဘ များသည် နား
မ ထောင်လို ဘဲလျက် ပယ် ၍၊⁴⁰ ငါ တို့ရှေ့ မှာ သွားရသော ဘုရား
တို့ကို ငါ တို့အဘို့လုပ် ပါ။ ငါ တို့ကို အဲဂုတုတု
ပြည် မှ

နှုတ်ဆောင် ခဲ့သောထို မောရှေ ၌
အဘယ်သို့ ဖြစ် သည်ကို ငါတို့မ သိ ဟု အဲဂုတုတု
ပြည်သို့

ပြန် ချင်သောစိတ် နှင့်
အာရုန် ကို ပြောဆို ကြ၏။⁴¹ ထို နေ့ရက် ကာလ၌
နွားသငယ် ကို လုပ်၍

ထိုရုပ်တု အား ယဇ်ပူဇော် သဖြင့်
မိမိ တို့လက် နှင့် လုပ် သော အရာ၌
ပင် ပျော်မွေ့ ကြ၏။ အနာဂတ္တိ
ကျမ်း ၌

လာ သည် ကား ၊ ⁴² အိုကူသရေလ အမျိုး ၊ သင်တို့သည် စီရင်သော တိရစ္ဆာန် နှင့်

ယဇ် များကိုတော ဌ်

အနှစ် လေးဆယ်ပတ်လုံးငါ့ အား ပူဇော် ကြသလော။ ⁴³ သင် တို့သည် မောလုပ် ၏တဲ နှင့် သင် တို့ဘုရား

ရင်ဖန် ၏ ကြယ် တည်းဟူသောကိုးကွယ် ဘို့ရာမိမိ

တို့လုပ် သော ပုံ

တို့ကို ဆောင်ရွက် ကြပြီ တကား။ ထိုကြောင့်

ငါသည် သင် တို့ကို ဗာဗုလုန် မြို့ တစ်ဘက် သို့ ဆောင်သွား မည် ဟု ကျမ်းလာရှိသည်နှင့်အညီ၊ ဘုရားသခင် သည် မျက်နှာတော်ကိုလွဲ ၍ ၊ ကောင်းကင် တန်ဆာ များတို့အား ဝတ်ပြု စေခြင်းငှာထိုသူ တို့ကို စွန့်ပစ် ထားတော်မူ၏။ ⁴⁴ မောရှေမြင် ရသောပုံ နှင့်အညီ ၊ သက်သေခံ တော်မူချက် ဌာပနာ ရာတဲတော်ကို လုပ် ရမည်အကြောင်း အမိန့် တော် ရှိသောသူ မှာထား တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ထိုတဲ

တော်သည် တော

တွင်

ငါ တို့အဘ များ၌ ရှိ ၏။ ⁴⁵ နောက်ကျ သော ငါ တို့အဘ များသည် ထိုတဲ တော်ကို တစ်ပါး အမျိုးသားတို့ ပိုင် သော မြေထဲသို့ ယောရှု နှင့် အတူ ဆောင်သွင်း ကြ၏။ ထို

တစ်ပါး အမျိုးသားတို့ကို ဘုရားသခင် သည် ဒါဝိဒ် မင်းလက်ထက် တိုင်အောင် ငါ တို့အဘ များထံမှ နှင်ထုတ် တော်မူ၏။ ⁴⁶ ထို ဒါဝိဒ် သည် ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်ကို ခံရ

၍၊ ယာကုပ် ၏ ဘုရားသခင်ကျိန်းဝပ် တော်မူဘို့ရာအရပ် ကို တွေ့ ခြင်းငှာတောင့်တ ၏။ ⁴⁷ ရှောလမုန် သည်လည်း ဗိမာန် တော်ကို တည်ဆောက် ရ၏။ ⁴⁸ သို့သော်လည်း ကောင်းကင် ဘုံသည် ငါ့ ပလ္လင် ဖြစ်၏။ ⁴⁹ မြေကြီး သည် ငါ့ ခြေ တင်ရာခုံ ဖြစ်၏။ အဘယ်သို့ သော ဗိမာန်

ကိုငါ့ အဘို့ တည်ဆောက် ကြမည်နည်း။ အဘယ် အရပ်သည် ငါ့ ကျိန်းဝပ် ရာအရပ် ဖြစ်မည်နည်း။ ⁵⁰ ငါ့ လက် သည် ဤ

အရာအလုံးစုံ တို့ကို ဖန်ဆင်း သည် မ

ဟုတ်လောဟု ထာဝရ

ဘုရား၏ ဗျာဒိတ် တော်အချက်ကို ပရောဖက် ပြန်ကြား သည်နှင့်

အညီ ၊ အမြင့်ဆုံး သော ဘုရားသည် လူတို့ လက်ဖြင့် လုပ်သောဗိမာန်
၌

ကျိန်းဝပ် တော်မူသည်မ ဟုတ်။⁵¹ လည်ပင်း ခိုင်မာ၍

နှလုံး ဖြင့်၎င်း ၊ နား

ဖြင့်၎င်း အရေဖျားလှီး ခြင်းကို မခံသောလူတို့၊ သင် တို့သည်
သန်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်ကို အစဉ်မပြတ် ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုလေ့
ရှိကြ၏။ သင် တို့ဘိုးဘေး များ၏ အလေ့နှင့် သင် တို့အလေ့တူ ၏။

⁵² သင် တို့ဘိုးဘေး များသည် အဘယ် ပရောဖက် ကို မျှ မ

ညှဉ်းဆဲ ဘဲ နေသနည်း။ ဖြောင့်မတ် သောသူ ကြွလာ တော် မူ
မည်အကြောင်း အရာကို ဟောပြော

ပြည့်စုံသော သူ
တို့ကို ကွပ်မျက် ကြ၏။ ထို
ဖြောင့်မတ်သောသူကိုပင် ယခု
လည်း သင်တို့သည် အပ်နှံ ၍

အသေသတ် ကြပြီ။⁵³ သင် တို့သည် ကောင်းကင် တမန်များ
ခင်းကျင်း သော အားဖြင့် ပညတ် တရားတော်ကို ခံရ

သော်လည်းမ စောင့် မရှောက်ကြဟု သတေဖန် မြွက်ဆို ၏။⁵⁴ ထို
စကားကိုကြား လျှင် နှလုံး ကွဲပြတ် မတတ်ဖြစ်၍၊ သတေဖန် ၌

အံ့သွား ခဲကြိတ် ခြင်းကို ပြုကြလေ၏။⁵⁵ သူသည်လည်း သန်ရှင်း
သော ဝိညာဉ် တော်နှင့် ပြည့် သဖြင့်၊ ကောင်းကင် သို့

စေ့စေ့ ကြည့်မျှော်၍ ဘုရားသခင် ၏ ဘုန်း တော် ကို ၎င်း၊
ဘုရားသခင် ၏ လက်ျာ တော်ဘက်၌

ယေရှု ရုပ် နေသည်ကို၎င်း မြင် လျှင်၊⁵⁶ ကြည့် ပါ။ ကောင်းကင် ဖွင့်
လှစ် သည်ကို ၎င်း၊ လူ

သား သည် ဘုရားသခင် ၏လက်ျာ တော်ဘက်၌

ရုပ် နေသည်ကို၎င်း၊ ငါမြင် သည်ဟုဆို ၏။⁵⁷ ထိုသူ တို့သည် ပြင်း
စွာ သော အသံ

နှင့် ဟစ်ကြော် ၍
နား ကိုပိတ်ဆို့ လျက် သူ

ဆီသို့ ညီညွတ် စွာ တဟုန်တည်း ပြေး၍ ၊⁵⁸ မြို့ ပြင် သို့နှင့်ထုတ်
ပြီးမှ ကျောက်ခဲ နှင့်ပစ်ကြ၏။ သက်သေခံ တို့သည်လည်း

မိမိ တို့အဝတ် ကို ရှောလု

အမည် ရှိသော လုလင် ဧါခြေ ရင်း ၌
 ထား ကြ၏။⁵⁹ ကျောက်ခဲ နှင့်ပစ်ကြစဉ် သတေဖန် သည် ပဌနာပြု
 လျက်၊ သခင် ယေရှု ၊ အကျွန်ုပ် ဧါဝိညာဉ် ကို သိမ်းယူ တော်မူပါဟု
 လျှောက်ဆို ၏။⁶⁰ ဒူး ထောက် လျက်၊ သခင် ၊ ဤ
 သူ တို့ပြုသော ဒုစရိုက် အပြစ်ကို မှတ်တော်မ မှုပါနှင့်ဟု ကြီး သော
 အသံ
 နှင့် ကြွေးကြော် ပြီးမှ ကျိန်းစက် လေ၏။

8

1 သူ့ ကိုကွပ်မျက် သောအမှုကိုရှောလု သည်လည်း ဝန်ခံ လျက်ရှိ
 ၏။ထိုအခါ ယေရှုရှလင် မြို့၌
 ရှိသော အသင်းတော် သည် ပြင်းစွာ သောညဉ်းဆဲ ခြင်းကိုခံရသဖြင့်
 တမန်တော် တို့မှတပါး

သင်းဝင်သူအပေါင်း တို့သည် ယုဒ

ပြည်၊ ရှုမာရီ ပြည် အရပ်ရပ် တို့၌ အနှံ့အပြား ကွဲပြား ကြ၏။

2 တရားကိုရိုသေ သောသူ တို့သည် သတေဖန် ကို သင်္ဂြိုဟ် ၍

ပြင်းစွာ သောငိုကြွေး မြည်တမ်းခြင်းကို ပြု ကြ၏။³ ရှောလု သည်
 အသင်းတော် ကိုဖျက်ဆီး လေ၏။ အိမ် များသို့ ဝင် ပြီးလျှင်ယောက်ျား
 မိန်းမ တို့ကို ဆွဲငင် ၍ ထောင် ထဲ၌ လှောင် ထားတတ်၏။⁴ ထိုကြောင့်

အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြား သော သူ

တို့သည် လှည့်လည် ၍ နှုတ်ကပတ် တော်တည်းဟူသောစေဂေလိ
 တရားကို ဟောပြော ကြ၏။⁵ ဖိလိပုပု သည်လည်း၊ ရှုမာရီ မြို့ သို့
 သွား ၍ ခရစ်တော် ၏ အကြောင်းကိုဟော လေ၏။⁶ လူ အစုအဝေး
 တို့သည်ကြား ၍

ဖိလိပုပု ပြု သော နိမိတ် လက္ခဏာတို့ကို မြင် သောအခါ၊
 သူ၏စကား

ကို တစ် ညီတစ်ညွတ်တည်း နားထောင် ကြ ၏။⁷ အကြောင်းမူကား
 ၊ နတ် ဆိုး စွဲ သော သူ

များတို့၏ အထဲမှ နတ်ဆိုးတို့သည် ပြင်းစွာ သော အသံ

နှင့် အော်ဟစ် လျက်ထွက်သွား ကြ၏။ ကိုယ် မလှုပ်နိုင်သောသူ၊
 ခြေမစွမ်း သောသူအများ တို့သည်လည်း ပကတိ အဖြစ် သို့ရောက်
 ကြ၏။⁸ ထို မြို့သူ မြို့သားတို့သည် အလွန် ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိ
 ကြ၏။⁹ ရှိမုန် အမည် ရှိသော သူ

တစ် ယောက်သည်၊ ထိုမြို့ ၌ နတ် ဝိဇ္ဇာအတတ်နှင့် ပြုပြင်၍၊ ငါ
သည်ထူးဆန်း သော သူ

ဖြစ် သည်ဟုဆို လျက်၊ ရှုမာရီ အမျိုးသား တို့ကို မိန်းမော တွေဝေ
စေခြင်းငှာပြု၏။¹⁰ လူကြီး လူငယ် ရှိသမျှတို့က လည်း၊ ဤသူ

သည် ဘုရားသခင် ၏ မဟာ
တန်ခိုး တော်ဖြစ် သည်ဟု ဆို
လျက် ထိုသူ

၌ဆည်းကပ် ကြ၏။¹¹ ဆည်းကပ် သည်အကြောင်း ကား၊ သူ
တို့ကို မိန်းမော တွေဝေစေခြင်းငှာထိုသူသည် နတ် ဝိဇ္ဇာအတတ်

အားဖြင့် ကြာမြင့် စွာပြုလျက်နေ၏။¹² ဖိလိပုပု သည် ဘုရားသခင်
၏နိုင်ငံ တော်၌၎င်း၊ ယေရှု ခရစ် ၏ နာမ

တော်နှင့် ၎င်း စပ်ဆိုင် သော ဧဝဂေလိ

တရားကို ဟောပြော၍ ထိုသူ

တို့သည် ယုံကြည် သောအခါ ၊ ယောက်ျား မိန်းမ တို့သည် ဗတုတိဇံ
ကို ခံကြ၏။¹³ ရှိမုန် သည်လည်း

ကိုယ်တိုင် ယုံကြည် သည်ဖြစ်၍ ဗတုတိဇံ ကို ခံပြီးမှ ဖိလိပုပု
ထံ၌မှီဝဲ ဆည်းကပ်သဖြင့်၊ ထူးဆန်းသော တန်ခိုး ကြီး သော နိမိတ်

လက္ခဏာများကို မြင် ၍

မိန်းမော တွေဝေလျက်ရှိ လေ၏။¹⁴ ရှုမာရီ မြို့သားတို့သည်
ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို ခံယူ

ကြပြီဟု ယေရုရှလင် မြို့၌

ရှိသော တမန်တော် တို့သည် သိတင်း ကြား လျှင် ၊ ပေတရု

နှင့် ယောဟန် တို့ကို စေလွှတ် ကြ၏။¹⁵ ထိုမြို့သူမြို့သားတို့သည်
သခင် ယေရှု ၏နာမ ၌

ဗတုတိဇံ ကို ခံရုံ မျှသာ ရှိ သဖြင့် ၊¹⁶ တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူ
အပေါ် ၌သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ်တော်သည် သက်ရောက် တော် မ

မူသေးသည် ဖြစ်၍၊ တမန်တော်တို့သည် ရောက်ကြလျှင်၊ ဝိညာဉ်
တော် ကိုခံရ

မည်အကြောင်း

ထိုမြို့သူမြို့သားတို့ အဘို့

ဆုတောင်း ၍၊¹⁷ ထိုသူ တို့အပေါ် ၌လက် ကိုတင် သောအားဖြင့်သူ

တို့သည် သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်ကိုခံရ ကြ၏။¹⁸ တမန်တော် တို့

လက် ကိုတင် သောအားဖြင့် သန်ရှင်းသော ဝိညာဉ် တော်သက်ရောက်
သည်ကို ရှိမှန် မြင် လျှင်၊ ငွေ ကိုယူဆောင် ခဲ့၍၊ ¹⁹ အကျွန်ုပ် ၏ လက်
တင် ခြင်းကိုခံရသောသူ သည် သန်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်ကိုခံ စေ
မည်အကြောင်း

အကျွန်ုပ် အား အခွင့် ပေး ပါဟု တောင်း သော်၊ ²⁰ ပေတရု က၊
ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော်ကို ငွေ နှင့်ဝယ်ယူ မည် ဟု အကြံရှိ
သောကြောင့် ၊ သင် နှင့်တကွ သင် ၏ ငွေ သည်ပျက်စီး ခြင်းသို့

ရောက် ပါစေ။ ²¹ သင် သည်ဤ အမှုအရာ နှင့်

မ ဆက်ဆံ သော သူဖြစ် ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် ၏စိတ် နှလုံး
သည် ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ ဖြောင့်မတ် ခြင်းမ ရှိ ။ ²² ထိုကြောင့်
သင် ၌ ယခု

ဆိုးညစ် သောအမှု ကို နောင်တရ လော့။ သင် ၏စိတ် နှလုံး၌ကြံစည်
ခြင်းအပြစ်ကို လွတ်ကောင်း လွတ် လိမ့်မည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင် ကို
တောင်းပန် လော့။ ²³ သင် သည်ခါး စွာသောသည်းခြေ စွဲသည်ဖြစ်၍
၊ ဒုစရိုက် အနှောင်အဖွဲ့ နှင့်မလွတ်ကြောင်းကို ငါသိမြင်

သည်ဟုဆို ၏။ ²⁴ ရှိမှန် ကလည်း၊ မိန့် တော်မူသောအရာ

တစ်စုံတစ်ခု မျှ အကျွန်ုပ် အပေါ်သို့ မရောက် ပါမည် အကြောင်း ၊
ထာဝရ

ဘုရားကို ကျွန်ုပ် အဘို့

အလိုငှာ ဆုတောင်း တော်မူကြပါဟု ပြန်ပြော ၏။ ²⁵ တမန်တော်
တို့သည် သက်သေခံ ၍

သခင်ဘုရား

၏နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကိုဟော ပြီးမှ၊ ယေရုရှလင် မြို့ သို့
ပြန်သွား ရာ၊ ရှုမာရိ ရွာ များ တို့၌လည်း

ဝေဂေလိတရားကို ဟောပြော ကြ၏။ ²⁶ တဖန်

ထာဝရ ဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်

သည် ဖိလိပုပု

အား ၊ သင်ထ ၍

ယေရုရှလင် မြို့မှ

ဂါဇ မြို့ သို့

သွား ရာ တော

လမ်း တွင်

တောင် မျက်နှာသို့ သွား လော့ ဟု ဆို
 သည်အတိုင်း ၊ ဖိလိပ္ပုသည်ထ ဤ
 သွား လေ၏။ ²⁷ ထိုအခါ အဲသယောပိ
 ပြည်ကိုအစိုးရ သော မိဖုရား
 ကနဒက် ထံ၌ဘုန်းကြီးသောအမတ်ဖြစ်၍၊ ဘဏ္ဍာ
 တော်ရှိသမျှ ကို အုပ်စိုး ရသော အဲသယောပိ
 ပြည်သားတစ်ယောက်သည် ကိုးကွယ် ခြင်းငှာယေရုရှလင်
 မြို့ သို့
 သွား ၍၊ ²⁸ ပြန် စဉ်တွင် မိမိ
 ရထား ပေါ်၌ ထိုင် လျက် ပရောဖက် ဟေရှာယ ၏ ကျမ်းစာကိုဖတ်
 လေ၏။ ²⁹ ဝိညာဉ် တော်ကလည်း၊ ထို
 ရထား သို့ ချဉ်းကပ် ၍
 မှီဝဲ လော့ဟု ဖိလိပ္ပု
 အား ဗျာဒိတ် ပေးတော်မူသဖြင့်၊ ³⁰ ဖိလိပ္ပု သည် ရထားသို့ပြေး ၍
 ပရောဖက်
 ဟေရှာယ ၏ ကျမ်းစာ၌ ဘတ် သည်ကိုကြား လျှင်၊ ဘတ် သော
 အရာ ကို နားလည် ပါ၏ လော့ဟု မေးမြန်း ၏။ ³¹ ထိုအမတ်ကလည်း၊
 သွန်သင် ပဲ့ပြင်သော သူ
 မ ရှိလျှင်
 အဘယ်သို့ နားလည်နိုင် မည်နည်းဟု ဆို
 ပြီးမှ မိမိ နှင့်အတူ ဖိလိပ္ပု တက် ၍ထိုင် နေ ပါမည်အကြောင်း
 တောင်းပန် ၏။ ³² ကျမ်းစာ ၌ ဘတ် သောအချက် ဟူမူကား၊ အသေ
 သတ် ခြင်းငှာ ဆောင်သွားသော သိုး
 ကဲ့သို့ သူ့ကို ဆောင်သွား ၍ ၊ သိုးသငယ် သည် အမွေးညှပ် သောသူ
 ရှေ့ မှာ မ
 မြည်ဘဲ နေသကဲ့သို့
 သူ သည်နှုတ် ကိုမ ဖွင့် ဘဲနေ၏။ ³³ နိမ့်ချ ခြင်းကိုခံစဉ်တွင်
 သူတစ်ပါးတို့သည် ထိုသူ
 ကို မတရား
 သဖြင့်စီရင် ကြ၏။ ထိုသူ
 ၏အသက် ကို မြေကြီး ကသိမ်းရုပ် သည်ဖြစ်၍ ၊ သူ
 ၏အမျိုးအနွယ် ကို အဘယ်သူ ပြည့်နှံ မည်နည်းဟု ကျမ်းစာလာ

သတည်း။³⁴ ထိုအမတ်ကလည်း၊ ပရောဖက် သည် အဘယ်သူ ကို ရည်မှတ် ၍ ဤသို့

ဆို ပါသနည်း။ ကိုယ် ကိုတည်း ဆိုလို

သလော။ သူတစ်ပါး ကိုတည်း ဆိုလို

သလောဟု တောင်းပန် လျက်၊³⁵ ဖိလိပ္ပု အား မေးမြန်း လျှင်၊ ဖိလိပ္ပု

သည် မိမိ

နှုတ် ကိုဖွင့် ၍ ထို

ကျမ်းစာချက်ကို အစွဲပြုလျက်၊ ယေရှု ၏အကြောင်းတည်းဟူသော ဧဝဂေလိ တရားကို ဟောလေ၏။³⁶ ထိုသို့ လမ်း ဌ်သွား ကြစဉ် ရေ

ရှိရာသို့ ရောက် ၍၊ အမတ် ကလည်း ဤအရပ်တွင်ရေ ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ် ကို ဗတုတိဇံ

မခံစေခြင်းငှာမည်သည့် အကြောင်းဆီးထား ပါသနည်းဟု ပြောဆို လျှင် ၊³⁷ ဖိလိပ္ပုက၊ သင်သည် စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်

လျှင် ခံရသည် ဟုဆိုလေ၏။ အမတ်ကလည်း၊ ယေရှုခရစ်သည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို အကျွန်ုပ်ယုံကြည်

ပါသည်ဟု ဝန်ခံ၍၊³⁸ ရထား ကိုရပ် စေခြင်းငှာစီရင် ပြီးမှ ၊ ဖိလိပ္ပု

သည် ထိုအမတ် နှင့်တကွ ရေ ထဲသို့ ဆင်း ၍

ဗတုတိဇံ ကိုပေး၏။³⁹ ရေ ထဲက တက် ကြလျှင် ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ဝိညာဉ် တော်သည် ဖိလိပ္ပု

ကိုဆောင်ယူ တော်မူ၍ ၊ အမတ် သည် ဖိလိပ္ပု

ကို နောက်တဖန်မ တွေ့ မမြင်ရ။ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာခြင်းနှင့် မိမိ

သွားရသောလမ်း ကို သွား လေ၏။⁴⁰ ဖိလိပ္ပု သည်လည်း

အာဇုတ် မြို့၌

ပေါ်လာ၍၊ ထိုမြို့မှကဲသရိ မြို့တိုင်အောင်မြို့ ရှာ အစဉ်အတိုင်း ရှောက်သွား ၍ ဧဝဂေလိ တရားကို ဟောလေ၏။

9

¹ ရှောလု သည်ကား၊ သခင်ဘုရား ၏ တပည့် တော်တို့တစ်ဘက်၌ ခြိမ်းချောက် ၍၊ အသေ

သတ်ခြင်းငှာ ပြင်းစွာ အသက်ရှူ သဖြင့်၊² ထိုဘာသာ ဝင်သော ယောက်ျား မိန်းမ တို့ကို တွေ့ လျှင်၊ ချည်နှောင် ၍ ယေရုရှလင် မြို့

သို့

ပို့ဆောင် ရမည်အကြောင်း၊ ဒမာသက် မြို့၌ ရှိသော တရားစရပ်မှူး တို့ထံသို့ မှာစာ ကိုပေးပါဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းထံ၌ဝင် ၍ တောင်း ပြီးမှ၊ ³ သွား ၍

ဒမာသက် မြို့အနီး သို့ရောက် သောအခါ၊ ကောင်းကင် ထဲက အလင်း သည် သူ့

ပတ်လည်၍ ရုတ်ခနဲ ထွန်းတောက် လေ၏။ ⁴ ရှောလုသည် မြေ ပေါ် မှာ လဲ ၍ နေစဉ်၊ ရှောလု ၊ ရှောလု ၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ ကိုညှဉ်းဆဲ သနည်းဟု မိမိ

အား ပြော သောစကား သံကို ကြား လျှင်၊ ⁵ သခင် ၊ ကိုယ်တော် သည် အဘယ်သူ နည်းဟု မေးလျှောက် ၏။ သခင်ဘုရားကလည်း၊ ငါ ကား သင်

ညှဉ်းဆဲ သော ယေရှု ဖြစ် သတည်း။ ⁶ သို့သော်လည်း ထ ၍ မြို့ သို့ ဝင် လော့။ သင် ပြု

ရမည်အမှုကို ပြော လိမ့်မည်ဟုမိန့် တော်မူ၏။ ⁷ ရှောလု နှင့်အတူ သွား သောသူ တို့သည် အသံ

ကိုကြား ရုံမျှသာရှိ၍၊ အဘယ်သူ ကိုမျှမမြင် ဘဲ မိန်းမော တွေဝေ လျက်ရပ် နေကြ၏။ ⁸ ရှောလု သည်လည်းမြေ မှ ထ ၍

မျက်စိ ကိုဖွင့် သော်လည်းအဘယ်သူ ကိုမျှမမြင် နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ သူ ၏လက်ကို ဆွဲလျက် ဒမာသက်

မြို့သို့ ပို့ဆောင် ကြ၏။ ⁹ သုံး ရက် ပတ်လုံးမျက်စိမ မြင် ၊ မ စား မ သောက်

ဘဲနေ လေ၏။ ¹⁰ ထိုအခါ အာနနိ အမည် ရှိသော တပည့် တော်တစ် ယောက်သည် ဒမာသက် မြို့၌ ရှိ ၏။ ထိုသူ

ကို သခင် ဘုရားသည် ဗျာဒိတ် တော်အားဖြင့် ၊ အာနနိ

ဟူ၍ခေါ်တော်မူလျှင်၊ အာနနိက၊ သခင် ဘုရား အကျွန်ုပ် ရှိ ပါသည်

ဟုလျှောက် ၏။ ¹¹ သခင် ဘုရားကလည်း ၊ သင်သည်ထ ၍ လမ်း ပြောင့် အမည် ရှိသော လမ်း သို့ သွား လော့။ ရှောလု

အမည် ရှိသောတာရှု မြို့သားကို ယုဒ ၏ အိမ် ၌ ရှာဖွေ လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူသည် ဆုတောင်း

လျက်နေ၏။ ¹² မိမိမျက်စိကို မြင်ပြန်စေခြင်းငှာအာနနိ အမည် ရှိ သော

သူ

သည် ဝင်၍ ၊ မိမိ

အပေါ်၌ လက် တင် သည်ကို ဗျာဒိတ် တော်အားဖြင့် မြင် လေပြီ ဟု မိန့်တော်မူ၏။¹³ အာနနိ ကလည်း ၊ သခင် ဘုရား၊ ထို

သူ သည် ယေရုရှလင် မြို့၌

ကိုယ်တော် ၏ သန်ရှင်း သူ တို့ကို အဘယ်မျှလောက် ပင် ညှဉ်းဆဲ သည်ကို လူများ ပြော၍ အကျွန်ုပ်ကြား ရပါပြီ။¹⁴ ဤအရပ် ၌လည်း ကိုယ်တော် ကို ပဌနာ

ပြုသော သူ

ရှိသမျှ တို့ကို ချည်နှောင် ရမည်အခွင့် ကို ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး တို့ထံ၌ ရ ပါသည်ဟု ပြန်လျှောက် ၏။¹⁵ သခင် ဘုရားကလည်း ၊ ထို

သူကားတစ်ပါး

အမျိုးသားတို့နှင့်

ရှင်ဘုရင် တို့ထံသို့၎င်း၊ ကုသရေလ

အမျိုးသား တို့ရှိရာ သို့၎င်း၊ ငါ ၏နာမ ကို ပို့ဆောင် စေခြင်းငှာငါ ရွေးကောက် သော တန်ဆာ ဖြစ် ၏။¹⁶ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူ

သည်ငါ ၏နာမ ကြောင့်

အဘယ်မျှလောက် ပင် ဆင်းရဲ ခံရမည်ကို ငါ သည် သူ့

အားပြု မည်။ ထိုကြောင့်သင်သွား လော့ဟု အာနနိ

အား

မိန့် တော်မူ၏။¹⁷ အာနနိ သည်လည်း သွား ၍ အိမ် သို့ ရောက် လျှင်၊ ရှောလု

အပေါ် ၌မိမိလက် ကိုတင် ၍၊ ညီ

ရှောလု ၊ သင်လာ သောလမ်း ၌

သင့် အား ထင်ရှား တော်မူသော သခင်ယေရှု သည် သင်၏မျက်စိ မြင် ပြန်စေခြင်းငှာ ၎င်း ၊ သင့်ကိုသန်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်နှင့် ပြည့် စေခြင်းငှာ၎င်း ငါ ကို စေခန့် တော်မူသည်ဟုပြောဆို ၏။¹⁸ ထိုခဏ ၌ ရှောလု ၏ မျက်စိ မှ

ငါး ကြေးကွာ ကျ သကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ၊ မျက်စိမြင် ပြန်သဖြင့်ထ ၍ ဗ တုတိဇံ

ကိုခံပြီးလျှင် ၊ အစာ

အာဟာရကို သုံးဆောင် ၍ အားဖြည့် လေ၏။¹⁹ ထိုနောက်ရှောလု သည် ဒမာသက် မြို့၌ရှိသော တပည့် တော်တို့ နှင့်အတူ ကာလ အတန်

အရာနေ၍၊²⁰ ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ သား
 တော်ဖြစ်
 ကြောင်းကို တရားစရပ်တို့၌
 မဆိုင်းမလင့်ဟောလေ၏။²¹ ကြားသောသူအပေါင်းတို့သည်
 အံ့သြ
 ၍ ၊ သူ
 ကား၊ ထို
 သခင်ကို ပဌနာ
 ပြုသောသူတို့ကို ယေရုရှလင်
 မြို့၌
 ဖျက်ဆီးသည်သာမက၊ ထိုသူ
 များကိုချည်နှောင်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့ထံသို့ ပို့ဆောင်ခြင်း
 ငှာ ဤအရပ်
 သို့လာ
 သောသူဖြစ်သည်မ
 ဟုတ်လောဟုဆိုကြ၏။²² ရှောလုသည်လည်း
 အားတိုးပွားသဖြင့်
 ဒမာသက်မြို့၌နေသော ယုဒ
 လူတို့သည် ပြောသမျှသော စကားကိုချေ၍၊ ယေရှုသည် ခရစ်တော်
 ဖြစ်ကြောင်းကို ထင်ရှားစွာပြ၏။²³ ကာလကြာမြင့်ပြီးမှ၊ ရှောလု
 ကိုသတ်အံ့သောငှာ ယုဒ
 လူတို့သည်အချင်းချင်းတိုင်ပင်ကြ၏။²⁴ ထိုအကြံအစည်ကို ရှော
 လုသည်သိ၏။ သူ
 ကိုသတ်အံ့သောငှာ မြို့တံခါးတို့ကို နေ့
 ည၌ မပြတ်စောင့်ကြသောကြောင့်၊²⁵ တပည့်တော်တို့သည် ည၌
 အခါသူကိုယူ၍ တောင်း၌
 ထည့်ပြီးလျှင်မြို့ရိုးပေါ်က လျှောချကြ၏။²⁶ ယေရုရှလင်မြို့သို့
 ရောက်သောအခါ ၊ တပည့်တော်တို့နှင့်
 ပေါင်းဘော်မည်ပြုသော်၊ သူ
 သည် တပည့်တော်ဖြစ်ကြောင်းကိုတပည့်တော်အပေါင်းတို့သည်
 မ
 ယုံသဖြင့် သူ
 ကိုကြောက်ရွံ့ကြ၏။²⁷ ထိုအခါ ဗာနုဗ သည် သူ

ကိုခေါ်၍ တမန်တော် များထံသို့ ပို့ဆောင် ပြီးလျှင်၊ အထက်ကရှော
လုသည် လမ်း ခရီး၌

သခင် ဘုရားကို မြင် သည်ဟူ၍၎င်း၊ သူ့

အားမိန့် တော်မူသည်ဟူ၍၎င်း၊ ဒမာသက် မြို့၌

ယေရှု ဧနာမ တော်ကိုအမှီပြု လျက်၊ ရဲရင့် စွာဟောသည်ဟူ၍၎င်း
ပြော လေ၏။²⁸ ထိုနောက်မှ ရှောလုသည် ယေရုရှလင် မြို့၌

တမန်တော် တို့နှင့်

ပေါင်းဖော်၍၊ သခင် ယေရှု၏ နာမ

တော်ကိုအမှီပြု ၍ရဲရင့် စွာ ဟောလျက် နေ၏။²⁹ ဟေလေနစ် လူ
တို့နှင့်

နီးနှော ပြောဆို သဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည် ရှောလု ကိုသတ် မည်ဟု
အားထုတ် ကြ၏။³⁰ ထိုအကြောင်းကို ညီအစ်ကို တို့သည် ကြားသိ

လျှင် ၊ ရှောလု ကို ကံသရီ

မြို့သို့ ပို့၍

တာရု မြို့တိုင်အောင် စေလွှတ် ကြ၏။³¹ ထိုအခါ ယုဒ ပြည်၊ ဂါ
လိလဲ ပြည်၊ ရှမာရီ ပြည် အရပ်ရပ် တို့တွင် အသင်းတော် တို့သည်

ငြိမ်သက် ၍ တည်ဆောက် ခြင်းရှိကြ၏။ သခင် ဘုရားကို ကြောက်ရွံ့
ခြင်း၌၎င်း ၊ သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်၏ အဆုံးအမ

၌ ၎င်း၊ မွေ့လျော် သောအားဖြင့်ပွားများ ကြ၏။³² ပေတရု သည်
အရပ်ရပ် တို့ကို

လှည့်လည် သည် တွင် သန့်ရှင်း သူ

တို့ရှိ ရာလုဒဒ မြို့သို့ ရောက် လေ၏။³³ ထို အရပ်၌ အဲနေ

အမည် ရှိသောတိုးလိုး နေ သော သူ

တစ် ယောက်ကိုတွေ့ လျှင် ၊ အဲနေ

၊ ယေရှု ခရစ် သည် သင့် အားချမ်းသာ ပေးတော်မူ၏။³⁴ ထ ၍ ၍
အိပ်ရာကိုပြင် လော့ဟု ပေတရု

ဆို သော်၊ ထိုသူသည် ချက်ခြင်း ထ ၍၏။³⁵ လုဒဒ မြို့နှင့် ရှာရုန်
မြို့၌ နေ

သောသူ

အပေါင်း

တို့သည် ထိုသူ

ကို မြင် ၍ သခင် ဘုရားထံတော်သို့

ပြောင်းလဲ ကြ၏။³⁶ ယုပေ မြို့၌

ဒေါ်ကာ ဟုဆိုလို သော တမိသ
 အမည် ရှိသော တပည့် တော်မ တစ် ယောက်ရှိ ၏။ ထို
 မိန်းမသည် ကောင်း သောအကျင့် ၊ စွန့်ကြဲ ခြင်းအကျင့်နှင့်
 ပြည့်စုံ လျက်၊³⁷ ထို အခါ ၌ နာ ၍သေ လေ၏။ အလောင်းကို
 ရေချိုးပြီးလျှင်အထက် ခန်း၌ တင် ထားကြ၏။³⁸ လုဒဒ မြို့သည်
 ယုပွေ မြို့နှင့် နီး

သည်ဖြစ် ၍ ထိုမြို့ ၌
 ပေတရု

ရှိ ကြောင်း ကို တပည့် တော်တို့သည်ကြား လျှင်၊ ပေတရုသည်
 အလျင်အမြန် ကြွလာ ပါမည် အကြောင်း လူ
 နှစ် ယောက်ကို စေလွှတ် ၍ တောင်းပန် ကြ၏။³⁹ ပေတရု သည်

၀ ၍ ထိုသူ တို့နှင့်အတူလိုက် လေ ၏။ ရောက် လျှင် အထက် ခန်းသို့
 ခေါ်ပင့် ၍ မုတ်ဆိုးမ များ တို့သည် ငိုကြွေး လျက် ၊ သူ
 တို့နှင့်အတူ ဒေါ်ကာ ရှိ စဉ်အခါလုပ် ခဲ့သော အကျီ နှင့် အဝတ် များ
 ကို ပြု လျက် ရှိကြ၏။⁴⁰ ပေတရု သည် ထိုသူအပေါင်း တို့ကို ပြင် သို့
 ထွက်

စေသည်နောက် ၊ ကိုယ်တိုင်ဒူး ထောက် ၍ ဆုတောင်း
 ပဌနာပြုပြီးလျှင် ၊ ထိုအလောင်း သို့
 မျက်နှာလှည့် ၍၊ တမိသ

၊ ၀
 လော့ဟုဆို လေ၏။ ထိုမိန်းမ သည် မျက်စိ ကိုဖွင့် ၍ ပေတရု
 ကိုမြင် လျှင်

ထ၍ထိုင် ၏။⁴¹ ပေတရုသည် မိမိလက် ကို သူ
 အားပေး ၍ ချီကြဲ ပြီးမှ ၊ သန်ရှင်း သူ တို့နှင့်

မုတ်ဆိုးမ တို့ကိုခေါ် ၍ အသက် ရှင်လျက်ရှိသော ထိုမိန်းမ ကိုပြု
 လေ၏။⁴² ထိုအကြောင်းကို ယုပွေ မြို့၌ အနှံ့အပြားသိ ကြ ၍၊ လူ
 များ တို့သည် သခင် ဘုရားကိုယုံကြည် ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။⁴³ ပေ
 တရုသည် ယုပွေ မြို့၌ ရှိမှန် အမည်ရှိသော သားရေ
 လုပ်သမားနှင့်အတူ ကြာမြင့် စွာနေ ၏။

10

¹ ကဲသရီ မြို့၌

ကူတလိ တပ်ဟု ခေါ်ဝေါ်သော တပ် တွင် လူတရာ ကိုအုပ်ချုပ်သော တပ်မှူး ကော်နေလိ အမည်

တွင်သော သူ

တစ် ယောက်ရှိ ၏။ ² ထိုသူသည် မိမိ

အိမ် တွင်ရှိသမျှ သော သူတို့နှင့်တကွ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော် ၍

ဘုရားသခင် ကို ကြောက်ရွံ့ ခြင်းရှိသဖြင့် လူ

တို့အားများစွာ သော စွန့်ကြဲ ခြင်းကိုပြု ၍

ဘုရားသခင် ကို အစဉ် ဆုတောင်း လေ့ရှိ၏။ ³ တစ်နေ့သ၌ နေသုံး ချက်တီး အချိန် တွင် ဘုရားသခင် ၏ ကောင်းကင်တမန် သည်၊ ကော် နေလိ ဟု ခေါ်လျက် ရောက်လာ သည်ကို ထိုသူ

သည် ထင်ရှား သော ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံ အားဖြင့် မြင် ရ၏။

⁴ ကောင်းကင် တမန်ကို စေ့စေ့

ကြည့်လျှင်

ထိတ်လန့် ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍ ၊ သခင် ၊ အဘယ် အခင်းရှိ ပါ သနည်း ဟု မေး

သော် ၊ ကောင်းကင်တမန်က၊ သင် ပြု သောဆုတောင်း ပဌနာနှင့် စွန့်ကြဲ ပေးကမ်းခြင်းတို့သည် ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ အောက်မေ့ စရာဘို့ တက် ကြပြီ။ ⁵ ထိုကြောင့်

ယခုပင် ယုပုပေ မြို့သို့

လူ တို့ကိုစေလွှတ် ၍ ၊ ပေတရု

အမည် သစ်ကိုရသော ရှိမုန် ကိုခေါ်ပင့် လော့။ ⁶ ထိုသူ သည်သားရေ လုပ်သမားရှိမုန် ၏ အိမ်၌ တည်း နေ၏။ ထို

အိမ် သည် ပင်လယ် နား မှာ ရှိ သည်ဟု ပြောဆို၏။ ⁷ ထိုသို့ ပြောဆို သော ကောင်းကင်တမန် သွား ပြီးမှ ၊ ကော်နေလိသည် မိမိငယ်သား နှစ် ယောက်နှင့်တကွ မိမိ ထံ၌မပြတ်ခစား သောလူစုအဝင်၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော် သော စစ်သူရဲ တစ်ယောက်ကိုခေါ် ၍ ၊ ⁸ ထိုအကြောင်းအရာ အလုံးစုံ တို့ကို ကြားပြော ပြီးမှယုပုပေ မြို့သို့

စေလွှတ် ၏။ ⁹ နက်ဖြန် နေ၌ ထိုသူ

တို့သည် သွား ၍

ယုပုပေမြို့

အနီး သို့ ရောက်ကြသောအခါ ၊ နှစ်ချက်တီးအချိန် တွင် ပေတရု သည် ဆုတောင်း ခြင်းငှာအိမ်မိုး ပေါ်သို့ တက် လေ ၏။ ¹⁰ ဆာမွတ်

၍

အစာ အာဟာရကို အလိုရှိ လျှင် သူတစ်ပါးတို့သည် အစာအာဟာရ ကို ပြင်ဆင် ကြစဉ် အခါ ပေတရု သည် ဘဝင် ဖြစ်၍နေသဖြင့်၊
11 ကောင်းကင် ဖွင့်လှစ် သည်ကို၎င်း ၊ ခြုံထည် ကဲ့သို့ လေး ထောင့်

ချုပ်၍ မြေ သို့ ချ လွှတ်သော တန်ဆာ သည် မိမိဆီသို့ဆင်းသက် လာသည် ကို၎င်းမြင် လေ၏။ 12 ထို တန်ဆာထဲ၌ သားရဲ မှစ၍ မြေ ၌ကျင်လည်သောသားမျိုး၊ တွား တတ်သော တိရစ္ဆာန်မျိုး၊ မိုဗ်း

ကောင်းကင်၌ ကျင်လည် သော ငှက် မျိုး တို့သည် ရှိ ကြ၏။
13 စကား အသံသည်လည်း ၊ ပေတရု

ထ ၍ သတ် စား

လော့ဟု လာ ၏။ 14 ပေတရု ကလည်း ၊ မ

ဖြစ်နိုင်ပါသခင် ။ ညစ်ညူး သောအရာ နှင့် မ

စင်ကြယ်သောအရာကို အကျွန်ုပ်သည် တရံတစ်ခါ မျှမစား ဘူး ပါဟု ပြောဆို ၏။ 15 နောက်တစ်ဖန် စကား သံကား၊ ဘုရားသခင် စင်ကြယ် စေတော်မူသောအရာ ကို ညစ်ညူး သည်မ ထင် နှင့်ဟု လာ ပြန်၏။ 16 ထိုသို့ သုံး ကြိမ်မြောက်အောင်လာ ပြီးလျှင်၊ ထိုတန်ဆာ ကို ကောင်းကင် ထဲသို့ သိမ်းရုပ် ပြန်လေ၏။ 17 ပေတရု သည် မိမိမြင် ရ သော ဗျာဒိတ် ရူပါရုံ ကား၊ အဘယ်သို့ ဆိုလို သနည်းဟု တွေးတော ဆင်ခြင်၍ နေစဉ်တွင်၊ ကော်နေလိ စေလွှတ်

သောသူ တို့သည် ရှိမုန် အိမ် ကို မေးမြန်း ရှာဖွေ၍ တံခါး ရှေ့မှာ ရပ် လျက်၊ 18 ပေတရု အမည် သစ်ကိုရသော ရှိမုန် သည် ဤမှာတည်း နေ ပါ သလောဟု မေးမြန်း ဟစ်ခေါ် ကြ၏။ 19 ပေတရုသည်ထိုဗျာဒိတ် ရူပါရုံကို ဆင်ခြင် ၍နေစဉ်တွင် ဝိညာဉ် တော်က၊ လူ

သုံး ယောက်တို့သည် သင့် ကိုရှာ ကြ၏။ 20 ထ ၍ဆင်း လော့။ တွေးတော ခြင်းမ ရှိဘဲ ထိုသူ

တို့နှင့်အတူ လိုက် သွားလော့။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူ

တို့သည် ငါ စေလွှတ် သော သူဖြစ်ကြသည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

21 ပေတရု သည်ဆင်း ၍ ၊ ငါ ကား၊ သင်တို့ရှာ သော သူ

ဖြစ် ၏။ အဘယ် အကြောင်း ရှိ၍ လာ

ကြသနည်းဟု ထိုသူ

တို့အား မေး ၏။ 22 ထိုသူတို့ကလည်း

ဘုရားသခင် ကိုကြောက်ရွံ့ ၍ ၊ ယုဒ

လူ

အပေါင်း တို့တွင် အသရေ

ရှိသော သူတော်ကောင်း တည်းဟူသောတပ်မှူး ကော်နေလိ သည်၊
ကိုယ်တော် ကို မိမိ

အိမ် သို့ ခေါ်ပင့် ၍ ကိုယ်တော် ၏ စကား

ကို နားထောင် ရမည်အကြောင်း၊ သန့်ရှင်း သော ကောင်းကင်တမန်
အားဖြင့် ဗျာဒိတ် တော်ကို ခံရပါသည်ဟု ပြန်ပြော ကြ၏။²³ ပေ
တရုသည်လည်းထိုသူ တို့ကို အိမ်ထဲသို့ခေါ် ၍ ညွှန်သည် ဝတ်ကိုပြု
လေ၏။ နက်ဖြန် နေ့၌ ထ ၍ ထိုသူ

တို့ နှင့်အတူ သွား သဖြင့်၊ ယုပုပေ

မြို့သားဖြစ်သော ညီအစ်ကို အချို့ တို့သည် လိုက် ကြ၏။²⁴ ထို
နောက် တနေ့ ၌ ကဲသရီ

မြို့သို့ ဝင် ကြ၍၊ ကော်နေလိ သည် မိမိ

အဆွေအမျိုး မိတ် ခင်ပွန်းများတို့ကို စုဝေး

စေပြီးလျှင်၊ ထိုသူ

တို့ကို မြော်လင့် လျက်နေ ကြ၏။²⁵ ပေတရု ရောက်လာ သောအခါ
ကော်နေလိ သည် ခရီးဦးကြိုပြု ၍၊ ပေတရု၏ခြေ ရင်း၌ ပြပ်ဝပ်
လျက် ကိုးကွယ် လေ၏။²⁶ ပေတရု သည် သူ့

ကိုချီပင့် လျက်၊ ထ

လော့။ ငါ ကိုယ်တိုင်လူ ဖြစ် သည်ဟုဆို ၏။²⁷ ထိုသို့နှုတ်ဆက် ၍
ဝင် လေသော် စုဝေး

လျက်ရှိ ကြသော လူများ ကိုတွေ့ လျှင်၊²⁸ ပေတရုက၊ ယုဒ

လူ ဖြစ် သောသူတို့သည် တစ်ပါး

အမျိုးသားတို့နှင့် မပေါင်းဘော် မချည်းကပ် အပ်သည်ကို သင် တို့
သိ ကြ၏။ သို့သော်လည်းညစ်ညူး သည် မ

စင်ကြယ်ဟု အဘယ်သူ ကိုမျှ မခေါ်ရမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်
သည်၊ ငါ့ အားဆုံးမပြသ တော်မူပြီ။²⁹ ထိုကြောင့် ငါ့ကိုခေါ် ကြ
သောအခါငါသည် မ

ငြင်းမခံဘဲလျက်

လာ ၏။ သို့ဖြစ်၍ အဘယ် အကြောင်း

ကြောင့် ငါ့ ကိုခေါ် ကြသနည်း၊ ငါမေး လိုသည်ဟု ထိုသူ

တို့ အား

ပြောဆို ၏။³⁰ ကော်နေလိကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ယခု
 အချိန်
 နာရီတိုင်အောင် အစာရှောင်၍ သုံးချက်တီး အချိန်တွင်
 အိမ် ၌ ဆုတောင်း လျက် နေ
 သည်။ ယခု လေး

ရက် ရှိပါပြီ။ ထိုအချိန်၌ လူ
 တစ်ယောက် သည် ထွန်းတောက် သော အဝတ်ကို ဝတ် လျက်
 အကျွန်ုပ် ရှေ့မှောက် ၌ရပ် ၍ ၊³¹ ကော်နေလိ ၊ သင် ပြုသောပဌ
 နာ ကို ဘုရားသခင် သည် ကြား ၍၊ သင် စွန့်ကြဲ ခြင်းကိုလည်း
 မှတ် တော်မူပြီ။³² ထိုကြောင့် ယုပုပေ မြို့သို့ စေလွှတ် ၍
 ပေတရု

အမည် သစ်ကို ရသော ရှိမုန် ကို ခေါ်ပင့် လော့။ ထိုသူ
 သည် ပင်လယ် နား မှာ သားရေ
 လုပ်သမားရှိမုန် ၏ အိမ် ၌ တည်း
 နေ၏။ ထိုသူသည်ရောက်လာလျှင် သင့်အား ဟောပြောလိမ့်မည်ဟု
 ပြောဆို ပါ၏။³³ ထိုကြောင့်

အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ထံသို့ အလျင်အမြန် စေလွှတ် ၍၊
 ကိုယ်တော် သည် ကြွလာ သော အားဖြင့်ကောင်းမွန် စွာပြု ပါ ပြီ။
 သို့ဖြစ်၍ ဘုရားသခင် သည် ကိုယ်တော် ၌မှာထား တော်မူသမျှ ကို
 နားထောင် ခြင်းငှာ၊ ယခု

အကျွန်ုပ် တို့ရှိသမျှ သည် ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ အသင့် နေကြ
 ပါသည်ဟု ကော်နေလိ ပြောဆို ၏။³⁴ ထိုအခါပေတရု သည် နှုတ် ကို
 ဖွင့် ၍ ၊ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင် သည် လူ
 မျက်နှာကို မှတ်တော်မ မူ။³⁵ လူ အမျိုးမျိုး တို့တွင်
 ဘုရားသခင် ကို ကြောက်ရွံ့ ၍ တရား သဖြင့် ကျင့်ဆောင် သောသူ
 သည် အထံ

တော်၌ မျက်နှာ ရသည်ကို ငါသိမြင် ၏။³⁶ အလုံးစုံ တို့ကို အစိုးရ
 တော်မူသော သခင်ယေရှု
 ခရစ် အားဖြင့် ရန်ငြိမ်း ခြင်းတရားတည်းဟူသောဧဝံဂေလိတရားကို
 ဟော
 တော်မူလျက်၊ ဣသရေလ
 အမျိုးသား တို့အား

ပေး လိုက်တော်မူသော တရား တော်နှင့်အညီ၊³⁷ ယောဟန် သည် ဗတုတိဇံ

တရားကို ဟော

သည် နောက်

ဂါလိလဲ

ပြည်မှစ၍ ယုဒ ပြည်အရပ်ရပ် တို့၌ နှံ့ပြား သော အကြောင်းအရာကို သင် တို့သည် သိ ကြ၏။³⁸ ထိုအကြောင်းအရာဟူမူကား၊ ဘုရားသခင် သည် သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်နှင့် ၎င်း၊ တန်ခိုး တော်နှင့်၎င်း၊ နာဇရက် မြို့သားယေရှု ကို ဘိသိက် ပေးတော်မူသဖြင့်၊ ထိုသူ

သည် ဘုရားသခင် ၏ အခွင့်တော်နှင့် ကျေးဇူး ပြုလျက်၊ မာရ်နတ်ညှဉ်းဆဲ သော သူ

အပေါင်း တို့အား ချမ်းသာ ကို ပေးလျက် လှည့်လည် တော်မူ၏။³⁹ ငါ တို့သည်လည်း ၊ ယေရုရှလင် မြို့မှစ၍ ယုဒ

ပြည် တွင် ပြု တော်မူသောအမှု များတို့၏ သက်သေခံ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသူ

ကိုသစ် တိုင်၌

ဆွဲ ၍ ကွပ်မျက် ကြလေ၏။⁴⁰ သုံး ရက်မြောက်သောနေ့ ၌

ဘုရားသခင် သည် ထမြောက် စေတော်မူ၍၊⁴¹ လူ အပေါင်း တို့အား ထင်ရှား စွာပြတော်မ မှ၊ ဘုရားသခင် ခန့်ထား တော်မူနှင့်သော သက်သေခံ တည်းဟူသောငါ တို့အား ထင်ရှားစွာ ပြတော်မူ၏။ သေ

ခြင်းမှ

ထမြောက် တော်မူသည်နောက် ၊ ထိုသခင် နှင့်အတူငါတို့သည်စားသောက် ရကြ၏။⁴² ထို သခင်သည်လည်း အသက်ရှင် သောသူတို့နှင့် သေ

သော သူ

တို့ကို တရား

စီရင်သောသခင်ဖြစ် စေခြင်းငှာ ၊ ဘုရားသခင် ခန့်ထား တော်မူကြောင်းကို လူ

အပေါင်းတို့အား ဟောပြော ကြလော့။ သက်သေခံ ကြ လော့ဟု ငါတို့အားပညတ် ထားတော်မူ၏။⁴³ ထိုသခင် ကို ယုံကြည် သောသူရှိ သမျှ တို့သည် နာမ

တော် အားဖြင့် အပြစ် လွတ် တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို ခံရကြလတံ့

ဟူ၍ပရောဖက်

အပေါင်း တို့သည် ထို

သခင်၏ သက်သေခံ ဖြစ်ကြသည်ဟု ပေတရုမြွက်ဆို ၏။ 44 ထို စကား ကို မြွက်ဆို စဉ် ၊ နှုတ်ကပတ် တရား တော်ကို ကြားနာ ရသော သူ

အပေါင်း တို့ အပေါ် သို့ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်သည် သက်ရောက် တော်မူ၏။ 45 တစ်ပါး အမျိုးသားတို့ အပေါ်သို့ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်၏ ကျေးဇူး ကိုသွန်းလောင်း သောကြောင့်၊ အရေ ဖျားလှီး ခြင်းကို ခံသောသူ တည်းဟူသောပေတရု

နှင့် ပါ သမျှ သော တပည့် တော်တို့သည် မိန်းမော တွေဝေခြင်းရှိ ကြ၏။ 46 အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူ

တို့သည် အမျိုး မျိုး သော ဘာသာစကား အားဖြင့် ပြော ၍ ၊ ဘုရားသခင် ကို ချီးမွမ်း သည်ကိုကြား ကြလေ၏။ 47 ထိုအခါ ပေ တရု က၊ ငါ တို့ကဲ့သို့ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော် ကိုခံရ

သော ဤ

သူ တို့ကို ဗတုတိဇံ

မ ပေးစေခြင်းငှာအဘယ်သူ သည် ရေ

ကို မြစ်တား နိုင် သနည်း ဟုဆို လျက်၊ 48 သခင်ဘုရား၏နာမ ၌

ဗတုတိဇံ ကို ခံစေမည်အကြောင်းစီရင်

လေ၏။ ထိုနောက်မှ ပေတရု သည် ကာလ

အတန် အရာနေ ပါမည် အကြောင်းကို ထိုသူတို့ သည် တောင်းပန် ကြ၏။

11

1 တစ်ပါး အမျိုးသားတို့သည် ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရား တော်ကို ခံယူ

ကြသည်ဟု ယုဒ

ပြည်၌ ရှိ သောတမန်တော် တို့နှင့်

ညီအစ်ကို များတို့သည် ကြားသိ ကြ၏။ 2 ပေတရု သည် ယေရုရှ လင် မြို့သို့

တက်ရောက် လာသောအခါ အရေဖျားလှီး ခြင်းကို ခံသောသူ တို့ က၊ 3 သင်သည် အရေဖျားလှီး ခြင်းကို မခံသော လူ

တို့နှင့် ပေါင်းဘော်စား သောက်ပါသည်တကားဟု ဆန့်ကျင်ဘက် ပြု၍ဆို ကြ၏။⁴ ပေတရု သည်လည်း ၊ ထိုအကြောင်းအရာကို အစ

မှအဆုံးတိုင်အောင်ဘော်ပြု သည်ကား၊⁵ ငါ သည်ယုပုပေ မြို့ ၌ ဆုတောင်း စဉ် ဘဝင် ဖြစ် ၍၊ ကောင်းကင် မှ

လေး ထောင့် ဖြင့် ချ လွှတ်သော ခြုံထည် ကဲ့သို့သော တန်ဆာ သည် ဆင်းသက် ၍၊ ငါ့ ထံသို့ ရောက်လာ သည်ကို ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံအားဖြင့် မြင် ၏။⁶ ထို တန်ဆာကို စေ့စေ့

ကြည့်ရှုဆင်ခြင် လျှင်၊ သားရဲ

မှစ၍ မြေ ၌ ကျင်လည်သောသားမျိုး ၊ တွား တတ် သော တိရစ္ဆာန် မျိုး၊ မိုဗ်း ကောင်းကင်၌ ကျင်လည်သော ငှက် မျိုးတို့ကိုမြင် ၏။

⁷ ထိုအခါ ၊ ပေတရု

၂ ထ
၍ သတ် စား လော့ဟု ငါ့ အားပြော သော စကား သံကိုလည်း

ငါကြား ၏။⁸ ငါကလည်း မ ဖြစ်နိုင်ပါသခင် ။ ညစ်ညူး သော အရာနှင့်

မ စင်ကြယ်သောအရာသည် အကျွန်ုပ် ခံတွင်း ထဲသို့ တရံတစ်ခါ မျှ မဝင် ဘူးပါ ဟုပြောဆို ၏။⁹ နောက်တဖန်စကား သံကား၊ ဘုရားသခင် စင်ကြယ် စေတော်မူသောအရာ ကို ညစ်ညူး သည်မ ထင်နှင့်ဟု ကောင်းကင် ထဲက လာ ပြန်၏။¹⁰ ထိုသို့ သုံး ကြိမ်မြောက်အောင် ဖြစ် ပြီးလျှင် ၊ ထိုအရာရှိသမျှ တို့ကို ကောင်းကင် ထဲသို့ ဆွဲယူ ပြန် လေ၏။

¹¹ ထိုခဏခြင်း တွင် ကဲသရီ

မြို့မှ
ငါ့ ထံသို့ စေလွှတ်
သော လူ

သုံး ယောက်တို့သည် ငါ ရှိသောအိမ် အနားမှာ ရပ် နေကြ၏။¹² ငါ သည်တွေးတော ခြင်းမ ရှိဘဲ ထိုသူ တို့နှင့်အတူ သွား ရမည်အကြောင်း ဝိညာဉ် တော်သည် မိန့် တော် မူ၏။ ဤ

ညီအစ်ကို ခြောက် ယောက်တို့သည်လည်း
ငါ နှင့်အတူ သွား ၍
ထိုသူ ၏အိမ် သို့
ဝင် ကြ၏။¹³ ကောင်းကင်တမန် သည် သူ

၏အိမ် ၌

ထင်ရှားစွာရပ် လျက်၊ သင်သည်ယုပုပေ မြို့သို့

လူတို့ကိုစေလွှတ် ၍ ပေတရု

အမည် သစ်ကိုရသော ရှိမုန် ကို ခေါ်ပင့် လော့။ 14 ထို ပေတရုသည် သင် မှစ၍ သင် ၏ အိမ် ၌ ရှိသမျှ သော သူ

တို့ကို ကယ်တင် တော်မူခြင်း တရား

စကား ကို သင့် အားဟောပြော လိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို ခဲ့သော အကြောင်းအရာကို ထိုသူသည် ငါ တို့အားပြန်ကြား လေ၏။ 15 ငါ သည်ဟောပြော စ ပြုစဉ်၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်သည် ရှေ့ဦးစွာ ငါ တို့အပေါ်သို့ သက်ရောက်တော်မူသည်နည်းတူ ၊ ထိုသူ

တို့ အပေါ်သို့ လည်း သက်ရောက် တော်မူ၏။ 16 ယောဟန် သည် ရေ

၌ဗတုတိဇံ ကိုပေး၏။ သင် တို့ သည် သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်၌ ဗတုတိဇံ ကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု သခင် ဘုရား မိန့် တော်မူသော စကား

ကို ထိုအခါ ငါအောက်မေ့ ၏။ 17 သခင် ယေရှု ခရစ် ကို ယုံကြည် သောငါ တို့အား ဘုရားသခင် သည် ဆုကျေးဇူး ကို ပေး

တော်မူသည် နည်းတူ ၊ ထိုသူ

တို့အားလည်း

ပေးတော်မူသည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ငါ သည်အဘယ်သို့ သောသူဖြစ် ၍ ဘုရားသခင် ကို ဆီးတား

နိုင် သနည်းဟု ပေတရုဆို၏။ 18 ဤ အကြောင်းအရာတို့ကို ထိုသူ တို့သည် ကြား ရလျှင် မငြင်းဘဲ နေ၍၊ အကယ်စင်စစ်ဘုရားသခင် သည် အသက် ရှင်စေခြင်း အလိုငှာ ၊ နောင်တ တရားကို တပါး အမျိုးသားတို့အားလည်း ပေး တော်မူပြီဟု ဘုရားသခင် ၏ ဂုဏ် တော် ကိုချီးမွမ်းကြ၏။ 19 ထိုမှတပါး၊ သတေဖန် ၏အမှုကြောင့် ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကိုခံရ၍ အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြား သောသူ တို့သည် ဖိနိတ် ၊ ကုပရ

၊ အနုတိအုတ် မြို့များသို့

တိုင်အောင်သွား၍၊ ယုဒ

လူတို့အားသာ

နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို ဟောပြော ကြ၏။ 20 နောက်မှထိုသူ အချို့ တို့သည် ကုပရ

ပြည်သား ၊ ကုရေနေ

ပြည်သားဖြစ်၍ အနုတိအုတ် သို့ သွား ပြီးလျှင်၊ သခင် ယေရှု ၏ အကြောင်းတည်းဟူသောဧဝံဂေလိ တရားကို ဟေလေနစ် လူတို့အား ဟောပြော ကြ၏။²¹ သခင် ဘုရား၏လက် ထောက်တော်သည် လူ တို့နှင့်တကွ ရှိ တော်မူသဖြင့် ၊ လူအပေါင်းတို့သည် ယုံကြည် ၍ သခင် ဘုရားထံသို့ ပြောင်းလဲ ကြ၏။²² ထို အကြောင်း အရာကို ယေ ရုရှလင် မြို့၌ ရှိ သော အသင်းတော် သည်ကြား လျှင်၊ အနုတိအုတ် မြို့တိုင်အောင် သွား စေမည်အကြောင်း ဗာနဗ ကိုစေလွှတ် လေ၏။²³ ထိုသူ သည် ရောက် ၍ ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်ကို မြင် လျှင် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ခြင်းရှိ၍

ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ယုံကြည် သောစိတ် နှင့် သခင် ဘုရားကို မှီဝဲ ဆည်းကပ်မည်အကြောင်း တိုက်တွန်းနှိုးဆော် လေ၏။²⁴ ထိုသူ သည် သူတော်ကောင်း ဖြစ် ၍၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်နှင့်၎င်း၊ ယုံကြည် ခြင်းနှင့် ၎င်း၊ ပြည့်စုံ သောအားဖြင့်၊ လူ

များ အပေါင်းတို့သည် သခင် ဘုရားထံသို့ဝင်စား ကြ၏။²⁵ ဗာနဗ သည်လည်း ရှောလု ကို ရှာ လျက် တာရှု မြို့သို့သွား၏။ တွေ့ လျှင် အနုတိအုတ် မြို့သို့ ခေါ် ခဲ့၏။²⁶ ထိုသူ တို့သည် တနှစ် ပတ်လုံး ထို အသင်းတော် နှင့်အတူ စည်းဝေး ၍၊ လူ

များ အပေါင်းတို့အား ဆုံးမ ဩဝါဒပေးကြ၏။ တပည့် တော်တို့သည်လည်း ခရစ်ယာန် ဟူသော ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းကို အနုတိအုတ် မြို့၌ အဦး ခံရကြ၏။²⁷ ထို အခါ ၌

ပရောဖက် တို့သည် ယေရုရှလင် မြို့မှ အနုတိအုတ် မြို့ သို့ လာ ကြ၏။²⁸ ထိုသူ တို့အဝင် ၊ အာဂဗု အမည် ရှိသော သူ တစ် ယောက်သည်ထ ၍ ၊ မြေ တပြင်လုံး ၌ အစာ

အာဟာရ အလွန် ခေါင်းပါးခြင်းဖြစ် လတုံ့ဟု ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ဖော်ပြ ၏။ ထို ခေါင်းပါးခြင်းသည် ကံသာဘုရင် ကလောဒိ လက်ထက် ၌ဖြစ် သတည်း။²⁹ ထိုအခါ တပည့် တော်တို့သည် အသီးအသီး တတ်နိုင် ကြသည်အတိုင်း ၊ ယုဒ

ပြည်၌ နေ သော ညီအစ်ကို တို့အား အကူအမ ပေးလိုက် မည်ဟု၊
30 စီရင် ကြသည်နှင့်အညီဗာနဗ နှင့်ရှောလု တို့တွင် သင်းအုပ် တို့ ထံသို့
ပေး လိုက်ကြ၏။

12

1 ထို အခါ ဟေရုဒ် မင်းကြီး သည် သင်းဝင် သူ
အချို့
တို့ကို ညှဉ်းဆဲ ခြင်းငှာစီရင် ၍၊ 2 ယောဟန် ၏အစ်ကို ဖြစ်သော
ယာကုပ် ကို ဓား
နှင့်ကွပ်မျက် လေ၏။ 3 ယုဒ လူတို့သည် အားရ
ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိ သည် ကို
မြင် လျှင်၊ အဇမ
ပွဲနေရက် တို့၌ တဖန်ထပ် ၍၊ 4 ပေတရု ကိုလည်း
ဘမ်းဆီး ပြီးမှ၊ ပသခါ ပွဲလွန် လျှင် လူ
များတို့အား ထုတ်ပေး မည်အကြံ နှင့် အစောင့်အရှောက် စစ်သူရဲ
တစ်ကျိပ်ခြောက်ယောက် တို့၌အပ် ၍ ထောင် တွင် လှောင် ထား
လေ၏။ 5 ပေတရု သည်ထောင် ၌
အကျဉ်း နေရစဉ်၊ သင်းဝင် သူ တို့သည် သူ
ဘို့ ကြိုးစား ၍ ဘုရားသခင် ကို ဆုတောင်း ဝတ်ပြုကြ၏။ 6 ပေတ
ရု သည် ဟေရုဒ် မင်းထုတ် ခါနီး ၊ ညဉ့်အချိန် တွင် သံကြိုး နှစ် စင်း
နှင့် ချည်နှောင် ခြင်းကိုခံရလျက်၊ စစ်သူရဲ နှစ် ယောက်တို့အလယ် ၌
အိပ်ပျော် ၍၊ အစောင့်
များ တို့သည် ထောင် တံခါး ရှေ့ မှာ စောင့် နေကြ၏။ 7 ထိုအခါ
ထာဝရ ဘုရား၏ ကောင်းကင် တမန် သည် ပေါ်လာ လျှင်
ထောင်အိမ် ၌
အလင်း ထွန်းတောက် လေ၏။ ကောင်းကင်တမန်သည် ပေတရု
၏ နံဖေး
ကို ပုတ်ခတ် ၍ ၊ အလျင်အမြန် ထ လော့ဟု ဆို
လျက်ထ စေ ၏။ သံကြိုး သည်လည်း ပေတရုလက် မှ ကျွတ်
လေ၏။ 8 ကောင်းကင် တမန်ကလည်း၊ သင် ၏ ခါးပန်းကို စည်း
လော့။ ခြေနှင်း ကိုလည်းစည်းလော့ဟုဆို လျှင် ၊ ဆိုသည်အတိုင်း
ပေတရုပြု ၏။ ဝတ်လုံ ကိုခြုံ ၍

ငါ့ နောက် သို့လိုက်လော့ဟုဆိုပြန်၏။ ⁹ ပေတရုသည် ထွက် ၍လိုက်
သော်လည်း ၊ ကောင်းကင်တမန်

ပြု သမျှတို့သည် မှန် သောအမှုအရာဖြစ် သည်ဟု မ

သိ မမှတ်ဘဲ၊ မိမိသည် ဗျာဒိတ် ရှူပါရုံကို မြင် သည်ဟုထင် လေ၏။

¹⁰ လူ့စောင့် နှစ် တန်ကို လွန်သွား ၍

မြို့ ထဲသို့ ဝင် သော သံ

တံခါး သို့ ရောက် လျှင်၊ ထို

တံခါးသည် အလိုလို

ပွင့် သဖြင့် သူ

တို့သည်ထွက် ၍ လမ်း တစ် ကြောင်း၌ ရှောက်သွား ပြီး မှ ၊

ကောင်းကင်တမန် သည် ချက်ခြင်း ပေတရု မှ

ခွာ ၍ သွားလေ၏။ ¹¹ ပေတရု သည် သတိရလျှင်၊ ယခုပင် သခင်
ဘုရားသည် မိမိ

ကောင်းကင် တမန်ကို စေလွှတ် ၍ ဟေရုဒိ မင်း လက် မှ ၎င်း ၊ ယုဒ

လူ တို့၏ မြော်လင့် ခြင်းမှ ၎င်း၊ ငါ့ ကိုကယ်နှုတ် တော်မူသည် ငါ

အမှန် သိ ၏ဟု အောက်မေ့ စဉ်၊ ¹² လူများ စုဝေး ၍

ဆုတောင်း ရာ၊ မာကု

အမည်

သစ်ကိုရသော ယောဟန် ၏အမိ ဖြစ်သော မာရီ

၏ အိမ် သို့ရောက် ၍၊ ¹³ အိမ်ဦးတံခါး ကိုခေါက် လေသော်၊ ရော

^{၆၃}

အမည်

ရှိသော မိန်းမငယ်တစ်ယောက်သည် နားထောင် ခြင်းငှာလာ ၍၊

¹⁴ ပေတရု ၏စကား အသံကိုသိ လျှင် ၊ ဝမ်းမြောက် သော အားဖြင့်

တံခါး ကို မ

ဖွင့် ဘဲ အထဲ

သို့ပြေးဝင်၍၊ ပေတရု

သည် တံခါး ရှေ့မှာ ရပ် နေသည်ဟု ကြားပြော ၏။ ¹⁵ ထိုသူ တို့က၊

သင်သည်အရှူး ဖြစ်၏ဟု ထို မိန်းမငယ် အားဆို ကြသော်လည်း ၊ ပေ

တရုအမှန်

ရှိ သည်ဟု သူသည်ခိုင်မာ စွာဆိုလျှင်၊ ပေတရု

၏ ကောင်းကင်တမန် ဖြစ် လိမ့်မည်ဟုဆို ကြ၏။ ¹⁶ ပေတရု သည်

ခေါက် ၍နေ သော်၊ တံခါးကို ဖွင့် ကြ၍

သူ့ ကိုမြင်
သဖြင့်

အလွန်တရာအံ့ဩ ကြ၏။ 17 ပေတရုသည်လည်း ထိုသူ
တို့ကိုတိတ်ဆိတ် စွာ နေစေခြင်းငှာမိမိလက် နှင့် အမှတ်ပေး ၍
မိမိ ကို ထောင် ထဲက သခင် ဘုရား နှုတ် တော် မူ သော
အကြောင်းအရာကို ဘော်ပြ ပြီးမှ ၊ သင်တို့သွား၍ ယာကုပ် နှင့်
ညီအစ်ကို တို့အား

ဤ အကြောင်းများကို ပြန်ကြား ကြလော့ဟု ဆို
ပြီးလျှင်၊ ထွက် ၍အခြား တစ်ပါးသို့ သွား လေ၏။ 18 မိုဗ်းလင်း
သောအခါ စစ်သူရဲတို့သည် ပေတရု

၌ အဘယ်သို့ ဖြစ် သနည်းဟု ရုန်းရင်းခတ် မျှ ဖြစ် ကြ၏။ 19 ဟေ
ရုဒ် မင်းသည် ပေတရု

ကိုရှာ ၍ မ

တွေ့သည် ရှိသော်၊ စောင့်ရှောက် သောသူတို့ကို စစ်ကြော ပြီးမှသတ်
မည်အကြောင်းကို စီရင် လေ၏။ 20 ထိုနောက် ၊ ဟေရုဒ်မင်းသည် ယုဒ
ပြည်မှ

ကဲသရီ မြို့သို့ သွား ၍ နေ

သည်ရှိသော်၊ တုရု

မြို့သားနှင့်

ဇိဒုန်

မြို့သားတို့ကို အမျက်ထွက် လေ၏။ ထိုသူတို့သည် တစ်ညီတစ်
ညွတ် တည်းလာ ကြ၍ ၊ ဗလတုတု

အမည်ရှိသော အတွင်းဝန် ကို ဖျောင်းဖျ ပြီးမှ ၊ အမျက် တော်ပြေ
မည်အကြောင်း တောင်းပန် ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ သူ

တို့ပြည် သည်ပြည် တော်ကိုမီ၍ ကျွေးမွေး ခြင်းကိုခံရ၏။ 21 ဟေ
ရုဒ် မင်းသည်လည်းချိန်းချက် သောနေ့ ၌ မင်း မြောက် တန်ဆာ ကို
ဝတ်ဆင် ၍ ပလ္လင် တော်ပေါ်မှာ ထိုင် လျက် ထိုသူ

တို့အား မိန့် တော်မူ၏။ 22 လူ များတို့က၊ ဤအသံသည်လူ ၏အသံ
မ ဟုတ်။ ဘုရားသခင် ၏ အသံဖြစ်၏ဟု ကြွေးကြော် ကြသည် ရှိ
သော်၊ 23 ထို မင်းကြီးသည် ဘုရားသခင် ၏ ဂုဏ် အသရေတော်ကို မ

ထောက်ထား သောကြောင့် ၊ ထိုခဏခြင်း တွင် ထာဝရ

ဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန် သည် ဒဏ်ခတ် ၍၊ ကိုယ်တွင်း၌ ပိုး

များကိုက်သဖြင့် အနိစ္စ ရောက်လေ၏။²⁴ ဘုရားသခင် ၏ သာသနာ
 တော်သည် တိုးပွား များပြား လာ၏။²⁵ ဗာနဗ နှင့်
 ရှောလု တို့သည် လုပ်ကျွေး ခြင်းအမှုကို ဆောင်ရွက်ပြီး လျှင်၊ မာကု
 အမည် သစ်ကိုရသော ယောဟန် ကိုလည်း ခေါ် ခဲ့၍ ယေရုရှလင်
 မြို့မှပြန် ကြ၏။

13

¹ အနုတိအုတ် မြို့တွင် ရှိ သော အသင်းတော် ၌ ဗာနဗ
 မှစ၍ နိဂါ ဟု ခေါ်ဝေါ် သော ရှုမောင် ၊ ကုရေနေ
 ပြည်သားလုကီ ၊ စော်ဘွား ဟေရုဒ် ၏ သူငယ်ချင်း အရင်း ဖြစ်
 သော မာနင် နှင့် ရှောလု တည်းဟူသောပရောဖက်

ပြုသူ၊ ဆရာ
 ပြုသူရှိ ကြ၏။² ထိုသူ တို့သည်သခင် ဘုရား ဝတ် ကိုပြု၍ အစာ
 ကို ရှောင်ကြစဉ်၊ သန်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်က၊ ငါခန့်ထား သော
 အမှု ကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှာ ဗာနဗ နှင့်
 ရှောလု
 တို့ကို ရွေးချယ် ခွဲထား ကြလော့ဟု မိန့် တော်မူသည် အတိုင်း၊

³ အစာရှောင် ၍ ပဌနာ
 ပြုလျက် ၊ ထိုသူ
 တို့ခေါင်း ပေါ်မှာလက် ကို တင် ၍လွတ် လိုက် ကြ၏။⁴ ထိုသို့
 သန်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော် စေလွှတ်

တော်မူသောအားဖြင့် ၊ ထိုသူ
 တို့သည် သေလုကီ
 မြို့သို့
 သွား ၍ ထို

မြို့မှ သင်္ဘောနှင့်လွှင့် သဖြင့်၊ ကုပရု
 ကျွန်းသို့ ရောက်ကြ၏။⁵ ရှာလမိ မြို့၌ ရှိ နေစဉ်၊ ယုဒ
 တရားစရပ် များတွင်
 ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို ဟောပြော ကြ၏။

ယောဟန် သည်လည်း

ထိုသူတို့၏ လက်ထောက် ဖြစ်သတည်း။⁶ တစ်ကျွန်း လုံး ကို ရှောက်
 ၍ ပါဖု မြို့သို့ရောက်လျှင်၊⁷ ဗာယေရူ အမည် ရှိသော ယုဒ

အမျိုးသားမိစ္ဆာ ပရောဖက် ဖြစ်သော နတ် ဝိဇ္ဇာအတတ်သမားကို မြို့ဝန်မင်း သေရဂို ပေါလု

ထံ၌တွေ့ကြ၏။ ထိုမြို့ဝန် သည် ပညာ

သတိရှိသဖြင့်၊ ဗာနဗ

နှင့် ရှောလု တို့ကို ခေါ်ပင့် ၍ ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရား တော် ကိုနာ

လိုသောစိတ် ရှိသော်၊ ⁸ အနက် အားဖြင့်နတ် ဝိဇ္ဇာအတတ်သမားဟု ဆိုလို သော လေ့မ

အမည်ရှိသောထိုသူ သည် မြို့ဝန် ကို ယုံကြည် ခြင်းမှ

လွှဲ အံ့သောဌာတမန်တော် တို့ကို ဟန့်တား လေ၏။ ⁹ ထိုအခါပေါလု ဟု အမည်တွင်သော ရှောလု

သည် သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်နှင့်ပြည့် သဖြင့်၊ ထို

နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်သမားကို

စေ့စေ့ ကြည့်ရှုလျက်၊ ¹⁰ လှည့်ဖြား ခြင်း၊ အကျိုး ကိုဖျက်ခြင်း အမျိုးမျိုး နှင့် ပြည့်စုံ သော မာရ်နတ် ၏သား ၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရား၏ ရန်သူ ၊ သင်သည်ထာဝရ

ဘုရား၏ ဖြောင့်မတ် သော လမ်း ခရီးတို့ကို မ ဖျက်ဆီးဘဲမနေနိုင် သလော။ ¹¹ ယခုပင် ထာဝရ ဘုရား၏ လက် တော်သည် သင့် အပေါ် သို့ ရောက်၍၊ နေ

ကိုမျှမ မြင် နိုင်အောင် အင်တန်ကာလပတ်လုံးသင်၏ မျက်စိ ကွယ် လိမ့်မည် ဟု ပေါလုဆိုသော ခဏခြင်း တွင်မျက်စိမြွေးရှက် ၍

မှောင်မိုက် အတိဖြစ်သဖြင့်၊ လက်ဆွဲပေးသော သူ

တို့ကို ရှာ လျက် တလည်လည် ရှိ၍နေ၏။ ¹² ထို အကြောင်းအရာကို မြင် လျှင်၊ မြို့ဝန် သည် ယုံကြည် ခြင်းသို့ ရောက် ၍၊ သခင် ဘုရား၏ ဒေသနာ

တော်ကို အလွန်အံ့ဩ မိန်းမော၍ နေ၏။ ¹³ ပေါလု နှင့်ပါ သောသူ တို့သည် ပါဖု မြို့မှ လွှင့် ၍ ပံဖုလီ

ပြည်၊ ပေရဂေ

မြို့သို့ ရောက် ကြလျှင်၊ ယောဟန်

သည် သူ

တို့ထံမှ ထွက် ၍ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ပြန် လေ၏။ ¹⁴ ပေရဂေ မြို့မှ ထွက်သွား ပြန်၍ ပီသိဒိ

ပြည်၊ အနုတိအုတ် မြို့သို့
 ရောက် လျှင်၊ ဥပုသ်နေ့ ၌
 တရားစရပ် သို့ ဝင် ၍ထိုင် ကြ၏။¹⁵ ပညတတိ ကျမ်း၊ အနာဂတ္တိ
 ကျမ်းကိုဘတ်ရွတ် ပြီးမှ ၊ တရားစရပ်မှူး တို့သည်၊ ညီအစ်ကို တို့၊

လူ
 များအား ဆုံးမ
 စရာ စကား

ရှိ လျှင်
 ဟောပြော

ကြပါဟု လူကိုစေလွှတ် ၍ ကြားပြော စေ၏။¹⁶ ထိုအခါ ပေါလု
 သည်ထ ၍ မိမိ
 လက် နှင့်

အမှတ်ပေး လျက်၊ ဣသရေလ
 လူ မှစ၍ ဘုရားသခင် ကို ကြောက်ရွံ့ သောသူ တို့၊ နားထောင် ကြ
 လော့။¹⁷ ဣသရေလ အမျိုး ၏ ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့ ဘိုးဘေး
 များကို ရွေးကောက် တော်မူ၍၊ အဲဂုတုတု
 ပြည် ၌

ဧည့်သည် ဖြစ်သော ထိုလူမျိုး ကို ချီးမြှောက် သဖြင့်၊ ထင်ရှားသော
 လက် တော်နှင့် ထိုပြည် မှ
 နှုတ်ဆောင် တော်မူ၏။¹⁸ အနှစ် လေးဆယ်မျှလောက် သော ကာလ

ပတ်လုံးတော ၌ ကျွေးမွေးတော်မူ၏။¹⁹ ခါနန် ပြည် ၌
 လူ ခုနစ် မျိုးတို့ကို ပယ်ရှား ပြီးလျှင် ၊ ထိုပြည် ကို ဣသရေလ အမျိုး
 အမွေ ပေးကမ်း ဝေငှတော်မူ၏။²⁰ ထိုနောက်မှ ပရောဖက် ရှုမေလ မ
 ပေါ်မရှိမှီ အနှစ် လေးရာ ငါးဆယ် မျှလောက် သော ကာလပတ်လုံး၊
 တရားသူကြီး တို့ကိုပေး တော်မူ၏။²¹ နောက် တဖန်ရှင်ဘုရင် ကို
 တောင်း ကြသောအခါရှောလု

အမည်ရှိသော ကိရှု ၏သား ၊ ဗ်ယာမိန်
 အမျိုး ဖြစ်သောသူ ကို အနှစ် လေးဆယ် ပတ်လုံးပေး တော်မူ၏။

²² နောက်မှ ထိုသူ ကိုပယ် ၍၊ ဣသရေလ
 ရှင်ဘုရင် အရာ၌
 ဒါဝိဒ် ကို ချီးမြှောက် တော်မူ၏။ ထိုသူ

အားသက်သေခံ တော်မူလျက်၊စိတ် နှလုံး၌ ညီညွတ်သည် ဖြစ်၍ငါ
 အလို ကိုပြည့်စုံစေမည်သူ ၊ ယေရှု ၏သား ဒါဝိဒ် ကို ငါတွေ့ ရပြီဟု မိန့်

တော်မူ၏။²³ ထိုသူ ၏အမျိုးအနွယ် ထဲ၌ ဘုရားသခင် သည် ဂတိ
တော်အတိုင်း

ကယ်တင် သောသခင်ယေရှု ကို ကူသရေလ

လူတို့အား ပေါ်ထွန်း စေတော်မူပြီ။²⁴ ထိုသခင် ကြွလာ တော်မ မှီ
ယောဟန် သည် ကူသရေလ

လူ

အပေါင်း တို့အား နောင်တ နှင့် စပ်ဆိုင်သော ဗတုတိဇံ

တရားကို ဟောပြော နှင့်လေ၏။²⁵ ယောဟန် သည်မိမိဆောင်ရွက်
ရသော အမှု ကိုပြု၍ နေစဉ်တွင်၊ ငါ သည် အဘယ်သူ ဖြစ် သည်ကို
သင်တို့ ထင်မှတ် ကြသနည်း။ ငါ သည် ထိုသူဖြစ် သည်မ ဟုတ်။ ငါ
နောက် ကြွလာ သောသူတစ်ပါးရှိသေး၏။ ထိုသူ

၏ ခြေနင်း တော်ကို ငါမ ချွတ် ထိုက် ဟုဆို ၏။²⁶ အာဗြဟံ အမျိုး
ဖြစ်သော ညီအစ်ကို မှစ၍သင် တို့တွင်ဘုရားသခင် ကို ကြောက်ရွံ့
သောသူ တို့၊ ကယ်တင် တော်မူခြင်းတရား စကားကို သင်တို့အား ကြား
လိုက်တော်မူ၏။²⁷ ယေရုရှလင် မြို့၌

နေ သောသူ တို့နှင့်တကွ မင်း များတို့သည် ထို

သခင်ကို၎င်း၊ ဥပုသ်နေ့ တိုင်း အစဉ် ဘတ်ရွက် သော ပရောဖက်
တို့၏ စကား

ကို၎င်း ၊ မ

သိနားမလည်သောကြောင့်၊ ထိုသခင်ကိုစီရင် သော အားဖြင့် ၊ ထိုပ
ရောဖက်တို့၏ စကားကိုပြည့်စုံ စေကြပြီ။²⁸ ကိုယ်တော် ၌သေ ထိုက်
သောအပြစ်

တစ်စုံတစ်ခုကို မျှ မ

တွေ့ သော်လည်း၊ ကွပ်မျက် စေ မည်အကြောင်း ပိ လတ် မင်း
ထံ၌တောင်းလျှောက် ကြ၏။²⁹ ထိုသခင် ကိုရည်မှတ် ၍ ကျမ်းစာ၌
ရေး

ထား သမျှ တို့ကို ပြည့်စုံ စေပြီးလျှင် ၊ အလောင်းတော်ကို သစ် တိုင်
မှ ချ ၍သင်္ချိုင်း တွင်း၌

ထား ကြ၏။³⁰ ဘုရားသခင် သည် သေ

ခြင်းမှထမြောက် စေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊³¹ ဂါလိလဲ ပြည်မှ

ယေရုရှလင် မြို့သို့ နောက်တော်၌ လိုက်သော သူ

တို့အားနေရက် များစွာ ကိုယ် ကို ထင်ရှား ပြ တော်မူ၏။³² ထိုသူ
တို့သည် လူ

များတို့အား

သက်သေခံ ဖြစ် ကြ၏။³³ ဆာလံ ကျမ်းဒုတိယ ခဏ်း၌ လာ သည်ကား၊ သင် သည်ငါ့ သား

ဖြစ် ၏။³⁴ ယနေ့ ပင်သင့် ကိုငါ ဖြစ်ဘွား စေပြီဟု လာသည် နှင့် အညီ၊ ဘုရားသခင် သည် ယေရှု ကို ထမြောက် စေ တော်မူသဖြင့်၊ ငါ တို့ဘိုးဘေး များ၌ ရှိ သော ဂတိ

တော်ကို ထိုသူ

တို့၏ သား

ဖြစ်သောငါ တို့အား ပြည့်စုံ တော်မူသည်ဟူ၍၎င်း၊ ဒါဝိဒ် ၌မြဲမြံ သော ကျေးဇူးတော်ကို သင် တို့အား ငါပေး မည်ဟူသောဗျာဒိတ် တော် နှင့်အညီ ၊ ထိုသခင် ကို သေ

ခြင်းမှ

ထမြောက် စေ၍ ၊ နောက်တစ်ဖန် ပုပ်စပ် ခြင်းသို့

မပြန် ဘဲ အစဉ်ကင်းလွတ်ရမည်အခွင့်ကို ပေးတော်မူသည်ဟူ၍၎င်း၊ ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်း ဧဝံဂေလိတရားကို ငါ တို့သည် သင် တို့အား ကြားပြော ကြ၏။³⁵ ထိုကြောင့် ဆာလံကျမ်းတခဏ်း၌ လာသည်ကား၊ ကိုယ်တော် ၏ သန့်ရှင်း သောသူ အား ပုပ်စပ် ခြင်းကို ရှိ စေတော်မ မူ ဟုလာ၏။³⁶ ဒါဝိဒ် သည်မိမိ ကာလ ၌ ဘုရားသခင် ၏ အလို

တော်ကို ဆောင်ရွက် ပြီးလျှင်၊ ကျိန်းစက် ၍

မိမိ ဘိုးဘေး စုထဲသို့ ဝင် သဖြင့် ပုပ်စပ် ခြင်း သို့ ရောက် လေ၏။

³⁷ ဘုရားသခင် ထမြောက် စေတော်မူသော သူ

မူကား ၊ ပုပ်စပ် ခြင်းသို့ မ

ရောက် ။³⁸ ထိုကြောင့် ညီအစ်ကို တို့၊ ထိုသခင် ၏ ကျေးဇူးတော် ကြောင့်

အပြစ် လွတ် ခြင်းတရားကို သင် တို့အား ဟောကြား သည်ကို၎င်း၊³⁹ ထိုသခင် ကိုယုံကြည် သောသူ ရှိသမျှ တို့သည် မောရှေ ၏ တရား အတိုင်း

မ လွတ် နိုင် သော အပြစ်ရှိသမျှ တို့နှင့်

လွတ် ရကြသည်ကို၎င်း

သိမှတ် ကြလော့။⁴⁰ အနာဂတ္တိ ကျမ်း၌ လာ သည်ကား၊ မထီမဲ့မြင် ပြုတတ်သောသူတို့၊ ကြည့်ရှု အံ့ဩ ၍

ပြယ်ပျောက် ခြင်းသို့ ရောက်ကြလော့။⁴¹ အကြောင်းမူကား ၊ သင်

တို့အားသူတစ်ပါး ပြည့်စုံ သော်လည်း ၊ သင် တို့မ ယုံသော အမှု ကို သင် တို့ လက်ထက်ကာလ ၌

ငါ ပြု သည်ကျမ်းစာ၌ ပါသောအရာ ကို သင်တို့ အပေါ်သို့မ ရောက် စေမည်အကြောင်း ၊ သတိပြု ကြလော့ဟု ပေါလုဟောပြောလေ၏။

42 လူများတို့သည် တရားစရပ်မှ ထွက်သွား ကြစဉ်၊ ထို အကြောင်း

အရာတို့ကို မိမိ

တို့အား နောက် ဥပုသ်နေ့ ၌ ဟောပြော ပါမည်အကြောင်း

တောင်းပန် ကြ၏။ 43 အစည်းအဝေး ပျက် ၍

ပြန်ကြသောအခါယုဒ လူမှုစ၍ ဘုရား ကို ကိုးကွယ်သော ဘာသာ ဝင် သူများ

တို့သည် ပေါလု နှင့်

ဗာနဗ နောက် သို့ လိုက်ကြသည်ဖြစ်၍ထိုသူ တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်၌

တည်ကြည် မည်အကြောင်း၊ တမန်တော် တို့သည် ဖြားယောင်း ၍ ဆုံးမ ဩဝါဒပေးလေ၏။ 44 နောက်ဥပုသ်နေ့ ၌ ဘုရားသခင် ၏

နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို နားထောင် အံ့သောငှာတစ်မြို့လုံး ကုန် မတတ် စည်းဝေး ကြ၏။ 45 ယုဒ လူတို့သည် အစည်းအဝေး တို့ကို မြင်

လျှင် ငြူစူ သောစိတ် နှင့်ပြည့်စုံ သဖြင့်၊ ပေါလု ၏စကား ကို ငြင်းခုံ သည်သာမက ဆဲရေး ကြ၏။ 46 ထိုအခါပေါလု နှင့် ဗာနဗ တို့က၊

ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကိုသင် တို့အား ရှေးဦးစွာ ဟောပြော ရ ၏။ သို့သော်လည်းသင်တို့သည်ပယ် ၍ ထာဝရ

အသက် ကိုမိမိတို့မ ခံထိုက် သည်ဟု မိမိ

တို့စီရင် ကြ သောကြောင့်၊ ထာဝရ

ဘုရားသည် မှာ တော်မူသည်အတိုင်း ငါတို့သည်မျက်နှာကိုလွဲ၍ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့ ဆီသို့

လှည့် ကြ၏။ 47 မှာတော်မူသော ဗျာဒိတ်တော်အချက်ကား၊ သင် သည် မြေကြီး စွန်း တိုင်အောင် ကယ်တင် ခြင်းကို ပြု စိမ့်သောငှာ၊ သင် ကိုတစ်ပါး

အမျိုးသားလင်း စရာဘို့

ငါခန့်ထား ၏ဟု ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည်ဟု ရဲရင့် စွာ ပြောဆိုကြ၏။

48 ထိုစကားကို တစ်ပါး အမျိုးသားတို့သည်ကြား လျှင်

ဝမ်းမြောက် ၍

ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော် ကိုချီးမွမ်း ကြ၏။
ထာဝရ

အသက် ကို ရစေခြင်းငှာ ခန့်ထား တော်မူသော သူရှိသမျှ တို့သည်
ယုံကြည် ခြင်းသို့ ရောက် ကြသဖြင့် ၊ 49 ထာဝရ ဘုရား၏ သာသနာ
တော်သည် တစ်ပြည်လုံး ၌

နှံ့ပြား လေ၏။ 50 ထိုအခါ ဘုရားကိုကိုးကွယ် ၍ အသရေ
ရှိသော မိန်းမ တို့နှင့်

ထိုမြို့ ၌အကြီးအကဲ ဖြစ်သော သူများကို ယုဒ

လူတို့သည် နှိုးဆော် ၍၊ ပေါလု နှင့် ဗာနဗ တို့ကို ညှဉ်းဆဲ စေသဖြင့်
ထိုပြည် ၏နယ် မှ

နှင်ထုတ် ကြ ၏။ 51 တမန်တော်တို့သည် မိမိ

တို့ခြေဖဝါး ၌ကပ်သော မြေမှုန့် ကို ထိုသူတို့အားခါ လိုက်ပြီးမှ ၊ ဣ
ကောနိ

မြို့သို့

သွား ကြ၏။ 52 တပည့် တော်များတို့သည် ဝမ်းမြောက် ခြင်းနှင့် ၎င်း
၊ သန်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်နှင့်၎င်းပြည့်စုံ ကြ၏။

14

1 ဣကောနိ မြို့သို့ ရောက် လျှင် ထိုသူ

နှစ်ယောက် တို့သည် ယုဒ

တရားစရပ် သို့ ဝင် ၍ ဟောပြော သဖြင့် ၊ ယုဒ
လူ၊ ဟေလသ

လူများ

အပေါင်း တို့သည် ယုံကြည် ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ 2 မယုံကြည်
သော ယုဒ

လူတို့သည် တစ်ပါး အမျိုးသားတို့ကို နှိုးဆော် ၍ ၊ ညီအစ်ကို တို့
အား မနာလို

သော စိတ် ရှိစေခြင်းငှာချောစားကြ၏။ 3 ထိုကြောင့် ကြာမြင့် စွာနေ
၍ သခင် ဘုရား၏ တရားတော်ကို မဆုတ်မဆိုင်း ဟောပြောလေ၏။
သခင်

ဘုရားသည်လည်း ကျေးဇူး တရား
တော်ဘက်၌

သက်သေခံ တော်မူလျက်၊ တမန်တော် တို့သည် နိမိတ် လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ် သော အမှုတို့ကို ပြု နိုင်မည်အကြောင်း အခွင့် ပေးတော် မူ၏။⁴ ထိုမြို့သူ မြို့သားအပေါင်း တို့သည် ကွဲပြား ခြင်းရှိ ၍၊ အချို့ တို့သည် ယုဒ

လူတို့ဘက် ၌၎င်း၊ အချို့ တို့သည် တမန်တော် တို့ဘက် ၌၎င်း နေ ကြ၏။⁵ မင်း အရာရှိတို့နှင့် ယုဒ အမျိုးသား၊ တစ်ပါး အမျိုးသား တို့သည် တမန်တော် တို့ကို ညှဉ်းဆဲ ၍

ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ် မည်ဟု တ ဟုန် တည်း ပြေး လာ ကြ သည် အကြောင်းကို၊⁶ တမန်တော်တို့သည်သိ လျှင်၊ လုကောနိ

ပြည်၌ လုတုတရ

မြို့၊ ဒေရဗေ

မြို့မှစ၍ ကျေးလက် များသို့

ထွက်ပြေး ၍၊⁷ ထို အရပ်တို့၌ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြော ကြ၏။

⁸ အမိ ဝမ်း တွင်းကပင် ခြေမစွမ်း သဖြင့်၊ တစ်ခါမျှ မသွား ဘူးသော လူတစ်ယောက်သည် လုတုတရ

မြို့၌

ထိုင် လျက်၊⁹ ပေါလု ဟောပြော သည်ကို ကြား လေ၏။ ပေါလု သည်လည်း ထိုသူ

ကိုစေ့စေ့ ကြည့်ရှု၍

ရောဂါကင်း မည်အကြောင်း

သူ၌ယုံကြည် ခြင်းရှိ

သည်ကိုသိမြင် လျှင်၊¹⁰ ထ ၍မတ်တတ် ရပ်လော့ဟု ကြီး သော အသံ နှင့် ဆို

သဖြင့်၊ ထိုသူ သည်ရှုတ်တရက်ထ ၍ လှမ်းသွား လေ၏။¹¹ ပေါလု ပြု သောအမှု ကိုမြင် သော လူ

အစုအဝေး တို့က၊ နတ်ဘုရား တို့သည် လူ

အယောင် ကိုဆောင်၍ ငါ တို့ရှိရာသို့ ဆင်းသက် ပါသည် တကားဟု လုကောနိ

ဘာသာစကားအားဖြင့်အသံ ကိုလွှင့် ၍ ဆို ကြ၏။¹² ပေါလု သည် သာ၍ဟောပြော သောကြောင့်

သူ့ ကို ဟေရဗေ

ဟူ၍၎င်း ၊ ဗာနဗ

ကိုဇုသ ဟူ၍၎င်း ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။¹³ ထိုမြို့ ရှေ့ ၌ရှိ သော ဇုသ
 ၏ယင် ပုရောဟိတ်သည် နား နှင့်
 ပန်းကုံး ကို မြို့တံခါး နားသို့ ယူခဲ့ ၍၊ လူ
 အစုအဝေးတို့နှင့်တကွ ယင် ပူဇော်မည်ပြု သည်ကို၊¹⁴ တမန်တော်
 ဗာနဗ နှင့်

ပေါလု တို့သည် သိတင်းကြား လျှင်၊ မိမိ
 တို့အဝတ် ကို ဆုတ် ၍ လူစု
 ထဲသို့ ပြေး ဝင်လျက်၊¹⁵ အချင်းလူ တို့၊ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြု
 ကြသနည်း။ ငါ တို့သည် သင် တို့ကဲ့သို့လောကဓံ တရား၌ ကျင်လည်
 သောသူ ဖြစ် ပါ၏။ သင် တို့သည် ဤ

အချည်းနှီး သောအရာတို့ကို ပယ်ကြ၍၊ ကောင်းကင် ၊ မြေကြီး ၊
 သမုဒ္ဒရာ

မှစ၍ ၊ အသက် ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ထံတော်သို့
 ပြောင်းလဲ ရကြမည်အကြောင်း၊ ငါတို့သည် ဧဝံဂေလိတရားကို
 ဟောပြော ကြ၏။¹⁶ ရှေးလွန်လေပြီးသောကာလတို့၌ ၊ လူ
 အမျိုးမျိုး တို့သည် မိမိ

တို့အလိုအလျောက် ကျင့်ကြမည် အကြောင်း ဘုရားသခင်သည်
 အလွတ် ထားတော်မူ၏။¹⁷ သို့သော်လည်း ၊ သင် တို့အား ကျေးဇူး
 ပြုလျက်၊ အစာ

အာဟာရနှင့် ဝပြော ၍ဝမ်းမြောက် စေခြင်းငှာ၊ မိုဃ်း ကောင်းကင်မှ
 မိုဃ်းရွာ စေတော်မူ၍၊ အသီးအနှံတို့ကို သီး

စေတတ်သော ဥတု
 ကို ပေး တော်မူ သော အားဖြင့်၊ ကိုယ်တော် ရှိ တော်မူ သည်ကို
 သက်သေ မခံဘဲနေတော်မမူဟု ပေါလုနှင့် ဗာနဗသည်ကြွေးကြော်
 လေ၏။¹⁸ ထိုသို့ကြွေးကြော် သဖြင့် လူ

အစုအဝေးတို့သည် ယင် ပူဇော်ခြင်းကို မ
 ပြုရမည်အကြောင်း မြစ်တားခဲ သော အမှုကိုမြစ်တား လေ၏။

¹⁹ ထိုအခါ ယုဒ လူတို့သည် အနုတိအုတ် မြို့၊ ဣကောနိ
 မြို့မှ

လာ ကြ၍ လူ
 အစုအဝေးတို့ကို ညှိညွတ်
 တိုင်ပင်ပြီးလျှင် ၊ ပေါလု ကို ကျောက်ခဲနှင့်ပစ် ၍ သေ

ပြီဟု စိတ်ထင် နှင့် မြို့ ပြင် သို့ ဆွဲငင် ကြ၏။ ²⁰ တပည့် တော် တို့သည် ဝန်းရံ ရှိနေကြစဉ်၊ ပေါလုသည် ထ

၍မြို့ ထဲသို့ ဝင် ပြန်၏။ နက်ဖြန် နေ့၌ ဗာနဗ နှင့်တကွ ဒေရဗေ မြို့သို့ ထွက်သွား လေ၏။ ²¹ ထို မြို့ ၌ ဧဝံဂေလိ

တရားကို ဟောပြော၍ လူများ တို့ကို တပည့် တော်ဖြစ်စေပြီးမှ ၊ လုတုတရ မြို့၊ ကကောနိ

မြို့၊ အနုတိအုတ် မြို့တို့ကို အစဉ်အတိုင်း လှည့်လည်၍ပြန် ကြ၏။ ²² ထိုသို့ပြန်ကြစဉ်၊ တပည့် တော်များ၏ စိတ် နှလုံးကို မြဲမြံ ခိုင်ခံ့စေ သဖြင့်၊ ယုံကြည် ခြင်း၌

တည်ကြည် မည်အကြောင်း နှိုးဆော် ချီပင့်၍ ၊ ငါ တို့သည် များပြား သောဆင်းရဲ ဒုက္ခကိုခံ၍ ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်သို့

ဝင် ရကြမည်ဟု ဟောပြောပြညွှန်ကြ၏။ ²³ အသင်းတော် များ တို့၌ သင်းအုပ် တို့ကို ခန့်ထား ၍၊ အစာရှောင် လျက် ဆုတောင်း ပဌနာ ပြု ပြီးလျှင်၊ သင်းဝင်သူတို့ယုံကြည် သော သခင် ဘုရား၏ လက်တော်သို့

ထိုအသင်းတော်တို့ကို အပ်နှံ ကြ၏။ ²⁴ ပံသိဒိ ပြည်တစ်ပြည်လုံးကို ရှောက်သွား ၍ ပံဖုလိ ပြည်သို့

ရောက် လျှင်၊ ²⁵ ပေရဂေ မြို့၌ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို ဟောပြော ၍

အတ္တလိ မြို့သို့ သွား ကြပြန်၏။ ²⁶ ထိုမြို့ မှ သင်္ဘောစီး၍လွင့် သဖြင့်၊ မိမိတို့ဆောင်ရွက် ခဲ့ပြီးသော အမှု အလိုငှာ ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်သို့

အပ်နှံ ၍ စေလွှတ်သော အနုတိအုတ် မြို့သို့ ရောက်လာ ကြ၏။ ²⁷ ထိုမြို့သို့ရောက် ပြီးလျှင် သင်းဝင် သူ တို့ကို စုဝေး စေ၍၊ မိမိ

တို့အားဖြင့် ဘုရားသခင် သည် ပြု တော်မူသမျှ တို့ကို၎င်း ၊ ယုံကြည် ခြင်း တံခါး ကို တစ်ပါး အမျိုးသားတို့အား ဖွင့် တော်မူကြောင်း ကို၎င်း ပြန်ကြား ကြ၏။ ²⁸ ထိုမြို့၌လည်း၊ တပည့် တော်တို့နှင့်အတူ ကြာမြင့်စွာ နေ ကြ၏။

15

1 ယုဒ ပြည်မှ

အနုတိအုတ်မြို့သို့ ရောက်လာ သော သူ့အချို့ တို့က၊ သင်တို့သည် မောရှေ ၏တရား အတိုင်း

အရေဖျားလှီး ခြင်းကို မ

ခံလျှင် ၊ ကယ်တင် တော်မူခြင်းသို့ မ

ရောက် နိုင်ဟု ညီအစ်ကို တို့အား ဆုံးမ ဩဝါဒပေးကြ၏။² ထိုသူ တို့နှင့်

ပေါလု ၊ ဗာနဗ

တို့သည် ဆွေးနွေးငြင်းခုံ ခြင်းများသောအခါ၊ ပေါလု နှင့် ဗာနဗ တို့သည် အခြား သောတပည့်တော်အချို့

တို့နှင့်တကွ ၊ ထို

ပြဿနာ ၏ အကြောင်း ကြောင့်ယေရှုလင် မြို့၌ ရှိသော တမန် တော် တို့နှင့် သင်းအုပ် တို့ထံသို့ သွား ရမည်အကြောင်းကိုစီရင် ကြ၏။

³ အသင်းတော် သည်လမ်း၌ပို့ သဖြင့်၊ ပေါလုနှင့် ဗာနဗတို့သည် ဖိနိတ် ပြည်နှင့်

ရှုမာရီ ပြည်ကို ရှောက်သွား ၍ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့ ပြောင်းလဲ ခြင်းအကြောင်းအရာကို ကြားပြော သဖြင့်၊ ညီအစ်ကို အပေါင်း

တို့ကို အလွန် ဝမ်းမြောက် စေကြ၏။⁴ ယေရှုလင် မြို့သို့ ရောက် လျှင်၊ တမန်တော် တို့နှင့်

သင်းအုပ် တို့မှစ၍ သင်းဝင် သူ များတို့တွင် လက်ခံ ခြင်း ကျေးဇူး ကိုခံ၍၊ မိမိ

တို့အားဖြင့် ဘုရားသခင် ပြု တော်မူသမျှ တို့ကို ပြန်ကြား ကြ၏။

⁵ ဖာရိရှဲ စု ထဲကယုံကြည် သောသူ အချို့ တို့သည် ထ

လျက် ၊ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့အား အရေဖျားလှီး ခြင်းကို ပေး

ရမည်။ မောရှေ ၏ တရား

ကို ကျင့် စေခြင်းငှာဆုံးမ ရမည်ဟု ဆိုကြ၏။⁶ ထိုအခါ တမန်တော် တို့နှင့်

သင်းအုပ် တို့သည် ထို

အမှု ကိုကြည့်ရှု ဆင်ခြင်ခြင်းငှာစည်းဝေး ကြ၏။⁷ များစွာ သော ဆွေးနွေး ငြင်းခုံခြင်းရှိ သောအခါ ပေတရုသည် ထ

လျက်၊ ညီအစ်ကို တို့၊ ဘုရားသခင် သည် ရှေ့ဦးစွာ ငါ တို့

တွင် ရှေးကောက် တော်မူ၍၊ ငါ ဟောပြော သောအားဖြင့် တစ်ပါး အမျိုးသားတို့သည် ဧဝံဂေလိ

တရား ကိုကြားနာ ၍ ယုံကြည် ရမည်အကြောင်း

စီရင် တော်မူသည်ကို သင် တို့သိ ကြ၏။ 8 စိတ် နှလုံးကို သိ တော်မူသော ဘုရားသခင် သည် သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်ကို ငါ တို့အားပေး သည်နည်းတူ သူ တို့အားပေးသဖြင့်၊ သူတို့ဘက်၌ သက်သေခံ တော်မူ၏။ 9 ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်လည်း သူ

တို့၏ စိတ်နှလုံး ကိုစင်ကြယ် စေ၍ ငါ တို့ကို ခြားနား စေတော်မ မူ။ 10 သို့ဖြစ်လျှင် ၊ ငါ တို့နှင့်ငါ တို့ဘိုးဘေး များ မ

ထမ်း နိုင် သော ထမ်းပိုး ကို တပည့် တော်တို့၏ လည်ပင်း ပေါ်၌ တင် စေခြင်းငှာအဘယ်ကြောင့် ဘုရားသခင် ကို စုံစမ်း ကြသနည်း။ 11

သခင် ယေရှု ၏ ကျေးဇူး တော်အားဖြင့် သာ

ထိုသူ တို့သည် ကယ်တင် တော်မူခြင်းသို့ ရောက်သည် နည်းတူ ၊ ငါ တို့သည်လည်း ရောက်ရမည်ကို ငါတို့သည် ယုံကြည် ၏ဟု ပေတရု ပြောဆို ၏။ 12 ထိုအခါ ဗာနုဗ နှင့်

ပေါလု တို့သည် မိမိ

တို့အားဖြင့် တစ်ပါး အမျိုးသားတို့တွင်

ဘုရားသခင် ပြု တော်မူသမျှ သော နိမိတ် လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ် သော အမှုတို့ကို ကြားပြော သည်ကို စုဝေး

သောသူအပေါင်း တို့သည် တိတ်ဆိတ် စွာ နေ၍

နားထောင် ကြ၏။ 13 ထိုသူ တို့သည် အကုန်အစင်ပြောဆို ပြီးမှ ၊ ယာကုပ် က၊ ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ့ စကားကို နားထောင် ကြ လော့။ 14

ဘုရားသခင် သည် မိမိ

နာမ အဘို့ ၊ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့ အထဲ

က အချို့ သော သူ တို့ ကို နှုတ် ယူ ခြင်း ငှာ၊ ရှေးဦးစွာ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့ကို အကြည့်အရှု ကြွလာ တော်မူသည် အကြောင်းအရာ ကို ရှိမှန် သည် ဟောပြော ခဲ့ပြီ။ 15 ထိုအကြောင်း အရာသည်လည်း

ပရောဖက်

တို့၏ စကား

နှင့် ညီ ၏။ 16 ကျမ်းစာလာ သည်ကား၊ ငါ ၏နာမ ဖြင့် သမုတ် သော တစ်ပါး အမျိုးသားအပေါင်း တည်းဟူသောကျန်ကြွင်း ရစ်သော သူ တို့သည် ထာဝရ

ဘုရားကိုရှာ စေခြင်းငှာ နောက်မှ ငါပြန်လာ မည်။¹⁷ လဲ လျက်ရှိ
သော ဒါဝိဒ် ၏တဲ ကို ဆောက်တည် ပြန်မည်။ ပြိုပျက် ရာများကို
လည်း ပြုပြင် ပြီးလျှင် ၊ ထိုတဲ

ကို မတ် စေပြန်မည်ဟု။¹⁸ ဤ အမှုအရာ တို့ကို စီရင်တော် မူ
သော ထာဝရ ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏ ဟု လာသတည်း။
ဘုရားသခင် သည် ကမ္ဘာ

ဦးမှစ၍ မိမိစီရင် တော်မူသမျှသော အမှုအရာတို့ကိုသိ တော်မူ
သည်။¹⁹ ထို့ကြောင့် ၊ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့အထဲ မှ ဘုရားသခင်
ထံတော် သို့

ပြောင်းလဲ သော သူ
တို့ကို မ

နှောင့်ရှက် ဘဲလျက်၊²⁰ ရုပ်တု တို့၏ ညစ်ညူး ရာကို၎င်း ၊ မတရား
သော မေထုန်ကို၎င်း ၊ လည်ပင်း ကိုညစ်၍ သတ်သောအရာကို ၎င်း၊
အသွေး ကို၎င်း

ကြဉ်ရှောင် စေ ခြင်း ငှာ သူ တို့ကို မှာ လိုက်သင့်သည်ဟု ငါ
သဘောရှိ၏။²¹ အကြောင်းမူကား ၊ မောရှေ၏ပညတုတံကျမ်းကို
တရားစရပ် ၌

ဥပုသ်နေ့တိုင်း ဘတ်ရွတ် သဖြင့်၊ မောရှေ ၏ တရားကို ရှေး ကာလ
မှစ၍ ခပ်သိမ်း သော မြို့ တို့၌ ဟောပြော လေ့ရှိသည်ဟု ယာကုပ်
ပြောဆို၏။²² ထိုအခါ တမန်တော် တို့နှင့်

သင်းအုပ် တို့မှစ၍ သင်းဝင်သူ အပေါင်း တို့သည်၊ မိမိ
တို့အထဲ ၌ ရွေးကောက် ၍ညီအစ်ကို တို့တွင်

ထင်ရှား သောသူ တည်းဟူသောဗာရှဗ အမည် သစ်ကို ရသောယုဒ
နှင့်

သိလ တို့ကို၊ အနုတိအုတ် မြို့သို့
ပေါလု ၊ ဗာနဗ

တို့နှင့်တကွ စေလွှတ် မည် အကြောင်းသဘော ညီညွတ်ကြ၏။²³ သူ
တို့လက် ဖြင့်

ပေး လိုက်သော စာဟူမူကား၊ တမန်တော် ၊ သင်းအုပ် ၊ ညီအစ်ကို
များတို့သည်၊ အနုတိအုတ် မြို့မှစ၍ ရှုရိ ပြည်၊ ကိလိက်
ပြည်တို့၌ရှိနေ၍ တစ်ပါး အမျိုးသားဖြစ်သော ညီအစ်ကို တို့ကို
မေတ္တာနှင့်ကြား လိုက်ပါ၏။²⁴ လူအချို့ တို့သည် ငါတို့အခွင့် မ ရှိ

ဘဲ ငါ တို့ထံမှ ထွက်သွား ၍၊ သင် တို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံရမည်၊ ပညတ်တရားကိုကျင့်ရမည် ဟူသောစကား

ဖြင့်၊ သင် တို့၏ စိတ် နှလုံးကို နှောင့်ရှက် ဖျက်ဆီးသည်ကို ငါတို့ ကြား ရ သည်ဖြစ်၍ ၊ ²⁵ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ နာမ

တော်ကြောင့်

မိမိ

အသက် ကို စွန့်စား သော သူ တည်းဟူသော၊ ²⁶ ငါတို့ချစ် သောဗာနာဗုဒ္ဓ ၊

ပေါလု တို့နှင့်တကွ ရွေးကောက် သော သူ

တို့ကို သင် တို့ဆီသို့ စေလွှတ် ခြင်းငှာတစ် ညီတစ်ညွတ်တည်း စီရင်သည်နှင့်အညီ၊ ²⁷ ဤအကြောင်း အရာကို သင် တို့အား

နှုတ် ဖြင့် ကြား စေခြင်းငှာယုဒ နှင့် သိလ တို့ကို စေလွှတ် ကြ၏။

²⁸ ရုပ်တု ရှေ့မှာ ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကို၎င်း ၊ အသွေး ကို၎င်း ၊

²⁹ လည်ပင်း ကိုညှစ်၍ သတ်သောအရာကို၎င်း ၊ မတရား

သော မေထုန်ကို၎င်း ကြဉ်ရှောင် ရမည်ဟူသော ပညတ်မှတစ်ပါး အခြားသော ဝန် သင် တို့၏ အပေါ်၌ တင် ခြင်းငှာသန်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်နှင့်

ငါ တို့သည် အလိုမ

ရှိ။ ထို

အရာများကို ကြဉ်ရှောင်အပ်၏။ ကျန်းမာ ကြပါစေသောဟုရေး၍ ပေးလိုက်သတည်း။ ³⁰ ထိုသူတို့သည် သွား ရသော အခွင့်ရှိသဖြင့် ၊

အနုတိအုတ် မြို့သို့

သွား ၍၊ လူ

အပေါင်းတို့ကို စုဝေး

စေ ပြီးလျှင် မှာစာ ကို အပ်ပေး ကြ၏။ ³¹ မှာစာ ကို ဘတ် ရွတ် သောအခါ ထိုသက်သာ ခြင်း၏ အကြောင်းကြောင့်

ဝမ်းမြောက် ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ³² ယုဒ နှင့်

သိလ တို့သည် ပရောဖက်

ဖြစ် သောကြောင့် များစွာ သောစကား နှင့်

ညီအစ်ကို တို့ကို ဆုံးမ

၍ မြဲမြံ ခိုင်ခံ့စေကြ၏။ ³³ ထိုသူ တို့သည် အတန်အရာနေ ပြီးမှ ၊ တမန်တော်တို့ထံသို့ငြိမ်သက် စွာပြန်စေခြင်းငှာညီအစ်ကို တို့သည်

အခွင့် ပေးကြ၏။³⁴ သို့သော်လည်း၊ သိလသည် အလိုအလျောက် နေရစ်၏။³⁵ ပေါလု နှင့် ဗာနုဗ တို့သည်လည်း အနုတိအုတ် မြို့၌

နေ လျက်၊ အခြား သောသူများ တို့နှင့်တကွ ဆုံးမဩဝါဒ ပေး၍၊ သခင် ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တရားတည်းဟူသောဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြော ကြ၏။³⁶ အင်တန် ကာလ ကြာသောအခါ ၊ ပေါလု က၊ ငါ တို့သည် သခင် ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တရားကို ဟောပြော ဘူးသော မြို့ များ တို့၌ ရှိသော ညီအစ်ကို တို့ သည် အဘယ်သို့ ရှိ နေသည်ကို ကြည့်ရှု ၍

ပြန်သွား ကြကုန်အံ့ဟု ဗာနုဗ

အား ဆို ၏။³⁷ ဗာနုဗ သည် မာကု

အမည် ရှိသော ယောဟန် ကို ခေါ် မည်ဟု အကြံရှိ ၏။³⁸ ပေါလု က၊ ပုံဖုလိ

ပြည်၌ သူ တို့နှင့် ခွာ ၍ အမှုထမ်း ရာသို့ မ လိုက်

မသွားသောထိုသူ ကိုမ ခေါ်သင့်ဟု သဘော ရှိ၏။³⁹ ထို အကြောင်း နှင့် အချင်းချင်း မ သင့်သဖြင့်

တခြားစီ သွား၍၊ ဗာနုဗ

သည်မာကု ကို ခေါ် ပြီးလျှင် ကုပရ ကျွန်းသို့ လွှင့် လေ၏။

⁴⁰ ညီအစ်ကို တို့သည် ပေါလု ကိုဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်သို့ အပ်နှံ ကြသဖြင့်၊ သူသည်သိလ ကို ရွေးချယ် ပြီးလျှင်ထွက် ၍၊

⁴¹ အသင်းတော် များကို မြဲမြံ ခိုင်ခံ့စေလျက်၊ ရှုရိ ပြည်၊ ကိလိကီ ပြည်တို့ကို ရှောက်သွား လေ၏။

16

¹ ထိုနောက်မှပေါလုသည် ဒေရဗေ

မြို့နှင့်

လုတုတရ မြို့သို့ ရောက်

လေ၏။ လုတုတရ

မြို့၌ တိမောသေ

အမည် ရှိသော တပည့် တော်တစ် ယောက်ရှိ ၏။ သူ၏ အမိကား၊ ယုံကြည် သောယုဒ မိန်းမဖြစ်၏။ အဘ

ကား၊ ဟေလသ လူဖြစ်၏။² ထိုသူသည်လုတုတရ မြို့၊ ဣကောနိ

မြို့၌ရှိသော ညီအစ်ကို တို့ တွင်အသရေ ရှိသောသူ ဖြစ်၏။³ ပေါ လု သည် ထိုသူ

ကိုခေါ်ခြင်းငှာအလိုရှိ ၍၊ သူ
 ၏အဘ သည် ဟေလသ
 လူဖြစ် သည်ကိုထို အရပ် တို့၌
 ရှိ သောယုဒ လူအပေါင်း တို့သည် သိ
 သောကြောင့် ၊ အရေဖျားလှီး ခြင်းကို သူ့အားပေး လေ၏။ ⁴ သူ
 တို့သည် မြို့ များကို ရှောက်သွား စဉ် တွင်၊ ယေရုရှလင် မြို့၌
 နေသောတမန်တော် တို့နှင့်
 သင်းအုပ် တို့သည် စီရင် သော ပညတ် တို့ကို အသင်း များ
 ကျင့်စောင့် ဘို့ရာအပ်ပေး ကြ၏။ ⁵ ထိုသို့ အသင်းတော် တို့သည်
 ယုံကြည် ခြင်း၌
 တည်ကြည် မြဲမြံသည်ဖြစ်၍၊ အရေအတွက်
 အားဖြင့် တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့တိုးပွား များပြားကြ၏။ ⁶ ဖြူဂံ ပြည်၊
 ဂလာတီ
 ပြည် ကို ရှောက်သွား ပြီးမှ အာရိ ပြည်၌
 နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို မဟော
 စေခြင်းငှာသန်ရှင်း သော ဝိညာဉ်
 တော်သည်မြစ်တား တော်မူသဖြင့်၊ ⁷ မုသိ ပြည်သို့ ရောက် ၍ ၊ ဗိ
 သုန် ပြည်သို့
 သွား မည်ပြု ကြစဉ်၊ ဝိညာဉ် တော်သည် အခွင့် ပေးတော်မ မူ
 သောကြောင့် ၊ ⁸ မုသိ ပြည်အနားမှာ ရှောက် ၍
 တရော မြို့သို့
 ရောက် ကြ၏။ ⁹ ည၌ အခါ ပေါလု သည် ဗျာဒိတ် ရှူပါရုံကိုမြင် ရ၍၊
 မာကေဒေါနီ
 လူ တစ် ယောက်က၊ မာကေဒေါနီ ပြည်သို့
 ကူး ပါ။ ငါ တို့ကိုမစ ပါဟုရပ် လျက်
 တောင်းပန် ၏။ ¹⁰ ထို ဗျာဒိတ်ရှူပါရုံကို မြင် ရလျှင် ၊ မာကေဒေါနီ
 ပြည်၌
 ဧဝံဂေလိ တရားကို ဟောစေခြင်းငှာသခင် ဘုရားသည် ငါ တို့ကိုခေါ်
 တော်မူသည်ဟု ငါတို့သဘောကျသဖြင့်၊ ထိုပြည်သို့သွား ခြင်းငှာ
 ချက်ခြင်း ရှာကြံ ကြ၏။ ¹¹ ထိုကြောင့်၊ တရော
 မြို့မှ
 သင်္ဘောလွှင့် ၍

သာမောသရက်

ကျွန်းသို့ တည့်တည့် သွားသဖြင့်၊ နက်ဖြန် နေ့၌

နာပေါလိ မြို့သို့ ရောက်ကြ၏။¹² ထိုမြို့ မှထွက်ပြန်လျှင် မင်းမှု
လွတ်သော မြို့

တည်းဟူသောမာကေဒေါနိ ပြည်တ ပိုင်းကို အစိုးရ

သော ဖိလိပုပိ

မြို့သို့ ရောက်၍ ကာလ

အတန် အရာနေ ကြ၏။¹³ ဥပုသ်နေ့ ၌

ငါတို့သည် မြို့ပြင် သို့ထွက် လျှင်၊ ပဌနာ

စရပ် ရှိ တတ်ရာမြစ် နား သို့သွား၍ ထိုင် ပြီးမှ၊ ထိုအရပ်၌စည်းဝေး
သော မိန်းမ တို့အားဟောပြော ကြ၏။¹⁴ ထိုအခါ နီမောင်းသော
အထည်အလိပ် ကို ရောင်းသော သွာတိရဲ မြို့သူ လုဒိ အမည် ရှိသော
မိန်းမ တစ် ယောက်သည် ဘုရားသခင် ကို ကိုးကွယ် သောသူဖြစ်၍၊
တရားနာ

စဉ်တွင် ပေါလု ဟောပြော သော အရာ

ကို မှီဝဲဆည်းကပ်စေခြင်းငှာသူ ဧရိစိတ်နှလုံး ကို သခင် ဘုရားဖွင့်
တော်မူ၏။¹⁵ ထိုမိန်းမသည်အိမ်သူ အိမ်သားတို့နှင့်တကွ ဗတုတိဇံ ကို
ခံပြီးမှ၊ ကျွန်မ သည် သခင် ဘုရား၌

အမှန် ယုံကြည် သည်ကို သင်တို့သည် ထင်မှတ် လျှင် ၊ ကျွန်မ အိမ်
သို့

ဝင် ၍ နေ

ကြပါဟုတောင်းပန် လျက် ငါ တို့ကို အနိုင် သွေးဆောင် လေ၏။

¹⁶ ထိုနောက်မှငါ တို့သည် ပဌနာ

စရပ်သို့

သွား

စဉ်တွင် နတ်ဝင် ဖြစ် ၍ အနာဂတ်ကိုဟော သဖြင့်၊ မိမိ

သခင် တို့အား စီးပွား များ ကို ပြု တတ်သော မိန်းမငယ်တစ်
ယောက်သည် ငါ တို့ကိုဆီးကြို လေ၏။¹⁷ ထိုမိန်းမငယ်သည် ပေါ
လု နှင့်

ငါ တို့နောက် သို့ လိုက်၍၊ ဤသူ

တို့ကား အကျွတ် တရားလမ်း ကို ငါတို့အား ဟောပြော ပြသသော
အမြင့်ဆုံး သော ဘုရားသခင် ၏ ကျွန် ဖြစ် ကြ၏ဟု ဟစ်ကြော်

လေ၏။ 18 ထိုသို့

အဖန်များစွာ ပြု သောကြောင့် ပေါလု သည် စိတ်မသာ လျက်လှည့် ကြည့်၍ ၊ သင် သည်သူ ၏ အထဲ

မှထွက်သွား လော့။ ယေရှု ခရစ် ၏နာမ တော်ကို အမှီပြု၍ ၍ ငါ အမိန့် ရှိ၏ဟု ထိုနတ် ကိုဆို သောခဏခြင်းတွင် နတ်သည်ထွက်သွား ၏။ 19 သူ ၏သခင် တို့သည် နောက်တဖန် စီးပွား ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မြော်လင့် စရာအကြောင်း မရှိသည်ကို သိမြင် လျှင်၊ ပေါလု နှင့်

သိလ တို့ကို ဘမ်းဆီး ဆွဲငင် ၍ ရုံးတော်သို့ ပို့ကြ၏။ 20 စစ်ကဲ မင်း ထံသို့ရောက် သောအခါ ဤ

သူ တို့သည် ယုဒ

လူဖြစ် လျက် ငါ တို့မြို့ ကို နှောင့်ရှက် တတ်ပါ၏။ 21 ရောမ လူဖြစ် သောငါ တို့သည် မ

ခံ မယူ မကျင့် အပ်သော ဘာသာ

ထုံးတမ်းများကို ဟောပြော သွန်သင်တတ်ပါ၏ ဟုလျှောက်ဆို ကြ လျှင်၊ 22 စုဝေး သောလူတို့သည် သူ

တို့တစ်ဘက် ၌ တပြိုင်နက် ထကြ၏။ စစ်ကဲ မင်းတို့လည်း

သူ တို့၏ အဝတ် ကိုချွတ် ၍ကြိမ်လုံးနှင့်ရိုက် စေခြင်း ငှာစီရင် ကြ၏။ 23 ရိုက် ၍ဒဏ်ချက်များရှိပြီးမှ၊ လုံခြုံ စွာ စောင့် စေ ဟု ထောင်မှူး ကို မှာ လိုက်၍ ထောင် ထဲမှာ လှောင် ထား ကြ၏။ 24 ထိုသို့ မှာ လိုက်သည်အတိုင်း ထောင်မှူးသည် အတွင်း

ထောင် ထဲမှာ လှောင် ၍

ထိတ်ခတ် လျက်ထား၏။ 25 သန်းခေါင် အချိန်၌ ပေါလု နှင့် သိလ တို့သည် ပဌနာ

ပြု၍ ဘုရားသခင် ကို ချီးမွမ်း လျက်သီချင်း ဆိုလေ၏။ ထောင် ထဲ မှာနှောင်ဖွဲ့ခြင်း ကိုခံရသော သူ

တို့သည် နားထောင် ကြ၏။ 26 ထို ခဏခြင်း တွင် မြေကြီး သည် ပြင်းစွာ လှုပ်သောကြောင့်

ထောင် ခြေ ရင်းလည်းလှုပ်ရှား ၏။ တံခါး ရှိသမျှ တို့သည် ချက် ခြင်း ပွင့် ၍

လူအပေါင်း တို့သည် နှောင်ဖွဲ့ ခြင်းနှင့်လွတ် ကြ၏။ 27 ထောင်မှူး သည်နီး ၍ ထောင် တံခါး များ ပွင့် လျက်ရှိ သည်ကို မြင် လျှင်၊ နှောင်ဖွဲ့ ခြင်းကို ခံရသောသူ

တို့သည် ထွက်ပြေး ကြပြီဟုထင်မှတ် သည်နှင့်၊ ဓား

ကို အိမ်မှဆွဲထုတ် ၍ ကိုယ် အသက်ကိုသတ် မည် ပြု လေ၏။

28 ပေါလု ကလည်း၊ ကိုယ် ကိုအပြစ် မ ပြု နှင့်။ ငါတို့ အပေါင်း သည် ရှိ ကြ၏ဟုကြီး သောအသံ နှင့် ဟစ် ၍

ပြောဆို ၏။ 29 ထောင်မှူးသည် ညှိထွန်းသောမီး ကို တောင်း ပြီးမှ ပြေး ဝင်၍၊ ပေါလု နှင့်

သိလ တို့၏ခြေရင်း၌ တုန်လှုပ် လျက် ပြပ်ဝပ် လေ၏။ 30 သူ တို့ကို ပြင် သို့ထုတ် ပြီးလျှင်လည်း ၊ သခင် တို့၊ အကျွန်ုပ် သည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ရောက်အံ့သောငှာ အဘယ်သို့ ပြု ရ ပါမည်နည်း

ဟု မေးလျှောက် လေ၏။ 31 ထိုသူတို့ကလည်း ၊ သခင် ယေရှု ခရစ် ကို ယုံကြည် လော့။ ယုံကြည်လျှင်သင် နှင့် သင် ၏အိမ်သူ အိမ်သား တို့သည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို လျက်၊

32 ထိုသူ မှစ၍ သူ ၏အိမ် ၌ ရှိသမျှ သော သူ

တို့အား သခင် ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို ဟော ကြ၏။

33 ထို ည၌ ၊ ထိုအချိန် နာရီ၌ ပင်၊ ထောင်မှူးသည် ပေါလု နှင့်သိလ တို့ ကိုယူ

၍ဒဏ်ချက်ရာ များကို ဆေးကြော ပြီးလျှင်၊ မိမိ

လူအပေါင်း တို့နှင့်တကွဗတုတံဇံ ကို ချက်ခြင်း ခံလေ၏။ 34 တဖန် ပေါလု နှင့် သိလတို့ကို မိမိအိမ် သို့

ခေါ်ပင့် ပြီးမှသူတို့ကို လုပ်ကျွေး ၍ ၊ ဘုရားသခင် ကို ယုံကြည် လျက် အိမ်သူ အိမ်သားအပေါင်းတို့နှင့် တကွ ဝမ်းမြောက် ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ 35 နံနက် ရောက် သောအခါ စစ်ကဲ တို့သည် ရုံး

လုလင်တို့ကို စေလွှတ် ၍၊ ထို

လူ တို့ကို လွှတ် စေ ဟုမှာ လိုက်ကြ၏။ 36 ထို စကားကိုထောင်မှူး သည် ပေါလု အား

ကြားပြော ၍၊ ကိုယ်တော်တို့ကို လွှတ် စေခြင်းငှာ စစ်ကဲ တို့သည် စေလွှတ် ကြပါပြီ။ ထိုကြောင့် ယခု ထွက် ၍ ငြိမ်ဝပ် စွာ

ကြွသွား တော်မူကြပါဟု လျှောက်လျှင်၊ 37 ပေါလု က၊ ရောမ

လူ ဖြစ် သော ငါ တို့ကို ခမ္မသတ်အတိုင်း မစီရင်ဘဲလျက်၊ စစ်ကဲ တို့သည် ထင်ရှား စွာ ရိုက် ၍ ထောင် ထဲမှာ လှောင် ထားပြီးမှ၊ တိတ်ဆိတ် စွာနှင့်ထုတ် ကြမည်လော။ ထိုသို့မ

ပြု သင့်။ ကိုယ်တိုင် လာ ၍ ငါ တို့ကို နှုတ်ယူ ကြစေဟု ရုံးလုလင်

တို့ အားပြောဆို ၏။ 38 ထို စကား ကိုရုံး လုလင်တို့သည် စစ်ကဲ တို့ အား

ကြားလျှောက် ၍ ၊ ပေါလုနှင့်သိလတို့သည် ရောမ လူ ဖြစ် ကြောင်းကို စစ်ကဲတို့သည် ကြားသိ သောအခါကြောက် ခြင်းသို့ရောက်၍၊ 39 ကိုယ်တိုင် လာ ပြီးလျှင် ချော့မော့ သောစကား နှင့်

သူတို့ကို နှုတ်ယူ ၍၊ ထိုမြို့ မှ ထွက်သွား ပါမည် အကြောင်း တောင်းပန် ကြ၏။ 40 ထိုအခါပေါလုနှင့် သိလတို့သည် ထောင် မှ ထွက် ၍ လုဒိ

အိမ်သို့ ဝင် သဖြင့်၊ ညီအစ်ကို များကို တွေ့မြင် ၍ သက်သာ စေပြီးမှ ထွက် သွား ကြ၏။

17

1 ထိုနောက်၊ အံဖိပေါလိ မြို့၊ အာပေါလောနိ မြို့ကို ရှောက်သွား ၍ သက်သာလောနိတ် မြို့သို့ ရောက် ကြ၏။ ထို

မြို့မှာယုဒ တရားစရပ် ရှိ ၏။ 2 ပေါလု သည် မိမိထုံးစံ ရှိသည်အတိုင်း ထိုစရပ် သို့

ဝင် ၍ ၊ ဥပုသ်နေ့ သုံး ရက်တွင် ကျမ်းစာ ကိုအမှီပြု ၍ ထိုသူ တို့နှင့် ဆွေးနွေး နှီးနှောသဖြင့်၊ 3 ခရစ်တော် သည် အသေခံ ရ မည်။ သေ

ခြင်းမှ ထမြောက် ရမည်။ ငါ ဟောပြော သောယေရှု သည် ခရစ်တော် ဖြစ် သည်ဟူသောအကြောင်း အရာတို့ကို ရှင်းလင်းစွာဖွင့်ပြ လေ၏။ 4 ထို

သူ အချို့ တို့သည် ယုံကြည် ခြင်းသို့ရောက်၍ ၊ ပေါလု ၊ သိလ တို့နှင့် ပေါင်းဘော် ကြ၏။ ဘုရား ကို ကိုးကွယ်သော ဟေလသ

လူ အပေါင်း တို့နှင့် ထင်ရှား သော မိန်းမ များ တို့လည်း ယုံကြည် ကြ၏။ 5 ယုဒ လူတို့သည် ဆိုးယုတ် လျှပ်ပေါ် သော သူ အချို့ တို့ကို ခေါ် ၍

လူများကို စုဝေး

စေပြီးလျှင် ၊ မြို့ ၌ အုတ်အုတ်သဲသဲ ပြုကြ၏။ ယာသုန် ၏ အိမ်
ကိုဝိုင်း ၍ သူ

တို့ကို လူ

များရှေ့ သို့ ဆွဲထုတ်ခြင်းငှာရှာ ကြ၏။ 6 မ တွေ့လျှင်၊ ယာသုန် နှင့်
ညီအစ်ကို အချို့ တို့ကို မင်း အရာရှိ တို့ထံသို့

ဆွဲငင် ၍၊ လောကီ

နိုင်ငံကို မှောက်လှန် သော ဤသူ

တို့သည် ဤ

အရပ်တိုင်အောင်ရောက် ကြပါပြီ။ 7 ယာသုန် သည်လည်း သူ

တို့ကို လက်ခံ ပါပြီ။ ထိုသူ

အပေါင်း တို့သည် ကံသာ

ဘုရင်၏ အမိန့် တော်ကို ဆန့်ကျင်ဘက် ပြု ၍၊ ယေရှု အမည် ရှိ
သော ရှင်ဘုရင် တစ်ပါး

ရှိ သည်ဆို တတ်ပါ၏ဟု ဟစ်ကြော် လျက် ၊ 8 မင်း အရာရှိမှ
စ၍ စုဝေး သောသူတို့၏ စိတ်ကို ထိုသို့သောစကားအားဖြင့်နှောင့်ရှက်

ကြ၏။ 9 ထိုအခါယာသုန် မှစ၍ ကြွင်း သောသူ တို့ကို အာမခံပေးစေ
ပြီးမှလွတ် လိုက်ကြ၏။ 10 ည၌ အခါ

ညီအစ်ကို တို့သည် ပေါလု နှင့် သိလ ကို ဗေရိ

မြို့သို့

ချက်ခြင်း လွတ် လိုက်ကြ၏။ ထိုမြို့သို့ ရောက် လျှင် ယုဒ

တရားစရပ် သို့

ဝင် ကြ၏။ 11 ဗေရိမြို့သားတို့သည် သက်သာလောနိတ် မြို့သားတို့
ထက်

ထူးမြတ်သဖြင့် ၊ အလွန်ကြည်ညိုသော စေတနာ

စိတ်နှင့်

နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကိုခံယူ ၍ မှန် သည်မမှန်သည်ကိုသိခြင်း
ငှာ၊ ကျမ်းစာ ကိုနေ့တိုင်း အစဉ်စေ့စေ့ကြည့်ရှု ကြ၏။ 12 ထိုကြောင့် ၊
ယုဒ

လူအများ တို့သည် ယုံကြည် ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ အသရေ

ထင်ရှားသော ဟေလသ

မိန်းမ တို့နှင့်

ယောက်ျား အများတို့သည် လည်း ယုံကြည်ကြ၏။¹³ ပေါလု သည် ဗေရိ

မြို့၌

ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကိုဟောပြော သည်ကို၊ သက်သာလောနိတ် မြို့သားဖြစ်သော ယုဒ

လူ တို့သည် ကြားသိ ရလျှင် ၊ ဗေရိ

မြို့သို့လာ ပြန်၍ လူ

များတို့ကို တိုက်တွန်း နှိုးဆော် ကြ၏။¹⁴ ထိုအခါ ညီအစ်ကို တို့သည် ပေါလု ကို ပင်လယ် လမ်းဖြင့် သွား စေခြင်းငှာချက်ခြင်း လွတ် လိုက်ကြ၏။ သိလ

နှင့်

တိမောသေ တို့သည် နေရစ် ကြ၏။¹⁵ ပေါလု ကိုပို့ သောသူ တို့သည် အာသင် မြို့ တိုင်အောင် ပို့ဆောင် ပြီးမှ၊ သိလ

နှင့်

တိမောသေ တို့ကို အလျင်အမြန် လာ စေခြင်းငှာမှာစာ ကိုခံ ၍ပြန် ကြ၏။¹⁶ ပေါလု သည်အာသင် မြို့၌

သိလ နှင့် တိမောသေ တို့ကို ငံ့လင့် ၍ နေစဉ်တွင်၊ ထိုမြို့ သည် ရုပ်တု တို့နှင့် အပြည့်ရှိ သည်ကိုမြင် လျှင် စိတ် ပူပန် ခြင်းသို့ ရောက်၏။¹⁷ ထိုကြောင့် တရားစရပ် ၌

ယုဒ လူမှစ၍ ဘုရား ကို ကိုးကွယ် သော သူ

တို့နှင့်၎င်း ၊ လူများစုဝေးရာအရပ်၌

နေတိုင်း တွေ့ကြုံ သော သူ

တို့နှင့်၎င်း ဆွေးနွေး နှီးနှော ခြင်းကိုပြု၏။¹⁸ ထိုအခါ ဧပိကုရု တပည့်တို့နှင့်

သတောအိတ်

ပညာရှိ အချို့ တို့ သည် ပေါလု နှင့်ဆိုင်ပြိုင် ၍၊ အချို့ က၊ ဤ

မရေရ သောလူသည် အဘယ်သို့ ပြော ချင် သနည်းဟု ဆို

၏။ အချို့ကလည်း၊ ဤသူသည် တစ်ကျွန်း တစ်နိုင်ငံနတ် ဘုရား တို့၏ အကြောင်းကို ဟောပြော သောသူ ဖြစ် ဟန် ရှိသည်ဟုဆို၏။ ဆိုသည်အကြောင်း ကား၊ ပေါလုသည် ယေရှု ၏ တရားနှင့် ထမြောက် ခြင်း တရားတည်း ဟူသော ဧဝံဂေလိ တရား ကို ဟော သတည်း။

¹⁹ ထိုအခါ ၊ ထိုသူတို့သည် ပေါလု ကိုခေါ် ၍ အာရေ

တောင်သို့

ဆောင်သွား ပြီးလျှင်၊ သင် သည် ဟောပြော သော ဤ

အယူဝါဒသစ် ကို ငါတို့ သိ

အပ် သလော။ ²⁰ ငါ တို့မသိမကျွမ်းဘူးသောအရာတို့ကို သင်သည် ကြားပြော ၏။ ထို

အရာများကား အဘယ်သို့ ဆိုလို သည် ကို ငါတို့သိ ချင် ပါသည်ဟု ဆို ကြ၏။ ²¹ အာသင် မြို့သူမြို့သားအပေါင်း တို့နှင့်

ဧည့်သည် များ တို့သည် သိ တင်း စကား ကို ကြားပြော ခြင်း၊ နားထောင် ခြင်း အမှုမှတစ်ပါးအခြားသော အမှုဖြင့်ကာလကို မ

လွန် စေတတ်ကြ။ ²² ထိုအခါ ပေါလု သည် အာရေ

တောင်ပေါ်၌ ရပ် လျက်၊ အချင်း အာသင် လူတို့ ၊ သင် တို့သည် ခပ်သိမ်း သော အရာတို့၌ နတ်ဘုရားတို့ကို အလွန်ရှိသေ

တတ်ကြ သည်ကို ငါမြင် ပါ၏။ ²³ လမ်း ၌သွား၍ သင် တို့၏ ဘုရား များကို ကြည့်ရှု သည်တွင်၊ ငါတို့ မ

သိသော ဘုရားသခင် အဘို့ဟူ၍အကွရာတင် သောယဇ်ပလ္လင် တစ် ခုကို တွေ့ ပါ၏။ သင်တို့ သည် မ

သိဘဲလျက် ကိုးကွယ် သော ဘုရားသခင်၏ အကြောင်း ကို ငါ ဟောပြော ၏။ ²⁴ လောကဓာတ် မှစ၍ လောကဓာတ် ၌

ရှိ လေသမျှသောအရာ တို့ကို ဖန်ဆင်း တော်မူသော ဘုရားသခင် သည်၊ ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး ကို အစိုးရတော်မူသော အရှင် ဖြစ်

၍၊ လူတို့လက် ဖြင့် လုပ်သော ဗိမာန် ၌

ကျိန်းဝပ် တော်မူသည်မ ဟုတ်။ ²⁵ ဘုရားသခင် သည် ခပ်သိမ်း သောသူတို့အား ဇီဝ

အသက်နှင့်တကွ ထွက်သက်ဝင်သက် မှစ၍ ခပ်သိမ်း သောအရာ တို့ကို ပေး

တော်မူသောအရှင်ဖြစ်၍၊ တစ်စုံတစ်ခု ကို အလို

တော်ရှိသကဲ့သို့လူ တို့လက် ဖြင့်

ကျွေးမွေး ခြင်းကို ခံတော်မူသည်မ ဟုတ်။ ²⁶ ဘုရားသခင်သည် မြေ တပြင်လုံး ၌

နေ ရသော လူ

အမျိုးမျိုး တို့ ကိုတစ် သွေးတည်းနှင့် ဖန်ဆင်း တော်မူ၍၊ သူတို့အား ခွဲဝေ စီမံ သောအချိန် ကာလကို

၎င်း ၊ သူ
တို့၏ နေရာ

အပိုင်းအခြားကို၎င်း မှတ်သား တော်မူ၏။²⁷ အကြောင်းမူကား၊ လူ
တို့သည် ဘုရားသခင် ကို ရှာ စမ်း သဖြင့် တွေ့ ကောင်းတွေ့ကြလိမ့်မည်
အကြောင်း တည်း။ သို့ဆိုသော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ တို့တွင်
အဘယ်သူနှင့်မျှဝေး တော်မူသည်မ ဟုတ်။²⁸ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်
အားဖြင့် အသက် ရှင်လျက် ၊ လှုပ်ရှား လျက် ၊ ဖြစ် လျက်ရှိကြ၏။
ထိုသို့နှင့်အညီ၊ သင် တို့တွင်

လင်္ကာ ဆရာအချို့ တို့က၊ ငါတို့သည် ကား၊ နွယ်တော်သားပင်၊
ဘုရားမျိုး ပေ ၊ ဖြစ် ကြလေဟု စပ်ဆို သတည်း။²⁹ ထိုသို့ ငါတို့သည်
ဘုရားသခင် ၏ အမျိုးအနွယ် ဖြစ် လျက်နှင့် လူတို့

အတတ် အကြံအစည် အားဖြင့်ထုလုပ် သောရွှေ ရုပ်တု ၊ ငွေ ရုပ်တု၊
ကျောက် ရုပ်တုနှင့် ဘုရားသခင် တူ တော်မူသည်ဟု မ

ထင် မမှတ်အပ်။³⁰ ဘုရားသခင် သည် မိုက်မဲ သော အချိန် ကာလ
တို့ကို အမှု မထားဘူးသော်လည်း ၊ ယခု

မှာ ကိုယ်အပြစ်ကို မြင်၍ နောင်တရ ကြလော့ဟု ခပ်သိမ်း သော
အရပ်တို့၌ ရှိသော လူ

အပေါင်း တို့အား ပညတ် တော်မူ၏။³¹ အကြောင်းမူကား ၊ ခန့်ထား
တော်မူသော သူ

အားဖြင့် လောကီသား တို့ကို ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားနှင့် ညီလျော်စွာ
စစ်ကြော စီရင် မည့်နေရက် ကို ချိန်းချက် တော်မူပြီ။ ထိုသူ

ကို သေ
ခြင်းမှ
ထမြောက်

စေတော်မူသော အားဖြင့်ခပ်သိမ်း သောလူတို့အား ယုံ လောက်သော
သက်သေကိုပြတော်မူပြီဟုပေါလုဟောပြော၏။³² သေ သောသူတို့၏
ထမြောက် ခြင်းအကြောင်းကို ကြား ရလျှင် ၊ အချို့ တို့သည် ကဲ့ရဲ့

ကြ၏။ အချို့ တို့က၊ ဤ

အမှု မှာ သင် ၏စကားကို ငါတို့သည် နောက် တဖန် နားထောင် ဦး
မည်ဟု ဆို ကြ၏။³³ ထိုသို့ ဆိုကြသောအခါပေါလု သည် ထိုသူ

တို့ အထံ

မှ ထွက်သွား လေ၏။³⁴ လူ အချို့ တို့သည် ပေါလု ၌ မှီဝဲ

ဆည်းကပ်၍ ယုံကြည် ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ထိုသူ
 တို့အဝင် ဒယောနသိ
 အမည်ရှိသော အာရေ
 တောင် မင်းတစ်ယောက်၊ ဒမာရီ
 အမည် ရှိသောမိန်းမ တစ်ယောက်မှစ၍ အခြား သောသူရှိ ကြ၏။

18

1 ထိုနောက် ပေါလုသည် အာသင် မြို့မှ
 ထွက်သွား ကောရိနုသု
 မြို့သို့ ရောက် လေ၏။ 2 ထိုအခါ ယုဒ လူအပေါင်း တို့သည် ရောမ
 မြို့မှ
 ထွက်သွား ရမည်အကြောင်း၊ ကလောဒိ
 မင်း အမိန့် တော်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ပုနုတု
 ပြည်သားအာကုလ အမည် ရှိသော ယုဒ
 လူတစ် ယောက်သည် ဣတလိ
 ပြည်မှ လာ၍၊ မိမိ
 မယား
 ပြစ်ကိလ နှင့်တကွ မကြာမမြင့်မှီ ရောက်လာ သည်ကို ပေါလုတွေ့
 လျှင်သူ တို့ဆီသို့ဝင် ၍၊ 3 အလုပ် ချင်းတူသောကြောင့် ၊ သူ
 တို့နှင့် နေ ၍ အလုပ်လုပ် လေ၏။ ထိုသူတို့သည် တဲရှင် ကိုချုပ်
 တတ် သော အချုပ်သမား ဖြစ် ကြ၏။ 4 ပေါလုသည်လည်း ဥပုသ်နေ့
 မပြတ်
 တရားစရပ် ၌
 ဆွေးနွေး ဟောပြော၍၊ ယုဒ
 လူနှင့် ဟေလသ လူတို့ကို ဖြားယောင်း သွေးဆောင်လေ၏။ 5 သိလ
 နှင့်
 တိမောသေ တို့သည် မာကေဒေါနို ပြည်မှ
 ရောက်လာ သောအခါ ၊ ပေါလု သည် သူတို့နှင့်တကွတရား ဟော
 ခြင်းအမှုကိုသာ ဆောင်ရွက် ၍၊ ယေရှု ခရစ် ၏ အကြောင်းကို ယုဒ
 လူတို့အား
 ကြိုးစား၍ သက်သေခံ လေ၏။ 6 ယုဒလူတို့သည် ငြင်းခုံ ဆဲရေး
 ခြင်းကို ပြုသည် ရှိသော်၊ ပေါလု သည် မိမိအဝတ် ကိုခါ လိုက်လျက်၊

သင် တို့၏ အသွေး သည် သင် တို့၏ ခေါင်း ပေါ်၌ တည်စေ။ ငါ မူကား ကင်းလွတ် ၏။ ယခု

မှစ၍ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့ဆီသို့ သွား မည်ဟု ဆိုပြီးလျှင်၊ ⁷ ထို အရပ်မှထွက် ၍

ဘုရားသခင် ကို ကိုးကွယ် သော ယုတုတု

အမည် ရှိသောသူ ၏ အိမ် သို့ သွား ၏။ ထိုအိမ် သည် တရားစ ရပ် နှင့် စပ် လျက်ရှိ သတည်း။ ⁸ ကရိပုပု အမည်ရှိသောတရားစရပ် မှူး သည် မိမိအိမ်သူ အိမ်သားအပေါင်း တို့နှင့်တကွ သခင် ဘုရားကို ယုံကြည် လေ၏။ ကောရိနုတု

ပြည်သားအများ တို့သည် လည်း ယုံကြည် ၍

ဗတုတိဇံ ကိုခံကြ၏။ ⁹ ည၌ အခါ

သခင် ဘုရားသည် ပေါလု အား ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံကိုပြု၍၊ သင်သည်မ ကြောက် နှင့်။ တိတ်ဆိတ် စွာမ နေနှင့်။ ဟောပြော လော့။ ¹⁰ ငါ သည် သင် နှင့်အတူ ရှိ ၏။ သင့် ကိုညှဉ်းဆဲ ခြင်းငှာအဘယ်သူ မျှအနိုင် အထက်မပြုရ။ ဤ

မြို့ ၌ ငါ ၏ လူ

အများ ရှိ ကြသည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ¹¹ ပေါလုသည် ထိုမြို့သူ မြို့ သားတို့အား

ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရား တော် ကို ဟောပြော သွန်သင်၍တနှစ် နှင့် ခြောက် လ

ပတ်လုံးနေ လေ၏။ ¹² အခါယ ပြည်ကို ဂါလျုန် မင်းသည် ဝန် အရာ နှင့် အုပ်စိုးသောအခါယုဒ လူများသည် တစ် ညီတစ်ညွတ်တည်း ပေါ လု ကို အနိုင်အထက် ပြု၍ တရားပလ္လင် ရှေ့ သို့ ယူသွား ပြီးလျှင်၊ ¹³ လူ တို့သည် ဘုရား

ကိုမတရား သဖြင့်ကိုးကွယ် စေခြင်းငှာ၊ ဤသူသည် ဖြားယောင်း တတ်ပါသည် ဟုဆို ကြ၏။ ¹⁴ ပေါလု သည် နှုတ် ကိုဖွင့် မည်ပြု သော်၊ ဂါလျုန် မင်းက၊ အချင်း ယုဒ

လူတို့၊ မတရားသောအမှု ၊ ဆိုးယုတ် ညစ်ညူး သောအမှုဖြစ် လျှင် ၊ ငါသည်သင် တို့ကို အကြောင်း ရှိ သည်အတိုင်း သည်းခံ ရမည်။ ¹⁵ သို့မဟုတ်စကား သော်၎င်း၊ ခေါ်ဝေါ် သမုတ်ခြင်းသော်၎င်း၊ သင် တို့၏ဘာသာတရား သော်၎င်း၊ သင်တို့သည်အစီရင်ခံ လျှင် ကိုယ်အမှု ကို စောင့်ကြလော့။ ထိုသို့သော

အမှုကိုစီရင်ခြင်းငှာ ငါ အလို မ ရှိ ဟုဆိုလျက်၊ ¹⁶ ယုဒ လူတို့ကို တရားပလ္လင် မှ

ပယ်ရှား စေ၏။ ¹⁷ ထိုအခါဟေလသလူအပေါင်း တို့သည် တရားစ ရပ်မှူး သုဿင် ကိုယူ ၍ တရားပလ္လင်

ရှေ့ မှာ ရိုက် ကြ၏။ ထိုအမှု ကိုလည်း ဂါလျုန် မင်းသည် အမှု မ ထား ဘဲနေ၏။ ¹⁸ ထိုနောက်မှပေါလု သည် တာရှည် စွာနေ ပြီးမှ ညီအစ်ကို တို့ကို အခွင့် တောင်း၍ ထိုမြို့မှထွက်သွား ၏။ အထက်က သစ္စာ ဂတိပြု သည်နှင့်အညီကင်ခြေ မြို့၌

ခေါင်း ရိတ် ခြင်းကိုခံပြီးလျှင်၊ ပြစ်ကိလ နှင့် အာကုလ ကို ခေါ်၍ ရှုရိပြည်သို့သင်္ဘောနှင့်လွှင့်လေ၏။ ¹⁹ ဖေက မြို့သို့ ရောက် လျှင် ၊ တရားစရပ် သို့ ဝင် ၍ ယုဒ

လူတို့နှင့် ဆွေးနွေး နှီးနှောလေ၏။ ²⁰ ထိုသူ တို့သည် မိမိတို့နှင့်အတူ ပေါလု နေ

ပါဦးမည်အကြောင်း တောင်းပန် သောအခါ ၊ ပေါလုသည် ဝန် မ ခံ ဘဲလျက်၊ ²¹ ယခုရောက်လုနီးသောပွဲကိုယေရုရှလင်မြို့၌ ငါအမှန်ခံရ မည်။ ဘုရားသခင် အလို တော်ရှိလျှင်၊ နောက်တစ်ဖန် သင် တို့ရှိရာ သို့ ငါပြန် ဦးမည်ဟူ၍အခွင့် တောင်းပြီးမှ ၊ ပြစ်ကိလနှင့်အာကုလကို ဖေ က် မြို့၌

ထား၍ သင်္ဘောနှင့်လွှင့် ပြန်လေ၏။ ²² ကဲသရိ မြို့သို့ ရောက် လျှင် ယေရုရှလင်မြို့သို့ တက် ၍

အသင်းတော် နှင့် နှုတ်ဆက် ပြီးမှအနုတိအုတ် မြို့ သို့ သွား ပြန်၏။ ²³ ထိုမြို့၌ အတန် အရာနေ ပြီးလျှင် ၊ ထွက် ပြန်၍ ဂ လာတိ

ပြည် ၊ ဖြူဂိ ပြည်ကို အစဉ် အတိုင်း ရှောက်သွား သဖြင့်၊ တပည့် တော်အပေါင်း တို့ကို မြဲမြဲ ခိုင်ခံ့စေ၏။ ²⁴ အာပေါလု အမည် ရှိသော အာလေဇဒြီ မြို့သား ၊ ယုဒ

လူ တစ် ယောက်သည် ဖေက မြို့သို့ ရောက်လာ ၏။ ထိုသူ သည် နှုတ် သတ္တိနှင့် ပြည့်စုံ၍ ကျမ်းစာ ၌

အားကြီး သောသူဖြစ် ၏။ ²⁵ သခင် ဘုရား၏ဘာသာ ၌လေ့ကျက် ၍ စိတ် အားကြီး သဖြင့် ၊ သခင် ဘုရား၏ အကြောင်း များကို စေ့စေ့ ဟောပြော ၍ ဆုံးမ

ဩဝါဒပေး၏။ သို့သော်လည်း၊ ယောဟန် ၏ ဗတုတိဇံ

ကိုသာ သိ ၏။²⁶ ထိုသူ သည် တရားစရပ် ၌
 ရဲရင့်စွာဟောပြော စ ပြုသဖြင့်၊ အာကုလ
 နှင့်
 ပြစ်ကိလ တို့သည် သူ
 ၏စကား ကို ကြားသောအခါ ၊ သူ
 ကိုယူ ၍ဘုရားသခင် ၏ ဘာသာ
 တရားကိုသာ၍ သေချာစွာသင်ကြား ကြ၏။²⁷ ထိုသူ သည် အခါယ
 ပြည်သို့ သွား ခြင်းငှာအလိုရှိ သည်ဖြစ်၍ ၊ တပည့် တော်ချင်းတို့သည်
 သူ
 ကိုလက်ခံ မည်အကြောင်း ညီအစ်ကို တို့သည်မှာစာ ကိုပေးလိုက်
 ကြ၏။ သူ
 သည်ရောက်လာ လျှင်၊ ကျေးဇူး တော်အားဖြင့် ယုံကြည် သော သူ
 တို့ကို အလွန် ထောက်မ လေ၏။²⁸ ယေရှု သည်ခရစ်တော် ဖြစ်
 တော်မူကြောင်းကို ကျမ်းစာ အားဖြင့် ထင်ရှားစွာပြ ၍၊ လူ
 အပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ယုဒ
 လူတို့၏စကားကို အားကြီး စွာ ပယ်ဖျက် လေ၏။

19

¹ အာပေါလု သည် ကောရိနုသု
 မြို့၌ နေ စဉ် ၊ ပေါလု သည်အထက်
 အရပ် များကို ရှောက်သွား ပြီးမှဖောက် မြို့သို့ ရောက် ၍၊ တပည့်
 တော်အချို့ တို့ကိုတွေ့ လျှင်၊² သင်တို့သည် ယုံကြည် သည်နောက်၊
 သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော် ကိုခံ
 ကြပြီလောဟု မေး
 သည်ရှိသော်၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်သက်ရောက်သည်ကို
 အကျွန်ုပ်တို့မ သိ ပါဟု ပြောဆိုကြ၏။³ ပေါလုကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင်
 ၊ သင်တို့သည် အဘယ် မည်သောဗတုတိဇံ ကို ခံကြသနည်းဟု မေး
 လျှင် ၊ ယောဟန် ၏ဗတုတိဇံ ကိုခံပါသည်ဟု ပြောဆို ကြ၏။⁴ ပေါ
 လု ကလည်း ၊ ယောဟန် က၊ ငါ့ နောက် ကြွလာ သောသူ ကို ယုံကြည်
 ရမည်ဟု လူ
 များတို့အား ပြောဆို လျက်၊ နောင်တ နှင့် စပ်ဆိုင်သော ဗတုတိဇံ
 ကိုပေး၏။ ထိုသို့ဆိုရာ
 ၌

ယေရှု ခရစ်ကို ဆိုလို သည်။⁵ ဟူသောစကားကို ကြား လျှင် ၊ ထို သူတို့သည် သခင် ယေရှု ၏ နာမ

၌ ဗတုတိဇံ ကို ခံကြ၏။⁶ ပေါလု သည်လည်း၊ သူ တို့ အပေါ် ၌လက် ကို တင် လျှင်၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်သည် ဆင်းသက် တော်မူသဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည် အမျိုးမျိုး သော ဘာသာစကားကို ပြော ၍ ပရောဖက် ပြုကြ၏။⁷ ထိုသူ တို့သည် အရေအတွက်အားဖြင့် တကျိပ် နှစ်ယောက်မျှလောက် ရှိ သတည်း။

⁸ ထိုနောက်မှပေါလုသည် တရားစရပ် သို့ ဝင် ၍ သုံး လ ပတ်လုံး ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်အကြောင်း

များကို ဆွေးနွေး နှီးနှော၍
ဖြားယောင်း သွေးဆောင်သဖြင့် ရဲရင့်စွာ ဟောပြောလေ၏။⁹ အချို့ သောသူတို့သည် ခိုင်မာ သောစိတ်ရှိ၍ မယုံကြည် ဘဲ နေလျက်၊ လူများ ရှေ့ မှာ ထိုဘာသာ

ကို ကဲ့ရဲ့
သောအခါ ၊ ပေါလုသည် သူ တို့အထဲ မှထွက်သွား ၍ တပည့် တော်တို့ကို အသီးအခြားခွဲ ထားပြီး မှ၊¹⁰ တုရနန္ဒ အမည်ရှိသောသူ၏ စာသင် စရပ်၌

နှစ် နှစ် ပတ်လုံး နေ့တိုင်း ဟောပြော သောအားဖြင့် ၊ အာရှိ ပြည်သားဖြစ်သော ယုဒ လူ၊ ဟေလသ

လူ အပေါင်းတို့သည် သခင် ယေရှု၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို ကြား ရကြ၏။¹¹ ဘုရားသခင် သည် ပေါလု လက် ဖြင့် အလွန် တရာ ထူးဆန်းသော တန်ခိုး များကိုပြ တော်မူသည်ဖြစ်၍၊¹² ပေါလုသုံးသော ပုဝါ ၊ ခါးပန်း တခုခုကို အနာ

ရောဂါရှိသောသူ တို့ဆီသို့ ၊ ပေးလိုက်၍၊ သူ တို့သည် အနာ

ရောဂါနှင့်ကင်းလွတ် ကြ၏။ နတ် ဆိုး တို့လည်း ထွက်သွား ကြ၏။¹³ ထိုအခါအရပ်ရပ်သို့လှည့်လည် ၍ ဓိဋ္ဌဌာန် သစ္စာ

ပေးတတ်သော ယုဒ လူအချို့ တို့က၊ ပေါလု ဟောပြော သော ယေရှု ကို ငါတိုင်တည်၍

သင် တို့ကို ခိဋ္ဌဌာန်သစ္စာ ပေး

၏ဟုဆိုလျက်၊ နတ် ဆိုး စွဲ သော သူ

တို့၏အပေါ်၌သခင် ယေရှု ၏နာမ တော်ကို မြွက် စမ်းကြ၏။ 14 သ
ကေဝ အမည်ရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏ သား

ခုနစ် ယောက်တို့သည် ထိုသို့

ပြု ကြ၏။ 15 နတ် ဆိုး ကလည်း၊ ယေရှု ကိုငါသိ ၏။ ပေါလု ကို
လည်း

ငါသိ ၏။ သင် တို့ကား ၊ အဘယ်သူ နည်းဟု ပြောဆို ပြီးလျှင် ၊

16 နတ် ဆိုး စွဲ သောသူ သည် ထိုသူ

တို့အပေါ်သို့ ခုန်တက် ၍နှိုင် သဖြင့် လုယက် နှိပ်စက် သောကြောင့်
၊ ထို

အိမ် မှ အဝတ် မပါဘဲအနာ များနှင့် ထွက်ပြေး စေ၏။ 17 ထို
အကြောင်းအရာကို ဖောက် မြို့၌နေ သော ယုဒ

လူနှင့်

ဟေလသ လူအပေါင်း တို့သည် ကြားသိ လျှင်၊ ကြောက်ရွံ့ ခြင်းသို့
ရောက် ၍ သခင် ယေရှု ၏ နာမ

တော် ကိုချီးမွမ်း ကြ၏။ 18 ယုံကြည် သောသူ အများ တို့သည်လည်း
လာ ၍ မိမိ

တို့အကျင့် ကို ဖေါ်ပြ လျက် တောင်းပန် ကြ၏။ 19 နတ် ဝိဇ္ဇာအတတ်
ကိုသုံးဆောင်သော သူ

အများ တို့သည်လည်း

မိမိတို့စာစောင် ကိုယူခဲ့ ၍ လူအပေါင်း တို့ရှေ့ မှာမီးရှို့ ကြ၏။
စာစောင်

အဘိုး ကိုချင့်တွက် သော်၊ ငွေ အသပြာငါးသောင်း ထိုက်သည်ကို
သိ ကြ၏။ 20 ထိုသို့ သခင် ဘုရား၏သာသနာ တော်သည် တန်ခိုး နှင့်

တိုးပွား ၍ အောင်မြင် လေ၏။ 21 ထိုနောက်မှပေါလု က၊ ငါသည်မာ
ကေဒေါနိ ပြည်နှင့်

အခါယ ပြည် ကိုရှောက်သွား ပြီးလျှင်၊ ယေရုရှလင် မြို့ သို့

သွား မည်။ ထို

မြို့သို့ ရောက် ပြီးသည်နောက် ၊ ရောမ

မြို့ကိုမြင် ရမည်ဟုစိတ် ထဲ၌ အကြံရှိသည်ဖြစ်၍၊ 22 မိမိ အား
လုပ်ကျွေး သော သူ

နှစ် ယောက်၊ တိမောသေ

နှင့် ဧရတုတု

တို့ကို မာကေဒေါနို ပြည်သို့

စေလွှတ် ပြီးမှ မိမိ သည် အာရိ ပြည်၌ ခဏ

နေ သေး၏။²³ ထို အခါ ဘာသာ တရားကြောင့်

ရောက်သော အမှု ကြီး ဟူမူကား ၊²⁴ ဒေမေတရီ အမည် ရှိသော ပန်းထိမ်သမားတစ် ယောက်သည် အာတေမိ

နတ်သမီး၏ ငွေ ဗိမာန် ငယ် တို့ကို လုပ် သဖြင့်၊ ပန်းထိမ် သမား တို့ အားစီးပွား များ ကိုပြု တတ်၏။²⁵ ထိုသူ သည်ပန်းထိမ်သမားတို့နှင့် ထိုသို့သော

အတတ် သမားများကိုစုရုံး စေပြီးလျှင်၊ အချင်းလူတို့ ၊ ဤ

အတတ်ကိုအမှီပြု ရှင် ငါ တို့၌အကျိုး စီးပွား ဖြစ် သည်ကို သင်တို့သိ ကြ၏။²⁶ ယခုတွင် ထို

ပေါလု က၊ လူလက် ဖြင့် လုပ် သမျှ တို့သည် ဘုရား

မ ဟုတ် ဟု ဆို သဖြင့်၊ ဖောက် မြို့မှစ၍အာရိ ပြည် တရောက် လုံး ကုန်မတတ် ၊ လူ

အပေါင်း တို့ကို ဖြားယောင်း သွေးဆောင်သည်ကို သင်တို့သည် မြင် လျက်၊ ကြား လျက်ရှိကြ၏။²⁷ ထိုသို့ လူများတို့သည် ငါ တို့၏အတတ်ကို ကဲ့ရဲ့

သည်သာမက ၊ ကြီးမြတ် သောနတ်သမီး အာတေမိ ၏ ဗိမာန် တော် ကို ပမာဏ

မ ပြုသဖြင့်၊ အာရိ ပြည် တရောက် လုံးမှစ၍ လောကီ နိုင်ငံသားတို့ ကိုးကွယ် သောဘုန်း

အသရေတော်သည် ပျက်စီး ခြင်းသို့ရောက် မည်ကို စိုးရိမ်စရာ အကြောင်း

ရှိပါသည်ဟု ပြောဆို ၏။²⁸ ထိုစကားကိုကြား လျှင်၊ ထိုသူတို့သည် ဒေါသ အမျက်နှင့် ပြည့် သဖြင့်၊ ဖောက် လူတို့၏ အာတေမိ

သည် ကြီး မြတ်တော်မူ၏ဟု အော်ဟစ် ကြ၏။²⁹ တစ် မြို့လုံး ရုန်းရင်းခတ် မျှဖြစ်၍ ၊ ပေါလု နှင့်အတူဒေသစာရီ

လှည့်လည်သော မာကေဒေါနို လူ ဂါယု နှင့်

အရိတုတာခု တို့ကို ဆွဲယူ ပြီးလျှင်၊ ပွဲ ခံရာစရပ်ထဲသို့ ညီညွတ် စွာ တဟုန်တည်း ပြေးဝင်ကြ၏။³⁰ ပေါလု သည် လူစု

ထဲသို့ ဝင် ခြင်းငှာအလိုရှိ လျှင် တပည့် တော်တို့သည် မြစ်တား ကြ၏။³¹ ပေါလု ၏အဆွေ ဖြစ် သော အာရှိ ပွဲမင်းအချို့

ကလည်း ၊ ပွဲ ခံရာစရပ်ထဲသို့ ကိုယ် ကိုမ အပ် ပါနှင့်ဟု သူ့

ထံသို့ စေလွှတ် ၍ တောင်းပန် လေ၏။³² စုဝေး သောလူတို့သည် ရုန်းရင်းခတ် မျှဖြစ် ၍ ၊ တစ် ယောက်တခြားစီ အော်ဟစ် သဖြင့်၊ လူအ များ တို့သည် မိမိတို့စုဝေး

ရသည် အကြောင်း ကိုပင်မိမိတို့မ သိ ကြ။³³ ယုဒ လူတို့သည် အာ လေဇနုဒြို ကို အခွင့် ပေး၍ သူတစ်ပါးတို့သည် လူစု

ရှေ့ သို့သွားစေသဖြင့်၊ သူ

သည် လက် နှင့်အမှတ်ပေး ၍ အပြစ် ဖြေရာ စကားကို လူ

များတို့ အား ပြောခြင်းငှာအလိုရှိ ၏။³⁴ သူသည်ယုဒ လူဖြစ် သည် ကို သိ

ကြလျှင် ၊ ဖောက် လူတို့၏ အာတေမိ

သည် ကြီးမြတ် တော်မူ၏ဟု နှစ် နာရီ

ခန့် မျှလောက်လူအပေါင်း တို့သည် တစ် သံ တည်းနှင့် ဟစ် ကြ၏။

³⁵ မြို့စာရေး သည် လူ

များကိုတိတ် စေပြီးလျှင်၊ ဖောက် လူ တို့၊ ဖောက် မြို့ သည် ငှာသ ဘုရားထံမှကျသော ရုပ်တုတော်တည်းဟူသောကြီးမြတ် တော်မူသော အာတေမိ

ကို လုပ်ကျွေးသောဘုရား ကျွန်ဖြစ် သည် ကို မ

သိ သော သူ

တစ်စုံတစ်ယောက်ရှိ သလော။³⁶ ဤ အရာများတို့သည် ငြင်းခုံ ဘွယ်မရှိသည်ဖြစ်

၍ ၊ သင် တို့သည် တိတ်ဆိတ် စွာနေ သင့် ကြ၏။³⁷ သတိနှင့် မဆင်ခြင် ဘဲ အဘယ် အမှုကိုမျှ မပြု သင့် ကြ၊ ဗိမာန် တော်ကို လုယူဖျက်ဆီးခြင်းမ ရှိ၊ သင်တို့ ဘုရား

ကိုမ ကဲ့ရဲ့ သော ဤ

လူ တို့ကို သင်တို့သည် ဆောင်ယူ ခဲ့ကြပြီတကား။³⁸ ဒေမေတရိ မှစ၍ သူ နှင့်အတူ ရှိသော ပန်းထိမ် သမားတို့သည် တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူ၌

အမှုရှိ လျှင်

ရုံး တော်ရှိ၏။ မြို့ဝန်မင်း လည်း ရှိ ၏။ အမှုသည် ချင်း တရား တွေ့

ကြစေ။³⁹ သို့မဟုတ် သင်တို့သည် အခြား အမှုကို အစီရင်ခံ လိုလျှင် ၊ တရား

သောအစည်းအဝေး ဌ် စီရင် ရလိမ့်မည်။⁴⁰ ယနေ့ ရုန်းရင်းခတ် ခြင်း ကို ပြု သောကြောင့်

အမှု ရောက်မည်ဟု စိုးရိမ် စရာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဤ မတရားသောစည်းဝေး ခြင်း အကြောင်း ကို ပြော စရာတစ်စုံတခု မျှ မရှိဟု၊⁴¹ ဆို ပြီးလျှင် အစည်းအဝေး ကိုဖျက် လေ၏။

20

¹ ထိုရန်ရင်းခတ် သော အမှုငြိမ်း သောအခါ ပေါလု သည်၊ တပည့် တော်တို့ကိုခေါ်၍ နှုတ်ဆက် ပြီးမှမာကေဒေါနို ပြည်သို့ သွား လေ၏။

² ထို အရပ် များကိုရှောင်သွား ၍ တပည့် တော်တို့ကို စကား များနှင့် ဆုံးမ

ပြီးမှ ဟေလသပြည်သို့ ရောက်လာ ၏။³ သုံး လ နေ ပြီးလျှင် ပင်လယ်ကိုကူး ၍

ရှုရီ ပြည်သို့ သွားမည်ပြုသော်၊ ယဒ လူတို့သည် မကောင်း သောအကြံ ကို ကြံ သောကြောင့်၊ မာကေဒေါ

နို ပြည်လမ်းဖြင့် ပြန် မည်ဟု အကြံ ရှိ ပြန်၏။⁴ ပေါလု နှင့်အတူ အာရှိပြည်သို့ လိုက်

သောသူ ဟူမူကား၊ ဗေရို မြို့သားဖြစ်သော ပုရ

၏သား သောပတရ ၊ သက်သာလောနိတ် မြို့သားအာရိတုတာခု နှင့်

သေကုနဒု ၊ ဒေရဗေ မြို့သားဂါယု ၊ လုတုတရမြို့သားတိမောသေ ၊ အာရှိ ပြည်သား၊ တု

ခိတ် နှင့် တရောဖိမ် တည်း။⁵ ဤသူ တို့သည် ငါ တို့အရင် သွား၍ တရော

မြို့၌ ငံလင့် လျက် နေကြ၏။⁶ အဇမ ပွဲနေရက် လွန် ပြီးမှငါ တို့သည် ဖိ

လိပုပိ မြို့မှ သင်္ဘောနှင့်လွင့် ၍ ငါး ရက် အတွင်း တွင် သူ

တို့ရှိရာ တရော

မြို့သို့

ရောက် ၍ ခုနစ် ရက်

နေ ကြ၏။ ⁷ ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမ

နေ့ရက်၌

မုန့် ကိုဖဲ့ ခြင်းငှာစည်းဝေး ကြသောအခါ၊ ပေါလု သည် နက်ဖြန် နေ့၌ ထွက်သွား မည်ဖြစ် ၍၊ သန်းခေါင် တိုင်အောင် ဟောပြော လျက် နေ လေ၏။ ⁸ စည်းဝေး ရာအထက် ခန်း၌

မီးခွက် များရှိ ၏။ ⁹ ဥတုခု အမည် ရှိသော လူလင် တစ် ယောက် သည် ပြတင်းပေါက် နားမှာ ထိုင် ၍ အိပ်ပျော် ကျူးလွန် လျက် နေ၏။ ပေါလု သည် ကြာမြင့် စွာ ဟောပြော သည်တွင်၊ ထိုသူသည် အိပ်ပျော် လျက် အိမ် သုံးဆင့်အထက်မှ

အောက် သို့လျော့ ကျ၍ သေ

သည်ကို သူတို့သည်ချီကြွ ကြ၏။ ¹⁰ ပေါလု သည်လည်း အောက် သို့ ဆင်း၍သူ ၏ အပေါ်သို့ ကိုယ် ကို လှဲ လျက် ဖက်ယမ်း ပြီးမှ ၊ အုတ်အုတ်သဲသဲ မ ပြုကြနှင့်။ သူ

သည် အသက် ရှိ ၏ ဟုဆို

၍ တက် ပြန် လေ၏။ ¹¹ မုန့် ကိုဖဲ့ ၍စား ကြသည်နှင့် မိုဗ်းလင်း သည် တိုင်အောင် ကြာမြင့် စွာ စကား

ပြောပြီးမှ ထွက်သွား ၏။ ¹² အသက် ရှင်လျက်ရှိသောထိုလူလင် ကို ဆောင်ယူ ခဲ့၍ ၊ အလွန် သက်သာ ခြင်းရှိကြ၏။ ¹³ ငါ တို့သည် ပေါ လုအရင် သင်္ဘော သို့ သွား၍၊ အသု မြို့၌ သူ့ကို ခံယူ

မည်အကြံ နှင့် ထိုမြို့သို့ လွင့် ကြ၏။ ပေါလု သည်ထိုမြို့သို့ ကုန်းကြောင်း သွားမည်အကြံ ရှိ ၍ ထိုသို့စီရင် လေ၏။ ¹⁴ အသု မြို့၌ သူသည်ငါ တို့နှင့်တွေ့မိ လျှင်၊ သူ

ကိုခံယူ ၍ မိတုလင် မြို့သို့ သွား ကြ၏။ ¹⁵ ထိုမြို့ မှလွင့် ပြန်လျှင် နက်ဖြန် နေ့၌

ခံအု ကျွန်းနား မှာရှောက်သွား၍ နောက်တစ်နေ့၌

သာမု ကျွန်းသို့

ရောက် သဖြင့်၊ တ ရော ဂု လီ အငူ စွန်း၌နေ ကြ၏။ နောက် တစ်နေ့၌လည်း

မိလက် မြို့သို့ ရောက် ကြ၏။ ¹⁶ ပေါလု သည် ပင်တေကုတုတေ ပွဲ နေ့ မလွန်မှီ ယေရုရှလင် မြို့သို့

ရောက် နိုင် လျှင် ရောက်ခြင်းငှာကြိုးစား သည်ဖြစ်၍ အာရှိ ပြည်၌ တာရှည် စွာ မ

နေလိုသဖြင့်

ဖေက မြို့မှာ မဆိုက်ဘဲ လွင့် သွားမည်ဟု စိတ် ပြဋ္ဌာန်းလျက်ရှိနှင့် သတည်း။¹⁷ မိလက် မြို့သို့ရောက်မှ ပေါလုသည် ဖေက မြို့သို့

စေလွှတ် ၍ သင်းအုပ် များကို ခေါ် လေ၏။¹⁸ သူတို့သည် ရောက် ကြသောအခါ ၊ ပေါလုက၊ ငါသည်အာရှိ

ပြည်သို့ ရောက် သော နေ့

မှစ၍ ယခုတိုင်အောင်သင်တို့ရှေ့မှာ အဘယ်သို့ ကျင့် နေသည်ကို သင် တို့သိ ကြ၏။¹⁹ အလွန် နှိမ်ချ သောစိတ်ရှိလျက်၊ မျက်ရည် ကျ လျက် ၊ ယုဒ

လူတို့၏ မကောင်း သော အကြံအားဖြင့် စုံစမ်း နှောင့်ရှက် ခြင်း ကိုခံ လျက်၊ သခင် ဘုရား၏ အမှု တော်ကို ငါဆောင်ရွက်သည် အကြောင်းအရာကို သင်တို့သိကြ၏။²⁰ သင်တို့အကျိုး တစ်စုံတစ်ခု ကိုမျှ ငါမ ထိမ် မဝှက်။ လူ

စုဝေးရာ၌၎င်း ၊ အိမ် များ၌၎င်း၊ သင် တို့အားဟောပြော ဆုံးမ ဩဝါဒပေးသဖြင့် ၊²¹ ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ နောင်တရ ခြင်းတရား ကို၎င်း၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ်ကို ယုံကြည် ခြင်းတရားကို၎င်း ၊ ယုဒ လူ၊ ဟေလသ

လူတို့အား သက်သေခံ သည် အကြောင်းအရာကို သင်တို့ သိကြ၏။²² ယခု မှာငါ သည် ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့်ချည်နှောင် ခြင်းကိုခံ၍၊ ယေ ရုရှလင် မြို့သို့ သွား ရ၏။ ထိုမြို့ ၌

အဘယ်အမှု ရောက် မည်ကိုမ သိ ။²³ သို့သော်လည်း ချည်နှောင် ခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်ခြင်းအမှုတို့သည် ငါ့ ကိုဆိုင်းလင့် သည်ဟု သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်သည် ခပ်သိမ်းသောမြို့ တို့၌

ငါ့ အား သက်သေခံ တော်မူ၏။²⁴ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်နှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိ

တရားကို သက်သေခံ စေခြင်းငှာ၊ သခင် ယေရှု ၏လက်မှ

ငါခံ ခဲ့ပြီးသောဓမ္မဆရာ အမှုတည်းဟူသောငါ ဆောင်ရွက် ရသော အမှုကို ဝမ်းမြောက်စွာ ပြီးစီး စေမည်အကြောင်း ၊ ထိုညှဉ်းဆဲခြင်းအမှု တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ ငါသည်ပမာဏမ ပြု ၊ ကိုယ် အသက် ကိုလည်း နှမြော ခြင်းမရှိ။²⁵ ယခု မူကား၊ ငါလှည့်လည် ၍ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံ

တော်အကြောင်းကို ဟောပြော ရာ၊ သင်တို့ရှိသမျှ

သည် နောက်တဖန်ငါ

မျက်နှာ ကို မ

မြင်ရကြ ဟုငါ သိ ၏။²⁶ ထိုကြောင့် ၊ လူ့အပေါင်း တို့၏အသွေး နှင့် ငါ ကင်းလွတ် သည်ဟု ယနေ့

၌

သင်တို့အား ငါသက်သေခံ ၏။²⁷ ဘုရားသခင် ၏အလို တော်ကို သင် တို့အား အကုန်အစင် ဟောပြော ပြသခြင်းအမှုကို ငါသည်မ လွှဲ မရှောင်ဘဲပြုခဲ့ပြီ။²⁸ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် ကိုယ် ကို သတိ

နှင့် ကြည့်ရှုကြလော့။ ဘုရားသခင် သည် မိမိ

အသွေး နှင့်

ဝယ် တော်မူသောအသင်းတော် ကို လုပ်ကျွေး စေခြင်းငှာ၊ သန်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်သည် သင် တို့ကို အအုပ်အချုပ် ခန့်ထား တော် မူသော သိုးစု တစ်စုလုံးကိုလည်း သတိနှင့် ကြည့်ရှုကြ လော့။

²⁹ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ မ ရှိသည်နောက် ၊ ကြမ်းတမ်း သော တောခွေး တို့သည် သိုး

များကို မ

သနား ဘဲ သင် တို့အထဲ သို့ဝင် မည်ကို၎င်း၊³⁰ တပည့် တော်များကို သွေးဆောင် ခြင်းငှာ၊ မှား သောစကားကို ပြော တတ်သောလူ တို့သည် သင် တို့အထဲ ၌လည်း

ပေါ်လာ မည်ကို၎င်း ငါ သိ ၏။³¹ ထိုကြောင့်

စောင့်ရှောက် ၍နေကြလော့။ ငါသည်သုံး နှစ်ပတ်လုံးနေ့ ည မ ပြတ် လူ့အပေါင်းတို့ကို မျက်ရည် နှင့်တကွ ဆုံးမ ၍ နေကြောင်းကို အောက်မေ့ ကြ လော့။³² ညီအစ်ကိုတို့၊ ယခု

ငါသည် သင် တို့ကို ဘုရားသခင် ၌ အပ်နှံ ၏။ သင် တို့ကို တည်ဆောက် ခြင်းငှာ၎င်း ၊ သန်ရှင်း သောသူ အပေါင်း တို့နှင့်အတူ သင်တို့အား အမွေ ပေး ခြင်းငှာ၎င်း၊ တတ်နိုင် သောဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်တရား ၌လည်း သင်တို့ကိုငါအပ်နှံ၏။³³ သူ့ရွှေ ငွေ

အဝတ် တန်ဆာတို့ကို ငါသည်တပ်မက် ခြင်းမ ရှိပြီ။³⁴ ဤ လက် တို့သည် ငါ့ ကို၎င်း ၊ ငါ့ အပေါင်းအဘော် တို့ကို၎င်း၊ လုပ်ကျွေး ပြီဟု သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင် သိ ကြ၏။³⁵ 35ထိုသို့ သင် တို့သည်လည်း အလုပ်လုပ် ၍ အားနည်း သော သူ

တို့ကို မစ

ရ မည်ကို၎င်း၊ အစွန့်အကြဲ ခံခြင်း အရာထက်

စွန့်ကြဲ ခြင်း အရာသည်သာ၍ မင်္ဂလာ ရှိ သည်ဟု သခင် ယေရှု မိန့်

တော်မူသော စကား

တော်ကို အောက်မေ့ ရမည်ကို၎င်း၊ အရာရာ

၌ သင်တို့အား ငါပြုသ ပြီဟု၊ ³⁶ ပေါလု ဆို ပြီးလျှင် ၊ ဒူး

ထောက် ၍ ထိုသူ

အပေါင်း

တို့နှင့်တကွ ဆုတောင်း လေ၏။ ³⁷ ထိုသူအပေါင်း တို့သည် အလွန်

ငိုကြွေး ၍ ၊ ပေါလု ၏ လည်ပင်း ကို ဘက်ယမ်း လျက် သူ

ကိုနမ်း ကြ၏။ ³⁸ နောက်တဖန် သူ

၏မျက်နှာ ကိုမ မြင် ရဟူသောစကား ကြောင့်

သာ၍ကြေကွဲသောစိတ် နှင့် ပေါလု ကို သဘော သို့ ပို့ လိုက်ကြ၏။

21

¹ ထိုသူ များနှင့် ငါ တို့သည် ခွာသွား ၍ သဘောလွင့် မှ ကောသ

ကျွန်းသို့ တည့်တည့် သွား သဖြင့်၊ နက်ဖြန် နေ့၌ ရောဒု

ကျွန်းသို့ ၎င်း၊ ထို

ကျွန်းမှ ပါတရ မြို့သို့ ၎င်း ရောက် ကြ၏။ ² ဖိနိတ် ပြည်သို့ ကူး

သော သဘော ကိုတွေ့ လျှင်၊ ထိုသဘောကိုစီး ၍ လွင့် ပြန်၏။ ³ ကု

ပရ ကျွန်းကိုမြင် လျှင်

လက်ျာ ဘက်၌ ရှောက်သွားသဖြင့်၊ ရှုရိ

ပြည်သို့ ကူး ၍ တုရ

မြို့၌

ဆိုက် လေ၏။ ထို

မြို့မှာ သဘော ၌ပါသော ဝန် ကိုချ ရ၏။ ⁴ တပည့် တော်တို့ကိုတွေ့

၍

ငါတို့သည် ခုနစ် ရက်

နေ ကြ၏။ ပေါလု သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့

မ တက် ရမည် အကြောင်း၊ ထို

တပည့်တော် တို့သည် ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ပြော ကြ၏။ ⁵ ခုနစ်

ရက် စေ့ သောအခါ တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည် သား

မယား နှင့်တကွ မြို့ ပြင် သို့ ငါ တို့ကို ပို့

လိုက် ကြ၍ ငါတို့သည်ထွက် သွား ပြီးလျှင်၊ ပင်လယ်ကမ်း ပေါ်၌
ဒူး ထောက် လျက် ဆုတောင်း ကြ၏။⁶ အချင်းချင်း နှုတ်ဆက် ပြီးမှ
ငါတို့သည် သင်္ဘော ပေါ်သို့ တက် ၍ သူ

တို့သည် မိမိ

အိမ်သို့ ပြန် ကြ၏။⁷ တုရု မြို့မှ

ပတောလင် မြို့သို့ ရောက် လျှင်၊ ပင်လယ်ကူး ခြင်းနှင့် လွတ်ကြ၏။
ပတောလင်မြို့၌ ညီအစ်ကို တို့နှင့် နှုတ်ဆက် ၍ တစ် ရက် နေ ပြီးမှ၊

⁸ နက်ဖြန် နေ့၌

ထွက်သွား ပြန်၍ ကံသရီ

မြို့သို့

ရောက် လျှင်၊ ဆရာခုနစ် ပါးအဝင် သာသနာပြု ဆရာ ဖိလိပုပု
၏ အိမ် သို့ ဝင် ၍နေ ကြ၏။⁹ ထိုသူ ၌ ပရောဖက် ပြုသော သမီး
ကညာ

လေး ယောက်ရှိ ၏။¹⁰ ထိုအိမ်၌တာရှည် စွာနေ ကြပြီးမှ အာဂဗု
အမည်

ရှိသော ပရောဖက် တစ် ယောက်သည် ယုဒ

ပြည်မှ လာ ၍၊¹¹ ငါ တို့ရှိရာ သို့ဝင် သဖြင့်၊ ပေါလု ၏ ခါးပန်း ကို
ယူ ၍ မိမိ

ခြေ လက် ကိုချည်နှောင် ပြီးလျှင်၊ ဤ

ခါးပန်း ရှင် ကို ယုဒ

လူတို့သည် ယေရုရှလင် မြို့၌

ချည်နှောင် ၍၊ တစ်ပါး

အမျိုးသားတို့လက် သို့ အပ်နှံ ကြလိမ့်မည်ဟု သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ်
တော်မိန့် တော်မူသည်ဟုဆို ၏။¹² ထို စကားကိုကြား လျှင်၊ ငါ တို့နှင့်

ထို အရပ်၌ ရှိသော သူ

တို့က၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့ မ သွား ပါနှင့်ဟု ပေါလု ကိုတောင်းပန်
ကြ၏။¹³ ပေါလု ကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေး လျက် ငါ့
စိတ်နှလုံး ကို ကြေကွဲ စေလျက် ပြုကြသနည်း။ သခင် ယေရှု ၏ နာမ

တော်ကြောင့် ယေရုရှလင် မြို့၌

ချည်နှောင် ခြင်းမက ၊ အသေ

သတ်ခြင်းကိုပင်

ခံခြင်းငှာငါ အသင့် ရှိ သည်ဟုဆို ၏။¹⁴ ထိုသို့သွေးဆောင် ခြင်း

သို့မလိုက်သောအခါ ငါတို့သည် မသွေးဆောင်ဘဲနေ၍၊ သခင် ဘုရား အလို

တော်ရှိသည်အတိုင်း ဖြစ် ပါစေဟု ဆို ကြ၏။¹⁵ ထိုနောက်မှ ငါ တို့သည် အသုံးအဆောင်များကို ပြင်ဆင် ၍ ယေရုရှလင် မြို့သို့သွား ကြ၏။¹⁶ ကဲသရိ မြို့သားတပည့် တော်အချို့ တို့သည် ငါ တို့နှင့်အတူ လိုက် ကြ၍၊ ငါတို့ကိုဧည့်ခံ မည့်သူ

မနာသုန်

အမည်ရှိသော ကုပရု

ကျွန်း သား အသက်ကြီး သော တပည့် တော်ဆီသို့ပို့ဆောင် ကြ၏။¹⁷ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ရောက် သောအခါ၊ ညီအစ်ကို တို့သည် ကြည်ညို သောစိတ်နှင့် ငါ တို့ကို လက်ခံ ကြ၏။¹⁸ နက်ဖြန် နေ့၌ပေါ့လု သည် ငါ တို့နှင့်တကွ ယာကုပ် ထံသို့ ဝင် လျှင် သင်းအုပ် အပေါင်း တို့သည် စည်းဝေး ကြ၏။¹⁹ ပေါ့လုသည်ထိုသူ များကို နှုတ်ဆက် ပြီးလျှင် ၊ မိမိ

သည် ဓမ္မဆရာ

အမှုကိုဆောင်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင် သည် တစ်ပါး အမျိုးသား တို့တွင် ပြု တော်မူသမျှတို့ကို သေချာစွာထုတ်ဖော် ပြသလေ၏။²⁰ ထို သူ တို့သည်ကြား လျှင်၊ ဘုရားသခင် ၏ ဂုဏ် တော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။ ပေါ့လု အားလည်း ၊ ငါတို့ညီ ၊ ယုံကြည် သော ယုဒ

လူဘယ်နှစ် သောင်း

ရှိ သည် ကို သင် သည် သိမြင် ၏။ ထိုသူ အပေါင်း တို့သည် ပညတ် တရား ဘက်၌ စိတ်အားကြီး သောသူဖြစ် ကြ၏။²¹ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့တွင်

နေသော ယုဒ

လူ အပေါင်း

တို့သည် သူငယ် တို့အားအရေးဖျားလှီး ခြင်းကို မ

ပေးရကြ။ ရှေးထုံးတမ်း အတိုင်း မ

ကျင့် ရကြဟု သင် သည် ဆို

လျက်၊ သူတို့သည်မောရှေ

တရားကိုစွန့် စေခြင်းငှာ ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတတ်သည်ကို ဤ

လူတို့သည် သိတင်းကြား ကြ ပြီ။²² သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့ ပြု ရ မည်နည်း။ လူအပေါင်း တို့သည် မစုဝေးဘဲမနေနိုင်ရာ။ သင်ရောက် ကြောင်း ကို ကြားသိ လိမ့်မည်။²³ ထို့ကြောင့်

အကျွန်ုပ် တို့ဆို သည်အတိုင်း

ပြု ပါလော့။ သစ္စာ

ဂတိ ပြု ပြီးသော လူ

လေး ယောက်သည် အကျွန်ုပ် တို့တွင်ရှိ ၏။²⁴ ထိုသူ တို့ကို ယူ

၍ သူ

တို့နှင့်တကွ စင်ကြယ် ခြင်းကိုပြုလျက်၊ သူ

တို့ခေါင်း ရိတ် ခြင်းစရိတ် ကို ပေးပါလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်လူအ
ပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ကြား သော သိတင်းစကား မမှန်သည်ကို၎င်း၊
သင် သည် ကိုယ်တိုင် ပညတ် တရားကိုစောင့်ရှောက် ၍

ကျင့် နေသည်ကို၎င်း သိ ရကြ လိမ့်မည်။²⁵ ယုံကြည် ခြင်းသို့
ရောက်သောတစ်ပါး အမျိုးသားတို့မူကား ၊ ထိုသို့သောတရားကိုမ
ကျင့်မစောင့်ဘဲလျက်၊ ရုပ်တု ရှေ့မှာပူဇော်သော ယဇ်ကောင်ကို၎င်း
၊ အသွေး ကို ၎င်း ၊ လည်ပင်း ကိုညှစ်၍ သတ်သောအရာ ကို၎င်း၊ မ
တရား

သော မေထုန်ကို၎င်း၊ ရှောင် စေခြင်းငှာသာ ငါ တို့သည် စီရင် ၍
ကြား လိုက်ခဲ့ပြီဟုဆို ကြ၏။²⁶ ထိုအခါပေါလု သည် ထိုသူ

တို့ကိုခေါ် ၍ နက်ဖြန် နေ၌

သူ တို့နှင့်တကွ စင်ကြယ် ခြင်းကိုပြုပြီးမှ၊ ဗိမာန်

တော်သို့ ဝင် ၍ သူ

တို့အတွက်

အသီးအခြား ပူဇော် သ ကု ကာ ပြု ရသော အချိန်တည်း ဟူသော
စင်ကြယ် ခြင်း ကိုပြုရ သော နေ့ရက် စေ့ မည့်အချိန်ကို ကြားပြော
လေ၏။²⁷ ထို ခုနစ် ရက် စေ့လု သောအခါ ၊ အာရှိ ပြည်မှ လာသော
ယုဒ လူတို့သည် ဗိမာန် တော်၌

ပေါလု ကိုမြင် လျှင် စုဝေး

သောလူအပေါင်း တို့ကိုတိုက်တွန်း နှိုးဆော်၍ ၊ ဣသရေလ

လူ တို့၊ ကူမ ကြပါ။²⁸ ဤ သူကား၊ ငါတို့အမျိုး နှင့်

ပညတ် တရားကို၎င်း

ဤ အရပ် ဌာနကို၎င်း၊ ခပ်သိမ်း သောအရပ်တို့၌ ဆန့်ကျင်ဘက်
ပြု၍၊ လူအပေါင်း တို့အား ဆုံးမ

ဩဝါဒပေးသောသူဖြစ် ပါ၏။ ထိုမျှမက ၊ ဟေလသ

လူတို့ကို ဗိမာန် တော်ထဲသို့ သွင်း ၍၊ ဤ

သန့်ရှင်း ရာဌာန တော်ကို ညစ်ညူး စေပြီတကားဟု ဟစ်ကြော် ၍၊
ပေါလု ကို ဘမ်းဆီး ကြ၏။²⁹ အထက်ကမြို့ ထဲ၌ ပေါလု နှင့်အတူ
တရောဖိမ် အမည်ရှိသော ဇဖက် မြို့သားတစ်ယောက်ကို မြင် ကြ
သည်ဖြစ်၍ ၊ ထိုသူကိုပေါလု သည်ဗိမာန် တော်ထဲသို့ သွင်း သည်ဟု
ထင်မှတ် ကြ၏။³⁰ တစ်မြို့လုံး ရုန်းရင်းခတ် မျှ ဖြစ်လျှင်၊ လူ

များတို့သည် ပြေးလာ၍ စုဝေးကြလျက်၊ ပေါလု ကိုကိုင်ယူ ၍
ဗိမာန် တော်ပြင် သို့ ဆွဲခင် ပြီးမှတခဏခြင်း တံခါး များတို့ကို ပိတ်
ထားကြ၏။³¹ ပေါလု ကိုသတ် မည်ဟု အားထုတ် ကြသောအခါ၊ ယေ
ရုရှလင် မြို့ တစ်မြို့လုံးမငြိမ်မသက်ရုန်းရင်းခတ်မျှ ဖြစ်သည်ဟု လူ
တစ်ထောင်ကို အုပ်ချုပ် သော စစ်သူကြီး သည် သံတင်း ကြား လျှင်၊

³² စစ်သူရဲ များနှင့် တပ်မှူး တို့ကို အလျင်အမြန် ခေါ် ၍ ထိုသူ
တို့ရှိရာသို့ ဆင်းပြေး၏ ။ ထိုသူတို့သည် စစ်သူကြီး နှင့် စစ်သူရဲ တို့
ကိုမြင် လျှင်၊ ပေါလု ကိုမ ရိုက် ဘဲနေကြ၏။³³ ထိုအခါ စစ်သူကြီး
သည်အနီး သို့ရောက်၍ ပေါလု ကိုကိုင်ယူ ပြီးလျှင် ၊ သံကြိုး နှစ် စင်း
နှင့် ချည် ချေ ဟုစီရင် ၍၊ ဤသူသည်အဘယ်သူ နည်း။ အဘယ် အမှု
ကို ပြု မိသနည်းဟုမေးစစ် လေ၏။³⁴ လူ အစုအဝေးထဲ၌ အသီးသီး
အခြားခြားဟစ်ကြော် ၍ အသံ

များ သောကြောင့် ၊ စစ်သူကြီး သည် အမှန် ကိုမ သိ နိုင် သဖြင့်
၊ ပေါလု ကိုရဲတိုက် ထဲသို့ ဆောင်သွား စေခြင်းငှာစီရင် ပြန်လေ၏။
³⁵ လူ များတို့သည် ပြင်းထန် သောကြောင့် ၊ လှေကား ပေါ်သို့ ရောက်
သောအခါ ၊ စစ်သူရဲ တို့သည် ပေါလု ကို ချီပွေ့ ၍ ဆောင်ရကြ၏။
³⁶ သူ ကိုထုတ် လော့ဟု လူ

များအပေါင်း တို့သည် ဟစ်ကြော် လျက် လိုက် ကြ၏။³⁷ ပေါလု
သည်ရဲတိုက် ထဲသို့ ဝင် လု သောအခါ၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော်
နှင့် စကား

ပြောရပါမည် လောဟု စစ်သူကြီး အားမေး လျှင် စစ်သူကြီးကသင်
သည် ဟေလသ

စကားကိုပြော တတ်သလော။³⁸ သင် သည်အထက် ကပုန်ကန် ၍
ဓားပြ လေးထောင် တို့ကို တော
သို့ ခေါ်သွား သော အဲဂုတုတု
လူဖြစ်သည် မ

ဟုတ် လောဟု မေး ၍။³⁹ ပေါလု ကလည်း၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိလိ

ကိ

ပြည်တာရှု မြို့၌ မွေးဘွားသော ယုဒ
လူ ဖြစ် ပါ၏။ အကျွန်ုပ်နေသော မြို့ကား၊ သာမည
မြို့ မ ဟုတ်။ ဤသူ
တို့အား

အကျွန်ုပ် ပြော ရသော အခွင့် ကိုပေးပါ။ အကျွန်ုပ်ပန်ကြား ပါသည်
ဟုဆို ၏။⁴⁰ စစ်သူကြီး သည်အခွင့် ပေးသဖြင့် ၊ ပေါလု သည်
လှေကား ပေါ်မှာ ရပ် ၍ထိုလူ တို့အား မိမိလက် နှင့်
အမှတ်ပေး လေ၏။ သူတို့သည်အလွန်
တိတ်ဆိတ် စွာ နေ
ကြသောအခါ ၊ ဟေဗြဲ ဘာသာ အားဖြင့်မြွက်ဆို လျက်၊

22

¹ ညီအစ်ကို ၊ အဘ

တို့၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်အပြစ် ဖြေရာစကားကို သင် တို့ရှေ့ မှာ
ယခု

ပြောစဉ်တွင် နားထောင် ကြပါဟု ဆို လေသော်၊² ဟေဗြဲ ဘာသာ
အားဖြင့်ပြော သည်ကို
ထိုသူတို့သည် ကြား လျှင် သာ၍
အလွန်တိတ်ဆိတ် စွာနေကြ၏။³ ပေါလုကလည်း၊ အကျွန်ုပ် သည်

ကိလိကိ

ပြည်တာရှု မြို့၌
မွေးဘွား သော ယုဒ
လူ ဖြစ် ပါ၏။ ဤ
မြို့ မှာ

လည်း၊ ဂေါမလျေလ အမည် ရှိသော ဆရာ၏ ခြေ ရင်း၌
ကျွေးမွေးခြင်းကိုခံ၍ မိစဉ်တဆက် ကျင့်သော တရား
ကို သေချာ စွာသိနားလည်ခြင်းငှာ နည်း ဥပဒေသကိုခံပါပြီ။ သင်
တို့ ရှိ သမျှ သည်ယနေ့ တိုင်အောင်ဘုရားသခင် ဘက် ၌ စိတ်အားကြီး
သည် နည်းတူ ၊ အကျွန်ုပ်လည်း စိတ်အားကြီး သဖြင့်၊⁴ ယောက်ျား
မိန်းမ တို့ကို ချည်နှောင် ၍ ထောင် ထဲမှာ လှောင် ထားလျက် အသေ
သတ်ခြင်းသို့
တိုင်အောင်၊ ထို

ဘာသာ ကိုညှဉ်းဆဲ ပါပြီ။⁵ ထိုကဲ့သို့ ပင်ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းမှစ၍ လူအကြီးအကဲ အပေါင်း တို့သည်အကျွန်ုပ် ဘက်၌သက်သေ ဖြစ်ကြ ပါ၏။ သူ တို့ထံမှ လည်း အကျွန်ုပ်သည် ညီအစ်ကို တို့ထံသို့ မှာစာ ကို

ပြီးမှ၊ ဒမာသက် မြို့၌ ရှိ သော ထိုဘာသာဝင်သူတို့ ကို ဒဏ် ခံစေ ခြင်းငှာ ချည်နှောင် ၍ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ပို့ မည်ဟု ဒမာသက်မြို့သို့ အကျွန်ုပ်သွား ပါ၏။⁶ လမ်း ၌သွား၍

ဒမာသက် မြို့အနီး သို့ ရောက်သောအခါ၊ မွန်းတည့် အချိန်တွင် ကောင်းကင် ထဲက ကြီး သောအလင်း သည် အကျွန်ုပ် ပတ်လည် ၌ ရုတ်ခနဲ ထွန်းတောက် ပါ၏။⁷ အကျွန်ုပ်သည် မြေ ပေါ်မှာ လဲ၍ နေ

စဉ်၊ ရှောလု ၊ ရှောလု ၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ ကို ညှဉ်းဆဲ သနည်း ဟု အကျွန်ုပ် အား ပြော သောစကား သံကိုကြား လျှင်၊⁸ သခင် ၊ ကိုယ်တော်သည်အဘယ်သူ နည်းဟု အကျွန်ုပ် ပြန်၍ မေးလျှောက် သော်၊ ငါ ကား၊ သင် ညှဉ်းဆဲ သော နာဇရက် မြို့သားယေရှု ဖြစ်

သတည်းဟု မိန့် တော်မူ၏။⁹ အကျွန်ုပ် နှင့် ပါ သောသူတို့သည် ထို အလင်း ကို မြင် ၍ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ရောက်သော်လည်း ၊ အကျွန်ုပ် အားပြော သောသူ၏ စကား

သံကို မ

ကြား မသိရကြ။¹⁰ ထိုအခါအကျွန်ုပ် ကလည်း ၊ သခင် ၊ အကျွန်ုပ် သည် အဘယ်သို့ ပြု ရပါမည်နည်းဟု လျှောက် လျှင် ၊ သခင် ဘုရားက၊ ထ

လော့။ ဒမာသက် မြို့ သို့ သွား

လော့။ သင် ဆောင်ရွက် စရာတို့ ခွဲခန့် စီမံသမျှ တို့ကို ထိုမြို့ ၌ ပြော လိမ့်မည်ဟုမိန့် တော်မူ၏။¹¹ ထို အလင်း ၏ရောင်ခြည် အရှိန်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် မျက်စိ ကန်းသောကြောင့် ၊ အကျွန်ုပ် နှင့်

ပါ သော သူ

တို့၏ လက် ဆွဲခြင်းခံရ၍ ဒမာသက် မြို့သို့ ရောက် ပါ၏။¹² ထိုအခါ ပညတ် တရား နှင့် အညီ ဘုရား ဝတ်၌မွေ့လျော်သောသူ ဖြစ်၍၊ ထိုမြို့မှ နေ

သောယုဒ လူ အပေါင်း တို့တွင် အသရေ ရှိသောသူ အာနန် သည်၊¹³ အကျွန်ုပ် ဆီသို့ လာ ၍

အနား ခွဲရပ် လျက်၊ ညီ
ရှောလု ၊ တဖန်မျက်စိမြင် ခြင်းသို့ ရောက်လော့ဟုဆို ၏။ ထို
ခဏ ခွဲ အကျွန်ုပ် သည် သူ
ကိုကြည့်ရှု၍မြင် ရ၏။¹⁴ သူကလည်း၊ သင်သည်မြင် လေသမျှ ၊
ကြား လေသမျှ တို့ကို လူအပေါင်း တို့ အား ပြော၍ သခင် ဘုရား၏
သက်သေခံ ဖြစ် ရမည် အကြောင်း ၊¹⁵ သင်သည်ဘုရားသခင် ၏
အလို

တော်ကို သိ
စေခြင်းငှာ၎င်း ၊ ဖြောင့်မတ် တော်မူသောသူ ကိုမြင် ၍
နှုတ် တော်ထွက် ကို ကြား စေခြင်းငှာ၎င်း၊ ငါ တို့ဘိုးဘေး များ၏
ဘုရားသခင် သည် သင့် ကို ခန့်ထား တော်မူ၏။¹⁶ ယခု လည်း သင်
သည်အဘယ်ကြောင့် ဆိုင်းလင့် ၍ နေသနည်း။ ထ

လော့။ သခင် ဘုရားကို ပဌနာ
ပြုလျက် ဗတုတိဇံ
ကိုခံ၍ ၊ သင် ၏အပြစ် များကို ဆေးကြော လော့ဟု ဆို ပါ၏။¹⁷ ထို
နောက်မှအကျွန်ုပ် သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့

ပြန် ၍၊ ဗိမာန် တော်၌
ဆုတောင်း စဉ်ဘဝင်ကျ ၍၊¹⁸ သခင်ဘုရားက၊ သင်သည်ကြိုးစား
၍

ယေရုရှလင် မြို့မှ
အလျင်အမြန် ထွက်သွား လော့။ ငါ ၏ အကြောင်း ကို သင် သည်
ပြော၍ သက်သေခံ သော စကား ကို ဤလူ
တို့သည် မခံ

ဘဲနေကြလိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူလျက်ရှိသည်ကို အကျွန်ုပ် မြင်
လေ၏။¹⁹ အကျွန်ုပ် ကလည်း၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော် ကို ယုံကြည် သော
သူ

တို့ကို အကျွန်ုပ် ထောင် ထဲ၌လှောင်
ထား၍၊ တရားစရပ် များ၌
ရိုက် သည်အကြောင်း ကို သူ
တို့သိ ကြပါ၏။²⁰ ကိုယ်တော် ၏ သက်သေခံ ဖြစ်သော သတေဖန်
၏ အသွေး ကို သွန်း သောအခါ အကျွန်ုပ် သည် အနား၌ နေ
လျက်၊ ကွပ်မျက်ခြင်း အမှုကို ဝန်ခံ ၍၊ ကွပ်မျက် သော သူ

တို့၏ အဝတ် ကို စောင့် နေပါ၏ဟု၊ ²¹ လျှောက် ဆို လျှင်၊ သခင်ဘုရားက၊ သွား လော့။ ငါ သည်တစ်ပါး

အမျိုးသားတို့ရှိရာသို့

သင့် ကိုဝေး လှစွာ လွတ် မည်ဟုအကျွန်ုပ် အား မိန့် တော်မူသည်ဟု ပေါလု မြက်ဆို ၏။ ²² ထို မျှတိုင်အောင် ပေါလု ၏ စကား

ကို နားထောင် ပြီးလျှင် ၊ ထိုသူ

တို့သည်အော်ဟစ် ၍ ၊ ထိုသို့သော

သူကို မြေကြီး ပြင်မှ

သုတ်သင် ပယ်ရှင်းလော့။ သူ

သည် အသက်

မ ရှင်သင့် ဟု ဆို ကြ၏။ ²³ ထိုသို့အော်ဟစ် ခြင်း၊ ကိုယ်အဝတ် ကို ချွတ် ခြင်း၊ မြေမှုန့် ကို မိုဃ်း ကောင်းကင်သို့

ပစ် လိုက်ခြင်းကို ပြုကြ စဉ်တွင်၊ ²⁴ ပေါလု ကိုအဘယ်ကြောင့်ထိုသို့ အော်ဟစ် ကြ သည်ကိုစစ်သူကြီး သည် သိ

လို၍ ၊ ပေါလု ကို ရဲတိုက် ထဲသို့ သွင်း စေ။ ရိုက် ၍ စစ်ကြော စေ ဟုစီရင် လေ၏။ ²⁵ သားရေ ကြိုးနှင့် ဆွဲတင် ကြသောအခါ ၊ ပေါလု က၊ ရောမ

လူ ဖြစ်သောသူကို ဓမ္မသတ်အတိုင်း မ

စီရင် ဘဲလျက်၊ သင် တို့သည် ရိုက် ရသလောဟု အနား၌ရပ် နေ သော တပ်မှူး အား ဆို ၏။ ²⁶ တပ်မှူး သည်ကြား လျှင် စစ်သူကြီး ထံသို့သွား ၍၊ အဘယ်သို့ ပြု မည်ကို သတိ

ထားပါလော့။ ဤ

သူ သည် ရောမ

လူဖြစ် ပါသည်ဟု ကြားလျှောက် ၏။ ²⁷ စစ်သူကြီး သည်လည်း ၊ ပေါလု ထံသို့လာ ၍၊ သင် သည်ရောမ လူမှန် သလော၊ ငါ့ အား ပြော လော့ဟုဆို လျှင် မှန် ပါသည်ဟု ပေါလုဆို ၏။ ²⁸ စစ်သူကြီး ကလည်း၊ အကျွန်ုပ် သည်ငွေ အများ ကို ပေး၍ ရောမလူ၏ အရိပ် အရာကိုရ သည်ဟုဆို လျှင်၊ ပေါလု က၊ အကျွန်ုပ် သည် ဇာတိ

အားဖြင့် ရပါသည်ဟု ဆို ၏။ ²⁹ ထိုအခါ စစ်ကြော မည်ပြုသောသူ တို့သည် ပေါလု ထံမှ ချက်ခြင်း သွား ၍၊ သူသည်ရောမ လူ ဖြစ် သည် ကို၎င်း ၊ ရောမလူကိုချည်နှောင် မိသည်ကို၎င်း၊ စစ်သူကြီး သိ လျှင် ကြောက် ခြင်းသို့ရောက်လေ၏။ ³⁰ နက်ဖြန် နေ့တွင် အဘယ် အပြစ်

ကို ယုဒ

လူတို့သည် ပေါလု၌ တင်ကြသည်ကို စစ်သူကြီးသည် အမှန် သိ လို သောကြောင့်၊ ပေါလု ၌ ချည်နှောင်သောသံကြိုးကို ချွတ် ၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့်

လွတ် အရာရှိ အပေါင်း တို့ကို စည်းဝေး စေခြင်းငှာစီရင် ပြီးလျှင် ၊ ပေါလု

ကိုခေါ် ၍ သူ

တို့ရှေ့ ၌ထား လေ၏။

23

¹ ပေါလု သည် လွတ် အရာရှိတို့ကို စေ့စေ

ကြည့်ရှု၍၊ ညီအစ်ကို တို့၊ အကျွန်ုပ် သည် ယနေ့

တိုင်အောင် ဘုရား ဝတ်ကို ပြုခြင်းအမှုမှာ၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံးသည် ကိုယ်၌ အပြစ်တင်ခွင့်နှင့်ကင်းလွတ် လျက် ပြု ပါသည်ဟု ပြောဆို သော်၊ ² ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းအာနနိ က၊ သူ

၏နှုတ် ကို ရိုက် လော့ဟု အနား၌ ရပ် နေသောသူ တို့အား အမိန့် ရှိ၏။ ³ ထိုအခါ ပေါလု က၊ အဖြူ သုတ်သောအုတ် ရိုး၊ ဘုရားသခင်

သည် သင့် ကိုရိုက် တော်မူမည်။ သင် သည် အကျွန်ုပ် ကို တရား

နှင့်အညီ စီရင် ခြင်းငှာထိုင် နေလျက်ပင်၊ သူ

ကိုရိုက် လော့ဟု မတရား

သဖြင့် စီရင် ရမည်လော ဟုဆို ၏။ ⁴ အနား၌ရပ် နေသောသူ တို့က လည်း၊ သင်သည် ဘုရားသခင် ၏ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းကိုဆဲသလော

ဟု မေး လျှင်၊ ⁵ ပေါလု က၊ ညီအစ်ကို တို့၊ သူသည် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းဖြစ် သည်ကိုအကျွန်ုပ်မ သိ ။ သင် ၏အမျိုး ကို အုပ်စိုးသော မင်း

ကိုသင်သည် မ

ကဲ့ရဲ့ ရဟု ကျမ်းစာ၌ လာ

သည်ဟုဆို ၏။ ⁶ ထိုအရာရှိတို့တွင် အချို့ တို့သည် ဇဒွါက

ဖြစ်ကြသည်၊ အချို့ တို့သည် ဖာရိရှဲ ဖြစ်ကြ သည်ကို

ပေါလု သိမြင် လျှင်၊ ညီအစ်ကို တို့၊ အကျွန်ုပ် သည် ဖာရိရှဲ ဖြစ် ၏။

ဖာရိရှဲ ၏သား လည်းဖြစ်၏။ သေ

သောသူတို့သည် ထမြောက် မည်ဟု မြော်လင့် ခြင်းအကြောင်း ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ် သည် စစ်ကြော စီရင်ခြင်းကို ခံရ၏ဟု လွတ်တော်

ပေါ်မှာ ကြွေးကြော် လေ၏။ ⁷ ထို အခါ

ဖာရိရှဲ တို့နှင့် ဒေဒြကံ

တို့သည် အချင်းချင်းငြင်းခုံ၍ အစုအဝေး

သည် ကွဲပြား ခြင်းသို့ ရောက် လေ၏။⁸ ကွဲပြားသည်အကြောင်း ကား၊ ဒေဒြကံ

တို့က၊ ထမြောက် ခြင်းမ ရှိ ၊ ကောင်းကင်တမန် မ ရှိ၊ နာမ် ဝိညာဉ် မ ရှိဟုယူ ကြ၏။ ဖာရိရှဲ တို့က၊ နှစ် ပါးစလုံးရှိသည်ဟု ဝန်ခံ ကြ၏။⁹ အော်ဟစ် သံများ ၍၊ ဖာရိရှဲ တို့ဘက် ၌ နေသော ကျမ်း ဆရာတို့သည်

လျက်ပြင်းစွာ ငြင်းခုံ၍၊ ဤ

သူ ၌

အဘယ် အပြစ် ကိုမျှ ငါတို့ မတွေ့ ။ နာမ် ဝိညာဉ် သော်၎င်း ၊ ကောင်းကင်တမန် သော်၎င်း သူ့ ကိုပြော လျှင် ၊ ဘုရားသခင်၏ အာဏာတော်ကို မဆန်ကြနှင့်ဟု ဆို ကြ၏။¹⁰ အချင်းချင်းငြင်းခုံ ခြင်းများ သောအခါ ၊ ထိုသူ တို့သည်ပေါလု ကိုဆွဲငင်၍အပိုင်းပိုင်း ဆုတ်ဖြတ်မည်ကိုစစ်သူကြီး စိုးရိမ် သဖြင့်၊ စစ်သူရဲ များ၊ ဆင်း ကြ၊ ပေါလု ကိုအရာရှိ မင်းတို့အထဲ မှ အနိုင် အထက်ယူ၍ရဲတိုက် ထဲသို့ ပို့ဆောင် ကြဟုအမိန့် ရှိ၏။¹¹ နက်ဖြန် နေညဉ့် တွင်

သခင် ဘုရားသည် ပေါလု

အနား၌ ပေါ်လာတော်မူလျက်၊ ပေါလု မ

စိုးရိမ်နှင့်။ ငါ ၏ အကြောင်း အရာကို သင် သည် ယေရုရှလင် မြို့၌

သက်သေခံ ပြီးသည်နည်းတူ ၊ ရောမ

မြို့၌

လည်း ခံရ လေ ဦးမည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹² မိုဃ်းလင်း သောအခါ ယုဒ လူတို့သည် သင်း ဖွဲ့ ၍၊ ငါတို့သည် ပေါလု ကိုမ သတ် မှီ တိုင်အောင်အလျှင်းမ စား

မသောက် ရဟု ကိုယ် ကိုကျိန်ဆို ၍ ဓိဋ္ဌဌာန်ပြု ကြ၏။¹³ ထိုသို့ သင်း ဖွဲ့ သော သူတို့သည် လေး

ကျိပ်မက

ရှိ ကြ၏။¹⁴ ထိုသူ တို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့်

လူ အကြီးအကဲတို့ ထံသို့သွား ၍၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ပေါလု

ကိုမ သတ်မှီတိုင်အောင်အလျှင်းမ စား မသောက်ရဟု ကိုယ် ကို ကျိန်ဆို ၍ ဓိဋ္ဌဌာန်ပြုကြပါပြီ။¹⁵ ထိုကြောင့် ၊ နက်ဖြန် နေ၌ စစ်သူကြီး

သည် ပေါလု ကို ကိုယ်တော် တို့ထံသို့ ပို့ဆောင် စေခြင်းငှာ ၊ သူ့ကို သာ၍

စေ့စေ့စစ်ကြော မည်အဟန် ပြု ၍၊ လွတ် အရာရှိများနှင့်အတူ ကိုယ်တော် တို့သည် စစ်သူကြီး ကို လျှောက် ကြပါလော့။ ပေါလု သည် ကိုယ်တော်တို့ထံသို့မ ရောက် မှီအကြားတွင် အကျွန်ုပ် တို့သည် သူ့

ကိုသတ် ခြင်းငှာအသင့် ရှိ နှင့်ပါပြီဟု လျှောက် ကြ၏။¹⁶ ထိုသို့ လမ်းနား၌ ချောင်း ၍နေ ကြသည့်အမှုကို ပေါလု ၏ တူ

သည်ကြား လျှင်၊ ရဲတိုက် ထဲသို့ ဝင် ၍ ပေါလု အားကြားပြော လေ၏။¹⁷ ပေါလု သည်တပ်မှူး တစ် ယောက်ကို

ခေါ်၍၊ ဤ လုလင် ကို စစ်သူကြီး ထံသို့ ပို့ ပါ။ လျှောက် စရာတစ်စုံတစ်ခုရှိ

သည်ဟုဆို သော်၊¹⁸ တပ်မှူးသည် လုလင် ကို စစ်သူကြီး ထံသို့ ပို့ ပြီးလျှင်၊ အကျဉ်း ခံရသော ပေါလု သည် အကျွန်ုပ် ကို ခေါ် ၍၊ ကိုယ်တော် အားလျှောက် စရာ တစ်စုံတစ်ခု ရှိ သော ဤ

လုလင် ကိုကိုယ်တော် ထံသို့ ပို့ စေခြင်းငှာတောင်းပန် ပါသည်ဟု လျှောက် ၏။¹⁹ စစ်သူကြီး သည် လုလင် ကိုလက် ဆွဲ ၍ ဆိတ်ကွယ် ရာအရပ်သို့သွား ပြီးလျှင် ၊ သင်သည်အဘယ်

အကြောင်း ကို ငါ့ အားလျှောက် ချင်သနည်းဟု မေးမြန်း လေ၏။²⁰ လုလင်က လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် နက်ဖြန် နေ၌ ပေါလု ကို လွှတ်တော် သို့ ပို့ဆောင် စေခြင်းငှာ၊ ယုဒ

လူတို့ သည် သူ့ ကိုသာ၍ စေ့စေ့မေးမြန်း မည်အဟန် ပြု ၍၊ ကိုယ်တော် ကို တောင်း လျှောက် မည်ဟု တိုင်ပင် ညီညွတ် ကြပါပြီ။²¹ သို့ရာတွင် သူ တို့၏ အလို

သို့မ လိုက်ပါနှင့်။ ပေါလု ကိုမ သတ် မှီတိုင်အောင်အလျှင်းမ စား မသောက် ရဟု ကိုယ် ကို ကျိန်ဆို ၍ ခိဋ္ဌဌာန်ပြုသော ယုဒလူ

လေး ကျိပ်မက ၊ လမ်းနား၌ ပေါလု ကိုချောင်း ၍ နေကြပါ၏။ ယခု ပင် ကိုယ်တော် ဝန်ခံ မည့်စကားကို ထိုသူတို့သည် ဆိုင်းလင့် ၍ အသင့် ရှိ နှင့်ပါပြီဟုလျှောက် လေ၏။²² စစ်သူကြီး ကလည်း ၊ သင်သည်ငါ့

အား ဤသို့ ကြားလျှောက် သည် ကို အဘယ်သူ အားမျှမပြော နှင့်ဟု ထို

လူလင် ကိုမှာထား ၍ လွတ် လိုက်ပြီးလျှင်၊ ²³ တပ်မှူး နှစ် ယောက်တို့ ကိုခေါ် ၍၊ ယနေ့ည၌

သုံးချက်တီးအချိန် ၌

ကဲသရီ မြို့သို့ သွား စေခြင်းငှာ စစ်သူရဲ နှစ်ရာ ၊ မြင်း စီးသူရဲခုနစ် ကျိပ် ၊ လှံ ကိုင်သူရဲနှစ်ရာ တို့ကို ပြင်ဆင် ကြ။ ²⁴ ပေါလု စီး စရာဘို့ တိရစ္ဆာန် တို့ကိုပြင် ၍ပေးကြ။ သူ့ကို ဖေလင် မင်း ထံသို့ ကြပ်မ ၍ ပို့ကြဟုအမိန့် ရှိ၏။ ²⁵ စစ်သူကြီးသည် ရေး

၍ပေး လိုက်သော စာ ဟူမူကား၊ ²⁶ ကလောဒိ လုသိက ၊ မြတ် တော်မူသော မြို့ဝန်မင်း ဖေလင် ကို မေတ္တာ နှင့်ကြားလျှောက်ပါသည်။

²⁷ ယုဒ လူတို့သည် ဤ

သူ ကိုဘမ်းဆီး ၍ သတ် မည်ပြုကြစဉ်၊ သူသည်ရောမ လူဖြစ် ကြောင်းကို

အကျွန်ုပ်သည် ကြားသိ သဖြင့်၊ စစ်သူရဲ တို့နှင့်တကွ သွား ၍သူ့ကို နှုတ် ပါ သည်။ ²⁸ ယုဒလူတို့သည် အဘယ် အပြစ် ကြောင့် သူ နှင့် အမှု လုပ်ကြသည်ကို အကျွန်ုပ်သိ လို သောကြောင့်၊ သူ

ကို ယူ၍လွတ်တော် သို့

ဆောင်သွား ပြီးလျှင်၊ ²⁹ အသေ သတ်ခြင်း၊ အကျဉ်း ထားခြင်းကို ခံထိုက် သော အပြစ် ကြောင့် အမှုလုပ် ကြသည်မ ဟုတ်ဘဲ၊ သူ တို့တရား နှင့် စပ်ဆိုင်သော ပုစ္ဆာ

အမေးကို အကြောင်း ပြု၍သာ အမှု လုပ်ကြသည်ကို အကျွန်ုပ် သိမြင် ပါ၏။ ³⁰ ယုဒလူတို့သည် မကောင်း သောအကြံနှင့် သူ

ကိုလုပ်ကြံမည်ဟု အကျွန်ုပ် ရိပ်မိ လျှင်၊ သူ့ကို ကိုယ်တော် ထံသို့ ချက်ခြင်း စေလွှတ်၍

အမှု လုပ်သောသူတို့ကို ရှေ့တော်၌ လျှောက် ထားစေခြင်းငှာစီရင် ပါ၏။ ကိုယ်တော်ကျန်းမာပါစေသောဟု ရေး၍ပေးလိုက်သတည်း။

³¹ စစ်သူကြီးမှာထား သည်အတိုင်း

စစ်သူရဲ တို့သည် ပေါလု ကို ယူ

၍၊ ည၌ အခါ

အနုတိပတရီ မြို့သို့

ပို့ လိုက်ပြီးမှ၊ ³² နက်ဖြန် နေ့၌မြင်း စီးသူရဲတို့ကို ပေါလု နှင့်တကွ သွား စေခြင်းငှာလွတ် လိုက်၍ မိမိတို့သည် ရဲတိုက် သို့

ပြန် ကြ၏။ ³³ မြင်း စီးသူရဲတို့သည် ကဲသရီ

မြို့သို့ ရောက် လျှင်၊ စစ်သူကြီး၏ စာ
 ကိုမြို့ဝန်မင်း လက်သို့အပ်ပေး ၍၊ ပေါလု ကိုလည်း
 ရှေ့တော်၌ သွင်း ထားကြ၏။³⁴ မြို့ဝန်မင်းသည် စာကိုဖတ် ပြီးမှ၊
 အဘယ် မြို့ နှင့် ဆိုင်သနည်းဟု မေး
 ၍၊ ကိလိကံ
 ပြည်သားဖြစ် သည်ကို ကြားသိ လျှင်၊³⁵ သင့် ကိုအမှု လုပ်သောသူ
 တို့သည် ရောက်လာ သောအခါ ငါနားထောင် မည်ဟု ဆို
 ၍၊ ပေါလု သည် ဟေရုဒ် မင်း၏အိမ် တော်၌
 အချုပ် ခံလျက်နေစေဟု စီရင် လေ၏။

24

1 ထိုနောက် ငါး ရက် လွန် သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း အာနန်
 သည် တေရတုလု
 အမည်ရှိသောရှေ့နေ မှစ၍ ၊ လူ
 အကြီးအကဲ တို့နှင့် တကွ ကဲသရိမြို့သို့ သွား ကြသဖြင့်၊ ပေါလု
 ၏အကြောင်းကို မြို့ဝန်မင်း ထံ၌လျှောက် ထားကြ၏။² ပေါလု ကို
 ခေါ်ပြီးမှ ၊ တေရတုလု
 သည် အပြစ်တင် သော စကားကိုလျှောက်ဆို သည်မှာ၊ မြတ် တော်မူ
 သောဖေလဇ် မင်းအကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုန်းတော်ကို ခိုလှုံ၍ အလွန် ငြိမ်
 သက် စွာ နေ
 ရသဖြင့်၊ ကိုယ်တော် ကြည့်ရှု ပြုစု တော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို
 ဤ
 လူမျိုး သည် ခံရ
 ပါ သည်ဖြစ်၍ ၊³ အရပ်ရပ် တို့၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် အစဉ်မပြတ်
 ကျေးဇူး တော်ကို အလွန်သိ တတ်သော စိတ်နှင့်ခံရပါ၏။⁴ အကျွန်ုပ်
 သည် ကိုယ်တော် ကိုကြာမြင့် စွာ နှောင့်ရှက် ခြင်း အပြစ်နှင့်လွတ် ခြင်း
 ငှာ ၊ အကျဉ်း အားဖြင့်လျှောက်သောစကားကို ဖြည်းညှင်း သောစိတ်
 တော်နှင့် နားထောင် တော်မူမည်အကြောင်း အသနား တော်ခံပါ၏။
⁵ နာဇရက် ဘာသာဝင် သူတို့တွင် အကြီး လုပ်၍ အရပ်ရပ် တို့၌ ယုဒ
 လူအပေါင်း တို့ကို ထ
 စေခြင်းငှာနှိုးဆော် သော ဤ
 လူ ဆိုး ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် တွေ့ ကြပါပြီ။⁶ သူ သည် ဗိမာန် တော်
 ကို

ရှုတ်ချ ခြင်းငှာပြု ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် သူ့

ကိုဘမ်းဆီး ၍ ၊ အကျွန်ုပ်တို့ တရား အတိုင်းစီရင်ခြင်းငှာအလိုရှိကြ
သည်တွင်၊ ⁷ စစ်သူကြီးလုသိသည် စစ်သူရဲများနှင့်လာ၍ အကျွန်ုပ်တို့
လက်မှနှုတ်ပြီးလျှင်၊ ⁸ အမှုလုပ်သောသူတို့ကို ကိုယ်တော်ထံသို့သွား
စေမည်အကြောင်း စီရင်ပါ၏။ ဤသူ

ကို ကိုယ်တော် တိုင် စစ် တော်မူလျှင်၊ အကျွန်ုပ် တို့အပြစ်တင် သော
အကြောင်း

အရာများ ကို သေချာစွာ သိ

နိုင် တော်မူမည်ဟု လျှောက်ထား၏။ ⁹ ယုဒ လူတို့ကလည်း ၊ ဤ
စကားမှန် ပါသည်ဟု ဝန်ခံ ကြ၏။ ¹⁰ မြို့ဝန်မင်း သည် အမှတ်ပေး
၍၊ ပေါလု သည် လျှောက် ရသော အခွင့်ကိုရလျှင်၊ ကိုယ်တော် သည်
ဤ

လူမျိုး ကို တာရှည် စွာအုပ်စိုး တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်သိ ၍၊
သာယာ

သောစိတ်နှင့် ကိုယ် အပြစ် ဖြေရာစကား ကို လျှောက် ဝံ့ပါ၏။

¹¹ အကျွန်ုပ် သည် ကိုးကွယ် ခြင်းငှာ ယေရုရှလင် မြို့ သို့
တက်သွား ၍၊ ယခု တစ်ဆယ့်နှစ် ရက် သာရှိ သည်ကို ကိုယ်တော်
သိ နိုင် တော်မူ၏။ ¹² ဗိမာန် တော်၌

တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူနှင့်

အကျွန်ုပ် ဆွေးနွေး ငြင်းခုံသည်ကို သူတို့မ

တွေ့ ကြပါ။ တရားစရပ် တို့၌ ၎င်း၊ မြို့ ထဲ၌၎င်း၊ လူ

များကို မ

ငြိမ်မသက်စေခြင်းငှာအကျွန်ုပ်နှိုးဆော် သည်ကို သူတို့မတွေ့ကြပါ။

¹³ ယခု တွင်အကျွန်ုပ် ကို အပြစ်တင် သောအမှု ၌ သက်သေမ ပြနိုင်
ကြ ပါ။ ¹⁴ သို့သော်လည်း ဒိဌိအယူ ဟူ၍သူတို့ခေါ် တတ် သော
ဘာသာ

အတိုင်း အကျွန်ုပ်သည် မိ

စဉ်ဘဆက်ကိုးကွယ် သော ဘုရားသခင် ကို ကိုးကွယ်သည်ဟု ရှေ့
တော်၌ အကျွန်ုပ်ဝန်ခံ ပါ၏။ ပညတုတိ

ကျမ်း၊ အနာဂတ္တိ

ကျမ်းတို့၌

စီရင်ရေး ထားသမျှ တို့ကို အကျွန်ုပ်ယုံ ပါ၏။ ¹⁵ ဖြောင့်မတ် သော
သူ၊ မ

ဖြောင့်မတ်သော သူရှိသမျှတို့သည် သေခြင်းမှ ထမြောက် ကြလိမ့်မည်ဟူ၍၊ သူ

တို့မြော်လင့်သည်နည်းတူ ၊ အကျွန်ုပ်လည်း ဘုရားသခင် ကို အမှီပြု၍ မြော်လင့် ပါ၏။¹⁶ ထိုကြောင့် ၊ ဘုရားသခင် ကိုပြစ်မှားပြီ၊ လူ

တို့ကို ပြစ်မှားပြီဟု ကိုယ်စိတ်နှလုံးသည်ကိုယ်၌ အပြစ်တင် ခွင့်နှင့် အစဉ်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း အကျွန်ုပ် သည် ကြိုးစား အားထုတ်ပါ၏။¹⁷ နှစ် ပေါင်းများစွာ လွန်သောအခါ၊ အမျိုးသား ချင်းတို့အား

စွန့်ကြဲ ပေးကမ်းခြင်းအမှု၊ ဘုရားသခင်အား ပူဇော် သကုကာပြုခြင်းအမှုနှင့်

အကျွန်ုပ်ရောက်လာ သည် တွင် ၊¹⁸ ဗိမာန် တော်၌ လူ အစုအဝေးမ ရှိ၊ ရုန်းရင်းခတ် မျှမ ပြုဘဲ၊ စင်ကြယ် ခြင်းကိုပြုလျက်ရှိသည်ကို၊ အာရုံ

ပြည်က လာသောယုဒ လူ အချို့ တို့သည် တွေ့ ကြပါ၏။¹⁹ ထိုသူတို့သည် အကျွန်ုပ် အပြစ်တင် စရာရှိ လျှင် ၊ အထံ

တော် သို့ ကိုယ်တိုင် လာ ၍ အပြစ်တင် အပ်ပါ၏။²⁰ သို့မဟုတ် အကျွန်ုပ် သည် လွတ် အရာရှိတို့ ရှေ့ မှာ ရှိ သောအခါ၊ သေ

သောသူတို့သည် ထမြောက် ခြင်း အကြောင်း နှင့်၊²¹ အကျွန်ုပ် သည် သင် တို့ရှေ့ ၌ ယနေ့

စစ်ကြော စီရင်ခြင်းကို ခံရ၏ဟုကြွေးကြော် သော စကား သံ တစ် ခွန်း ကိုထားလျှင်၊ အကျွန်ုပ်၌ အဘယ် အပြစ် ကို တွေ့ကြသည် ကို ယခုရှိသောဤ သူတို့သည် ပြော ကြပါစေဟု ပေါလုလျှောက်၏။²² ဖေလဇ် မင်းကလည်း၊ စစ်သူကြီး လုသံ

ရောက်လာ သောအခါ ၊ သင် တို့အမှုကို ငါစစ် ဦးမည်ဟု ထိုဘာသာ ကိုသာ၍ နားလည် သောသူဖြစ်လျက်၊ မစီရင် ဘဲ သူ

တို့ကို လွတ် လိုက်၏။²³ ပေါလု ကို အကျဉ်း မထားဘဲစောင့် ၍နေစေ။ သူ

၏အဆွေအမျိုးတို့သည် သူ့ ထံသို့လာ၍ လုပ်ကျွေး ကြစေဟု တပ်မှူး ကိုမှာထား ၏။²⁴ ထိုနောက် များမကြာ၊ ဖေလဇ် မင်းသည် ယုဒ

အမျိုးဖြစ် သော မိမိ ခင်ပွန်း ဒြုသီလေ နှင့် တကွ လာ ပြီးလျှင်၊ ပေါလု ကိုခေါ် ၍

ခရစ်တော် ကို ယုံကြည် ခြင်းနှင့် ယှဉ် သော စကားကို နားထောင်

လေ၏။²⁵ ပေါလု သည် ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားနှင့်

ကာမဂုဏ် ချုပ်တည်းခြင်းတရားကို၎င်း ၊ နောက်ဖြစ် လတုံ့သော စစ်ကြော စီရင်ခြင်းကို၎င်း ဟောပြော လျှင်၊ ဖေလဇ် မင်းသည် ကြောက်လန့် ခြင်းသို့ရောက်၍၊ ယခု

သွား ဦးလော့။ နောက်မှအဆင်သင့်သောအခါငါခေါ် ဦးမည်ဟု ဆို ၏။²⁶ ပေါလု သည် မိမိ

လွတ်ရအောင် ငွေ ပေး မည်ဟု ထို မင်းသည်ထင်မှတ် လျက် ၊ မကြာမကြာ ပေါလု ကို ခေါ်၍ သူ နှင့်စကား ပြောလေ၏။²⁷ နှစ် နှစ်စေ့ သောအခါ ပေါက် ဖေတုတု

သည် ဖေလဇ် မင်း၏အရာ ကို ရ သဖြင့်၊ ဖေလဇ် မင်းသည် ယုဒ

လူတို့အား ကျေးဇူး ပြု လို သောစိတ်နှင့် ပေါလု ကို အကျဉ်း ထား ရစ် စေ၏။

25

¹ ဖေတုတု မင်းသည် ထိုပြည် သို့ရောက် ၍ သုံး

ရက် ရှိ သောအခါ ၊ ကဲသရီ

မြို့မှ

ယေရုရှလင် မြို့သို့

တက်သွား ၏။² ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းမှစ၍ ယုဒ လူ အကြီးအကဲ တို့သည်၊³ ပေါလု ကို သတ် ခြင်းငှာလမ်း နား၌ ချောင်း ၍ နေမည်ဟုအကြံရှိသည်နှင့်၊ ပေါလု ၏အကြောင်းကို ကြားလျှောက် တောင်းပန်၍၊ သူ

ကို ယေရုရှလင် မြို့သို့

စေလွှတ် တော်မူမည်အကြောင်း

အသနား တော်ခံ ကြ၏။⁴ ဖေတုတု မင်းကလည်း၊ ပေါလု သည် ကဲ သရီ

မြို့၌

အချုပ် ခံလျက်နေရ၏။ ထိုမြို့သို့များမကြာ ငါ့ကိုယ်တိုင် သွား မည်။⁵ သင် တို့သည် တတ်နိုင် သောသူတို့သည် ငါနှင့်အတူ လိုက်၍၊

ထိုသူ

၌အပြစ် ရှိ လျှင်

အပြစ်တင် ကြစေဟု ပြောဆို ၏။ ⁶ ထိုနောက် ဆယ် ရက် လောက်
နေ ပြီးမှ ကဲသရီ မြို့သို့

သွား ၍၊ နက်ဖြန် နေ၌တရားပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင် လျက်၊ ပေါလု ကို
ခေါ် ချေဟု အမိန့် ရှိ၏။ ⁷ ပေါလု ရောက် သောအခါ ၊ ယေရုရှလင်
မြို့မှ

လာ သော ယုဒ
လူတို့သည်ဝန်းရံ လျက်၊ သက်သေ မ ပြနိုင် ဘဲ လေး

စွာသောအပြစ် များ တို့ကို ပေါလုအပေါ်၌တင် ကြ၏။ ⁸ ပေါလု က
လည်း၊ အကျွန်ုပ်သည်ယုဒ တရား ကို မ

ပြစ်မှား ပါ။ ဗိမာန် တော်ကိုမ ပြစ်မှား ပါ။ ကဲသာ
ဘုရင်ကို မ

ပြစ်မှား ပါ ဟူ၍အပြစ် ဖြေ ရာ စကား ကို ပြော လေ၏။
⁹ သို့သော်လည်း၊ ဖေတုတု

မင်းက၊ သင်သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့ သွား ၍၊ ငါ့ ရှေ့မှာဤအမှု
စီရင် ခြင်းကို ခံ

မည်လောဟု ယုဒ
လူတို့ကို ကျေးဇူး ပြု လို သော စိတ်ရှိလျက် ပေါလု အားမေး ၏။

¹⁰ ပေါလု ကလည်း ၊ ကဲသာ
ဘုရင်၏ တရားပလ္လင် ရှေ့ မှာ အကျွန်ုပ် ရပ် ပါ၏။ ထိုပလ္လင်ရှေ့မှာ

အကျွန်ုပ် အမှုကိုစီရင် အပ်ပါ၏။ ကိုယ်တော် သည် အမှန် သိ တော်
မူသည်အတိုင်း ၊ အကျွန်ုပ်သည်ယုဒ လူတို့ကိုအလျှင်းမ ပြစ်မှား ပါ။

¹¹ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှား ၍
သေ ထိုက် သော အပြစ် ကို ပြု မိသည်မှန်လျှင် ၊ သေ

ဘေးကိုအကျွန်ုပ်မ ရှောင် ပါ။ ထိုသူ
တို့တင် သောအပြစ် တစ်စုံတစ်ခု မျှ မမှန်လျှင် ၊ သူ

တို့ လက်သို့ အကျွန်ုပ် ကိုအဘယ်သူ မျှမစွန့် မအပ်ရ ပါ။ ကဲသာ
ဘုရင်၏အယူ တော်ကိုခံပါမည်ဟု လျှောက်ဆို ၏။ ¹² ထိုအခါ ဖေ

တုတု မင်းသည် တိုင်ပင် ဘက်တို့နှင့်
တိုင်ပင် ပြီးလျှင်၊ သင်သည်ကဲသာ ဘုရင်၏ အယူ

တော်ကို ခံပါမည်ဟုဆိုသလော။ ကဲသာ
ဘုရင်ထံတော်သို့

သွား ရမည်ဟုဆို ၏။ ¹³ ထိုနောက် များမကြာ ၊ အဂြိုပုပ မင်းကြီး

သည် မိမိ ခင်ပွန်းဗေရနိတ် နှင့်တကွ ဖေတုတု မင်းကိုနှုတ်ဆက် ခြင်း ငှက်သရီ မြို့သို့

ရောက်လာ ၏။¹⁴ အင်တန် ကာလ နေ ပြီးမှဖေတုတု မင်းသည် ပေါလု ၏အကြောင်းကို မင်းကြီး အားကြားပြော သည်မှာ၊ ဖေလင် မင်းသည်အကျဉ်း ထားရစ် စေသော လူတစ် ယောက်ရှိ ၏။¹⁵ ယေရုရှလင် မြို့၌ အကျွန်ုပ် ရှိ သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် ယုဒ အမျိုးအကြီးအကဲ တို့သည်၊ ထိုသူ ၏အကြောင်း ကို ကြားလျှောက် ၍ အပြစ် အလျောက် စီရင်ပါဟု တောင်းပန် ကြလျှင်၊¹⁶ ကျွန်ုပ်ကလည်း၊ အပြစ်တင် ခြင်းကို ခံသောသူ

သည် အပြစ်တင် သော သူတို့နှင့်မျက်မှောက် တွေ့ ၍၊ မိမိ၌တင် သောအပြစ် ကိုဖြေ ရသော အခွင့် မ ရှိမှီ၊ အဘယ်သူကိုမျှ အသေခံ စေခြင်းငှာ မ စွန့် မအပ်ရဟု ရောမ

ထုံးစံ ရှိ ကြောင်းကို ပြောဆို ၏။¹⁷ ထိုသူ တို့သည်ဤ မြို့သို့ ရောက်လာ သောအခါ ၊ ကျွန်ုပ်သည် မ ဆိုင် မလင့်ဘဲနက်ဖြန် နေ၌

တရားပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင် ၍ ထိုသူ ကိုခေါ် စေ ၏။¹⁸ သူ့ ကို အမှု လုပ်သောသူ တို့သည် လာ ကြလျှင်၊ ကျွန်ုပ် အထက်က ထင်မှတ် သော အပြစ် တစ်စုံတစ်ခုကို မျှမ တင် ဘဲလျက်၊ မိမိ

ဘာသာ နှင့်၎င်း၊ ယေရှု အမည်ရှိသော၊¹⁹ သေ ပြီးသော သူတစ် ယောက်နှင့်၎င်း ယှဉ် သော ပုစ္ဆာ

အမေးကို အကြောင်း ပြု၍ အပြစ်တင် ကြ၏။ ထိုယေရှု သည် အသက် ရှင်လျက်ရှိသည်ဟု ပေါလု ဆို တတ်၏။²⁰ ထို ပုစ္ဆာအမေး ကို ကျွန်ုပ် သည် မ

ကျွမ်းသောကြောင့်၊ ပေါလုအားလည်း၊ သင်သည်ယေရုရှလင် မြို့သို့

သွား ၍ ဤအမှု စီရင် ခြင်းကို ခံ မည်လောဟုမေး လျှင်၊²¹ ပေါလု သည်ဘုန်းကြီးတော်မူသော ဘုရင် ၏ အယူ

တော်ကို ခံလို၍ မိမိ

ကိုချုပ် ထားစေခြင်းငှာတောင်းပန် သောကြောင့်၊ သူ့

ကိုကဲသာ ဘုရင်ထံ တော် သို့မ

စေလွှတ် မှီတိုင်အောင်ချုပ် ထားစေခြင်းငှာကျွန်ုပ်စီရင် သည်ဟု ဖေ
တုတုမင်းသည် ပြောဆို၏။²² အဂြိုပုပ မင်းကလည်း ၊ ထိုသူ

၏စကား ကို ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တိုင် နားထောင်ချင် ဘွယ်ဖြစ်သည်
ဟု ဆိုလျှင်၊ ဖေတုတုမင်းက၊ နက်ဖြန် နေ့၌ သူ

၏စကားကိုနားထောင် ပါလော့ဟု ဆို၏ ။²³ နက်ဖြန် နေ့၌ အဂြိုပု
ပ မင်းနှင့် ဗေရနိတ် တို့သည် များစွာ သော ဂုဏ် အသရေကို ဆောင်

လျက်၊ စစ်သူကြီး တို့မှစ၍ ထိုမြို့ ၌ထင်ရှား သော သူ

များတို့နှင့်တကွ အိမ်တော်ဦး သို့

ဝင် ကြလျှင်၊ ဖေတုတု

မင်းသည်ပေါလု

ကိုဆောင်ခဲ့ စေ ၏။²⁴ ဖေတုတု မင်းကလည်း ၊ အဂြိုပုပ မင်းကြီး
မှစ၍ ယခုရှိ သောသူ

အပေါင်း တို့၊ ဤသူ

ကိုကြည့် ကြပါလော့။ ယေရုရှလင် မြို့၌ ၎င်း ၊ ဤ

မြို့၌၎င်း ယုဒ

လူများ အပေါင်း

တို့သည် ဤသူ

၏အကြောင်း ကို ကျွန်ုပ် အား လျှောက် ၍၊ သူ
သည်ခဏ မျှအသက် မရှင်ထိုက်ပါဟု ဟစ် ကြ၏။²⁵ သူ သည်သေ

ထိုက် သော အပြစ်မ ပြုကြောင်း ကို ကျွန်ုပ် သိမြင် ၍၎င်း၊ သူ

သည်ဘုန်းကြီးတော်မူသော ဘုရင် ၏ အယူ

တော်ကိုခံပါမည်ဟုဆို၍၎င်း၊ သူ

ကို အထံ တော် သို့ စေလွှတ် စေ ခြင်း ငှာ ကျွန်ုပ်စီရင် ၏။²⁶ သူ
၏အကြောင်း ကို ရေး

ထား၍၊ ရှင်ဘုရင် ထံ တော် သို့ ပေးလိုက် စရာ ဘို့၊ သေချာ သော
အကြောင်း တစ်စုံတစ်ခု မျှ ကျွန်ုပ်၌မရှိ ။ ထိုကြောင့်

သင်တို့သည် သူ့ကို စစ်ကြော ပြီးမှ၊ ကျွန်ုပ်ရေး ၍ပေးလိုက်စရာ
အကြောင်း

ရှိ စေခြင်းငှာသင် တို့ရှေ့ ဌ်၎င်း ၊ အဂြိုပုပ မင်းကြီး ၊ အထူးသဖြင့်
 ကိုယ်တော် ရှေ့ ဌ်၎င်း၊ သို့
 ကိုကျွန်ုပ်ထုတ် ၍ပြု၏။²⁷ အကြောင်းမူကား ၊ အကျဉ်းခံ သောသူ
 ကို အပြစ်
 မ ပြ ဘဲစေလွှတ် သော် မလျော်မသင့် ဖြစ်မည် ထင် ပါသည် ဟုဆို
 ၏။

26

1 ထိုအခါ အဂြိုပုပ မင်းက၊ သင် သည်ကိုယ် အဘို့ အလိုငှာပြော ရ
 သော အခွင့် ရှိသည်ဟု ပေါလု အား ဆို လျှင်၊ ပေါလု သည် လက် ကို
 ဆန့် ၍ အပြစ် ဖြေရာစကားကို ဤသို့ပြော၏။² အဂြိုပုပ မင်းကြီး
 ၊³ ယုဒ လူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုအမှု လုပ်သမျှ သောအရာမှာ၊ ရှေ့
 တော်၌အပြစ် ဖြေရာစကားကို ယနေ့

ပြောရမည် အကြောင်းကို၎င်း၊ ထိုမျှမက ကိုယ်တော် သည် ယုဒ
 ထုံးတမ်း ၊ ပုစ္ဆာ

အမေးများကိုလေ့ကျက် တော်မူကြောင်းကို၎င်း အကျွန်ုပ်ထောက်
 ၍ ကိုယ် ၌မင်္ဂလာ ရှိသည်ဟု ကိုယ်ကိုထင်မှတ် ပါ၏။ ထိုကြောင့်
 သည်းခံ သော စိတ်တော်နှင့် အကျွန်ုပ် စကားကို နားထောင် တော်မူ
 မည်အကြောင်း အသနား တော်ခံပါ၏။⁴ ယေရုရှလင် မြို့တွင် ကိုယ်
 အမျိုးသား ချင်းတို့၏ အထဲ

၌ အကျွန်ုပ်နေ သဖြင့်၊ ငယ် သောအသက်အရွယ်မှစ၍ ၊ အကျွန်ုပ်
 ၏အနေအထိုင် အပြုအမူများကို ယုဒ

လူ အပေါင်း တို့သည်သိ ကြပါ၏။⁵ အကျွန်ုပ်သည် ယုဒ

ဘာသာ ၌ အလွန်ကျပ်တည်း စွာသော နည်းဥပဒေသကိုခံ၍၊ ဖာရိရှဲ
 ဖြစ် သည်ကို ထိုသူတို့သည် သက်သေခံ ခြင်းငှာအလိုရှိ လျှင် ရှေးဦးစွာ
 ကပင်သိ ကြပါ၏။⁶ ဘုရားသခင် သည် ဘိုးဘေး

များတို့အား

ပေး တော်မူသော ဂတိ

တော် ကို ထောက်၍ မြော်လင့် ခြင်း တရား အကြောင်း ကြောင့်၊
 အကျွန်ုပ်သည် ယခု

တွင် စစ်ကြော စီရင်ခြင်းကို ခံရ ပါ၏။⁷ ယုဒလူတစ်ဆယ်နှစ် မျိုး
 တို့သည် နေ့

ည၌ မပြတ်ကြိုးစား ၍

ဘုရားဝတ်ပြု သဖြင့်၊ ထိုဂတိတော်အတိုင်းခံရ မည်ဟု မြော်လင့်
ခြင်းရှိကြ၏။ အံ့

အဂြိုပုပမင်းကြီး၊ ထို

မြော်လင့် ခြင်းတရားကို အကြောင်း ပြု၍ ယုဒ

လူတို့ သည် အကျွန်ုပ်ကို အမှု လုပ်ကြပါ၏။⁸ သေ လွန်သောသူတို့
ကို ဘုရားသခင် ထမြောက်

စေ တော် မူ မည် ဟူသော အယူ ကို မ ယူ အပ် ဟု သင် တို့သည်
အဘယ်ကြောင့် ထင် ကြပါသနည်း။⁹ နာဇရက် မြို့သားယေရှု ၏
နာမ

တော်နှင့်

ဆန့်ကျင် သော အမှုများ ကို ပြု ကောင်း၏ဟု အကျွန်ုပ် သည် စိတ်
ထင် လျက် ၊¹⁰ ယေရုရှလင် မြို့၌

ထို အမှုကို ပြု မိပါ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့ထံ၌ အခွင့် ရ ပြီး
လျှင်၊ သန့်ရှင်း သူ

အများ တို့ကို ထောင် ထဲမှာ လှောင် ထားပါ၏။ သူ

တို့သည် အသေ

သတ်ခြင်းကို ခံရသောအခါအကျွန်ုပ် သည် ဝန်ခံ ပါ၏။¹¹ ထိုသူ
တို့သည် ဘုရားသခင်ကို နှုတ်ဖြင့် ပြစ်မှား စေခြင်းငှာ၊ အကျွန်ုပ်သည်
အနိုင် အထက်ပြု၍၊ ခပ်သိမ်း သောတရားစရပ် တို့၌ ကြိမ်ဖန် များ
စွာဒဏ် ပေးပါ၏။ ပြင်းစွာ သော အမျက် ဒေါသနှင့် ယစ်မှုးသဖြင့်၊
တစ်ကျွန်း တစ်နိုင်ငံတိုင်အောင် သူ တို့ကို ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်ပါ၏။

¹² ထိုသို့ပြု၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့ပေး သော အခွင့် အရာနှင့်
အကျွန်ုပ်သည် ဒမာသက် မြို့သို့

သွား စဉ် တွင် ၊¹³ နေ ၏အရောင် ထက်မကသော အလင်း သည်
အကျွန်ုပ်မှစ၍အကျွန်ုပ် နှင့်အတူ သွား သောသူ များ ပတ်လည် ၌
ကောင်းကင် ထဲက ထွန်းတောက်သည်ကို၊ မွန်းတည့် ချိန် တွင် လမ်း
ထဲမှာ အကျွန်ုပ်မြင် ရပါသည်။ အရှင် မင်းကြီး။¹⁴ အကျွန်ုပ် နှင့်

ထိုသူအပေါင်း တို့သည် မြေ ပေါ်မှာ လဲ ၍ နေကြစဉ်၊ ရှောလု ၊ ရှော
လု ၊ ငါ့ ကိုအဘယ်ကြောင့် ညှဉ်းဆဲ သနည်း။ ဒုတ် ချွန်ကို ခြေနှင့်ကျော်
လျှင် ခက် လှသည်ဟု ဟေမြ ဘာသာ အားဖြင့်ပြော သော စကား

သံကို အကျွန်ုပ်ကြား လျှင်¹⁵ ၊ သခင် ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူ
နည်းဟု အကျွန်ုပ် မေးလျှောက် သော်၊ ငါ ကား၊ သင် ညှဉ်းဆဲ သော

နာဇရက်မြို့သားယေရှု ဖြစ် သတည်း။¹⁶ သို့သော်လည်း ၊ ထ

၍ မတ်တတ် နေလော့။¹⁷ ငါသည် ယုဒ အမျိုးသား ၊ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့ လက်မှ

သင့် ကိုကယ်လွှတ် ၍၊¹⁸ သင်သည် ယခုမြင် ရသောအကြောင်း အရာ တို့နှင့် ၊ နောက်မှ ငါသည် သင့် အား ထင်ရှား လတံ့ သော အကြောင်း အရာတို့မှာ၊ အမှု ဆောင်ရွက်သောသူ၊ သက်သေခံ သော သူအရာ၌ သင့် ကိုခန့်ထား စေခြင်းငှာငါသည်သင့် အား ထင်ရှား၏ ။ တစ်ပါးအမျိုးသားတို့သည် မှောင်မိုက်မှ

အလင်း သို့

ကူးမြောက် ၍၊ စာတန် ၏အာဏာ ထဲမှဘုရားသခင် အထံ တော်သို့ ပြောင်းလဲသောအားဖြင့်အပြစ် လွတ် ခြင်းကျေးဇူးကို ခံရ

မည်အကြောင်းနှင့်၊ ငါ ကို

ယုံကြည်သော အားဖြင့်သန့်ရှင်း ခြင်းသို့ ရောက်သောသူ တို့နှင့် ဆက်ဆံ အမွေခံရမည်အကြောင်း၊ သူ

တို့၏မျက်စိ ကိုဖွင့် စေခြင်းငှာသူ တို့ဆီသို့ သင့် ကို ငါ စေလွှတ် မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹⁹ အိုအဂြိုပုပ မင်းကြီး ၊ ကောင်းကင် ကဖြစ် သော ထိုဗျာဒိတ် တော်ကို အကျွန်ုပ်သည် နားမထောင် ဘဲ မ

နေ ရပါ။²⁰ လူတို့သည် နောင်တရ ရမည်။ နောင်တရ ခြင်း နှင့် ထိုက်တန် သော အကျင့် ကို ကျင့် ရမည်။ ဘုရားသခင် အထံ တော်သို့ ပြောင်းလဲ ရမည်ဟူ၍ဒမာသက် မြို့၌

ရှေ့ဦးစွာ ဟောပြော ပြီးလျှင်၊ ယေရှုရှုလင် မြို့မှစ၍ ယုဒ ပြည် အရပ်ရပ် ၌နေသောသူတို့အား၎င်း ၊ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့အား၎င်း၊ ဟောပြော ပါ၏။²¹ ထို အကြောင်းများကြောင့် ၊ ယုဒ

လူတို့သည် ဗိမာန် တော်၌

အကျွန်ုပ် ကိုဖမ်းဆီး ၍ ကွပ်မျက် ခြင်းငှာအားထုတ် ကြပါ၏။²² သို့ရာတွင် ဘုရားသခင် မစ တော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ် ခံရ ၍၊²³ ယခု တိုင်အောင် ရှိနေရပါ၏။ ခရစ်တော် သည် အသေ

သတ်ခြင်းကိုခံရမည်ဟူ၍၎င်း၊ သေ

ခြင်းမှ အဦးဆုံး

ထမြောက် ၍ ယုဒအမျိုးသား ၊ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့အား အလင်း ကိုပေး မည်ဟူ၍၎င်း၊ မောရှေ မှစသောပရောဖက် များတို့ ဟောပြော သောစကားထက် အကျွန်ုပ်သည် မ

လွန် ဘဲ၊ လူအကြီး အငယ် တို့အား သက်သေခံ ၍ နေ ပါသည် ဟု လျှောက်လေ၏။²⁴ ထိုသို့ ပေါလု သည် အပြစ် ဖြေရာစကားကို လျှောက်သောအခါ၊ ဖေတုတု

မင်းက၊ ပေါလု ၊ သင်သည် သူရူး ဖြစ်၏။ သိပ္ပံအတတ်များကိုသင် ၍ သူရူး အဖြစ်သို့

ရောက် ခဲ့ပြီဟုကြီး သော အသံ နှင့်ဆို ၏။²⁵ ပေါလု ကလည်း၊ မြတ် တော်မူသောဖေတုတု မင်း၊ အကျွန်ုပ်သည် သူရူး

မဟုတ် ပါ။ သမ္မာတရား နှင့်၎င်း ၊ ကောင်း သောစိတ်နှင့်၎င်း၊ ယှဉ်သော စကား ကို ပြော ပါ၏။²⁶ ဤ အရာများကိုအဂြိုပုပမင်းကြီး သိ တော်မူ၏။

ထို မင်းရှေ့တော်၌ အကျွန်ုပ်အတည့်အလင်း လျှောက်ဝံ ပါ၏။ ဤ

အမှုအရာ တစ်စုံတစ်ခု ကိုမျှ မင်းကြီး မ သိ ဘဲ နေ တော် မ မူ ဟု အကျွန်ုပ် ထင် ပါ၏။

အကြောင်းမူကား ၊ ဤ အမှုသည် ဆိတ်ကွယ် ရာအရပ်၌ ပြု သောအမှု မ ဟုတ်ပါ။²⁷ အိုအဂြိုပုပ မင်းကြီး ၊ ကိုယ်တော်သည်

အနာဂတ္တိ ကျမ်းစာကို ယုံ တော်မူသလော။ ယုံတော်မူသည် ကို အကျွန်ုပ်သိ ပါသည်ဟု လျှောက် ၏။²⁸ အဂြိုပုပ မင်းကလည်း ၊

သင်သည်ဖြားယောင်း သွေးဆောင်သောအားဖြင့် ၊ ငါ သည်ခရစ်ယာန် ဖြစ် လု ပြီဟု ပေါလု အား ပြောဆိုလျှင်၊²⁹ ပေါလု က၊ ကိုယ်တော် မှစ၍ယနေ့ တွင် အကျွန်ုပ် ၏စကားကို ကြား သောသူ အပေါင်း

တို့သည်၊ ဤ သံကြိုး ကိုထား ၍ အကျွန်ုပ် ကဲ့သို့သောသူဖြစ်လု သည် သာမက လုံးလုံးဖြစ်စေခြင်းငှာဘုရားသခင် ကို အကျွန်ုပ်ဆုတောင်း ပါသည်

ဟု လျှောက်လေ၏။³⁰ ထိုအခါမင်းကြီး နှင့် ဗေရနိတ် သည် ထ

၍ မြို့ဝန်မင်း မှစသော အပေါင်းအဘော်များတို့နှင့်တကွ၊ ³¹ အခြား
သို့သွား ပြီးလျှင် ၊ ဤ
သူ သည် အသေ
သတ်ခြင်း၊ အကျဉ်း ထားခြင်းခံထိုက် သောအမှု ကို မ
ပြု ဟု အချင်းချင်း ပြော ဆို ကြ၏။ ³² အဂြိုပုပ
မင်းကလည်း၊ ဤ
သူ သည်ကံသာ
ဘုရင် အယူ
တော်ကို ခံပါမည်ဟု မ
ဆိုမိလျှင်
လွတ် သင့် သည်ဟု ဖေတုတု
မင်းအားဆို ၏။

27

¹ ထိုအခါ ငါ တို့သည် ဣတလီ
ပြည်သို့ သင်္ဘောနှင့်ကူး ရမည့်အကြောင်းကို စီရင် ပြီးမှ ၊ ယုလီ
အမည် ရှိသော ဩဂုတုတု
တပ် နှင့်ဆိုင်သော တပ်မှူး ၌ ပေါလု မှစ၍ အကျဉ်းခံ သောအခြား
သူ တို့ကို အပ် ကြ၏။ ² အာဒြိမုတုတို
သင်္ဘော ကိုစီး ၍ အာရို ပြည်နား သို့
ရှောက်သွားမည်အကြံ နှင့် လွှင့် ကြ၏။ အာရိတုတု
အမည်ရှိသောမာကေဒေါနို ပြည်သက်သာလောနိတ် မြို့သားသည်
ငါ တို့နှင့် ပါ ၏။ ³ နက်ဖြန် နေ့တွင် ဇိဒုန် မြို့၌ ဆိုက် ကြပြီးလျှင်၊
ပေါလု သည် မိမိအဆွေ ခင်ပွန်းတို့ထံသို့ သွား ၍ သူတို့၏ လုပ်ကျွေး
ပြုစုခြင်းကို ခံရ
မည်အကြောင်း၊ ယုလီ
သည် ကျေးဇူး ပြု၍ အခွင့် ပေးလေ၏။ ⁴ ထိုမြို့ မှထွက် ၍ လေ
မ သင့်သောကြောင့် ၊ ကုပရု
ကျွန်းမြောက်ဘက်နားသို့ရှောက်သွားသဖြင့် ကိလိကံ ပြည်၊ ⁵ ပံဖုလီ
ပြည်နှင့် စပ် သောပင်လယ် ကိုကူး ၍၊ လက်
ပြည်၊ မုရ
မြို့သို့
ရောက် ကြ၏။ ⁶ ထိုမြို့ ၌ ဣတလီ

ပြည်သို့

ကူး သော အာလေဇနဒြီ

သဘော ကိုတပ်မှူး သည်တွေ့၍၊ ထိုသဘော ထဲသို့ ငါ တို့ကို သွင်း
ထားလေ၏။⁷ နှေးနှေး သာသွား၍ နေ့ရက် ကာလကြာ သောအခါ ၊
ပင်ပန်းစွာ ကြိုးစား ၍ ကန်ဒ် မြို့နှင့်တည့်တည့် ရောက် ပြီးမှ၊ လေ
မ သင့် သောကြောင့် ကရေတေ

ကျွန်း အရှေ့ ဘက်၊ သာလမုန် မြို့ အနား

သို့ ပင်ပန်း စွာ ရှောက်သွား ၍၊⁸ လာသဲ မြို့ နှင့်အနီး ၊ ကာလုလီ
မင်းအမည် ရှိသော အရပ် သို့

ရောက် ကြ၏။⁹ ကာလ ကြာသည်ရှိ သော်၊ ကြီးစွာသောဥပုသ်နေ့
လွန် ၍ ပင်လယ် မ ကူးသင့်သောလ ဥတုအချိန်ဖြစ် သည် ကို ပေါ
လု သည် ထောက် ၍၊¹⁰ အချင်းလူတို့ ၊ ယခုမှာပင်လယ် ကူးလျှင်
သဘော နှင့် ကုန် များတို့သည် ဆုံးရှုံး သည်သာမက ၊ ငါ တို့ အသက်
ပျက်စီးရာသော ဘေး

အန္တရာယ် ရောက် မည် ကို ငါ ထင် မြင်သည်ဟု သတိပေး ၏။

¹¹ သို့သော်လည်း ၊ တပ်မှူး သည်ပေါလု စကား ကို နားမထောင်
ဘဲ၊ တက်မ ကိုင်စကားနှင့်သဘောသူကြီး စကားကိုနားထောင် ၏။

¹² ထိုမြို့ဆိပ် ၌ ဆောင်း ကာလပတ်လုံးမ နေ သင့် သောကြောင့်
တဖန်လွတ် ပြန်၍ ဖိနိတ် မြို့ဆိပ်သို့ မှီ နိုင် လျှင် ၊ ထိုဆိပ်၌ ဆောင်း
ကာလကို လွန်စေသော်သာ၍ကောင်းမည်ဟု လူ

အများတို့သည် ဆို

ကြ၏။ ဖိနိတ် ဆိပ် ကားကရေတေ ကျွန်း၌ ရှိ၏။ အနောက် မြောက်
သို့ ၎င်း ၊ အနောက် တောင်သို့၎င်း မျက်နှာ ပြု၏။¹³ တောင် လေသည်
ဖြည်းညှင်း စွာလာသောအခါ ၊ ယခုမှီ နိုင်သည်ဟု စိတ်ထင် နှင့်လွှင့်၍၊
ကရေတေ

ကျွန်းနား သို့ ရှောက်သွား ကြ၏။¹⁴ ကာလမ ကြာ မမြင့်မှီ

ဥရုကလုဒန်

အမည် ရှိသော လေ

ပြင်း မုန်တိုင်း သည် သဘော ကိုတိုက် ၍၊¹⁵ တဟုန် တည်း
ဆောင်သွား သဖြင့်၊ သဘော သည် ထိုလေ

ကိုမ ခံ

နိုင် သောကြောင့်၊ ငါတို့သည် အားလျော့ ၍ လေတိုက်ရာသို့ ပါလွှင့်

ကြ၏။¹⁶ ကလောဒေ ကျွန်း နား မှာ ပြေးစဉ်တွင်၊ သမ္ဗန် ကို မပျက်စေ
 ခြင်းငှာပင်ပန်းစွာကြိုးစား ၍၊¹⁷ သင်္ဘောပေါ်သို့တင် ပြီးလျှင်၊ သင်္ဘော
 ကိုခိုင်ခံ့စေခြင်းငှာကြိုးနှင့်ပတ်စည်း ကြ၏။ သောင် ပေါ်မှာ တင် မည်
 ကိုလည်းစိုးရိမ် သောကြောင့် ရွက် ကိုသိမ်း သဖြင့် လေတိုက်ရာသို့
 ပါလွင့် ကြ၏။¹⁸ လှိုင်းထအားကြီးသောကြောင့် အလွန်တုန်လှုပ်၍၊
 နက်ဖြန် နေ၌ ဝန် ကိုထုတ်ပစ်ကြ၏။¹⁹ သုံး ရက်မြောက်သောနေ့၌
 သင်္ဘော တန်ဆာ များကို ကိုယ်လက်နှင့်ကိုယ်ယူ ၍ ပစ် လိုက်ကြ၏။

²⁰ နေ ၊ လ၊ ကြယ် နက္ခတ်တို့ကို တာရှည် စွာ မ

မြင် ရ၍ မိုဃ်းသက်မှန်တိုင်း အားကြီး သေးသဖြင့်၊ ကယ်တင် ခြင်း
 သို့ ရောက်မည်ဟု မြော် စရာ အခွင့်အလျှင်း မ ရှိ။²¹ အစာ ကိုမစား
 ဘဲကြာမြင့်စွာ နေကြပြီးမှ၊ ပေါလု သည် ထိုသူ

တို့၏ အလယ် ၌ ထ ၍၊ အချင်း လူ တို့၊ ငါ စကားကို နားထောင် ၍
 ကရေတေ

ကျွန်းမှ

မ လွင့် ဘဲနေလျှင် ဤပျက်စီး ဆုံးရှုံး ခြင်းနှင့်

ကင်းလွတ် ရကြ၏။²² ယခု တွင် စိတ်သက်သာ ခြင်းရှိကြလော့။
 အကြောင်းမူကား ၊ သင်္ဘော ဆုံးခြင်းမှတစ်ပါး သင် တို့တွင်

အဘယ်သူ မျှအသက် မဆုံး ရ ၊²³ အဘယ်ကြောင့် နည်း ဟူ
 မူကား၊ ငါ့ ကိုပိုင်တော် မူ၍၊ ငါ ကိုးကွယ် သော ဘုရားသခင် ၏
 ကောင်းကင်တမန် သည် ယနေ့

ည၌ တွင် ငါ့ အနားမှာ ပေါ်လာ လျက်၊²⁴ ပေါလု ၊ သင်သည် မ
 စိုးရိမ် နှင့်။ ကဲသာ

ဘုရင် ရှေ့ သို့ ရောက် ရမည်။ သင် နှင့်အတူ ပင်လယ်ကူး သော သူ
 အပေါင်း တို့ကို ဘုရားသခင် သည် သင့် အားပေး တော်မူပြီဟု ဆို
 ၏။²⁵ ထိုကြောင့် အချင်းလူတို့

သက်သာ ခြင်း ရှိကြလော့။ ငါ့ အား မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း
 ဖြစ် လိမ့်မည်ဟု ငါသည်ဘုရားသခင် ကို အမှီပြု၍ ယုံ ခြင်းရှိ၏။

²⁶ သို့သော်လည်း တစ်စုံတစ်ခု သောကျွန်း ပေါ်မှာ သင်္ဘောတင် ၍
 ပျက်ရ မည်ဟုပေါလုဆို၏။²⁷ တစ်ဆယ်လေး ရက်မြောက်သောနေ့
 ည၌ ရောက်

သောအခါ ၊ ငါ တို့သည် အာဒြိ ပင်လယ်တွင်

အရပ် လေးမျက်နှာသို့ လူးလာသွားကြစဉ်၊ သန်းခေါင် အချိန်၌

တစ်စုံတစ်ခု သော ကမ်း အနီးသို့ ရောက် လှသည်ဟု သင်္ဘောသား တို့သည် ထင်မှတ် သဖြင့်၊²⁸ ရေကိုစမ်း လျှင် အလံ

နှစ်ဆယ် ရှိသည်ကို တွေ့ ကြ၏။ ထိုမှစိုးစည်း လွန် ပြန်လျှင်၊ တဖန် ရေကိုစမ်း ၍ တဆယ်ငါး လံ ရှိသည်ကို တွေ့ ကြ၏။²⁹ ကျောက်ကို တိုက်မိ မည်စိုးရိမ် သောကြောင့် သင်္ဘောပဲ့ မှ ကျောက်ဆူး လေးလက်ကို ချ ၍မိုမ်းလင်း ပါစေ ဟုဆုတောင်း ကြ၏။³⁰ သင်္ဘောသား တို့သည် သင်္ဘော ကိုစွန့်သွား မည် ဟု အကြံရှိသည်နှင့်သင်္ဘော ဦးသို့ သွား၍ ကျောက်ဆူး ချ ဟန် ပြုလျက် သမ္ဗန် ကိုလျှော့ စဉ်တွင်၊³¹ ပေါလု က၊ ဤသူတို့သည် သင်္ဘော ပေါ်၌ မ နေ လျှင်

သင် တို့သည် ချမ်းသာ မ ရနိုင် ကြဟု တပ်မှူး မှစ၍ စစ်သူရဲ တို့အား ဆို ၏။³² ထိုအခါ စစ်သူရဲ တို့သည် သမ္ဗန် ကြိုး ကို ခုတ် ဖြတ် ချ လိုက်ကြ၏။³³ မိုမ်းလင်း လှသောအခါ

အစာ ကိုစား စေခြင်းငှာပေါလု သည် လူအပေါင်း တို့ကိုတိုက်တွန်း လျက်၊ သင်တို့ သည် တဆယ်လေး ရက် ပတ်လုံးမြော်လင့် ၍ ယနေ့ တိုင်အောင်အစာ မစားဘဲ ငတ်မွတ်လျက်နေ ကြ၏။³⁴ ထိုကြောင့် အစာ စား ကြလော့။ စား

လျှင်ချမ်းသာ ရခြင်းအကြောင်း ဖြစ် လိမ့်မည်။³⁵ သင် တို့ဆံခြည် တစ်ပင်မျှ မ

ပျက်စီး ရဟုဆို ပြီးလျှင်၊ ပေါလုသည် မုန့် ကိုယူ ၍ ထိုသူများရှေ့ ၌ ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှမုန့်ကိုဖဲ့ ၍ စား လေ၏။³⁶ ထိုသူ အပေါင်း တို့သည်လည်း

စိတ်သက်သာ ခြင်းရှိ၍ အစာ

ကို စား ကြ၏။³⁷ ထိုသင်္ဘော ၌ ပါသော သူ

များ တို့သည် အရေအတွက် အားဖြင့် နှစ် ရာ ခုနစ် ကျိပ် ခြောက် ယောက် ရှိ သတည်း။³⁸ ဝ စွာစားပြီးမှ ဆန် စပါးကိုပင်လယ် ထဲသို့ ပစ်ချ ၍ သင်္ဘော ကိုပေါ့ စေကြ၏။³⁹ မိုမ်းလင်း သောအခါ ထိုအရပ် ကို မ

သိ သော်လည်း၊ ထောင့် ကွေ့တစ်ခု ၌သင်္ဘောဆိပ် ရှိ သည်ကို မြင် သောကြောင့်၊ သင်္ဘော ကိုအထဲ သို့သွင်းနိုင် လျှင် သွင်း မည်ဟု အကြံ ရှိကြ၏။⁴⁰ ကျောက်ဆူး တို့ကို လွှတ် ၍ ပင်လယ် ထဲသို့ ချ လိုက်ပြီး မှ တက်မ တို့ကို ဆိုင်းသောကြိုး များကို ဖြည့် ၍၊ ရွက် ကိုလေ၌ဖြန့် ဖွင့်လျက် ကမ်း နားသို့

တိုက် သွားကြ၏။ 41 ရေ ဆိုင်ရာသို့ ရောက် လျှင်၊ သင်္ဘော ကို သောင် ပေါ်မှာတင်စေ၍

ဦး မ လှုပ်ဘဲနေ သဖြင့် ပဲ

ကိုလှိုင်း တံပိုးရိုက် သောကြောင့်

ကျိုး ၏။ 42 ထိုအခါ အကျဉ်းခံ သောသူ တို့သည် ကုန်းသို့ ကူး

၍ ပြေး မည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် စစ်သူရဲ တို့သည် သတ် မည် ဟုအကြံ ရှိ ကြ၏။ 43 တပ်မှူး သည်ပေါလု ကို ချမ်းသာ စေခြင်းငှာ အလိုရှိ သဖြင့်၊ စစ်သူရဲ တို့၏အကြံ ကိုမြစ်တား ၍၊ ကူး

နိုင် သော သူ

တို့သည် အရင် ဆင်း ၍ ကုန်း သို့

သွား စေ ခြင်း ငှာငင်း ၊ 44 ကြွင်း သော သူ တို့သည် ပျဉ်ပြား မှစ၍သင်္ဘော တန်ဆာ များကို စီးစေခြင်းငှာငင်း၊ စီရင် လေ၏။ ထိုသို့

လူအပေါင်း တို့သည် ဘေး

နှင့်လွတ်၍ ကုန်း ပေါ်သို့ ရောက် ကြ၏။

28

1 ကုန်းပေါ်သို့ရောက်သောအခါ၊ ထိုကျွန်း ကား မေလိတေ

ကျွန်းဖြစ် သည်ကို သိ ကြ၏။ 2 မိုဗ်းရှာ ၍ ချမ်း သောကြောင့် လူ ရိုင်း တို့သည် မီး

မွေးပြီးလျှင်၊ ငါ တို့အပေါင်း ကို လက်ခံ ၍ အထူးသဖြင့်ကျေးဇူး ပြုကြ၏။ 3 ပေါလု သည် ထင်း ကိုစုသိမ်း ၍ မီး

ပေါ်မှာ ထည့် စဉ်တွင်၊ မြေဆိုး သည်မီး ငွေ့ထဲက ထွက် ၍ ပေါလု ၏ လက် ကို တွယ် လျက်နေ၏။ 4 ထိုလူရိုင်း တို့သည်မြင် လျှင်၊ ဤ လူ ကား၊ လူ

အသက်ကို သတ်သောသူ အမှန် ဖြစ် ၏။ ပင်လယ် ဘေးမှ

လွတ် သော်လည်း၊ အသက် ရှင်စေခြင်းငှာတရား သည် အခွင့် မ ပေးဟု အချင်းချင်း ဆို ကြ၏။ 5 ပေါလုသည်မြေ ကိုမီး ထဲသို့ ခါချ ၍

အဘယ်

ဘေး မျှမသင့် ။ 6 သူသည်တစ်ကိုယ်လုံးရောင် မည်၊ တခဏခြင်း

တွင်လဲ ၍သေ မည်ဟု ထိုသူ

တို့သည်ကြာမြင့် စွာ ငဲ့လင့် သော်လည်း၊ သူ

၌မကောင်းသော အပြစ် တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ မ

မြင် လျှင် သဘော
 ပြောင်းလဲ၍ ဤသူ
 ကားနတ် ဘုရား
 ဖြစ် သည်ဟု ဆို ကြ၏။ ⁷ ထို အရပ် နှင့်မ နီးမဝေးပုဗလိ
 အမည် ရှိသောကျွန်း သူကြီး ၏ နေရာ
 ရှိ ၏။ ထို
 သူကြီးသည် ငါ တို့ကိုလက်ခံ ၍၊ သုံး
 ရက် ပတ်လုံး ကောင်းမွန်စွာ လုပ်ကျွေး ပြုစု လေ၏။ ⁸ ပုဗလိ
 မင်း၏အဘ သည်ဖျားနာ နှင့်
 ဝမ်းကျသွေးသွန်နာ စွဲ ၍၊ တိုးလုံး
 နေသည်ကို ပေါလု ဝင် ၍
 ဆုတောင်း
 ပြီးမှ၊ သူ
 အပေါ်၌ လက် တင် ၍ အနာ ကို ငြိမ်းစေ၏။ ⁹ ဤသို့ ပြု
 သောကြောင့်၊ ထိုကျွန်း ၌
 အနာ ရောဂါစွဲ သောအခြား သူရှိသမျှတို့သည် လာ
 ၍
 ချမ်းသာ ခြင်းကို ရကြ၏။ ¹⁰ ထိုသူ တို့သည် များစွာ သော
 လက်ဆောင် တို့ကို ပေး
 ၍ ၊ ငါ တို့သည် လွှင့်ပြန်သောအခါ ၊ ရိက္ခာ
 များကို လည်း
 သဘောပေါ်သို့တင် ကြ၏။ ¹¹ သုံး လ လွန် လျှင်၊ နတ်သား အမြွှာ
 တို့၏ ရုပ်တု ပါသော ထိုကျွန်း ၌
 ဆောင်း ကာလပတ်လုံးနေခဲ့ဘူးသော အာလေဇန့်ဒြီ သဘော ကိုငါ
 တို့သည် စီး ပြန်၍၊ ¹² သုရကုတ် မြို့သို့ ဆိုက် လျှင် သုံး
 ရက် နေ ကြ၏။ ¹³ ထိုမြို့မှ လွှင့်ပြန်၍ ဝိုက် သွားသဖြင့်၊ ရေဂျန်
 မြို့ သို့
 ရောက် ၍ တစ် ရက် နေပြီးမှ တောင် လေလာ သောကြောင့်၊ နှစ်
 ရက်တွင်ပေါတယောလိ
 မြို့သို့ ရောက် ကြ၏။ ¹⁴ ထိုမြို့၌
 ညီအစ်ကို အချို့တို့ကိုတွေ့ ၍ ခုနစ် ရက်
 နေ ကြပါဟု သူ

တို့သည်တောင်းပန် သည် အတိုင်းနေပြီးမှ၊ ရောမ

မြို့သို့

ခရီးသွား ကြ၏။¹⁵ ရောမမြို့သားညီအစ်ကို တို့သည် ငါ တို့လာ
ကြောင်း ကို ကြားသိ လျှင်၊ ခရီးဦးကြိုပြု အံ့သောငှာ အချို့တို့ သည်
အပုပ်

ဈေး တိုင်အောင် ၎င်း ၊ အချို့တို့သည် သုံး

စရပ် တိုင်အောင်၎င်းလာ ကြ၏။ ပေါလု သည် ထိုသူ

တို့ကို မြင် လျှင်၊ ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်း၍
စိတ်သက်သာ ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။¹⁶ ရောမ မြို့သို့ ရောက် ကြ
သောအခါ တပ်မှူးသည် အကျဉ်းခံသောသူတို့ကို ကိုယ်ရံတော်မှူး၌
အပ်လေသော်၊ ပေါလု သည်မိမိ ကိုစောင့် သောစစ်သူရဲ တစ်ယောက်
နှင့်အတူ မိမိ အလိုအလျောက်နေ ရသော အခွင့် ကိုရ၏။¹⁷ သုံးရက်
လွန် သောအခါ ၊ ပေါလု သည် ယုဒ

လူ အကြီးအကဲ တို့ကို ခေါ် ၍စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ညီအစ်ကို တို့၊
အကျွန်ုပ် သည်ယုဒလူမျိုး ကို မ

ပြစ်မှား ၊ မိ

စဉ်ဘဆက်ကျင့်သောထုံးတမ်း ကို မပယ်သောသူဖြစ် လျက်ပင်၊
ယေရှုရှလင် မြို့သားတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို အကျဉ်း ထား၍ ရောမ

လူတို့ လက် သို့

အပ်လိုက် ကြ၏။¹⁸ ရောမလူ တို့သည် အကျွန်ုပ် ကိုစစ်ကြော ပြီး
မှ၊ သေ

ထိုက်သော အပြစ် တစ်စုံတစ်ခု ကိုမျှ မတွေ့ သဖြင့်

လွတ် ခြင်းငှာအလိုရှိ ကြ၏။¹⁹ ထိုအလိုကိုယုဒ လူတို့သည် ဆီးတား
သောအခါ ၊ ကဲသာ

ဘုရင်၏ အယူ

တော်ခံပါမည်ဟုအကျွန်ုပ်ဆို ရ၏။ ထိုသို့ဆိုသော်အမျိုးသား ချင်း
တို့ကို အပြစ်တင် စရာ တစ်စုံတစ်ခုရှိ သောကြောင့်ဆိုသည်မ ဟုတ်။
ထိုကြောင့် သင် တို့ကိုမြင် ၍ နှုတ်ဆက် ခြင်းငှာအကျွန်ုပ်ခေါ် ပါပြီ။

²⁰ ကူသရေလ အမျိုး၏မြော်လင့် ရာအတွက် ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်သည်
ဤ

သံကြိုး နှင့်ချည်နှောင် ခြင်းကို ခံရပါ၏ဟု ပြောဆို လျှင်၊²¹ ထိုသူ
တို့က၊ သင် ၏အကြောင်း ကို ကြားလိုက်သောစာ ကို ယုဒ

ပြည်မှ အကျွန်ုပ် တို့မ ရ ကြ။ ထိုပြည်မှ လာ
သော ညီအစ်ကို တို့တွင် အဘယ်သူ မျှ သင် ၌ အပြစ် ရှိကြောင်း
ကို မ

ကြား မပြောပါ။²² သို့သော်လည်း ဤ ဘာသာ သည် အရပ်ရပ် တို့၌
ကဲ့ရဲ့

အပြစ်တင်ခြင်းကို ခံရသော ဘာသာဖြစ် သည်ကို အကျွန်ုပ် တို့သိ
ကြသည်ဖြစ်၍ သင်၏အယူဝါဒ ကို သင် သည် ကိုယ်တိုင် ဖော်ပြသော
စကား ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် နားထောင်သင့် သည်ထင်ပါ၏ဟု ဆိုကြ
လျှင်၊²³ နေ့ရက် ကိုချိန်းချက် ၍ လူများ တို့သည်ပေါလု

တည်းခို ရာ အရပ်သို့
လာ ကြ သည် ရှိ သော်၊ ပေါလု သည် ဘုရားသခင် နိုင်ငံ တော်
အကြောင်းကို သက်သေခံ သဖြင့် ၎င်း၊ ထိုသူ

တို့သည် ယေရှု ၏အကြောင်း များကို ယုံကြည်စေခြင်းငှာ၊ မောရှေ
၏ပညတ်တံ ကျမ်းနှင့်

အနာဂတ္တိ ကျမ်း တို့ ကို အမှီပြု ၍ ဖြားယောင်း သွေးဆောင်
သဖြင့် ၎င်း၊ နံနက် အချိန်မှ စ၍ ည အချိန် တိုင်အောင် ထုတ်ဖော်
ဟောပြောလေ၏။²⁴ အချို့ တို့သည် ပေါလု ၏စကားကို ယုံ

ကြ၏။ အချို့ တို့သည် မ ယုံဘဲနေကြ၏။²⁵ ထိုသို့ အချင်းချင်း
သဘော ကွဲပြား၍ သွား ကြ၏။ သွားကြစဉ်တွင် ပေါလု သည် စကား
တစ် ခွန်းကို ပြော လိုက် သည်မှာ၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်သည်
ပရောဖက်

ဟေရှာယ အားဖြင့် မိန့် တော်မူချက်ဟူမူကား၊²⁶ သင်တို့သည် ကြား
လျက်ပင်အနက်ကို နား

မ လည်ဘဲ ကြား ကြလိမ့်မည်။ မြင် လျက်ပင် အာရုံ
မ ပြုဘဲ မြင် ကြလိမ့်မည်ဟု ထို

လူမျိုး ရှိရာသို့ သွား ၍ပြော လော့။²⁷ အကြောင်းမူကား ၊ သူတို့
မျက်စိ မ မြင် ၊ နား

မကြား ၊ စိတ် နှလုံးမသိ ၊ အကျင့် မပြောင်းလဲသူ တို့အနာ
ရောဂါကို ငါမငြိမ်းစေရသည်တိုင်အောင်သူတို့၏ စိတ် နှလုံးသည်
မိုက် လျက်၊ နား

သည်ထိုင်း လျက်၊ ကိုယ် မျက်စိ ကိုပိတ် လျက် ရှိကြ၏ဟုငါ တို့ဘိုး
ဘေး များအား

လျောက်ပတ်စွာ မိန့်တော်မူ၏။ 28 ထိုကြောင့် ဘုရားသခင် ၏ ကယ်တင် တော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို တစ်ပါး အမျိုးသားတို့အား ပေး

လိုက် သည်ဖြစ်၍ ၊ သူ

တို့သည်နားထောင် မည်အရာကို သင် တို့ သိမှတ် ကြလော့ဟု၊ 29 ပေါလုပြောဆိုပြီးမှ၊ ယုဒလူတို့သည် သွား၍ အချင်းချင်းများစွာ သော ဆွေးနွေးနှိုးနှောခြင်းရှိကြ၏။ 30 ထိုနောက်မှပေါလုသည် နှစ် နှစ်ပတ်လုံး မိမိ ငှား သော အိမ်၌ နေ သဖြင့်၊ မိမိ

ထံသို့ လာ သော သူ

အပေါင်း

တို့ကို ဧည့်ခံ ၍ ၊ 31 အဘယ်သူမျှမ မြစ်တားဘဲ၊ ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော် အကြောင်းကိုအတည့်အလင်း ဟောပြော ၍၊ သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ အကြောင်း များကို သွန်သင် ပြသလျက်နေ၏။

ရောမသြဝါဒစာ။

1 လူဇာတိ အားဖြင့် ဒါဝိဒ် အမျိုး ဖြစ် တော်မူထသော၊ 2 သေ ခြင်း မှုထမြောက် တော်မူ၍၊ 3 သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် အားဖြင့် ၊ 4 တန်ခိုး နှင့်တကွ ဘုရားသခင် ၏သား တော် ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသော ငါ တို့ သခင် ယေရှု ခရစ် တည်းဟူသောမိမိ သား တော်ကို အကြောင်း ပြု၍ ဘုရားသခင် သည် ရှေးကမိမိ ပရောဖက် များအားဖြင့် ၊ သန့်ရှင်း သော ကျမ်းစာ ၌

ဂတိ ထားတော်မူသော ဧဝဂေလိ

တရားကို ဟောစေခြင်းငှာ၊ ရွေးချယ် ခွဲထား၍ တမန်တော် အရာ၌ ခန့်ထား သော ယေရှု ခရစ် ၏ ကျွန် ငါပေါလု သည်၊ 5 ဘုရားသခင် ချစ် တော်မူ၍ ၊ 6 သန့်ရှင်း သူအရာ၌ ခန့်ထား သော ရောမ

မြို့သူမြို့သားအပေါင်း တို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။ 7 သခင် ယေရှု ခရစ် နှင့် ငါ တို့အဘ တည်းဟူသောဘုရားသခင် အထံတော်က ကျေးဇူး တော်နှင့်

ငြိမ်သက် ခြင်းသည် သင် တို့၌ ရှိပါစေသော။ သခင်ယေရှု ခရစ် ၏ နာမတော်ကို အမှီပြု ၍ လူမျိုး အပေါင်း တို့သည် ယုံကြည် နားထောင် စေခြင်းငှာ ။ ထိုသခင်ထံ၌ကျေးဇူး တော်နှင့် တမန်တော်အရာကို ငါ တို့သည် ခံရ

ကြပြီ။ ထိုသခင်ခေါ်

ထားတော်မူသောသင် တို့သည်လည်း

ထိုလူမျိုး တို့၌

အပါအဝင်ဖြစ် ကြ၏။ 8 သင် တို့၏ယုံကြည် ခြင်းအရာသည် မြေ တပြင်လုံး၌

အနှံ့အပြား ကျော်စော သည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ အကြောင်း ကြောင့် ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ၊ ငါ ၏ဘုရားသခင် ကျေးဇူး တော်ကို ရှေးဦးစွာ ငါ ချီးမွမ်း၏။ 9 ငါသည်သင် တို့ကို မခြားမလပ် အောက်မေ့ ၍ အစဉ်မပြတ် ဆုတောင်း ပဌနာပြု သည်ဟု သား

တော်၏ ဧဝဂေလိ

တရားကို ဟောလျက်၊ အမှုတော်ကို စိတ် ဝိညာဉ် နှင့်တကွ ငါ ဆောင်ရွက် ၍ ငါကိုးကွယ် သော ဘုရားသခင် သည် ငါ ၏သက်သေခံ

ဖြစ် တော်မူ၏။ 10 မ ကြာမမြင့်မှီဘုရားသခင် အလို တော်အားဖြင့် အဆင်သင့်၍၊ သင် တို့ရှိရာ သို့ ငါလာ ရသော အခွင့် တစ်စုံတစ်ခု ရှိပါမည်အကြောင်း ဆုတောင်း ပဌနာပြု၏။ 11 သင် တို့သည် မြဲမြံ ခိုင်ခံ့မည့်အကြောင်း ၊ ငါသည် သင် တို့၌ ဝိညာဉ် ဆု ကျေးဇူး တစ်စုံတစ်ခု ကို အပ်ပေး ခြင်းငှာ ၊ သင် တို့ကိုအလွန် တွေ့မြင် ချင် ပါ၏။ 12 ထိုသို့ဆိုသော်၊ ငါ နှင့် သင် တို့သည် ယုံကြည် သော အားဖြင့် အချင်းချင်း အားရ သက်သာခြင်းသို့ ရောက် ကြ မည်အကြောင်း ကို ဆိုလိုသတည်း။ 13 ညီအစ်ကို တို့၊ ငါသည်အခြား သောတစ်ပါး အမျိုးသားတို့တွင်

အကျိုး ကိုရ သကဲ့သို့ သင် တို့တွင် လည်း

အကျိုးတစ်စုံတစ်ခုကိုရခြင်းငှာ ၊ သင် တို့ရှိရာသို့ သွား မည်ဟု အဖန်ဖန် အကြံရှိ ကြောင်း ကို သင် တို့မ သိဘဲနေစေခြင်းငှာငါအလို မ ရှိ၊ ထိုသို့အကြံရှိသော်လည်း၊ ယခု

တိုင်အောင် မြစ်တား သော အကြောင်းရှိ၏။ 14 ဟေလသ လူဖြစ် စေ၊ လူရိုင်း ဖြစ်စေ၊ ပညာရှိ ဖြစ်စေ၊ ပညာ

မဲ့ဖြစ်စေ၊ လူအမျိုးမျိုးတို့၏ကြွေး သည် ငါ၌တင် လျက်ရှိ၏။ 15 သို့ဖြစ်လျှင် ၊ ငါ တတ်နိုင်သမျှ အတိုင်း ရောမ

မြို့သားဖြစ်သောသင် တို့အား ဧဝံဂေလိ

တရားကို ဟောခြင်းငှာစေတနာ စိတ်ရှိ၏။ 16 ငါသည်ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိ

တရားကြောင့် ၊ ရှက်ကြောက် ခြင်းမ ရှိ။ အကြောင်းမူကား ၊ ထို တရားသည် ရှေးဦးစွာ ၌ ယုဒ

လူ၊ နောက်၌ ဟေလသ

လူ၊ ယုံကြည် သမျှသောသူအပေါင်း တို့ကို ကယ်တင် စေသော ဘုရားသခင် ၏တန်ခိုး တော်ဖြစ် ၏။ 17 အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟု မူကား ၊ ဖြောင့်မတ် သောသူ သည် ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် အသက် ရှင်လိမ့်မည်ဟု ကျမ်းစာလာ သည်နှင့်အညီ ၊ ယုံကြည် ခြင်း၌ တည် သောဘုရားသခင် ၏ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားသည်၊ ယုံကြည် ခြင်းအ ဘို့ အလိုငှာ ဧဝံဂေလိ

တရားအားဖြင့် ထင်ရှား လျက်ရှိ၏။ 18 သမ္မာတရား ကိုအဓမ္မ ဖြင့် ဆီးတား နှိပ်စက်သော သူ

တို့ ပြုတတ်သော ဘုရားမဲ့

နေခြင်းအမှု၊ တရားကို လွန်ကျူးခြင်း အမှုအမျိုးမျိုး တို့ တစ်ဘက် ဌာဘုရားသခင် ၏ အမျက် တော်သည်ကောင်းကင် မှ ထင်ရှား လျက်ရှိ၏။¹⁹ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ သိ အပ်သောဘုရားသခင် ၏ အကြောင်း အရာတို့သည် သူ တို့တွင်

ထင်ရှား လျက်ရှိ ၏။ ဘုရားသခင် သည် သူ တို့အား ပြ တော်မူပြီ။²⁰ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ဖန်ဆင်း တော် မူသော အရာများကို ထောက်ရှုသဖြင့် ၊ ထာဝရ တန်ခိုး တော်နှင့်

ထာဝရ အဖြစ် တော် တည်း ဟူသော မျက်မြင် မ ရ သော ဘုရားသခင်၏ အရာတို့သည် ကမ္ဘာ တည်

သည်ကာလမှစ၍ ထင်ရှား လျက်ရှိကြ၏။ ထိုကြောင့် သူ တို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကို မ ဖုံးနိုင်ရာ။²¹ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင် ကို သိ

လျက်ပင်၊ ဘုရားသခင် ကိုချီးမွမ်း သင့်သည် အတိုင်း မ ချီးမွမ်းကျေးဇူးတော်ကိုလည်းမ သိမမှတ်၊ အချည်းနှီး တွေးဆ ခြင်း၊ သတိ

မ ရှိ သော စိတ် နှလုံး မိုက်မဲ ခြင်း သို့ ရောက် ကြ၏။²² ပညာရှိ ယောင်ဆောင်လျက်နှင့် လူမိုက်အရာ၌ တည် ကြသည် ဖြစ်၍၊²³ မ ဖောက်ပြန်မပျက်စီး နိုင်သော ဘုရားသခင် ၏ ဂုဏ် တော်ကိုပယ် လျက် ၊ ဖောက်ပြန် ပျက်စီးတတ်သောလူ ၏ ရုပ်တု ၊ သား

ငှက် အစ ရှိ သော ထွား တတ် သော တိရစ္ဆာန်၏ရုပ်တု ကို ဘုရားသခင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။²⁴ ထိုကြောင့် သူ တို့သည် မိမိ တို့ကိုယ် ကာယ၏ အသရေကို အချင်းချင်း ရှုတ်ချ မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင် သည် သူ

တို့ကိုသူ တို့၏ ကိလေသာ စိတ် ညစ်ညူး ခြင်းလက်သို့

အပ် လိုက်တော်မူ၏။²⁵ သူတို့သည် မှန် သောဘုရားသခင် အရာ၌ အမှား ကိုထားလျက်၊ ဖန်ဆင်း တတ်သော သခင် ကိုပယ် ၍ ဖန်ဆင်း အပ်သောအရာကို ဝတ်ပြု ကိုးကွယ် သောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသခင် သည် ထာဝရ

မင်္ဂလာ ရှိ တော်မူ၏။ အာမင် ²⁶ ထိုသို့ ပြုကြသောကြောင့်
 ဘုရားသခင် သည် သူ
 တို့ကို ရှက်ကြောက် ဘွယ်သော ကိလေသာ
 လက်သို့

အပ် လိုက်တော်မူ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား ၊ မိန်းမ တို့သည်
 ပကတိ

ထုံးစံကိုစွန့်၍၊ ပကတိ
 နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ထုံးစံကို
 လိုက် ကြ၏။ ²⁷ ထိုအတူ ၊ ယောက်ျား တို့သည်လည်း
 မိန်းမ နှင့် ဆက်ဆံ ခြင်းပကတိ ထုံးစံ ကို စွန့်၍ အချင်းချင်း
 ကိလေသာ စိတ်ပူလောင် သဖြင့်၊ ရှက်ကြောက် ဘွယ်သောအမှုကို
 ယောက်ျား ချင်း ပြု လျက် ၊ မိမိ
 တို့ မှားယွင်း ခြင်းနှင့်
 အလျောက်

မိမိ တို့အပြစ် ဒဏ်ကို ခံရ ကြ၏။ ²⁸ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင် ကို
 မ

သိ မမှတ် လို သည်ဖြစ်၍ ၊ မ
 လျောက်ပတ် သော အမှု ကို ပြု စေမည် အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်
 သည် သူ
 တို့ကို မောဟ
 လက် သို့

အပ် လိုက်တော်မူသည်နှင့်အညီ ၊ ²⁹ သူတို့သည်အလုံးစုံ သော အဓမ္မ
 ကျင့်ခြင်း၊ မတရား
 သော မေထုန်ကိုပြုခြင်း၊ ဆိုးညစ် ခြင်း၊ လောဘ
 လွန်ကျူးခြင်း၊ မနာလို
 ခြင်း၊ ငြူစူ ခြင်း၊ လူ

အသက်ကို သတ်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ ခြင်း၊ လှည့်ဖြား ခြင်း၊ သူတစ်ပါး
 ကို မြင်ပျင်းခြင်းတို့နှင့်ပြည့်စုံသောသူ၊ ချောစား သောသူ၊ ³⁰ ဆဲရေး
 သောသူ၊ ဘုရားသခင် ကိုမုန်းသောသူ၊ ကြမ်းတမ်း သောသူ၊ မာန
 ထောင်လွှားသောသူ၊ ဝါကြွား

သောသူ၊ မတတ် ကောင်းသော အတတ်ကိုစီရင် သောသူ၊ မိဘ
 စကားကို နားမထောင် သောသူ၊ သတိမရှိသောသူ၊ သစ္စာ ပျက်သော
 သူ၊ ³¹ မိဘသားမယားစသည်တို့ကို မ

ချစ်သောသူ၊ ရန်ငြိုးထားသောသူ၊ သနားခြင်းကရုဏာစိတ်မရှိသော
 သူဖြစ်ကြ၏။³² ထိုသို့
 ကျင့်သောသူ တို့သည် သေ
 ပြစ်ကိုခံထိုက်သည်ဟု ဘုရားသခင် စီရင် တော်မူကြောင်းကို ထိုသူ
 တို့သည် သိ
 လျက်ပင်ကိုယ်တိုင် ကျင့်သည်သာမက ၊ ထိုသို့ ကျင့်သောသူ တို့၌
 အားရ ဝမ်းမြောက်ကြ၏။

2

1 သူတစ်ပါး ကို စစ်ကြော စီရင်တတ်သောသူ ၊ သင်သည်ကိုယ်
 အပြစ်ကို မ

ဖုံးနိုင်ရာ။ အကြောင်းမူကား ၊ သင်သည်စစ်ကြောစီရင်သောအမှုကို
 ပင်ကိုယ်တိုင်ပြုသည်ဖြစ်၍ ၊ သူတစ်ပါး ကို စစ်ကြော စီရင်သည်တွင်
 ကိုယ် အပြစ်ရှိကြောင်း ကို စီရင် ဆုံးဖြတ် ရာ ရောက်၏။

2 ဘုရားသခင် သည် ထိုသို့
 ပြုသောသူ တို့ကို စီရင် တော်မူခြင်းအရာ သည် သမ္မာတရား
 နှင့် ညီသည် ကို ငါတို့သိ ကြ၏။³ ထိုသို့သောအမှုကိုကိုယ်တိုင် ပြု
 လျက် ပင်၊ သူတစ်ပါးပြုသည်ကို စစ်ကြော စီရင်သောသူ ၊ သင် သည်
 ဘုရားသခင် စီရင် တော်မူခြင်းနှင့်

လွတ် မည်ဟု ထင်မှတ် သလော။⁴ ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး
 တော်သည် သင့် ကို နောင်တ လမ်းသို့

သွေးဆောင် သည်ကို မ
 သိမမှတ်ဘဲ၊ ကြွယ်ဝ စွာကျေးဇူး ပြုတော်မူခြင်း၊ သည်းခံ တော်မူ
 ခြင်း၊ စိတ်ရှည် တော်မူခြင်းတို့ကို မထီမဲ့မြင် ပြုသလော။⁵ ထိုသို့ပြု
 လျှင်စိတ် ခိုင်မာ ၍

နောင်တ မရသည်နှင့်အညီ ဒေါသ နေ့ တည်းဟူသောဘုရားသခင်
 ၏ တရား

တော်ထင်ရှား သောနေ့၌
 ကိုယ် ခံစရာဘို့ အမျက် ဒေါသကို ဆည်းပူး သလော။⁶ ဘုရားသခင်

သည် လူအသီးသီး
 တို့အား မိမိ
 တို့အကျင့် နှင့် အလျောက်အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေး တော်မူလတံ့၊

7 ကောင်း သောအကျင့် ကို အမြဲ ကျင့်၍ ၊ ဘုန်း

အသရေ ကို၎င်း ၊ မ

ဖောက်ပြန်သောဇာတိကို၎င်း ၊ ရှာ သောသူ တို့အား ထာဝရ အသက် ကို ပေးတော်မူလတံ့၊ ⁸ ငြင်းဆန် သောသဘောရှိ၍ ၊ သမ္မာ တရား

ကို နား

မထောင်ဘဲ မတရား

သဖြင့် ကျင့်သောသူ တို့ကိုကား ၊ ပြင်းစွာသော ဒေါသ အမျက်ထွက် တော်မူလတံ့၊ ⁹ ရှေးဦးစွာ ၌ ယုဒ

လူ၊ နောက် ၌ဟေလသ လူ၊ ဆိုးညစ် သောအမှုကို ပြု သောသူ ရှိသမျှ တို့သည် ကြီးစွာသော ဆင်းရဲ ဒုက္ခဝေဒနာ ကို ခံရကြလတံ့၊ ¹⁰ ရှေးဦးစွာ ၌ယုဒ လူ၊ နောက် ၌ဟေလသ လူ၊ ကောင်း သော အကျင့် ကိုကျင့် သောသူရှိသမျှ တို့သည် ဘုန်း အသရေ ချမ်းသာ ကို ခံစား ရကြလတံ့။ ¹¹ ဘုရားသခင် သည် အဘယ်သူ၏မျက်နှာ ကို မျှမှတ် တော်မ မူ။ ¹² ပညတ် တရားကို မသိဘဲပြစ်မှား သော သူ

တို့သည် ပညတ် တရားမဲ့ ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက် ကြ လိမ့်မည်။

ပညတ် တရားကို သိလျက် ပင် ပြစ်မှား သော သူ

တို့သည် ပညတ် တရား၏ စီရင် ခြင်း ကို ခံ ရ ကြ လိမ့်မည်။

¹³ အကြောင်းမူကား ၊ တရား

နာ သောသူသည် ဘုရားသခင် ရှေ့ ၌ ဖြောင့်မတ် သည်မ ဟုတ်။ တရား

ကို ကျင့် သောသူသာလျှင်

ဖြောင့်မတ် ရာ သို့ ရောက် လိမ့်မည်။ ¹⁴ သာသနာပ လူ တို့သည်

ပညတ် တရားတော်ကို မ

သိ ဘဲ၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် တရား တော်ကို ကျင့် သောအခါ ၊

သူ တို့သည် ပညတ် တရားတော်ကို မ

သိ ဘဲ၊ ကိုယ် ကျင့်တရားကို အမှီပြု သဖြင့်၎င်း၊ ¹⁵ ကိုယ်ကို ကိုယ် သိသောစိတ်နှလုံးသည် သက်သေခံ သဖြင့် ၎င်း ၊ အချင်းချင်း ဆွေးနွေးဆင်ခြင် ၍ အပြစ်တင် လျက် ၊ လွတ် လျက်နေသဖြင့်၎င်း၊ မိမိ

တို့စိတ် နှလုံးထဲ၌ မှတ်သား သော တရား

၏အကျိုး ကို ထင်ရှား စွာ ပြကြ၏။ ¹⁶ ငါ ဟောပြောသော ဧဝံဂေ

လိ

တရားအတိုင်း ၊ ဘုရားသခင် သည် ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် လူ တို့၏
မ

ထင်ရှားသော အမှုအရာတို့ကို စစ်ကြော စီရင်တော်မူသောနေ့ ၌
ထိုသို့စီရင်တော်မူလတံ့။¹⁷ သင် သည် ယုဒ

လူဟု သမုတ် ခြင်းကို ခံသောသူ၊ ပညတ် တရားတော်ကို ကိုးစား
သောသူ၊ ဘုရားသခင် ကို အမှီပြု ၍

ဝါကြွား သောသူ၊¹⁸ အလို တော်ကိုသိ သောသူ၊ ပညတ် တရားတော်
ကို လေ့ကျက် သဖြင့် ခြားနား သောအရာ တို့ကို ပိုင်းခြား ထား တတ်
သောသူဖြစ်သည်နှင့် ၊¹⁹ လူကန်း တို့အား လမ်းပြ သောသူ၊ မှောင်မိုက်
၌

နေသောသူ တို့ကို လင်း စေသောသူ၊²⁰ လူမိုက် တို့ကို ဆုံးမ

တတ်သောသူ၊ သူငယ် တို့ကို နည်းပေး သောသူ၊ ပညတ် တရား
တော်အားဖြင့် ပညာ ကို ၎င်း ၊ သမ္မာတရား

ကို၎င်း ဖြစ်သည် ဟူ၍၊ ကိုယ် ကို ထင်မှတ် တတ်သည် မှန် လျှင်၊

²¹ သူတစ်ပါး ကိုဆုံးမ လျက်ပင်ကိုယ် ကို မ

ဆုံးမ သလော။ သူ့ဥစ္စာကို မ

ခိုး နှင့်ဟုတရား ဟောလျက်ပင် ကိုယ်တိုင်ခိုး သလော။²² သူ့ မယား
ကို မ

ပြစ်မှားနှင့်ဟုဆို လျက်ပင် ကိုယ်တိုင်ပြစ်မှား သလော။ ရုပ်တု ကို
စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာလျက် ပင် ဗိမာန် တော်ကို လုယူဖျက်ဆီးသလော။

²³ ပညတ် တရားတော်ကိုအမှီပြု ၍ဝါကြွား လျက်ပင် ထိုတရား

ကို လွန်ကျူး ၍ ဘုရားသခင် ၏ ဂုဏ် အသရေတော်ကို ရှုတ်ချ
သလော။²⁴ အကြောင်းမူကား ၊ ကျမ်းစာ၌ လာ

သည်နှင့်အညီ၊ တစ်ပါး အမျိုးသား တို့သည် သင် တို့အကျင့်ကို
ထောက် ၍ဘုရားသခင် ၏နာမ တော်ကို ကဲ့ရဲ့ တတ်ကြ၏။²⁵ သင်

သည်ပညတ် တရားကို ကျင့်လျှင် ၊ အရေဖျားလှီး ခြင်းအားဖြင့်
အကျိုး ရှိ၏။ ပညတ် တရားကို လွန်ကျူး လျှင် ၊ သင် ၏အရေဖျား

လှီး ခြင်းသည် အရေဖျား

မလှီးဘဲဖြစ် ပြန်၏။²⁶ ထိုမှတစ်ပါး ၊ အရေဖျားလှီး ခြင်းကို မခံ
သောသူ

သည်တရား ၌ ပါသောပညတ် တို့ကို စောင့်ရှောက် လျှင် ၊ ထိုသူ

၏အရေဖျား မလှီးဘဲ အဖြစ်ကို အရေဖျားလှီး ခြင်းအဖြစ်ကဲ့သို့
မှတ် ရသည်မ ဟုတ်လော။²⁷ အရေဖျားလှီး ခြင်းကို မခံသောသူသည်

လည်း

ကိုယ်အလိုအလျောက်ပညတ် တရားကို ကျင့် လျှင် ၊ ကျမ်းစာ နှင့် အရေဖျားလှီး ခြင်းရှိလျက်ပင်ပညတ် တရားကို လွန်ကျူး သောသင် ကို တရား တွေ့၍ အရှုံးခံစေမည် မဟုတ်လော။²⁸ အကြောင်းမူကား ၊ အပြင် အားဖြင့်သာ ယုဒ

လူဖြစ် သောသူ သည်ယုဒလူမှန်မ ဟုတ်။ အပြင် အားဖြင့်သာကိုယ် အသား

အရေ ဖျားလှီး ခြင်းသည် အရေ ဖျားလှီး ခြင်းအမှန် မ ဟုတ်။²⁹ အတွင်း အားဖြင့်ယုဒ လူဖြစ်သောသူသည် ယုဒလူမှန်၏။ အရေ ဖျားလှီး ခြင်းလည်း

ကျမ်းဟောင်းတရား အားဖြင့် မ ဟုတ်ဘဲ၊ ဝိညာဉ် တော်တရား အားဖြင့် စိတ် နှလုံးနှင့် စပ်ဆိုင်၏။ ထိုသို့

အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူ၏အချိုးအမွမ်း သည် လူ အလိုနှင့် မ ဆိုင်၊ ဘုရားသခင် အလိုတော်နှင့်ဆိုင်သတည်း။

3

¹ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ၊ ယုဒ

လူသည်အဘယ်သို့ သာ သနည်း။ အရေဖျားလှီး ခြင်းအားဖြင့်အ ဘယ် အကျိုး ရှိသနည်း။² အထွေထွေ သော အကျိုး များစွာ ရှိ၏။ ထူးမြတ်သော အကျိုးဟူမူကား ၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသော ယုဒ တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ ဗျာဒိတ် တော်များကို ခံရကြ၏။³ သူတို့တွင် အချို့ မ ယုံသော်လည်း ၊ အဘယ် ဆိုဘွယ်ရှိသနည်း။ သူ

တို့မ ယုံဘဲနေခြင်းအရာသည် ဘုရားသခင် ၏သစ္စာ တော်ကို ဖျက် နှိင်သလော။⁴ မ ဖျက် နှိင်ရာ။ သို့ဖြစ်၍ မိန့် တော်မူချက်သည် ဖြောင့် ပါ၏။ တရား

စီရင်သောအခါ

အောင်မြင် တော်မူ၏ ဟု ကျမ်းစာ၌လာ သည်နှင့်အညီ ၊ လူ ခပ်သိမ်း တို့သည် သစ္စာပျက် သော်လည်း ၊ ဘုရားသခင် ၏ သစ္စာ တော်သည် တည် စေသတည်း။⁵ ငါ တို့၏ မတရား

သော အမှုသည် ဘုရားသခင် ၏ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားတော်ကို ထင်ရှား စေလျှင် ၊ အဘယ်သို့ ဆို ရသနည်း။ ဘုရားသခင် သည် ဒဏ် ပေးတော်မူလျှင်၊ မတရား

သောအမှုကို ပြုတော်မူသလော။ ထိုသို့ဆိုသော်လူ သဘောအတိုင်း

ငါဆို သတည်း။⁶ ထိုသို့မ ဟုတ် ရာ။ ဟုတ် လျှင်လောက သားတို့ ကို အဘယ်သို့ စစ်ကြော စီရင်တော်မူမည်နည်း။⁷ ထိုမှတစ်ပါးငါ သည် သစ္စာပျက် သောအားဖြင့် ဘုရားသခင် ၏ သစ္စာ

တော်သည် ဂုဏ် အသရေတော်ကို တိုးပွား စေလျှင် ၊ ငါ့ ကို အပြစ် ရှိသောသူကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့် စီရင် သေး သနည်းဟူ၍မေးပြန်လျှင်၊⁸ ကောင်း သောအကျိုးရှိစေခြင်းငှာ မ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်

ကြကုန်အံ့ဟု လူအချို့ တို့သည် ငါတို့ကို ကဲ့ရဲ့ လျက် ၊ ငါ တို့စကား ကိုပြန်ပြော သည်အတိုင်း ဆို ဦးမည်လော။ ထိုသို့ဆိုသောသူ

တို့သည် ကိုယ် အပြစ် ဒဏ်ကို ခံထိုက် ကြ၏။⁹ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့ နည်း။ ငါတို့သည် မြတ် သလောဟု မေးပြန်သော်။ အလျှင်း မ မြတ်။ အကြောင်းမူကား ၊ ယုဒ လူ၊ ဟေလသ

လူအပေါင်း တို့သည် အပြစ် ရှိ ကြောင်း ကို အထက်က ပြခဲ့ပြီ။¹⁰ ကျမ်းစာလာ သည်ကား ၊ ဖြောင့်မတ် သောသူမ ရှိ ၊ တစ်ယောက် မျှ မရှိ။¹¹ နားလည် သောသူ မ ရှိ ၊ ဘုရားသခင် ကို ရှာ သောသူ မ ရှိ¹² လူအပေါင်း တို့သည် လမ်းလွဲ ကြပြီ။ တစ်ညီတစ်ညွတ် တည်း

အသုံး မရသောသူဖြစ်ကြပြီ။ ကောင်း သောအကျင့်ကို ကျင့် သောသူ မ ရှိ ၊ တစ် ယောက်မျှ မ ရှိ¹³ သူ တို့၏လည်ချောင်း သည် ဖွင့် ထား သော သင်္ချိုင်း တွင်းဖြစ်၏။ သူ

တို့သည်လျှာ နှင့် လှည့်စား တတ် ကြ၏။ သူ တို့နှုတ်ခမ်း အထဲ မှာ မြေဆိုး အဆိပ် အတောက်ရှိ၏။¹⁴ သူ တို့နှုတ် သည် ကျိန်ဆဲ သောစကား၊

ကြမ်းတမ်း သောစကားနှင့် ပြည့်ဝ ၏။¹⁵ သူ တို့ခြေ သည်လူ အသက်ကို သတ် ခြင်းငှာလျင်မြန် ၏။¹⁶ သူ တို့သွားရာလမ်း ၌ ပျက်စီး ခြင်း၊ ဒုက္ခ ဆင်းရဲခြင်းရှိ၏။¹⁷ ချမ်းသာ လမ်း ကိုသူတို့ မသိ ကြ။¹⁸ ဘုရားသခင် ကို ကြောက်ရွံ့ ရသော အကြောင်း သည် သူ

တို့မျက်စိ ၌ မ ထင် ဟုကျမ်းစာလာသတည်း။¹⁹ ပညတ် တရား၌ ပါ သမျှ သော စကား တို့သည် ပညတ် တရားကို ခံသောသူ

တို့မျက်စိ ၌ မ ထင် ဟုကျမ်းစာလာသတည်း။¹⁹ ပညတ် တရား၌ ပါ သမျှ သော စကား တို့သည် ပညတ် တရားကို ခံသောသူ

တို့နှင့် စပ်ဆိုင် သည်ကို ငါတို့ သိ
ကြ၏။ ထိုသို့ဖြစ်၍ ၊ လောကီသား
အပေါင်း တို့သည် စကား

တစ်ခွန်းကိုမျှ

မ ပြောနိုင်ဘဲ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ အပြစ်သင့် သောသူဖြစ်
ကြ၏။ ²⁰ ထိုသို့ပညတ် တရားသည် ဒုစရိုက် အပြစ်ကို ထင်ရှား
စေသည်ဖြစ်သောကြောင့် ၊ ပညတ် တရား၏ အကျင့် အားဖြင့် ဘုရား
သခင် ရှေ့ တော်၌ အဘယ်သူမျှ ဖြောင့်မတ် ရာသို့ မ ရောက်ရာ။

²¹ ယခု မူကား ၊ ပညတ်တံ

ကျမ်းနှင့်

အနာဂတ္တိ ကျမ်း တို့သည် သက်သေခံ သည်နှင့်အညီ၊ ပညတ် တရား
နှင့် မ

စပ်ဆိုင် သော ဘုရားသခင် ၏ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရား တည်း
ဟူသော၊ ²² ယေရှု ခရစ် ကို ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ၊ ယုံကြည် သော
သူ အပေါင်း တို့အဘို့ ဖြစ်၍၊ ထိုသူအပေါင်းတို့အပေါ်သို့ရောက်သော
ဘုရားသခင် ၏ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားသည် ထင်ရှားခဲ့ပြီ။ ခြားနား
ခြင်း အလျှင်းမ ရှိ ²³ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ လူအပေါင်း
တို့သည် ဒုစရိုက်ကို ပြု ၍ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌

အသရေ

ပျက် ကြပြီ။ ²⁴ ယေရှု ခရစ် ရွေးနှုတ် တော်မူသောအားဖြင့် အဘိုး
ကို မပေးဘဲ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူး တော်ကြောင့် ဖြောင့်မတ် ရာသို့
ရောက်ရကြ၏။ ²⁵ ဘုရားသခင် သည် သည်းခံ တော်မူ၍၊ ²⁶ လွန် ခဲ့ပြီး
သောဒုစရိုက်အပြစ် များကို မှတ်တော် မမူရာတွင် ၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်း
တရားတော်ကို ထင်ရှား စေခြင်းငှာ၎င်း၊ ယခု

ကာလ ၌

ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားတော်ကို ထင်ရှား စေ၍၊ ယေရှု ကိုယုံကြည်
သော သူ

တို့၏အပြစ် ကို လွှတ်တော်မူသော်လည်း ၊ တရား

သဖြင့် ပြု တော်မူ ခြင်းငှာ ၎င်း၊ ယေရှု ခရစ်၏အသွေး တော်
ကို ယုံကြည် ခြင်း အားဖြင့် ၊ ထို ခရစ်တော် ကို အပြစ်ဖြေ စရာ
အကြောင်း ဖြစ်စေခြင်းငှာခန့်ထားတော်မူပြီ။ ²⁷ သို့ဖြစ်လျှင် ဝါကြွား
စရာ အကြောင်းကား အဘယ်သို့ နည်းဟု မေးသော်၊ ဝါကြွားစရာ
အကြောင်းကို ပယ် ပြီးအဘယ် တရား အားဖြင့် ပယ်သနည်း။ အကျင့်

တရား အားဖြင့် ပယ် သလော။ အကျင့် တရား အားဖြင့် ပယ်သည် မ ဟုတ်။ ယုံကြည် ခြင်း တရား အားဖြင့် ပယ် ပြီ။²⁸ ထိုကြောင့် လူ မည်သည်ကား၊ ပညတ် တရား၏ အကျင့် မ ရှိဘဲ ယုံကြည် ခြင်း အားဖြင့် ဖြောင့်မတ် ရာ သို့ ရောက် တတ်သည် ဟု ယူဆ ရ၏။²⁹ ဘုရားသခင် သည် ယုဒ

လူတို့၏ ဘုရားသာ

ဖြစ်တော်မူသလော။ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့၏ ဘုရားဖြစ် တော်မူ သည်မ ဟုတ်လော။ ဟုတ် ပေ၏။ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့၏ ဘုရား လည်း ဖြစ်တော်မူ၏။³⁰ အကြောင်းမူကား၊ အရေဖျားလှီး ခြင်းကို ခံ သောသူနှင့် မ

ခံသောသူနှစ်ဦးကိုယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ် ရာ၌တည်စေ တော်မူသော ဘုရားသခင် တဆူတည်း ရှိတော်မူ၏။³¹ သို့ဖြစ်လျှင် ၊ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ငါတို့သည် ပညတ် တရားကို ပယ် ကြသလော။ အလျှင်း မ ပယ်၊ သာ၍တည် စေကြ၏။

4

1 ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ၊ ငါ တို့အဘ အာဗြဟံ သည် ဇာတိ

ပကတိအားဖြင့် အဘယ် အကျိုး ကိုရသနည်း။² အာဗြဟံ သည် အကျင့် အားဖြင့် ဖြောင့်မတ် ရာသို့ရောက်သည်မှန်လျှင်

ဝါကြား စရာအကြောင်းရှိ ၏။ ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ ထိုသို့ မ ဟုတ်။³ ကျမ်းစာ ၌ အဘယ်သို့ လာသနည်း။ အာဗြဟံ သည် ဘုရားသခင် ကို ယုံကြည် သည်ဖြစ်၍ ၊ သူ

၏ ယုံကြည် ခြင်း ကို ဖြောင့်မတ် ခြင်း ကဲ့သို့မှတ် တော် မူ၏။

4 အကျင့် ရှိသောသူ မည်သည်ကား ၊ ကျေးဇူး အားဖြင့် အကျိုး ကို ခံရ

သည်မ ဟုတ်။ ခံထိုက် သောအားဖြင့် ခံရ၏။⁵ အကျင့် မ ရှိသော သူ မည်သည်ကား ၊ မတရား

သောသူ၏အပြစ်ကိုဖြေ သောသူ ကို ယုံကြည် လျှင် ၊ သူ

၏ယုံကြည် ခြင်းကို ဖြောင့်မတ် ခြင်းကဲ့သို့ မှတ် လျက်ရှိ၏။⁶ ထို အတူ၊ ဘုရားသခင် သည် အကျင့် ကို မ

ထောက်ဘဲလျက်ပေးတော်မူသော ဖြောင့်မတ် ခြင်းကို ရသော သူ ၏မင်္ဂလာ ကိုဒါဝိဒ် သည် ရည်မှတ်၍ ဆို

သည်ကား ၊ ⁷ အပြစ် မှလွတ်ခြင်း၊ ဒုစရိုက် အပြစ် ကို ဖုံးအုပ် ခြင်း သို့ရောက်သော သူ

တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ ⁸ ထာဝရ ဘုရားအပြစ် တင် တော်မူခြင်း နှင့် လွတ် သောသူ သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏ဟု ပြောဆိုသတည်း။ ⁹ အရေ ဖျားလှီး ခြင်းကိုခံသောသူ တို့သာလျှင်ထို မင်္ဂလာ ကိုရကြသလော။ သို့မဟုတ် အရေဖျားလှီး ခြင်းကိုမခံသောလူ တို့သည်လည်း

ရကြသလော။ အဘယ်ကြောင့်မေး သနည်းဟူမူကား ၊ ယုံကြည် ခြင်းကို အာဗြဟံ ဌ ဖြောင့်မတ် ခြင်းကဲ့သို့ မှတ် သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ¹⁰ ထိုသို့ဆိုသော် အဘယ်သို့ မှတ် သနည်း။ အရေဖျားလှီး ခြင်းကို ခံ ပြီးမှမှတ် သလော။ မ

ခံမှီမှတ်သလော။ ခံပြီးမှမှတ်သည်မ ဟုတ်။ မ ခံမှီမှတ်သတည်း။ ¹¹ အရေဖျားလှီး ခြင်းကို မခံဘဲယုံကြည် သော သူ

တို့သည် ဖြောင့်မတ် ခြင်းရှိသည်ဟု မှတ် စရာ အကြောင်းရှိစေခြင်း ငှာ ၊ ¹² ငါ တို့အဘ အာဗြဟံ သည် ထိုသူ

အပေါင်း တို့၏ အဘ

ဖြစ် အံ့သောငှာငှင်း၊ အရေဖျားလှီး ခြင်းကို ခံသည် သာမက၊ ငါတို့ အဘအာဗြဟံသည် အရေဖျားလှီး ခြင်းကို မခံမှီရှိ သောယုံကြည် ခြင်း လမ်း သို့လိုက် သော သူ

တို့၏ အဘ ဖြစ် အံ့သော ငှာငှင်း၊ အာဗြဟံသည် အရေဖျားလှီး ခြင်းကိုမခံမှီရှိသောယုံကြည် ခြင်း၏ဖြောင့်မတ် ခြင်း တံဆိပ် တည်း ဟူသောအရေဖျားလှီး ခြင်း၏ လက္ခဏာ

ကို ခံရ သတည်း။ ¹³ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဤ လောက ကို အမွေ ခံ စေမည်ဟု ဂတိ

တော်ကို အာဗြဟံ မှစသောသူ ၏ အမျိုးအနွယ် တို့ သည် ပညတ် တရားအားဖြင့် ရကြသည်မ ဟုတ်။ ယုံကြည် ခြင်း၏ဖြောင့်မတ် ခြင်း အားဖြင့် ရကြ၏။ ¹⁴ အကြောင်းမူကား ၊ ပညတ် တရားနှင့် ဆိုင်သော သူတို့သည် အမွေခံ ဖြစ်သည်မှန်လျှင် ၊ ယုံကြည် ခြင်းတရားကိုပယ် ပြီ။ ဂတိ

တော်လည်း

အချည်းနှီး ဖြစ်၏။ ¹⁵ ပညတ် တရားသည်ကား

အမျက် ဒေါသနှင့်

စပ်ဆိုင် ၏။ ပညတ် တရားမ ရှိ လျှင် ၊ လွန်ကျူး ခြင်းအပြစ်မ ရှိ။

16 ထိုကြောင့် ၊ ဂတိ

တော်သည် ပညတ် တရား နှင့် ဆိုင် သော အမျိုး အနွယ် တို့၌ ပြည့်စုံသည်သာမက ၊ အာဗြဟံ ဧရိယုံကြည် ခြင်းတရားနှင့်ဆိုင် သော သူတို့၌ ပြည့်စုံလျက်၊ အာဗြဟံ၏အမျိုးအနွယ်အပေါင်း တို့၌ ပြည့်စုံ မည်အကြောင်း၊ ကျေးဇူး တော်ကြောင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်စေ ခြင်းငှာ ၊ ယုံကြည် ခြင်းတရားကိုသာ အမှီပြု ၍ ရောက်နိုင်၏။ 17 ငါ သည် သင့် ကို လူမျိုး အများ တို့၏အဘ

ဖြစ် စေ၏ဟု ကျမ်းစာ၌ လာ

သည်နှင့်အညီ ၊ ထိုအာဗြဟံ သည်ကား၊ သေ

လွန်သောသူ တို့ကို ရှင် စေတော်မူထသော၊ မ

ဖြစ် သေးသောအရာ တို့ကို ဖြစ် သောအရာကဲ့သို့ မှာထား တော်မူ သော ဘုရားသခင် တည်းဟူသော၊ ကိုယ်တိုင်ယုံကြည် သော ဘုရား

ရှေ့ တော်၌ ခပ်သိမ်း သောငါ တို့၏ အဘ

ဖြစ် သတည်း။ 18 သင် ၏အမျိုးအနွယ် သည် ထိုသို့

ဖြစ် လိမ့်မည်ဟူသော ဗျာဒိတ် တော်အတိုင်း ၊ မိမိ

သည် လူမျိုး အများ

တို့၏ အဘ

ဖြစ် မည်ဟု မြော်လင့် စရာအကြောင်းမရှိဘဲလျက်ယုံကြည် ၍ မြော်လင့် လေ၏။ 19 ယုံကြည် အားကြီး သည်ဖြစ်၍မိမိအသက်သည် အနှစ်တရာ လောက် ရှိ သဖြင့်၊ မိမိ

ကိုယ် သည်အသေ

ကဲ့သို့ရှိ ကြောင်းကို၎င်း၊ မိမိခင်ပွန်းစာရာ ၏ ဝမ်း သည် သေ

ကြောင်းကို၎င်း

မ အောက်မေ့ ၊ 20 ယုံမှား သောစိတ်နှင့်ကင်း ၍

ဘုရားသခင် ၏ ဂတိ

တော်ကို တွေးတော ခြင်းမရှိ၊ ယုံကြည် အားကြီး သဖြင့်

ဘုရားသခင် ကို ချီးမွမ်း ၍၊ 21 ဂတိထားတော်မူသောသူသည် ဂတိ

တော်အတိုင်း

တတ်နိုင် တော်မူသည်ကို စိတ်စွဲလမ်း လေ၏။ 22 ထိုကြောင့် ၊ သူ ၏ယုံကြည်ခြင်းကို သူ၏ ဖြောင့်မတ် ခြင်းကဲ့သို့ မှတ် တော်မူ၏။

23 ထိုသို့မှတ် တော်မူသည်ဟု အာဗြဟံ အကျိုး အလိုငှာ သာ

ကျမ်းစာ၌ ရေး

ထားသည်မ ဟုတ်။²⁴ ငါတို့အကျိုးအလိုငှာရေးထားသတည်း။ ငါတို့ သခင် ယေရှု ကို သေခြင်းမှ ထမြောက် စေတော်မူသော သူကို ငါ တို့သည် ယုံကြည် လျှင်၊ ထို ယုံကြည် ခြင်း ကို ငါတို့၏ဖြောင့်မတ်ခြင်း ဟု မှတ် တော် မူလ တံ့။²⁵ ထို သခင် ယေရှုသည် ငါ တို့အပြစ် ကြောင့် အပ်နှံခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ ငါ တို့သည်ဖြောင့်မတ် ရာသို့ ရောက်မည်အကြောင်း ထမြောက် တော်မူ၏။

5

1 ထိုကြောင့် ၊ ငါတို့သည် ယုံကြည် ခြင်းရှိ၍ ဖြောင့်မတ် ရာသို့ရောက်လျှင်၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ ငြိမ်သက် ခြင်းကို ခံစား ကြ၏။

2 ထို ကျေးဇူး တော်ကို ခံစား ရသည်အကြောင်း မှာ ယုံကြည် ခြင်းရှိ၍၊ ထိုသခင် အားဖြင့် သာခံစားသော အခွင့် ကို ရ ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားသခင် ၏ဘုန်း တော်ကို မြော်လင့် ၍ ဝါကြား ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။³ ထိုမျှမက ၊ ဒုက္ခဆင်းရဲ ခြင်းကို ခံ၍ ဝါကြား

ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ဒုက္ခ ဆင်းရဲ ခြင်းသည် သည်းခံ ခြင်းကို ပြုစု တတ်၏။⁴ သည်းခံ ခြင်းသည်လည်း သက်သေ ထင်ရှားခြင်းကို ပြုစုတတ်၏။ သက်သေ ထင်ရှားခြင်းသည်လည်း

မြော်လင့် ခြင်း ကို ပြုစု တတ်၏။⁵ ထို မြော်လင့် ခြင်း သည် ရှက်ကြောက် စရာ အကြောင်းနှင့်

ကင်းလွတ် ၏။ အဘယ်ကြောင့် နည်း ဟူမူကား၊ ငါ တို့အားပေး တော်မူသောသန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်သည် ဘုရားသခင် ၏မေတ္တာ တော်ကို ငါ တို့ စိတ် နှလုံးထဲသို့

ညွှန်းလောင်း တော်မူ၏။⁶ ငါ တို့သည် အကျိုးနည်း ရှိ စဉ် တွင် အချိန်တန် မှ ခရစ်တော် သည် မတရား

သောသူတို့အတွက် ကြောင့် အသေခံ တော်မူ၏။ ⁷ ဖြောင့်မတ် သော သူအတွက် ကြောင့်

အသေခံ မည့်သူ ရှိခဲ့ ၏။ သူတော်ကောင်း အတွက် ကြောင့် အသေခံ ဝံ သောသူ ရှိ ကောင်းရှိလိမ့်မည်မှန်စေတော့။ ⁸ ငါ တို့သည် အပြစ် ရှိ စဉ် ပင်၊ ခရစ်တော် သည် ငါ တို့အတွက် ကြောင့် အသေခံ တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင် သည် ငါတို့ကို အဘယ်မျှလောက် ချစ် တော်မူသည်ကို ငါ တို့အား

ထင်ရှားစွာ ပြ တော်မူ၏။ ⁹ သို့ဖြစ်၍ ယခု တွင် အသွေး တော် အားဖြင့် ဖြောင့်မတ် ရာသို့ ရောက်ပြီးမှ၊ ထိုသခင် အားဖြင့် အပြစ် ငရဲမှ

ကယ်ချွတ်တော်မူခြင်းသို့ ရောက် မည်ဟုသာ၍ မြော်လင့်စရာရှိ၏။ ¹⁰ အကြောင်းမူကား ၊ ရန်သူ ဖြစ် လျက်ပင်ဘုရားသခင် ၏ သား

တော်အသေခံ တော်မူခြင်းအားဖြင့် ၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် မိ သုသဟာယဖွဲ့ခြင်း ကျေးဇူးတော်ကိုခံရသည်မှန်လျှင် ၊ မိသုသဟာယဖွဲ့ ပြီးမှ၊ အသက် တော် အားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက် မည် ဟုသာ၍ မြော်လင့်စရာရှိ၏။ ¹¹ ထိုမျှမက ၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် မိသဟာယ ဖွဲ့ရာကျေးဇူးကိုယခု ခံ ပြီးလျှင်၊ ထို

သခင်အားဖြင့် ဘုရားသခင် ၌ ဝါကြွား ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိ ကြ၏။ ¹² ဤ အကြောင်း အရာ ဟူ မူကား၊ အပြစ် တရားသည် တစ် ယောက်သောသူ အားဖြင့် ဤ လောက သို့ ဝင် ၍ ၊ အပြစ် တရားအားဖြင့် သေ ခြင်း တရားဝင်သည် နှင့်အညီ ၊ လူ

အပေါင်း တို့သည် အပြစ် ရှိသောကြောင့် သေ ခြင်းသို့

ရောက် ရကြ၏။ ¹³ ပညတ် တရားကို မထားမှီတိုင်အောင် ဤ လောက ၌

အပြစ် ရှိ ၏။ အဘယ်ပညတ် တရားကိုမျှ မ ရှိ လျှင် ၊ အပြစ် ရှိသည်ဟု မှတ် စရာမ ရှိ၊ ¹⁴ သို့သော်လည်း အာ ဒံ လက်ထက်မှစ၍ မောရှေ လက်ထက်တိုင်အောင် သေ ခြင်းတရား သည် အစိုးရ

၏။ အာဒံ ပြစ်မှား သည်နည်းတူ မ ပြစ်မှား သောသူ တို့ကို ပင်အစိုးရ ၏။ ထို

အာဒံသည် နောက်လာ လတုံသောသူ ၏ ပုံပမာ
 ဖြစ် သတည်း။¹⁵ သို့သော်လည်း ၊ ပြစ်မှား ခြင်းသဘောနှင့်
 ကျေးဇူးတော် သဘောမ တူ ၊ အကြောင်းမူကား ၊ လူ တစ် ယောက်
 သည် ပြစ်မှား သောအားဖြင့်၊ လူ

များတို့သည် သေ
 ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ တစ် ယောက်သောသူ တည်းဟူသောယေရှု
 ခရစ် အားဖြင့် ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်နှင့်
 ကျေးဇူး တော်၏ အကျိုး သည်လူများ တို့၌ သာ၍ ကြွယ်ဝ
 ပြည့်စုံ၏။¹⁶ ထိုမှတစ်ပါး၊ လူ

တစ်ယောက်ပြစ်မှား သောအရာနှင့် ကျေးဇူးတော် အရာမ တူ ။
 အကြောင်းမူကား ၊ တရား စီရင် သောအရာမှာ၊ အပြစ်တစ်ခု ကြောင့်
 ဒဏ်ခံစေဟု စီရင် ၏။ ကျေးဇူးတော်အရာမှာ၊ အပြစ် များ လျက်ပင်
 လွတ်စေဟုစီရင် ၏။¹⁷ ထိုမှတစ်ပါး၊ လူတစ်ယောက် သည် ပြစ်မှား
 သောကြောင့် ၊ ထိုတစ်ယောက် သောသူ အားဖြင့် သေ ခြင်းတရား
 သည် အစိုးရ

၏။ ကျေးဇူး တော်၏ကြွယ်ဝ ခြင်း ကို၎င်း၊ ဖြောင့်မတ် ရာသို့
 သွင်းပေး တော်မူခြင်းကို၎င်း ခံရသော သူတို့သည် တစ်ယောက် သော
 သူ တည်းဟူသောယေရှု ခရစ်

အားဖြင့် အသက် ရှင်လျက် သာ၍ စိုးစံ ရကြလတံ့။¹⁸ ထိုကြောင့် ၊
 တစ် ယောက်သောသူ၏ပြစ်မှား ခြင်းအားဖြင့် ၊ လူ

အပေါင်း တို့သည် အပြစ်စီရင် ခြင်းနှင့်
 တွေ့ကြုံရကြသည်နည်းတူ ၊ တစ် ယောက်သောသူ၏ ဖြောင့်မတ်
 ခြင်းအားဖြင့် ၊ လူ

အပေါင်း တို့သည် အသက် နှင့် ယှဉ်သော ဖြောင့်မတ် ရာသို့ ရောက်
 ခြင်းအခွင့်ကို ရကြ၏။¹⁹ အကြောင်းမူကား ၊ တစ် ယောက်သောသူ
 သည် နား

မထောင်သောအားဖြင့် ၊ လူ
 များတို့သည် အပြစ်

ရောက် သည်နည်းတူ ၊ တစ်ယောက်သောသူသည် နားထောင် သော
 အားဖြင့် ၊ လူ

များတို့သည် ဖြောင့်မတ် ရာသို့ ရောက် ရကြ၏။²⁰ ထိုမှတစ်ပါး ၊
 ပညတ် တရားသည် တစ်ဖန်ဝင် သဖြင့် ပြစ်မှား သောအပြစ်ပွားများ

၏။ သို့သော်လည်း အပြစ် ပွားများ သည် အရာမှာ ကျေးဇူး တော် သာ၍ ကြွယ်ဝ၏။ ²¹ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ အပြစ် တရားသည်သေ ခြင်း အားဖြင့် အစိုးရ သည်နည်းတူ ၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ်

ပြုစုတော်မူ၍ ကျေးဇူး တရားသည် ထာဝရ

အသက် နှင့် ယှဉ်သော ဖြောင့်မတ် ရာသို့ သွင်းခြင်းအားဖြင့် အစိုးရ လေအံ့သတည်း။

6

¹ ထိုသို့ မှန်လျှင်၊ အဘယ်သို့ ပြော ရမည်နည်း။ ကျေးဇူး တော် ပွားများ စေခြင်းငှာ အပြစ် တရားကို ကျင့် ၍ နေရမည်လော။ ² ထိုသို့ မ နေ ရ။ အပြစ် တရားမှ စုတေ့

သောသူ တို့ သည် ထိုတရား

၌

အဘယ်သို့ ရှင် ရဦး မည်နည်း။ ³ ယေရှု ခရစ် ၌

ဗတုတိဇံ ကိုခံသောသူရှိသမျှ တို့သည် အသေခံ

တော်မူခြင်း၌

ဗတုတိဇံ ကိုခံကြသည်ဟု သင်တို့ မ သိသလော။ ⁴ ထိုကြောင့် ၊

အသေခံ

တော်မူခြင်း၌

ဗတုတိဇံ ကို ခံသောအားဖြင့် ၊ ထိုသခင် နှင့်အတူသဂြိုဟ် ခြင်း

ကို ခံကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော် သည် ခမည်းတော် ၏

ဘုန်း တန်ခိုးအားဖြင့် သေခြင်းမှ ထမြောက် တော်မူသည်နည်းတူ ၊

ငါ တို့သည်လည်း

အသစ် သောအသက် ၌

ကျင်လည် ရကြသတည်း။ ⁵ တနည်းကား ၊ အသေခံ

တော်မူခြင်း၏

ပုံ သဏ္ဍာန်ကိုဆောင် ၍၊ ထိုသခင်နှင့်အတူငါတို့သည် စိုက်ပျိုး

လျက်ရှိသည် မှန်လျှင် ၊ ထမြောက် တော်မူခြင်း၏

ပုံသဏ္ဍာန်ကိုဆောင်၍ စိုက်ပျိုး လျက်ရှိကြလိမ့်မည်။ ⁶ ထိုမှတပါး၊

ငါ တို့၏လူ ဟောင်း သည် ထို

သခင်နှင့် အတူလက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ အသေ သတ် ခြင်း ကို ခံပြီ ဟု ငါတို့သိ ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ တို့သည် နောက်မှအပြစ် တရား၏အစေ ကို မ

ခံစေခြင်းငှာ၊ အပြစ် တရား၏ ကိုယ် ကို ဖျက်ဆီး မည်အကြောင်း တည်း။⁷ သေ သောသူ သည်အပြစ် တရား၏ လက်မှ

လွတ် လျက်ရှိ၏။⁸ ခရစ်တော် သည် သေ

ခြင်းမှ ထမြောက်သောအခါ ၊ သေခြင်းနှင့် အစဉ်ကင်းလွတ်တော် မူ၏။⁹ သေ ခြင်းတရားသည် နောက်တဖန်ကိုယ်တော် ကို မ

အုပ်စိုး ရသည်ကို ထောက်သော်၊ ငါတို့သည် ခရစ်တော် နှင့်အတူ သေ လျှင်၊ ထိုသခင် နှင့် အတူ ရှင် လိမ့်မည် ဟု သဘော ရှိ ကြ၏။

¹⁰ ခရစ်တော်သည် အသေခံ

တော်မူရာမှာ၊ အပြစ် တရားကြောင့်

တကြိမ် သာခံ တော်မူ၏။ အသက်

ရှင်တော်မူရာမှာ၊ ဘုရားသခင် အဘို့ ရှင် တော်မူ၏။¹¹ ထိုနည်းတူ သင် တို့သည် အပြစ် တရားနှင့် ဆိုင်သောအရာ၌ကား၊ အသေ

ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ ဘုရားသခင် နှင့်ဆိုင်သောအရာ၌ကား၊ ငါတို့ သခင် ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် အသက် ရှင်သည်ဟူ၍၎င်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် ထင်မှတ် ကြလော့။¹² ထိုကြောင့် ၊ သင် တို့၏သေ တတ်သော ကိုယ်ခ

နုခါ ၏တပ်မက် ခြင်းအလိုသို့ လိုက် ရသည်တိုင်အောင်၊ အပြစ် တရား သည် ထိုကိုယ်ခနုခါ ၌

အစိုး မ ရစေနှင့်။¹³ သင် တို့၏ကိုယ်အင်္ဂါ များကို ဒုစရိုက် လက်နက် ဖြစ်စေ၍၊ အပြစ် တရားအား မ

ဆက် ကြနှင့်။ သေ

ခြင်းမှ

ထမြောက်၍ အသက် ရှင်သောသူကဲ့သို့ ၊ ဘုရားသခင် အား ကိုယ် ကိုကိုယ် ဆက် ကြလော့။¹⁴ ကိုယ်အင်္ဂါ များကိုလည်း

သူစရိုက် လက်နက် ဖြစ်စေ၍၊ ဘုရားသခင် အားဆက်ကြလော့။ သင်တို့သည် ပညတ် တရားလက် ၌မ ရှိ ၊ ကျေးဇူး တရားလက် ၌ရှိ

သောကြောင့်

အပြစ် တရားသည် သင် တို့ကို မ

အုပ်စိုး ရ။¹⁵ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့ နည်း၊ ငါတို့သည် ပညတ် တရားလက် ၌မရှိ ကျေးဇူး တရားလက် ၌ရှိသောကြောင့် ၊ ဒုစရိုက် ကို

ပြုရမည် လော။ ထိုသို့မ

ပြု ရ။¹⁶ အကြင်သူ၏အထံ၌ အစေခံ

ကျွန်ဖြစ်ခြင်းငှာ သင်တို့ဝင် ၍ အစေခံ၏။ ထိုသူသည်သေ ခြင်းနှင့်

ယှဉ်သော အပြစ် တရားဖြစ်စေ၊ ဖြောင့်မတ် ရာသို့ ရောက်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော နားထောင် ခြင်းတရားဖြစ်စေ၊ သင်တို့၏သခင်ဖြစ်သည်ကို

သိ ကြသလော။¹⁷ သင်တို့သည် အပြစ် တရား၏ ကျွန် ဖြစ် ဘူး သော်လည်း ၊ ယခုတွင်ခံ ခဲ့ပြီးသော သြဝါဒ နည်း ဥပဒေသစကားကို စေတနာစိတ် နှင့်

နားထောင် ကြသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော်ကြီးလှ ပေ၏။¹⁸ သင်တို့သည် အပြစ် တရား၏ လက်မှ လွတ် ကြပြီဖြစ်၍ ၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရား၏ ကျွန် ဖြစ်ကြ၏။¹⁹ ထိုသို့ ငါဆိုသော်၊ သင် တို့ဇာတိ ပကတိအတိုင်း ဉာဏ်နည်း သောကြောင့် ၊ လောကီ

ဝေါဟာရအားဖြင့်ဆို သတည်း။ သင်တို့သည် မိမိ တို့ ကိုယ်အင်္ဂါ များကို အဓမ္မ အလိုငှာ ညစ်ညူး ခြင်းတရား၊ အဓမ္မ တရား၌ သွင်း ၍

ကျွန် ခံစေဘူးသည်နည်းတူ ၊ ယခု

မှာ ကိုယ်အင်္ဂါ များကို သန့်ရှင်း ခြင်း အလိုငှာ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရား၌သွင်း ၍ကျွန် ခံစေကြလော့။²⁰ သင်တို့သည် အပြစ် တရား၏ ကျွန် ဖြစ် စဉ် ကာလ

၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရား၏လက်မှ လွတ် ကြ၏။²¹ ယခု

သင်တို့ရှက်ကြောက် သော ထိုအကျင့် တို့ကို ကျင့်စဉ်အခါ၊ အဘယ် အကျိုး ကိုရ ကြသနည်း။ ထိုသို့သောအကျင့်သည် သေ

ခြင်း၌ လမ်းဆုံး သတည်း။²² ယခု မူကား ၊ သင်တို့သည် အပြစ် တရား၏ လက်မှ လွတ် ၍၊ ဘုရားသခင် ၏ ကျွန် ဖြစ်ကြသည်နှင့် အညီ၊ သန့်ရှင်း ခြင်းအကျိုး ကိုရ ကြ၏။ အဆုံး ၌ လည်း

ထာဝရ အသက် ကို ရကြလိမ့်မည်။²³ အပြစ် တရား၏ အခ ကား သေ ခြင်းပေတည်း။ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော ဆု ကျေးဇူးတော်ကား ၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ထာဝရ အသက် ပေတည်း။

7

¹ ပညတ် တရားကို သိ

သောညီအစ်ကို တို့၊ ပညတ်

တရားသည် လူ

ကို အသက် ထက်ဆုံးမျှသာ ပိုင် သည်ကို မ သိကြသလော။² ဥပမာ ကား ၊ လင် ရှိသောမိန်းမ သည် လင် မ သေမှီတိုင်အောင် ၊ ပညတ် တရားအားဖြင့်လင်၌ချည်နှောင် လျက်ရှိ၏။ လင် သေ လျှင် မူကား

လင် ဝတ် နှင့် လွတ် ၏။³ ထို့ကြောင့် ၊ မိမိလင် မသေမှီအခြား သော သူ

၏ မယားဖြစ် လျှင် ၊ မျောက်မထား သောမိန်းမဟု ခေါ် ထိုက် ၏။ လင် သေ လျှင် မူကား ၊ ထို

တရား နှင့် လွတ် သည်ဖြစ် ၍၊ အခြား သောသူ၏ မယား

ဖြစ် သော်လည်း၊ မျောက်မထား သောမိန်းမဟု ခေါ်စရာအကြောင်း မ ရှိ⁴ ထိုနည်းတူ၊ ငါ ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့သည် အခြား သောသူ တည်းဟူသော၊ သေ

ခြင်းမှ

ထမြောက်

တော်မူသောသူ ၏မယားဖြစ် ၍၊ ဘုရားသခင် ၏ အလိုတော်နှင့် အညီတိုးပွား မည်အကြောင်း ၊ ခရစ်တော် ၏ ကိုယ်ခန့်ခါ အားဖြင့် သေ ၍ ပညတ် တရားနှင့်ကွာကြ၏။⁵ ငါတို့သည် ဇာတိ

ပကတိ၌

ကျင်လည် သောအခါ ၊ အပြစ် နှင့် စပ်ဆိုင် သောစိတ် တို့သည် ပညတ် တရား အားဖြင့် ပေါက်၍ သေ

ခြင်း တရား၏အလို နှင့် အညီ တိုးပွား မည်အကြောင်း ၊ ငါ တို့၏ကိုယ်အင်္ဂါ များ၌

ပြုပြင် ကြ၏။⁶ ယခု မူကား ၊ ကျမ်းစာ၌ပါသော တရား ဟောင်း ကို မ

မှီဘဲ၊ ဝိညာဉ် တော်တရားသစ် ကို မှီ ၍ အမှု ဆောင်ရွက်ခြင်းအလိုငှာ ၊ ငါတို့သည် အသေ

သဖြင့်

အုပ်ချုပ် သောပညတ် တရား၏လက်မှ

လွတ် ခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ။⁷ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့ ပြော ရမည် နည်း။ ပညတ်

တရား၌

အပြစ် ရှိသလော။ အပြစ်မ ရှိ နိုင်ရာ။ သို့ရာတွင် ပညတ် တရား အားဖြင့် သာ

အပြစ် သဘောကို ငါသိ ရ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား ၊ လောဘ စိတ်မ ရှိစေနှင့်ဟု ပညတ် တရားမ ဆို လျှင် ၊ လောဘ

သဘောကိုငါမ သိ ⁸ အပြစ် တရားသည် ပညတ် တရားအားဖြင့် အခွင့် ရ ၍၊ ငါ ၌

အမျိုးမျိုး သော လောဘ

တို့ကို ဖြစ် စေ၏။ ပညတ် တရားမ ရှိလျှင် ၊ အပြစ် တရားသေ ၏။

⁹ အထက် ကပညတ် တရားမ ရှိသဖြင့် ၊ ငါ သည် အသက် ရှင်၏။ ပညတ် တရားပေါ် သောအခါအပြစ်

တရားသည် ရှင်ပြန် ၏။ ငါ လည်း

သေ ၏။ ¹⁰ အသက် ရှင်ခြင်းနှင့်ဆိုင်သော ပညတ် တရား သည် သေ

ခြင်းနှင့် ဆိုင်သည်ကို ငါ တွေ့ ၏။ ¹¹ အပြစ် တရားသည်ပညတ် တရားအားဖြင့် အခွင့် ရ လျှင်၊ ငါ့ ကို လှည့်ဖြား ၍

ထိုတရား အားဖြင့် ငါ့ကို သတ် လေ၏။ ¹² ထိုကြောင့် ၊ တရား

တော်သည်သန်ရှင်း ခြင်းရှိ၏။ ပညတ် တရားလည်း

သန်ရှင်း ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်း၊ ကောင်းမြတ် ခြင်း ရှိ၏။

¹³ သို့ဖြစ်လျှင် ကောင်းမြတ် သော အရာ သည် ငါ ၌သေ ခြင်း အကြောင်း ဖြစ် သလော။ မ

ဖြစ် နိုင်ရာ။ အပြစ် တရားသည် မိမိသဘောကို ထင်ရှား စေခြင်းငှာ ကောင်းမြတ် သောအရာအားဖြင့် ငါ ၌သေ ခြင်းကို ပြု ၍ သေ

ခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။ ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့် အပြစ် တရားသည် ပညတ် တော်အားဖြင့် အလွန် အပြစ်

နှင့် ပြည့်စုံ ခြင်း ရှိ သတည်း။ ¹⁴ ထိုမှတပါး၊ ပညတ် တရားသည် ဝိညာဉ် ပကတိနှင့် စပ်ဆိုင် သည်ကို ငါတို့သိ ကြ၏။ ငါ မူကား

ဇာတိ ပကတိရှိ ၏။ အပြစ် တရားလက် ၌ ကျေးကျွန်ဖြစ်၏။

¹⁵ အကြောင်းမူကား ၊ ငါသည်ကိုယ်ကျင့် သော အကျင့်ကို မ

နှစ်သက် ။ ကျင့်ချင် သော အကျင့် ကိုမ ကျင့် ၊ ရွံ့ရှာ သော အကျင့် ကို ကျင့် ၏။ ¹⁶ ထိုသို့ ငါသည် မ

ကျင့်ချင် သောအကျင့် ကို ကျင့် လျှင် ၊ ပညတ် တရားဖြောင့် သည် ဟု ငါဝန်ခံ ၏။ ¹⁷ သို့ဖြစ်လျှင် ၊ ထို

မကောင်းသောအကျင့်ကို ငါ့ ကိုယ်တိုင်ကျင့် သည်မ ဟုတ်။ ငါ့ အထဲ ဌ်နေ သော အပြစ် တရားသည် ကျင့်၏။¹⁸ ငါ့ အထဲ မှာ ငါ့ ဇာတိ ပကတိဌ်

ကောင်း သော အရာတစ်စုံတစ်ခုမျှ မ

တည် သည်ကို ငါသိ ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ သည်ကျင့်ချင်သော စိတ် ရှိ သော်လည်း ၊ ကောင်း စွာကျင့် တတ်သောအခွင့်ကိုရှာ၍ မ တွေ့ နိုင်။¹⁹ ငါသည် ကျင့် ချင် သော အကျင့်ကောင်း ကို မ

ကျင့်။ မ

ကျင့်ချင် သော အကျင့်ဆိုး ကိုကျင့် ၏။²⁰ ထိုသို့ ငါ သည်မ ကျင့် ချင် သောအကျင့်ကို ကျင့် လျှင် ၊ ငါ ကိုယ်တိုင်ကျင့် သည်မ ဟုတ်။ ငါ့ အထဲ ဌ်နေ သော အပြစ် တရားသည်ကျင့်၏။²¹ ထိုသို့ ကောင်း သော အကျင့်ကိုငါ ကျင့် ချင်သောအခါ၊ မကောင်း သောအကျင့်ကို ကျင့် စေတတ်သော တရား

ကို ငါတွေ့ ၏။²² ငါသည် အတွင်း လူ့ အားဖြင့် ဘုရားသခင် ၏ ပညတ် တရားတော်တို့ နှစ်သက်၏²³ သို့သော်လည်း ငါ့ ကိုယ်အင်္ဂါ များဌ်

ရှိသော တရား

တစ်ပါးသည် စိတ် ဝိညာဉ်တရား ကို ပြိုင်ဆိုင်

တိုက်လှန်သဖြင့် ၊ ငါ့ ကိုယ်အင်္ဂါ များဌ်

ရှိ သော အပြစ်

တရား လက် သို့ ငါ့ ကိုဘမ်း သွားအပ်နှံသည်ကို ငါမြင် ၏။²⁴ ငါ သည်ငြိုငြင် သောသူ ဖြစ် ပါသည်တကား၊ ဤ

အသေ ကောင် မှ

ငါ့ ကို အဘယ်သူ ကယ်လွတ် မည်နည်း။²⁵ ငါ တို့သခင်

ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ကယ်လွတ် တော် မှု သော ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော် ကြီး လှ ပေ၏။ ထိုသို့ စိတ် ဝိညာဉ် အားဖြင့် ဘုရားသခင် ၏ တရား

တော် အလိုသို့၎င်း၊ ဇာတိ

ပကတိအားဖြင့် အပြစ် တရား

အလိုသို့၎င်း၊ ငါ လိုက် တတ်၏။

8

1 ဘုရားသခင် ကယ်လွတ် တော် မှု သောကြောင့် ယေရှု ခရစ် ဌ်

တည်၍၊ ဇာတိပကတိအတိုင်းမကျင့်၊ ဝိညာဉ် ပကတိအတိုင်း ကျင့်
သောသူတို့သည် အပြစ်စီရင် ခြင်းနှင့် လွတ်ကြ၏။ ² ယေရှု ခရစ်
၌ တည်၍ အသက် ရှင်စေသော ဝိညာဉ် တော်၏တရား သည် အပြစ်
တရား ၏ လက်မှ ၎င်း၊ သေ

ခြင်းတရား၏လက်မှ၎င်း၊ ငါ့ ကိုကယ်လွတ် ပြီ။ ³ ဇာတိ ပကတိ
ကြောင့်

ပညတ် တရားသည် အားနည်း ၍

မ တတ်နိုင်သောအမှုကို ဘုရားသခင် ပြု တော်မူခြင်းငှာ၊ အပြစ် နှင့်
ပြည့်စုံသော ဇာတိ

ပကတိ၏ သဏ္ဍာန် ကို ဆောင် သော မိမိ

သား တော်ကို စေလွှတ်

တော်မူ၍၊ အပြစ် ဖြေဘို့ရာ ဇာတိ ပကတိ၌

အပြစ် ကို ဒဏ် ပေးတော်မူ၏။ ⁴ အကြောင်းမူကား ၊ ဇာတိ

ပကတိအတိုင်း မ ကျင့် ၊ ဝိညာဉ် ပကတိအတိုင်း

ကျင့်သောငါ တို့သည်၊ တရား၌ ပါသောပညတ် တို့ကို စောင့်ရှောက်
မည်အကြောင်းတည်း။ ⁵ ဇာတိ ပကတိရှိ သောသူ တို့သည် ဇာတိ

ပကတိ နှင့် စပ်ဆိုင်သော အရာ

တို့ကိုစွဲလမ်း သော စိတ်သဘော ရှိကြ၏။ ဝိညာဉ် ပကတိရှိသောသူ
တို့မူကား ၊ ဝိညာဉ်

ပကတိနှင့်စပ်ဆိုင်သော အရာ တို့ကို စွဲလမ်းသော စိတ်သဘောရှိ
ကြ၏။ ⁶ ဇာတိ ပကတိစိတ် သဘောသည် သေ

ခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။ ဝိညာဉ် ပကတိစိတ် သဘောသည် အသက်
ရှင်ခြင်းအကြောင်းနှင့်

ငြိမ်သက် ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်၏။ ⁷ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား
၊ ဇာတိ

ပကတိ စိတ် သဘောသည် ဘုရားသခင် နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်၏။
ဘုရားသခင် ၏ တရား

တော်အလို သို့

မ လိုက် တတ်။ ထိုမျှမကမ လိုက်နိုင် ⁸ ထိုကြောင့်

ဇာတိ ပကတိ၌

ကျင်လည် သော သူ

တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ စိတ် တော် နှင့် မ တွေ့ နိုင် ကြ။

9 သို့သော်လည်း ဘုရားသခင် ဝိညာဉ် တော်သည် သင် တို့အထဲ ဌ်ကျိန်းဝပ် တော်မူလျှင် ၊ သင်တို့သည် ဇာတိ

ပကတိဘက် ဌ်ရှိ ကြသည်မ ဟုတ်။ ဝိညာဉ် ပကတိဘက် ဌ် ရှိ ကြ၏။ ခရစ်တော် ၏ဝိညာဉ် ကိုမ ရ သော သူ

မည်သည်ကား ခရစ်တော် နှင့် မ ဆိုင်။ 10 ခရစ်တော် သည် သင် တို့ အထဲ ဌ်ရှိတော်မူလျှင် ၊ ကိုယ် ကာယသည် အပြစ် ကြောင့် အသေ ဖြစ် သော်လည်း ဝိညာဉ် မူကား

ဖြောင့်မတ် ခြင်းကြောင့်

အသက် ရှင်လျက်ရှိ၏။ 11 ထိုမျှမက ၊ ယေရှု ကိုသေ ခြင်းမှ

ထမြောက် စေတော်မူသော ဘုရား

၏ဝိညာဉ် တော်သည် သင် တို့ အထဲ

ဌ်ကျိန်းဝပ် တော်မူလျှင် ၊ ခရစ်တော် ကို သေ

ခြင်းမှ

ထမြောက် စေတော်မူသော ဘုရား

သည် သင် တို့အထဲ ဌ်ကျိန်းဝပ် သောမိမိ ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ၊ သေ

တတ်သော သင် တို့၏ ကိုယ် ကာယကိုပင်

ရှင် စေတော်မူမည်။ 12 သို့ဖြစ်၍ ညီအစ်ကို တို့၊ ငါတို့သည်ဇာတိ

ပကတိအတိုင်း ကျင့် ရမည်အကြောင်း၊ ဇာတိ

ပကတိ၏ ကျွန်

ဖြစ် ကြသည်မ ဟုတ်။ 13 သင် တို့သည် ဇာတိ

ပကတိအတိုင်း အသက်ရှင်လျှင်

သေ ရကြမည်။ ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့်ကိုယ် ကာယ ၏အကျင့် တို့ ကို သေ

စေလျှင်

အသက် ရှင်ကြလိမ့်မည်။ 14 ဘုရားသခင် ၏ဝိညာဉ် တော် ဆုံးမ

ပဲ့ပြင်တော် မူသမျှ သော သူ တို့သည် ဘုရားသခင် ၏သား ဖြစ် ကြ၏။ 15 အကြောင်းမူကား ၊ သင်တို့သည် တစ်ဖန် ကြောက်ရွံ့ တတ်

သော ကျွန် ၏သဘော ကို ရ

ကြသည်မ ဟုတ်။ အဗုဗ

အဘ ဟုခေါ် ရသောအခွင့်နှင့် သား

ဖြစ်ခြင်း၏ သဘော

ကိုရ ကြပြီ။¹⁶ ငါတို့သည် ဘုရားသခင် ၏သား ဖြစ် ကြသည် ဟု ဝိညာဉ် တော်သည် ငါ တို့၏ဝိညာဉ် နှင့်အတူသက်သေခံ တော် မူ၏။¹⁷ သား မှန်လျှင် အမွေခံ ၊ ဘုရားသခင် ၏ အမွေခံ ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော် နှင့်အတူဘုန်း ဝင်စားမည် အကြောင်း၊ ထိုသခင်နှင့်အတူ ဆင်းရဲ ဒုက္ခကိုခံရလျှင် ၊ ထိုသခင်နှင့်ဆက်ဆံသောအမွေခံ လည်း ဖြစ် ကြ၏။¹⁸ ငါ တို့အား ပေါ်ထွန်း လတံ့ သော ဘုန်း ကိုထောက် သော်၊ ယခု

မျက်မှောက်ကာလ ၌

ခံရသော ဆင်းရဲ ဒုက္ခကို ပမာဏမ

ပြု ထိုက်ဟု ငါသဘော ရှိ၏။¹⁹ ဤ လောက သည် ဘုရားသခင် သား တို့၏ ပေါ်ထွန်း ခြင်းအရာကို အလွန် တောင့်တမြော်လင့်လျက် နေ၏။²⁰ ဤ လောက သည် အနိစ္စ

နိုင်ငံသို့အလိုလို

လိုက် သည်မ ဟုတ်။²¹ ဘုရားသခင် သား ထူးမြတ် သော လွတ် ခြင်းချမ်းသာတည်းဟူသောဖောက်ပြန် ပျက်စီးခြင်းအနှောင်အဖွဲ့ မှ ကယ်လွတ် ခြင်းချမ်းသာကို ဝင်စားမည်ဟု မြော်လင့် ရသော အခွင့် ကိုပေး၍အနိစ္စနိုင်ငံသို့ လိုက်စေ တော်မူသောသူ၏ အလိုတော်ကြောင့် သာ လိုက်ရ၏။²² ဤ လောက တစ်နိုင်ငံလုံးသည် ယခု

တိုင်အောင် တစ် ညီတစ်ညွတ်တည်းညည်းတွား၍

ဆင်းရဲ ခြင်းဝေဒနာကို ခံရသည်ဟုငါတို့သိ ကြ၏။²³ ထိုမျှမက ဝိညာဉ် တော်၏ ကျေးဇူးတော်အစအဦးကို ခံ

ပြီးသော ငါ တို့သည်လည်း ၊ သား

အရာ၌ ချီးမြှောက် ခြင်း အကြောင်း တည်း ဟူသော ကိုယ် ခ နှု ခါ ရွေးနှုတ် ခြင်းချမ်းသာကိုမြော်လင့် ၍၊ စိတ် နှလုံးအထဲ ၌ညည်းတွား လျက်နေကြ၏။²⁴ ငါတို့သည် မြော်လင့် ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင် တော် မူခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ မြော်လင့် သောအရာကို တွေ့မြင် လျှင်

မြော်လင့် စရာ အကြောင်း မ ရှိ ။ တွေ့မြင် သော အရာ ကို အဘယ်ကြောင့် မြော်လင့် ရမည်နည်း။²⁵ ငါတို့သည် မ

တွေ့ မမြင်သောအရာ ကို မြော်လင့် လျှင် မူကား ၊ ထိုအရာကို သည်းခံ သောစိတ်နှင့်

ငံ့လင့် ၍ နေကြ၏။²⁶ ထိုမှတပါး ၊ ငါ တို့မ တတ်နိုင်သောအရာမှာ ဝိညာဉ် တော်သည် မစ

တော်မူ၏။ ငါတို့သည်ဆုတောင်း

သင့် သည်အတိုင်း

အဘယ် ဆုကို တောင်းရမည်ဟုမ သိ ကြ။ သို့ရာတွင် ငါတို့ ဆုတောင်းခြင်းအမှုကို နှုတ် မမြှောက်နိုင်သော ညည်းတွား ခြင်းအားဖြင့် ဝိညာဉ် တော်သည် စောင့်မ တော်မူ၏။ ²⁷ စိတ် နှလုံးကို စစ် တော်မူ သောသူ သည်လည်း

ဝိညာဉ် တော်၏ စိတ် သဘောကိုသိ တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား ဝိညာဉ် တော်သည် သန့်ရှင်း သူ တို့၏ ဆုတောင်း ခြင်း အမှု ကို ဘုရားသခင် ၏အလို တော် နှင့် အညီ စောင့်မ တော် မူ၏။ ²⁸ ဘုရားသခင် ကို ချစ် သောသူ တည်းဟူသောကြံစည် တော်မူ ခြင်းအတိုင်း

ခေါ် တော် မူသောသူ တို့၏ အကျိုး ကို ခပ်သိမ်း သော အရာ တို့သည် တစ်ညီတစ်ညွတ် တည်း ပြုစုကြသည်ကို ငါတို့သိ ကြ၏။

²⁹ ဘုရားသခင် ၏သား တော်သည် အများ သော ညီ တို့တွင်

သားဦး ဖြစ် တော်မူမည်အကြောင်း ၊ ဘုရားသခင်သည် ရှေ့မဆွ က သိတော်မူသော သူ

တို့ကို သားတော်၏ပုံ သဏ္ဍာန်နှင့် တညီတည်း ဖြစ် စေ ခြင်း ငှာ ရှေ့မဆွက ခွဲခန့် မှတ်သားတော်မူ၏။ ³⁰ ထိုသို့

ခွဲခန့် မှတ်သားနှင့်သောသူ တို့ကို ခေါ် တော်မူ၏။ ခေါ် တော်မူသော သူ

တို့ကိုလည်း

ဖြောင့်မတ် ရာ၌ တည်စေတော်မူ၏။ ထိုသို့

တည် စေတော်မူသောသူ တို့ကိုလည်း

ချီးမြှောက် တော်မူ၏။ ³¹ သို့ဖြစ်၍ ဤ အရာများတို့၌

အဘယ်သို့ ပြော စရာရှိသနည်း။ ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့ဘက် ၌ရှိ တော်မူလျှင် ၊ အဘယ်သူ သည် ငါ တို့တစ်ဘက်၌ နေနိုင်မည်နည်း။

³² မိမိ သား တော်ရင်း ကို မ

နှမြော ဘဲ၊ ငါ တို့ရှိသမျှ

အဘို့ အလိုငှာ စွန့် တော်မူသောသူ သည်၊ သား

တော်နှင့်တကွ ခပ်သိမ်း သော အရာတို့ကို ငါ တို့အားမ ပေး ဘဲ အဘယ်သို့ နေတော်မူမည်နည်း။ ³³ ဘုရားသခင် ရွေးကောက် တော်

မူသော သူတို့ကို အဘယ်သူ သည် အပြစ်တင် မည်နည်း။ ဖြောင့်မတ် ရာ ဌ်တည်စေသောသူ ကား ဘုရားသခင် ပေတည်း။³⁴ အပြစ် စီရင် သောသူ ကား အဘယ်သူ နည်း။ အသေခံ

၍ခံသည်သာမက ၊ သေခြင်းမှထမြောက် ၍ ဘုရားသခင် ၏ လ ကျာ တော်ဘက်၌ နေ လျက်၊ ငါ တို့ အဘို့

ဆုတောင်း သော သူ ကား ခရစ်တော် ပေ တည်း။³⁵ ခရစ်တော် ၏ချစ် ခြင်းမေတ္တာနှင့် ငါ တို့ကို အဘယ်သူ ကွာ စေမည်နည်း။

³⁶ အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော် အတွက်

အကျွန်ုပ်တို့သည် အစဉ်မပြတ် အသေ သတ်ခြင်းကို ခံရကြပါ၏။ သတ် ဘို့ရာထားသော သို့

ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့ကို သူတစ်ပါး မှတ် တတ်ကြပါ၏ဟု ကျမ်းစာလာ သည်နှင့်အညီ ၊ ဆင်းရဲ ငြိုငြင်ခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်ခြင်း၊ မွတ်သိပ် ခြင်း၊ အဝတ် အချည်းစည်းရှိခြင်း၊ ဘေး

နှင့်တွေ့ကြုံခြင်း၊ ကွပ်မျက် ခြင်းခံရသော်လည်း၊ ထိုအမှုတို့တွင် အ ဘယ်အမှုသည် ခရစ်တော်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်နှင့် ငါတို့ကို ကွာစေ မည်နည်း။³⁷ မကွာစေသည်သာမက၊ ငါ တို့ကို ချစ် တော်မူသောသူ

၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်၊ ငါတို့သည် ထို

အမှု ခပ်သိမ်း တို့ကို ခံစဉ်တွင်ပင် အထူးသဖြင့်အောင်မြင် ကြ၏။³⁸ အကြောင်းမူကား ၊ သေ

ခြင်းဖြစ်စေ ၊ အသက် ရှင်ခြင်းဖြစ်စေ ၊ ကောင်းကင်တမန် ဖြစ်စေ ၊ အထွဋ်အမြတ် ဖြစ်စေ ၊ အာဏာ

တန်ခိုးဖြစ်စေ ၊ မျက်မှောက် အရာဖြစ်စေ ၊ နောင်လာ လတုံသော အရာဖြစ်စေ ၊³⁹ 39အမြင့် ဖြစ်စေ၊ အနိမ့် ဖြစ်စေ၊ ဤအရာမှစ၍အ ဘယ် နိမ္မိတ အရာမျှသည်၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ်

အားဖြင့် ခံရသောဘုရားသခင် ၏ မေတ္တာ
တော်နှင့်
ငါ တို့ကို မ
ကွာစေနိုင် ဟု ငါသည်သဘောကျလျက်ရှိ၏။

9

¹ ငါ့ ကိုယ်ကိုယ်သိ သော စိတ်သည် သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော် နှင့်တကွ ငါ့ ဘက်၌ သက်သေခံ လျက်၊ ငါသည်မှသာ မ ပါ၊ ခရစ်တော် ရှေ့၌

မှန်ကန် စွာ ပြော သည်ကား၊ ² ငါ သည် အလွန် ဝမ်းနည်း ခြင်းရှိ
၏။ စိတ် နှလုံး ထဲ၌

မခြားမလပ် ပူပန် ခြင်းဝေဒနာရှိ၏။ ³ အကြောင်းမူကား ၊ ဇာတိ
အားဖြင့် ငါ့ အမျိုးသား ချင်းဖြစ်သော ငါ့ ညီအစ်ကို တို့အတွက် ၊
ငါ သည်ကိုယ်တိုင် ခရစ်တော် နှင့် ခွာ ၍ ကျိန် ခြင်းကိုခံချင်လောက်
အောင် စိတ် ရှိ၏။ ⁴ ထိုသူ တို့သည် ဣသရေလ

လူဖြစ် ၍၊ သား
အရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းနှင့်၎င်း ၊ ဘုန်း အာနုဘော်တော်နှင့်၎င်း ၊
ပဋိညာဉ် တရားတို့နှင့်၎င်း ၊ ပညတ် တရားထားခြင်းနှင့် ၎င်း ၊ ဝတ်ပြု
ခြင်းနှင့်၎င်း ၊ ဂတိ တော်တို့နှင့်၎င်း၊ ဆိုင်ကြ၏။ ⁵ ဘိုးဘေး များတို့နှင့်

ဆက်နွယ်သောသူလည်း ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော် သည်လည်း ၊ ဇာတိ
အမျိုးအားဖြင့် ထိုသူ တို့၏ အမျိုးဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုခရစ်တော်
သည်လည်း ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကို အစိုးရ

တော်မူ၍ ထာဝရ
မင်္ဂလာ ရှိ တော်မူသော ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ အာမင် ⁶ ထိုသို့
ဆိုသော်ဘုရားသခင် ၏ ဂတိ

တော်မ တည် ဟု ငါမဆိုလို။ အကြောင်းမူကား ၊ ဣသရေလ
နှင့်
ဆက်နွယ်သော သူ

အပေါင်း တို့သည် ဣသရေလ
လူမှန်မ ဟုတ်။ ⁷ ထိုနည်းတူအာဗြဟံ ၏ အမျိုးအနွယ် ဖြစ် သော
သူအပေါင်း တို့သည် အာဗြဟံ၏သား မှန်မ ဟုတ်။ ဣဇာက်
၌ သာ သင် ၏အမျိုး

တည်လိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ် တော်ရှိ၏။ ⁸ ထိုကြောင့်၊ ဇာတိ
အမျိုးသားတို့သည် ဘုရားသခင် ၏သား မှန်မ ဟုတ်။ ဂတိ
တော်နှင့်ဆိုင်သော သား

တို့သည် အမျိုးအနွယ်မှန်သည်ဟု မှတ် တော်မူ၏။ ⁹ ဂတိ တော်
အချက် ဟူမူကား ၊ ယခု
မှစ၍ကာလ

အချိန်စေ့သောအခါ ၊ ငါလာ ၍ စာရာ သည် သား
ကို ရ လိမ့်မည်ဟု လာသတည်း။ ¹⁰ ထိုမျှမက ၊ ရေဗကုကာ
သည် ငါ တို့ အဘ

ကူဇာန် နှင့် စုံဘက် ၍ ပဋိသန္ဓေစွဲယူ သောအခါ ၊ ¹¹ ဘုရားသခင် ရွေးကောက် တော်မူခြင်းနှင့် ယှဉ်သောအကြံ တော်သည် အကျင့် အားဖြင့် မ တည် ၊ ခေါ်တော်မူသော သူ

၏အလိုတော်အားဖြင့် တည်မည် အကြောင်း ၊ သားမ

ဘွား မှီ ၊ ထိုသားတို့သည် ကောင်း သောအကျင့်၊ မ

ကောင်းသောအကျင့်ကိုမကျင့် မှီ၊ ¹² သားအကြီး သည် သားအငယ် ၌ ကျွန် ခံရလိမ့်မည်ဟု ထိုမိန်းမ အားဗျာဒိတ် ပေးတော်မူ၏။ ¹³ ထိုသို့ နှင့်အညီ၊ ယာကုပ် ကိုငါချစ် ၏။ ဧသော

ကို မုန်း ၏ဟု ကျမ်းစာ လာသတည်း။ ¹⁴ သို့ဖြစ်၍ ၊ အဘယ်သို့ ပြော ရမည်နည်း။ ဘုရားသခင် သည် မတရား

သောအမှုကို ပြုတော်မူသလော။ ထိုသို့မ

ပြောရ ¹⁵ ဘုရားသခင်က၊ ငါသည်ကျေးဇူး ပြုလိုသောသူ ကို ကျေးဇူး ပြုမည်။ သနား

လိုသောသူ ကိုလည်း သနား

မည်ဟု မောရှေ ကို မိန့် တော်မူ၏။ ¹⁶ ထိုကြောင့် ၊ လိုချင် သောသူ သည် တတ်နိုင်သည် မ

ဟုတ်။ ပြေး သောသူ သည်လည်း တတ်နိုင်သည်မ ဟုတ်။ ကျေးဇူး ပြုတော်မူသော ဘုရားသခင် သာလျှင် တတ်နိုင်တော်မူ၏။ ¹⁷ ကျမ်းစာ

၌ ဖာရော

ဘုရင်ကိုဆိုသည်ကား၊ ငါ့ တန်ခိုး ကို သင် ၌

ငါပြု ခြင်းငှာ ၎င်း ၊ ငါ့ နာမ ကို မြေကြီး

တပြင်လုံး တွင်

ကျော်စော စေခြင်း ငှာ ၎င်း၊ သင့် ကို ချီးမြှောက် ခဲ့ပြီဟု ဆို သတည်း။ ¹⁸ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ကျေးဇူးပြုလို သောသူ ကို ကျေးဇူး ပြု

တော်မူ၏။ ခိုင်မာစေလို သောသူ ကိုလည်း

ခိုင်မာ စေ တော် မူ၏။ ¹⁹ သို့ဖြစ်လျှင် ၊ ဘုရားသခင် သည်

အဘယ်ကြောင့် အပြစ်တင် တော်မူသေး သနည်း။ အဘယ်သူ သည် အလို

တော်ကို ဆီးတား

ဘူးသနည်းဟု ဆို မည်လော။ ²⁰ ဘုရားသခင် ကို ငြင်းဆန် သော အချင်း လူ ၊ သင် သည်ကား အဘယ်သူ နည်း။ လုပ်အပ် သော အရာ

သည် လုပ် တတ်သောသူ အား၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ ကို ဤသို့

လုပ် သနည်းဟု ဆို ရမည်လော။²¹ အိုးထိန်း သမားသည် အိုးမြေ ကို ပိုင် သည် မ

ဟုတ်လော။ အိုး

မြေတပုံ တည်း နှင့် အိုး မြတ် ၊ အိုးယုတ် ကို လုပ် ပိုင်သည်မဟုတ် လော။²² ဘုရားသခင် သည် မိမိ

အမျက် တော်ကိုပြု ၍ ၊ တန်ခိုး တော်ကို ထင်ရှား စေခြင်းငှာအလို တော်ရှိလျက်၊ ပျက်စီး ခြင်းအဘို့

ပြင်ဆင် သော အမျက် ရာအိုး များတို့ကို အလွန် သည်းခံ ခြင်း ခန္တီနှင့်သည်းခံ တော်မူသည် မှန်လျှင် အဘယ်ပြောဘွယ်ရှိအံ့နည်း။

²³ ချီးမြှောက် ခြင်းအဘို့ ပြင်ဆင် တော်မူနှင့်သော ကရုဏာ

ခံရာ အိုး များတည်းဟူသော၊²⁴ ယုဒ အမျိုးသားတို့အထဲ မှသာ မ ဟုတ်၊ တစ်ပါး

အမျိုးသားတို့အထဲ မှ ပရောဖက်ဟောရှေ့ဆိုသည်အတိုင်း ခေါ် တော်မူသောငါတို့၌ ဘုန်း အာနုဘော်တော် ကြွယ်ဝ ခြင်းကို ထင်ရှား စေခြင်းငှာ ပြုတော်မူသည် မှန်လျှင်၊ အဘယ်ပြောဘွယ်ရှိအံ့နည်း။

²⁵ ဟောရှေ့ ၏ ကျမ်းစာ၌

လာ သည်ကား၊ ငါ ၏ လူ

မ ဟုတ်သော သူ

ကိုငါ ၏လူ ဟူ၍ငါခေါ်မည်။ မ

ချစ် သော သတို့သမီး

ကိုလည်း

အချစ် ဟူ၍ငါခေါ်မည်။²⁶ သင်တို့သည်ငါ ၏လူ မ ဟုတ် ဟုပြောဆို ရာ

အရပ် ၌

နေ သောသူ တို့သည်၊ အသက် ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏သား ဟု ခေါ်ဝေါ် ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု လာသတည်း။²⁷ ပရောဖက်

ဟောရှာယ သည်လည်း ၊ ဣသရေလ

အမျိုးကို ရည်မှတ် ၍ ကြွေးကြော် သည်ကား၊ ဣသရေလ

အမျိုးသား တို့သည် သမုဒ္ဒရာ

သဲလုံး နှင့်အမျှ များ သော်လည်း ၊ ကြွင်း သောသူ တို့သာလျှင် ကယ်တင် တော်မူခြင်းသို့ ရောက် ကြ လိမ့်မည်။²⁸ အမှု တော် ကို

တရားသဖြင့် ပြီးစီး စေခြင်းငှာဆုံးဖြတ်တော်မူမည်။ ထာဝရ

ဘုရားသည်မြေ ပေါ်မှာ ဆုံးဖြတ်တော်မူသော အမှုကို ပြုတော်မူ
လိမ့်မည်ဟု ဆိုသတည်း။²⁹ ထိုသို့ နှင့်အညီ၊ ဟေရှာယ သည် အထက်
က ဆိုပြန်သည်ကား၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ

ဘုရားသည်ငါ တို့၌ မျိုးစေ့ ကို ကြွင်း စေတော်မ မူလျှင် ၊ ငါတို့သည်
သောဒုံ မြို့ကဲ့သို့ ဖြစ် ၍

ဂေါမောရ မြို့နှင့်

တူ ကြပြီ။³⁰ ထို့ကြောင့် ၊ အဘယ်သို့ ပြော ရမည်နည်းဟူမူကား ၊
ဖြောင့်မတ် ခြင်းကို မှီအောင် မ

လိုက် သောတစ်ပါး

အမျိုးသားတို့သည် ဖြောင့်မတ် ခြင်းကို မှီ ကြ၏။ ထိုသို့ဆိုသော်၊
ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် မှီ သောဖြောင့်မတ် ခြင်းကို ဆိုလိုသတည်း။

³¹ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရား ကိုမှီအောင်လိုက် သော ဣသရေလ

လူတို့မူကား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား ကို မ

မှီ ကြ။³² အဘယ်ကြောင့် မမှီကြသနည်း။ ယုံကြည် ခြင်း အားဖြင့်
မ လိုက်၊ ပညတ်တရား၏ အကျင့် အားဖြင့် သာ လိုက်ကြ သတည်း။

³³ ကျမ်းစာ၌လာ သည်ကား ၊ ထိမိ

၍ လဲစရာ ကျောက် ၊ မှားယွင်း စရာကျောက် ကို ဇီအုန် တောင်ပေါ်
မှာ ငါချထား ၏။ ထိုကျောက် ကို အမှီပြု သောသူ

မည်သည်ကား၊ ရှက်ကြောက် ခြင်းမ ရှိ နိုင်ရာဟုလာသည်နှင့်အညီ၊
ထိုကျောက်ကို ဣသရေလလူတို့သည် ထိမိ၍ လဲကြ၏။

10

¹ ညီအစ်ကို တို့၊ ဣသရေလ

လူတို့သည် ကယ်တင် တော်မူခြင်းသို့ ရောက်စေခြင်းငှာ ၊ ငါ
၏စေတနာ

အလိုရှိ ၍

ဘုရားသခင် ကို ဆုတောင်း လေ့ရှိ၏။² ထိုသူတို့သည် မှန်သော
ပညာ မ ရှိ သော်လည်း ၊ ဘုရားသခင် ဘက်၌ စိတ် အားကြီးသည်ဟု

သူ
တို့အဘို့

ငါသက်သေခံ ၏။³ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင် ၏ ဖြောင့်မတ် ခြင်း
တရားကို မ

သိဘဲ၊ ကိုယ် ဖြောင့်မတ် ခြင်းကို တည် စေ ခြင်း ငှာ ရှာကြံ
 သောကြောင့် ၊ ဘုရားသခင် ၏ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားကို ဝန်မ ခံ
 ကြ ⁴ ယုံကြည် သောသူ အပေါင်း တို့သည် ဖြောင့်မတ် ရာသို့ ရောက်
 မည်အကြောင်း ၊ ပညတ် တရားသည် ခရစ်တော် အားဖြင့် စုံလင်
 ခြင်း ရှိ၏။ ⁵ မောရှေ က လည်း ၊ ထိုအကျင့်ကို ကျင့် သောသူ
 သည် ထိုအကျင့် အားဖြင့် အသက် ရှင်လိမ့်မည်ဟု ပညတ် ၊ တရား
 နှင့်စပ်ဆိုင်သော ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားကို ရည်မှတ်၍ ရေး ထား
 သတည်း။ ⁶ ယုံကြည် ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင် သော ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရား
 ဆို သည်ကား၊ ⁷ ကောင်းကင် သို့

အဘယ်သူ တက် လိမ့်မည်နည်း။ နက်နဲရာထဲသို့ အဘယ်သူဆင်း
 လိမ့်မည်နည်းဟု စိတ် ထဲမှာ

မ အောက်မေ့နှင့်ဟု ဆို၏။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ခရစ်တော်ကို ဆောင်ခဲ့
 ခြင်းငှာကောင်းကင်သို့ အဘယ်သူတက်လိမ့်မည်နည်း။ ခရစ်တော် ကို
 သေ

ခြင်းမှ

ထမြောက်စေခြင်းငှာနက်နဲ ရာထဲသို့

အဘယ်သူ ဆင်း လိမ့်မည်နည်းဟု ဆိုလိုသတည်း။ ⁸ တဖန်ဆို
 သည်ကား၊ တရား

တော်သည် သင် နှင့် နီး

၏။ သင် ၏ နှုတ် ဌ် ၎င်း ၊ သင် ၏နှလုံး ဌ် ၎င်း ရှိ သည်ဟု ဆို၏။
 ထိုသို့ဆိုသော်၊ ငါတို့ ဟော

သောယုံကြည် ခြင်းတရား ကို ဆိုလို သတည်း။ ⁹ အဘယ်သို့နည်း
 ဟူမူကား၊ သင် သည် သခင်

ယေရှု ကိုနှုတ် ဖြင့်

ဝန်ခံ ၍ ၊ ဘုရားသခင် သည် သူ

ကို သေ

ခြင်းမှ

ထမြောက် စေတော်မူပြီဟု စိတ် နှလုံးထဲ၌ ယုံကြည် လျှင် ၊
 ကယ်တင် ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ ¹⁰ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက် ခြင်း

ငှာ စိတ် နှလုံးဖြင့် ယုံကြည် ရ၏။ ¹¹ ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း
 ငှာနှုတ် ဖြင့် ဝန်ခံ ရ၏။ ကျမ်းစာ လာ သည်ကား ၊ ထိုကျောက် ကို

အမှီပြု

သော သူ

မည်သည်ကား ၊ ရှက်ကြောက် ခြင်းမ ရှိနိုင်ရာဟု လာသတည်း။

12 ယုဒ အမျိုး၊ ဟေလသ

အမျိုးကိုမ ရွေး၊ လူ အပေါင်း တို့ကို အစိုးရသော အရှင် တစ်ပါး တည်းရှိ၍၊ ကိုယ်တော် ကိုပဌနာ ပြုသော သူ

အပေါင်း တို့၌

ကျေးဇူးကြွယ်ဝ တော်မူ၏။ 13 အကြောင်းမူကား ၊ ထာဝရ

ဘုရားကို ပဌနာ

ပြုသော သူရှိသမျှ တို့သည် ကယ်တင် တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ရကြ လတံ့။ 14 သို့ရာတွင် ၊ မ

ယုံကြည် လျှင် အဘယ်သို့ ပဌနာ

ပြုနိုင်မည်နည်း။ သိတင်းမ ကြား လျှင် အဘယ်သို့ ယုံကြည် နိုင်မည် နည်း။ ဟောပြော သောသူမ ရှိလျှင် အဘယ်သို့ ကြား နိုင်မည်နည်း။

15 လူကို မ

စေလွှတ် လျှင်

အဘယ်သို့ ဟောပြော နိုင် မည်နည်း။ ထိုသို့နှင့်အညီကျမ်းစာလာ သည်ကား၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၏ဝမ်းမြောက်စရာ သိတင်း၊ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာ၏ ဝမ်းမြောက် စရာသိတင်းကို ကြားပြောသော သူ

၏ခြေ တို့သည် အလွန် တင့်တယ် စွာ တကား ဟု လာ သတည်း။

16 သို့သော်လည်း ၊ လူအပေါင်း တို့သည် ဝမ်းမြောက် စရာသိတင်းကို နားထောင် ကြသည်မ ဟုတ်။ ပရောဖက် ဟောရှာယ

စကား ဟူမူကား ၊ အိုထာဝရ

ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် တို့ ဟောပြောသော သိတင်း စကားကို အဘယ်သူ ယုံ ပါ သနည်းဟုဆို၏။ 17 သို့ဖြစ်၍ ၊ ယုံကြည် ခြင်းသည် ကြားနာ ခြင်းအားဖြင့် ဖြစ်၏။ ကြားနာ ခြင်းသည်လည်း ၊ ဘုရားသခင် ၏ စကား

တော်အားဖြင့် ဖြစ်၏။ 18 သို့ရာတွင် လူအပေါင်းတို့သည် မ

ကြား ရကြပြီလော။ အမှန် ကြားရကြပြီ။ သူ

တို့၏အသံ သည်မြေ တပြင်လုံး ၌

နှံ့ပြား ၍၊ သူ

တို့၏စကား သည် မြေကြီး စွန်း တိုင်အောင် ရောက်လေပြီဟုငါဆို ၏။ 19 တဖန်ငါ ဆိုသည်ကား ၊ ဣသရေလ

လူတို့သည် ဤအမှုကို မ

သိ ကြသလော။ မောရှေ က၊ မ

ရေရသောလူမျိုး အားဖြင့် သင် တို့သည် ငြိမ့်စွာ သောစိတ်ရှိစေခြင်း ငှာငှာင်း၊ ပညာ

မရှိသောလူမျိုး အားဖြင့် စိတ်ဆိုး စေခြင်းငှာငှာင်း၊ ငါ ပြုမည်ဟု ရှေ့ ဦးစွာ ဆို ၏။²⁰ ဟေရှာယ သည် သာ၍ရဲရင့် စွာဆို သည်ကား ၊ ငါ ကိုမ ရှာ သော သူ

တို့သည် ငါ့ကိုတွေ့ ရကြ၏။ ငါ ၏ အကြောင်းကို မေးမြန်း သောသူ တို့၌

ငါထင်ရှား သည်ဟု ဆို၏။²¹ ဣသရေလ လူတို့ကို ရည်မှတ်၍ တ ဖန်မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ နားမထောင် ငြင်းဆန် တတ်သော လူမျိုး သို့

တနေ့လုံး ငါ သည် လက် ဝါးကို ဖြန့် ရပြီဟု ဆိုသတည်း။

11

¹ သို့ဖြစ်လျှင် ၊ ဘုရားသခင် သည် မိမိ

လူမျိုး ကို ပယ် တော်မူပြီလောဟုမေးသော်၊ ပယ် တော်မ မူဟုဆို ရ၏။ ငါ ပင် ဣသရေလ

လူဖြစ် ၏။ အာ မြဟံ အမျိုး ၊ ဗ ာယာ မိန့် အနွယ် ဖြစ်၏။

² ဘုရားသခင် သည် အထက်က သိမှတ် တော်မူသော မိမိ

လူ တို့ကို ပယ် တော်မ မူ။ ပရောဖက်ဇလိယ က ၊ အိုထာဝရဘုရား၊

³ သူတို့သည် ကိုယ်တော် ၏ ပရောဖက် များကို သတ် ကြပါပြီ။ ကိုယ်တော် ၏ယဇ်ပလ္လင် များကို ဖြိုဖျက်

ကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ် တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ် ၍ ၊ အကျွန်ုပ် အသက် ကိုပင် ရှာ ကြပါ၏ဟု ဘုရားသခင် ရှေ့မှာ ဣသရေလ

အမျိုးတစ်ဘက် ၌လျှောက်ထား သည်ဟု ကျမ်းစာ ၌ ပါသော အကြောင်းကိုသင်တို့သည် မ

သိကြ သလော။⁴ ထိုသို့လျှောက်သောအခါ၊ အဘယ်သို့ ဗျာဒိတ် ထားတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဗာလ

ရှေ့၌ နူး

မ ထောက်

သောလူ ခုနစ် ထောင်တို့ကို ငါ့ အဘို့ ငါကျန်ကြွင်း စေပြီ ဟုမိန့် တော်မူ၏။⁵ ထိုနည်းတူ ၊ ယခု ကာလ တွင် ပင် ကျေးဇူး တော်အတိုင်း

ရွေးကောက် တော်မူသော အကြွင်း အကျန်ရှိ သေး၏။ ⁶ ကျေးဇူး တော်အားဖြင့်ရှိလျှင် ၊ ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့် အားဖြင့် မ ရှိ၊ ရှိလျှင် ကျေးဇူး သည် ကျေးဇူး မ ဟုတ် ။ ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်အားဖြင့် ရှိလျှင်၊ ကျေးဇူးအားဖြင့်မရှိ၊ ရှိလျှင်ကိုယ် ကျင့်သောအကျင့်သည် အကျင့် မဟုတ်။ ⁷ သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့ နည်း၊ ဣသရေလ

လူတို့သည် ရှာ သောအရာ ကို မ တွေ့မရ ကြ။ ရွေးကောက် တော်မူသော သူ တို့သာ

တွေ့ရ ကြ၏။ ကြွင်း သောသူ တို့ကို မှောင်မိုက် ဖုံးလွှမ်း၏။ ⁸ ထိုသို့ နှင့်အညီကျမ်းစာလာ သည်ကား၊ ဘုရားသခင် သည် အိပ် ချင်သော သဘော ကို၎င်း၊ မ

မြင် နိုင်သော မျက်စိ ကို၎င်း၊ မ

ကြား နိုင်သော နား

ကို၎င်း ၊ ထိုသူ

တို့အား ပေး

တော်မူပြီဟုလာ၏။ ထိုကျမ်းစာချက်သည် ယနေ့

တိုင်အောင် ပြည့်စုံသတည်း။ ⁹ ဒါဝိဒ် ၏စကားဟူမူကား၊ သူ

တို့စားပွဲ သည် သူ

တို့၌ ကျော့ကွင်း သော်၎င်း၊ ဂျမ်း သော်၎င်း၊ ထောင်ချောက် သော်၎င်း၊ ခံထိုက် သော အပြစ်သော်၎င်း ဖြစ်ပါစေ။ ¹⁰ သူ တို့သည်မ မြင် နိုင်အောင်မျက်စိ ကွယ် ပါစေ။ သူ

တို့ကျော့ သည်လည်း

အစဉ် ကုန်း ပါစေဟု လာ သတည်း။ ¹¹ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဣသရေလ လူတို့သည်လဲ ၍ နေရသည်တိုင်အောင်ထိမိ ကြပြီလောဟုမေး သော်၊ လဲ၍မ

နေ ရကြ။ သူ

တို့၏စိတ်ကို နှိုးဆော်စရာအကြောင်း ရှိစေခြင်းငှာ ၊ သူ

တို့၏လဲ ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင် တော်မူခြင်း ကျေးဇူးသည်တစ်ပါး အမျိုးသားတို့၌ သက်ရောက်လေ၏။ ¹² သူ တို့၏လဲ ခြင်းအရာသည် လောကီသား

တို့၏ စီးပွား ကို၎င်း ၊ သူ

တို့၏ရှုံး ခြင်းအရာသည်တစ်ပါး အမျိုးသားတို့၏ စီးပွား ကို၎င်း

ပြုစုလျှင် ၊ သူ

တို့၏ ပြည့်စုံ ခြင်းအရာသည်သာ၍ ပြုစုမည်မဟုတ်လော။¹³ ထိုသို့ ဆိုသော်၊¹⁴ ငါ သည်တစ်ပါး အမျိုးသားတို့နှင့်ဆိုင်သော တမန်တော် ဖြစ် သည်နှင့်အညီ၊ ထို

တမန်တော်အရာကို ချီးမွမ်း လျက်၊ ငါ့ အမျိုးသားချင်းတို့၏ စိတ်ကို တစ်ခုခု အားဖြင့်နှိုးဆော် ၍၊ အချို့ တို့ကို ကယ်တင် ခြင်းငှာ၊ တစ်ပါး အမျိုးသားဖြစ်သော သင် တို့အားဆို ရသတည်း။¹⁵ ထိုသူ တို့ကို ပယ် တော်မူခြင်းအရာသည် လောကီသား

တို့၏ မိ သု သဟာယဖွဲ့ ခြင်း အကြောင်း ဖြစ် လျှင် ၊ သူ တို့ ကို သိမ်းဆည်း တော်မူခြင်းအရာသည် သေ

ခြင်းမှ ထမြောက်ရှင်ပြန် ခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်မဟုတ် လော။¹⁶ အဦး နယ်သော မုန်စိမ်းသည်သန်ရှင်း လျှင် ၊ တပုံ

လုံးသန်ရှင်းလိမ့်မည်။ အမြစ် သန်ရှင်း လျှင် ၊ အခက်အလက် များ လည်း သန်ရှင်းကြလိမ့်မည်။¹⁷ အချို့ သောအခက် တို့ကို ချိုးဖဲ့ ပြီးမှ ၊ ရှိုင်း သော သံလွင်ပင်တည်းဟူသောသင်ကို အထက်ငုတ်၌ ဆက် ၍ စိုက်သဖြင့်၊ အခက်များနှင့်အတူသံလွင် ပင်အမြစ် ကို၎င်း၊ အဆဩ ဇာကို၎င်း ဆက်ဆံလျှင်၊ ချိုးဖဲ့သော အခက် တို့ကို ကဲ့ရဲ့ဝါကြွား ခြင်း မ ရှိနှင့်။¹⁸ ဝါကြွား လျှင် မူကား ၊ သင် သည်အမြစ် ကို မ

ဆောင် ၊ အမြစ် သည် သင့် ကိုဆောင်၏။¹⁹ ငါ့ ကိုဆက် ၍စိုက် ခြင်းငှာ ထိုအခက် တို့ကို ချိုးဖဲ့ ပြီဟု သင်ဆို ပြန်လျှင် ၊ မှန်စေတော့။

²⁰ မယုံကြည် သောစိတ်ရှိသောကြောင့် သူတို့ ကိုချိုးဖဲ့ သည်ဖြစ်၍၊ သင် သည်ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်သာ တည် ၏။ မာန

စိတ် မ ရှိစေနှင့်။ ကြောက် ခြင်းစိတ်ရှိစေလော့။²¹ အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် သည် ပကတိ

အခက် များကို နှမြော တော်မ မူလျှင် ၊ သင် တို့ကို နှမြော တော်မူ မည်လော။²² သို့ဖြစ်၍ ၊ လဲ

သောသူ တို့၌

ပြင်းစွာ စီရင် တော်မူခြင်းကို၎င်း၊ ကျေးဇူး တော်၌သင်သည် တည် နေ လျှင် ၊ သင် ၌ ပြု တော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို၎င်း၊ ဤနှစ် ပါးကို အောက်မေ့ လော့။ ကျေးဇူး တော်၌ မတည်မနေလျှင်၊ သင် သည်လည်း ခုတ်ပစ် ခြင်းကိုခံရမည်။²³ သူတို့သည်မယုံကြည် သော စိတ်ပျောက်လျှင် ၊ အပင်၌တဖန် ဆက် ၍စိုက်သော အခွင့်ကို ရ

ကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကို တစ်ဖန် ဆက် ၍ စိုက်ခြင်းငှာ ဘုရားသခင် တတ်နိုင် တော်မူ၏။ ²⁴ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ပကတိ

ရိုင်း သော သံလွင်ပင်မှ
သင့် ကိုခုတ် ယူ၍ ၊ ကောင်းသော သံလွင်ပင်၌ ပကတိ
ကို မလိုက်ဘဲ ဆက် ၍စိုက် သည် မှန်လျှင်၊ ပကတိ
အခက်ဖြစ်သော ထိုသူ
တို့သည် မိမိ
တို့ သံလွင် ပင်၌

ဆက် ၍စိုက် သော အခွင့် ကို သာ၍ ရ ကြ မည် မဟုတ် လော။
²⁵ ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့သည် ဝါကြား သော စိတ် မ ရှိ စေ
မည်အကြောင်း ၊ တစ်ပါး အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် မ

ဝင် မှီတိုင်အောင်၊ ဣသရေလ
လူအချို့တို့ကို မှောင်မိုက် ဖုံးလွှမ်း ခြင်းအကြောင်း တည်းဟူသော
နက်နဲ သောအရာ ကို မ

သိဘဲနေစေခြင်းငှာငါအလို မ ရှိ။ ²⁶ ထိုသို့ ကျမ်းစာ နှင့်အညီ ၊ ဣ
သရေလ

လူ အပေါင်း တို့သည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက် ကြလိမ့်မည်။
ကျမ်းစာချက်ဟူမူကား၊ ကယ်လွတ် သောသခင် သည် ဇီအုန် တောင်၌
ပေါ်ထွန်း ၍၊ မတရား

သော အမှုကို ယာကုပ် အမျိုးသားတို့မှ
လွဲ တော်မူလတံ့၊ ²⁷ သူ တို့အပြစ် များကို ငါပယ်ရှင်း သောအခါ ၊
သူ

တို့၌ ငါ ပေးသော ပဋိညာဉ် တရားသည် ထိုသို့သော တရားဖြစ်၏ဟု
လာသတည်း။ ²⁸ သူတို့သည် ဧဝံဂေလိ

တရားအားဖြင့် မူကား သင် တို့အကြောင်း ကြောင့် ရန်သူ ဖြစ်
ကြ၏။ ရွေးကောက် တော်မူခြင်းအားဖြင့် မူကား ၊ ဘိုးဘေး

များအကြောင်း ကြောင့် ချစ်သူ ဖြစ်ကြ၏။ ²⁹ အဘယ်သို့ နည်းဟူ
မူကား၊ ဘုရားသခင် ပေးသနားတော်မူခြင်း၊ ခေါ် ထားတော်မူခြင်း
ကျေးဇူး သည် ဖောက်ပြန် ခြင်းသဘောမရှိ၊ ³⁰ သင် တို့သည်အထက်
က၊ ဘုရားသခင် ၏ စကားတော်ကို နားမထောင် ဘဲနေသော်လည်း ၊
ယခု

တွင်
သူ တို့ နားမထောင် ခြင်းအမှုအားဖြင့် ၊ သနား

တော်မူခြင်း ကို ခံရသကဲ့သို့ ။ ³¹ ထိုနည်းတူ ။ သင် တို့ခံရသော သနား

တော်မူခြင်းအားဖြင့်သူ တို့လည်း သနား တော်မူခြင်းကို ခံရမည် အကြောင်း ။ ယခု

တွင်သူ တို့သည် နားမထောင် ဘဲ နေကြ၏။ ³² ဘုရားသခင် သည် လူအပေါင်း တို့ကို သနား

တော်မူခြင်းအခွင့်ရှိစေခြင်းငှာ လူအပေါင်း တို့ကို နားမထောင် ခြင်း အဖြစ် ချုပ် ထားတော်မူ၏။ ³³ ဘုရားသခင် ၏ပညာ နှင့်

ဉာဏ် တော်သည် အလွန်ကျယ်ဝန်း နက်နဲ စွတကား။ စီရင် တော်မူ ချက်တို့ကို အဘယ်သူ မျှစစ် ၍ မကုန်နိုင်။ ကြွတော်မူရာလမ်း တို့ကို လိုက် ၍ရှာသော်လည်းမတွေ့မမှီနိုင်။ ³⁴ ထာဝရ ဘုရား၏စိတ် တော် ကို အဘယ်သူ သိ သနည်း။ ထာဝရ

ဘုရား နှင့် အဘယ်သူ သည် တိုင်ပင် ဘက် ပြု သနည်း။ ³⁵ ကျေးဇူးဆပ် တော်မူရမည်အကြောင်း ။ ထာဝရ

ဘုရား၌ အဘယ်သူ သည် ကျေးဇူး ပြုဘူးသနည်း။ ³⁶ ခပ်သိမ်း သောအရာတို့သည် ကိုယ်တော် အထံ ကင်း ။ ကိုယ်တော် အားဖြင့် ၎င်း ။ ကိုယ်တော် အဘို့ အလိုငှာ၎င်း ဖြစ်ကြ၏။ ကမ္ဘာ အဆက်ဆက်ဘုန်းကြီး တော်မူစေသတည်း။ အာမင်

12

1 ညီအစ်ကို တို့၊ အသက် ရှင် ခြင်း လက္ခဏာ၊ သန်ရှင်း ခြင်း လက္ခဏာ၊ ဘုရားသခင် နှစ်သက် တော်မူဘွယ် သော လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော ယဇ် ကို သင် တို့သည် ပူဇော် ၍၊ မိမိကိုယ်ခန့်ခါ ကို ဘုရားသခင်အား ဆက်ကပ်ခြင်းတည်းဟူသောသင် တို့ပြုအပ်သော ဝတ် ကို ပြုမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင် ၏ ကရုဏာ

တော်ကို ထောက်ထား ၍၊ သင် တို့ကို ငါ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ပေ၏။

2 သင် တို့သည် လောကီ

ပုံသဏ္ဍာန်ကို မ

ဆောင် ကြနှင့်။ ကောင်းမြတ် သောအရာ၊ နှစ်သက် ဘွယ်သော အရာ၊ စုံလင် သောအရာတည်းဟူသောဘုရားသခင် အလို တော်ရှိ သော အရာသည် အဘယ် အရာဖြစ်သည်ကို သင် နိုင်မည်အကြောင်း ။ စိတ် နှလုံးကို အသစ် ပြင်ဆင်၍ ပုံ သဏ္ဍာန်ပြောင်းလဲခြင်းသို့ ရောက်

ကြလော့။³ သင် တို့သည် ကိုယ် ကိုထင် သင့် သည် အတိုင်း ထက်လွန်
၍မ ထင်ဘဲ၊ ဘုရားသခင် သည် လူ

အသီးအသီးတို့အား ယုံကြည် ခြင်းကို ဝေပေး

တော် မူ သည်နှင့် အညီ ၊ ကိုယ် ကို လျောက်ပတ် စွာ ထင် ရမည်
အကြောင်း

ငါ သည် ကိုယ်ခံရ သော ကျေးဇူး တော်ကိုအမှီပြု လျက်၊ သင်တို့
တွင် ရှိသမျှ သောသူတို့ကိုမှာထား ၏။⁴ ဥပမာကား ၊ ကိုယ် တစ်ခု၌

အင်္ဂါ အများ ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ထိုအင်္ဂါ အများ သည် ဆောင်ရွက်
စရာအမှုတစ်ခုတည်းမ ရှိ သကဲ့သို့ ၊⁵ ထိုအတူ ၊ အများ ဖြစ်သောငါ
တို့သည် ခရစ်တော် ၌ တစ် ကိုယ် တည်းဖြစ် ၍ ၊ အသီးအသီးအင်္ဂါ
ချင်း ဖြစ်ကြ၏။⁶ ထိုသို့ ပေး တော်မူသော ကျေးဇူး တော်အတိုင်း

ငါ တို့သည် အသီးသီး

အပြားပြားသော ဆု

များကိုခံရသည်ဖြစ် ၍ ၊ ပရောဖက် အရာရှိလျှင် ၊ ယုံကြည်
ခြင်း၏ပမာဏ ကို ရ သည် အတိုင်း ပ ရော ဖက် ပြု ကြကုန် အံ့။
⁷ ဓမ္မဆရာ အရာရှိလျှင် ၊ ဓမ္မဆရာ၏အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြကုန်အံ့။
ဆုံးမ

ဩဝါဒပေးသောသူ သည် ထိုအမှုကိုဆောင်ရွက်စေ။⁸ နှိုးဆော်
သွေးဆောင်သောသူ သည် ထိုအမှုကို ဆောင်ရွက်စေ။ အစွန့်အကြဲ
ဝေငှ သောသူ သည် လျစ်လျူသောစိတ်နှင့် ဝေငှစေ။ အုပ်ချုပ် သော
သူ သည် လုံ့လ

ဝိရိယနှင့်

အုပ်ချုပ်စေ။ မစ

သနားခြင်းအမှုကိုပြုသောသူ သည် စေတနာ

စိတ်နှင့် ပြုစေ။⁹ မေတ္တာ စိတ်သည် လျှို့ဝှက် ခြင်းနှင့် ကင်းစေ
လော့။ ဆိုးညစ် သောအမှုကို စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာကြလော့။ ကောင်းမွန်
သောအမှု၌

မှီဝဲ ဆည်းကပ်ကြလော့။¹⁰ ညီအစ်ကို ချစ်ခြင်းအရာမှာ ၊ ပကတိ
ပေါက် ဘော် ကဲ့သို့ တစ် ယောက် ကို တစ် ယောက် စုံမက် ကြ လော့။
ချီးမွမ်း ခြင်းအရာမှာ ၊ သူတစ်ပါး ကို ကိုယ်ထက်ချီးမြှောက် ကြ
လော့။¹¹ အားထုတ် ခြင်းအရာမှာ ပျင်းရိ ခြင်းမ ရှိဘဲလျက်၊ စိတ်
တန်း သဖြင့် သခင်ဘုရား ၏အလိုတော်သို့လိုက်၍ အားထုတ် ကြ

လော့။¹² မြော်လင့် လျက် ဝမ်းမြောက် ကြလော့။ ဆင်းရဲ ဒုက္ခရောက်
သောအခါ သည်းခံ ကြလော့။ ဆုတောင်း

ပဌနာပြုခြင်းအမှုကို အမြဲ ပြုကြလော့။¹³ သန့်ရှင်း သောသူတို့သည်
ဆင်းရဲ သောအခါ ဝေငှ ပေးကမ်းကြလော့။ အာဂန္တု

တို့အား ဧည့်သည်ဝတ် ကို ကြိုးစား၍ပြုကြလော့။¹⁴ သင် တို့ကို
ညှဉ်းဆဲ သောသူ တို့အဘို့ မေတ္တာပို့

ကြလော့။ ကျိန်ဆဲ ခြင်းကိုမ ပြု၊ မေတ္တာပို့ ခြင်းကိုသာ ပြုကြလော့။
¹⁵ ဝမ်းမြောက် သောသူတို့နှင့်အတူ ၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်းကို၎င်း၊ ငိုကြွေး

သောသူတို့နှင့်အတူ ငိုကြွေး ခြင်းကိုပြုကြလော့။¹⁶ အချင်းချင်း စိတ်
သဘော တစ်ညီတစ်ညွတ်တည်း ရှိကြလော့။ ဂုဏ်စည်းစိမ် ကိုင်ကွက်

ခြင်းမ ရှိကြနှင့်။ နိမ့်ချ သောသူ တို့ကို အပေါင်းအဘော်လုပ်ကြလော့။
ငါသည် ပညာရှိ ဧါဟု ကိုယ် ကိုမ ထင် ကြနှင့်။¹⁷ အဘယ်သူ ကိုမျှ

ရန်တို့ မမှုကြနှင့်။ လူ
အပေါင်း တို့ရှေ့ မှာ တင့်တယ် လျောက်ပတ်သော အကျင့် ကို

ကြံစည် ကြလော့။¹⁸ သင် တို့သည် တတ်နိုင် သမျှအတိုင်း
လူ အပေါင်း တို့နှင့်

အသင့်အတင့် နေကြလော့။¹⁹ ချစ်သူ တို့၊ သူတစ်ပါးသည်သင်တို့
ကို ပြစ်မှားလျှင်၊ ကိုယ်တိုင် အပြစ်ပြန်၍ မ

တို့ ကြနှင့်။ အမျက် တော်ကို အခွင့် ပေး ကြလော့။ ကျမ်းစာ
လာသည်ကား ၊ ငါ သည် အပြစ်တရားကို စီရင်ပိုင် ဧါ။ အပြစ်နှင့်

အလျောက် ငါ ဆပ်ပေး မည်ဟု ထာဝရ
ဘုရားမိန့် တော်မူ၏။²⁰ ထိုကြောင့်သင် ဧါရန်သူ သည် မွတ်သိပ်

လျှင်
လုပ်ကျွေး လော့။ ရေငတ် လျှင်
သောက် စရာဘို့ပေးလော့။ ထိုသို့

ပြု လျှင် ။ သူ
၏ခေါင်း ပေါ်၌ မီး ခဲ ကိုပုံ ထားလိမ့်မည်။²¹ အဆိုး အားဖြင့်

အရှုံး မ ခံနှင့် အကောင်း အားဖြင့် အဆိုး ကို နိုင် လော့။

13

¹ အစိုးရသော မင်းအာဏာစက် ၏ အုပ်စိုး ခြင်းကို လူ
တိုင်း ဝန်ခံ စေ။ အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် ၏ အခွင့် မ ရှိ

လျှင် ၊ မင်းအာဏာစက်မရှိ။ အာဏာစက်ရှိသမျှ သည် ဘုရားသခင်

ခန့်ထား တော်မူရာ ဖြစ် သတည်း။² ထို့ကြောင့် ၊ မင်းအာဏာ ကို ဆန်
သောသူ သည် ဘုရားသခင် စီရင် တော်မူရာကိုဆန် သောသူ ဖြစ်၏။
ထိုသို့

ဆန် သောသူ သည် ရာဇဝတ် ကို ခံရ မည်။³ မင်း မူကား ကောင်း
သောအကျင့် ကို ကျင့်သောသူကြောက် ဘို့ ဖြစ် သည်မ ဟုတ်။ မ
ကောင်း သော အကျင့်ကို ကျင့်သောသူကြောက်ဘို့၏။ မင်းအာဏာ
ကို မ

ကြောက် ဘဲနေချင် သလော။ ကောင်း သော အကျင့်ကိုကျင့် လော့။
ကျင့်လျှင်မင်း အာဏာကြောင့် ချီးမွမ်း ခြင်းကို ခံရ လိမ့်မည်။⁴ မင်း
သည်ကား ၊ သင် ၏အကျိုး အလိုငှာ

ဘုရားသခင် ၏ အစေခံ

ဖြစ် ၏။ မကောင်း သောအကျင့်ကို ကျင့် လျှင် ၊ ကြောက် ခြင်းမ
ရှိစေလော့။ အကြောင်းမူကား ၊ မင်းသည်အချည်းနီး ဓား ကို ဆောင်
သည်မ ဟုတ်။ မကောင်း သောအကျင့်ကို ကျင့် သောသူ တို့ကို အပြစ်
တရားစီရင်၍ ရာဇဝတ်ပေးပိုင်သော သူတည်းဟူသောဘုရားသခင် ၏
အစေခံ

ဖြစ် သတည်း။⁵ ထို့ကြောင့် ၊ ရာဇဝတ် ကိုကြောက်သောကြောင့်
သာ မင်းအာဏာစက်၏အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံ ရမည် မ

ဟုတ်။ ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသော စိတ်ကို ထောက် ၍ဝန်ခံရမည်။⁶ ထို
အကြောင်း ကြောင့်

အခွန်အတုတ် ကို ပေး

ကြလော့။ မင်းတို့သည် ဘုရားသခင် ၏ အမှု စောင့်ဖြစ် ၍၊ အမှု
တော်ကို အမြဲ ထမ်းကြ၏။⁷ ထို့ကြောင့်၊ လူအသီးအသီး

ခံထိုက် သည်အတိုင်း ပေး

ကြလော့။ အခွန် ကိုခံထိုက်သောသူ အား အခွန် ကို ၎င်း၊ အကောက်
ကို ခံထိုက်သော သူ

အား အကောက် ကို၎င်း ပေးကြလော့။ ကြောက် ထိုက်သောသူ ကို
ကြောက် ကြလော့။ ရှိသေ

ထိုက်သောသူ ကို ရှိသေ ကြလော့။⁸ အချင်းချင်း ချစ် ခြင်းမေတ္တာ
မှတစ်ပါး

အဘယ် ကြွေး မျှ မ

တင်စေနှင့်။ သူတစ်ပါး ကိုချစ် သောသူ သည် အကျင့် တရားနှင့်

ပြည့်စုံ ပြီ။⁹ အကြောင်းမူကား၊ သူ့မယားကိုမ
ပြစ်မှား နှင့် ၊ လူအသက်ကို မ

သတ် နှင့်၊ သူ့ဥစ္စာကိုမ

ခိုး နှင့်၊ မမှန်သော သက်သေကိုမခံနှင့်၊ သူ့ဥစ္စာကို တပ်မက်လိုချင်
သောစိတ်မ ရှိ စေနှင့်ဟူသော ပညတ်မှစ၍အခြား သော ပညတ်

ရှိသမျှတို့သည်၊ ကိုယ် နှင့်စပ်ဆိုင် သောသူကို ကိုယ် နှင့်အမျှ ၊ ချစ်
လော့ဟူသော ပညတ် တစ်ခု ဌ်

အပါအဝင် ဖြစ်ကြ၏။¹⁰ ချစ် ခြင်းမေတ္တာရှိ သောသူသည် ကိုယ်
နှင့် မ

စပ်ဆိုင် သော သူ၏အကျိုးကို မဖျက်ဆီး တတ်။ ထို့ကြောင့် ၊
ချစ် ခြင်းမေတ္တာသည် အကျင့် တရားပြည့်စုံ ရာ ဖြစ်သတည်း။

¹¹ ထိုမှတစ်ပါး၊ ငါ တို့ကို ကယ်တင် သော ကျေးဇူးတော်သည် ငါတို့
ယုံကြည် သော နေရက်၌နီးသည်ထက်

ယခု သာ၍နီး သောကြောင့် ၎င်း၊¹² ညဉ့် အချိန်ကုန် လု၍

နေ့ အချိန်ရောက် လုသောကြောင့် ၎င်း၊ ယခု

အခါ

အိပ်ပျော် ရာမှ

နီး ရသော အချိန် ရောက် ခဲ့ပြီဟု ငါတို့သည် သိ

၍

ကာလ အချိန် ကို ထောက် လျက်၊ မှောင်မိုက် ၏အကျင့် ကို
ပယ်ရှား၍ ၊ အလင်း ၏ လက်နက်စုံ ကို ဝတ်ဆင် ဆောင်ရွက်ကြကုန်
အံ့။¹³ ပွဲ လုပ်ခြင်း၊ ယစ်မျိုး သောက်ကြူးခြင်း၊ မတရား

သော မေထုန်၌ မှီဝဲခြင်း၊ ကိလေသာ

ညစ်ညူးခြင်း၊ ရန်တွေ့ ခြင်း၊ ဂုဏ်ပြိုင် ခြင်းအမှုတို့ကို ကြဉ်ရှောင်
၍၊ နေ့

အချိန်၌ ကဲ့သို့ တင့်တယ် လျောက်ပတ်စွာ ကျင့်ဆောင်ပြုမူကြကုန်
အံ့။¹⁴ သခင် ယေရှု ခရစ် ကို ယူတင်ဝတ်ဆောင် ကြလော့။ ကိုယ်

ကာယ၏တပ်မက် ခြင်းအလိုငှာ

မ ကြံစည် ကြနှင့်။

14

¹ ယုံကြည် အားနည်း သောသူ တို့ကို လက်ခံ ကြလော့။ သို့ရာတွင်
ယုံမှားဘွယ်သော ပြဿနာတို့ကို ထိုသူနှင့်မ ဆွေးနွေး ကြနှင့်။ အစ

အမျိုးမျိုး ကို စား

အပ်သည်ဟု လူ

အချို့ ယုံ နှစ်။ ² အားနည်း သောသူ မူကား ၊ ဟင်းသီး ဟင်းရွက်ကို သာစား နှစ်။ ³ အမျိုးမျိုးကို စား

သောသူ သည် မ

စား သောသူ ကို မထိမဲ့မြင် မ ပြုစေနှင့်။ မ

စား သောသူ သည်လည်း ၊ စား

သော သူ

ကိုမ စစ်ကြော မစီရင်စေနှင့် အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် သည် သူ

ကိုလက်ခံ တော်မူပြီ။ ⁴ သူတစ်ပါး ပိုင်သော လူ

ကိုစစ်ကြော စီရင်သော သင် သည် အဘယ်သူ နည်း။ သူ

သည်မိမိ သခင် စီရင်သော အားဖြင့်သာအပြစ်လွတ်ခြင်း၊ အပြစ်ခံ ခြင်းသို့ ရောက်ရ၏။ သူသည်အပြစ် လွတ်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။

အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် သည် သူ

၏ အပြစ်ကို လွတ် ခြင်းငှာတတ်နိုင် တော်မူ၏။ ⁵ နေ့ရက်တ ရက်

ထက် တ ရက် သာ၍မြတ်သည်ဟု လူ

အချို့ ထင်တတ်၏။ လူအချို့မထင်။ လူ

တိုင်းမိမိ

စိတ် သဘောကျ ပါစေ။ ⁶ နေ့ရက် ကိုစောင့် သောသူ သည် သခင် ဘုရားကို ထောက်၍ စောင့် နှစ်။ နေ့ရက်ကို မစောင့်သော သူသည်

လည်း၊ သခင်ဘုရားကို ထောက်၍ မစောင့်ဘဲနေ၏။ စား

သောသူ သည်သခင် ဘုရားကို ထောက်သောစိတ်နှင့် စား

၍ ကျေးဇူးတော်ရှိသည်ဟု ဝန်ခံ၏။ မ

စား သော သူ

သည်လည်း ၊ သခင် ဘုရားကို ထောက်သောစိတ်နှင့် မ

စား ဘဲနေ၍ ၊ ကျေးဇူးတော်ရှိ သည် ဟု ဝန်ခံ၏။ ⁷ ငါ တို့တွင်

အဘယ်သူ မျှကိုယ် အဘို့ အလိုငှာအသက် မရှင်။ အဘယ်သူ မျှကိုယ် အဘို့အလိုငှာမသေ ⁸ အသက် ရှင်လျှင် ၊ သခင်ဘုရားအဘို့

အလိုငှာ ရှင် နှစ်။ သေ

လျှင် လည်း၊ သခင်ဘုရား အဘို့

အလိုငှာ သေ

၏။ ထိုကြောင့် အသင်ရှင် သည်ဖြစ်စေ ၊ သေ

သည် ဖြစ်စေ ၊ သခင်ဘုရားဆိုင် တော်မူ၏။ ⁹ အကြောင်းမူကား ၊ ခရစ်တော် သည်၊ သေ

သော သူတို့ကို၎င်း ၊ ရှင် သောသူတို့ကို၎င်း၊ အစိုးရသောအရှင် ဖြစ်လိုသောငှာ အသေခံ ၍ ၊ ခံပြီးမှအသက် ရှင်ပြန် တော်မူ၏။
¹⁰ သင် သည် ညီအစ်ကို ချင်းကို အဘယ်ကြောင့် စစ်ကြော စီရင် သနည်း။ ညီအစ်ကို ချင်းကို အဘယ်ကြောင့် မထိမဲ့မြင် ပြုသနည်း။ ငါတို့ရှိသမျှ သည် ခရစ်တော် ၏ တရား

ပလ္လင်တော်ရှေ့ သို့ ရောက်ရကြမည်။ ¹¹ ကျမ်းစာ လာသည်ကား ၊ ငါ အသက် ရှင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါ့ ရှေ့၌ လူ တိုင်းဒူး ထောက် ရမည်။ ဘုရားသခင် အားလူ တိုင်းမိမိနှုတ် နှင့် သစ္စာ

ခံရမည်ဟု ထာဝရ ဘုရားမိန့် တော်မူ၏။ ¹² သို့ဖြစ်၍ ၊ ငါ တို့ရှိသမျှ သည် ဘုရားသခင် စစ်ကြောတော်မူခြင်းကို ခံရကြမည်။ ¹³ ထို့ကြောင့် ၊ ငါတို့သည် ယခုမှ စ၍အချင်းချင်း မ စစ်ကြော မစီရင်ဘဲ နေကြကုန်အံ့။ ညီအစ်ကို ချင်း ထိမိ၍ လဲ

စရာအခွင့်၊ မှားယွင်း စရာအခွင့်မ ရှိ စေမည်အကြောင်း သာ၍ စီရင် ကြကုန်အံ့။ ¹⁴ အဘယ် အစာမျှ ပကတိ အတိုင်း မညစ်ညူး ကြောင်းကို၊ ငါသည်သခင် ယေရှု ကို အမှီပြု လျက်သဘောကျ၍

အမှန်သိ ၏။ သို့သော်လည်း ၊ ညစ်ညူး သည် ဟု အကြင်သူ သည် ထင် ၏။ ထိုသူ

၌ ညစ်ညူး ၏။ ¹⁵ သင် ၏ညီအစ်ကို သည် သင်စားသော အစာ ကြောင့်

စိတ်နာ ရလျှင် ၊ သင်သည်မေတ္တာ တရားကို မ ကျင့် ။ ခရစ်တော် သည် အသေခံ တော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို ခံသောသူ ကိုသင် ၏ အစာ

အားဖြင့် အကျိုး မ နည်း စေနှင့်။ ¹⁶ သင်တို့သည် အခွင့် ရသည်အမှုမှာ ကဲ့ရဲ့

စရာ အကြောင်းမ ရှိစေနှင့်။ ¹⁷ ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်သည် အစား

အသောက် ၌ မ

တည် ။ ဖြောင့်မတ် ခြင်း၊ ငြိမ်သက် ခြင်း၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ်
တော်အားဖြင့် ခံရသော ဝမ်းမြောက် ခြင်း၌ တည်၏။¹⁸ ထိုသို့ ကျင့်၍
ခရစ်တော် ၏အမှု ကို ဆောင်ရွက်သောသူ သည်ဘုရားသခင် ရှေ့၌
နှစ်သက် ဘွယ်၊ လူ

တို့ တွင် ချီးမွမ်း ဘွယ်ဖြစ်၏။¹⁹ ထို့ကြောင့် ၊ ငြိမ်သက် ခြင်းနှင့်၎င်း၊
အချင်းချင်း တည်ဆောက် ခြင်းနှင့်၎င်း ယှဉ်သောအရာ တို့ကို မှီအောင်
လိုက် ကြကုန်အံ့။²⁰ ဘုရားသခင် ၏ အမှု တော်ကို သင်၏အစာ အလို
ငှာ

မ ဖျက်ဆီး နှင့်။ အစာ အမျိုး မျိုး တို့သည် စင်ကြယ် ၏။
သို့သော်လည်း သူတစ်ပါးထိမိ

လဲစရာအကြောင်းနှင့်
စား သော သူ

သည်အပြစ် ရှိ၏။²¹ အမဲသား ကိုစား ခြင်း၊ စပျစ်ရည် ကိုသောက်
ခြင်း ကိစ္စမှစ၍၊ ညီအစ်ကို ထိမိ ၍ လဲစရာအကြောင်း၊ မှားယွင်းစရာ
အကြောင်း၊ အားနည်းစရာအကြောင်းများကို ရှောင်အပ်၏။²² သင်
သည်ယုံ ခြင်းရှိ လျှင် ကိုယ် အလိုအလျောက်ဘုရားသခင် ရှေ့ ၌

ရှိ စေလော့။ ကိုယ်လက်ခံ သောအမှုမှာ ကိုယ် ကိုမ စစ်ကြော မစီရင်
သောသူ သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။²³ ယုံမှား သောသူ သည် စား

လျှင် ၊ ယုံ
သောစိတ် မ
ရှိဘဲစားသောကြောင့်
အပြစ် စီရင်ခြင်းကိုခံရ၏။ ယုံ
သောစိတ်မ ရှိဘဲကျင့်သမျှ သော အကျင့်တို့သည် အပြစ် ရှိ ကြ၏။

15

¹ သို့ဖြစ်၍ ၊ အားရှိ သောငါ တို့သည် ကိုယ် အလို သို့မ လိုက်၊
အားနည်း သောသူ တို့၏ အားနည်း ခြင်းကို သည်းခံ ရကြမည်။
² ထိုသို့ ငါ ရှိသမျှသည်ကိုယ် နှင့်စပ်ဆိုင်သော သူ၏ အကျိုး ကို
ထောက်၍ ၊ သူ့ကိုတည်ဆောက် စေခြင်းငှာ သူ၏ အလို သို့ လိုက်
ကြကုန်အံ့။³ အကြောင်းမူကား ၊ ခရစ်တော် သည်ကိုယ် အလို သို့မ
လိုက်။ ကျမ်းစာ လာသည်အတိုင်း

ကဲ့ရဲ့ ခြင်းကို ခံရတော်မူ၏။ ကိုယ်တော် ကို ကဲ့ရဲ့
သော သူ

တို့၏စကားသည် အကျွန်ုပ် အပေါ်သို့ ရောက် ပါ၏ဟု ကျမ်းစာလာ သတည်း။ 4 ငါ တို့သည် ကျမ်းစာ ၌ပါသောသည်းခံ ခြင်း၊ သက်သာ ခြင်းအကြောင်းများကိုအမှီပြု၍ မြော်လင့် ရ သော အခွင့်ရှိစေခြင်း ငှာ ၊ ကျမ်းစာ၌ အထက်ကရေး ထားသမျှ သည် ငါ တို့ကို ဆုံးမ

သြဝါဒပေး၍ ရေး ထားသတည်း။ 5 သင်တို့သည် ငါ တို့ သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ ခမည်းတော် တည်းဟူသောဘုရားသခင် ကို တစ် ညီ တစ်ညွတ်တည်း နှုတ် မြှော်၍ ချီးမွမ်း စေခြင်းငှာ ၊ 6 ယေရှု ခရစ် ၏အလိုတော်အတိုင်း

အချင်းချင်း စိတ် တစ် ညီ တစ် ညွတ် တည်း ရှိ ကြ မည်အကြောင်း၊ သည်းခံ ခြင်း၊ သက်သာ ခြင်း၏အရှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ကယ်မ သနားတော်မူပါစေသော။ 7 ခရစ်တော် သည် ဘုရားသခင် ၏ဘုန်း တော်ကို ထင်ရှားစေလျက်၊ သင် တို့ကိုလက်ခံ တော်မူသည်နည်းတူ ၊ သင်တို့သည် တစ်ယောက် ကိုတစ်ယောက်လက်ခံ ကြလော့။ 8 တဖန် ငါ ဆိုသည်ကား ၊ ယေရှုခရစ် သည် ဘုရားသခင် ၏ သစ္စာ

တော်ကို ထောက် ၍၊ ဘိုးဘေး

များခံရသော ဂတိ

တော်တို့ကိုတည် စေ ခြင်းငှာ ၊ 9 အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသော သူတို့၏အမှုကို ဆောင်ရွက်တော်မူ၏။ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့သည် လည်း ၊ ဘုရားသခင် ၏ကရုဏာ တော်ကို အံ့ဩချီးမွမ်း ကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာလာ သည်ကား၊ ထိုကြောင့် တစ်ပါး အမျိုးသား တို့တွင်

ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်း ၍၊ နာမ

တော်ကို ထောမနာ သီချင်း ဆိုပါမည်ဟု လာသတည်း။ 10 တစ်ဖန် လာသည်ကား

၂ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင် ၏လူမျိုး နှင့် အတူ ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိကြလော့ဟုလာ၏။ 11 တစ်ဖန် ကား ၊ လူမျိုး အပေါင်း တို့၊ ထာဝရ

ဘုရားကို ချီးမွမ်း ကြလော့။ လူ

အနွယ်အပေါင်း တို့၊ အလွန်ချီးမွမ်း ကြလော့ဟုလာ၏။ 12 တစ် ဖန် ဟေရှာယ ဆို သည်ကား ၊ ယေရှု ၏ အမြစ် ပေါက် ၍ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့ကို အုပ်စိုး ခြင်းငှာပေါ်ထွန်း သောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထို သူ

ကို တစ်ပါး အမျိုးသားတို့သည် ကိုးစား ကြလိမ့်မည်ဟုဆိုသတည်း။
 13 သင် တို့သည် သန်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်၏ တန်ခိုး အားဖြင့်
 မြော်လင့် ခြင်းပါရမီနှင့် ကြွယ်ဝ စေခြင်းငှာ၊ ယုံကြည် သောစိတ်ရှိ၍
 ဝမ်းမြောက် သက်သာ ခြင်း အမျိုး မျိုး တို့ နှင့် ပြည့်စုံ
 မည်အကြောင်း၊ မျှော်လင့် ခြင်း၏အရှင်၊ ဘုရားသခင် သည် ကယ်မ
 သနားတော်မူပါစေသော။ 14 ညီအစ်ကို တို့၊ သင်တို့သည် ကောင်း
 သောပကတိ သဘောနှင့် ပြည့်စုံ ၍ အရာရာ

တို့ကို သိ

နားလည်သဖြင့် ၊ အချင်းချင်း ဆုံးမ ခြင်း ငှာ တတ်နိုင် သည်
 ကို ငါသဘောကျ လျက်ရှိ၏။ 15 သို့သော်လည်း ၊ သန်ရှင်း သော
 ဝိညာဉ် တော်သည် သန်ရှင်း စေတော်မူသော နှစ်သက် ဘွယ်ရာ
 ပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသောတစ်ပါး အမျိုးသားတို့ကို ပူဇော် ခြင်းငှာ
 ငါသည် ဘုရားသခင် ၏ ဧဝံဂေလိ တရားကိုဟောပြောသောအမှု
 ကို ဆောင်ရွက်၍၊ 16 တစ်ပါး အမျိုးသားတို့တွင် ယေရှု ခရစ် ၏
 အမှုဆောင် ဖြစ် မည်အကြောင်း ၊ ဘုရားသခင် သည် ငါ ၌အပ်ပေး
 တော်မူသော ကျေးဇူး တော်ကို ငါ အမှီပြု ၍၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင် တို့
 ကို သတိပေး

လျက်သာ၍ရဲရင့် စွာ ရေး လိုက်ပါ၏။ 17 ထိုကြောင့် ၊ ဘုရားသခင်
 နှင့် စပ်ဆိုင် သောအရာ တို့၌ ငါသည် ယေရှု ခရစ် ကို အမှီပြု ၍
 ဝါကြား ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းရှိ ၏။ 18 တစ်ပါး အမျိုးသား
 တို့သည် စကား

အားဖြင့်၎င်း၊ အကျင့် အားဖြင့်၎င်း၊ နားထောင် စေ ခြင်း ငှာ ၊
 ခရစ်တော် သည် နိမိတ် လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ် သောအမှုများ၌ ပါသော
 တန်ခိုး ၊ သန်ရှင်းသော ဝိညာဉ် တော်၏ တန်ခိုး ကိုပြု၍၊ ငါ့ အားဖြင့် ပြု
 တော်မူသမျှ တို့ကိုသာ ငါပြော ဝံ ၏။ 19 ထိုကျေးဇူးတော်ကိုအမှီပြု
 လျက်၊ ငါ သည် ယေရှုရှုလင် မြို့မှစ၍ ကုလုရိတ် ပြည်တိုင်အောင်
 ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်တို့၌ ခရစ်တော် ၏ ဧဝံဂေလိ

တရားကို အကုန်အစင် ဟောပြောခဲ့ပြီ။ 20 ထိုသို့ အခြား သူတည်
 သော တိုက်မြစ် အပေါ်မှာ ငါ ထပ်၍ မ
 တည်မဆောက်။ ခရစ်တော် ၏နာမ ကို မ
 ကြားဘူးသော အရပ် ၌ ဧဝံဂေလိ
 တရားကိုဟောခြင်းငှာစေတနာစိတ်နှင့်

ငါ ကြိုးစား အားထုတ် လေ့ ရှိ၏။ 21 ထိုသို့နှင့် အညီ ကျမ်းစာ လာ သည်ကား၊ ထိုသူ

၏ အကြောင်း ကို အဘယ်သူ မျှ မပြ ဘူးသော်လည်း ၊ သူတို့ သည် မြင် ကြလိမ့်မည်။ မ

ကြား ဘူးသောသူ တို့သည် နားလည် ကြလိမ့်မည်ဟု လာသတည်း။ 22 ထို့ကြောင့်

သင် တို့ရှိရာသို့ ငါလာ ရသော အခွင့် မရှိ။ အဆီးအတား

များ လှ ပြီ။ 23 ယခု မူကား ၊ ဤ အရပ် တို့၌ အခွင့် မ ရ သည်ဖြစ်၍၊ သင် တို့ရှိရာသို့ သွား ခြင်းငှာ တာရှည် စွာ ကာလ

ပတ်လုံးအလို ရှိ သောကြောင့် ၊ 24 စပါနိ ပြည်သို့ ငါသွား သောအခါ၊ လမ်းခရီး၌ သင် တို့ကို တွေ့မြင် ၍

သင်တို့နှင့်အတူပေါင်းဘော်လျက် အတန် အရာအလို ပြည့်စုံ ပြီးမှ၊ ထို

ပြည်သို့သင်တို့ ပို့ဆောင် ခြင်းကျေးဇူးကို ခံမည်ဟု မြော်လင့် ၏။ 25 ယခု အခါ သန်ရှင်း သူ တို့ကိုလုပ်ကျွေး ၍၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့

ငါသွား ရမည်။ 26 အကြောင်းမူကား ၊ မာကေဒေါနိ ပြည်သားတို့နှင့် အခါယ ပြည်သားတို့သည်၊ ယေရုရှလင် မြို့၌

ဆင်းရဲ သော သန်ရှင်း သူ တို့အား ဥစ္စာကို ဝေမျှ၍ စေတနာ စိတ်နှင့် လှူ ကြပြီ။ 27 စေတနာ စိတ်ရှိသည်ဟုဆိုသော်၊ ထိုသူ

တို့သည် ကျေးဇူးတင်သောသူဖြစ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့သည် ဓမ္မဥစ္စာ

ကို ယုဒအမျိုးသားတို့နှင့် ဆက်ဆံ ၍ခံရသည်မှန်လျှင် ၊ လောကီ ဥစ္စာ

ကို လှူ၍ လုပ်ကျွေး အပ် ၏။ 28 ထို့ကြောင့် ၊ ဤ

အမှုကို ငါဆောင်ရွက် ၍ ဤ အလှူ လက်ဆောင်ကို လုံခြုံ စေပြီးလျှင်၊ သင်တို့အနား မှာ

ရှောက်၍ စပါနိ ပြည်သို့ သွား မည်။ 29 သင် တို့ရှိရာသို့ ငါရောက် သောအခါ ၊ ခရစ်တော် ၏ ဧဝံဂေလိတရား၌

ပါသောကောင်းကြီး မင်္ဂလာပြည့်စုံ ခြင်းနှင့် ရောက်လာ မည်ကို ငါ သိ ၏။³⁰ ငါသည်ဘုရားသခင် ၏ အလို

တော်အတိုင်း

ဝမ်းမြောက် သော စိတ်နှင့် သင် တို့ရှိရာသို့

ရောက် ၍ သင် တို့နှင့်အတူသက်သာ ခြင်းကို ခံစားလိုသောငှာ ၊

³¹ ယုဒ ပြည်၌

ငြင်းဆန် သောသူ တို့လက်မှ

ငါလွတ် မည်အကြောင်း ၊ ယေရုရှလင် မြို့အား ငါ လုပ်ကျွေး ခြင်း အမှုကို သန့်ရှင်း သူ တို့သည် နှစ်သက် မည်အကြောင်း ၊ ညီအစ်ကို တို့၊ သင်တို့သည် ငါ နှင့်အတူကြိုးစား အားထုတ်၍ ငါ့ အဘို့ အလိုငှာ ဘုရားသခင် ကို ဆုတောင်း

ပဌနာပြုကြလော့ဟု ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် နှင့်

ဝိညာဉ်

တော်၏ မေတ္တာ

ကရုဏာကို အကြောင်းပြု၍ သင် တို့ကို ငါတိုက်တွန်း နှိုးဆော် ပါ၏။³² ငြိမ်သက် ခြင်း၏အရှင်၊ ဘုရားသခင် သည်³³ သင် တို့ရှိ သမျှ နှင့်အတူ တည်နေတော်မူပါစေသော။ အာမင်

16

¹ ကင်ခြေ မြို့အသင်းတော် ၌

သင်းထောက် မိန်းမဖြစ် သော ငါ တို့ နှမ ဖိဗေ ကို သင် တို့ထံသို့ငါ သွင်းပေး၏။² သန့်ရှင်း သူ တို့သည် ပြုသင့် သည်အတိုင်း ၊ သခင် ဘုရားကို ထောက်၍

ထိုသူ ကိုလက်ခံ ကြလော့။ သူသည် အကူအမလို

သမျှ သော အမှု တို့၌

သူ ကိုကူမ ကြလော့ ။ အကြောင်းမူကား ၊ သူ

သည်များစွာ သော သူတို့ကိုငှင်း၊ ငါ့ ကိုငှင်း၊ မစ

သောသူဖြစ် ၏။³ ငါ နှင့်အတူ ယေရှု ခရစ် ၏ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သောသူ ၊ ပြစ်ကိလ နှင့် အာကုလ ကို နှုတ်ဆက် ကြ လော့။⁴ ထိုသူတို့သည် ငါ့ အသက် အဘို့ မိမိ တို့လည်ပင်း ကို ချထား သော သူ

ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့ကျေးဇူး ရှိသည်ဟု ငါ

တစ်ယောက်တည်း သာ ဝန်ခံသည်မ ဟုတ်။ တစ်ပါး အမျိုးသား အသင်းတော် အပေါင်း တို့သည် ဝန်ခံကြ၏။ ⁵ သူ တို့အိမ် ၌

ရှိသောအသင်းတော် ကိုလည်း
နှုတ်ဆက်ကြလော့။ အာရှ ပြည်တွင်
ခရစ် အဘို့
အဦးသီးသော အသီး

ဖြစ် သော ငါ့ ချစ် သားဗေဒနက် ကို နှုတ်ဆက် ကြလော့။ ⁶ ငါတို့ အမှုကိုကြိုးစား ၍ ဆောင်ရွက် သော မာရီ ကိုနှုတ်ဆက် ကြလော့။ ⁷ ငါ နှင့်အတူအကျဉ်း ခံရသောသူ၊ ငါ အမျိုးသား ချင်းအနုဗြေခိတ် နှင့်

ယုန် ကို နှုတ်ဆက် ကြလော့။ ထိုသူတို့သည် တမန်တော် များတွင် အသရေထင်ရှား သောသူ ဖြစ် ကြ၏။ ငါ့ အရင် တပည့်တော်အဖြစ် သို့ ရောက်သော သူလည်း

ဖြစ် ကြ၏။ ⁸ သခင် ဘုရား၌

ငါ့ ချစ် သားအမှုပလီ ကိုနှုတ်ဆက် ကြလော့။ ⁹ ငါ တို့နှင့်အတူ ခရစ်တော် ၏အမှုကို ဆောင်ရွက်သော ဥရဗန် နှင့်

ငါ့ ချစ် သားသတာခု ကို နှုတ်ဆက် ကြ လော့။ ¹⁰ တပည့်တော်စစ် ဖြစ်သော အပေလေ

နှင့် အာရိတုတောဗုလု

၏ အိမ်သူ အိမ်သား တို့ ကို နှုတ်ဆက် ကြ လော့။ ¹¹ ငါ ၏အဆွေအမျိုးဟေရောဒျန် နှင့် တပည့်တော် ဖြစ် သောနာကီသု ၏အိမ်သူ အိမ်သားတို့ကို နှုတ်ဆက် ကြလော့။ ¹² သခင်ဘုရား ၏အမှု တော်ကို ကြိုးစား သော မိန်းမ ၊ တရုဖန်

နှင့်

တရုဖောသ ကို၎င်း၊ သခင်ဘုရား ၏ အမှုတော်ကို အလွန် ကြိုးစား ၍ ချစ် အပ်သော မိန်းမ ပေရသိ ကို၎င်း နှုတ်ဆက် ကြလော့။ ¹³ မြတ်သောတပည့်တော်ရုဖု နှင့်သူ ၏အိမ် တည်းဟူသောငါ ၏ အိမ် ကို နှုတ်ဆက် ကြလော့။ ¹⁴ အသုံကြိတ် ၊ ဖလေကုန် ၊ ဟေရမေ

၊ ပတ်ရောဘ ၊ ဟေရမေ

မှစ၍ သူ တို့နှင့်အတူ နေသောညီအစ်ကို တို့ကို နှုတ်ဆက် ကြလော့။

¹⁵ ဖိလောလုပ် ၊ ယုလိ

၊ နေရီ
၊ နေရီ

နှမ နှင့်

ဩလုမုပ မှစ၍ သူ တို့နှင့်အတူ နေသော သန်ရှင်း သူအပေါင်း တို့ကို နှုတ်ဆက် ကြလော့။¹⁶ အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် သန်ရှင်း သော နှမ်းခြင်းနှင့်

နှုတ်ဆက် ကြလော့။ ခရစ်တော် ၏ အသင်းတော် အပေါင်း တို့သည် သင် တို့နှင့် နှုတ်ဆက် ကြ၏။¹⁷ ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့ ခံရ ပြီးသော ဆုံးမ

ဩဝါဒနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သောသင်းခွဲ ခြင်း၊ မှားယွင်း ခြင်း အကြောင်းကို ပြု တတ်သောသူတို့ကို မှတ် ၍ရှောင် ကြလော့ဟု ငါ သတိပေး ၏။¹⁸ အကြောင်းမူကား ထိုသို့သော သူတို့သည် ငါ တို့ သခင် ခရစ်တော် ၏ အမှု ကိုမ ဆောင်ရွက်ဘဲလျက်၊ မိမိ

တို့ဝမ်း ၏အမှု ကိုသာ ဆောင်ရွက်၍၊ လောကဝတ် စကား နှင့် ချော့မော့သော စကားအားဖြင့် စိတ် ကောင်း

သော သူ တို့ကို လှည့်ဖြား တတ် ကြ၏။¹⁹ သင် တို့ ယုံကြည် နားထောင် ခြင်းအကြောင်း အရာသည် လူအပေါင်း တို့တွင်

ကျော်စော သည်ဖြစ်၍ ၊ ငါဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိ၏။ သို့သော်လည်း ၊ သင် တို့သည် ကောင်း သောအမှု၌ ကား၊ ပညာရှိ စေခြင်းငှာ၎င်း၊ ဆိုး သော အမှု၌ ကား ၊ အပြစ် ကင်းစေခြင်းငှာ၎င်း၊ ငါအလိုရှိ ၏။

²⁰ ငြိမ်သက် ခြင်း၏ အရှင်ဘုရားသခင် သည် မ

ကြာမမြင့်မှီ စာတန် ကို သင် တို့ခြေ အောက် ၌ နှိပ်စက် တော်မူမည်။ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ်၏ ကျေးဇူး တော်သည်သင် တို့၌ ရှိပါစေ သော။²¹ ငါ နှင့်အတူ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သော တိမောသေ

မှစ၍ငါ ၏အဆွေအမျိုးလက် ၊ ယာသုန် သောသိပတရု တို့သည် သင် တို့ကို နှုတ်ဆက် ကြ၏။²² ဤ စာ ကိုရေး သော ကျွန်ုပ် တေရ တိ သည် သခင်

ဘုရားကို ထောက်၍ သင် တို့ကို နှုတ်ဆက် ပါ၏။²³ ငါ့ ကို၎င်း ၊ သင်းဝင် သူ အပေါင်း တို့ကို၎င်း၊ လက်ခံ၍ညွှန်သည် ဝတ်ပြုတတ် သော ဂါယု ၊ မြို့ စာရေး

ရေတုတု ၊ သင်တို့ညီ ကွာတု တို့သည် သင် တို့ကို နှုတ်ဆက် ကြ၏။²⁴ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့အပေါင်း၌ ရှိ စေသတည်း။ အာမင်။²⁵ ရှေး ကပ်ကာလ ပတ်လုံးဝှက်ထား ပြီးလျှင် ယခု မှာ ထင်ရှား သည်ဖြစ်၍၊²⁶ လူမျိုး အပေါင်း တို့သည် ယုံကြည်

နားထောင် ကြမည် အကြောင်းပရောဖက် တို့၏ကျမ်းစာ များလာသည် နှင့်အညီ၊ ထာဝရ

ဘုရားသခင် ၏ ပညတ် တော်အတိုင်း

ထိုသူတို့အားဖော်ပြ ရသော နက်နဲ ရာကို ဖွင့်ထားခြင်း ကျေးဇူးတော် နှင့်လျော်စွာ၊ ငါ ဟောသောဧဝံဂေလိ တရားတည်းဟူသောယေရှု ခရစ် ၏ အကြောင်းကို ဟောပြော ခြင်းအားဖြင့် ၊ သင် တို့ကို မြဲမြံ ခိုင်ခံ့စေ ခြင်းငှာတတ်နိုင် တော်မူသောအရှင်၊ ²⁷ တဆူတည်းသာလျှင်

ပညာနှင့် ပြည့်စုံ တော်မူသော ဘုရားသခင် သည်၊ ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက်ဘုန်းကြီး တော်မူစေသတည်း။ အာမင်

ကောရိန္တု ပထမ စာစောင်

1 ဘုရားသခင် ၏အလို တော်အားဖြင့် ယေရှု ခရစ် ၏ တမန်တော် အရာ၌ ခန့်ထား သော ငါ ပေါလုနှင့် ငါ့ညီ

သုဿင် သည်၊ 2 ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် အပြစ် နှင့်ကင်းစင်၍ သန့်ရှင်း သူအရာ၌ ခန့်ထား သောသူတည်းဟူသော၊ ကောရိန္တု မြို့၌ ရှိ သော ဘုရားသခင် ၏ အသင်းတော် မှစ၍ခပ်သိမ်း သော အရပ် ၌

ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ကို ပဌနာ ပြုသောသူ အပေါင်း တို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။ 3 ထိုသခင်သည် ငါ တို့၏သခင်သာမဟုတ်၊ သင်တို့၏သခင်လည်း

ဖြစ်တော်မူ၏။ သခင် ယေရှု ခရစ် နှင့်

ငါ တို့အဘ တည်းဟူသောဘုရားသခင် အထံတော်က ကျေးဇူး တော်နှင့် ငြိမ်သက် ခြင်းသည် သင် တို့၌ ရှိပါစေသော။

4 အထက်ခရစ်တော် ၏ သက်သေ ကို သင် တို့တွင် တည် စေသည်ရှိသော်၊ 5 သင်တို့သည် ထိုခရစ်တော် အားဖြင့် ၊ အရာ ရာ

၌ နှုတ် သတ္တိ၊ ဉာဏ် သတ္တိအပေါင်း နှင့်

ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံကြ သည်ဖြစ်၍ ၊ 6 ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် သင် တို့ အားပေး တော်မူသော ဆုကျေးဇူး တော်ကို ငါထောက် ၍၊ သင် တို့ အကြောင်း ကြောင့် ငါ ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော်ကို အစဉ်မပြတ် ချီးမွမ်း၏။ 7 ထိုကြောင့် သင် တို့သည် ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ ပေါ်ထွန်း တော်မူခြင်းကို မြော်လင့် ၍နေစဉ်၊ ဆု

တော် တစ်စုံတစ်ခု မျှမ လျော့ ဘဲ စုံလင်လျက်ရှိကြ၏။ 8 သင် တို့သည် ငါ တို့သခင်

ယေရှု ခရစ် ၏ နေ့ရက် ၌ အပြစ်တင် စရာအခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ သင် တို့ကို အဆုံး

တိုင်အောင် ခိုင်ခံ့ မြဲမြံစေတော်မူလိမ့်မည်။⁹ ငါ တို့သခင် တည်း ဟူသောသား တော်မြတ်သခင် ယေရှု ခရစ် နှင့် ဆက်ဆံ ခြင်းကျေးဇူး တော်ကို သင်တို့ အား ပေး

တော် မှု သော ဘုရားသခင် သည် သစ္စာ နှင့် ပြည့်စုံ တော် မူ၏။

¹⁰ ညီအစ်ကို တို့၊ သင်တို့ရှိသမျှ သည် စကား

တညီတညွတ် တည်းဖြစ်၍ အချင်းချင်း မ ကွဲပြား ဘဲ စိတ်

သဘော တသံ တသမတ်တည်းရှိ သည်နှင့်

စေ့စပ် စုံလင်ကြမည်အကြောင်း၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ နာမ

တော် ကို အမှီပြု ၍ သင် တို့ကို ငါ နှိုးဆော်တောင်းပန်ပါ၏။

¹¹ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ့ ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့သည် အချင်းချင်း

မသင့်၊ ရန်တွေ့ခြင်းရှိ သည်ကို၊ ခလော့ကူ

အိမ်သားအချို့တို့သည် ပြော ကြ၏။¹² သင် တို့က၊ ငါ သည်ပေါလု

တပည့်ဖြစ် ၏။ ငါ သည် အာပေါလု တပည့်ဖြစ်၏။ ငါ သည်ကေဖ

တပည့်ဖြစ်၏။ ငါ သည်ခရစ်တော် တပည့် ဖြစ်၏ဟု အသီးအသီး

ပြော ကြသောကြောင့်

ငါဆို ရ၏။¹³ ခရစ်တော် သည် ကွဲပြား သလော။ ပေါလု သည် သင်

တို့အတွက်

လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ အသေခံပြီလော။ သို့မဟုတ် သင်တို့သည် ပေါ

လု ၏နာမ ၌

ဗတုတိဇံ ကို ခံကြပြီလော။¹⁴ ကရိပုပ္ပ နှင့် ဂါယု မှတစ်ပါး ၊ သင်

တို့တွင် အဘယ်သူ အားမျှ ဗတုတိဇံ

ကို ငါမပေးသည်ဖြစ်၍ ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်ရှိပါ၏။

¹⁵ သို့ဖြစ်၍ ပေါလုသည်မိမိ နာမ ၌

ဗတုတိဇံ ကို ပေးသည်ဟု အဘယ်သူ မျှဆို စရာအကြောင်း မ ရှိ။

¹⁶ သတေဖန် ၏အိမ်သူ အိမ်သားတို့အားလည်း

ဗတုတိဇံကို ပေး

ပြီ။ ထိုမှတစ်ပါးအခြား သောသူအား ဗတုတိဇံ

ပေးသည်ကိုငါမ မှတ်မိ ။¹⁷ ဗတုတိဇံ ကိုပေးစေခြင်းငှာခရစ်တော်

သည် ငါ့ ကို စေလွှတ် တော်မူသည်မ ဟုတ်။ ဧဝံဂေလိ

တရားကို ဟောစေ ခြင်းငှာ စေလွှတ်တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း ၊

ခရစ်တော် ၏လက်ဝါးကပ်တိုင် ကို အချည်းနှီး မ ဖြစ် စေခြင်းငှာ ၊

နှုတ် ပညာ ကို အခွင့်မ ပေးဘဲနေတော်မူ၏။¹⁸ အကြောင်းမူကား ၊

ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်သော သူ

တို့၌ လက်ဝါးကပ်တိုင် တော်တရား သည် မိုက် သော တရား ဖြစ် ၏။ ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်သော ငါ တို့၌ ထိုတရားသည် ဘုရားသခင် ၏ တန်ခိုး တော် ဖြစ် ၏။¹⁹ ကျမ်းစာ လာသည်ကား

၊ ပညာရှိ တို့၏ ပညာ

ကို ငါဖျက်ဆီး မည်။ ဉာဏ် ကောင်းသောသူ တို့၏ ဉာဏ် ကို လည်း ငါပယ် မည်ဟု လာသတည်း။²⁰ ပညာရှိ ကားအဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ ကျမ်းပြု ဆရာကား အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ ပြဿနာ ၌လေ့ကျက်သော ဆရာကား အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ လောကီ

ပညာ ကို ဘုရားသခင် သည် မိုက် စေတော်မူသည် မ ဟုတ်လော။

²¹ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင် ၏ ပညာ

တော်စီရင်သည်နှင့်အညီ၊ လောကီသား

တို့သည် မိမိ

တို့ပညာ အားဖြင့် ဘုရားသခင် ကို မ

သိ ဘဲနေကြသောအခါ၊ ဘုရားသခင် သည် ယုံကြည် သော သူတို့ ကို ဒေသနာ

တော် မိုက်မဲ ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင် ခြင်းငှာ စေတနာ ရှိတော် မူ၏။²² ယုဒ လူတို့သည် နိမိတ် လက္ခဏာကို တောင်း တတ်ကြ၏။ ဧဟေလသ

လူတို့သည် ပညာ

ကို ရှာ တတ် ကြ၏။²³ ငါ တို့မူကား ၊ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ အသေခံ တော်မူသော ခရစ်တော် ၏ အကြောင်းအရာကို ဟောပြော ကြ၏။ ထို အကြောင်းအရာသည်ကား၊ ယုဒ

အမျိုးသား ထိ မိ ရှိ လဲ စရာ အကြောင်း ဖြစ်၏။ တစ်ပါး အမျိုးသား၌ကား၊ မိုက်မဲ ခြင်းဖြစ်၏။²⁴ သို့သော်လည်း ၊ ယုဒ

လူဖြစ်စေ၊ ဧဟေလသ

လူဖြစ်စေ၊ ခေါ်တော်မူသောသူ တို့၌ ဘုရားသခင် ၏ တန်ခိုး တော် နှင့်

ဘုရားသခင် ၏ပညာ တော်တည်းဟူသော ခရစ်တော် ၏ တရား ဖြစ်၏။²⁵ ဘုရားသခင် ၏မိုက်မဲ ခြင်းအရာသည် လူ တို့၏

ပညာထက်သာ၍ပညာ ရှိ ၏။ ဘုရားသခင် ၏ အားနည်း ခြင်းအရာ သည် လူ

တို့၏

အစွမ်းထက်သာ၍အစွမ်း ရှိ၏။ 26 ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့ကို ခေါ်
တော်မူခြင်း အကြောင်း အရာကို ဆင်ခြင် ကြလော့။ ခေါ်တော်မူသော
သူတို့တွင် လောကီ

ပညာရှိ အများ မ ပါ။ ထင်ရှားသော လူ

ကြီးအများ မ ပါ။ မင်းအမျိုးအနွယ်ဖြစ်သော သူအများ

မ ပါ။ 27 ဘုရားသခင် သည် ပညာရှိ တို့ကို ရှက်ကြောက် စေခြင်း
ငှာ ၊ လောကီ

အရာ၌

မိုက်မဲ သော သူ

တို့ကို ရွေးကောက် တော်မူ၏။ အစွမ်း သတ္တိရှိသော သူ

တို့ကို ရှက်ကြောက် စေခြင်းငှာ ၊ လောကီ

အရာ၌

အားနည်း သော သူ

တို့ကို ရွေးကောက် တော်မူ၏။ 28 မြတ်သောသူတို့ကို ရှက်ကြောက်
စေခြင်းငှာလောကီ အရာ ၌

ဆင်းရဲ သောသူ၊ မ

ရေရာ သောသူ ၊ ယုတ် သောသူ တို့ကို ရွေးကောက် တော်မူ၏။ 29 ထို
ကြောင့် ၊ ဘုရားသခင် ရှေ့ ၌ အဘယ်သူမျှ ဝါကြွား စရာ အကြောင်း

မ ရှိ။ 30 ထိုဘုရားသခင် အားဖြင့် သင် တို့သည် ယေရှု ခရစ် ၌

တည်နေကြ၏။ ထိုသခင် မူကား ၊ ဘုရားသခင်စီရင် တော်မူသည်
အတိုင်း၊ ငါ တို့၌ ပညာ

မှစ၍ဖြောင့်မတ် ခြင်း၊ သန့်ရှင်း ခြင်း၊ ရွေးနှုတ် ခြင်းဖြစ်တော်မူ၏။

31 သို့ဖြစ်၍ ၊ ကျမ်းစာ လာသည်နှင့်အညီ ၊ ဝါကြွား သောသူ မည်သည်
ကား၊ ထာဝရ

ဘုရား၌ သာဝါကြွား စေ။

2

1 ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ သည်သင် တို့ရှိရာ သို့ ရောက်လာ သောအခါ၊
ဘုရားသခင် ၏ သက်သေ ချက်ကို ထူးမြတ်သောစကား နှင့်

ထူးမြတ် သော ပညာ

အားဖြင့် သင် တို့အား ပြသ ၍ ရောက်လာ သည်မ ဟုတ်။

2 အကြောင်းမူကား ၊ ယေရှု ခရစ် တည်းဟူသောလက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ

အသေခံတော်မူသော သခင် မှတစ်ပါး ၊ အဘယ် အရာကိုမျှ သင် တို့ တွင်

ငါမ သိ မ မှတ်ဟု ငါစိတ် ပြဋ္ဌာန်း ခြင်းရှိ၏။³ သင် တို့နှင့်အတူ ငါ ရှိနေသောအခါ၊ အားနည်း ခြင်း၊ အလွန် ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ် ခြင်းနှင့် တကွ ငါ ရှိ နေ၏။⁴ သင် တို့၏ယုံကြည် ခြင်းသည် လူ

ပညာ အားဖြင့် မ တည် ၊⁵ ဘုရားသခင် ၏ တန်ခိုး တော်အားဖြင့် တည်စေခြင်းငှာ ၊ ငါ့ စကား ၊ ငါ့ ဒေသနာ သည် လူပညာ နှင့် ယှဉ်သောဖြားယောင်း သောစကား နှင့်တကွ ရှိသည် မ ဟုတ်။ ဝိညာဉ် တော်၏နိမိတ် လက္ခဏာ တန်ခိုး တော်နှင့်တကွ ရှိ၏။

⁶ သို့သော်လည်း ၊ စုံလင် သော သူတို့အား ငါတို့သည် ပညာ စကားကို ဟောပြော ၏။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ လောကီ ပညာကို မ ဆိုလို။ ပြယ်ပျောက် တတ်သော လောကီ မင်း တို့၏ ပညာ

ကိုမ ဆိုလို။⁷ ဤ ကမ္ဘာ မ တည်မရှိမှီ၊ ငါ တို့၏ ဘုန်း အသရေ ဖြစ်စေခြင်းငှာ ၊ ဘုရားသခင် စီရင် တော်မူသော ပညာ၊ နက်နဲ သော အရာ၌

ဝှက်ထား သော ဘုရားသခင် ၏ ပညာ ကို ငါတို့သည်ပြသ ကြ၏။⁸ ထို ပညာကို လောကီ မင်း တစ်စုံတစ်ယောက် မျှမသိ ။ သိ

လျှင် ၊ ဘုန်းကြီး တော်မူသောသခင် ကို လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ကွပ်မျက်ကြပြီ။⁹ ကျမ်းစာ လာသည်နှင့်အညီ ၊ ဘုရားသခင် ကို ချစ် သော သူ

တို့အဘို့အလိုငှာ၊ ဘုရားသခင်ပြင်ဆင် တော်မူသော အရာ တို့ကို လူ မျက်စိ ဖြင့်မ မြင် ၊ နား

ဖြင့်မ ကြား ၊ စိတ် နှလုံးဖြင့် မ ကြံစည် သေး။¹⁰ ထိုအရာတို့ကို ဘုရားသခင် သည် မိမိ ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ငါ တို့အားဖော်ပြ တော်မူ၏။ ဝိညာဉ် တော်

သည် ဘုရားသခင် ၏ နက်နဲ သော အရာတိုင်အောင်ခပ်သိမ်း သော အရာတို့ကိုစစ် တော်မူ၏။¹¹ လူ ၏နက်နဲသော အရာကို လူ

၌ ရှိသောမိမိ စိတ် ဝိညာဉ်မှတစ်ပါး

အဘယ်သူ သိ သနည်း။ ထိုနည်းတူ ဘုရားသခင် ၏ နက်နဲသော အရာကို ဘုရားသခင် ၏ ဝိညာဉ် တော်မှတစ်ပါး အဘယ်သူ မျှမ သိ ။ ¹² ငါ တို့သည် လောကီ

ဝိညာဉ် ကို မ

ခံရ ကြ။ ဘုရားသခင် ပေး တော်မူသောအရာ တို့ကို သိ ခြင်းအလိုငှာ

ဘုရားသခင် ထံမှ ကြွလာသော ဝိညာဉ် ကိုခံရကြပြီ။ ¹³ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော အရာတို့ကို ငါ တို့သည် လူ

ပညာ ကိုအမှီပြု၍ ရှိ နားလည်သောစကား နှင့် မ

ဟော ။ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ် တော်သည် ဝိညာဉ် နှင့် စပ်ဆိုင်သော အရာကို ဝိညာဉ် စကားအားဖြင့်ဖွင့်ပြ၍ ပဲ့ပြင် တော်မူသော စကားနှင့် ငါတို့သည် ဟော ကြ၏။ ¹⁴ ဇာတိ ပကတိလူ သည် ဘုရားသခင် ၏ ဝိညာဉ် တော်အရာ တို့ကို မ

ခံ မယူ။ ထိုအရာတို့သည် မိုက်မဲ သော အရာဖြစ် သည်ဟု ထင် တတ်၏။ ထိုအရာတို့ကို ဝိညာဉ်

အားဖြင့်သာ ပိုင်းခြား ၍နားလည်နိုင်သောကြောင့် ၊ ဇာတိပကတိလူ သည် နား

မ လည်နိုင် ။ ¹⁵ ဝိညာဉ် လူမှုကား ၊ ထိုအရာအလုံးစုံ

တို့ကို ပိုင်းခြား ၍ နားလည်တတ်၏။ သို့သော်လည်း ထိုလူ ကို အဘယ်သူ မျှပိုင်းခြား ၍ မသိနိုင်။ ¹⁶ ထိုလူ ကို သွန်သင် နိုင် မည်အကြောင်း အဘယ်သူ သည် ထာဝရ

ဘုရား၏ စိတ် တော်ကို သိ

သနည်း။ ငါ တို့မှုကား

ခရစ်တော် ၏စိတ် ကို ခံရ ကြ၏။

3

¹ ညီအစ်ကို တို့၊ အထက်က ငါ သည် ဝိညာဉ် လူတို့အား ဟောပြော သကဲ့သို့ သင် တို့အား ဟောပြော ရသော အခွင့်မ ရှိ ဘဲ၊ ဇာတိ

ပကတိလူတို့အား၎င်း၊ ခရစ်တော် ၌

သူငယ် ကလေးတို့အား၎င်း၊ ဟောပြောသကဲ့သို့ ဟောပြောရ၏။

² ယခုတိုင်အောင်သင် တို့သည် ခဲဘွယ် စားဘွယ်ကို မ

ကြေနိုင် သောကြောင့်

ငါမ ကျွေးရာ နို့
 ကိုသာ တိုက် ရ
 ၏။ ယခုပင် လည်း ၊ သင်တို့သည် မ
 ကြေနိုင် ကြသေး ။ ³ ယခုပင်လည်း၊ ဇာတိ
 ပကတိ လူဖြစ် ကြ သေး ၏။ ဂုဏ်ပြိုင် ခြင်း၊ ရန်တွေ့ ခြင်း၊
 အချင်းချင်း ကွဲပြားခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ၊ သင် တို့သည်ဇာတိ ပကတိ
 လူဖြစ် ကြသည် မ

ဟုတ်လော။ လောကီ
 ထုံးစံအတိုင်း

ကျင့်ဆောင် ကြသည် မဟုတ်လော။ ⁴ တစ်ယောက် က၊ ငါ သည်
 ပေါလု တပည့်ဖြစ် ၏ ဟူ၍၎င်း၊ တစ်ယောက် က၊ ငါ သည်အာပေါလု
 တပည့်ဖြစ်၏ ဟူ၍၎င်း၊ အသီးသီးပြော ကြလျှင် ၊ ဇာတိပကတိလူ
 ဖြစ် ကြသည်မ ဟုတ်လော။ ⁵ ပေါလု ကား အဘယ်သူ နည်း။
 အာပေါလု ကား

အဘယ်သူ နည်း။ အခြားသောသူမဟုတ်၊ ထာဝရ
 ဘုရား သည် အသီးသီး

တို့အား အခွင့်ပေး သနားတော်မူသည်နှင့်အညီ ၊ သင်တို့ကို ယုံကြည်
 ခြင်းသို့ ရောက်စေသော ဓမ္မဆရာ ပေတည်း။ ⁶ ငါ သည်စိုက်ပျိုး သော
 သူဖြစ်၏။ အာပေါလု သည် ရေလောင်း သော သူဖြစ်၏။ အပင်ကို
 ကြီးပွား စေသော သူ

ကား ၊ ဘုရားသခင် ပေတည်း။ ⁷ စိုက်ပျိုး သောသူ မ တတ်နိုင်။
 ရေလောင်း သော သူ
 လည်း မ

တတ်နိုင်။ ကြီးပွား စေတော်မူသော ဘုရားသခင် သာလျှင် တတ်နိုင်
 တော်မူ၏။ ⁸ သို့သော်လည်း ၊ စိုက်ပျိုး သောသူ နှင့် ရေလောင်း
 သောသူ သည် တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ဖြစ် ၍ ၊ အသီးအသီး

မိမိ
 လုပ် သည်အတိုင်း

မိမိ အကျိုး ကို ခံရ လိမ့်မည်။ ⁹ ငါတို့သည် ဘုရားသခင် ထံ၌အလုပ်
 လုပ်သော သူချင်းဖြစ် ကြ၏။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ ဥယျာဉ်
 တော်ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင် ၏ ကျောင်း တော်တိုက်လည်း ဖြစ်
 ကြ၏။ ¹⁰ ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော်ကို ငါ ခံရ သည်နှင့်အညီ ၊

လိမ္မာ

သော ဗိသုကာ

ကဲ့သို့ တိုက်မြစ် ကိုချ ပြီ။ အခြား သောသူသည် ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက် လေ ၏။ သို့ရာတွင် ၊ အဘယ်သို့ ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက် သည်ကို လူတိုင်းသတိပြု ပါစေ။¹¹ အကြောင်းမူကား ၊ ယေရှု ခရစ် တည်းဟူသော ၊ ချ လျက်ရှိသော တိုက်မြစ် မှတပါး

အခြား သော တိုက်မြစ်ကို အဘယ်သူ မျှမချ နိုင် ။¹² ထို တိုက်မြစ် အပေါ်၌ရွှေ ၊ ငွေ ၊ ကျောက် ကောင်း ၊ သစ်သား ၊ မြက်ပင် ၊ ကောက်ရိုး များကို ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက် သောသူရှိသမျှ ၊¹³ အသီးသီး လုပ် သော အလုပ် သည် ထင်ရှား လိမ့်မည် ။ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား ၊ ဖော်ပြ ချိန် နေရက် သည် မီး

အားဖြင့် ထင်ရှား စေလိမ့်မည်။ လူ

တိုင်းလုပ်သောအလုပ် သည် အဘယ်သို့ သော အလုပ်ဖြစ် သည်ကို မီး

သည်စစ်ကြော စုံစမ်းလိမ့်မည်။¹⁴ ထို တိုက်မြစ်အပေါ်၌ ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက် သော အကြင်သူ ၏ အလုပ် သည်မြဲ ၏။ ထိုသူသည် အကျိုး ကို ခံရ လိမ့်မည်။¹⁵ အကြင်သူ ၏အလုပ် သည် ကျွမ်းလောင် ၏။ ထိုသူ သည် အရှုံး ခံရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ၊ မီး

နှင့် လွတ် သကဲ့သို့

သူသည် ကယ်တင် ခြင်း သို့ ရောက် လိမ့်မည်။¹⁶ သင် တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ ဗိမာန် တော် ဖြစ် ကြသည်ကို၎င်း ၊ ဘုရားသခင် ၏ဝိညာဉ် တော်သည် သင် တို့အထဲ ၌ ကျိန်းဝပ် တော်မူသည်ကို၎င်း မ

သိ ကြသလော။¹⁷ အကြင်သူ သည် ဘုရားသခင် ၏ ဗိမာန် တော် ကို ဖျက်ဆီး ၏။ ထို

သူကို ဘုရားသခင် ဖျက်ဆီး တော်မူလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင် ၏ ဗိမာန် တော်သည် သန့်ရှင်း ရ၏။ သင် တို့သည်လည်း၊ ထိုဗိမာန် တော် ဖြစ် ကြ၏။¹⁸ အဘယ်သူ မျှ ကိုယ် ကို မလှည့်ဖြား စေနှင့်။ သင် တို့ တွင်

အကြင်သူ သည် ဤ

လောက ၌

ပညာရှိ ဖြစ်

သည်ဟု ကိုယ်ကိုထင် ၏။ ထိုသူသည်ပညာရှိ အဖြစ် သို့ ရောက်လို

သောဌာ လူမိုက် ဖြစ် ပါစေ။¹⁹ အကြောင်းမူကား ၊ လောကီ

ပညာ သည် ဘုရားသခင် ရှေ့၌

မိုက်မဲ ခြင်းဖြစ် ၏။ ကျမ်းစာ လာသည်ကား ၊ ဘုရားသခင် သည်

ပညာရှိ တို့ကို သူ

တို့၏ ပရိယာယ် အားဖြင့် ဘမ်းဆီး တော်မူ၏ဟု လာသတည်း။

²⁰ တစ်ဖန်တုံ ၊ ပညာရှိ တို့၏ အကြံအစည် တို့သည် အချည်းနှီး ဖြစ်
ကြောင်း ကို ထာဝရ

ဘုရားသိ တော်မူ၏ဟု လာသတည်း။²¹ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ အဘယ်သူ

မျှလူတို့ ၌

ဝါကြား

ခြင်းမရှိစေနှင့်။ ခပ်သိမ်း သောအရာတို့သည် သင် တို့ အဘို့

ဖြစ် ကြ၏။²² ပေါလု ဖြစ်စေ ၊ အာပေါလု ဖြစ်စေ ၊ ကေဖ

ဖြစ်စေ ၊ ဤလောက

ဖြစ်စေ ၊ အသက် ရှင်ခြင်းဖြစ်စေ ၊ သေ

ခြင်း ဖြစ်စေ ၊ မျက်မှောက် အရာဖြစ်စေ ၊ နောက် လာလတုံသော

အရာဖြစ်စေ ၊ ခပ်သိမ်း သော အရာတို့သည် သင် တို့အဘို့ ဖြစ်ကြ၏။

²³ သင် တို့သည်လည်း ၊ ခရစ်တော် အဘို့ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော် သည်

လည်း ဘုရားသခင် အဘို့ ဖြစ်တော်မူ၏။

4

¹ ခရစ်တော် ၏ အစေအပါး

ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ ဘုရားသခင် ၏ နက်နဲ သောအရာတို့ကို စောင့်သော

ဘဏ္ဍာစိုး

ကဲ့သို့၎င်း၊ သူတစ်ပါး သည် ငါ တို့ကို မှတ် ပါစေ။² ထိုမှတပါး ၊

ဘဏ္ဍာစိုး

မည်သည်ကား၊ သစ္စာရှိ ရမည်။³ သင် တို့မှစ၍အခြားသောလူ များ

တို့သည် ငါ့ ကို သစ္စာမရှိဟုစီရင် သော်လည်း ၊ ငါသည်အမှုမထား။ ငါ့

ကိုယ်ကိုငါမ စီရင် ။⁴ အကြောင်းမူကား ၊ ကိုယ်စိတ် သည် ကိုယ် ကို

အပြစ်မ တင်။ သို့သော်လည်း ၊ ထို

အကြောင်းဖြင့်

ငါသည် အပြစ် လွတ်သည်မ ဟုတ်။ ငါ့ ကို စီရင် သောသူ ကား ၊

ထာဝရ ဘုရားပေတည်း။⁵ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်မှောင်မိုက် ၌ ဝှက်ထား သော

အရာတို့ကို ပွင့်လင်း စေ၍ စိတ် နှလုံးအကြံအစည် များကို ထင်ရှား စေ
လတံ့သော သခင် ဘုရားကြွလာ တော်မ မှုမို့ တိုင်အောင် အဘယ် အမှု
ကိုမျှ အဆုံးအဖြတ်မ စီရင်

ကြနှင့်။ ကြွလာတော်မူသောအခါ၊ အသီးသီး

တို့သည် ဘုရားသခင် ချီးမွမ်း တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ခံရ ကြလတံ့။
6 ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့သည် ကျမ်းစာ ကို လွန် ၍ သူတစ်ပါးကို မ
ရိုသေ အပ်ဟု ငါ တို့ကိုထောက်၍

နားလည် စေခြင်းငှာ ၎င်း၊ မာန

စိတ်ထောင်လွှားသည်နှင့် တစ် ယောက်ကိုမှီဝဲ၍တစ် ယောက်ကို
ငြင်းဆန် ခြင်းမ ရှိစေခြင်းငှာ ၎င်း၊ ငါဆိုခဲ့ပြီးသောအချက်၌ သင်
တို့၏ အကျိုးကို ထောက်၍ ငါ နှင့် အာပေါလု ကို ပုံဆောင် လျက်
ဆိုသတည်း။ 7 ထိုမှတစ်ပါး၊ အဘယ်သူ သည် သင့် ကိုထူးခြား စေ
သနည်း။ သူတစ်ပါးလက်မှ မ

ခံ မယူဘဲ အလိုအလျောက် ရသော အရာတစ်စုံတစ်ခုမျှ သင်၌ရှိ
သလော။ သူတစ်ပါးလက်မှ ခံယူ

သည်မှန် လျှင် ၊ မ

ခံ မယူသကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့် ဝါကြွား သနည်း။ 8 ယခု တွင်သင်
တို့သည် ကြွယ်ဝကြ၏။ ငွေရတတ် ကြ၏။ ငါ တို့ မ

ရှိစဉ်တွင်စိုးစံ ကြ၏။ ငါ တို့သည် သင် တို့နှင့်အတူစိုးစံ ရသော
အခွင့်ရှိ မည်အကြောင်း၊ သင်တို့ကို အမှန် စိုးစံ စေခြင်းငှာ အလိုရှိ ၏။

9 သတ် ဘို့ရာထားသောသူကဲ့သို့ အခြားသော သူများနောက် ၌ တမန်
တော် တည်းဟူသောငါ တို့ကို ဘုရားသခင် ထုတ်ပြ တော်မူသည်ဟု ငါ
ထင် ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါတို့သည် လောကီသား

များနှင့်

ကောင်းကင် တမန်များ မျက်မှောက် ၌ ပွဲဝင် သောသူ ဖြစ်ကြ ၏။
10 ငါ တို့သည် ခရစ်တော် ၏ အကြောင်း ကြောင့် လူမိုက် ဖြစ်ကြ၏။

သင် တို့မူကား ၊ ခရစ်တော် ၌

ပညာရှိ

ဖြစ်ကြ၏။ ငါ တို့သည် အားနည်း သောသူ ဖြစ်ကြ၏။ သင် တို့
မူကား ၊ အစွမ်း သတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသောသူ၊ အသရေ

ရှိသောသူဖြစ်ကြ၏။ ငါ တို့သည် အရှက်အကြောက် ခံရသော သူ
ဖြစ်၍ ၊ 11 ယခု တိုင်အောင် အစား အသောက်ငတ်မွတ်ခြင်း၊ အဝတ်

နှမ်းပါးခြင်း၊ ရိုက်ပုတ် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရကြ၏။ နေရာ မကျသော သူ၊¹² ကိုယ် လက် နှင့် ပင်ပန်း စွာ လုပ်ဆောင် ရသောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ကဲ့ရဲ့

ခြင်းကို ခံရသောအခါ မေတ္တာပို့

ကြ၏။ ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်ခြင်းကို ခံရသောအခါ သည်းခံ ကြ၏။

¹³ အသရေ ရှုတ်ချခြင်းကို ခံရသောအခါ တောင်းပန် ကြ၏။ ဤ လောက

၏ အညစ်အကြေး ကဲ့သို့ ၎င်း၊ အရပ်ရပ် ထဲက လှည်းပစ်သော တန် မြက်ချေး အမှုက်

ကဲ့သို့၎င်း၊ ယခု

တိုင်အောင် ဖြစ် ကြ၏။¹⁴ သင် တို့သည် ရှက် စေခြင်းငှာဤသို့ ငါ

ရေး သည် မ

ဟုတ်။ သင် တို့ကို ချစ် သား ကဲ့သို့ မှတ်၍

သတိပေး ၏။¹⁵ သင် တို့တွင်

ခရစ်တော် ၏အကြောင်း ကို သင်ပေး သော ဆရာတစ်သောင်း ရှိ ငြား သော်လည်း၊ အဘ

အများ မ ရှိ။ ဧဝံဂေလီ

တရားအားဖြင့် ငါ သည် သင် တို့ကို ယေရှု ခရစ် ၌

ဖြစ်ဘွား စေပြီ။¹⁶ သို့ဖြစ်၍၊ ငါ ကျင့်သည်နည်းတူသင် တို့သည် ကျင့် ကြမည်အကြောင်း ငါနှိုးဆော်တောင်းပန် ၏။¹⁷ ထို အကြောင်း

ကြောင့် သခင် ဘုရား၌

သစ္စာရှိ သောငါ ၏ချစ် သား တိမောသေ ကို သင် တို့ဆီသို့ ငါ စေလွှတ် ၏။ ခပ်သိမ်း သော အရပ်တို့၌

ခပ်သိမ်း သော အသင်းတော် တို့ကို ငါသွန်သင် သည်နှင့်အညီ ၊ ငါ သည် ခရစ်တော် ၌ ကျင့် သော အကျင့်စလေ့များကို သင် တို့သည် မှတ်မိ စေခြင်းငှာသူသည် ပြသတိုက်တွန်းလိမ့်မည်။¹⁸ ငါ သည်သင် တို့ဆီသို့ ကိုယ်တိုင်မ လာ ဟု အချို့ သော သူတို့သည် ထင်မှတ်သည်

နှင့်၊ မာန ထောင်လွှားခြင်း ရှိကြ၏။¹⁹ သို့သော်လည်း သခင် ဘုရား သည် အလို

တော်ရှိ လျှင်

ငါသည် မြန်မြန် လာ မည်။ လာသောအခါ မာန

ထောင်လွှားသောသူ တို့၏ စကား

ကို သိမှတ် မည် မ ဟုတ်။ သူ တို့၏တန်ခိုး ကို သိမှတ် မည်။
20 အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်သည် စကား

၌

တည်သည်မ ဟုတ်၊ တန်ခိုး ၌ တည်၏။ 21 သင် တို့သည် အဘယ်သို့
အလိုရှိသနည်း။ ငါသည်နှင့်တံ နှင့်
သင် တို့ဆီသို့ လာရ မည်လော။ သို့မဟုတ် မေတ္တာ နှင့်
၎င်း၊ နူးညံ့
သိမ်မွေ့သော စိတ် နှင့် ၎င်း၊ လာရမည်လော။

5

1 မတရား သောမေထုန်သာမည မဟုတ်၊ အဘ

၏ မယား

ကို သိမ်းယူ ခြင်းတည်းဟူသောသာသနာပ လူတို့ တွင် ပင် မ
ကြားရသော မေထုန် ၌မှီဝဲသော သူသည် သင် တို့တွင်
ရှိကြောင်းကို အနှံ့အပြားကျော်စော ကြ၏။ 2 ထိုသို့ပြု သောသူ ကို
သင် တို့အထဲ မှ နှင်ထုတ် မည် အကြောင်း ၊ စိတ်မသာ ညည်းတွား
ခြင်းကိုမ ပြု၊ မာန

ထောင်လွှားလျက် နေ ကြ၏။ 3 ထိုကြောင့် ငါ သည် ကိုယ်ခနုခါ
အားဖြင့် သင်တို့နှင့်ကွာ လျက် ရှိသော်လည်း ၊ ဝိညာဉ် အားဖြင့် မ ကွာ၊
ကိုယ်တိုင်သင်တို့နှင့်အတူရှိ သကဲ့သို့ ထိုသို့ကျင့် သောသူ ကို ယခုပင်
ငါစီရင် ပြီ။ 4 စီရင်ချက်ဟူမူကား၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ်၏ အခွင့်
အားဖြင့် သင် တို့သည် ငါ့ ဝိညာဉ် နှင့်အတူ စည်းဝေး ပြီးမှငါ တို့သခင်
ယေရှု ခရစ်၏ တန်ခိုး တော်ကို အမှီပြု၍ ၊ 5 ထိုသူ ၏ဝိညာဉ် သည်
ယေရှု ခရစ်၏နေ့ရက် ၌

ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်မည်အကြောင်း ၊ သူ

၏ကိုယ်ခနုခါ ပျက်စီး ဘို့ရာ သူ့ကိုစာတန် လက်သို့ အပ်နှံ ကြစေဟု
ငါစီရင်၏။ 6 သင် တို့၏ ဝါကြွား ခြင်းသည် မ

ကောင်း မသင့် ဖြစ်၏။ အနည်းငယ် သောတဆေး သည် မုန့်စိမ်းတ
ပုံ လုံး

ကို ဖောင်းကြွ စေတတ်သည်ကို မ

သိ ကြသလော။ 7 သင်တို့သည် တဆေးမဲ့

ဖြစ် သည်နှင့်အညီ ၊ အသစ် သော မုန့်စိမ်း ဖြစ် မည်အကြောင်း ၊
ဟောင်း သော တဆေး

ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းကြလော့။ အကြောင်းမူကား ၊ ခရစ်တော် တည်းဟူသောငါ တို့ပသခါ

သိုးသငယ်သည် ငါတို့အဘို့ ယဇ် ပူဇော်ရာဖြစ်၏။⁸ ထို့ကြောင့် ၊ ဟောင်း သောတဆေး ၊ ဆိုးညစ် မိုက်မဲ ခြင်းတဆေး တို့ကို ပယ်ပစ်၍၊ တဆေးမဲ့

မုန့်တည်းဟူသောကြည်ဖြူ ခြင်း၊ သစ္စာစောင့် ခြင်းနှင့် ပွဲ ခံကြ ကုန် အံ့။⁹ သင် တို့သည် မတရား

သောမေထုန်၌ မှီဝဲသောသူတို့နှင့် မ

ပေါင်းဘော်မည် အကြောင်း၊ အထက်သြဝါဒစာ ၌

ငါရေး ထားခဲ့ပြီ။¹⁰ ထိုသို့ ရေးထားသော်၊ မတရား

သောမေထုန်၌ မှီဝဲခြင်း၊ လောဘ

လွန်ကျူးခြင်း၊ အနိုင် အထက်လုယူခြင်း၊ ရုပ်တု ကိုကိုးကွယ်ခြင်း

အမှုကို ပြုသော လောကီသား

တို့ နှင့် အလျှင်း

မ ပေါင်းဘော်ရဟုမဆိုလို။ ထိုသို့ဆိုလျှင်၊ သင်တို့သည်လောကီ မှ ထွက်သွား ရ ကြမည်။¹¹ ယခု မူကား

ညီအစ်ကို ဟု ခေါ်ဝေါ်သော သူသည် မတရား

သောမေထုန်၌မှီဝဲခြင်း၊ လောဘ

လွန်ကျူးခြင်း၊ ရုပ်တု ကိုးကွယ်ခြင်း၊ ဆဲရေး

ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ သေရည် သေရက်နှင့် ယစ်မှုးခြင်း၊ အနိုင် အထက်လုယူ

ခြင်းမှစ၍၊ ထိုသို့သောအမှုကို ပြုသောသူနှင့်မ ပေါင်းဘော်ရ သည်သာ မက၊ ထိုသူနှင့်အတူ စား သောက်ခြင်းကိစ္စကိုမျှ မ

ပြုရဟုငါရေး ထား၍ ပညတ်၏။¹² ပြင် လူ တို့ကို စီရင် ခြင်းအမှု

နှင့် ငါ သည် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ အတွင်း လူ တို့ကို သင် တို့ စီရင် ရသည် မ ဟုတ်လော။¹³ ပြင် လူတို့ကို ဘုရားသခင် စီရင် တော်

မူလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ထို ဆိုးညစ် သောသူကိုသင် တို့အထဲ မှနှင့်ထုတ် ကြလော့။

6

¹ သင် တို့သည် အချင်းချင်း အမှု ရှိ လျှင် ၊ သန်ရှင်း သူတို့ရှေ့ ၌ တရား

စီရင်ခြင်းကို မ

ခံဘဲသာသနာပ

လူတို့ ရှေ့ ၌ ခံ

ဝံ့သောသူတစ်စုံတစ်ယောက် ရှိသလော။ 2 သန့်ရှင်း သူတို့သည်

လောကီ

နိုင်ငံကို တရား

စီရင်မည်ဟု မ

သိ ကြသလော။ သင် တို့သည် လောကီ

နိုင်ငံကို စီရင် ရသည်မှန်လျှင် ၊ အငယ်ဆုံး သော အမှုများကို မ

စီရင် ထိုက်သလော။ 3 ငါတို့သည်ကောင်းကင်တမန် တို့ကို တရား

စီရင်မည်ဟု မ

သိ ကြသလော။ သို့ဖြစ်၍ လောကီ အမှုကို စီရင် ထိုက်သည်မ ဟုတ်

လော။ 4 ထို့ကြောင့်

သင် တို့သည် လောကီ

အမှုကိုစီရင်

စရာရှိလျှင် ၊ အသင်းတော် ၌

အသရေ နည်းသောသူ တို့ကို တရားသူကြီး အရာ၌ ခန့်ထား ကြ
လော။ 5 ထိုသို့ဆိုသော် ၊ သင် တို့ရှက် စေခြင်းငှာပြောဆို ၏။ သင် တို့
တွင်

ပညာရှိ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ

မ ရှိ သလော။ ညီအစ်ကို ချင်းတို့၏ အမှုကို စီရင် ဆုံးဖြတ်နိုင် သော
သူ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှမရှိသလော။ 6 ညီအစ်ကို ချင်းတို့သည် တရား

တွေ့သည် သာမက၊ မယုံကြည် သော သူတို့ရှေ့ ၌ပင် တရားတွေ့ပါ
သည်တကား။ 7 ထိုသို့ သင် တို့သည် အချင်းချင်း တရား တွေ့သည်
အမှုမှာ အလွန်ကြီးစွာသော အပြစ်ရှိ ကြ၏။ တရားမတွေ့ဘဲ ညှဉ်းဆဲ
ခြင်း ကို အဘယ်ကြောင့် မ ခံသနည်း။ 8 ကိုယ် ဥစ္စာ ရှုံး ခြင်း ကို
အဘယ်ကြောင့် မ ခံသနည်း။ ထိုသို့

သင်တို့သည် မခံဘဲ၊ ညီအစ်ကိုချင်းတစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
ညှဉ်းဆဲ ၍ ၊ ညီအစ်ကို ချင်းတို့၏ ဥစ္စာကိုသိမ်းယူ ကြသည်တကား ၊

9 မတရား သောသူတို့သည် ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်ကို အမွေ မ
ခံရသည်ကို သင်တို့မ သိ ကြ သလော။ အလွဲ မ ယူကြနှင့်။ မတရား
သောမေထုန်၌ မှီဝဲသောသူ၊ ရုပ်တု ကိုကိုးကွယ်သောသူ၊ သူ့

မယားကို ပြစ်မှားသောသူ၊ ယောက်ျား ချင်းမေထုန်ကိုပြုသောသူ၊
ထိုအမှုကိုခံသောသူ၊ 10 သူ့ ဥစ္စာကိုခိုးသောသူ၊ လောဘ

လွန်ကျူးသောသူ၊ သေရည် သေရက်နှင့်ယစ်မူးသောသူ၊ ဆဲရေး ကဲ့ရဲ့သောသူ၊ အနိုင် အထက်လူယူသော သူတို့သည် ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်ကို အမွေ မ ခံရကြ။¹¹ အထက်ကသင်တို့တွင် အချို့ သောသူတို့သည် ထိုသို့သောသူဖြစ် ကြသော်လည်း ၊ ယခုတွင်သခင် ယေရှု ၏

နာမ တော်အားဖြင့် ၎င်း၊ ငါ တို့ဘုရားသခင် ၏ ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ၎င်း ၊ ဆေးကြော သန့်ရှင်း ၍

ဖြောင့်မတ် ရာ သို့ ရောက်ကြပြီ။¹² ငါ သည် အပြစ်မသင့်ဘဲလျက် ခပ်သိမ်း သော အမှုအရာကို ပြု နိုင်သည် မှန်စေတော့။ ခပ်သိမ်း သော အမှုအရာကို ပြု သင့်သည်မ ဟုတ်။ အပြစ်မသင့်ဘဲလျက် ခပ်သိမ်း သော အမှုအရာကိုပြု နိုင်သည်မှန်စေတော့။ အဘယ် အမှုအရာ၌ မျှ ငါ သည်ကျွန် မ ခံ။¹³ အစား အသောက်တို့သည် ဝမ်း အဘို့ ၊ ဝမ်း သည်လည်း

အစား အသောက်တို့ အဘို့ဖြစ်သည်မှန်စေတော့။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင် သည် ထို

နှစ် ပါးကို ဖျက်ဆီး တော်မူလိမ့်မည်။ ကိုယ်ခနုခါ သည် မတရား သောမေထုန် အဘို့ဖြစ်သည်မ ဟုတ်။ သခင် ဘုရားအဘို့ ဖြစ်၏။ သခင်

ဘုရားသည်လည်း

ကိုယ်ခနုခါ အဘို့ ဖြစ်တော်မူ၏။¹⁴ ဘုရားသခင် သည် တန်ခိုး တော် အားဖြင့် သခင်

ဘုရားကို ထမြောက် စေတော်မူသည်ဖြစ်၍ ၊ ငါ တို့ကိုလည်း

ထမြောက် စေ တော် မူ လိမ့်မည်။¹⁵ သင် တို့ ကိုယ်ခနုခါ သည် ခရစ်တော် ၏ အင်္ဂါ ဖြစ် ကြောင်း ကို မ

သိ ကြသလော။ သို့ဖြစ်လျှင် ၊ ခရစ်တော် ၏ အင်္ဂါ ကိုယူ ၍ ပြည်တန်ဆာ ၏ အင်္ဂါ ဖြစ် စေအပ် သလော။ မ

ဖြစ်စေ အပ်။¹⁶ အဘယ်သို့ နည်း။ ပြည်တန်ဆာ ၌ မှီဝဲ သောသူ သည်ထိုပြည်တန်ဆာနှင့် တစ်သား တစ်ကိုယ်တည်း ဖြစ် ကြောင်း ကို မ

သိ ကြ သလော။ ထို သူ နှစ် ယောက် တို့သည် တစ် သား တစ်ကိုယ်တည်း ဖြစ် ရ လိမ့်မည် ဟု ကျမ်းစာ လာ ၏။¹⁷ သခင် ဘုရား၌ မှီဝဲ သော သူ

သည် ထိုသခင်နှင့် တစ် စိတ် တစ်ဝိညာဉ်တည်းဖြစ် ၏။¹⁸ မတရား

သောမေထုန်ကိုကြည့်ရှောင် ကြလော့။ လူ

ပြု တတ်သော အခြားဒုစရိုက်

ရှိသမျှ တို့သည် ကိုယ် ပြင်

၌ ရှိ ၏။ မတရား

သော မေထုန်ကို ပြုသောသူ မူကား ၊ မိမိ

ကိုယ် ကိုပင်ပြစ်မှား ၏။¹⁹ အဘယ်သို့နည်း။ သင် တို့ကိုယ်ခန့်

ခါ သည် ဘုရားသခင် ပေး သနားတော်မူသော ဝိညာဉ်တော်တည်း

ဟူသော၊ သင် တို့အထဲ ၌ ကျိန်းဝပ်၍ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်၏

ဗိမာန် ဖြစ် ကြောင်း ကို၎င်း၊ မိမိ

တို့ကို မိမိတို့မ

ပိုင် ကြောင်းကို၎င်း၊ မ

သိ ကြသလော။²⁰ သင်တို့သည် အဘိုး

နှင့် ဝယ် တော်မူသော သူဖြစ်သောကြောင့် ၊ ဘုရားသခင် ပိုင်တော်

မူသောသင် တို့၏ ကိုယ်ခန့်ခါ နှင့် စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏

ဂုဏ် တော်ကိုထင်ရှားစေကြလော့။

7

1 သင်တို့သည် ငါ့ထံသို့ပေး လိုက်သောစာ ၌ ပါ သောအရာမှာ၊

ယောက်ျား သည် မိန်းမ နှင့်မ ဆက်ဆံ ဘဲ နေလျှင် ၊² ကောင်း

သော်လည်း ၊ မတရား

သောမေထုန်နှင့် ကင်းလွတ်မည် အကြောင်း၊ ယောက်ျား တိုင်း မိမိ

မယား

ရှိ စေလော့။ မိန်းမ တိုင်း မိမိ

လင် ရှိ စေလော့။³ ယောက်ျား သည် ဆက်ဆံခြင်းဝတ်ကို မိမိမယား

အား ပြု စေလော့။ ထိုနည်းတူ ၊ မိန်းမ သည်လည်း

ဆက်ဆံခြင်းဝတ်ကို မိမိလင် အား ပြုစေလော့။⁴ မိန်းမ သည် မိမိ

ကိုယ် ကိုမ ပိုင် ၊ လင် သည်ပိုင်၏။ ထိုနည်းတူ ယောက်ျား သည်

လည်း

မိမိ ကိုယ် ကိုမ ပိုင် ၊ မယား သည်ပိုင်၏။⁵ အချင်းချင်း ခင်ပွန်းဝတ်

ကို မ

ပယ် မရှောင်ကြနှင့်။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ဆုတောင်း ခြင်းဝတ်ကိုပြုရ

သော အခွင့်ရှိစေခြင်းငှာ၊ သဘောတူ

၍

ခင်ပွန်းဝတ်ကိုခဏ မျှ မရှောင်ရဟု မဆိုလို

။ ထိုသို့

ရှောင် လျှင် ၊ ကိုယ် ကိုမချုပ်တည်းနိုင်သောအားဖြင့် စာတန် သည် အပြစ် သို့ သွေးဆောင်ရသော အခွင့်မ ရှိစေခြင်းငှာ ၊ နောက် တဖန် အတူ

နေ ကြလော့။⁶ သို့ရာတွင်ပညတ် မ ထားဘဲအခွင့် ပေးခြင်း အားဖြင့် သာ

ငါဆို ၏။⁷ လူ အပေါင်း တို့သည် ငါ ကဲ့သို့ ဖြစ် စေခြင်းငှာငါအလိုရှိ ၏။ သို့သော်လည်း ၊ လူအသီးအသီး

တို့သည် ဘုရားသခင် ပေးသနားတော်မူသည်အတိုင်း အသီးအသီး သော ဆု

ကျေးဇူးကို ခံရ ကြ၏။⁸ ထိုကြောင့် မယား မရှိသောသူ တို့နှင့်

မုတ်ဆိုးမ တို့ကို ငါဆို သည်ကား၊ ထို

သူ တို့သည် ငါ ကဲ့သို့ နေလျှင်

ကောင်း ၏။⁹ သို့သော်လည်း ၊ ကာမဂုဏ်ကို မ

ချုပ်တည်း နိုင်လျှင်

ထိမ်းမြား စုံဘက်ခြင်းကို ပြုကြစေ။ ကိလေသာ စိတ်ပူပန်ခြင်းရှိ သည်ထက်

ထိမ်းမြား စုံဘက်ခြင်းပြုသော် သာ၍ ကောင်း၏။¹⁰ ခင်ပွန်း ရှိသော သူ

တို့ကိုလည်း ၊ ငါပညတ် သည် သာမက၊ သခင်ဘုရား

ပညတ်တော်မူသည်ကား ၊ မယား

သည် မိမိခင်ပွန်း ကို မ

စွန့်ပစ် စေနှင့်။¹¹ စွန့်ပစ် လျှင်

ခင်ပွန်း မရှိဘဲနေ စေ။ သို့မဟုတ် လျှင်၊ ခင်ပွန်း ဟောင်းထံသို့ပြန်၍ အသင့်အတင့် နေစေ။ ယောက်ျား သည်လည်း

မိမိမယား နှင့် မ

ကွာ စေနှင့်။¹² ကြွင်း သောသူ တို့ကိုသခင် ဘုရားသည် ကိုယ်တိုင်မ ပညတ်ဘဲ၊ ငါ ပညတ် သည်ကား ၊ တစ်စုံတစ်ယောက် သော ညီအစ်ကို

သည်မယုံကြည် သော မယား

ရှိ ၍၊ ထိုမယား

သည် မိမိခင်ပွန်း နှင့်

နေ ခြင်းငှာအလိုရှိ လျှင်

မ ကွာ စေနှင့်။¹³ ထိုနည်းတူမိန်းမ သည်လည်း ၊ မယုံကြည် သော ခင်ပွန်း ရှိ ၍၊ ထိုခင်ပွန်း သည် မိမိမယား

နှင့် နေ ခြင်းငှာအလိုရှိ လျှင်

မ ကွာ စေနှင့်။¹⁴ အကြောင်းမူကား ၊ မယုံကြည် သောလင် သည် မိမိမယား

အဘို့

စင်ကြယ် ၏။ မယုံကြည် သော မယား

သည်လည်း

မိမိလင် အဘို့

စင်ကြယ် ၏။ သို့မဟုတ် လျှင်သင် တို့၏ သားသမီး

သည် မ

စင်ကြယ်။ ယခု

တွင် စင်ကြယ် ကြ ၏။¹⁵ သို့သော်လည်း မယုံကြည် သောသူ သည် ကွာ သွားလိုလျှင်

ကွာ သွားစေ။ ထိုသို့ပြုလျှင်တပည့်တော် သည် ယောက်ျား ဖြစ် စေ ၊ မိန်းမ ဖြစ်စေ၊ ချည်နှောင် ခြင်းမ ရှိ။ ငါတို့သည် အသင့်အတင့် နေစေခြင်းငှာဘုရားသခင် ၏ ပညတ် တော်ရှိ၏။¹⁶ အချင်းမိန်းမ ၊ သင်သည်ကိုယ် ခင်ပွန်း ကို ကယ်တင်မည် ၊ မကယ်တင်မည်ကို အဘယ်သို့သိ သနည်း။ အချင်းယောက်ျား ၊ သင်သည် ကိုယ် ခင်ပွန်း ကို ကယ်တင်မည် ။ မကယ်တင်မည်ကို အဘယ်သို့ သိ သနည်း။

¹⁷ သခင် ဘုရားသည် လူ

အသီးအသီးတို့အား ဝေငှ တော်မူ၍၊ ဘုရားသခင် သည် လူအသီး အသီး

တို့ကို ခေါ်တော်မူသည်နှင့် လျော်စွာလူတိုင်းကျင့် နေစေ။ ခပ်သိမ်း သော အသင်းတော် တို့ကို ထိုသို့

ငါပညတ် ၏။¹⁸ အရေဖျားလှီး ခြင်းကို ခံသောသူ

သည် ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုခံရလျှင်၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မ စွန့် စေနှင့်။ အရေဖျားလှီး ခြင်းကို မခံသောသူ

သည်လည်း ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုခံရလျှင်၊ အရေဖျားလှီး ခြင်းကို မ ခံစေနှင့်။¹⁹ အရေဖျားလှီး ခြင်းအားဖြင့် အကျိုး မ ရှိ။ မခံ ဘဲ နေခြင်းအားဖြင့် လည်း

အကျိုးမ ရှိ ။ ဘုရားသခင် ၏ ပညတ် တော်တို့ကို စောင့်ရှောက် ခြင်းအားဖြင့်သာ အကျိုးရှိ၏။²⁰ ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ခံရ

သောသူ

သည် အကြင်အမှု ကို လုပ် နေ၏။ ထိုသို့

လူတိုင်းလုပ်နေ စေ။ ²¹ အစေခံ ကျွန်ဖြစ်၍ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူး

ကို ခံရ

လျှင် စိုးရိမ် ခြင်းမ ရှိနှင့်။ သို့သော်လည်း လွတ် ခြင်းသို့ ရောက် နိုင်

လျှင်

လွတ် ရသော အခွင့်ကိုသာ၍ သုံးဆောင် လော့။ ²² အကြောင်းမူကား

ကျွန် ဖြစ်စဉ်၊ သခင် ဘုရား ခေါ်တော်မူခြင်းကို ခံရသောသူ

သည် သခင် ဘုရား၏ လူ

လွတ်ဖြစ် ၏။ ထိုနည်းတူ လူ လွတ်ဖြစ်စဉ်၊ ခေါ်တော်မူခြင်းကို ခံရ

သောသူ

သည် ခရစ်တော် ၏ ကျွန် ဖြစ် ၏။ ²³ သင်တို့သည် အဘိုး

နှင့်ဝယ် တော်မူသောသူ ဖြစ်၍၊ လူ

ထံ၌အလိုအလျောက်ကျွန် မ ခံ ကြနှင့်။ ²⁴ ညီအစ်ကို တို့၊ ခေါ်တော်

မူခြင်းကျေးဇူးကို ခံရသောသူသည် အကြင်အမှု ကို လုပ်နေ၏။ ထိုသို့

ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌

လူ တိုင်းလုပ်နေ စေ။ ²⁵ ခင်ပွန်း မရှိသောသူ တို့၏ အမှု မှာ၊ သခင်

ဘုရား၏ပညတ် တော်သည် ငါ ၌မ ရှိသော်လည်း ၊ ငါသည် သစ္စာ

ရှိ သောသူဖြစ်အံ့သောငှာ၊ သခင် ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ခံရ

သောသူကဲ့သို့

စီရင် ၏။ ²⁶ စီရင်ချက်ဟူမူကား ၊ ယခု

ညှဉ်းဆဲ ခြင်းအကြောင်း ကြောင့် ခင်ပွန်းမရှိ လျှင် ကောင်း ၏။

²⁷ သင်သည်မယား ရှိ လျှင် လွတ် စေခြင်းငှာမ ကြံစည် နှင့်။ မယား

နှင့် လွတ် လျှင် အခြားသောမယား ကို မ

ရှာ နှင့်။ ²⁸ သို့သော်လည်း သင်သည် မယား

နေလျှင်

အပြစ် မ ရှိ။ လင် မနေဘူးသော မိန်းမသည်လည်း

လင် နေလျှင်

အပြစ် မ ရှိ။ သို့သော်လည်း ၊ ထိုသို့

ပြုသော သူတို့သည် လောက

ညှဉ်းဆဲ ခြင်းဒုက္ခကို ခံရ

ကြမည်။ ဤ

အမှုအရာ၌ ကျပ်တည်း စွာ သော ပညတ် ကို ငါ မ ထား လို့။
29 ညီအစ်ကို တို့၊ ငါဆို သည်ကား ၊ ကျန်ကြွင်းသော ကာလ

သည် ကျဉ်းကျပ် သည်ဖြစ် ၍၊ မယားရှိ သောသူ သည် မယား
မ ရှိ သကဲ့သို့ ဖြစ် ရမည်။ 30 ငိုကြွေး သောသူ သည် မ
ငိုကြွေး သကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။ ဝမ်းမြောက် သောသူ သည် ဝမ်း မ
မြောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။ ဥစ္စာဝယ် သောသူ သည် အလျှင်းမ ရှိ
သကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။ 31 ဤ လောက ကို သုံး

သောသူ သည် မ

သုံး သကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။ အကြောင်းမူကား ၊ ဤ

လောက ၏ အဆင်း

သဏ္ဍာန်သည် ရွှေ သွားကွယ်ပျောက် တတ်၏။ 32 သင် တို့သည်
စိုးရိမ် ခြင်း နှင့် ကင်းလွတ် စေ ခြင်း ငှာ ငါ အလိုရှိ ၏။ ခင်ပွန်း မ ရှိ
သောသူ သည် သခင် ဘုရား၏ စိတ် တော်နှင့်တွေ့စေခြင်းငှာသခင်
ဘုရား၏အမှု ကိုသာ သတိ ထားတတ်၏။ 33 ခင်ပွန်း ရှိသောသူ မူကား
၊ မိမိ

မယား ၏စိတ် နှင့် တွေ့စေခြင်းငှာလောကီ အမှု ကို သတိ ထား
တတ်၏။ 34 ထိုနည်းတူ၊ ခင်ပွန်း မရှိသောမိန်းမနှင့်

ခင်ပွန်းရှိသော မိန်းမ သည် ခြားနား ခြင်းရှိ၏။ ခင်ပွန်း မရှိသော
မိန်းမသည် ကိုယ်ခနုခါ စိတ်ဝိညာဉ် နှစ် ပါးကို သန့်ရှင်း စေခြင်းငှာ
သခင် ဘုရား၏အမှု ကိုသာ သတိ

ထားတတ်၏။ ခင်ပွန်း ရှိသောမိန်းမ မူကား ၊ မိမိ

ခင်ပွန်း ၏စိတ် နှင့် တွေ့စေခြင်းငှာလောကီ အမှု ကို သတိ ထား
တတ်၏။ 35 ထိုသို့ ငါဆို သော်၊ သင် တို့အကျိုး ကိုသာ ထောက်
၍ဆို၏။ သင် တို့ကို နှောင့်ရှက် ချင်သောစိတ်နှင့် ဆိုသည် မ

ဟုတ်။ သင်တို့သည် လျောက်ပတ် စွာကျင့်၍

စိတ် ရှုပ်ထွေးခြင်းမရှိဘဲ၊ သခင် ဘုရား၏ဝတ်ကို အမြဲ ပြုစေခြင်း
ငှာသာ ဤသို့ဆို၏။ 36 အပျို ကညာသည် ခင်ပွန်းမရှိဘဲ အသက်
အရွယ်လွန်လျှင်

မ လျောက်ပတ်ဟု ထိုအပျိုကညာကို ပိုင်သောသူ သည် ထင်မှတ် ၍
ထိမ်းမြားစရာအကြောင်းလည်း ရှိ လျှင် ၊ ထိုသူသည် အလိုအလျောက်
ပြု စေ။ အပြစ် မ ရှိထိမ်းမြား ကြစေ။ 37 သို့သော်လည်း မိမိ စိတ် နှလုံး
တည်ကြည် ခြင်းရှိ၍၊ ပြုလိုသည်အတိုင်း ပြုနိုင်သော အခွင့် နှင့်
ကိုယ် စိတ် အလို

ကို ချုပ်တည်း နိုင်သော အခွင့်ရှိသောကြောင့်၊ မ
 ထိမ်းမြား ဘဲနေ မည်ဟု ကိုယ် စိတ် နှလုံးထဲမှာ စီရင်
 ဆုံးဖြတ်သောသူသည်ကောင်း စွာပြု ၏။³⁸ သို့ရာတွင်
 မင်္ဂလာဆောင် သောသူ သည် ကောင်း စွာပြု ၏။ မ
 ဆောင် သောသူ မူကား ၊ သာ၍
 ကောင်းစွာပြု ၏။³⁹ မိန်းမ သည် မိမိ
 ခင်ပွန်း မ သေမှီကာလ ပတ်လုံးတရားအားဖြင့် ချည်နှောင် လျက်
 ရှိ၏။ ခင်ပွန်း သေ လျှင်
 မူကား ၊ မိမိအလို
 အတိုင်း သခင် ဘုရား၌ သာ
 အခြား သော သူ၏ မယားဖြစ်ခြင်းငှာ အခွင့် ရှိ ၏။⁴⁰ အခွင့်
 ရှိသော်လည်း ၊ အခြားသောသူ၏ မယား မဖြစ် ဘဲနေ လျှင် ၊
 သာ၍မင်္ဂလာ ရှိသည်ဟု ငါ သဘော ရှိ၏။ ငါ ၌လည်း
 ဘုရားသခင် ၏ ဝိညာဉ် တော်ရှိ တော်မူသည်ဟု ငါ စွဲလမ်းခြင်း
 စိတ်ရှိ၏။

8

¹ ရုပ်တု ရှေ့၌ပူဇော်သော ယဇ်ကောင်အရာ မှာ၊ ငါတို့ရှိသမျှ
 သည် ပိုင်းခြားတတ်သော ဉာဏ် ရှိသည် ကို ငါတို့သိ ကြ၏။ ဉာဏ်
 သည် ထောင်လွှား စေတတ်၏။ မေတ္တာ
 မူကား
 တည်ဆောက် တတ်၏။² အကြင်သူ သည်၊ ငါ ကား ပညာရှိ
 ဖြစ်သည်ဟူ၍စိတ်ထင် ၏။ ထို
 သူသည် သိ
 အပ် သည်အတိုင်း
 အလျှင်း
 မ သိသေး။³ ဘုရားသခင် ကိုချစ် သော သူ
 မည်သည် ကား ၊ ဘုရားသခင် သိ စေတော်မူသောသူ ဖြစ်၏။

⁴ ရုပ်တု ရှေ့၌ ပူဇော်သော ယဇ်ကောင်ကို စား
 ခြင်းအရာ မှာ၊ ရုပ်တု သည် ဤလောက
 ၌

အချည်းနှီး သက်သက် ဖြစ်သည် ကို၎င်း၊ တ ဆူ တည်း သော ဘုရားသခင် မှတစ်ပါး အဘယ် ဘုရားသခင်မျှမ ရှိသည်ကို၎င်း၊ ငါ တို့သိ ကြ၏။ ⁵ ဘုရား များ ၊ အရှင် များ ဟုဆိုသည်အတိုင်း

ကောင်းကင် ပေါ်၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ ဘုရား ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်သမုတ်သော သူအများရှိ သော်လည်း ၊ ⁶ အကြင်ဘုရားသခင်အထဲ က ခပ်သိမ်း သော အရာဖြစ်၍၊ အကြင်ဘုရားသခင် အဘို့ အလိုငှာငါ တို့သည် ဖြစ် ကြ၏။ ထိုခမည်းတော် ဘုရားသခင် တစ်ပါးတည်း သာ ငါ တို့၌ ရှိ တော်မူ၏။ အကြင်သခင်အားဖြင့် ငါ တို့မှစ၍ ခပ်သိမ်း သောအရာ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသခင် ယေရှု ခရစ် တစ်ပါးတည်း သာငါတို့၌ရှိတော် မူ၏။ ⁷ သို့သော်လည်း ထို ဉာဏ် ကို လူ

တိုင်းမ ရ။ အချို့ သော သူတို့သည် ယခု

တိုင်အောင် ရုပ်တု ရှေ့၌ ပူဇော် သော ယဇ်ကောင်ကိုစား သော်၊ ရုပ်တု ကို ထောက်သော စိတ်နှင့်စားကြသည်ဖြစ်၍၊ သူ

တို့၌ကိုယ် ကို ကိုယ် သိ သော စိတ်သည် အားနည်း သောကြောင့် ညစ်ညူး ခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။ ⁸ အစား အသောက် အားဖြင့် ဘုရားသခင် ရှေ့ မှာ မျက်နှာရသည်မ ဟုတ်။ အစာကိုသုံး

ကာ မျှဖြင့်မြတ် သည် မဟုတ်။ ရှောင် ကာ မျှဖြင့် ယုတ် သည်မ ဟုတ်။ ⁹ သို့သော်လည်း ၊ သင် တို့အခွင့် ကိုအားနည်း သော သူ တို့၌ ထိမိ

၍ လဲစရာအကြောင်း မ

ဖြစ် စေခြင်းငှာသတိပြု ကြလော့။ ¹⁰ အကြောင်းမူကား ၊ သင် သည် ပိုင်းခြားတတ်သော ဉာဏ် ရှိ လျက်ပင်၊ ရုပ်တု စင်ထဲ၌ စားပွဲနားမှာ လျောင်း သည်ကို သူတစ်ပါး မြင် လျှင် ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသော စိတ်အားနည်း သောသူ သည်၊ ရုပ်တု ရှေ့၌ ပူဇော်သော ယဇ်ကောင်ကို စား ခြင်းငှာရဲမည်မဟုတ်လော။ ¹¹ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ အကြင်ညီအစ်ကို အဘို့ အလိုငှာခရစ်တော် သည် အသေခံ

တော်မူ၏။ အားနည်း သော ထို ညီအစ်ကိုသည် သင် ၏ဉာဏ်

ကြောင့် ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်ရပါသည်တကား ၊ ¹² သင်တို့သည်၊ ညီအစ်ကို တို့ကို ထိုသို့ ပြစ်မှား ၍

သူ တို့၌ ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသော အားနည်း သောစိတ်ကို ထိခိုက်
သောအခါ၊ ခရစ်တော် ကိုလည်း

ပြစ်မှား ရာသို့ ရောက်၏။¹³ သို့ဖြစ်၍ ၊ ငါ၏အစား အသောက်သည်
ငါ့ ညီအစ်ကို ကို မှားယွင်း စေလျှင် ၊ ငါ့ ညီအစ်ကို ၌ မှားယွင်း စရာ
အကြောင်းမ ရှိစေခြင်းငှာ ၊ အမဲသား
ကို အစဉ်မပြတ် ရှောင် မည်။

9

¹ ငါပေါလုသည်ကျွန်မဟုတ်၊ လူ
လွတ်ဖြစ် သည် မ

ဟုတ်လော။ တမန်တော် ဖြစ် သည်မ ဟုတ်လော။ ငါ တို့ သခင်
ယေရှု ခရစ်ကို မြင် ရပြီ မ
ဟုတ်လော။ သင် တို့သည် သခင် ဘုရား၌

ငါ လုပ်သော အလုပ် ဖြစ် ကြသည် မ ဟုတ်လော။² ငါ သည် အခြား
သောသူတို့အား တမန်တော် မ ဖြစ်သော်လည်း ၊ သင် တို့အားတမန်
တော်အမှန် ဖြစ် ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါသည် တမန်တော် မှန်သည်
ဟု သင်

တို့သည် တပည့်တော်ဖြစ် သောအားဖြင့် ငါ့ ကို တံဆိပ် ခတ်ကြ၏။

³ ငါ့ ကိုစစ်ဆေး မေးမြန်းသော သူ
တို့အား ငါ

အပြစ် ဖြေရာစကားဟူမူကား၊⁴ ငါ တို့သည် စား

သောက်ခြင်းအခွင့် မ ရှိသလော။⁵ ကေဖ နှင့် သခင် ဘုရား၏ညီ
များမှစ၍ ကြွင်း သော တမန်တော် များကဲ့သို့ ၊ ငါ တို့သည်ဒေသစာရီ
လှည့်လည် သည်တွင် နှမ ဖြစ်သော မယား

ပါစေခြင်းငှာအခွင့်

မ ရှိသလော။⁶ ငါ နှင့် ဗာနဗ သာ

အလုပ် မ လုပ် ဘဲနေရသော အခွင့် မ ရှိ ဟု ဆိုရသ လော။

⁷ အဘယ်သူ သည် ကိုယ် စရိတ် ကို သုံး၍ စစ်မှု ကို ထမ်းရသနည်း။
အဘယ်သူ သည် ဥယျာဉ် ကိုစိုက်ပျိုး ၍

အသီး ကိုမ စား ဘဲနေရသနည်း။ အဘယ်သူ သည် သိုး

ထိန်း လုပ်၍

သိုး နို့ ကိုမ သုံး ဘဲနေရသနည်း။⁸ လောကီ ဝေါဟာရအားဖြင့် သာ
ဤသို့

ငါဆို

သလော။ ပညတ် တရားသည်လည်း

ဤသို့ပင်ဆို သည် မ ဟုတ်လော။⁹ မောရှေ ၏ ပညတုတိ

ကျမ်းစာ၌ လာ သည်ကား ၊ စပါး နင်းနယ်သော နွား ၏ နှုတ်ကိုမ
ချုပ်တည်း ရဟု လာ၏။ ဘုရားသခင် သည် နွား ကိုသာ ပမာဏ ပြု
တော်မူသလော။¹⁰ သို့မဟုတ် ငါ တို့ကြောင့် သာ ဤသို့ပညတ် တော်
မူသလော။ လယ်ထွန် သောသူ သည် မြော်လင့် လျက် လယ်ထွန် စေ
ခြင်းငှာ ၎င်း၊ မြော်လင့် လျက်

စပါး နင်းနယ်သောသူ သည် မြော်လင့်သည်အတိုင်း ရ

စေခြင်းငှာ၎င်း၊ ငါ တို့ကြောင့် သာဤသို့ကျမ်းစာ လာ၏။¹¹ ငါ

တို့သည် သင် တို့၌ ဓမ္မ

မျိုးစေ့ကို စိုက် ပြီးမှ သင် တို့၏လောကီ အသီးကို သုံးဆောင် လျှင်

ကျေးဇူးကြီး မည်လော။¹² အခြား သောသူတို့သည် သင် တို့ထံမှာ
ထိုအခွင့်

ကိုရ လျှင်

ငါ တို့သည် သာ၍

ရထိုက်သည်မ ဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း ထို အခွင့် ကို ငါ တို့သည်
မ

သုံးဘဲ၊ ခရစ်တော် ၏ ဧဝံဂေလိ

တရားကို ဆီးတား

ခြင်းအကြောင်း

မ ရှိ

စေခြင်း ငှာ အရာ ရာ ၌ သည်းခံ ကြ၏။¹³ ဓမ္မ ကိစ္စ အမှု ကို
ဆောင်ရွက် သော သူ

တို့သည် ဗိမာန် တော်ကို အမှီပြု ၍ စား

ရသည်ကို၎င်း၊ ယဇ် ပူဇော် ခြင်းအမှုကို ဆောင်ရွက် သော သူ

တို့သည် ယဇ်ပလ္လင် နှင့်

ဆက်ဆံ၍ စားရသည်ကို၎င်း၊ သင်တို့ မ

သိ ကြသလော။¹⁴ ထိုနည်းတူ ၊ ဧဝံဂေလိ

တရားကိုဟော သော သူ

တို့သည် ဧဝံဂေလိ

တရားကို အမှီပြု ၍ အသက် မွေးရမည်အကြောင်း၊ သခင် ဘုရား၏
ပညတ် တော်မူချက်ရှိ၏။¹⁵ သို့သော်လည်း ထိုအခွင့်ကို ငါ သည်

အလျှင်း မ သုံး ။ သင်တို့သည် ငါ့ အား ထိုသို့

ပြု စေ ခြင်း ငှာ ဤ စကား ကို ငါ ရေး သည်မ ဟုတ်။
အကြောင်းမူကား ၊ ငါ ဝါကြွား ခြင်းအခွင့်ကိုသူတစ်ပါး ဖျက်ဆီး သည်
ထက်

ငါ သေ သော် သာ၍ ကောင်း၏။ 16 ငါသည်ဧဝံဂေလိ တရားကို
ဟောရုံပြုလျှင်

ဝါကြွား ခြင်းအကြောင်းမ ရှိ သေး။ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊
မဟောဘဲမနေနိုင်။ မ

ဟော ဘဲနေလျှင်

အမင်္ဂလာ ရှိ ၏။ 17 သို့ဖြစ်၍ အမှုတော်ကို အလိုအလျောက်

ဆောင်ရွက် လျှင်

အကျိုး ရှိ ၏။ ကိုယ် အလိုကိုငြင်းဆန်၍ ဆောင်ရွက်လျှင်

အရာ တော်၌ ခန့်ထား သောသူဖြစ်၏။ 18 သို့ဖြစ်၍ ငါ ၏အကျိုး

အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ဧဝံဂေလိ

တရားကို ဟော

သောအခါ၊ ဟောခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော အခွင့် ကို မ

သုံး ဘဲလျက်၊ ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိ

တရားကို နာသောသူတို့သည် အဘယ်

စရိတ်ကိုမျှ မကုန်ဘဲနေစေခြင်းငှာ ပြု လျှင်ငါ၌အကျိုးရှိ၏။ 19 ငါ
သည် အဘယ်သူ၏ကျွန်မဖြစ် သော်လည်းသာ၍ များ သော သူတို့ကို
ရ

ခြင်းအလိုငှာ

လူတကာ တို့၏ ကျွန် ခံရ၏။ 20 ယုဒ လူတို့ကိုရ ခြင်းအလိုငှာ

ယုဒ လူတို့၌ ယုဒ

လူကဲ့သို့ ဖြစ် ၏။ ပညတ် တရားကို ကိုယ်တိုင် မ ဆည်းကပ်
သော်လည်း၊ ပညတ် တရားကို ဆည်းကပ် သောသူ တို့ကို ရ

ခြင်းအလိုငှာ ၊ ပညတ် တရားကို ဆည်းကပ် သောသူ တို့၌ ပညတ်
တရားကို ကျင့်သောသူကဲ့သို့ ဖြစ် ၏။ 21 ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌
တရားမဲ့

မ နေ၊ ခရစ်တော် ၏တရား ကို ကျင့်သောသူဖြစ် သော်လည်း ၊
ပညတ်

တရားမဲ့သောသူ တို့ကို ရ

ခြင်းအလိုငှာ

ပညတ် တရားမဲ့သောသူ တို့၌ ပညတ် တရားမဲ့သော သူကဲ့သို့ ဖြစ်၏။²² အားနည်း သော သူတို့၌

အားနည်း သော သူကဲ့သို့ဖြစ် ၏။ အချို့ သော သူတို့ကို တစ်စုံတစ်ခု သော အမှုအရာအားဖြင့်ကယ်တင် ခြင်းအလို့ငှာ၊ ခပ်သိမ်း သော သူ တို့၌ ခပ်သိမ်း သောအရာဖြစ် ၏။²³ သင်တို့နှင့်အတူဧဝံဂေလိ တရား ကို ဆက်ဆံ ခြင်းအလို့ငှာ ၊ တရားကြောင့်

ထိုသို့ငါပြု လေ့ရှိ၏။²⁴ မြေ တလင်း၌ ပြိုင်၍ ပြေး ကြသောသူ အပေါင်း တို့သည် ပြိုင်၍ ပြေး ကြသော်လည်း ၊ တစ်ယောက်တည်း သာလျှင်

ဆု ကိုရ သည်ဟု သင်တို့ မ

သိ ကြသလော။ ဆုကို ရ

မည်အကြောင်း

ပြေး ကြလော့။²⁵ ပွဲ၌ပြိုင်၍ အချင်းချင်း တိုက်သော သူမည်သည် ကား၊ အရာရာ

၌ တပ်မက် ခြင်းကို ချုပ်တည်း တတ်၏။ ထို

သူတို့သည် ညှိုးနွမ်း ပျက်စီးတတ်သော ပန်း ဦးရစ်ကို ရခြင်း အလို့ ငှာ ပြုကြ၏။ ငါ တို့မူကား

မ ညှိုးနွမ်းမပျက်စီးနိုင်သော ပန်းဦးရစ်ကို ရခြင်းအလို့ငှာ ပြုကြ၏။

²⁶ ထိုကြောင့်

ငါ ပြေး သောအခါ၊ အမှတ်တမဲ့ ပြေးသည်မ ဟုတ်၊ လက်ပွေ့ သတ် သောအခါအာကာသ

ကောင်းကင်ကိုသာ ထိုး

၍ သတ်သည်မ ဟုတ်။²⁷ သူတစ်ပါး ကို ဆုံးမ

ပြီးမှကိုယ်တိုင် ရှုံး သော သူမ

ဖြစ် ရမည်အကြောင်း၊ ကိုယ် ကိုထိုး ၍ နှိပ်စက် လေ့ရှိ၏။

10

1 ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ တို့ဘိုးဘေး အပေါင်း တို့သည် မိုဗ်းတိမ် အောက် မှာရှိ ၍ ၊ ပင်လယ် အလယ် ၌

ရှောက်သွား ကြသည်ဟူ၍၎င်း၊² မိုဗ်းတိမ် နှင့် ပင်လယ် ထဲမှာ မောရှေ့ ၌

ဗတုတိဇံ ကို ခံကြသည် ဟူ၍၎င်း၊³ ဓမ္မ အစာ ကိုအတူ စား ကြ သည်ဟူ၍၎င်း၊ ဓမ္မ

ရေ ကို အတူ
 သောက် ကြသည်ဟူ၍၎င်း၊ သင် တို့ မ
 သိမမှတ် ဘဲနေစေခြင်းငှာငါအလို မ ရှိ၊ ⁴ ထိုသူတို့နောက် ၌ လိုက်
 သောဓမ္မ ကျောက် မှ
 ထွက်သောရေကို သောက် ကြ၏။ ထို
 ကျောက် ကား
 ခရစ်တော် ဖြစ် သတည်း။ ⁵ သို့သော်လည်း ထိုသူ တို့တွင် များစွာ
 သော သူတို့ကို ဘုရားသခင် သည် အားရ
 နှစ်သက်တော်မ မှူ။ သူတို့သည် တော
 ၌ သေကြေပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ⁶ ထိုသူ တို့သည် မ
 ကောင်း သောအရာတို့ကို တပ်မက် သကဲ့သို့ ငါ တို့သည် မ
 တပ်မက် စေခြင်းငှာ ၊ ထို
 အကြောင်းအရာတို့သည် ငါ တို့အဖို့ ပုံ
 သက်သေဖြစ် ကြ၏။ ⁷ လူ တို့သည် စား
 သောက် လျက်
 ထိုင် နေကြ၏။ နောက်တစ်ဖန် ကခုန် မြူးထူးခြင်းငှာထ ကြ၏ဟု
 ကျမ်းစာ လာသည်အတိုင်း ၊ ⁸ ထိုသူ အချို့ တို့သည် ရုပ်တု ကိုကိုး
 ကွယ်သကဲ့သို့ မ ကိုးကွယ် ကြနှင့်။ ထိုသူ
 အချို့ တို့သည် မတရား
 သော မေထုန်အမှုကိုပြု၍ တစ် နေ့ ခြင်းတွင် လူနှစ် သောင်း သုံး
 ထောင် လဲ ၍ သေသကဲ့သို့ မ ပြုဘဲ၊ မတရားသော မေထုန်ကိုရှောင်
 ကြကုန်အံ့။ ⁹ ထိုသူ အချို့ တို့သည် စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းကို ပြု၍၊
 မြွေ ဖြင့်
 ပျက်စီး သကဲ့သို့ ငါတို့သည်မ ပြု၊ ခရစ်တော် ကို မစုံစမ်း မ
 နှောင့်ရှက်ဘဲနေကြကုန်အံ့။ ¹⁰ ထိုသူ အချို့ တို့သည် မြည်တမ်း ခြင်း
 ကိုပြု၍၊ ဖျက်ဆီး သောသူ ၏ လက်ဖြင့်
 ပျက်စီး သကဲ့သို့ မ ဟုတ်၊ မြည်တမ်း ခြင်းကိုမပြုကြနှင့်။ ¹¹ ထို
 အကြောင်းအရာရှိသမျှတို့သည် ပုံ
 သက်သေဖြစ်အံ့သောငှာထိုသူ တို့၌ ရောက် ကြ၏။ ကပ် ကာလ
 အဆုံး
 တွင် ဖြစ် သောငါ တို့ကို ဆုံးမ
 စရာဘို့

ကျမ်းစာ၌ ရေး ထားလျက်ရှိသတည်း။¹² ထိုကြောင့်

အကြင်သူ သည် မိမိတည်ကြည် လျက်နေသည်ဟု မိမိထင်မှတ် ၏။
ထိုသူသည် မ

လဲခြင်းငှာ သတိပြု စေ။¹³ လူ ၌ဖြစ်တတ်သော စုံစမ်း နှောင့်ရှက်
ခြင်းကိုသာ

သင် တို့သည် ခံရ

ကြ၏။ ဘုရားသခင် သည် သစ္စာ

နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သင် တို့ မ

ခံနိုင် သော စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းကို သင်တို့၌ ရောက်စိမ့်သောငှာ
အခွင့် ပေး တော်မမူ။ သင်တို့သည် ခံ

နိုင် မည်အကြောင်း စုံစမ်း နှောင့်ရှက် ခြင်း အရာ နှင့် တကွ ၊

ထွက်မြောက် သော လမ်းကိုလည်း

စီရင်ပြုပြင် တော်မူလိမ့်မည်။¹⁴ ထိုကြောင့်

ငါ့ ချစ်သူ တို့၊ ရုပ်တု ကို ကိုးကွယ်ခြင်း အမှုကို ကြဉ်ရှောင် ကြ
လော့။¹⁵ သင် တို့ကို ပညာရှိ သကဲ့သို့ မှတ်၍ ပြော မည်။ ငါ့စကား ကို
ဆင်ခြင် ကြလော့။¹⁶ ငါတို့သည် ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်း ရာ မင်္ဂလာ
ခွက်ဖလားမှုကား၊ ခရစ်တော် ၏အသွေး ကို ဆက်ဆံ ခြင်းဖြစ် သည်

ဟုတ်လော့။ ငါတို့ဖဲ့ သော မုန့် မူကား၊ ခရစ်တော် ၏ ကိုယ် ကို
ဆက်ဆံ ခြင်းဖြစ် သည် မ ဟုတ်လော့။¹⁷ မုန့် တစ်လုံးတည်း ရှိသည်
ဖြစ်၍ ၊ ငါတို့ရှိသမျှ သည် တစ်လုံးတည်း ဖြစ်သောထိုမုန့် ကို ဆက်ဆံ
လျက် ခံယူ

ကြ သောကြောင့် ၊ အများ ဖြစ်သော ငါတို့သည် တစ် လုံးတစ်ကိုယ်
တည်းဖြစ် ကြ၏။¹⁸ ဇာတိ အားဖြင့် က္လသရေလ အမျိုးဖြစ်သော သူ
တို့ကို ကြည့်ရှု ကြလော့။ ယဇ်ကောင် ကိုစား သော သူ
တို့သည် ယဇ်ပလ္လင် နှင့်

ဆက်ဆံ သောသူဖြစ် ကြသည် မ ဟုတ်လော့။¹⁹ ထိုသို့ဆိုသော်
အဘယ်သို့ ငါဆိုလို သနည်း။ ရုပ်တု ကား

မှတ်စရာရှိ သည်၊ ရုပ်တု ရှေ့၌ ပူဇော်သော ယဇ်ကောင်ကား

မှတ်စရာရှိ သည်ဟု ဆိုလိုသလော့။²⁰ ထိုသို့မဆိုလို။ သာသနာပလ္လ
တို့သည် ပူဇော်သော ယဇ်ကို ဘုရားသခင် အား ပူဇော် ကြသည်မ
ဟုတ်။ နတ်ဆိုး တို့အား ပူဇော် ကြ၏။ သင် တို့သည် နတ်ဆိုး တို့နှင့်
ဆက်ဆံ စေခြင်းငှာငါအလို မ ရှိ ။²¹ သခင် ဘုရား၏ ခွက် ဖလား၊

နတ်ဆိုး တို့၏ ခွက် ဖလားနှစ်ပါးကို သင်တို့မ သောက် နိုင် ကြ။ သခင် ဘုရား၏ စားပွဲ ၊ နတ်ဆိုး တို့၏စားပွဲ နှစ်ပါးကို သင်တို့ဝင် ၍ မ

စားနိုင် ကြ။²² သခင် ဘုရားအမျက် တော်ထွက်စေခြင်းငှာငါတို့ ပြုရကြသလော။ ငါတို့သည် သခင်ဘုရားထက်သာ၍တန်ခိုးကြီး ကြ သလော။²³ ငါသည် အပြစ်မသင့်ဘဲ ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာကို ပြု နိုင်သည် မှန်စေတော့။ ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာကိုပြု သင့်သည်မ ဟုတ်။ အပြစ်မသင့်ဘဲ ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာကို ပြု နိုင်သည် မှန်စေ တော့။ ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာတို့သည် သူတစ်ပါးကို တည်ဆောက် တတ်သည်မ ဟုတ်။²⁴ ကိုယ် အကျိုး ကို အဘယ်သူ မျှမရှာ စေနှင့်။ သူ

အကျိုး ကို လူ တိုင်း ရှာ စေ။²⁵ သြတ္တပ္ပ စိတ် ကို ထောက် ရ သောကြောင့် ၊ ဈေး

၌

ရောင်း သမျှ ကို မ

စစ်ကြော မမေးမြန်းဘဲ စား ကြလော့။²⁶ အကြောင်းမူကား ၊ ထာဝရ ဘုရားသည် မြေကြီး

နှင့်

မြေကြီး တန်ဆာကို ပိုင် တော်မူ၏။²⁷ မယုံကြည် သောသူ သည် သင် တို့ကိုခေါ်ဖိတ် ၍

သင် တို့သည် သွား လိုလျှင် ၊ သြတ္တပ္ပ

စိတ်ကို ထောက်ရသောကြောင့် ၊ သင် တို့ရှေ့ ၌ ထည့်သမျှ ကို မ စစ်ကြော မမေးမြန်းဘဲ စား ကြလော့။²⁸ သို့သော်လည်း ဤမည်

သော အရာသည် ရုပ်တု ရှေ့၌ ပူဇော်သော ယဇ်ကောင် ဖြစ် ၏ဟု တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူဆို လျှင် ၊ ထိုသို့ဆိုသောသူ၏မျက်နှာ ကို၎င်း၊ သြတ္တပ္ပ

စိတ်ကို၎င်း၊ ထောက် ၍မ စား ကြနှင့်။²⁹ သြတ္တပ္ပ စိတ်ဟုဆိုသော် ကိုယ် စိတ်ကိုမ ဆိုလို ၊ သူ့စိတ်ကို ဆိုလို၏။ အခြား သောသူ၏စိတ် သည် ငါ ၏အခွင့် ကို အဘယ်ကြောင့် စစ်ကြော စီရင်ရမည်နည်း။

³⁰ ကျေးဇူး တော်အားဖြင့်ငါ သုံးဆောင်ရလျှင် ၊ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်း၍ သုံးဆောင် သည်တွင် အဘယ်ကြောင့် ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်ခြင်း ကို ခံရမည်နည်းဟု ဆိုလျှင် မူကား၊³¹ သင်တို့သည်စား သော်၎င်း၊ သောက် သော်၎င်း၊ မည်သည့် အမှုကို ပြု သော်၎င်း၊ ဘုရားသခင် ၏

ဘုန်း တော်ကို ထောက် ဤခပ်သိမ်း သောအမှုကိစ္စကို ပြု ကြလော့။
32 လူ များတို့သည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်စိမ့်သောငှာ ၊ ငါသည်
ကိုယ် အကျိုး ကိုမ ရှာ ဘဲ သူ့အကျိုးကို ရှာ၍၊ 33 ခပ်သိမ်း သော
လူ တို့၏ အလိုသို့အရာရာ၌ လိုက် သည်နည်းတူ ၊ သင်တို့သည်လည်း

ယုဒ
လူ၊ ဟေလသ
လူ၊ ဘုရားသခင် ၏ အသင်းတော် ဝင်သူတို့၌
ထိမိ ၍ လဲစရာ အကြောင်းကို မပြုဘဲ၊

11

1 ငါ သည်ခရစ်တော် ၏ နည်းတူကျင့်သကဲ့သို့ သင်တို့လည်း ငါ့
နည်းတူကျင့် ကြလော့။ 2 ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် အရာရာ

၌ ငါ့ ကို အောက်မေ့ ၍ ၊ ငါအပ်ပေး သောနည်းဥပဒေ တို့ကို စွဲလမ်း
ကြသည်ဖြစ်၍သင် တို့ကို ငါချီးမွမ်း ၏။ 3 ယောက်ျား ၏ခေါင်း
ကား ခရစ်တော် ဖြစ် သည် ကို၎င်း၊ မိန်းမ ၏ခေါင်း ကား ယောက်ျား
ဖြစ် သည်ကို၎င်း၊ ခရစ်တော် ၏ခေါင်း ကား

ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူသည်ကို၎င်း၊ သင် တို့ သိမှတ် စေခြင်းငှာ
ငါအလိုရှိ ၏။ 4 ယောက်ျား မည်သည်ကား ၊ မိမိ

ခေါင်း ကို ဖုံး
လျက် ဆုတောင်း သော်၎င်း၊ ပရောဖက် ပြုသော်၎င်း၊ မိမိခေါင်း
အသရေ ကို ရှုတ်ချ၏။ 5 မိန်းမ မည်သည်ကား ၊ မိမိ
ခေါင်း ကို မ

ဖုံးဘဲ ဆုတောင်း သော်၎င်း၊ ပရောဖက် ပြုသော်၎င်း၊ မိမိခေါင်း
အသရေကိုရှုတ်ချ ၏။ 6 ထိုသို့ပြုလျှင်ဆံပင် ရိတ်သည်နှင့်တူ၏။
မိန်းမ သည် မိမိခေါင်းကို မ

ဖုံး လျှင်
ဆံပင်ကိုဖြတ် စေ။ ဆံပင်ဖြတ် ခြင်း၊ ဆံပင် ရိတ်ခြင်းအရာသည်
ရှက် စရာရှိလျှင်

ခေါင်းကိုဖုံး စေ။ 7 ယောက်ျား သည် ဘုရားသခင် ၏ ပုံ
သဏ္ဍာန်၊ ဘုန်း အသရေတော်ဖြစ် သောကြောင့်
မိမိခေါင်း ကို မ

ဖုံး ရ။ မိန်းမ မူကား

ယောက်ျား ၏ဘုန်း အသရေဖြစ် ၏။⁸ ယောက်ျား သည် မိန်းမ ကြောင့် ဖြစ် သည် မ

ဟုတ်။ မိန်းမ သည် ယောက်ျား ကြောင့် ဖြစ်၏။⁹ ယောက်ျား ကို မိန်းမ ဘို့ ဖန်ဆင်း သည်မ ဟုတ်။ မိန်းမ ကိုယောက်ျား ဘို့ ဖန်ဆင်း၏။¹⁰ ထိုကြောင့် ၊ ကောင်းကင် တမန်များကို ထောက် ၍၊ မိန်းမ သည် မိမိ ခေါင်း ကို ဖုံးရ မည်။¹¹ သို့သော်လည်း သခင်ဘုရား၌

ယောက်ျား မ ပါဘဲ မိန်းမ ဖြစ်သည်မ ဟုတ်။ မိန်းမ မ ပါဘဲ ယောက်ျား ဖြစ်သည် မ ဟုတ်။¹² မိန်းမ သည် ယောက်ျား ကြောင့် ဖြစ် သကဲ့သို့ ယောက်ျား သည်လည်း

မိန်းမ အားဖြင့် ဖြစ် ၏။ အလုံးစုံ တို့သည်လည်း

ဘုရားသခင် ကြောင့် ဖြစ် ကြ၏။¹³ မိန်းမ သည် ခေါင်းကိုမ ဖုံး ဘဲလျက် ဘုရားသခင် ကို ဆုတောင်း လျှင်၊ လျောက်ပတ်သည် မ လျောက်ပတ်သည်ကို သင် တို့ အလိုအလျောက် ဆင်ခြင်စီရင် ကြ လော့။¹⁴ ယောက်ျား သည် ရှည် သောဆံပင်ရှိလျှင် ၊ ရှက်ဘွယ် သော အကြောင်း ဖြစ် သည်ကို သင် တို့အား ပကတိ

တရားပင် ဆုံးမ

သွန်သင်သည် မ ဟုတ်လော။¹⁵ မိန်းမ မူကား ၊ ရှည် သောဆံပင်ရှိ လျှင် ၊ သူ

၏ ဘုန်း အသရေ ဖြစ် ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ မိန်းမဆံပင် သည် မိမိ

ခြုံ စရာဘို့

ဖြစ် ၏။¹⁶ သို့သော်လည်း တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူသည် ငြင်းခုံ လျှင် ၊ ငါ တို့၌၎င်း၊ ဘုရားသခင် ၏ အသင်းတော် ၌ ၎င်း၊ ထိုသို့သော ထုံးစံ မ ရှိ ၏။¹⁷ တဖန်တုံ၊ သင်တို့သည် အကျိုးကို ပြုစုခြင်းငှာ စည်းဝေးကြသည်မ ဟုတ်။ အကျိုးကို နည်းစေခြင်းငှာစည်းဝေး ကြ သည်ဖြစ်၍၊ ငါသည် ပညတ် ထားစဉ်တွင်သင်တို့ကို မ

ချီးမွမ်း ရ။¹⁸ ပဌမ

အကြောင်း ဟူမူကား၊ သင် တို့သည် အသင်းတော် ၌

စည်းဝေး ကြသောအခါ၊ အချင်းချင်း ကွဲပြား ခြင်းရှိ သည်ကို ငါကြား ရ၏။¹⁹ ကြားရသည် အတိုင်း မှန်ကောင်း မှန် လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့တွင်

ကောင်းမွန် သော သူ

တို့ကို ထင်ရှား စိမ့်သောငှာ သင်းခွဲ ခြင်းရှိ ရ မည်။²⁰ သင် တို့သည် အတူစည်းဝေး ကြသောအခါ၊ သခင် ဘုရား၏ ပွဲ တော်ကို စား

အံ့သောငှာစည်းဝေးကြ သည်မ ဟုတ်။²¹ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့သည် စား

ကြသည် တွင်

ကိုယ်စီ ကိုယ်စီမိမိ အစာ ကို အရင် ယူ၍၊ တချို့ကား ဆာမွတ် လျက် ၊ တချို့ ကား

စား သောက်ကြူးလျက်ရှိကြ၏။²² သင် တို့သည် စား

သောက် ရာဘို့ ကိုယ်အိမ် မ ရှိ သလော။ သို့မဟုတ် လျှင်၊ ဘုရားသခင် ၏ အသင်းတော် ကို မထီမဲ့မြင် ပြု၍ ၊ ဆင်းရဲ သော သူ တို့ကို ရှက်ကြောက် စေသလော။ အဘယ်သို့ ငါဆို ရမည်နည်း။

ဤ အမှုမှာ

သင် တို့ကို ချီးမွမ်း ရမည်လော။ မ

ချီးမွမ်း ရ။²³ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့၌ ငါအပ်ပေး သော အရာ ကို သခင် ဘုရားထံ၌ ငါ ခံရ ပြီ။ ခံရသောအရာဟူမူကား၊ သခင် ယေရှု သည် ရန်သူလက်သို့ အပ်နှံ ခြင်းကို ခံသော နေ့ည

မှာ မုန့် ကို ယူ

၍ ၊²⁴ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှမုန့်ကိုဖွဲ ၍ ၊ ဤ

မုန့်ကား၊ သင်တို့အဘို့ အလိုငှာ ချိုးဖဲ့သော ငါ ၏ကိုယ် ဖြစ် ၏။ ယူ၍စားကြလော့။ ငါ့ ကို အောက်မေ့ ဘို့ရာ ဤသို့ ပြု ကြ လော့ဟု မိန့် တော်မူ၏။²⁵ ထိုနည်းတူ ၊ ညစာစား

ပြီးမှ ခွက် ကိုလည်း

ယူ၍၊ ဤ

ခွက် ကား ငါ ၏အသွေး ၌

တည်သောပဋိညာဉ် တရား သစ် ဖြစ် ၏။ ဤခွက်ကို သောက် သောအခါ ၊ ငါ့ ကို အောက်မေ့ ဘို့ရာ သောက် ကြလော့ဟု မိန့် တော် မူ၏။²⁶ အကြောင်းမူကား ၊ သင်တို့သည် ထို

မုန့် ကိုစား ၍

ထို ခွက် ကို သောက် သောအခါ ခါ ၊ သခင် ဘုရားအသေခံ

တော်မူခြင်းကို ကြွလာ တော် မ

မူမှီတိုင်အောင်ပြု ကြ၏။ 27 ထိုကြောင့်

သခင် ဘုရား၏ မုန့် နှင့် ခွက် ကို မ

ထိုက်မတန်ဘဲ စား

သောက် သောသူ မည်သည်ကား၊ သခင် ဘုရား၏ ကိုယ် တော်နှင့်

အသွေး တော်ကို ပြစ်မှား ရာရောက် ၏။ 28 သို့ဖြစ်၍ လူ တိုင်းကိုယ်

ကိုကိုယ် စစ်ကြော ပြီးမှမုန့် ကိုစား စေ။ ထိုနည်းတူ ခွက် ကိုလည်း

သောက် စေ။ 29 အကြောင်းမူကား ၊ မထိုက်မတန်ဘဲ စား

သောက်

သောသူ သည် သခင်ဘုရား၏ ကိုယ် တော်ကို ပိုင်းခြား ၍ မ

သိသောကြောင့်၊ မိမိ

အပေါ်သို့အပြစ် ရောက်စေခြင်းငှာစား သောက် သောသူဖြစ်၏။

30 ထို အကြောင်း ကြောင့်၊ သင်တို့တွင်

အားနည်း သောသူ၊ မကျန်းမမာ သော သူအများ ရှိကြ၏။ သေ

သော သူ

အများလည်း ရှိကြ၏။ 31 ငါတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် စစ်ကြော

စီရင်လျှင် ၊ စစ်ကြော စီရင်တော်မူခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် ကြလိမ့်မည်။

32 စစ်ကြော စီရင်တော်မူခြင်းကို ခံရကြသောအခါ၊ လောကီသား

တို့နှင့်အတူ အပြစ် စီရင်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း ဆုံးမ

တော်မူခြင်းကို ခံရကြ၏။ 33 ထိုကြောင့်

ငါ့ ညီအစ်ကို တို့၊ သင်တို့သည် စား

အံ့သောငှာစည်းဝေး သောအခါ၊ အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကို တစ်

ယောက်ငဲ့လင့် ကြလော့။ 34 တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူသည် ဆာမွတ်

လျှင် ၊ သင်တို့သည် အပြစ် ခံလျက် မ

စည်းဝေး စေခြင်းငှာ ထိုသူ သည် မိမိအိမ် ၌

စား စေ။ ကြွင်း သော အမှုများကို ငါ လာသောအခါ စီရင် မည်။

12

1 ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့သည် ဝိညာဉ် ဆုကျေးဇူးအကြောင်း များ

ကို မသိဘဲနေစေခြင်းငှာငါအလို မ ရှိ။ 2 သင် တို့သည် အထက် က

သာသနာပ လူဖြစ်၍ ၊ သူတစ်ပါး သွေးဆောင် သဖြင့်၊ စကား

မပြောနိုင်သော ရုပ်တု ရှိရာ သို့ ပါသွားသော သူဖြစ်ကြောင်းကို သင်

တို့ သိ ကြ၏။ 3 ထိုကြောင့်

ဘုရားသခင် ၏ ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ဟောပြော ၍ အဘယ်သူ မျှယေရူ ကို မကျိန်ဆဲ နိုင်သည်ကို၎င်း၊ ယေရူ သည် သခင် ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏ဟု သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်ကို အမှီမ ပြု လျှင် ၊ အဘယ်သူ မျှမပြော နိုင် သည်ကို၎င်း၊ သင် တို့သည် သိ

နားလည်စေခြင်းငှာ ငါသတိပေး၏။⁴ ဆု ကျေးဇူးတော်အထူးထူး အထွေထွေ ရှိ ငြားသော်လည်း ဝိညာဉ် တော် တစ်ပါးတည်း ရှိ ၏။

⁵ မေ့ဆရာ အမှု အထူးထူး အထွေထွေရှိ ငြားသော်လည်း သခင် တစ်ပါးတည်း ရှိ၏။⁶ ပြုပြင် ခြင်းအမှု အထူးထူး

အထွေထွေရှိ ငြားသော်လည်း ၊ ခပ်သိမ်း သော သူတို့၌ ပြုပြင်သမျှ ကို ပြုပြင်

တော်မူသော ဘုရားသခင် တစ်ပါးတည်း ရှိ၏။⁷ ကောင်းသော အကျိုး အလိုငှာ သာ ဝိညာဉ် တော်ကို လူ

အသီးအသီး တို့အား ထင်ရှား စွာ ပေး တော် မူ လျက် ရှိ၏။

⁸ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် တစ်ယောက်သော သူ အား ပညာ

တရား ကို ပေး တော်မူ၏။ ထို

ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် တစ်ယောက် သော သူအား ထိုးထွင်း ခြင်း တရား ကို ပေးတော်မူ၏။⁹ ထို ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် တစ်ယောက် သော သူအားယုံကြည် ခြင်းကို ပေးတော်မူ၏။ ထို

ဝိညာဉ် တော် အားဖြင့် တစ်ယောက် သောသူအား အနာ

ရောဂါကို ငြိမ်းစေနိုင်သောအခွင့် ကို ပေးတော်မူ၏။¹⁰ တစ်ယောက် သောသူအား၊ တန်ခိုး ကိုပြုနိုင်သော အခွင့် ကို၎င်း ၊ တစ်ယောက် သော သူအား ပရောဖက် ပြုနိုင်သော အခွင့်ကို၎င်း ၊ တစ်ယောက် သောသူ အား စိတ် ဝိညာဉ် တို့ကို ပိုင်းခြား ၍သိနိုင်သော အခွင့်ကို၎င်း ၊ တစ် ယောက် သောသူအား အမျိုးမျိုး သော ဘာသာ

စကားကို ပြောနိုင်သော အခွင့်ကို၎င်း တစ်ယောက် သောသူအား ထို ဘာသာ

စကား၏အနက် ကို ဖော်ပြနိုင်သော အခွင့်ကို၎င်း ပေးတော်မူ၏။

¹¹ ဤ အခွင့်ရှိသမျှ တို့ကို တစ်ပါးတည်း သော ဝိညာဉ် တော်သည် ပြုပြင် ၍

လူ အသီးအသီးတို့အား အသီးအသီး

ခံရသောအခွင့်ကို အလိုတော်ရှိ သည်အတိုင်း

ဝေငှ ၍ ပေးတော်မူ၏။¹² ဥပမာ ကား၊ ကိုယ် တစ်ခု တည်း၌

အင်္ဂါ အများ ရှိ သည်ဖြစ် ၍

ထို တစ်ခုတည်းသောကိုယ် အင်္ဂါ အပေါင်း တို့သည် များ လျက်နှင့် ကိုယ် တစ်ခု တည်းဖြစ် သကဲ့သို့ ၊ ထိုနည်းတူ ခရစ်တော် ဖြစ်၏။

¹³ အကြောင်းမူကား ၊ ယုဒ

လူဖြစ်စေ ၊ ဟေလသ

လူဖြစ်စေ ၊ ကျွန် ဖြစ်စေ ၊ လူ

လွတ်ဖြစ်စေ ၊ ငါ တို့ရှိသမျှ သည် ဝိညာဉ် တော်တစ်ပါးတည်း အားဖြင့် တစ် ကိုယ် တည်းထဲသို့ ဗတုတိဇံ ကိုခံကြ၏။ ငါတို့ရှိသမျှ သည် တစ် စိတ် တစ်ဝိညာဉ်

တည်းထဲသို့လည်း

သောက် ကြ၏။¹⁴ ကိုယ် သည် အင်္ဂါ တစ်ခု တည်းရှိ သည်မ ဟုတ်၊ အများ ရှိသည်ဖြစ်၍၊¹⁵ ခြေ က၊ ငါသည်လက် မ ဟုတ် သောကြောင့်

ကိုယ် နှင့် မ စပ်ဆိုင် ဟုဆို လျှင် ၊ ထိုသို့ဆိုသောကြောင့် မ

စပ်ဆိုင် သည် မှန်သလော။¹⁶ နား ကလည်း ၊ ငါ သည် မျက်စိ မ ဟုတ်သောကြောင့်

ကိုယ် နှင့်

မ စပ်ဆိုင် ဟုဆို လျှင် ၊ ထိုသို့

ဆိုသောကြောင့်မ စပ်ဆိုင် သည် မှန်သလော။¹⁷ တစ်ကိုယ်လုံးသည် မျက်စိ ဖြစ်လျှင်

အဘယ်သို့ ကြား နိုင်မည်နည်း။ တစ်ကိုယ်လုံးသည် နား

ဖြစ်လျှင်

အဘယ်သို့ နမ်းနိုင်မည်နည်း။¹⁸ ယခု မူကား ၊ ဘုရားသခင် သည် အလိုတော်ရှိ

သည်အတိုင်း

အင်္ဂါ များအသီးသီး တို့ကို ကိုယ် ၌ စီရင် ခန့်ထား တော်မူ၏။

¹⁹ ထိုမှတစ်ပါး၊ အင်္ဂါအပေါင်း တို့သည် အင်္ဂါ တစ်ခု တည်းဖြစ် လျှင် ကိုယ် သည်အဘယ်မှာ ရှိလိမ့်မည်နည်း။²⁰ ယခု တွင်အင်္ဂါ အများ

ရှိ လျက် နှင့်

ကိုယ် တစ်ခု တည်းရှိ၏။²¹ မျက်စိ က ၊ သင့် ကိုငါ အလို မ ရှိဟု လက် ကို မ

ဆို ရ။ ထိုနည်းတူ၊ ဦးခေါင်း က၊ သင် တို့ကို ငါ အလို မ ရှိ ဟု
ခြေ တို့ကို မ ဆို ရ။ ထိုမျှ မက အားနည်း ဟန် ရှိ သော အင်္ဂါ တို့သည်
သာ၍ အသုံးဝင် ကြ၏။²² အသရေ နည်း ဟန် ရှိ သော အင်္ဂါ တို့အား
လည်း၊ သာ၍ ကြီး သော အသရေကို ပေး တတ် ၏။²³ တင့်တယ် ခြင်း
မရှိ သော အင်္ဂါ တို့သည် သာ၍

ကြီးသော တင့်တယ် ခြင်းကို ခံရ ကြ၏။²⁴ တင့်တယ် လျက်ရှိသော
အင်္ဂါတို့သည် အခြားသော တင့်တယ်ခြင်းကို မ

လို ကြ။²⁵ ကိုယ်ခန္ဓာ ၌

အချင်းချင်းကွဲပြား ခြင်းမ ရှိ ဘဲ၊ အင်္ဂါ များတို့သည် အချင်းချင်း
သူ့ကို ကိုယ်နှင့်အမျှသတိပြု စေခြင်းငှာ၊ ဘုရားသခင် သည် ကိုယ်ခန္ဓာ
ကိုမျှ စေ၍ ၊ ယုတ် သော အင်္ဂါအား သာ၍ များသော အသရေ

ကို ပေး တော်မူ၏။²⁶ သို့ဖြစ်၍ ၊ အင်္ဂါ တစ်ခု တည်းဆင်းရဲခြင်း
ကို ခံရလျှင် ၊ အင်္ဂါ အပေါင်း တို့သည် အတူခံရ

ကြ၏။ အင်္ဂါ တစ်ခု သည် ချီးမြှောက် ခြင်းကို ခံရလျှင် ၊ အင်္ဂါ
အပေါင်း တို့သည် အတူ ဝမ်းမြောက် ရကြ၏။²⁷ သင် တို့သည်
ခရစ်တော် ၏ ကိုယ် ဖြစ် ကြ၏။ အသီးအသီး

အင်္ဂါ တော်ဖြစ်ကြ၏။²⁸ ဘုရားသခင် သည် ပဌမ အရာ၌

တမန်တော် တို့ကို၎င်း၊ ဒုတိယ

အရာ၌ ပရောဖက် တို့ကို၎င်း၊ တတိယ

အရာ၌ ဆရာ

တို့ကို၎င်း၊ ထိုနောက်

တန်ခိုး ပြသော သူတို့ကို၎င်း၊ ထိုနောက် အနာ ရောဂါကို ငြိမ်းစေနိုင်
သော အခွင့် ရှိသော သူတို့ကို၎င်း၊ သင်းထောက် တို့ကို၎င်း၊ စီရင်

အုပ်စိုးသော သူတို့ကို၎င်း၊ အမျိုးမျိုး သော ဘာသာ

စကား ကို ပြောနိုင်သော သူတို့ကို၎င်း၊ အသင်းတော် ၌

ခန့်ထား တော်မူ၏။²⁹ သင်းဝင်သူရှိသမျှ တို့သည် တမန်တော် ဖြစ်

ကြ သလော။ ရှိသမျှ တို့သည် ပရောဖက် ဖြစ်ကြသလော။ ရှိသမျှ
တို့သည် ဆရာ

ဖြစ်ကြသလော။ ရှိသမျှ တို့သည် ဘုန်းတန်ခိုး ကို ပြနိုင်ကြသလော။

³⁰ ရှိသမျှ တို့သည် အနာ

ရောဂါကို ငြိမ်းစေနိုင်သော အခွင့် ရှိ ကြသလော။ ရှိသမျှ တို့သည်
အမျိုးမျိုး သော ဘာသာစကားကို ပြော နိုင် ကြသလော။ ရှိသမျှ

တို့သည် ထို ဘာသာစကား၏ အနက်ကို ဖော်ပြနိုင်ကြသလော။³¹ သင်
တို့သည် အမြတ်ဆုံး သော ဆု

ကျေးဇူးတော်တို့ကို အလွန် အလိုရှိ ကြသည်တွင် ၊ သာ၍မြတ်သော
လမ်း ကိုငါပြ ဦးမည်။

13

1 ငါသည် လူ

ဘာသာစကားကို၎င်း ၊ ကောင်းကင်တမန် ဘာသာ စကားကို၎င်း
ပြော နိုင်သော်လည်း မေတ္တာ

မ ရှိ လျှင်

အသံ မြည်သော တံပိုး

ခရာကဲ့သို့၎င်း၊ တီး

သံကိုသာ ပေးတတ်သော လင်းကွင်း ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ် ၏။² ပရော
ဖက် ဉာဏ်ကို ငါရ ၍ ၊ နက်နဲ သောအရာရှိသမျှ တို့နှင့်

သိပ္ပံ အတတ်အမျိုးမျိုး ကို တတ် သော်၎င်း၊ တောင် များကိုရွှေ့ နိုင်
သော ယုံကြည် ခြင်းအမျိုးမျိုး နှင့်

ပြည့်စုံ သော်၎င်း၊ မေတ္တာ

မ ရှိ လျှင်

အချည်းနှီး သက်သက်ဖြစ် ၏။³ သူတစ်ပါးကို ငါ ကျွေးမွေး၍ ဥစ္စာ
ရှိသမျှ ကို စွန့်ကြဲ သည်သာမက ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ ကို မီးရှို့စေခြင်းငှာ

အပ် သော်လည်း ၊ မေတ္တာ

မ ရှိ လျှင် ၊ ငါ ၌အကျိုးမ ရှိ။⁴ မေတ္တာ သည် စိတ်ရှည် တတ်၏။

ကျေးဇူး ပြုတတ်၏။ မေတ္တာ

သည် ဂုဏ်ပြိုင် ခြင်းမ ရှိ၊ ဝါကြွား ခြင်းမ ရှိ၊ မာန် မာနမ ရှိ။⁵ မ
လျောက်ပတ် စွာမကျင့်တတ်၊ ကိုယ် အကျိုး ကို မ

ရှာ တတ်၊ ဒေါသ အမျက်မ ထွက်တတ်၊ အပြစ် ရှိသည်ဟု မ

ထင် တတ်၊⁶ မတရား သော အမှု၌

ဝမ်းမြောက် ခြင်းမ ရှိတတ်၊ သမ္မာတရား

၌ ဝမ်းမြောက် တတ်၏။⁷ ခပ်သိမ်း သောအရာကို ဖုံးအုပ် တတ်၏။
ခပ်သိမ်း သောအရာကို ယုံ

တတ်၏။ ခပ်သိမ်း သောအရာကို မြော်လင့် တတ်၏။ ခပ်သိမ်း
သောအရာကို သည်းခံ တတ်၏။⁸ မေတ္တာ သည် ဖောက်ပြန် ခြင်း

သဘောနှင့်

အစဉ် ကင်းလွတ်၏။ ပရောဖက် ဉာဏ်သော်၎င်း၊ အမျိုးမျိုး သော ဘာသာစကားကို ပြောနိုင်သောအခွင့်သော်၎င်း၊ သိပ္ပံ

အတတ် သော်၎င်း၊ ကွယ်ပျောက် လိမ့်မည်။⁹ ယခုမူကား ၊ ငါ တို့သည် မစုံမလင်သိ တတ်ကြ၏။ ပရောဖက် ဉာဏ်နှင့် မစုံမလင် ဟောတတ်ကြ၏။¹⁰ စုံလင် ခြင်းသို့ ရောက် သောအခါ မူကား ၊ မ

စုံလင်သမျှတို့သည် ကွယ်ပျောက် ကြလိမ့်မည်။¹¹ ငါသည် သူငယ် ဖြစ် စဉ်အခါ ၊ သူငယ် လို စကား ပြော၏။ သူငယ် လို စိတ်ထင် ၏။ သူငယ် လို ကြံစည် ၏။ အသက်ကြီးသောအခါ မူကား၊ သူငယ် ၏ အရာများကို ငါပယ်ရှား ၏။¹² ယခု တွင်

ငါတို့သည် မှန် အားဖြင့် ရိပ်မိလျက် သာ နေကြ၏။ ထိုအခါ မူကား ၊ မျက်မှောက် ထင်ထင်မြင်ရကြလိမ့်မည်။ ယခု

တွင် ငါအသိ အမြင်မ စုံလင်ဖြစ်၏။ ထိုအခါ မူကား ၊ သူတစ်ပါး သည် ငါ့ကို သိ

သကဲ့သို့ ငါသိ ရလိမ့်မည်။¹³ ယခု တွင်ယုံကြည် ခြင်း၊ မြော်လင့် ခြင်း၊ ချစ် ခြင်း၊ ဤ

သုံး ပါးတည်လျက် ရှိ၏။ ဤ

သုံးပါးတို့တွင် ချစ် ခြင်း၊ မေတ္တာသည် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်သတည်း။

14

¹ ချစ် ခြင်းမေတ္တာကို မှီအောင်လိုက် ကြလော့။ ဝိညာဉ် ဆုကျေးဇူး တို့ကို အလွန်အလိုရှိ သည်တွင်၊ ပရောဖက် ပြုရသော အခွင့်ကို သာ၍ လိုချင်သောစိတ်ရှိ ကြလော့။² အကြောင်းမူကား ၊ အခြား သော ဘာသာစကားအားဖြင့်ပြော သောသူ သည် လူ

တို့အား မ ပြော ၊ ဘုရားသခင် အား ပြော၏။ သူ၏စကား ကို အဘယ်သူ မျှနား မလည်။ နက်နဲ သောအရာတို့ကို ဝိညာဉ် တော် အားဖြင့်ပြော ၏။³ ပရောဖက် ပြုသောသူ မူကား ၊ တည်ဆောက် ခြင်း၊ တိုက်တွန်း သွေးဆောင်ခြင်း၊ သက်သာ ခြင်းအလိုငှာ လူ

တို့အားဟောပြော ၏။⁴ အခြား သော ဘာသာစကားအားဖြင့်ပြော သောသူ သည် ကိုယ် ကိုသာ တည်ဆောက် ၏။ ပရောဖက်

ပြုသောသူ မူကား ၊ အသင်းတော် ကို တည်ဆောက် ၏။⁵ သင် တို့ရှိ သမျှ သည် အခြား သော ဘာသာစကားဖြင့် ပြော စေခြင်းငှာငါအလိုရှိ ၏။ ပရောဖက် ပြုစေခြင်းငှာ သာ၍ အလိုရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အခြားသော ဘာသာ

စကားဖြင့် ပြော သောသူ သည်၊ အသင်းတော် ကို တည်ဆောက် ခြင်းငှာ အနက် ကို မ

ဖော်မပြလျှင် ၊ သူ့ထက် ပရောဖက်

ပြုသောသူ သည်သာ၍ မြတ်သတည်း။⁶ ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ သည် သင် တို့ရှိရာ သို့လာ၍ အခြား သော ဘာသာစကားဖြင့် ဟောပြော သော်လည်း ၊ ဗျာဒိတ် တော်ကိုပြန်ခြင်း၊ ပညာ

အတတ်ကိုသင်ခြင်း၊ ပရောဖက် ပြုခြင်း၊ ဆုံးမ

သြဝါဒပေးခြင်းတစ်ခုခုကိုမ ပြုဘဲ လျက် ၊ သင်တို့အားပြော လျှင် အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။⁷ ထိုနည်းတူ၊ အသံမြည် တတ် သော အဝိညာဏက

စောင်း၊ ပုလွေ တို့သည် သေချာ သောအသံ နှင့်

မ မြည်

လျှင် ၊ စောင်း သံ၊ ပုလွေ သံတို့ကို အဘယ်သို့ သိ နိုင်မည်နည်း။⁸ တံပိုး ခရာသည်လည်း ၊ မမှန် သောအသံ နှင့် မြည် လျှင် ၊ အဘယ်သူ သည်စစ်တိုက် ခြင်းငှာ မိမိကိုယ်ကို ပြင်ဆင် မည်နည်း။⁹ ထိုနည်းတူ ၊ သင် တို့သည် နားလည် လွယ်သော စကား

ကို နှုတ် ဖြင့်

မ မြက် လျှင် ၊ မြက် သောစကားကို အဘယ်သို့ သိ နိုင်မည်နည်း။ အာကာသ

ကောင်းကင်ကို ပြော သောသူကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။¹⁰ လူ ပြည်၌

ဘာသာ စကားမျိုး တို့သည် ဤမျှလောက် များ၍၊ ရှိသမျှတို့သည် အနက်နှင့်ပြည့်စုံသည် မှန်စေတော့။¹¹ ဘာသာ စကား၏ အနက် ကို ငါနား မ လည်လျှင် ၊ ပြော သော သူ

အားငါသည် လူရိုင်း ဖြစ်လိမ့်မည် ။ ပြော

သောသူ သည်လည်း ၊ ငါ့ အား လူရိုင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။¹² သို့ ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ဝိညာဉ် ဆုကျေးဇူးတော်တို့ကို အလွန် အလိုရှိ ကြ သည်တွင်၊ အသင်းတော် ကို တည်ဆောက် ခြင်းငှာ ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံ မည်အကြောင်း ကြိုးစား ကြလော့။¹³ ထိုကြောင့်

အခြား သော ဘာသာစကားကို ပြန်ပြော သော သူ

သည်၊ အနက် ကိုလည်း ဖော်ပြနိုင်မည် အကြောင်း

ဆုတောင်း စေ။¹⁴ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ အခြား သော ဘာသာစကားဖြင့် ငါဆုတောင်း လျှင် ၊ ငါ့ စိတ် နှလုံးဆုတောင်း သော်လည်း ၊ ငါ့ ဉာဏ် သည် အကျိုး ကိုမပေး။¹⁵ သို့ဖြစ်လျှင် ၊

အဘယ်သို့ ပြု ရမည်နည်း။ စိတ် နှလုံးနှင့် ၎င်း၊ ဉာဏ် နှင့် ၎င်း၊ ဆုတောင်း ရမည်။ စိတ် နှလုံးနှင့် ၎င်း၊ ဉာဏ် နှင့် ၎င်း သီချင်း ဆို ရမည်။¹⁶ သို့မဟုတ် သင်သည် စိတ် နှလုံးနှင့်

ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းသောအခါ ၊ မတတ် သော လူစုအဝင်ဖြစ် သော သူ

သည် သင်၏စကား ကို နား

မ လည်သောကြောင့် ၊ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းသို့လိုက်၍ ၊ အာမင် ဟု အဘယ်သို့ ဝန်ခံနိုင်မည်နည်း။¹⁷ သင် သည် ကျေးဇူး တော် ကို ကောင်းမွန် စွာ ချီးမွမ်းသည် မှန် စေတော့။ အခြား သောသူမူကား ၊ တည်ဆောက် ခြင်းအကျိုးမ ရှိ။¹⁸ ငါသည် သင်တို့ရှိသမျှ ထက် ၊ အခြား သော ဘာသာစကားဖြင့် ဟောပြော သောအရာကို ထောက်၍၊ ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်း၏။¹⁹ သို့သော်လည်း ၊ အသင်းတော် ၌

အခြား သော ဘာသာစကားဖြင့်

စကား တစ်သောင်း ကို ပြောနိုင်သည် ထက်၊ သူတစ်ပါးတို့ ကို သွန်သင် ခြင်းငှာ စကားငါး ခွန်း ကို ဉာဏ် နှင့်တကွပြော နိုင်သော အခွင့်ကို သာ၍

အလိုရှိ ၏။²⁰ ညီအစ်ကို တို့၊ သင်တို့သည် ဉာဏ် အရာ၌

သူငယ် မ ဖြစ် ကြနှင့်။ မတရားသောအမှုအရာ၌

နို့စို့ သူငယ်ဖြစ်ကြလော့။²¹ ပညတုတိကျမ်းစာ၌ လာ သည်ကား ၊ အခြား တစ်ပါးသောလျှာ၊ အခြား တစ်ပါးသောနုတ် နှင့်

ဤ လူမျိုး ကို ငါပြော မည်။ သို့သော်လည်းသူ တို့သည် နားမ

ထောင်ကြဟု ထာဝရ

ဘုရားမိန့် တော်မူ၏။²² သို့ဖြစ်၍ အခြား သော ဘာသာစကား တို့သည် ယုံကြည် သော သူ

တို့အား နိမိတ် လက္ခဏာဖြစ် သည် မ

ဟုတ်။ မယုံကြည် သောသူ တို့အား နိမိတ်လက္ခဏာ ဖြစ်သတည်း။ ပရောဖက် ပြုခြင်းအမှုမူကား ၊ မယုံကြည် သော သူ

တို့အဘို့မ ဟုတ်၊ ယုံကြည် သော သူ တို့အဘို့ ဖြစ်သတည်း။²³ ထို ကြောင့်

သင်းဝင်သူ အပေါင်း တို့သည် စည်းဝေး ၍

အခြား သော ဘာသာဖြင့် ဟောပြော လျက်

နေကြစဉ်တွင် မယုံကြည် သောသူ၊ မတတ် သောသူသည် ဝင်လာလျှင် ၊ သင်တို့ကို သူရူး

ဖြစ်ကြသည်ဟု ပြော မည် မ ဟုတ်လော။²⁴ သို့မဟုတ် သင်းဝင်သူ အပေါင်း တို့သည် ပရောဖက် ပြု၍

နေကြစဉ်တွင်၊ မယုံကြည် သောသူ ၊ မတတ် သောသူသည် ဝင်လာလျှင် ၊ သင်းဝင်သူအပေါင်း တို့သည် သူ၏အပြစ်ကို ဖော်ပြ ၍ သူ့ကို စစ်ကြော စီရင် ကြ၏။²⁵ ထိုသို့ သူ ၏ စိတ် နှလုံး၌

မ ထင်ရှားသော အရာတို့သည် ထင်ရှား ပြန် ၍ သူသည် ပြင်ပ ဝင်လျက် ၊ ဘုရားသခင် ကို ကိုးကွယ်လိမ့်မည် ။ ဘုရားသခင် သည် သင်တို့တွင်

အမှန် ရှိ တော်မူသည်ဟု သက်သေခံ လိမ့်မည်။²⁶ ညီအစ်ကို တို့၊ အဘယ်သို့ နည်း။ သင်တို့စည်းဝေး ကြသောအခါ ၊ ဆာလံ

သီချင်းကို ရ
သောသူ၊ ဆိုးမ

သြဝါဒစကားကို ရ
သောသူ၊ အခြား သောဘာသာစကားကို ရ

သောသူ၊ ဗျာဒိတ် တော်ကိုရ သောသူ၊ အနက် ဖော်ပြရာ ကိုရ
သောသူ၊ အသီးအသီး

ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ ခပ်သိမ်း သောအမှုတို့ကို တည်ဆောက် ခြင်းအလို ဌာ

စီရင် ကြ လော့။²⁷ အခြား သော ဘာသာစကားဖြင့် ဟောပြော သောသူ

ရှိလျှင် ၊ နှစ် ယောက်ဖြစ်စေ၊ အများဆုံး ဆိုသော် သုံး
ယောက်ဖြစ်စေ၊ တစ်ယောက်နောက်တစ်ယောက်ပြော၍

တစ်ယောက်သောသူ သည် အနက် ကိုဖော်ပြစေ။²⁸ စကားပြန် မ ရှိလျှင် ၊ ဟောပြောသောသူသည် အသင်းတော် ၌

တိတ်ဆိတ် စွာနေ၍ မိမိ
အား၎င်း ၊ ဘုရားသခင် အား၎င်း

ပြော စေ။²⁹ ပရောဖက် နှစ် ယောက်ဖြစ်စေ၊ သုံး
ယောက် ဖြစ်စေ၊ ဟောပြော ၍ အခြား သော သူတို့သည် စစ်ကြော

ဆင်ခြင်ကြစေ။³⁰ ထိုင် လျက် နေသောသူ အား တစ်စုံတစ်ခုကို ဖွင့်ပြ တော်မူလျှင် ၊ အရင် ဟောပြောသောသူသည် တိတ်ဆိတ် စွာနေ

စေ။³¹ အကြောင်းမူကား ၊ ရှိသမျှ တို့သည် သင် ခြင်းငှာ ၎င်း၊ ရှိသမျှ တို့သည် သက်သာ ခြင်းငှာ၎င်း၊ သင်တို့ အသီးအသီး

တစ်ယောက် နောက် တစ်ယောက်ပရောဖက်

ပြုရသော အခွင့် ရှိကြ၏။³² ပရောဖက် တို့သည်လည်း ၊ မိမိ

တို့စိတ် ဝိညာဉ်ကို ချုပ်တည်း နိုင် ကြ၏။³³ ဘုရားသခင် သည် ရှန်းရင်းခတ် သောအမှုကို ပြုစုတော်မ မူ။ သန့်ရှင်း သူတို့၏

အသင်းတော် အပေါင်း တို့၌

ဖြစ်သကဲ့သို့ အသင့်အတင့်ငြိမ်ဝပ် ခြင်းကို ပြုစု တော်မူ၏။³⁴ သင် တို့၏ မိန်းမ တို့သည် အသင်းတော် ၌

တိတ်ဆိတ် စွာ နေကြစေ။ သူ

တို့သည် ဟောပြော ရသော အခွင့် မ ရှိကြ။ ပညတ် တရားစီရင် သည်အတိုင်း

သူ တို့ သည် ယောက်ျား၏အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံရကြမည်။³⁵ မိန်းမ တို့သည် တစ်စုံတစ်ခု ကိုသင် လိုလျှင် ၊ အိမ် ၌

မိမိ ခင်ပွန်း တို့ကို မေးမြန်း ကြစေ။ မိန်းမ သည်အသင်းတော် ၌

ဟောပြော လျှင် ရှက်ဘွယ် သော အကြောင်း

ဖြစ် ၏။³⁶ ဘုရားသခင် ၏နှုတ်ကပတ် တရားတော်သည် သင် တို့ မှ

ထွက် သလော။ သို့မဟုတ် သင် တို့သို့ သာ

ရောက် သလော။³⁷ ငါသည်သင် တို့အား ရေး

၍ပေးလိုက်သော စကား

တို့သည် သခင် ဘုရား၏ ပညတ် တော်ဖြစ် ကြောင်း ကို၊ ပရောဖက် ဖြစ် သောသူ ၊ ဝိညာဉ် ဆုကျေးဇူးကို ခံရသောသူမည်သည်ကားဝန်ခံ ပါစေ။ တစ်စုံတစ်ယောက် သော သူသည် မ

သိလျှင် မသိဘဲနေစေ။³⁸ အချုပ်အခြာဟူမူကား၊ ညီအစ်ကို တို့၊ သင်တို့သည် ပရောဖက်

ပြုခြင်းငှာအလွန်အလိုရှိ ကြလော့။³⁹ အခြား သော ဘာသာစကား ဖြင့် ဟောပြော ခြင်း အမှုတို့ကိုလည်း

မ မြစ်ထား ကြ နှင့်။⁴⁰ ခပ်သိမ်း သော အမှု ကို တင့်တယ်

လျောက်ပတ်စွာ အစဉ် အတိုင်း စီရင် ကြ လော့။

15

1 ညီအစ်ကို တို့၊ ငါသည်သင် တို့အား ဟောပြော ဘူးသည်နှင့်အညီ၊

သင်တို့သည် ခံယူ

၍ မှီဝဲ ဆည်းကပ်သော ဧဝံဂေလိ

တရားကို သင် တို့အား တစ်ဖန်

ငါကြား လိုက်၏။² အထက်ကငါဟောပြော သည် အကြောင်း များ ကို သင် တို့သည် အကျိုးမဲ့ မ ယုံဘဲစိတ်စွဲလမ်း လျှင် ၊ ထို

ဧဝံဂေလိတရားအားဖြင့် ကယ်တင် တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

³ ငါသည် ကိုယ်တိုင်ခံယူ သည်အတိုင်း ၊ သင် တို့အား ရှေးဦးစွာ အပ်ပေး သောအကြောင်း အရာဟူမူကား ၊ ခရစ်တော် သည် ကျမ်းစာ လာသည်အတိုင်း

ငါ တို့အပြစ် ကြောင့်

အသေခံ တော်မူ၏။⁴ သဂြိုဟ် ပြီးမှ ၊ ကျမ်းစာ လာသည်အတိုင်း

သုံး ရက်မြောက်သောနေ့ ၌

ထမြောက် တော်မူ၏။⁵ ကေဗ သည်ကိုယ်တော်ကို မြင် ပြီးမှ ၊ တစ် ကျိပ် နှစ်ပါးသော သူ တို့သည် မြင်ရကြ၏။⁶ ထိုနောက်

ညီအစ်ကို ငါးရာ မက ၊ တပြိုင်နက် မြင် ရကြ၏။ ထိုသူ

တို့တွင် အများ သောသူတို့သည် ယခု

တိုင်အောင် အသက် ရှင်ကြသေး၏။ အချို့ တို့သည် အိပ်ပျော် ကြ ပြီ။⁷ ထိုနောက်

ယာကုပ် မြင် ရ၏။ ထိုနောက်

တမန်တော် အပေါင်း တို့သည် မြင်ရကြ၏။⁸ နောက်ဆုံး ၌

အချိန် မတော်မတန်ဘွားသော သူ

ကဲ့သို့ ဖြစ်သော ငါ ပင်မြင် ရ၏။⁹ ငါသည် အထက်ကဘုရားသခင် ၏ အသင်းတော် ကို ညှဉ်းဆဲ သောကြောင့် ၊ အညံ့ဆုံး

သော တမန်တော် ဖြစ် ၏။ တမန်တော် ဟု ခေါ်ဝေါ် ခြင်းကို မ

ခံထိုက် ။¹⁰ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်အားဖြင့် သာ ငါ ဖြစ်သည်အတိုင်း

ငါဖြစ် ၏။ ငါ ခံရသော ကျေးဇူး တော်ကိုလည်း

အကျိုးမဲ့ ခံရသည်မ ဟုတ်။ အခြား သော တမန်တော် အပေါင်း တို့ ထက်၊ ငါသည် သာ၍

ကြိုးစား ခြင်းကိုပြု၏။ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း ၊ ငါ ကြိုးစားသည် မ ဟုတ်။ ငါ နှင့်အတူ ရှိသောဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်သည်

ကြိုးစားတော်မူ၏။¹¹ ထိုကြောင့် ၊ ငါ ဖြစ်စေ၊ သူ

တို့ဖြစ်စေ၊ ဤသို့

ငါတို့သည် ဟောပြော ကြ၏။ ဤသို့

လည်း သင်တို့သည် ယုံကြည် ကြ၏။¹² ယခုမှာ၊ ခရစ်တော် သည်

သေခြင်းမှ

ထမြောက်

တော်မူကြောင်း ကို ဟောပြော ရသည်ဖြစ်၍ ၊ သေ

သော သူတို့သည် ထမြောက် ခြင်းမ ရှိ ဟု သင် တို့တွင်

အချို့ သောသူတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆို ရကြသနည်း။¹³ သေ

သော သူတို့သည် ထမြောက် ခြင်းမ ရှိ လျှင် ၊ ခရစ်တော် သည်

ထမြောက် တော်မ မူ။¹⁴ ခရစ်တော် သည် ထမြောက် တော်မ မူလျှင်

၊ ငါ တို့ ဟောပြော ခြင်း၌

အကျိုး မရှိ သင် တို့ယုံကြည် ခြင်း၌ လည်း

အကျိုး မရှိ။¹⁵ ထိုမျှမက၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏အမှုမှာ မမှန်

သော သက်သေခံဖြစ် ကြ၏။¹⁶ အကြောင်းမူကား ၊ သေ

လွန်သော သူတို့သည် ထမြောက် ခြင်းမ ရှိလျှင် ၊ ဘုရားသခင်

သည် ခရစ်တော် ကို ထမြောက် စေတော်မ မူ၊ ယခုမှာ၊ ခရစ်တော်ကို

ထမြောက်

စေ တော် မူ ပြီ ဟု ငါ တို့သည် ဘုရားသခင် ၏အကြောင်း ကို

သက်သေခံ ကြ၏။ သေ

လွန်သောသူတို့သည် ထမြောက် ခြင်းမ ရှိလျှင် ၊ ခရစ်တော် သည်

ထမြောက် တော်မ မူ။¹⁷ ခရစ်တော် သည် ထမြောက် တော်မ မူလျှင်

၊ သင် တို့သည် ယုံကြည် သော်လည်းအကျိုး မရှိ၊ ဒုစရိုက်

အပြစ်အောက်၌

ရှိ ကြ သေး ၏။¹⁸ ထိုမှတစ်ပါး ၊ ခရစ်တော် ကို ယုံကြည်၍

အိပ်ပျော် သောသူ တို့သည် ဆုံးရှုံး ခြင်းသို့ရောက်ကြပြီ။¹⁹ ငါတို့သည်

ခရစ်တော် ကို အမှီပြု ၍ ယခု

ဘဝ

၌ သာ

မြော်လင့် စရာရှိ လျှင် ၊ အခြားသော သူ

အပေါင်း တို့ထက်သာ၍ဆင်းရဲ သောသူ ဖြစ် ကြ၏။²⁰ ယခု မူကား

၊ ခရစ်တော် သည် သေ

ခြင်းမှ

ထမြောက် တော်မူ၍၊ အိပ်ပျော် သောသူ တို့တွင် အဦး သီး သော အသီးဖြစ်တော်မူပြီ။²¹ သို့ဖြစ်၍ လူ အားဖြင့် သေ ခြင်းတရားသည် တည်သကဲ့သို့ ၊ သေ

သောသူတို့၏ ထမြောက် ခြင်းတရား သည် လူ အားဖြင့် တည်လျက်ရှိ၏။²² လူအပေါင်း တို့သည် အာဒံ အားဖြင့် သေ ခြင်း သို့ ရောက် သည် နည်းတူ ၊ လူအ ပေါင်း တို့သည် ခရစ်တော် အားဖြင့် အသက် ရှင်ခြင်းသို့ ရောက်ရကြလတံ့။²³ သို့ရာတွင် လူအသီးအသီး တို့သည် မိမိ

တို့အလှည့် အတိုင်း လိုက်ရကြလိမ့်မည်။ ခရစ်တော် သည် အဦး သီးသော အသီးဖြစ်တော်မူ၏။ ခရစ်တော် သည် ကြွလာ တော်မူ သောအခါ ၊ တပည့် တော်ဖြစ်သော သူ တို့ သည် ရှင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ လိမ့်မည်။²⁴ ထိုအခါ ခရစ်တော်သည် အထွဋ်အမြတ် အာဏာ တန်ခိုး အမျိုးမျိုး ကို ပယ်ရှင်း ၍ ၊ မိမိနိုင်ငံ ကို ဘုရားသခင် တည်းဟူသော ခမည်းတော် ၌

အပ် ပြန်တော်မူပြီးမှ ကမ္ဘာကုန် ရလတံ့။²⁵ ခရစ်တော် သည် ရန်သူ အပေါင်း တို့ကို ခြေဖဝါး

တော်အောက် ၌ ချထား တော်မ မှုမှီတိုင်အောင်အုပ်စိုး တော်မူရ မည်။²⁶ နောက်ဆုံး သော ရန်သူ တည်းဟူသောသေမင်း သည် ဆုံးရှုံး ခြင်းသို့ ရောက်ရလတံ့။²⁷ ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကို လူ

သား၏ ခြေ အောက် ၌ ချထား တော်မူသည်ဟု ကျမ်းစာလာ၏။ ခပ်သိမ်း သောအရာတို့သည် ချထား လျက်ရှိကြောင်း ကို ဆို

သော် ၊ ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကို လူ သားအောက်၌ ချထား

တော်မူသောသူ သည်ကြွင်း တော်မူကြောင်း ထင်ရှား သတည်း။²⁸ ခပ်သိမ်း သော အရာ တို့သည် လူသား

အောက်၌ ချထား လျက် ရှိသောအခါ ၊ ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကို သူ အောက်၌ ချထား တော်မူသော သူ

၏ အုပ်စိုးတော်မူခြင်းကို သား တော်သည် ကိုယ်တိုင် ဝန်ခံ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊

ဘုရားသခင် သည် အလုံးစုံ ဖြစ် တော်မူမည်အကြောင်းတည်း။²⁹ သေ လွန်သောသူတို့သည် ထမြောက် ခြင်း အလျှင်း မ ရှိလျှင် ၊ သေ

လွန်သော သူတို့၏ ကိုယ်စား ဗတုတိဇံ ကိုခံသော သူ
တို့သည် အဘယ်သို့ ပြု ရမည်နည်း။ သေလွန်သော သူ
တို့၏ကိုယ်စား အဘယ်ကြောင့် ဗတုတိဇံ ကို ခံရကြသနည်း။³⁰ ငါ
တို့သည်လည်း

ဘေးရောက် အံ့သော အခြင်းအရာနှင့် အဘယ်ကြောင့် တွေ့ရကြ
သနည်း။³¹ ငါသည် နေ့တိုင်း အသေခံ ရ၏ဟု ငါ တို့သခင်

ယေရှု ခရစ် ၌

သင် တို့အကြောင်းကြောင့် ငါဝါကြွား

ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို တိုင်တည်၍ ငါဆိုဝံ့၏။³² သေ လွန်သောသူ
တို့သည် ထမြောက် ခြင်း မ

ရှိလျှင် ၊ ဖေက် မြို့၌

လောကီ ဝေါဟာရအားဖြင့် ၊ အထက် က ငါသည်သားရဲ တို့နှင့် တိုက်
သော်လည်း၊ အဘယ်

အကျိုး ရှိသနည်း။ စား

ကြကုန်အံ့၊ သောက် ကြကုန်အံ့၊ နက်ဖြန် သေ ရကြမည်။³³ အလွဲ မ
ယူကြနှင့်။ မကောင်း သော သူတို့နှင့် ပေါင်းဖော် ခြင်းအားဖြင့်ကောင်း
သော အကျင့် ဓလေ့ ယိုယွင်း တတ်၏။³⁴ တရား သဖြင့် နိုး

ကြလော့။ ဒုစရိုက် ကိုမ ပြုကြနှင့်။ အချို့ သော သူ တို့သည်
ဘုရားသခင် ကို မ

သိကြ။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ သင် တို့ကို ရှက်ကြောက် စေခြင်းငှာ ငါ
ဆို ၏။³⁵ သေ လွန်သောသူတို့သည် အဘယ်သို့ ထမြောက် ကြ
မည်နည်း။ အဘယ်သို့ သော ကိုယ် နှင့် ပေါ်လာ ကြမည်နည်းဟု
တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူ မေး လိမ့်မည်။³⁶ အချင်းလူမိုက် ၊ သင်
စိုက် သောမျိုးစေ့မ ပျက် လျှင်

မ ရှင် တတ်။³⁷ ထိုမှတပါး မျိုးစေ့ကို စိုက် သောအခါ၊ နောက် ဖြစ်
လတဲ့သော ကိုယ် ကိုမ စိုက်၊ ဂျုံ စပါးဖြစ်စေ၊ အခြား

သောစပါး ဖြစ်စေ၊ အစေ့

သက်သက်ကို စိုက် တတ်၏။³⁸ ဘုရားသခင် သည် အလို

တော်ရှိသည်အတိုင်း

ကိုယ် ကို ပေး

တော်မူ၏။ မျိုးစေ့ အသီးအသီး တို့အား လည်း ၊ မိမိ

တို့မျိုးအတိုင်း ကိုယ် ကိုပေးတော်မူ၏။³⁹ အသား ရှိသမျှ တို့သည် တမျိုး တည်းမ ဟုတ်။ လူ

သား တမျိုး ၊ အမဲသား

တမျိုး ၊ ငါး သားတမျိုး ၊ ငှက် သား

တမျိုး ၊ အသီးအသီးရှိကြ၏။⁴⁰ ကောင်းကင် အကောင် အထည် လည်း ရှိ၏။ မြေကြီး အကောင် အထည်လည်း ရှိ၏။ ကောင်းကင် အကောင်အထည်၏

ဂုဏ် အသရေလည်း တမျိုး ၊ မြေကြီး အကောင်အထည်၏

ဂုဏ်အသရေလည်း တမျိုး ဖြစ်၏။⁴¹ နေ ၏ဂုဏ် အသရေတမျိုး ၊ လ

၏ဂုဏ် အသရေ တမျိုး ၊ ကြယ် တို့၏ ဂုဏ် အသရေ တမျိုး အသီးအသီးရှိကြ၏။ ကြယ် တို့၏ ဂုဏ် အသရေသည်လည်း

အသီးသီး အခြားခြားဖြစ်ကြ၏။⁴² ထိုနည်းတူ ၊ သေ သောသူတို့၏

ထမြောက် ခြင်း အကြောင်းအရာ ဖြစ်၏။ ကိုယ် သည် စိုက် သောအခါ၊ ပုပ် တတ်သောသဘောရှိ၏။ ထမြောက် သောအခါ မ ပုပ် နိုင်သောအဖြစ်၌ တည်၏။⁴³ စိုက် သောအခါဂုဏ် အသရေပျက်၏။ ထမြောက် သောအခါ ဂုဏ် အသရေနှင့် ပြည့်စုံ၏။ စိုက် သောအခါ အစွမ်း မရှိ။ ထမြောက် သောအခါ အစွမ်း နှင့် ပြည့်စုံ၏။⁴⁴ စိုက် သောအခါ ဇာတိ

ပကတိကိုယ် ဖြစ်၏။ ထမြောက် သောအခါ ဝိညာဏ ကိုယ် ဖြစ်၏။ ဇာတိ

ပကတိကိုယ် တမျိုး၊ ဝိညာဏ

ကိုယ်တမျိုးရှိ ၏။⁴⁵ ကျမ်းစာ လာသည်ကား ၊ ရှေးဦးစွာ သော လူ အာဒံ သည် အသက် ရှင်သော သတ္တဝါ ဖြစ် ၏ဟု လာသတည်း။ ယခုတွင်နောက်ဆုံး ဖြစ်သော အာဒံ

မူကား၊ အသက် ရှင်စေတတ်သော ဝိညာဉ် ဖြစ်၏။⁴⁶ ဝိညာဏ ကိုယ်သည် ရှေးဦးစွာ ဖြစ်သည်မ ဟုတ်၊ ဇာတိ

ပကတိ ကိုယ် သည် ရှေးဦးစွာ ဖြစ်၏။ နောက်မှ ဝိညာဏ ကိုယ် ဖြစ်၏။⁴⁷ ရှေးဦးစွာ သော လူ

သည်မြေကြီး က ဖြစ်သောကြောင့်မြေ သားဖြစ်၏။ ဒုတိယ

လူ မူကား ၊ ကောင်းကင်ဘုံက ဖြစ်တော်မူသော သခင်ပေတည်း။

48 မြေ သား တို့သည် ထို

မြေ သား ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ကောင်းကင် သားတို့သည် ထို

ကောင်းကင် သား ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ 49 ငါ တို့သည် မြေ

သား၏

ပုံ သဏ္ဍာန်ကို ဆောင်သကဲ့သို့ ၊ ကောင်းကင် သား၏ ပုံ သဏ္ဍာန်ကို

ဆောင် ကြ လိမ့်မည်။ 50 ညီအစ်ကို တို့၊ ငါဆို သည်ကား ၊ လူအသွေး

အသား သည် ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်ကို အမွေ မ ခံနိုင် ၊ ပုပ် တတ်

သောအရာသည် မ

ပုပ်နိုင်သောအဖြစ်ကို အမွေ မ ခံနိုင်။ 51 နက်နဲ သော အရာတစ်ခု

ကိုငါ ပြဦးမည်။ ငါတို့ ရှိသမျှ သည် အိပ်ပျော် ရကြမည်မ ဟုတ်။

52 သို့သော်လည်း ၊ နောက်ဆုံး သော တံပိုး

မှုတ်သောအခါ ၊ တခဏခြင်း တွင်

မျက်စိ တစ်မှိတ် ၌

ငါတို့ရှိသမျှ

သည် ပြောင်းလဲ ခြင်းသို့ ရောက်ရကြမည်။ ထိုတံပိုး

မှုတ်ချိန်ရောက်သောအခါ ၊ သေ

လွန်သောသူတို့သည်၊ မ

ပုပ်နိုင် သောအဖြစ်၌ တည်လျက် ထမြောက် ၍၊ ငါ တို့ရှိသမျှသည်

ပြောင်းလဲ ခြင်းသို့ ရောက်ရကြမည်။ 53 ယခု မျက်မှောက်ပုပ် တတ်

သော အရာသည် မ

ပုပ်နိုင်သောအဖြစ်သို့ ဝင်စား ရမည်။ ယခု

မျက်မှောက်သေ တတ်သော အရာသည် မ

သေနိုင်သောအဖြစ်သို့ ဝင်စား ရမည်။ 54 ဤ ပုပ် တတ်သောအရာ

သည် မ

ပုပ်နိုင်သော အဖြစ်သို့၎င်း၊ ဤ

သေ တတ်သောအရာသည် မ

သေနိုင် သောအဖြစ်သို့၎င်း၊ ဝင်စား သောအခါ၊ သေ

ခြင်းသည် အောင် ခြင်း၌ နစ်မြုပ် ပြီဟု ကျမ်းစာ ၌လာချက် ပြည့်စုံ

လိမ့်မည်။ 55 5အိုသေမင်း ၊ သင် ၏လက်နက် သည်၊ အဘယ်မှာ ရှိ

သနည်း။ အို

မရဏနိုင်ငံ၊ သင် ၏အောင် ခြင်းသည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။

56 သေမင်း ၏လက်နက် ကား ၊ ဒုစရိုက် အပြစ်ပေတည်း။ ဒုစရိုက် အပြစ်၏ တန်ခိုး ကား ၊ ပညတ် တရား ပေတည်း။ 57 ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ငါ တို့အား အောင် ခြင်းအခွင့်ကို ပေး တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်သည် ကြီးလှစွတကား ။ 58 ထိုကြောင့် ငါ ချစ် သောညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့သည် သခင် ဘုရား၏အမှု တော်ကို ဆောင်ရွက်၍ အကျိုး ကြီးသည်ကို သိမှတ် သဖြင့် တည်ကြည် သော စိတ်နှင့် ပြည့်စုံ ၍၊ မ ရွေ့လျော့မတိမ်းယိမ်းဘဲလျက်၊ သခင် ဘုရားအမှု တော်ကို ကြိုးစား အားထုတ်ကြလော့။

16

1 သန့်ရှင်း သူတို့အဘို့ လှူဒါန်း၍ စုထား ခြင်းအမှု မှာ ဂလာတိ ပြည်၌ အသင်းတော် များကို ငါမှာထား သည်အတိုင်း သင် တို့ပြု ကြလော့။ 2 ငါရောက်လာ သောအခါ လှူဒါန်း၍ စုထား စရာ မ ရှိ စေခြင်းငှာ၊ ခုနစ် ရက်တွင် ပဌမ နေ့ရက်၌ အသီးအသီး ကောင်းစား သည်အတိုင်း၊ မိမိ တို့ဥစ္စာ တ ဘို့ကို ထုတ် ၍ စုထား ကြလော့။ 3 ငါရောက်လာ သောအခါ ၊ သင်တို့အလိုရှိ သော သူ တို့ကို ငါသည် လက်မှတ် စာပေး၍၊ သင် တို့လှူသော အလှူ ကို ယေ ရုရှုလင် မြို့သို့ ပို့ စိမ့်သောငှာစေလွှတ် မည်။ 4 သို့မဟုတ်ငါ့ ကိုယ်တိုင်သွား သင့် လျှင် ၊ သူတို့သည် ငါ နှင့်အတူ လိုက် ရကြမည်။ 5 မာကေဒေါနို ပြည် လမ်းကိုငါသွား မည်ဖြစ်၍ ၊ ထိုပြည် မှ ထွက် ပြီးလျှင် သင် တို့ရှိရာ သို့လာ မည်။ 6 နောက်မှအခြားသို့ ငါသွား သောအခါ ၊ သင် တို့ ပို့ သောကျေးဇူးကို ခံခြင်းငှာ၊ သင် တို့ဆီမှာ ငါတည်းခို ၍

ဆောင်း ကာလပတ်လုံးနေကောင်း နေလိမ့်မည်။⁷ ယခု သွား စဉ် တွင်သင် တို့ကို တွေ့မြင် ခြင်းငှာသာ အလို

မ ရှိ၊ နောက်မှသခင် ဘုရားသည် အခွင့် ပေးတော်မူလျှင် ၊ သင် တို့ နှင့်အတူကြာမြင့် စွာနေ မည်ဟု မြော်လင့် ခြင်း ရှိ၏။⁸ ပင်တေကုတု တေ ပွဲနေ့တိုင်အောင် ဇဖက် မြို့၌

ငါနေ ရမည်။⁹ အကြောင်းမူကား ၊ အလွန်ကြီးစွာ သော တံခါး သည် အဆင်သင့် ၍

ငါ့ အားဖွင့် လျက်ရှိ၏။ တားဆီး

သော သူအများ လည်း ရှိကြ၏။¹⁰ တိမောသေ သည် သင်တို့ဆီသို့ ရောက် လျှင် ၊ သူ

သည်စိုးရိမ် ခြင်း အကြောင်း မရှိဘဲ၊ သင် တို့နှင့်အတူ နေစေခြင်းငှာ သတိပြု ကြလော့။ သူသည်ငါ ကဲ့သို့ ပင် သခင် ဘုရား၏အမှု တော် ကိုဆောင်ရွက်သော သူ ဖြစ်၏။¹¹ ထိုကြောင့်

အဘယ်သူ မျှသူ ကို မထိမဲ့မြင် မ ပြုစေနှင့်။ သူသည် ငါ့ ထံသို့ ငြိမ်ဝပ် စွာ ပြန်ရ မည် အကြောင်း ပို့ဆောင် ခြင်း ကျေးဇူးကို ပြုကြ လော့။ သူ

သည် အခြားသော ညီအစ်ကို တို့နှင့်အတူ လာလိမ့်မည်ဟု ငါ မြော်လင့် လျက်နေ၏။¹² ငါ့ညီ အာပေါလု ၏

အကြောင်း မှာ ညီအစ်ကို တို့ နှင့်အတူ သင် တို့ ဆီသို့

သွား မည်အကြောင်း

ငါ သည် များစွာ ချောမော့၍

တောင်းပန်သော်လည်း၊ သူသည် ယခု

တွင်သွားခြင်းငှာ အလျှင်း အလို မ ရှိ ၊ နောက်မှ အဆင်သင့် လျှင် သွား လိမ့်မည်။¹³ သင်တို့သည် သတိနှင့်စောင့် နေကြလော့။ ယုံကြည် ခြင်း၌

တည် ကြလော့။ ယောက်ျား အစွမ်းသတ္တိ နှင့်တကွခွန်အား စုံလင် လျက်နေကြလော့။¹⁴ သင် တို့သည် ခပ်သိမ်း သော အမှုတို့ကို ချစ် ခြင်းမေတ္တာစိတ်နှင့်

ဆောင်ရွက် ကြလော့။¹⁵ ညီအစ်ကို တို့၊ သတေဖန် ၏အိမ်သူ အိမ်သားတို့သည် အခါယ ပြည်တွင်အဦး သီးသော အသီးဖြစ် ၍၊ သန့်ရှင်း သူတို့၏ အမှု ကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငှာ ကိုယ်ကိုကိုယ် အပ် ကြောင်း ကို သင်တို့ သိ ကြသည်နှင့်အညီ၊¹⁶ ထိုသို့သော သူတို့၏

အုပ်စိုးခြင်းကို၎င်း ၊ ငါတို့နှင့်အတူလုပ်ကိုင် ၍
အမှုဆောင် သောသူ ရှိသမျှ တို့၏ အုပ်စိုးခြင်းကို၎င်း၊ သင် တို့ဝန်ခံ
ကြမည်အကြောင်း

ငါ တောင်းပန် ၏။¹⁷ သတေဖန် ၊ ဖော်တုနတ် ၊ အခါယကု တို့သည်
ရောက်လာ သောကြောင့်

ငါ ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိ၏။¹⁸ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့သည်
ပြုစု၍မ ပြည့်စုံသမျှကို သူ

တို့သည် ထပ်၍ပြည့်စုံ သဖြင့်၊ ငါ့ စိတ် နှင့်
သင် တို့စိတ်ကို သက်သာ စေကြပြီ။ ထိုသို့သော
သူတို့ကို လက်ခံ ကြလော့။¹⁹ အာရှ ပြည်၌

အသင်းတော် များတို့သည် သင် တို့ကို နှုတ်ဆက် ကြ၏။ အာကုလ
နှင့် ပြစ်ကိလ တို့သည် သူ

တို့ အိမ် ၌ ရှိသော အသင်းတော် နှင့်တကွ ၊ သခင် ဘုရားကို
ထောက်၍ သင် တို့ကို များစွာ နှုတ်ဆက် ကြ၏။²⁰ ညီအစ်ကို
အပေါင်း တို့သည် သင် တို့ကို နှုတ်ဆက် ကြ၏။ အချင်းချင်း တစ်
ယောက်ကိုတစ်ယောက် သန့်ရှင်း သော နမ်း ခြင်းနှင့်

နှုတ်ဆက် ကြလော့။²¹ ငါပေါလု သည်နှုတ်ဆက် ခြင်းအချက်ကို
ကိုယ် လက် နှင့် ရေးထား၏။²² အကြင်သူ သည် သခင် ယေရှုခရစ်
ကို မ

ချစ် ၊ ထိုသူသည် အနုသေမာ

ဖြစ်စေ သတည်း။ သခင် ဘုရား သည် ကြွလာတော်မူ၏။²³ ငါတို့
သခင် ယေရှု ခရစ်၏ ကျေးဇူး တော်သည် သင် တို့၌ ရှိစေသတည်း။

²⁴ ယေရှု ခရစ် ၏ တပည့်တော်ဖြစ် သမျှ သော သင် တို့၌

ငါ ၏ချစ် ခြင်းမေတ္တာရှိ၏။ အာမင်။

ကောရိန္တု သြဝါဒစာ ဒုတိယစောင်

1 ဘုရားသခင် ၏အလို တော်အားဖြင့် ယေရှု ခရစ် ၏ တမန်တော် ဖြစ်သော ငါ ပေါလုနှင့်

ငါ့ညီ တိမောသေ သည်၊ ကောရိန္တုသု

မြို့၌ ရှိ သော ဘုရားသခင် ၏ အသင်းတော် မှစ၍ ၊ အခါယ ပြည် အရပ်ရပ် တို့၌ ရှိ သော သန့်ရှင်း သူအပေါင်း တို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။

2 သခင် ယေရှု ခရစ် နှင့်

ငါ တို့အဘ တည်းဟူသောဘုရားသခင် အထံတော်က

ကျေးဇူး တော်နှင့်

ငြိမ်သက် ခြင်းသည် သင် တို့၌ ရှိပါစေသော။ 3 သနား ခြင်း ကရုဏာ၏အဘ ၊ သက်သာ ခြင်းအမျိုးမျိုး တို့၏ အရှင် တည်း ဟူသောငါ တို့သခင်

ယေရှု ခရစ် ၏ ခမည်းတော် ဘုရားသခင် သည် မင်္ဂလာ ရှိတော် မူစေသတည်း။ 4 ငါတို့သည် ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ကိုယ်တိုင် သက်သာ ခြင်းရှိသကဲ့သို့ ၊ ဆင်းရဲ ခြင်းအမျိုးမျိုး ကို ခံရ သောသူ

တို့ အား

သက်သာ စေနိုင် မည်အကြောင်း ၊ ဆင်းရဲ ခြင်းအမျိုးမျိုး တို့၌ ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့အားသက်သာ စေ တော်မူ၏။ 5 အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ခရစ်တော် ကြောင့်

ငါ တို့ခံရသော ဆင်းရဲ ခြင်းသည် အလွန်များပြား သည် နည်းတူ ၊ ခရစ်တော် ၏ကျေးဇူးအားဖြင့် ငါ တို့ခံရသော သက်သာ ခြင်း သည် အလွန်များပြား ၏။ 6 သို့ဖြစ်၍ ငါတို့သည် ဆင်းရဲ ခြင်းကိုခံ ရသော်၎င်း၊ သက်သာ ခြင်း သို့ရောက်သော်၎င်း၊ သင် တို့၏ သက်သာ ခြင်းနှင့်

ကယ်တင် ခြင်း အကျိုး အလိုငှာဖြစ်၏။ ငါ တို့သည် ဆင်းရဲခြင်း ကိုခံရသကဲ့သို့ သင်တို့သည် သည်းခံသော စိတ် နှင့် ခံရသောအားဖြင့်၊ ထိုသက်သာခြင်းနှင့် ကယ်တင်ခြင်းသည်ပြည့်စုံတတ်၏။ 7 သင် တို့ အတွက် ကြောင့်ငါ တို့သည် မ

ရွှေနိုင်သော မြော်လင့် ခြင်းရှိ၏။ သင်တို့သည် ဆင်းရဲ ခြင်းကို ဆက်ဆံ သကဲ့သို့ ၊ ထိုနည်းတူ သက်သာ ခြင်းကို ဆက်ဆံကြ၏ဟု ငါတို့သည်သိ ကြ၏။⁸ ညီအစ်ကို တို့၊ အာရှ ပြည်၌ ငါ တို့ခံရသော ဆင်းရဲ ခြင်းတည်းဟူသော အသက် မ လွတ်နိုင်ဟု ထင်ရ၍၊ မခံနိုင် အောင်အတိုင်း ထက်

အလွန် လေး သော ဆင်းရဲခံရကြောင်း ကို သင် တို့မ သိဘဲ နေစေ ခြင်းငှာငါ တို့ အလိုမ ရှိ။⁹ ငါ တို့သည်မိမိ ကိုယ်ကိုအစဉ်မ ကိုးစား ဘဲ၊ သေ

သောသူ တို့ကို ထမြောက် စေတော်မူသော ဘုရားသခင် ကို ကိုးစား မည်အကြောင်း

သေ စေဟုစီရင် ခြင်းကို ကိုယ်တိုင် ခံရသကဲ့သို့ဖြစ် ၏။¹⁰ ထို ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့ကိုထိုမျှလောက်ကြီးစွာ သော သေ ဘေးမှ

ကယ်လွတ် တော်မူပြီ။ ယခု၌ လည်း

ကယ်လွတ် တော်မူသေး၏။¹¹ သင် တို့သည်ကူညီ ၍

ငါ တို့အဘို့ ဆုတောင်း လျှင်၊ နောက်၌လည်း ကယ်လွတ်တော်မူလ တံ့ဟု ငါတို့သည် ယုံကြည်မျှော်လင့် ခြင်းရှိ၏။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်အများ သော သူတို့သည် ကူညီသောအားဖြင့် ငါ တို့၌ ရောက်သော ကျေးဇူး ကို အများ သောသူတို့သည်ထောက် ၍ ငါ တို့အတွက် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း ကြလိမ့်မည်။¹² ငါ တို့ဝါကြွား ဝမ်းမြောက်ခြင်း အကြောင်း

ဟူမူကား၊ လောကီ

ပညာ ကိုအမှီမ ပြု ၊ ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်ကို အမှီပြု၍ လျစ်လျူ သောစိတ်နှင့်၎င်း ၊ ဘုရားသခင် အလိုတော် ရှိသော ကြည်ဖြူ ခြင်းနှင့်၎င်း၊ ငါ တို့သည်ဤလောက ၌

ကျင့်ကြံပြုမူ ၍ သင် တို့ဆီမှာ လည်း

ထိုသို့အထူးသဖြင့်ကျင့်ကြံ ပြုမူသည်ဟု ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသော စိတ်သည်သက်သေခံ သတည်း။¹³ သင် တို့သည်ဖတ် ၍

ဝန်ခံ သောအရာ မှတပါး ၊¹⁴ အခြား သောအရာကို ငါတို့သည် ရေး ၍ ပေးလိုက်သည်မ ဟုတ်။ သင် တို့သည် သခင် ယေရှု ခရစ် နေ့

၌

ငါတို့၏ဝါကြွား ဝမ်းမြောက်ခြင်း အကြောင်း ဖြစ်

သကဲ့သို့ ၊ ငါ တို့သည် သင် တို့၏ ဝါကြား ဝမ်းမြောက်ခြင်း အကြောင်းဖြစ်သည်ဟု သင်တို့သည် ငါ တို့ကို အနည်းငယ် အားဖြင့် ဝန်ခံသည်အတိုင်း

အစဉ် ဝန်ခံ ကြလိမ့်မည်ဟု ငါတို့သည် မြော်လင့် လျက် နေကြ၏။
15 အစဉ်ဝန်ခံမည်ဟု ငါသဘောကျ လျက်ရှိ၍ ၊ သင်တို့သည် တဖန် ဆုကျေးဇူး တော်ကိုခံရ စေခြင်းငှာ ငါ သည် သင် တို့ဆီသို့ အရင် လာ မည်ဟု အကြံရှိ ၏။ 16 သင် တို့အနားမှာရှောက် ၍ မာကေဒေါနို ပြည်သို့ သွား ပြီးလျှင်၊ တဖန် မာကေဒေါနို ပြည်မှ သင် တို့ နေရာသို့ လာ ၍ ၊ ယုဒ

ပြည်တိုင်အောင် သင် တို့ပို့ ခြင်း ကျေးဇူးကို ခံမည်ဟု အကြံရှိ၏။
17 ထိုသို့ အကြံရှိ သောအခါ လျှပ်ပေါ်သော စိတ်ရှိ သလော။ သို့မဟုတ် ငါ့ စကားမှာ ဟုတ်မှန် ၏။ ဟုတ်မှန် ၏ဟူ၍ ၎င်း ၊ မ

ဟုတ်မမှန်၊ မ
ဟုတ်မမှန်ဟူ၍ ၎င်း၊ ဖြစ် စေခြင်းငှာ ငါကြံစည် သောအရာ ကို ဇာတိ ပကတိ အတိုင်း

ကြံစည် သလော။ 18 ဘုရားသခင် သည် သစ္စာ နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသကဲ့သို့ ၊ သင် တို့ဆီသို့ ငါ တို့ပေးလိုက်သော စကား

သည် ဟုတ်မှန် ၏ ဟူ၍ ၎င်း ၊ မ
ဟုတ်မမှန် ဟူ၍ ၎င်း၊ မ
ဆိုလို ။ 19 ငါ မှစ၍ သိလွှာနု နှင့်

တိမောသေ တို့သည် သင် တို့အား ဟောပြော သော ဘုရားသခင် ၏သား တော် ယေရှု ခရစ် သည် ဟုတ်မှန် ဟူ၍ ၎င်း ၊ မ
ဟုတ်မမှန်ဟူ၍ ၎င်းမ ဆိုလို ဘဲ၊ ကိုယ်တော် မှာ

ဟုတ်မှန် ဟူ၍ သာဆိုလို သတည်း။ 20 ထိုသခင်မှာ ဘုရားသခင် ၏ ဂတိ တော်ရှိသမျှ

တို့သည် ငါ တို့ အားဖြင့် ဘုန်း အသရေတော်ကို ထင်ရှားစေခြင်း အလိုငှာ၊ ဟုတ်မှန် ၏ဟူ၍ ၎င်း ၊ အာမင် ဟူ၍ ၎င်း ဖြစ် သတည်း။
21 သင် တို့နှင့် ငါ တို့ကို ခရစ်တော် ၌ တည် စေ၍

ဘိသိက် ပေးသော သူ

ကား၊ ဘုရားသခင် ဖြစ်သတည်း။²² ထိုဘုရားသခင် သည် ငါ တို့ ကိုတံဆိပ် ခတ်၍

ငါ တို့စိတ် နှလုံး ထဲ၌ ဝိညာဉ် တော် တည်း ဟူသော စား ရန် ကို သွင်းပေး တော်မူ၏။²³ ငါ သည်သင် တို့ကို သနား

သောကြောင့် သာ ယခု

တိုင်အောင်ကောရိန္တု မြို့သို့ မ လာ ဟု ငါ စိတ် ဝိညာဉ် ဘက်၌ ဘုရားသခင် ကို ငါတိုင်တည် ၏။²⁴ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း၊ ငါ

တို့သည်သင် တို့၏ ယုံကြည် ခြင်းကို အစိုးရ သည်မ ဟုတ်။ သင် တို့၏ ဝမ်းမြောက် ခြင်းအကြောင်း ကို ကူမ

၍သာ ပြု ကြ၏။ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ယုံကြည် ခြင်း အားဖြင့်သင်တို့သည်တည်နိုင် ကြ၏။

2

¹ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဝမ်းနည်း ခြင်းနှင့်တကွ သင် တို့ဆီသို့ နောက် တဖန် ငါ မ လာ ဟု ငါစိတ်ပြဋ္ဌာန်း ခဲ့ပြီ။² အကြောင်းမူကား ၊ ငါ သည်သင် တို့ကို ဝမ်းနည်း စေလျှင် ၊ ထိုသို့

ဝမ်းနည်း စေသောသူ ကိုမှတပါး

အဘယ်သူ သည် ငါ့ ကိုဝမ်းမြောက် စေမည်နည်း။³ ငါ ဝမ်းမြောက် ခြင်း၏ အကြောင်းသည် သင် တို့ ရှိသမျှ ၏ ဝမ်းမြောက် ခြင်း အကြောင်း ဖြစ် သည်ကို ငါ သဘောကျသည် ဖြစ်၍၊ ငါ ရောက် သောအခါ ငါ့ကို ဝမ်းမြောက်စေအပ်သောသူတို့သည် ဝမ်းနည်းခြင်း အကြောင်းကို မပြုစေခြင်းငှာ၊ အထက်စာကို ငါရေး ၍ ပေးလိုက်၏။

⁴ အလွန် ညှိုးငယ် ပူပန် သောစိတ် နှင့် မျက်ရည် အများ ကျလျက်၊ သင် တို့အား ငါရေး ၍ပေးလိုက်၏။ သင်တို့ကိုစိတ်နာ စေခြင်းငှာ ငါ ရေးသည်မ ဟုတ်။ ငါ သည် သင် တို့အား အလွန် ချစ် သောမေတ္တာ စိတ်ကို သင်တို့ သိ

စေခြင်းငှာ ငါရေး၏။⁵ တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူသည် ဝမ်းနည်း ခြင်းအကြောင်းကို ပြုသည်မှန်လျှင် ၊ သင်တို့တွင် အချို့သော သူတို့ အားဖြင့်သာ ငါ့ ကို ဝမ်းနည်း စေ၏။ သင် တို့ရှိသမျှ ကို ကျပ်တည်း စွာမ စီရင်လို။⁶ အများ သောသူတို့စီရင်သော ဒဏ် သည်ထိုသူ ၏ အပြစ်နှင့် တန် ပြီ။⁷ သို့ဖြစ်၍ ထိုသို့သော သူသည် ဝမ်းနည်း ခြင်း အားကြီး လျက်၊ မိန်းမောတွေဝေခြင်း မရှိစေခြင်းငှာ၊ သင် တို့သည်

ခြားနား သော အားဖြင့်သူ၏အပြစ် ကို လွှတ်၍ သူ့ကိုနှစ်သိမ့် စေခြင်း ငှာပြုသင့်၏။ 8 ထိုကြောင့် သင် တို့သည် သူ့

ကို အမှန် ချစ် ကြသည် ကို ထင်ရှားစွာ ပြ မည်အကြောင်း ငါ တောင်းပန် ၏။ 9 ထိုမှတစ်ပါး၊ သင်သည်အရာရာ ၌

နားထောင် သည်၊ နားမထောင်သည်ကို ငါသိ လို၍၊ သင် တို့ကို စုံစမ်း သောအားဖြင့် အထက်က ရေး ၏။ 10 အကြင်သူ ၏အပြစ်ကို သင် တို့သည် လွှတ် ၏။ ထိုသူ

၏အပြစ်ကို ငါသည်လည်း လွှတ်၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ သည် တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ၏ အပြစ်ကို လွှတ်ဘူးလျှင် ၊ သင် တို့ကို ထောက် ၍ခရစ်တော် ၏ အခွင့်နှင့် လွှတ်ဘူး၏။ 11 သို့မ ဟုတ်လျှင် ၊ စာတန် သည် ငါတို့ကိုနိုင် မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ သူ

၏အကြံအစည် များကို ငါတို့သိ ကြ၏။ 12 ထိုမှတစ်ပါး ၊ ခရစ်တော် ၏ ဧဝဂေလိ

တရားကို ဟောခြင်းငှာ တရော မြို့သို့ ငါရောက် ၍၊ သခင် ဘုရား သည် ငါ့ အားတံခါး ကို ဖွင့် တော် မှုသောအခါ၊ 13 ငါ့ ညီ တိတု ကို ငါ မ တွေ့ သောကြောင့် စိတ် မ သက်သာ သဖြင့် ၊ ထိုသူ

တို့ကိုအခွင့်ပန် ပြီးမှမာကေဒေါနိ ပြည်သို့ ထွက်သွား လေ၏။ 14 ငါ တို့သည် ခရစ်တော် နှင့်အတူ အောင်ပွဲ ကို အစဉ် ခံစေခြင်းငှာ၎င်း၊ ထိုသခင် ကို သိ

ခြင်း၏ အမွှေးအကြိုင် သည် ငါ တို့အားဖြင့် အရပ်ရပ် တို့၌ နှံ့ပြား စေခြင်းငှာ၎င်း၊ ပြုတော်မူသောဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းရှိစေသတည်း။ 15 အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ငါ တို့သည် ကယ်တင် သောသူ တို့၌ ၎င်း ၊ ဆုံးရှုံး သောသူ တို့၌ ၎င်း၊ ဘုရားသခင် အား ခရစ်တော် ၏ အမွှေးအကြိုင် ဖြစ် ကြ၏။ 16 ဆုံးရှုံး သောသူ တို့၌ ကား၊ သေ

ခြင်းတိုင်အောင် သေခြင်း ၏အမွှေးအကြိုင် ဖြစ်ကြ၏။ ကယ်တင် သော သူတို့၌ကား၊ အသက် ရှင်ခြင်းတိုင်အောင် အသက် ရှင်ခြင်း၏ အမွှေးအကြိုင် ဖြစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဤ အမှုအရာ တို့နှင့်

အဘယ်သူ ထိုက်တန် သနည်း။ 17 ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို မှောက်လှန် သောသူများ တို့နှင့် ငါတို့သည်မ တူ ဘဲ ကြည်ဖြူ သောစိတ်ရှိ၍ ဘုရားသခင် ၏ အလိုတော်နှင့်အညီ ၊

ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌
ခရစ်တော် ၏တရားကို ဟောပြော ကြ၏။

3

1 ငါတို့သည် တဖန် ကိုယ်ကိုယ် ချီးမွမ်း ကြ သလော။ သို့မဟုတ်
ချီးမွမ်း သောစာ ကို သင် တို့ထံသို့ သူတစ်ပါးပေးစေခြင်းငှာ၎င်း၊ သင်
တို့သည်သူတစ်ပါးထံသို့ ပေးစေခြင်းငှာ၎င်း၊ ငါတို့သည်အချို့ သော
သူကဲ့သို့ အလိုရှိကြ သလော။ 2 သင် တို့သည် ငါ တို့စိတ် နှလုံးပေါ်၌
ရေး ထားသောစာ၊ လူ

အပေါင်း တို့သိ ၍
ဖတ် တတ်သောငါ တို့ စာ

ပင်ဖြစ် ကြသတည်း။ 3 အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား ၊ သင်တို့သည် မှင်
နှင့် ရေး

ထားသော စာမ
ဟုတ်။ အသက် ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏ ဝိညာဉ် တော်နှင့်
ရေး၍ ၎င်း၊ ကျောက် ပြား ပေါ်၌ မ ရေးဘဲ အသား

နှင့်ပြည့်စုံသော နှလုံး ပြား ပေါ်၌ ရေး၍ ၎င်း၊ ငါ တို့ပြုစု သော
ခရစ်တော် ၏စာ

ထင်ရှား စွာဖြစ် ကြ၏။ 4 ငါတို့သည် ခရစ်တော် အားဖြင့် ဘုရားသ
ခင် ရှေ့ တော်၌ ထိုသို့သော

ယုံမှတ် စွဲလမ်းခြင်းရှိ ၏။ 5 သို့ရာတွင် ငါ တို့သည်ကိုယ် တန်ခိုး
ကိုအမှီပြု ၍၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် တစ်စုံတစ်ခု ကိုကြံစည် ခြင်းငှာ
တတ်နိုင်သည်မ ဟုတ်။ ဘုရားသခင် ကိုအမှီပြု ၍သာ တတ်နိုင်သည်
နှင့်အညီ၊ 6 ပဋိညာဉ် တရားသစ် ၏ ဆရာ

ဖြစ်နိုင် သော အစွမ်းသတ္တိကို ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့အားပေး
တော်မူ၏။ ထိုသို့ဆိုသော်ကျမ်းဟောင်းတရား ကိုမ ဆိုလို၊ ဝိညာဉ်
တော်တရားကိုဆိုလို၏။ ကျမ်းဟောင်းတရား သည် အသက်ကိုသတ်
တတ်၏။ ဝိညာဉ် တော်တရားမူကား

ရှင် စေတတ်၏။ 7 ထိုမှတစ်ပါး ပျောက် တတ်သော ရောင်ခြည်
တည်းဟူသောမောရှေ ၏မျက်နှာ မှ ထွက်သောရောင်ခြည် ကြောင့်
၊ ကူသရေလ

အမျိုးသား တို့သည် သူ

၏မျက်နှာ ကိုစေ့စေ့ မ ကြည့်ရှုနိုင် သည်တိုင်အောင် ၊ ကျောက် ပြား
ပေါ်၌ အက္ခရာတင် ၍ ရေး

ထားသောသေခြင်း ၏တရား သည် ဘုန်း အာနုဘော်နှင့်

ပြည့်စုံ သည်မှန်လျှင် ၊ ⁸ ထိုမျှမက

ဝိညာဉ် တော်တရား သည် ဘုန်း အာနုဘော်နှင့်

အလွန် ပြည့်စုံရ လိမ့်မည်မ ဟုတ်လော။ ⁹ အပြစ်စီရင်တတ် သော တရား သည် ဘုန်းအာနုဘော် ရှိလျှင် ၊ ထိုမျှမက ဖြောင့်မတ် စေတတ် သော တရား

သည် ဘုန်းအာနုဘော် နှင့် သာ၍

ကြွယ်ဝပြည့်စုံ လိမ့်မည်။ ¹⁰ နောက်ဖြစ်သောဘုန်း သည် အလွန် မြတ် သောကြောင့် ၊ ဘုန်း ရှိဘူးသော အရာ

သည် ဘုန်း ကွယ် လျက် ရှိ၏။ ¹¹ ပယ်ရှင်း ရသောအရာ သည် ဘုန်း ရှိလျှင် ၊ တည်နေ သောအရာ သည်သာ၍ ဘုန်း ရှိလိမ့်မည်။ ¹² ထိုသို့ သော ယုံကြည်မြော်လင့် ခြင်းရှိ သည်ဖြစ်၍ ငါတို့သည် ထိမ်ဝှက် ခြင်း အလျှင်းမရှိ။ အတည့်အလင်း ဟောပြော ကြ၏။ ¹³ ပယ်ရှင်း သော

အရာ ၏အဆုံး ကို ကူသရေလ

အမျိုးသား တို့သည် စေ့စေ့

မ ကြည့်ရှုစေခြင်းငှာ မောရှု

သည် မိမိ

မျက်နှာ ကို ဖုံးအုပ် သကဲ့သို့ ငါတို့သည်မ ပြု ကြ။ ¹⁴ သူ တို့ စိတ်နှလုံး သည် မိုက်မဲ လျက်ရှိ၍ ၊ ယခု

တိုင်အောင် ဓမ္မကျမ်းစာ ကို ဖတ် ကြသောအခါ

အနက် အဓိပ္ပါယ်သည် ဖုံးအုပ် လျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ခရစ်တော် အားဖြင့် သာ ထိုဖုံးအုပ်ခြင်း အကြောင်းကို ပယ်ရှင်း ရ၏။ ¹⁵ ယခု တိုင်အောင် လည်း ၊ မောရှု ၏ကျမ်းစာကို ဖတ် ကြသောအခါ ၊ သူ

တို့စိတ် နှလုံးသည် ဖုံးအုပ် လျက် ရှိ သေး၏။ ¹⁶ သို့သော်လည်း သခင် ဘုရားထံတော်သို့

ပြောင်းလဲ သောအခါ ၊ ထိုဖုံးအုပ်ခြင်း အကြောင်းကို ပယ်ရှင်း လိမ့်မည်။ ¹⁷ သခင် ဘုရားဟုဆိုသော်ဝိညာဉ် တော်တရားကို ဆိုလို

သတည်း။ သခင် ဘုရား၏ ဝိညာဉ် တော်တရားသည် လွတ် ခြင်း ချမ်းသာကို ပေးတတ်၏။ ¹⁸ ငါ တို့ရှိသမျှ သည် မျက်နှာ ဖုံးကိုဖွင့် လျက် မှန် ကို ကြည့်သကဲ့သို့ ၊ သခင် ဘုရား၏ ဘုန်း အသရေတော် ကို ကြည့်မြင်၍၊ ဝိညာဉ်တော်တရား ၏ အရှင် သည် ရောင်ခြည် တော် ကို လွှတ်တော်မူသည့်အတိုင်း ၊ ငါတို့သည် ဘုန်း အသရေ တိုးပွား၍ ပုံ

သဏ္ဍာန်တော်နှင့်အညီ ပြောင်းလဲ ခြင်း ရှိကြ၏။

4

1 ထိုကြောင့် ငါတို့သည် ထိုသို့သော

တရား ၏ အမှုကိုဆောင်ရွက် သောသူဖြစ်၍၊ ကရုဏာ

ကျေးဇူးတော်ကို ခံရသည်နှင့်အညီ ၊ အားလျော့ စိတ်ပျက် ခြင်း နှင့် ကင်းလွတ် ကြ၏။ 2 ဆိတ်ကွယ် ရာအရပ်၌ပြုသော ရှက်ဘွယ် သော အမှုများကိုပယ် ကြ၏။ ပရိယာယ် ကိုမ သုံး ၊ ဘုရားသခင် နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကိုထိမ်ဝှက် မှောက်လှန်ခြင်းမ ရှိ။ သမ္မာ တရား

ကိုအတည့်အလင်း ဖော်ပြ ၍ ၊ ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ လူ အပေါင်း တို့၏ စိတ် အထင်အတိုင်း ချီးမွမ်းဘွယ်သော အကျင့် ဝေလေ့ကို ကျင့်ကြ၏။ 3 ငါ တို့ဟောပြောသော ဧဝံဂေလိ

တရားသည် ဖုံးအုပ် လျက် ရှိ လျှင် ၊ ဆိုးရွုံး ခြင်းသို့ရောက်သော သူ တို့အားသာ ဖုံးအုပ် လျက်ရှိ ၏။ 4 ထိုသို့ မယုံကြည် သောသူ တို့ ကား၊ ဘုရားသခင် ၏ ပုံသဏ္ဍာန် တော် တည်းဟူသော ခရစ်တော် ၏ ဘုန်း အသရေနှင့်ပြည့်စုံသော ဧဝံဂေလိ

တရား၏ အရောင် သည် အလင်း ကိုမ ပေးစေခြင်းငှာ၊ ဤ လောက ကို အစိုးရသော ဘုရား

သည်သူ တို့၏ ဉာဏ် မျက်စိကိုကွယ် စေ၏။ 5 ငါတို့သည်ကိုယ် အကြောင်း ကို ဟောပြော ကြသည်မ ဟုတ်။ ယေရှု ခရစ် သည် သခင် ဖြစ်တော်မူကြောင်း ကို၎င်း ၊ ငါတို့သည်ယေရှု အတွက်

သင် တို့၏ ကျွန် ဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း ဟောပြောကြ၏။ 6 မှောင်မိုက် ထဲက အလင်း ထွန်းလင်း မည်အကြောင်း

မိန့် တော်မူသော ဘုရားသခင် သည်၊ ယေရှု ခရစ် ၏ မျက်နှာ ၌ ထွန်းလင်း သော ဘုရားသခင် ၏ ဘုန်း တော် ကို သိ သော ဉာဏ်၏အရောင် ကိုပေးလိုသောငှာ၊ ငါ တို့စိတ် နှလုံးထဲ၌ အလင်း ကို ထွန်းလင်း စေတော်မူ၏။ 7 သို့သော်လည်း တန်ခိုး တော်၏ဂုဏ် သရေ သည် ငါ တို့နှင့် မ ဆိုင်၊ ဘုရားသခင် နှင့် ဆိုင် မည်အကြောင်း ၊ ထို

ဘဏ္ဍာ သည်မြေ အိုး ထဲမှာ ထည့်ထားလျက်ငါတို့၌ရှိ ၏။ 8 ငါ တို့သည်အမျိုးမျိုး သော နှောင့်ရှက် ခြင်းကို ခံရ သော်လည်း ၊ အကျိုး နည်းခြင်းသို့မ ရောက်။ မ

ကြံစည်နိုင်အောင်ရှိသော်လည်း စိတ် မ ပျက်။⁹ ညှင်းဆဲ ခြင်းကိုခံရသော်လည်း ဆုံးရှုံး ခြင်းမ ရှိ။ အောက် သို့လှဲခြင်းကိုခံရသော်လည်း ဆုံး ရာသို့မ ရောက်။¹⁰ သခင်ယေရှု သည် အသက် ရှင်တော်မူကြောင်းကို ငါ တို့ကိုယ်ခန့်ခါ ၌

ထင်ရှား စေခြင်းငှာ ။ ယေရှု ၏ သေ

တော်မူခြင်းကိုအစဉ်မပြတ် ငါတို့၏ ကိုယ်ခန့်ခါ ၌

ဆောင် ရကြ၏။¹¹ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ယေရှု သည်အသက် ရှင်တော်မူကြောင်း ကို ငါ တို့၏သေ တတ်သော ခန္ဓာ ကိုယ်၌

ထင်ရှား စေခြင်းငှာ ၊ ငါ တို့သည်အသက် ရှင်စဉ်တွင်ယေရှု ကြောင့် သေ ခြင်းလက်သို့

အစဉ် အပ်နှံ ခြင်း ကို ခံရကြ၏။¹² သို့ဖြစ်၍ သေ ခြင်းတရားသည် ငါ တို့၌ ပြုပြင် တတ်၏။ သင် တို့၌ ကား ၊ အသက် ရှင်ခြင်းတရား သည် ပြုပြင်တတ်၏။¹³ ထိုသို့သောယုံကြည် ခြင်းစိတ် ရှိ သည်ဖြစ်၍ ၊ ငါသည်ယုံကြည် သောကြောင့်

မြတ်ဆို ၏ဟု ကျမ်းစာ လာ သည်နှင့်အညီ ၊ ငါ တို့သည် ယုံကြည် ခြင်းစိတ်ရှိသောကြောင့်

မြတ်ဆိုဟောပြော ကြ၏။¹⁴ သခင် ယေရှု ကို ထမြောက် စေတော် မူသောသူ သည် ယေရှု အားဖြင့် ငါ တို့ကိုလည်း

ထမြောက် စေ၍ ၊ သင် တို့နှင့်အတူ အထံတော်၌

သွင်းတော်မူမည်ဟု ငါတို့သိ ကြ၏။¹⁵ အများ သောသူတို့သည် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း သည်နှင့်၊ ထိုကြွယ်ဝ သောကျေးဇူးတော် သည် ဘုရားသခင် ၏ ဘုန်း အသရေတော်ကို ထင်ရှား စေမည် အကြောင်း ၊ ခပ်သိမ်း သော အရာတို့သည် သင် တို့အဘို့ အလို့ငှာ ဖြစ်သတည်း။¹⁶ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် အားလျော့ စိတ်ပျက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် ကြ၏။ ငါ တို့၏ပြင် လူ သည် ဖောက်ပြန် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း ၊ အတွင်း လူမူကား

တစ်နေ့ ထက် တစ်နေ့ ပြုပြင် ခြင်းကိုခံရ၏။¹⁷ အကြောင်းမူကား ၊ မျက်မှောက် ၌ထင်ရှား သော အရာ

တို့သည် ခဏ

သာတည်၍

မ ထင်ရှား သောအရာ

တို့သည် အစဉ်အမြဲ တည်ကြောင်းကို ငါ တို့သည် ထောက်လျက်၊
ထင်ရှား သော အရာ

တို့ကို မ

ကြည့်မမှတ်ဘဲ မ

ထင်ရှား သောအရာ တို့ကို ကြည့်မှတ်စဉ်အခါ၊ ¹⁸ ယခုခဏ ခံရ၍
ပေါ့ပါး သော ဆင်းရဲ ခြင်းဒုက္ခသည် အတိုင်း ထက်အလွန်ကြီးမြတ်
လေးလံ သော နိစ္စ

ထာဝရဘုန်း အသရေကို ငါ တို့အဖို့ ဖြစ် စေတတ်၏။

5

¹ ယာယီတဲ ဖြစ်သော ငါ တို့မြေ အိမ် သည်ပျက် လျှင် ၊ ကောင်းကင်
ဘုံ၌

လူလက် ဖြင့်မလုပ်ဘဲ၊ ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်း တော်မူသော နိစ္စ

ထာဝရအိမ် ရှိ ကြောင်း ကို ငါတို့ သိ ကြ၏။ ² ငါ တို့သည် မြေ
အိမ်၌ ရှိစဉ်တွင်၊ ကောင်းကင် အိမ် ထဲသို့

ဝင်စား ခြင်းငှာအလွန်တောင့်တလိုချင် သော စိတ် ရှိ၍၊ ညည်းတွား
မြည်တမ်း လျက် ၊ နေကြ၏။ ³ ထိုသို့ဝင်စားလျှင်

နေရာမဲ့ ဖြစ်မည် မ ဟုတ်။ ⁴ ဤတဲ ၌ နေ သော ငါ တို့သည် လေး
သောဝန်ကို ထမ်း၍

ညည်းတွားမြည်တမ်း ကြ၏။ နေရာထဲက ထွက် ချင် သောကြောင့်
ညည်းတွားသည် မဟုတ် ။ သေ

တတ်သောအရာကို အသက် ရှင်ခြင်း၌

ဆုံးရှုံး စေခြင်းငှာ ၊ မြဲသောနေရာထဲသို့ ဝင်စား ချင်သောကြောင့်
ညည်းတွားကြ၏။ ⁵ ထိုသို့သော အကျိုး ကိုခံစေခြင်းငှာ ငါ တို့ကို

ပြင်ဆင် သောသူ ကား ၊ ဘုရားသခင် ပေတည်း။ ထိုဘုရားသခင် သည်
ဝိညာဉ် တော်တည်းဟူသောစားရန် ကို ငါ တို့အား ပေး တော်မူပြီ။

⁶ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် ကိုယ်ခနု၏ ၌

နေ မြဲနေစဉ်ကာလ ၊ သခင်ဘုရား နှင့် ကွာဝေးရာအရပ်၌ နေသည်ကို
ငါတို့သည်သိ လျက် ၊ ⁷ အစဉ် ရဲရင့်သောစိတ် ရှိကြ၏။ မျက်မှောက်

မ မြင်ဘဲ ယုံကြည် မျှော်လင့် ခြင်း ရှိ သည် အတိုင်း ၊ ငါ တို့သည်
ကျင့်ဆောင် ပြုမူသည်ဖြစ်၍၊ ⁸ ကိုယ်ခနု၏ နှင့် ကွာဝေး ရာအရပ်သို့

သွား၍ ၊ သခင်ဘုရား ထံတော်၌

နေမြဲ နေခြင်းငှာ အလိုရှိ လျက် ၊ ရဲရင့် သောစိတ်နှင့်ပြည့်စုံကြ၏။
9 ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် နေမြဲအရပ်၌ နေ

သည် ဖြစ်စေ ၊ ကွာဝေး ရာအရပ်၌နေသည်ဖြစ်စေ ၊ သခင်ဘုရား
နှစ်သက် တော်မူသော သူ

ဖြစ် ခြင်းငှာစေတနာစိတ်ရှိ၍

ကြိုးစားအားထုတ် ကြ၏။ 10 အကြောင်းမူကား၊ ငါ တို့ရှိသမျှ သည်
ကိုယ်ခန့်ခါ ၌ကျင့် သောအကျင့် ၊ ကောင်း မကောင်း ရှိသည်အတိုင်း
အကျိုးအပြစ် ကို အသီးအသီး

ခံ ခြင်းငှာ ၊ ခရစ်တော် ၏ တရားပလ္လင် ရှေ့ ၌ ပေါ်လာ ရ ကြ
မည်။ 11 သို့ဖြစ်၍ သခင် ဘုရားနှင့်ဆိုင်သောကြောက်မက် ဖွယ်သော
အကြောင်းအရာတို့ကို ငါတို့သည် သိ

လျှင်၊ လူ

များကိုနှိုးဆော် သွေးဆောင်ရသည်ဖြစ်၍ ၊ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌
ထင်ရှား ကြ၏။ သင် တို့၏စိတ် ရှေ့၌

လည်း ထင်ရှား ကြသည်ဟု ငါထင်မှတ် ၏။ 12 ငါ တို့သည်သင် တို့
ရှေ့၌ တစ်ဖန် ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီးမွမ်း ကြသည်မ ဟုတ်။ စိတ် သဘော
ကိုမ ထောက်၊ အသွေးအဆင်း ကိုထောက်၍

ဝါကြွား သော သူ တို့၏ စကား ကို သင် တို့သည် ချေ နိုင်
မည်အကြောင်း ၊ ငါတို့ ကြောင့်

ဝါကြွား ခြင်းအခွင့် ကိုသာ

ပေး ကြ၏။ 13 ငါတို့သည် သူရူး

ဖြစ်လျှင်

ဘုရားသခင် အဘို့

ဖြစ်ကြ၏။ စိတ်ကောင်းသောသူဖြစ်လျှင်

သင်တို့ အဘို့ ဖြစ်ကြ၏။ 14 အကြောင်းမူကား ၊ တစ်ယောက် သော
သူသည် လူအပေါင်း တို့အတွက် ကြောင့် အသေခံ

သည်မှန်လျှင် ၊ 15 လူအပေါင်း တို့သည် သေ

လျက်နေကြသည် ဟူ၍၎င်း ၊ အသက် ရှင်သောသူ တို့သည် တဖန်
ကိုယ် အလို သို့လိုက်၍ မ

ရှင်၊ သူ

တို့အတွက် ကြောင့် အသေခံ

ပြီးမှ ထမြောက် တော်မူသော သူ

၏အလိုသို့လိုက်၍

ရှင်စေ

မည်အကြောင်း ၊ လူအပေါင်း တို့အတွက် ကြောင့် အသေခံ

တော်မူသည်ဟူ၍၎င်း၊ ငါ တို့သည်သဘောထား လျက်၊ ခရစ်တော် ၏ချစ် ခြင်းမေတ္တာတော်သည် ငါတို့ကို အနိုင်အထက်သွေးဆောင်၏။

16 သို့ဖြစ်လျှင် ၊ ယခု

မှစ၍ ငါ တို့သည် ဇာတိ

အမျိုးကိုထောက် ၍ အဘယ်သူ ကိုမျှမသိ မမှတ်။ ဇာတိ

အမျိုးကိုထောက် ၍ ခရစ်တော် ကို အထက်က

သိမှတ် သော်လည်း ၊ ယခု

မှစ၍ ထိုသို့သော သိမှတ် ခြင်း မ ရှိ။ 17 လူ မည်သည်ကား ၊

ခရစ်တော် ၌ ရှိလျှင်

အသစ်

ပြုပြင် သောသတ္တဝါဖြစ်၏။ ဟောင်း သောအရာ တို့သည်ပြောင်းလဲ ၍

ခပ်သိမ်း သောအရာတို့သည် အသစ် ဖြစ် ကြပြီ။ 18 ထိုသို့ဖြစ်သော် ဘုရားသခင် ၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင် သည် ယေရှုခရစ်

အားဖြင့် ငါ တို့၏ရန်ကိုငြိမ်းစေ၍

ကိုယ်တော် နှင့် မိသုသဟာယဖွဲ့ စေတော်မူ၏။ ထိုမိသုသဟာယ တရား ကို ဟောရသော အခွင့်အရာကို ငါ တို့၌အပ်ပေး တော်မူ၏။

19 ထိုတရား ဟူမူကား၊ ဘုရားသခင် သည် ခရစ်တော် အထံ ၌ ရှိ နေလျက်၊ လောကီသား

တို့၏ အပြစ် များ ကို မှတ် တော်မ မှ၊ ရန်ကိုငြိမ်းစေ၍ ကိုယ်တော် နှင့် မိသုသဟာယ ဖွဲ့စေတော်မူ၏။ ထိုမိသုသဟာယ တရား ကိုလည်း

ငါ တို့၌ အပ်ပေး တော်မူ၏။ 20 ထို့ကြောင့် ငါတို့သည်ခရစ်တော် ၏ သံတမန်ဖြစ် ကြ၏။ သင်တို့သည်ရန်ငြိမ်း၍ ဘုရားသခင် နှင့် မိသု သဟာယ ဖွဲ့ကြလော့ဟု ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့အားဖြင့် နှိုးဆော် သွေးဆောင် တော်မူသကဲ့သို့ ၊ ငါတို့သည် ခရစ်တော် ၏ ကိုယ်စား ဖြစ်၍သင်တို့ကို တောင်းပန် သွေးဆောင်ကြ၏။ 21 အဘယ်ကြောင့် နည်း ဟူမူကား၊ ဘုရားသခင် သည် အပြစ် နှင့် ကင်းစင် သောသူ ကို ငါ တို့အတွက် ကြောင့် အပြစ် ရှိသောသူဖြစ် စေတော်မူ၏။

အကြောင်းမူကား ၊ ငါ တို့သည်ထိုသူ အားဖြင့်ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌
ဖြောင့်မတ် သောသူဖြစ် မည်အကြောင်းတည်း။

6

1 သင် တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော်ကို အကျိုးမဲ့ မ ခံ ကြ
နှင့်ဟု ငါတို့သည် အမှု တော်ကို ဆောင်ရွက်သောသူချင်းဖြစ်၍သင်တို့
ကို နှိုးဆော်သွေးဆောင် ကြ၏။ 2 ပျာဒိတ် တော် အချက်ဟူမူကား
၊ နှစ်သက် ဖွယ်သောအချိန် ၌ သင် ၏စကားကို ငါနားထောင် ပြီး။
ကယ်တင် ရာနေရက် ကာလ၌

သင့် ကို ငါမစ ပြီဟု လာသည်နှင့်အညီယခုပင် နှစ်သက် ဖွယ်သော
အချိန်

ရှိ၏။ ယခုပင် ကယ်တင် ရာ နေရက် ကာလရှိ ၏။ 3 တရား ဟော
ခြင်းအခွင့်အရာကို အပြစ်တင် ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် စိမ့်သောငှာ ၊ ထိမိ
၍လဲစရာအကြောင်း တစ်စုံတစ်ခု ကို မျှ မပြု ။ 4 ညှင်းဆဲခံခြင်း ၊
ဆင်းရဲ ခြင်း၊ မလွတ်နိုင်သော ဘေးဥပဒ် နှင့်တွေ့ခြင်း၊ 5 အရိုက်အ
ပုတ် ခံခြင်း၊ ထောင် ထဲ၌နေခြင်း၊ သူတစ်ပါးရုန်းရင်းခတ် ပြုခြင်း၊
အမှုကိုလုပ်ဆောင်ခြင်း ၊ မအိပ်ဘဲစောင့် နေခြင်း၊ မွတ်သိပ် ခြင်း
ကို အလွန် သည်းခံ လျက်၊ 6 စိတ်နှလုံးစင်ကြယ် ခြင်း၊ ပညာရှိ ခြင်း၊
စိတ်ရှည် ခြင်း၊ ကျေးဇူး ပြုခြင်း၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်ကို ခံ
ခြင်း၊ ချစ် ယောင်မဆောင် အမှန်ချစ်ခြင်း၊ 7 သမ္မာတရား ကိုဟော
ခြင်း ဘုရားသခင် ၏ တန်ခိုး တော်ကိုပြုခြင်း၊ ဖြောင့်မတ် သောအကျင့်
တည်းဟူသောလက်နက် များကို လက်ျာဘက် လက်ဝဲ ဘက်၌

ဝတ်ဆောင်ခြင်းအားဖြင့်၎င်း ၊ 8 အသရေ ထင်ရှားခြင်းနှင့် ရှုတ်ချ
ခြင်း၊ ချီးမွမ်း ခြင်းနှင့်

ကဲ့ရဲ့ ခြင်းကို ခံသဖြင့်၎င်း ၊ လှည့်စား သောသူ ကဲ့သို့
ဖြစ်သော်လည်း ၊ ဟုတ်မှန် သောသူ၊ 9 အဘယ်သူမျှမ သိသော သူ
ကဲ့သို့

ဖြစ်သော်လည်း ကျော်စော သောသူ၊ အသေခံ
သောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း ၊ အသက် ရှင်သောသူ၊ ဆုံးမ
ခြင်းကိုခံသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း ၊ အသေ
သတ်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ် သောသူ၊ 10 ဝမ်းနည်း သောသူကဲ့သို့ ဖြစ်
သော်လည်း ၊ အစဉ်

ဝမ်းမြောက် သောသူ၊ ဆင်းရဲ သောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း ၊ လူအများ ကိုရ တတ်စေသောသူ၊ ဥစ္စာတစ်စုံတစ်ခု ကိုမျှ မပိုင် သောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း ၊ အလုံးစုံ

သော သူတို့ကိုပိုင် သောသူဖြစ်သဖြင့်၎င်း ၊ ဘုရားသခင် ခန့်ထားတော်မူသော ဓမ္မဆရာ

မှန်ကြောင်းကို အရာရာ
၌

ထင်ရှား စွာပြု၏။ ¹¹ အချင်းကောရိန္တုသူ လူတို့၊ ငါ တို့နုတ် သည် သင် တို့အား

ဖွင့် လျက်ရှိ၏။ စိတ် နှလုံးသည်လည်း ကျယ်ဝန်း ၏။ ¹² ငါ တို့၌ သင်တို့သည် ကျဉ်းမြောင်း သည် မ

ဟုတ်။ ကိုယ် မေတ္တာ
ကရုဏာ၌ သာ

ကျဉ်းမြောင်း ကြ၏။ ¹³ ငါ တို့ကျေးဇူး ကို ဆပ် ခြင်း အလို့ငှာ ကျယ်ဝန်း သောစိတ် ရှိကြလော့။ ထိုသို့ဆိုသော်ကိုယ်သား တို့ကို ဆိုသကဲ့သို့

ငါဆို ၏။ ¹⁴ မယုံကြည် သောသူတို့နှင့်တွဲဖက်၍ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ် သော ထမ်းဘိုး ကို မ

ထမ်း ကြနှင့်။ တရား
သော အမှုသည် မတရား

သော အမှုကို အဘယ်သို့ လက်ခံ နိုင်မည်နည်း။ အလင်း သည် မှောင်မိုက် နှင့်

အဘယ်သို့ ဆက်ဆံ နိုင်မည်နည်း။ ¹⁵ ခရစ်တော် သည်ဗေလျာလ နှင့်

အဘယ်သို့ သင့်တင့် နိုင်မည်နည်း။ ယုံကြည် သောသူသည် မ ယုံကြည် သောသူနှင့်အတူ အဘယ်

အကျိုး အပြစ် ကို ခံ ရ မည် နည်း။ ¹⁶ ဘုရားသခင် ၏ဗိမာန် တော်သည် ရုပ်တု တို့နှင့်

အဘယ်သို့ စပ်ဆိုင် ရမည်နည်း။ ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူ

တို့တွင် ငါကျိန်းဝပ် မည်။ သူတို့တွင်လှည့်လည် ၍
သူ တို့၏ဘုရားသခင် ဖြစ် မည်။ သူ

တို့သည်လည်း

ငါ ၏လူ ဖြစ် ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ သင်တို့သည် အသက် ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏ ဗိမာန် တော်ဖြစ် ကြ၏။

17 ထိုကြောင့် ၊ ထာဝရ

ဘုရားမိန့် တော်မူပြန်သည်ကား၊ သင်တို့သည်ထိုသူ တို့အထဲ မှ ထွက် ၍

အသီးအခြား နေကြလော့။ မ

စင်ကြယ်သောအရာကိုလက်နှင့်မျှ

မတို့ ကြနှင့်။ ထိုသို့ပြုလျှင်သင် တို့ကိုငါ သည် လက်ခံ မည်။ 18 သင် တို့၏အဘ ဖြစ် မည်။ သင် တို့သည်လည်း

ငါ ၏သား သမီး ဖြစ် ကြလိမ့်မည်ဟု အနန္တ

တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသောထာဝရ ဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

7

1 ထိုကြောင့် ချစ်သူ တို့၊ ထို

ဂတိ တော်များနှင့် ငါတို့သည်ဆိုင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်ခနုခါ ၏ အညစ်အကြေး ၊ စိတ်ဝိညာဉ် ၏အညစ်အကြေးရှိသမျှ တို့နှင့်

ကိုယ်ကိုကိုယ် ကင်းစင် စေလျက်၊ ဘုရားသခင် ကို ကြောက်ရွံ့ ၍ သန့်ရှင်း ခြင်းပါရမီနှင့် ပြည့်စုံ ကြကုန်အံ့။ 2 ငါ တို့ကိုလက်ခံ ကြ

လော့။ ငါတို့သည် အဘယ်သူ ကိုမျှမပြစ်မှား ။ အဘယ်သူ ကိုမျှမ ယိုယွင်း စေ၊ အဘယ်သူ ၏ဥစ္စာကိုမျှပရိယာယ် အားဖြင့်မယူ။ 3 သင်

တို့ကိုအပြစ်တင် ၍ ဤသို့ငါ ဆိုသည်မ ဟုတ်။ သင်တို့နှင့်အတူ အသက် ရှင်ခြင်းငှာ၎င်း ၊ သေ

ခြင်းငှာ၎င်း၊ အလိုရှိသည်တိုင်အောင် ၊ ငါ တို့သည် သင်တို့ကိုချစ် ကြ၏ဟု အထက်ကငါပြော ခဲ့ပြီ။ 4 သင် တို့ကြောင့်

အလွန် ရဲရင့်ခြင်း ရှိ၏။ သင် တို့ကြောင့်

အလွန် ကြွားဝါ ခြင်းရှိရ၏။ သက်သာ ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ ၏။ ညှင်းဆဲ ခြင်းကို ခံလေရာရာ

၌

အတိုင်း ထက် အလွန်ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိ၏။ 5 ငါ တို့သည် မာကေ ဒေါနိ ပြည်သို့

ရောက် သောအခါ ၊ ကိုယ် ကာယငြိမ်ဝပ် ခြင်း အလျှင်း မ ရှိ၊ အရာ ရာ

၌

ညည်းဆဲ ခြင်းကို ခံကြရ၏။ ပြင် ၌ ကား တိုက်လှန် ခြင်းရှိ၏။
အတွင်း ၌ ကားစိုးရိမ် ခြင်းရှိ၏။ ⁶ သို့သော်လည်း နှိမ့်ချ လျက်ရှိသော
သူတို့

ကို သက်သာ စေတော်မူတတ်သော ဘုရားသခင် သည်၊ တိတု
ရောက်လာ သောအားဖြင့် ငါ တို့ကို သက်သာ စေတော်မူ၏။ ⁷ တိ
တု ရောက်လာ ခြင်းအားဖြင့် သာ

သက်သာစေတော်မူသည်မ ဟုတ်။ တိတု

သည် သင် တို့ဆီမှ ရသောသက်သာ ခြင်းအားဖြင့် လည်း

သက်သာ စေ တော် မူ၏။ အဘယ်သို့ နည်း ဟူ မူကား၊ သင်
တို့၏တောင့်တ ခြင်း၊ ညည်းတွား ခြင်း၊ ငါ ၏အကျိုး အ လို့ ငှာ
စေတနာ စိတ်အားကြီးခြင်း အကြောင်းအရာများကို သူသည်ငါ တို့
အား ကြားပြော ၏။ ထိုကြောင့်

ငါ သည်သာ၍ ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိ၏။ ⁸ အထက်ကပေးလိုက်သော
စာ အားဖြင့် သင် တို့ကို ဝမ်းနည်း စေသောကြောင့် ၊ ငါသည်ယခင်
အခါ၌ နောင်တ ရှိသော်လည်း ယခုအခါ၌ မ

ရှိ။ အကြောင်းမူကား ၊ ထို

စာ သည်သင် တို့ကို ခဏ

သာ ဝမ်းနည်း စေသည် ကို ငါမြင် ၏။ ⁹ သင်တို့ဝမ်းနည်း စေသော
ကြောင့်

ငါဝမ်းမြောက်သည်မ ဟုတ်။ ဝမ်းနည်း စေ၍

နောင်တရ သောကြောင့်

ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ ၏။ ငါ တို့အားဖြင့် သင်တို့၏ အကျိုး အလျှင်း
မပျက်ရမည်အကြောင်း ၊ ဘုရားသခင် ၏ အလို

တော်နှင့်အညီ ဝမ်းနည်း စေကြ၏။ ¹⁰ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊
ဘုရားသခင် ၏ အလို

တော်နှင့် ညီသော ဝမ်းနည်း ခြင်းသည် ကယ်တင် ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော
နောင်တ စိတ် တည်းဟူသော၊ မ

ပြောင်းလဲနိုင်သောနောင်တစိတ်ကို ပြုပြင် တတ်၏။ လောကီ

ဝမ်းနည်း ခြင်းမူကား ၊ သေ

ခြင်းကိုပြုပြင် တတ်၏။ ¹¹ ဘုရားသခင် ၏အလိုတော်နှင့် ညီသော
သင်တို့၏ ဝမ်းနည်း ခြင်းသည် သင် တို့၌ အဘယ်သို့ သော သတိပြု

ခြင်း၊ ကိုယ်အပြစ်ကိုဖြေ ခြင်း၊ အမျက်ထွက် ခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ ခြင်း၊
အလွန်တောင့်တ ခြင်း၊ ငါ၏အကျိုး အလို့ငှာ စိတ် အားကြီးခြင်း၊
တရားသဖြင့်

ဒဏ်စီရင်ခြင်း တို့ကို ပြုပြင် သည်ကို ကြည့်ရှု ကြလော့။ သင်
တို့သည် ဤအမှု ၌ အပြစ်ကင်း သည်ကို အရာရာ

အားဖြင့် ထင်ရှား ပြကြပြီ။¹² ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ငါသည်သင် တို့အား
ရေး

၍ ပေးလိုက်သောအခါ ၊ ပြစ်မှား သောသူ နှင့် ပြစ်မှား ခြင်း ခံရ
သောသူ

ကိုသာ

ထောက်၍ ရေး

သည်မဟုတ်။ သင် တို့အကျိုးကိုငါ တို့သည် ဘုရားသခင် ရှေ့
တော်၌ ပြုစု

ချင်သောစေတနာစိတ်ရှိကြောင်း ကိုသင် တို့အား

ထင်ရှား စေခြင်းငှာရေးသတည်း။¹³ ထိုကြောင့် သင်တို့၏ သက်သာ
ခြင်းအကြောင်း

အားဖြင့်၊ ငါတို့သည်လည်း သက်သာ ခြင်းသို့ရောက်သည် သာမက
၊ တိတု

၏ဝမ်းမြောက် ခြင်းအကြောင်း အားဖြင့်သာ၍အလွန် ဝမ်းမြောက်
ကြ၏။ သင် တို့ရှိသမျှ သည် ထိုသူ

၏စိတ်နှလုံး ကို သက်သာ ဝမ်းမြောက် စေ ကြသည် ဖြစ်၍ ၊
¹⁴ အထက် ကငါသည် သင် တို့ကိုအကြောင်း ပြု၍ ဝါကြွား သော
စကားကိုထိုသူ

အားပြောပြီးလျှင် ၊ ယခု ရှက်ကြောက် ခြင်းမ ရှိ။ ငါတို့သည် အရာ
ရာ

၌

သင် တို့အား ဟုတ်မှန် စွာပြော သည်နည်းတူ ၊ တိတု

ရှေ့ ၌ ငါ

ဝါကြွား သောစကားသည်လည်း

မှန် သော စကား ဖြစ် ကြောင်း ထင်ရှား ၏။¹⁵ သင် တို့သည်
ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ် ခြင်းနှင့်

သူ တို့ လက်ခံ ၍ နားထောင် ကြသည်ကို သူ

သည် အောက်မေ့ သဖြင့် ၊ သင် တို့ကို ချစ် သနားခြင်းမေတ္တာ
 ကရုဏာစိတ်နှင့်
 အလွန် ပြည့်စုံ၏။¹⁶ ငါသည်အရာရာ ၌
 သင် တို့ကို ယုံ
 နိုင်သောကြောင့်
 ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိ၏။

8

1 ညီအစ်ကို တို့၊ ဘုရားသခင် သည် မာကေဒေါနိ ပြည်၌ ရှိ သော
 အသင်းတော် များတို့အားပြု တော်မူသော ကျေးဇူး တော်အကြောင်း
 ကို ငါတို့သည်သင် တို့အား ကြားပြော ကြ၏။² ထိုအသင်းတော်
 တို့သည် ညဉ့်ဆဲ ခြင်းအားဖြင့် များစွာ သောစုံစမ်း ခြင်းကို ခံရ
 သော်လည်း ၊ အလွန်ကြီး

သော ဝမ်းမြောက် ခြင်းနှင့် ၊ ဥစ္စာပြုန်းတီး သော ဆင်းရဲ ခြင်း
 အကြောင်းသည်၊ သူ

တို့၏စွန့်ကြဲ ပေးကမ်း ခြင်း စည်းစိမ် ကို ဖြစ်စေ၍ ကြွယ်ဝ
 ပြည့်စုံ၏။³ အကြောင်းမူကား ၊ သူတို့သည်တတ်နိုင် သမျှ ထက်မက၊
 အလိုအလျောက် စွန့်ကြဲ ချင်သော စေတနာ စိတ်ရှိကြသည်ဟု ငါသည်
 သက်သေခံ ၏။⁴ သူတို့အလှူဒါန ကို ငါတို့သည်ယူ၍

သူ တို့နှင့် ကူညီလျက်၊ သန့်ရှင်း သူတို့အား လုပ်ကျွေးခြင်း အမှုကို
 ဆောင်ရွက် မည်အကြောင်း၊ သူတို့သည် တိုက်တွန်း သွေးဆောင်သော
 စကားများ အားဖြင့် ငါ တို့ကို တောင်းပန် ကြ၏။⁵ ထိုသို့ပြုကြသော်၊
 ငါတို့မြော်လင့် သည်အတိုင်း ထက်မကပြု၍ ၊ ဘုရားသခင် ၏ အလို

တော်နှင့်အညီရှေးဦးစွာ သခင်ဘုရား ၌၎င်း ၊ ငါ တို့၌၎င်း၊ မိမိ
 တို့ကိုမိမိတို့ လှူ ကြ၏။⁶ ထိုကြောင့်
 တံတု သည်သင် တို့၌

အဦး ပြုနှင့်သကဲ့သို့ ထို အလှူ ကျေးဇူးကို ပြီးစီး စေမည်အကြောင်း
 ၊ ငါ တို့သည်သူတို့တောင်းပန် ကြ၏။⁷ ထိုသို့နှင့်အညီ သင် တို့သည်
 ယုံကြည် ခြင်း၊ တရား

ဟောခြင်း၊ ဉာဏ် ရှိခြင်း၊ အမျိုးမျိုး သောသတိ နှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ ငါ
 တို့ကိုချစ် ခြင်းမှစသော အလုံးစုံ တို့နှင့်
 ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ထို ကျေးဇူး နှင့်လည်း

ကြွယ်ဝ ပြည်စုံခြင်း ဖြစ်စေသတည်း။⁸ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ပညတ်အားဖြင့် ငါ ဆိုသည် မ ဟုတ်။ အခြား သောသူ တို့၏ ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်း ကို အစွဲပြု၍ ၊ သင် တို့၏မေတ္တာ သည် မှန် သည်မမှန်သည်ကို စုံစမ်း သောအားဖြင့်ဆိုသတည်း။⁹ အကြောင်းမူကား ၊ ငါတို့သခင် ယေရှု ခရစ် သည် စည်းစိမ် ရှိ သော်လည်း၊ ဆင်းရဲတော်မူခြင်း အားဖြင့်သင် တို့သည်စည်းစိမ် ရှိစေခြင်းငှာ ၊ သင် တို့အတွက်ကြောင့်

ဆင်းရဲ ခြင်းကိုခံတော်မူသော ကျေးဇူး တော်ကို သင်တို့ သိ ကြ၏။¹⁰ ဤ အမှု၌ ငါသည် ကိုယ်သဘော ကိုပြ၏ ။ မနှစ် ကပင် အဦး ပြုသည်သာမက ၊ စေတနာစိတ်နှင့် ပြည့်စုံသောသင် တို့သည် ဤအမှု ကို ပြီး စေလျှင်

သာ၍ကောင်း လိမ့်မည်။¹¹ သို့ဖြစ်၍ ၊ အထက်က စေတနာ ရှိသည်နှင့်အညီ ၊ ယခု

တွင်သင်တို့သည် တတ်နိုင် သည်အတိုင်း ပြု ၍

ဤ အမှုကို ပြီးစီး စေကြလော့။¹² အကြောင်းမူကား ၊ စေတနာစိတ်သည် အသင့် ရှိလျှင် ၊ မ

တတ်နိုင် သောအမှုကိုမ ထောက် ဘဲ၊ တတ်နိုင်သောအမှုကိုထောက်၍ နှစ်သက်တော်မူဘွယ် ဖြစ် ၏။¹³ ဤအမှုအရာ၌ အခြား သောသူတို့သည် ချမ်းသာ ရ၍ သင် တို့သည်ဆင်းရဲ စေခြင်းငှာ ငါအကြံရှိသည် မ ဟုတ်။¹⁴ များများ ရသောသူ မ ပို ။ နည်းနည်း ရသော သူ

မ လို ဟူသော ကျမ်း စကားနှင့်အညီ ၊¹⁵ 15မျှ ခြင်းတရားကို ထောက်၍ ၊ ယခု

၌

သင် တို့၏ စည်းစိမ် သည် သူ

တို့၏ဆင်းရဲ ကို မစသဖြင့် ၎င်း၊ နောင်၌

သူ တို့၏စည်းစိမ် သည် သင် တို့၏ဆင်းရဲ ကိုမစ သဖြင့်

၎င်း၊ အညီအမျှ ဖြစ်စေ ခြင်းငှာ ငါအကြံရှိ၏။¹⁶ ထိုသို့ သင် တို့၏ အကျိုးကိုပြုစု ချင် သော စေတနာစိတ် ကို

ဘုရားသခင် သည် တိတု

အားလည်း ပေး

တော်မူသော ကျေးဇူး တော်ကြီး လှပေ၏။¹⁷ ထိုသူသည် ငါတိုက်တွန်း သောစကားကို နားထောင် သည်သာမက ၊ အလွန် စေတနာ

စိတ် အားကြီး၍ သင် တို့ဆီသို့ အလိုအလျောက် သွား ၏။¹⁸ ဧဝံဂေလိ တရားကိုဟောပြော၍

အသင်းတော် အပေါင်း တို့၌

ချီးမွမ်း ခြင်းကိုခံရသောညီ ကိုလည်း

တိတု နှင့်အတူ ငါတို့စေလွှတ် ကြ၏။¹⁹ 9ထိုညီမူကား၊ သခင်ဘုရား၏ ဂုဏ် အသရေတော်ကို၎င်း ၊ ကိုယ် စေတနာစိတ် ကို၎င်း၊ ငါတို့သည် ထင်ရှားစေ၍၊ အသင်းတော် များ၏အလှူ ကျေးဇူးကို ပြုစုသည့်အမှုမှာ ငါ တို့နှင့်အတူ သွား စေခြင်းငှာ၊ အသင်းတော်တို့သည် ရွေးကောက်၍ ခန့်ထား သောသူ ဖြစ်သတည်း။²⁰ ငါ တို့သည် ထို

များစွာ သော အလှူကျေးဇူးကို ပြုစု ရာတွင် အပြစ်တင် စရာ အကြောင်း အလျှင်းမ ရှိစေခြင်းငှာသတိပြုကြ၏။²¹ သခင် ရှေ့တော်၌သာမက ၊ လူတို့

ရှေ့၌

တင့်တယ် လျောက်ပတ်သော အကျင့်ကိုကြံစည် ကြ၏။²² ထိုသူနှစ်ယောက်နှင့်အတူအခြားသောညီ ကိုလည်း

စေလွှတ် ကြ၏။ ထိုညီ

မူကား၊ ငါ တို့သည်အရာရာ ၌

အဖန်ဖန် စုံစမ်း ၍သိသည်အတိုင်းလုံ့လ ပြုသောသူဖြစ် ၏။ယခု၌သင် တို့ကိုအလွန် ယုံ သောကြောင့်သာ၍ လုံ့လ ပြု၏။²³ တိတု သည်အဘယ်သို့သောသူနည်းဟု တစ်စုံတစ်ယောက်မေးလျှင်ငါ၏အပေါင်းအဘော် ဖြစ်၏။ သင် တို့ အမှုကိုငါနှင့်အတူဆောင်ရွက်သောသူလည်း ဖြစ်၏။ အခြားသော ညီအစ်ကို တို့မူကား၊ အဘယ်သို့သောသူ နည်းဟုမေးလျှင်၊ အသင်းတော် များ၏ တမန် ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော် ၏ဘုန်း အသရေလည်း ဖြစ်ကြ၏။²⁴ ထိုကြောင့် ၊ သင်တို့၏ချစ် ခြင်းမေတ္တာကို၎င်း ၊ ငါ တို့သည်သင် တို့ကြောင့် ကြွားဝါခြင်းအကြောင်း ကို၎င်း၊ အသင်းတော် များမျက်မှောက် ၌

ထိုသူ တို့အား

ထင်ရှား စွာပြ ကြလော့။

9

1 သန့်ရှင်း သူတို့ကို လုပ်ကျွေး ခြင်း၏ အမှုအရာများကို သင် တို့အား ငါ ရေး ၍ကြားလိုက်သော် အကျိုးမရှိ။² အကြောင်းမူကား ၊

သင် တို့၏ စေတနာစိတ် ကိုငါသိ ၏။ သင် တို့၌ရှိ သောထိုစေတနာ စိတ် ကို ငါဝါကြွား ၍ အခါယ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် မနှစ် ကပင် အသင့်ရှိ ကြပြီဟုမာကေဒေါနိ လူတို့အား ငါဆို တတ်၏။ ထိုသို့သင် တို့ စေတနာစိတ်အားကြီးခြင်း

အကြောင်းအရာသည် အများ သောသူတို့ကို နှိုးဆော်တိုက်တွန်း လေပြီ။³ သို့သော်လည်း ငါ တို့သည် သင် တို့ကို ဝါကြွား သော စကား သည် ဤ

အမှု၌

အချည်းနှီး မ ဖြစ်စေဘဲ၊ ထို

စကား နှင့်အညီ သင်တို့သည်အသင့်

ရှိ စေခြင်းငှာညီအစ်ကို အချို့ကို ငါစေလွှတ် ၏။⁴ သို့မဟုတ် မာ ကေဒေါနိ လူတို့သည် ငါ နှင့်အတူ လာ ၍

သင် တို့သည်အသင့်မရှိ ကြသည်ကိုတွေ့ လျှင်၊ သင် တို့ရှက် ကြ လိမ့်မည်ဟု မ

ဆို ဘဲ၊ ငါ တို့သည် ရဲရင့်စွာ

ဝါကြွားခဲ့ပြီးသည်ကို အရှက်ခံရကြလိမ့်မည်။⁵ ထိုကြောင့်

အထက် က ကြားပြော သော သင် တို့၏ အလှူ ကျေးဇူး သည် အနိုင်အထက် လှူရသော ဥစ္စာ ကဲ့သို့

မ ဟုတ်။ အလှူ ကျေးဇူးကဲ့သို့ အသင့် ရှိ စေခြင်းငှာ၊ ညီအစ်ကို တို့သည် သင် တို့ဆီသို့ အရင်သွား စေ၍

ထို အလှူကျေးဇူး ကို အရင်ပြည့်စုံစေခြင်းငှာ၊ ငါသည် မတိုက်တွန်း ဘဲ မနေကောင်း ဟုသဘော ရှိ၏။⁶ အနည်းငယ် သောမျိုးစေ့ကိုကြဲ သောသူ သည်စပါးအနည်းငယ် သာ ရိတ် ရမည်။ များစွာ ကြဲ သော သူ သည် များစွာ ရိတ် ရမည်ဟု မှတ်ကြလော့။⁷ လူ တိုင်း ကိုယ် အလိုအလျောက်လှူရ၏။ နှမြော သောစိတ်နှင့်

မ လှူရ၊ မလှူဘဲ မနေရဟု စိတ်ထင်နှင့် မလှူရ၊ အကြောင်းမူကား ၊ စေတနာ

စိတ်နှင့်လှူသော သူ

ကိုသာ ဘုရားသခင် နှစ်သက် တော်မူ၏။⁸ ကျမ်းစာ လာသည်ကား ၊ သူသည်စွန့်ကြဲ ပြီ၊ ဆင်းရဲ သောသူ တို့အား ပေးကမ်း ပြီ။⁹ သူ ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်း သည် အစဉ်အမြဲ တည် တတ်၏ဟုလာသည်နှင့် အညီ၊ သင် တို့သည်အရာရာ ၌

သုံး လောက်သောဥစ္စာအမျိုးမျိုး နှင့် အစဉ် ရှိ ၍၊ ကောင်း သော အကျင့် အမျိုးမျိုး နှင့် ထူးသဖြင့် ပြည့်စုံမည် အကြောင်း၊ အမျိုးစုံ သောမင်္ဂလာ ကျေးဇူးနှင့်

အထူးသဖြင့်ပြည့်စုံ စေခြင်းငှာ ဘုရားသခင် တတ်နိုင် တော်မူ၏။

10 မျိုးစေ့ ကြဲ သော သူ အားမျိုးစေ့ ကို၎င်း ၊ အစာ အာဟာရကို၎င်း၊ ပေး

တော်မူသောသူ သည်၊ သင် တို့အား မျိုးစေ့ ကို ပေး

၍

ပွားများ စေတော်မူမည်။ သင် တို့၏ ဖြောင့်မတ် ခြင်းကိုလည်း ကြွယ်ဝ စေတော်မူမည်။ 11 ထိုသို့သင်တို့သည် စေတနာစိတ်နှင့် အမျိုးမျိုး သောစွန့်ကြဲ ပေးကမ်းခြင်းအလိုငှာအရာရာ ၌ ကြွယ်ဝ ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ငါ တို့အားဖြင့် ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော် ကို ချီးမွမ်းစရာအကြောင်းရှိ လိမ့်မည်။ 12 အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊

ဤ

လုပ်ကျွေး ခြင်းအမှု သည် သန့်ရှင်း သူတို့၏ ဆင်းရဲ ခြင်းကို မစ သည် သာမက

၊ ၊ ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းစရာ အကြောင်းအများ နှင့်

ပြည့်စုံ လျက်ရှိ၏။ 13 သင် တို့သည်ခရစ်တော် ၏ ဧဝံဂေလိ တရားအလိုသို့ ထင်ရှားစွာလိုက်ခြင်း အလိုကို၎င်း ၊ ထိုသန့်ရှင်း သူ တို့မှစသော လူအပေါင်း တို့အား

ကြည်ညိုသော စေတနာစိတ်နှင့် စွန့်ကြဲ ပေးကမ်းခြင်း အရာကို၎င်း၊ သူတို့သည် အောက်မေ့ သောအခါ ၊ ဤ

လုပ်ကျွေး ခြင်း အမှု၏ လက္ခဏာ သက်သေ ကို ထောက် ၍ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း တတ်ကြ၏။ 14 သင် တို့၌

ထူးမြတ် သောဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်ကိုလည်း

သူ တို့သည်ထောက်လျှင် ၊ သင် တို့အဘို့

အလိုငှာဆုတောင်း ၍၊ အလွန် ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်းစိတ် ရှိကြ၏။

15 ပြော ၍မကုန်နိုင်သော ဘုရားသခင် ၏ ဆုကျေးဇူး တော်ကို အောက်မေ့၍

ချီးမွမ်း ခြင်းရှိစေသတည်း။

10

1 သင် တို့၏မျက်မှောက် ၌ နှိမ့်ချ ခြင်း၊ မျက်ကွယ် ၌ သင် တို့ အမှု ကိုစီရင်၍

ရဲရင့် ခြင်းရှိသော ငါ ပေါလု သည်၊ ခရစ်တော် ၏နူးညံ့ သိမ်မွေ့ ဖြည်းညှင်း တော်မူခြင်းကို အကြောင်းပြ၍

သင် တို့ကိုတောင်းပန် ပါ၏။ 2 ငါ တို့သည်ဇာတိ ပကတိအလို သို့ လိုက်၍ ကျင့် သောသူဖြစ်ကြသည်ဟု ထင်မှတ် သောသူ တို့အား၊ ငါ ကြံစည် သောရဲရင့် ခြင်းအတိုင်း

သင်တို့ဆီသို့ ရောက်လာ သောအခါ ၊ ထိုမျှလောက်ရဲရင့် ခြင်းမ ရှိ မည်အကြောင်း

ငါတောင်းပန် ပါ၏။ 3 အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ငါတို့သည် လူဇာတိ

၌ ကျင်လည် သော်လည်း၊ ဇာတိ

ပကတိအလို သို့ လိုက်၍ စစ်တိုက်ကြ သည်မ ဟုတ်။ 4 ငါ တို့ စစ်တိုက် ၍သုံးစွဲ သောလက်နက် သည် ဇာတိ

ပကတိလက်နက်မ ဟုတ်။ ဘုရားသခင် ၏ တန်ခိုး တော်အားဖြင့် မြို့ရိုး မြို့ပြတို့ကို ဖြိုဖျက် နိုင်သော လက်နက် ဖြစ်၏။ 5 ထိုလက်နက် အားဖြင့်လူတို့၏အကြံအစည်တို့ကို၎င်း၊ ဘုရားသခင် ကိုသိသောပညာ ကို တားဆီး

သော မာန် မာနရှိသမျှ တို့ကို၎င်း၊ နှိမ့်ချမှောက်လှန်၍၊ ခပ်သိမ်း သောစိတ် တို့ကို ဖမ်း သွားချုပ်ထားလျက် ၊ ခရစ်တော် ၏ စကားကို နားထောင် စေကြ၏။ 6 သင် တို့၏နားထောင်ခြင်း အမှုသည် ပြည့်စုံ ပြီးမှ ၊ နား

မထောင်ဘဲနေသော သူအပေါင်း တို့ကို ဒဏ် ပေးခြင်းငှာ ငါတို့သည် အသင့် ရှိ ကြ၏။ 7 မျက်နှာ ကိုသာ ကြည့်မှတ် ကြသလော။ အကြင်သူ က၊ ငါသည်ခရစ်တော် ၏လူဖြစ် သည်ဟု မိမိ

၌ စွဲလမ်း ခြင်း ရှိ၏၊ ထိုသူ သည် ခရစ်တော် ၏လူဖြစ်သကဲ့သို့ ၊ ငါ တို့ သည်လည်း ခရစ်တော်၏လူဖြစ်ကြောင်း ကို တဖန် အလိုအလျောက်

ဆင်ခြင်သိမှတ် စေ။⁸ သင် တို့ကို ပယ်ရှင်း ဖျက်ဆီးခြင်းအလိုငှာ မ ဟုတ်။ တည်ဆောက် ခြင်းအလိုငှာ

သခင် ဘုရားသည် ငါတို့၌

အပ်ပေး တော်မူသော တန်ခိုး ကို ငါ သည်သာ၍ ဝါကြွား သော်လည်း ၊ ရှက်ကြောက် စရာအကြောင်းမ ရှိ၊⁹ ငါရေး ၍ ပေးလိုက် သောစာ အားဖြင့် သာ သင် တို့ကို ခြိမ်းချောက် သကဲ့သို့ ငါမပြု လို။

¹⁰ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူ၏ စာ

သည် လေးလံ

သောစာ၊ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသော စာဖြစ် ၏။ ကိုယ်တိုင် ရှိ လျှင် မူကား ၊ သတ္တိမရှိ သောသူ၊ အချည်းနှီး သော စကား

ကို ပြောသောသူဖြစ်သည်ဟုဆိုတတ် သောသူရှိ၏။¹¹ ငါတို့သည် ကိုယ်တိုင်မရှိ ၍

စာ ၌ပါသော စကား

အားဖြင့် ဖြစ် သကဲ့သို့ ၊ ကိုယ်တိုင် မျက်မှောက် ရှိသောအခါ အမှု အားဖြင့်ဖြစ် လိမ့်မည်ဟု ထို

သူသည် ဆင်ခြင်သိမှတ် စေ။¹² ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီးမွမ်း သော သူ တို့နှင့် ရေတွက်ဝင်ခြင်း ကို၎င်း ၊ ပြိုင် နှိုင်းခြင်းကို၎င်း၊ ငါတို့မ ပြု

ဝံ။ ထိုသူ

တို့သည် အချင်းချင်း တစ်ယောက် နှင့် တစ်ယောက်ခိုင်းနှိုင်း ခြင်း၊ ပြိုင် နှိုင်းခြင်းတို့ကိုပြု၍

ပညာ မဲ့ ဖြစ် ကြ၏။¹³ ထိုမှတစ်ပါး ၊ ကိုယ် ငန်း ကိုယ် တာ ကို လွန်ကျူး ၍ ပြု သော အမှုအရာ ကို ငါ တို့ ဝါကြွား ခြင်း မ ရှိ ဝံ။ ဘုရားသခင် ဝေငှ တော်မူသော အငန်းအတာ ၏ အတိုင်း အရှည် အတွင်း တွင်ပြုသော အရာကိုသာ ဝါကြွားခြင်းရှိဝံ၏။ ထိုအတိုင်း အရှည်သည် သင် တို့ တိုင်အောင် ပင် မှီ သတည်း။¹⁴ သင် တို့ တိုင်အောင်မမှီလျှင်၊ ငါတို့သည် လွန်ကျူး၍ ပြုကြသည်မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား ၊ ခရစ်တော် ၏ ဧဝဂေလိ

တရားကိုဟောပြော၍ ၊ သင် တို့ရှိရာသို့ တိုင်အောင်ရောက် ကြပြီ။^{15 - 16} ငါတို့သည် ကိုယ်ငန်းကိုယ်တာကိုလွန်ကျူး ၍ ၊ သူတစ်ပါး အလုပ် ထဲသို့ ဝင်ခြင်းကြောင့် ဝါကြွား

လေ့ရှိကြသည် မ

ဟုတ်။ ထိုသို့သူငန်း သူ့တာအတွင်း တွင်ပြင်ဆင် ပြီးသော အမှုအရာ

ကို ဝါကြွား ခြင်းမ ရှိဘဲ၊ သင်

တို့ ပြည် တစ်ဘက် သို့ကူး၍ ဧဝံဂေလိ

တရားကို ဟောပြောရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှာ ၊ သင် တို့ယုံကြည် ခြင်းပါရမီရင့် ပြီးမှ၊ ငါ တို့၏အငန်းအတာ သည် အလွန် ကျယ်ဝန်း မည်ဟု မြော်လင့် ခြင်းရှိ ၏။¹⁷ သို့ဖြစ်၍ ဝါကြွား သောသူ မည်သည် ကား၊ သခင် ဘုရား၌ သာ ဝါကြွား စေ။¹⁸ အကြောင်းမူကား ၊ ကိုယ်ကို ကိုယ် ချီးမွမ်း သောသူ သည် ဝန်ခံတော်မူသော သူဖြစ်သည်မ ဟုတ်။ သခင် ဘုရားချီးမွမ်း တော်မူခြင်းကို ခံရသော သူသာလျှင် ဝန်ခံ တော် မူသောသူ ဖြစ် သတည်း။

11

1 ငါ မိုက်မဲ သောအပြစ်ကို သင်တို့သည် ခဏ

သည်းခံ စေ ခြင်းငှာ ငါ အလိုရှိ ၏။ ခဏ သည်းခံ ကြ ပါ လော့။

2 အကြောင်းမူကား ၊ ငါသည်သင် တို့ကို သီလ

နှင့် ပြည့်စုံသောသတို့သမီး ကညာကဲ့သို့ခရစ်တော် အား ဆက် အံ့ သောငှာ၊ သင် တို့ကို လင် တစ်ဦး နှင့် ထိမ်းမြား ဆောင်နှင်းပြီး သောကြောင့် ဘုရားသခင် ၏ အလိုတော် အတိုင်း စိုးရိမ် သောစိတ် နှင့် သင်တို့ကို စောင့်ရှောက်လျက် နေ၏။³ မြွေ သည် မိမိ

ပရိယာယ် အားဖြင့်

ဧဝ ကိုလှည့်စား သကဲ့သို့ ၊ သင် တို့သည် စိတ် ဆွေးမြေ့ ယိုယွင်း၍၊ ခရစ်တော် ကို အကြွင်းမဲ့ချစ်သောစိတ် ပျောက်မည်ဟု စိုးရိမ် ခြင်း ရှိ၏။⁴ သင်တို့ရှိရာသို့ ရောက်လာ သောသူ သည် ငါတို့ မ

ဟော မပြောသေးသော ယေရှု တပါး ကို ဟောပြော သော်၎င်း၊ သင် တို့သည်မ ခံရ သေးသော ဝိညာဉ် တော်တစ်ပါး ကို ခံရ သော်၎င်း၊ နားမ

ထောင်သေးသော ဧဝံဂေလိ

တရားစကားကိုနားထောင်သော်၎င်း၊ ထိုသူကို သည်းခံ ကောင်း ၏။

5 ငါသည်အကြီးဆုံး သောတမန်တော် အောက် အလျှင်းမ ယုတ်သည် ကို ငါသဘော ရှိ၏။⁶ စကား အားဖြင့်လူရှိုင်း ဟုတ်သော်လည်း ၊ ပညာ အားဖြင့်လူရှိုင်း မဟုတ်။ သင် တို့တွင်

အရာရာ ၌

ငါတို့ သည်အစဉ် ကိုယ်ကိုကိုယ်ထင်ရှား စွာပြုကြပြီ။⁷ သင် တို့ ကိုချီးမြှောက် ခြင်းငှာ ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် နှိမ့်ချ လျက်၊ ကျေးဇူးဆပ်

ခြင်းကိုမခံဘဲ၊ သင် တို့အား ဘုရားသခင် ၏ဧဝံဂေလိ တရားကို ဟောပြော သည့်အရာမှာ ငါသည် အပြစ် ရှိ သလော။⁸ သင် တို့အမှု ကို ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊ အခြား သောအသင်းတော် များပေးသော စရိတ် ကို ငါခံ ရှိ၊ သူတို့ကို လုယူ ရာသို့ရောက်လေပြီတကား။⁹ သင် တို့နှင့်အတူ ရှိ နေ၍ တစ်စုံတစ်ခုကိုလို သောအခါ

အဘယ်သူ ကိုမျှ ငါမ နှောင့်ရှက် ။ အကြောင်းမူကား ၊ မာကေဒေါ နိ ပြည်က လာ သော ညီအစ်ကို တို့သည် ငါ လို သမျှကိုပေး ကြ၏။ သင် တို့ကို အလျှင်းမ နှောင့်ယှက်ဘဲ သတိ

နှင့်နေခဲ့ပြီ။ နောင် ၌လည်း သတိ နှင့်နေဦးမည်။¹⁰ ခရစ်တော် ၏သစ္စာ တရားသည် ငါ ၌

ရှိ သည် ဖြစ်၍ ၊ အခါယ ပြည် များတို့၌ ဤသို့

ငါ ဝါကြွား သည် အမှု ကို အဘယ်သူ မျှ မ ဆီးတား ရ။¹¹ အဘယ်ကြောင့် နည်း၊ သင် တို့ကိုငါမ ချစ် သလော။ ဘုရားသခင် သိ တော်မူ၏။¹² အခွင့် ရလို သောသူ တို့သည် အခွင့် မ ရစေခြင်းငှာ ၎င်း၊ ဝါကြွား ခြင်းအရာ၌

သူတို့သည် ငါ ကဲ့သို့ ထင်ရှားစွာဖြစ် စေခြင်းငှာ ၎င်း၊ ငါပြုခဲ့ ပြီးသည်အတိုင်း အစဉ်ပြု ဦးမည်။¹³ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူ တို့သည် မိစ္ဆာ

တမန်တော်ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော် ၏ တမန် ဖြစ်ယောင်ဆောင် လှည့်ဖြား တတ် သော အမှု စောင့် ဖြစ် ကြ၏။¹⁴ ဤ အမှုသည် အံ့ဩဖွယ် ဖြစ်သည် မ ဟုတ်။ စာတန် ပင် လျှင် လင်း သော ကောင်းကင်တမန် ဖြစ် ယောင် ဆောင် တတ်၏။¹⁵ သို့ ဖြစ်၍ သူ၏ဆရာ တို့သည်လည်း

ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရား ကို ဟောသောဆရာဖြစ်ယောင်ဆောင် လျှင်၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိသနည်း။ သူ

တို့သည် ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့် အတိုင်း

နောက်ဆုံး ၌အကျိုးအပြစ်ကို ခံရ ကြ လတံ့။¹⁶ တဖန် ငါဆို သည်ကား၊ ငါ့ ကိုသူရူး ဖြစ် သည်ဟု အဘယ်သူ မျှ မ

ထင် စေနှင့်။ သို့မဟုတ် ငါဝါကြွား စရာ အခွင့်အနည်းငယ် ရှိစေ ခြင်းငှာ ငါ့ ကိုသူရူး ကဲ့သို့ မှတ်၍ သည်းခံ ကြလော့။¹⁷ ဤသို့ငါပြော သောစကားမှာ သခင် ဘုရား၏ နည်းတူ ငါပြော သည်မ ဟုတ်။ သူရူး

ကဲ့သို့ ရဲရင့် စွာဝါကြွား လျက်ပြောဆို၏။ 18 လူ များ တို့သည်
လောကီ

အခြင်းအရာ၌

ဝါကြွား

သောကြောင့်

ငါ သည်လည်းဝါကြွား ရ၏။ 19 သင်တို့သည်လိမ္မာ သောသူဖြစ်
သောကြောင့်၊ သူရူး

တို့ကို စေတနာ

စိတ်နှင့် သည်းခံ ကြ၏။ 20 သူတစ်ပါးသည် သင် တို့ကို ကျွန် ခံစေ
ခြင်း၊ ရောင်း ချ်စားခြင်း၊ ဥစ္စာကိုလုယူ

ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ ပါးပုတ် ခြင်းကိုပြုလျှင် သင်တို့သည် သည်းခံ
ကြ၏။ 21 ငါတို့သည်အစွမ်းသတ္တိမရှိဟုကဲ့ရဲ့ခြင်းကို အမှတ်ပြု၍ ငါ
ပြော၏။ အကြင်အရာကို သူတစ်ပါး မှီဝဲ၍ ရဲရင့်၏။ ထိုအရာကိုငါ
မှီဝဲ၍ ရဲရင့် ခြင်းရှိ၏ဟု သူရူး

ကဲ့သို့ငါဆို ၏။ 22 သူတို့သည် ဟေမြဲ လူဖြစ် ကြသလော။ ငါ သည်
လည်းဖြစ်၏။ သူတို့သည် ဣသရေလ

လူဖြစ် ကြသလော။ ငါ သည်လည်းဖြစ်၏။ သူတို့သည်အာဗြဟံ

အမျိုး ဖြစ် ကြသလော။ ငါ သည်လည်း ဖြစ်၏။ 23 သူတို့သည်
ခရစ်တော် ၏ ဓမ္မဆရာ

ဖြစ် ကြသလော။ငါ သည် အထူးသဖြင့် ဖြစ်၏ဟု သူရူး

ကဲ့သို့ဆို ရ၏။ ပင်ပန်းစွာအမှုကို အထူးသဖြင့်ဆောင်ရွက် သောသူ၊
ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ ထောင် ထဲ၌ လှောင်ထားခြင်းကို အထူးသဖြင့် ခံရသော
သူ၊ သေ

ဘေး နှင့် အကြိမ်ကြိမ် တွေ့ကြုံသောသူဖြစ်၏။ 24 ငါးကြိမ် မြောက်
အောင် ယုဒ

လူတို့လက်တွင် ဒဏ်ချက်လေးဆယ် တစ်ခု

ယုတ်ငါခံ ခဲ့ရပြီ။ 25 သုံး ကြိမ်မြောက်အောင်ကြိမ်လုံး နှင့် ရိုက်ခြင်း
ကို၎င်း၊ တစ် ကြိမ်ခဲ နှင့်ပစ်ခြင်းကို၎င်း ငါခံရပြီ။ သုံး

ကြိမ်မြောက်အောင် သင်္ဘော ပျက်ခြင်းကို ခံရပြီ။ တစ် နေ့နှင့် တ
ည၌ပတ်လုံးပင်လယ် ထဲမှာ

နေ ရပြီ။ 26 အကြိမ်ကြိမ် ဒေသစာရီ လှည့်လည်ပြီး။ မြစ် ကို ကူး
သောဘေး

၊ ဓါးပြ တိုက်သောဘေး ၊ အမျိုးသား ချင်းပြုသောဘေး ၊ တစ်ပါး အမျိုးသားပြုသောဘေး ၊ မြို့ ရွာ၌ ရောက်သောဘေး ၊ တော

၌ ရောက်သောဘေး ၊ ပင်လယ် ဘေး ၊ ညီအစ်ကို ဖြစ်ယောင်ဆောင် သော သူတို့ပြုသော ဘေး ၊ ဤဘေးများကို ငါတွေ့ခဲ့ပြီ။²⁷ ပင်ပန်း စွာအမှု ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ အကြိမ် များစွာမအိပ်ဘဲစောင့် နေခြင်း၊ မွတ်သိပ် ခြင်း၊ ရေငတ် ခြင်း၊ အကြိမ်ကြိမ် အစာရှောင် ခြင်း၊ အချမ်း အအေး ခံရခြင်း၊ အဝတ် အချည်းစည်းရှိခြင်း၊ ဤဆင်းရဲခြင်းများကို ငါခံ ခဲ့ပြီ။²⁸ ထိုအပမူမှတစ်ပါး၊ အသင်းတော် အပေါင်း တို့ကို စိုးရိမ် သောစိတ်နှင့် ကြည့်ရှု ပြုစု၍ နေ့တိုင်း အစဉ် နှောင့်ရှက်ခြင်းကို ငါခံ ခဲ့ရ၏။²⁹ ငါမ နွမ်းရီ ဘဲအဘယ်သူ နွမ်းရီ သနည်း။ ငါ သည် စိတ် မ ပူပန်ဘဲ အဘယ်သူ ဖောက်ပြန် သနည်း။³⁰ ငါသည်မဝါကြွား ဘဲမ နေရသည်မှန်လျှင် ၊ ကိုယ် နွမ်းရီ သောအဖြစ်ကိုသာ အကြောင်းပြု၍ ဝါကြွား မည်။³¹ ငါသည်မုသာ မ ပြောသည်ကို ထာဝရ

မင်္ဂလာ ရှိ တော်မူသော ငါတို့သခင် ယေရှု ခရစ်၏ခမည်းတော် ဘုရားသခင် သိ တော်မူ၏။³² ဒမာသက် မြို့၌ အရေတ

မင်းကြီး ခန့်ထားသောမြို့ဝန် သည် ငါ့ ကို ဖမ်းဆီး ခြင်းငှာအလိုရှိ၍၊ ဒမာသက်

မြို့ ကိုစောင့် စဉ်တွင်၊³³ ဒတပည့်တော်တို့သည် ငါ့ကိုတောင်း ၌ ထည့်ပြီးလျှင် ၊ ပြတင်းပေါက် မှထုတ်၍ မြို့ရိုး ပေါ်က လျှော့ချ သဖြင့် ထိုမြို့ဝန်လက် မှ ငါပြေး၍လွတ် ရ၏။

12

¹ ငါသည်ဝါကြွား ခြင်းကိုမ ပြု သင့်လျှင်၊ သခင် ဘုရားပြတော်မူ သော ထူးဆန်းသောရူပါရုံ နှင့်

ဗျာဒိတ် တော်များကို တဖန်ပြောဦးမည်။² တစ်ဆယ့်လေး နှစ် အထက် က၊ ခရစ်တော် ၏ တပည့်ဖြစ်သော လူ

တစ်ယောက်ကို တတိယ ကောင်းကင် သို့ တိုင်အောင်ချီဆောင် သည်အကြောင်းကို ငါသိ ၏။ ထိုအခါသို့၌ ကိုယ်ခန္ဓာပါသည်မပါသည်ကို ငါမ သိ ။ ဘုရားသခင် သိ တော်မူ၏။³ ထိုသူသည်ပရဒီသု ဘုံသို့

ချီဆောင် ခြင်းကိုခံရ၍၊ လူ

မ ပြော အပ်

မပြောနိုင်သောစကား ကို ကြား သည့် အကြောင်း ကိုငါသိ ၏။
4 ထိုအခါ ကိုယ်ခန္ဓာ ပါသည် မပါသည်ကို ငါမ သိ ၊ ဘုရားသခင် သိ
တော်မူ၏။ 5 ထိုသို့သော သူကို ဝါကြွား မည်။ နွမ်းရိအားနည်း ခြင်း
မှတစ်ပါး ကိုယ် ဂုဏ်ကို မ

ဝါကြွား ။ 6 ဝါကြွား ခြင်းငှာအလိုရှိ လျှင် လည်း၊ သူရူး

ဖြစ် သည်မ ဟုတ်။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါသည်ဟုတ်မှန် စွာ ပြော
တတ်၏။ တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူသည် ငါ့ ကိုမြင် သည်ထက်၊
ငါ့ သတင်းကိုကြား သည်ထက်၊ ငါ့ကို သာ၍မ

ထင် စေခြင်းငှာငါမပြောဘဲနေ၏။ 7 ငါခံရသောဗျာဒိတ် တော်
အလွန် ထူးမြတ်၍ ငါသည်ထောင်လွှား သောစိတ်မ ရှိစေခြင်းငှာ ၊ ငါ့
ကို ဒဏ်ခတ် သော စာတန် ၏တမန် တည်းဟူသောငါ့ ကိုယ် ၌

စူးသော ဆူးကို ပေး တော်မူ၏။ 8 ထို ဆင်းရဲခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်
မည်အကြောင်း

သုံး ကြိမ် မြောက် အောင် သခင် ဘုရား ကို ငါ ဆုတောင်း၍
အသနားတော်ခံ ပြီးလျှင်၊ 9 ငါ့ ကျေးဇူး သည် သင့် အဘို့လောက်
ပေ၏။ ငါ့တန်ခိုး သည် အားနည်း ခြင်းအဖြစ်၌

စုံလင် တတ်သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်

ခရစ်တော် ၏ တန်ခိုး သည် ငါ့ အပေါ်၌ကျိန်းဝပ် မည်အကြောင်း
ငါ ကိုယ်၌

အားနည်း ခြင်းအဖြစ်ကို ဝမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့် ဝါကြွား ခြင်း
ငှာသာ၍ ငါအလိုရှိ၏။ 10 သို့ဖြစ်၍ ခရစ်တော် ကြောင့် ခံရသော
အားနည်း ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့

ခြင်း၊ ဆင်းရဲ ခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်ခြင်း၊ ကျပ်တည်းစွာသော ဒုက္ခ
ဝေဒနာခံခြင်းတို့ကို ငါနှစ်သက် ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါသည်
အားနည်း သောအခါ

တန်ခိုး နှင့် ပြည့်စုံလျက်ရှိ ၏။ 11 ငါသည် ဝါကြွားတတ်သော သူရူး
ဖြစ် သလော။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ သင် တို့သည် ငါ့ ကိုအနိုင် အထက်
ဖြစ်စေကြပြီ။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သင် တို့ချီးမွမ်း ခြင်းကို ငါ
ခံသင့်၏။ ငါသည် ဘာ

မျှမဟုတ် သော်လည်း ၊ အကြီးဆုံး သောတမန်တော် အောက်
အလျှင်းမ ယုတ်မညံ့။ 12 အကယ်စင်စစ် သည်းခံ ခြင်းနှင့်တကွ နိမိတ်

လက္ခဏာအံ့ဘွယ် သောအမှု၊ ထူးဆန်းသော တန်ခိုး များ အားဖြင့် တမန်တော် ၏လက္ခဏာ တို့ကို သင် တို့တွင်

ထင်ရှား စွာပြုပြီ။¹³ ငါ သည်သင် တို့ကို မ

နှောင့်ရှက် သော အရာ တစ်ခုကို ထားလျှင်၊ သင်တို့သည် အခြား သော အသင်းတော် ထက်

အဘယ်သို့ ယုတ်ညံ့သနည်း။ထိုသို့

ငါ ပြစ်မှားသောအပြစ် ကို သည်းခံ ကြလော့။¹⁴ ဤ တတိယ အကြိမ်သင် တို့ဆီသို့ သွား ခြင်းငှာငါသည်အသင့် ရှိ ၏။ သင်တို့ကို နှောင့်ရှက် မည်ဟု အကြံ မ

ရှိ။ သင် တို့ဥစ္စာကို ငါရှာ သည်မ ဟုတ်။ သင် တို့ကိုသာ ရှာ၏။

သားသမီး

တို့သည် မိဘ

အတွက် ဥစ္စာ ကို ဆည်းပူးရသည်မ ဟုတ်။ မိဘ

တို့သည် သားသမီး

တို့အတွက် ဆည်းပူးရ၏။¹⁵ ငါ သည်သင် တို့ကို ချစ် ခြင်းမေတ္တာ စိတ်တိုးပွား သည်အတိုင်း သင်တို့သည် ငါ့ကိုချစ် ခြင်းမေတ္တာစိတ် ဆုတ်ယုတ် သော်လည်း ၊ သင် တို့ စိတ် ဝိညာဉ်၏ အကျိုး အလို ငှာ ငါသည်ကိုယ်ဥစ္စာ ကို၎င်း၊ ကိုယ်ကို၎င်း၊ ကုန်စေခြင်းငှာ အလွန် စေတနာရှိ၏။¹⁶ သင် တို့ကိုငါ မ နှောက်ယှက် သည် မှန်စေတော့။

သို့သော်လည်း ၊ လိမ္မာ

သောသူဖြစ် ၍ပရိယာယ် အားဖြင့်သင် တို့ကိုဘမ်းဆီး ပြီဟုဆိုလျှင်၊¹⁷ တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူ ကို သင် တို့ဆီသို့ စေလွှတ် ၍၊ သင် တို့၏ဥစ္စာကို ပရိယာယ် အားဖြင့် ငါယူသလော။¹⁸ တိတု သည် သင် တို့ဆီသို့ သွားမည်အကြောင်း ငါတောင်းပန် ၍၊ သူနှင့်တကွအခြား သော ညီ

တစ်ယောက်ကို စေလွှတ် ၏။ တိတု

သည် ပရိယာယ် အားဖြင့်သင်တို့၏ဥစ္စာကိုယူသလော။ ငါတို့သည် စိတ် သဘောချင်းတူ ၍ကျင့် ကြသည် မ

ဟုတ်လော။ တလမ်းတည်း လိုက်ကြသည် မ ဟုတ်လော။¹⁹ တဖန် တုံ၊ ငါတို့သည်သင် တို့ရှေ့၌ ကိုယ်အပြစ် ဖြေရာစကားကို ပြောသည် ဟုထင် ကြသလော။ ခရစ်တော် ကိုထောက်၍ ဘုရားသခင် ရှေ့ ၌ငါတို့ ပြော ကြ၏။ ချစ်သူ တို့၊ ငါတို့ပြုသမျှ မှာ သင် တို့ကို တည်ဆောက် ခြင်းအလိုငှာ ပြုကြ၏။²⁰ ငါရောက်လာ သောအခါ၊ သင် တို့သည် ငါ

နှစ်သက် သောသူမ ဖြစ်၊ ငါ သည်လည်း သင် တို့ မ
 နှစ်သက် သော သူ ဖြစ် မည် ဟူ၍၎င်း၊ သင် တို့၌ရန်တွေ့ ခြင်း၊
 ဂုဏ်ပြိုင် ခြင်း၊ အမျက်ထွက် ခြင်း၊ ငြင်းခုံခြင်း၊ သူ
 အသရေကိုရှုတ်ချခြင်း၊ ချောစားခြင်း၊ မာန
 ထောင်လွှား ခြင်း၊ အချင်းချင်း အမှု လုပ် ခြင်း ဖြစ် မည် ဟူ၍၎င်း၊
 21 အထက် ကပြစ်မှား၍ ညစ်ညူး စွာကျင့်ခြင်း၊ မတရား
 သောမေထုန်၌ မှီဝဲခြင်း၊ ကိလေသာ
 လွန်ကျူးခြင်းအမှုတို့ကို ပြုမိ၍၊ ယခုတိုင်အောင်နှောင်တ မ ရသော
 သူအများကြောင့် ငါစိတ်မသာ ညည်းတွားရသဖြင့်၊ သင် တို့ရှေ့ ၌
 ဘုရားသခင် သည် ငါ့ ကိုနှိမ်ချ တော်မူမည်ဟူ၍၎င်း စိုးရိမ် ခြင်းရှိ၏။

13

1 ဤ တတိယ အကြိမ်တွင် သင် တို့ဆီသို့
 ငါလာ မည်ဖြစ်၍၊ သက်သေခံ နှစ် ဦးသုံး ဦးအားဖြင့် စကား ရှိသမျှ
 တို့သည် တည် ရလိမ့်မည်။ 2 တဖန် ငါရောက်လာ လျှင်
 သင်တို့ကိုမ သနား ရဟု ပြစ်မှားသော သူမှစ၍ ကြွင်း သောသူ
 အပေါင်း တို့အား အထက် က ငါပြောသည်သာမက၊ ယခုပင် သင်
 တို့နှင့်အတူမ ရှိသော်လည်း ၊ တဖန်ရှိ ဘိသကဲ့သို့ ငါပြော နှင့်၏။
 3 သင် တို့တွင် အားနည်း တော်မ မှု၊ အားကြီး တော်မူသော ခရစ်တော်
 သည် ငါ ၌ ဗျာဒိတ် ပြတော်မူခြင်းသက်သေ ကို သင်တို့သည် ရှာ
 သောကြောင့်၊ ငါရောက်လာသောအခါ မသနားရ။ 4 အကြောင်းမူကား
 ၊ ထိုခရစ်တော်သည် အားနည်း ခြင်းနှင့် လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ အသေခံ
 သော်လည်း၊ ဘုရားသခင် ၏တန်ခိုး တော်နှင့်
 အသက် ရှင်တော်မူ၏။ ငါ တို့သည်လည်း
 ခရစ်တော် ၏နည်းတူ အားနည်း သော်လည်း၊ သင် တို့တွင် ပြသော
 ဘုရားသခင် ၏ တန်ခိုး တော်အားဖြင့် ခရစ်တော် နှင့်အတူ အသက်
 ရှင်ခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။ 5 သင်တို့သည်ယုံကြည် ခြင်း၌ တည် သလော၊
 မတည်လောဟု ကိုယ်ကိုကိုယ် စစ်ကြော ကြလော့။ ကိုယ်ကိုကိုယ်
 စုံစမ်း ကြလော့။ အစစ် မခံနိုင်သော သူမမှန် လျှင် ၊ ယေရှု ခရစ် သည်
 သင် တို့၌
 တည်တော်မူသည်ဟု ကိုယ်
 အကြောင်းကိုယ်မ သိ ကြလော့။ 6 ငါ တို့သည် အစစ် ခံနိုင်သော
 သူဖြစ် သည်ကိုသင်တို့သိ ကြလိမ့်မည်ဟု ငါထင်မှတ် မြော်လင့်ခြင်း

ရှိ၏။ 7 ငါ တို့သည် အစစ် ခံနိုင်ကြောင်း ကို ထင်ရှား စေခြင်းငှာ ငါ အလိုရှိသည်မ ဟုတ်။ အစစ် မခံနိုင်သော သူကဲ့သို့

ထင် သော်လည်း၊ သင် တို့သည် ကောင်းမွန် စွာ ကျင့် စေခြင်းငှာ ၊ မကောင်း သောအကျင့်တစ်စုံတစ်ခု ကိုမျှ မ

ကျင့် မည်အကြောင်း၊ ငါသည် ဘုရားသခင် ကို ဆုတောင်း ပဌနာ ပြု၏။ 8 ငါတို့သည်သမ္မာတရား ကို ဆီးတား

ခြင်းငှာ အလျှင်း မ တတ်နိုင် ကြ။ 9 သမ္မာတရား ဘက်၌နေ၍သာ တတ်နိုင် ကြ၏။ ငါ တို့သည်အားနည်း ၍ သင် တို့သည်အားကြီး သောအခါ ၊ ငါတို့သည် ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိ ကြ၏။ သင် တို့သည် စုံလင် မည်အကြောင်းကိုသာ အလိုရှိကြ၏။ 10 ထို့ကြောင့်

ပယ်ရှင်း ဖျက်ဆီးခြင်းအလိုငှာ မ ဟုတ်၊ တည်ဆောက် ခြင်းအလို ငှာ

သခင် ဘုရားသည် ငါ ၌ အပ်ပေး တော်မူသောတန်ခိုး ရှိသည် အတိုင်း

ငါသည် ရောက်လာ သောအခါ ပြင်းစွာ သောဒဏ်ကို မ

ပေး လို၍၊ ယခုသင်တို့နှင့် ကွာဝေး သေးသည်ကာလ ဤသို့

ငါရေး လိုက်၏။ 11 ကြွင်း သေးသောစကားဟူမူကား၊ ညီအစ်ကို တို့၊ သင်တို့၌ မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ စုံလင် ခြင်း၊ သက်သာ ဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိ ကြ လော့။ စိတ် တညီတညွတ် တည်း ဖြစ်၍၊ အချင်းချင်း အသင့်အတင့် နေကြလော့။ သို့ဖြစ်၍ မေတ္တာ ကို၎င်း ၊ အသင့်အတင့် နေခြင်း ချမ်းသာကို၎င်း ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင် သည် သင် တို့ နှင့်အတူ ရှိ တော်မူလတံ့။ 12 အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် သန့်ရှင်း သော နမ်း ခြင်းနှင့်

နှုတ်ဆက် ကြလော့။ 13 သန့်ရှင်း သူအပေါင်း တို့သည် သင် တို့ကို နှုတ်ဆက် ကြ၏။ 14 သခင် ယေရှု ခရစ် ၏

ကျေးဇူး တော်၎င်း ၊ ဘုရားသခင် ၏ မေတ္တာ

တော်၎င်း၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်၏ မိဿဟာယ တော်၎င်း၊ သင် တို့အပေါင်း ၌ ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ဂလာတီသြဝါဒစာ။

¹ လူ နှင့်မ စပ်ဆိုင်၊ လူ
 ၏အခွင့် မ ရှိဘဲလျက်၊ ယေရှု ခရစ် ၏အခွင့် နှင့် ၎င်း၊ ထိုသခင် ကို
 သေ
 ခြင်းမှ
 ထမြောက်

စေတော်မူသော ခမည်းတော် ဘုရားသခင် ၏ အခွင့်နှင့် ၎င်း၊ တမန်
 တော် ဖြစ်သောငါ ပေါလုမှစ၍ ၊ ² ငါ ထံမှာရှိသော ညီအစ်ကို အပေါင်း
 တို့သည် ဂလာတီ

ပြည်၌ရှိသော အသင်းတော် များကို ကြား လိုက် ပါ၏။ ³ သခင်
 ယေရှု ခရစ် နှင့်

ခမည်းတော် ဘုရား ထံ တော်က ကျေးဇူး တော်နှင့်
 ငြိမ်သက် ခြင်းသည် သင် တို့၌ ရှိပါစေသော။ ⁴ ထိုသခင် သည် ငါ
 တို့အဘ တည်းဟူသောဘုရားသခင် ၏အလို တော်နှင့်အညီ ဆိုးညစ်
 သော ဤပစ္စုပ္ပန်
 ဘဝ မှ

ငါ တို့ကို ကယ်နှုတ် ခြင်းငှာ ၊ ငါ တို့အပြစ် ကြောင့်
 ကိုယ်ကိုကိုယ် အပ်ပေး တော်မူ၏။ ⁵ ထိုဘုရားသခင် သည်ကမ္ဘာ
 အဆက်ဆက်ဘုန်းကြီး တော်မူစေသတည်း။ အာမင် ။ ⁶ ခရစ်တော်
 ၏ ကျေးဇူး အားဖြင့် သင် တို့ကို ခေါ်တော်မူသောသူ နှင့်

ဤမျှလောက်မြန်မြန် ခွါ ၍ သင်တို့သည်အခြား သော ဧဝံဂေလီ
 တရားကို ခံယူကြရသောကြောင့်ငါသည်အံ့ဩ ခြင်းရှိ၏။ ⁷ ထိုဧဝံ
 ဂေလီ တရားသည် ဧဝံဂေလီ

တရားမ ဟုတ် ။ သင် တို့ကို နှောက်ယှက် ၍
 ခရစ်တော် ၏ ဧဝံဂေလီ

တရား ကို မှောက် လှန် ချင် သော သူ အချို့ ရှိ ကြ၏။
⁸ သို့သော်လည်း ၊ သင် တို့အား ငါ ဟောပြော သော ဧဝံဂေလီ
 တရားမှတစ်ပါးအခြားသောဧဝံဂေလီတရားကို ငါတို့သည် ဟောပြော
 သော်၎င်း၊ ကောင်းကင် ဘုံမှ လာသောကောင်းကင်တမန် ဟောပြော
 သော်၎င်း၊ ဟောပြော သော သူ သည် ကျိန် တော် မူ ခြင်း ကို ခံ စေ။

⁹ တစ်ဖန်တုံ ၊ သင် တို့ခံယူ ပြီးသော ဧဝံဂေလီ

တရားမှတစ်ပါးအခြားသော ဧဝံဂေလီ
 တရားကို တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူဟောပြောလျှင် ၊ ထိုသူသည်
 ကျိန် တော်မူခြင်းကို ခံ
 စေဟု ငါတို့ဆို ခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း
 ယခု ငါထပ် ၍ဆို သေး၏။¹⁰ အကြောင်းမူကား ၊ ယခု
 တွင် ငါသည် လူ
 တို့၏ အလို
 သို့လိုက်သလော။ ဘုရားသခင် ၏ အလိုတော်ကို လိုက်သလော။ လူ
 တို့
 စိတ် ကို နူးညွတ်စေခြင်းငှာရှာကြသလော။ လူတို့
 စိတ် ကိုနူးညွတ်စေခြင်းငှာရှာကြ သေးလျှင် ၊ ခရစ်တော် ၏ အစေခံ
 ကျွန်မ ဟုတ် ပြီ။¹¹ ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ ဟောပြော သော ဧဝံဂေလီ
 တရားသည် လူ
 တို့၏တရားမ ဟုတ် ။¹² လူ ထံမှာ ငါ ခံရ သည်မ ဟုတ်။ ယေရှု
 ခရစ် ၏ ဗျာဒိတ် တော်မှတစ်ပါး အခြားသောဥပဒေသကို ငါမ ခံ သည်
 အကြောင်းကို သင်တို့အား ငါကြား လိုက်၏။¹³ အဘယ်သို့ နည်းဟူ
 မူကား၊ အထက် က ယုဒ
 ဘာသာ၌ နေ၍
 ငါ ကျင့်သောအကျင့် တည်းဟူသောဘုရားသခင် ၏အသင်းတော်
 ကို အတိုင်း ထက်အလွန်
 ညှဉ်းဆဲ ဖျက်ဆီး ကြောင်းကို၎င်း ၊¹⁴ ဘိုးဘေး တို့၏လက်မှ
 ငါ ခံရ သောနည်းဥပဒေသ ဘက်၌ အထူးသဖြင့်စိတ်အားသန် လျက်
 ၊ ငါ ၏ လူမျိုး ထဲ တွင် ငါ့ရွယ်တူ ချင်းအများ တို့ထက်
 ယုဒ ဘာသာကိုကျင့်လည်လေ့ကျက်ကြောင်းကို၎င်း သင်တို့ကြားသိ
 ကြရပြီ။¹⁵ သို့သော်လည်း ၊ ငါ့ ကိုအမိ ဝမ်း ထဲက ပင်ရွေးချယ် ခဲ့
 ထား၍ ကျေးဇူး တော်အားဖြင့် ခေါ်တော်မူသော ဘုရားသခင် သည်၊
¹⁶ သားတော်၏ ဧဝံဂေလီတရားကို တစ်ပါး အမျိုးသားတို့၌
 ဟောပြော စေမည်အကြောင်း ၊ မိမိ
 အလိုတော် နှင့်အညီသား တော်ကို ငါ့ အားပြ တော်မူသောအခါ၊ ငါ
 သည်အသွေး အသား နှင့်
 တိုင်ပင် ခြင်းကိုမ ပြု။¹⁷ ငါ့ အရင် တမန်တော် ဖြစ်နှင့်သောသူတို့ရှိ
 ရာ

ယေရုရှလင် မြို့ သို့
 လည်း မ သွား ၊ အာရပ် ပြည်သို့
 ချက်ခြင်း သွား ၍
 တစ်ဖန် ဒမာသက် မြို့သို့
 ပြန် လေ၏။¹⁸ ထိုနောက် သုံး နှစ် လွန် ပြီးမှပေတရု ကို အကျွမ်းဝင်
 လိုသောငှာ၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့ သွား ၍
 သူ နှင့်အတူ တစ်ဆယ်ငါး ရက် နေ ၏။¹⁹ သူနှင့်သခင် ဘုရား၏
 ညီ တော် ယာကုပ် မှတစ်ပါး အခြား သော တမန်တော် တစ်ယောက်ကို
 မျှငါမ တွေ့ မမြင်။²⁰ ဤသို့
 သင် တို့အား ငါရေး ၍ ကြား လိုက်သည် တွင် မုသာ
 စကားကို ငါမ ပြောမသုံးဟု ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ငါဆို၏။²¹ ထို
 နောက် ရှုရီ ပြည်၊ ကိလိကီ
 ပြည်သို့
 ငါသွား ၍ ၊²² ယုဒ ပြည်၌ ခရစ်တော် ၏ဘာသာကို ခံယူသော
 သင်းဝင် သူ တို့သည် ငါ့မျက်နှာ ကိုမျှမ သိမမှတ်ဘဲနေ ၍ ၊²³ ငါ တို့
 ကိုညှင်းဆဲ ဘူးသောသူ သည် အထက် က မိမိ
 ဖျက်ဆီး သော ယုံကြည် ခြင်းတရားကို ယခု
 မိမိ ဟောပြော သည်ဟု သူတို့ကြား ရုံရှိ ကာမျှနှင့် ၊²⁴ ငါ့ အကြောင်း
 ကြောင့်
 ဘုရားသခင် ကို ချီးမွမ်း ကြ၏။

2

1 ထိုနောက် တဆယ်လေး နှစ် လွန်ပြီးမှ၊ ငါသည် တိတု
 ကိုခေါ် ၍ ဗာနဗ
 နှင့်အတူ ယေရုရှလင် မြို့သို့
 တစ်ဖန်
 သွား လေ၏။² ဗျာဒိတ် တော်အတိုင်း ပင်သွား သည်ဖြစ်၍ ၊ တစ်ပါး
 အမျိုးတို့၌
 ဟောပြော သော ဧဝဂေလီ
 တရားကို ထိုအခါ ငါကြားပြော လေ၏။ ထိုသို့ဆိုသော်ငါဆောင်ရွက်
 ခဲ့ပြီးသောအမှုနှင့် နောက်၌ ဆောင်ရွက် လတုံ့သော အမှုကို အချည်းနှီး
 မဖြစ်စေခြင်းငှာ၊ အသရေ ထင်ရှား သော သူ

တို့အားသာ တိတ်ဆိတ် စွာကြားပြော၏။³ သို့သော်လည်း ငါ နှင့် အတူ ပါသော ဟေလသ

အမျိုးတိတုကို အရေဖျားလှီး ခြင်းကို မ

ခံ စေ ကြ။⁴ ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ငါ တို့ခံစား သော လွတ် ခြင်း အခွင့်ကိုချောင်းကြည့်၍ ငါ တို့ကို ကျွန် ခံစေမည် အကြံနှင့်၊ ပရိယာယ် အားဖြင့်သူတစ်ပါးသွင်း ၍ ငါတို့အထဲ သို့ဝင်သောညီအစ်ကို ၏အ ယောင်ကိုဆောင်သောသူတို့အကြောင်း ကြောင့် ထိုသို့ပြုကြ၏။⁵ မှန် သောစံဂေလိ တရားသည် သင် တို့၌

တည်နေ မည်အကြောင်း ၊ ငါတို့သည်သူတို့စီရင်ခြင်းကို ခဏ

မျှ ဝန် မ ခံကြ။⁶ အသရေထင်ရှား သောသူတို့သည် အထက် က အဘယ်သို့ သော ဖြစ် ကြသည်ကိုငါမဆိုင်။ ဘုရားသခင် သည် လူ မျက်နှာ ကိုမှတ် တော်မ မှ။ ထိုသူ

နှင့် ငါ သည် ပေါင်းဖော်၍ ထူးခြား သောအရာကိုမ ခံရ သည်သာ မက၊⁷ အရေဖျားလှီး ခြင်းကိုခံရသောသူ တို့တွင် ပေတရုကို တမန် တော်ဖြစ်စေခြင်းငှာ၊⁸ ပေတရု ၌ပြုပြင် တော်မူသောသူ သည်၊ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့တွင် ငါ့ ကိုတမန်တော် ဖြစ်စေခြင်းငှာ ငါ၌ လည်း

ပြုပြင် တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အရေဖျားလှီး ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော စံဂေလိ

တရားကို ပေတရု

၌ အပ် တော်မူသည် နည်းတူ ၊ အရေဖျားလှီး ခြင်းနှင့်မစပ်ဆိုင်သော စံဂေလိတရားကိုငါ၌ အပ်တော်မူကြောင်း ကို သူတို့ သည် သိမြင် ကြ၏။⁹ အမှီတကဲ ဖြစ်သောယာကုပ် ၊ ကေဖ

၊ ယောဟန်

တို့သည်လည်း ၊ ငါ ရ သောကျေးဇူး တော်ကို သိ ကြသောအခါ ၊ မိမိ

တို့သည် အရေဖျားလှီး ခြင်းကိုခံရသော သူတို့ ဆီသို့

သွားမည်အကြောင်းနှင့်၊ ငါ တို့သည်တစ်ပါး အမျိုးသားတို့ဆီသို့ သွားမည်အကြောင်း ၊ လက်ျာ လက်ခံခြင်းကို ဗာနဗ

နှင့် ငါ့ အား ပေး ကြ၏။¹⁰ ငါတို့သည်ဆင်းရဲ သောသူများကို အောက်မေ့ စေခြင်းငှာ သူတို့အလိုတစ်ခုတည်း ရှိ၏။ ထိုအမှု ကို ငါ သည်အလိုအလျောက်ကြိုးစား အားထုတ်လေ့ရှိ၏။¹¹ ထိုနောက် ပေ တရု သည် အနုတိအုတ် မြို့သို့

ရောက်လာ သောအခါ ၊ သူ၌အပြစ်တင် စရာ အခွင့်ရှိ သောကြောင့် သူ့ ကိုယ်တိုင်ကို ငါငြင်း၍ ဆီးတား ရ၏။¹² အကြောင်းမူကား ၊ လူအချို့ သည် ယာကုပ် ထံမှ မ ရောက် မလာမှီ၊ ပေတရုသည် တစ်ပါးအမျိုးသားတို့နှင့်အတူ စား ၏။ သူတို့ရောက်လာ သောနောက် ၊ ပေတရုသည် အရေဖျားလှီး ခြင်းကိုခံရသောသူ တို့၏မျက်နှာကိုထောက်၍ တစ်ပါးအမျိုးသားတို့နှင့်မ ပေါင်းဝံ့။ တစ်ယောက်တခြားစီ နေ၏။

¹³ ကြွင်း သောယုဒ လူတို့သည် ပေတရု

နှင့်အတူလျှို့ဝှက် ၍ ၊ သူတို့ လျှို့ဝှက် ခြင်းအားဖြင့်ဗာနုမ သည်လည်း သူ တို့ဘက်သို့ပါ သွား၏။¹⁴ သူတို့သည်မှန် သော ဧဝံဂေလီ

တရားနှင့်အညီ ဖြောင့်မတ်စွာ မ

ကျင့် ကြောင်း ကိုငါသည်မြင် လျှင် ၊ ထိုသူ အပေါင်း တို့ရှေ့ မှာ ပေတရု

အား ငါဆို သည်ကား၊ သင်သည် ယုဒ

လူဖြစ် လျက်ပင် ယုဒထုံးစံ

အတိုင်းမ ကျင့် ဘဲ၊ တစ်ပါးအမျိုး ၏ထုံးစံအတိုင်း ကျင့် လျှင်၊ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့သည် ယုဒထုံးစံ

အတိုင်းကျင့် စေခြင်းငှာအဘယ်ကြောင့် သူတို့ကို အနိုင်အထက်ပြု သနည်း။¹⁵ လူ တို့သည် ပညတ် တရား၏အကျင့် အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ မ ရောက်၊¹⁶ ယေရှု ခရစ် ကိုယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ကြသည်ကို၊ အပြစ် ထင်ရှားသော တစ်ပါး

အမျိုးသားမ ဟုတ်ဘဲ၊ ဇာတိ

အမျိုးအားဖြင့်ယုဒ လူဖြစ်သောငါ တို့သည် အမှန်သိ သည်နှင့်အညီပညတ် တရား၏ အကျင့် အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့မရောက်၊ ခရစ်တော် ကိုယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ် ရာသို့ ရောက်ခြင်းငှာ ၊ ငါ တို့ပင် ယေရှု ခရစ် ကိုယုံကြည် ကြပြီ။ အကြောင်းမူကား ၊ ပညတ် တရား၏ အကျင့် အားဖြင့် အဘယ်သူ မျှဖြောင့်မတ် ရာသို့ မ ရောက်နိုင်ရာ။¹⁷ ခရစ်တော် အားဖြင့် ဖြောင့်မတ် ရာသို့ ရောက်ခြင်းငှာငါ တို့သည် ကြိုးစား လျက်ပင်၊ အပြစ် ထင်ရှားသောသူဖြစ်သေးသည်မှန်လျှင် ၊ ခရစ်တော် သည် အပြစ် တရားကို ပြုစု သောသူဖြစ်သလော။¹⁸ ထိုသို့မ ဖြစ် နိုင်ရာ။ အထက်က ငါဖြိုဖျက် သော အရာ

ကို နောက်တဖန် ငါတည်ဆောက် ပြန်လျှင် ၊ ကိုယ်

အပြစ် ရှိသည်ကိုထင်ရှား စွာပြ၏။¹⁹ ထိုမှတပါး၊ ငါ သည်

ဘုရားသခင် နှင့် ဆိုင်သောအရာ၌ အသက် ရှင်မည်အကြောင်း ၊
ပညတ် တရားနှင့် ဆိုင်သောအရာ၌ ပညတ် တရားအားဖြင့် သေ လျက်
နေ၏။²⁰ ငါသည်ခရစ်တော် နှင့်အတူလက်ဝါးကပ်တိုင် မှာအသေခံပြီ။
သို့သော်လည်း အသက် ရှင်သေး၏။ ထိုသို့ဆိုသော်ငါ သည် ကိုယ်တိုင်
မ ရှင်၊ ခရစ်တော် သည် ငါ ၌

ရှင် တော်မူ၏။ ကိုယ်ခန္ဓာ ၌ ယခု ငါရှင် သော အသက် သည်
ဘုရားသခင် ၏သား တော်ကို ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် တည် ၏။ သား
တော်သည်ငါ့ ကိုချစ် ၍ ငါ့ အဘို့

ကိုယ်ကိုယ် စွန့် တော်မူ၏။²¹ ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော်ကို
ငါမ ပယ် ။ ပညတ် တရားကိုအမှီပြု ၍ ဖြောင့်မတ် ရာသို့ ရောက်နိုင်
လျှင်

ခရစ်တော် သည်အချည်းနှီး အသေခံ တော်မူပြီ။

3

¹ ပညာ မဲ့သောဂလာတိ လူတို့၊ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာအသေခံတော်
မူသောယေရှု ခရစ် ကို သင် တို့ မျက်မှောက် ၌ ထင်ရှား စွာပြုပြီးသည်
ဖြစ်၍၊ သမ္မာတရားကို နားမထောင်စေခြင်းငှာသင် တို့ကို အဘယ်သူ
ပြုစား သနည်း။² ပညတ် တရား၏အကျင့် အားဖြင့် ဝိညာဉ် တော်
ကို ခံရကြသလော။ သို့မဟုတ် ယုံကြည် ခြင်းတရားကို ကြားနာ ခြင်း
အားဖြင့် ခံရ ကြသလောဟူသောအရာ တစ်ခုကိုသာ

သင် တို့၌ ငါသိ လို ၏။³ ဤမျှလောက် ပညာ မဲ့ကြသလော။ ဝိညာဉ်
တော်ကိုအမှီပြု၍ လုပ်စရိ ပြီးမှ၊ ဇာတိ

ကိုအမှီပြု၍ ပြီး စေကြသလော။⁴ ဤမျှလောက် ဆင်းရဲ ခြင်းကို
အချည်းနှီး ခံကြပြီလော။ အချည်းနှီး သက်သက် ဖြစ် ရမည်လော။

⁵ ထိုမှတပါးဝိညာဉ် တော်ကို သင် တို့အား ပေး

၍၊ သင် တို့၌ တန်ခိုး များကိုပြု သောသူသည်ပညတ် တရား၏
အကျင့် အားဖြင့် ပြသလော။ ယုံကြည် ခြင်းတရားကို နာ

ခြင်းအားဖြင့် ပြသလော။⁶ ထိုနည်းတူအာဗြဟံ သည် ဘုရားသခင်
ကို ယုံကြည် သည်ဖြစ်၍ ၊ သူ

၏ယုံကြည် ခြင်း ကို ဖြောင့်မတ် ခြင်း ကဲ့သို့ မှတ် တော် မူ၏။

⁷ ယုံကြည် ခြင်းရှိသောသူ သည် အာဗြဟံ ၏သား

ဖြစ် သည်ဟု အမှန်သိမှတ် ကြလော့။⁸ ဘုရားသခင် သည် ယုံကြည်
ခြင်းကိုထောက်၍ ၊ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့ကို ဖြောင့်မတ် ရာ၌ တည်

စေတော်မူမည်ဟု ကျမ်းစာ သည်မြော်မြင် လျက် ၊ အာဗြဟံ အား အမိန့်ရှိ၍၊ သင့် အားဖြင့် လူမျိုး အပေါင်း တို့သည် ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကိုခံရကြလိမ့်မည်ဟု ဧဝံဂေလိ တရားကို ဟောနှင့်လေ၏။⁹ သို့ ဖြစ်၍ ယုံကြည် ခြင်းရှိသောသူ တို့သည် ယုံကြည် သော အာဗြဟံ နှင့် အတူ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကိုခံရကြ၏။¹⁰ ပညတ် တရား၏အကျင့် ကို အမှီပြု သောသူ ရှိသမျှ တို့သည် အကျိန် နှင့်စပ်ဆိုင် ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ပညတုတိ

ကျမ်းစာ ၌ ပါ သမျှ သော စကား
 တို့ကို အမြဲ မ ကျင့်သောသူ တိုင်း

ကျိန် တော်မူခြင်းကို ခံစေသတည်းဟု ကျမ်းစာ လာ၏။¹¹ တဖန် တုံ၊ ဖြောင့်မတ် သောသူသည် ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် အသက် ရှင် လိမ့်မည်။¹² ပညတ် တရားမူကား ၊ ယုံကြည် ခြင်းနှင့် မ

စပ်ဆိုင် ။ ထိုအကျင့်ကို ကျင့် သောသူ သည်၊ ထိုအကျင့် အားဖြင့် အသက် ရှင်လိမ့်မည်ဟု ဆိုသတည်း။¹³ ထိုကြောင့်

ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌

ပညတ် တရားအားဖြင့် အဘယ်သူ မျှဖြောင့်မတ် ရာသို့ မရောက် နိုင်ဟုထင်ရှား လျက်ရှိ၏။ သစ် တိုင်၌

ဆွဲ ထားခြင်း ခံရသောသူ

တိုင်း ကျိန် ခြင်းကို ခံရသောသူဖြစ်သည်ဟု ကျမ်းစာလာ သည်နှင့် အညီ၊ ခရစ်တော်သည် ငါ တို့ အတွက် ကြောင့် ကျိန် ခြင်းကို ခံရ

သောသူဖြစ်၍၊ ငါ တို့ကို ပညတ် တရား၏ကျိန် ခြင်းမှ ရွေးနှုတ် တော်မူပြီ။¹⁴ အကြောင်းမူကား ၊ အာဗြဟံ ခံရသော ကောင်းကြီး

မင်္ဂလာသည်ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် တပါး အမျိုးသားတို့၌

သက်ရောက် သည်ဖြစ်၍ ၊ ငါတို့သည် ဂတိ

တော်နှင့် ယှဉ်သော ဝိညာဉ် တော်ကိုယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ခံရ ကြ မည်အကြောင်းတည်း။¹⁵ ညီအစ်ကို တို့၊ လောကီ

ဝေါဟာရအားဖြင့် ငါပြော မည်။ လူ

သော်လည်း ဝန်ခံ စာကိုချုပ် ပြီးမှအဘယ်သူ မျှမပယ် ရ။ ထပ်ဆင့် ၍စကားကို မသွင်းရ။¹⁶ ဂတိ တော်တို့ကို အာဗြဟံ နှင့်

သူ ၏အမျိုးအနွယ် ၌ ထား

တော်မူ၏။ အမျိုးအနွယ်တို့ဟု အများ သောသူ တို့ကိုရည်မှတ် ၍ မိန့် တော်မူသည်မ ဟုတ်။ သင် ၏ အမျိုးအနွယ်ဟု တစ် ယောက်

သောသူကို ရည်မှတ် ၍ မိန့် တော်မူ၏။ ထိုတစ်ယောက်သောသူ ကား ခရစ်တော် ဖြစ် သတည်း။¹⁷ ငါ့ဆို သည်ကား၊ ခရစ်တော်ကိုရည်မှတ် ၍ ဘုရားသခင် တည်

စေတော်မူနှင့်သောပဋိညာဉ် တရားကို အနှစ် လေးရာ သုံးဆယ် လွန် ပြီးမှနောက်ဖြစ် သောပညတ် တရားသည်မ ပယ် နိုင်။ ဂတိ

တော်ကို အချည်းနှီး မဖြစ်စေနိုင်။¹⁸ ထိုမှတစ်ပါး၊ အမွေ တော်သည် ပညတ် တရားနှင့် စပ်ဆိုင် လျှင်

ဂတိ တော်နှင့်မ စပ်ဆိုင် ။ ဘုရားသခင် သည် ဂတိ တော်အားဖြင့် အာဗြဟံ အား ထိုအမွေတော်ကို သနား တော်မူ၏။

¹⁹ သို့ဖြစ်၍ ပညတ် တရားသည် အဘယ် အကျိုးရှိသနည်းဟူမူကား၊ ဂတိ

တော်ကိုခံသော အမျိုးအနွယ် မ ဖြစ် မှီတိုင်အောင်၊ ဒုစရိုက် များ ကြောင့်

ထိုတရားကို ထပ် ၍ပေးတော်မူ၏။ ထိုတရား ကိုကောင်းကင် တမန်များအားဖြင့် အာမခံ ၏ လက် ၌ထား တော် မူ၏။²⁰ အာမခံ မည်သည်ကား၊ တစ် ဘက်နှင့်သာဆိုင် သည်မ ဟုတ်။

ဘုရားသခင် မူကား တစ် ဘက် ဖြစ် တော် မူ၏။²¹ သို့ဖြစ်၍ ပညတ် တရား သည် ဘုရားသခင် ၏ ဂတိ

တော်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သလော။ ထိုသို့ မ ဖြစ် နိုင်ရာ။ အသက် ရှင်စေနိုင် သော ပညတ် တရားကို ပေး

တော်မူသည်မှန်လျှင် ၊ အကယ်စင်စစ် ထိုတရား အားဖြင့် ဖြောင့်မတ် ခြင်းကိုရ လိမ့်မည် ။²² ယခုမူကား ၊ ယုံကြည် သောသူ တို့သည် ယေရှု

ခရစ် ကို ယုံကြည် ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင် သော ဂတိ တော်ကို ရ

မည်အကြောင်း ကျမ်းစာ သည် လူအ ပေါင်း တို့ ကို အပြစ် ၌ ချုပ် ထား၏။

²³ ယုံကြည် ခြင်းတရားမ ရောက် မှီ ပညတ် တရားသည်စောင့် နေသည် ဖြစ်၍၊ ထိုအခါငါတို့သည် နောက်၌ ထင်ရှား လတုံ့သော ယုံကြည် ခြင်း တရားကိုမြော်လင့်၍ ချုပ် ထားလျက်ရှိကြ၏။²⁴ ထိုကြောင့်

ငါတို့သည်ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ် ရာသို့ ရောက်စေခြင်းငှါ ပညတ် တရားသည် ခရစ်တော် ထံသို့ ငါတို့ကိုပို့ဆောင်၍ ငါ

တို့၏ အထိန်း ဖြစ် သတည်း။²⁵ ယုံကြည် ခြင်းတရားသည် ရောက်လာ သောအခါ၊ ငါတို့သည် ထိုအထိန်း လက်မှ လွတ် ကြ၏။²⁶ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ သင်တို့အပေါင်း သည် ယေရှု ခရစ် ကို ယုံကြည် သဖြင့် ဘုရားသခင် ၏သား

ဖြစ် ကြ၏။²⁷ ခရစ်တော် ၌

ဗတုတိဇံ ကိုခံသောသူရှိသမျှ တို့သည် ခရစ်တော် ကို ယူတင်ဝတ် ဆောင် သောသူဖြစ်ကြ၏။²⁸ ယေရှု ခရစ် ၌ ယုဒ လူမ ရှိ ၊ ဟေလသ လူမ ရှိ၊ ကျွန် မ ရှိ ။ လူ လွတ်မ ရှိ၊ ယောက်ျား မ ရှိ ၊ မိန်းမ မ ရှိ၊ ထိုသခင်၌ သင် တို့အပေါင်း သည် တလုံးတဝတည်း ဖြစ် ကြ၏။²⁹ ခရစ်တော် နှင့် စပ်ဆိုင်လျှင် အာဗြဟံ ၏ အမျိုးအနွယ်ပင်ဖြစ်၍ ၊ ဂတီ

တော်အတိုင်း

အမွေခံ ၏ အရာ၌ တည်ကြ၏။

4

1 တဖန်တုံ၊ အမွေခံ မည်သည်ကား၊ ဥစ္စာရှိသမျှ ကို ပိုင်ထိုက်သော သူဖြစ်သော်လည်း၊ အရွယ် မရောက်မှီ ကာလ အစေအပါးကျွန်နှင့် တူ၏။² အဘ စီရင်နှင့်သော အချိန် ကာလ မ

ရောက်မှီ တိုင်အောင်အစောင့် အထိန်းအအုပ်အချုပ် တို့ လက် ၌ ရှိ ၏။³ ထိုနည်းတူ ငါ တို့သည် အရွယ် မရောက်မှီ လောကီ

တရားနုလက် ၌ ကျွန် ခံရ ကြ၏။⁴ အချိန် ကာလစေ့ သောအခါ ၊ ငါတို့သည်သား ၏အခွင့်အရာကို ခံရမည်အကြောင်း၊⁵ ပညတ် တရား လက် ၌ရှိ သောငါတို့ကို ရွေးနှုတ် စေခြင်းငှါ ၊ မိန်းမ ဝမ်း၌

ပဋိသန္ဓေယူ၍ ပညတ် တရား အောက် ၌ဘွားမြင်ရသော သားတော် ကို ဘုရားသခင် သည်စေလွှတ် တော်မူ၏။⁶ ထိုသို့သင်တို့သည်သား ဖြစ် သောကြောင့်

အဗုဗ အဘ ဟု ခေါ်တတ်သော သား

တော်၏ ဝိညာဉ် တော်ကို သင်တို့စိတ် နှလုံး ထဲသို့ ဘုရားသခင် စေလွှတ် တော်မူ၏။⁷ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် နောက်တဖန်အစေအပါး ကျွန်မ ဖြစ် ၊ သား

ပင် ဖြစ်ကြ၏။ သား

ဖြစ်လျှင်

ခရစ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင် ၏ အမွေခံ လည်း ဖြစ်ကြ၏။
8 သို့သော်လည်း အထက်က သင်တို့သည် ဘုရားသခင် ကို မ

သိ သောအခါ၊ ဇာတိ အားဖြင့်ဘုရား မ ဟုတ် သော သူတို့၏အမှုကိုဆောင်ရွက် ကြ၏။

9 ယခု မူကား သင်တို့သည် ဘုရားသခင် ကို သိ ပြီးမှဟု၍ မဆို၊ ဘုရားသခင် သည် သင်တို့ကို သိ

တော်မူပြီးမှ၊ အား မရှိ၊ ချမ်းသာ မပေးနိုင်သော တရားနဲ့

ဘက်သို့ အဘယ်ကြောင့် တဖန် ပြောင်းလဲ ကြသနည်း။ ထို လောကီ တရား၌ တဖန် ကျွန် ခံခြင်းငှါအလိုရှိ ကြပြီတကား။ 10 နှစ်

၊ လ ၊ နေ့ရက် ၊ အချိန် ကာလများကို စောင့် ကြပြီတကား။ 11 ငါသည်သင် တို့ဆီမှအချည်းနှီး ကြိုးစား အားထုတ်သည်ဟု သင် တို့၏အကြောင်း ကြောင့်

စိုးရိမ် လျက်ရှိ၏။ 12 ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့ကဲ့သို့ ငါ ဖြစ်၏။ ငါ ကဲ့သို့ သင်တို့ဖြစ် ကြလောဟု ငါတောင်းပန် ၏။ သင်တို့သည် ငါ့ ကို အလျှင်း မပြစ်မှား ကြ။ 13 ငါသည် ကိုယ် နာ ခြင်းရောဂါနှင့်တကွ၊ ဧ ဝံဂေလိ

တရားကို သင် တို့အား အထက် က ဟောပြော ကြောင်း ကို သင်တို့သိ ကြ၏။ 14 ကိုယ် ကာယ၌ ငါ ခံရသော စုံစမ်း ခြင်းကို သင် တို့ သည်မထိမဲ့မြင် မ ပြု၊ ငါကိုမ ပယ် ၊ ဘုရားသခင် ၏ ကောင်းကင်တမန် ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ ယေရှု ခရစ် ကဲ့သို့ ၎င်း၊ လက်ခံ ကြ၏။

15 သို့ဖြစ်လျှင် သင် တို့ခံရသောမင်္ဂလာ ကားအဘယ် မင်္ဂလာနည်း။ အထက်ကကိုယ်မျက်စိ ကိုထုတ် ၍ ငါ့ အား ပေးနိုင် လျှင် ၊ ပေး

ခြင်းငှါ သင်တို့အလိုရှိသည်ဟု ငါသက်သေခံ ၏။ 16 ယခုမူကား၊ ငါ သည်သမ္မာတရား ကို သင် တို့အား ဟောပြောသောကြောင့်

သင် တို့၏ရန်သူ ဖြစ် သလော။ 17 သူတထူးတို့သည် သင် တို့ကို အလွန်ချစ်ကြသည် မှန်စေတော့။ လျှောက်ပတ် စွာ ချစ်ကြသည်မ ဟုတ်။ သင်တို့သည်သူ တို့ကို အလွန်ချစ် မည်အကြောင်း ၊ သူတို့သည် သင် တို့ကို ပယ် ခြင်းငှါအလိုရှိ ကြ၏။ 18 သို့သော်လည်း သင် တို့နှင့် အတူ ငါ ရှိ နေစဉ် တွင်သာ

ကောင်း သောအရာကို အလွန်ချစ်အပ်သည် မ ဟုတ်။ အစဉ်မပြတ် အလွန်ချစ်အပ်၏။ 19 ခရစ်တော် သည်သင် တို့

အထဲ၌ တည် လျက် ရှိတော်မူသည်တိုင်အောင် သင်တို့အဘို့ သားဘွား
ခြင်း ဝေဒနာ

ကို ငါခံရသောငါ့ ချစ်သား တို့၊ ²⁰ သင် တို့ကို ငါယုံမှား ခြင်းရှိ
သောကြောင့် ၊ ယခု

သင် တို့ကို ကိုယ်တိုင်တွေ့၍ ထူးခြားသော စကားကို ပြောခြင်းငှါ
အလိုရှိ၏။ ²¹ ပညတ် တရားအောက် ၌နေ ချင် သောသူ တို့၊ သင်
တို့သည် ပညတ် တရားကိုနား မ လည်ကြသလော။ ²² ပညတုတိ
ကျမ်းစာ၌ လာ

သည်ကား ၊ အာဗြဟံ ၌ သား

နှစ် ယောက်ရှိ ၏။ သားတစ် ယောက်ကား၊ ကျွန် မ၏

သားဖြစ်၏။ တစ် ယောက်ကား ကျွန် မမဟုတ်သော မိန်းမ၏ သား
ဖြစ်၏ဟု လာသတည်း။ ²³ ကျွန် မ၏ သား သည် ဇာတိ

ပကတိအားဖြင့် ဘွား သောသားဖြစ်၏။ ကျွန် မဟုတ်သော မိန်းမ၏
သား

သည် ဂတိ

တော်အားဖြင့် ဘွားသောသားဖြစ်၏။ ²⁴ ထို အကြောင်းအရာကို
ပုံပမာ

အားဖြင့်ဆို သော်၊ ထို

မိန်းမနှစ်ယောက်ကား ၊ ပဋိညာဉ် တရားနှစ် ပါးကို ဆိုလို

သတည်း။ ဟာဂရ

အမည်ရှိ သောမိန်းမ တည်းဟူသောပဋိညာဉ်တရားတပါး သည် သိ
နာ

တောင် ပေါ်မှာစီရင်၍၊ ကျွန် များကိုဘွား တတ်သောတရားဖြစ်၏။

²⁵ အကြောင်းမူကား၊ ဟာဂရ

သည် အာရပ် ပြည်၌ ရှိသော သိနာ

တောင် ဖြစ် ၏။ ယခု

ရှိသောယေရုရှလင် မြို့နှင့် တူ၏။ မိမိ

သား များနှင့်တကွ ကျွန် ခံရ၏။ ²⁶ အပေါ်မှာ ရှိသော ယေရုရှလင်
မြို့မူကား ၊ ခပ်သိမ်းသော ငါ တို့၏ အမိ

တည်းဟူသောကျွန် မမဟုတ် သော မိန်းမဖြစ် သတည်း။ ²⁷ ကျမ်းစာ
လာ သည်ကား ၊ သားမ

ဘွား သော အမြို့မ ၊ ဝမ်းမြောက် လော့။ သားဘွားခြင်းဝေဒနာ ကိုမ
ခံသေးသောမိန်းမ ၊ ကြွေးကြော် အော်ဟစ်လော့။ အကြောင်းမူကား ၊

စွန့် ထားသောမိန်းမသည်လင် ရှိ သော မိန်းမ ထက် သာ၍ များ သော သား တို့ကို ဘွားမြင်ပြီဟု လာသတည်း။²⁸ ညီအစ်ကို တို့၊ ငါတို့သည် ကုဇာက် ကဲ့သို့ ဂတိ တော်နှင့်စပ်ဆိုင်သော သား

ဖြစ် ကြ၏။²⁹ ထိုအခါ

ဇာတိ ပကတိအားဖြင့် ဘွား သောသား သည် ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ဘွားသောသားကို ညှင်းဆဲ သကဲ့သို့ ၊ ထိုနည်းတူ ယခုပင် ဖြစ်၏။³⁰ သို့သော်လည်း အဘယ်သို့ ကျမ်းစာ လာသနည်းဟူမူကား၊ ကျွန် မနှင့် သူ ၏သား ကိုနှင်ထုတ် လော့။ ကျွန် မ၏သား သည် ကျွန် မမဟုတ်သော မိန်းမ၏သား နှင့်အတူ အမွေ မ ခံရဟုလာသတည်း။³¹ ယခုတွင်ညီအစ်ကို တို့၊ ငါတို့သည် ကျွန် မ၏ သားမ ဟုတ်၊ ကျွန် မမဟုတ်သော မိန်းမ၏ သား ဖြစ် ကြ၏။

5

1 ထိုကြောင့်

ခရစ်တော် သည် ငါ တို့ကို လွတ် တော်မူသော လွတ် ခြင်း အခွင့်၌တည်နေ သဖြင့် ၊ ကျွန်ခံရာ ထမ်းဘိုး ကိုထမ်း၍ ချည်နှောင် ခြင်းကို တဖန် မ ခံကြနှင့်။² ငါ ပေါလု ဆို သည်ကား၊ သင် တို့သည် အရေဖျားလှီး ခြင်းကိုခံလျှင် ၊ ခရစ်တော် အားဖြင့် အဘယ် အကျိုး ကိုမျှမရနိုင်ကြ။³ အရေဖျားလှီး ခြင်းကို ခံသောလူ

အပေါင်း တို့အား ငါတဖန် သက်သေခံ သည်ကား ၊ ထိုသို့သောသူ သည် ပညတ် တရားကို အကြွင်းမဲ့ ကျင့် အံ့သောငှါ ကြွေးတင် သော သူဖြစ် ၏။⁴ ပညတ် တရားအားဖြင့် ဖြောင့်မတ် ရာသို့ ရောက်သမျှ သောသင်တို့သည် ခရစ်တော် နှင့် ကွာ ၍ ကျေးဇူး တရား၌မတည်၊ ရွေ့လျော့ ကြပြီ။⁵ ငါ တို့မူကား ၊ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ် ရာသို့ရောက်မည်ဟု မြော်လင့် သောကျေးဇူးတော်ကို ဝိညာဉ် တော် အားဖြင့်ငံ့လင့် ၍နေကြ၏။⁶ ယေရှု ခရစ်တော် ၌

အရေဖျားလှီး ခြင်းအကျိုးမ ရှိ၊ မခံဘဲနေခြင်းလည်း အကျိုးမရှိ။ မေတ္တာ

အားဖြင့် ပြုပြင် တတ်သော ယုံကြည် ခြင်း သာ အကျိုး ရှိ၏။⁷ အထက်ကသင် တို့သည် ကောင်းမွန် စွာ ပြေး ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍သမ္မာ တရား ကို နား

မ ထောင်စေခြင်းငှါအဘယ်သူ ဆီးတား သနည်း။⁸ ယခုယူသော အယူကား၊ သင် တို့ကို ခေါ် တော်မူသောသူ ၏ သြဝါဒကိုအမှီပြု၍

ယူသောအယူမ ဟုတ်။⁹ အနည်းငယ် သောတဆေး သည် မုန့်စိမ်းတပုံ လုံး ကို ဖောင်းကြွ စေတတ်၏။¹⁰ သင် တို့သည် ကွဲပြားသောအယူ ရှိ သမျှကို ပယ် လိမ့်မည်ဟု သခင် ဘုရားကို ငါ အမှီပြု ၍ စိတ် စွဲလမ်း ခြင်းရှိ၏။ သင် တို့ကို နှောက်ယှက် သော သူ

မည်သည်ကား၊ မိမိ အပြစ် ဒဏ်ကိုခံရ လိမ့်မည်။¹¹ တဖန်တုံ ၊ ညီအစ်ကို တို့၊ ငါသည် အရေးဖျားလှီး ခြင်းတရားကို ဟောပြော သေး သည်မှန်လျှင် ၊ အဘယ်ကြောင့် ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကို ခံရသေး

သနည်း။ ထိုသို့ပြောလျှင်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင် တော်ကို ထိမိ ၍ လဲစရာအကြောင်း

ပယ်ရှင်း လျက်ရှိ၏။¹² သင် တို့ကို မှောက်မှား စေသောသူ တို့ ကို ပယ်ရှား နှင့်ထုတ်စေခြင်းငှါငါအလိုရှိ ၏။¹³ ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့သည်လွတ် ခြင်းအခွင့်ကို ရသောသူဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်းဇာတိ ပကတိအား အခွင့် ကိုပေး၍၊ ထိုလွတ် ခြင်းကို မ

သုံးကြနှင့်။ အချင်းချင်း ချစ် ၍ အမှု ချင်းကို ဆောင်ရွက်ကြလော့။¹⁴ အကြောင်းမူကား ၊ ကိုယ် နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ ကို ကိုယ် နှင့်အမျှ ချစ် လော့ဟူသော ပညတ်တပါးကို ကျင့် လျှင်၊ ပညတ် တရားရှိသမျှ ကို အကြွင်းမဲ့ ကျင့်ရာ ရောက်၏။¹⁵ သို့မဟုတ်အချင်းချင်း ကိုက် စား လျှင်

အချင်းချင်း ဖျက်ဆီး မည်ဟု စိုးရိမ်၍သတိ ရှိကြလော့။¹⁶ ငါ ပညတ် သည်ကား၊ ဝိညာဉ် ပကတိအတိုင်း ကျင့် ကြလော့။ ထိုသို့ကျင့် လျှင် ဇာတိ

ပကတိ၏အလို သို့ မ လိုက် ဘဲနေကြလိမ့်မည်။¹⁷ အကြောင်းမူကား ၊ ဇာတိ ပကတိနှင့် ဝိညာဉ်

ပကတိသည် တပါးနှင့်တပါးဆန့်ကျင် သော အလိုရှိ ကြ၏။ တပါး နှင့်တပါး ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် ကျင့်ချင် သော အကျင့် ကို မ

ကျင့် နိုင်ကြ။¹⁸ သို့သော် ဝိညာဉ် ပကတိအလိုသို့ လိုက် လျှင်

ပညတ် တရားနှင့် လွတ် ကြ၏။¹⁹ ဇာတိ ပကတိအကျင့် တို့သည် ထင်ရှား ကြ၏။ ထိုအကျင့်တို့ မူကား၊ သူ့

မယားကိုပြစ်မှားခြင်း၊ မတရား သောမေထုန်၌မှီဝဲခြင်း၊ ညစ်ညူး စွာ ကျင့်ခြင်း၊ ကိလေသာ လွန်ကျူးခြင်း၊²⁰ ရုပ်တု ကိုကိုးကွယ်ခြင်း၊ သူ့

တပါးကိုပြုစားခြင်း၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ငြင်းခုံခြင်း၊ အချင်းချင်းကွဲပြားခြင်း၊ သင်းခွဲခြင်း၊ ²¹ သူ့အကျိုးကိုငြူစူခြင်း၊ လူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်း၊ ယစ်မျိုးကိုသောက်ကြူးခြင်း၊ ပွဲလုပ်ခြင်းမှစ၍ထိုသို့သောအကျင့်ပေတည်း။ ထိုသို့သောအကျင့်ကိုကျင့်သောသူတို့သည်ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကိုအမွေ

မခံကြရဟု အထက်ကဿာပြောနှင့်ခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း

ယခုပင်လည်း ငါပြောနှင့်၏။ ²² ဝိညာဉ်ပကတိ၏အကျိုးမူကား၊ ချစ်ခြင်း၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ ကောင်းမြတ်ခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်း၊ ²³ ဒန့်ညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း၊ ကာမဂုဏ်ချုပ်တည်းခြင်းပေတည်း။ ထိုသို့သောအကျင့်ကိုအဘယ်တရားမျှမ

မြစ်တား။ ²⁴ ခရစ်တော်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူတို့သည်ဇာတိ

ပကတိကို၎င်း၊ ဇာတိ

ပကတိစိတ်များနှင့်

အလိုဆန္ဒများကို၎င်း၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားကြပြီ။ ²⁵ သို့ဖြစ်၍ငါတို့သည်ဝိညာဉ်ပကတိကြောင့်အသက်ရှင်လျှင်၊ ဝိညာဉ်ပကတိအတိုင်းကျင့်ကြကုန်အံ့။ ²⁶ အချည်းနှီးသောကျော်စောက်တို့ကိုတပ်မက်ခြင်း၊ အချင်းချင်းချုပ်ချယ်နှောင့်ရှက်ခြင်း၊ အချင်းချင်းငြူစူခြင်းတို့ကိုရှောင်၍နေကြကုန်အံ့။

6

¹ ညီအစ်ကိုတို့၊ လူ

သည်သတိလစ်၍ တစုံတခု

သောဒုစရိုက်ကိုပြုမိလျှင်၊ ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးကိုခံရသောသင်တို့သည် အပြစ်သွေးဆောင်ခြင်းနှင့်ကိုယ်တိုင်လွတ်မည်အကြောင်းကိုယ်ကိုသတိပြုလျက် သိမ်မွေ့နူးညံ့သောသဘောနှင့် ထိုသို့သော

သူ့ကိုမစ၍၊ သူ၏နေရာ၌တည်မြဲတည်စေပြန်ကြလော့။

² ထမ်းရွက်စရာဝန်ချင်းတို့ကိုအချင်းချင်းကူညီ၍ ထမ်းရွက်သောအားဖြင့်ခရစ်တော်၏တရားကိုကျင့်ကြလော့။ ³ အကြင်သူသည်ဘာမျှမဟုတ်ဘဲလျက်၊ ဤမျှလောက်ငါဖြစ်သည်ဟုစိတ်ထင်လျှင်၊ ထိုသူသည်ကိုယ်ကိုလှည့်ဖြားသောသူဖြစ်၏။ ⁴ လူတိုင်းကိုယ်တိုင်

ပြုသောအမှု ကို စစ်ကြော စေ။ သို့ပြုလျှင် သူတပါး ၌ မ ဆိုဘဲ ကိုယ် ၌ သာ

ဝါကြွား

ဝမ်းမြောက်စရာ အကြောင်းရှိ လိမ့်မည်။⁵ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူ မူကား၊ လူအသီးသီး

တို့သည် မိမိ

တို့ဝန် ကို ဆောင်ရွက် ရကြမည်။⁶ နှုတ်ကပတ် တရားကို သင် သောသူ သည် သင်ပေး သောသူ အား ကောင်း သောအရာရှိသမျှ တို့ ကို ဝေမျှ စေ။⁷ အလွဲ မ ယူကြနှင့်။ ဘုရားသခင် သည် မထီမဲ့မြင် ပြု ခြင်းကို ခံတော်မ မူ။ လူ

သည်မျိုးစေ့ကြဲ သည်အတိုင်း အသီးအနှံကိုရိတ် ရလိမ့်မည်။⁸ မိမိ ဇာတိ ပကတိ၌

မျိုးစေ့ ကြဲသောသူ သည် ဇာတိ

ပကတိအားဖြင့်ပုပ်ပျက် ခြင်းအသီးအနှံကို ရိတ် ရလိမ့်မည်။ ဝိညာဉ် ပကတိ၌

မျိုးစေ့ ကြဲသောသူ သည် ဝိညာဉ် ပကတိအားဖြင့်ထာဝရ အသက် ရှင်ခြင်း အသီးအနှံကို ရိတ် ရလိမ့်မည်။⁹ ငါတို့သည်အား မ လျော့၊ စိတ်မပျက်ဘဲ ကောင်း သော အကျင့်ကို ကျင့် ကြကုန်အံ့။ ထိုသို့ တည်ကြည် ၍ ကျင့်လျှင် အချိန်တန် သောကာလ၌ အသီးအနှံကို ရိတ် ရကြလိမ့်မည်။¹⁰ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် အဆင်သင့် သည်အတိုင်း

ယုံကြည် ခြင်း၏ အိမ်သူ အိမ်သားတို့၌

အထူးသဖြင့် ကျေးဇူးပြုလျက်၊ ခပ်သိမ်း သောသူတို့အား ကျေးဇူး ပြု ကြကုန်အံ့။¹¹ အဘယ်မျှလောက် ကြီးသောစာ ကို ကိုယ် လက် နှင့်သင် တို့အား ငါရေး လိုက်သည်ကို သင်တို့မြင် ကြ၏။¹² မိမိ တို့အသွေး အဆင်း တင့်တယ် စေချင် သော သူရှိသမျှ တို့သည် ခရစ်တော် ၏လက်ဝါးကပ်တိုင် ကြောင့် ခံရသောညှဉ်းဆဲ ခြင်းနှင့် မိမိ တို့ကင်းလွတ် လို၍၊ သင် တို့ကို အရေးဖျားလှီး ခြင်းကို ခံစေခြင်းငှါ အနိုင် အထက်သွေးဆောင်တတ်ကြ၏။¹³ အရေးဖျားလှီး ခြင်းကိုခံ သောသူ တို့သည် ပညတ် တရားကို ကိုယ်တိုင် မ ကျင့် သည်ဖြစ်၍၊ သင် တို့၏ အသွေးအဆင်း ကို အမှီပြု လျက်ဝါကြွား လို၍ သင် တို့ ကို အရေးဖျားလှီး ခြင်းကိုခံစေခြင်းငှါအလိုရှိ ကြ၏။¹⁴ ငါ ဖြစ်လျှင်၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ လက်ဝါးကပ်တိုင် တော်မှတပါး ဘယ်

အရာ၌မျှ ဝါကြွား ခြင်းမ ရှိ

ပါစေနှင့်။ ထိုလက်ဝါးကပ်တိုင်တော်မှာ ဤလောက

သည် ငါ့ အဘို့ ရိုက် ထားခြင်းကိုခံလျက်ရှိ၏။ ငါ သည် လည်း ဤ
လောက အဘို့ ရိုက်ထားခြင်းကိုခံလျက်ရှိ၏။ ¹⁵ အကြောင်းမူကား ၊

ယေရှုခရစ်ထံ၌အရေဖျားလှီး ခြင်းအကျိုး မ ရှိ။ မ

ခံဘဲနေခြင်းလည်း အကျိုးမ ရှိ။ သတ္တဝါ သစ် ဖြစ်ခြင်းသာ အကျိုး
ရှိ၏။ ¹⁶ ဤ နည်း ဥပဒေအတိုင်းကျင့် သော သူရှိသမျှ

တို့အပေါ်၌၎င်း၊ ဘုရားသခင် ၏ ဣသရေလ

အမျိုး အပေါ် ၌၎င်း၊ ငြိမ်သက် ခြင်းနှင့် သနား တော် မူ ခြင်း
သက်ရောက်ပါစေသော။ ¹⁷ ယခု မှစ၍အဘယ်သူ မျှငါ့ ကို မနှောက်

ရှက် စေနှင့်။ ငါ့ ကိုယ် ၌

သခင်ယေရှု ဒဏ်ချက်ရာ ကို ငါ ဆောင် ၏။ ¹⁸ ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ
တို့သခင် ယေရှု ၏ ကျေးဇူး တော်သည် သင် တို့၏စိတ် နှလုံး၌

ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ဖေကံသြဝါဒစာ။

1 ဘုရားသခင် ၏အလို တော်အားဖြင့် ၊ ယေရှု ခရစ် ၏တမန်တော် ဖြစ်သော ငါပေါလု သည် ဖေကံ မြို့၌

နေ သော သန့်ရှင်း သူတည်းဟူသောယေရှု ခရစ် ကိုယုံကြည် သော သူတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။ 2 သခင် ယေရှု ခရစ် နှင့် ငါ တို့အဘ တည်း ဟူသောဘုရားသခင် ထံ တော်က ကျေးဇူး တော်နှင့်

ငြိမ်သက် ခြင်းသည် သင် တို့၌ ရှိပါစေသော။ 3 ငါ တို့သည်ဘုရား သခင် ရှေ့ တော်၌ မေတ္တာ

အားဖြင့် သန့်ရှင်း လျက်၊ အပြစ် ကင်းလွတ်လျက် ဖြစ် မည် အကြောင်း၊ 4 ဤကမ္ဘာ မ တည် မရှိမှီငါ တို့ကိုခရစ်တော် ၌

ရွေးကောက် တော်မူသည်နှင့်အညီ ။ ကောင်းကင် ဘုံနှင့် ဆိုင်သော အရာတို့၌

ခပ်သိမ်း သော ဓမ္မ

မင်္ဂလာ တို့ကို ခရစ်တော် အားဖြင့် ငါ တို့အား ပေး

သနားတော်မူသော ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ ခမည်းတော် ဘုရားသခင် သည် မင်္ဂလာ ရှိတော်မူစေသတည်း။ 5 ထို ဘုရားသခင် သည် ချစ် တော်မူသောသားတော်ကြောင့် ၊ ငါ တို့အား ပေး

တော်မူသောကျေးဇူး တော်၏ ဘုန်း အသရေကိုချီးမွမ်း စေခြင်းငှာ ၊ 6 ငါ တို့သည် ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် သား အရာကို ရမည်အကြောင်း

၊ အလို

တော်ရှိသောစေတနာ အတိုင်း

ရှေးမဆွက ခွဲခန့် မှတ်သားတော်မူ၏။ 7 ခပ်သိမ်း သော သတိ

ပညာ တော်နှင့် လျော် စွာငါ တို့၌

အတိုင်းထက်အလွန်များ လှစွာသော ကျေးဇူး တော်သည် ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံသည်နှင့်အညီ ၊ 8 ထိုသား တော်၏အသွေး အားဖြင့် အပြစ် လွတ် တော်မူခြင်း တည်းဟူသောရွေးနှုတ် တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို ငါတို့သည်ခံရ ကြ၏။ 9 ဘုရားသခင် သည် နှလုံး သွင်းတော်မူသော စေတနာ

တော်နှင့်

လျော်သောအလို တော်၏ နက်နဲ သော အရာကို ငါ တို့အား ပြ တော်
မူ၏။^{၁၀} ထိုနက်နဲသောအရာဟူမူကား၊ ကာလ

အချိန်စေ့ စုံခြင်း၏ သာသနာ
တွင်

ကောင်းကင် ပေါ်၊ မြေကြီး

ပေါ်မှာ ရှိရှိသမျှ တို့ကိုပေါင်း ၍ ခရစ်တော် ၌ ချုပ်ခြာစေတော်မူ
လိမ့်သတည်း။^{၁၁} မိမိ စေတနာ ၏အလို တော်သို့လိုက်၍ အလုံးစုံ

တို့ကို စီရင်ပြုပြင် တော်မူတတ်သော သူ

၏ကြံစည် ခြင်းရှိသည်အတိုင်း ၊ ရှေးမဆွက ခွဲခန့် မှတ်သားတော်မူ
သည်နှင့်အညီ ၊ ငါတို့သည် ထိုခရစ်တော် အားဖြင့် အမွေခံ ဖြစ်ကြ၏။

^{၁၂} အကြောင်းမူကား ၊ ခရစ်တော် ကို မျှော်လင့် နှင့်သော ငါ တို့အားဖြင့်
ဘုန်း တော်ကို ချီးမွမ်း စေခြင်း အကြောင်း ဖြစ် သတည်း။^{၁၃} သင်
တို့သည်လည်း

ကယ်တင် တော်မူခြင်းအကြောင်းနှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေလီ

တရားတည်းဟူသောသမ္မာတရား ကိုကြားနာ ၍ ထိုခရစ်တော် ကို
ယုံကြည် ပြီးမှ၊ ဂတိ

တော်နှင့်ယှဉ်သော သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်၏ တံဆိပ် ခတ်
ခြင်းကို ခံရကြပြီ။^{၁၄} ပိုင်ထိုက် တော်မူသောသူ တို့သည် ဘုန်း တော်

ကို ချီးမွမ်း ခြင်းအကြောင်း နှင့် ရွေးနှုတ် တော်မူခြင်းသို့

မရောက်မှီကာလပတ်လုံးထိုဝိညာဉ်တော်သည် ငါ တို့ အမွေ ၏ စား
ရန် ဖြစ် တော်မူ၏။^{၁၅} ထို့ကြောင့်

သင် တို့သည်သခင် ယေရှု ကို ယုံကြည် ခြင်းနှင့်

သန့်ရှင်း သူအပေါင်း တို့ကို ချစ် ခြင်းအကြောင်း

ကို ငါ သည်ကြား ပြီးလျှင်၊^{၁၆} သင်တို့ကိုအကြောင်းပြု၍ ကျေးဇူး
တော်ကို အစဉ် မ ပြတ်ချီးမွမ်းလျက်၊ သင် တို့အဘို့

အလိုငှာ ဆုတောင်း ပဌနာပြု လျက်နေ၏။^{၁၇} ဆုတောင်းသော
အချက်ဟူမူကား၊ ငါ တို့သခင်

ယေရှု ခရစ် ၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူသောဘုန်းကြီး သော အဘ
ခမည်းတော်သည် ကိုယ်တော် မြတ်ကို သိ

ခြင်း အလိုငှာ

ပညာ ကို၎င်း ၊ ထိုးထွင်း သောဉာဏ် ကို၎င်း၊ သင် တို့အား ပေး

ပါမည်အကြောင်း ၊^{၁၈} ခေါ် တော်မူသောကြောင့် မြော်လင့် ရသော

အရာကား အဘယ် အရာဖြစ် သည်ကို၎င်း၊ သန့်ရှင်း သူတို့ သည် ခံရ သောအမွေ တော်၏ ဘုန်း စည်းစိမ် ကား အဘယ်မျှလောက်ကြီးသည် ကို၎င်း၊¹⁹ ယုံကြည် သောငါ တို့၌

ပြတော်မူသော အလွန် ကြီးလှ စွာသော တန်ခိုး တော်ကား အဘယ် မျှလောက်ကြီး သည်ကို၎င်း၊ သင် တို့သည်သိ စေခြင်းငှာ၊ သင် တို့၏ ဉာဏ် မျက်စိ ကို လင်း စေပါမည်အကြောင်း ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာပြု၏။²⁰ ထိုတန်ခိုးတော်ကား၊ ခရစ်တော် ကိုသေ ခြင်းမှ ထမြောက် စေတော် မူ၍

ခရစ်တော်၌ပြုပြင် သော မဟာ

တန်ခိုး အာနုဘော်အရှိန်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။²¹ ခပ်သိမ်း သော အထွဋ် အမြတ် ၊ အာဏာစက် ၊ တန်ခိုး ၊ အစိုးရ

ခြင်းမှစ၍ယခု ဘဝ နောင် ဘဝ၌

ခေါ်ဝေါ် သမုတ်သော ဘွဲ့နာမ အလုံးစုံ တို့အထက်၊ ကောင်းကင် အရပ်၌

မိမိ လက်ျာ တော်ဘက်မှာ

အလွန်မြင့်မြတ် သောနေရာကို ခရစ်တော်အား ပေး

တော်မူ၍ ၊²² ခြေဘဝါး တော်အောက် သို့ အလုံးစုံ

တို့ကို ချထား သဖြင့် ၊ အသင်းတော် ဘို့ အလိုငှာ၊ သူ

ကိုအလုံးစုံ တို့၏ အချုပ်အခြာ ဦးခေါင်း ဖြစ် စေတော်မူ၏။²³ ထို

အသင်းတော်ကား၊ အလုံးစုံ

တို့ကို အလုံးစုံ

တို့နှင့်

ပြည့်စုံ တော်မူသောသူ ၏ပြည့်စုံ ခြင်းတည်းဟူသောခရစ်တော် ၏ကိုယ်

ဖြစ် သတည်း။

2

1 သင်တို့သည် အထက် ကလောကီ တရားသို့လိုက်၍

အာကာသ ကောင်းကင်၏ တန်ခိုး ကို အစိုးရ

သော မင်းတည်းဟူသောငြင်းဆန် သော သူတို့၌

ပြုပြင် သော ဝိညာဉ် ၏အလို နှင့် အညီ၊² ဒုစရိုက် အပြစ်

တို့၌ကျင်လည်ကြ၍ ၊ ထိုဒုစရိုက် အပြစ်၌

သေ လျက်ရှိ

နေသော သင် တို့ကိုပင် ဘုရားသခင်သည်အသက်ရှင်စေတော်မူပြီ။
3 ထိုငြင်းဆန်သော သူတို့နှင့်တကွ၊ ငါ တို့ရှိသမျှ

သည်အထက် က ကိုယ် ကာယ၏အလို သို့၎င်း ၊ စိတ် ၏ အလို
သို့၎င်း၊ လိုက် သဖြင့် ကာမဂုဏ် တို့၌

ကျင်လည် သည်ဖြစ်၍၊ ကြွင်း သောသူတို့ကဲ့သို့ ပင်ပကတိ အတိုင်း
အမျက် တော်ကို ခံရသောသူဖြစ် ကြ၏။ 4 သို့သော်လည်း ကရုဏာ
တော်နှင့်

ကြွယ်ဝ တော်မူသော ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့ကို ချစ် တော်မူသော
မဟာ

မေတ္တာ တော်အားဖြင့် ၊ 5 ဒုစရိုက် အပြစ်၌ သေ လျက်ရှိ နေသော
ငါ တို့ကို ခရစ်တော် နှင့်အတူ အသက်ရှင်စေတော်မူပြီ။ ကျေးဇူး တော်
ကြောင့်သာ ကယ်တင် ခြင်းသို့ရောက် ရ၏။ 6 ယေရှု ခရစ် အားဖြင့်
ငါတို့ကို ထမြောက် စေ၍

ကောင်းကင် အရပ်၌

နေရာ ပေးတော်မူပြီ။ 7 အကြောင်းမူကား၊ ထိုသခင်အားဖြင့် ငါ တို့၌
ကျေးဇူး ပြု၍ ၊ ကျေးဇူး တော်၏အလွန် ကြွယ်ဝ ခြင်းကို နောင်
ကပ် ကာလတို့၌

ထင်ရှား စေမည်အကြောင်း ဖြစ်သတည်း။ 8 ယုံကြည် သောအားဖြင့်
ကျေးဇူး တော်ကြောင့်

ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက် ရ၏။ ကိုယ်အလိုအလျောက် ရောက်
သည်မ ဟုတ်။ ဘုရားသခင် သနား တော်မူရာဖြစ်သတည်း။ 9 ကိုယ်
ကုသိုလ် ကြောင့်

ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်သည်မ ဟုတ်။ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သူ
မျှ ဝါကြွား စရာ အခွင့်မ ရှိ။ 10 အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ငါ
တို့သည် ကောင်း သောအကျင့်တို့ကို ကျင့် ရမည်အကြောင်း ၊ ယေရှု
ခရစ် ၌

ပြုပြင်၍ ဖန်ဆင်း တော်မူရာဖြစ်ကြ၏။ ထိုကောင်းသော အကျင့်
တို့၌

ငါတို့သည်

ကျင်လည်ရမည် အကြောင်း၊ ဘုရားသခင် သည် ငါတို့ကို ပြင်ဆင်
တော်မူနှင့်ပြီ။ 11 ထိုကြောင့် ၊ လက် ဖြင့် ကိုယ် ကာယ၌

ပြုသောဝေါဟာရ အရေဖျားလှီး ခြင်းကို ခံသောသူတို့ ခေါ်ဝေါ်သော
အားဖြင့် ၊ အရေဖျားလှီး ခြင်းကို မခံသောလူ

ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ကြသော သာသနာပ

လူတို့အထဲ ၌ သင် တို့သည် အထက် က ပကတိ အတိုင်းဖြစ်ကြ
သည်ကို၎င်း၊¹² ထိုအခါ

သင်တို့သည် ခရစ်တော် ကိုမ သိ၊ ဣသရေလ

အပေါင်း ၌ မဝင်၊ ဂတိ

တော်ပါသော ပဋိညာဉ်

တရားတို့နှင့် မဆိုင်၊ မြော်လင့် ခြင်းမ ရှိ ၊ လောက

၌

ဘုရားမဲ့ နေကြသည်ကို၎င်း၊ အောက်မေ့ ကြလော့။¹³ သင်တို့သည်
အထက် ကဝေး လျက်ရှိ သော်လည်း ၊ ယခု

မှာ ယေရှု ခရစ် ၌ ဖြစ်၍အသွေး တော်အားဖြင့် အနီး သို့ ရောက် ကြ
ပြီ။¹⁴ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ထိုသခင် သည် ငါ တို့ ရန်ငြိမ်း ခြင်း

အကြောင်း ဖြစ် တော်မူ၏။¹⁵ ဝိနည်း အထုံးအဖွဲ့ နှင့် စပ်ဆိုင်သော
ပညတ် တရားတည်းဟူသောရန်ငြိုး ဖွဲ့ခြင်း၏အကြောင်းကို ကိုယ်ခန္ဓာ

တော်တွင်

ပယ်ရှင်း တော်မူသဖြင့် ၊ ပိုင်းခြားလျက်ရှိသော စပ်ကြားအုတ်တန်
တိုင်း နံရံ ကို ဖြိုဖျက် ၍ လူမျိုး နှစ် စုတို့ကို တစ်စုတည်းဖြစ် စေတော်

မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ရန်ကို ငြိမ်း စေပြီးလျှင်၊¹⁶ ကိုယ်တော် ၌ ထို
လူ နှစ်စုတို့ကို လူ

သစ် တစ်ဦးတစ်ကိုယ်တည်းဖြစ်စေခြင်းငှာ ပြင်ဆင် ၍၊ တလုံးတဝ

တည်း ဖြစ်ပြီးသော ထိုလူနှစ် စုတို့ကို၊ လက်ဝါးကပ်တိုင် တော်အားဖြင့်
ရန် ကို သတ်ဖြတ် လျက်၊ ဘုရားသခင် နှင့်

မိသုသယာယဖွဲ့ စေမည်အကြောင်းတည်း။¹⁷ ထိုခရစ်တော်သည်
လည်း ကြွလာ ၍၊ ဝေး

လျက်ရှိသော သင် တို့အား၎င်း၊ နီး

လျက်ရှိသောငါ တို့အား၎င်း၊ ရန်ငြိမ်း ခြင်းတရားတည်းဟူသောဧဝံ
ဂေလိတရားကို ဟော တော်မူ၏။¹⁸ ထိုသို့ ခရစ်တော် အားဖြင့် ငါတို့

နှစ် ဦးသည် စိတ် ဝိညာဉ်တလုံးတဝတည်း ဖြစ်၍၊ ခမည်းတော် ထံသို့
တိုးဝင်ရမည်အခွင့်ကို ရကြ ပြီ။¹⁹ ထိုကြောင့် ၊ သင်တို့သည် တ

ကျွန်းတ နိုင်ငံသားမ ဟုတ်၊ ဧည့်သည်လည်းမဟုတ်၊ သန်ရှင်း သူ
တို့၏
အမျိုးသား ချင်းဖြစ် ကြ၏။ ဘုရားသခင် အိမ်တော်သား လည်း

ဖြစ်ကြ၏။²⁰ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ တမန်တော် တို့မှစ၍ ပရောဖက် များတည်းဟူသောတိုက်မြစ် အပေါ်၌သင်တို့သည် ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက် လျက်ရှိ ကြ၏။²¹ ထိုတိုက်ထောင့် အမြစ်ကျောက်ကား၊ ယေရှု ခရစ် ဖြစ်သတည်း။ ထိုကျောက် နှင့် တစ် တိုက်လုံး သည် စေ့စပ် ၍ ကြီးပွား သဖြင့်၊ သခင် ဘုရားအဘို့ အလိုငှာ သန်ရှင်း သော ဗိမာန် တော်ဖြစ်၏။²² ထိုဗိမာန် တော်၌ လည်း ၊ ဘုရားသခင် သည် ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ကျိန်းဝပ် တော်မူခြင်းအလိုငှာ ၊ သင် တို့သည် ငါတို့နှင့်အတူတည်ဆောက်လျက်ရှိကြ၏။

3

1 ထို အကြောင်းကြောင့်

ငါ ပေါလု သည် ယေရှု ခရစ် နှင့် စပ်ဆိုင်သောအားဖြင့် အကျဉ်း ခံရ၏။² သင် တို့အကျိုးကို ထောက် ၍ ငါ့ အားအပ်ပေး တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော်သာသနာ ကို သင်တို့ကြားသိ ရသည်နှင့် အညီ၊ တစ်ပါး အမျိုးသားဖြစ်သော သင် တို့အတွက် ကြောင့် ငါခံရ၏။³ ကျေးဇူးတော်သာသနာကို အပ်ပေးသည် အကြောင်းဟူမူကား ၊ ငါ သည်အထက် က အနည်းငယ် ရေးထားခဲ့သည်အတိုင်း ၊ ဘုရားသခင် သည် ဗျာဒိတ် တော်အားဖြင့် နက်နဲ သောအရာကို ငါ့ အားပြ တော် မူ၏။⁴ ထိုစကား ကိုဘတ်ရွတ် လျှင် ၊ ခရစ်တော် ၏ နက်နဲ သော အရာ၌

ငါ လေ့ကျက် သည်ကို သင်တို့သည် သိ

ရ ကြ မည်။⁵ ထိုနက်နဲသောအရာကိုသန်ရှင်း သော တမန်တော် တို့ နှင့်

ပရောဖက် တို့အား၊ ယခု

ကာလ၌ ဝိညာဉ်

တော်အားဖြင့် ဖွင့်လှစ် တော်မူသည်နည်းတူ ၊ အခြား သော ကာလ တို့၌ လူမျိုး တို့အား ပြ တော်မ မူ။⁶ ထိုနက်နဲသောအရာဟူကား၊ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့သည် ဧဝံဂလီ

တရားအားဖြင့် ယုဒလူမျိုးတို့နှင့်အတူ အမွေခံ၍ ၊ တစ်လုံးတစ်ဝ တစ်ကိုယ်တည်း ဖြစ် လျက်၊ ခရစ်တော် နှင့် ဆိုင်သောဂတိ တော် ကို ဆက်ဆံကြရသတည်း။⁷ တန်ခိုး တော်ပြုပြင် သောအားဖြင့် ငါ့ အားပေး သနားတော်မူသော ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်ကို ခံရ

သည်နှင့်အညီ ၊ ထိုတရားကို ဟောပြောသောဆရာ ၏ အဖြစ်သို့ ငါ
ရောက် ရပြီ။^၈ စစ် ဤမကုန်နိုင်သော ခရစ်တော် ၏ ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံ
ခြင်း၏ ဧဝံဂေလီ

တရား ကို တစ်ပါး အမျိုးသား တို့အား ဟောပြော ခြင်း ငှာငှင်း၊
အလုံးစုံ

တို့ကို ယေရှု ခရစ်အားဖြင့် ဖန်ဆင်း တော်မူသောဘုရားသခင် ၌
ရှေး ကပ်ကာလပတ်လုံးဝှက်ထား လျက်ရှိသော ထို
နက်နဲ သောအရာနှင့်
စပ်ဆိုင်သော သာသနာ

သည် အဘယ်သို့ ဖြစ်သည်ကို လူ့အပေါင်း တို့အား ထင်ရှား စေ
ခြင်းငှာငှင်း ၊^၉ သန့်ရှင်း သူ့အပေါင်း တို့တွင် အငယ်ဆုံးသော သူ
ထက်သာ၍ငယ် သော ငါ အားထို ကျေးဇူး တော်ကို ပေး တော်မူ
ပြီ။^{၁၀} အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ကို
အကြောင်း ပြု၍

ထာဝရ အကြံ တော် ရှိသည်နှင့်အညီ ၊^{၁၁} ကောင်းကင် အရပ်တို့၌
အထွဋ်အမြတ် အာဏာစက် တို့သည်၊ ဘုရားသခင် ၏ထူးဆန်း
သော ပညတ် တော်ကို အသင်းတော် အားဖြင့် ယခု သိ ကြရမည်
အကြောင်း တည်း။^{၁၂} ထိုသခင် ကိုယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ငါတို့သည်
ရဲရင့် သောစိတ်နှင့် တိုးဝင် ၍

အသနားတော်ခံရသော အခွင့် ကိုရ ကြပြီ။^{၁၃} ထိုကြောင့်

သင် တို့၏အသရေ ကို ပြုစု ၍ သင် တို့အတွက် ကြောင့် ငါ ခံ
ရသော ဆင်းရဲ ခြင်းကို မြင်လျှင်၊ ရွေ့လျော့ သော စိတ်မ ရှိကြပါ
စေနှင့်။^{၁၄} အထက်ဆုံးပိုင်းသော အကြောင်းကြောင့်၊ ကောင်းကင် ၊
မြေကြီး ပေါ်မှာ ရှိသော တစ် အိမ်ထောင်လုံး တည်းဟူသောသားတော်
အပေါင်းတို့၏ အချုပ်အခြာဖြစ်တော်မူသော၊^{၁၅} ငါတို့ သခင်ယေရှု
ခရစ်၏ ခမည်းတော် ရှေ့ မှာ ငါ သည် ဒူး

ထောက် ၍ ဆုတောင်းလေ့ရှိ၏။^{၁၆} ဆုတောင်းသော အချက်ဟူ
မူကား၊ ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် သင်တို့၏အတွင်း လူ ကို ခွန်အား နှင့်
မြဲမြံ ခိုင်ခံ့စေ၍၊^{၁၇} ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ခရစ်တော် သည် သင်
တို့၏ စိတ် နှလုံးအထဲ ၌ ကျိန်းဝပ် တော်မူမည်အကြောင်း၊ ဘုန်း တော်
ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံခြင်းနှင့် ညီလျော်စွာ သင် တို့အား ပေး

တော်မူ၍၊ မေတ္တာ

စိုက်ပျိုးခြင်း၊ တိုက်မြစ်လည်းကျတည်ခြင်းရှိသဖြင့် ၊ ၁၈ သင်
 တို့သည်သန့်ရှင်း သူ့အပေါင်း တို့၏
 နည်းတူ ၊ အနံ
 အလျား

အနက် အမြင့် တို့ကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှာ ၎င်း၊ ၁၉ ကိုယ်ဉာဏ် နှင့်
 မသိနိုင်သော ခရစ်တော် ၏ မေတ္တာ
 တော်ကို သိ

နားလည်ခြင်းငှာ၎င်း၊ သင်တို့သည် တတ်စွမ်းနိုင်သဖြင့် ဘုရားသခင်
 ၏ ပြည်စုံ တော်မူခြင်းရှိသမျှ နှင့်အညီပြည့်စုံ ကြပါမည်အကြောင်း ၊
 ငါသည် ဆုတောင်းလေ့ရှိ၏။ ၂၀ ငါ တို့၌

ပြုပြင်သော တန်ခိုး တော် အတိုင်း ၊ ငါ တို့တောင်းပန် ကြံစည်
 သမျှ ထက် အလွန် ထူးခြားစွာ ပြု ခြင်းငှာတတ်နိုင် တော်မူသော
 ဘုရားသခင် သည်၊ ၂၁ ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် အသင်းတော် ၌
 ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် ဘုန်းကြီး တော်မူစေသတည်း။ အာမင် ။

4

၁ ခေါ် တော်မူခြင်းကျေးဇူးတော်ကို သင်တို့သည် ခံရသည်နှင့်
 အထိုက်အလျောက် ကျင့်ဆောင် မည် အကြောင်း၊ သခင် ဘုရား
 အတွက် ကြောင့် အကျဉ်း ခံရသော ငါ သည် သင် တို့ကို တိုက်တွန်း
 နှိုးဆော်ပါ၏။ ၂ အရာရာ ၌

စိတ် နိမ့်ချခြင်း၊ နူးညံ့
 သိမ်မွေ့ခြင်း၊ စိတ်ရှည် ခြင်းနှင့်
 ပြည့်စုံသဖြင့်၊ မေတ္တာ
 စိတ်နှင့်

တစ်ယောက် ကို တစ်ယောက်သည်းခံ ခြင်းရှိကြ၍ ၊ ၃ အသင့်အတင့်
 ပေါင်းဖော်ခြင်း အဖွဲ့အစည်း အားဖြင့် ၊ သင်တို့သည် အချင်းချင်း
 စိတ် သဘော မခြားမနားတလုံးတဝတည်း ဖြစ် အံ့သောငှာကြိုးစား
 အားထုတ်ကြလော့။ ၄ သင် တို့ကို ခေါ် တော်မူခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော
 မြော်လင့် ခြင်းတစ်ပါး ထဲသို့

ခေါ်သွင်း တော်မူသည်နှင့်အညီ ၊ ကိုယ် တစ် ကိုယ်၊ ဝိညာဉ် တ
 ဝိညာဉ်တည်းရှိ၏။ ၅ သခင် တစ်ပါး ၊ ယုံကြည် ခြင်းတစ်ပါး ၊ ဗတု
 တိဇံ

တစ်ပါး ၊ ၆ ခပ်သိမ်း သော ငါတို့၏အဘ ဖြစ်သော ဘုရားသခင် တဆူတည်း ရှိတော်မူ၏။ ထိုဘုရားသခင် သည် ခပ်သိမ်း သော ငါတို့၏အပေါ်မှာ ရှိတော်မူ၏။ ခပ်သိမ်း သော ငါတို့ကို နှံ့ပြား တော်မူ၏။ ခပ်သိမ်း သော ငါတို့၏အထံ ၌လည်း ရှိတော်မူ၏။

၇ သို့သော်လည်း ခရစ်တော် သည် ဆု

ပေး တော်မူသည်အတိုင်း

ငါ တို့သည်ကျေးဇူး တော်ကို အသီးသီး

ကိုယ် စီခံရကြပြီ။ ၈ ထိုသို့ နှင့်အညီကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ မြင့် သောအရပ်သို့

တက်ကြွ တော်မူသဖြင့်၊ များစွာသော သူတို့ကို ဘမ်း သွားတော်မူ၍၊ လူ

တို့အား ဆုလာဒ် များကို ပေး

တော်မူသည်ဟုလာ သတည်း။ ၉ တက်ကြွ တော်မူသည်ဟုဆိုသော်၊ အစစမြေကြီး အောက် အရပ် သို့

ဆင်းသက် တော်မူကြောင်း ကို ရည်မှတ်၍ ဆိုသည် မဟုတ် လော။

၁၀ ဆင်းသက် တော်မူသောသူ သည်အခြားသောသူမဟုတ်၊ အလုံးစုံ တို့ကို ပြည့်စုံ စေခြင်းငှာ ၊ ခပ်သိမ်း သော ကောင်းကင် တို့၏အထွ

ဋ် ကို လွန်၍ တက်ကြွ တော်မူသော သူ

ဖြစ် သတည်း။ ၁၁ ခရစ်တော် ၏ကိုယ် တော်ကို တည်ဆောက် ၍

ဓမ္မဆရာ ၏အမှု ကို ပြုတတ်မည်အကြောင်း၊ ၁၂ သန့်ရှင်း သူတို့ ကို ပြင်ဆင် ခြင်းအလိုငှာ၊ ထိုသခင် သည် လူ့အချို့တို့ကို တမန်တော် အရာ၌၎င်း ၊ အချို့ ကို ပရောဖက် အရာ၌၎င်း၊ အချို့ ကို သာသနာပြု အရာ၌၎င်း ၊ အချို့ တို့ကို သင်းအုပ် ဆရာ၊ ဆရာ

အရာ၌၎င်း၊ ခန့်ထား တော်မူ၏။ ၁၃ ငါတို့ရှိသမျှ သည် ယုံကြည် ခြင်း သို့ ၎င်း၊ ဘုရားသခင် ၏သား တော်ကို သိကျွမ်း ခြင်းသို့ ၎င်း၊ တစ်ညီ တစ်ညွတ် တည်းရောက်၍ ခရစ်တော် ၏ပြည့်စုံ ခြင်းပမာဏ

အရပ် တည်းဟူသောကြီးရင့် သော လူ

တို့၏ အဖြစ်သို့

ရောက် ကြသည်တိုင်အောင် ဖြစ်သတည်း။ ၁၄ အကြောင်းမူကား ၊ သူတစ်ပါးတို့သည် လူ

ပရိယာယ် နှင့် အပြစ်သို့ သွေးဆောင် ခြင်းငှာ လှည့်ဖြား ပြောဆို သဖြင့် ၊ ငါ တို့သည်နောက်တဖန်ခပ်သိမ်း သော ဩဝါဒ လေ တိုက်

၍ ဖရိုဖရဲ လွင့်သွားသော သူငယ် မ ဖြစ်ဘဲလျက်၊¹⁵ မေတ္တာ စိတ်နှင့် သမ္မာတရား ကို ဟောပြောသဖြင့် ၊ ဦးခေါင်း တည်းဟူသော ခရစ်တော် မှာ အရာရာ

တို့၌ ကြီးပွား ကြမည် အကြောင်း တည်း။¹⁶ ထို ဦးခေါင်းမှ ၊ အဆစ် အပိုင်းများ တို့သည် အားဖြည့် သဖြင့် ၊ တစ်ကိုယ် လုံး သည် စေ့စပ် ထုံးဖွဲ့ လျက် ၊ အသီးအသီး

အင်္ဂါ များကိုယ်ငန်းကိုယ်တာ အတိုင်း
ပြုပြင် သည်နှင့်အညီ၊ မိမိ
ကိုယ်ကို မေတ္တာ
၌

တည်ဆောက် ခြင်းငှာ ကြီးပွား စေ တတ်၏။¹⁷ ထိုကြောင့် ကြွင်း သော တစ်ပါး အမျိုးသား တို့သည် လျှပ်ပေါ် သော စိတ် နှင့် ကျင့် သည်နည်းတူ ၊ သင် တို့သည် နောက်တစ်ဖန် မ ကျင့် မည်အကြောင်း သခင် ဘုရားအခွင့် နှင့်

ငါမှာ လိုက်၏။¹⁸ ထိုသူ တို့သည် ဉာဏ် အလင်းကွယ် သည်ဖြစ် ၍၊ စိတ် နှလုံး မိုက်မဲ သောအားဖြင့် အလျှင်းမ သိသောကြောင့် ၊ ဘုရားသခင် ၏အသက် နှင့်

ကွာရှင်း လျက်ရှိကြ၏။¹⁹ ထိုသူ တို့သည် ရှက်ကြောက် ခြင်းမရှိ၊ တပ်မက် ခြင်းအလွန်ပြင်းသည်နှင့်

ညစ်ညူး သောအကျင့်အမျိုးမျိုး ကို ကြိုးစား၍ ကျင့်လိုသောငှာ၊ မိမိ တို့ကို ကိလေသာ

လက်သို့ အပ် လိုက်ကြ၏။²⁰ ထိုသို့ ဖြစ်စေခြင်းငှာသင် တို့သည် ခရစ်တော် တရားကို သင် ကြပြီမ ဟုတ်ဘဲ၊²¹ အထက် ကကျင်လည် ကြသည်အရာမှာ လှည့်ဖြား တတ်သောလောဘ စိတ်တို့ဖြင့် ပုပ်ပျက် သောလူ

အဟောင်း ကိုချွတ်ပယ် ၍၊²² စိတ် နှလုံး သဘောသစ် ကိုရပြီး လျှင် ၊ မှန်သောဖြောင့်မတ်ခြင်း၊²³ သန့်ရှင်း ခြင်းပါရမီ အားဖြင့် ဘုရားသခင် နှင့်အတူ အမျှ ဖန်ဆင်း သော လူ

သစ် ကို ယူတင်ဝတ်ဆောင် မည်အကြောင်း၊ ခရစ်တော်၏စကားကို ကြားနာရသည်ဖြစ်၍၊²⁴ ယေရှု ၌

သမ္မာတရား ရှိ သည်နှင့်အညီ ၊ ထိုသခင် ထံ၌ နည်းခံ ကြပြီ သတည်း။²⁵ ထိုကြောင့် မုသား စကားကိုပယ်ရှား ၍၊ မှန် သောစကား

ကိုသာ အချင်းချင်း တစ်ယောက် နှင့် တစ်ယောက် ပြော ကြလော့။
အကြောင်းမူကား ၊ ငါတို့သည် အချင်းချင်း အင်္ဂါ ချင်းဖြစ် ကြ၏။

²⁶ အမျက်ထွက် ရာတွင် အပြစ် မ ရှိစေနှင့်။ ²⁷ အမျက် မပြေဘဲ နေ
မ ဝင် စေနှင့်။ မာရ်နတ် ကို အခွင့် မ ပေး ကြနှင့်။ ²⁸ ခိုး တတ်သော
သူ သည်နောက်တဖန်မ ခိုး ဘဲ၊ ဆင်းရဲသောသူ အားပေးကမ်း ဝေငှရန်
ရှိ စေခြင်းငှာ ၊ မိမိ

လက် နှင့် ကောင်း သောအလုပ် ကို လုပ်ဆောင် အားထုတ် စေ။

²⁹ ညစ်ညူး သောစကား တစ် ခွန်းကိုမျှ သင် တို့နှုတ် ထဲက
မ ထွက် စေနှင့်။ ကြားနာ သော သူ

တို့၏အကျိုး ကို ပြုစုစေခြင်းငှာ ၊ တည်ဆောက် စရာဘို့

ကောင်း သော စကားကိုသာ သုံးဆောင်ကြလော့။ ³⁰ ရွေးနှုတ် ခြင်း

နေ့ရက် တိုင်အောင် သင် တို့ကို တံဆိပ်ခတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်

၏သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်ကို စိတ် မ နာစေကြနှင့်။ ³¹ ခပ်သိမ်း

သော စိတ်တို့ ခြင်း၊ စိတ်ဆိုး ခြင်း၊ အမျက်ထွက် ခြင်း၊ အော်ဟစ်

ငေါက်ငေါ်ခြင်း၊ သူ

အသရေ ပျက်အောင် ပြောဆိုခြင်းတို့ကို၎င်း၊ ခပ်သိမ်း သော မနာလို

ခြင်းကို၎င်း၊ သင် တို့မှ

ပယ်ရှား ကြလော့။ ³² အချင်းချင်း ကျေးဇူး ပြုခြင်း၊ သနားစုံမက်

ခြင်း၊ ဘုရားသခင် သည် ခရစ်တော် ကြောင့်

သင် တို့၏အပြစ်ကို လွတ် တော်မူသကဲ့သို့ အချင်းချင်း အပြစ်လွတ်

ခြင်း ရှိကြလော့။

5

¹ ထိုသို့ သင်တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ ချစ် သား ဖြစ်ကြသည်နှင့်

အညီ ၊ ဘုရားသခင် ကျင့်တော် မူ သည် နည်းတူ ကျင့် ကြ လော့။

² ခရစ်တော် သည် ငါ တို့ကို ချစ် တော်မူသောအားဖြင့်ဘုရားသခင်

ရှေ့တော်၌ မွေးကြိုင် သော အနံ့

ရှိစေခြင်းငှာ ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် ဆက်ကပ် ၍

ယဇ် ပူဇော်လျက် ၊ ငါ တို့အတွက်

စွန့် တော်မူသည်နည်းတူ ၊ သင်တို့သည် မေတ္တာ

တရား၌

ကျင်လည် ကြလော့။ ³ မတရား သော မေထုန်၌မှီဝဲခြင်း၊ အမျိုးမျိုး

သော ကိလေသာညစ်ညူး ခြင်း၊ လောဘ

လွန်ကျူးခြင်းအမှုတို့ကို သန့်ရှင်း သူတို့သည် ရှောင် သင့်သည် အတိုင်း ၊ စကား

ဖြင့်မျှ မ ဆက်ဆံ ကြနှင့်။ 4 မ တော် မလျော်သော ညစ်ညူး ပြက်ပြယ် ပြက်ယယ် သော စကားများကိုလည်း ပယ်၍ ကျေးဇူး တော် ချီးမွမ်းခြင်းစကားကို သုံးကြလော့။ 5 မတရား သောမေထုန်၌ မှီဝဲသော သူ၊ ညစ်ညူး စွာ ပြုသောသူ၊ ရုပ်တု ကိုကိုးကွယ်သောသူဖြစ် သော လောဘ

လွန်ကျူးသောသူ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ ခရစ်တော် နှင့် ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ ၌

အမွေ မ ခံရ သည်ကို သင်တို့ သိ ကြ၏။ 6 လျှပ်ပေါ် သောစကား ဖြင့် အဘယ်သူ မျှ သင် တို့ ကို မလှည့်ဖြား စေနှင့်။ ထိုအမှု ကြောင့် ဘုရားသခင် ၏ အမျက် တော်သည် ငြင်းဆန် တတ်သော သူ တို့ အပေါ်သို့ သင့်ရောက် ပေ၏။ 7 ထိုကြောင့် သူ တို့နှင့်ဆက်ဆံ ၍

ကျင့် ကြနှင့်။ 8 အထက် ကာလ၌သင်တို့သည် မှောင်မိုက် အတိဖြစ် ကြ၏။ ယခု

မူကား ၊ သခင် ဘုရား၌ အလင်း ဖြစ် ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍အလင်း ၏သား ကဲ့သို့ ကျင့် နေကြလော့။ 9 အလင်း တော်၏

အကျိုး မူကား ၊ အလုံးစုံ

သော ကောင်းမွန် ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်း၊ သစ္စာစောင့် ခြင်းဖြစ် သတည်း။ 10 သခင် ဘုရားနှစ်သက် တော်မူသောအရာသည် အဘယ် အရာဖြစ် သည်ကို သင် ကြလော့။ 11 အကျိုးမဲ့ သောမှောင်မိုက် အမှု တို့နှင့်

မ ဆက်ဆံ သည်သာမက ၊ ထိုအမှုတို့၏ အပြစ်ကို ပြ ကြလော့။

12 အကြောင်းမူကား ၊ သူ

တို့သည် ဆိတ်ကွယ် ရာ၌ ပြု သောအမှုအရာ တို့ကို စကားပြော ကာ မျှ၌

ညစ်ညူး ခြင်းပါ သေး၏။ 13 အပြစ်ထင်ရှား သောအရာ ရှိသမျှ တို့သည် အလင်း ဖြင့်

ထင်ရှား ကြ၏။ ထင်ရှား စေတတ်သော အရာရှိသမျှ တို့သည်လည်း အလင်း ဖြစ် ၏။ 14 ထိုကြောင့်

အိပ်ပျော် သူ နိုး လော့။ သေ

ခြင်းမှ

ထမြောက် လော့။ သို့ပြုလျှင် ခရစ်တော် သည် အလင်း ကို သင့် အား ပေးတော်မူမည်ဟု ဆို သတည်း။¹⁵ ထို့ကြောင့်

ပညာ မဲ့ကဲ့သို့ မ ဟုတ်၊ ပညာရှိ ကဲ့သို့ စေ့စေ့ မြေမြေကျင့်ဆောင် မည်အကြောင်း သတိပြု ကြလော့။¹⁶ ယခု နေ့ရက် ကာလတို့သည် ဆိုးယုတ် သောကြောင့်

ကာလ အချိန်ကို ရွေးနှုတ် ကြ လော့။¹⁷ ထို့ကြောင့်

သတိ မရှိသောသူမ ဖြစ် ၊ သခင် ဘုရား၏

အလို တော် ရှိ ရာ ကို ပိုင်းခြား၍ သိ သော သူ ဖြစ် ကြ လော့။

¹⁸ လွန်ကျူး စေတတ်သော စပျစ်ရည် နှင့် ယစ်မူး ခြင်းကိုရှောင် ၍ ဝိညာဉ် တော်နှင့် ပြည့်စုံ လျက်ရှိကြလော့။¹⁹ ဆာလံ သီချင်းမှစ သော ဓမ္မ သီချင်း အမျိုးမျိုးတို့ကို အချင်းချင်း ပြောဆို ဘတ်ရွတ်၍၊ နူးညွတ်သော စိတ် နှလုံးနှင့် သခင် ဘုရားရှေ့တော်၌ ကျူးစ ချီသီချင်း ဆို ကြလော့။²⁰ ခပ်သိမ်း သောအရာတို့၌

ကျေးဇူး တော်ကြီးလှပါ၏ဟု ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ နာမ

တော် ကို ထောက်၍ ၊ ခမည်းတော် ဘုရားသခင် ရှေ့၊ ကာလ အစဉ်မပြတ်ဝန်ခံကြလော့။²¹ ခရစ်တော် ကို ခန့်ညား သောအားဖြင့်

၊ အချင်းချင်း တစ်ယောက်အောက်တစ်ယောက်ကိုယ်ကို နှိမ့်ချ လျက် နေကြလော့။²² အချင်းမိန်းမ တို့၊ သခင် ဘုရား၏ အုပ်စိုးတော်မူခြင်း ကို ဝန်ခံသကဲ့သို့ ၊ ကိုယ် ခင်ပွန်း ၏အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံကြလော့။

²³ အကြောင်းမူကား ၊ ခရစ်တော် သည် အသင်းတော် ၏ အပေါ်မှာ ခေါင်း ဖြစ်တော်မူသကဲ့သို့ ၊ ယောက်ျား သည် မိမိခင်ပွန်း ၏အပေါ်မှာ ခေါင်း ဖြစ် ၏။ ခရစ်တော်သည်လည်း

မိမိ ကိုယ် ကို ကယ်တင် သောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။²⁴ အသင်းတော် သည် ခရစ်တော် ၏ အုပ်စိုးတော်မူခြင်းကို ဝန်ခံ သကဲ့သို့ ၊ မိန်းမ တို့ လည်း

ကိုယ်ခင်ပွန်း ၏

အုပ်စိုးခြင်းကို အရာရာ

၌ ဝန်ခံရကြမည်။²⁵ အချင်းယောက်ျား တို့၊ ခရစ်တော် သည် အသင်းတော် ကို ချစ် တော်မူသကဲ့သို့ ၊ သင်တို့လည်း

ကိုယ် ခင်ပွန်း ကို ချစ် ကြလော့။²⁶ ထို အသင်းတော် သည် သန့်ရှင်း လျက် အပြစ် ကင်းလျက်ရှိ သည် ဖြစ်၍ ၊²⁷ အညစ်အကြေး တင် ခြင်း၊ အရေ

တွန်ခြင်းမှ စ

သည်တို့နှင့် လွတ်လပ်သဖြင့်၊ အသရေ
တင့်တယ်လျက် ရှိသော အသင်းတော် ကို ခရစ်တော် သည် မိမိ

အားဆက်သ အံ့သောငှာ ၊ နှုတ်ကပတ် တော်ရေ ၌

ဆေးကြော ခြင်းအားဖြင့် စင်ကြယ် သန့်ရှင်း စေမည်အကြောင်း၊ ထို
အသင်း တော် အ ဘို့ အ လို့ ငှာ ကိုယ် ကို ကိုယ် စွန့် တော် မူ၏။

28 ထိုနည်းတူ ယောက်ျား တို့သည် မိမိ

ကိုယ် ကို ချစ်သကဲ့သို့ မိမိ ခင်ပွန်း တို့ကိုချစ် ရကြမည်။ ခင်ပွန်း ကို
ချစ် သောသူ သည် ကိုယ် ကိုချစ် သောသူဖြစ်၏။ 29 ကိုယ် အသား

ကို မုန်း သောသူတစ်ယောက် မျှမရှိ။ ခရစ်တော် သည် အသင်းတော်
ကို ကျွေးမွေး ပြုစု တော်မူသကဲ့သို့ ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် မိမိ

တို့အသားကို ကျွေးမွေးပြုစုတတ်ကြ၏။ 30 အကယ်စင်စစ်ငါတို့သည်
သခင် ဘုရား၏ သားတော်၊ အရိုးတော် တို့အဝင်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်

မြတ်၏ အင်္ဂါ ဖြစ် ကြ၏။ 31 ထို အကြောင်းကြောင့် ယောက်ျား သည်
ကိုယ် မိဘ ကိုစွန့် ၍ ကိုယ် ခင်ပွန်း ၌

မှီဝဲ သဖြင့် ၊ ထိုသူနှစ် ယောက် တို့သည် တစ်သား တစ်ကိုယ်တည်း
ဖြစ် ရလိမ့်မည်။ 32 ဤ အရာသည် အလွန် နက်နဲ သောအရာဖြစ်

ပေ၏။ ထိုသို့
ငါ ဆို သော် ၊ ခရစ်တော် နှင့်

အသင်း တော် ကို ရည်မှတ် ၍ ဆို သတည်း။ 33 သို့ရာတွင် သင်
တို့သည် အသီးသီး

ကိုယ်ကိုယ် ချစ်သကဲ့သို့ ကိုယ် ခင်ပွန်း ကိုချစ် ကြလော့။ မိန်းမ
သည်လည်း

ကိုယ် ခင်ပွန်း ကို ရိုသေ ခြင်းရှိစေလော့။

6

1 သားသမီး တို့၊ သခင် ဘုရား၏ အလိုတော်နှင့်အညီ မိဘ စကားကို
နားထောင် ကြလော့။ မိဘစကား ကိုနားထောင် ခြင်းအမှုသည်တရား

သောအမှုဖြစ် ၏။ 2 မိဘ ကိုရိုသေ စွာပြုလော့။ 3 ဤ ပညတ်တော်
ကား၊ သင်သည် ပြည် တော်၌

ကောင်းစား ၍

အသက်တာ ရှည်မည် အကြောင်း ဟူ၍ဂတိ တော်နှင့် ဆိုင်သောပဌမ ပညတ် ဖြစ် ၏။⁴ အဘ တို့၊ ကိုယ် သားသမီး ကို စိတ်ဆိုး စေခြင်းငှာ မ ပြုကြနှင့်။ သခင် ဘုရား၏အလိုတော်နှင့်ညီသော ဆုံးမ

သွန်သင် ခြင်းကိုပြုလျက်

ကျွေးမွေး ကြလော့။⁵ အစေခံ ကျွန်တို့၊ ခရစ်တော် ၏စကားကို နားထောင်သကဲ့သို့ ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ် လျက် ၊ စိတ် နှစ်ခွ မရှိဘဲ လောကီ

သခင် ၏စကားကို နားထောင် ကြလော့။⁶ လူ တို့၏စိတ်ကို နူးညွတ်စေသောသူကဲ့သို့ မျက်မှောက် ၌ သာ နားထောင်သည်မ ဟုတ်၊ ခရစ်တော် ၏ ကျွန် ကဲ့သို့ စေတနာစိတ် နှင့်

ဘုရားသခင် ၏ အလို

တော်ကို စောင့် ၍၊⁷ လူ ၏အစေကိုသာ ခံသကဲ့သို့မ

ဟုတ်၊ သခင် ဘုရား၏ အစေကို ခံသကဲ့သို့

ကြည်ညို သော သဘောနှင့်

အစေ ကိုခံကြလော့။⁸ ကောင်း သောအကျင့်ကို ကျင့် သောသူ မည်သည်ကား ၊ ကျွန် ဖြစ်စေ ၊ လူ

လွတ်ဖြစ်စေ ၊ သခင် ဘုရား၏ လက်တော်မှ

အကျိုးကိုခံရ လိမ့်မည်ဟု သိမှတ် ကြလော့။⁹ သခင် တို့၊ ခြိမ်း ချောက် ခြင်းကို ချုပ်တည်း ၍ ၊ ကိုယ်ကျွန် တို့ကို ထိုနည်းတူ ပြု ကြ လော့။ သင် တို့၏ သခင် သည် ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိ သည်ကို၎င်း၊ ထိုသခင် သည် အဘယ်သူ၏ မျက်နှာကို မှတ်တော်မ မူသည်ကို၎င်း၊ သိမှတ် ကြလော့။¹⁰ ကြွင်း သေးသော စကားဟူမှုကား၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သခင် ဘုရားအားဖြင့် ၎င်း ၊ တန်ခိုး တော်အရှိန်အားဖြင့် ၎င်း၊ ခိုင်ခံ့ ခြင်းရှိကြလော့။¹¹ မာရ်နတ် ၏

ပရိယာယ် တို့ကို တားဆီး

နိုင် မည်အကြောင်း ၊ ဘုရားသခင် သည် ပြင်ဆင် တော် မူသော လက်နက်စုံ ကို ဝတ်ဆောင် ကြလော့။¹² အကြောင်းမူကား ၊ ငါ တို့သည် အသွေး အသား ရှိ သော ရန်သူတို့နှင့် ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှန်ရ ကြသည်မ ဟုတ်။ အထွဋ်အမြတ် တို့နှင့် ၎င်း၊ အာဏာစက် တို့နှင့် ၎င်း၊ လောကီမှောင်မိုက် ၌

အစိုးတရ ပြုလုပ်သော မင်းတို့နှင့် ၎င်း၊ မိုဗ်းကောင်းကင် ၌ နေ သောနတ်ဆိုး တို့နှင့် ၎င်း၊ ဆိုင်ပြိုင် တိုက်လှန်ရကြ၏။¹³ ထိုကြောင့် ၊

ခဲယဉ်းဆိုးယုတ် သော နေ့ရက် ကာလ ၌

ဆီးတား နိုင် သဖြင့် ၊ ကိစ္စအလုံးစုံ

တို့ကို ပြီးစီး ၍ ခံရပ် နိုင်မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင် ပြင်ဆင်တော် မူသော လက်နက်စုံ ကိုယူဆောင် ကြလော့။¹⁴ သစ္စာ တည်းဟူသော ခါးပန်း ကိုစည်း လျက်၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်းပါရမီတည်းဟူသောရင်အုပ် တန်ဆာကို ဝတ်ဆင် လျက် ၊¹⁵ ငြိမ်သက် ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂလီ

တရားကို ဟောပြောအံ့သောငှာပြင်ဆင် သော အဖြစ်တည်းဟူသော ခြေစွပ် ကိုစွပ် လျက် ခံရပ် ကြလော့။¹⁶ မာရ်နတ် ပြစ်ခတ်သော မီးစက် လက်နက် ကို ကာသတ် နိုင် သော ယုံကြည် ခြင်းတည်းဟူသော လွှား ကို လည်းခပ်သိမ်း သော လက်နက် တို့အပေါ်မှာ ထပ်ဆင့်၍ ယူဆောင် ကြလော့။¹⁷ ကယ်တင် ခြင်းတည်းဟူသောသံ ခမောက် လုံး ကို၎င်း ၊ ဘုရားသခင် ၏နှုတ်ကပတ် တည်း ဟူသော ဝိညာဉ် တော်၏ဓား ကို၎င်း ယူ ကြလော့။¹⁸ ကာလ အစဉ်

စိတ် နှလုံးပါလျက်

ဆုတောင်း

ပဌာနာ ပြုခြင်းအမျိုးမျိုး တို့ဖြင့်

ဆုတောင်း ကြလော့။ ထိုသို့

ဆုတောင်းခြင်းငှာ အားမလျော့ ဘဲလျက် ၊ ငါမှစ၍သန်ရှင်း သူ အပေါင်း တို့အဘို့

ဆုတောင်း လျက်

စောင့်ရှောက် ကြလော့။¹⁹ ငါသည် ဧဝံဂလီ

တရားကြောင့်

သံကြိုး နှင့် ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံလျက်၊²⁰ သံတမန် အမှုကို ပြုရ သည်ဖြစ်၍၊ ထိုတရား၏ နက်နဲ သောအရာကိုဖော်ပြ ခြင်းငှာငါ သည် နှုတ် ကို ရဲရင့် စွာ ဖွင့်လှစ် ခြင်း အခွင့်ရှိ မည်အကြောင်း ကို၎င်း၊ ထို တရား

ကို ဟောပြော အပ် သည်နှင့် အညီ ၊ ရဲရင့် စွာ ဟောပြော မည်အကြောင်း ကို၎င်း၊ ငါ့ အဘို့ လည်း ဆုတောင်းကြလော့။²¹ သင် တို့သည် ငါ ၌ ဖြစ်သော အကြောင်း အရာများကို သိ

စေခြင်းငှာ ၊ သခင် ဘုရားထံ၌ သစ္စာ ရှိသော ဆရာ တည်းဟူသောငါချစ် သောညီ

တုခိတ် သည် အလုံးစုံ

တို့ကို သင် တို့အား ဖော်ပြ လိမ့်မည်။²² သင် တို့သည် ငါ
တို့၏အကြောင်း အရာများကို သိ

မည်အကြောင်း နှင့်၊ ထို

သူ သည်သင် တို့စိတ်နှလုံး ကို သက်သာ စေမည်အကြောင်း ၊ ထိုသူ

ကိုသင် တို့ဆီသို့ ငါစေလွှတ် ၏။²³ ညီအစ်ကို တို့၌
ငြိမ်သက် ခြင်းရှိပါစေသော။ ခမည်းတော် ဘုရား နှင့်

သခင် ယေရှု ခရစ်

ပေးတော်မူသောယုံကြည် ခြင်းနှင့် ချစ် ခြင်းမေတ္တာရှိပါစေသော။

²⁴ ငါ တို့သခင်

ယေရှု ခရစ် ကို အမှန် ချစ် သော သူ

အပေါင်း တို့၌

ကျေးဇူး တော်ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ဖိလိပ္ပိုသြဝါဒစာ။

1 ယေရှု ခရစ် ၏ ကျွန် ဖြစ်သောပေါလု နှင့်
 တိမောသေ သည်၊ ဖိလိပ္ပို
 မြို့၌ ရှိ သော သင်းအုပ် တို့နှင့်
 သင်းထောက် တို့မှစ၍ ယေရှု ခရစ် ၏ သန်ရှင်း သူအပေါင်း တို့ကို
 ကြားလိုက်ပါ၏။ 2 သခင် ယေရှု ခရစ် နှင့်
 ငါ တို့အဘ တည်းဟူသောဘုရားသခင် အထံ တော်က ကျေးဇူး
 တော်နှင့်
 ငြိမ်သက် ခြင်းသည် သင် တို့၌ရှိပါစေသော။ 3 ငါ သည်ဆုတောင်း
 ပဋ္ဌနာပြုသောအခါ ၊ 4 ဝမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့်
 သင် တို့ရှိသမျှ အဘို့ ကို အစဉ် ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာပြု လျက်၊ သင်
 တို့ကို အောက်မေ့ သောအခါ၊ 5 သင် တို့သည် ရှေးဦးစွာ သောနေရက်
 မှစ၍ ယခု တိုင်အောင် ဧဝံဂလီ တရားကို ဆက်ဆံ ၍ ခံစား
 ကြောင်းကို ငါထောက်သဖြင့်၊ ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်ကို
 ချီးမွမ်းပါ၏။ 6 သင် တို့တွင်
 ကောင်း သောအမှုကို ပြုစု ပြုတော်မူသောသူ သည်၊ ယေရှု ခရစ်
 ၏နေ့ရက် တိုင်အောင် ပြီးစီး လျက်ပြု တော်မူမည်ဟု ငါသဘောကျ
 ၏။ 7 ရှိသမျှ သောသင် တို့၏ အမှုအရာ၌ ဤသို့
 ငါ ယူ အပ်၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ ခံရ သော ကျေးဇူး တော်ကို
 သင် တို့အပေါင်း သည် ဆက်ဆံကြသည်ဖြစ်၍၊ ငါ သည် အကျဉ်း ခံ
 ရသော်၎င်း၊ ဧဝံဂလီ
 တရားဘက်၌ သက်သေခံ ၍ ထိုတရားကို တည်စေသော်၎င်း၊ သင်
 တို့ကို အောက်မေ့၏။ 8 ငါသည် သင် တို့အပေါင်း ကို ယေရှု ခရစ် ၏
 မေတ္တာ
 ကရုဏာနှင့်
 အဘယ်မျှလောက်လွမ်း သည်ဟု ဘုရားသခင် သည် ငါ့ သက်သေ
 ဖြစ်တော်မူ၏။ 9 ငါသည်အဘယ်သို့ဆုတောင်း သနည်းဟူမူကား၊ သင်
 တို့သည် ခြားနားသောအရာတို့ကို ပိုင်းခြား စေခြင်းငှာ ဉာဏ်ပညာ
 အမျိုးမျိုး ရှိ လျက် ၊ 10 မေတ္တာ ပါရမီတိုးပွား ၍

ပြည့်စုံ မည်အကြောင်း ကို၎င်း၊ ¹¹ ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ဘုရားသခင် ၏ ဘုန်း အသရေတော်ကို ထင်ရှား စေတတ်သော ဖြောင့်မတ် ခြင်း အကျင့် နှင့် သင်တို့သည် ပြည့်စုံ ၍ ခရစ်တော် ၏ နေ့ရက် တိုင်အောင် စိတ်ကြည်ဖြူ လျက် ၊ တိမ်းလဲ ခြင်းအမှု နှင့် ကင်းလွတ် လျက်ရှိ မည်အကြောင်းကို၎င်း၊ ငါဆုတောင်း ပဌနာ ပြု၏။။ ¹² ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ ခွဲရောက် သော အမှုအရာတို့သည် ဧဝံဂေလီ

တရားကို မမြစ်တားသည်သာမက ၊ ပြုစု ရာဖြစ်သည်ဟု သင် တို့ သိ

စေခြင်းငှာငါအလိုရှိ ၏။။ ¹³ ထိုသို့သော အားဖြင့်ခရစ်တော် ကြောင့် ငါ ခံရသော ချည်နှောင် ခြင်း အမှုအရာ သည်၊ နန်းတော် ၌ အနှံ့အပြား ထင်ရှား သည် သာ မက၊ ခပ်သိမ်း သော အရပ်၌ ထင်ရှား၏။။ ¹⁴ သခင် ဘုရား၌

ညီအစ်ကို အများ တို့သည် ငါ ခံရသော ချည်နှောင် ခြင်းကြောင့် ယုံမှားသောစိတ်နှင့် ကင်းလွတ် ၍ ကြောက်ရွံ့ ခြင်းမရှိဘဲ၊ နှုတ်ကပတ် တရားတော် ကို သာ၍

ဟောပြော ဝံ့ ကြ၏။။ ¹⁵ လူ့အချို့ တို့သည် ငြူစူ ရန်တွေ့ ချင်သော သဘော နှင့်

ခရစ်တော် ၏တရားကို ဟောပြော ကြ၏။ အချို့ တို့ သည် စေတနာ စိတ်နှင့် ဟောပြောကြ၏။။ ¹⁶ ငါသည် ဧဝံဂေလီ

တရားကို ထောက်မ ဘို့ရာ ခန့်ထား သောသူဖြစ် ကြောင်းကို ဤ သူတို့သည်သိ ၍ ခရစ်တော် ၏တရားကို မေတ္တာ

စိတ်နှင့် ဟောပြော ကြ၏။။ ¹⁷ ထိုသူတို့သည် ကြည်ဖြူ သောစိတ် မ ရှိ၊ ချည်နှောင် ခြင်းကို ငါ ခံရသည်တွင် သာ၍ဆင်းရဲ စေမည်ဟု

အကြံရှိ ၍၊ ရန်တွေ့ ချင်သောစိတ်နှင့် ဟောပြောကြ၏။။ ¹⁸ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့ နည်း၊ လျှို့ဝှက် ၍ ဟောပြောသည်ဖြစ်စေ ၊ သစ္စာ

ရှိ၍ ဟောပြောသည်ဖြစ်စေ ၊ အဘယ်သို့သောအားဖြင့်ဟောပြော သည် ဖြစ်စေ၊ ခရစ်တော် ၏တရား ကို ဟောပြော ခြင်း ရှိ၏။ ထို

အကြောင်း ကြောင့် ငါသည်ယခု ဝမ်းမြောက်၏ ။ နောင်၌ လည်း ဝမ်းမြောက် လိမ့်မည်။။ ¹⁹ အဘယ်သို့ နည်း ဟူမူကား၊ ငါ သည်

အလျှင်း ရှက်ကြောက် ခြင်းမရှိ၊ ရဲရင့်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍ အသက် ရှင် သည်ဖြစ်စေ ၊ သေ

သည်ဖြစ်စေ၊ ငါ့ ကိုယ်ခန့်ခါ ၌

ခရစ်တော် သည် အစဉ်မပြတ် ဂုဏ် အသရေ ထင်ရှား တော် မှု သကဲ့သို့ ၊ ²⁰ ယခုပင်ထင်ရှား တော်မှုမည်ဟု ငါမြော်လင့် အားကြီး၍ တောင့်တသည်နှင့်အညီ သင် တို့ဆုတောင်း သဖြင့်၎င်း ၊ ယေရှု ခရစ် ၏

ဝိညာဉ် တော်မှစသဖြင့်၎င်း၊ ဤ အကြောင်း အရာသည် ငါ့ ကိုကယ်တင် သော အကြောင်းအရာဖြစ် မည်ဟု ငါသိ ၏။။ ²¹ အသက် ရှင်သည်အရာမှာ ခရစ်တော် ဖြစ်၏။။ သေ

လျှင် မူကား ၊ သာ၍အကျိုး ရှိ၏။။ ²² ဤကိုယ်ခန္ဓာ ၌ ငါသည်အသက် ရှင်လျှင် ၊ ငါ ပြုသောအမှု ၏ အကျိုးကား ထိုသို့ သောအကျိုး ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း အဘယ် အကျိုးကို ရွေးယူ ရ မည်ဟု ငါမ သိ ။။ ²³ ထိုအကျိုးနှစ် ပါး၏အကြား၌

ငါသည်ယခု ကျဉ်းမြောင်းစွာ နေရ၏။ စုတေ့၍ ခရစ်တော် နှင့်အတူ နေ ခြင်းငှာတောင့်တ လိုချင်သော စိတ်ရှိ ၏။ သာ၍ အလွန်

ထူးမြတ် သောအကျိုးဖြစ်၏။။ ²⁴ သို့သော်လည်း ကိုယ်ခန္ဓာ ၌ နေ ရလျှင် သင် တို့၌ သာ၍ အကျိုး ရှိလိမ့်မည်။။ ²⁵ ထိုသို့ ရှိလိမ့်မည်ဟု ယုံမှားခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်သည်ဖြစ်၍ ၊ သင်တို့ရှိရာသို့ ငါ တစ်ဖန် ရောက်လာ သော အားဖြင့် ၊ သင် တို့သည် ယေရှု ခရစ် ကိုအမှီပြု ၍ ငါ့ အတွက်ကြောင့် သာ၍

ဝါကြွား ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိစေခြင်းငှာ၊ ²⁶ သင်တို့သည် ယုံကြည် ခြင်း၌

တိုးပွား ဝမ်းမြောက် မည်အကြောင်း ၊ ငါသည်ကိုယ်ခနုခါ၌နေ ၍ သင် တို့ရှိသမျှ နှင့်

ပေါင်းဖော် ရမည်ဟု ငါသိ ၏။။ ²⁷ သင်တို့သည် ရန်သူ များကြောင့် အလျှင်း

မ ကြောက်ရွံ့ မတုန်လှုပ်ဘဲ၊ တစ်ပါးတည်းသော စိတ် ဝိညာဉ် ၌ တည် ၍၊ ဧဝံဂေလိ

တရားနှင့် ဆိုင် သော ယုံကြည် ခြင်းအဘို့ အလိုငှာ တစ်ညီတစ်ညွတ် တည်း ကြိုးစားအားထုတ် ကြသည် အကြောင်းအရာကို၊ ငါ ရောက် လျှင်

သင် တို့နှင့် မျက်မှောက်တွေ့ သည်ဖြစ်စေ၊ ကွာ လျက်နေသည် ဖြစ် စေ၊ ငါကြားသိ ရပါမည်အကြောင်း ၊ ခရစ်တော် ၏ ဧဝဂေလိ

တရားနှင့် အထိုက်အလျောက် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်များကို ပြု၍သာနေ ကြလော့။။ 28 ထိုသို့ရန်သူများကြောင့် အလျှင်းမကြောက်ရွံ့မတုန်လှုပ် သော အကြောင်းအရာသည်၊ သူ

တို့၌ ပျက်စီး ခြင်း၏ နိမိတ် လက္ခဏာ ဖြစ် ၏။ ဘုရားသခင် စီရင် တော်မူသောအားဖြင့် သင် တို့၌ကား ၊ ကယ်တင် ခြင်း၏နိမိတ် လက္ခဏာဖြစ်၏။။ 29 အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့သည် အထက်က မြင် သည်အတိုင်း၊ ယခု

လည်း

ကြား သည်အတိုင်း ငါ ခံရ သော တိုက်လှန် ခြင်းကို ခံရသည်နည်းတူ ၊ 30 သင်တို့သည် ခံရကြသည်ဖြစ်၍၊ ခရစ်တော် ကို ယုံကြည် ခြင်း အခွင့်မှတပါး ၊ ခရစ်တော် အတွက် ကြောင့် ဆင်းရဲ ခံရခြင်းအခွင့်ကို ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်ရကြ၏။

2

1 ထိုကြောင့် ခရစ်တော် ၌ သက်သာ ခြင်း၊ မေတ္တာ

နှင့်စပ်ဆိုင်သော ချမ်းသာ ခြင်း၊ ဝိညာဉ် တော်နှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့ခြင်း၊ သနားစုံမက် ခြင်းတည်းဟူသောအရာ တစ်စုံတစ်ခုရှိလျှင် ၊

2 သင်တို့သည် အချင်းချင်း ချစ် ကြ၍၊ စိတ် မကွဲပြားဘဲ တလုံးတဝ တည်း ကြံစည်ခြင်းနှင့်တကွ၊ သဘော

တစ် ညီတစ်ညွတ်တည်းရှိ သောအားဖြင့်၊ ငါ ဝမ်းမြောက် စရာ အကြောင်း ကို စုံလင် စေကြလော့။ 3 ရန်တွေ့ လိုသောစိတ်၊ အချည်းနှီး ကျော်စောကိစ္စကို တပ်မက်သောစိတ်ရှိ၍ အဘယ်အမှုကို မ

ပြုကြ နှင့်။ သူတစ်ပါး သည် ကိုယ် ထက် သာ၍ကောင်းမြတ်သည် ဟု နှိမ့်ချ သောစိတ်ရှိ၍ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ထင်မှတ် ကြ လော့။ 4 ကိုယ် အမှုအရာကိုသာ မ

ရှု မမှတ်ဘဲ၊ သူ့အမှုအရာ ကို အချင်းချင်း ရှုမှတ်ကြလော့။ 5 ယေရှု ခရစ် ၌ ရှိသော ထို

စိတ် သဘောကို သင် တို့၌ လည်း ရှိစေကြလော့။ 6 ထိုသခင် သည် ဘုရားသခင် ၏ သဏ္ဍာန် တော်နှင့်

ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ် ၍၊ ဘုရားသခင် နှင့် ပြိုင် သောအမှုကို လုယူ

ခြင်းအမှုဟူ၍မ ထင် မမှတ်လျက်ပင်၊ ⁷ မိမိ အသရေကိုစွန့် ၍ အစေခံ

ကျွန်၏သဏ္ဍာန် ကို ယူဆောင် လျက်၊ လူ

ကဲ့သို့သော အဖြစ်၌

ဘွားမြင် ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ ⁸ ထိုသို့

လူ ၏ဂုဏ် အင်္ဂါလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံလျက်၊ အသေခံ

ခြင်းသာမဟုတ်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ

အသေခံ ခြင်းတိုင်အောင် အစေ ကျွန်ခံ၍ ကိုယ်ကိုကိုယ် နှိမ့်ချ တော်မူ၏။ ⁹ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင် သည် ကိုယ်တော် ကိုအလွန်ချီးမြှောက် ၍ ဘွဲ့နာမ တကာ တို့ထက်

ကြီးမြတ်သော ဘွဲ့ နာမ ကို ပေး သနား တော် မူ၏။။

¹⁰ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင် သတ္တဝါ၊ မြေကြီး သတ္တဝါ၊ မြေကြီး အောက်၌ ရှိသော သတ္တဝါ တည်းဟူသော ခပ်သိမ်း သော သတ္တဝါ တို့သည် ယေရှု ၏ဘွဲ့နာမ တော်ကို ဒူး

ထောက် ၍၊ ¹¹ ယေရှု ခရစ် သည် သခင် ဖြစ်တော်မူ၏ဟု နှုတ် နှင့် ဝန်ခံသဖြင့်၊ ခမည်းတော် ဘုရား ၏ ဘုန်း အသရေ တော်ကို ထင်ရှား စေကြမည်အကြောင်း တည်း။။ ¹² သို့ဖြစ်၍ ငါ ချစ်သူ တို့၊ သင်တို့သည် ငါ မျက်မှောက် ၌

နားထောင် သည်သာမက ၊ မျက်ကွယ် ၌ လည်း အစဉ်နားထောင် ကြ သည်နှင့် အညီ၊ ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ် သော စိတ်နှင့် ၊ ကိုယ် ကို ကယ်တင် ခြင်း ငှာ ကိုယ်တိုင် ကြိုးစား အားထုတ် ကြ လော့။။

¹³ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့သည် အလိုရှိ စေ ခြင်း ငှာ ၎င်း ၊ အကျင့်ကျင့် စေခြင်းငှာ ၎င်း၊ သင်တို့အထဲ ၌ စေတနာ

တော်အားဖြင့်ပြုပြင် တော်မူသောသူ ကား ဘုရားသခင် ပေတည်း။။

¹⁴ သင်တို့သည် ပြုလေသမျှ တို့၌ မြည်တမ်း ခြင်း၊ ငြင်းခုံ ခြင်းမ ရှိ ဘဲ ပြု ကြလော့။။ ¹⁵ သို့ပြုလျှင် အပြစ်တင် ခွင့်မရှိ၊ အဘယ်သူကိုမျှ မ

ပြစ်မှားဘဲနေ ၍ ၊ ¹⁶ မဖြောင့် မမှန်ဖောက်ပြန် သောလူမျိုး အထဲ ၌ အဘယ် အပြစ်မျှမပါသော ဘုရားသခင် ၏ သား

ဖြစ်ကြ လိမ့်မည်။ အသက် ရှင်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သော နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို ပြသ၍၊ စကြဝဠာ ၌

နေ၊ လ၊ ကြယ်

နက္ခတ်ကဲ့သို့ ထိုလူမျိုး အထဲ ၌ ထွန်းလင်း ကြ၏။ သို့ပြုလျှင်ငါ

သည် အကျိုး မရှိဘဲလျက် ပြေး သည်မ ဟုတ်၊ အကျိုး မရှိဘဲလျက်

ကြိုးစား အားထုတ် သည်မ ဟုတ် ကြောင်း ကို ငါ ထောက်၍ ခရစ်တော် ၏နေ့ရက် ၌

ဝါကြား ဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိ လိမ့်မည်။။ 17 ထို မျှ မက၊ သင် တို့၏ယုံကြည် ခြင်းကို တင်လှူ ပူဇော်သော ယဇ် အပေါ်မှာ ငါ့ကို လောင်း သော်လည်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ သင်တို့ရှိသမျှ နှင့်အတူ ငါဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိ၏။။ 18 ထိုနည်းတူ သင် တို့သည်လည်း

ဝမ်းမြောက် ကြလော့။ ငါ နှင့်အတူဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိကြလော့။။ 19 သင် တို့အကြောင်း အရာများကို ငါသိ ၍ စိတ်သက်သာ ခြင်းငှာ ၊ တိမောသေ

ကို သင် တို့ရှိရာသို့ များမကြာ စေလွှတ် မည်အကြောင်း၊ သခင် ယေရှု ခရစ်၌

ငါမှီဝဲ ခြင်းရှိ၏။။ 20 အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူသည်သင် တို့အကျိုး ကို ကြည့်ရှုချင်သော စေတနာစိတ်ရှိသကဲ့သို့စိတ်သဘောတူသော သူ တယောက် မျှ ငါတို့၌မရှိ ။။ 21 လူခပ်သိမ်း တို့သည် ယေရှု ခရစ် ၏အကျိုးကို မ

ရှာ၊ ကိုယ် အကျိုးကိုသာ ရှာ ကြ၏။။ 22 သို့သော်လည်း သား သည် အဘ နှင့်အတူဆောင်ရွက် သကဲ့သို့ ၊ သူသည်ငါ နှင့်အတူ ဧဝံဂေလီ တရားအမှုကို အမှန်ဆောင်ရွက်သည်ဟု သူ

ပြသောသက်သေ ကို သင်တို့ သိ ကြ၏။။ 23 ထိုကြောင့်

ငါ၌အဘယ်သို့ဖြစ်မည်ဟု ငါ သိ သောအခါ ၊ သူ့ကို သင်တို့ရှိရာသို့ ချက်ခြင်း စေလွှတ် မည် ဟု ကြံစည် မြော်လင့်လျက် ငါနေ၏။။ 24 ထို မျှမက ၊ ငါ့ ကိုယ်တိုင်သင်တို့ရှိရာသို့ များမကြာ လာ မည်ဟု သခင် ဘုရား အားဖြင့် ယုံမှတ် စွဲလမ်းသော စိတ်ရှိ၏။။ 25 သို့သော်လည်း ဆောင်ရွက် ခြင်း၊ စစ်တိုက်ခြင်းအမှု၌ ငါ ၏အပေါင်းအဘော်၊ ငါ့ ကို ပြုစု သောသူတည်းဟူသောသင် တို့တမန် ၊ ငါ့ညီ

ပေဖြောဒိတ် ကို သင် တို့ရှိရာ သို့ ယခုစေလွှတ် သင့်သည်ဟု ငါ ထင်မှတ် ၏။။ 26 အကြောင်းမူကား၊ သူသည် နာ

ကြောင်း ကို သင်တို့ကြားသိ သောကြောင့် ၊ သူသည် သင် တို့ အပေါင်း ကို လွမ်းဆွတ် ၍ စိတ်မသာလျက် နေ ၏။။ 27 သူသည် သေ

လု အောင် နာ

သည်မှန် ၏။ ထိုအခါ
ဘုရားသခင် သည် သူ့
ကို သနား
တော်မူ၏။ သူ့
ကိုသာ

သနားတော်မူသည်မ ဟုတ်။ ငါ့ ၌ ဝမ်းနည်းခြင်း အဆင့်ဆင့်
အထပ်ထပ်မ ရှိ စေခြင်းငှာ ၊ ငါ့ကိုလည်း သနားတော်မူ၏။။ 28 ထို
ကြောင့်

သင်တို့သည် သူ့
ကိုတစ်ဖန်

တွေ့မြင် ၍ ဝမ်းမြောက် စေခြင်းငှာ၎င်း၊ ငါ သည်လည်း သက်သာ
ခြင်းငှာ ၎င်း၊ သူ့

ကို သာ၍ကြိုးစား သည်နှင့် ငါစေလွှတ် ၏။။ 29 သို့ဖြစ်၍ သခင်
ဘုရားကို ထောက် လျက်၊ ဝမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့်

သူ့ ကိုလက်ခံ ကြလော့။ ထိုသို့သော

သူတို့ကို ရိုသေ လေးမြတ်ကြလော့။။ 30 အကြောင်းမူကား ၊ သင်
တို့သည် ငါ့ ကိုပြုစု ၍ မ

ပြည့်စုံသေးသောဝတ်ကို သူသည် ပြည့်စုံ ခြင်းငှာ ၊ ကိုယ် အသက်
ကို စွန့်စား ၍ ခရစ်တော် ၏အမှု ကြောင့်

သေ ခြင်းသို့
ရောက် လုနီးပြီ။

3

1 ကြွင်း သေးသော စကားဟူမူကား၊ ငါ့ ညီအစ်ကို တို့၊ သခင်
ဘုရား၌

ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိကြလော့။ အထပ်ထပ် ငါ ရေး လိုက်သော်လည်း
ပင်ပန်း ခြင်းမ ရှိ။ သင် တို့မူကား

လုံခြုံ ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ 2 ခွေး တို့ကိုရှောင် ကြလော့။ မကောင်း
သော အကျင့်ကို ကျင့် သောသူတို့ကို ရှောင် ကြလော့။ အရေဖျားလှီး
ခြင်းကို ခံယောင်ဆောင် သော သူတို့ကို ရှောင် ကြလော့။ 3 ငါ တို့သည်
စိတ်ဝိညာဉ် အားဖြင့်ဘုရားသခင် ကို ကိုးကွယ် ၍ ၊ ဇာတိ

၌ ကိုးစား ခြင်းမ ရှိဘဲ၊ ယေရှု ခရစ် ၌ သာ ဝါကြွား ဝမ်းမြောက်
သောသူ ဖြစ်၍၊ မှန်သောအရေဖျားလှီး ခြင်းကို ခံသောသူဖြစ် ကြ၏။

4 သို့သော်လည်း ငါ ဖြစ် လျှင် ဇာတိ

၌ ကိုးစား စရာအကြောင်းရှိ၏။ အခြား သူမည်သည်ကား ၊ ဇာတိ
၌

ကိုးစား စရာ အကြောင်းရှိသည်ဟု ထင် လျှင် ၊ ငါ မူကား သာ၍
ရှိ၏။ 5 ငါသည်ရှစ် ရက်မြောက်သောနေ့၌ အရေဖျားလှီး ခြင်းကို
ခံရ၏။ ဣသရေလ

အမျိုး ၊ ဗ်ယာမိန်

အနွယ်

ဖြစ်၏။ ဟေဗြဲ လူမှ ဆင်းသက်သော ဟေဗြဲ လူစစ်ဖြစ်၏။ တရား
အားဖြင့် ဖာရိရှဲ ဖြစ်၏။ 6 စိတ် အားကြီးခြင်းကို မေး

သော်၊ ငါသည် အသင်းတော် ကို ညှင်းဆဲ သောသူဖြစ်၏။ ပညတ်
တရား အားဖြင့် ရ သော ဖြောင့်မတ် ခြင်းကို မေးပြန်သော်၊ ငါသည်
အပြစ်တင် ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်သောသူဖြစ်၏။ 7 သို့သော်လည်း ငါ ၏
အကျိုး စီးပွားကို ပြုစုသောအရာ ရှိသမျှတို့ကို ရှုံး စေသောအရာကဲ့သို့
ခရစ်တော် ကြောင့်

ငါထင်မှတ် ၏။ 8 ထိုမျှမက ငါ ၏ သခင် ယေရှု ခရစ် ကိုသိသော
ပညာ သည် 9 အဘယ်မျှလောက်မြတ် သည်ကိုထောက် ၍၊ ခပ်သိမ်း
သောအရာတို့ကို 10 ရှုံး စေ သောအရာကဲ့သို့ငါထင်မှတ် ၏။ 11 ထို
သခင် ကြောင့်

ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကို အရှုံး ခံရပြီ။ သေ

ခြင်းမှ

ထမြောက် သောအခွင့်ကို ငါရ နိုင် ကောင်းလျှင် ၊ ကိုယ်တော် သည်
အသေခံ

တော်မူသည်နည်းတူ ၊ ငါသည်လည်းအသေခံ၍ ထိုသခင်ကို၎င်း၊
ထမြောက် တော်မူခြင်း၏ တန်ဖိုး ကို၎င်း၊ ဆင်းရဲ ခံတော်မူခြင်းကို
ဆက်ဆံ၍ခံခြင်းကို၎င်း၊ သိကျွမ်း ခြင်းငှာ၊ ပညတ် တရားအားဖြင့် ရ
သော ကိုယ် ဖြောင့်မတ် ခြင်းကို မ

ကိုးစား ဘဲ၊ ခရစ်တော် ကို ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ရသောဖြောင့်မတ်
ခြင်းတည်းဟူသောယုံကြည် ခြင်းအတွက် ကြောင့်ဘုရားသခင် ပေး
တော်မူသောဖြောင့်မတ် ခြင်းကိုကိုးစားသဖြင့်၊ ခရစ်တော် ကို အမြတ်

ရ ၍

ထိုသခင် ၌

တည် ပါမည်အကြောင်း ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို မစင် ကဲ့သို့ ငါထင်မှတ် ၏။။ 12 ထိုသို့ဆိုသော်အကျိုးကိုခံရ ပြီ၊ စုံလင် ခြင်းသို့ ရောက်ရပြီဟု ငါမ ဆိုလို၊ အကြင်အကျိုး ကိုပေးခြင်းငှာ ခရစ်တော် သည် ငါ့ကို ကိုင် ဘမ်းတော်မှု၏။ ထိုအကျိုးကို ကိုင်မိ ခြင်းငှာငါ ပြေး၍ လိုက် သေး၏။။ 13 ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ ကိုင်မိ ပြီဟု ကိုယ်ကို ကိုယ် မ ထင် သော်လည်း ၊ ငါပြုသောအမှုတစ်ခု ဟူမူကား၊ နောက်ကျ သောအရာ တို့ကို မ

မှတ်ဘဲ၊ ရှေ့ ၌ ရှိသောအရာ တို့ကို လှမ်း ကမ်း၍ ၊ 14 ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ဘုရားသခင် သည် အထက် အရပ်မှ ခေါ်တော်မူခြင်းနှင့် ဆိုင်သောဆု ကို ရခြင်းငှာ ၊ ပန်းတုံးတိုင် သို့ ငါ လိုက်ပြေး ၏။။ 15 ထိုကြောင့်

စုံလင် သောသူရှိသမျှ တို့သည် ဤသို့သော

သဘော ကို စွဲလမ်း ရကြမည်။ သင်တို့သည် တစ်စုံတစ်ခု သော အရာ၌

သဘောခြားနား လျှင် ၊ ထို

အရာကို ပင်ဘုရားသခင် ဖော်ပြ တော်မူလိမ့်မည်။။ 16 သို့မဟုတ် သော်လည်း၊ ယခုမှီ သမျှ အတိုင်း

တ နည်း တည်း ကျင့် ၍ တစ် သဘော တည်း ရှိ ရ ကြ မည်။။

17 ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ ကျင့် သည်နည်းတူ သင်တို့သည် တစ် ညီတစ် ညွတ်တည်း ကျင့်ကြလော့။ ငါ တို့ပေးသော ပုံ

သက်သေနှင့်အညီ ကျင့် သောသူ တို့ကိုလည်း

ရှုမှတ် ကြလော့။။ 18 အကြောင်းမူကား ၊ အထက် အဖန်ဖန်ငါပြော ၍၊ ယခုပင် မျက်ရည် ကျလျက်နှင့်

ပြော သည်အတိုင်း၊ ခရစ်တော် ၏ လက်ဝါးကပ်တိုင် ကို ရန်ဘက် ပြု၍ ကျင့် သောသူ အများ ရှိကြ၏။။ 19 ထိုသူ တို့သည် ပျက်စီး

ခြင်း၌ လမ်းဆုံး တတ်ကြ၏။ သူတို့၏ ဘုရား

မူကား၊ မိမိ

တို့ဝမ်း ပေတည်း။ မိမိ

တို့ ရှက်ကြောက် ဘွယ်သော အကျင့်၌ သာ မိမိတို့ဝါကြွား ကြ၏။ လောကီ

အရာတို့ကိုသာ စိတ် စွဲလမ်းခြင်းရှိကြ၏။။ 20 ငါ တို့ကျင့်သော အကျင့်မှုကား ၊ ကောင်းကင် ဘုံနှင့်

စပ်ဆိုင် လျက်ရှိ ၏။ ကယ်တင် တော်မူသောအရှင် သခင်ယေရှု ခရစ် သည် ကောင်းကင် ဘုံမှ

ကြွလာတော်မူမည်ဟု ငါတို့သည် မြော်လင့် လျက်နေကြ၏။။ 21 ထို သခင် သည် ခပ်သိမ်း သောအရာကိုပင် မိမိ

အောက်၌ နှိမ့်ချ နိုင် တော်မူသောပြုပြင် အားထုတ် ခြင်း အားဖြင့် ယုတ်ညံ့ သော ငါ တို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာ ကိုပင်၊ ဘုန်း အသရေနှင့်ပြည့်စုံ သော ကိုယ်ခန္ဓာ တော်၏နည်းတူဖြစ် စေခြင်းငှာအသစ် ပြင်ဆင်တော် မူလတံ့။

4

1 ထိုကြောင့်

ငါ ဝမ်းမြောက် ခြင်းအကြောင်း၊ ငါ့ဦးရစ် သရဖူတည်းဟူသော၊ ငါ ချစ် ၍

အလွန်လွမ်း သော ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ့ဆီခဲပြီးသည်အတိုင်း သခင် ဘုရား၌

တည်နေ ကြလော့၊ ငါ့ချစ်သူ တို့။ 2 ဧဝေါဒိ နှင့် သုနုတုတ် တို့သည် သခင် ဘုရား၌

သဘော

တစ် ညီတစ်ညွတ်တည်း ဖြစ်ကြမည်အကြောင်းကို ငါ တောင်းပန် သွေးဆောင်ပါ၏။ 3 အချင်း ငါ့လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက် စစ် ၊ သင် တို့ ကိုလည်း

ငါတောင်းပန် ၏။ ငါ နှင့် ကလေမင် မှစ၍ အသက် စာရင်းဝင်သော အခြား သောငါ ၏လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက် တို့နှင့်အတူ ၊ ဧဝံဂေလိ

တရားကို ဟောပြောသောအမှု၌

ကူညီ ၍ ကြိုးစားအားထုတ်သော မိန်းမတို့ကို မစ ထောက်ပံ့ပါ လော့။ 4 သခင် ဘုရား၌

အစဉ်မပြတ် ဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိကြလော့။ တစ်ဖန်

ငါ့ဆီ သည်ကား ဝမ်းမြောက် ကြလော့။ 5 လူ အပေါင်း တို့ရှေ့၌ သင် တို့၏ ဖြည်းညှင်း ခြင်း သဘောကို ထင်ရှား စေကြလော့။ သခင် ဘုရား သည် အနီးအပါး ၌ ရှိတော်မူ၏။ 6 အဘယ် အမှုကိုမျှ စိုးရိမ် ခြင်း မ ရှိဘဲအရာရာ၌ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းနှင့်တကွ ဆုတောင်း

ပဌနာပြုသောအားဖြင့်၊ သင် တို့တောင်းပန် လိုသောအရာများတို့ကို ဘုရားသခင် အား

ကြားလျှောက် ကြလော့။ 7 ထိုသို့ပြုလျှင်အဘယ်သူမျှကြိုရွှံ့မမှီနိုင် သော ဘုရားသခင် ၏ ငြိမ်သက် ခြင်းသည် ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် သင် တို့၏စိတ် နှလုံးတို့ကို စောင့်မ လိမ့်မည်။ 8 ကြွင်း သေးသော စကားဟူ မှုကား၊ ညီအစ်ကို တို့၊ သမ္မာတရား

နှင့် ဆိုင်သောအကျင့်၊ လျှောက်ပတ် သောအကျင့်၊ ဖြောင့်မတ် သော အကျင့်၊ စင်ကြယ် သော အကျင့်၊ သူတစ်ပါး နှစ်သက် ဘွယ် သော အကျင့်၊ ချီးမွမ်း ဘွယ်သောအကျင့် ရှိသမျှ တို့ကို၎င်း၊ ပါရမီ တပါး ပါး ၊ ကောင်း သောသိတင်းတပါးပါး နှင့် ဆိုင်သောအကျင့်တို့ကို၎င်း၊ နှလုံး သွင်းကြလော့။ 9 သင်တို့သည် အထက်ကသင် ယူ ရှိ

ငါ ၌ ကြား မြင်

ခဲ့ပြီးသမျှတို့ကို ကျင့်ကြလော့။ ထိုသို့

ကျင့် လျှင်၊ ငြိမ်သက် ခြင်း၏ အရှင်ဘုရားသခင် သည် သင် တို့နှင့် အတူ ရှိ တော်မူလိမ့်မည်။ 10 ယခု ၌လည်း

သင်တို့သည် ငါ့ ကို ကြည့်ရှုပြုစုချင်သော စေတနာ

စိတ်နှင့် ပြည့်စုံပြန်သည်ဖြစ်၍၊ ငါသည် သခင် ဘုရား၌

အလွန် ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိ၏။ ထိုစေတနာ

စိတ်သည် အထက် ကရှိသော်လည်း ပြုစုရသောအခွင့် မရှိပြီ။ 11

ထိုသို့ငါဆို သော်၊ ကိုယ်တိုင်ဆင်းရဲ ခြင်းကို ရည်မှတ် ၍ ဆိုသည်မ ဟုတ်။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ သည် တွေ့ကြုံသမျှသော အခြင်းအရာ တို့၌

ရောင့်ရဲ သောစိတ်ရှိ အံ့သောဌာသင် မိပြီ။ 12 ရှုတ်ချ ခြင်းကို၎င်း ၊

ကြွယ်ဝ ခြင်းကို၎င်း၊ ခံတတ်၏။ ဝ

စွာစားခြင်း၊ မွတ်သိပ် ခြင်း၊ စည်းစိမ် ရှိခြင်း၊ ဆင်းရဲ ခြင်းတို့ကို ခံ ရအံ့သောဌာ၊ အရပ်ရပ် တို့တွင်

အရာရာ ၌

သင် မိ ပြီ။ 13 ငါ့ ကို ခွန်အား နှင့် ပြည့်စုံ စေ တော် မူ သော ခရစ်တော် အားဖြင့် ခပ်သိမ်း သောအမှုတို့ကို ငါတတ်စွမ်း နိုင်၏။ 14

သို့သော်လည်း ဆင်းရဲ ဒုက္ခကိုငါ

ခံရ စဉ်အခါ၊ သင် တို့သည် ငါနှင့်ဆက်ဆံ သောအားဖြင့်ကောင်းမွန် စွာ ပြု ကြပြီ။ 15 အချင်းဖိလိပ္ပို မြို့သားတို့၊ ဧဝံဂေလိ

တရားကို ဟောစ

ပြု၍ ၊ မာကေဒေါနို ပြည်မှ

ငါထွက် ဆဲ ရှိသောအခါ အလှူ လှူခြင်း၊ အလှူခံ ခြင်း အမှု၌ ၊
သင် တို့မှတစ်ပါး အဘယ် အသင်းတော် မျှငါ နှင့်မ ဆက်ဆံ ကြ။။

16 သက်သာလောနိတ် မြို့၌

ငါရှိစဉ်ပင်၊ ငါ လို သောအရာကို သင်တို့သည် နှစ်ကြိမ် တိုင်အောင်
ပေး လိုက် ကြ၏။။ 17 ထိုသို့ ငါဆိုသော်၊ အလှူ ကို ရှာ သည်မ ဟုတ်၊

သင် တို့၌ ကြွယ်ဝ သောအကျိုး ကို ရှာ ၏။။ 18 ယခုအခါ အရာရာ
၌ငါရ တတ်၏။ ဥစ္စာကြွယ်ဝ ၏။ မွေးကြိုင် သောအနံ့နှင့် ပြည့်စုံ၍၊

ဘုရားသခင် နှစ်သက် အားရတော်မူသော ယဇ် တည်းဟူသောသင် တို့
ပေးလိုက်သောအရာ တို့ကို ဧပဖြောဒိတ် လက်မှ

ငါခံရ သည်ဖြစ်၍ကြွယ်ဝ လျက်ရှိ၏။။ 19 ငါ ၏ဘုရားသခင် သည်
ဘုန်း အာနုဘော်၌

စံပယ်တော်မူသော စည်းစိမ် ရှိသည်အတိုင်း ၊ သင် တို့အလို
ရှိသမျှ တို့ကို ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ပြည့်စုံ စေတော်မူလိမ့်မည်။။

20 ငါ တို့အဘ တည်းဟူသောဘုရားသခင် သည် ကမ္ဘာ

အဆက်ဆက် ဘုန်းကြီး တော်မူစေသတည်း။ အာမင် ။။ 21 ယေရှု
ခရစ် ၌ ရှိသော သန့်ရှင်း သူအပေါင်း တို့ကို နှုတ်ဆက် ကြလော့။။

22 ငါ နှင့်အတူ ရှိသောညီအစ်ကို မှစ၍ သန့်ရှင်း သောသူအပေါင်း
တို့သည် သင် တို့ကို နှုတ်ဆက် ကြ၏။ ကဲသာ

ဘုရင်၏

နန်းတော် ၌နေသော သန့်ရှင်း သူတို့သည် အထူးသဖြင့် နှုတ်ဆက်
ကြ၏။။ 23 ငါတို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၏

ကျေးဇူး တော်သည် သင် တို့အပေါင်း၌ ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ကောလောသံသြဝါဒစာ

1 ဘုရားသခင် ၏ အလို

တော်အားဖြင့် ယေရှု ခရစ် ၏ တမန်တော် ဖြစ်သောငါ ပေါလုနှင့် ငါညီ တိမောသေ သည်၊² ကောလောသံ မြို့၌ နေသော သန့်ရှင်း သူတည်းဟူသော၊ ခရစ်တော် ကို ယုံကြည် သောညီအစ်ကို တို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါ တို့အဘ တည်းဟူသော ဘုရားသခင် အထံတော်က

ကျေးဇူး တော်နှင့်

ငြိမ်သက် ခြင်းသည် သင် တို့၌ ရှိပါစေသော။³ သင် တို့သည် ယေရှု ခရစ် ကို ယုံကြည် ၍၊⁴ သမ္မာ တရား တည်းဟူသောဧဝံဂေလိ တရား ကို သင်တို့သည်အထက်က ကြားသိ ကြသည်အတိုင်း၊ သင်တို့

အဘို့ကောင်းကင် ဘုံ၌

သို့ထား သော မြော်လင့် ရာကို ထောက် သဖြင့်၎င်း၊ သင် တို့အဘို့ အစဉ်မပြတ် ဆုတောင်း ၍၊⁵ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ ခမည်း တော် တည်းဟူသောဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

⁶ ထိုတရားသည် လောကီ

နိုင်ငံတရောက် လုံးကို နှံ့ပြားသည်နှင့်အညီ ၊ သင်တို့ရှိရာသို့ ရောက် ခဲ့ပြီ။ သင် တို့၌

အသီး သီးခြင်း၊ တိုးပွား ခြင်းကို ပြုသည်နည်းတူ အရပ်ရပ်၌ပင် ပြုတတ်၏။⁷ သင် တို့အမှုကို စောင့်၍၊ ခရစ်တော် ထံ၌သစ္စာရှိ သော ဆရာ

တည်းဟူသောငါ တို့ချစ် သော ကျွန်ချင်း ဧပဖြ သည် သင်တို့ကို သွန်သင် သည်အတိုင်း

သင်တို့သည် ကြား ၍ ၊ ဘုရားသခင် ၏

ကျေးဇူး တော်ကို မှန်ကန် စွာ ဝန်ခံ သောနေ့ မှစ၍ ထိုသို့သော အကျိုးရှိ၏။⁸ သင် တို့၌ ရှိသော ဝိညာဉ် ပကတိမေတ္တာ ကို ဧပဖြ သည် ငါ တို့အားပြ ခဲ့ပြီ။⁹ ထို့ကြောင့် ၊ ငါ တို့သည် ကြား ရသည်နေ့ မှစ၍ ၊ သင် တို့အဘို့

အလိုငှာ အစဉ်မပြတ် ဆုတောင်း ပဌနာပြုလျက် နေကြ၏။။

¹⁰ ဆုတောင်းသော အချက် ဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ကောင်း သော

အကျင့် အမျိုးမျိုး တည်းဟူသောအသီးကိုသီး ခြင်း၊ ဘုရားသခင် ကို သိသော ဉာဏ် တိုးပွား ခြင်း ရှိသဖြင့် ၎င်း၊ ဝမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့် အရာရာ ၌ သည်းခံ ခြင်း၊ စိတ်ရှည် ခြင်းအလိုငှာ၊ ဘုန်းကြီး သော တန်ခိုး တော်အတိုင်း

ခွန်အား နှင့်

ပြည့်စုံ သဖြင့်၎င်း၊ 11 ခမည်းတော် ဘုရား၏ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းလျက်၊ သခင် ဘုရားနှင့်

ထိုက်လျောက် စွာ ကျင့် ၍ အရာရာ

၌

နှစ်သက် တော်မူစေခြင်းငှာ၊ ပညာ

အမျိုး မျိုး ၊ ဓမ္မ ဉာဏ် အမျိုး မျိုး အားဖြင့် အလို တော် ကို အကုန်အစင်နားလည် ပါမည်အကြောင်း

ဆုတောင်း ပဌနာပြု၏။ 12 အလင်း ၌ နေသောသန်ရှင်း သူတို့၏

အမေ့ ကို ငါ တို့သည် ဆက်ဆံ ဝင်စား ထိုက် မည်အကြောင်း ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ 13 မှောင်မိုက် တန်ခိုး မှ လည်းငါ တို့ကိုနှုတ် ၍၊ ချစ် တော်မူသောသား တော်၏ နိုင်ငံ ထဲသို့ သွင်း တော်မူ၏။

14 ထိုသား တော်၏ အသွေးအားဖြင့် အပြစ် လွတ် တော်မူခြင်းတည်း ဟူသောရွေးနှုတ် တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို ငါတို့သည် ခံရ ကြ၏။

15 ထိုသား တော်သည် မျက်မြင် မရသော ဘုရားသခင် ၏ ပုံ သဏ္ဍာန်တော်ဖြစ်၏။ ဝေနေယျ သတ္တဝါ အပေါင်း တို့တွင်လည်း သားဦး

ဖြစ် တော်မူ၏။ 16 အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသား

တော်သည် ကောင်းကင် ပေါ် ၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ ရှိသမျှသော ရူပ အရာ၊ အရူပ

အရာ၊ ရာဇပလ္လင် ဖြစ်စေ ၊ အစိုးရ

ခြင်းတန်ခိုးဖြစ်စေ ၊ အထွဋ်အမြတ် ဖြစ်စေ ၊ အာဏာစက် ဖြစ်စေ ၊ ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်း တော်မူ၏။ ထိုသခင် အားဖြင့် ၎င်း ၊ ထိုသခင် အဘို့

အလိုငှာ၎င်း၊ ခပ်သိမ်း သော အရာတို့ သည် ဖန်ဆင်း လျက်ဖြစ် ကြ၏။ 17 သား တော်သည်လည်း

ခပ်သိမ်း သောအရာ မ

ဖြစ်မှီ ဖြစ် တော်မူ၍

ခပ်သိမ်း သော အရာတို့သည် တန်ခိုး တော်အားဖြင့် သာ တည်ကြ၏။။ 18 အသင်းတော် တည်းဟူသောကိုယ် ၏ ဦးခေါင်း ဖြစ် တော်မူ၏။ အရာရာ

၌ ထူးမြတ် ခြင်းငှာ မူလ အရင်း ဖြစ် ၍၊ သေ သောသူတို့တွင်

သားဦး ဖြစ်တော်မူ၏။။ 19 အကြောင်းမူကား ၊ ခပ်သိမ်း သောပြည့်စုံ ခြင်းကို သား တော်၌

ကျန်းဝပ် စေခြင်းငှာ၎င်း ၊ 20 လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ သွန်းသော အသွေး တော်အားဖြင့် ရန် ကိုငြိမ်းစေ၍၊ ကောင်းကင် အရာ ဖြစ်စေ ၊ မြေကြီး အရာ ဖြစ်စေ ၊ ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကို သား

တော် အားဖြင့် ဘုရားသခင် နှင့် မိ သု သဟာယဖွဲ့စေ ခြင်း ငှာ၎င်း အလိုရှိတော် မူ၏။။ 21 အထက် က ဘုရားသခင်နှင့် ကွာရှင်း ၍၊ ဆိုးညစ် သောအကျင့် ကို ကျင့်သဖြင့်

စိတ် နှလုံး၌ ရန်သူ ဖြစ်သောသင် တို့ကို၊ ကိုယ် ခန္ဓာ တော်၌ အသေခံ တော်မူသော အားဖြင့် ၊ ယခု

မိသဟာယ ဖွဲ့စေတော်မူ၏။။ 22 အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင် အောက် ၌

ရှိသမျှ သော ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့အား ဟောပြော သဖြင့်၊ သင် တို့သည် ကိုယ်တိုင်ကြား ရပြီးသော ဧဝံဂေလိ တရား၏

မြော်လင့် ခြင်းမှ

မ ရွေ့လျော့ ဘဲ၊ 23 တိုက်မြစ် ကျခြင်း၊ တည်ကြည် ခြင်းနှင့်တကွ မြဲမြံ စွာယုံကြည် ကြလျှင် ၊ သန့်ရှင်း စင်ကြယ်လျက်

အပြစ်တင် ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်လျက် ရှိသော သင် တို့ကို ရှေ့ တော်၌ ဆက်သ မည်အကြောင်းတည်း။။ 24 ငါ ပေါလု သည်ထိုတရား ကို ဟောသောဆရာ

ဖြစ်သည်နှင့် သင် တို့အဘို့ အလိုငှာ ဆင်းရဲ ခံခြင်း၌ ယခု

ဝမ်းမြောက် ၍၊ ခရစ်တော် ၏ ဆင်းရဲ ဒုက္ခအကြွင်း အကျန်ကို အသင်းတော် တည်းဟူသောကိုယ်တော် အဘို့

အလိုငှာ ငါ့ ကိုယ်ခန္ဓာ ၌
ပြည့်စုံ စေ၏။။ 25 ရှေး ကပ် ကာလ ပတ်လုံး ဝှက်ထား လျက် ရှိ
သော်လည်း ၊ ယခု

တွင်
သန့်ရှင်း သူတို့အား

ဘော်ပြ သော နက်နဲ ရာတည်းဟူသောဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ်
တရားတော်ကို အကုန်အစင် ဟောပြောစေခြင်းငှာ၊ 26 သင်တို့အကျိုး
ကို ထောက်၍၊ ငါ အား အပ်ပေး တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏
သာသနာ

တော်နှင့်အညီ ၊ ငါ သည် အသင်းတော်၌ ဓမ္မဆရာ ၏ အဖြစ်သို့
ရောက်ရပြီ။။ 27 တပါး အမျိုးသားတို့တွင်

ဤ နက်နဲ သောအရာနှင့်ဆိုင်သောမဟာ စည်းစိမ်ကား၊ အဘယ်မျှ
လောက်ကြီး သည်ကို သန့်ရှင်း သူတို့သည် သိ

စေခြင်းငှာ၊ ဘုရားသခင် အလိုရှိ တော်မူ၏။။ ထို

စည်းစိမ်ကား၊ ဘုန်း အသရေကို မြော်လင့် ခြင်းအကြောင်းတည်း
ဟူသောသင် တို့အထဲ ၌ တည် တော်မူသော ခရစ်တော် ပေတည်း။။

28 ခရစ်တော် အားဖြင့် လူ တိုင်း စုံလင် ခြင်းသို့ ရောက် ၍ လူ
ခပ်သိမ်း တို့ကို ဆက်သအံ့သောငှာ၊ ငါ တို့သည် လူ
ခပ်သိမ်း တို့ကို သတိပေး

၍ ပညာ

အမျိုးမျိုး နှင့်

ဆုံးမ သွန်သင်လျက်

ခရစ်တော်၏တရားကို ဟောပြော ကြ၏။။ 29 ထိုသို့ အလိုငှာ

ငါသည် အမှုဆောင်ရွက် ၍၊ ငါ ၌

တန်ခိုး တော် ပြုပြင်အားထုတ် တော်မူသည်အတိုင်း

ကြိုးစား အားထုတ်လေ့ရှိ၏။

2

1 သင် တို့နှင့်

လောဒီကီ မြို့သူမြို့သားတို့မှစ၍ ၊ ငါ့ မျက်နှာ ကို မ

မြင် ဘူးသောသူ ရှိသမျှ တို့သည်။ 2 မေတ္တာ ချင်းထုံးဖွဲ့ ၍၊ ခမည်း
တော်ဘုရား နှင့် ခရစ်တော် ၏ နက်နဲ သောအရာကို နားလည် နိုင်သော
ဝိစိကိစ္ဆာ

နှင့် ကင်းစင်သော ဉာဏ် ၏စည်းစိမ် အပေါင်း နှင့်

ပြည့်စုံ၍၊ စိတ်နှလုံး သက်သာ စေ မည်အကြောင်း အဘယ် မျှ လောက် ကြီးသော တိုက်လှန် ခြင်းကို ငါခံရ သည်ဟု သင် တို့သိ စေ ခြင်းငှာငါအလိုရှိ ၏။³ ထိုနက်နဲ သောအရာ၌

ပညာ ဘဏ္ဍာ ၊ ဉာဏ် ဘဏ္ဍာရှိသမျှ တို့သည် ဝှက်ထား လျက် ရှိ ကြ၏။⁴ အဘယ် မည်သောသူမျှ ဖြားယောင်း သောစကားအားဖြင့် သင် တို့ကို မလှည့်ဖြား စေခြင်းငှာ ၊ စကားကို ငါ ပြောဆို၏။⁵ ငါသည် ကိုယ်ခန္ဓာ အားဖြင့် သင်တို့နှင့် ကွာ ၍ နေသော်လည်း ၊ စိတ်ဝိညာဉ် အားဖြင့် သင် တို့နှင့်အတူ ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ သင် တို့သည် လျောက်ပတ် စွာ စီရင်ပြုပြင်တတ်သည်ကို၎င်း ၊ ခရစ်တော် ၌

ခိုင်ခံ့ စွာ ယုံကြည် သည် ကို၎င်း မြင် လျှင်

ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိ၏။⁶ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် သခင် ယေရှု ခရစ် ကို ခံယူ

ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသခင် ၌

စိုက်ပျိုး ခြင်း၊ တည်ဆောက် ခြင်း ရှိလျက် ၊ နည်းဥပဒေသကို ခံ ပြီးသည်အတိုင်း

ယုံကြည် ခြင်း၌

မြဲမြံ စွာစွဲလမ်းလျက် ၊⁷ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းနှင့်တကွ ယုံကြည်ခြင်း တိုးပွား ပြည့်စုံလျက်၊ ထိုသခင် ၌

ကျင်လည် ကြလော့။⁸ ခရစ်တော် ၏တရား ကို မ လိုက်၊ လူ

အဆက်ဆက်ခံသော နည်း ဥပဒေသနှင့် လောကီ တရားနုကို လိုက် ၍၊ လောကီပညာ

နှင့်

အချည်းနှီး သောပရိယာယ် အားဖြင့် သင် တို့ကို အဘယ်သူ မျှမ လှယူမဖျက်ဆီး စေ ခြင်းငှာသတိပြု ကြလော့။⁹ အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် ၏ ဇာတိအဖြစ်တော်၏ ပြည့်စုံ ခြင်းအပေါင်း သည် ခရစ်တော် ၌

ကိုယ် ထင်ရှား၍ ကျိန်းဝပ် တော် မူ၏။။¹⁰ အ ထွဲ ဌ် အမြတ် အာဏာစက် ရှိသမျှ ကို အုပ်စိုး တော်မူသော ထိုသခင် ၌

သင်တို့သည် စုံလင် ခြင်းရှိ ကြ၏။။¹¹ ခရစ်တော် ၏ အရေဖျားလှီး ခြင်းအားဖြင့် ဇာတိ

ပကတိအပြစ်၏

ကိုယ် ကိုပယ်ရှင်း ၍၊ လက် ဖြင့်မလုပ်သော အရေဖျားလှီး ခြင်းကို ထိုသခင် ၌ သင်တို့သည် ခံကြသည်ဖြစ်၍၊ ¹² ဗတုတိဇံ အားဖြင့် ထို သခင် နှင့်အတူသဂြိုဟ် ခြင်းကို ခံကြ၏။ ခရစ်တော် ကို သေ

ခြင်းမှ

ထမြောက် စေတော်မူသောဘုရားသခင် ၏ ပြုပြင်အားထုတ် တော် မူခြင်းကို ယုံကြည် သောအားဖြင့် ၊ ဗတုတိဇံကိုခံ၍ ထိုသခင် နှင့်အတူ ထမြောက် ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ¹³ ဒုစရိုက် အပြစ်၌ ၎င်း၊ ဇာတိ

ပကတိ၏ အရေဖျားလှီး ခြင်းကို မခံသောအဖြစ်၌၎င်း သေ

လျက်ရှိ နေသော သင် တို့ကို ခရစ်တော် နှင့်အတူ အသက် ရှင် စေ၍၊ သင် တို့ အပြစ် ရှိသမျှ တို့ကို လွှတ် တော်မူ၏။ ¹⁴ ငါ တို့ နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သောဝိနည်း အထိုးအဖွဲ့ နှင့်

စပ်ဆိုင်သောလက်မှတ်ကို ချေ ၍၊ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ

ရိုက် ထားလျက်၊ ငါ တို့စပ်ကြား ထဲက ပယ်ရှင်း တော်မူပြီ။ ¹⁵ အ ထွဋ်အမြတ် ၊ အာဏာစက် များကို လုယူ

လျှင် ၊ ထင်ရှား စွာ ထုတ်ပြ ၍လက်ဝါးကပ်တိုင် တော်အားဖြင့် အောင်ပွဲ ကို ခံတော်မူပြီ။ ¹⁶ ထို့ကြောင့်

စား သောက် ခြင်းအမှု၊ ပွဲ နေ့၊ လ

ဆန်းနေ့၊ ဥပုသ်နေ့ တို့ကို စောင့်ခြင်းအမှုတွင် သင် တို့ကို အဘယ်သူ မျှ မ

စစ်ကြော မစီရင်စေနှင့်။ ¹⁷ ထို အရာတို့သည် နောက်ဖြစ်လတံ့သော အရာတို့၏

အရိပ် ဖြစ် ကြ၏။ ကိုယ်မှုကား

ခရစ်တော် ၏ ကိုယ် ဖြစ်၏။ ¹⁸ ဦးခေါင်း တော်ကို အမှီ မ ပြု၊ ဇာတိ

ပကတိ၏

စိတ် နှလုံးအချည်းနှီး ထောင်လွှား လျက်၊ မိမိ

မသိ မမြင် သောအရာ

ကို စူးစမ်း လျက်၊ စိတ် နှိမ့်ချခြင်း၌ ၎င်း၊ ကောင်းကင် တမန်ကို ကိုးကွယ် ခြင်း၌ ၎င်း မွေ့လျော် သောသူ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ သင် တို့ဆု ကို မ လုမယူစေနှင့်။ ¹⁹ ဦးခေါင်း တော်မှ

တစ်ကိုယ် လုံး သည် အဆစ် အပိုင်း အထုံးအဖွဲ့ များ အားဖြင့် ၊ အားဖြည့် ၍

ထုံးဖွဲ့ လျက်၊ ဘုရားသခင် ၏ အလိုတော် နှင့် အညီ ကြီးပွား တတ်၏။။ 20 သင်တို့သည် ခရစ်တော် နှင့်အတူ သေ ၍ ၊ လောကီ တရားနု မှ စုတေ့ကြသည်မှန်လျှင်၊ 21 မ တို့ နှင့်၊ မ မြည်း နှင့်၊ မ

ကိုင် နှင့်ဟူသော ပညတ်စကားကို လောကီ အသက် ရှင်သေးသကဲ့သို့ ၊ အဘယ်ကြောင့် နားထောင်ကြသနည်း။။

22 လူ တို့၏ ပညတ် သြဝါဒ အတိုင်း စောင့်ရှောက် သော ထိုပညတ်ရှိသမျှ တို့သည် ပုပ်ပျက် စေခြင်း အကြောင်း ဖြစ် ကြ၏။။ 23 ထိုသို့သောပညတ် တို့သည် ကိုယ် အသား ကို ဝပြောစွာ ကျွေးမွေးခြင်းနှင့်မဆိုင်၊ ကိုယ်အလိုအလျောက်ကိုးကွယ် ခြင်း၊ စိတ် နှိမ်ချခြင်း၊ ကိုယ် ကာယကို နှိပ်စက် ခြင်းနှင့်ဆိုင်၍ ၊ ပညာရှိ ယောင်ဆောင်ကြ၏။

3

1 အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း၊ သင်တို့သည် ခရစ်တော် နှင့်အတူ ထမြောက် ကြသည်မှန်လျှင် ၊ ဘုရားသခင် ၏ လက်ျာ တော်ဘက်မှာ ခရစ်တော် သည် ထိုင် နေ တော်မူရာအရပ် ၌ရှိ သော အထက် အရာ တို့ကိုရာ ကြလော့။ 2 မြေကြီး ပေါ်မှာ ရှိသောအရာ တို့ကို စွဲလမ်းသော စိတ်မ ရှိကြနှင့်။ အထက် အရာ တို့ကိုသာစိတ် စွဲလမ်းခြင်း ရှိကြလော့။

3 အကြောင်းမူကား ၊ သင်တို့သည် သေ သော သူ ဖြစ်၍သင် တို့ အသက် သည် ခရစ်တော် နှင့် အတူ ဘုရားသခင် ၌

ဝှက်ထား လျက်ရှိ၏။ 4 ငါ တို့အသက် တည်းဟူသောခရစ်တော် သည် ထင်ရှား တော်မူသောအခါ ၊ ငါ တို့သည်လည်း ထိုသခင် နှင့်အတူ ဘုန်းကြီး ၍ ထင်ရှား ကြလတံ့။ 5 ထို့ကြောင့်

မတရား သော မေထုန်၌မှီဝဲခြင်း၊ ညစ်ညူး စွာကျင့်ခြင်း၊ ကိလေသာ ပူပန်ခြင်း၊ ဆိုးညစ် သော တပ်မက် ခြင်း၊ ရုပ်တု ကိုကိုးကွယ်ခြင်း ဖြစ်သောလောဘ လွန်ကျူးခြင်းတည်းဟူသော ၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ ရှိ သောသင်တို့၏ ကိုယ်အင်္ဂါ တို့ကို သေ စေကြလော့။ 6 ထိုအမှု များ ကြောင့်

ဘုရားသခင် ၏ အမျက်

တော်သည် ငြင်းဆန် သော သူတို့အပေါ် ၌သင့်ရောက် ပေ၏။ 7 ထို သူ တို့နှင့် သင် တို့သည်လည်း

အထက် က ပေါင်းဖော် သောအခါ ၊ ထို

အမှုများ၌

ကျင်လည် ကြ၏။ 8 ယခု မူကား ၊ ထိုအမှုအလုံးစုံ တို့ကို၎င်း၊ အမျက်ထွက် ခြင်း၊ စိတ်ဆိုး ခြင်း၊ မနာလို

ခြင်း၊ သူ့

အသရေ ပျက်အောင် ပြောဆိုခြင်း၊ ညစ်ညူး သော စကားကို သုံး ခြင်းတို့ကို၎င်း၊ သင် တို့နှုတ် မှ

ပယ်ရှင်း ကြလော့။ 9 အချင်းချင်း မုသာ စကားကို မ

ပြောမသုံးကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် လူ

ဟောင်း ၏ အကျင့် တို့ နှင့်

လူဟောင်း ၏ ကိုယ်ကို ချွန်ပယ် ၍၊ 10 ဖန်ဆင်း တော်မူသောသူ ၏ ပုံ

သဏ္ဍာန်နှင့်အညီ ၊ မှန်သောပညာ အားဖြင့် အသစ် ပြုပြင်သော လူ သစ် ကို ယူတင်ဝတ်ဆောင် သောသူ ဖြစ်ကြ၏။ 11 ထို ဖန်ဆင်းပြုပြင်

တော်မူရာ၌ ဟေလသ

လူမ ရှိ ၊ ယုဒ

လူမရှိ၊ အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာခံခြင်းမရှိ၊ မခံခြင်းမရှိ၊ လူရိုင်း မရှိ၊ သကဲ့သို့

လူမရှိ၊ ကျွန် မရှိ၊ လူ

လွတ်မရှိ၊ ခရစ်တော် သည် အလုံးစုံ

တို့၌

အလုံးစုံ ဖြစ်တော်မူ၏။ 12 ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ဘုရားသခင် ရွေးကောက် သောသူ၊ သန်ရှင်း သောသူ၊ ချစ် အပ်သောသူ ကဲ့သို့

၊ သနားစုံမက် ခြင်း၊ ကျေးဇူး ပြုခြင်း၊ စိတ် နှိမ့်ချခြင်း၊ နူးညံ့

သိမ်မွေ့ခြင်း၊ စိတ်ရှည် ခြင်းတို့ကို ယူတင်ဝတ်ဆောင် ကြလော့။ 13

တစ်ယောက် ၌ တစ်ယောက်

အပြစ်တင် စရာအခွင့် ရှိ လျှင် ၊ အချင်းချင်း သည်းခံ ၍

အပြစ်ကိုလွတ် ကြလော့။ ခရစ်တော် သည် သင် တို့၏အပြစ်ကို လွတ် တော်မူသကဲ့သို့ ၊ ထိုနည်းတူ ပြုကြလော့။ 14 စုံလင် ခြင်းအဖို့

အစည်း တည်းဟူသော ချစ် ခြင်းမေတ္တာကို ထပ်၍ယူတင်ဝတ်ဆောင်
ကြလော့။။ 15 သင် တို့စိတ် နှလုံးအထဲ ၌ ခရစ်တော် ၏ ငြိမ်သက် ခြင်း
အုပ်စိုး စေ။ ထိုသို့အလိုငှာ

သင် တို့သည် တစ် လုံးတစ်ကိုယ် တည်း၌

ခေါ်ထားတော်မူခြင်းကို ခံကြသည် ဖြစ်၍၊ ကျေးဇူး တော်ကို သိ
သောစိတ်ရှိ ကြလော့။။ 16 ခရစ်တော် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားသည်
ပညာ

အမျိုးမျိုး နှင့်

သင် တို့အထဲ ၌ ကြွယ်ဝ စွာ တည်နေ ၍ သင်တို့သည် ဆာလံ
သီချင်းမှစသောဓမ္မ သီချင်းအမျိုးမျိုးအားဖြင့် ၊ အချင်းချင်း တို့ကို
ဆုံးမ

သွန်သင် ခြင်း၊ သတိပေးခြင်းကိုပြု၍၊ နူးညွတ် သောစိတ်နှလုံးနှင့်
ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ တင့်တယ် လျောက်ပတ်စွာ သီချင်း ဆို ကြ
လော့။။ 17 စကား ပြောသော်၎င်း ၊ အမှုဆောင်ရွက် သော်၎င်း၊ သခင်
ယေရှု ၏ နာမ

တော်ကို ထောက်၍ ခပ်သိမ်း သောအမှုတို့ကို ပြုမူ လျက် ၊ ကျေးဇူး
တော်ကြီးလှပါ၏ဟု ထိုသခင် ကို အမှီပြု ၍ ခမည်းတော် ဘုရားသခင်
ရှေ့၌ ဝန်ခံကြလော့။။ 18 အချင်းမိန်းမ တို့၊ သခင် ဘုရား၌

လျောက်ပတ် သည်အတိုင်း ၊ ကိုယ် ခင်ပွန်း ၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံ
ကြ လော့။။ 19 အချင်းယောက်ျား တို့၊ ကိုယ် ခင်ပွန်း ကို ချစ် ကြလော့။။
ကြမ်းတမ်း စွာမ ပြုကြနှင့်။။ 20 သားသမီး တို့၊ မိဘ

စကားကို အရာရာ

၌

နားထောင် ကြလော့။ မိဘစကားကို နားထောင်ခြင်းအမှုသည် သခင်
ဘုရားနှစ်သက် တော်မူသော အမှုဖြစ် ၏။။ 21 အဘ တို့၊ ကိုယ်
သားသမီး ကို စိတ်ဆိုး စေခြင်းငှာ မ ပြုကြနှင့်။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ သူ
တို့သည် အားလျော့ စိတ်ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။။ 22 အစေခံ
ကျွန် တို့၊ သခင် ဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ လျက်၊ သူ

တို့၏စိတ် ကို နူးညွတ် စေသော သူ ကဲ့သို့ ၊ မျက်မှောက် ၌သာ
နားထောင်သည်မ ဟုတ်၊ စိတ် နှစ်ခွ မရှိဘဲ၊ လောကီ

သခင် ၏စကားကို အရာရာ

၌

နားထောင် ကြလော့။။ 23 လူ ၏အမှုကိုသာ ဆောင်ရွက်သကဲ့သို့မ ဟုတ်၊ သခင် ဘုရား၏ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သကဲ့သို့ ၊ ပြု လေ သမျှ တို့၌ စေတနာစိတ် နှင့်

ပြု ကြလော့။။ 24 သင်တို့သည် သခင် ခရစ်တော် ၏ အစေ ကို ခံကြသည်ဖြစ်၍၊ အမေ့ တော်တည်းဟူသောအကျိုး ကို၊ ထို သခင်ဘုရား၏ လက်တော်မှ

ခံရ လိမ့်မည်ဟု သိမှတ် ကြလော့။။ 25 မတရား သောအမှုကို ပြု သောအမှုမည်သည်ကား၊ မိမိ

ပြုသောအမှု၏ အကျိုးအပြစ်ကို ခံရ လိမ့်မည်။ အဘယ်သူ ၏ မျက်နှာ ကို မှတ်တော်မ မူ။

4

1 သခင် တို့၊ သင် တို့၏သခင် သည် ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိ တော်မူသည်ကို သိမှတ် ၍၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရား၊ မျှ ခြင်းတရား နှင့်အညီကိုယ်ကျွန် တို့ကို ပြု ကြလော့။ 2 ဆုတောင်း ပဌနာပြုခြင်း အမှုကို အမြဲ ပြု၍၊ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းလျက် စောင့်ရှောက် ကြ လော့။ 3 ငါသည် ခရစ်တော် ၏ နက်နဲ သောအရာကြောင့်

အချည်အနှောင် ခံရသည်ဖြစ်၍။ 4 ထိုနက်နဲသောအရာကို ဟောပြော ခြင်းငှာ၊ ဘုရားသခင် သည် တရား

ဟောရာတံခါး ကို ငါ တို့အား ဖွင့် တော်မူမည်အကြောင်း ကို၎င်း၊ ထို

နက်နဲသောအရာကို ဟောပြော အပ်သည်နှင့်အညီ ငါ ဘော်ပြ မည် အကြောင်း ကို၎င်း၊ ငါ တို့အဘို့ လည်း

ဆုတောင်း ကြလော့။ 5 ပြင်ပ လူ တို့၏ မျက်နှာကိုထောက်လျက်၊ ပညာ

နှင့် ကျင့်ဆောင် ၍ ကာလ

အချိန်ကို ရွေးနှုတ် ကြလော့။ 6 လူ အသီးအသီးတို့အား အဘယ်သို့ ပြန်ပြော ရမည်ကိုသိ နိုင်မည်အကြောင်း ၊ သင် တို့စကား သည် ဆား

အားဖြင့်ငန်သော အရသာ နှင့် ပြည့်စုံ လျက်၊ အစဉ်မပြတ် တင့်တယ် လျောက်ပတ် ပါ စေ။

7 သခင် ဘုရား၌

သစ္စာရှိ သောဆရာ ၊ ငါတို့ကျွန်ချင်း တည်းဟူသော၊ ငါချစ် သောညီ

တုခိတ် သည် ငါ ၏ အကြောင်း အရာရှိသမျှ ကို သင် တို့အား
တော်ပြု လိမ့်မည်။⁸ သူသည် သင်တို့၏အကြောင်း အရာများကို သိ
၍၊ သင် တို့စိတ် နှလုံးကို သက်သာ စေခြင်းငှာ ၊ ထိုသူ ကို၎င်း ၊
သင် တို့အထဲ ကဖြစ် ၍ သစ္စာရှိ သော ငါချစ် သောညီ

ဩနေသိမ် ကို၎င်း၊ သင် တို့ဆီသို့ ငါစေလွှတ် ၏။⁹ သူတို့သည်
ဤမြို့၌ဖြစ်သမျှ သော အကြောင်း အရာကို သင် တို့အား ဖော်ပြ ကြ
လိမ့်မည်။။¹⁰ ငါ နှင့်အတူအကျဉ်း ခံရသောသူ အာရုံတုတာခု
၊ ဗာနဗ

၏ တူ
မာကု ၊ ယုတုတု

ဟုခေါ်ဝေါ်သော ယေရှု တို့ သည် သင် တို့ကို နှုတ်ဆက် ကြ၏။ မာ
ကု

အတွက် သင်တို့ကို ငါမှာ လိုက်ခဲ့ပြီ။ သူ
သည် သင် တို့ဆီသို့ ရောက်လာ လျှင်
လက်ခံ ကြလော့။။¹¹ အရေးဖျားလှီး ခြင်းကိုခံသော သူ
တို့တွင် ဤသူ
တို့သာ

ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်အဘို့ ငါနှင့်အတူ အမှုဆောင်သောသူဖြစ်
၍၊ ငါ့ စိတ်ကို သက်သာ စေ ကြ၏။။¹² သင် တို့အထဲ ကဖြစ် သော
ခရစ်တော် ၏ကျွန်

ပေဖြ သည် သင် တို့ကို နှုတ်ဆက် ၏။ သင်တို့သည် စုံလင် လျက်
၊ ဘုရားသခင် ၏ အလို
တော်ကို အကုန်အစင်လေ့ကျက်လျက် တည်ကြည် မည်အကြောင်း
သူသည် သင် တို့အဘို့

ကာလအစဉ် ကြိုးစား ၍ ဆုတောင်း တတ်၏။။¹³ သင် တို့မှစ၍
လောဒိကိ မြို့နှင့်
ဟေရပေါလိ မြို့၌
ရှိသော သူ
တို့အဘို့

သူ သည် အလွန် စေတနာ စိတ် အားကြီး သည် ဟု ငါ သည်
သူ၏သက်သေ ဖြစ်၏။။¹⁴ ငါချစ် သော ဆေးသမား
လုကာ နှင့်

ဒေမ သည် သင် တို့ကို နှုတ်ဆက် ကြ၏။။ 15 လောဒိကံ မြို့၌ ရှိ
 သော ညီအစ်ကို တို့ကို၎င်း ၊ နံဖ မှစ၍ သူ၏အိမ် ၌ ရှိသော အသင်း
 တော် ကို၎င်း နှုတ်ဆက် ကြလော့။။ 16 ဤစာ ကို သင် တို့သည် ဘတ်
 ပြီးမှ လောဒိကံ မြို့ အသင်းတော် ကို ဘတ် စေကြလော့။ ထိုမြို့မှရ
 သောစာကိုလည်း

သင် တို့ဘတ် ကြလော့။။ 17 အာခိပုပု ကိုလည်း ၊ သင်သည် သခင်
 ဘုရား၏ လက်တော်မှ

ခံရ ပြီးသော ဓမ္မဆရာ

၏အမှုအရာကို ပြည့်စုံ ခြင်းငှာ သတိပြု ပါဟု ပြော ကြလော့။။

18 ငါပေါလု သည်သင်တို့အား နှုတ်ဆက် သောအချက်ကို ကိုယ် လက်
 ဖြင့် ရေးထား၏။ ငါ ခံရသော ချည်နှောင် ခြင်းကို အောက်မေ့ ကြ
 လော့။ သင် တို့၌

ကျေးဇူး တော်ရှိစေသတည်း ။ အာမင်။

သက်သာလောနိတ် ဩဝါဒစာပဋ္ဌာမစောင်

1 ပေါလု ၊ သိလ္လာနု ၊ တိမောသေ
တို့သည် ခမည်းတော် ဘုရား နှင့်
သခင် ယေရှု ခရစ် ၌

တည်ရှိသော သက်သာလောနိတ် မြို့သား အသင်းတော် ကို ကြား
လိုက်ပါ ၏။ သခင် ယေရှု ခရစ် နှင့် ငါတို့ အဘ တည်း ဟူသော ဘုရား
သခင် အထံ

တော်က ကျေးဇူး တော်နှင့်

ငြိမ်သက် ခြင်းသည် သင် တို့၌ ရှိပါ စေ သော။ 2 ငါ တို့အဘ တည်း
ဟူသောဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌၊ သင် တို့သည် ယုံကြည် သောစိတ်
နှင့်

အကျင့် ကို ကျင့် ခြင်း၊ ချစ် သော စိတ်နှင့် ကြိုးစား အားထုတ်ခြင်း၊

3 ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ကို မြော်လင့် သော စိတ် နှင့် တည်ကြည်
ခြင်းတို့ကို ငါ တို့သည် အစဉ်မပြတ် အောက်မေ့ လျက်၊ ဘုရား သခင်
ချစ် တော်မူသော ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့ခံရသော ရွေးကောက် တော်
မှုခြင်းကို သိ

လျက်၊ သင် တို့အပေါင်း ကို အကြောင်း ပြုသဖြင့်၊ 4 ဘုရားသခင်
၏ ကျေးဇူး တော်ကို ကာလအစဉ် ချီးမွမ်း၍၊ သင်တို့အဘို့ အလိုငှာ
ဆုတောင်း ပဌနာပြု လျက် နေကြ၏။ 5 ငါတို့သည် သင် တို့နှင့်အတူ
နေသောအခါ သင် တို့အတွက်

အဘယ်သို့ သော သူဖြစ် သည်ကို သင်တို့သိ ကြသည်နှင့်အညီ ၊ ငါ
တို့ဟောပြောသော ဧဝံဂေလီ

တရားသည်၊ သင် တို့၌

စကား သက်သက် ဖြစ်သည် မ

ဟုတ်။ တန်ခိုး နှင့်၎င်း ၊ သန်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်နှင့် ၎င်း၊
ဝိစိကိစ္ဆာ

မရှိဘဲ အမှန်သိခြင်းနှင့်၎င်း ပြည့်စုံ သော တရားဖြစ်၏။ 6 သင်
တို့သည် ကြီးစွာ သောဆင်းရဲ ခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ သန်ရှင်း သော

ဝိညာဉ် တော်နှင့်ဆိုင်သော ဝမ်းမြောက် ခြင်းနှင့်တကွ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို ခံယူ

၍၊ ငါ တို့ကဲ့သို့သောသူ၊ သခင် ဘုရား ကဲ့သို့ သော သူဖြစ် ကြ၏။

⁷ သို့ဖြစ်၍ ၊ မာကေဒေါနိ ပြည်၊ အခါယ ပြည်၌

ယုံကြည် သော သူ

အပေါင်း တို့အား သင် တို့သည် ပုံ

သက်သေပေးသောသူ ဖြစ် ကြ၏။ ⁸ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊

သင် တို့ထံက ၊ သခင် ဘုရား၏

နှုတ်ကပတ် တရားတော်အသံ သည်၊ မာကေဒေါနိ ပြည်၊ အခါယ ပြည်၌

ကျော်စောသည်သာ မက ၊ ဘုရားသခင် ကို သင် တို့ ယုံကြည် ခြင်း၏ သိတင်းသည် အရပ်ရပ် တို့၌

နှံ့ပြား လေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ငါ တို့သည် တစ်စုံတစ်ခု ကိုမျှ ပြော စရာ အကြောင်း မ ရှိ ။ ⁹ ငါ တို့သည် သင် တို့အထံ သို့ အဘယ်သို့ ဝင် ကြ

သည် အကြောင်း အရာကို သူတို့သည် ကိုယ်တိုင် ကြားပြော ကြ၏။ အသက် နှင့် ပြည့်စုံလျက် မှန် တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏ အမှု တော်

ကို သင်တို့သည် ဆောင်ခြင်းငှာ၎င်း ၊ ¹⁰ ရောက် လတံ့သော ဘေးဒဏ် မှ

ငါ တို့ကို ကယ်နှုတ် သော သခင်ယေရှု တည်းဟူသောသေ ခြင်းမှ

ဘုရားသခင် ထမြောက် စေ တော် မူ သော သား တော်သည် ကောင်းကင် ဘုံမှ

ကြွလာတော်မူမည် အရာကို ငွ်လင့် ခြင်းငှာ၎င်း၊ ရှုပ်တု ဆင်းတု တို့ကို ပစ်ပယ်၍၊ ဘုရားသခင် အထံ တော်သို့ ပြောင်းလဲ ကြသည်

အကြောင်းအရာ ကိုလည်း ကြားပြောကြ၏။

2

¹ ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ တို့သည် သင် တို့အထံ သို့ဝင် ခြင်းအမှုသည် အချည်းနှီး မ ဖြစ် ကြောင်း ကို သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင် သိ ကြ၏။

² သင်တို့သိ ကြသည်နှင့်အညီ ၊ ငါ တို့သည် ဖိလိပုံ

မြို့၌

ဆင်းရဲ ခြင်းနှင့်

ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကို ခံပြီးမှ၊ ဘုရားသခင် ကို အမှီပြု ၍ ကြီးစွာ သော တိုက်လှန် ခြင်းနှင့်တကွ ၊ ဘုရားသခင် ၏ ဧဝံဂေလီ

တရားကို သင် တို့အား

ရဲရင့် စွာ ဟောပြော ကြ၏။³ ငါ တို့သည် မှားယွင်း ခြင်း၊ ညစ်ညူး ခြင်း၊ လှည့်ဖြား ခြင်းအားဖြင့် သင်တို့ကို တိုက်တွန်း သွေးဆောင်ကြ သည်မ ဟုတ်။⁴ ဧဝံဂေလိ တရားကို စောင့် ထိုက်သောသူဟု ငါတို့ကို ဘုရားသခင် လက်ခံ တော်မူသည်နှင့်အညီ ၊ လူ

ကို နှစ်သက် စေသကဲ့သို့ မ ဟုတ်။ ငါ တို့စိတ် နှလုံးကို စစ်ကြော စုံစမ်းတော်မူသော ဘုရားသခင် ကို နှစ်သက်စေသကဲ့သို့ဟောပြော ကြ၏။⁵ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ သင်တို့သိ ကြသည်နှင့်အညီ ၊ ငါတို့သည် ချော့မော့ သောစကား ကို တခါမျှ မ သုံး ၊ ဝှက်ထား သောလောဘ စိတ်အလျှင်းမ ရှိကြောင်းကို ဘုရားသခင် သည် ငါတို့ သက်သေ ဖြစ်တော်မူ၏။⁶ ထိုမှတစ်ပါး၊ ခရစ်တော် ၏တမန်တော် ဖြစ် ၍၊ လေး

သောဝန်ကို တင်ပိုင်သော်လည်း၊ လူ

ပေးသော ဘုန်း အသရေကို သင် တို့တွင် မ ရှာ ၊ အခြား သူတို့တွင် လည်း မ ရှာဘဲ၊⁷ သင်တို့တွင် ဖြည်းညှင်းစွာပြုကြ၏။ သင် တို့ကို ချစ် သောကြောင့်နို့ထိန်းသည် မိမိ

သူငယ် ကို ကျွေးမွေးပြုစု သကဲ့သို့ ၊⁸ ငါ တို့သည် သင် တို့ကို နှမြော စုံမက်ခြင်းနှင့်တကွ၊ ဘုရားသခင် ၏ ဧဝံဂေလိ

တရားကိုမျှ မက၊ ကိုယ် အသက် ကို ပင်ပေး ချင်သော စေတနာ စိတ်ရှိကြ၏။⁹ ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ တို့သည် ပင်ပန်း စွာလုပ်ဆောင် ၍ ကြိုးစားအားထုတ်ကြောင်း ကို သင်တို့မှတ်မိ ကြ၏။ သင် တို့တွင် တစ် ယောက် ကိုမျှ မ

နှောင့်ရှက် ခြင်းငှာ၊ ငါတို့သည် နေ့

ညဉ့် လုပ်ဆောင် လျက်၊ ဘုရားသခင် ၏ ဧဝံဂေလိ

တရားကို သင် တို့အား

ဟောပြော ကြ၏။¹⁰ မိမိ နိုင်ငံ တော်နှင့်

ဘုန်း တော်ထံသို့ ၊ သင် တို့ကို ခေါ်သွင်း တော်မူသော ဘုရားသခင် နှင့် အထိုက်အလျောက် သင် တို့သည် ကျင့်ဆောင် စေခြင်းငှာ၊¹¹ ဘ သည် မိမိ

သား တို့ကို ပြုသကဲ့သို့ ငါတို့သည် သင် တို့ရှိသမျှ ကို အဘယ်သို့ တိုက်တွန်း သွေးဆောင်၍ မှာထားသည်ကို သင်တို့သိ ကြသည်နှင့် အညီ ၊ ယုံကြည် ခြင်းသို့ရောက်သော သင် တို့တွင် ငါတို့သည်

အဘယ်သို့ သန့်ရှင်း ဖြောင့်မတ် လျက် ၊ အပြစ်တင် ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ် လျက် နေ ကြသည် ကို သင် တို့သည် သက်သေ ဖြစ် ကြ၏။

12 ဘုရားသခင် သည်လည်း

သက်သေ ဖြစ်တော်မူ၏။ 13 ငါ တို့ဟောပြော သော ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားကို သင်တို့သည် ခံယူ

ကြသောအခါ ၊ လူ

၏ နှုတ်ထွက်စကား ကို မခံမယူဘဲ၊ ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တော်အမှန် ဖြစ် သည်နှင့်အညီ ၊ ယုံကြည် ခြင်း သို့ရောက်သော သင် တို့အထဲ ၌ ပြုပြင်သော ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ်တရားကို ခံယူ

ကြသည် အကြောင်း အရာကို ငါ တို့သည် အစဉ်မပြတ် ချီးမွမ်း ကြ၏။ 14 အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ယုဒ

ပြည်၌

ယေရှု ခရစ် ၏ဘာသာကို ခံယူသော ဘုရားသခင် ၏ သင်းဝင်သူ တို့သည် ယုဒ

လူတို့လက်မှ

ဆင်းရဲ ခံရသကဲ့သို့ ၊ ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့သည် မိမိ

တို့ အမျိုးသား ချင်းတို့ လက်မှ ထိုနည်းတူ ခံရသောအားဖြင့် ၊ ယုဒပြည်၌ရှိ သောတပည့်တော်ကဲ့သို့သောသူ ဖြစ် ကြ၏။ 15 ယုဒလူ တို့သည် သခင် ယေရှု မှစ၍ ပရောဖက် များကို အသေသတ် ကြပြီ။

ငါ တို့ကိုလည်း ညှဉ်းဆဲ ကြပြီ။ ဘုရားသခင် ၏ အလို

တော် သို့မ

လိုက်၊ ခပ်သိမ်း သောလူ တို့နှင့်

ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ် ကြ၏။ 16 တစ်ပါး အမျိုးသား တို့သည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်စေခြင်းငှာ ငါ တို့သည် ဟောပြော ကြသည် ကို သူတို့ သည် ဆီးတား

၍၊ မိမိ

တို့အပြစ် ကို အစဉ် ပြည့်စုံ စေကြ၏။ သူ

တို့ အပေါ် ၌ အမျက် တော်သည် အကုန်အစင် ရောက် ရ၏။

17 ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ တို့သည် စိတ် နှလုံးအားဖြင့် မ ဟုတ်၊ ကိုယ် အားဖြင့်သာ သင်တို့နှင့် ခဏ

ကွာ သည်ရှိသော်၊ သင် တို့မျက်နှာ ကိုမြင် ခြင်းငှာ၊ အလွန် လွမ်း သော စိတ်နှင့်

သာ၍ ကြိုးစား အားထုတ်ကြ၏။¹⁸ ထို့ကြောင့် ၊ ငါ ပေါလု သည် သင် တို့ရှိရာ သို့ လာ

ခြင်းငှာ၊ နှစ်ကြိမ် မြောက်အောင် အလိုရှိ သော်လည်း ၊ စာတန် သည် ဆီးတား လေ၏။¹⁹ ငါ တို့မြော်လင့် ခြင်းအကြောင်း၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်းအကြောင်း၊ ဝါကြွား ခြင်း၏ ဦးရစ် သရဖူကား၊ အဘယ်သို့ သော အကြောင်းအရာနည်း။ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ကြွလာ တော်မူ သောအခါ၊ ရှေ့ တော်၌ သင် တို့သည် ထိုသို့သောအကြောင်း အရာ ဖြစ်ကြသည် မ ဟုတ်လော။²⁰ သင် တို့သည် ငါ တို့၏ ဘုန်း အသရေ၊ ငါတို့၏ ဝမ်းမြောက် ခြင်းအကြောင်း

ဖြစ် ကြသတည်း။

3

¹ ထို့ကြောင့်

ငါသည် တဖန်မ အောင့် နိုင်သောအခါ၊ အာသင် မြို့၌ တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ် ၍ နေခြင်းငှာအလိုရှိ ၏။² ခရစ်တော် ၏ ဧဝံဂေလီ

တရားကို ဟောပြော၍ ၊ ဘုရားသခင် ၏ အမှုတော်ကို လုပ်ဘော် ဆောင်ဘက် ဖြစ်သောငါ့ ၌ တိမောသေ ကို လွတ် လိုက်၏။³ ငါတို့ ခံရသောဆင်းရဲ ခြင်းကြောင့်

အဘယ်သူ မျှ မရွေ့လျော့ မည်အကြောင်း၊ သင် တို့ကိုမြဲမြံ စေ၍ ၊ ယုံကြည် ခြင်းအရာ ၌သင် တို့ကို တိုက်တွန်း နှိုးဆော်စေခြင်းငှာသူကို ငါလွတ်လိုက်၏။⁴ ထိုဆင်းရဲ ခြင်းကို ခံစေမည်အကြောင်း

၊ ငါတို့ကို ခန့်ထား တော်မူသည်ဟု သင်တို့ကိုယ်တိုင် သိ ကြ၏။ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ငါတို့သည် ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်ဟု သင် တို့နှင့်အတူ ရှိ စဉ်အခါငါတို့ပြော နှင့် ကြပြီ။ ထိုသို့ပြောသည် အတိုင်း

ဖြစ် သည်ကို သင်တို့လည်း

သိ ကြ၏။⁵ စုံစမ်း သွေးဆောင်တတ်သောသူသည် သင် တို့ကို စုံစမ်း သွေးဆောင်သဖြင့် ၊ ငါ တို့ပင်ပန်း စွာ လုပ်ဆောင်ခြင်းအမှုသည် အချည်းနှီး ဖြစ် မည်ဟု စိုးရိမ်၍ မ

အောင့် နိုင်သောအခါသင် တို့၏ ယုံကြည် ခြင်းကို သိ လိုသောငှာငါ စေလွတ် ၏။⁶ ယခု မူကား ၊ တိမောသေ သည် သင် တို့ထံက ပြန်လာ ၍၊ သင် တို့၏ ယုံကြည် ခြင်းနှင့်

ချစ် ခြင်းတည် သည် ဟူ၍၎င်း၊ ငါ တို့သည် သင် တို့ကို လွမ်း သကဲ့သို့ သင် တို့သည် ငါ တို့ကို လွမ်း၍၊ အစဉ်မပြတ် ကောင်းမွန် စွာ အောက်မေ့ ကြသည်ဟူ၍၎င်း၊ ဝမ်းမြောက် စရာ သိတင်းကို ကြားပြော သည်ရှိ သော်၊ ⁷ ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ တို့သည် အရာရာ

၌ ဆင်းရဲ ၍

ခက်ခဲ စွာ ခံရသည်တွင်၊ သင် တို့၏ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် သက်သာ ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ⁸ ယခု မှာ သင် တို့သည် သခင် ဘုရား၌

တည်ကြည် လျှင် ၊ ငါ တို့သည် အသက်ရှင်ကြ၏။ ⁹ ငါ တို့၏ ဘုရားသခင် ရှေ့ ၌ သင် တို့၏အကြောင်း ကြောင့် ငါတို့ခံရသော ဝမ်းမြောက် ခြင်းအပေါင်း ကို ထောက်၍၊ သင် တို့အကြောင်း ကြောင့် ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်ကို အဘယ်သို့ ဆပ် နိုင် သနည်း။

¹⁰ သင် တို့မျက်နှာ ကိုမြင် ၍၊ သင် တို့ယုံကြည် ခြင်းလို သေးသမျှကို စုံလင် စေမည်အကြောင်း၊ ငါတို့သည် နေ့

ည၌ မပြတ်အလွန် တရာ ဆုတောင်း ပဌနာပြု၍ နေကြ၏။ ¹¹ သင် တို့ရှိရာ သို့ ငါ တို့သွားရာလမ်း ကို ငါ တို့အဘ တည်းဟူသော ဘုရားသခင် နှင့်

ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် သည် ပြင်ဆင် တော်မူပါစေသော။ ¹² ထို သခင် သည် မိမိ

သန်ရှင်း သူ အပေါင်း တို့နှင့်အတူ ကြွလာ တော်မူသောအခါ ။ ¹³ ငါ တို့အဘ တည်းဟူသောဘုရားသခင် ရှေ့ မှာ အပြစ်တင် ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်သော သင် တို့၏ စိတ် နှလုံးကို ကိုယ်တော်သည် သန်ရှင်း ခြင်းပါရမီ၌

မြဲမြဲ ခိုင်ခံ့စိမ့်သောငှာငါ တို့သည် သင် တို့ကို ချစ်သကဲ့သို့ သင် တို့သည် အချင်းချင်း ကို၎င်း

၊ သူတစ်ပါးအပေါင်း တို့ကို၎င်း ချစ်၍၊ ချစ် ခြင်းမေတ္တာနှင့်

အထူးသဖြင့်ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံမည်အကြောင်း သခင်ဘုရား ပြုတော်မူ ပါစေသော။

4

¹ ကြွင်း သေးသော စကားဟူမူကား

၊ ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့သည် အဘယ်သို့ ကျင့် ရမည်၊ ဘုရားသခင် ကို အဘယ်သို့နှစ်သက် စေရမည်ကို ငါ တို့ထံ၌ နည်းခံ ကြသည်နှင့်

အညီ တိုးပွား ၍ ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံမည်အကြောင်း ၊ သခင် ယေရှု ကို အမှီပြု လျက်၊ ငါတို့သည် တောင်းပန် ၍

တိုက်တွန်း သွေးဆောင်ကြ၏။² အဘယ်သို့ သော ပညတ်တို့ကို သခင် ယေရှု ၏အခွင့် တော်နှင့် ငါတို့သည်အပ်ပေး သည်ကို သင်တို့ သိ ကြ ၏။³ ဘုရားသခင် ၏ အလို

တော်ဟူမူကား ၊ သင် တို့သည် မတရား

သော မေထုန် ကို ကြဉ်ရှောင် ၍ သန့်ရှင်း စေ ခြင်း ငှာ၎င်း၊

⁴ ဘုရားသခင် ကို မ

သိ သော သာသနာပ

လူတို့သည် ကိလေသာ

တပ်မက် ခြင်းရှိသကဲ့သို့ မ ရှိ၊⁵ သင် တို့အပေါင်းသည် သန့်ရှင်း ခြင်း၊ အသရေ

တင့်တယ်ခြင်းနှင့်

မိမိ ကိုယ်ကို မိမိထိန်း တက်စေခြင်းငှာ၎င်း၊⁶ ဤ အမှုအရာ ၌

လွန်ကျူး ၍

ညီအစ်ကို ကို ပရိယာယ်အားဖြင့်မ ပြစ်မှား စေခြင်းငှာ၎င်း၊ အလို တော် ရှိ၏။ ငါတို့သည် အထက် က ဟောပြော၍ သစ္စာ

ပေးနှင့် သည်အတိုင်း ၊ သခင် ဘုရားသည် ထိုသို့သောပြစ်မှား ခြင်းကိုခံသောသူအပေါင်း တို့ဘက်၌ တရား စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။

⁷ ဘုရားသခင် သည် ညစ်ညူး စေခြင်းငှာငါ တို့ကို ခေါ်တော်မူသည်မ ဟုတ်၊ သန့်ရှင်း စေခြင်းငှာခေါ် တော်မူ၏။⁸ ထို့ကြောင့် ၊ ငါတို့ကို ငြင်းပယ် သောသူ သည် လူ

ကိုသာငြင်းပယ် သည်မ ဟုတ်၊ ကိုယ်တော် ၏ သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်ကို ငါ တို့အား

ပေး တော်မူသော ဘုရားသခင် ကို ငြင်းပယ်၏။⁹ ညီအစ်ကို ချင်း ချစ်ခြင်းအရာကို သင် တို့အား ရေး

၍ပေးလိုက် စရာ အကြောင်း မ ရှိ ။ အဘယ်ကြောင့် နည်း ဟူ မူကား ၊ သင် တို့သည် အချင်းချင်း ချစ် စေခြင်းငှာ၊ ဘုရားသခင် ဆုံးမသွန်သင်တော်မူသော သူဖြစ် ကြ၏။¹⁰ ထိုမျှမက၊ မာကေဒေါ နိ ပြည်တွင် အရပ်ရပ် ၌ ရှိသော ညီအစ်ကို အပေါင်း တို့ကို ထိုသို့ ပြု ကြ၏။ သို့သော်လည်း ၊ ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့သည် တိုးပွား ၍ ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံ မည်အကြောင်းနှင့် ၊¹¹ ပြင်ပ လူ တို့ရှေ့ ၌

လျောက်ပတ် စွာကျင့် ၍ အဘယ် မျှမလို ရ အောင်၊ ¹² ငါတို့သည် အထက်က မှာထား သည်နှင့်အညီငြိမ်ဝပ် စွာနေ၍ ၊ ကိုယ် အမှုကို ဆောင်ရွက် လျက် ၊ ကိုယ် လက် နှင့် လုပ်ဆောင်ခြင်းငှာစေတနာ စိတ်နှင့် ကြိုးစား အားထုတ်မည်အကြောင်းကို၊ ငါတို့သည် တိုက်တွန်း သွေးဆောင်ကြ၏။ ¹³ ညီအစ်ကို တို့၊ မြော်လင့် ခြင်းမ ရှိ သော အခြား သူတို့သည် ဝမ်းနည်းသကဲ့သို့ ၊ သင် တို့သည် ဝမ်း မ နည်း မည်အကြောင်း ၊ အိပ်ပျော် သော သူ

တို့၏ အမှုအရာ ကို မ သိဘဲနေစေခြင်းငှာငါ တို့အလိုမ ရှိ၊ ¹⁴ ယေရှု သည် သေ ပြီးမှတဖန်ထမြောက် တော်မူသည်ကို ငါတို့သည် ယုံ လျှင် ၊ ထိုနည်းတူ ယေရှု ၌

အိပ်ပျော် သောသူ တို့ကိုလည်း ၊ ထိုသခင် နှင့်အတူ ဘုရားသခင် ပို့ဆောင် တော်မူလိမ့်မည်။ ¹⁵ သခင် ဘုရား၏ ဗျာဒိတ် တော်အားဖြင့် တဖန် ငါတို့ဆို သည်ကား ၊ သခင် ဘုရား ကြွလာ တော်မူသောအခါ၊ အသက် ရှင်၍ ကျန်ကြွင်း သော ငါ တို့သည် အိပ်ပျော် ပြီးသော သူ

တို့၏ အရင် အဦးနေရာ ကျရကြ မည်မ ဟုတ်။ ¹⁶ သခင် ဘုရား သည် ကြွေးကြော် ခြင်း၊ ကောင်းကင် တမန်မင်း အသံ ပေး ခြင်း၊ ဘုရားသခင် ၏ တံပိုး

တော် ကို မှုတ်ခြင်းနှင့်တကွ ၊ ကောင်းကင် ဘုံမှ ကိုယ်တိုင်ဆင်းသက် တော်မူ၍၊ ခရစ်တော် ၌ သေ လွန်သောသူ တို့သည် အဦး ထမြောက် ကြလိမ့်မည်။ ¹⁷ ထိုအခါ အသက် ရှင်၍ ကျန်ကြွင်း သော ငါ တို့သည် အာကာသ ကောင်းကင်၌

သခင် ဘုရားထံတော်သို့ ရောက် စေခြင်းငှာ ၊ ထိုသူ တို့နှင့်တကွ မိုးတိမ် ပေါ်သို့ချီဆောင် ခြင်းကို ခံရသောအားဖြင့်သခင် ဘုရားနှင့်အတူ အစဉ်မပြတ် နေ ရကြလိမ့်မည်။ ¹⁸ သို့ဖြစ်၍ ၊ ဤ စကား များ အားဖြင့် အချင်းချင်း တစ် ယောက် ကို တစ် ယောက် သက်သာ စေကြလော့။

5

1 ညီအစ်ကို တို့၊ ကပ်ကာလ အချိန် များကို သင်တို့အား ရေး

၍ ပေးလိုက်စရာအကြောင်း မ ရှိ။ ² အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ သူခိုး

သည် ညဉ့် အခါလာသကဲ့သို့ ၊ သခင် ဘုရား၏ နေ့ရက် သည် လာ လိမ့်မည်ကို သင်တို့သည် သေချာ စွာသိ ကြ၏။ ³ ငြိမ်ဝပ် ခြင်းရှိ၏။ ဘေးအန္တရာယ်နှင့် ကင်းလွတ်၏ဟု ဆိုစဉ်တွင်၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင် သော မိန်းမ၌

သားဘွား ခြင်းဝေဒနာ ရောက် သကဲ့သို့ ၊ သူ တို့အပေါ်၌ လျင်မြန် စွာသော ပျက်စီး ခြင်းရောက် ၍ လွတ် ခြင်း အခွင့် မ ရှိကြ။ ⁴ သို့သော်လည်း ၊ ညီအစ်ကို တို့၊ ထို

နေ့ရက် သည် သူခိုး ကဲ့သို့ သင် တို့အပေါ်သို့ရောက်လာ မည် အကြောင်း၊ သင်တို့သည် မှောင်မိုက် ၌

နေ ကြသည်မ ဟုတ်။ ⁵ သင် တို့အပေါင်း သည် အလင်း ၏သား ၊ နေ့

၏သား ဖြစ် ကြ၏။ ညဉ့် ၏သား ၊ မှောင်မိုက် ၏သားမ ဟုတ်။ ⁶ သို့ဖြစ်၍ ၊ အခြား သော သူ

တို့သည် အိပ်ပျော်သကဲ့သို့ ၊ ငါတို့သည် အိပ် မ ပျော်ဘဲ သမ္မာ သတိရှိ၍

စောင့် ကြကုန်အံ့။ ⁷ အကြောင်းမူကား ၊ အိပ်ပျော် သော သူ တို့သည် ညဉ့် အခါ အိပ်ပျော် တတ်ကြ၏။ သေရည်သေရက်နှင့်

ယစ်မှုး သော သူ တို့သည်လည်း

ညဉ့် အခါ ယစ်မှုး တတ်ကြ၏။ ⁸ နေ့ ၏သားဖြစ် သော ငါ တို့မူကား ၊ သမ္မာ

သတိရှိကြကုန်အံ့။ ယုံကြည် ခြင်း၊ ချစ် ခြင်းတည်းဟူသောရင်အုပ် တန်ဆာကို၎င်း ၊ ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်မည်ဟု မြော်လင့် ခြင်း တည်းဟူသော သံ ခမောက်လုံး ကို၎င်း ၊ ဝတ်ဆောင် ကြကုန် အံ့။ ⁹ အမျက် တော်ကိုခံစေခြင်းငှာ ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့ကို ခန့်ထား

တော်မူသည်မ ဟုတ်။ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ကယ်တင် ခြင်းကို ပိုင်ရ စေခြင်းငှာ ခန့်ထားတော်မူ၏။ ¹⁰ ငါတို့သည် နိုး

လျက်ရှိသည်ဖြစ်စေ ၊ အိပ်ပျော် သည်ဖြစ်စေ ၊ ထိုသခင် နှင့်အတူ အသက် ရှင်မည် အကြောင်း ၊ ငါ တို့အဘို့

အသေခံ တော်မူပြီ။¹¹ ထို့ကြောင့် ၊ သင်တို့သည်ယခုပင်ပြု သည် နည်းတူ ၊ အချင်းချင်း တိုက်တွန်း ၍

တစ်ယောက် ကိုတစ်ယောက်

တည်ဆောက် ကြလော့။¹² ထိုမှတစ်ပါး၊ ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့တွင်

အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက် ခြင်း၊ သခင် ဘုရား၊ အခွင့်နှင့် အုပ်စိုး ခြင်း၊

သတိပေး

ခြင်း အမှုကိုပြုသောသူ တို့ကို သိမှတ် ၍၊¹³ သူ တို့ပြုသောအမှု ကြောင့်

မေတ္တာ စိတ်နှင့်

အလွန် ချစ်ခင်လေးမြတ် မည်အကြောင်း၊ ငါတို့သည် တောင်းပန် ကြ၏။ အချင်းချင်း အသင့်အတင့် နေ ကြ လော့။¹⁴ တ ဖန် တို့၊

ညီအစ်ကို တို့၊ မတရား

စွာပြုသောသူ တို့ကို သတိပေး

ကြလော့။ စိတ် ငယ်သောသူ တို့ကို အားပေး

ကြလော့။ အားနည်း သော သူ

တို့ကို ထောက်မ ကြလော့။ ခပ်သိမ်း သောသူတို့အား ရှည် သော စိတ်ရှိ စေကြလော့။¹⁵ သူတစ်ပါး ဌ်အဘယ်သူ မျှရန်တို့ မ မှုစေခြင်း

ငှာ သတိပြု ၍၊ အချင်းချင်း တို့၌ ၎င်း၊ ခပ်သိမ်း သောသူတို့၌ ၎င်း၊ ကာလအစဉ် ကြိုးစား ၍

ကျေးဇူး ပြုကြလော့။¹⁶ အစဉ်မပြတ် ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိကြလော့။

¹⁷ မခြားမလပ် ဆုတောင်း ပဌနာပြုကြလော့။¹⁸ အရာရာ ၌

ကျေးဇူး တော် ကို ချီးမွမ်း ကြ လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့သည် ထိုသို့

ကျင့်စေခြင်းငှာ၊ ယေရှု ခရစ် ၌

ဘုရားသခင် အလို တော်ရှိ၏။¹⁹ ဝိညာဉ် တော်၏အရှိန်ကို မ

ငြိမ်း စေကြနှင့် ။²⁰ ပရောဖက် ပြုခြင်းကို မထိမဲ့မြင် မ မှတ်ကြနှင့်

။²¹ ခပ်သိမ်း သော အရာကိုစုံစမ်း ၍

၊ ကောင်း သော အရာ ကို အ မြဲ ကိုင်စွဲ ကြ လော့ ။²² မ

ကောင်း သော အမှုအမျိုးမျိုးရှိသမျှ ကို ရှောင် ကြလော့။²³ ငြိမ် သက် ခြင်း၏အရှင်ဘုရားသခင် ကိုယ်တော် တိုင်လည်း၊ သင် တို့ကို

အကုန်အစင် သန့်ရှင်း စေတော်မူပါစေသော။ ငါ တို့ သခင် ယေရှု

ခရစ် ကြွလာ တော်မူသောအခါ ၊ သင် တို့၏ ကိုယ်ခနုခါ ၊ စိတ်

၊ ဝိညာဉ် အပေါင်း အပြစ်တင် ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှာစောင့်မ
 တော်မူပါစေသော။²⁴ သင် တို့ကိုခေါ် တော်မူသောသူ သည်သစ္စာ နှင့်
 ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၊ ထိုသို့ပြု တော်မူလိမ့်မည်။²⁵ ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ
 တို့အဘို့ ဆုတောင်း ကြလော့။²⁶ ညီအစ်ကို အပေါင်း တို့ကို သန့်ရှင်း
 သောနမ်း ခြင်းနှင့်

နှုတ်ဆက် ကြ လော့။²⁷ ဤ စာ ကို သန့်ရှင်းသော ညီအစ်ကို
 အပေါင်း တို့အား ဘတ် စေခြင်းငှာ၊ သခင် ဘုရားကို တိုင်တည် ၍
 ငါသည် သင် တို့ကို အဓိဋ္ဌာန် သစ္စာပေး၏။²⁸ ငါ တို့သခင်
 ယေရှု ခရစ် ၏
 ကျေးဇူး တော်သည် သင် တို့၌ ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

သက်သာလောနိတ် ဩဝါဒစာဒုတိယစောင်

1 ပေါလု ၊ သိလ္လာနု ၊ တိမောသေ
 တို့သည်၊ သင်တို့အဘ တည်းဟူသောဘုရားသခင် နှင့်
 သခင် ယေရှု
 ခရစ် ၌ တည်ရှိ သောသက်သာလောနိတ် မြို့သားအသင်းတော် ကို
 ကြား လိုက်ပါ၏။ 2 သခင် ယေရှု ခရစ် နှင့်
 ငါ တို့အဘ တည်းဟူသောဘုရားသခင် အထံ တော်က ကျေးဇူး
 တော်နှင့်
 ငြိမ်သက် ခြင်းသည် သင် တို့၌ ရှိပါစေသော။ 3 ညီအစ်ကို တို့၊ သင်
 တို့၏ယုံကြည် ခြင်းသည် အလွန် တိုးပွား၍ ၊ လူ
 တိုင်း အသီးသီး တို့သည် အချင်းချင်း ချစ် ခြင်းမေတ္တာနှင့် ပြည့်စုံ
 ကြသည်ဖြစ်၍ငါတို့သည် ပြု သင့်သည်အတိုင်း
 သင် တို့ကြောင့်
 ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်ကို အစဉ်မပြတ် ချီးမွမ်းကြ၏။ 4 သို့
 ဖြစ်၍ ၊ သင် တို့သည် ညှဉ်းဆဲ ခြင်း၊ ဒုက္ခ
 ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရ
 သမျှ တို့၌
 သည်းခံ ၍ ယုံကြည် ခြင်းရှိ သည်ကို ငါ တို့သည် ထောက်၍၊
 ဘုရားသခင် ၏ အသင်းတော် များတွင်
 သင် တို့ကြောင့်
 ဝါကြွား ကြ၏။ 5 သင် တို့သည် ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်အတွက်
 ဆင်းရဲ ခံရ၍၊ ထိုနိုင်ငံတော်ကို ဝင်စားထိုက်သည်ဟု မှတ်တော်မူ
 ခြင်းကို ခံရစေခြင်းငှာ ၊ တရား
 သဖြင့် ဘုရားသခင် စီရင် တော်မူခြင်းအမှုသည် ထိုသို့သောအားဖြင့်
 ထင်ရှား လျက်ရှိ၏။ 6 အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သခင် ယေရှု သည်
 တန်ခိုး ရှိသော ကောင်းကင် တမန်တို့နှင့်အတူ ၊ ကောင်းကင် ဘုံက
 ပေါ်ထွန်း တော်မူ၍၊ 7 ဘုရားသခင် ကို မ
 သိ သောသူ ၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ်၏

ဧဝံဂေလိ တရားကို နား
 မ ထောင်သောသူ တို့ကို မီး
 လျှံ အားဖြင့် ဒဏ် ပေး တော်မူသောအခါ၊ သင် တို့ကို ဆင်းရဲ စေ
 ဘူးသော သူ
 တို့၌ဆင်းရဲ ခြင်းကို၎င်း၊ ဆင်းရဲ ခံရဘူးသော သင် တို့၌
 ငါ တို့နှင့်အတူ ချမ်းသာ ခြင်းကို၎င်း၊ ⁸ ဘုရားသခင် ဆပ်ပေး ၍
 တရားသဖြင့်
 စီရင်တော်မူ လိမ့်မည်။ ⁹ ထိုသခင်သည် မိမိ
 သန့်ရှင်း သူတို့အားဖြင့် ဂုဏ် အသရေတော် ထင်ရှားခြင်းကို၎င်း ၊
 ငါ တို့သက်သေ ကို သင် တို့သည် ယုံကြည် သည်ဖြစ်၍ ၊ ¹⁰ ယုံကြည်
 သော သူ
 အပေါင်း တို့အားဖြင့် အံ့ဩ ချီးမွမ်းခြင်းကို၎င်း ၊ ခံအံ့သော ငှာ
 ကြွလာ တော်မူသောနေ့ရက် ၌ ၊ ထိုသူ
 တို့သည် သခင် ဘုရား၏
 မျက်နှာ တော်နှင့် ၎င်း၊ တန်ခိုး ရှိသော ဘုန်း တော်နှင့်၎င်းကွာ၍
 ထာဝရ
 ပျက်စီး ခြင်းတည်းဟူသောအပြစ် ဒဏ်ကို ခံရ ကြလတံ့၊ ¹¹ ထို
 ကြောင့်
 ငါ တို့ဘုရားသခင် နှင့်
 အရှင် ယေရှု ခရစ် ၏ ကျေးဇူး တော်အတိုင်း ၊ ထိုသခင် ၏နာမ
 တော်ကို သင် တို့အားဖြင့် ဘုန်း ထင်ရှားစေခြင်းငှာ ၎င်း၊ သင် တို့ကို
 လည်း
 ထိုသခင် အားဖြင့် ဘုန်းထင်ရှားစေခြင်းငှာ၎င်း၊ ¹² သင် တို့သည်
 ခေါ် တော်မူ ခြင်းကျေးဇူး ကို ခံထိုက် ကြသည်ဟု မှတ်တော် မူ၍၊
 ကောင်းမြတ် တော်မူခြင်း၏ စေတနာ
 အပေါင်း နှင့် သင်တို့၏ယုံကြည် ခြင်းအမှု ကို တန်ခိုး နှင့် ပြည့်စုံ
 စေတော်မူမည် အကြောင်း ၊ ငါတို့သည် သင် တို့အဘို့
 အစဉ် ဆုတောင်း ပဌနာပြုကြ၏။

2

¹ ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ တို့ သခင် ယေရှု ခရစ် ကြွလာ တော်မူ၍ ၊ ငါ
 တို့သည်အထံ တော်၌
 စည်းဝေး ခြင်းအရာမှာ၊ သခင် ဘုရား၏ နေ့ရက် သည် ချက်
 ခြင်းရောက် မည်ဟူ၍စိတ်ဝိညာဉ် အားဖြင့် ဖြစ်စေ၊ နှုတ်ထွက်စကား

အားဖြင့် ဖြစ်စေ၊ ငါ တို့စာ ကဲ့သို့သော စာအားဖြင့် ဖြစ်စေ၊ ² သင် တို့သည် စိတ် ရွေ့လျော့ ခြင်း၊ စိုးရိမ် တုန်လှုပ်ခြင်း၊ အလျင်တဆော့ မ ရှိမည်အကြောင်း ငါတို့သည် တောင်းပန်ကြ၏။ ³ အဘယ်သူ မျှသင် တို့ကို အဘယ်သို့ သောအားဖြင့် မ လှည့်ဖြား စေနှင့်၊ ထိုနေ့ရက်မ ရောက် မှီ ဖောက်ပြန် သင်းခွဲသည့်အရင် ဖြစ်၍၊ ဒုစရိုက် လူ တည်း ဟူသောပျက်စီး ခြင်း၏ သား

သည်ပေါ်လာ ရလိမ့်မည်။ ⁴ ထိုသူ သည် ဘုရားသခင်ဟူ၍၎င်း ၊ ဘုရား

ဟူ၍၎င်း၊ ခေါ်ဝေါ် သမျှ သောအရာတို့ကို ရန်ဘက် ပြု၍၊ ကိုယ်ကို ကိုယ် ချီးမြှောက်သောအားဖြင့်၊ ဘုရားသခင် ၏ ဗိမာန် တော်၌

ဘုရားသခင် ကဲ့သို့ ထိုင် ၍၊ ဘုရားသခင် ဖြစ်ယောင်ဆောင်လျက် ကိုယ် ကိုပြ သောသူဖြစ် သတည်း။ ⁵ ငါသည် သင် တို့နှင့်အတူ ရှိ စဉ် အခါ ၊ ထို

အကြောင်းအရာများကို ပြော ပြီဟုသင် တို့သည် သတိ

မ ရ ကြသလော။ ⁶ ထိုသူ သည် မိမိ

ကာလ အချိန်၌

ထင်ရှား စေခြင်းငှာ၊ ယခု

ဆီးတား သောအကြောင်း ကိုလည်း

သင်တို့ သိ ကြ၏။ ⁷ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ဝှက်ထားလျက်ရှိ သော ထိုအဓမ္မ

အရာသည် ယခုပင် ပြုပြင် ဆဲရှိ၏။ သို့သော်လည်းဆီးတားသော သူ သည် ပယ်ရှင်းခြင်းသို့ မ

ရောက်မှီတိုင်အောင်ဆီးတား လိမ့်မည်။ ⁸ ပယ်ရှင်းခြင်းသို့ရောက် သောအခါ၊ ထို

အဓမ္မ လူသည် ထင်ရှား လိမ့်မည်။ ထိုအဓမ္မ

လူကို သခင် ယေရှု သည် နှုတ်ထွက် ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ဖျက်ဆီး ၍၊ ကြွလာ တော်မူခြင်း၏

ရောင်ခြည် အားဖြင့် ပယ်ရှား တော်မူလိမ့်မည်။ ⁹ ထိုအဓမ္မ လူ၏ လာ

ခြင်းအကြောင်း ဟူမူကား၊ စာတန် ပြုပြင် သောအားဖြင့် မုသာ နှင့် စပ်ဆိုင်သော ထူးဆန်း သောတန်ခိုး ၊ နိမိတ် လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ် သောအမှုအမျိုးမျိုး နှင့် ၎င်း ၊ ¹⁰ ပျက်စီး ခြင်းသို့ရောက်သော သူ တို့တွင်၊ မတရား

သော လှည့်ဖြား ခြင်း အမျိုး မျိုး နှင့်၎င်း လာ လိမ့်မည်။
အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူ

တို့သည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်အံ့သော ငှာ သမ္မာတရား ဌ
မွေ့လျော် သော စိတ်ကို မ

ခံ မယူကြ။¹¹ ထိုကြောင့် ၊ သမ္မာတရား

ကို မ

ယုံ ဘဲ၊ မတရား

သောအမှု၌ မွေ့လျော် သောသူ အပေါင်း တို့သည်။¹² တရား ရှုံးခြင်း
သို့ရောက်မည်အကြောင်း ၊ မုသာ

စကားကို ယုံ

စိမ့်သောငှာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ

ပြုပြင်အားထုတ်ခြင်းအခွင့်ကိုသူ တို့၌ ဘုရားသခင် လွတ် တော်
မူလိမ့်မည်။¹³ သို့သော်လည်း ၊ သခင် ဘုရား ချစ် တော်မူသော

ညီအစ်ကို တို့၊ သင်တို့သည် စိတ် သန့်ရှင်း ခြင်း၊ သမ္မာတရား

ကို ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင် ခြင်းသို့ရောက်စိမ့်သောငှာ ၊
ဘုရားသခင် သည် ရှေ့ဦးစွာ ပင်သင် တို့ကို ရွေးကောက် တော်မူသည်

ဖြစ်၍ ၊ ငါ တို့သည် သင် တို့ကြောင့်

ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်ကို အစဉ်မပြတ် ချီးမွမ်းရကြမည်။

¹⁴ ထိုသို့အလိုငှာ

ငါ တို့ ဧဝံဂေလိ တရား အားဖြင့် သင် တို့ကို ခေါ် တော် မူ ပြီ။
အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၏

ဘုန်း ကို ပိုင်ရ မည်အကြောင်း တည်း။¹⁵ ထိုကြောင့် ၊ ညီအစ်ကို
တို့၊ ငါ တို့နှုတ်ထွက်စကား

အားဖြင့် ဖြစ်စေ ၊ စာ

အားဖြင့် ဖြစ်စေ ၊ သင်တို့သည် သင် ခဲ့ပြီးသော နည်း ဥပဒေသများ
ကို တည်ကြည် လျက်

ကိုင်ယူ စွဲလမ်းကြလော့။¹⁶ ငါ တို့ကိုချစ် တော်မူ၍ ၊ ထာဝရ

သက်သာ ခြင်း အကြောင်း ကို၎င်း ၊ ¹⁷ ကျေးဇူး တော် အားဖြင့်
ကောင်း သော မြော်လင့် ခြင်းအကြောင်းကို၎င်း ပေး

တော်မူသော ငါ တို့အဘ တည်းဟူသောဘုရားသခင် နှင့်၊ ငါ တို့

သခင်

ယေရှု

ခရစ် သည် ကိုယ်တော် တိုင်၊ သင် တို့စိတ် နှလုံးကို သက်သာ စေ၍
၊ ကောင်း သောစကား ၊ ကောင်းသောအမှု

အမျိုးမျိုး ၌
သင်တို့ကို မြဲမြံ စေတော်မူပါစေသော။

3

1 ကြွင်း သေးသော စကားဟူမူကား၊ ညီအစ်ကို တို့၊ သခင် ဘုရား၏
နှုတ်ကပတ် တရားသည် သင် တို့တွင် နှံ့ပြား၍ ဘုန်း ထင်ရှား
ခြင်း ရှိ သကဲ့သို့ ၊ အရပ် ရပ် တို့၌ ထင်ရှား မည်အကြောင်း နှင့်၊

2 အကျိုးအကြောင်းကို မသိမမှတ်၊ ဆိုးညစ် သော သူ
တို့လက်မှ ငါတို့ကို ကယ်လွတ် တော်မူမည် အကြောင်း ၊ ငါ တို့အ
ဘို့

ဆုတောင်း ကြလော့။ လူ
တိုင်း သစ္စာ

ရှိသည် မ ဟုတ်။ 3 သို့သော်လည်း ၊ သခင် ဘုရားသည် သစ္စာ
နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ သင် တို့ကိုမြဲမြံ စေ၍ ၊ မကောင်း အမှုအရာ
နှင့်

ကင်းလွတ်စေခြင်းငှာစောင့်မ တော်မူလိမ့်မည်။ 4 ငါတို့ပညတ် သည်
အတိုင်း သင်တို့သည် ယခုကျင့် ကြ၏။ နောက်၌လည်း ကျင့် ကြ
လိမ့်မည်ဟု သခင်

ဘုရားကို အမှီပြု ၍
ငါတို့သည် ယုံမှား ခြင်းမရှိ။ 5 ဘုရားသခင် ကို ချစ် စေခြင်းငှာ၎င်း၊
ခရစ်တော် ၏နည်းတူသည်ခံ စေခြင်းငှာ၎င်း၊ သခင် ဘုရားသည် သင်
တို့စိတ် နှလုံးကို ပြင်ဆင် တော်မူပါစေသော။ 6 တနည်းကား၊ ညီအစ်ကို
တို့၊ ငါ တို့ထံ၌ ခံ သော နည်း ဥပဒေသအတိုင်း

မ ကျင့် ဘဲ၊ မတရား
စွာပြုသော ညီအစ်ကို ရှိသမျှ တို့ကို ရှောင် ကြလော့ဟု ငါ တို့သခင်
ယေရှု ခရစ် ၏

နာမ တော် အားဖြင့် ငါ တို့သည် ပညတ် ထား ကြ၏။

7 အကြောင်းမူကား ၊ ငါ တို့ပေးသော ပုံသက်သေကိုလိုက် ၍ သင်
တို့သည် အဘယ်သို့ ကျင့်ရ မည်ဟု သင်တို့ ကိုယ်တိုင် သိ ကြ၏။ ငါ
တို့သည် သင် တို့တွင်

မတရား စွာ ပြုကြသည်မ ဟုတ်။ 8 အဘယ်သူ ၏ အစာ

ကိုမျှအလိုအလျောက်မ စား ။ သင် တို့တွင် တစ်ယောက် ကိုမျှ မ
 နှောင့်ရှက် ခြင်းငှာ၊ ပင်ပန်း စွာ ကြိုးစား အားထုတ်၍
 နေ့ ည၌ မပြတ်လုပ်ဆောင် ကြ၏။⁹ ထိုသို့ပြုသော်လည်း ၊ မ
 ခံမယူပိုင် သောကြောင့် ပြုသည်မ ဟုတ်။ သင် တို့လိုက် စရာဘို့ ပုံ
 သက်သေဖြစ် စေခြင်းငှာ ပြုကြ၏။¹⁰ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊
 သင် တို့နှင့်အတူ ရှိ နေစဉ်အခါ ၊ အလုပ်မ လုပ် ချင် သောသူ မည်သည်
 ကား၊ အစာကိုလည်းမ စား စေနှင့်ဟု ပညတ် ထားကြပြီ။¹¹ မတရား
 စွာပြု၍ အဘယ် အလုပ် ကိုမျှ မလုပ်ဘဲ၊ ကိုယ်နှင့်မဆိုင်သောအမှု၌
 ရောနှော သော သူအချို့

တို့သည် သင် တို့တွင် ရှိ ကြောင်းကို ငါတို့ကြား ရကြ၏။¹² ထိုသို့
 သော သူတို့သည် ငြိမ်ဝပ် စွာ လုပ်ဆောင် ၍၊ ကိုယ် အစာ ကို စား
 မည်အကြောင်း ၊ ငါတို့သခင်

ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ငါတို့သည် ပညတ် ထား၍ ၊ တိုက်တွန်း
 သွေးဆောင်ကြ၏။¹³ ညီအစ်ကို တို့အားလျော့ စိတ်ပျက်ခြင်းမ ရှိဘဲ
 ကောင်း သောအကျင့်ကို ကျင့်ကြလော့။¹⁴ ဤ စာ ၌ ငါ တို့ရေးထား
 သော ပညတ် စကားကို တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူသည် နား

မ ထောင်ဘဲ နေလျှင် ၊ ထို
 သူကိုမှတ် ကြလော့။ ရှက်ကြောက် စေခြင်းငှာ ၊ အပေါင်းအဖော် မ
 လုပ်ကြနှင့်။¹⁵ သို့သော်လည်း ၊ ရန်သူ ကဲ့သို့ မ မှတ် ၊ ညီအစ်ကို ကဲ့သို့
 မှတ်၍

သတိပေး ကြလော့။¹⁶ ငြိမ်သက် ခြင်း၏ သခင် သည် ကိုယ်တော်
 တိုင် သင် တို့၌ အစဉ်မပြတ်ခပ်သိမ်း သော အမှုအရာ
 အားဖြင့် ငြိမ်သက် ခြင်းကို ပေး

သနားတော်မူပါစေသော။ သခင် ဘုရားသည် သင် တို့အပေါင်း နှင့်
 အတူ ရှိတော်မူပါစေသော။¹⁷ ငါ ပေါလု သည်သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်
 ခြင်းအချက်ကို ကိုယ်လက် နှင့်ရေး ထား၏။ ဤသို့ရေးထား လေ့ရှိ၍၊
 ငါရေးသမျှ သော သြဝါဒ၏ လက္ခဏာ

ဖြစ် ၏။¹⁸ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၏
 ကျေးဇူး တော်သည် သင် တို့အပေါင်း ၌ ရှိ စေသတည်း။ အာမင်။

တိမောသေ သြဝါဒစာပဋိပက္ခမစောင်

1 ငါ တို့ကိုကယ်တင် တော်မူသောအရှင်ဘုရားသခင် နှင့်၊ ငါ တို့
မြော်လင့် ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သော ယေရှု

ခရစ် ၏ ပညတ် တော်အားဖြင့် ၊ ထိုသခင်၏ တမန်တော် ဖြစ်သော
ငါပေါလု သည် ² ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ငါသား စစ် ဖြစ်သော တိမော
သေ

ကို ကြားလိုက်ပါ၏။ ငါ တို့သခင်

ယေရှု ခရစ်

နှင့်

ငါတို့အဘ တည်းဟူသောဘုရားသခင် အထံ တော်က ကျေးဇူး ၊
ကရုဏာ

၊ ငြိမ်သက် ခြင်းရှိပါစေသော။ ³ ခြားနားသော အယူဝါဒသစ်ကို မ

သွန်သင် ကြနှင့်ဟူ၍၎င်း၊ ဒဏ္ဍာရီ

စကားကို နားမထောင်နှင့်ဟူ၍၎င်း၊ ယုံကြည် ခြင်း၌ တည်သော
ဘုရားသခင် ၏ သာသနာ

တော်ကို ပြုစု သည်ထက် ၊ အချင်းချင်းငြင်းခုံခြင်းကိုသာ၍ပြုစု
တတ်သော၊ ပြင်ဆင်၍ မ

ကုန်နိုင်သော ဆွေစဉ်မျိုးဆက် စာရင်းများကို ပမာဏမပြုကြနှင့်
ဟူ၍၎င်း၊ သင် သည် အချို့သော သူတို့ကို ပညတ်ထား၍ ⁴ ဖောက်
မြို့၌

နေရစ် စေခြင်းငှာ၊ ငါသည် မာကေဒေါနို ပြည်သို့
သွား

သောအခါ၊ တောင်းပန် သည်အတိုင်း နေရစ်လော့။ ⁵ ထိုသို့ပညတ်
ထားခြင်း၏ အချုပ်အခြာ မူကား ၊ စင်ကြယ် သော စိတ် နှလုံးနှင့်
၎င်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသော စိတ်ကြည်လင် ခြင်းနှင့်၎င်း၊ မှန် သော
ယုံကြည် ခြင်းနှင့် ၎င်း၊ စပ်ဆိုင် သော ချစ် ခြင်းမေတ္တာဖြစ် သတည်း။

⁶ ထိုသို့သောအကျင့်ကိုလူအချို့ တို့သည် အမြဲမကျင့်၊ အချည်းနှီး
သောစကားပြောခြင်းသို့

လွဲ သွားကြပြီ။ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့ပြော သောအရာ ကို နား

မ လည်။ ⁷ အဘယ်သို့ သောတရားဘက်၌ မိမိတို့ခိုင်မာစွာနေသည်ကို မ

သိဘဲလျက်၊ နိဿရည်း ဆရာလုပ်ချင် ကြ သည်တကား ။ ⁸ ပညတ်တရားကို တရား

သဖြင့်ကျင့်သောသူ အဘို့
မ ထား ၊ မတရား

သဖြင့် ကျင့်သောသူ၊ နား
မထောင်သောသူ၊ ဘုရား

ကိုမကိုးကွယ်သောသူ၊ အပြစ် ထင်ရှားသောသူ၊ မ သန့်ရှင်းသောသူ
⁹ ဘုရားတရားကိုမရိုမသေ ပြုသောသူ၊ မိဘ

ကိုညှဉ်းဆဲသောသူ၊ လူ
အသက်ကိုသတ်သောသူ၊ မတရား

သောမေထုန်၌မှီဝဲသောသူ၊ ယောက်ျား ချင်းမေထုန်ကိုပြုသောသူ၊
လူ

ကိုခိုးသွားသောသူ၊ မုသာ စကားကိုသုံးသောသူ ¹⁰ မ ဟုတ်မမှန်ဘဲ ကျိန်ဆိုသောသူမှစ၍ ၊ စင်ကြယ် သောသြဝါဒ နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သမျှတို့အဘို့ ပညတ် တရားကို ထားသည်ဟု သိမှတ် ၍၊ ထိုတရားကိုတရားသဖြင့်သုံး သောသူ ၌ ပညတ်တရားသည် အကျိုးကိုပေးတတ်သည်ဟု ငါတို့ သိ ကြ၏။ ¹¹ ထိုသို့ဆိုသော်၊ မင်္ဂလာ ရှိတော်မူသော ဘုရားသခင် ၏ဘုန်းကြီး သော ဝေဠဝါတရားနှင့်ညီသတည်း။

¹² ထိုတရား ကို ငါ ၌အပ်ပေး တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါ့ ကိုခွန်အား နှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူသော ငါ တို့သခင်

ယေရှု ခရစ် ၏ကျေးဇူး တော်ကို ငါချီးမွမ်း၏။ ¹³ ငါ သည်ကဲ့ရဲ့သောသူ၊ ညှဉ်းဆဲ သောသူ၊ ကြမ်းကြုတ် သောသူဖြစ်ဘူးသော်လည်း ၊ သစ္စာ

ရှိသောသူဟု ထိုသခင်သည် မှတ် ၍၊ ဓမ္မဆရာ
အရာ၌

ခန့်ထား တော်မူ၏။ ထိုသို့ငါပြု သောအခါယုံ ခြင်းမရှိ ၊ အမှန်မသိဘဲ ပြုသောကြောင့် ၊ ကရုဏာ တော်ကိုငါခံရပြီ။ ¹⁴ ငါ တို့သခင်ဘုရား၏ ကျေးဇူး တော်သည်လည်း

ယေရှု ခရစ် ၌

ယုံကြည် ခြင်း၊ ချစ် ခြင်းနှင့်တကွ ၊ အတိုင်း ထက်အလွန် ကြွယ်ဝပြီ။ ¹⁵ ယေရှု ခရစ် သည် အပြစ် ရှိသောသူတို့ကို ကယ်တင် ခြင်းငှာ၊

ဤလောက

သို့ ကြွလာ တော်မူသည် ဟူသော

စကားသည် သစ္စာ

စကားဖြစ် ၏။ အကြွင်းမဲ့ ခံယူ အပ်

သောစကား လည်း ဖြစ်၏။ အပြစ်ရှိသော သူ

တို့တွင် ငါ သည် အကြီးဆုံးဖြစ် ၏။¹⁶ သို့သော်လည်း ၊ ထာဝရ

အသက် အလိုငှာ

ယုံကြည် လတံ့သော သူ

တို့လိုက်စရာ ပုံ သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှာ၊ အကြီးဆုံး သောအပြစ်ရှိ
သော ငါ ၌ ၊ ယေရှု ခရစ် သည် ခပ်သိမ်း သောခန္ဓိ တော်ကို ပြ တော်
မူမည် အကြောင်း ၊ ငါ့ကိုသနား တော်မူပြီ။¹⁷ လောက ဓါတ်တို့၏

ဘုရင် တည်းဟူသော၊ ဖောက်ပြန် ပျက်စီးခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်တော်
မူသော၊ မျက်မြင် မရ၊ အရှုပဖြစ်တော်မူသော၊ တဆူတည်း သော
ဘုရားသခင် သည် ကမ္ဘာ

အဆက်ဆက် ဂုဏ် အသရေ၊ ဘုန်း အာနုဘော် ရှိ တော် မူ
စေသတည်း။ အာမင် ။¹⁸ ငါ့သား တိမောသေ ၊ သင့်ကိုရည်မှတ်၍
ဟောပြောခဲ့ပြီးသော အနာဂတ္တိ

စကားကို သင်သည်အမှီပြု၍၊ ယုံကြည်ခြင်းကို၎င်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်
သိသော စိတ်ကြည်လင်ခြင်းကို၎င်း စွဲလမ်း၍ ကောင်း သောစစ် ကို
တိုက်စေခြင်းငှာ ၊ ထားခဲ့ပြီးသော ထိုအနာဂတ္တိစကားနှင့်အညီ၊ အထက်
ငါ့ဆိုခဲ့ပြီးသော ပညတ်ထားခြင်းအခွင့်ကိုသင့်၌ ငါအပ်ပေး၏။¹⁹ ထို
ယုံကြည် ခြင်းမှစသည်တို့ကို အချို့ သောသူ တို့သည် ပယ် ပြီးလျှင်၊
ယုံကြည် ခြင်းသဘော ပျက်၍ ဆုံးရှုံးကြပြီ။²⁰ ထိုသူ တို့တွင် ဟုမေန်
နှင့် အာလေဇနဒြု ပါ သတည်း။ ထိုသူ

တို့သည် ကဲ့ရဲ့

သောစကားကို ကြံရှောင်ခြင်းငှာသင် ရမည်အကြောင်း ၊ စာတန်
၏ လက်သို့ငါအပ် လိုက်ခဲ့ပြီ။

2

1 ငါတို့သည် ဘုရား

ဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်း၊ လျောက်ပတ် စွာ ကျင့်ခြင်းအမျိုးမျိုး ကို
ပြု၍² ငြိမ်ဝပ် ဆိတ်ညံ့ စွာနေ ရမည်အကြောင်း ၊ ရှင်ဘုရင် မှစ၍
မင်းအာဏာ ရှိ သော သူ

အပေါင်း တို့နှင့်

လူ

အမျိုးမျိုး တို့အဘို့

ဆုတောင်း ပဌနာပြုခြင်း၊ မေတ္တာပို့

ခြင်း၊ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းကို ရှေ့ဦးစွာ ပြု စေခြင်း
ငှာ ငါ တိုက်တွန်း သွေးဆောင်၏။ ³ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသို့သော
အမှုသည် ကောင်း သောအမှုဖြစ်၏။ ငါ တို့ကိုကယ်တင် တော်မူသော
အရှင်ဘုရားသခင် နှစ်သက် တော်မူသောအမှုလည်း ဖြစ်၏။ ⁴ လူ
အပေါင်း တို့သည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ရောက် ၍

သမ္မာတရား ကို သိ

စေခြင်းငှာ ၊ ဘုရားသခင် အလို တော် ရှိ၏။ ⁵ ဘုရားသခင် တဆူ
တည်း ရှိတော်မူ၏။ ဘုရားသခင် နှင့်

လူ တို့၏ စပ်ကြားမှာ၊ လူ

ဖြစ်သော ယေရှု ခရစ်

တည်းဟူသောအာမခံ တစ်ဦးတည်း ရှိ၏။ ⁶ ထိုအာမခံသည် လူအ
ပေါင်း တို့ကို ရွေး အံ့သောငှာ ကိုယ်ကိုကိုယ် စွန့် တော်မူပြီ။ ကာလ

အချိန်တန်မဲ့ သက်သေခံ ခြင်းရှိ၏။ ⁷ ငါ သည်ထိုသက်သေခံ သော
သူ အရာ၌၎င်း ၊ တမန်တော် အရာ၌၎င်း၊ ယုံကြည် ခြင်းတရားနှင့်

သမ္မာတရား ကို တစ်ပါး အမျိုးသားတို့အား ဟောပြောသောဆရာ
အရာ၌၎င်း ခန့်ထားတော်မူသောသူ ဖြစ်သည်ဟု ငါဆိုသော်၊ မုသား

စကားကိုမ ဆို၊ မှန် သောစကားကိုဆို ၏။ ⁸ သို့ဖြစ်၍ ၊ အရပ်ရပ်
တို့၌

ယောက်ျား တို့သည် အမျက်ထွက် ခြင်း၊ ငြင်းခုံ ခြင်း မ ရှိဘဲ၊
သန့်ရှင်း သောလက်

ကိုချီ ၍ ဆုတောင်း စေခြင်းငှာငါအလိုရှိ ၏။ ⁹ ထိုနည်းတူ ၊ မိန်းမ
တို့သည် ကျစ် သောဆံပင်၊ ရွှေ တန်ဆာ၊ ကျောက်ပုလဲ အဘိုး ထိုက်
သော အဝတ် နှင့် ကိုယ် ကိုမ ဆင် ဘဲ၊ ရှက်ကြောက် ခြင်း၊ ဣန္ဒြေ
စောင့်ခြင်းအားဖြင့်၊ လျှောက်ပတ် သော အဝတ်နှင့်၎င်း ¹⁰ ဘုရားသခင်
အားရုံသေလေးမြတ်ခြင်းကို ဝန်ခံ ပြုစုသော မိန်းမ ဆင်သင့်သည်
အတိုင်း

ကောင်း သော အကျင့် နှင့်၎င်း၊ ကိုယ်ကိုတန်ဆာဆင်စေခြင်းငှာငါ
အလိုရှိ၏။ ¹¹ မိန်းမ သည်အုပ်စိုး ခြင်းကို အစဉ် ဝန်ခံ၍ တိတ်ဆိတ်

စွာသင် စေ။¹² မိန်းမ သည်ဆုံးမ သြဝါဒပေးခြင်း၊ ယောက်ျား ကို အစိုးတရ

ပြုစေခြင်းအခွင့် ကိုငါမ ပေး။ သူသည် တိတ်ဆိတ် စွာ နေ အပ်၏။

¹³ အကြောင်းမူကား ၊ အာဒံ

ကို ရှေးဦးစွာ ဖန်ဆင်း တော်မူ၍၊ နောက်မှ ဧဝ ကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။

¹⁴ ထိုမှတပါး၊ အာဒံ

သည်လှည့်ဖြား ခြင်းကိုမ ခံ၊ မိန်းမ သည် လှည့်ဖြား ခြင်းကိုခံ ၍ လွန်ကျူး ၏။¹⁵ သို့သော်လည်း ၊ ဣန္ဒြေ စောင့်ခြင်းနှင့်တကွ ယုံကြည် ခြင်း၊ ချစ် ခြင်း၊ သန့်ရှင်း ခြင်း၌ တည် လျှင် ၊ သားဘွား ခြင်းအမှု၌ ကယ်တင် ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။

3

¹ သင်းအုပ် အရာကို တောင့်တ သောသူ သည် ကောင်း သော အမှုအရာ ကို တောင့်တ သည်ဟုသော စကားသည် မှန် သောစကား ဖြစ် ၏။² ထို့ကြောင့် ၊ သင်းအုပ် သည် အပြစ်တင် ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ် သောသူ၊ မယား

တစ်ယောက်တည်း ရှိသောသူ၊ သမ္မာ

သတိရှိသောသူ၊ ဣန္ဒြေ စောင့်သောသူ၊ လျောက်ပတ် စွာ ကျင့်သော သူ၊ ဧည့်သည် ဝတ်ကို ပြုတတ်သောသူ၊ ဆုံးမ

သြဝါဒပေးတတ်သောသူ ဖြစ် ရ မည်။³ စပျစ်ရည် နှင့်ပျော်မွေ့ခြင်း၊ သူတစ်ပါးကိုရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ မ

စင်ကြယ်သော စီးပွားကိုတပ်မက်ခြင်းမ ရှိ၊ စိတ်

ဖြည်းညှင်းသောသူ၊ ရန် မတွေ့တတ်သောသူ၊ ငွေ ကို မတပ်မက် သောသူဖြစ်ရမည်။⁴ မိမိ အိမ် ကိုကောင်းမွန် စွာ အုပ်စိုး ၍ သမ္မာ

သမာဓိရှိ သည်နှင့် ၊ မိမိ

သားသမီး ကို ဆုံးမနိုင်သောသူ ဖြစ်ရမည်။⁵ မိမိ အိမ် ကိုမ အုပ်စိုး တတ်လျှင် ၊ ဘုရားသခင် ၏ အသင်းတော် ကို အဘယ်သို့ ပြုစု လိမ့်မည်နည်း။⁶ မာန နှင့်ယစ်မှုးလျက်၊ မာရ်နတ် ၏

အပြစ်

ရောက်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာ ရှိ၍၊ ဘာသာဝင် လူသစ် မ ဖြစ်ရ။⁷ ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်ခြင်း၊ မာရ်နတ် ဘမ်းမိ ခြင်းနှင့်

ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း၊ ပြင်ပ လူတို့တွင် အသရေရှိ

သောသူ ဖြစ်ရ မည်။⁸ ထိုနည်းတူ ၊ သင်းထောက် တို့သည် တည်ကြည် သောသူ ဖြစ်ရကြမည်။ လျှာ နှစ်ခွနှင့် ပြောသောသူ၊ စပျစ်ရည် ကိုသောက်ကြူးသောသူ၊ မ

စင်ကြယ်သော စီးပွားကို တပ်မက်သောသူ မ ဖြစ်ရကြ။⁹ ကိုယ်ကို ကိုယ် သိသောစိတ် စင်ကြယ် သည်နှင့် ၊ ယုံကြည် ခြင်း၏ နက်နဲ သော အရာကို စွဲလမ်း သောသူ ဖြစ်ရကြမည်။¹⁰ သူ တို့သည်လည်း

ရှေ့မဆွ ကစုံစမ်း ခြင်းကို ခံကြစေ။ နောက်မှ အပြစ်တင် ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်လျှင်၊ သင်းထောက်လုပ် ကြစေ။¹¹ ထိုနည်းတူ ၊ မိန်းမ တို့သည် တည်ကြည် သောသူဖြစ်ရမည်။ ချောစား တတ်သောသူမ ဟုတ်။ သမ္မာ

သတိရှိသောသူ၊ အရာရာ

၌

သစ္စာရှိ သောသူဖြစ်ရကြမည်။¹² သင်းထောက် သည် မယား

တစ်ယောက်တည်း ရှိ ရမည်။ မိမိ

သားသမီး နှင့် အိမ်သူ အိမ်သားတို့ကို ကောင်းမွန် စွာ အုပ်ချုပ် သော သူဖြစ်ရမည်။¹³ အကြောင်းမူကား ၊ သင်းထောက်အမှုကို ကောင်း စွာ ရွက်ဆောင် သော သူ

တို့သည် မိမိ

တို့အဘို့ ကောင်း သောအရာကို၎င်း၊ ယေရှု ခရစ် ၏ ယုံကြည် ခြင်း၌ ရဲရင့် ခြင်းသတ္တိကို၎င်း အမြတ်ရကြ၏။¹⁴ သင် ရှိရာသို့ ငါမြန်မြန် လာ မည်ဟု မြော်လင့် ခြင်းရှိသော်လည်း တာရှည် စွာနေလျှင် ၊ သင် သည် ဘုရားသခင် ၏အိမ် တော်၌

အဘယ်သို့ ကျင့်ကြံ ပြုမူရမည်ကို သိ

စေ ခြင်းငှာ ဤသို့ ငါရေး ၍ ပေးလိုက်၏။ ထိုအိမ် တော် ကား၊ အသက် ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင် ၏အသင်းတော် ဖြစ် ၏။¹⁵ ထို အသင်းတော်ကား၊ သမ္မာတရား၏ အမှီတကဲ ဖြစ်၏။ သမ္မာတရား

၏တည် ရာလည်း ဖြစ်၏။¹⁶ မှန် သောကိုးကွယ်ခြင်း၏ နက်နဲ သောအရာသည် ကြီးစွာ သောအရာဖြစ် သည်ဟု ငြင်းခုံ ရန်မရှိ။ ဘုရားသခင် သည် ကိုယ်ခန့်ခါ ၌

ပေါ်ထွန်း တော်မူပြီ။ ဟုတ်မှန် တော်မူခြင်းအကြောင်းသည် ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ထင်ရှားပြီ။ ကောင်းကင်တမန် တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ရှုမြင် ရကြပြီ။ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့သည် သိတင်းတော်ကို ကြား ရ

ကြပြီ။ လောကီသား

တို့သည် ယုံကြည် ရကြပြီ။ ဘုန်း အသရေနှင့်တကွ အထက် သို့ ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူပြီ။

4

1 ဝိညာဉ် တော်သည် အတည့်အလင်း ဗျာဒိတ် ထားတော်မူသည်ကား ၊ နောင်ကာလ၌

ဩတ္တပ္ပ စိတ်တွင် သံပူနှင့်ခတ်ခြင်းကိုခံပြီးလျှင်၊ မုသာ

စကားကို ပြောတတ်သော သူတို့၏ လျှို့ဝှက်ခြင်းအားဖြင့် ၊ လူအချို့ တို့သည် ယုံကြည်ခြင်းကို စွန့်ပယ်၍² လှည့်ဖြားတတ်သော စိတ်ဝိညာဉ်တို့၌၎င်း၊ နတ်ဘုရားတို့နှင့် စပ်ဆိုင်သော သြဝါဒတို့၌၎င်း မှီဝဲဆည်းကပ်ကြလိမ့်မည်။³ မင်္ဂလာဆောင်ခြင်းအမှုကို မ

ပြုရဟူ၍၎င်း၊ ယုံကြည်၍ သမ္မာတရားကို သိ

သောသူတို့သည် ကျေးဇူးတော်ကို သိသောစိတ်နှင့်တကွ သုံးဘို့ရာ၊ ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူသော အစာ

မျိုးကို ရှောင်ရမည် ဟူ၍၎င်း ပညတ်ထားကြလိမ့်မည်။

4 ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူသမျှသည် သုံးစရာကောင်း၏။

5 ကျေးဇူးတော်ကို သိသောစိတ်နှင့် ခံယူလျှင် ၊ အဘယ်အရာကိုမျှ မပယ်မရှောင်ရ။ အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်အားဖြင့် ၎င်း၊ ဆုတောင်းခြင်းအားဖြင့်၎င်း၊ အရာရာတို့သည် စင်ကြယ်လျက်ရှိကြ၏။⁶ ဤစကားများကို သင်သည်ည်အစကို တို့အား

ကြားပြောလျှင်၊ ယုံကြည်ချက်စကား ၊ ကိုယ်တိုင်ရှာဖွေလေ့ကျက်သော သမ္မာသြဝါဒစကားနှင့်

မွေးပြုခြင်းကို ခံသောယေရှုခရစ်၏ ဓမ္မဆရာကောင်း

ဖြစ်လိမ့်မည်။⁷ မိန်းမအိုပြောတတ်သော တရားမဲ့ဖြစ်သော ဒဏ္ဍာရီစကားကို ပယ်ရှား၍ ဘုရား

ဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းအားဖြင့်ကိုယ်ကိုကိုယ် ဆုံးမလော့။⁸ ကိုယ်ကာယကိုဆုံးမခြင်းသည် များစွာသော အကျိုးကို မပေးတတ်။ ဘုရား

ဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်း မူကား
၊ ယခု

ဘဝ၊ နောင် ဘဝနှင့်
စပ်ဆိုင်သော ဂတိ

တော်ကို ရ

သည်ဖြစ် ၍⁹ အရာရာ ၌

အကျိုး ကိုပေးတတ်သည်ဟူသော စကားသည် သစ္စာ

စကားဖြစ်၏။ အကြွင်းမဲ့ခံယူ အပ်

သော စကား

လည်း ဖြစ် ၏။¹⁰ ထိုကြောင့်၊ အသက် ရှင်တော်မူသော၊ လူ

အပေါင်း တို့ကို အထူးသဖြင့် ကယ်မ တော်မူသော ဘုရားသခင် ၌

ငါ တို့သည် ကိုးစား သည်နှင့် အညီ၊ ပင်ပန်း စွာ အမှုဆောင် ရွက်
ကြ၏။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်း ခံရကြ၏။¹¹ ယခုဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း

ပညတ် ထားခြင်း၊ ဆုံးမ သြဝါဒပေးခြင်းကို ပြုလော့။¹² သင် ၏
အသက် အရွယ်နုပျိုသည်ကို အဘယ်သူ မျှမထိမဲ့မြင် မပြုစေနှင့်။
စကား

ပြောခြင်း၊ ကျင့်ကြံ ပြုမှု ခြင်း၊ သူတစ်ပါးကိုချစ် ခြင်း၊ ဝိညာဉ်
သဘောရှိခြင်း၊ သစ္စာစောင့် ခြင်း၊ စင်ကြယ် ခြင်းအရာမှာ၊ ယုံကြည်
သောသူတို့အား

ပုံ သက်သေကို ပြု လော့။¹³ ငါ မ လာမှီတိုင်အောင်၊ ကျမ်းစာကို
ဖတ် ခြင်း၊ တိုက်တွန်း သွေးဆောင်ခြင်း၊ ဆုံးမ သြဝါဒပေးခြင်းကို
ကြိုးစား၍ ပြုလော့။¹⁴ များဒိတ် တော်ကို ခံ၍၊ သင်းအုပ် များတို့သည်
လက် တင် ခြင်းနှင့်တကွ ၊ သင် ၌ အပ်ပေးသော ဆု

ကျေးဇူးကို မ

ပြုစု ဘဲမနေနှင့်။¹⁵ သင် ၏တိုးပွား ခြင်းကို လူအပေါင်း တို့အား
ထင်ရှား စေခြင်းငှာ ။ ဤအရာ

များကို စိတ်စွဲလမ်း၍ ကြိုးစား အားထုတ်လော့။¹⁶ ကိုယ် ကို၎င်း ၊
ကိုယ် ဆုံးမ သြဝါဒကို၎င်း သတိပြု ၍ အမြဲတည်နေ လော့။ ထိုသို့

ပြု လျှင်၊ ကိုယ် ကို၎င်း ၊ နားထောင် သောသူ တို့ကို၎င်းကယ်တင်
လိမ့်မည်။

5

1 အသက်ကြီး သောသူကို ကျပ်တည်းစွာမ ဆုံးမ နှင့်။ အဘ
ကဲ့သို့ မှတ်၍

တောင်းပန် လော့။ လူပျို တို့ကို ညီအစ်ကို ကဲ့သို့ ၎င်း 2 အသက်ကြီး
သောမိန်းမတို့ကို အမိ

ကဲ့သို့ ၎င်း၊ မိန်းမ ပျိုတို့ကို အလွန်စင်ကြယ် သော အခြင်းအရာနှင့်
တကွ၊ နှမ ကဲ့သို့ ၎င်း မှတ်၍ကျင့်လော့။ 3 မှတ်ဆိုးမ အမှန် ဖြစ်သော
မိန်းမ တို့ကို မစ လုပ်ကျွေးလော့။ 4 သား မြေး ရှိ သော မှတ်ဆိုးမ ဖြစ်
လျှင် ၊ ထိုသားမြေးတို့သည် ရှေးဦးစွာ ဘုရားဝတ်ကို ရည်မှတ် လျက်
၊ မိမိ

အိမ် ကို ပြုစု၍ မိဘ

ဘိုးဘွား၌

ကျေးဇူး ဆပ် ခြင်းငှာသင် ကြစေ။ ထို

အမှုသည် ဘုရားသခင် နှစ်သက် တော်မူသောအမှုဖြစ် ၏။ 5 မှတ်
ဆိုး မ အမှန် ဖြစ်၍တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ် သော မိန်းမ သည်၊
ဘုရားသခင် ကို ကိုးစား

၍ ဆုတောင်း

ပဌာနပြုခြင်း၌

နေ့ ည၌ မပြတ်တည်နေ တတ်၏။ 6 ကာမဂုဏ် စည်းစိမ်၌ပျော်မွေ့
သော မှတ်ဆိုးမ မူကား ၊ အသက် ရှိလျက်ပင် အသေ ဖြစ်၏။ 7 ထို
သူတို့ကို အပြစ်တင် ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှာ ဤသို့ပညတ် ထား
လော့။ 8 မိမိလူတို့ကိုမပြုစု၊ ထိုမျှမက၊ မိမိ

အိမ်သူ အိမ်သားတို့ကို မ

ပြုစုသောသူမည်သည်ကား ၊ ယုံကြည် ခြင်းတရားကို ငြင်းပယ် ၏။
မယုံကြည် ဘူးသော သူထက်သာ၍ယုတ်မာ၏ ။ 9 မှတ်ဆိုးမ သည်
အသက် ခြောက်ဆယ် မ ပြည့်လျှင်၊ စာရင်းအင်း မ ဝင်စေနှင့်။ လင်
တစ်ယောက်တည်း ရှိဘူးသောသူ 10 ကောင်း သောအကျင့် ကိုကျင့်၍
အသရေ

ရှိသောသူ၊ သူငယ် တို့ကို ကျွေးမွေးခြင်း၊ ဧည့်သည် ဝတ်ပြုခြင်း၊
သန်ရှင်းသူ တို့၏ခြေ ကိုဆေး ခြင်း၊ ဆင်းရဲ သောသူတို့ကို လုပ်ကျွေး
ခြင်း၊ ကောင်း သောအမှု ရှိသမျှ တို့၌ ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်း ကို
ပြုဘူးသောသူဖြစ်လျှင် ၊ စာရင်းအင်းဝင်စေ။ 11 အသက် အရွယ်
နုပျိုသော မှတ်ဆိုးမ တို့ကို ပယ် လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူ
တို့သည် ခရစ်တော် ၏ ဆိုးမခြင်းကို သည်းမခံ။ အိမ် သင့်ခြင်းငှာ
အလိုရှိ လျှင် 12 အရင် သစ္စာ ကို ဖျက် သောကြောင့် အပြစ်သင့် ခြင်း

သို့ ရောက် ကြလိမ့်မည်။¹³ ထိုမှတစ်ပါး၊ တအိမ် မှတအိမ်သို့လည် ၍ ပျင်းရိ တတ်ကြ၏။ ပျင်းရိ သည်သာမက ၊ စကားများ၍ မပြော အပ် သောအရာကို ပြောသဖြင့်၊ ကိုယ်နှင့်မဆိုင်သောအမှု၌ ရောနှောသော သူဖြစ်တတ်ကြ၏။¹⁴ ထိုကြောင့် ၊ အသက် အရွယ်နုပျိုသော မှတ်ဆိုး မတို့သည် အိမ် သင့်ခြင်း၊ သားဘွား ခြင်း၊ အိမ်မှု ကိုကြည့်ရှုပြုစုခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့

စရာအခွင့် ကို ရန်သူ အား မ ပေး ဘဲနေခြင်း အမှုများကို ပြုစေ ခြင်းငှာငါအလိုရှိ ၏။¹⁵ အကြောင်းမူကား ၊ ယခုပင် အချို့ တို့သည် လမ်းလွဲ ၍ စာတန် နောက် သို့ လိုက်သွားကြပြီ။¹⁶ ယုံကြည် သော ယောက်ျားမိန်းမ၌ မှတ်ဆိုးမ ရှိ လျှင် ၊ ကိုယ်တိုင် လုပ်ကျွေး စေ။ သို့ပြု လျှင်၊ အမှန် ဖြစ် သော မှတ်ဆိုးမ တို့ကို အသင်းတော် သည် အနှောင့် အရှက်မ ရှိစေဘဲ လုပ်ကျွေး နိုင်လိမ့်မည်။¹⁷ ကောင်းမွန် စွာ အုပ် သော သင်းအုပ် တို့သည် အလှူနှစ်ဆ ကို ခံထိုက်သောသူဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ တရား

ဟောခြင်း၊ ဆုံးမ

သြဝါဒပေးခြင်းအမှုကို ကြိုးစား အားထုတ်သောသူ တို့သည်။ အလှူ နှစ်ဆကို အထူးသဖြင့် ခံထိုက် သောသူဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း မှတ်ရမည်။¹⁸ အကြောင်းမူကား ၊ စပါး နင်းနယ်သောနွား ၏ နှုတ်ကိုမ ချုပ်တည်း ရဟုကျမ်းစာ လာ ၏။ တ

ချက်ကား၊ လုပ်ဆောင် သောသူ သည် အခ

ကို ခံထိုက် ပေသည်ဟု လာပြန်၏။¹⁹ သက်သေခံ နှစ် ဦးသုံး ဦးမ ရှိလျှင် ၊ သင်းအုပ် ၌ အပြစ်တင် သော စကားကို နား

မ ထောင်နှင့်။²⁰ ကြွင်း သောသူတို့သည် ကြောက် စေခြင်းငှာ အပြစ် ရှိသော သူ

တို့ကို လူအပေါင်း တို့ရှေ့ မှာ အပြစ်တင် ဆုံးမလော့။²¹ ရှေ့မဆွ ကမစီရင်၊ ငဲ့ကွက်သောစိတ်နှင့်အလျှင်းမ ပြု ဘဲ၊ ဤပညတ် များကို စောင့်ရှောက် မည် အကြောင်း ၊ ဘုရားသခင် နှင့်

သခင်ယေရှု ခရစ် မှာ၎င်း၊ ရွေးကောက် တော်မူသော ကောင်းကင် တမန် တို့ ရှေ့ မှာ၎င်း၊ ငါ သည် သင့် ကို သစ္စာ ပေး၏။²² အဘယ်သူ၏အပေါ်၌ လက် ကို အလျင်တဆော မ တင် နှင့်။ သူတစ်ပါး အပြစ် ၌ မ

ဆက်ဆံ နှင့်။ ကိုယ်ကိုကိုယ် စင်ကြယ် စေလော့။²³ သင် ၏ရင်

ထဲ၌အကျိုးဖြစ်စေခြင်းငှာ၎င်း၊ မကြာမကြာ ခံရသော ရောဂါ ကြောင့်
၎င်း၊ ယခုမှစ၍ ရေ ကိုသာ မ

သောက်ဘဲ၊ စပျစ်ရည် အနည်းငယ် ကိုသုံး လော့။²⁴ အချို့ သော
သူ

တို့၏ဒုစရိုက် သည် ရှေ့မဆွကထင်ရှား ၍၊ အပြစ် စီရင်ခြင်းသို့
အရင် အဦး သွားတတ်၏။ အချို့ သောသူတို့၏ ဒုစရိုက်သည်
နောက် သို့လိုက်တတ်၏။²⁵ ထိုနည်းတူ ၊ အချို့သောသူတို့၏ သုစရိုက်
သည် ထင်ရှား နှင့်တတ်၏။ မထင်ရှားသေးသော သုစရိုက်ကို လည်း
ပွက် ၍မ ထားနိုင် ။

6

1 ဘုရားသခင် ၏ နာမ

တော်နှင့်တရားတော်သည် ကဲ့ရဲ့
ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း ၊ အစေခံ
ကျွန် မည်သည်ကား၊ မိမိ

သခင် ကို အလွန်ရှိသေ ထိုက် သော သူဟူ၍မှတ် စေ။² သခင် သည်
ယုံကြည် သောသူ ဖြစ်လျှင် ၊ ညီအစ်ကို ဖြစ် သည်ဟု စိတ်ထင်နှင့်၊ မ
ခန့်မညား မ ပြုစေနှင့်။ အစေခံခြင်း၏အကျိုးကို ခံရ
သောသူသည် ယုံကြည် သောသူ၊ ချစ် အပ်သောသူ ဖြစ်သောကြောင့်
သာ၍ အစေခံ စေ။ ဤသို့

ဆုံးမ သြဝါဒပေး၍ တိုက်တွန်း သွေးဆောင်လော့။³ ခြားနားသော
သြဝါဒကိုသင်ပေး ၍ ၊ ငါ တို့သခင်

ယေရှု ခရစ် ၏ စကား တည်းဟူသောစင်ကြယ် သော စကားကို၎င်း၊
ဘုရား

ဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းနှင့်အညီ ဖြစ်သော သြဝါဒ ကို၎င်း ဝန် မ ခံ
သောသူ မည်သည်ကား⁴ မာန နှင့်ယစ်မှုး၍ အလျှင်းနား မ လည်ဘဲ၊
ပုစ္ဆာအမေးကို ဆွေးနွေး ၍

စကားကြောင့်သာ ငြင်းခုံ သော အားဖြင့်စိတ်ပေါ့သောသူဖြစ်၏။
ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ငြူစူခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ သူ့

အသရေကိုရှုတ်ချခြင်း၊ မနာလို သော ကြံစည်ခြင်း⁵ စိတ် နှလုံး
ယိုယွင်း ၍ ၊ သမ္မာတရား

နှင့်ကင်းသော သူတို့ အချည်းနှီးဆွေးနွေးခြင်းဖြစ်တတ်၏။ ဘုရား
ဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည် အကျိုး

စီးပွားဖြစ် သည်ဟု သူတို့သည် စိတ်ထင် ကြ၏။ ထိုသို့သောသူတို့ကို ရှောင်လော့။⁶ ရောင့်ရဲ သောစိတ်ပါလျှင်၊ ဘုရား

ဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည် ကြီးစွာ သော အကျိုး စီးပွားမှန်၏။⁷ အကြောင်းမူကား ၊ ငါတို့သည် ဤလောက

ထဲသို့ အဘယ် အရာမျှမပါဘဲ လာသည်ဖြစ်၍၊ ထွက်သွားလျှင်လည်း၊ အဘယ် အရာကိုမျှ ယူ

၍ မ

သွားနိုင် ဟု ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။⁸ သို့ဖြစ်၍ ၊ စား

ရန်၊ ဝတ် ရန်ရှိသမျှနှင့်

ရောင့်ရဲ လျက်နေကြကုန်အံ့။⁹ ငွေရတတ် ခြင်းငှာအလိုရှိ သောသူတို့သည် အပြစ် သွေးဆောင်ခြင်း၊ ဘမ်းမိ ခြင်း၊ မိုက်မဲ ဖျက်ဆီး တတ်သော တပ်မက် ခြင်းများ ထဲသို့ ကျရောက် တတ်ကြ၏။ ထိုသို့သော အားဖြင့်လူ တို့သည် အကျိုးနည်းခြင်း၊ ပျက်စီး ခြင်း၌

နစ်မွန်း တတ်ကြ၏။¹⁰ အကြောင်းမူကား ၊ ငွေ ကိုတပ်မက်ခြင်းသည် မကောင်း သော အမှုအပေါင်း တို့တွင် မူလအမြစ် ဖြစ်

သတည်း။ လူအချို့ တို့သည်ငွေကို တပ်မက် သောကြောင့်ယုံကြည်ခြင်းတရားလမ်း မှ လွှဲသွား၍၊ ပူပန် ခြင်းဝေဒနာများနှင့်

ကိုယ်ကိုကိုယ် ထုတ်ချင်းခပ်အောင်ထိုး ကြပြီ။¹¹ သို့ဖြစ်၍ ၊ အိုဘုရားသခင် ၏လူ ၊ သင် သည် ထို

အပြစ်များကို ကြဉ်ရှောင် လော့။ ဖြောင့်မတ် စွာ ကျင့် ခြင်း၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်း၊ ယုံကြည် ခြင်း၊ ချစ် ခြင်း၊ သည်းခံ ခြင်း၊ နူးညံ့

သိမ်မွေ့ခြင်းတို့ကို မှီအောင် လိုက် လော့။¹² ယုံကြည် ခြင်းနှင့် ဆိုင်၍ကောင်း စွာသော တိုက်လှန် ခြင်းကို ပြုလော့။ ထာဝရ

အသက် ကိုကိုင်ယူ လော့။ ထို

အသက်ကိုရမည်အကြောင်း ၊ သင်သည်ခေါ်တော်မူခြင်းကိုခံရ၍ ၊ သက်သေ အများ တို့ ရှေ့ ၌ကောင်းမွန် စွာ ဝန်ခံ ပြီ။¹³ ငါ တို့သခင်

ယေရှု ခရစ်

ထင်ရှား ပေါ်ထွန်း တော် မူ သည်တိုင် အောင် ၊ သင် သည် အညစ်အကြေးနှင့် ကင်းစင် ၍ အပြစ်တင် ခွင့် မရှိဘဲလျက်၊ ပညတ်တော်ကို စောင့်ရှောက် မည်အကြောင်း¹⁴ အလုံးစုံ တို့ကို အသက် ရှင်စေတော်မူသော ဘုရားသခင် ရှေ့ မှာ၎င်း ၊ ပုန့်တို

ပိလတ် မင်းထံ ကောင်း သော ဝန်ခံ ခြင်းဘက်၌ သက်သေခံ တော်

မူသော ယေရှု ခရစ်

ရှေ့ မှာ၎င်း၊ ငါသည်သင့် ကိုပညတ် ထား၏။¹⁵ မရဏာ နှင့် ကင်းလွတ်သော သူတစ်ပါး တည်းဖြစ် တော်မူသော၊ အဘယ်သူမျှမ ချဉ်းကပ်နိုင်သော အလင်း ထဲ၌နေ တော်မူသောအဘယ်သူ မျှမမြင် ဘူးရာ၊ မ

မြင် နိုင် ရာ ဖြစ်တော်မူသော၊ မင်္ဂလာ ရှိသော တစ်ပါးတည်း သော အရှင် ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘုရင် တကာ တို့၏ ဘုရင် ၊ သခင် တကာ တို့၏သခင် သည်၊ ကာလ

အချိန်ရောက်သောအခါ၊ သခင်ယေရှုခရစ်၏ ထင်ရှားပေါ်ထွန်းခြင်း ကို ပြ တော်မူလိမ့်မည်။¹⁶ ထိုဘုရားသခင် သည် ထာဝရ

ဂုဏ် အသရေ အစွမ်း သတ္တိရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင် ။¹⁷ ဤ ဘဝ ၌

ငွေရတတ် သောသူ တို့သည် မာန် မာန စိတ်နှင့် ကင်းလွတ် ၍၊ မ မြဲသောစည်းစိမ် ကို မ

ကိုးစား ဘဲ၊ ငါ တို့ခံစားဘို့ရာအလုံးစုံ တို့ကိုကြွယ်ဝ စွာ ပေး သနား တော် မူ သော၊ အသက် ရှင်တော်မူ သော ဘုရားသခင် ကို ကိုးစား ရမည်အကြောင်း နှင့်¹⁸ သူတစ်ပါးအား ကျေးဇူး ပြုခြင်း၊ ကောင်း သောအကျင့် ၌

ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံခြင်း၊ စွန့်ကြဲ ချင်သော စေတနာ စိတ်ရှိ ခြင်း၊ အချင်းချင်း ဆက်ဆံခြင်း¹⁹ မှန် သောအသက် ကို ဝင်စား လိုသော ဌာ ၊ နောင် ဘဝ၌

ကောင်း သောဘဏ္ဍာ ကို မိမိ တို့အဘို့ ဆည်းဖူးခြင်းတို့ကို ပြု ရမည်အကြောင်း ပညတ်ထားလော့။²⁰ အို တိမောသေ ၊ သင်၌အပ် ထားသော အရာကို စောင့်ရှောက် လော့။ တရားမဲ့

ဖြစ်သော အချည်းနှီး စကားပြောခြင်းကို၎င်း ၊ သိပ္ပံ အတတ်ဟူ၍အလွဲ ခေါ်ဝေါ်သော သိပ္ပံအတတ်ဆီးတားနှောင့်ရှက် ခြင်းကို၎င်း ရှောင် လော့။²¹ ထိုသိပ္ပံအတတ်ကို လူအချို့ တို့သည် ဝန်ခံ ပြုစုသောအားဖြင့်၊ ယုံကြည် ခြင်းတရားလမ်းမှ လွဲ ကြပြီ။ သင် ၌ ကျေးဇူး တော်ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

တိမောသေ သြဝါဒစာဒုတိယစောင်

1 ယေရှု ခရစ် ၌ တည်သော အသက် ကိုပေးမည်ဟုဂတိ တော်နှင့် အညီ ၊ ဘုရားသခင် ၏ အလို

တော်အားဖြင့် ၊ ယေရှု ခရစ် ၏ တမန်တော် ဖြစ်သော ငါပေါလု သည်ငါ့ချစ် သား တိမောသေ ကို ကြားလိုက်ပါ၏။ 2 ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် နှင့်

ခမည်းတော် ဘုရားသခင် အထံ တော်က ကျေးဇူး ၊ ကရုဏာ ၊ ငြိမ်သက် ခြင်းရှိ ပါစေသော။ 3 သင် ၏မျက်ရည် ကို ငါအောက်မေ့ သောအခါ 4 သင် ၏အဘွား လောကူ ၊ အမိ

ဥနိတ် ၌ အရင် တည် သော ယုံကြည် ခြင်းတည်းဟူသော၊ ငါသဘောကျ သည်အတိုင်း၊ သင် ၌ လည်း တည်သော ယုံကြည် ခြင်းစစ်ကို မှတ်မိ သဖြင့် ၎င်း 5 နေ့ ည၌ မပြတ်ဆုတောင်း

ပဌနာပြုသည်တွင် ၊ သင့် ကိုမခြားမလပ် အောက်မေ့ သည်ဖြစ် ၍၊ ငါ့ဘိုးဘေး ကိုးကွယ် သည်အတိုင်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသော စိတ် စင်ကြယ် ခြင်းနှင့်တကွ ငါကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်ကို ငါချီးမွမ်း ၏။ 6 ထိုသို့ဖြစ်၍၊ ငါ လက် တင် သောအားဖြင့် ၊ သင် ၌

ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသောဆု ကိုနှိုးဆော် မည် အကြောင်း ၊ ငါ သည်သင့် ကို သတိပေး ၏။ 7 အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် သည် ကြောက် တတ်သော စိတ် သဘောကို ငါ တို့အား ပေး

တော်မူသည်မ ဟုတ်၊ တန်ခိုး ပါသောစိတ်၊ ချစ် တတ်သောစိတ်၊ ရှင်းလင်း သောစိတ်သဘောကို ပေးတော်မူ၏။ 8 ထိုကြောင့် ၊ ငါ တို့ သခင် ဘုရား၏ သက်သေ ကို၎င်း၊ ထိုသခင် ကြောင့်အကျဉ်း ခံရသော သူဖြစ်သောငါ့ ကို ရှက်ကြောက် ခြင်းမ ရှိနှင့်။ ဘုရားသခင် ပေးတော် မူသော တန်ခိုး ကိုရသည်အတိုင်း

ဧ ဝံ ဂေ လိ တရား နှင့် ဆက်ဆံ၍ ဆင်းရဲ ဒုက္ခ ကို ခံ လော့။ 9 ဘုရားသခင်သည် ငါ တို့ကျင့်သောအကျင့် ကို ထောက်တော်မ မူ။ ရှေး ကပ်ကာလ မ ရောက်မှီ၊ ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ငါ တို့အဘို့

ကိုယ်တော် တိုင်ကြံစည် တော်မူသော ကျေးဇူး တော်နှင့်အညီ ငါ တို့ ကိုကယ်တင် ၍၊ သန့်ရှင်း သောအရာ၌ ခေါ်သွင်း တော်မူ၏။ 10 ထို ကျေးဇူးတော်ကား၊ ငါ တို့ကိုကယ်တင် သော သခင်ယေရှု ခရစ်

ပေါ်ထွန်း သည်အရာမှာ ယခု

ထင်ရှား လျက်ရှိ၏။ ထိုသခင်သည် သေ

ခြင်းအကြောင်းကို ပယ်ရှား ၍၊ အသက် ရှင်ခြင်းအကြောင်းနှင့် မ ဖောက်ပြန်ခြင်းအကြောင်းကို ဧဝံဂေလိ

တရားအားဖြင့် ထင်ရှား စေတော်မူပြီ။ 11 ထိုတရားကို ဟောပြော သောသူအရာ၌၎င်း ၊ တမန်တော် အရာ၌၎င်း ၊ တစ်ပါးအမျိုးသား တို့၏ ဆရာ

အရာ၌၎င်း ငါ့ ကိုခန့်ထား တော်မူပြီ 12 ထို အကြောင်းကြောင့်

ဤဆင်းရဲ ဒုက္ခကို ငါခံရ၏။ သို့သော်လည်း ရှက်ကြောက် ခြင်းမ ရှိ။ အဘယ်သူ ကိုငါယုံကြည် သည်ဟု ငါသိ ၏။ သူ၌ငါအပ် ထား သောအရာကိုလည်း၊ ထို

နေ့ရက် တိုင်အောင်စောင့် နိုင်

တော်မူသည်ဟု ငါသဘောကျ ၏။ 13 ငါ့ ထံ၌ ကြား ရပြီးသော၊ စင်ကြယ် သောတရား

စကားအချုပ်အခြာကို၊ ယေရှု ခရစ် ၌

ယုံကြည် ခြင်း၊ ချစ် ခြင်းနှင့်တကွ စွဲလမ်း လော့။ 14 သင်၌အပ် ထား သော အရာမြတ် ကို ငါ တို့၌

ကျိန်းဝပ် တော် မူ သော သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော် အားဖြင့် စောင့်ရှောက် လော့။ 15 အာရှို ပြည်၌ နေသော သူ

အပေါင်း တို့သည် ငါ့ ကိုပယ် ကြပြီဟု၊ သင်သည် ကြားသိ ၏။ ထို သူ

တို့တွင် ဖုဂေလု

နှင့်

ဟေရမောဂင် ပါသတည်း။ 16 ထာဝရ ဘုရား၏ ကရုဏာ

တော်သည် သြနေသိဖော် ၏အိမ် ၌သက်ရောက် ပါစေသော။ သူ သည်ငါ့ ကို အဖန်ဖန် သက်သာ စေပြီ။ ငါ ၌သံကြိုး ချည်နှောင်လျက် ရှိ သော်လည်း၊ သူ

သည် ရှက်ကြောက် ခြင်းမ ရှိဘဲ 17 ရောမ မြို့သို့ ရောက် သောအခါ သာ၍

ကြိုးစားလျက်ငါ့ ကိုရှာ ၍တွေ့ ၏။¹⁸ သူသည်ထို နေ့ရက် ၌
 သခင် ဘုရား၏လက်မှ
 ကရုဏာ တော်ကို ခံရ
 မည်အကြောင်း၊ ထာဝရ
 ဘုရားသည် ပေး
 သနားတော်မူပါစေသော။ သူသည်ဖောက် မြို့၌ လည်း
 ငါ့ကို အဘယ်မျှလောက် ပြုစု သည်ကို သင် သည် အမှန် သိ ၏။

2

1 ငါ့ သား ၊ သင် သည် ယေရှု ခရစ် ၌ ရှိသော ကျေးဇူး တော်အားဖြင့်
 ခိုင်ခံ့ ခြင်းရှိလော့။² သက်သေခံ အများ ရှိသည်နှင့် ငါ့ ထံ၌ ကြား ရ
 ပြီးသော အရာ
 တို့ကို၊ သစ္စာ
 နှင့်ပြည့်စုံ၍ သူတစ်ပါး တို့ကို သွန်သင် ခြင်းငှာ၊ တတ်စွမ်းနိုင်သော
 သူ
 တို့၌ အပ်ပေး လော့။³ ထိုသို့အလိုငှာ သင်သည်၊ ယေရှု ခရစ်
 ထံ၌ကောင်း သော စစ်သူရဲ ကဲ့သို့ ၊ ဆင်းရဲ ဒုက္ခ ကို သည်းခံ လော့
⁴ စစ်သူရဲ မည်သည်ကား၊ မိမိကိုစစ်သူရဲ အရာ၌ ခန့်ထားသောသူ ကို
 နှစ်သက် စေခြင်းငှာ ၊ လောကီမှု ရေးနှင့် ပြွမ်းနှော ရှုပ်ထွေးခြင်းကို
 ပယ်ရှားတတ်၏။⁵ ပွဲ၌လူချင်းတိုက်သောသူမည်သည်ကား ၊ ထိုးတမ်း
 အတိုင်းမ တိုက် လျှင်
 ပန်း ဦးရစ်ကိုမ ရ။⁶ လယ် လုပ်သောသူသည်လည်းအရင် လုပ်ပြီး
 မှအသီးအနှံ ကိုခံရ မည်။⁷ ငါ့စကား ကိုဆင်ခြင် လော့။ ထာဝရ
 ဘုရားသည် အရာရာ
 တို့၌ ဉာဏ် ကို သင့် အားပေး သနား တော်မူပါစေသော။⁸ ဒါဝိဒ်
 အမျိုး ဖြစ်သော ယေရှု ခရစ် သည်၊ ငါ ဟောသောဧဝံဂေလိ တရား
 အတိုင်း ၊ သေ
 ခြင်းမှ
 ထမြောက် တော်မူသည်ဟု အောက်မေ့ လော့။⁹ ထိုတရား ကြောင့်
 ငါသည်လူဆိုး ကဲ့သို့ ချည်နှောင် ခြင်းတိုင်အောင် ဆင်းရဲ ဒုက္ခကိုခံ
 ရ၏။ သို့သော်လည်း ၊ ဘုရားသခင် ၏နှုတ်ကပတ် တရားတော်သည်
 ချည်နှောင် ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် ၏။¹⁰ ထိုကြောင့် ရွေးကောက် တော်
 မူသော သူ

တို့သည်၊ ထာဝရ

ဘုန်း အသရေနှင့်တကွ ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက် စိမ့်သောငှာ၊ သူ

တို့အဘို့

အရာရာ ကို ငါသည်းခံ ရ၏။¹¹ သစ္စာ စကား ဟူမူကား၊ ထိုသခင် နှင့်အတူသေ လျှင် ၊ အတူ ရှင်လိမ့်မည်။¹² သည်းခံ လျှင် ၊ ထိုသခင် နှင့်အတူစိုးစံ လိမ့်မည်။ ထိုသခင်ကို ငါတို့သည် ငြင်းပယ် လျှင် ၊ ငါ တို့ကို ငြင်းပယ် တော်မူလိမ့်မည်။¹³ ငါတို့သည်မယုံကြည် သော်လည်း ၊ ထိုသခင် သည် သစ္စာ

တည် သဖြင့် ကိုယ် ကို ငြင်းပယ် တော် မ မှုနိုင် ။¹⁴ ဤ အကြောင်းအရာများကို သူတစ်ပါးတို့အား သတိပေး

လော့။ အဘယ် အကျိုး ကိုမျှမပြုစု၊ ကြားနာ သောသူ တို့၏ စိတ် ကိုမှောက်လှန် လိုသောငှာ ၊ စကား

ကြောင့်သာ ငြင်းခုံခြင်းကို မ

ပြုမည်အကြောင်း၊ သခင် ဘုရားရှေ့ ၌ သစ္စာ ပေးလော့။¹⁵ သင် မူကား၊ ဝန်ခံတော်မူသောသူ၊ ရှက်ကြောက် စရာ အကြောင်းမရှိဘဲ၊ သမ္မာ

တရား ကို မှန်ကန် စွာ ပိုင်းခြားတတ်သော ဆရာသမားဖြစ်လျက်၊ ဘုရားသခင် ရှေ့၌ ကိုယ်ကိုကိုယ် ဆက်သ ခြင်းငှာကြိုးစား အားထုတ် လော့။¹⁶ တရားမဲ့ ဖြစ်သော အချည်းနှီး စကားကို ရှောင် လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုစကားသည် မတရား

သော အမှုတို့ကို ပွားများ စေလိမ့်မည်။¹⁷ သူ တို့၏စကား သည် ခူနာ

ကဲ့သို့ စား လိမ့်မည်။ ထိုသူ

တို့တွင် ဟုမေန်

နှင့် ဖိလက် ပါ သတည်း။¹⁸ သူ တို့က သေလွန်သော သူတို့သည် ထမြောက် ကြပြီဟု ပြော လျက်၊ သမ္မာတရား

လမ်းမှ လွဲ သွား၍ အချို့ သော သူ တို့၏ ယုံကြည် ခြင်း ကို မှောက်လှန် တတ်ကြ၏။¹⁹ သို့သော်လည်း ၊ သခင် ဘုရားသည် မိမိ

လူ တို့ကို သိကျွမ်း တော်မူ၏ဟူ၍၎င်း၊ တံဆိပ် ခတ်လျက်ရှိ သော ဘုရားသခင် ၏ တိုက်မြစ် သည် ခိုင်ခံ့ ၍ ရှိတည် ၏။²⁰ ကြီးစွာ သော အိမ် ၌

ရွှေ တန်ဆာ ၊ ငွေ တန်ဆာသာ

ရှိ သည်မ ဟုတ်၊ သစ်သား တန်ဆာ၊ မြေ တန်ဆာရှိ၏။ အသရေ
 ရှိသောတန်ဆာ၊ အသရေ မရှိသော တန်ဆာရှိ၏။ ²¹ သို့ဖြစ်၍ ၊
 အထက်ဆုံးခံပြီးသောအကျင့်တို့ကို ပယ်၍၊ မိမိ
 ကို စင်ကြယ် စေသောသူမည်သည်ကား၊ အသရေ
 ရှိသောတန်ဆာ ၊ သန်ရှင်း ၍ အိမ်ရှင် သုံး စရာ
 ကောင်းသောတန်ဆာ၊ ကောင်း သော အမှု များအဘို့
 အလိုငှာ ပြင်ဆင် သော တန်ဆာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ²² လူပျို တို့၏
 တပ်မက် ခြင်းကိလေသာစိတ်ကို ကြဉ်ရှောင် လော့။ ဖြောင့်မတ် ခြင်း၊
 သစ္စာ

ရှိခြင်း၊ ချစ် ခြင်း၊ စင်ကြယ် သောစိတ် ရှိ၍ ၊ သခင် ဘုရားကိုပဌနာ
 ပြုသော သူ
 တို့နှင့်

အသင့်အတင့် နေခြင်းတို့ကို မှီအောင်လိုက် လော့။ ²³ မိုက်မဲ ၍
 ပညာ ကင်းသောပုစ္ဆာ အမေးတို့သည် ရန် ပွား စေတတ်သည်ဟု
 သိမှတ် ၍ပယ်ရှား လော့။ ²⁴ သခင် ဘုရား၏ ကျွန် သည် ရန် မ တွေ
 ရ ။ ခပ်သိမ်း သော သူတို့အား ဖြည်းညှင်း စွာ ပြုသောသူ၊ ဆုံးမ
 သြဝါဒပေးခြင်းအမှု၌ လိမ္မာသောသူ၊ သည်းခံ နိုင်သောသူဖြစ် ရ
 မည်။ ²⁵ ဆီးတား ငြင်းခုံသောသူ တို့ကို နူးညံ့

သိမ်မွေ့စွာ ဆုံးမ

ရမည်။ သမ္မာတရား

ကို ဝန်ခံ ခြင်းအလိုငှာ ၊ နောင်တ ကို ဘုရားသခင် ပေး ကောင်းပေး
 တော်မူ၍ ²⁶ မာရ်နတ် ၏ အလို
 အတိုင်းဘမ်းမိ သောထိုသူ တို့သည် သတိရ၍
 ၊ ထိုဘမ်းမိ ရာမှ လွတ်ခြင်းသို့ ရောက် ကောင်း ရောက်ကြလိမ့်မည်။

3

¹ နောင် ကာလ သည် ခဲယဉ်း သော ကာလ

ဖြစ် မည်ဟု သိမှတ် လော့။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား ² လူ တို့သည်
 ကိုယ်ကိုကိုယ် ချစ်သောသူ၊ ငွေ ကိုတပ်မက်သောသူ၊ ဝါကြွား သော
 သူ၊ ထောင်လွှား ဖော်ကားသောသူ၊ သူ

အသရေကိုရှုတ်ချသောသူ၊ မိဘ

စကားကို နားမထောင် သောသူ၊ ကျေးဇူး မရှိသောသူ၊ သန်ရှင်း ခြင်း
 မရှိသောသူ ³ ပကတိ ကြင်နာစုံမက်ခြင်းနှင့်ကင်းသောသူ၊ ရန်ငြိုး ဖွဲ့

သောသူ၊ ချောစား တတ်သောသူ၊ ကိုယ် ဣန္ဒြေကို မချုပ်တည်းနိုင် သောသူ၊ ပြင်းထန် သူ၊ သူတော်ကောင်း ကို မုန်းသောသူ ⁴ သစ္စာ ကို ဖျက်တတ်သောသူ၊ သတိပေး

ခြင်းကို မခံသောသူ၊ မာန် မာနနှင့်ယစ်မှုးသောသူ၊ ဘုရားသခင် ကို နှစ်သက်သည်ထက်

ကာမဂုဏ် ခံစားခြင်းကိုသာ၍ နှစ်သက်သောသူ၊ ဘုရား ဝတ်၌မွေ့လျော် ယောင် ဆောင် ၍ ⁵ မွေ့လျော် ခြင်း တန်ခိုး ကို ငြင်းပယ် သောသူ ဖြစ် ကြလိမ့်မည်။ ထိုသူ

တို့ကို ရှောင် လော့။ ⁶ ဒုစရိုက် အပြစ်ဝန်ကို ထမ်းရွက် ၍၊ အထူးထူး အပြားပြားသော လောဘ

ကိလေသာ သွေးဆောင် ရာ သို့လိုက်၍၊ အစဉ် သင် သော်လည်း ⁷ သမ္မာတရား ကို လှေ့ကျက် ခြင်းသို့

အလျှင်း မရောက် နိုင် သော မိန်းမမိုက် တို့ကို၊ အိမ် ထဲသို့ ဝင် ၍ ဘမ်း သွားသောသူတို့သည် ထိုသူတို့အဝင် ဖြစ်ကြ၏။ ⁸ ယနုနေ နှင့်

ယံမြေ သည် မောရှေ ကိုတားဆီး သကဲ့သို့၊ ထိုသူ တို့သည် သမ္မာတရား

ကိုတားဆီး ကြ၏။ စိတ် နှလုံးယိုယွင်း ၍ ယုံကြည် ယောင်ဆောင် သောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ⁹ ထိုသူ နှစ်ယောက်တို့၏ မိုက်မဲ ခြင်းသည် လူအ

ပေါင်း တို့ရှေ့မှာ ထင်ရှား သကဲ့သို့ ၊ ဤ သူတို့၏ မိုက်မဲ ခြင်းသည်လည်း

ထင်ရှား လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ သူတို့သည် တိုး ၍မ လွန် မသွားရကြ။ ¹⁰ ငါ ဆုံးမ သြဝါဒပေးခြင်း၊ အကျင့် ကျင့်

ခြင်း၊ ကြံစည် ခြင်း၊ သစ္စာစောင့် ခြင်း၊ စိတ်ရှည် ခြင်း၊ ချစ် ခြင်း၊ သည်းခံ ခြင်းတို့ကို၎င်း၊ အနုတိအုတ် မြို့၊ ဣကောနိ

မြို့၊ လုတုတရ မြို့တို့၌

ငါ ခံရ သကဲ့သို့ ၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ခံရ သော ညှဉ်းဆဲ ခြင်း၊ ဆင်းရဲ ခြင်း တို့ကို၎င်း၊ သင်သည် ရှာဖွေ

နားလည်ရပြီ။ ¹¹ ထိုသို့သောအမှုတို့ကို ငါတွေ့ရသော်လည်း ၊ တွေ့ သမျှ ဘို့မှ

သခင် ဘုရားသည် ငါ့ ကိုကယ်နှုတ် တော်မူပြီ။ ¹² ယေရှု ခရစ် ၏ တရားတော်နှင့်အညီ၊ ဘုရား

ဝတ်၌ မွေ့လျော်၍

နေ ခြင်းငှာအလိုရှိ သောသူ

အပေါင်း တို့သည် ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။¹³ ဆိုးညစ်
သောသူ၊ လှည့်ဖြား သောသူတို့မူကား ၊ သူတစ်ပါး ကို၎င်း၊ ကိုယ်
ကို၎င်းလှည့်ဖြား ၍ ဆိုးညစ် ခြင်း၌

တ ရှေ့ ရှေ့ တိုးပွား ကြ လိမ့်မည်။¹⁴ သင် သည် အဘယ်သူ ထံ၌
နည်းခံ ခဲ့ပြီးသည်ကို၎င်း¹⁵ ယေရှု ခရစ် ကို ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်
ကယ်တင် ခြင်းအလိုငှာ

ပညာကိုပေးနိုင် သော ဓမ္မ

ကျမ်းစာ ကို ငယ်

သော အရွယ် မှ စ၍ လေ့ကျက် သည် ကို၎င်း သိမှတ် သည်နှင့်၊
အထက်ကသင်၍ နှလုံးသွင်းမိသော အယူဝါဒ၌ တည်နေလော့။¹⁶ ထို
ကျမ်းစာ ရှိသမျှ သည် ဘုရားသခင် မှုတ်သွင်းတော်မူသော အားဖြင့်
ဖြစ်၍¹⁷ ဘုရားသခင် ၏ လူ

သည်စုံလင် သောသူ၊ ကောင်း သော အမှု အမျိုးမျိုး တို့ကို ပြုစု
ခြင်းအလိုငှာ

ပြင်ဆင်သောသူ ဖြစ် မည်အကြောင်း ၊ သြဝါဒ ပေးခြင်း၊ အပြစ်
ကိုဖော်ပြခြင်း၊ ၊ ဖြောင့်မတ် စွာ ပြုပြင် ခြင်း၊ တရားကိုသွန်သင် ခြင်း
ကျေးဇူး များကို ပြုတတ်၏။

4

1 ကိုယ်တော် တိုင်ပေါ်ထွန်း ၍

နိုင်ငံ တော်ထင်ရှားသောကာလ၊ အသက် ရှင်သောသူ၊ သေ

သော သူတို့ကိုစစ်ကြော စီရင်တော်မူသော သခင် ယေရှု ခရစ်

ရှေ့ မှာ၎င်း၊ ဘုရားသခင် ရှေ့မှာ၎င်း ၊ ငါသည် သင့်ကို သစ္စာ
ပေးသည်ကား² နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို ပြော လော့။ အချိန် ရှိ
သည်ဖြစ်စေ၊ မရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ကြိုးစားအားထုတ်လော့။ အပြစ်ကို
ဖော်ပြ လော့။ ဆုံးမ

ခြင်းကိုပြုလော့။ အလွန် ရှည်သောစိတ်နှင့်

သြဝါဒ မျိုး ကို ပေး၍ တိုက်တွန်း သွေးဆောင် လော့။

³ အကြောင်းမူကား ၊ နောင် ကာလ ၌လူ တို့သည် စင်ကြယ် သော
သြဝါဒ ကိုနား မ ခံနိုင်ဘဲ၊ ယား

တတ်သော နား

ရှိလျှင်၊ မိမိ

တပ်မက် ခြင်းအတိုင်း

များပြား သော ဆရာ တို့နောက်သို့ လိုက်ကြလိမ့်မည်။⁴ သမ္မာတရားကို နား

မထောင်ဘဲ၊ ဒဏ္ဍာရီ

စကားကို နားထောင်၍ လွဲ သွားကြလိမ့်မည်။⁵ သင် မူကား ၊ အရာရာ

၌

သမ္မာ သတိရှိစေလော့။ ဆင်းရဲ ဒုက္ခကိုသည်းခံလော့။ သာသနာပြု ဆရာ ဆောင်ရွက် ရသော အမှု ကို ဆောင်ရွက် လော့။ ဓမ္မဆရာ အရာ၌ ခန့်ထား၍ ပြုရသော ဝတ်များကို အကုန်အစင် ပြုလော့။⁶ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ့ ကိုယ့်ပေါ်မှာလောင်း ရသော အချိန်ရှိပြီ။ စုတေ့

ရသောအချိန် ရောက် လေပြီ။⁷ ကောင်း စွာသော တိုက်လှန် ခြင်းကို ငါပြုပြီ။ ပြေးရသောလမ်း ကို အဆုံး

တိုင်အောင်ပြေးပြီ။ ယုံကြည် ခြင်းတရားကို စောင့်ရှောက် ပြီ။⁸ ယခု မှစ၍ဓမ္မ သရဖူ သည် ငါ့ အဘို့သို့ထား လျက်ရှိ၏။ ထို

နေ့ရက် ၌

တရား သဖြင့် စီရင် သောသူ တည်းဟူသောသခင် ဘုရားသည် ထို သရဖူကို ငါ ၌အပ်ပေး တော်မူမည်။ ထိုမျှမက ၊ ပေါ်ထွန်း တော်မူ ခြင်းကို တောင့်တ သောသူ အပေါင်း တို့၌ လည်း အပ်ပေးတော်မူမည်။

⁹ ငါ့ ထံသို့ မြန်မြန် လာ ခြင်းငှာကြိုးစား လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ဒေမ သည် ယခု

ဘဝ ကို နှစ်သက် သော စိတ်ရှိသည်နှင့် ငါ့ ကိုစွန့်ပစ် ၍၊ သက်သာ လောနိတ် မြို့သို့ သွား ပြီ။¹⁰ ကရကုကေ သည်ဂလာတိ ပြည်သို့ ၎င်း ၊ တိတု

သည် ဒါလမာတိ ပြည်သို့ ၎င်း သွားပြီ။¹¹ လုကာ တယောက်တည်း သာ ငါ့ ထံမှာရှိ ၏။ မာကု

ကိုသင် နှင့်အတူ ခေါ် ခဲ့လော့။ သူသည်ဆရာ အမှုကို ပြုရာမှာ ငါ အကျိုး ရှိ ၏။¹² တုခိတ် ကိုလည်း ဖေက် မြို့သို့

ငါစေလွှတ် ပြီ။¹³ တရော မြို့တွင် ကာပုလက် ၌

ငါထား ခဲ့သော ဝတ်လုံ ကို၎င်း ၊ စာစောင်ကို၎င်း၊ အထူးသဖြင့် သားရေ စာ

ကို၎င်း၊ သင်သည်လာ သောအခါယူခဲ့ လော့။¹⁴ ပန်းတိမ် သမားအာ
လေဇနုဒြို သည် ငါ ၌မကောင်း

သောအမှုအများ ကို ပြု လေပြီ။ ထိုသူ

ကျင့်သော အကျင့်

တို့၏ အကျိုး အပြစ်ကို သခင် ဘုရား ဆပ်ပေး တော်မူပါစေသော။

¹⁵ သူ တို့သတိပြု လော့။ ငါ တို့စကား ကို အလွန် ငြင်းပယ် လေပြီ။

¹⁶ ပဌမ အချိန်၌

အပြစ်တင် ခွင့်ကိုဖြေ၍ ငါ သည် အစီရင်ခံရသောအခါ၊ ငါ့ ဘက် ၌
အဘယ်သူ မျှမနေ။ လူအပေါင်း တို့သည် ငါ့ ကို စွန့်ပစ် ကြ၏။¹⁷ သူ
တို့၌ အပြစ်တင်တော်မ မှုပါစေနှင့်။ လူအပေါင်းတို့သည် စွန့်ပစ်ကြ
သော်လည်း၊ ဒေသနာတော် ကို အကုန်အစင်ဟောပြော ၍၊ ခပ်သိမ်း
သောလူမျိုး တို့သည် ကြားသိ စေခြင်းငှာ ၊ သခင် ဘုရားသည် ငါ့
ဘက်၌ နေ

၍ ငါ့ ကို ခွန်အား နှင့်

ပြည့်စုံ စေတော်မူသောကြောင့် ၊ ခြင်္သေ့ ခံတွင်း မှ

ကယ်နှုတ် ခြင်းချမ်းသာကို ငါ ရ၏။¹⁸ ထိုမျှမက၊ သခင် ဘုရား
သည် မကောင်း သော အမှု ရှိသမျှ ကို ငါ့ ကိုကယ်နှုတ် ၍၊ မိမိ

ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော် သို့ တိုင်အောင် မစ ပို့ဆောင် တော် မူ
လိမ့်မည်။ ထိုသခင် သည် ကမ္ဘာ

အဆက်ဆက် ဘုန်းကြီး တော်မူစေ သတည်း။ အာမင် ။¹⁹ ပြစ်ကိ
လ နှင့် အာကုလ မှစ၍ သြနေသိဖော် ၏ အိမ်သူ အိမ်သားများကို
နှုတ်ဆက် လော့။²⁰ ရေတုတု သည် ကောရိနုသု

မြို့၌ နေ ၏။ တရောဖိမ်

သည် နာ

၍ မိလက် မြို့၌ ငါထား ခဲ့၏။²¹ ဆောင်း ကာလမ ရောက်မှီကြိုးစား
၍ လာ

ခဲ့ လော့။ ဥဗုလု

၊ ပုဒေ

၊ လိန

၊ ကလောဒီ

မှစ၍ ညီအစ်ကို အပေါင်း တို့သည် သင့် ကို နှုတ်ဆက် ကြ၏။
²² သခင် ယေရှုခရစ်သည် သင် ၏စိတ် ဝိညာဉ်နှင့်အတူ ရှိတော်မူပါ
စေသော။ သင် ၌ ကျေးဇူး တော်ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

တိတုသြဝါဒစာ

1 မုသာ နှင့် ကင်းစင် တော်မူ သော ဘုရားသခင် သည်၊ ရှေး ကပ် ကာလ မ ရောက်မှီ ဂတိ

ထားတော်မူ၍၊ ငါ တို့ကိုကယ်တင် သော အရှင်ဘုရားသခင် ၏ ပညတ် တော်အတိုင်း 2 ငါ ၌အပ် ထားသော တရား

ဟောခြင်း၊ အခွင့်အားဖြင့် တော်လျော်သောအချိန် ၌၊ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို ထင်ရှား စေတော်မူသောအရာနှင့် စပ်ဆိုင်သောထာဝရ အသက် ကို မြော်လင့် သည်ဖြစ်၍၊ ဘုရား

ဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းနှင့်ဆိုင်သော သမ္မာတရား

ကိုဝန်ခံ ခြင်းအလိုငှာ၎င်း 3 ဘုရားသခင် ရွေးကောက် တော်မူသော သူတို့၏ ယုံကြည် ခြင်းအလိုငှာ ၎င်း၊ ဘုရားသခင် ၏ ကျွန် တည်း ဟူသော၊ ယေရှု ခရစ် ၏ တမန်တော် ဖြစ်သောငါပေါလု သည် 4 ဆက်ဆံ သောယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ငါ့သား စစ် ဖြစ်သော တိတု

ကိုကြားလိုက်ပါ၏။ ငါ တို့ကိုကယ်တင် တော်မူသော အရှင်သခင် ယေရှု ခရစ် နှင့်

ခမည်းတော် ဘုရားသခင့် အထံ တော်က ကျေးဇူး ၊ ကရုဏာ၊ ငြိမ် သက် ခြင်းရှိပါစေသော။ 5 ငါ သည် သင့် ကို မှာထား ခဲ့နှင့်သည် အတိုင်း ၊ ကရေတေ

ကျွန်း၌

မ စုံလင်သမျှ တို့ကို ပြင်ဆင် ၍ ၊ မြို့ ရွာ များ၌

သင်းအုပ် တို့ကို ခန့်ထား စေခြင်းငှာ ၊ ထို

ကျွန်း၌ သင့် ကို ငါထား ခဲ့သတည်း။ 6 အပြစ်တင် ခွင့်နှင့်ကင်းလွတ် သောသူ၊ မယား

တစ်ယောက်တည်း ရှိသောသူ ဖြစ် လျှင် ၎င်း၊ သူ၏သားသမီး

တို့သည် ကာမဂုဏ်၌

လွန်ကျူး သည်ဟု အပြစ်တင် ခြင်း၊ နား

မထောင်ခြင်းနှင့် လွတ်၍ ယုံကြည် လျှင်၎င်း၊ ထိုသို့သောသူကို ခန့်ထားအပ်၏။ 7 အကြောင်းမူကား ၊ သင်းအုပ် သည် ဘုရားသခင် ၏ ဘဏ္ဍာစိုး

ကဲ့သို့ ၊ အပြစ်တင် ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်သော သူဖြစ် ရမည်။ ကိုယ် အလိုသို့ လိုက်တတ်သောသူ၊ စိတ်တို သောသူ၊ စပျစ်ရည် နှင့်ပျော်မွေ့ သောသူ၊ သူတစ်ပါး ကို ရိုက်ပုတ်သောသူ၊ မ

စင်ကြယ်သောစီးပွားကို တပ်မက်သောသူ မ

ဖြစ် ရဘဲ ⁸ ဧည့်သည် ဝတ်ကိုပြုတတ်သောသူ၊ သူတော်ကောင်း နှင့် အဆွေဖွဲ့သောသူ၊ ကုန္ဒြေ စောင့်သောသူ၊ ဖြောင့်မတ် သောသူ၊ သန့်ရှင်း သောသူ၊ ကာမဂုဏ် ကို ချုပ်တည်းသောသူဖြစ်ရမည်။ ⁹ စင်ကြယ် သော သြဝါဒ အားဖြင့် တိုက်တွန်း သွေးဆောင်ခြင်းငှာ၎င်း၊ ငြင်းခုံ သောသူ တို့၏ စကား

ကို ချေခြင်းငှာ၎င်း တတ်နိုင် မည်အကြောင်း ၊ ကိုယ်တိုင်သင် ပြီးသော သစ္စာ စကားတော် ကို အ မြဲစွဲ လမ်းသော သူ ဖြစ် ရမည်။

¹⁰ အကြောင်းမူကား၊ နား

မထောင်ဘဲအချည်းနှီးသော စကားကိုပြော၍၊ လှည့်ဖြား တတ်သော သူအများ

ရှိကြ၏။ အရေဖျားလှီး ခြင်းကို ခံသောသူ တို့တွင်လည်း

အထူးသဖြင့် ရှိကြ၏။ ¹¹ ထိုသူ တို့၏နှုတ် ကိုပိတ်ရ မည်။ သူ တို့သည် မ

စင်ကြယ်သော စီးပွား ကိုတပ်မက်လျက်၊ မ

ပေးအပ် သော သြဝါဒ ကို ပေး၍၊ တစ် အိမ်ထောင် လုံး ကို မှောက်လှန် တတ်ကြ၏။ ¹² သူ တို့အပါအဝင် ၊ အမျိုးသား ချင်းပ ရောဖက်

ဆရာတယောက်က၊ ကရက် သားမြဲ ၊ မုသာ

စွဲလမ်း၊ သားရဲ

ကြမ်းကြုတ် ၊ စားကြူး တုတ်တုတ်၊ လူယုတ် ပေ ဟု စပ်ဆို သတည်း။ ¹³ ဤ သက်သေ မှန် ၏။ ထိုကြောင့် ၊ သူ

တို့သည် ယုဒ

ဒဏ္ဍာရီ စကားကို၎င်း ၊ သမ္မာတရား

ကိုစွန့် သောလူ တို့၏ ပညတ် တို့ကို၎င်း ¹⁴ အမှု မ ထားဘဲ ယုံကြည် ခြင်းအမှု၌

စင်ကြယ် စေခြင်းငှာ ၊ သူတို့ကို ကျပ်တည်း စွာ ဆုံးမ ပြစ်တင်လော့။

¹⁵ စင်ကြယ် သောသူတို့အား

ခပ်သိမ်း သောအရာတို့သည် စင်ကြယ် လျက်ရှိကြ၏။ မ
 စင်ကြယ်၊ မယုံကြည် သောသူတို့အား အဘယ် အရာမျှမစင်ကြယ်
 ။ သူ
 တို့၏ နှလုံးလည်း မ
 စင်ကြယ်။ ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသောစိတ်
 လည်း မစင်ကြယ်။¹⁶ သူတို့သည် ဘုရားသခင် ကို သိ
 ယောင်ဆောင် သော်လည်း ။ အကျင့် အားဖြင့် ဘုရားသခင် ကို
 ငြင်းပယ် ကြ၏။ စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာဘွယ်သောသူ၊ နားမထောင် သော
 သူ၊ ကောင်း သောအမှု တစ်ခုကိုမျှ ပြုတတ်သော ဉာဏ် မရှိသောသူ
 ဖြစ် ကြ၏။

2

¹ သင် မူကား ၊ စင်ကြယ် သောသြဝါဒ နှင့်ထိုက်တန် သမျှ တို့ကို
 ဟောပြော လော့။² အသက် ကြီးရင့်သောယောက်ျားတို့သည် သမ္မာ
 သတိရှိသော သူ၊ တည်ကြည် သောသူ၊ ဣန္ဒြေ စောင့် သောသူ၊
 ယုံကြည် ခြင်း၊ ချစ် ခြင်း၊ သည်းခံ ခြင်း၌ စိတ်သန် သောသူ ဖြစ် ရ
 ကြမည်အကြောင်း³ ထိုနည်းတူ ၊ အသက် ကြီးရင့်သောမိန်းမတို့သည်
 ကျင့်ကြံ ပြုမူရာမှာ

ဓမ္မ အမှုနှင့်ထိုက်တန်သောသူ၊ မ

ချောစား တတ်သောသူ၊ စပျစ်ရည် ၌ မ

လွန်ကြူးတတ်သောသူ၊ ကောင်း သောအတတ်ကို သင်ပေးတတ်
 သောသူ ကိုယ်တိုင်ဖြစ်၍⁴ ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်
 ကို ကဲ့ရဲ့

ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စိမ့်သောငှာ ၊ အသက် ပျိုသော မိန်းမတို့သည်
 ကိုယ် ခင်ပွန်းကို ချစ်သောသူ၊ သားသမီး ကို ချစ်သောသူ⁵ ဣန္ဒြေ
 စောင့်သောသူ၊ စင်ကြယ် သောသူ၊ မိမိ

အိမ်ကို ပြုစုသော သူ၊ ကောင်းမွန် သော သူ၊ ခင်ပွန်း ၏ အုပ်စိုး
 ခြင်းကို ဝန်ခံ သောသူဖြစ်စေခြင်းငှာ ၊ အသက်ကြီးရင့်သောမိန်းမ
 တို့သည် ဆုံးမပေးရကြမည်အကြောင်း⁶ ထိုနည်းတူ ၊ အသက် ပျို
 သော ယောက်ျား တို့သည်လည်း၊ ဣန္ဒြေ စောင့် ရကြ မည်အကြောင်း
 တိုက်တွန်း သွေးဆောင်လော့။⁷ အရာရာ ၌

ကောင်း သောအကျင့် တို့၏ ပုံ

သက်သေကိုကိုယ်တိုင် ပြ လော့။ ဆုံးမ

သြဝါဒပေးသောအခါ ၊ မိစ္ဆာ

ဒိဋ္ဌိနှင့်ကင်းခြင်း၊ တည်ကြည် ခြင်း ၊ 8 အပြစ်တင် ဘွယ်မရှိ၊ စင်ကြယ် သောတရား စကားကို ဟောပြောခြင်းတို့ကို ပြုလော့။ သို့ ဖြစ်၍ ၊ တစ်ဘက် ၌ နေသောသူ သည်၊ ငါ တို့ကို ကဲ့ရဲ့

စရာအခွင့် မ

ရ နိုင်သောကြောင့် ၊ ရှက်ကြောက် ခြင်း သို့ ရောက် လိမ့်မည်။⁹ အစေခံ ကျွန်တို့သည်။ ငါ တို့ကို ကယ်တင် တော်မူသော အရှင်ဘုရား သခင် ၏ သြဝါဒ ကိုအရာရာ ၌

တန်ဆာ ဆင်ခြင်းငှာ ၊ မိမိ

တို့ သခင် ၏အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံ ၍၊ ငြင်းခုံ ခြင်းမ ရှိဘဲ၊ အရာရာ ၌

သခင်၏အလို သို့လိုက်မည်အကြောင်း နှင့်¹⁰ တိတ်ဆိတ်စွာ ခိုးယူ ခြင်း ကို မ ပြု ဘဲ၊ ခပ်သိမ်း သော သစ္စာ ကို ထင်ရှား စွာ ပြ မည်အကြောင်း တိုက်တွန်း သွေးဆောင် လော့။¹¹ အကြောင်းမူကား ၊ မင်္ဂလာ ရှိသောမြော်လင့် ရာကို၎င်း ၊ ကြီးမြတ် သော ဘုရားသခင် တည်းဟူသော၊ ငါ တို့ကို ကယ်တင် တော်မူသောအရှင်သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ ဘုန်း အသရေတော် ထင်ရှား ပေါ်ထွန်း ခြင်းကို၎င်း¹² ငါ တို့သည် မြော်လင့်လျက်၊ ဘုရားမဲ့

တရားမဲ့နေခြင်း၊ လောကီ

တပ်မက် ခြင်းကို ပယ်ရှား လျက် ၊ ယခု

ဘဝ ၌

ဣန္ဒြေ စောင့်ခြင်း၊ တရား

သဖြင့်ကျင့်ခြင်း၊ ဘုရား

ဝတ်၌မွေ့လျော် ခြင်း တို့ကို ပြုနေရမည်အကြောင်း¹³ ငါတို့ကို ဆုံးမသွန်သင်၍၊ လူ

အပေါင်း တို့ကို ကယ်တင် တတ်သော ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော်သည် ထင်ရှား ပေါ်ထွန်းလျက်ရှိ၏။¹⁴ ထိုသခင် ယေရှုခရစ်သည် ခပ်သိမ်း သော ဒုစရိုက် မှ

ငါ တို့ကို ရွေးနှုတ် ခြင်းငှာ ၎င်း ၊ ကောင်း သော အကျင့် ဘက်၌ စိတ်အားကြီး ၍၊ ပိုင်ထိုက် တော်မူသော အမျိုး ကိုမိမိ အဘို့ စင်ကြယ် စေခြင်းငှာ၎င်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် စွန့်ကြဲ တော်မူပြီ။¹⁵ ဤ တရားစကား

ကိုဟောပြော ခြင်း၊ တိုက်တွန်း သွေးဆောင်ခြင်း၊ ဆုံးမ
ပြစ်တင်ခြင်းတို့ကို ခပ်သိမ်း သော အာဏာ
နှင့်တကွ ပြုလော့။ အဘယ်သူ မျှသင့် ကိုမထိမဲ့မြင် မပြုစေနှင့်။

3

1 လူ တို့သည် အထွဋ်အမြတ်အာဏာစက် ၏ အုပ်စိုး ခြင်းကို
ဝန်ခံ စေ ခြင်းငှာငင်း၊ မင်း၏စကားကို နားထောင် စေ ခြင်းငှာငင်း၊
ကောင်း သောအမှု အမျိုးမျိုး တို့ကို ပြု၍ အသင့် ဖြစ် စေခြင်းငှာငင်း

2 အဘယ်သူ ကိုမျှမကဲ့ရဲ့ ၊ ရန်တွေ့ ခြင်းကိုမပြု၊ ဖြည်းညှင်း သော
သဘောရှိ၍၊ ခပ်သိမ်း သောသူ တို့၌

အလွန်နူးညံ့ သိမ်မွေ့စွာ ပြု စေ ခြင်းငှာငင်း သတိပေး လော့။

3 အကြောင်းမူကား ၊ အထက် က ငါ တို့သည် ပညာ
မဲ့သောသူ၊ နားမထောင် သောသူ၊ မှားယွင်း သောသူ၊ အထူးထူး
အပြားပြားသော တပ်မက် ခြင်း၊ ကာမဂုဏ် ခံစားခြင်း အမှု တို့ကို
ဆောင်ရွက်သောသူ၊ မနာလို

ခြင်း၊ ငြူစူ ခြင်း၌

ကျင်လည် သောသူ၊ စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်သောသူ၊ အချင်းချင်း မုန်း
သောသူဖြစ် ကြ၏။ 4 ငါ တို့ကိုကယ်တင် တော်မူသောအရှင်ဘုရား
သခင် ၏ စေတနာ

တော်နှင့်

လူတို့ကိုချစ်တော်မူသော မေတ္တာတော်သည် ပေါ်ထွန်း သောအခါ

5 ငါ တို့ကျင့် သော ဖြောင့်မတ် ခြင်းအကျင့် အားဖြင့် မ ဟုတ်ဘဲ၊ မိမိ
သနား ခြင်းကရုဏာတော်နှင့်အညီ ဒုတိယ မွေးခြင်းနှင့်ဆိုင်သော
ဆေးကြော ခြင်းအားဖြင့်၎င်း၊ သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်၏အသစ်

ပြုပြင် ခြင်းအားဖြင့် ၎င်း၊ ငါ တို့ကို ကယ်တင် တော်မူ၏။ 6 ငါ တို့ကို
ကယ်တင် သော အရှင်ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ငါ တို့အပေါ်သို့ ထို ဝိညာဉ်
တော်ကို ကြွယ်ဝ စွာသွန်းလောင်း တော်မူ၏။ 7 အကြောင်းမူကား၊ ငါ
တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ် ရာသို့
ရောက်၍ ထာဝရ

အသက် ကို မြော်လင့် သည်နှင့် အညီ အမွေခံ ဖြစ် ကြ
မည်အကြောင်း တည်း။ 8 ဤစကား သည် သစ္စာ

စကားဖြစ် ၏။ ဘုရားသခင် ကို ယုံကြည် သောသူ တို့သည် ကောင်း
သောအကျင့်

တို့ကို အမြဲကျင့်အံ့သောငှာသတိပြု ရကြမည်အကြောင်း ၊ သင်သည် ဤ

အရာများကို ကြိုးစား၍ ဟောပြောစေခြင်းငှာငါအလိုရှိ ၏။ ထိုအကျင့်တို့သည် ကောင်း သည်သာမက၊ လူ

တို့၏အကျိုး ကို ပြုစုတတ်သော အကျင့်ဖြစ် ကြ၏။ 9 မိုက်မဲသောပုစ္ဆာ အမေးတို့ကို၎င်း ၊ ဆွေစဉ်မျိုးဆက် စာရင်းတို့ကို၎င်း၊ ပညတ် တရားကြောင့် ရန်တွေ့ ခြင်း၊ တိုက်လှန် ခြင်းတို့ကို၎င်း ရှောင်လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုအရာတို့သည် အကျိုး မရှိ၊ အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ် ကြ၏။ 10 သင်းခွဲ သောသူ ကို နှစ် ကြိမ်မြောက်အောင် ဆုံးမ ပြီးမှ ပယ်ရှား နှင်ထုတ်လော့။ 11 ထိုသို့သော သူသည် ကိုယ့်အပြစ်ကိုသိ လျက်ပင်

အပြစ် ပြု၍

မှောက်လှန် သောစိတ် ရှိ သောသူ ဖြစ်သတည်း။ 12 အာတေမသော်၎င်း ၊ တုခိတ် သော်၎င်း၊ သင့် ဆီသို့ ငါစေလွှတ် သောအခါ နိကောပလိ မြို့တိုင်အောင်

ငါ့ ထံသို့ လာ ခြင်းငှာကြိုးစား လော့။ ဆောင်း ကာလပတ်လုံး ထိုမြို့၌

ငါနေမည်ဟုအကြံရှိ ၏။ 13 ကျမ်း ဆရာဇေန နှင့် အာပေါလု ၌ အဘယ် အရာမျှမလို စေခြင်းငှာ ကြိုးစား ၍လမ်း၌ ပို့လော့။ 14 ငါတို့၏လူ များသည်လည်း

အသီး မဲ့သောသူမ ဖြစ် ၊ ကိုယ်သုံးစရာဘို့ရှိရမည်အကြောင်း ၊ ကောင်း သောအကျင့် တို့ကိုအမြဲကျင့်အံ့သောငှာသင် ကြစေ။ 15 ငါ့ထံမှရှိသောသူ အပေါင်း တို့သည် သင့် ကိုနှုတ်ဆက် ကြ၏။ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်တကွ

ငါ တို့ကိုချစ် သောသူ များကို နှုတ်ဆက် လော့။ သင် တို့အပေါင်း၌ ကျေးဇူး တော်ရှိ စေသတည်း။ အာမင်။

ဖိလိမုန်သြဝါဒစာ။

1 ယေရှု ခရစ် နှင့်စပ်ဆိုင်သောအားဖြင့်အကျဉ်း ခံရသော ငါ ပေါလု နှင့်

ငါ့ညီ တိမောသေ သည်၊ ငါ တို့ ချစ် သော လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက် ချင်းဖိလိမုန် 2 ငါတို့ချစ်သော နှမ အပူပီ ၊ ငါ တို့စစ်သူရဲ ချင်း အာခိ ပူပူ

မှစ၍ သင် ၏ အိမ် ၌ ရှိသော အသင်းတော် ကို ကြားလိုက်ပါ၏။

3 ငါတို့သခင် ယေရှု ခရစ် နှင့်

ငါ တို့အဘ တည်းဟူသောဘုရားသခင် အထံ တော်ကကျေးဇူး တော် နှင့်

ငြိမ်သက် ခြင်းသည် သင် တို့၌ ရှိပါစေသော။ 4 သင် သည်သခင် ယေရှု ခရစ်ကို ယုံကြည် ၍

သန်ရှင်း သူအပေါင်း တို့ကို ချစ် သည်ဟု ငါသည်ကြား လျှင် 5 ငါ ၏ဘုရားသခင် ကျေးဇူး တော်ကို အစဉ် ချီးမွမ်း၍၊ သင့် အဘို့ အလိုငှာ ဆုတောင်း ပဌနာပြုလျက်နေ၏။ 6 ဆုတောင်းသောအချက်ဟူမူကား၊ သင် သည် ယုံကြည် ခြင်းကို ဆက်ဆံ သော အရှိန် ကြီး၍၊ သူတစ်ပါး တို့ သည် ယေရှုခရစ် အဘို့ အလိုငှာ ငါ တို့၌

ကောင်း သောအရာ ရှိသမျှ တို့ကို ဝန်ခံ မည်အကြောင်း ဆုတောင်း ပဌနာပြု၏။ 7 အချင်းငါ့ညီ ၊ သင် သည် သန်ရှင်း သူတို့၏

စိတ် နှလုံး ကို သက်သာ စေသောကြောင့် ၊ သင် ၏မေတ္တာ ကို ထောက်၍ငါတို့သည် အလွန် ဝမ်းမြောက် ချမ်းသာ ခြင်းရှိ ၏။ 8 ထို ကြောင့် ၊ သင် သည်ပြုသင့်သောအမှုအရာကို ပညတ် ထားခြင်းငှာ၊ ငါ သည် ခရစ်တော် အားဖြင့် အလွန်

ရဲရင့် စရာ အခွင့် ရှိ သော်လည်း 9 အသက်ကြီး သော ပေါလု တည်း ဟူသောယေရှု ခရစ် ကြောင့် အကျဉ်း ခံရသောသူ ဖြစ် လျက်ပင်၊ မေတ္တာ

အားဖြင့် သာ သင့်ကို တောင်းပန် ပါ၏။ 10 ချည်နှောင် ခြင်းကိုခံစဉ် တွင် ငါဖြစ်ဘွား စေသော သား တည်းဟူသော 11 သင် သည် အထက် ကအသုံး မရသောသူ ၊ ယခု

တွင် ငါ နှင့် သင် သည် အသုံးရ

သောသူ ဩနေသိမ် အဘို့

ငါ တောင်းပန် ပါ၏။¹² ထိုသူ ကိုသင့် ထံသို့ငါပြန် စေသည်ဖြစ်၍၊ သူ

ကို ငါ့ ရင် သွေးကဲ့သို့မှတ်လျက် လက်ခံလော့။¹³ ဧဝံဂေလိ တရားကြောင့် ချည်နှောင် ခြင်းကို ငါခံစဉ် တွင် ၊ သူသည် သင် ၏ ကိုယ်စား ငါ့ ကို ပြုစုစေမည် အကြောင်း ၊ သူ့ကို ငါ ထား ချင် သော်လည်း¹⁴ သင် သည်ငါ၌ ကျေးဇူး ပြုရာတွင် အနိုင်ပြု ရသကဲ့သို့ မ ဟုတ်၊ အလိုအလျောက်ပြုစေချင် သော စိတ် ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ သင် ၏ အခွင့် မ ရှိလျှင်

အလျှင်းမ ပြု လို ။¹⁵ ထိုမှတစ်ပါး၊ သင်သည်သူ့ ကို အစဉ် ရ စေ ခြင်းငှာ ၊ သူသည်သင်နှင့်ခဏ ကွာ သွားသည်ဟု ဆိုစရာရှိ၏။¹⁶ ထိုသို့ ဆိုသော်၊ အစေခံ

ကျွန်ကဲ့သို့ ရမည်ဟု မဆိုလို၊ ငါ ၌ အထူးသဖြင့် ချစ် ညီ သော၊ သင် ၌ကား၊ ဇာတိ

အားဖြင့် ၎င်း ၊ သခင် ဘုရားအားဖြင့် ၎င်း၊ သာ၍ ချစ်သော ညီ ကဲ့သို့ရမည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။¹⁷ သို့ဖြစ်၍ သင်သည်ငါ့ ကို အပေါင်း အဘော် ကဲ့သို့မှတ် လျှင် ၊ သူ

ကိုငါ ကဲ့သို့ ပင်လက်ခံ လော့။¹⁸ သူသည်သင် ၌ပြစ်မှား ခြင်း၊ ကြွေးတင် ခြင်း တစ်စုံတစ်ခု ရှိလျှင် ၊ ငါ့ အတွက်အတာ မှတ် လော့။¹⁹ ဆပ်ပေး မည်ဟု ငါ ပေါလု သည် ကိုယ် လက် နှင့်

ရေး ထား၏။ သို့ရာတွင်သင် ၏ကိုယ် တည်းဟူသောကြွေး ကိုပင် ငါ့ အားဆပ်ပေးရသောအကြောင်း ရှိသည်ဟု ငါမ ဆို ။²⁰ အချင်းငါ့ ညီ ၊ သခင် ဘုရား၌ ငါ့ကို ကျေးဇူး ပြုပါလော့။ ခရစ်တော် ၌

ငါ့ စိတ်နှလုံးကို သက်သာ စေပါလော့။²¹ သင် သည်နားထောင် မည် ဟု ယုံမှား ခြင်းမရှိသည် သာမက၊ ငါပြော သည်ထက် သာ၍ပြု မည် ဟု အမှန်သိ လျက် ငါရေး လိုက်ပါ၏။²² ထိုမှတစ်ပါး၊ ငါ တည်းခို စရာအရပ်ကိုလည်း

ပြင် လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့သည် ဆုတောင်း

ပဌနာပြုသောအားဖြင့် သင် တို့ရှိရာသို့ ငါရောက်ရသော အခွင့်ကို ပေး

တော်မူမည်ဟု မြော်လင့် ခြင်းရှိ၏။²³ ယေရှု ခရစ် ကြောင့်

ငါ နှင့်အတူ အကျဉ်းခံရသော ဧပဖြ မှစ၍²⁴ ငါ ၏ လုပ်ဘော် ဆောင်ဘက် မာကု ၊ အာရိတုတာခု

၊ ဒေမ

၊ လူကာ

တို့သည် သင့် ကို နှုတ်ဆက် ကြ၏။²⁵ ငါတို့ သခင် ယေရှု ခရစ်
၏ ကျေးဇူး တော်သည် သင် တို့၏ စိတ် ဝိညာဉ်နှင့်အတူ ရှိပါစေ
သတည်း။ အာမင်။

ဟေမြဲသြဝါဒစာ။

1 ရှေး လွန်လေပြီး သောအခါ ပရောဖက် များအားဖြင့် ဘိုးဘေး တို့ အား အထပ်ထပ် အနည်းနည်းဗျာဒိတ် ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင် သည်၊ ဤ

နောက်ဆုံး ကာလ အခါ မိမိသား

တော်အားဖြင့် ငါ တို့အား ဗျာဒိတ် ပေးတော်မူပြီ 2 ထိုသား တော်ကို အလုံးစုံ

တို့၏ အမွေခံ သခင် အရာ၌ ခန့်ထား တော်မူ၏။ သား

တော်အားဖြင့် လည်း

လောက ဓါတ် တို့ကို တည် တော် မူ၏ 3 ထို သား တော်သည် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်း တော် ရောင်ခြည် နှင့် ဇာတိ

အဖြစ်တော်၏ ပုံ

သဏ္ဍာန်ဖြစ် ၍၊ တန်ခိုး နှင့်ပြည့်စုံသော မိမိ

အမိန့် တော်အားဖြင့်ခပ်သိမ်း သော အရာတို့ကို မစ

တော်မူသောသူဖြစ် လျက်၊ ၊ ငါတို့ အပြစ်

များကို ကိုယ်တော်တိုင် အားဖြင့်သုတ်သင် ပယ်ရှင်းပြီးလျှင်၊ မြင့် သောအရပ်မှာ

တန်ခိုး အာနုဘော်တော်၏ လက်ျာဘက် ၌

ထိုင် တော်မူ၏ 4 ကောင်းကင်တမန်တို့ရသော ဘွဲ့နာမထက်

ထူးမြတ် သော ဘွဲ့နာမ တော်ကို ခံရ

သည်နှင့်အညီ၊ ကောင်းကင်တမန် တို့ထက် ကြီးမြတ် သော သူဖြစ် တော်မူ၏ 5 အကြောင်းမူကား ၊ သင် သည်ငါ့ သား ဖြစ် ၏။ ယနေ့

ပင်သင့် ကို ငါ ဖြစ်ဘွား စေပြီဟူ၍၎င်း၊ ငါ သည်သူ ၏ အဘ

ဖြစ် မည်၊ သူ

သည်လည်း

ငါ ၏သား ဖြစ် လိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း၊ အဘယ် မည်သော ကောင်းကင် တမန်ကို တစ်ခါမျှ မိန့် တော်မူသနည်း 6 တနည်း ကား၊ သားဦး

ကို ဤလောက

သို့

သွင်း တော်မူသောအခါ ၊ ဘုရားသခင် ၏ ကောင်းကင်တမန်
 အပေါင်း တို့သည် ထိုသူ
 ကို ပြပ်ဝပ် ကိုးကွယ်ကြစေဟု လာ သတည်း 7 တနည်း ကား၊ မိမိ
 တမန် တို့ကို လေ
 ကဲ့သို့၎င်း ၊ မိမိ

အစေအပါး တို့ကို မီးလျှံ ကဲ့သို့၎င်း၊ ဖြစ် စေတော်မူထ သောဟု
 ကောင်းကင်တမန် တို့ကို ရည်ဆောင်၍ ဆို သတည်း 8 သား တော်ကို
 ကား၊ အိုဘုရားသခင် ၊ ကိုယ်တော် ၏ ပလ္လင် သည် နိစ္စ
 ထာဝရပလ္လင် ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော် နိုင်ငံ သည် တရား သဖြင့် စီရင်
 သော နိုင်ငံဖြစ်ပါ၏ 9 ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားကို
 နှစ်သက် ၍၊ မတရား

သော အမှု ကို မုန်း တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် အို ဘုရားသခင် ၊
 ကိုယ်တော် ၏ ဘုရားသခင် သည် ကိုယ်တော် ၏ အပေါင်းအဖော် တို့
 ထက်

ကိုယ်တော်ကို ချီးမြှောက်၍၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်းဆီ နှင့် ဘိသိက် ပေး
 တော်မူပြီဟု လာသတည်း 10 တဖန်
 ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ အိုထာဝရ
 ဘုရား၊ ကိုယ်တော် သည် ရှေးဦးစွာ ၌
 မြေကြီး ကို တည်
 တော်မူပြီ။ မိုဃ်း ကောင်းကင်သည်လည်း

လက် တော်နှင့် ဖန်ဆင်း သောအရာ ဖြစ် ပါ၏ 11 ထိုအရာ တို့သည်
 ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း ကိုယ်တော် သည် အမြဲတည် တော်
 မူ၏။ ထိုအရာရှိသမျှ တို့သည် အဝတ် ကဲ့သို့ ဟောင်းနွမ်း ခြင်းသို့
 ရောက်၍ ၊ ကိုယ်တော်သည် ဝတ်လုံ ကို လိပ် သကဲ့သို့ လိပ် တော်မူ
 သဖြင့်ပြောင်းလဲ ခြင်းရှိကြသော်လည်း 12 ကိုယ်တော် သည် ပြောင်းလဲ
 တော်မမူပါ။ အသက် တော်လည်း

မ ကုန် မဆုံးရပါဟု လာသတည်း 13 ထိုမှတစ်ပါး၊ သင် ၏ရန်သူ တို့
 ကို သင် ၏ ခြေ တင်ရာ ငါချ မ ထားမှီတိုင်အောင်ငါ့ လက်ျာဘက် ၌
 ထိုင် နေ လော့ဟု၊ အဘယ် မည်သော ကောင်းကင် တမန်ကို တစ်ခါ
 မျှ မိန့် တော်မူဘူးသနည်း 14 ကောင်းကင်တမန်များတို့ကား၊ ကယ်တင်
 တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို အမွေခံ လတံ့ သော သူ
 တို့ကို ပြုစု

စေခြင်းငှာ၊ စေလွှတ် တော်မူသော အစေခံ
နံဝိညာဉ်
ဖြစ် ကြသည် မ ဟုတ်လော။

2

1 ထို့ကြောင့် ၊ ငါ တို့သည် ကြား ရသော ဒေသနာတော်ကို မ
မေ့ မလျော့မည်အကြောင်း၊ စိတ်နှလုံး၌သာ၍ မှတ်မိ စွဲလမ်းခြင်းရှိ
ရကြမည် ² ကောင်းကင် တမန်များအားဖြင့် ထား တော်မူသော ဗျာဒိတ်
တော်သည် တည် ၍ ပြစ်မှား လွန်ကျူး ခြင်း အမှု အမျိုးမျိုး တို့သည်
ခံထိုက် သော အပြစ် ဒဏ်ကို ခံရ

သည်မှန်လျှင် ၊ ³ အစအဦး ၌ သခင် ဘုရားဟော တော်မူ၍ ဒေသနာ
စကားတော်ကို ကြား ရသောသူ တို့သည်၊ ယုံလောက်သော သက်သေ
အားဖြင့် ငါ တို့အား

ဆင့်ဆို၍ ဟောပြောသော၊ ဤမျှလောက်ကြီးစွာ သော ကယ်တင်
တော်မူခြင်းတရားကို ငါ တို့သည် နား

မထောင်ဘဲနေလျှင်၊ အပြစ်ဒဏ်နှင့် အဘယ်သို့ လွတ် ကြလိမ့်မည်
နည်း ⁴ ထိုသက်သေခံသောသူတို့နှင့်အတူဘုရားသခင် သည် နိမိတ်
လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ် သော အမှုအားဖြင့် ၎င်း၊ ထူးဆန်းသောတန်ခိုး
အထူးထူး အပြားပြားအားဖြင့်၎င်း၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်သည်
မိမိ

အလို တော်အတိုင်း

ဝေငှ သော ဆုကျေးဇူးအားဖြင့်၎င်း သက်သေခံ တော်မူပြီ ⁵ ငါ
တို့ ပြောဆို သော နောင် ကပ်ကမ္ဘာ ကို အုပ်စိုးရ သော အခွင့် ကို
ကောင်းကင်တမန် တို့၌

အပ်ပေး တော်မူသည်မ ဟုတ်၊ ⁶ ကျမ်းစာတစ် ချက်၌ တစ် ယောက်
သောသူက၊ လူ

သည် အဘယ်သို့ သောသူ ဖြစ် ၍ ကိုယ်တော်သည် အောက်မေ့
တော်မူရသနည်း။ လူ

သား သည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်၍ အကြည့်အရှု ကြွလာတော်မူ
ရသနည်း ⁷ သူ ကို ကောင်းကင် တမန်တို့အောက်၌

အနည်းငယ် နှိမ် တော်မူပြီ။ သူ

၏ခေါင်းကို ဘုန်း အသရေ နှင့် ပတ်ရစ် တော်မူပြီ။ ဖန်ဆင်းတော်မူ
သောအရာများကို အုပ်စိုးစေ၍၊ ⁸ ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကို သူ

၏ခြေ အောက် ၌ ချထား တော်မူပြီဟု သက်သေခံ သတည်း။ ခပ်သိမ်း သော အရာတို့ကို ချထား တော်မူ၏ဟုဆိုသော်၊ မချမထား ဘဲ ကျန်ရစ် သောအရာတစ်စုံတစ်ခု မျှ မရှိရ။ ယခု

မူကား ၊ ခပ်သိမ်း သောအရာတို့သည် ချထား လျက်ရှိသည်ကို ငါတို့

မြင် ရကြသေး 9 ယေရှု သည် ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော် အားဖြင့်လူအပေါင်း တို့အတွက် ကြောင့် အသေခံ

ရသော အခွင့်ရှိ စေ ခြင်းငှာ ၊ ကောင်းကင်တမန် တို့အောက် ၌ အနည်းငယ် နိမ့် ပြီးမှ၊ အသေ

ခံရသောကြောင့်

ခေါင်းတော်၌ ဘုန်း အသရေ

ပတ်ရစ် လျက်ရှိသည်ကို ငါတို့ မြင် ကြ၏ 10 အကြောင်းမူကား ၊ များစွာ သော သား

တို့ကို ကယ်တင် ၍၊ ဘုန်း စည်းစိမ်စံစားရာသို့

ပို့ဆောင် သော အရှင် သည်၊ ဒုက္ခ

ဝေဒနာအားဖြင့် စုံလင် ခြင်းသို့ ရောက် ရမည်အကြောင်း၊ ခပ်သိမ်း သော အရာတို့ကို ဖန်ဆင်း၍ အုပ်စိုးတော်မူသောဘုရားသည် စီရင် တော်မူအပ်၏ 11 သန့်ရှင်း စေတတ်သောသူနှင့်

သန့်ရှင်း စေအပ်သောသူ များတို့သည် တစ်ပါးတည်းသော ပကတိ ရှိ ကြ၏။ ထိုကြောင့် ၊ သန့်ရှင်းစေတတ်သောသူသည် သန့်ရှင်းစေအပ် သောသူ တို့ကို ညီအစ်ကို ဟူ၍ခေါ် ခြင်းငှာရှက်ကြောက် တော်မ မူ။ ထိုသို့

ခေါ်သောအချက် ဟူမူကား 12 သိတင်း တော်ကို အကျွန်ုပ် ညီအစ်ကို တို့အား အကျွန်ုပ်ကြားပြော ပါမည်။ ပရိသတ် အလယ် မှာ

ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်း ၍ သီချင်းဆိုပါမည်ဟု လာ သတည်း 13 တ ချက်ကား၊ ငါ သည်ဘုရားသခင် ကို

ကိုးစား မည်ဟု လာသတည်း။ တဖန် ကား၊ ငါ မှစ၍ ငါ့ အား ဘုရားသခင် ပေး တော်မူသောသူငယ် တို့သည် ရှိ ကြ၏ဟု လာ သတည်း 14 ထိုသူငယ် တို့သည် အသွေး အသား နှင့် ဆက်ဆံ ကြ သောကြောင့် ၊ ခရစ်တော်သည် အသေခံ

တော်မူသောအားဖြင့် ၊ သေ

ခြင်းတရားကို အစိုးရ

သော သူတည်းဟူသောမာရ်နတ် ၏ တန်ခိုးကိုချိုးဖဲ့ ဖျက်ဆီးခြင်း
 ငှာ ၎င်း 15 သေ ဘေးကိုကြောက် ၍ တစ်သက်လုံး ကျွန် ခံရ သော သူ
 တို့ကို ကယ်လွတ် ခြင်း ငှာ ၎င်း ၊ ထို သူငယ် တို့၏ နည်းတူ
 အသွေးအသား ကို ဆောင်ယူ တော် မူ၏ 16 အကြောင်းမူကား ၊
 ခရစ်တော်သည် ကောင်းကင်တမန် တို့ကို မစ
 တော်မူသည်မ ဟုတ်၊ အာဗြဟံ အမျိုး
 ကို မစ တော်မူ၏ 17 ထိုကြောင့် ၊ ခရစ်တော်သည် လူ
 တို့၏ အပြစ် ဖြေစရာအကြောင်း ကို စီရင်၍၊ ဘုရားသခင် နှင့်
 စပ်ဆိုင်သောအရာတို့၌ ကရုဏာ
 နှင့် ၎င်း ၊ သစ္စာ
 နှင့် ၎င်း ပြည့်စုံသော ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးဖြစ် အံ့သောငှာ ၊ မိမိ
 ညီအစ်ကို တို့နှင့် လုံးလုံး
 တူ ရသော အကြောင်း ရှိ၏ 18 ထိုသို့စုံစမ်း နှောင့်ရှက် ခြင်း ကို
 ကိုယ်တော် တိုင်ခံ၍ ဒုက္ခ
 ဆင်းရဲခြင်း၌
 ကျင်လည်သောကြောင့်၊ စုံစမ်း နှောင့်ရှက် ခြင်း အမှုနှင့် တွေ့ကြုံ
 သောသူ တို့ကို မစ
 ခြင်းငှာတတ်နိုင် တော်မူ၏။

3

1 ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ၊ ကောင်းကင် ဘုံနှင့်စပ်ဆိုင် သော ခေါ်ဘိတ်တော်
 မှုခြင်းကျေးဇူးကို ခံရသောသူ၊ သန့်ရှင်း သော ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ တို့
 ဝန်ခံ သောတမန်တော် နှင့်
 ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းတည်းဟူသောယေရှု ၏ အကြောင်းကို စေ့စေ့
 ဆင်ခြင် ကြလော့ 2 မောရှေ သည် ဘုရားသခင် ၏ အိမ် တော်တစ်
 အိမ်လုံး၌
 သစ္စာစောင့်သကဲ့သို့ ၊ ယေရှုသည် မိမိ
 ကိုခန့်ထား တော်မူသောသူ ၏ အမှုတော်၌ သစ္စာစောင့် တော်မူ၏
 3 အိမ် ကိုဆောက် သောသူ သည် အိမ် ထက် သာ၍ကြီးသောအသရေ
 ရှိ သကဲ့သို့ ၊ ယေရှု သည် မောရှေ ထက်
 သာ၍ ကြီးသော အသရေ

ကိုခံထိုက် သောသူဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်စရာအကြောင်း ရှိ၏ ⁴ အိမ် မည်သည်ကား၊ တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူ ဆောက် သောကြောင့် ဖြစ်၏။ အလုံးစုံ

တို့ကို တည်ဆောက် သောသူ ကား ၊ ဘုရားသခင် ပေတည်း ⁵ မော ရှေ့ သည်၊ နောက်ဟောပြော လတုံသော အရာ

တို့ကို သက်သေခံ ခြင်းအလိုငှာ ၊ အစေခံ

ကဲ့သို့ အိမ် တော်တစ်အိမ်လုံး ၌

သစ္စာစောင့် ၏ ⁶ ခရစ်တော် မူကား ၊ သား

ကဲ့သို့ အိမ် တော်ကို အုပ်စိုး ၍ သစ္စာစောင့်တော်မူ၏။ ငါ တို့သည် ကား၊ ရဲရင့် ခြင်း၌၎င်း ၊ မြော်လင့် ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သောဝါကြား ဝမ်းမြောက်ခြင်း၌၎င်း၊ အဆုံးတိုင်အောင်တည်ကြည် လျှင်၊ ထို

အိမ် တော်ဖြစ် သတည်း ⁷ ထိုကြောင့် ၊ သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော် မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ယနေ့

တွင် သင်တို့သည် ဗျာဒိတ် တော်အသံ ကို ကြား လျက်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ⁸ ခိုင်မာ သော စိတ် နှလုံးမ ရှိကြနှင့်။ သင် တို့အဘ များသည် အနှစ် လေးဆယ် ပတ်လုံးငါ့ ကို အနည်းနည်းစုံစမ်း ၍ ၊ ⁹ ငါ ၏အမှု တို့ကို မြင် ရသော တော

တွင်

ငါ့ကိုဆန့်ကျင်ဘက် ပြု၍ စုံစမ်း ရာကာလ ၌

ရှိသကဲ့သို့ မရှိစေကြနှင့် ¹⁰ ထို လူမျိုး ကို ငါ့ရှိ သည်ဖြစ်၍ ၊ သူ တို့သည် အစဉ် စိတ် သဘော မှားယွင်း တတ်ကြ၏။ ငါ ၏ အလေ့ အလာ

တို့ကို နား

မ လည်ကြဟု ငါဆို ရ၏ ¹¹ ထိုကြောင့်၊ သူတို့သည် ငါ ၏ချမ်းသာ ထဲသို့ မဝင်ရ ကြဟု အမျက်ထွက် ၍ ငါကျိန်ဆို သည်ဟု မိန့်တော်မူ ချက်ရှိသည်နှင့်အညီ ¹² ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့သည် အသက် ရှင်တော် မူသော ဘုရားသခင် ထံ တော်မှ ထွက်သွား သောအားဖြင့် မယုံကြည် တတ်၊ ဆိုးညစ် သော စိတ် နှလုံးမ ရှိ စေခြင်းငှာသတိပြု ကြလော့

¹³ ဒုစရိုက် ၏ လှည့်ဖြား ခြင်းအားဖြင့်သင် တို့ စိတ်နှလုံးမ ခိုင်မာ စေ ခြင်းငှာ ၊ ယနေ့

ဟူ၍ခေါ်ဝေါ် သော အချိန်၊ နေ့

တိုင်း အစဉ် အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် တိုက်တွန်း နှိုးဆော်ကြလော့ ¹⁴ ငါတို့သည် စိတ်စွဲလမ်း ခြင်းကို အစ

ပြုသကဲ့သို့အဆုံး တိုင်အောင် တည်ကြည် လျှင် ၊ ခရစ်တော် နှင့် ဆက်ဆံ သောသူ ဖြစ်ကြ၏ ¹⁵ ယနေ့ တွင် သင်တို့သည် ဗျာဒိတ်တော် အသံ ကို ကြား လျက် ရှိသည်ဖြစ်၍ ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုရာကာလ၌ ရှိသကဲ့သို့ ၊ ခိုင်မာ သော စိတ် နှလုံးမ ရှိကြနှင့်ဟု ကျမ်းစာလာသည် အရာမှာ ¹⁶ ကြား ပြီးမှဆန့်ကျင်ဘက် ပြုသော သူတို့ကား၊ အဘယ်သူ နည်း၊ မောရှေ နောက်သို့လိုက်၍ အဲဂုတုတု

ပြည်မှ

ထွက်လာ သော သူ

အပေါင်း တို့သည် ထိုသို့ပြုကြသည် မ ဟုတ်လော ¹⁷ အနှစ် လေး ဆယ် ပတ်လုံးနှစ်သက် တော်မမူသော သူတို့ကား၊ အဘယ်သူ နည်း။ ဒုစရိုက် အပြစ်ကို ပြုသောကြောင့် တော

၌ လဲ ၍ သေ

သောသူ ပင် မ ဟုတ်လော ¹⁸ သင်တို့သည် ငါ၏ချမ်းသာ ထဲသို့ မ ဝင် ရကြဟု ကျိန်ဆို တော်မူသော သူ

တို့ကား၊ မယုံကြည် သော သူ

မှတစ်ပါး အဘယ်သူနည်း ¹⁹ သို့ဖြစ်၍ ၊ သူတို့သည် မယုံကြည် သောကြောင့် သာ မ

ဝင် နိုင် သည်ကို ငါတို့သိမြင် ကြ၏။

4

¹ ထို့ကြောင့် ၊ ဘုရားသခင်၏ ချမ်းသာ ထဲသို့ ဝင် ရသောအခွင့်ကို ပေးသော ဂတိ

တော်သည် ငါတို့၌ရှိ ရစ် လျက်နှင့်၊ သင် တို့တွင်

အချို့ တို့သည် မ

မှီဘဲနေမည်ကို စိုးရိမ် ကြကုန်အံ့ ² ငါတို့သည် ဝမ်းမြောက်စရာသိ တင်း ကို ထိုသူ

တို့ကဲ့သို့ ကြားရကြပြီ။ သို့ရာတွင် သူ တို့ကြား ရသော တရား

စကားသည်၊ ကြား ရသောသူ တို့အထဲ၌ ယုံကြည် ခြင်းနှင့်

မ ရောနှော သောကြောင့် အကျိုး ကိုမ ပေး ³ ငါတို့မူကား ၊ ယုံကြည် သောသူ ဖြစ်၍ဘုရားသခင်၏ ချမ်းသာ ထဲသို့ ဝင် ကြရ၏။ ထိုသို့နှင့် အညီဗျာဒိတ် တော်ကား၊ သူတို့သည် ငါ ၏ချမ်းသာ ထဲသို့ မဝင်ရ ကြ ဟု အမျက်ထွက် ၍

ငါ ကျိန်ဆို သည်ဟု လာ၏။ ချမ်းသာဟုဆိုသော်၊ ကမ္ဘာ

ဦး ကပင် အမှုအရာ တို့ကို ပြီးစီး၍ ငြိမ်ဝပ်တော်မူရာ ချမ်းသာ
ဟု ဆိုလိုသတည်း 4 ခုနစ် ရက်မြောက်သောနေ့ကို အကြောင်း ပြု၍
ကျမ်းစာတ ချက်၌ လာသည်ကား၊ ဘုရားသခင် သည် မိမိ

အမှုအရာ အလုံးစုံ တို့ကို ပြီးစီး၍
ခုနစ် ရက်မြောက်သောနေ့ ၌

ငြိမ်ဝပ် စွာနေတော်မူ၏ဟု လာ သတည်း 5 ထို ကျမ်းစာ၌
တဖန် လာသည်ကား၊ သူတို့သည် ငါ ၏ ချမ်းသာ ထဲသို့ မ ဝင်
ရ ကြဟုလာသတည်း 6 ထို့ကြောင့် ၊ အချို့ တို့သည် ဝင် ရကြ၏။
ဝမ်းမြောက် စရာ သံတင်းကို ရှေ့ဦးစွာ ကြားရသော သူ

တို့ သည် မယုံကြည် သောကြောင့်
မ ဝင် ရကြပြီ 7 တဖန်တုံ ၊ ယနေ့

တွင် သင်တို့သည် ဗျာဒိတ်တော်အသံ ကို ကြား လျက်ရှိသည်ဖြစ်၍
ခိုင်မာ စိတ် နှလုံး မ

ရှိကြနှင့်ဟုဆို သည်ဖြစ်၍ ၊ ဤမျှလောက် ကာလ ကြာပြီးမှ ၊ ယနေ့
ဟု ဒါဝီဒ် ကျမ်းစာ၌

လာသောအခါ၊ တစ်စုံတစ်ခု သော နေ့ရက် ကို သေချာစွာမှတ်သား
သတည်း 8 ယောရှု သည် ထိုသူ

တို့ကို ချမ်းသာ ပေးသည် မှန် လျှင် ၊ ထိုနောက် အခြား သောနေ့ရက်
ကို အဘယ်

ဆို ဘွယ်ရှိသနည်း 9 ထို့ကြောင့် ၊ ဘုရားသခင် ၏လူ တို့အဘို့အလို
ငှာ ငြိမ်ဝပ် ခြင်း ချမ်းသာတမျိုးသည် ကျန်ရစ် သေး၏ 10 ဘုရားသခင်
သည် မိမိ

အမှုအရာတို့ကို ပြီးစီး၍ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေတော်မူသည် နည်းတူ ၊ ထို
ချမ်းသာ ထဲသို့ ဝင် ရသောသူ သည်လည်း

မိမိ အမှုအရာ တို့ကို ပြီးစီး၍ ငြိမ်ဝပ် စွာနေရ၏ 11 ထို့ကြောင့်၊ ဣ
သရေလလူတို့သည် မယုံကြည် သော စိတ်ရှိသဖြင့် လဲ

သကဲ့သို့ ငါတို့သည်မ လဲ၊ ထို

ချမ်းသာ ထဲသို့ ဝင် ရမည် အကြောင်း ကြိုးစား အားထုတ်ကြကုန်
အံ့ 12 ဘုရားသခင် ၏နုတ်ကပတ် တရားတော်သည် အသက် ရှင်ခြင်း၊
တန်ခိုးနှင့်ပြုပြင် ခြင်း၊ သန်လျက် တကာ

တို့ထက်

ထက် ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ၊ အသက် နှင့်

စိတ် ဝိညာဉ်ကို၎င်း၊ အရိုးဆစ် နှင့်
ခြင်ဆီ ကို၎င်း ပိုင်းခြား ထုတ်ချင်းခွင်း တတ်၏။ စိတ် နှလုံး
အကြံအစည် များကိုလည်း

သိမြင် တတ်၏ ¹³ ငါ တို့ကိုစစ်ကြော စီရင်တော်မူသော သူ
ရှေ့၌ မ

ထင်ရှားသော အရာ

တစ်စုံတစ်ခု မျှမရှိ ၊ ခပ်သိမ်း သော အရာတို့သည် အကွယ်အကာ
မရှိဘဲ၊ မျက်မှောက် တော်၌ လှန် ထားလျက် ရှိကြ၏ ¹⁴ ယခုမူကား၊
ကောင်းကင် ဘုံထဲသို့ကြွဝင် တော်မူသော ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းအကြီး
တည်းဟူသောဘုရားသခင် ၏ သား

တော် ယေရှု သည် ငါတို့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း ဖြစ် တော် မူ
သောကြောင့် ၊ ငါတို့သည် ဝန်ခံ ခဲ့ပြီးသောအရာ၌ တည်ကြည် ကြကုန်
အံ့ ¹⁵ ငါ တို့ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းသည် ငါတို့ခံရ သော ဆင်းရဲ ဒုက္ခ
များကြောင့်

မ ကြင်နာ နိုင် သောသူမ ဟုတ်။ ငါတို့ခံရသည်နည်းတူ ၊ အမျိုး
မျိုး သော စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းတို့ကို ခံဘူးသောသူဖြစ်တော်မူ၏။
သို့ရာတွင် ၊ ဒုစရိုက် အပြစ်နှင့် ကင်းလွတ် တော်မူ၏ ¹⁶ ထို့ကြောင့် ၊
ငါတို့သည် သနား

ခြင်းကရုဏာကို၎င်း ၊ တော်လျော် သောမစ ခြင်း ကျေးဇူး တော်
ကို၎င်း ခံရ

မည်အကြောင်း ၊ ရဲရင့် သောစိတ်နှင့်

ကျေးဇူး ပလ္လင် တော်သို့ တိုးဝင် ချဉ်းကပ်ကြကုန်အံ့။

5

¹ လူတို့ တွင် ရွေးကောက်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း မည်သည်ကား
၊ ပူဇော် သကုကာကို၎င်း ၊ အပြစ် ဖြေ ရာ ယဇ် ကို၎င်း ပူဇော် ၍၊ လူ
တို့

အတွက်

ဘုရား ဝတ်ပြု စေခြင်းငှာခန့်ထား တော်မူသောသူဖြစ်၏ ² သူ သည်
ကိုယ်တိုင်နှမ်းရိ အားနည်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ မိုက် သောသူ၊ မှားယွင်း
သောသူတို့ကို သည်းခံ ခြင်းငှာတတ်နိုင် ၏ ³ ထို အကြောင်း ကြောင့်

လည်း ၊ လူ

များအပြစ်နှင့် မိမိ

အပြစ် ကို ဖြေခြင်းငှာပူဇော် ရ၏ 4 ဘုရားသခင် သည် အာရုန် ကို ခေါ်တော်မူသကဲ့သို့ ခေါ် တော်မူသောသူမှတစ်ပါး၊ အဘယ်သူ မျှ ထို အရာ

မြတ်ကို မ

သိမ်း မယူရ 5 ထိုနည်းတူ ၊ ခရစ်တော် သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း အရာ၌

မိမိ ကို မိမိချီးမြှောက် သည်မ ဟုတ်။ သင်

သည် ငါ့ သား ဖြစ် ၏။ ယနေ့

ပင် သင့် ကို ငါ ဖြစ်ဘွား စေပြီဟု မိန့် တော်မူသောသူသည် ခရစ်တော်ကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏ 6 ထိုသို့နှင့်အညီကျမ်းစာတ ချက် လာ သည်ကား၊ သင် သည် မေလခိဇေဒက် နည်းတူ ထာဝရ ယဇ် ပုရောဟိတ်ဖြစ်သည်ဟု လာသတည်း 7 ထိုခရစ်တော် သည် လူ

ဇာတိအဖြစ်၌

နေစဉ်ကာလ ၊ သေ

ခြင်းမှ

ကယ်လွတ် နိုင် တော်မူသောသူ ကို၊ ကြီးစွာ သော ကြွေးကြော် ခြင်း၊ မျက်ရည် ကျခြင်းနှင့်

ဆုတောင်း ပဌနာပြုသဖြင့်၊ ကြောက်ရွံ့ ရာအမှု၌

ချမ်းသာ ရသည်ဖြစ်၍၊ 8 ဘုရားသခင်၏ သား

တော်မှန် သော်လည်း ၊ ဆင်းရဲ ဒုက္ခကို ခံသောအားဖြင့် နားထောင် ခြင်း အကျိုး

အကြောင်းကို သင် တော်မူ၏ 9 ထိုသို့စုံလင် ခြင်းသို့ရောက်ပြီးမှ ၊ ယုံကြည်နားထောင် သော သူ

အပေါင်း တို့အား ထာဝရ

ကယ်တင် ခြင်း ကျေးဇူးကို ပြု သောသူဖြစ် တော်မူ၍ 10 မေလ ခိဇေဒက် ကဲ့သို့သောယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းဟု ဘုရားသခင် သမုတ် တော်မူခြင်းကို ခံရ၏ 11 ထိုမေလခိဇေဒက် ၏အကြောင်း ကို ငါ တို့ ပြော စရာစကား အများ ရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ဉာဏ် နှစ် သောကြောင့်

အပြော ခက်လှ၏ 12 သင်တို့သည် ကာလ

ကြာသောကြောင့်

ဆရာ အဖြစ် သို့ ရောက် သင့်သော်လည်း ၊ ဘုရားသခင် ၏ ဗျာဒိတ်

တော်၌ ရှေ့ဦးစွာ သင်ရသောတရားနုတို့ကို သူတစ်ပါးထံ၌တဖန် သင်
ရသော အကြောင်း ရှိ သည် ဖြစ်၍၊ ကြေခဲ သောအစာ ကို မ

သုံးဆောင်၊ နို့

ကိုသာ သုံးဆောင် ရသောသူဖြစ် ကြ၏¹³ နို့ ကိုသာသုံးဆောင် သော
သူ မည်သည်ကား၊ သူငယ် ဖြစ် သောကြောင့်

ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရား ၌ လေ့လာ ခြင်း မရှိ¹⁴ ကောင်းကျိုး
မ ကောင်းကျိုး ကို ပိုင်းခြား ၍ သိနိုင်သော ဉာဏ်ပေး တတ် သော၊
အကြားအမြင် အတွေ့အစမ်း များသော သူတည်းဟူသော၊ စုံလင်
သော အရွယ်ရှိသော သူတို့မူကား

၊ ကြေခဲ သော အစာ

အာဟာရကို သုံးဆောင် ရကြ၏။

6

¹ ထိုကြောင့် ၊ သေ

ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော အကျင့် ကို နောင်တရ ခြင်း၊ ဘုရားသခင် ကို
ယုံကြည် ခြင်း၊ ဗတုတိဇံ

တရားကိုသွန်သင် ခြင်း၊ လက် ကိုတင် ခြင်း၊ သေ

လွန်သော သူတို့၏ထမြောက် ခြင်း၊ ထာဝရ

စီရင်

ဆုံးဖြတ်ခြင်းတည်းဟူသောမူလ အမြစ်ကို ငါတို့သည် ပြန် ၍ မ

တည် ဘဲ၊² ခရစ်တော် ၏ဘာသာ၌

အစအဦး ဖြစ် သော အကြောင်း အရာတို့ကိုထား ၍၊ စုံလင် သော
အဖြစ်သို့

တက် ကြကုန်အံ့³ ဘုရားသခင် အခွင့် ပေးတော်မူလျှင် ၊ ငါတို့သည်
ထိုသို့

ပြုကြ မည်⁴ အလင်းသို့တစ်ခါ ရောက်၍

ကောင်းကင် ဆုကျေးဇူး ကို မြည်းစမ်း ခြင်း၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ်
တော် ကိုခံယူ ခြင်း၊⁵ ဘုရားသခင် ၏ ကောင်းမြတ် သော တရား

စကားကို၎င်း ၊ နောင် ကပ် ကာလ၏ တန်ခိုး များကို၎င်း ၊ မြည်းစမ်း
ခြင်း ရှိ ပြီးမှ၊⁶ ရွှေ့လျော့ ဖောက်ပြန် သော သူ တို့သည်၊ မိမိ တို့တွင်
ဘုရားသခင် ၏သား တော် ကို လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ကွပ်မျက်၍
အသရေတော်ကို ရှုတ်ချ သောသူဖြစ်သောကြောင့်၊ နောက် တဖန်
နောင်တရ အံ့သောငှာ အသစ်

ပြုပြင်ခြင်းသို့ မ ရောက်နိုင်ကြ ⁷ ဥပမာကား၊ အကြင်မြေ သည် မိမိ အပေါ်သို့ အဖန်ဖန် ကျ သော မိုဗ်းရေ ကိုသောက် ၍၊ လုပ် သော သူ

သုံး ဘို့ ဟင်းသီး ဟင်းရွက်ကို ဖြစ် စေတတ်၏။ ထိုမြေ သည် ဘုရားသခင် ၏ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကိုခံ တတ်၏ ⁸ အကြင်မြေသည် ဆူးပင် အမျိုးမျိုးကိုဖြစ် စေတတ်၏။ ထိုမြေသည် ပြုစုခြင်းကိုမခံ ထိုက်။ ကျိန် ခြင်းကို ခံရသော အချိန်နီး သည် ဖြစ်၍၊ နောက်ဆုံး ၌ မီးရှို့ ခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏ ⁹ ထိုသို့ ပြော သော်လည်း ၊ ချစ်သူ တို့၊ သင်တို့သည် ကယ်တင် ခြင်းနှင့် ယှဉ်သောအရာ၊ သာ၍

ကောင်းသောအရာ တို့နှင့်ဆိုင် သည်ကို၊ ငါတို့သည် သဘောကျ လျက်ရှိကြ၏ ¹⁰ အကြောင်းမူကား ၊ သင်တို့သည် သန်ရှင်း သူတို့ ကို အထက်က လုပ်ကျွေး သည်သာမက၊ ယခုပင်လုပ်ကျွေး ခြင်းအမှု ကို၎င်း၊ ထိုသို့ပြုသောအားဖြင့်နာမ တော်ကိုထောက်၍ ပြု သောမေတ္တာ ကို၎င်း၊ ဘုရားသခင် သည် မေ့လျော့ သည်တိုင်အောင်အဓမ္မ အမှုကို ပြုတော်မူသည်မ ဟုတ် ¹¹ သင် တို့ရှိသမျှ သည် ပျင်းရိ ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် ၍၊ ယုံကြည် ခြင်းနှင့်

သည်းခံ ခြင်းအားဖြင့် ဂတိ တော် တို့ကို အမွေခံ ရသောသူ တို့ နည်းတူကျင့် နိုင်မည်အကြောင်း ¹² ထိုသို့သောလုံ့လ ဝိရိယကို ထုတ် ၍၊ အဆုံး

တိုင်အောင် ယုံမှား ခြင်းနှင့်ကင်းသော မြော်လင့် ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံစေ ခြင်းငှာ ငါတို့သည် အလိုရှိ ကြ၏ ¹³ ဘုရားသခင် သည် အာဗြဟံ ၌

ဂတိ ထားတော်မူသောအခါ၊ ကိုယ်တော်ထက်သာ၍ကြီးမြတ် သော သူကို တိုင်တည် ၍ ကျိန်ဆိုရန် မ

ရှိ သောကြောင့် ၊ ကိုယ်တော် ကို တိုင်တည် ၍ ¹⁴ ငါသည်သင့် အား အစဉ်အမြဲကောင်းကြီး ပေးမည်။ သင့် ကို အစဉ်အမြဲပွားများ စေမည် ဟု ကျိန်ဆို တော်မူ၏ ¹⁵ ထိုသို့ နှင့်အညီအာဗြဟံသည် သည်းခံ လျက် စောင့်နေပြီးမှ ၊ ဂတိ

တော်ကိုဝင်စား လေ၏ ¹⁶ လူ တို့သည် မိမိထက်ကြီးမြတ် သောသူ ကို တိုင်တည် ၍ ကျိန်ဆိုလေ့ရှိကြ၏။ မြဲမြဲ စေတတ်သော အကျိန် သည် ငြင်းခုံ ခြင်းရှိသမျှ ကို ဖြေ တတ်၏ ¹⁷ ထိုကြောင့်၊ ဂတိ

တော်ကို အမွေခံ ရသောသူတို့သည်၊ ဘုရားသခင် ၏ အကြံအစဉ် တော်မ ဖောက်ပြန်နိုင် ကြောင်းကို အတပ် သိစေခြင်းငှာ၊ ဘုရားသခင်

သည် အကျိန် အားဖြင့် အာမခံ တော်မူ၏ 18 အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် သည် မုသာ

မ သုံးနိုင်သော အရာတည်းဟူသောမ ဖောက်ပြန်မပြောင်းလဲနိုင်သော အရာ

နှစ် ပါးကို အမှီပြု ၍၊ ကိုယ် ရှေ့၌ထားသော မြော်လင့် ရာကို ခိုလှုံခြင်းငှာပြေး သော ငါတို့သည် သက်သာ အားကြီး ကြမည်အကြောင်းတည်း 19 ထိုမြော်လင့်ခြင်းမူကား၊ ကုလားကာ

အတွင်း ၌ ချ ၍ မြဲမြံ ခိုင်ခံ့ သော စိတ် နှလုံး၏ကျောက်ဆူး ကဲ့သို့ ငါတို့၌ရှိ သတည်း 20 မေလခိဇေဒက် နည်းတူ ထာဝရ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း ဖြစ် သော ယေရှု သည်၊ ငါ တို့အတွက် ၊ ထိုအတွင်း အရပ်ထဲသို့ ရှေ့ဆောင် ၍ ဝင် သောသူဖြစ်တော်မူ၏။

7

1 မင်းကြီး များကို လုပ်ကြံ ရာမှ

ပြန်လာ သော အာဗြဟံ ကို ခရီးဦးကြိုပြု ၍ ကောင်းကြီး ပေးပြီးလျှင် ၊ 2 အာဗြဟံ လှူ သောလက်ရဥစ္စာရှိသမျှ ကို ဆယ်ဘို့တဘို့ ခံယူသော ထိုရှာလင် မင်းကြီး တည်းဟူသောအမြင့်ဆုံး သော ဘုရားသခင်၏ ယဇ် ပုရောဟိတ်မေလခိဇေဒက် သည်၊ နာမရင်းအနက် အားဖြင့် တရား မင်း ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ငြိမ်သက် ခြင်းမင်း ဟုဆိုလို သော ရှာလင် မင်း

ဖြစ် လျက်၊ 3 အဘ မရှိ၊ အမိ

မရှိ၊ ရှေး မျိုးစဉ်မရှိ၊ အသက်

အပိုင်းအခြားမရှိဘဲ၊ ဘုရားသခင် ၏ သား

တော်နှင့် တူ

၍၊ ယဇ် ပုရောဟိတ်အရာ၌

အစဉ်အမြဲ တည် ၏ 4 အမျိုး၏အဘ အာဗြဟံ သည်၊ လက်ရ ဥစ္စာများကို ဆယ်ဘို့တဘို့ လှူ ၍ အလှူခံသောထို မင်း သည် အဘယ်မျှလောက် ကြီးမြတ်သည်ကို ဆင်ခြင် ကြလော့ 5 ယဇ် ပုရောဟိတ်အရာကိုခံ သော လေဝိ

သား တို့သည် အာဗြဟံ အမျိုး ဖြစ်သောသူတည်းဟူသော၊ မိမိ

တို့ညီအစ်ကို များလက်မှ ပညတ် တရားအတိုင်း

ဆယ်ဘို့တဘို့ ကို ခံရသော အခွင့် ရှိ ကြ၏ 6 သူ တို့ အမျိုး မ ဟုတ်သော ထိုမင်း မူကား ၊ အာဗြဟံ ၏ လက်မှ

ဆယ်ဘို့တစ်ဘို့ ကို ခံလေ၏။ ဂတိ

တော်တို့ကိုခံရ သော သူ

ကိုလည်း ကောင်းချီး ပေးလေ၏ 7 ကြီး သောသူသည် ငယ် သော သူကို ကောင်းကြီး ပေးတတ်သည်ကို ငြင်းခုံ ဘွယ်မ ရှိ 8 ထိုမှတစ်ပါး ၊ သေ

တတ်သောသူ တို့သည် ယခုအခါ ဆယ်ဘို့တစ်ဘို့ ကို ခံ လေ့ရှိ၏။ ထိုအခါမူကား

အသက် ရှင် သည်ဟု သက်သေခံ ခြင်းကို ရသောသူသည် ဆယ်ဘို့ တစ်ဘို့ကိုခံရ၏ 9 ထိုမှတစ်ပါး ၊ ဆယ်ဘို့တဘို့ ကိုခံ တတ်သော လေ ဝိ

သည် အာဗြဟံ အားဖြင့် ဆယ်ဘို့တဘို့ ကို ပေးပြီဟု ဆို

စရာ အခွင့် ရှိ၏ 10 အကြောင်းမူကား ၊ မေလခိဇေဒက် သည် အာ ဗြဟံ ကိုတွေ့ သောအခါ ၊ လေဝိသည် မိမိအဘ

၏ ကိုယ် ၌ ရှိ သတည်း 11 တနည်းကား၊ လေဝိ

မှဆင်းသက်သော ယဇ် ပုရောဟိတ်အမျိုးနှင့် စပ်ဆိုင်လျက်လူ များ တို့သည် ပညတ် တရားတော်ကို ခံကြသောကြောင့် ၊ ထိုအမျိုးအားဖြင့် စုံလင် ခြင်းသို့ ရောက် နိုင်သည်မှန် လျှင် ၊ အခြား

သော ယဇ် ပုရောဟိတ်သည်၊ အာရုန် နည်းတူ မ ခေါ်ဝေါ်ဘဲ၊ မေလခိ ဇေဒက် နည်းတူ ပေါ်ထွန်း စရာအကြောင်း အဘယ်သို့ ရှိ သေး သနည်း 12 ယဇ် ပုရောဟိတ်အမျိုးသည် ပြောင်းလဲ လျှင်၊ ပညတ် တရားသည် မပြောင်းလဲ ဘဲမနေနိုင်ရာ 13 ထို ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရသောသူ

သည်၊ ယဇ်ပလ္လင် ဝတ် ကို တစ် ယောက်မျှမပြုရသောအမျိုး နှင့်

စပ်ဆိုင် ပေ၏ 14 အကြောင်းမူကား ၊ ငါ တို့သခင် သည် ယုဒ

အမျိုးထဲ၌ ပေါ်ထွန်း သည်ဟု ထင်ရှား လျက်ရှိ၏။ ထို

အမျိုး

သည် ယဇ် ပုရောဟိတ်အရာနှင့် စပ်ဆိုင် သည်ဟု မောရှေ သည် တစ်ခွန်းကို မျှမပြော 15 ထိုမှတစ်ပါး ၊ မေလခိဇေဒက် နည်းတူ အခြား သော ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် ပေါ်ထွန်း သည်မှန်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အမျိုး ပြောင်းလဲပြီဟု သာ၍

ထင်ရှား ၏ 16 ထိုယဇ် ပုရောဟိတ်သည် ကိုယ်ခန္ဓာ နှင့် စပ်ဆိုင် သော တရား

အတိုင်း ခန့်ထား လျက်ရှိသည်မ ဟုတ်။ ထာဝရ

အသက် ၏ တန်ခိုး အာနုဘော်အတိုင်း ခန့်ထားလျက်ရှိသတည်း

17 အကြောင်းမူကား ၊ သင် သည် မေလခိဇေဒက် နည်းတူ ၊ ထာဝရ ယဇ် ပုရောဟိတ် ဖြစ်သည် ဟု သက်သေခံ တော် မူ သတည်း

18 ပညတ် တရားသည် အဘယ်သူ ကိုမျှ စုံလင် ခြင်းသို့ မပို့ နိုင်သည် ဖြစ်၍ 19 ရှေး ပညတ် တရားဟောင်းသည်၊ အား မရှိ၊ အကျိုး ကိုမပေးနိုင်သောကြောင့် ၊ ပယ်ရှင်း ခြင်းသို့ ရောက်

ရ၏။ သို့သော်လည်း ၊ သာ၍

မြတ်သော မြော်လင့် ခြင်းအခွင့်သည် နေရာကျ၏။ ထိုမြော်လင့် ခြင်းအားဖြင့် ငါတို့သည် ဘုရားသခင် အထံတော်သို့ တိုးဝင် ချဉ်းကပ် ရကြ၏ 20 ထိုသူ တို့သည် အကျိန် တော်မ ရှိဘဲယဇ် ပုရောဟိတ်အရာ ကို ရ ကြ၏ 21 ယေရှုမူကား၊ အကျိန် တော်မရှိဘဲ ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာကိုမရ၊ ထာဝရ

ဘုရား က၊ သင် သည် မေ လ ခိ ဇေ ဒက် နည်းတူ ထာဝရ ယဇ် ပုရောဟိတ် ဖြစ်သည် ဟု ကျိန်ဆို၍၊ နောက် တ ဖန် စိတ် ပြောင်းလဲ ခြင်း ရှိ တော် မ မူ သည်နှင့် အညီ၊ ယေရှု သည် အ ကျိန် တော် ကို ခံ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကို ရသည်အတိုင်း၊ 22 သာ၍ မြတ်သော ပဋိညာဉ် တရား၏ အာမခံ

ဖြစ် ၏ 23 ထိုသူ တို့သည်လည်း

သေ ရသောကြောင့်

အစဉ် မ တည်နိုင်သည် ဖြစ်၍အများ ရှိ ရကြ၏ 24 ယေရှု မူကား ၊ နိစ္စ

ထာဝရတည် သောကြောင့်

မ ပြောင်းမလဲသော ယဇ် ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားလျက်ရှိ၏ 25 ထို့ကြောင့် ၊ အကြင်သူတို့သည် ယေရှု အားဖြင့် ဘုရားသခင် အထံ တော်သို့ ချဉ်းကပ် ကြ၏၊ ထိုသူ

တို့၏ အမှုကို ကိုယ်တော်သည် စောင့် လျက်၊ ကာလအစဉ်

အသက် ရှင်သောကြောင့် ၊ သူတို့ကို အစဉ် ကယ်တင် ခြင်းငှာ တတ်နိုင် တော်မူ၏ 26 ထိုသို့သောယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းသည် သန်ရှင်း စင်ကြယ်၍ အညစ်အကြေး နှင့် ကင်းလွတ်လျက် အပြစ် ရှိသော သူတို့ နှင့် မ ဆက်ဆံ၊ ကောင်းကင် သားအပေါင်းတို့ထက် မြင့်မြတ် သောသူ ဖြစ် ၍၊ ငါ တို့နှင့် တော် သင့်တော်မူ၏ 27 အခြားသော ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းတို့သည် ကိုယ် အပြစ် ကြောင့် ၎င်း၊ လူ

များအပြစ်ကြောင့်၎င်း၊ နေ့တိုင်း ယဇ် ပူဇော် ရသကဲ့သို့ ၊ ထိုသခင်သည် ယဇ်ပူဇော်စရာအကြောင်း မ ရှိ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ မိမိ

ကိုယ်ကိုတစ်ခါ တည်း ယဇ် ပူဇော်၍ ထိုအမှုကို ပြီးစီး တော်မူပြီ 28 ပညတ် တရားသည် အပြစ် ရှိ သောသူ တို့ကို ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် အရာ၌ ခန့်ထား နေ၏။ ပညတ်တရား နောက် ၌ ကျိန်ဆို တော်မူသော ဗျာဒိတ် တော်မူကား ၊ အစဉ်အမြဲ စုံလင် ခြင်းသို့ရောက်သော သား တော်ကို ခန့်ထား သတည်း။

8

1 ယခု ဆို ခဲ့ပြီး သော အကြောင်း အရာတို့၏ အချုပ်အခြာ ဟူ မူကား၊ ထိုသို့သော

ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် မင်းသည် ငါတို့၌ရှိ နေ၏။ ကောင်းကင် ဘုံ၌ တန်ခိုး အာနုဘော်တော်၏ ပလ္လင် လက်ျာဘက် မှာ ထိုင် နေတော်မူ၏ 2 လူ မ ဆောက်ဘဲ ထာဝရ ဘုရား ဆောက် တော်မူသော တဲ တော်စစ် တည်းဟူသော၊ သန့်ရှင်း ရာဌာန၌ ဘုရား ဝတ်ကိုပြုသော သူဖြစ်တော်မူ၏ 3 ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် မင်းမည်သည်ကား၊ ပူဇော် သကု ကာနှင့်

ယဇ် ကိုပူဇော် စေ ခြင်းငှာခန့်ထား လျက်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ငါတို့ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်မင်းသည်လည်း

ပူဇော် စရာယဇ်တစ်စုံတစ်ခုရှိ ရ၏ 4 ပညတ် တရားအတိုင်း ပူဇော် သကုကာကို ဆက်ကပ် သော ယဇ် ပူဇော်ဟိတ်များ ရှိ ကြ သည်ဖြစ်၍၊ ထိုသခင်သည် မြေကြီး ပေါ်မှာ ရှိ နေလျှင်

ယဇ် ပူဇော်ဟိတ်မ လုပ် ရ 5 မောရှေ သည် တဲ တော်ကို ဆောက်လုပ် အံ့သောအခါ၊ တောင် ပေါ်မှာ သင့် အားပြု ခဲ့ ပြီးသောပုံ နှင့် ညီလျော် စွာ အလုံးစုံ

တို့ကို လုပ် ခြင်းငှာသတိပြုရမည်ဟု ဗျာဒိတ် တော်ကို ခံရသည် ဖြစ်၍၊ ထိုယဇ် ပူဇော်ဟိတ်တို့သည် ကောင်းကင် အရာတို့၏ ပုံပမာ

အရိပ် နှင့်သာဆိုင်လျက် ဝတ် ကိုပြုနေကြ၏ 6 ထိုမှတစ်ပါး ၊ ယေရှု သည် သာ၍

မြတ်သော ဂတိ တော်တို့၌ တည် သော၊ သာ၍

မြတ်သော ပဋိညာဉ်

တရား၏ အာမခံ

ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ သာ၍မြတ် သော ဝတ်ပြု ခြင်း အခွင့်အရာကို ရ တော်မူ ၏ ⁷ ပဌမ ပဋိညာဉ် တရားသည်၊ အပြစ်တင် ခွင့်မရှိသည်မှန် လျှင် ၊ ဒုတိယ

ပဋိညာဉ်တရား တည် ရသော အခွင့်ကို အဘယ်ကြောင့်ရာ ရသနည်း

⁸ ပဌမပဋိညာဉ် တရားကို ထာဝရ

ဘုရားသည် အပြစ်တင် ၍

မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ⁹ ငါ သည် ဤလူမျိုး ၏ ဘိုးဘေး

တို့ကိုလက် ဆွဲ ၍ အဲဂုတုတု

ပြည် မှ

ဆောင်သွား သောအခါ၊ သူတို့၌ ငါပေး

သော ပဋိညာဉ် တရားနှင့် ခြားနား သော ပဋိညာဉ် တရားသစ် ကို ကူသရေလ

အမျိုးသား ၊ ယုဒ

အမျိုးသား တို့၌

ငါပေးသော အချိန် ကာလရောက် လိမ့်မည်။ အရင် ငါ ပေးဘူးသော

ပဋိညာဉ် တရား၌

သူ တို့သည် မ

တည် ကြ၊ ငါ သည်လည်း သူ

တို့ကို မ ကြည့်ရှုမပြုစုဘဲနေ၏ ¹⁰ နောင် ကာလ အခါ ကူသရေလ

အမျိုးသား တို့၌

ငါပေး အံ့သော ပဋိညာဉ် တရားဟူမူကား၊ ငါထာဝရ

ဘုရားသည် ငါ့ ပညတ် တို့ကို သူ

တို့ စိတ် ဝိညာဉ်ထဲသို့ သွင်း မည်။ သူ

တို့နှလုံး ပေါ်မှာ ရေး ထားမည်။ ငါသည် သူ

တို့၏ ဘုရား

ဖြစ် မည်။ သူ

တို့သည် လည်း ငါ ၏လူ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည် ¹¹ ထိုသူ တို့ က၊ ထာဝရဘုရား

ကို သိ

လော့ဟု၊ အမျိုးသား ချင်း၊ ညီအစ်ကို အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ဆုံးမ

ဩဝါဒမ ပေးရကြ၊ အကြောင်းမူကား ၊ အငယ်ဆုံး သောသူမှစ၍
 အကြီးဆုံး သောသူတိုင်အောင် ထိုသူ အပေါင်း တို့သည် ငါ့ ကိုသိ ကြ
 လိမ့်မည် ¹² ထိုအခါသည် သူ
 တို့အပြစ် များကို သည်းခံ မည်။ သူ
 တို့ပြစ်မှား ခြင်း၊ လွန်ကျူးခြင်းများကို မ
 အောက်မေ့ ဘဲနေမည်ဟု ထာဝရ
 ဘုရား မိန့် တော်မူ၏ ¹³ ပဋိညာဉ်တရားသစ် ဟူ၍မိန့် တော်မူသည်
 တွင်

ပဌမ ပဋိညာဉ်တရားကို ဟောင်း စေတော်မူ၏။ ရွှေ့လျော့ ၍
 ဟောင်း သောအရာ မည်သည်ကား၊ ကွယ်ပျောက် ခြင်း သို့ရောက်လု
 နီး သတည်း။

9

¹ တနည်း ကား၊ ပဌမ
 ပဋိညာဉ်တရားသည် ဝတ်ပြု ရာစီရင်ချက် နှင့်၎င်း ၊ လောကီ
 သန့်ရှင်း ရာ ဌာနတော်နှင့်၎င်း စပ်ဆိုင် ၏ ² အဘယ်သို့နည်းဟူ
 မူကား၊ ဟဂျာ ဟုခေါ်ဝေါ်သော ပဌမ
 တဲ တော်သည်၊ ဆီမီးခုံ

၊ စားပွဲ ၊ ရှေ့ တော်မုန့်နှင့် ပြင်ဆင် လျက်ရှိ၏ ³ ဒုတိယ ကုလားကာ
 အတွင်း၌၊ ဟဂျာဟဂျုန် ဟု ခေါ်ဝေါ်သော တဲ တော်ရှိ၏ ⁴ ထိုတဲ
 တော်၌ ရွှေလင်ပန်းနှင့် ရွှေ ဖြင့်မွမ်းမံ သော ပဋိညာဉ် တရားသေတ္တာ
 ရှိ၏။ ထို

သေတ္တာ၌
 မနုန ကိုထား သောရွှေ အိုး ၊ အပွင့်ပွင့် သော အာရုန် ၏ လှံတံ
 ၊ ပဋိညာဉ် တရားကို ရေးထားသော ကျောက် ပြားတို့ သည်ရှိ ကြ၏
⁵ ထိုသေတ္တာ ပေါ်မှာ ဘုန်းကြီး သော ခေရုဗိမ် တို့သည် အပြစ် ဖြေရာ
 ပလ္လင်ကို လွှမ်းမိုး လျက်ရှိကြ၏။ ထို

အရာများကို ယခု
 သေချာ စွာ ပြော စရာအကြောင်း
 မ ရှိ ⁶ ထိုသို့ ခပ်သိမ်း သော အရာတို့သည် ပြင်ဆင် လျက် ရှိ
 သောအခါ၊ ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့သည် ဝတ်ပြု ၍ ပဌမ
 တဲ တော်အတွင်း သို့ အစဉ် ဝင် ကြရ၏ ⁷ ဒုတိယ တဲတော်အတွင်း
 သို့ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းတစ်ပါးတည်းသာ မိမိ

အပြစ် ကြောင့် ၎င်း ၊ လူ

များအပြစ် ကြောင့်၎င်း၊ ပူဇော် သောအသွေး ကိုဆောင်၍ တနှစ် လျှင် တစ်ခါ တည်းသာဝင်ရ၏ ⁸ ပဌမ တဲ တော်မပျက်မှီ တိုင်အောင်၊ သန့်ရှင်း ရာ ဌာနသို့ သွားသောလမ်း မ ဖွင့် သေးသော အကြောင်း ကို ထိုအမှုအရာအားဖြင့်သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်သည် အရိပ် ပေး တော်မူ၏ ⁹ ထိုတဲတော်ကား၊ ပူဇော် သကုကာနှင့်

ယဇ် များကို ပူဇော် သော ကာလ

တည်းဟူသောမျက်မှောက် ကာလ ပတ်လုံးပုံပမာ ဖြစ်၏။ ထို ပူဇော်သက္ကာနှင့် ယဇ်များတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသောစိတ်ကို ထောက် လျှင်လည်း၊ ဝတ်ပြု သောသူအား စုံလင် ခြင်းအကျိုးကို မ ပေးနိုင် သည်ဖြစ်၍ ¹⁰ စားစရာ ၊ သောက် စရာ၊ အမျိုးမျိုး သော နှစ် စရာတည်းဟူသော၊ ကိုယ်ခန္ဓာ နှင့်ဆိုင်သော အထုံးအဖွဲ့ များ နှင့် တကွအသစ် ပြုပြင် ခြင်း ကာလ

တိုင် ရုံမျှသာ

တည် ရကြ၏ ¹¹ ယခုမှာလူလက် ဖြင့်မ လုပ်၊ ဤ လောက ဓါတ်နှင့် မ

စပ်ဆိုင် ၊ သာ၍ကြီးမြတ် စုံလင် သောတဲ တော်၌၊ နောက် မင်္ဂလာ အကျိုးတို့၏ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းဖြစ်သော ခရစ်တော် သည် ¹² ငါ တို့အဘို့ထာဝရ ရွေးနှုတ် ခြင်းကျေးဇူးကိုခံရ၍ ဆိတ် အသွေး ၊ နွား ကလေး အသွေးနှင့် မ ဟုတ်၊ မိမိ

အသွေး တော်နှင့် သန့်ရှင်း ရာဌာနထဲသို့ တစ်ခါ တည်း ဝင် တော် မူ၏ ¹³ အကြောင်းမူကား ၊ အညစ်အကြေး ရှိသော သူ

တို့ အပေါ်၌ ဖြန်း သော နွား အသွေး ၊ ဆိတ် အသွေး၊ နွားမ ကလေး၏ပြာ သည်၊ သူတို့ ကိုယ်ခန္ဓာ ၌

စင်ကြယ် ခြင်းကို ပြုနိုင်သည်မှန်လျှင် ¹⁴ ထိုမျှမက၊ အပြစ် ကင်း သော ကိုယ်တော် ကို၊ ထာဝရ

ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ၊ ဘုရားသခင် ရှေ့၌ တင်လှူပူဇော် သော ခရစ်တော် ၏ အသွေး သည်၊ သေ

ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သောအကျင့် ကို ပယ်ရှင်း၍၊ သင်တို့သည် အသက် ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ကို ဝတ်ပြု မည်အကြောင်း ၊ သင် တို့၌ ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသော စိတ်ကို စင်ကြယ် စေခြင်းငှာ၊ သာ၍တတ်နိုင် တော်မူသည်မဟုတ်လော ¹⁵ ထိုကြောင့် ပဌမ

ပဋိညာဉ် တရားလက်ထက် ၌ ပြစ်မှားသောအပြစ် ကိုလည်း လွတ်
စေခြင်းငှာ၊ ခရစ်တော်သည် အသေခံ

တော်မူသည် ဖြစ်၍ ၊ ခေါ်တော်မူသော သူ

တို့သည် ဂတိ

တော်နှင့်ယှဉ်သော ထာဝရ

အမွေ ကို ခံရ

မည်အကြောင်း ၊ ထိုသခင်သည် ပဋိညာဉ် တရားသစ် ၏ အာမခံ

ဖြစ်တော်မူ ၏ ¹⁶ အမွေခံစေခြင်းငှာအခွင့်ပေး၍ စာချုပ်သည် အမှု

မှာ လည်း စာချုပ် တည်လျှင် စာချုပ်သောသူသည် ကေန သေ ရ

မည်မှန်ပြီ ¹⁷ အကယ်၍ မ သေလျှင်၊ ထိုစာချုပ်သည်မ တည်၊ သေမှ

သာတည် ၏ ¹⁸ ထို့ကြောင့် ပဌမ ပဋိညာဉ်တရားကို စီရင်သောအခါ၊

အသွေး နှင့် ကင်း ၍မ စီရင် ¹⁹ တရား တော်၌ ပါ သမျှသော ပညတ်

တို့ကို မောရှေ သည် လူ

အပေါင်း တို့အား ဟောပြော ပြီးမှ၊ ရေ

နှင့် ရောနှောသောနွား ၊ ဆိတ် ၏အသွေး ကိုယူ ၍၊ အနီ

ဆိုးသော သိုးမွေး တပ်သောဟုသုပ် ပင်ညွန့်နှင့်၊ ကျမ်းစာ ကို၎င်း

လူ အပေါင်း တို့ကို၎င်း ဖြန်း လျက်၊ ²⁰ ဤ အသွေးကား၊ သင် ၌

ဘုရားသခင် ဝန်ခံ တော်မူသော ပဋိညာဉ် ၏ အသွေး ဖြစ်သည်ဟု

ပြောဆို ၏ ²¹ တဲ တော်နှင့် ဝတ်ပြု သော တန်ဆာ များကိုလည်း

ထိုနည်းတူ သွေး နှင့်ဖြန်း ရ၏ ²² ပညတ် တရားအတိုင်း

ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကို ကုန်မတတ် အသွေး အားဖြင့် စင်ကြယ်

စေတတ်၏။ အသွေး မ သွန်းလောင်းဘဲ အပြစ်လွတ် ခြင်းမ ရှိ

²³ ထို့ကြောင့် ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိသောအရာ တို့၌ ပုံ

များကိုထိုသို့သောယဇ် ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့်စင်ကြယ် စေ ရသည်

ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင် အရာတို့ကိုသာ၍ မြတ်သော ယဇ်ပူဇော်ခြင်း

အားဖြင့်စင်ကြယ်စေရ၏ ²⁴ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ မှန် သောသန့်ရှင်းရာဌာန

တို့၏ ပုံ

ဖြစ်သော၊ လူတို့လက် ဖြင့်လုပ်သော သန့်ရှင်း ရာဌာန ထဲသို့

ခရစ်တော် သည်မ ဝင် ဘဲ၊ ငါ တို့ အတွက် ကြောင့် ယခု

ဘုရားသခင် ၏ ရှေ့ တော်၌ကိုယ်ကိုပြု ခြင်းငှာ၊ ကောင်းကင် ကိုယ်

ထဲသို့ ဝင်တော်မူပြီ၊ ²⁵ သို့သော်လည်း၊ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် မင်းသည်

သန့်ရှင်း ရာဌာနထဲသို့ သူတစ်ပါး အသွေး နှင့်

နှစ် တိုင်း အစဉ် ဝင် ရသကဲ့သို့ ခရစ်တော် သည် အဖန် များစွာကိုယ်
ကို ပူဇော်ရသည်မ ဟုတ် ²⁶ ထိုသို့ ပူဇော်ရသည်မှန် လျှင်၊ ကမ္ဘာ

ဦး မှစ၍ အဖန် များစွာအသေခံ တော်မူရ၏။ ယခု

မူကား ၊ ဤကပ်

ကာလအဆုံး ၌

တစ်ခါ တည်း ကိုယ် ကိုပူဇော် သောအားဖြင့် အပြစ် များ ကို
သုတ်သင် ပယ်ရှင်းခြင်းငှာ ပေါ်ထွန်း တော်မူ၏ ²⁷ လူ သည် တစ်ခါ
တည်းသေ ၍ ထိုနောက်မှ တရား

စီရင်တော်မူခြင်းကိုခံရ သကဲ့သို့ ၊ ²⁸ ထိုနည်းတူ ၊ ခရစ်တော် သည်
လူများ အပြစ် တို့ကို ခံခြင်းငှာတစ်ခါ တည်းကိုယ်ကိုပူဇော် ပြီးမှ၊
နောက်တစ်ဖန် ထိုသခင် ကို မြော်လင့် လျက် နေသောသူ

တို့ကို ကယ်တင် ခြင်းအလိုငှာ ၊ အပြစ် နှင့်မ ဆိုင်ဘဲ ပေါ်ထွန်း တော်
မူလတံ့။

10

1 တနည်းကား၊ ပညတ် တရားသည် နောက်ဖြစ် လတံ့သော မင်္ဂလာ
အကျိုးတို့၏ သေချာသော ပုံ

သဏ္ဍာန် ကိုမ

ပြ၊ အရိပ် ကိုသာပြ သည်ဖြစ်၍၊ နှစ် စဉ်မပြတ်ပူဇော် သောယဇ်
အားဖြင့် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ် သောသူ တို့ကို စုံလင် ခြင်းအဖြစ်၌
မ

တည် စေနိုင် ရာ ² တည်စေနိုင်လျှင်၊ ဝတ်ပြု သောသူ တို့သည်
တစ်ခါ တည်းနှင့် စင်ကြယ် ခြင်းသို့ ရောက်ပြီးမှ၊ နောက်တဖန်သံဝေဂ
တရားရ စရာအကြောင်း အလျှင်းမ ရှိသည်ဖြစ်သောကြောင့် ၊ ထိုယဇ်
တို့ကို တစ်ခါတည်းသာပူဇော်၍၊ နောက်တဖန်မ ပူဇော် ဘဲနေ ရကြ
မည်မဟုတ်လော ³ ယခုမူကား

ယဇ် ပူဇော်သည်တွင်

အပြစ် များကို နှစ် တိုင်းအောက်မေ့ ခြင်းရှိ၏ ⁴ အကြောင်းမူကား ၊
နွား ၊ ဆိတ် ၏အသွေး သည် အပြစ် ကို မ

ပယ် နိုင်ရာ ⁵ ထိုကြောင့် ၊ ခရစ်တော်သည် ဤလောက

သို့

ကြွလာ သောအခါ၊ အိုဘုရားသခင် ၊ ကိုယ်တော်သည် ယဇ် နှင့်
ပူဇော်သက္ကာ ကို အလို

တော်မ ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ် အဘို့ကိုယ်ခန္ဓာ ကို ပြင်ဆင် တော် မူပြီ ⁶ မီးရှို့ ရာယဇ်နှင့်

အပြစ် ဖြေရာ ယဇ်များကို အားရနှစ်သက် တော် မ မူသောအခါ၊ ကျမ်းစာ လိပ် ၌

အကျွန်ုပ် ကို အမှတ် ပြု၍ ရေး ထားသည်နှင့်အညီ၊ ⁷ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော် ၏အလို ကို ဆောင် အံ့သောငှာသွား ပါမည်ဟု အကျွန်ုပ် ဝန်ခံ ပါသည်ဟု လျှောက်ဆို ၏ ⁸ ပညတ် တရားအတိုင်း ပြုရသော ဝတ် ကိုရည်ဆောင်လျက် ခရစ်တော်က၊ မီးရှို့ ရာယဇ်၊ အပြစ် ဖြေရာ ယဇ်အစ ရှိသောယဇ် များနှင့်

ပူဇော် သကုကာများတို့ကို ကိုယ်တော်သည် အလို တော်မ ရှိ၊ အားရနှစ်သက် တော် မ

မူဟု အထက် ကဆို နှင့်ပြီးမှ၊ ⁹ တဖန်တုံ ၊ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ၏ အလို

ကို ဆောင် အံ့သောငှာသွား ပါမည်ဟု ဆို သည်တွင်၊ ဒုတိယ

ဝတ်ကို တည် စေခြင်းငှာ ပဌမ ဝတ်ကို ပယ် ၏ ¹⁰ ထို အလို တော်နှင့်အညီ ယေရှု ခရစ် ၏ ကိုယ် တော်ကို တစ်ခါ တည်း ပူဇော် သောအားဖြင့် ၊ ငါတို့သည် စင်ကြယ် ခြင်းသို့ ရောက် ကြ၏ ¹¹ ယဇ် ပုရောဟိတ်မည်သည်ကား ၊ နေ့တိုင်း ဝတ်ပြု လျက်၊ အပြစ် ကို မ

ဖြေ နိုင် သော ယဇ် ကို အထပ်ထပ် အဖန်ဖန်ပူဇော် လျက်ရပ် နေရ၏ ¹² ထိုသခင် မူကား ၊ အပြစ် ကိုဖြေခြင်းငှာ ယဇ် တစ်ခု တည်းကို ပူဇော် ပြီးမှစ၍၊ ဘုရားသခင် ၏ လက်ျာ တော်ဘက်၌

အစဉ်အမြဲ ထိုင် ၍ ¹³ မိမိ ရန်သူ တို့ကို မိမိ

ခြေ တင် ရာမ ချ မထားမှီတိုင်အောင်မြော်လင့် လျက် နေ တော်မူ၏ ¹⁴ အကြောင်းမူကား ၊ စင်ကြယ် သောသူ တို့သည် ထာဝရ

စုံလင် ခြင်းငှာ၊ တစ်ခါ တည်းပူဇော် ခြင်းအားဖြင့် ပြုတော်မူ၏ ¹⁵ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်သည် ငါ တို့အား

သက်သေ ပေးတော်မူသည်မှာ ¹⁶ နောင် ကာလ အခါသူ တို့၌

ငါပေး သော ပဋိညာဉ် တရား ဟူမူကား၊ ငါထာဝရဘုရားသည် ငါ ပညတ်

တို့ကို သူ

တို့နှလုံး ထဲမှာ ပေးသွင်း မည်။ သူ

တို့စိတ် ဝိညာဉ်၏အပေါ်မှာ ရေး ထားမည်ဟု အထက်ကမိန့်တော်မူ ပြီးမှ¹⁷ တဖန်တုံ ၊ သူ

တို့ပြစ်မှား ခြင်း၊ လွန်ကျူး ခြင်း အမျိုးမျိုးကို ငါမ အောက်မေ့ဘဲ နေ

မည် ဟု လာ သတည်း¹⁸ ထိုအပြစ် တို့ကို လွတ် ပြီးလျှင် နောက်တစ်ဖန်အပြစ် ဖြေသော ပူဇော်သက္ကာ ကို ပြုစရာအကြောင်း မရှိ¹⁹ ထိုကြောင့်

ညီအစ်ကို တို့၊ ယေရှု ၏ကိုယ်ခန္ဓာ တော်တည်းဟူသော ကုလားကာ အားဖြင့် ထိုသခင် ပြင်ဆင် တော်မူသော အသက် လမ်း သစ် တွင်၊²⁰ ငါတို့သည် သန့်ရှင်း ရာ ဌာန ထဲသို့၊ အသွေး တော် ကို အမှီပြု၍ အဆီးအတား မရှိ၊ ဝင် ရသော အခွင့်ရှိသဖြင့်၎င်း၊²¹ ဘုရားသခင် ၏အိမ် တော်ကို အုပ်စိုးသော ယဇ် ပုရောဟိတ်မင်း ရှိ သဖြင့်၎င်း၊²² ငါ တို့သည် သစ္စာ

နှင့် ပြည့်စုံသော သဘော

ရှိ၍၊ ဝိစိကိစ္ဆာ

နှင့် ကင်းသောယုံကြည် ခြင်း၌

တည်လျက်၊ စိတ်နှလုံး ကို သံဝေဂ

တရားနှင့်လွတ်အောင်ဖြန်း ခြင်း၊ ကိုယ် ကာယကိုလည်း ကြည်သာ ရေ ဖြင့် ဆေးကြော ခြင်း ရှိပြီးမှ ၊ အထံတော်သို့ တိုးဝင် ချဉ်းကပ် ကြကုန်အံ့²³ မြော်လင့် ခြင်းအကြောင်းကို ဝန်ခံ ၍ မတိမ်းယိမ်း မ ရွေ့လျော့ဘဲ တည်ကြည် ကြကုန်အံ့အကြောင်းမူကား ၊ ဂတိ

ထားတော်မူသော သူ

သည် သစ္စာ နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏²⁴ ထိုမှတစ်ပါး မေတ္တာ စိတ် ရှိစေ ခြင်းငှာ၎င်း၊ ကောင်း သောအကျင့် ကို ကျင့်စေခြင်းငှာ၎င်း၊ တိုက်တွန်း နှိုးဆော် ရသော အခွင့် ကို ရှာ၍၊ အချင်းချင်း တစ်ယောက် ကို တစ် ယောက် ထောက်စာ ကြည့်ရှုကြကုန်အံ့²⁵ လူ့အချို့ တို့၏ ထုံးစံ

ရှိသည်အတိုင်း ၊ အချင်းချင်း စည်းဝေး ခြင်းအမှုကို မ

ရှောင် မလွှဲကြနှင့်။ အချင်းချင်းတို့ကို တိုက်တွန်း နှိုးဆော်ကြလော့။ ကာလ

အချိန် ရောက် လုနီးသည်ကို ထောက် သဖြင့်၊ သာ၍ ကြိုစား ကြ လော့²⁶ အကြောင်းမူကား ၊ သမ္မာတရား

ကို သိ

ပြီးမှ ကိုယ် အလိုသို့လိုက်၍ပြစ်မှား ပြန်လျှင်၊ နောက်တဖန်အပြစ်

ဖြေသောယဇ်ကို ပူဇော် ရာအခွင့် မ

ရှိ ဘဲ၊ ²⁷ ဒဏ် စီရင်ခြင်းကိုခံရမည်ဟု ကြောက်မက် ဘွယ်သော မြော်လင့် ရသောအကြောင်း၊ ငြင်းဆန် သော သူတို့ကို ဖျက်ဆီး ဘို့ရာ အမျက် တော် မီး

လောင်ခြင်းကို ခံရ သောအကြောင်းရှိ၏ ²⁸ မောရှေ ၏ တရား ကိုပယ် သော သူမည်သည်ကား၊ သက်သေခံ နှစ် ဦးသုံး ဦးရှိလျှင်၊ သနား

ခြင်းကို မ

ခံရဘဲ သေ ရ၏ ²⁹ ထိုမျှမက၊ ဘုရားသခင် ၏ သား

တော် ကို ခြေ ဖြင့် ကျော်နင်း လျက်၊ မိမိ ကို စင်ကြယ် စေသော ပဋိညာဉ်

တရား၏ သွေး ကိုအပြစ်တင်လျက်၊ ဆု

ကျေးဇူးကိုပေးသော ဝိညာဉ် တော်ကို မထီမဲ့မြင် ပြုလျက်ရှိသော သူ သည်၊ အဘယ်မျှလောက် ကြီးစွာသောဒဏ် ဖြင့် ခံထိုက် သည်ကို သင် တို့ ထင် ကြသနည်း ³⁰ ငါ သည်အပြစ်တရားကိုစီရင် ပိုင်၏။ အပြစ် နှင့်အလျောက် ငါ ဆပ်ပေး မည်ဟူ၍၎င်း၊ ထာဝရ

ဘုရားသည် မိမိ

လူ တို့အဘို့ တရား

စီရင်မည်ဟူ၍၎င်း မိန့် တော်မူသောသူ ကို ငါတို့သည် အမှန်သိ ကြ၏ ³¹ အသက် ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏လက် တော်သို့

ကျရောက် ခြင်း အမှုသည် ကြောက်မက် ဘွယ်သော အမှုဖြစ် သတည်း ³² သင်တို့သည် အလင်း သို့ ရောက်ပြီးသည်နောက်၊ လူများ ရှေ့မှာ ကဲ့ရဲ့

ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကို ခံရသဖြင့်၎င်း၊ ထိုသို့

ခံရသောသူ တို့နှင့် ဆက်ဆံ သော အပေါင်းအဖော်ဖြစ် သဖြင့်၎င်း၊ ³³ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲ ဒုက္ခဝေဒနာ များကို ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှန်ခြင်း နှင့် တွေ့ကြုံသော အထက် ကာလ အချိန်ကို အောက်မေ့ ကြလော့

³⁴ ထိုအခါသင်တို့သည် အကျဉ်း ခံရသော သူ

တို့အတွက် ကြောင့် ကြင်နာ သော စိတ်ရှိရသည်သာမက ၊ ကိုယ် ပစ္စည်း ဥစ္စာများကို သူတစ်ပါးလုယူ ဖျက်ဆီးသော်လည်း ၊ ကိုယ် သုံး စရာဘို့ ကောင်းကင်ဘုံ၌သာ၍ မြတ်သော အမြဲ တည်သောဘဏ္ဍာ ရှိ သည်ကိုသိ ၍၊ လုယူဖျက်ဆီးခြင်းကို ဝမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့်

ဝန်ခံ ကြ၏ ³⁵ ထို့ကြောင့် ၊ ကြီးစွာ သောအကျိုး နှင့်ယှဉ်သော သင်
တို့၏ ရဲရင့် ခြင်းစိတ်ကို မ

စွန့် ကြနှင့် ³⁶ ဘုရားသခင် ၏အလို တော်ကိုဆောင် ပြီးမှ၊ ဂတိ
တော်အတိုင်း အကျိုးကိုရ မည်အကြောင်း

သည်းခံ ခြင်းစိတ်ရှိ ရမည် ³⁷ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊
ကြွလာ လတံ့သောသူ သည် မ

ဆိုင်း မလင့်ဘဲ၊ မ

ကြာ မမြင့်မှီ ရောက် တော်မူလိမ့်မည် ³⁸ ဖြောင့်မတ် သောသူ
သည် ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် အသက်ရှင် လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း
၊ ရွေ့လျော့ လျှင် ၊ ငါ့ စိတ် ဝိညာဉ်သည် ထိုသူ

ကို အားရ

နှစ်သက်ခြင်းမ ရှိဟုဘုရားသခင် အမိန့်တော်ရှိ ၏ ³⁹ ငါ တို့မူကား ၊
ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက် အံ့သောငှာရွေ့လျော့ သော သူမ

ဟုတ်။ စိတ် ဝိညာဉ်သည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်အံ့သောငှာ
ယုံကြည် သောသူ ဖြစ်ကြ၏။

11

¹ ယုံကြည် ခြင်းသည် မြော်လင့် သောအရာတို့ကို မျက်မှောက် ပြု
ခြင်းဖြစ် ၏။ မ

မြင် သေးသော အရာ

တို့ကို သိမှတ် စွဲလမ်းခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏ ² ထို ပါရမီကြောင့် ၊
ရှေး လူဟောင်းတို့သည် ချီးမွမ်းတော်မူခြင်းကို ခံရကြ၏ ³ ယခုမြင် ရ
သောအရာ တို့သည်၊ အရင်ထင်ရှား သော အရာထဲက

မ ဖြစ် ဘဲ၊ လောက

ခါတ်တို့သည် ဘုရားသခင် ၏အမိန့် တော်ကြောင့်သာ တည် သည်
ကို ငါတို့သည် ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်သိကြ ၏ ⁴ အာဗေလ သည်၊
ကာကွန်

ပူဇော် သော ယဇ်ထက် သာ၍ မြတ်သောယဇ်ကို၊ ယုံကြည် ခြင်း
အားဖြင့်ဘုရားသခင် အားပူဇော် ၏။ ထိုသို့သောယဇ်ကိုပူဇော်၍၊ မိမိ
ဖြောင့်မတ် သည်ဟု သက်သေခံ တော်မူခြင်းကို ရ

လေ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သူ

လှူသောအလှူ ကို ဘုရားသခင် သည် လက်ခံ တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍
၊ အာဗေလသည် သေ

လွန်သော်လည်း ယခုပင်တရားဟော သေး ၏ ⁵ ဧနောက် သည် ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်သေ ခြင်းနှင့်လွတ် ၍ ဘဝပြောင်း ရ၏။ ဘုရားသခင် သည် သူ့

ကို ဘဝပြောင်း စေတော်မူသောကြောင့် ၊ သူသည် နောက်တစ်ဖန်မ ပေါ်မရှိ။ သူသည်ဘဝမ ပြောင်း မှီ ဘုရားသခင် ၏ စိတ်တော်နှင့်တွေ့ သောသူဖြစ်သည်ဟု သက်သေခံ ခြင်းကို ရလေ၏ ⁶ ယုံကြည် ခြင်း မရှိလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ စိတ် တော်နှင့်မ တွေ့နိုင်။ အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ် သောသူ သည်၊ ဘုရားသခင် ရှိ တော်မူသည်ကို၎င်း ၊ ကိုယ်တော် ကို ရှာ သောသူ အား အကျိုးပေး တော်မူသည်ကို၎င်း၊ ယုံကြည် ရ မည် ⁷ နေဧ သည်မ မြင် သေးသော အမှုအရာ တို့ကို ဖော်ပြ သော ဗျာဒိတ် တော်ကိုခံရပြီးမှ၊ ယုံကြည် ခြင်း အားဖြင့်ကြောက်ရွံ့ လာသောစိတ်ရှိ၍၊ မိမိ

အိမ်သူ အိမ်သားတို့ကို ကယ်တင် ခြင်းငှာ သင်္ဘော ကိုတည် လေ၏ ထိုယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် လောကီသား တို့ကို အပြစ်တင် ၍ ယုံကြည် ခြင်းနှင့် ယှဉ် သော ဖြောင့်မတ် ခြင်းကိုလည်း အမွေ ခံရ၏ ⁸ အာဗြ ဟံ သည် အမွေ ခံရ လတုံ့သောပြည် သို့

ထွက်သွား မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်ခေါ်တော်မူသောအခါ၊ သူ သည်အဘယ် အရပ်သို့သွားသည် ကို ကိုယ်တိုင်မ သိ ဘဲလျက်၊ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်နားထောင် ၍ ထွက်သွား လေ၏ ⁹ သူတစ်ပါး ပိုင်သောပြည်၌ နေည်သည်နေသကဲ့သို့ ၊ ဂတိ

တော်နှင့် စပ်ဆိုင်သော ပြည် ၌ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်နေည်သည် ဖြစ်၍နေ၏။ ထိုဂတိ

တော်ကို အမွေ ခံရသော အဖော်အဖက်တည်းဟူသော ဣဇာက် ၊ ယာကုပ် တို့နှင့်အတူ တဲ ၌ နေ လေ၏ ¹⁰ အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် တည်ထောင် ပြုစု တော်မူသော၊ ခိုင်ခံ့မြဲမြံသောမြို့ ကို မြော်လင့် သတည်း ¹¹ သူ ၏ခင်ပွန်းစာရာ သည်လည်း

အရွယ် လွန် သောအခါ ၊ ပဋိသန္ဓေ

ယူ နိုင်သော အခွင့် တန်ခိုးကို ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်ခံရလေ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ဂတိ

ထားတော်မူသောသူ သည် သစ္စာရှိ သည်ဟု စိတ် စွဲလမ်းခြင်းရှိ၏ ¹² သို့ဖြစ်၍ ၊ ထိုအမှုအရာ၌ လူသေ

နှင့် တူသော သူ တစ် ယောက် သည်၊ အရေအတွက် အားဖြင့်

ကောင်းကင် ကြယ် ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ သမုဒ္ဒရာ

ကမ်း နား၌မ ရေတွက်နိုင်သောသဲလုံး ကဲ့သို့ ၎င်း၊ များစွာ သောသူ တို့၏ အဘ ဖြစ် သတည်း 13 ယခုဆိုခဲ့ပြီးသောသူ အပေါင်း တို့သည်၊ ဂတိ

တော်နှင့်စပ်ဆိုင်သော အကျိုးကျေးဇူးကိုမ ခံရ ဘဲ၊ အဝေး

ကမြော်မြင် လျက်၊ စိတ်နှလုံးနှင့်

ဖက်ယမ်း လျက်၊ မိမိတို့သည် မြေကြီး ပေါ်မှာ တစ်ကျွန်း သူတစ်နိုင် ငံသား၊ ဧည့်သည် အာဂန္တုဖြစ်သည် ကို

ထင်ရှားစွာ ဝန်ခံ လျက်၊ ယုံကြည် ခြင်းစိတ်နှင့်သေ လွန်ကြ၏

14 ထိုသို့ ဝန်ခံသောသူတို့သည် မိမိတို့အဘ

ပြည်ကို ရှာ ကြသည်ဟု အတည်အလင်း ပြောဆို ကြ၏ 15 ထို သူတို့သည် အထက်ကထွက်သွား သော ပြည် ကို အောက်မေ့ သည် မှန် လျှင် ၊ ထိုပြည်သို့ ပြန် ရသော အခွင့် ရှိ ကြ၏ 16 ထိုပြည်ကို မအောက်မေ့ဘဲ၊ ကောင်းကင် ပြည် တည်းဟူသောသာ၍ မြတ်သော ပြည်ကို တောင့်တ ခြင်း ရှိကြ၏။ ထိုကြောင့် ၊ ဘုရားသခင် သည် သူ တို့၏ ဘုရား

ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကိုရှက် တော်မ မှ၊ သူ

တို့နေစရာဘို့ မြို့

ကို တည်ထောင် တော်မူပြီ 17 အာမြဟံ သည် စုံစမ်း တော်မူခြင်းကို ခံရသောအခါ၊ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်ကူဇက် ကိုပူဇော် ၏ 18 ကူဇက် ၌ သာသင် ၏ အမျိုး တည်လိမ့်မည်ဟူသောဗျာဒိတ် တော်မှစ၍ ဂတိ တော်များကို ခံရ

သော သူ

သည်၊ မိမိ၌ တစ်ယောက်တည်းသောထိုသားကို ပူဇော် ၏ 19 ထိုသို့ ပူဇော်သောအခါသေ ခြင်းမှ

ထမြောက် စေခြင်းငှာ ၊ ဘုရားသခင် တတ်နိုင် တော်မူသည်ကို သူ သည် အောက်မေ့ ၏။ ထိုသား

ကို ပုံ

စကားအားဖြင့် သေခြင်းထဲက ရ ၏ 20 ကူဇက် သည်လည်း၊ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်အနာဂတ် အရာတို့ ကိုအမှတ် ပြု၍

ယာကုပ် နှင့် ဧသော ကို ကောင်းကြီး ပေး၏ 21 ယာကုပ် သည်လည်း၊ သေ

ချိန်နီးသောအခါ၊ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်ယောသပ် ၏ သား

နှစ်ယောက်ကို ကောင်းကြီး ပေး၍ ၊ တောင်ဝေး ထိပ် အပေါ်မှာ ကိုးကွယ် လေ၏ ²² ယောသပ် သည်သေ ဆဲရှိသောအခါ၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဣသရေလ အမျိုးသား တို့၏ ထွက်မြောက် ခြင်းအရာကိုပြု ၍ ၊ မိမိ

အရိုး တို့၏ အကြောင်း ကိုမှာထား လေ၏ ²³ မောရှေ ကို ဘွားမြင်ပြီးမှအဆင်းလှ သော သူငယ် ဖြစ်သည်ကို

မိဘတို့သည်မြင် လျှင်၊ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်ကို မ

ကြောက် ဘဲ သုံး

လပတ်လုံးသူ့ကို ဝှက်ထား လေ၏ ²⁴ မောရှေ သည် အသက်အရွယ်ကြီး သောအခါအပြစ် ရှိသော ကာမဂုဏ် ကို ခဏ

ခံစား ခြင်းထက် ၊ ဘုရားသခင် ၏လူ တို့နှင့်အတူညှဉ်းဆဲ ခံရခြင်းကိုသာ၍ အလိုရှိသဖြင့်၎င်း၊ ²⁵ အဲဂုတုတု ပြည်၏ စည်းစိမ်ထက် ခရစ်တော် ကြောင့် ကဲ့ရဲ့

ခြင်းဒုက္ခသည် သာ၍

မြတ်သော စည်းစိမ် ဖြစ်သည်ကို စိတ်ထင် သဖြင့်၎င်း၊ ယုံကြည်ခြင်းစိတ်ရှိ၍ ဖာရော

ဘုရင် သမီး ၏သား ဟူ၍ခေါ်ဝေါ် ခြင်း အခွင့် ကို ပယ် ၏ ²⁶ အကြောင်းမူကား ၊ နောက် ရလတုံ့သောအကျိုး ကို ထောက်စာ မြော်လင့်လျက်နေ၏ ²⁷ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်ရှင်ဘုရင် အမျက် ကို

ကြောက် ဘဲ၊ အဲဂုတုတု

ပြည် ကို စွန့်သွား ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ မျက်မြင် မရသော ဘုရားသခင်ကို မြင် ရဘိသကဲ့သို့ တည်ကြည် ခြင်းရှိ၏ ²⁸ သားဦး များကို ဖျက်ဆီး သောသူ သည် ဣသရေလ

လူတို့ကို ဒဏ် မ ခတ်စေခြင်းငှာ ၊ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်ပသခါ ပွဲကို၎င်း ၊ အသွေး ဖြန်းဆွတ် ခြင်းကို၎င်း စောင့် လေ၏ ²⁹ ဣသရေလ လူတို့သည် ကုန်းကြောင်း သွား သကဲ့သို့

၊ ယုံကြည် ခြင်း အားဖြင့် ဧဒုံ ပင်လယ် အလယ်၌ ရှောက် သွား ရကြ၏။ ထို

သူတို့ နည်းတူအဲဂုတုတု လူတို့သည် သွား မည်အားထုတ် သောအခါ နှစ်မြုပ် ကြ၏ ³⁰ ယေရိခေါ မြို့ကို ခုနစ် ရက် ပတ်လုံး ဝိုင်း ၍ လှည့်ပြီးမှ၊ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်မြို့ရိုး သည် ပြိုလဲ ၏ ³¹ ပြည်တန်ဆာ ရာ

ခပ် သည် သူလျှို တို့ကို အဆွေ ဖွဲ့၍ လက်ခံ သောကြောင့်၊ မယုံကြည် သောသူ တို့နှင့်အတူမ ပျက်စီး ဘဲ၊ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်ချမ်းသာ ရ၏ ³² ထိုမှတစ်ပါး ၊ အဘယ်သို့ ပြော စရာရှိသေး သနည်း။ ဂိဒေါင် ၊ ဗာရက် ၊ ရှုံဆုန် ၊ ယေဖသ

၊ ဒါဝိဒ ၊ ရှမ္မေလ မှစ၍ ပရောဖက် တို့အကြောင်း များကို ပြော ၍မ ကုန်နိုင် ³³ ထိုသူ တို့သည် ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် အခြားသောတိုင်း နိုင်ငံကိုအောင် ခြင်း၊ တရား

သဖြင့် စီရင် ခြင်း၊ ဂတိ

တော်ကိုဝင်စား ခြင်း၊ ခြင်္သေ့ နှုတ် ကိုပိတ် ခြင်း၊ ³⁴ မီး အရှိန် ကို ငြိမ်း စေခြင်း ဓား

လက်နက်ဘေး နှင့်ကင်းလွတ် ခြင်း၊ အနာ

မှ ထမြောက်၍ကျန်းမာ ခြင်း၊ စစ်တိုက် သောအခါ ခွန်အား နှင့် ပြည့်စုံ ခြင်း၊ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့၏ တပ် များကို ဖျက်ဆီး ခြင်း အမှုများကို ပြုကြ၏ ³⁵ မိန်းမ တို့သည်လည်း၊ သေ

ခြင်းမှ ထမြောက် သော မိမိ

တို့သားကို ရ

ပြန်ကြ၏။ အချို့ သောသူတို့သည်၊ သာ၍

မြတ်သော ထမြောက် ခြင်းသို့ ရောက် လိုသောငှာ၊ လွတ် ခြင်းကိုမ ခံ မယူဘဲ ပြင်းစွာ သောညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံကြ၏ ³⁶ အချို့ သောသူ တို့သည် ကဲ့ရဲ့

ရိုက်ပုတ် ခြင်း၊ ချည်နှောင် ခြင်းကိုခံ၍

ထောင် ထဲမှာနေရသဖြင့်၊ စုံစမ်း ခြင်း ကို ခံရ ကြ၏ ³⁷ ကျောက်ခဲ နှင့်ပစ်ခြင်း၊ လွှ နှင့်အပိုင်းပိုင်းတိုက်ဖြတ်ခြင်း၊ စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်း၊

လက်နက်နှင့်

ကွပ်မျက် ခြင်းခံရကြ၏။ အလွန်ဆင်းရဲ လျက် ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက် ခြင်းကိုခံလျက်၊ သိုးရေ

၊ ဆိတ် ရေ ကို ဝတ်၍ လှည့်လည် ရကြ၏ ³⁸ ဤလောက သည် ထို သူ

တို့နှင့် မ

ထိုက် မတန်။ သူတို့သည် တော

ကြိုတောင် ကြား၊ ဥမင် မြေ တွင်း ထဲမှာ အပြောင်းပြောင်း အလည် လည်နေရကြ၏ ³⁹ ထိုသူ အပေါင်း တို့သည် ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်

ချီးမွမ်းခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း၊ ဂတိ

တော်အတိုင်း အကျိုးကျေးဇူးကို မ

ခံရ ကြ ⁴⁰ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ငါ တို့မ
ပါဘဲ စုံလင် ခြင်းသို့မ ရောက်ရမည်အကြောင်း ၊ ဘုရားသခင် သည်
ငါ တို့အဘို့

အလိုငှာသာ၍ မြတ်သော ကျေးဇူး ကိုကြံစည် တော်မူ၏။

12

¹ ထိုကြောင့် ၊ ဤမျှလောက် များစွာသော သက်သေ အပေါင်း
တို့သည် ငါ တို့ကို ဝိုင်းရံ လျက်ရှိ

ကြ သည် ဖြစ်၍၊ ငါ တို့သည် ခပ်သိမ်း သော ဝန် တို့ကို၎င်း ၊
နှောင့်ရှက် တတ်သောဒုစရိုက် ကို၎င်း ပယ်ရှား ၍၊ ငါ တို့ မျက်မှောက်
၌ ထားသောပန်းတုံးတိုင် သို့ရောက်ခြင်းငှာ၊ အားမလျော့ ဘဲ

ပြေး ကြကုန်အံ့ ² ယုံကြည် ခြင်းကို အစအဦး

စီရင်၍

စုံလင် စေတော်မူသော သခင်ယေရှု ကို စေ့စေ့ထောက်ရှု ကြကုန်အံ့။
ထိုသခင် သည် မိမိ

ရှေ့ ၌ ထား သော ဝမ်းမြောက် ခြင်း အကြောင်း ကြောင့် ၊
ရှက်ကြောက် သောအရာ ကိုမ

မှတ်ဘဲ လက်ဝါးကပ်တိုင် ၌ခံ ပြီးမှ၊ ဘုရားသခင် ၏ ပလ္လင် တော်
လက်ျာဘက် ၌ ထိုင် နေတော်မူ၏ ³ အပြစ် ရှိသောသူတို့လက်တွင်၊
ထိုမျှလောက် ကြီးစွာသော ဆီးတား

နှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံ

တော် မူ သော သခင် ကို ထောက်ရှု ဆင်ခြင် သော အားဖြင့် ၊
အားလျော့ စိတ်ပျက် ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် အံ့သောငှာ ကြိုးစားလော့
⁴ သင်တို့သည် ဒုစရိုက် အပြစ်ကို ဆိုင်ပြိုင် တိုက်လှန် ၍ ကိုယ်အသွေး
ထွက်သည်တိုင်အောင် မ ခံရကြ သေး ⁵ ထိုမှတစ်ပါး ၊ ငါ့ သား ၊
ထာဝရ

ဘုရား ဆုံးမ

တော်မူခြင်းကို မမှတ်ဘဲ မနေနှင့်။ သင်၏အပြစ်ကို စစ်ဆေး တော်
မူသောအခါစိတ် မ ပျက်နှင့် ⁶ ထာဝရ ဘုရားသည် ချစ် တော်မူသော
သူ ကို ဆုံးမ

တော်မူတတ်၏။ လက်ခံ တော်မူသမျှ သော သား

တို့ ကို ဒဏ်ခတ် တော်မူတတ်၏ဟု သူငယ် တို့ကို ဆို
သကဲ့သို့ ၊ သင် တို့ကို ပြောဆိုသော ဩဝါဒစကား ကို မေ့လျော့ ကြ
သလော ⁷ သင်တို့သည် ဆုံးမ

တော်မူခြင်းကို ခံ
လျှင် ၊ သား

တို့ကိုပြုသကဲ့သို့ ၊ ဘုရားသခင် သည်သင် တို့ကို ပြု တော်မူ၏။
အကြောင်းမူကား ၊ အဘ

မ ဆုံးမ သောသား တစ်စုံတစ်ယောက်ရှိသလော ⁸ သားအပေါင်း
တို့သည် ခံ

တတ်သောဆုံးမ ခြင်းကို သင် တို့သည် မ
ခံဘဲနေလျှင် ၊ သား

ရင်းမ ဟုတ်၊ မင်းဦးမင်းလွင်ရသော သား

ဖြစ် ကြ၏ ⁹ တနည်း ကား၊ ကိုယ် ကာယနှင့်စပ်ဆိုင်သော အဘ
တို့လက်ဖြင့် ငါတို့သည် ဆုံးမ

ခြင်းကို ခံရ

သောအခါ၊ သူတို့ကို ရိုသေ

ကြ၏။ ထိုမျှမက ၊ စိတ် ဝိညာဉ်တို့၏ အဘ

အလို သို့လိုက် ၍၊ အသက် ချမ်းသာ ရ ကြ မည် မဟုတ် လော
¹⁰ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုအဘတို့သည် မိမိ

အလို သို့လိုက် ၍ တခဏ

သာဆုံးမ ပေးကြ၏။ ကိုယ်တော် မူကား ၊ မိမိ

သန့်ရှင်း ခြင်းပါရမီတော်ကိုငါတို့သည် ဆက်ဆံစေခြင်းငှာ ၊ ငါတို့
အကျိုး ကိုထောက် ၍သာ ဆုံးမပေးတော်မူ၏ ¹¹ ဆုံးမ ခြင်းမည်သည်

ကား၊ ခံရ

စဉ်အခါဝမ်းမြောက် စရာမ ထင် ၊ ဝမ်းနည်း စရာထင် တတ်၏။
သို့သော်လည်း ၊ ဆုံးမခြင်းကိုခံရသောသူတို့သည်၊ နောက်မှ ငြိမ်သက်

ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင် သော ဖြောင့်မတ် ခြင်းအကျိုး ကို ခံရ ကြ၏ ¹² ထို
ကြောင့် ၊ တွဲလွဲ နေသောလက် တို့နှင့်

အား မရှိသောဒူး တို့ကို ခိုင်ခံ့ စေကြလော့ ¹³ ခြေမစွမ်း သောသူ
တို့သည် အဆစ်မ ပြုတ် သည် သာမက

၊ ချမ်းသာ ရစေခြင်းငှာ ၊ သင် တို့သွားဘို့ရာဖြောင့် သောလမ်း တို့
ကို ပြင်ဆင် ကြလော့ ¹⁴ လူ့အပေါင်း တို့နှင့်

အသင့်အတင့်နေ၍ ငြိမ်သက် ခြင်းကို၎င်း၊ သန့်ရှင်း ခြင်းပါရမီ
ကို၎င်း၊ မှီအောင် လိုက် ကြလော့။ သန့်ရှင်း ခြင်းပါရမီမ ရှိလျှင်၊
အဘယ်သူ မျှ ထာဝရ

ဘုရားကို မဖူး မမြင်ရ ¹⁵ သင်တို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက် မျှ
ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်ကို မ

ရသဲမနေစေခြင်းငှာ၎င်း ၊ ခါး စွာသော ပင် မြစ်ပေါက် ၍ သင်တို့
နှောင့်ရှက် သဖြင့်၊ လူအများ တို့သည် အပြစ်နှင့်မညစ်ညူး စေခြင်း
ငှာ၎င်း ¹⁶ မတရား သော မေထုန်မှီဝဲသောသူမ ရှိစေခြင်းငှာ၎င်း ၊ တ
နပ်စာ အဘိုးနှင့်သားဦး အရာကို ရောင်း သော ဧသော

ကဲ့သို့ ဘုရားတရားကို မရိုမသေ

ပြုသောသူ မ

ရှိစေခြင်းငှာ၎င်း၊ သတိနှင့်ကြည့်ရှု ကြလော့ ¹⁷ သင်တို့သိ သည်
အတိုင်း ၊ ဧသောသည်နောက်မှ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကိုအမွေခံ ခြင်းငှာ
အလိုရှိ သောအခါ ၊ ငြင်းပယ် ခြင်းကိုခံရ၏။ မျက်ရည် ကျ၍ ကောင်း
ကြီး မင်္ဂလာကိုအလွန်ရှာ သော်လည်း ၊ မိမိအဘ၏ စိတ်

ပြောင်းလဲခြင်းအခွင့် ကို မ တွေ့ မရ ¹⁸ ထိုမှတစ်ပါး၊ သင်တို့သည်
လက်နှင့်တွေ့ နိုင်သော တောင်သို့၎င်း၊ လောင် သောမီး သို့၎င်း၊ မည်း
သော တိမ်တိုက်၊ မှောင်မိုက် ၊ မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်း သို့၎င်း ¹⁹ တံပိုး မှုတ်
ခြင်းအသံ သို့၎င်း ၊ နှုတ်ကပတ် တော် အသံ

သို့၎င်း၊ ရောက် ကြသည်မ ဟုတ်။ ထိုအသံ

တော် ကို ကြား သော သူ တို့သည်၊ ထပ် ၍ မိန့် တော် မ မှု
မည်အကြောင်းတောင်းပန် ကြ၏ ²⁰ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊
တိရစ္ဆာန် သော်လည်း ထိုတောင် ကို ထိမိ

လျှင်၊ ကျောက်ခဲ နှင့်ပစ်၍ သေစေဟုပညတ် တော်မူသံကို လူ
တို့သည်နား မ ခံနိုင်ကြ ²¹ ထိုသို့

ထင်ရှား ကြသောအရာသည် အလွန်ကြောက်မက် ဘွယ်ဖြစ် ၍၊
မောရှေ့ က၊ ငါ သည် ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ် ခြင်းရှိသည်ဟုဆို ၏
²² သင်တို့သည် ဇီအုန် တောင် သို့၎င်း ၊ အသက် ရှင်တော်မူသော
ဘုရားသခင် ၏ မြို့ တော်တည်းဟူသောကောင်းကင် ယေရုရှလင် မြို့
သို့၎င်း၊ အတိုင်းမသိ များစွာသော ကောင်းကင် တမန်တို့၏ စည်းဝေး
ခြင်းသို့၎င်း၊ ²³ ကောင်းကင် စာရင်း ၌ ဝင်သော သားဦး

တို့၏ အသင်းတော် သို့၎င်း ၊ ခပ်သိမ်း သောသူတို့ကို တရား

စီရင် တော်မူသော ဘုရားသခင် အထံတော်သို့၎င်း ၊ စုံလင် ခြင်း သို့ရောက်သောသူတော်ကောင်း တို့၏ စိတ် ဝိညာဉ်တို့ ထံသို့၎င်း ၊

²⁴ ပဋိညာဉ် တရားသစ် ၏ အာမခံ

တည်းဟူသောယေရှု ထံတော်သို့၎င်း ၊ အာဗေလ

၏ အသွေး ပြောဆို သောအရာထက် သာ၍ မြတ်သောအရာကို ပြောဆိုသော ဖြန်းဆွတ် ခြင်း၏ အသွေးထံသို့၎င်း ရောက် ကြ၏

²⁵ သင်တို့သည် မိန့်တော်မူသော သူ

၏စကားတော်ကို မ

ငြင်း မပယ်မည်အကြောင်း သတိပြု ကြလော့။ မြေကြီး ပေါ်မှာ ဗျာဒိတ် တော်ကို ဆင့်ဆိုသောသူ ၏စကားကို ငြင်းပယ် သောသူ တို့သည် အပြစ်မ လွတ်

ရသည်မှန်လျှင် ၊ ထိုမျှမက ၊ ကောင်းကင် ဘုံက

မိန့်တော်မူသော သူ

၏စကားကို ငါ တို့သည် နားမထောင်ဘဲ နေလျှင်၊ သာ၍ကြီးစွာသော အပြစ်နှင့် အဘယ်သို့ကင်းလွတ်နိုင်မည်နည်း ²⁶ အထက် ကဗျာဒိတ်

တော်အသံ သည် မြေကြီး ကိုလှုပ် သည် ဖြစ်၍၊ ယခု

တဖန် ငါ သည် မြေကြီး နှင့်

ကောင်းကင် ကိုလှုပ် ဦးမည်ဟု ဂတိ

တော်ရှိ ၏ ²⁷ တဖန် ဟူသောစကား၏အဓိပ္ပါယ်ကား၊ မ

လှုပ် သောအရာ တို့ကို တည် စေခြင်းငှာ ၊ လှုပ် သောအရာ တို့ကို လောကီအရာကဲ့သို့

ပယ်ဖျက် လိမ့်မည်ဟု ဆိုလို သတည်း ²⁸ ထိုကြောင့် ၊ ငါတို့သည်မ လှုပ်နိုင်သောနိုင်ငံ ကိုရ သည်ဖြစ်၍၊ ခန့်ညား ကြောက်ရွံ့ သောသဘော နှင့်

ဘုရားသခင် ကို လျှောက်ပတ် စွာ ဝတ်ပြု နိုင်မည်အကြောင်း ၊ ကျေးဇူး တော်ကို စွဲလမ်း ကြကုန်အံ့ ²⁹ ငါ တို့ဘုရားသခင် သည် လောင် သောမီး ဖြစ် တော်မူ၏။

13

1 ညီအစ်ကို ချင်း ချစ် ခြင်း မေတ္တာ၌တည် ကြ လော့။ ဧည့်သည် ဝတ်ပြုခြင်းအမှုကို မ

မေ့ မလျော့ကြနှင့် ² အချို့ သောသူတို့သည် ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုသည်တွင်၊ ကောင်းကင်တမန် တို့ကို အမှတ်တမဲ့ ဧည့်ခံ ကြပြီ

³ အကျဉ်း ခံရသော သူ

တို့နှင့်အတူကိုယ်ခံရသကဲ့သို့ မှတ် ရှိ၊ သူတို့ကို အောက်မေ့ကြလော့။ သင်တို့သည် ကိုယ်ခန္ဓာ နှင့် မကင်းလွတ်သောသူဖြစ် ရှိ၊ ညှဉ်းဆဲ ခံရသောသူ တို့ကို အောက်မေ့ကြလော့ ⁴ ခပ်သိမ်း သော သူတို့၌ မင်္ဂလာဆောင် ခြင်းအမှုနှင့်

သစ္စာ သံဝါသပြုခြင်းအမှုသည် အသရေ ရှိစေလော့။ မတရား

သော မေထုန်ကိုပြုသောသူနှင့်သူ့ မယားကို ပြစ်မှားသောသူကို ဘုရားသခင် စစ်ကြော စီရင်တော်မူလိမ့်မည် ⁵ သင်တို့၏ကျင့်ကြံ ပြုမှု ခြင်းသည် ငွေ ကိုတပ်မက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ရှိ၊ ကိုယ်၌ရှိ သောဥစ္စာ နှင့်

ရောင့်ရဲ ခြင်းရှိကြလော့။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါသည် သင့် ကိုမ စွန့် ၊ သင့် ကိုအလျှင်း ပစ် ရှိမ ထားဟု ဂတိတော်ရှိ ၏ ⁶ ထိုကြောင့်

ထာဝရ ဘုရားသည် ငါ့ ကိုမစ တော်မူသည်ဖြစ်ရှိ၊ လူ

သည် ငါ ၌ပြု နိုင်သမျှ ကိုငါမ ကြောက် ဟု၊ ငါ တို့သည် ရဲရင့် သော စိတ်နှင့် ပြောဆို ရသောအခွင့် ရှိကြ၏ ⁷ ဘုရားသခင် ၏နုတ်ကပတ် တရားတော်ကို သင် တို့အား ဟောပြော ရှိ၊ သင် တို့ကိုအုပ် သောသူ တို့ကို အောက်မေ့ ကြလော့။ သူ

တို့သည် အဘယ်သို့ကျင့်ကြံ ပြုမှု ရှိ စုတေ့သည်ကို စေ့စေ့ဆင်ခြင် လျက်၊ သူ

တို့၏ယုံကြည် ခြင်းကို မှီအောင် လိုက်ကြလော့ ⁸ ယေရှု ခရစ် သည် မနေ့

၊ ယနေ့

၊ နောင်ကာလ အစဉ်အမြဲ မပြောင်းမလဲနေတော်မူ၏ ⁹ အထူးထူး အပြားပြားသော အယူဝါဒ သစ် ကို လိုက်ရှိ

မ ဖောက်ပြန် ကြနှင့်။ အစာ

များအားဖြင့်စိတ် ခိုင်ခံ့မြဲမြဲခြင်းမ ရှိဘဲ၊ ကျေးဇူး တော်အားဖြင့်ခိုင်ခံ့ မြဲမြဲလျှင် အကျိုး ရှိ၏။ အစာ

များကို အမှု ထားသော သူ

တို့သည် အကျိုး ကိုရကြပြီမ ဟုတ် ¹⁰ တဲ တော်၌ ဝတ်ပြု သောသူ တို့စား ရသောအခွင့်

မ ရှိ သောယဇ်ပလ္လင် သည် ငါတို့၌ရှိ ၏ ¹¹ အကြောင်းမူကား ၊
ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းသည် အပြစ် ဖြေသောယဇ်ကောင် ၏ အသွေး
ကို သန်ရှင်း ရာ ဌာနထံသို့

သွင်း ပြီးမှ၊ ယဇ်အသေ ကောင်တို့ကို တပ် ပြင် ၌ မီးရှို့ ရ၏ ¹² ထိုသို့
နှင့်အညီ၊ ယေရှု သည်မိမိ အသွေး အားဖြင့် လူ များကို စင်ကြယ် စေ
ခြင်းငှာ ၊ မြို့တံခါး အပြင် ၌ အသေခံ တော်မူ၏ ¹³ သို့ဖြစ်၍ ၊ ငါ
တို့သည် ထိုသခင် နှင့်အတူကဲ့ရဲ့ ခြင်းကိုခံ ၍၊ တပ် ပြင် ၊ အထံ
တော်သို့

ထွက်သွား ကြ ကုန်အံ့ ¹⁴ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ တို့သည် ဤ
ဘဝ၌ အမြဲ တည်သော မြို့ မ ရှိ၊ နောက်ဖြစ် လတံ့သော မြို့ကို
ရှာ ကြ၏ ¹⁵ ထိုကြောင့် ၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်
ကို ဝန်ခံ လျက်၊ နှုတ်ခမ်း အသီး တည်းဟူသောချီးမွမ်း ခြင်းယဇ်
ကို သခင် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ အစဉ် ပူဇော်
ကြကုန်အံ့ ¹⁶ ကျေးဇူး ပြုခြင်း၊ ဥစ္စာဝေမျှ ခြင်းအမှုတို့ကို မ
မေ့ မလျော့ကြနှင့်။ ထိုသို့သော

ယဇ် ကို ဘုရားသခင် သည် အားရ နှစ်သက်တော်မူ၏ ¹⁷ သင် တို့
ကို အုပ် သောသူ တို့၏ စကားကို နားထောင် ၍ နိမ့်ချ လျက်နေကြ
လော့၊ သူတို့သည် ကိုယ်တိုင်စစ်ကြောခြင်းကိုခံရသောသူကဲ့သို့၊ သင်
တို့ စိတ် ဝိညာဉ်၏ အကျိုး အလိုငှာစောင့် နေကြကုန်၏။ သင် တို့
အကျိုး ကို မဖြစ်စေတတ်သော ဝမ်းနည်း ခြင်းမ ရှိ၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်း
ရှိ၍၊ သူတို့သည်စစ်ကြောခြင်းကို ခံရမည်အကြောင်း သတိပြုလျက်
နေကြလော့ ¹⁸ ငါ တို့အဘို့ ဆုတောင်း ကြလော့။ ငါတို့သည် ကိုယ်ကို
ကိုယ် သိသောစိတ်ကြည်လင် လျက်၊ အရာရာ

တို့၌

ကောင်းမွန် စွာကျင့် နေခြင်းငှာအလိုရှိ သောသူဖြစ်သည်ဟု စိတ်စွဲ
လမ်း ခြင်းရှိကြ၏ ¹⁹ ငါသည် သင် တို့ရှိရာသို့ အလျင်အမြန် ပြန်
ရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှာ ၊ ငါတို့အဘို့ ဆုတောင်းမည် အကြောင်း
ငါသည်သာ၍ နှိုးဆော် တောင်းပန်၏ ²⁰ ထာဝရ ပဋိညာဉ် တရား၏
အသွေး တော်အားဖြင့် ၊ သိုး

များကိုထိန်းသော သိုးထိန်း ကြီး ဖြစ်သော ငါ တို့သခင် ယေရှု ကို
သေ ခြင်းမှ နှုတ်ဆောင် တော်မူသော၊ ငြိမ်သက် ခြင်း၏အရှင်ဘုရား
သခင် သည်၊ ²¹ မိမိ နှစ်သက် တော်မူသော အမှုအရာ ကို ယေရှု ခရစ်

အားဖြင့် သင် တို့၌ ပြု တော်မူ၍၊ သင်တို့သည် အလို
 တော်သို့ လိုက် မည်အကြောင်း ၊ ကောင်း သောအကျင့်အမျိုးမျိုး ၌
 သင် တို့ကိုပြုပြင် တော်မူပါစေသော။ ထို
 သခင် ယေရှုခရစ်သည် ကမ္ဘာ
 အဆက်ဆက်ဘုန်းကြီး တော်မူစေသတည်း။ အာမင် ²² ညီအစ်ကို
 တို့၊ ငါသည် အကျဉ်း အားဖြင့် ရေးထား၍ ကြား လိုက်သော ဤဆုံးမ
 ခြင်းဩဝါဒစကား

ကို သည်းခံ မည်အကြောင်း၊ ငါသည် သင် တို့ကို နှိုးဆော်
 တောင်းပန်၏ ²³ ငါ တို့ညီ တိမောသေ ကို အခြားသို့ လွတ် လိုက်သည်
 အရာကို သိမှတ် ကြလော့။ သူသည် မ

ကြာမမြင့်မှီ ရောက် လျှင် ၊ ငါသည်သူ နှင့်အတူ လာ၍ သင် တို့ကို
 တွေ့မြင် လိမ့်မည် ²⁴ သင် တို့ကို အုပ် သောသူ အပေါင်း တို့ကို၎င်း ၊
 သန်ရှင်း သူအပေါင်း တို့ကို၎င်း၊ နှုတ်ဆက် ကြလော့။ ဣတလိ

ပြည်သူပြည်သားတို့သည် သင် တို့ကို နှုတ်ဆက် ကြ၏ ²⁵ သင် တို့
 အပေါင်း ၌ ကျေးဇူး တော်ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ရှင်ယာကုပ်သြဝါဒစာ။

¹ ဘုရားသခင် နှင့် အရှင် ယေရှု ခရစ် ၏ကျွန်
 ငါယာကုပ် သည်၊ အရပ်ရပ် တို့၌ ကွဲပြား သော တဆယ်
 နှစ် ပါးသော အမျိုး တို့ကို မေတ္တာ နှင့် ကြား လိုက်ပါ၏။ ² ငါ့
 ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့၏ယုံကြည် ခြင်းကို စစ်ကြော စုံစမ်းခြင်းအရာ
 သည် သည်းခံ ခြင်းကို ပွားစေ တတ် သည်ဟုသိမှတ် လျက်၊ အထူးထူး
 အပြား ပြား စုံစမ်း နှောင့်ရှက် ခြင်း နှင့် တွေ့ကြုံ သောအခါ ၊
³ ဝမ်းမြောက် စရာ အကြောင်း သက်သက်ဖြစ်သည်ဟု မှတ် ကြလော့။
⁴ သင်တို့သည်အလျှင်း မချို့တဲ့ ဘဲ စေ့စပ် စုံလင် မည်အကြောင်း ၊
 သည်းခံ ခြင်းစိတ်သည် အကုန်အစင်ပြုပြင် ပါ စေ။ ⁵ သင် တို့တွင်
 တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူသည် ပညာ
 ကိုလို လျှင် ၊ ကဲ့ရဲ့
 ပြစ်တင်ခြင်းကို ပြုတော်မ မူဘဲ၊ ခပ်သိမ်း သော သူတို့အား စေတနာ
 စိတ်နှင့် ပေး သနားတော်မူသော ဘုရားသခင် ကို တောင်း စေ၊
 တောင်းလျှင်
 ရ လိမ့်မည်။ ⁶ သို့ရာတွင် တွေးတော ခြင်းမ ရှိဘဲယုံကြည် သောစိတ်
 နှင့် တောင်း ရမည်။ တွေးတော ခြင်းရှိသော သူ
 သည် ကား
 ၊ လေ
 ခတ် ၍ လှုပ်ရှားတတ်သော လှိုင်း တံပိုးနှင့်တူ ၏။ ⁷ ထိုသို့သောသူ
 သည် စိတ် နှစ်ခွဲရှိသောသူ၊ ပြု လေသမျှ တို့၌
 မ တည်ကြည်သောသူဖြစ်၍၊ ⁸ ထာဝရ
 ဘုရား၏ လက်တော်မှ တစ်စုံတစ်ခု ကို ရ
 မည်ဟုမ ထင် မမှတ်စေနှင့်။ ⁹ အောက်လျှိုး နိမ့်ချသော ညီအစ်ကို
 သည်မိမိ ချီးမြှောက် ခြင်းအရာ၌
 ဝါကြွား ဝမ်းမြောက်စေ။ ¹⁰ ငွေရတတ် သော ညီအစ်ကိုသည် မိမိ
 နိမ့်ချ ဆင်းရဲခြင်းအရာ၌
 ဝါကြွားဝမ်းမြောက်စေ။ အကြောင်းမူကား ၊ သူသည်မြက် ပွင့် ကဲ့သို့
 ဖောက်ပြန် ခြင်းသဘောရှိ၏။ ¹¹ နေ သည်ပူ သော အရှိန်နှင့် ထွက်
 သောအခါ ၊ မြက်ပင် သည် သွေ့ခြောက် ခြင်းသို့ရောက်၍

အပွင့် လည်း

ကြွေ တတ်၏။ တင့်တယ် သော အသွေး အဆင်း လည်း ပျောက်ပျက် တတ်၏။ ထိုနည်းတူ ၊ ငွေရတတ် သောသူ သည် မိမိ

အမှုအရာတို့၌

ညှိုးနွမ်း ပျောက်ပျက်ခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။ ¹² စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်း ကို သည်းခံ သောသူ သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ စစ်ကြော စုံစမ်းခြင်းကို ခံ

ပြီးမှသခင် ဘုရားကို ချစ် သော သူ တို့အား ဂတိ

ထား တော် မှု သော အသက် သရဖူ ကို ရ လိမ့်မည်။ ¹³ အပြစ် သွေးဆောင်ခြင်းကို ခံရသောသူ မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင် သည် ငါ့ကိုသွေးဆောင် တော်မူသည်ဟု မ

ပြော စေနှင့်။ မ

ကောင်းသောအရာသည် ဘုရားသခင် ကိုမ သွေးဆောင်နိုင် ရာ။ ကိုယ်တော်သည်လည်း

အဘယ်သူ ကိုမျှ အပြစ်သို့ သွေးဆောင် တော်မမူ။ ¹⁴ မိမိ တပ်မက် သောစိတ်

ဆွဲငင် ဖြားယောင်း ခြင်းကို ခံသောသူ

မည်သည် ကား ၊ အပြစ် သွေးဆောင် ခြင်း သို့ ရောက် တတ်၏။

¹⁵ တပ်မက်သောစိတ် သည် ပဋိသန္ဓေ

ယူ၍ဒုစရိုက် သည်လည်း

ပြည့်စုံ လျှင်သေ ခြင်းကို ဘွား တတ်၏။ ¹⁶ ငါ ချစ် သောညီအစ်ကို တို့၊ အလွဲ မ ယူကြနှင့်။ ကောင်းမြတ် စုံလင် သော ဆု

ကျေးဇူး ရှိသမျှ တို့သည် အလင်း တို့၏ အဘ

ထံ တော်က သက်ရောက် သည်ဖြစ်၍၊ အထက် အရပ်မှ လာ ကြ၏။

¹⁷ ထိုအဘ သည် ရွှေ့လျော့ တိမ်းယိမ်းခြင်းမ ရှိ ၊ ပြောင်းလဲ ခြင်း အရိပ် နှင့် ကင်းလွတ်တော်မူ၏။ ¹⁸ နိမ္မိတ သတ္တဝါတို့တွင် ငါ တို့သည်

အဦး

သီးသောအသီးကဲ့သို့ ဖြစ် စေခြင်းငှာ၊ သမ္မာတရား

စကား အားဖြင့်မိမိ အလို တော်အတိုင်း ငါ တို့ကို ဖြစ် ဘွား စေ တော်မူ၏။ ¹⁹ သို့ဖြစ်၍၊ ငါ ချစ် သော ညီအစ်ကို တို့၊ ခပ်သိမ်း သော

သူ တို့သည် နားကြား ခြင်းငှာ လျင်မြန် ကြစေ။ စကား

ပြောခြင်းငှာ ၎င်း ၊ အမျက်ထွက် ခြင်းငှာ ၎င်း နှေး ကြစေ။²⁰ လူ
 ၏ဒေါသအမျက် သည် ဘုရားသခင် ၏ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားကို မ
 ပြုစု တတ်။²¹ ထိုကြောင့် ၊ ခပ်သိမ်း သောညစ်ညူး ခြင်း၊ မနာလို
 သောစိတ်လွန်ကျူးခြင်းကို ပယ်ရှား ၍ ၊ သင် တို့စိတ်
 ဝိညာဉ်ကို ကယ်တင် နိုင် သော၊ အထဲ
 ၌ စိုက်ပျိုး သောနှုတ်ကပတ် တရားကို နူးညံ့
 သိမ်မွေ့သော စိတ်နှင့် ခံယူ ကြ လော့။²² ကိုယ်ကိုကိုယ် လှည့်ဖြား
 ၍ ၊ နှုတ်ကပတ် တရားကို နာ
 ရုံမျှသာ ပြုသောသူမ ဟုတ်၊ တရားကိုကျင့်သောသူ
 ဖြစ် ကြလော့။²³ တရား ကိုမ ကျင့် ဘဲနာ ရုံမျှသာပြုသောသူ
 မည်သည်ကား၊ မှန် ၌
 မိမိ ပကတိ မျက်နှာ ကို ကြည့် သော သူ
 နှင့်တူ ၏။²⁴ အကြောင်းမူကား ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် ကြည့် ပြီးမှ၊ အခြား
 သို့သွား ၍
 မိမိအဆင်းသဏ္ဍာန် ကို ချက်ခြင်း မေ့လျော့ တတ်၏။²⁵ လွတ် ခြင်း
 နှင့်
 စပ်ဆိုင် ၍စုံလင် သောတရား ၌
 စေ့စေ့ကြည့်ရှု ၍
 တည်ကြည်သောသူမူကား၊ တရားနာ
 ၍ မေ့လျော့ သောသူမ ဟုတ်၊ အကျင့် ကျင့် သောသူဖြစ် သဖြင့်၊
 မိမိ
 ကျင့် သောအကျင့်၌
 မင်္ဂလာ ရှိသောသူ ဖြစ် ၏။²⁶ သင်တို့တွင် အကြင်သူ သည် သီလ
 ဆောက်တည်ဟန် ပြု သော်လည်း၊ မိမိ
 နှုတ် ကို မ
 ချုပ်တည်း ၊ မိမိ
 နှလုံး ကို လှည့်ဖြား ၏။ ထိုသူ
 ၏ သီလ
 သည် အချည်းနှီး သက်သက်ဖြစ်၏။²⁷ ခမည်းတော် ဘုရားသခင်
 ရှေ့ ၌ စင်ကြယ်သန်ရှင်း သော သီလ
 ဟူမူကား ၊ မိဘမရှိ သောသူငယ်တို့နှင့်
 မုဆိုးမ တို့သည် ဆင်းရဲ ခံရသောအခါ၊ သူ

တို့ကို ကြည့်ရှု ပြုစုခြင်း၊ ကိုယ်တိုင် လည်းလောက် အညစ်အကြေး နှင့် ကင်းစင် အံ့သောငှာစောင့်ရှောက် ခြင်းပေတည်း။

2

¹ ငါ့ ညီအစ်ကို တို့၊ ဘုန်းကြီး တော်မူသော ငါ တို့ သခင် ယေရှု ခရစ် ကို ယုံကြည် ခြင်းအမှုမှာ၊ လူမျက်နှာ ကို ထောက် ခြင်းမ ရှိ ကြနှင့်။

² ရွှေ လက်စွပ်နှင့် တင့်တယ် သော အဝတ်ကို ဝတ်ဆင် သောသူ ၊ ညစ် သောအဝတ်ကိုဝတ် ၍

ဆင်းရဲ သောသူနှစ်ဦးသည် သင် တို့၏ တရားစရပ် ထဲသို့ ဝင် သောအခါ ၊ ³ တင့်တယ် သောအဝတ် ကို ဝတ်ဆင် သောသူ ကိုကြည့် ၍ ၊ ကောင်းမွန် သော ဤအရပ် မှာထိုင် ပါဟူ၍၎င်း ၊ ဆင်းရဲ သောသူ ကို၊ ဟိုမှာ နေ လော့၊ သို့မဟုတ် ဤအရပ်မှာ ငါ့ ခြေ တင်ခုံအောက် ၌ ထိုင် လော့ဟူ၍၎င်း၊ သင် တို့သည် ပြောဆို လျှင် ၊ ⁴ တစ်ဘက်၌ငဲ့ကွက် သောစိတ် ရှိ၍

မကောင်း သောအကြံအစည် နှင့် စီရင် သောသူ ဖြစ် ကြသည်မ ဟုတ်လော။ ⁵ ငါ ချစ် သောညီအစ်ကို တို့၊ နားထောင် ကြလော့။ လောက

တွင် ဆင်းရဲ သောသူ တို့သည် ယုံကြည် ခြင်းရတနာကို ရ တတ်စေခြင်းငှာ၎င်း ၊ ဘုရားသခင် ကို ချစ် သောသူ တို့အား ပေး မည်ဟုဝန်ခံ တော်မူသော နိုင်ငံ တော်၏အမွေခံ ဖြစ်စေခြင်းငှာ၎င်း၊ ထိုသူတို့ကို ရွေးကောက် တော်မူသည် မ ဟုတ်လော။ ⁶ သင် တို့သည် ဆင်းရဲ သောသူ ကို မထိမဲ့မြင် ပြုကြသည်တကား ။ ငွေရတတ် သော သူ

တို့သည် သင် တို့ကို ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်ကြသည်မ ဟုတ်လော။ တရား ပလ္လင် ရှေ့သို့

ဆွဲငင် ကြသည်မဟုတ်လော။ ⁷ သင် တို့ကို သမုတ် သော နာမ တော်မြတ် ကို သူ

တို့သည်ကဲ့ရဲ့ ကြသည်မ ဟုတ်လော။ ⁸ ကိုယ် နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ် နှင့်အမျှ ချစ် လော့ဟု ကျမ်းစာ ၌ ပါသော ရွှေ ပညတ် တော်ကို သင်တို့သည် စောင့်ရှောက် လျှင် ၊ ကောင်း သောအကျင့်ကို ကျင့် ရာ သို့ရောက်ကြ၏။ ⁹ သို့မဟုတ် လူမျက်နှာကိုထောက် လျှင် ၊ ဒုစရိုက် ကို ပြုသောသူ ဖြစ်ကြ၏။ တရားကို လွန်ကျူး သောသူဟု ပညတ် တော်အားဖြင့် ထင်ရှား စွာဖြစ်ကြ၏။ ¹⁰ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ပညတ် တရားအလုံးစုံ ကို စောင့်ရှောက် သည်တွင် တစ်စုံတစ်ခု၌ မှား

မိလျှင် ၊ ပညတ် တရားကို လွန်ကျူးသောအပြစ် ရှိ ၏။¹¹ သို့ မယား
ကိုမ ပြစ်မှားနှင့်ဟု ပညတ် တော်မူသောသူ က၊ လူအသက်ကို မ

သတ် နှင့်ဟု ပညတ် တော်မူသေး၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည်သို့ မယား
ကိုမ ပြစ်မှားဘဲနေသော်လည်း ၊ သူအသက်ကိုသတ် လျှင် ၊ ပညတ်
တရားကို လွန်ကျူး သောသူဖြစ် ၏။¹² လွတ် ခြင်းတရား အတိုင်း

စီရင် ခြင်းကို ခံရ

လတံ့ သောသူကဲ့သို့ ၊ စကား ပြောခြင်း၊ အမှုပြုခြင်းကို စီရင်ကြ
လော့။¹³ ကရုဏာ မရှိသောသူ သည်၊ ကရုဏာ

ကိုမ ရ ဘဲ၊ တရား

စီရင်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ကရုဏာ

သည် တရား

စီရင် ခြင်း ကိုအောင်၍ ဝါကြွား တတ်၏။¹⁴ ငါ့ ညီအစ်ကို တို့၊
တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူက၊ ငါသည်ယုံကြည် ခြင်းရှိ ၏ဟုပြော
လျက် ၊ အကျင့် ကို မ

ကျင့် ဘဲနေ

လျှင်

အဘယ် အကျိုး ရှိသနည်း။ ထိုယုံကြည်ခြင်း သည် ထိုသူ
ကို ကယ်တင် နိုင် သလော။¹⁵ ညီအစ်ကို နှမ တို့သည် အဝတ်
အချည်းစည်းရှိ၍၊ နေ့တိုင်း စားရ သောအစာ မရှိ သောအခါ ၊¹⁶ သင်
တို့တွင်

တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူက၊ ငြိမ်ဝပ် စွာသွား ကြလော့။ နွေး ကြ
လော့။ ဝ

ကြလော့ဟု ပြော လျက် ၊ သူ

တို့ကိုယ် နှင့်တော်လျော် သော အသုံးအဆောင်ကို မ

ပေး ဘဲနေလျှင်

အဘယ် အကျိုး ရှိသနည်း။¹⁷ ထိုနည်းတူ ၊ အကျင့် နှင့် ကင်း သော
ယုံကြည် ခြင်းသည် တစ်ပါးတည်းရှိ သောကြောင့် အသေ ဖြစ်၏။
¹⁸ တနည်းကား၊ သင် သည်ယုံကြည် ခြင်းရှိ ၏။ ငါ သည်အကျင့် ရှိ
၏။ သို့ဖြစ်၍သင် သည်အကျင့် မ ရှိဘဲ သင် ၏ယုံကြည် ခြင်းကို ပြ
လော့။ ငါ မူကား၊ အကျင့် အားဖြင့် ငါ ၏ယုံကြည် ခြင်းကို ပြ မည်ဟု
ပြော စရာရှိ၏။¹⁹ ဘုရားသခင် တစ်ဆူတည်း ရှိ သည်ဟု သင် သည်
ယုံ ၏။ ကောင်း ပေ၏။ နတ်ဆိုး တို့သည် ယုံ

၍

ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ် ကြ၏။²⁰ လျှပ်ပေါ်သောလူ ၊ အကျင့် နှင့်ကင်း
သော ယုံကြည် ခြင်းသည် အသေ

ဖြစ် သည်ကို သိ

ချင် သလော။²¹ ငါ တို့အဘ အာဗြဟံ သည်၊ မိမိ

သား ကုဇက် ကို ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်မှာ တင်လှူ ပူဇော်သောအခါ၊
အကျင့် အားဖြင့် ဖြောင့်မတ် ရာသို့ ရောက်သည်မ ဟုတ်လော။

²² ယုံကြည် ခြင်းသည် အကျင့် နှင့်အတူ ပြုပြင် ၍၊ အကျင့် အားဖြင့်
စုံလင် သည်ကိုသိမြင် ရ၏။²³ အာဗြဟံ သည် ဘုရားသခင် ကို
ယုံကြည် သည်ဖြစ်၍ ၊ သူ

၏ ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြောင့်မတ် ခြင်းကဲ့သို့ မှတ် တော်မူ၏ဟူသော
ကျမ်း စကား ပြည့်စုံ လေ၏။ အာဗြဟံသည်လည်း ၊ ဘုရားသခင်
၏အဆွေ ဟူ၍ခေါ်ဝေါ် ခြင်းကိုခံရ၏။²⁴ လူ သည်ယုံကြည် ခြင်း
အားဖြင့် သာ

ဖြောင့်မတ် ရာသို့ရောက်သည်မ ဟုတ်။ အကျင့် အားဖြင့် ရောက်
သည်ကို သင်တို့သိမြင် ရကြ၏။²⁵ ထိုနည်းတူ ၊ ပြည်တန်ဆာ ရာ
ခပ် သည်၊ တမန် တို့ကိုလက်ခံ ပြီးမှ အခြား သောလမ်း ဖြင့် လွတ်
လိုက်၍ ၊ အကျင့် အားဖြင့် ဖြောင့်မတ် ရာသို့ ရောက်သည်မ ဟုတ်
လော။²⁶ ဝိညာဉ် နှင့်ကင်း သောကိုယ် သည် အသေ

ဖြစ် သကဲ့သို့ ၊ အကျင့် နှင့်ကင်း သော ယုံကြည် ခြင်းသည် အသေ
ဖြစ် ၏။

3

¹ ငါ့ ညီအစ်ကို တို့၊ ငါတို့သည်သာ၍ ကျပ်တည်းသော စစ်ကြော
စီရင်ခြင်းကိုခံရ မည်ဟု သင်တို့သိ ၍

အများ သောဆရာ မ ဖြစ် ကြနှင့်။² ငါတို့ရှိသမျှ သည် အများ သော
အားဖြင့် မှား တတ်ကြ၏။ စကား

အားဖြင့် မှား ခြင်းမရှိ သောသူ

မည်သည်ကား ၊ စုံလင် သောသူ ဖြစ်၏။ မိမိကိုယ်ကို တကိုယ် လုံး
ကို ချုပ်တည်း နိုင် သောသူဖြစ်၏။³ မြင်း ကိုနိုင် ခြင်းငှာ ပစပ် ကိုဇက်
ခွံ တတ်၏။ သို့ပြု၍ မြင်း ကိုယ် တကိုယ်လုံး ကို လှည့် စေတတ်၏။

⁴ ထိုမှတစ်ပါး ၊ အလွန်ကြီး သောသင်္ဘော သည်ပြင်းစွာ သောလေဟုန်

နှင့် လွင့် သွားသော်လည်း ၊ တက်မ ကိုင်အလိုရှိ သည်အတိုင်း ၊ ငယ်
သောတက်မ ဖြင့်

လှည့် တတ်၏။⁵ ထိုနည်းတူ ၊ လျှာ သည်ငယ် သော အင်္ဂါ ဖြစ်
သော်လည်း အလွန် ဝါကြား တတ်၏။ အဘယ်မျှလောက်များစွာသော
ထင်း ကို အနည်းငယ် သာ မီး

သည်ညှိ နိုင်သည်ကို ကြည့် ပါလော့။⁶ လျှာ သည် မီး
ဖြစ်၏။ ဒုစရိုက် ၏ လောက

ခါတ်လည်းဖြစ်၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ လျှာ သည်ငါ တို့၏ အင်္ဂါ တို့
တွင် တည် ၍ တစ်ကိုယ် လုံး ကို ညစ်ညူး စေ၏။ ဇာတိ

စက်ကိုလည်း ရှို့ တတ်၏။ မိမိသည်လည်း ငရဲ

မီးရှို့ ခြင်းကိုခံလျက်ရှိ၏။⁷ သားရဲ မျိုး၊ ငှက် မျိုး၊ တွား တတ်သော
တိရစ္ဆာန်မျိုး၊ ငါး မျိုးတို့ကို လူ

မျိုးသည် အောင် တတ်သည်အတိုင်း

အောင် ခဲ့ပြီ။⁸ လျှာ ကိုကား ၊ အဘယ် လူ မဆိုမအောင် နိုင် ၊ မ

ဆုံးမနိုင်သော အဆိုးအညစ် ဖြစ်၏။ သေ

စေတတ်သော အဆိပ် အတောက်နှင့်ပြည့်စုံ ၏။⁹ ငါတို့သည်လျှာ
ဖြင့်

ခမည်းတော် ဘုရားသခင် ကို ကောင်း ကြီး ပေး တတ် ကြ၏။
ဘုရားသခင် ၏ ပုံ

သဏ္ဍာန်တော်နှင့်အညီ ဖန်ဆင်း သော လူ

တို့ကို လျှာ ဖြင့် ကျိန်ဆဲ တတ်ကြ၏။¹⁰ နှုတ် တစ်ပါးတည်းအထဲ
က၊ ထောမနာ

ချီးမွမ်းခြင်းနှင့်

ကျိန်ဆဲ ခြင်းထွက် တတ်ပါသည်တကား၊ ငါ့ ညီအစ်ကို တို့၊ ထိုသို့မ
ဖြစ်ကောင်း ရာ။¹¹ စမ်း ရေပေါက် တစ်ပေါက်တည်း အထဲ

ကချို သောရေနှင့်

ခါး သော ရေထွက် တတ် သလော။¹² ငါ့ ညီအစ်ကို တို့၊
သင်္ဘောသဖန်း ပင်သည် သံလွင် သီး ကို သီး နိုင် သလော။ စပျစ်

ပင်သည် သင်္ဘောသဖန်း သီးကို သီးနိုင် သလော။ ထိုအတူ၊ ငန် သော
ရေ သည် ချို သောရေကိုမ ဖြစ် စေနိုင်။¹³ သင် တို့တွင်

အတတ်အလိမ္မာနှင့်ပြည့်စုံ သော ပညာရှိ တစ်စုံတစ်ယောက်ရှိလျှင်
၊ ထိုသူသည် ပညာ

၏ နူးညံ့

သိမ်မွေ့ခြင်းနှင့် တကွ ၊ ကောင်းမြတ် သော ကျင့်ကြံ ပြုမူခြင်း အားဖြင့် မိမိ အမှု တို့ကို ပြု ပါစေ။¹⁴ သို့မဟုတ် သင် တို့စိတ် ထဲ မှာ ခါး စွာသော ဂုဏ်ပြိုင် ခြင်း၊ ရန်တွေ့ ခြင်းရှိ လျှင် ၊ သမ္မာတရား

ကို မုသာ

ဖြင့် ဆန် ၍

မ ဝါကြား ကြ နှင့်။¹⁵ ထိုသို့ သော ပညာ သည် အထက် မှ သက်ရောက် သောပညာမ ဟုတ်။ မြေကြီး ပညာ၊ ဇာတိ

ပကတိ ပညာ၊ နတ်ဆိုး ပညာ ဖြစ် ၏။¹⁶ အကြောင်းမူကား ၊ ဂုဏ်ပြိုင် ခြင်း၊ ရန်တွေ့ ခြင်းရှိ လျှင် ၊ မ ငြိမ်မဝပ် ရုန်းရင်းခတ် ခြင်း၊ ဆိုးညစ် စွာပြုမူ ခြင်း အမျိုးမျိုး ရှိ တတ်၏။¹⁷ အထက် မှ သက်ရောက်သောပညာ မူကား ၊ ရှေ့ဦးစွာ စင်ကြယ် ၏။ ထိုမှတစ်ပါး ၊ အသင့်အတင့်နေ

တတ်ကြ၏။ ဖြည်းညှင်း သောသဘောရှိ၏။ သွေးဆောင် လွယ်၏။ ကရုဏာ

နှင့်၎င်း ၊ ကောင်းကျိုး နှင့်၎င်း ပြည့်စုံ ၏။ လျစ်လျူသောစိတ် ရှိ၏။ လျှို့ဝှက် ခြင်းနှင့်ကင်းစင်၏။¹⁸ အသင့်အတင့် နေခြင်းငှာ ပြုစု တတ်သော သူ

တို့သည် ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရား၏ မျိုးစေ့ ကိုငြိမ်သက် စွာကြဲ တတ် ကြ၏။

4

1 သင် တို့တွင်

စစ်တိုက် ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း သည် အဘယ် အကြောင်းကြောင့်ဖြစ် သနည်း။ သင် တို့အင်္ဂါ များ၌

စစ် ပြိုင်သော ကိလေသာ ကာမစိတ် ကြောင့် ဖြစ်သည်မ ဟုတ် လော။² သင် တို့သည် တပ်မက် ၍ မ ရ ကြ။ လူအသက်ကို သတ်

၍ ၎င်း၊ အလွန်လိုချင်သောလောဘစိတ် ရှိ၍၎င်း၊ အလို

မ ပြည့်စုံနိုင် ကြ။ ရန်တွေ့ ခြင်း၊ စစ်တိုက် ခြင်းကိုလည်း

ပြု၍မ ရကြ ။ အကြောင်းမူကား ၊ ဆုမ

တောင်း ဘဲ နေကြ၏။³ ဆုတောင်း လျှင်လည်း ကာမဂုဏ် ခံစား စရာတို့ရှိစေခြင်းငှာ ၊ အလွဲ တောင်း သောကြောင့် မ ရ ကြ။⁴ မတရား သောမေထုန်၌မှီဝဲသော ယောက်ျားမိန်းမတို့၊ လောကီ

မိသဟာယ သည် ဘုရားသခင် နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ် သည်ကို မသိ ကြသလော။ ဤလောက

နှင့် မိသုသဟာယ

ဖွဲ့လို သောသူ သည် ဘုရားသခင် ၏ ရန်သူ ဖြစ် ၏။ ⁵ ကျမ်းစာချက် အချဉ်းနှိုး သက်သက်ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း ၊ ငါ တို့၌

တည်နေ သော ဝိညာဉ် တော်သည် ငြူစူ စေချင်သော သဘော

ရှိသည်ဟူ၍၎င်း၊ ထင် ကြသလော။ ⁶ ထိုဝိညာဉ်တော်သည် သာ၍

များသောကျေးဇူး ကိုပြု တော်မူ၏။ ထိုသို့

နှင့်အညီကျမ်းစာလာ သည်ကား၊ ထောင်လွှား စော်ကားသောသူတို့ကို ဘုရားသခင် ဆီးတား တော်မူ၏။ စိတ် နှိမ်ချသော သူတို့အား

ကျေးဇူး ပြု တော်မူ၏ဟုလာသတည်း။ ⁷ ထို့ကြောင့် ၊ ဘုရားသခင် ၏အလိုတော်သို့ လိုက် ကြလော့။ မာရ်နတ် ကို ဆီးတား

ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် ၊ သူသည် သင် တို့ထံက ပြေးသွား လိမ့်မည်။

⁸ ဘုရားသခင် ၌ချဉ်းကပ် ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် ၊ သင် တို့၌ချဉ်းကပ် တော်မူလိမ့်မည်။ အပြစ် ရှိသောသူတို့၊ သင်တို့လက် ကို စင်ကြယ် စေ

ကြလော့။ စိတ် နှစ်ခွဲရှိသောသူတို့၊ သင်တို့စိတ် နှလုံးကို သန့်ရှင်း စေ

ကြလော့။ ⁹ ဆင်းရဲ ငြိုငြင်ခြင်း၊ စိတ်မသာ ညည်းတွားခြင်း၊ ငိုကြွေး မြည်တမ်းခြင်းရှိကြလော့။ သင် တို့ရယ် ခြင်းကို စိတ်မသာညည်းတွား

ခြင်း၊ ဖြစ် စေကြလော့။ ဝမ်းမြောက် ခြင်းကိုလည်း ဝမ်းနည်း ခြင်းဖြစ်စေကြလော့။ ¹⁰ ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ ကိုယ်

ကိုကိုယ်နှိမ်ချ ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် ၊ သင် တို့ကို ချီးမြှောက် တော်မူ လိမ့်မည်။ ¹¹ ညီအစ်ကို တို့၊ အချင်းချင်းတစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်

ကဲ့ရဲ့ ခြင်းကိုမ ပြုကြနှင့်။ ညီအစ်ကို ချင်းကို ကဲ့ရဲ့

၍ ၊ သူ

၌အပြစ်ရှိသည်ဟု စီရင် သောသူ သည် တရား

ကို ကဲ့ရဲ့

၏။ တရား

၌အပြစ်ရှိသည်ဟုစီရင် ၏။ ထိုသို့

ပြုလျှင် ၊ သင်သည်တရား ကို ကျင့် သောသူမ ဟုတ်၊ တရား ကို စစ်ကြော စီရင်သောသူဖြစ် ၏။ ¹² ပညတ် တရားကို ထားပိုင်

သောသူ၊ စစ်ကြော စီရင်ပိုင်သောသူ တစ်ပါးတည်း ရှိ တော်မူ၏။ ထို

သူ

သည် ကယ်တင် ခြင်းငှာ၎င်း ၊ ဖျက်ဆီး ခြင်းငှာ၎င်း၊ တတ်နိုင် တော် မူ၏။ သူ

တစ်ပါး ကိုစစ်ကြော စီရင်သောသင် သည်ကား

အဘယ်သူ နည်း ။ ¹³ ယနေ့

နက်ဖြန် ဤမည်သော မြို့ သို့

သွား ကြကုန်အံ့။ ထိုမြို့ ၌ တနှစ် ပတ်လုံးနေ၍ ကုန်သွယ် သဖြင့်

အမြတ်ရ အောင် ပြု ကြကုန်အံ့ဟု ဆို

တတ်သောသူ တို့၊ နားထောင် ကြလော့။ ¹⁴ နက်ဖြန်နေ့ ၌အဘယ်သို့ ဖြစ်မည်ကိုသင်တို့မ သိ ကြ။ သင် တို့ အသက် သည် အဘယ်သို့ သော အရာ ဖြစ်သနည်း။ ခဏ

ထင်ရှား ပြီးမှ ကွယ်ပျောက် တတ် သော အခိုးအငွေ ဖြစ် ၏။

¹⁵ ထာဝရ ဘုရားသည် အလို

တော်ရှိ၍ ၊ ငါ တို့သည်လည်း အသက် ရှင်လျှင် ၊ ဤသို့ပြုကြကုန် အံ့၊ ထိုသို့

ပြု ကြ ကုန်အံ့ဟု သင်တို့ဆို သင့် ရာဖြစ်၏။ ¹⁶ ယခု သင် တို့သည် မိမိထောင်လွှား ခြင်း၌

ဝါကြွား ကြ သေး၏။ ထိုသို့သောဝါကြွား ခြင်းရှိသမျှ သည် မ ကောင်း မသင့်ဖြစ် ၏။ ¹⁷ ထိုကြောင့် ၊ ကောင်း သောအကျင့် ကို သိ

လျက် မ ကျင့် ဘဲနေသော သူ သည်အပြစ် ရှိ ၏။

5

¹ အချင်းသူဌေး၊ သူကြွယ်တို့ ၊ ယခု

လာ ကြ၊ သင် တို့အပေါ် ၌ရောက် လတုံသော ဆင်းရဲဒုက္ခဝေဒနာ

ကြောင့် ငိုကြွေး အော်ဟစ် ကြ။ ² သင် တို့ဥစ္စာပစ္စည်း သည် ပုပ်စပ် လျက်ရှိ၏။ အဝတ် ကိုလည်း

ပိုးကိုက်စား လေပြီ။ ³ ရွှေ ငွေ လည်း အချေး တက်၍

ပျက်ကုန်ပြီ။ ထိုအချေး သည် သင် တို့တစ်ဘက်၌

သက်သေ ဖြစ်၍၊ မီး

ကဲ့သို့ သင် တို့အသား ကိုစား လိမ့်မည်။ နောက်ဆုံး သောနေ့ရက် ကာလအဘို့ ဘဏ္ဍာ ကို ဆည်းဖူးကြပြီတကား၊ ⁴ နားထောင်ကြ၊ သင် တို့လယ်ကွက် ၌ ရိတ် သောသူ တို့ကို လှည့်စား ၍၊ အခ

မပေးဘဲနေသောကြောင့်၊ ထိုအခ

သည် ကြွေးကြော် လေ၏။ ရိတ် သောသူ တို့၏ အော်ဟစ် ခြင်း အသံသည်လည်း ၊ ကောင်းကင် မိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ ဘုရား၏ နား တော်ထဲသို့ ဝင် လေပြီ။ ⁵ သင်တို့သည်မြေကြီး ပေါ်မှာ ကာမဂုဏ် ခံစား၍

အလွန်ပျော်မွေ့ ကြပြီ။ သတ် ရသောနေ့ ၌ ကဲ့သို့၊ မိမိ တို့ နှလုံး ကို မွေးမြူ ကြပြီ။ ⁶ ဖြောင့်မတ် သောသူ ကို အပြစ်စီရင် ၍ ကွပ်မျက် ကြပြီ။ သူသည်လည်း သင် တို့ကို မ

ဆီးထား ။ ⁷ ထိုကြောင့် ၊ ညီအစ်ကို တို့၊ သခင် ဘုရားကြွလာ တော်မူ သည်တိုင်အောင် သည်းခံ လျက် စောင့် နေကြ လော့။ အကယ်၍လယ် လုပ်သော သူသည်အရင် မိုဗ်း၊ နောက် မိုဗ်းကိုရ သည်တိုင်အောင် ၊ အဘိုး

ထိုက်သော မြေ အသီး ကို သည်းခံ လျက် စောင့် နေ၍ မြော်လင့် တတ်၏။ ⁸ သင် တို့သည်လည်း

သည်းခံ လျက်စောင့် နေကြလော့။ ကိုယ် စိတ် နှလုံး ကိုမြဲမြံ စေ ကြလော့။ သခင် ဘုရား ကြွလာ တော်မူသောအချိန်ရောက် လုနီးပြီ။ ⁹ ညီအစ်ကို တို့၊ စစ်ကြော စီရင်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း ၊ အချင်းချင်း ငြင်းခုံ ပြစ်တင်ခြင်း ကို မ

ပြုကြနှင့်။ တရား စီရင် ပိုင်သောသူ သည် တံခါး နား မှာ ရှိ တော်မူ၏။ ¹⁰ ငါ့ညီအစ်ကို တို့၊ ထာဝရ

ဘုရား၏ နာမ တော်ကို အမှီပြု ၍ ဟောပြော သော ပရောဖက် တို့သည် ဆင်းရဲ ဒုက္ခတွေ့ခြင်း၊ သည်းခံ ခြင်း၏ ပုံ

သက်သေကို ပြ ကြပြီဟုမှတ်ကြလော့။ ¹¹ သည်းခံ နိုင်သောသူ တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိသောသူဟူ၍ငါတို့သည် ခေါ်ကြ၏။ ယောဘ သည် သည်းခံ ကြောင်းကို သင်တို့ကြား ရကြပြီ။ ထာဝရ ဘုရားသည် မိမိအမှုကို လက်စသတ် တော်မူရာမှာ အလွန် သနား စုံမက် တော်မူကြောင်းကိုလည်း

သိမြင် ရ ကြပြီ။ ¹² ငါ့ ညီအစ်ကို တို့၊ ခပ်သိမ်း သောအမှုအရာ တို့တွင် ကျိန်ဆို ခြင်းကိုသာ၍ရှောင် ကြလော့။ ကောင်းကင် ဘုံကို တိုင်တည် ၍ မ

ကျိန်ကြနှင့်။ မြေကြီး ကိုတိုင်တည်၍ မ

ကျိန်ကြနှင့်။ ထိုမှတပါး ၊ အဘယ် အကျိန်အားဖြင့်မျှ မ
ကျိန်ကြနှင့်။ အပြစ် စီရင်ခြင်းနှင့်
ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း ၊ သင် တို့စကားမှာ ၊ ဟုတ် သည်ကို
အဟုတ် ၊ မ

ဟုတ်သည်ကို မ
ဟုတ်ဖြစ် စေကြလော့။ 13 သင် တို့တွင်
ဆင်းရဲ ခံရသောသူ ရှိလျှင် ဆုတောင်း စေ။ ရွှင်လန်း သောသူ ရှိ
လျှင် ဆာလံသီချင်း ကိုဆို စေ။ 14 နာ သောသူ ရှိလျှင်၊ သင်းအုပ် ကို
ခေါ်၍

သူတို့ သည် သခင် ဘုရား၏ နာမ
တော်ကို အမှီပြု လျက်၊ လူနာ
ကိုဆီ နှင့်လူး ၍ သူ့
အပေါ်မှာ ဆုတောင်း ကြစေ။ 15 ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ယုံကြည် ခြင်း၏ပ
ဌနာ သည် လူနာ

ကို ကယ်ဆယ် ၍ ၊ သခင် ဘုရားသည် သူ့
ကိုထမြောက် စေတော်မူမည်။ သူ
သည်အပြစ်

ပြု မိ သော်လည်း ထိုအပြစ် ကို လွှတ်တော်မူမည်။ 16 အချင်းချင်း
တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ၊ ကိုယ်အပြစ် ကို ဖော်ပြ တောင်းပန်ကြ
လော့။ ချမ်းသာ ရမည် အကြောင်း ၊ အချင်းချင်းတို့အဘို့

ဆုတောင်း ကြ လော့။ သူတော်ကောင်း ဆုတောင်း ၍ အရှိန်
ကြီးသောပဌနာ သည် အလွန် တန်ခိုး ပါ၏။ 17 ဧလိယ သည် ငါ တို့
ကဲ့သို့လောကဓံ တရား၌ ကျင်လည်သောသူ ဖြစ် သော်လည်း ၊ မိုဃ်း
မ ရှာမည် အကြောင်း အထူးသဖြင့်ဆုတောင်းသောအခါ၊ သုံး
နှစ် နှင့်

ခြောက် လ ပတ်လုံးမြေ ပေါ်သို့ မိုဃ်း မ ရွာဘဲနေ၏။ 18 တဖန်
ဆုတောင်း သောအခါ ၊ မိုဃ်းကောင်းကင် သည် မိုဃ်းရွာ စေ၏။
မြေကြီး သည်လည်း

မိမိ အသီး
ကိုသီး လေ၏။ 19 ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့တွင်
တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူသည် သမ္မာတရား
လမ်းမှ လွဲ သွား၍

သူတစ်ပါး သည် ထိုသူ
 ကို ပြန် စေလျှင်မူကား ၊ ^{၂၀} အပြစ် ရှိသောသူကို မှားယွင်း သော
 လမ်း မှ
 ပြန် စေသောသူ သည်၊ ဝိညာဉ် ကို သေ
 ခြင်းမှ
 ကယ်တင် ၍
 များစွာ သောအပြစ် တို့ကို ဖုံးအုပ် တတ် သည်ဟု ထိုသူသည် သိမှတ်
 စေ။

ရှင်ပေတရု ဩဝါဒစာပဌမစောင်။

1 ယေရှု ခရစ် ၏ တမန်တော် ငါပေတရု သည်၊ နားထောင် ခြင်း ကျေးဇူး၊ ယေရှု ခရစ် ၏ အသွေး တော်နှင့် ဖြန်း ခြင်းကျေးဇူးကိုခံ ရမည်အကြောင်း၊ ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် သန့်ရှင်း ခြင်းသို့ရောက်၍၊ ခမည်းတော် ဘုရားသခင် ၏ အနာဂတံသညာဏ် တော်အတိုင်း

ရွေးကောက် တော်မူသောသူတည်းဟူသော၊² ပုန့်တု ပြည်၊ ဂလာတိ ပြည်၊ ကပ္ပဒေါက် ပြည်၊ အာရှီ ပြည်၊ ဗိသုန် ပြည်၊ အရပ် ရပ် တို့၌ ကွဲပြား သော ဧည့်သည် အာဂန္တု တို့ ကို ကြားလိုက်ပါ၏။ ကျေးဇူး တော်နှင့်

ငြိမ်သက် ခြင်းသည် သင် တို့၌များပြား ပါစေသော။³ အသက် ရှင်ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော မြော်လင့် ခြင်းအကြောင်း ရှိစေ ခြင်းငှာ၊ ဖောက်ပြန် ခြင်း၊ ညစ်စွန်း ခြင်း၊ ညှိုးနွမ်း ခြင်းနှင့်ကင်းစင်သောအမွေ တော်ကို ငါတို့သည် ခံရစေမည်အကြောင်း ၊ ယေရှု ခရစ် ကို သေ ခြင်းမှ

ထမြောက် စေတော်မူသောအားဖြင့် ၊ ကြီးစွာ သောကရုဏာ တော် နှင့်အညီ ငါ တို့ကို တစ်ဖန်ဖြစ်ဘွား စေတော်မူသော၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ ခမည်းတော် ဘုရားသခင် သည် မင်္ဂလာ ရှိတော်မူ စေသတည်း။⁴ ထိုအမွေတော်သည်ကား၊ နောက်ဆုံး သောကာလ ၌

ထင်ရှား စေခြင်းငှာပြင်ဆင် သော ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်စေ မည်အကြောင်း ၊⁵ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင် ၏ တန်ခိုး တော်သည် စောင့်ရှောက် တော်မူသော သင် တို့အဘို့

ကောင်းကင် ဘုံ၌

သို့ထား လျက်ရှိသောအမွေတည်း။⁶ အရည် ကျို၍ စုံစမ်း ခြင်းကိုခံ နိုင်သော်လည်း ၊ ပျက်စီး တတ်သော ရွှေ ကိုစစ်ကြောစုံစမ်းခြင်းထက်၊ သင် တို့ယုံကြည် ခြင်းကို စစ်ကြောစုံစမ်းခြင်းအရာသည်သာ၍မြတ် သည်နှင့်၊ ယေရှု ခရစ် ပေါ်ထွန်း တော်မူသောအခါအချီးအမွမ်း ၊ ဂုဏ် သရေ ၊ ဘုန်း အာနုဘော် အလိုငှာ ဖြစ် မည်အကြောင်း၊ အထူးထူး

အပြားပြားသော စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံရသောအကြောင်းရှိ လျှင် ၊⁷ သင်တို့သည် ယခု

ခဏ ခံရ၍ ဝမ်းနည်း သော်လည်း၊ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူး တော်ကိုထောက်၍ ရွှင်လန်း သောစိတ်ရှိကြ၏။⁸ ထိုသခင် ကိုသင် တို့သည် မ

မြင် ဘူးသော်လည်းချစ် ကြ၏။ ယခု

မှာ လည်းမ မြင် ဘဲလျက်၊ ယုံကြည် သော အားဖြင့်ဘုန်းအသရေနှင့် စပ်ဆိုင်သော၊ ပြော ၍မမှီနိုင်သော ရွှင်လန်း ခြင်းစိတ်နှင့် ဝမ်းမြောက် ကြသည် ဖြစ်၍၊⁹ စိတ် ဝိညာဉ်ကို ကယ်တင် ခြင်းတည်း ဟူသော ယုံကြည် ခြင်း၏ အကျိုး ကိုခံရ ကြ၏။¹⁰ ထို ကယ်တင် ခြင်း အကြောင်း အရာကို ပရောဖက် တို့သည် စေ့စေ့

စစ်ကြာမေးမြန်း ရှာဖွေ ၍၊ သင် တို့ ခံရသော ကျေးဇူး တော် အကြောင်း ကို ဟောပြော ကြပြီ။¹¹ ခရစ်တော် ခံတော်မူရသော ဆင်းရဲ ကို၎င်း ၊ ဆင်းရဲ ခံပြီးမှ ဝင်စားတော်မူရသော ဘုန်း စည်းစိမ်ကို၎င်း၊ သို့

တို့အထဲ ခွဲရှိ သော ခရစ်တော် ၏ဝိညာဉ် သည် သက်သေခံနှင့် သောအခါ၊ အဘယ် မည်သောသူကို၎င်း၊ အဘယ်သို့ သောအချိန် ကာလကို ၎င်း ဆိုလို

တော်မူသည်ဟု မေးမြန်း ရှာဖွေကြ၏။¹² ကိုယ်ဟောပြော ပြုစု သော အရာ

များတို့သည်၊ ကိုယ် အဘို့မ ဟုတ်၊ သင် တို့အဘို့ဖြစ်သည်ဟု ထိုသူ တို့ အားဖွင့်ပြ တော်မူ၏။ ကောင်းကင် ဘုံမှ

စေလွှတ် တော်မူသောသန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်ပါလျက် ၊ သင် တို့အား ဧဝံဂေလိ

တရားကို ဟောပြောသောသူ တို့သည်၊ ထို

အရာများကို သင် တို့အား ယခု

ကြားပြော ကြပြီ။ ထိုအရာ

တို့ကို ကောင်းကင်တမန် တို့သည် စေ့စေ့ကြည့်ရှု စဉ်းစားချင် သော စေတနာ စိတ်ရှိကြ၏။¹³ သို့ဖြစ်၍ ၊ သင် တို့စိတ် နှလုံးကို ခါးပန်း စည်း ၍ သမ္မာ

သတိရှိကြလော့။ ယေရှု ခရစ် ပေါ်ထွန်း တော်မူသောအခါ ၊ သင် တို့ ဆီသို့ရောက် လာတုံသောဆု ကျေးဇူးကို အဆုံး

တိုင်အောင် မြော်လင့် ကြလော့။¹⁴ အထက် က သင် တို့သည် မှောင်မိုက် ထဲမှာကျင့်သော တပ်မက် ခြင်းတရားကို ယခုမ

လိုက် မကျင့်ဘဲ၊ နားထောင် တတ်သော သူငယ် ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ ¹⁵ သင် တို့ကိုခေါ်တော်မူသော သူ

သည်သန်ရှင်း တော်မူသည်နည်းတူ ၊ ကျင့်ကြံ ပြုမူသမျှ တို့၌

သန်ရှင်း ခြင်း ရှိ ကြလော့။ ¹⁶ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ သည်သန်ရှင်း တော်မူသောကြောင့် ၊ သင်တို့သည်လည်း သန်ရှင်း ခြင်းရှိ ကြလော့ ဟု ကျမ်းစာ လာသတည်း။ ¹⁷ လူမျက်နှာကိုမ ငဲ့၊ ခပ်သိမ်းသောသူ တို့၏ အကျင့် အတိုင်း

စီရင် တော် မူ သော ခမည်းတော် ကို သင် တို့သည် ဆုတောင်း ကိုးကွယ်လျှင် ၊ ဧည့်သည် ဖြစ် စဉ် ကာလ

ပတ်လုံးကြောက်ရွံ့ သောစိတ်နှင့်

ကျင့် နေကြ လော့။ ¹⁸ မိ စဉ်ဘဆက်ကျင်လည်သော အချည်းနှီး ကျင့်ကြံ ပြုမူခြင်းမှ ၊ ရွှေ ငွေ အစရှိသောဖောက်ပြန် ပျက်စီးတတ် သော ဥစ္စာနှင့် သင်တို့ကို ရွေး တော်မူသည်မ ဟုတ်။ ¹⁹ အဘယ် အပြစ် မျှမရှိ၊ အညစ်အကြေး နှင့် ကင်းစင်သော သိုးသငယ် ကဲ့သို့ သော ခရစ်တော် ၏ အသွေး

တော် မြတ် နှင့် ရွေးတော် မူ သည် ကို သိမှတ် ကြ လော့။ ²⁰ ထို ခရစ်တော်ကား၊ ဤကမ္ဘာ

မ တည် မရှိမှီခန့်ထား တော်မူခြင်းကို ခံနှင့်သည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော် အားဖြင့် ဘုရားသခင် ကို ယုံကြည် သော သင် တို့အဘို့ ၊ ဤနောက်ဆုံး သော ကာလ

၌

ထင်ရှား တော်မူပြီ။ ²¹ သင် တို့သည် ဘုရားသခင် ကို ထောက်လျက် ယုံကြည် ခြင်း၊ မြော်လင့် ခြင်းရှိ စေခြင်းငှာ၊ ထိုသခင် ကို ဘုရားသခင် သည် သေ

ခြင်းမှ

ထမြောက် စေ၍ ဘုန်း အသရေကို ပေး သနားတော်မူပြီ။ ²² သင် တို့သည် ဖောက်ပြန် ပျက်စီးတတ်သော မျိုးစေ့ အားဖြင့် ဖြစ်ဘွား သည်မ ဟုတ်၊ ²³ မ ဖောက်ပြန်မပျက်စီးတတ်သော မျိုးစေ့တည်း ဟူသောအသက် ရှင်၍ အစဉ်အမြဲတည် တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏နှုတ်ကပတ် တော်အားဖြင့် ဖြစ်ဘွားသောကြောင့်၊ ညီအစ်ကို များ ကိုချစ်ယောင်မဆောင် ၊ အမှန်ချစ်ခြင်းအလိုငှာ စိတ်ထဲမှသမ္မာတရား ကို နားထောင် လျက်၊ ကိုယ် စိတ် နှလုံးကို စင်ကြယ် စေပြီးသည်နှင့် အညီ၊ စင်ကြယ် သော စိတ် နှင့်အချင်းချင်း အားကြီး သောချစ် ခြင်း

မေတ္တာရှိကြလော့။²⁴ လူမျိုး ရှိသမျှ သည်လည်း

မြက် ပွင့်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ လူမျိုး ၏ ဘုန်း ရှိသမျှ သည်လည်း မြက် ပွင့် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ မြက်ပင် သည်ညှိုးနွမ်း သွေ့ခြောက်တတ်၏။ အပွင့် လည်း

ကြွေ တတ်၏။²⁵ ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တရားမူကား ၊ ကာလအစဉ်အမြဲ တည် ၏။ ထို

နှုတ်ကပတ် တော်သည်၊သင်

တို့အား

ဟောပြော သော ဧဝံဂေလိတရားဖြစ် သတည်း။

2

1 ထိုကြောင့် ၊ သင်တို့သည် သခင် ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို မြည်းစမ်း ကြသည်ဖြစ်၍ ၊² အမျိုးမျိုး သော မနာလို

ခြင်း၊ လှည့်ဖြား ခြင်း၊ လျှို့ဝှက် ခြင်း၊ ငြူစူ ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့

ခြင်းရှိသမျှ ကို ပယ်ရှား ၍၊ ကယ်တင် ခြင်းအလိုငှာ နှုတ်ကပတ် တရား၏ နို့

စစ် အားဖြင့် ကြီးပွား မည်အကြောင်း ၊³ ဘွားစ သောသူငယ် ကဲ့သို့ ၊ ထိုတရားနို့ကို အလွန် လိုချင် သော စိတ်ရှိကြလော့။⁴ လူတို့ ပယ် ထား၍ ဘုရားသခင် ရွေးချယ် တော်မူသော အသက် ကျောက် မြတ် တည်းဟူသောထိုသခင်

ထံသို့ သင်တို့သည် ရောက် ၍၊⁵ အသက် ကျောက် များ ကဲ့သို့ အဆင့်ဆင့် အထပ်ထပ် တည်ဆောက် လျက်ရှိ သဖြင့် ဓမ္မတိုက် ဖြစ် ကြ၏။ ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ဘုရားသခင် နှစ်သက် တော်မူရာ ဓမ္မ

ယဇ် ကိုပူဇော် ရသော သန်ရှင်း သော ယဇ် ပုရောဟိတ်မျိုး လည်း ဖြစ် ကြ၏။⁶ ထိုသို့ နှင့်အညီ ကျမ်းစာ လာသည်ကား၊ ရွေးချယ် သော တိုက်ထောင့် အမြစ်ကျောက် မြတ် ကို ဇီအုန်

တောင်ပေါ်မှာ ငါချိတ် ထား၏။ ထိုကျောက် ကို အမှီပြု သောသူ သည် ရှက်ကြောက် ခြင်းမ ရှိနိုင်ရာဟု လာသတည်း။⁷ သို့ဖြစ်၍ ယုံကြည် ခြင်းရှိသော သင် တို့၌ကားဘုန်း အသရေရှိ၏။ နားမထောင် သောသူတို့၌ကား ၊ တိုက်ကိုတည်လုပ် သောသူ များ ပယ် ထားသော ကျောက် သည် နောက်တဖန်တိုက်ထောင့် အထွဋ် ဖျားသို့ ရောက် ပြန်၏။⁸ နားမထောင် ဘဲ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို ထိမိ

၍ လဲ

သောသူ တို့သည် ထိမိ

၍ လဲစရာကျောက် ၊ မှားယွင်းစရာကျောက် လည်း ဖြစ်၏။ ထိုအမှု နှင့်

တွေ့စေခြင်းငှာ ထိုသူတို့ကို ခန့်ထား တော်မူသတည်း။⁹ သင် တို့ မူကား ၊ မှောင်မှိုက် ထဲမှ

အံ့ဘွယ် သော အလင်း တော်သို့

ခေါ်သွင်း တော်မူသော သူ

၏ဂုဏ်

ကျေးဇူးများကို ဖော်ပြ စေခြင်းငှာ ၊ ရွေးချယ် တော်မူသော အမျိုး ဖြစ်ကြ၏။ မင်း စည်းစိမ်ရှိသော ယဇ် ပုရောဟိတ်မျိုး၊ သန့်ရှင်း သောလူမျိုး ၊ ပိုင်ထိုက် တော်မူသော အပေါင်း အသင်းဖြစ်ကြ၏။

¹⁰ အထက် ကအပေါင်း အသင်းမ ဟုတ်၊ ယခု

တွင် ဘုရားသခင် အပေါင်း အသင်းဖြစ်ကြ၏။ ကရုဏာ

ကျေးဇူးတော်ကို အထက်ကမ ခံရသော်လည်း ယခု တွင် ခံရ ကြ၏။

¹¹ ချစ်သူ တို့၊ ဝိညာဉ် နှင့်စစ် ပြိုင် တတ်သော ကိုယ် ကာယတပ်မက် ခြင်းတို့ကို ရှောင် မည်အကြောင်း၊ ဧည့်သည် အာဂန္တုကဲ့သို့သောသင် တို့ကို ငါတောင်းပန် ၏။¹² သာသနာပ လူတို့သည် သင် တို့ကိုကဲ့ရဲ့

ပြစ်တင်ကြသည်အမှု မှာ၊ ဘုရားသခင် ကြည့်ရှု စီရင်တော်မူသော နေ့ ရက် ၌ ၊ သင်တို့၏ ကောင်း သောအကျင့် ကို သူ

တို့သည် ထောက်ရှု ၍

ဘုရားသခင် ကို ချီးမွမ်း မည်အကြောင်း၊ သူတို့ ရှေ့၌တင့်တယ် လျောက်ပတ်စွာ ကျင့် နေကြလော့။¹³ သခင် ဘုရား၏မျက်နှာတော်

ကို ထောက်လျက်၊ အထွဋ်အမြတ်တည်းဟူသောရှင်ဘုရင် ဖြစ်စေ ၊ လူဆိုး

တို့ကို ဒဏ်စီရင် စေခြင်းငှာ၎င်း၊ လူကောင်း တို့ကို ချီးမွမ်းစေခြင်း ငှာ၎င်း၊¹⁴ ရှင်ဘုရင်ခန့်ထားသော ဝန်မင်း ဖြစ်စေ ၊ လူ

တို့တွင် စီရင် ခန့်ထားသမျှ သောမင်း၏အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံ ကြ လော့။¹⁵ အကြောင်းမူကား ၊ သင်တို့သည် ကောင်းသောအကျင့်ကို

ကျင့် သောအားဖြင့်လူမှိုက် တို့၏ မိုက်မဲ သောစကားကို ချေ စေခြင်း ငှာ၊ ဘုရားသခင် သည် ထိုသို့သော

အလို တော် ရှိ ၏။¹⁶ လူ လွတ်ဖြစ်သော်လည်း၊ လွတ် ခြင်း အကြောင်းဖြင့် မကောင်း သောအမှုတို့ကို ဖုံးအုပ် သောသူကဲ့သို့ မ

ကျင့် ၊ ဘုရားသခင် ၏ ကျွန် ကဲ့သို့ ကျင့်နေကြလော့။ 17 ခပ်သိမ်း သောသူတို့ကို ရိုသေ

ကြလော့။ ညီအစ်ကို များကို ချစ် ကြလော့။ ဘုရားသခင် ကို ကြောက်ရွံ့ ခြင်း၊ ရှင်ဘုရင် ကိုရိုသေ ခြင်း ရှိကြလော့။ 18 အစေခံ ငယ်သား တို့၊ အလွန် ကြောက်ရွံ့ ခြင်းနှင့်တကွ ကိုယ်သခင် တို့၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံ ကြလော့။ သခင်သည်စိတ်ကောင်း ၍ ဖြည်းညှင်း သောသဘောရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ကြမ်းတမ်း သောသဘောရှိသည်ဖြစ်စေ ဝန်ခံကြလော့။ 19 အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် ၏မျက်နှာ တော် ကိုထောက်၍ ၊ မတရား

သောညှဉ်းခံ ခြင်းကို နာကျင် စွာခံရလျှင် ကျေးဇူး ရှိ၏။ 20 ကိုယ်အပြစ် ကြောင့်

ဒဏ် ခံရသောအခါသည်းခံ လျှင် ၊ အဘယ် ချီးမွမ်း စရာရှိသနည်း။ ကောင်းမွန် စွာပြု၍ ဆင်းရဲ ခံရသောအခါသည်းခံ လျှင် ၊ ဘုရားသခင် ၌ ရှေ့တော်၌

ကျေးဇူး ရှိ၏။ 21 အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသို့ အလိုငှာ

သင်တို့ကိုခေါ်တော်မူပြီ၊ ခရစ်တော် သည် ငါ တို့အတွက် ခံ တော်မူသည်ဖြစ်၍ ၊ ခြေ တော်ရာကို ရှောက်လိုက် စေခြင်းငှာ ပုံ သက်သေကိုထား တော်မူပြီ။ 22 ထိုသခင် သည် ဒုစရိုက် ကိုမ ပြု ၊ နှုတ် တော်၌ လည်း မုသာ

ကိုရှာ မ တွေ့ ကဲ့ရဲ့

ခြင်းကို ခံရသောအခါပြန် ၍မ ကဲ့ရဲ့။ 23 အသေခံ ရသောအခါခြိမ်း ချောက် ခြင်းကိုမ ပြု။ တရား

သဖြင့် စီရင် တော်မူသောသူ ၌ ကိုယ်ကိုကိုယ်အပ်နှံ တော်မူ၏။ 24 ငါ တို့သည်အပြစ် နှင့်ဆိုင်သောအရာ၌ အသေ

ဖြစ်၍၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်းအရာ၌ အသက် ရှင်စေမည် အကြောင်း ၊ ငါ တို့အပြစ် များကို ကိုယ်တော် တိုင် သစ် တိုင်မှာ ခံတော်မူပြီ။ ဒဏ်ချက် တော်များအားဖြင့် သင်တို့သည် အနာ ပျောက်လျက်ရှိကြ၏။ 25 သင် တို့သည် အထက်ကလမ်းလွဲ ၍ ပျောက်သောသိုး ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ ၏။ ယခု

မူကား ၊ သိုးထိန်း တည်းဟူသောသင် တို့၏ဝိညာဉ် တို့ကို အုပ်စိုး ကြည့်ရှုတော်မူသောအရှင်ထံသို့ ပြန်ရောက် ကြပြီ။

3

1 အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသည်နည်းတူ မိန်းမ တို့၊ ကိုယ် ခင်ပွန်း ၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံ ကြလော့။ 2 သို့ပြု၍၊ နှုတ်ကပတ်ဘုရားတော်ကို နားမထောင်သော ယောက်ျားအချို့ရှိလျှင်၊ ထိုသူ

တို့သည် တရားမ

နာသော်လည်း ၊ သင် တို့၏ ကြောက်ရွံ့ ခြင်းနှင့် စင်ကြယ် သောအကျင့် တို့ကို ထောက်ရှု ၍၊ မိမိမယား

၏ အကျင့် အားဖြင့် သွေးဆောင် လျက် အတူပါ မည် အကြောင်း ရှိ၏။ 3 သင်တို့၌ တန်ဆာဆင်ခြင်းမူကား၊ ဆံပင် ကျစ် ခြင်း၊ ရွှေ ဆင်ခြင်း၊ အဝတ် ဝတ် ခြင်းတည်းဟူသောအပြင် တန်ဆာဆင်ခြင်းမ ဖြစ်စေဘဲ၊ 4 ဘုရားသခင် ဧရှေ့ မှာ အဘိုး

များစွာထိုက်သော နူးညံ့

ငြိမ်သက် ခြင်းသဘော တည်းဟူသောမ ဖောက်ပြန်မပျက်စီးတတ်သော တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိသော စိတ် နှလုံး၏ အတွင်း လူ ဖြစ် စေကြလော့။ 5 ဘုရားသခင် ကို ကိုးစား

၍သန်ရှင်း သော မိန်းမ တို့သည် ရှေး ကထိုသို့ ကိုယ် ကိုတန်ဆာဆင်လျက်၊ စာရာ

သည် အာဗြဟံ ကို သခင် ဟုခေါ်ဝေါ် ၍ သူ

၏စကားကို နားထောင် သကဲ့သို့ ၊ ကိုယ် ခင်ပွန်း ၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံ ကြ၏။ သင်တို့သည် ကောင်းမွန် စွာကျင့်၍ ၊ ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်ခြင်းအလျှင်း မ ရှိဘဲနေလျှင် စာရာ

၏သမီး ဖြစ် ကြ၏။ 6 ထိုနည်းတူ ၊ ယောက်ျား တို့၊ ဆုတောင်း ခြင်းအမှု၌ အဆီးအတား

မ ရှိစေခြင်းငှာ အသက် ရှင်ခြင်းကျေးဇူး တော်ကို ဆက်ဆံ၍အမွေခံရသော သူချင်းကဲ့သို့ ၊ သတိ

ပညာနှင့် လျော် စွာကိုယ်ခင်ပွန်းနှင့်အတူနေ ၍၊ 7 အားနည်း သောသူကို ပြုသင့်သည်အတိုင်း

သူ ကို စောင့်မ ပြုစုကြလော့။ 8 အချုပ်အခြာ စကားဟူမူကား၊ သင်တို့အပေါင်း သည် စိတ် တစ်ညီတစ်ညွတ်တည်းရှိကြလော့။ စိတ်ကြင်နာ ခြင်း၊ ညီအစ်ကို ချင်းကဲ့သို့ချစ်ခြင်း၊ သနားစုံမက် ခြင်း၊ စိတ်နှိမ့်ချခြင်းရှိကြလော့။ 9 သင်တို့သည် ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကိုအမွေခံစေခြင်းအလိုငှာ

ခေါ်တော်မူသောသူ ဖြစ်သည်ဟု သိမှတ်၍၊ အချင်းချင်းရန်တို့ မ မှု ပြန်၍ မကဲ့ရဲ့ ၊ မေတ္တာပို့ခြင်းကို ပြုကြလော့။¹⁰ အသက် ကိုမေ့လျော့ စေ၍ ၊ ကောင်းမွန် သော နေ့ရက် တို့ကို တွေ့မြင် ခြင်းငှာအလိုရှိ သော သူ သည်၊ မိမိလျှာ ကိုမကောင်း သောအရာနှင့်

ကင်းလွတ် စေ။ မိမိနှုတ်ခမ်း လည်း မုသား စကားကို မ

ပြော စေနှင့်။¹¹ ဒုစရိုက် ကိုလွှဲရှောင် ၍

သုစရိုက် ကိုပြု စေ။ သူတစ်ပါးနှင့် အသင့်အတင့် နေခြင်းကိုရှာ ၍ မှီအောင် လိုက် စေ။¹² အကြောင်းမူကား ၊ ထာဝရ

ဘုရားသည် ဖြောင့်မတ် သောသူတို့ကို ကြည့်ရှု တော်မူ၏။ သူ တို့ ဆုတောင်း

ခြင်းကိုလည်း

နားထောင် တော်မူ၏။ ဒုစရိုက် ပြု သော သူတို့ကိုကား

၊ ထာဝရ

ဘုရားသည် မျက်နှာ လွှဲ တော်မူ၏။¹³ သင် တို့သည်ကောင်း သော တရားကို ကျင့် သောသူဖြစ် လျှင် ၊ အဘယ်သူ ညှဉ်းဆဲ မည်နည်း။

¹⁴ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားကြောင့်

ဆင်းရဲ ခံရလျှင် မူကား ၊ မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ သူ

တို့၏ခြိမ်းချောက် ခြင်းကို မ

ကြောက် ကြနှင့်၊ မ

ထိတ်လန့် ကြနှင့်။¹⁵ စိတ် နှလုံးထဲ၌ ထာဝရ အရှင်ဘုရားသခင်ကို ရိုသေ

ခြင်းရှိကြလော့။ သင် တို့မြော်လင့် ခြင်း၏အကြောင်း ကို မေးမြန်း သောသူရှိသမျှ တို့အား၊ နူးညံ့

သောသဘော၊ ကြောက်ရွံ့ သောသဘောနှင့်

ပြန်ပြော ခြင်းငှာ ၊ ကာလ အစဉ်မပြတ် အသင့် ရှိနေကြ လော့။¹⁶ ခရစ်တော် ၌

သင် တို့ကျင့်သော အကျင့် ကောင်း ကို ရှုတ်ချ သော သူ တို့သည် ကဲ့ရဲ့

ပြစ်တင်သောအခါ ၊ ကိုယ်တိုင်ရှက်ကြောက် ခြင်းမရှိမည်အကြောင်း ၊ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသောစိတ် ကြည်လင် လျက် နေ ကြ

လော့။¹⁷ ဘုရားသခင့် အလို တော်ရှိလျှင် ၊ သုစရိုက် ကိုပြု၍

ဆင်းရဲ ခံခြင်းသည်၊ ဒုစရိုက် ကိုပြု၍ ခံခြင်းထက်

သာ၍ကောင်း ၏။¹⁸ ခရစ်တော် သည် ကိုယ်ခန္ဓာ အားဖြင့်အသေ
သတ်ခြင်းကိုခံ၍၊ ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့်အသက် ရှင်ခြင်း သို့ ရောက်
တော်မူသည်ဖြစ်၍ ငါ တို့ကို ဘုရားသခင် အထံတော်သို့ ပို့ဆောင် ခြင်း
ငှာ ၊ ဖြောင့်မတ် တော်မူသောသူသည်၊ မ
ဖြောင့်မတ်သော သူတို့အတွက် ၊ ဒုစရိုက်
အပြစ်များကြောင့်
တစ်ခါ ခံ တော်မူ၏။¹⁹ ထိုဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် လည်း
ကြွသွား တော်မူ၍၊ ယခုထောင် ထဲမှာ
လှောင်ထားသော ဝိညာဉ်
တို့အား တရားဟော တော်မူ၏။²⁰ ထိုဝိညာဉ်တို့မူကား ရှေးကာလ၊
နောဇေ
လက်ထက် ၌ ၊ နည်း သောသူတည်းဟူသောလူ ရှစ် ယောက်တို့ကို
ရေ
အားဖြင့် ကယ်ဆယ် သော သဘော ကို တည်လုပ် စဉ် တွင်၊
ဘုရားသခင် ၏ ခန္ဓီ
တော်သည်ဆိုင်းလင့် တော်မူသော်လည်း၊ နားမထောင် သောဝိညာဉ်
ဖြစ်သတည်း။²¹ ထိုသို့သောဥပမာ အတိုင်း ၊ ယခု
တွင်ဗတုတိဇံ သည် ယေရှု ခရစ် ထမြောက် တော်မူသောအားဖြင့် ၊
ငါ တို့ကို ကယ်တင် တတ်၏။ ဗတုတိဇံဟုဆိုသော်၊ ကိုယ် ကာယ၏
အညစ်အကြေး ဆေးကြော ခြင်းကို မ
ဆိုလို။ ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသောစိတ်ကြည်လင် ၍၊ ဘုရားသခင် ရှေ့
၌ ဝန်ခံ ခြင်းကို ဆိုလိုသတည်း။²² ထိုသခင် သည် ကောင်းကင် ဘုံသို့
ကြွ တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်တမန် အစ ရှိသော အာဏာစက်
တန်ခိုး များတို့ကို အုပ်စိုး လျက်၊ ဘုရားသခင် ၏ လက်ျာ တော်ဘက်၌
ရှိ တော်မူ၏။

4

1 ထိုသို့ ခရစ်တော် သည် ကိုယ်ခန္ဓာ တော်၌ ငါတို့အတွက်ခံ တော်မူ
သည်မှန်သောကြောင့်၊ သင် တို့လည်း
ထိုသို့ သော သဘော ကို လက်နက် ပြု၍သုံးစွဲ ကြ လော့။
အကြောင်းမူကား ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ ၌ခံ သောသူ သည် ဒုစရိုက် တို့နှင့်
လွတ်ငြိမ်း သည်ဖြစ်၍၊² နောက် တဖန်သူ တို့၏ တပ်မက် ခြင်းတရား
ကို မကျင့်၊ ဘုရားသခင် ၏ အလို

တော်အတိုင်း

ကျင့်လျက်၊ ကိုယ်ခန္ဓာ အသက် အပိုင်းအခြားကျန်ရစ် သောကာလ ကို လွန် စေ တတ်၏။³ သာသနာပ လူ တို့၏အလို သို့လိုက်၍ ၊ ကိလေသာ

ညစ်ညူးခြင်း၊ ကာမ

တပ်မက်ခြင်း၊ စပျစ်ရည်နှင့် ယစ်မှု ခြင်း၊ ပွဲ လုပ်ခြင်း၊ သောက် ကြူး ခြင်း၊ အဓမ္မ

ရုပ်တု ကို ကိုးကွယ် ခြင်း၌ကျင်လည်၍၊ ငါတို့လွန် စေပြီးသော အသက်ကာလ သည် ငါတို့အားလောက် ပေ၏။⁴ ယခုမှာသင် တို့သည် သူတို့နှင့်အတူမ ဆက်ဆံ၊ ကာမဂုဏ်၌ လွန်ကျူး ညစ်ညူးစွာမပြုသည် အရာကို သူတို့သည်အံ့ဩ၍ ကဲ့ရဲ့ တတ်ကြ၏။⁵ သို့ဖြစ်၍၊ အသက် ရှင်သော သူ

တို့ကို၎င်း ၊ သေ

သောသူတို့ကို၎င်း တရား

စီရင် ခြင်း ငှာ အသင့် ရှိ တော် မူ သော သူ ရှေ့၌၊ ထို သူ တို့သည် စစ်ကြော ခြင်းကို ခံရ ကြလတံ့။⁶ ထို အကြောင်း ကြောင့် လူတို့

ရှေ့ ၌ ကိုယ်ခန္ဓာ အားဖြင့် အပြစ် စီရင် ခြင်း ကို ခံရ သော်လည်း ၊ ဘုရားသခင် ၎င်း ရှေ့ တော်၌ စိတ် ဝိညာဉ် အားဖြင့် အသက် ရှင် မည်အကြောင်း ၊ သေ

သောသူတို့သည် ဧဝံဂေလိ တရားကို ကြားရကြ၏။⁷ ခပ်သိမ်း သော အမှုအရာတို့သည် အဆုံး

သို့ရောက် လှသည် ဖြစ်သောကြောင့် ၊ သမ္မာ

သတိရှိကြလော့။ ဆုတောင်း ခြင်းအလိုငှာ စောင့် နေကြလော့။

⁸ အခြားသောအမှုအရာထက်မက၊ အချင်းချင်း အားကြီး သော ချစ် ခြင်း မေတ္တာသည် များစွာ သော အပြစ် တို့ကို ဖုံးအုပ် တတ်၏။

⁹ မြည်တမ်း ခြင်းမ ရှိဘဲ အချင်းချင်း ဧည့်သည် ဝတ်ကိုပြုကြလော့။

¹⁰ သင်တို့သည် ဆု

ကျေးဇူးတော်ကို အသီးသီး

ခံရ ကြသည်နှင့်အညီ ၊ ဘုရားသခင် ၎င်း၏ အထူးထူး

အပြား ပြား သော ကျေးဇူး တော် ဘဏ္ဍာစိုး ကောင်း ကဲ့သို့ ၊ အချင်းချင်း ဝေငှ ပေးကမ်းကြလော့။¹¹ ဘုရားသခင် သည် အရာရာ

၌

ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ဘုန်းတော်ထင်ရှား စေမည်အကြောင်း ၊
ဟောပြော သောသူ သည်ဘုရားသခင် ၏ ဗျာဒိတ် တော်နှင့်အညီ
ဟောပြော စေ။ အခြားသော အမှုကို ဆောင်ရွက် သောသူ သည်၊
ဘုရားသခင် ပေး သနားတော်မူသော အစွမ်း သတ္တိအတိုင်း

ဆောင်ရွက်စေ။ ထိုဘုရားသခင် သည် ကမ္ဘာ

အဆက်ဆက်ဘုန်း အသရေ အစွမ်းသတ္တိရှိ တော်မူစေသတည်း။
အာမင် ။ ¹² ချစ်သူ တို့၊ သင် တို့ကို စုံစမ်း စရာဘို့ ယခုခံရသော မီး

စစ်ခြင်းအရာကိုကား၊ သင် တို့၌ အံ့ဩဘွယ် သောအရာဖြစ်သည်
ဟု ထင်မှတ်၍၊ အံ့ဩ

ခြင်း မ ရှိ ကြ နှင့်။ ¹³ သင် တို့သည် ခရစ်တော် ၏ဆင်းရဲ ကို
ဆက်ဆံ ကြသည်ဖြစ်၍ ၊ ဘုန်း တော်ပေါ်ထွန်း သောအခါအလွန်
ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း မည်အကြောင်း ၊ ယခုပင်ဝမ်းမြောက် ကြလော့။

¹⁴ ခရစ်တော် ၏ နာမ

ကြောင့်

ကဲ့ရဲ့ ခြင်းကိုခံရလျှင်

မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် ၏ ဘုန်းကြီး
သောဝိညာဉ် တော်သည် သင် တို့အပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ် တော်မူ၏။ သူ
တို့၌ကား ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ သင်တို့၌ကား ချီးမွမ်းခြင်းရှိတော်မူ၏။ ¹⁵ လူ
အသက်ကိုသတ်သောအပြစ်၊ သူ

ဥစ္စာကို ခိုးသောအပြစ်၊ ဒုစရိုက် ကိုပြုသောအပြစ်၊ သူတစ်ပါး အမှု၌
ရောနှောသောအပြစ်ရှိ၍၊ သင် တို့တွင် အဘယ်သူ မျှမ ခံ စေနှင့်။

¹⁶ ခရစ်ယာန် ဖြစ်သောကြောင့်

ခံရလျှင် မူကား ၊ ရှက်ကြောက် ခြင်း မ

ရှိစေနှင့်။ ထို

အမှု ကြောင့် ခံရလျှင် ဘုရားသခင် ၏ ဂုဏ် တော်ကိုချီးမွမ်းစေ။
¹⁷ ဘုရားသခင် ၏အိမ်တော်သား တို့ကို ရှေ့ဦးစွာ စစ်ကြော စီရင်ရ
သော အချိန် ရှိပြီ။ ငါတို့ကို ရှေ့ဦးစွာစစ်ကြောအချိန်ရှိပြီ။ ငါ တို့ကို
ရှေ့ဦးစွာ စစ်ကြောစီရင်လျှင် ၊ ဘုရားသခင် ၏ ဧဝံဂလီ

တရားစကားကို နားမထောင် သောသူ တို့၏ အမှုသည် အဘယ်သို့
ပြီး လိမ့်မည်နည်း။ ¹⁸ ဖြောင့်မတ် သောသူသည် ကယ်တင် ခြင်းသို့
ရောက်နိုင်ခဲ့ သည်မှန်လျှင် ၊ ဘုရားသခင်ကို မ

ကိုးကွယ်သောသူ၊ အပြစ် ထင်ရှားသောသူသည် အဘယ်မှာ ပေါ်

လိမ့်မည်နည်း။¹⁹ ထို့ကြောင့် ၊ ဘုရားသခင် ၏အလို တော်အတိုင်း

ဆင်းရဲခံရ သောသူ တို့သည်၊ ဘုရားသခင်ကို သစ္စာရှိ သော အသက် သခင်ကဲ့သို့မှတ်လျက်၊ ကောင်း သောအကျင့်ကိုကျင့်နေ၍ ၊ ကိုယ်တော်၌မိမိ တို့အသက် ဝိညာဉ်ကိုအပ်နှံ ကြစေ။

5

1 သင်းအုပ် အရာ၌၎င်း ၊ ခရစ်တော် ၏ ဆင်းရဲ ဒုက္ခဝေဒနာကို သိမြင်သောသက်သေ အရာ၌၎င်း ခန့်ထားသောသူ၊ ထင်ရှား စေတော် မူလတံ့ သော ဘုန်း အသရေတော်ကို ဆက်ဆံ သောသူဖြစ်သော ငါ ပေတရုသည်၊ သင် တို့တွင် ရှိသော သင်းအုပ် ချင်းတို့ကို တောင်းပန် ပါ၏။² သင် တို့နှင့်အတူ ရှိသောဘုရားသခင် ၏ သိုး

တော်စုကို ထိန်း ခြင်းအမှုမှာ၊ အနိုင် ထိန်းရသောကြောင့် မ ဟုတ်၊ မ

စင်ကြယ်သောစီးပွားကို တပ်မက်သောကြောင့်မ ဟုတ်ဘဲ၊ အလိုလို စေတနာ စိတ်ရှိ၍

ကြည့်ရှု အုပ်ထိန်းကြလော့။³ အသီးအသီးအုပ်သော အသင်းတော် တို့ကို အာဏာထား၍ အစိုးတရ

ပြုသည်မ ဟုတ်ဘဲ၊ သိုး

တော် စု ရှေ့ မှာ ပုံ သက်သေ ကို ပြ သော သူ ဖြစ် ကြ လော့။

4 သို့ဖြစ်လျှင် ၊ သိုးထိန်း အကြီး ပေါ်ထွန်း တော်မူသောအခါ၊ သင် တို့သည် မညှိုးမနွမ်း တတ်သော ဘုန်းကြီး သော ပန်း ဦးရစ်သရဖူကို ခံရ ကြလိမ့်မည်။⁵ ထိုနည်းတူ ၊ အသက် ပျံ့သောသူတို့၊ အသက်ကြီး သော သူတို့၏ စကားကိုနားထောင် ကြလော့။ ထိုမျှမက ၊ အချင်းချင်း တစ်ယောက်အောက်တစ်ယောက်နှိမ့်ချ လျက်နေ၍၊ နှိမ့်ချခြင်းတန်ဆာ ကိုဆင် ကြလော့။ အကြောင်းမူကား ၊ ထောင်လွှား ဖော်ကားသော သူ တို့ကို ဘုရားသခင် တားဆီး တော်မူ၏။ စိတ် နှိမ့်ချသောသူတို့အား ကျေးဇူး ပြု တော်မူ၏။⁶ ထို့ကြောင့်

ကာလ အချိန်တန်လျှင် ၊ ဘုရားသခင် သည် သင် တို့ကိုချီးမြှောက် တော်မူမည်အကြောင်း ၊ တန်ခိုး ကြီးသော လက် တော်အောက် ၌ ကိုယ်ကိုကိုယ်နှိမ့်ချ ကြလော့။⁷ သင် တို့ကိုသတိ နှင့်ကြည့်ရှုတော် မူသောကြောင့် ၊ သင် တို့၌ စိုးရိမ် ခြင်းအမှုရှိသမျှ တို့ကို ကိုယ်တော် ၌ အပ်နှံ ကြလော့။⁸ သမ္မာ သတိရှိလျက် မအိပ်ဘဲစောင့် နေကြလော့။ သင် တို့၏ ရန်သူ တည်းဟူသောမာရ်နတ် သည်၊ ဟောက် သောခြံသေ့

ကဲ့သို့ အဘယ်သူ ကို မျိုးရ မည်နည်းဟူ၍လှည့်လည် ရှာဖွေ လျက် ရှိ၏။ ⁹ သို့ဖြစ်၍၊ လူ

ပြည်အရပ်ရပ်တို့၌ ရှိသော သင် တို့ ညီအစ်ကို များတို့သည် ထိုသို့ သောဆင်းရဲကို ခံရ

ကြသည်ဟုသိမှတ် လျက်၊ ယုံကြည် ခြင်း၌တည် ၍မာရ်နတ် ကို ဆီးတား ကြလော့။ ¹⁰ ခရစ်တော် ယေရှု အားဖြင့် ငါ တို့ကို ထာဝရ

ဘုန်း အသရေတော်သို့ ခေါ်တော်မူသော၊ ခပ်သိမ်း သော ကျေးဇူး ကိုပြုတော်မူသော ဘုရားသခင် သည် ခဏ

ဆင်းရဲ ခံပြီးသော သင်တို့ကိုစုံလင် တည်ကြည် ခိုင်ခံ့ မြဲမြံ စေ တော် မူလိမ့်မည်။ ¹¹ ထိုဘုရားသခင် သည် ကမ္ဘာ

အဆက်ဆက်ဘုန်းအသရေ

အစွမ်းသတ္တိရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင် ။ ¹² ငါသည်သင်တို့ကို တိုက်တွန်းသွေးဆောင် လျက်၊ သင်တို့မှီဝဲ

ဆည်းကပ်သောဤ အရာများသည် ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော် အမှန်

ဖြစ် သည်ဟု သက်သေခံ လျက် ၊ ဤစာကို အကျဉ်း အားဖြင့် ရေး ပြီးမှ၊ ငါစိတ်ထင် သည်အတိုင်း

သင် တို့အမှု၌ သစ္စာရှိ သောညီအစ်ကို သိလွာနု လက်ဖြင့် ယခု ပေးလိုက်၏။ ¹³ ငါ့ သား မာကု မှစ၍ ဗာဗုလုန် မြို့၌ ရှိသော သင်

တို့နှင့်အတူရွေးချယ် တော်မူသော အသင်းတော် သည် သင် တို့ကို နှုတ်ဆက် ကြ၏။ ¹⁴ အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်မေတ္တာ

နမ်း ခြင်းနှင့်

နှုတ်ဆက် ကြလော့။ ခရစ်တော် နှင့် ဆိုင်သော သင် တို့အပေါင်း ၌ ငြိမ်သက် ခြင်းရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ရှင်ပေတရု ဩဝါဒစာဒုတိယစာစောင်။

1 ယေရှု ခရစ် ၏ကျွန် တမန်တော် ငါရှိမုန် ပေတရု သည် ကယ်တင် တော်မူသောအရှင်၊ ငါ တို့ဘုရားသခင် ယေရှု ခရစ် ၏ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားကို ငါ တို့ ယုံကြည် သည်နည်းတူ ၊ မြတ်စွာသော ယုံကြည် ခြင်း ကို ရသောသူ တို့အား ကြားလိုက်ပါ၏။² ဘုရားသခင် ကို၎င်း ၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ကို၎င်း၊ သိသောဉာဏ် အားဖြင့် ၊ ကျေးဇူး တော် နှင့်

ငြိမ်သက် ခြင်းသည် သင် တို့၌များပြား ပါစေသော။³ ထိုသို့နှင့်အညီ ငါ တို့ကိုဘုန်းတန်ခိုး တော်နှင့် ခေါ်တော်မူသော ဘုရား

ကို သိသောဉာဏ် အားဖြင့် ၊ ငါ တို့အားအသက် ရှင်ခြင်း၊ ဘုရား ဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာရှိသမျှ တို့ကို ဘုရား တန်ခိုး တော်သည် ပေး သနားတော်မူပြီ။⁴ ထိုသို့သောအားဖြင့် လည်း အလွန်ကြီးမြတ် ၍ အဘိုး ထိုက်သော ဂတိ

များကို ငါ တို့၌အပ်ပေး တော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ထို ဂတိတော် များ ကို အမှီပြု ၍ သင်တို့သည် လောကီ တပ်မက် ခြင်းအညစ်အကြေး နှင့် ကင်းလွတ် သဖြင့်၊ ဘုရား ပကတိ ကိုဆက်ဆံ ရသောသူ ဖြစ် ကြမည်အကြောင်း တည်း။

⁵ ထိုသို့ အလိုငှာ၊ သင် တို့သည် ယုံကြည် ခြင်း၌ သီလ ကို၎င်း ၊ သီလ ၌

ပညာ ကို၎င်း၊⁶ ပညာ ၌ ကာမဂုဏ် ချုပ်တည်းခြင်းကို၎င်း ၊ ကာမဂုဏ် ချုပ်တည်းခြင်း၌ သည်းခံ ခြင်းကို၎င်း၊ သည်းခံ ခြင်း၌

ဘုရား ဝတ်ကိုပြု၍ မွေ့လျော်ခြင်းကို၎င်း၊⁷ ထိုမွေ့လျော် ခြင်း၌ ညီအစ်ကို စုံမက်ခြင်းကို၎င်း ၊ ညီအစ်ကို စုံမက်ခြင်း၌ ချစ် ခြင်းမေတ္တာကို၎င်း၊ အလွန် ကြိုးစားအားထုတ်၍ ထပ်ဆင့်ကြ

လော့။⁸ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုပါရမီ တို့သည် သင် တို့၌ ရှိ ၍ ကြွယ်ဝ လျှင်၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ကို သိကျွမ်း ခြင်း၌

မ ပျင်းရိ စေခြင်းငှာ၎င်း၊ အကျိုးမဲ့ မ ဖြစ်စေခြင်းငှာ၎င်း၊ ပြုပြင် တတ်ကြ၏။⁹ ထို ပါရမီနှင့် ကင်း သောသူ မူကား ၊ မျက်စိ ကန်း၏။ ကိုယ်မျက်စိကိုကိုယ်ပိတ် ၏။ မိမိ

အပြစ် ဟောင်း

ဆေးကြော ကြောင်းကို မေ့လျော့ ၏။¹⁰ ထိုကြောင့် ၊ ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့ခံရ သော ခေါ်တော်မူခြင်းနှင့်

ရွေးချယ် တော် မူ ခြင်း ကို တည်မြဲ စေ ခြင်း ငှာ သာ၍ ကြိုးစား အားထုတ် ကြ လော့။ သို့ ပြု လျှင်၊ ရွေ့လျော့ ခြင်း နှင့် အစဉ် ကင်းလွတ်သည်ဖြစ်၍၊¹¹ ငါ တို့ကို ကယ်တင် တော်မူသောအရှင်သခင်

ယေရှု ခရစ် ၏ ထာဝရ

နိုင်ငံ တော်ထဲသို့ ဝင်စား ခြင်းအခွင့် ကို သင် တို့အားကြွယ်ဝ စွာပေး သနားတော်မူလတံ့။¹² ထိုကြောင့် ၊ ယခု

ဟောပြော သော သမ္မာ တရား ကို သင် တို့သည် နားလည် ၍ တည်ကြည် ခြင်းရှိသော်လည်း ၊ ဤသို့သောစကားများနှင့် သင် တို့ အား အစဉ်မပြတ် သတိပေး မည် အမှုကို ငါမမေ့မလျော့။¹³ ငါ တို့ သခင် ယေရှု ခရစ် သည် ဗျာဒိတ် ပေးတော်မူသည်အတိုင်း ၊¹⁴ ငါ တည်းခို ရာတဲကို မ

ကြာမမြင့်မှီ ငါပစ် သွားရမည်အရာ ကို ငါသိမှတ် ၍၊ ဤ တံ ဌ်

ရှိ နေစဉ်ကာလ ပတ်လုံး ၊ သင် တို့ကို သတိပေး

၍

နှိုးဆော် အပ်သည်ဟု ငါသဘော ရှိ၏။¹⁵ ထိုမှတစ်ပါး ၊ ငါ စုတေ သည်နောက် ၊ သင် တို့သည် ဤ

အရာများကို အစဉ် မှတ်မိ စေခြင်းငှာငါ ကြိုးစားအားထုတ်မည်။¹⁶ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ တန်ခိုး တော်ကို၎င်း ၊ ကြွလာ တော်မူ ခြင်းကို၎င်း၊ သင် တို့အား ကြားပြော သောအခါ၊ ငါတို့သည် ပရိယာယ် နှင့် ပြင်ဆင် သော ဒဏ္ဍာရီ

စကားကိုမ လိုက် ၊ ဘုန်း အာနုဘော်တော်ကို ကိုယ်တိုင် မြင် သော သူ

ဖြစ် ကြ၏။¹⁷ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ဤသူ သည် ငါ

နှစ်သက် မြတ်နိုးရာ၊ ငါ ၏ ချစ်သား

ပေတည်းဟူသောအသံ တော်သည်၊ ထူးမြတ် သောအရောင်အဝါ တော်ထဲက၊ ထိုသခင် သို့ရောက် သောအခါ၊ ခမည်းတော် ဘုရားသ ခင့် အထံ တော်မှ ဂုဏ်သရေ ဘုန်း အာနုဘော်ကိုခံရ တော်မူ၏။

18 ကောင်းကင် က ရောက်လာ သော ထို

အသံ တော် ကို ငါ တို့သည် သန့်ရှင်း သောတောင် ပေါ်မှာ သခင် ဘုရား နှင့်အတူ ရှိ သောအခါကြား ရကြ၏။ 19 ထိုမှတစ်ပါး၊ သာ၍ မြဲမြံသော အနာဂတ္တိ စကား တော်သည် ငါတို့၌ ရှိသေး၏။ စိတ် နှလုံး ထဲ၌ အာရုံတက် ၍

ကြယ်နီပေါ်ထွက် သည် ကာလ

တိုင်အောင် ၊ ထို အနာဂတ္တိ

စကား တော်ကို မှောင်မိုက် အရပ် ၌

ထွန်းလင်း သောဆီမီး ကဲ့သို့ မှတ် ၍၊ သင်တို့သည် အမှီပြုသင့် ကြ၏။ 20 ကျမ်းစာ ၌ပါသော အနာဂတ္တိ

စကားမည်သည်ကား ၊ ကိုယ် အလိုအလျောက်အနက် မ ပေါ်ဟု ရှေ့ ဦးစွာ သိမှတ် ကြလော့။ 21 အကြောင်းမူကား ၊ အနာဂတ္တိ

စကားသည် လူ

အလို အားဖြင့်ဖြစ် ဘူးသည်မ ဟုတ်၊ ဘုရားသခင် ၏ သန့်ရှင်း သောသူ တို့သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ် တော်၏ တိုက်တွန်းတော်မူ ခြင်းကို ခံရ

၍ ဟောပြော ကြ၏။

2

1 သို့သော်လည်း ၊ ယုဒလူ

တို့တွင်

မိစ္ဆာ ပရောဖက် ရှိ ကြ၏။ ထိုနည်းတူ ဖျက်ဆီး တတ်သော မိစ္ဆာ

ဒိဋ္ဌိ အယူများကို ပရိယာယ် အားဖြင့်သွင်း၍၊ မိမိ

တို့ကို ဝယ် တော်မူသောအရှင် ကိုငြင်းပယ် လျက်၊ မိမိ

အပေါ်သို့လျင် စွာသောဖျက်ဆီး ခြင်းကို ရောက် စေသော မိစ္ဆာ

ဆရာတို့သည် သင် တို့တွင် ရှိ ကြလိမ့်မည်။ 2 သူ တို့ညစ်ညူး သော အကျင့်ခလေ့တို့ကို အများ သောသူတို့သည် လိုက် သောအားဖြင့်သမ္မာ တရား လမ်း

အသရေ သည် ပျက်စီးလိမ့်မည်။ 3 သူ တို့သည် လောဘ

လွန်ကျူးလျက်

ချော့မော့ သော စကား

နှင့်

သင် တို့ကိုကုန်သွယ် ကြလိမ့်မည်။ သူတို့အပြစ် စီရင်ခြင်းသည် ရှေးကာလ မှစ၍မ ဖင့် မနွဲ့၊ သူ

တို့ဖျက်ဆီး ခြင်းသည်လည်း

အိပ် ၍မ ပျော်။ 4 အကြောင်းမူကား ၊ ပြစ်မှား သော ကောင်းကင်တမန် တို့ကို ဘုရားသခင် သည်နှမြော တော်မ မူ၊ ငရဲ

ထဲသို့ချလိုက်ပြီးမှစစ်ကြော စီရင် ခြင်း အလို့ငှာ ချုပ် ထား၍၊ မှောင်မိုက် သံကြိုး နှင့်ချည်နှောင် တော်မူ၏။ 5 ရှေး လောက ဓါတ်

ကိုလည်း နှမြော တော်မ မူ။ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားကိုဟော သောနော ၆ နှင့် လူ့ခုနစ် ယောက်တို့ကို စောင့်မ တော်မူ၍ ၊ ဘုရား

ကို မကိုးကွယ်သော လောကီသား

အပေါင်းတို့ကို ရေလွမ်းမိုး စေတော်မူ၏။ 6 သောဒုံ မြို့ နှင့်

ဂေါမောရ မြို့တို့ကို မီးရှို့ ၍ ဖျက်ဆီး ရာ၊ ဒဏ် စီရင်တော်မူသဖြင့် နောင်၌ မတရား

သော အကျင့်ကို ကျင့် အံ့သောသူတို့ အားပုံ

သက်သေကိုထား တော်မူ၏။ 7 ထိုအခါ မတရား သော သူ

တို့၏ ညစ်ညူး သော အကျင့် အားဖြင့် နှောင့်ရှက် ခြင်းကို ခံရသော သူ၊ ဖြောင့်မတ် သော လောတ

ကို ကယ်နှုတ် တော်မူ၏။ 8 ထိုဖြောင့်မတ် သောသူ သည် မတရား သော သူ

တို့တွင်

နေ စဉ်အခါ၊ သူတို့၏ မတရား

သော အမှု များကို နေ့တိုင်း မပြတ်မျက်စိ မြင် လျက်၊ နားကြား လျက်ရှိသဖြင့်၊ မိမိဖြောင့်မတ် သော စိတ် နှလုံးကို ပြင်းစွာညှဉ်းဆဲ

ရ၏။ 9 ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော် သော သူတို့ကို စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်း အထဲ က ကယ်နှုတ် ခြင်းငှာ၎င်း၊ 10 မတရား သောသူတို့ကို ဒဏ်ခံစေ

မည် အကြောင်း၊ ညစ်ညူး သော တပ်မက် ခြင်းကိလေသာနှင့်တကွ ၊ ကာမဂုဏ် အလိုသို့လိုက်၍ ၊ အာဏာစက် ကို မထိမဲ့မြင် ပြုသော သူ

တို့ကို အထူးသဖြင့် ဒဏ် ခံစေမည် အကြောင်း၊ တရား

ဆုံးဖြတ်သောနေ့ အဘို့

ချုပ် ထား ခြင်းငှာ၎င်း ၊ ထာဝရ

ဘုရားသည် တတ်နိုင် တော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည် ရဲရင့်
 သောသူ၊ ကိုယ်
 အလိုသို့ လိုက်တတ် သော သူဖြစ်၍၊ ဘုန်း တန်ခိုးကြီးသောသူတို့ကို
 ကဲ့ရဲ့ ဝံ့ကြ ၏။ 11 ကောင်းကင် တမန်တို့မူကား၊ သူ
 တို့ထက်
 ခွန်အား တန်ခိုး ကြီးသော်လည်း ၊ ထာဝရ
 ဘုရားရှေ့တော်၌
 သူတို့အားကဲ့ရဲ့ စွာသော ပြစ်တင်ခြင်းကိုမ ပြု ကြ။ 12 သူ တို့မူကား
 ၊ ဘမ်း ၍ ဖျက်ဆီး ဘို့ရာ ဖန်ဆင်း သော တိရစ္ဆာန်
 သက်သက်ကဲ့သို့ ၊ မိမိတို့နားမလည် သော အရာ
 ကို ကဲ့ရဲ့
 လျက် ၊ မိမိ
 တို့ပုပ်ပျက် သောအားဖြင့် အကုန်အစင်ပျက်စီး ခြင်းသို့ရောက်၍၊ မ
 တရား သော အမှု၏ အပြစ်ကိုခံရကြလိမ့်မည်။ 13 နေ့ အချိန်၌ ပင်
 လွန်ကျူးစွာ ကာမဂုဏ်
 ခံစားခြင်း အမှုသည် ပျော်မွေ့ ရာဖြစ်သည်ဟု သူတို့သဘော
 ရှိ၏။ သင် တို့နှင့်အတူစား သောက်ပွဲလုပ်သောအခါ မိမိ
 တို့မှားယွင်းသောသဘောနှင့်
 လွန်ကျူးစွာ ကာမဂုဏ် ခံစား၍၊ သင်တို့၌ အညစ်အကြေးအစွန်း
 အကွက် ဖြစ် ကြ၏။ 14 သူ တို့သည် သူ့ မယား ကို ပြစ်မှား သော
 ကိလေသာနှင့် ပြည့်စုံ သော မျက်စိ ရှိ ၍၊ ဒုစရိုက် ကို မပြုဘဲ မ
 နေနိုင်ကြ။ စိတ် နှလုံး မ တည်ကြည်သော သူတို့ကို အပြစ် သို့
 သွေးဆောင် တတ်ကြ၏။ လောဘ
 လွန်ကျူးခြင်း၌ ကျင်လည်၍၊ ကျိန် တော်မူခြင်း၏ သား ဖြစ်ကြ၏။
 15 ဖြောင့်မတ် သောလမ်း ထဲကထွက် ၍ လွဲ သွားသဖြင့်၊ ဗောဓော် ၏
 သား
 ဗာလမ် ၏လမ်း ကိုလိုက် ကြ၏။ 16 ထိုဗာလမ်သည် မတရား
 သော အမှု၏အခ ကို တပ်မက် ၍၊ မိမိဒုစရိုက် အတွက်ကြောင့် ဆုံးမ
 ခြင်း ကိုခံရ
 ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ စကား
 မပြောနိုင် သော မြည်း သည်လူ ဘာသာ အားဖြင့် မြွက် ၍၊ ထို ပ
 ရောဖက် ၏ မိုက်မဲ ခြင်းကိုမြစ်တား လေ၏။ 17 ထိုသူ တို့သည် ရေ
 မရှိသော ရေတွင်း ကဲ့သို့၎င်း ၊ လေ

တိုက်၍ လွင့် သောမိုဃ်းတိမ် ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ် ကြ၏။ သူ
တို့အဘို့ တခဲနက် သော ထာဝရမှောင်မိုက် ကို သို့ထား ချက်ရှိ၏။

18 အကြောင်းမူကား ၊ မှားယွင်း ခြင်း၌

ကျင်လည် သော သူ
တို့အထဲက ပြေးထွက် လု သောသူ တို့ကို၊ ထောင်လွှား သော
အချည်းနှီးစကား ပြော သည်နှင့်၊ ဇာတိ
ပကတိ တပ်မက် ခြင်း၊ ကိလေသာ

လွန်ကျူးခြင်းအားဖြင့် အပြစ်သို့ သွေးဆောင် တတ်ကြ၏။ 19 လွတ်
ခြင်းအခွင့်ရှိသည်ဟု ဝန်ခံ လျက်ပင်၊ ကိုယ်တိုင် ပုပ်ပျက် ခြင်း၏ကျွန်
ဖြစ် ကြ၏။ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ လူကို နိုင် သောအရာသည်
လူ၏ သခင် ဖြစ်၏။ 20 ကယ်တင် တော်မူသော အရှင် သခင် ယေရှု
ခရစ်

ကိုသိကျွမ်း ခြင်းအားဖြင့် ၊ လောကီ

ညစ်ညူး ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် ပြီးမှ ၊ တဖန် ကျောမိ ၍ ရှုံး လျှင်၊
နောက် ဖြစ်ဟန် သည် ရှေး ဖြစ်ဟန်ထက် သာ၍ဆိုး၏။ 21 ဖြောင့်မတ်
ခြင်းတရားလမ်းကိုသိ ၍၊ မိမိ

ခံခဲ့ပြီး သော သန်ရှင်း သော ပညတ် ကိုတဖန်စွန့်ပစ် သည်ထက် ၊
ထိုလမ်း ကိုမ သိ ဘဲနေသော် သာ၍ ကောင်း၏။ 22 ခွေး သည်မိမိ
အန်ဖတ် ကိုပြန် ၍စား၏။ ဝက်

သည်လည်း ဆေး ပြီးမှရွံ့ တွင်းလူး ပြန်၏ဟု မှန် သော စကားပုံ
သည် ထိုသူ
တို့၌ပြည့်စုံ သတည်း။

3

1 ချစ်သူ တို့၊ ဤ

ဒုတိယ ဩဝါဒစာ ကို သင် တို့အား ယခု
ငါရေး ၍ ပေးလိုက်၏။ 2 သန်ရှင်း သော ပရောဖက် တို့သည်၊
အထက်က ဟောပြော သော စကား

များကို၎င်း ၊ ကယ်တင် တော်မူသော အရှင်သခင် ဘုရား၏ တမန်
တော် ဖြစ်သော ငါတို့ ပညတ် ကို၎င်း၊ သင် တို့သည် အောက်မေ့ စေ
ခြင်းငှာ၊ ဤ
စာနှစ်စောင်၌

သင် တို့၏ ကြည်ဖြူ သော စိတ် ဝိညာဉ် တို့ကို ငါသတိပေး ၍ နှိုးဆော် ၏။³ ရှေ့ဦးစွာ သိမှတ် အပ်သောအရာ ဟူမူကား၊ နောက်ဆုံး သော ကာလ

ပြက်ယယ်ပြု တတ်သော သူတို့သည်၊ မိမိ တို့တပ်မက် ခြင်းအတိုင်း

ကျင့် နေ၍ ၊⁴ သခင် ဘုရားကြွလာ မည်ဟူသော ဂတိ တော် သည် အဘယ်မှာ ရှိ သနည်း။ ဘိုးဘေး

များ အိပ်ပျော် သည်နောက်၊ ခပ်သိမ်း သော အရာတို့သည် ဖန်ဆင်း

ဖြစ်သကဲ့သို့ ၊ ဖြစ်မြဲ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။⁵ ရှေး ကာလ၌ မိုဃ်း ကောင်းကင်ကို၎င်း၊ ရေ

ထဲက ထွက်၍ရေ ဖြင့်

တည် သော မြေကြီး ကို၎င်း၊ ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ဖြစ်စေတော်မူကြောင်းနှင့်၊⁶ ဖြစ်ဘူးသောလောက ဓါတ် ကို ထိုသို့

အားဖြင့် ရေ နှင့် လွှမ်း မြှုပ်၍ ဖျက်ဆီး ကြောင်းကို ထိုသူတို့သည် မှတ်မိချင်သောစိတ်မရှိကြ။⁷ ယခု ရှိသော မိုဃ်း ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီး မူကား ၊ တရား

ဆုံးဖြတ်၍ အဓမ္မ

လူ တို့ကို ဖျက်ဆီး သော နေ့ရက် တိုင်အောင်၊ ထိုနှုတ်ကပတ် တော်အားဖြင့် သို့ထား လျက် ရှိ ၍၊ မီးရှို့ ခြင်းအဘို့အလိုငှာ နေရစ် သတည်း။⁸ ချစ်သူ တို့၊ ထာဝရ

ဘုရားမှာ ကာလ

တ ရက် သည်၊ အနှစ်

တထောင် ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ အနှစ် တထောင် သည် တ

ရက် ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ် သည် အရာ

တစ်ခုကို မ

မေ့လျော့ ကြ နှင့်။⁹ လူအချို့ တို့သည်၊ နှေး ခြင်းကိုမှတ် သည် အတိုင်း ၊ ထာဝရ

ဘုရားသည် ဂတိ

တော်အရာ မှာ နှေး တော်မ မူ။ ငါတို့တွင်အဘယ်သူ မျှမ ပျက်စီး ဘဲ၊ ရှိသမျှ တို့သည် နောင်တရ စေခြင်းငှာအလို တော်ရှိ၍၊ ငါ တို့ကို သည်းခံ တော်မူ၏။¹⁰ သူခိုး သည် ညဉ့်အခါလာသကဲ့သို့ ၊ ထာဝရ

ဘုရား၏ နေ့ရက် သည် လာ
လိမ့်မည်။ ထိုနေ့

၌

မိုဃ်း ကောင်းကင်သည် ကြီးစွာ သောအသံနှင့်တကွပျောက်သွား
လိမ့်မည်။ မြေကြီး ကိုယ်မှစ၍ ၊ မြေကြီးပေါ်မှာပြုလုပ် သမျှသော
အရာတို့သည် လောင်ကျွမ်း ကြလိမ့်မည်။¹¹ သို့ဖြစ်၍ ၊ ဤ

အရာ အလုံးစုံ တို့သည် ကုန်စင် မည် မှန်သော ကြောင့်၊¹² မိုဃ်း
ကောင်းကင်သည် မီး

နှင့်ပျက် ၍ လောကဓာတ်တို့သည် ပူအားကြီးလျက်၊ အရည်ကျို
ခြင်းကို ခံရသော နေ့တည်းဟူသော၊ ဘုရားသခင် ၏ နေ့

ရောက်

လိမ့်မည်ဟုသင် တို့သည် မြော်လင့် တောင့်တလျက်၊ သန့်ရှင်း သော
အကျင့်ကိုကျင့် ခြင်း၊ ဘုရား

ဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းအားဖြင့်၊ အဘယ်သို့ သောသူ ဖြစ် အပ် ကြ
သနည်း။¹³ ယခုရှိ သမျှသော အရာတို့သည် ပျက် ရသော်လည်း ၊
ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားတည်နေရာမိုဃ်း ကောင်းကင်သစ် နှင့်

မြေကြီး သစ် ကို ငါတို့သည် ဂတိ

တော် နှင့်အညီ မြော်လင့် ကြ၏။¹⁴ ထိုသို့ မြော်လင့် ခြင်းရှိ
သောကြောင့်၊ ချစ်သူ တို့၊ သင်တို့သည် အညစ်အကြေး နှင့် ကင်းစင်၍

အဘယ် အပြစ် မျှမပါဘဲ၊ ရှေ့တော်သို့ ငြိမ်ဝပ် စွာရောက်မည်
အကြောင်း

ကြိုစား အားထုတ်ကြလော့။¹⁵ ငါ တို့ချစ် သော ညီ

ပေါလု သည်၊ မိမိခံရသော ဉာဏ် ပညာအတိုင်း

သင် တို့အား ရေး

၍

ပေး လိုက်သော စာ၌၎င်း၊ သူ

သည်ဤ အရာများ ကိုပြော ၍ စီရင်သော ဩဝါဒစာရှိသမျှတို့၌
၎င်း

ပါသည်နှင့်အညီ ၊ ငါ တို့ သခင် ဘုရားသည်ခံ တော်မူခြင်းသည်
ကယ်တင် မည် အကြောင်း

ဖြစ်သည်ဟုမှတ် ကြလော့။¹⁶ ထို စာ တို့၌

ခက်ခဲ သောအရာအချို့ ရှိ ၏။ မတတ် သောသူ၊ တည်ကြည် ခြင်း မရှိသောသူ တို့သည်၊ ထို

အရာမှစ၍ ကြွင်းသောကျမ်းစာ ၏ အနက်ကို မှောက်လှန်၍၊ ကိုယ် ကိုကိုယ် ဖျက်ဆီး တတ်ကြ၏။¹⁷ သို့ဖြစ်၍ ၊ ချစ်သူ တို့၊ မတရား သော သူ

တို့၏ ပရိယာယ် အားဖြင့် ၊ သင် တို့သည်လည်း သွေးဆောင်ရာသို့ လိုက်၍၊ သင်တို့တည်ကြည် ခြင်းမှ မ

ရွေ့လျော့ မည် အကြောင်း၊ ဤအရာများကို သိ နှင့် ပြီ ဖြစ်၍၊ ကိုယ်ကို ကိုယ်စောင့်ရှောက် ကြလော့။¹⁸ ကျေးဇူး တော်၌ ၎င်း ၊ ငါ တို့ကို ကယ်တင် တော်မူသော အရှင် သခင် ယေရှု

ခရစ် ကို သိကျွမ်း ခြင်း၌ ၎င်း ကြီးပွား ကြလော့။ ထိုသခင် သည် ယခု မှစ၍ ထာဝရ

နေ့ရက် ကာလပတ်လုံးဘုန်း အသရေရှိ တော်မူစေ သတည်း။ အာ မင် ။

ရှင်ယောဟန် သြဝါဒစာပဌမစောင်။

1 ရှေ့ဦးစွာ ကပင် ဖြစ် ၍၊ ငါတို့သည် ကိုယ်တိုင်ကြား လျက်၊ ကိုယ် မျက်စိ နှင့် မြင် လျက်၊ စေ့စေ့ကြည့်ရှု ၍

လက် နှင့် စမ်းသပ် ခဲ့ပြီးသောအရာ တည်းဟူသောအသက် ရှင်သော နှုတ်ကပတ် တော်နှင့်ဆိုင် သောအရာကို သင်တို့အားပြသကြ၏။² ထို အသက် သည်ထင်ရှား ခဲ့ပြီ။ ငါတို့လည်း

မြင်ရ ကြပြီ။ ခမည်းတော် နှင့်အတူ ရှိ ဘူး၍၊ ငါတို့အား ထင်ရှား ခဲ့ ပြီးသော ထိုထာဝရ

အသက် ကို၊ ငါ တို့သည် သင် တို့အား သက်သေခံ ၍ ပြသ ကြ၏။

3 ငါ တို့သည် ခမည်းတော် နှင့် ၎င်း ၊ သား

တော်ယေရှု ခရစ် နှင့် ၎င်း၊ မိဿဟာယဖွဲ့ ရသည်ဖြစ်၍ ၊ သင် တို့သည် ငါ တို့နှင့်

မိဿဟာယဖွဲ့ စေခြင်းငှာ ၊ ငါတို့ကြား မြင် ရသောအရာကို သင် တို့အား ပြသ ကြ၏။⁴ သင်တို့၏ ဝမ်းမြောက် စရာအကြောင်း စုံလင် စေခြင်းငှာ လည်း ၊ ဤအရာ

များကို ငါ တို့သည် ရေး လိုက်ကြ၏။⁵ ထို နှုတ်ကပတ် တော်ထံ၌ ငါတို့သည်ကြား ရ၍၊ သင် တို့အား ပြသ သောတရား စကားဟူမူကား၊ ဘုရားသခင် သည်အလင်း

ဖြစ် တော်မူ၏။ ဘုရားသခင် ၌

မှောင်မိုက် အလျှင်း မ ရှိ ။⁶ ငါတို့သည် ဘုရားသခင် နှင့်

မိဿဟာယဖွဲ့ ပြီဟုဆို လျက်ပင် ၊ မှောင်မိုက် ၌ ကျင်လည် လျှင် ၊ သစ္စာ

တရား ကိုမ

ကျင့် ။ မှုသာ ကိုသုံးသောသူ ဖြစ် ကြ၏။⁷ ဘုရားသခင် သည် အလင်း ၌ ရှိ တော်မူသကဲ့သို့ ၊ ငါတို့သည်အလင်း ၌ ကျင်လည် လျှင် ၊ အချင်းချင်း မိဿဟာယဖွဲ့ ခြင်း ရှိ ကြသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင် ၏သား တော်ယေရှု ခရစ်၏အသွေး တော်သည်၊ ငါ တို့အပြစ်

ရှိသမျှ ကို ဆေးကြော တော်မူ၏။⁸ ကိုယ်အပြစ် မ ရှိ ဟုငါတို့သည် ဆို လျှင် ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် လှည့်ဖြား ကြ၏။ ငါ တို့၌ သစ္စာ တရားမ ရှိ

။ ⁹ ကိုယ် အပြစ် တို့ကို ဖော်ပြ တောင်းပန်လျှင် ၊ ငါ တို့အပြစ် များကို လွှတ် ၍ ဒုစရိုက် ရှိသမျှ နှင့် ကင်းစင် စေခြင်းငှာ ဘုရားသခင်သည် သစ္စာ

တရားနှင့်၎င်း ၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားနှင့် ၎င်း ပြည့်စုံတော်မူ၏။

¹⁰ ဒုစရိုက် ကိုမ ပြု ပြီဟု ငါတို့သည်ဆို လျှင် ၊ ဘုရားသခင် ကို မုသာ အပြစ်တင်ကြ၏။ နှုတ်ကပတ် တော် လည်း

ငါ တို့၌ မ ရှိ ။

2

¹ ချစ်သား တို့၊ သင် တို့သည်ဒုစရိုက်ကိုမ ပြု စေခြင်းငှာ ဤအရာ များကိုသင်တို့အား ငါရေး ၍ပေးလိုက်၏။ တစ်စုံတစ်ယောက် သော သူသည် ဒုစရိုက် ကိုပြုမိလျှင် ၊ ဖြောင့်မတ် တော်မူသောအရှင်ယေရှု ခရစ် တည်းဟူသောငါတို့အမှုဆောင် သခင်သည် ခမည်းတော် ထံ၌ ရှိ တော်မူ၏။ ² ထိုသခင် သည်ငါ တို့၏အပြစ် မက ၊ လောကီသား

အပေါင်း တို့၏ အပြစ် ဖြေစရာအကြောင်း

ဖြစ် တော် မူ၏။ ³ ထို သခင်ကို ကိုယ်တိုင် သိကျွမ်း သည်ကို အဘယ်သို့သိ ရသနည်းဟူမူကား၊ ပညတ် တော်တို့ကို စောင့်ရှောက် လျှင် သိရသတည်း။ ⁴ ထိုသခင် ကို ငါသိ ၏ဟုပညတ် တော်တို့ကို မ စောင့် ဘဲလျက် ဆို သောသူ သည် မုသာ

ကိုသုံးသောသူ ဖြစ်၍ထိုသူ ၌ သစ္စာ မ ရှိ ။ ⁵ ထိုသခင် ၏စကား တော်ကို နားထောင် သောသူ မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင် ကို ချစ် ခြင်းမေတ္တာနှင့် အမှန် ပြည့်စုံ ၏။ ငါတို့သည် သခင် ၌ ရှိကြောင်း ကို ထိုသို့

အားဖြင့် သိ ရကြ၏။ ⁶ ထိုသခင် ၌ ငါတည် ၏ဟုဆို သောသူ သည်၊ ထိုသခင် ကျင့် တော်မူသည်နည်းတူ ကျင့် ရမည်။ ⁷ ချစ်သူ တို့၊ သင် တို့ အား ငါရေး ထားသော ပညတ် သည် ပညတ်သစ် မ ဟုတ်။ ရှေ့ဦးစွာ ကပင် သင်တို့၌ ရှိ သော ပညတ် ဟောင်း ဖြစ်၏။ ပညတ် ဟောင်း ကား၊ ရှေ့ဦးစွာကပင် သင်တို့ကြား ရသော ဒေသနာ

တော်ဖြစ် ၏။ ⁸ တဖန်တို့ ၊ ပညတ် သစ် ကို သင် တို့အား ငါရေး ထား၏။ ထိုသခင် အားဖြင့် ၎င်း ၊ သင် တို့အားဖြင့် ၎င်း၊ အသစ်မှန် ပေ ၏။ အကြောင်းမူကား မှောင်မိုက် ပျောက်လွင့် ၍

မှန် သောအလင်း သည် ထွန်းတောက် လျက်ရှိ၏။ ⁹ မိမိ ညီအစ်ကို ကိုမှန်း လျက် ပင်၊ ငါသည် အလင်း ၌ ရှိ ၏ ဟုဆို

သောသူ သည်ယခု တိုင်အောင် မှောင်မိုက် ၌
ရှိ သေး၏။¹⁰ မိမိ ညီအစ်ကို ကိုချစ် သောသူ သည် အလင်း ၌
တည်နေ ၏။ ထိမိ

၍ လဲစရာအကြောင်းသည်ထိုသူ ၌ မ ရှိ ။¹¹ မိမိ ညီအစ်ကို ကို မုန်း
သောသူ သည် မှောင်မိုက် ၌ ရှိ ၏။ မှောင်မိုက် ၌ လည်း ကျင်လည်
သွားလာ၏။ မှောင်မိုက် ကြောင့် သူ ၏မျက်စိ မ မြင်နိုင်သဖြင့် ၊ အ
ဘယ် အရပ်သို့ ကိုယ်သွား သည်ကိုကိုယ်မ သိ ။¹² ချစ်သား တို့၊ သင်
တို့သည် ထိုသခင် ၏ နာမ

တော်အားဖြင့် အပြစ် များနှင့်ကင်းလွတ် သောကြောင့် ၊ သင် တို့
အားငါရေး ၍ပေးလိုက်၏။¹³ အဘ တို့၊ သင်တို့သည် ရှေ့ဦးစွာ က
ပင်

ရှိတော်မူသော သူ ကိုသိ သောကြောင့် ၊ သင် တို့အား ငါရေး
၍ ပေးလိုက်၏။ လူပျို တို့၊ သင်တို့သည် မာရ်နတ် ကိုအောင်
သောကြောင့် ၊ သင် တို့အား ငါရေး ၍ ပေးလိုက်၏။ သူငယ် တို့၊
သင်တို့သည် ခမည်းတော် ကိုသိ သောကြောင့် ၊ သင် တို့အား ငါ
ရေး ၍ပေးလိုက်၏။¹⁴ အဘတို့၊ သင်တို့သည် ရှေ့ဦးစွာကပင်ရှိ
တော်မူသောသူကိုသိသောကြောင့်၊ သင်တို့အား ငါရေး၍ ပေးလိုက်
ခဲ့ပြီ။ လူပျို တို့၊ သင်တို့သည် ခွန်အား နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ဘုရားသခင်
၏နာဂါတံတော်၌ မှီဝဲ ဆည်းကပ် သဖြင့် မာရ်နတ် ကိုအောင်
သောကြောင့် ၊ သင် တို့အား ငါရေး ၍ ပေးလိုက်ခဲ့ပြီ။¹⁵ လောက
ကို၎င်း၊ လောက

၌ရှိသောအရာ တို့ကို၎င်း၊ မ
ချစ် ကြနှင့်။ လောက

ကိုချစ် သောသူမည်သည်ကား၊ ခမည်းတော် ကို ချစ် ခြင်းမေတ္တာ
မ ရှိ ။¹⁶ လောက ၌ ရှိသမျှ သော အရာတည်းဟူသောကိုယ် ကာယ
တပ်မက် ခြင်း၊ မျက်စိ တပ်မက် ခြင်း၊ လောကီ စည်းစိမ် ၌ဝါကြွား
ခြင်းတို့သည် ခမည်းတော် နှင့်မ စပ်ဆိုင် ၊ လောက

နှင့်သာစပ်ဆိုင် ကြ၏။¹⁷ လောက နှင့် လောကီတပ်မက် ခြင်းသည်
ရွေ့သွားကွယ်ပျောက် တတ်၏။ ဘုရားသခင် ၏ အလို
တော်နှင့်အညီကျင့် သောသူ မူကား ၊ နိစ္စ
ထာဝရတည် ၏။¹⁸ ချစ်သား တို့၊ ယခုကာလ
သည် နောက်ဆုံး သောကာလဖြစ် ၏။ ခရစ်တော်၏ ရန်သူတည်း

ဟူသောအနုတိခရစ် ပေါ်လာ ကြောင်း ကို သင်တို့ကြား ရသည်အတိုင်း
။ ယခုပင် အနုတိခရစ် အများ ရှိ ကြ၏။ ထိုကြောင့် ၊ ယခု ကာလသည်
နောက်ဆုံး သောကာလ ဖြစ် သည်ကိုသိ ရ၏။¹⁹ ထိုသူတို့သည် ငါတို့
ထံမှထွက်သွားကြ၏။ သို့သော်လည်း အထက်ကငါ တို့နှင့်မ စပ်ဆိုင်
ကြ။ ငါ တို့နှင့်စပ်ဆိုင် လျှင်

ငါ တို့နှင့်အတူ နေ ကြလိမ့်မည် ။ ထိုသူအပေါင်း တို့သည် ငါ တို့နှင့်
မ စပ်ဆိုင် ကြောင်း ကို ထင်ရှား စေခြင်းငှာ ၊ ငါ တို့ထံမှ ထွက်သွား
ကြ၏။²⁰ သင် တို့သည် သန့်ရှင်း တော်မူသောဘုရား၏ လက်မှ ဘိ
သိတ် ကျေးဇူးတော်ကိုခံရ ၍ ၊ ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကို သိ ကြ၏။
²¹ သမ္မာတရား ကို သင် တို့မ သိ သောကြောင့် ၊ ငါရေး ၍ ပေးလိုက်
သည်မ ဟုတ်။ သင်တို့သည် သမ္မာတရား

ကို၎င်း ၊ မုသာ
ရှိသမျှ တို့သည် သမ္မာတရား
နှင့် မ
စပ်ဆိုင် သည်ကို၎င်း၊ သိ

သောကြောင့် ငါရေး၍ပေးလိုက်၏။²² မုသာ ကိုသုံးသောသူကား
အဘယ်သူ နည်း ။ ယေရှု သည်ခရစ်တော် မဟုတ်ဟု ငြင်းပယ် သော
သူ

ဖြစ် သတည်း။ ခမည်းတော် နှင့်
သား တော်ကို ငြင်းပယ် သော သူ

သည် အနုတိခရစ် ဖြစ် ၏။²³ သား တော်ကိုငြင်းပယ် သောသူ
မည်သည်ကား၊ ခမည်းတော် ကိုမ သိ ။ သား

တော်ကို ဝန်ခံ သောသူ

မည်သည်ကား၊ ခမည်းတော် ကိုသိ ၏။²⁴ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သည်
ရှေ့ဦးစွာ ကပင်

ကြား ရသော ဒေသနာကို သင် တို့၌

တည် စေကြလော့။ ထိုဒေသနာသည် သင် တို့၌ တည် လျှင် ၊ သင်
တို့သည် သား

တော်၌ ၎င်း ၊ ခမည်းတော် ၌ ၎င်း၊ တည် ရကြလိမ့်မည်။²⁵ ငါ တို့

အား ပေးတော်မူသောဂတိ တော်မူကား ၊ ထာဝရ

အသက် ကို ဝန်ခံတော်မူသောဂတိ တော်ပေတည်း။²⁶ သင် တို့ကို
လှည့်ဖြား သောသူ တို့၏အကြောင်း ကို ဤသို့

သင် တို့အား ငါရေး ဤပေးလိုက်၏။²⁷ သို့သော်လည်း သန့်ရှင်းတော်မူသောဘုရား ၏လက်မှ

သင် တို့ခံရ သောဘိသိတ် ကျေးဇူးတော်သည် သင် တို့၌ ရှိ သည် ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူ မျှ သင် တို့ကို ဆိုးမ

ဩဝါဒပေးစရာအကြောင်း မ ရှိ ။ ထိုဘိသိတ်

ကျေးဇူးတော်သည် ဖြစ် ယောင်ဆောင် သည်မ ဟုတ်၊ အမှန် ဖြစ်လျက် ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကို သင် တို့အား သွန်သင် တော်မူသည် အတိုင်း ၊ သင်တို့သည် သား

တော်၌ တည်နေ ကြလော့။²⁸ ချစ်သား တို့၊ သားတော်သည်ထင်ရှား ပေါ်ထွန်းတော်မူသောအခါ ၊ ငါ တို့သည် အထံ

တော်သို့ ရောက် လျှင်၊ ရဲရင့် ရသောအခွင့်ရှိ၍ ၊ ရှက်ကြောက် ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း

သား တော်၌

တည်နေ ကြလော့။²⁹ ဘုရားသခင်သည် ဖြောင့်မတ် တော်မူသည်ကို သင်တို့သည်သိ လျှင် ၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားကို ကျင့် သောသူ မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင် ဖြစ် ဘွား စေတော်မူသောသူဖြစ်သည်ကို သိ ရကြ၏။

3

¹ ဘုရားသခင် ၏ သား

တော် ဟု ခေါ်ဝေါ် ခြင်း အခွင့် ကို ငါ တို့သည် ရ မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကိုအဘယ်မျှလောက် ချစ် တော်မူသည်ကို ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်ကြလော့။ လောကီသား

တို့သည် ဘုရားသခင် ကို မ သိ သောကြောင့် ၊ ငါ တို့ကိုလည်း မ သိ ကြ။² ချစ်သူ တို့၊ ယခု

တွင် ငါ တို့သည် ဘုရားသခင် ၏သား ဖြစ် ကြ၏။ နောက်မှ အဘယ်သို့ သောသူဖြစ် မည်ဟု မ

ထင်ရှား သေး။ သို့သော်လည်းကိုယ်တော်သည် ထင်ရှား ပေါ်ထွန်း တော်မူသောအခါ ၊ ငါတို့သည် ကိုယ်တော် နှင့်

တူကြလတံ့ဟု ငါတို့သိ ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ကိုယ်တော် ဖြစ် တော်မူသည်အတိုင်း ကို ငါတို့သည် မြင် ရကြလတံ့။³ ထိုသို့ မြော်လင့် သောသူမည်သည်ကား ၊ ကိုယ်တော် သန့်ရှင်း တော်မူသည်နည်းတူ

၂ ကိုယ်ကိုကိုယ် သန်ရှင်း စေတတ်၏။⁴ ဒုစရိုက် ကို ပြု သောသူ မည်သည်ကား ၊ ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူး ၏။ ဒုစရိုက် သည်ကား

ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူး ခြင်းဖြစ် သတည်း။⁵ ကိုယ်တော်သည် ငါတို့၏အပြစ် များကို ဆောင်သွား ခြင်းငှာ ထင်ရှား ပေါ်ထွန်းတော်မူ သည်ကို သင်တို့ သိ

ကြ၏။ ကိုယ်တော် ၌ လည်း

အပြစ် မ ရှိ ။⁶ ကိုယ်တော် ၌ တည်နေ သောသူမည်သည်ကား ၊ ဒုစရိုက် ကို မ

ပြုတတ်၊ ဒုစရိုက် ကို ပြုတတ်သောသူ

မည်သည်ကား၊ ကိုယ်တော် ကိုမ သိ မ မြင် ရသေး။⁷ ချစ်သား တို့၊ သင် တို့ကို အဘယ်သူ မျှ မလှည့်ဖြား စေနှင့်။ အကြင်သူ သည် ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားကို ကျင့် ၏။ ကိုယ်တော်ဖြောင့်မတ် တော်မူ သည်နည်းတူ ၊ ထိုသူ

သည်ဖြောင့်မတ် ခြင်းရှိ ၏။⁸ မာရ်နတ် သည်ရှေ့ဦးစွာ မှစ၍ ဒုစရိုက် ကိုပြု သောသူ ဖြစ် သောကြောင့် ၊ အကြင်သူသည်ဒုစရိုက် ကို ပြု၏။ ထိုသူသည်မာရ်နတ် နှင့် ဆိုင်၏။ မာရ်နတ် အမှု တို့ကို ပယ်ဖျက် ခြင်းငှာ ၊ ဘုရားသခင် ၏ သား

တော်သည် ထင်ရှား ပေါ်ထွန်းတော်မူ၏။⁹ ဘုရားသခင် ဖြစ်ဘွား စေတော်မူသောသူ

မည်သည်ကား၊ ဒုစရိုက် ကိုမ ပြု တတ်။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူ ၌

မျိုးစေ့ တော်တည် လျက်ရှိ၏။ ထိုသူသည် ဘုရားသခင် ဖြစ်ဘွား စေတော်မူသောသူ ဖြစ်သောကြောင့်

ဒုစရိုက် ကိုမ ပြုနိုင် ။¹⁰ ထိုသို့သော လက္ခဏာအားဖြင့် ဘုရားသခင် ၏ သား

တို့နှင့် မာရ်နတ် ၏သား တို့သည် ထင်ရှား ကြ၏။ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရားကို မ

ကျင့် သောသူ၊ မိမိ

ညီအစ်ကို ကိုမ ချစ် သောသူ

မည်သည်ကား ၊ ဘုရားသခင် နှင့်မ ဆိုင် ။¹¹ သင်တို့သည်ရှေ့ဦးစွာ ကပင်

ကြား ရသောတရား စကားဟူမူကား ၊ မာရ်နတ် နှင့်ဆိုင် ၍

မိမိ ညီ ကိုသတ် သော ကာကွန်

ကဲ့သို့ မ ဟုတ်၊ ငါတို့သည် အချင်းချင်း ချစ် ရကြမည်ဟုလာ သတည်း။¹² ကာကွန်သည် မိမိ

ညီကို အဘယ်ကြောင့် သတ် သနည်းဟူမူကား ၊ မိမိ

အကျင့် သည် ဆိုးယုတ် ၍၊ ညီ

၏အကျင့် သည် ဖြောင့်မတ် သတည်း။¹³ ညီအစ်ကို တို့၊

လောကီသား

တို့သည် သင် တို့ကို မုန်း သော်လည်း အံ့ဩ ခြင်းမ ရှိကြနှင့်။¹⁴ ငါ တို့သည် ညီအစ်ကို ချင်းတို့ကို ချစ် သောကြောင့် ၊ သေ

ခြင်းမှ

အသက် ရှင်ခြင်းသို့

ကိုယ် ကူးမြောက် သည်ကို ကိုယ်သိ ရကြ၏။ မိမိ ညီအစ်ကိုကို မ

ချစ် သောသူ သည် သေ

ခြင်း၌ တည် ၏။¹⁵ မိမိ ညီအစ်ကို ကိုမုန်း သောသူ မည်သည်ကား၊

လူ

အသက်ကို သတ်သောသူဖြစ် ၏။ လူ

အသက်ကို သတ်သောသူ တစ်စုံတစ်ယောက်၌ မျှ

ထာဝရ အသက်

မတည် သည်ကို သင်တို့သိ ကြ၏။¹⁶ ခရစ်တော် သည် ငါ တို့အ ဘို့ အလိုငှာ အသက် တော်ကို စွန့် တော်မူသည်အရာကို ငါတို့သည် ထောက်၍ ၊ မေတ္တာ

တော်ကို သိ

ရကြပြီ။ ငါ တို့သည်လည်း

ညီအစ်ကို ချင်း တို့ အ ဘို့ အလို ငှာ အသက် ကို စွန့် ရကြ၏။

¹⁷ အကြင်သူ သည် လောကီ

စည်းစိမ် ဥစ္စာရှိ လျက်ပင်၊ မိမိ

ညီအစ်ကို ဆင်းရဲခြင်းကိုမြင် ၍ ၊ သနား

ခြင်းကရုဏာစိတ်ကို ချုပ်တည်း ၏။ ထိုသူ

၌ ဘုရားသခင် ၏ မေတ္တာ

တော်သည် အဘယ်သို့ တည် မည်နည်း။¹⁸ ချစ်သား တို့၊ ငါတို့သည် စကား

ပြော ကာမျှအားဖြင့် သာ မ

ချစ်ဘဲ၊ စိတ်ပါကိုယ်ရောက် ကေန်အမှန် ချစ် ကြကုန်အံ့။¹⁹ ထိုသို့ ချစ်လျှင်၊ ကိုယ်တိုင်သမ္မာတရား နှင့် ဆိုင် သည်ကို ကိုယ်သိ ရ၍၊

ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌

ကိုယ်စိတ်နှလုံး ကို သက်သာစေကြလိမ့်မည်။²⁰ အကြောင်းမူကား ၊ ကိုယ် စိတ် နှလုံးသည် ကိုယ် ကိုအပြစ်တင် လျှင် ၊ ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့၏ စိတ် နှလုံး ထက်သာ၍ကြီးမြတ် သည်ဖြစ် ၍၊ အလုံးစုံ

တို့ကို သိ တော်မူသည်ကို ငါတို့သိကြ၏။²¹ ချစ်သူ တို့၊ ကိုယ် စိတ်နှလုံးသည် ကိုယ် ကို အပြစ် မ တင်လျှင် ၊ ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ ရဲရင့် ရသော အခွင့် ရှိ ကြ၏။²² ငါတို့သည် ပညတ် တော် တို့ကို စောင့်ရှောက် ၍ ၊ နှစ်သက် တော်မူသောအကျင့် တို့ကို ကျင့် သောကြောင့် ၊ ဆုတောင်း သမျှ တို့ကိုဘုရားသခင် ထံ တော်မှရ ကြ၏။²³ ဘုရားသခင်၏ပညတ် တော်ဟူမူကား၊ သား

တော်ယေရှု ခရစ် ကို ယုံကြည် ရမည်။ သားတော်ပညတ်

တော်မူသည်အတိုင်း ၊ အချင်းချင်း ချစ် ရမည်ဟူသော ပညတ်တော် ပေတည်း။²⁴ ပညတ် တော်တို့ကို စောင့် သောသူ သည် ဘုရားသခင် ၌ တည် ၏။ ထိုသူ

၌ လည်း

ဘုရားသခင်တည်တော်မူ၏။ ငါ တို့အားပေး တော်မူသောဝိညာဉ် တော်ကို ငါတို့သည်အမှီပြု၍၊ ဘုရားသခင်သည်ငါ တို့၌ တည် တော်မူသည်ကိုသိ ရကြ၏။

4

1 ချစ်သူ တို့၊ ခပ်သိမ်း သောစိတ် ဝိညာဉ်တို့ကို မ ယုံ ကြနှင့်။ စိတ် ဝိညာဉ်တို့သည် ဘုရားသခင် နှင့် စပ်ဆိုင် သည် မ စပ်ဆိုင်သည်ကိုစုံစမ်း ကြလော့။ အကြောင်းမူကား ၊ မိစ္ဆာ ပရောဖက်အများ တို့သည် ဤလောက သို့

သွား ကြပြီ။² ဘုရားသခင် ၏ဝိညာဉ် တော်ကို အဘယ်သို့သိ နိုင် သနည်းဟူမူကား၊ လူဇာတိ

အားဖြင့် ကြွလာ တော်မူသောယေရှု ခရစ် ကို ဝန်ခံ သောဝိညာဉ် မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင် နှင့် စပ်ဆိုင် ၏။³ လူဇာတိအားဖြင့် ကြွလာတော်မူသောယေရှု ခရစ်ကိုဝန် မ ခံသောဝိညာဉ် မည်သည်ကား ၊ ဘုရားသခင် နှင့်မ စပ်ဆိုင် ။ ထိုသို့သော

ဝိညာဉ်ကား၊ သင်တို့သည် ကြား ခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း

ဤလောက သို့လာမည်ဖြစ် ၍ ၊ ယခုပင် လာ လျက်ရှိသော အနုတိ
ခရစ် ၏ ဝိညာဉ် ဖြစ် ၏။⁴ ချစ်သား တို့၊ သင် တို့သည် ဘုရားသခင်
နှင့်စပ်ဆိုင် ကြ၏။ ထိုသူ

တို့ကိုလည်း

အောင် ကြပြီ။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့ဘက်၌ ရှိ သောသူ သည်
လောက

ဘက်၌ ရှိသောသူ ထက် သာ၍ကြီး တော်မူ၏။⁵ ထိုသူ တို့သည်
လောက

နှင့်စပ်ဆိုင် သောကြောင့် ၊ လောကီ

အကြောင်းအရာကို ပြောတတ်ကြ၏။ လောကီသား

တို့သည်လည်း

သူတို့စကား ကို နားထောင် တတ်ကြ၏။⁶ ငါ တို့မူကား၊ ဘုရားသခင်
နှင့်စပ်ဆိုင်ကြ၏။ ဘုရားသခင် ကိုသိ သောသူ သည် ငါ တို့စကားကို

နားထောင် တတ်၏။ ဘုရားသခင် နှင့် မ

စပ်ဆိုင် သောသူ သည် ငါ တို့စကားကိုနား မ ထောင်တတ်။ ထို

အရာကို ငါတို့သည်ထောက်၍၊ သမ္မာ

ဝိညာဉ် ကို၎င်း ၊ မိစ္ဆာ

ဝိညာဉ် ကို၎င်း သိ ရကြ၏။⁷ ချစ်သူ တို့၊ ငါတို့သည် အချင်းချင်း
ချစ် ကြကုန် အံ့၊ အကြောင်းမူကား ၊ ချစ် ခြင်း မေတ္တာ သည်

ဘုရားသခင် နှင့် စပ်ဆိုင် ၏။ ချစ် တတ်သောသူမည်သည်ကား၊
ဘုရားသခင် ဖြစ်ဘွား စေတော်မူသောသူဖြစ်၏။ ဘုရားသခင် ကို သိ

သောသူလည်း ဖြစ် ၏။⁸ ချစ် ခြင်းမ ရှိသောသူ သည် ဘုရားသခင်
ကိုမ သိ ။ အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် သည် ချစ် ခြင်းမေတ္တာ

ဖြစ် တော်မူ၏။⁹ သား တော်အားဖြင့် ငါတို့သည် အသက် ရှင်စေခြင်း
ငှာ ၊ ဘုရားသခင် သည်တစ်ပါးတည်း သော သား

တော်ကို ဤလောက

သို့ စေလွှတ် တော်မူသောအရာ၌၊ ငါ တို့ကို ချစ် တော်မူသောမေတ္တာ
တော်သည် ထင်ရှား လျက်ရှိ၏။¹⁰ ငါ တို့သည် ဘုရားသခင် ကိုချစ်

ကြသည်ဟု မ

ဆို။ ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့ကိုချစ် ၍

ငါ တို့၏အပြစ်

ဖြေစရာအကြောင်း ဖြစ်စေခြင်းငှာ၊ သား

တော်ကို စေလွှတ် တော်မူသောအရာ ၌

ချစ် ခြင်းမေတ္တာရှိ ၏။¹¹ ချစ်သူ တို့၊ ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့ကို ဤမျှလောက် ချစ် တော်မူသည်မှန်လျှင် ၊ ငါ တို့သည်လည်း

အချင်းချင်း ချစ် ရကြမည်။¹² ဘုရားသခင် ကို အဘယ်သူ မျှမမြင် စဖူး ။ သို့သော်လည်း၊ အချင်းချင်း ချစ် ကြလျှင် ၊ ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့၌

တည် တော်မူ၍ ၊ ငါ တို့သည် ချစ် ခြင်းမေတ္တာနှင့် ပြည့်စုံ လျက်ရှိ ကြ၏။¹³ ဘုရားသခင် သည် ဝိညာဉ် တော်၏ ကျေးဇူးကို ငါ တို့အား ပေး

တော်မူသောကြောင့် ၊ ငါ တို့သည် ဘုရားသခင် ၌ တည် သည်ကို၎င်း ၊ ဘုရားသခင် သည် ငါတို့၌

တည်တော် မူသည် ကို၎င်း သိ ရကြ၏။¹⁴ လောကီသား တို့ကို ကယ်တင် သောသခင်ဖြစ်စေခြင်းငှာ ၊ ခမည်းတော် သည် သား

တော်ကို စေလွှတ် တော်မူသည်ဟု ငါ တို့သည် သိမြင် ၍ သက်သေခံ ကြ၏။¹⁵ ယေရှု သည် ဘုရားသခင် ၏သား တော်ဖြစ်

တော်မူသည်ကို ဝန်ခံ သောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင် ၌ တည်၏။ ဘုရားသခင် သည်လည်း ထိုသူ

၌ တည် တော်မူ၏။¹⁶ ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့ကိုချစ် တော်မူခြင်း မေတ္တာတော်ကိုငါ တို့သည်သိ ၍

ယုံကြည် ကြ၏။ ဘုရားသခင် သည် ချစ် ခြင်းမေတ္တာဖြစ် တော် မူ၏။ ချစ် ခြင်းမေတ္တာ၌

တည် သောသူ သည် ဘုရားသခင် ၌ တည် ၏။ ဘုရားသခင် သည် လည်း

ထိုသူ ၌ တည် တော်မူ၏။¹⁷ ထိုသို့ ငါ တို့သည် ချစ် ခြင်းမေတ္တာနှင့် ပြည့်စုံ သောအားဖြင့် ၊ တရား

ဆုံးဖြတ်တော်မူသောနေ့ ၌ ရဲရင့်

ရသော အခွင့်ရှိ ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ တို့သည် ကိုယ်တော် ၏နည်းတူ ဤ လောက ၌ ဖြစ် ကြ၏။¹⁸ ချစ် ခြင်းမေတ္တာ သည် ကြောက် ခြင်းသံဝေဂနှင့် မ

ပေါင်းနိုင်ရာ။ သံဝေဂသည် ပူပန် ခြင်းဝေဒနာကို ဖြစ် စေသော ကြောင့် ၊ စုံလင် သောမေတ္တာ သည် သံဝေဂ

ကိုပယ်ရှား တတ်၏။ သံဝေဂ

ရှိသောသူ သည် မေတ္တာ

နှင့်

မ ပြည့်စုံ သေး။¹⁹ ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့ကိုရှေ့ဦးစွာ ချစ်
တော်မူသောကြောင့် ၊ ငါ တို့သည် ဘုရားသခင် ကိုချစ် ကြ၏။

²⁰ တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူက၊ ငါသည် ဘုရားသခင် ကိုချစ် ၏ဟု
ဆို

လျက်ပင် မိမိ

ညီအစ်ကို ကိုမုန်း လျှင် ၊ ထိုသူသည် မုသာ

ကိုသုံးသောသူဖြစ် ၏။ မိမိမြင် ရသော မိမိ

ညီအစ်ကို ကိုမ ချစ် လျှင်၊ မ

မြင် သေးသောဘုရားသခင် ကို အဘယ်သို့ ချစ် နိုင် မည်နည်း။

²¹ ဘုရားသခင် ကို ချစ် သောသူ သည် မိမိ

ညီအစ်ကို ကို ချစ် ရမည်ဟူသော ပညတ် တော်ကို ငါတို့သည်
ခရစ်တော် ထံ၌ ခံရ ကြပြီ။

5

¹ ယေရှု သည် ခရစ်တော် ဖြစ် တော်မူသည်ကို ယုံကြည် သောသူ
မည်သည်ကား ၊ ဘုရားသခင် ဖြစ်ဘွား စေတော်မူသောသူဖြစ်၏။ အ

ဘကိုချစ်သောသူသည် သားကိုလည်းချစ်တတ်သည်နှင့်အညီ၊² ငါ
တို့သည် ဘုရားသခင် ကိုချစ် ၍၊ ပညတ် တော်တို့ကို စောင့် ကြည့်

လျှင်၊ ဘုရားသခင် ၏သား တို့ကို ချစ် ကြသည်ကို ငါတို့သိ ရကြ၏။

³ ပညတ် တော်တို့ကို စောင့် ခြင်းအရာသည် ဘုရားသခင် ကိုချစ် ရာ
ရောက် ၏။ ပညတ် တော်တို့ကို စောင့် ခဲ့ သည်မ ဟုတ်။⁴ ဘုရားသခင်

၏သား ဖြစ်သောသူ မည်သည်ကား၊ လောက
ကို အောင် တတ်၏။ လောက

ကို အောင် ခြင်း အကြောင်းမူကား၊ ငါ တို့၏ ယုံကြည် ခြင်းပေ
တည်း။⁵ ယေရှု သည် ဘုရားသခင် ၏ သား

တော်ဖြစ် သည်ကို ယုံကြည် သောသူ မှတပါး ၊ အဘယ်သူ သည်
လောက ကို အောင် နိုင်သနည်း ။⁶ ထိုသခင် ကား ၊ ရေ

အားဖြင့် ၎င်း ၊ အသွေး အားဖြင့်၎င်း ကြွလာ သောသူ တည်းဟူသော
ယေရှု ခရစ်
ပေတည်း။ ရေ

အားဖြင့် သာ မ ဟုတ်၊ ရေ

အားဖြင့် ၎င်း ၊ အသွေး အားဖြင့် ၎င်း ကြွလာတော်မူ၏။ သက်သေခံ ဟူမူကား၊ ဝိညာဉ် တော်သည် သမ္မာတရား

ဖြစ် ၍ သက်သေခံတော်မူ၏။ ⁷ သို့ဖြစ်လျှင် ၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ခမည်းတော်တစ်ပါး နှုတ်ကပတ်တော်တစ်ပါး၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ် တော်တစ်ပါး၊ သက်သေခံ သုံး ပါးရှိ ၍

ထိုသုံး ပါးတို့သည် တလုံးတဝတည်း ဖြစ် တော်မူ၏။ ⁸ မြေကြီး ပေါ်၌လည်း ဝိညာဉ် တော်တစ်ပါး၊ ရေ

တစ်ပါး၊ အသွေး တစ်ပါး၊ သက်သေခံသုံးပါးရှိ၍ ထိုသုံးပါး တို့သည် တစ်ညီတစ်ညွတ်တည်းဖြစ်၏။ ⁹ လူ ၏သက်သေ ကိုယုံ ရလျှင် ၊ ဘုရားသခင် ၏ သက်သေ တော်ကိုသာ၍ ယုံဘွယ်ရာအကြောင်း ရှိ ၏။ ယခု

ဆိုခဲ့ပြီးသော သက်သေ ကား၊ ဘုရားသခင် သည် မိမိ သား တော်၏အကြောင်း ကို သက်သေခံ တော်မူချက်ဖြစ် သတည်း။

¹⁰ ဘုရားသခင် ၏သား တော်ကို ယုံကြည် သောသူ သည်၊ မိမိ

အထဲ ၌ ထိုသက်သေ ကိုရ ၏။ ဘုရားသခင် ကို မ

ယုံကြည် သောသူ မူကား၊ ဘုရားသခင် ကို မုသာ

အပြစ်တင် ၏။ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင် သည် မိမိ သား တော်၏အကြောင်း မှာ သက်သေခံ တော်မူသောစကားတော်

ကို ထိုသူသည် မ

ယုံ ဘဲနေ၏။ ¹¹ သက်သေခံ တော်မူချက်ဟူမူကား၊ ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့အား ထာဝရ

အသက် ကိုပေး တော်မူ၍ ၊ ထို

အသက် သည်လည်း

သား တော်၌ ပါ၏ ။ ¹² သား တော်ကိုရ သောသူ သည် အသက် ကို ရ ၏။ ဘုရားသခင် ၏သား တော်ကို မ

ရ သောသူ မူကား အသက် ကိုမ ရ ။ ¹³ ဘုရားသခင် ၏သား တော် ကို ယုံကြည် သောသင်တို့သည် ထာဝရ

အသက် ကိုကိုယ်တိုင်ရ သည်ဟု သိ

စေခြင်းငှာ ၊ ဤအရာ

များကို သင် တို့အား ငါရေး ၍ပေးလိုက်၏။ ¹⁴ ငါ တို့သည် ဘုရား သခင် အထံ တော်၌ ရဲရင့် ခြင်းအကြောင်း ဟူမူကား၊ ငါတို့သည်အလို

တော်နှင့်အညီ တစ်စုံတစ်ခု သောဆုကိုတောင်း လျှင် ၊ ဘုရားသခင် သည် နားထောင် တော်မူ၏။¹⁵ ဆုတောင်း သမျှ သောစကားတို့ကို နားထောင် တော်မူသည်ကို ငါတို့သိ လျှင် ၊ အထံ

တော်၌

တောင်း သောဆုတို့ကို ရ မည်ဟုသိ ရကြ၏။¹⁶ ညီအစ်ကို ချင်းသည် သေ

ပြစ်မ သင့် သောဒုစရိုက် ကို ပြု မိသည်ကို တစ်စုံတစ်ယောက် သော သူသည် မြင် လျှင် ၊ ထိုသူသည် ဆုတောင်း ရမည်။ သေ ပြစ် ကို မ

ပြု သောသူ တို့အဘို့အလိုငှာ၊ ဘုရားသခင်သည် ထိုသူ အား အသက် ကိုပေး တော်မူမည်။ သေ

ပြစ်သင့် သောဒုစရိုက် ရှိ ၏။ ထိုဒုစရိုက် အပြစ်ကို လွတ်စေခြင်းငှာ ဆုတောင်း

ရမည်ဟုငါမ ဆို ။¹⁷ မတရား သောအမှုမည်သည်ကား ဒုစရိုက် ဖြစ် ၏။ သို့သော်လည်း သေ ပြစ်မ သင့် သော ဒုစရိုက် ရှိ ၏။

¹⁸ ဘုရားသခင် ၏သား ဖြစ်သမျှ သောသူတို့သည် ဒုစရိုက် ကိုမ ပြု တတ်သည်ကို ငါတို့သိ ကြ၏။ ဘုရားသခင် ဖြစ်ဘွား စေတော်မူသော သူ သည်၊ မိမိ

ကိုမိမိစောင့်ရှောက် သဖြင့် ၊ မာရ်နတ် သည်ထိုသူ ကို မ ထံ မခိုက်နိုင်ရာ။¹⁹ ငါတို့သည် ဘုရားသခင် နှင့်စပ်ဆိုင် သည်ကို၎င်း

၊ လောကီသား

အပေါင်း တို့သည် မာရ်နတ် ၏လက်၌

ရှိကြ သည် ကို၎င်း ငါ တို့ သိ ကြ၏။²⁰ ဘုရားသခင် ၏သား တော်သည်ကြွလာ ၍ ၊ မှန် သောဘုရားသခင်ကို သိသောဉာဏ် ကို ငါ တို့အား ပေး

တော်မူသည်ကိုလည်း

ငါတို့သိ ကြ၏။ မှန် သောဘုရားသခင်၌ ၎င်း ၊ သား

တော်ယေရှု ခရစ် ၌ ၎င်းငါတို့သည် တည်လျက်ရှိ ကြ၏။ ထိုသူ

သည်မှန် သော ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရ

အသက် လည်း

ဖြစ် တော်မူ၏။²¹ ချစ်သား တို့၊ ရုပ်တု ဆင်းတုကို ကြဉ်ရှောင် ကြ လော့။

ရှင်ယောဟန် သြဝါဒစာဒုတိယစောင်။

1 အသက်ကြီး သူ သည် မြတ်သော သခင်မ ကို၎င်း ၊ သားသမီး တို့ကို ၎င်း ကြား လိုက်ပါ ၏။ ငါ တို့၌ တည် ၍ ငါ တို့တွင် အစဉ်မပြတ် ရှိ လတံ့သော သမ္မာတရား ကြောင့် ၊ 2 ငါ မှစ၍ သမ္မာတရား ကို သိ သောသူ အပေါင်း တို့ သည်၊ သခင်မ နှင့် သားသမီး တို့၌ မှန်ကန် သောချစ် ခြင်း မေတ္တာ ရှိပါ၏။ 3 ခမည်းတော် ဘုရား ထံ တော်က၎င်း ၊ ခမည်းတော် ၏သား တော်ယေရှု ခရစ် အထံ က၎င်း၊ သမ္မာတရား ၊ မေတ္တာ တရားနှင့်တကွ ၊ ကျေးဇူး ၊ ကရုဏာ ၊ ငြိမ်သက် ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိ ပါစေသော။ 4 ငါတို့သည် ခမည်း တော် ဘုရားထံ၌ ပညတ် တော်ကို ခံရ သည်အတိုင်း ၊ သင် ၏သားသမီး အချို့ တို့သည် သမ္မာတရား ၌ ကျင်လည် ၍ နေသည်ကို ငါတွေ့ သောအခါ၊ အလွန် ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိ၏။ 5 ယခု တွင် ပညတ် တော်သစ် ကို မ ရေး ဘဲလျက် ၊ ငါတို့၌ရှေ့ဦးစွာ ကပင် ရှိ သော ပညတ်တော် ကို ရေးထား ၍၊ သခင်မ ၊ အချင်းချင်း ချစ် ခြင်းမေတ္တာရှိကြကုန်အံ့ဟု ငါ တောင်းပန် ၏။ 6 ပညတ် တော်တို့အတိုင်း ကျင့်စောင့် ခြင်းအရာ သည် ချစ် ရာရောက် ၏။ သင်တို့သည် ပညတ် တော်နှင့်အညီကျင့် မည်အကြောင်း ၊ ရှေ့ဦးစွာ ကပင် သင် တို့ ကြားရသည်အတိုင်း ၊ ပညတ် တော်သည်ထိုသို့သောသဘောရှိ ၏။ 7 လူဇာတိ အားဖြင့် ကြွလာ တော်မူသော ယေရှု ခရစ် ကို ငြင်းပယ် လျက်၊ လှည့်ဖြား သော သူအများ တို့သည် လောက

ထဲသို့ ဝင် ကြပြီ။ ထိုသို့သောသူသည် လှည့်ဖြား သောသူ ဖြစ် ၏။ အနုတိခရစ် လည်း ဖြစ်၏။ 8 ငါတို့သည် ကိုယ်ပြုစု သောအရာ မပျောက် မပျက်၊ စုံလင် သောအကျိုး ကို ရ

မည်အကြောင်း ၊ သင် တို့သည် ကိုယ် ကို ကိုယ် သတိပြု၍ စောင့်ရှောက် ကြလော့။ 9 ခရစ်တော် ၏ဒေသနာ ၌

မ တည် ဘဲ လွန်ကျူး သောသူ မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင် ကိုမ သိ ။ ခရစ်တော်ဒေသနာ ၌

တည် သောသူ သည် ခမည်းတော် နှင့် သား တော်ကိုသိ ၏။ 10 ထို ဒေသနာ တော်မ ပါ သောသူ သည် သင် တို့ထံသို့ လာ လျှင် ၊ သူ

ကိုသင့်အိမ် ၌ လက် မ ခံနှင့်။ မင်္ဂလာရှိစေသောဟု နှုတ် မ ဆက်နှင့်။ 11 မင်္ဂလာရှိ စေသောဟုထိုသူ ကိုနှုတ်ဆက် လျှင် ၊ သူ

၏ဆိုးယုတ် သောအကျင့် တို့နှင့် ဆက်ဆံ ရာသို့ ရောက်၏။ 12 သင် တို့အား ငါရေး စရာအကြောင်း အများ ရှိ သော်လည်း ၊ စက္ကူ

ပေါ်၌မှင် နှင့် ရေးခြင်းငှာ အလို မ ရှိ၊ သင် တို့ဆီသို့ ငါလာ၍၊ အချင်းချင်း အားရဝမ်းမြောက် ခြင်းစုံလင် မည်အကြောင်း ၊ သင်တို့ နှင့် နှုတ်ဆက်၍ စကားပြော မည်ဟုမြော်လင့် လျက်နေ ၏။ 13 သင်

၏မြတ်သောညီမ ၏ သားသမီး တို့သည် သင့် ကိုနှုတ်ဆက် ကြ၏။

ရှင်ယောဟန် သြဝါဒစာတတိယစောင်။

1 အသက်ကြီး သူ သည်ချစ် အပ်သောဂါယု ကိုကြားလိုက်၏။ ငါ သည်သင်၌ မှန်ကန် သောချစ် ခြင်းမေတ္တာရှိ၏။ 2 အချင်းချစ်သူ ၊ သင် ဧါစိတ် နှလုံးသည် ကောင်းစား သကဲ့သို့ ၊ သင် သည်အရာရာ ၌ကောင်းစား ခြင်းနှင့်

ကျန်းမာ ခြင်းရှိမည်အကြောင်း

ငါဆုတောင်း ၏။ 3 သင် သည်သမ္မာတရား ၌

ကျင်လည် သည်အတိုင်း

သင် ၌ရှိသောသမ္မာတရား ၏အကြောင်းကို ညီအစ်ကို တို့သည်လာ ၍

သက်သေခံ ကြသောအခါ ၊ ငါသည် အလွန် ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိ၏။

4 ငါ ဧါသားသမီး တို့သည် သမ္မာတရား

၌

ကျင်လည် သည်ကို ငါကြား ၍ ဝမ်းမြောက် ခြင်းထက် သာ၍

ဝမ်းမြောက်ခြင်းမ ရှိ ။ 5 အချင်းချစ်သူ ၊ သင်သည်ညီအစ်ကို တို့

အား၎င်း၊ အာဂန္တု

တို့အား၎င်း ပြု သမျှသောဝတ်တို့ကို သစ္စာ

နှင့်အညီပြု တတ်၏။ 6 ထိုသူ တို့သည် သင် ဧါချစ် ခြင်းမေတ္တာ

အကြောင်းကို အသင်းတော် ရှေ့ ၌ သက်သေခံ ကြ၏။ သင်သည်

ထိုသူ တို့ကို ဘုရားသခင် ၏ အလိုတော်နှင့်အညီပို့ လိုက်ပြန်လျှင်၊

ကောင်း သောအမှုကိုပြု လိမ့်မည်။ 7 အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူတို့သည် နာမ

တော်ကိုထောက် ၍၊ သာသနာပ

လူတို့တွင်

အလှူ မ ခံဘဲသွား ကြ၏။ 8 ငါ တို့သည် သမ္မာတရား

ကို ကူမ

သောသူ ဖြစ် အံ့သောငှာ ၊ ထိုသို့သော

သူတို့အား ဧည့်သည် ဝတ်ကို ပြုအပ် ကြ၏။ 9 အသင်းတော် ထံသို့

မှာစာကိုငါရေး ၍ ပေးလိုက်လေပြီ။ သို့သော်လည်း ၊ အကဲအမှုး လုပ်

ချင်သော ဒယောတရပ် သည် ငါ တို့အားအခွင့် မ ပေး။¹⁰ ထို့ကြောင့်
ငါ လာ သောအခါ သူသည် မိမိပြု သော အမှု ကို မိမိ

သတိရ စေခြင်းငှာပြုမည်။ ထိုသူ သည်၊ ငြူစူ သောစကား နှင့်
ငါ တို့ကို ကဲ့ရဲ့

သည်သာမက ၊ ကဲ့ရဲ့

ခြင်းနှင့်

စိတ် မ ပြေဘဲလျက်၊ ညီအစ်ကို တို့ကို ကိုယ်တိုင် လက် မ ခံ၊ လက်ခံ
ချင်သောသူ တို့ကိုလည်း

မြစ်တား ၍ ၊ အသင်းတော် ထဲက နှင်ထုတ် တတ်၏။¹¹ အချင်း
ချစ်သူ ၊ မကောင်း သောနည်းကို မ

လိုက် နှင့်၊ ကောင်း သောနည်းကိုသာ လိုက်လော့။ ကောင်းသော
အကျင့်ကို ကျင့် သောသူ သည် ဘုရားသခင် နှင့်စပ်ဆိုင် ၏ ။ မ
ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့် သောသူ မူကား၊ ဘုရားသခင် ကို မ

သိ မမြင်ရပြီ။¹² လူအပေါင်း တို့သည် ဒေမေတရီ

၏ သက်သေ ဖြစ်ကြ၏။ သမ္မာတရား

သည်လည်း

သူ ၏ သက်သေဖြစ်၏။ ငါ တို့သည်လည်း

ထိုသူဘက်၌ သက်သေခံ ကြ၏။ ငါ တို့၏ သက်သေခံ ခြင်းသည်
ဟုတ် မှန် သည်ကို သင်တို့ သိ ကြ၏။¹³ ငါ ရေး စရာအကြောင်း
အများ ရှိသော်လည်း ၊ မှင် နှင့်

မှင်တံ ဖြင့်

ရေး ခြင်းငှာအလို မ ရှိ၊¹⁴ မ ကြာမမြင့်မှီသင့် ကို ငါတွေ့မြင် လျှင်
အချင်းချင်း နှုတ်ဆက်၍ စကားပြော မည်ဟု မြော်လင့် လျက်
နေ၏။ သင် ၌ငြိမ်သက် ခြင်းရှိပါစေသော။ အဆွေ တို့သည် သင့်
ကိုနှုတ်ဆက် ကြ၏။ သင်၌ရှိသောအဆွေ တို့၏ နာမည် ကို ထုတ်
၍နှုတ်ဆက် လော့။

ရှင်ယုဒသြဝါဒစာ။

1 ယေရှု ခရစ် ၏ ကျွန် ဖြစ်သောယာကုပ် ညီ
ငါယုဒ သည် ခမည်းတော် ဘုရားသခင် သန့်ရှင်း စေတော်မူ၍၊
ယေရှု ခရစ်

ခေါ် ထားစောင့်မ တော်မူသောသူတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။ 2 သင်
တို့၌ကရုဏာ ရှိပါစေသော။ ငြိမ်သက် ခြင်းနှင့် ချစ် ခြင်းများပြား
ပါစေသော။ 3 ချစ်သူ တို့၊ အညီအမျှဆက်ဆံသော ကယ်တင် ခြင်း
အကြောင်း အရာကို သင် တို့ထံသို့ရေး ၍ ပေးလိုက် ခြင်းငှာငါ သည်
အလွန် ကြိုးစား သည်တွင်၊ သန့်ရှင်း သူတို့၌

အထက် ကအပ်ပေး ခဲ့ပြီးသော ယုံကြည် ခြင်းတရား ဘက်မှာ သင်
တို့သည် ကြိုးစား ၍တိုက်လှန်စေခြင်းငှာနှိုးဆော် သွေးဆောင်၍ ရေး
လိုက်ရသောအကြောင်း ရှိ ၏။ 4 အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ငါ
တို့ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်ကို ကိလေသာ

၏ ညစ်ညူး ခြင်းအလိုငှာမှောက်လှန် လျက်၊ တစ်ပါးတည်း အစိုးရ
တော်မူသောအရှင် ၊ ငါ တို့သခင်

ယေရှု ခရစ် ကို ငြင်းပယ် လျက်၊ အပြစ် ခံစေခြင်းငှာ ရှေး ကစီရင်
မှတ်သား နှင့် သော အဓမ္မ လူ အချို့ တို့သည် ပရိယာယ် နှင့်
အမှတ်တမဲ့ဝင်ကြပြီ။ 5 ထို့ကြောင့်သင် တို့သည်သိ နှင့်သော်လည်း ငါ
သည် သတိပေး

၍ ပြောချင် သော အကြောင်း အရာ ဟူမူကား
၊ ထာဝရ

ဘုရားသည် ဣသရေလ လူ
တို့ကို အဲဂုတုတု

ပြည် မှ
ကယ်လွတ် တော်မူပြီးလျှင်၊ မ

ယုံကြည် သော သူ
တို့ကိုတဖန်

ဖျက်ဆီး တော်မူ၏။ 6 ထိုမှတပါး၊ မိမိ
တို့အခွင့် အရာကိုမ စောင့် ၊ မိမိ

တို့ နေရာ

အရပ်ကို စွန့်ပစ် သော ကောင်းကင်တမန် တို့ကို၊ ကြီးစွာ သောနေ့ ၌ စစ်ကြော စီရင်ခြင်းအလိုငှာ ၊ ထာဝရ

ချည်နှောင် ခြင်းအားဖြင့် မှောင်မိုက် ထဲမှာချုပ် ထားတော်မူ၏။
7 ထိုနည်းတူ ၊ သောဒို

မြို့နှင့်

ဂေါမောရ မြို့မှစ၍ ပတ်ဝန်းကျင် ၌ ရှိသောမြို့ တို့သည်၊ အထက်က ဆိုခဲ့ပြီး သော လူဆိုးကဲ့သို့

မတရား သော မေထုန်ကိုအလွန်ပြု၍ ကိုယ်ခင်ပွန်းမဟုတ်သော သူ တို့နှင့်မှားယွင်းခြင်းအမှု၌ ကျင်လည် သောကြောင့်၊ ထာဝရ

မီး နှင့်ကျွမ်းလောင် ခြင်း ဒဏ်ကိုခံရ ၍ ပုံ

သက်သေထင်ရှား လျက်ရှိကြ၏။ 8 ယခု ယောင်ယမ်း သောအဓမ္မ လူတို့သည်၊ ရှေးနည်းတူ မိမိတို့ ကိုယ် ကိုညစ်ညူး စေ၍၊ အာဏာစက်

ကိုပယ် လျက် ၊ ဘုန်း တန်ခိုးကြီးသောသူတို့ကို ကဲ့ရဲ့ တတ်ကြ၏။

9 ကောင်းကင် တမန် မင်းမိကုခေလ မူကား ၊ မောရှေ ၏ ကိုယ် ကို အကြောင်း ပြု၍ မာရ်နတ် နှင့်

ငြင်းခုံ သောအခါ ၊ ကဲ့ရဲ့

စွာသော ပြစ်တင် ခြင်းကိုမ ပြု ဝံ့ဘဲ၊ ထာဝရ

ဘုရားသည် သင့် ကိုဆုံးမ တော်မူစေသတည်းဟူ၍သာ ပြောဆို ၏။

10 ထိုသူ တို့မူကား ၊ မိမိတို့နား

မ လည်သောအရာ များကို ကဲ့ရဲ့

တတ်ကြ၏။ တိရစ္ဆာန် ကဲ့သို့ ပကတိ အတိုင်းမိမိတို့နားလည် သော အရာ

များဖြင့်

မိမိတို့ကိုပုပ်ပျက် စေတတ်ကြ၏။ 11 သူ တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ကာဏုန

နောက် သို့လိုက်ကြ၏။ အခ

ကိုရခြင်းငှာဗာလမ် မှားယွင်း သကဲ့သို့အလွန်မှားယွင်းခြင်းရှိကြ၏။
ကောရ

၏ငြင်းခုံ ခြင်းအပြစ်နှင့်

ဖျက်ဆီး ခြင်းသို့ရောက် ကြ၏။ 12 မေတ္တာ ပွဲလုပ် ၍ သင် တို့နှင့် အတူစား သောက်သောအခါ အားမနာ

ဘဲ၊ မိမိ

တို့ကို စွာကျွေး၍ ပွဲ၌ အစွန်းအကွက် ဖြစ်ကြ၏။ ရေ

မရှိ၊ လေ

တိုက်၍လွင့် သော မိုဃ်းတိမ် ကဲ့သို့၎င်း၊ ညှိုးနွမ်း ၍ အသီး

မတင်၊ နှစ် ကြိမ် သေ

၍ နှုတ် ပစ်သော သစ်ပင် ကဲ့သို့၎င်း၊ ¹³ မိမိ ရှက် ခြင်းအကြောင်း ကို ပွက် စေတတ်သော လှိုင်း တံပိုးရိုင်း ကဲ့သို့၎င်း၊ ကြယ် ပျံ ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြ၏။ ထို ကြယ်ပျံတို့အဘို့တခဲနက် သော ထာဝရ

မှောင်မိုက် ကို သို့ထား လျက်ရှိ၏။ ¹⁴ အာဒံ မှ ဆင်းသက်၍ ခုနှစ် ဆက်မြောက်သောသူ

ဧနောက် က၊ ထာဝရ

ဘုရားသည် ခပ်သိမ်း သော သူ

တို့ကို တရား

စီရင်တော်မူ၍ ၊ မတရား

သောသူတို့သည် မတရား

သဖြင့် ပြုသောအဓမ္မအမှု ရှိသမျှ တို့၏ အပြစ်ကို၎င်း၊ မတရား

သောလူဆိုး တို့သည် ဘုရားသခင် ကို ပြစ်မှား ၍ ပြော သော ကြမ်းတမ်း သော စကား ရှိသမျှ တို့၏ အပြစ် ကိုဖော်ပြ ခြင်းငှာ၊

¹⁵ အတိုင်းမသိများစွာသော မိမိ

သန့်ရှင်း သူတို့နှင့်တကွ ကြွလာ တော်မူလိမ့်မည်ဟု ပရောဖက် ပြု၍ ဟောပြော လေ၏။ ¹⁶ ထိုသူ တို့သည် မြည်တမ်း ၏ အပြစ်တင်

တတ်သောသူ၊ ကိုယ် တပ်မက် ခြင်းအတိုင်း

ကျင့် တတ်သောသူ၊ ထောင်လွှား သော စကား

ကိုပြော တတ်သောသူ ၊ ကိုယ် အကျိုးစီးပွားကြောင့်

သူ့မျက်နှာ ကို ထောက်ထား ခန့်ညားတတ်သော သူဖြစ် ကြ၏။

¹⁷ ချစ်သူ တို့၊ နောက်ဆုံး သောကာလ ၌ ၊ မိမိ

တို့မတရား သော တပ်မက် ခြင်းအတိုင်း

ကျင့် နေ၍၊ ပြက်ယယ်ပြု တတ်သော သူတို့သည် ပေါ်ကြလိမ့်မည် ဟု ¹⁸ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ တမန်တော် တို့သည် ဟောပြော နှင့် သော စကား

များကိုအောက်မေ့ ကြလော့။ ¹⁹ ထို သူတို့သည်သင်းခွဲ သောသူ ၊ ဝိညာဉ် တော်နှင့် ကင်း သော ဇာတိ

ပကတိလူဖြစ် ကြ၏။ ²⁰ ချစ်သူ တို့၊ သင် တို့သည် မိမိ

တို့ အလွန် သန့်ရှင်း သော ယုံကြည် ခြင်း အပေါ်မှာ မိမိ တို့ ကို တည်ဆောက် လျက်၊ သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ဆုတောင်း

ပဌနာပြုလျက်၊ ²¹ ဘုရားသခင် ကို ချစ် ခြင်းမေတ္တာ၌
 ကိုယ်ကိုကိုယ် စောင့်ရှောက် ၍ ထာဝရ
 အသက် အလိုငှာ ၊ ငါ တို့သခင်
 ယေရှု ခရစ် ၏ ကရုဏာ
 တော်ကို မြော်လင့် ၍ နေကြလော့။ ²² ပိုင်းခြား ၍သိတတ်သော ဉာ
 ဏ်ရှိ၍
 အချို့ တို့ကို သနား ကြ လော့။ ²³ ကိုယ် ကာယနှင့် ညစ်ညူး
 စွန်းကွက်သော အဝတ် ကိုပင်
 စက်ဆုပ် ရွံရှာ၍ ကြောက်ရွံ့ ခြင်းနှင့်တကွ ၊ အချို့
 တို့ကို မီး
 ထမု
 ဆယ် နှုတ်ကယ်တင် ကြလော့။ ²⁴ ထိမိ ၍ လဲခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်
 စေမည်အကြောင်း
 သင် တို့ကို စောင့်ရှောက် ခြင်းငှာ၎င်း၊ အပြစ် မရှိဘဲဝမ်းမြောက်
 ခြင်းနှင့်
 ပြည့်စုံလျက်ရှိသောသင်တို့ကို ဘုန်း အသရေတော်ရှေ့ ၌ ဆက်သ
 ခြင်းငှာ၎င်း တတ်နိုင် တော်မူသော သူ တည်းဟူသော။ ²⁵ ငါ တို့ကို
 ကယ်တင် တော်မူသောအရှင်၊ တဆူတည်း သောဘုရားသခင် သည်၊
 ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ်
 အားဖြင့် ၊ ယခု
 မှစ၍ကမ္ဘာ
 အဆက်ဆက်ဘုန်း တန်ခိုး အာနုဘော် နှင့်
 အစွမ်းသတ္တိအာဏာစက် ရှိတော်မူစေသတည်း အာမင်

ဗျာဒိတ်ကျမ်း။

1 ကာလ မကြာမမြင့်မှီဖြစ် ရမည် အမှုအရာ များကို ယေရှု ခရစ် သည် မိမိ

အစေခံ ကျွန်တို့အား

ပြ စေခြင်းငှာ၊ ဘုရားသခင် အပ်ပေး တော်မူသောထို သခင် ၏ ဗျာဒိတ် တော်ကို ဆိုပေအံ့။ ထိုသခင်သည် မိမိ

ကောင်းကင် တမန်ကို စေလွှတ် ၍ ၊ မိမိ

အစေခံ ကျွန်ယောဟန် အား

ဗျာဒိတ် တော် အရိပ်ကို ပြတော်မူ၏။ 2 ယောဟန် သည်လည်း

ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တော်နှင့် ယေရှု ခရစ် ၏ သက်သေခံ တော်မူချက်ကို မြင် သမျှ အတိုင်း သက်သေခံ ၏။ 3 ကာလ အချိန် ရောက်လုနီး ပြီဖြစ်၍ ၊ ဤ

အနာဂတ္တိ ကျမ်းစကား ကိုကြည့်ရှုဘတ်ရွတ် နားထောင် ၍ ၊ ရေး ထားသမျှတို့ကို စောင့်ရှောက် သော သူတို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။

4 ငါယောဟန် သည် အာရှီ ပြည်၌ ရှိသော အသင်းတော် ခုနှစ် ပါးကို ကြား လိုက်ပါ၏။ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ် ၊ အနာဂတ် ကာလအစဉ် ရှိ တော် မူသော ဘုရားသခင် အထံတော်က ၎င်း၊ ပလ္လင် တော်ရှေ့ ၌ရှိ သော ဝိညာဉ်

ခုနှစ် ပါးအထံ က၎င်း၊ 5 သစ္စာစောင့် သော သက်သေခံ ဖြစ်တော်မူ ထသော၊ သေ

သောသူတို့တွင် သားဦး ဖြစ်တော်မူထသော၊ လောကီ

ဘုရင် တို့၏ အထွဋ် ဖြစ်တော်မူသော ယေရှု ခရစ် အထံတော်က ၎င်း၊ ကျေးဇူး တော်နှင့်

ငြိမ်သက် ခြင်းသည်သင် တို့၌ရှိပါစေသော။ ငါ တို့ကိုချစ် ၍

မိမိ အသွေး နှင့်

ငါ တို့အပြစ် များကို ဆေးကြော တော်မူ၍၊ 6 မိမိ ခမည်းတော် ဘုရား သခင် ရှေ့ ၌ ငါ တို့ကို ရှင်ဘုရင် အရာ၌၎င်း၊ ယဇ် ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထား တော်မူသောသူသည်၊ ကမ္ဘာ

အဆက်ဆက်ဘုန်း အသရေ၊ အစွမ်း သတ္တိရှိ တော်မူစေသတည်း။ အာမင် ။ 7 ကြည့်ရှု လော့။ မိုဗ်းတိမ် နှင့်တကွ ကြွလာ တော်မူသည်

ဖြစ်၍ ၊ ကိုယ်တော် ကို ထိုးဖောက် သော သူ
တို့နှင့်

ရှိသမျှ သောသူတို့သည် ကိုယ်တော် ကို ရှုမြင် ရ ကြလိမ့်မည်။
မြေကြီး သားအမျိုးမျိုး ရှိသမျှ တို့သည် ကိုယ်တော် ကြောင့်
ငိုကြွေး မြည်တမ်းရကြလိမ့်မည်။ မှန် ပေ၏။ အာမင် ။ ⁸ ငါ သည်
အာလဖ

ဖြစ် ၏။ သြမေဃ

လည်း

ဖြစ်၏ ဟု အနန္တ

တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၍

၊ ပစ္စုပ္ပန်

၊ အတိတ် ၊ အနာဂတ် ကာလအစဉ် ရှိတော်မူသော ထာဝရ

အရှင် ဘုရားသခင် မိန့် တော်မူ၏။ ⁹ ယေရှု ခရစ်၏ ဆင်းရဲ ခြင်း
ဒုက္ခမှစ၍ နိုင်ငံ တော်ကို၎င်း၊ သည်းခံ တော်မူခြင်းကို၎င်း၊ သင်တို့နှင့်
အတူဆက်ဆံသော အဘော်အဘက်က၊ သင် တို့အစ်ကို ငါ

ယောဟန် သည်၊ ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် နှင့်

ယေရှု

ခရစ်၏ သက်သေခံ တော်မူချက်ကြောင့်၊ ပတ်မူ ကျွန်း မှာ

နေ ရစဉ်တွင်၊ ¹⁰ သခင် ဘုရားနေ့ ၌

ဝိညာဉ် တော်ကိုခံရ ၍ ၊ တံပိုး

ခရာ အသံ

ကဲ့သို့ ငါ့ နောက် ၌ မြည်သော အသံကြီး ကို ကြား ၏။ ¹¹ မြည်သော
အချက်ဟူမူကား၊ သင်သည်မြင် သော အရာ

ကို စာစောင် ၌

ရေး ထား၍၊ ဖောက် မြို့၊ စမုရန်

မြို့၊ ပေရဂံ

မြို့၊ သွာတီရ မြို့၊ သာဒိ

မြို့၊ ဖိလဒေလဖိ

မြို့၊ လောဒိကိ

မြို့၌ ရှိသော အသင်းတော် ခုနှစ် ပါးထံသို့ပေး လိုက် လော့ဟုဆို
သတည်း။ ¹² ထိုသို့ ငါ နှင့် စကား ပြော၍ အသံမြည် သော သူ

ကိုမြင် ခြင်းငှာငါသည်လှည့်ကြည့် လျှင်

၊ ရွှေ မီးခွက် ခုနှစ် လုံးကို၎င်း ၊ ¹³ ထို မီးခွက် ခုနှစ်လုံးအလယ် ၌

လူ သားတော်နှင့် တူ
သောသူတစ်ဦးကို၎င်း မြင် ၏။ ထိုသူသည်ခြေ သို့ တိုင်အောင်ဝတ်
ခြုံလျက်၊ ရင် တော်၌

ရွှေ ခါးပန်း ကို စည်း လျက်ဖြစ်၏။ 14 ခေါင်း တော်နှင့် ဆံပင်
တော်သည် ဖြူ သော သိုးမွေး ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ မိုဃ်းပွင့် ကဲ့သို့ ၎င်းဖြူ
၏။ မျက်စိ တော် သည်လည်း

မီး လျှံ ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ 15 ခြေ တော်သည်လည်း

မီး ၌ ချွတ် ပြီးသော ကြေးဝါ စစ်နှင့် တူ ၏။ အသံ
တော်သည်လည်း

သမုဒ္ဒရာ သံ ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ 16 လက်ျာ လက် တော်သည်လည်း

ကြယ် ခုနှစ် လုံးကို ကိုင် ၏။ ခံတွင်း တော်ထဲက လည်း ထက် သော
သန်လျက် ထွက် ၏။ မျက်နှာ တော်သည်အရှိန် တန်ခိုးနှင့်
ထွန်းတောက် သောနေ ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ 17 ထိုသူ ကိုငါမြင် သောအခါ
၊ သေ

မတတ်ဖြစ်၍ခြေ တော်ရင်း၌

လဲ လျက်နေ၏။ ထိုသူ

သည်လက်ျာ လက်တော်ကို ငါ့ အပေါ်သို့ တင် လျက် ၊ ကြောက်ရွံ့
ခြင်းမ ရှိနှင့်။ ငါ သည်အဦးဆုံး သောသူ ၊ နောက်ဆုံး သော သူ
ဖြစ် ၏။ 18 အသက် ရှင်သောသူ လည်း ဖြစ် ၏။ ငါ သည် အရင်
သေ သည် ဖြစ်၍ ၊ ကမ္ဘာ

အဆက်ဆက်အသက် နှင့် ပြည့်စုံ၏။ မရဏာ

နှင့်

မရဏာ နိုင်ငံ ကိုလည်း ငါအစိုးရ ၏။ 19 ထိုကြောင့် ၊ သင်သည်မြင်
ပြီးသော အရာ

တို့ကို၎င်း ၊ ယခုရှိ သော အရာ

တို့ကို၎င်း၊ နောင် ဖြစ် လတံ့သော အရာ

တို့ကို၎င်း

ရေး ထားလော့။ 20 ငါ့ လက်ျာ လက်၌

ထင်ရှားသောကြယ် ခုနှစ် လုံးနှင့် ရွှေ မီးခွက် ခုနှစ် လုံး၏ နက်နဲ
ခြင်းအရာဟူမူကား ၊ မီးခွက် ခုနှစ် လုံးသည်အသင်းတော် ခုနှစ် ပါး
ဖြစ် ၏။ ကြယ် ခုနှစ် လုံးသည်လည်း ထို ခုနှစ် ပါးသော အသင်းတော်
တို့ကို အုပ်သောတမန် ဖြစ် ကြ၏။

2

1 ဖေက် မြို့၌ ရှိသော အသင်းတော် ၏တမန် ကို ဤသို့
 ရေး ၍မှာ လိုက်လော့။ လက်ျာ လက်၌
 ကြယ် ခုနစ်
 လုံးကိုကိုင် ၍၊ ရွှေ မီးခွက် ခုနစ်
 လုံးအလယ် ၌

သွားလာ သောသူ ၏အမိန့် တော်ကား၊ သင် အကျင့် ကျင့်ခြင်း၊
 ပင်ပန်း စွာ လုပ်ဆောင်ခြင်း၊ သည်းခံ ခြင်းကိုငါသိ ၏။ 2 သင်သည်မ
 တရား သောသူတို့ကို လက် မ ခံနိုင် ကြောင်း ကိုဂင်း၊ တမန်တော်မ
 ဟုတ် ဘဲ၊ တမန်တော် ဖြစ် ယောင်ဆောင်သောသူ တို့ကို စစ်ဆေး ၍
 လှည့်ဖြား သော သူဖြစ်သည်ဟု သိ ကြောင်းကိုဂင်း ၊ 3 ခန္တီ နှင့် ပြည့်စုံ
 ၍။ ငါ ၏နာမ ကြောင့် ဆင်းရဲ ခံ၍

အား မ လျော့ကြောင်းကိုဂင်းငါသိ၏။ 4 သို့သော်လည်း ၊ သင်သည်
 ရှေးဦးစွာ သော ချစ် ခြင်းမေတ္တာလျော့ပြီ ဟုသင် ၌

အပြစ်တင်စရာရှိ ၏။ 5 ထိုကြောင့် ၊ သင်သည်မရွှေ့လျော့ မှီ ၊ အရင်
 နေရာ အရပ်ကို အောက်မေ့ လော့၊ နောင်တရ လော့။ ရှေးဦးစွာ သော
 အကျင့် ကို ကျင့် လော့၊ သို့မဟုတ်သင် ရှိရာ သို့ငါသည်အလျင်အမြန်
 လာ မည်။ နောင်တ မ ရလျှင် ၊ သင် ၏မီးခွက် ကိုနေရာ မှ ရွှေ့ မည်။

6 သို့သော်လည်း ငါမုန်း သောနိကာလ
 တပည့်တို့၏ အကျင့် ကို သင်လည်း မုန်း သည်ဟု ပြောစရာရှိ ၏။

7 ဝိညာဉ် တော်သည် အသင်းတော် တို့အား
 အဘယ်သို့ မိန့် တော်မူသည်ကို၊ နား
 ရှိ သောသူ

မည်သည်ကားကြား ပါစေ။ အကြင်သူသည်အောင်မြင် ၏။ ထိုသူ
 သည်ငါ၏ဘုရားသခင် ပရဒီသု ဥယျာဉ်၌
 ရှိ သော အသက် ပင် ၏ အသီးကိုစား

စေခြင်းငှာအခွင့်ပေး မည်။ 8 စမုရန် မြို့၌ ရှိသော အသင်းတော် ၏
 တမန် ကို ဤသို့
 ရေး ၍ မှာလိုက်လော့။ အဦးဆုံး
 သောသူ ၊ နောက်ဆုံး သော သူ
 တည်းဟူသော၊ အရင်သေ ၍
 အသက် ရှင်လျက်ရှိ သော သူ

၏ အမိန့် တော်ကား၊ ⁹ သင် အကျင့်ကျင့်ခြင်း၊ ဒုက္ခ
ခံခြင်း၊ ဆင်းရဲ ခြင်းကိုငါသိ ၏။ သို့သော်လည်း ၊ သင်သည် ကြွယ်ဝ
ပြည့်စုံခြင်း ရှိ ၏။ ယုဒ

လူဖြစ် ယောင် ဆောင်၍ ယုဒ လူ မှန် မ ဟုတ်၊ စာတန် ၏
အပေါင်းအသင်းဖြစ်သော သူတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်း ကိုလည်း ငါသိ၏။
¹⁰ သင်သည်ခံရမည့်အရာ တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ မ

ကြောက် နှင့်။ သင်တို့သည် စုံစမ်း ခြင်းကိုခံရမည် အကြောင်း ၊
မာရ်နတ် သည် သင် တို့တွင် အချို့ကို ထောင် ထဲ၌ လှောင် ထား၍၊
သင်တို့သည် ဆယ် ရက် ပတ်လုံးဆင်းရဲ ဒုက္ခကိုခံရ ကြလိမ့်မည်။ သေ
သည်တိုင်အောင် သစ္စာစောင့် လော့။ သို့ဖြစ်လျှင် ၊ အသက် သရဖူ
ကို ငါပေး မည်။ ¹¹ ဝိညာဉ် တော်သည် အသင်းတော် တို့အား

အဘယ်သို့ မိန့် တော်မူသည်ကို နား
ရှိ သောသူ
မည်သည်ကားကြား ပါစေ။ အောင်မြင် သော သူ
ကို ဒုတိယ
သေ ခြင်းသည် မ
ညှဉ်းဆဲ ရ။ ¹² ပေရဂံ မြို့၌ ရှိသော အသင်းတော် ၏ တမန် ကို
ဤသို့

ရေး ၍ မှာ လိုက်လော့။ ထက် သောသန်လျက် ရှိ သော သူ
၏ အမိန့် တော်ကား၊ ¹³ သင်အကျင့်ကျင့်ခြင်းကို၎င်း၊ စာတန် ၏
ရာဇပလ္လင် ရှိရာ အရပ် တည်းဟူသောသင်၏နေရာ အရပ်

ကို၎င်း ငါသိ ၏။ စာတန် ၏ နေရာ
အရပ် ၌ သင် တို့တွင် အသေ
သတ်ခြင်းကိုခံရသော အနုတိပ
သည် သစ္စာရှိ ၍ ငါ့ ဘက်၌သက်သေခံ ရသောနေ့ရက် ကာလတွင်
ပင်၊ သင်သည်ငါ ၏နာမ ကို စွဲကိုင် ၏။ ငါ ၏ယုံကြည် ခြင်းတရားကို
မ

စွန့် မပယ်။ ¹⁴ သို့သော်လည်း က္လသရေလ အမျိုးသား တို့သည်
ရုပ်တု ရှေ့မှာ ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကို စား
စေခြင်းငှာ၎င်း ၊ မတရား
သော မေထုန်ကို ပြုစေခြင်းငှာ၎င်း ၊ ထိမိ

၍ လဲစရာအရာကို သူတို့ရှေ့ ၌ ချထား မည်အကြောင်း၊ ဗာလက်
မင်းကိုအကြံ ပေးသောသူ တည်းဟူသောဗာလမ် ၏ အယူ

ကို စွဲလမ်း သောသူတို့သည် သင်၏နေရာ ၌ရှိ ကြသည်ဖြစ်၍ ၊ သင် ၌အနည်းငယ်သော အပြစ်တင်စရာရှိ ၏။¹⁵ ထို အယူနှင့်သဘောတူ သော နိကောလ

တပည့်တို့၏ အယူ

ကို စွဲလမ်း သော သူတို့သည် ထိုနည်းတူ သင် ၌ ရှိ ကြ၏။¹⁶ ထို ကြောင့် နောင်တရ လော့။ မ

ရလျှင် သင် ရှိရာသို့ငါသည် အလျင်အမြန် လာ မည်။ ထိုသူ

တို့ကို ငါ့ ခံတွင်း ၏သန်လျက် နှင့်

စစ်တိုက် မည်။¹⁷ ဝိညာဉ် တော်သည် အသင်းတော် တို့အား

အဘယ်သို့ မိန့် တော်မူသည်ကို၊ နား

ရှိ သောသူ မည်သည်ကားကြား ပါစေ။ အကြင်သူသည် အောင်မြင် ၏။ ဝှက်ထား သောမနုဿ ကို၎င်း ၊ ကျောက် ဖြူ လက်ဖွဲ့ကို၎င်း၊ ထို

ကျောက် ပေါ်၌ အက္ခရာတင် သောနာမ သစ် ကို၎င်း ထိုသူ

အား ငါပေး မည်။ ထိုကျောက်ကိုရ သော သူ

မှတစ်ပါး အဘယ်သူ မျှ ထိုနာမကို မသိ နိုင်ရာ။¹⁸ သွာတိရ မြို့၌

ရှိသောအသင်းတော် ၏ တမန် ကို ဤသို့

ရေး ၍ မှာ လိုက်လော့။ မီး

လျှံ ကဲ့သို့သော မျက်စိ နှင့်၊ ကြေးဝါ စစ်နှင့်တူ သောခြေ နှင့် ၎င်း၊ ပြည့်စုံ သော ဘုရားသခင် သား တော်၏ အမိန့် တော်ကား၊¹⁹ သင်

အကျင့် ကျင့်ခြင်း၊ ချစ် ခြင်း၊ အမှုဆောင် ခြင်း၊ ယုံကြည် ခြင်း၊ သည်းခံ ခြင်းကို၎င်း

နောက် ကျင့် သောအကျင့် တို့သည် အရင် ကျင့်သောအကျင့်ထက် သာ၍များ ကြောင်း ကို၎င်း ငါ သိ ၏။²⁰ သို့သော်လည်း ၊ ငါ

၏အစေခံ ကျွန်တို့သည် မတရား

သော မေထုန်ကို ပြုစေခြင်းငှာ၎င်း ၊ ရုပ်တု ရှေ့မှာ ပူဇော်သော ယဇ် ကောင်ကို စား

စေခြင်းငှာ၎င်း၊ ပရောဖက်မ ဟူ၍ကိုယ် ကိုခေါ်ဝေါ်သောသင်၏ ခင်ပွန်း ယေဇဗေလ သည် သွန်သင် ၍ မှားယွင်း စေရသောအခွင့်

ကို သင်သည်ပေး သောကြောင့်၊ သင် ၌ အပြစ်တင်စရာ ရှိ ၏။²¹ နောင်တရ သင့်သောကာလ ကို ငါပေး သော်လည်း ၊ သူသည် မိမိ

မတရား သောမေထုန်ကို နောင်တရ ချင်သော စိတ်မ ရှိ။²² ထို ကြောင့်၊ သူ

ကိုအိပ်ရာ ၌ ငါချထား မည်။ သူ

နှင့်အတူ မတရား သော မေထုန်ကိုပြု၍ ၊ ထိုသို့သောအကျင့် ကို နောင်တ မ ရသောသူတို့ကိုလည်း၊ ကြီးစွာ သော ဆင်းရဲ ခြင်းသို့ ရောက်စေမည်။²³ သူ ၏သားသမီး တို့ကိုလည်း

အသေ သတ် မည်။ ငါ သည် နှလုံး ကျောက်ကပ် ကို စစ်ဆေး တော် မူသောသူ ဖြစ် ကြောင်းကို ထိုသို့သောအားဖြင့် ခပ်သိမ်း သော အသင်း တော် တို့သည် သိ

ရကြလိမ့်မည်။ သင် တို့သည် အသီးအသီး

ကျင့်သော အကျင့် နှင့် အလျောက်အကျိုးအပြစ်ကို ငါပေး မည်။²⁴ ထို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကို ယူသောသူတို့ ခေါ်ဝေါ် သည်နှင့်အညီ ၊ စာတန် ၏ နက်နဲ သောအရာဟုခေါ်ဝေါ်သောအရာတို့ကို မကျွမ်း၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူကိုမယူ၊ ကြွင်း သောသွာတိရ မြို့သားတို့ကို ငါဆို သည်ကား၊ သင်တို့ သည် ရ

သမျှကို ငါ လာ သည်တိုင်အောင် စွဲကိုင် ကြလော့။²⁵ ထိုမှတစ်ပါး အခြား သောဝန် ကို သင် တို့အပေါ် ၌ငါ မ တင်။²⁶ အကြင်သူ သည် အောင်မြင် ၍

အဆုံး တိုင်အောင် ငါ့ အကျင့် ကိုကျင့် ၏။ ငါ့ ခမည်းတော် သည် ငါ့ အား အခွင့် ပေးတော်မူသကဲ့သို့ ၊ လူမျိုး တို့ကို အုပ်စိုး စေခြင်းငှာ ထိုသူ အားငါ သည် အခွင့်ပေးမည်။²⁷ ထိုသူသည် သူ

တို့ကိုသံ လှံတံ နှင့် အုပ်စိုး ၍ ၊ မြေ အိုး ကိုခွဲဖျက် သကဲ့သို့ ခွဲဖျက် လိမ့်မည်။²⁸ မိုဗ်းသောက် ကြယ် ကိုလည်း

ထိုသူ အား ငါပေး မည်။²⁹ ဝိညာဉ် တော်သည် အသင်းတော် တို့

အဘယ်သို့ မိန့် တော်မူသည်ကို နား

ရှိ သောသူ မည်သည်ကားကြား ပါစေ။

3

1 သာဒိ မြို့၌ ရှိသောအသင်းတော် ၏ တမန် ကို ဤသို့

ရေး ၍ မှာလိုက်လော့။ ဘုရားသခင် ၏ ဝိညာဉ်

ခုနစ် ပါးနှင့်ကြယ် ခုနစ် လုံး ရှိ သောသူ ၏အမိန့် တော်ကား၊ သင် ၏အကျင့် ကိုငါသိ ၏။ သင် သည် အသက်ရှင်ဟန် ရှိ

သော်လည်း သေ လျက် နေ သည်ကို ငါသိ၏။² မအိပ်ဘဲစောင့် ၍နေ လော့။ ကျန်ရစ် ၍ သေ

လူ သောအရာ တို့ ကို ပြုစု လော့။ သင် ၏အကျင့် သည် ငါ
 ၏ဘုရားသခင် ရှေ့ ၌မ စုံ
 မလင်ရှိသည်ကိုငါတွေ့ ပြီ။³ ထိုကြောင့် ၊ သင်သည်ခံယူ ၍
 နားထောင် ပြီးသည်အရာကို အောက်မေ့ ၍ စောင့်ရှောက် လော့။
 နောင်တရ လော့။ စောင့် ၍ မ

နေလျှင်

သူခိုး ကဲ့သို့ သင်ရှိရာသို့ ငါလာ မည်။ လာ

မည့်အချိန် နာရီကိုလည်း

သင်မ သိ ရ။⁴ သို့သော်လည်း ၊ သာဒိ

မြို့၌ ပင် သင်တို့တွင် ကိုယ် အဝတ် ကို မ

ညစ်ညူး စေသော သူနည်းနည်း ရှိသေး

၏။ ထိုသူတို့သည် ထိုက်တန် သောသူဖြစ် ၍၊ အဖြူ

ဝတ်လျက်

ငါ နှင့်အတူ သွားလာ ကြလိမ့်မည်။ အောင်မြင် သော သူ

သည် ဖြူ သောအဝတ် ကို ဝတ်ဆင် လိမ့်မည်။⁵ ထိုသူ ၏နာမ ကို

အသက် စာစောင် မှ

ငါသည် အလျှင်း မ ချေ ။ ငါ့ ခမည်းတော် ရှေ့ ၌၎င်း ၊ ကောင်းကင်
 တမန်တော်တို့၌ ၎င်း သူ

၏နာမ ကို ငါဝန်ခံ မည်။⁶ ဝိညာဉ် တော်သည် အသင်းတော် တို့အား
 အဘယ်သို့ မိန့် တော်မူသည်ကို နား

ရှိ သောသူ မည်သည်ကားကြား ပါစေ။⁷ ဖိလဒေလဖိ မြို့၌ ရှိသော
 အသင်းတော် ၏ တမန် ကိုဤသို့ ရေး ၍ မှာလိုက်လော့။ သန့်ရှင်း
 သောသူ ၊ ဟုတ်မှန် သောသူ ၊ ဒါဝိဒ် မင်း၏ တံခါးသော့ ကို ကိုင်
 သော သူ

၊ အဘယ်သူ မျှ မပိတ် နိုင်အောင် ဖွင့် ၍၊ အဘယ်သူ မျှ မဖွင့် နိုင်
 အောင် ပိတ် သောသူ ၏ အမိန့် တော်ကား။⁸ သင် ၏အကျင့် ကိုငါသိ
 ၏။ အဘယ်သူ မျှ မပိတ်

နိုင် သောတံခါး ကို သင့် ရှေ့ ၌ငါဖွင့် ထားပြီ၊ အကြောင်းမူကား ၊
 သင်သည်အနည်းငယ် သောခွန်အား ရှိသည် နှင့်၊ ငါ ၏နှုတ်ကပတ် ကို
 စောင့်ရှောက် ခဲ့ပြီ။⁹ ငါ ၏နာမ ကိုလည်း

မ စွန့် မပယ်။ ယုဒ

လူ ဖြစ်

ယောင်ဆောင်၍ အမှန် မ ဟုတ်ဘဲ ၊ မုသာ

စကားကိုပြော သောသူတည်းဟူသော၊ စာတန် ၏ အပေါင်းအသင်း
ဝင်သူ အချို့တို့ကို သင်၌ငါအပ်ပေး မည်။ သူ

တို့သည်လာ ၍

သင် ၏ခြေ ရင်း၌ ပြပ်ဝပ် စေခြင်းငှာ ၎င်း ၊ ငါ သည်သင့် ကို ချစ်
သည်ဟု သိ

စေရခြင်းငှာ ၎င်း ငါပြု မည်။¹⁰ သင်သည် ငါ ၏သည်းခံ ခြင်း
နှင့် စပ်ဆိုင်သော နှုတ်ကပတ် တရားကိုစောင့်ရှောက် သောကြောင့် ၊
မြေကြီး

အပေါ်၌နေ သောသူ တို့ကိုစုံစမ်း စေခြင်းငှာ၊ လောကီ
နိုင်ငံအရပ်ရပ် တို့ကို နှံ့ပြား လတံ့သော စုံစမ်း ရာ ကာလ

တွင် ၊ သင့် ကိုငါ စောင့်ရှောက် မည်။¹¹ ငါသည်အလျင်အမြန် လာ
မည်။ သင် ၏ သရဖူ

ကို အဘယ်သူ မျှမယူ စေခြင်းငှာ ၊ ရ
ခဲပြီးသော အရာ

ကို စွဲကိုင် လော့။¹² အကြင်သူ သည် အောင်မြင် ၏။ ထိုသူ
ကို ငါသည်ငါ ၏ဘုရားသခင် ဗိမာန် တော်၌

တိုင် ဖြစ်စေ မည်။ နောင်တဖန် သူသည်ပြင် သို့ မ
ရွေ့ ရ။ ငါ ၏ ဘုရားသခင် နာမ တော်ကို၎င်း ၊ ငါ ၏ဘုရားသခင်

အထံတော် မှ ထွက်၍၊ ကောင်းကင် ဘုံမှ
ဆင်းသက် သောယေရုရှလင် မြို့သစ်

တည်းဟူသော၊ ငါ ၏ဘုရားသခင် မြို့ တော်၏ နာမ
ကို၎င်း၊ ငါ ၏နာမ သစ် ကို၎င်း ၊ ထိုသူ

အပေါ်၌ငါသည် အကွရာတင် မည်။¹³ ဝိညာဉ် တော်သည် အသင်း
တော် တို့အား

အဘယ်သို့ မိန့် တော်မူသည်ကို နား
ရှိ သော သူ

မည်သည်ကားကြား ပါစေ။¹⁴ လောဒိကိ မြို့၌ ရှိသော အသင်းတော်
၏ တမန်

ကိုဤသို့ ရေး ၍ မှာလိုက်လော့။ ဘုရားသခင် ၏ ဝေနေယျ သတ္တဝါ
တို့အထွဋ် ၊ သစ္စာရှိ ၍

ဟုတ်မှန် သော သက်သေခံ ၊ အာမင် ၏ အမိန့် တော်ကား၊ ¹⁵ သင် ၏အကျင့် ကိုငါသိ ၏။ သင်သည် အဧ

မ ဟုတ် ၊ အပူ
မဟုတ်သည်ကို ငါသိ၏။ ဧ

ခြင်းဖြစ်စေ။ ပူ
ခြင်းဖြစ်စေ၊ တခုခုကိုငါအလိုရှိ ၏။ ¹⁶ ထိုသို့ အဧ မ ဟုတ်၊ အပူ
မ ဟုတ်၊ နွေး ရှိရှိ သောကြောင့်

ငါ ၏ခံတွင်း သည် သင့် ကိုထွေး လှ ပြီ။ ¹⁷ သင်ကလည်း၊ ငါသည်
ဥစ္စာ ရတတ်၏။ ဘဏ္ဍာ

များကိုဆည်းပူးပြီး။ တစ်စုံတစ်ခု ကိုမျှမလို ဟုပြောဆို ၍
ကိုယ်တိုင်ပင်ပန်း ခြင်း၊ သနား

ဘွယ် ဖြစ် ခြင်း၊ ဆင်းရဲ ခြင်း၊ မျက်စိ ကန်း ခြင်း၊ အဝတ်
အချည်းစည်းရှိခြင်း ဖြစ် သည်ကို မ

သိ ပါတကား ။ ¹⁸ သင်သည်ဥစ္စာ ရတတ်ခြင်းငှာ ၊ မီး

နှင့် ချွတ် ပြီးသောရွှေ ကိုငှင်း၊ အဝတ် အချည်းစည်းရှိ၍၊ သူတစ်ပါး
ရှေ့တွင် မ

ရှက် စေခြင်းငှာ ခြံ၊ စရာဘို့၊ ဖြူ သောအဝတ် ကိုငှင်း ငါ့ ထံမှာ
ဝယ် လော့။ သင် ၏မျက်စိ မြင် စေခြင်းငှာ ၊ မျက်စိ ခွဲမျက်စဉ်း ခတ်
လော့ဟု သင့် အားငါ သည် အကြံပေး၏။ ¹⁹ ငါ ချစ် သမျှ သော သူ
တို့၏အပြစ်ကိုငါစစ်ဆေး ၍

သူတို့ကိုဆုံးမ တတ်၏။ ထိုကြောင့်

ကိုယ် စိတ်ကို ကိုယ်နှိုးဆော်လော့။ နောင်တရ လော့။ ²⁰ ငါ သည်
တံခါး ရှေ့ မှာရပ်၍

ခေါက် လျက်နေ၏။ အကြင်သူ သည် ငါ ၏အသံ ကို ကြား ၍ တံခါး
ကိုဖွင့် အံ့၊ ထိုသူ

ရှိရာ သို့ငါဝင် ၍

သူ နှင့်အတူ စား သောက်မည်။ သူ

သည်လည်း ငါ နှင့်အတူ စားသောက် ရလိမ့်မည်။ ²¹ ငါ သည်
အောင်မြင် ၍ ငါ့ ခမည်းတော် ၏ ပလ္လင် တော်ပေါ်မှာ ခမည်းတော်
နှင့်အတူ ထိုင် နေသကဲ့သို့ ၊ အောင်မြင် သော သူ

သည်ငါ ၏ ပလ္လင် ပေါ်မှာ ငါ နှင့်အတူ ထိုင် နေရသောအခွင့်ကိုငါ
ပေး မည်။ ²² ဝိညာဉ် တော်သည် အသင်းတော် တို့အား

အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်ကို နား
ရှိ သောသူ
မည်သည်ကားကြား ပါစေဟုမိန့်တော်မူ၏။

4

1 ထိုနောက်မှ ငါကြည့် လျှင် ၊ ကောင်းကင် ၌
တံခါး ဖွင့် ထားလျက်ရှိ၏။ ရှေ့ဦးစွာ ကြား ရသော အသံ
ဟူမူကား၊ ဤအရပ် သို့တက် လော့။ နောင် ကာလ၌ ဖြစ် ရ မည်
အရာ တို့ကို ငါပြ မည်ဟု ငါ နှင့် ပြော လျက်ရှိ သောတံပိုး
ခရာသံ ကဲ့သို့ မြည်လေ၏။² ထိုအခါဝိညာဉ် တော်ကို ငါ သည်ချက်
ခြင်း ခံရ၍၊ ကောင်းကင် ဘုံ၌

ပလ္လင် တစ်ခုတည် လျက်ရှိ၏။ ပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင် သော သူ
လည်း ရှိ၏။³ ထိုသူ ၏ အဆင်း အရောင်သည် နဂါးသွဲ့ ကျောက်
၊ ပတ္တမြား ကျောက်နှင့်တူ ၏။ ပလ္လင် ၏ ပတ်ဝန်းကျင် ၌ကား ၊ မြ
ကျောက် အဆင်း အရောင်နှင့်တူ သော သက်တံ့ ရှိ၏။⁴ ထို ပလ္လင် ၏
ပတ်ဝန်းကျင် ၌ အခြားသော ပလ္လင် နှစ်ဆယ် လေး

ပလ္လင် ရှိ၏။ ထို

ပလ္လင် တို့အပေါ် ၌အသက်ကြီး သူနှစ်ဆယ် လေး ပါးတို့သည်
ဖြူ သောအဝတ် ကို ဝတ်ဆင် လျက်၊ ခေါင်း ပေါ်၌ ရွှေ သရဖူ ကို
ဆောင်းလျက် ထိုင် နေကြ၏။⁵ ပလ္လင် တော်ထဲက လျှပ်စစ် ပြတ်
၏။ စကားပြော သံ၊ မိုဗန်းကြိုး သံလည်း မြည်၏။ ပလ္လင် တော်ရှေ့
၌ ဘုရားသခင် ၏ဝိညာဉ် ခုနစ် ပါးတည်းဟူသောမီးခွက် ခုနစ် လုံး
တို့သည် ထွန်း လျက်ရှိ ကြ၏။⁶ ပလ္လင် တော်ရှေ့ ၌လည်း ၊ ကျောက်
သလင်းနှင့် တူ

သော ဖန် ရေကန် ရှိ၏။ ပလ္လင် တော်၏အတွင်း ၌ ၎င်း၊
ပတ်ဝန်းကျင် ၌၎င်း၊ မျက်စိ နှင့်တစ်ကိုယ်လုံးပြည့် သော သတ္တဝါ
လေး ပါးရှိ၏။⁷ ပဌမ သတ္တဝါ သည် ခြင်္သေ့ နှင့်တူ ၏။ ဒုတိယ

သတ္တဝါ သည် နွား

သူငယ်နှင့်တူ ၏။ တတိယ

သတ္တဝါ သည် လူ

မျက်နှာ ရှိ ၏။ စတုတ္ထ

သတ္တဝါ သည် ပျံ လျက်ရှိသော ရွှေလင်းတ နှင့်တူ ၏။⁸ ထိုသတ္တဝါ
လေး ပါးတို့၏ ကိုယ်ပတ်ဝန်းကျင်၌၊ တစ် ပါးတစ် ပါးလျှင် အတောင်

ခြောက် ခုစီ ရှိ ၍၊ အတွင်း ၌ မျက်စိ နှင့်ပြည့် ကြ၏။ သူတို့ကလည်း၊ အနန္တ

တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ပစ္စုပ္ပန် ၊ အတိတ် ၊ အနာဂတ် ကာလ အစဉ် ရှိ တော်မူသော ထာဝရ

အရှင်ဘုရားသခင် သည် သန်ရှင်း တော်မူ၏။ သန်ရှင်း တော်မူ၏ နေ့

ည၌ မပြတ်ငြိမ် ၍

မ နေ ဘဲ ပြောဆို ကြ၏။⁹ ပလ္လင် တော်ပေါ်မှာ ထိုင် ၍ ကမ္ဘာ

အဆက်ဆက် အသက် ရှင်တော်မူသောသူ ၏ ဘုန်း အသရေ ၊ ဂုဏ် ကျေးဇူးတော်ကို ထို

သတ္တဝါ တို့သည်ချီးမွမ်း ကြသောအခါ ၊¹⁰ အသက်ကြီး သူနှစ်ဆယ် လေး ပါးတို့သည် ပလ္လင် တော်ပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူသောသူ ရှေ့ ၌ ပြပ် ဝပ် လျက် ၊ ကမ္ဘာ

အဆက်ဆက် အသက် ရှင် တော်မူသော သူ

ကို ကိုးကွယ် လျက် ၊¹¹ အိုထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော် သည် ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်း တော်မူပြီ။ ထိုအရာတို့သည် အလို

တော်ကြောင့် ဖြစ်၍ ဖန်ဆင်း လျက်ရှိ ကြပါ၏။ ထိုကြောင့်

၊ ကိုယ်တော် သည်ဘုန်း အသရေ

တန်ခိုး တော် ကို ခံစား

ထိုက် တော်မူ၏ဟုလျှောက်ဆို ၍၊ ပလ္လင် တော် ရှေ့ ၌ မိမိ

တို့သရဖူ များကိုချထား ကြ၏။

5

¹ ထိုအခါ တစ်ဘက်တစ်ချက် ၌

အက္ခရာတင် ၍ တံဆိပ် ခုနစ် ချက်

ခတ်သော စာစောင် ကို ပလ္လင် တော်ပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူသောသူ ၏ လက်ျာ လက်၌ ငါမြင် ၏။² အားကြီး သောကောင်းကင် တမန်တစ်ပါး

က၊ ထို

စာစောင် ကိုဖွင့် ၍ တံဆိပ် တို့ကိုခွာ ခြင်းငှာအဘယ်သူ ထိုက်

သနည်းဟု ကြီး သောအသံ နှင့်

ကြွေးကြော် လျက်ရှိသည်ကို ငါမြင် ၏။³ ထို စာစောင် ကို ဖွင့် ၍ကြည့် ခြင်းငှာကောင်းကင် ၊ မြေကြီး ၊ မြေကြီး အောက် ၌

အဘယ်သူ မျှမတတ်နိုင် ။ ထို

စာစောင် ကိုဖွင့်၍ ကြည့် ထိုက် သောသူ တစ်ယောက် ကိုမျှ ရှာ၍မ
တွေ့ သောကြောင့် ၊ ငါသည် များစွာ ငိုကြွေး လေ၏။⁴ ထိုအခါ
အသက်ကြီး သောသူတစ်ပါးက ၊ မ

ငိုကြွေး နှင့်၊ ယုဒ

အမျိုး

ခြင်္သေ့ တည်းဟူသောဒါဝိဒ် ၏။ အမြစ် သည် ထို

စာစောင် ကို၎င်း၊⁵ တံဆိပ် ခုနစ်

ချက်တို့ကို၎င်း၊ ဖွင့် ခြင်းငှာအောင်မြင် လေပြီဟု ငါ့ ကို ပြောဆို ၏။

⁶ ထိုအခါ ပလ္လင် တော်မှစသော သတ္တဝါ လေး ပါး နှင့် အသက်ကြီး သူ
တို့အလယ် ၌ ၊ အသေ

သတ်ပြီးသကဲ့သို့ သောသိုးသူငယ် သည် ရပ် လျက်ရှိ သည်ကို ငါ
မြင် ၏။ ထိုသိုးသူငယ် သည် မြေကြီး တပြင်လုံး ၌

လွတ် သော ဘုရားသခင် ၏ ဝိညာဉ် ခုနစ် ပါးတည်းဟူသောမျက်စိ
ခုနစ် လုံးနှင့်

ချို ခုနစ် ချောင်းရှိ ၏။⁷ သူသည်လာ ၍

ပလ္လင် တော်ပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူသော သူ

၏ လက်ျာ လက်မှ စာစောင်ကို ခံယူ လေ၏။⁸ ထို စာစောင် ကိုခံယူ
သောအခါ ၊ သတ္တဝါ လေး ပါးနှင့်

အသက်ကြီး သူနှစ်ဆယ် လေး ပါးတို့သည်၊ သန်ရှင်း သူ တို့၏ ပဌ
နာ

တည်းဟူသောမီးရှို့ ရာနံ့သာပေါင်းနှင့် ပြည့် သော ရွှေ ဖလား တို့
ကို၎င်း ၊ စောင်း တို့ကို၎င်း၊ အသီးသီး

ကိုင် ၍ သိုးသူငယ် ရှေ့ ၌ပြပ်ဝပ် လျက်၊⁹ ကိုယ်တော်သည် အသေ
သတ်ခြင်းကို ခံတော်မူသောအားဖြင့် ၊ အသီးအသီး

ဘာသာ စကားကို ပြောသော လူ

အမျိုး အနွယ် ခပ်သိမ်းတို့အထဲ မှအကျွန်ုပ် တို့ကိုယူ၍၊ အသွေး
တော်နှင့်

ဘုရားသခင် အ ဘို့ ရွေးနှုတ် တော် မူ၏။¹⁰ အကျွန်ုပ် တို့၏
ဘုရားသခင် ရှေ့ မှာ၊ ရှင်ဘုရင် အရာ၌၎င်း ၊ ယဇ် ပုရောဟိတ်

အရာ၌၎င်း၊ ခန့်ထား ၍ ၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ စိုးစံ ရသော အခွင့်ကိုပေး
တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်၊ ကိုယ်တော်သည် စာစောင် ကို ခံယူ

၍တံဆိပ် တို့ကို ဖွင့် ထိုက် တော်မူ၏ဟု အသစ် သောသီချင်း ကိုသီ

၍

လျှောက်ဆို ကြ၏။¹¹ ထိုအခါ

ငါကြည့်၍

ပလ္လင် တော်မှစသော သတ္တဝါ တို့နှင့်

အသက်ကြီး သူ တို့၏ ပတ်ဝန်းကျင် ၌ ကုဋေ

သင်္ချေ မက အတိုင်းမသိ များစွာ သော ကောင်းကင် တမန် တို့၏

အသံ

ကို ငါကြား ၏။¹² ထိုသူတို့ကလည်း၊ အသေ

သတ်ခြင်းကိုခံ ခဲ့ပြီးသော သိုးသူငယ် သည်၊ တန်ခိုး ၊ စည်းစိမ် ၊

ပညာ

၊ အစွမ်း

သတ္တိ၊ ဂုဏ် အသရေ၊ ဘုန်း အာနုဘော်၊ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ

ကို ခံ ထိုက် တော်မူ၏ဟု ကြီး သော အသံ နှင့် ပြောဆို ကြ၏။

¹³ ကောင်းကင် ၊ မြေကြီး ၊ မြေကြီး အောက် ၊ သမုဒ္ဒရာ

အထဲ ၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ရှိရှိသမျှ သော ဝေနေယျ သတ္တဝါ အပေါင်း

တို့က၊ ပလ္လင် တော်ပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူသောသူ နှင့်

သိုးသူငယ် သည် ကမ္ဘာ

အဆက်ဆက်ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ၊ ဂုဏ် အသရေ၊ ဘုန်း အာနုဘော်၊

အစွမ်း သတ္တိရှိတော်မူစေသတည်းဟု ပြောဆို ကြသည်ကို ငါကြား

လေ၏။¹⁴ သတ္တဝါ လေး ပါးတို့ကလည်း အာမင် ဟုခေါ်ဝေါ် ကြ၏။

အသက်ကြီး သူ တို့သည်လည်း ပြပ်ဝပ် ၍

ကိုးကွယ် ကြ၏။

6

¹ သိုးသူငယ် သည် တံဆိပ် ခုနစ် ချက်တွင်

တစ် ချက်ကိုဖွင့် သောအခါ ငါကြည့် လျှင် ၊ မိုဃ်းကြိုး သံ မြည်

သကဲ့သို့ ၊ သတ္တဝါ လေး ပါးတွင်

တစ်ပါး က၊ လာ

၍ ကြည့်လော့ဟု ဆို

သည်ကို ငါကြား ၏။² ထိုအခါ ငါကြည့် လျှင် ၊ မြင်း ဖြူ တစ်စီးရှိ

၏။ မြင်း စီး သောသူ သည် လေး

ကိုကိုင် ၏။ သူ

၌သရဖူ ကို ပေး

တော်မူ၏။ အောင်မြင် လျက်၎င်း ၊ အောင်မြင် ခြင်းငှာ ၎င်း ထွက်
သွား ၏။³ ဒုတိယ တံဆိပ် ကိုဖွင့် သောအခါ ၊ ဒုတိယ

သတ္တဝါ
က၊ လာ

၍ကြည့်လော့ဟုဆို သည်ကို ငါကြား ၏။⁴ ထိုအခါ မြင်း နီ တစ်စီး
ထွက် ၍၊ စီး

သောသူ သည် ငြိမ်ဝပ် ခြင်းကို မြေကြီး က ရုပ်သိမ်း ခြင်းငှာ၎င်း ၊
မြေကြီး သားတို့ကို အချင်းချင်း အသေ သတ်စေခြင်းငှာ ၎င်း အခွင့်
ရ၏။ သူ

၌ခါး ကြီး ကိုပေး တော်မူ၏။⁵ တတိယ တံဆိပ် ကိုဖွင့် သောအခါ
၊ တတိယ

သတ္တဝါ က၊ လာ

၍ကြည့်လော့ဟု ဆို
သည်ကို ငါကြား ၏။ ထိုအခါ
ငါကြည့် လျှင်

မြင်း နက် တစ်စီးရှိ ၏။ မြင်း စီး သောသူ သည် ချိန်ခွင် ကိုကိုင် ၏။
⁶ သတ္တဝါ လေး ပါးအလယ် ၌

ပြောသံ ဟူမူကား၊ ဒေနာရီ
တစ်ပြားနှင့် ဂျုံဆန် တစ်ခွက် ကိုရ၏။ မုယော
ဆန် သုံး

ခွက် ကိုရ၏။ ဆီ
နှင့် စပျစ်ရည် ကို မ
ပျက် စေနှင့် ဟုဆို

သည်ကိုငါကြား ၏။⁷ စတုတ္ထ တံဆိပ် ကိုဖွင့် သောအခါ ၊ စတုတ္ထ
သတ္တဝါ က၊ လာ

၍ ကြည့်လော့ဟုဆို သည်ကို ငါကြား ၏။⁸ ထိုအခါ ငါကြည့် လျှင်

၊ မြင်း မွဲ တစ်စီးရှိ ၏။ မြင်း စီး သောသူ သည် မရဏာ

ဟူသောအမည် ရှိ ၏။ မရဏာ
နိုင်ငံသည် ထိုသူ
နောက် သို့ လိုက်လေ၏။ သူသည် မြေကြီး
လေး စိတ်တစ်စိတ်ကို အစိုးရ

၍
ခါး ဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်းဘေး၊ နာ

၍သေဘေး၊ မြေ သားရဲ ဘေးအားဖြင့် သတ် ပိုင် သော အခွင့်ကိုရ
 ၏။⁹ ပဉ္စမ တံဆိပ် ကိုဖွင့် သောအခါ ၊ ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ်
 တော်ကြောင့် ၎င်း ၊ မိမိတို့သက်သေခံ ချက်ကြောင့် ၎င်း၊ အသေ
 သတ်ခြင်းကိုခံရသောသူ တို့၏ ဝိညာဉ် များကို ယဇ်ပလ္လင် အောက်
 ၌ ငါမြင် ၏။¹⁰ သူတို့ကလည်း ၊ သန့်ရှင်း ဟုတ်မှန် ၍
 အစိုးပိုင်တော်မူသောအရှင် ၊ မြေ ပေါ်မှာ နေ သော သူ
 တို့သည် ငါ တို့အသွေး ကို သွန်းကြသော အပြစ်နှင့်အလျောက် ဒဏ်
 မ ပေးဘဲ အဘယ်မျှလောက်ကာလပတ်လုံးနေ တော်မူမည်နည်းဟု
 ကြီးမား သော အသံ

နှင့် ကြွေးကြော် ကြ၏။¹¹ ထိုသူ တို့၌ဖြူ သောဝတ်လုံ ကို ပေး
 တော်မူ၏။ သူ
 တို့နည်းတူ အသေ သတ်ခြင်းကိုခံရလတံ့ သော မိမိ
 လုပ်ဘော် ဆောင်ဘက်ညီအစ်ကို တို့သည် ပြည့်စုံ ခြင်းသို့မ ရောက်
 မှီ၊ ခဏ

ငြိမ်သက် စွာ နေရကြဦး မည်ဟု သူ
 တို့အားမိန့် တော်မူ၏။¹² ဆဋ္ဌမ တံဆိပ် ကိုဖွင့် သောအခါ
 ငါကြည့် လျှင်
 ကြီးစွာ သော မြေလှုပ် ခြင်းဖြစ် ၏။ နေ
 သည်အမွေး ဖြင့် ရက်သောအဝတ် ကြမ်းကဲ့သို့ မည်း ၏။ လ
 အလုံး သည် အသွေး ကဲ့သို့ ဖြစ် ၏။¹³ သဘော သဖန်းပင်ကို ပြင်း
 စွာ သော လေ

တိုက် လျှင်၊ အချိန် မတန်သော အသီးကြော သကဲ့သို့ ၊ ကောင်းကင်
 ကြယ် တို့သည် မြေ ပေါ်သို့ ကျ ကြ၏။¹⁴ မိုဃ်း ကောင်းကင်သည်
 စာစောင် လိပ် သကဲ့သို့ လွင့် သွား၏။ တောင် များ၊ ကျွန်း များ
 အပေါင်း တို့သည် မိမိ

တို့နေရာ အရပ်မှ
 ရွေ့ ကြ၏။¹⁵ လောကီ ဘုရင် ၊ မှူးမတ် ၊ စစ်သူကြီး ၊ သူဌေး
 ၊ သူကြွယ်၊ ခွန်အား ကြီးသောသူ မှစ၍ ကျွန် များ၊ လူ
 လွတ် များအပေါင်း တို့သည် မြေတွင်း ၌ ၎င်း ၊ တောင် ပေါ်မှာရှိ
 သော ကျောက် များ၌ ၎င်း၊ ပုန်းရှောင် လျက်နေ၍၊ ထိုတောင် များ၊
 ကျောက် များတို့ကို ခေါ် လျက် ၊¹⁶ ငါ တို့အပေါ်သို့ ကျ ကြပါ။
 ပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူသောသူ ၏ မျက်နှာ နှင့် သိုးသူငယ် ၏

အမျက် တော်ကို ကွယ်ကာ၍ ၊ ငါ တို့ကိုဖုံးအုပ် ကြပါ။¹⁷ အမျက် တော် ထင်ရှားသောနေ့ ကြီး

ရောက် ပါပြီ တကား။ အဘယ်သူ သည် ခံရပ် နိုင် မည်နည်းဟု ပြောဆိုကြ၏။

7

1 ထို နောက်မှ မြေကြီး ၊ ပင်လယ် ၊ သစ်ပင် များ တို့၌

လေ မ လာ စေခြင်းငှာ ၊ ကောင်းကင်တမန်

လေး ပါးတို့သည် မြေ ၏ လေး

မျက်နှာလေ တို့ကိုကိုင် ၍၊ မြေ လေး မျက်နှာ ၌

ရပ် နေသည်ကို ငါမြင် ၏။² အသက် ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏ တံဆိပ် ပါ သော ကောင်းကင်တမန် တစ်ပါး သည် အရှေ့ မျက်နှာ က တက်လာ သည်ကို ငါမြင် ၏။ သူသည်လည်း

မြေ နှင့် ပင်လယ် ကို ညှင်း ဆဲ ရ သော အခွင့် ရှိ သော ကောင်းကင်တမန် လေး ပါးကိုအသံ လွှင့် ၍၊³ ငါ တို့ဘုရားသခင် ၏ ကျွန် တို့ကိုနဖူး ၌

တံဆိပ် မ ခတ်မှီ တိုင်အောင်၊ မြေ

၊ ပင်လယ် ၊ သစ်ပင် တို့ကို မ

ညှင်းဆဲ ပါနှင့်ဟုကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော် လေ၏။⁴ တံဆိပ် ခတ်ခြင်းကိုခံရသောသူ အရေအတွက် ကို ငါကြား ၍ ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့၌ အသီးသီး

သော အမျိုးအနွယ် ထဲက

လူတစ်သိန်း လေးသောင်းလေးထောင်တို့သည် တံဆိပ် ခတ်ခြင်းကို ခံရကြ၏။⁵ ယုဒ အမျိုး ထဲက

တစ်သောင်း နှစ်ထောင်၊ ရုဗင် အမျိုး ထဲက

တစ်သောင်း နှစ်ထောင်၊ ဂဒ် အမျိုး ထဲက

တစ်သောင်း နှစ်ထောင်။⁶ အာရှာ အမျိုး ထဲက

တစ်သောင်း နှစ်ထောင်၊ နဿလိ အမျိုး ထဲက

တစ်သောင်း နှစ်ထောင်၊ မနာရှေ

အမျိုး ထဲက

တစ်သောင်း နှစ်ထောင်၊⁷ ရှိမောင် အမျိုး ထဲက

တစ်သောင်း နှစ်ထောင်၊ လေဝိ

အမျိုး ထဲက

တစ်သောင်း နှစ်ထောင်၊ ဣသခါ

အမျိုး

ထဲက

တစ်သောင်း နှစ်ထောင်၊ 8 ဇာဗုလုန် အမျိုး ထဲက

တစ်သောင်း နှစ်ထောင်၊ ယောသပ် အမျိုး ထဲက

တစ်သောင်း နှစ်ထောင်၊ ဗ်ယာမိန်

အမျိုး ထဲက

တစ်သောင်း နှစ်ထောင်တို့သည် တံဆိပ် ခတ် ခြင်းကိုခံရကြ၏။

9 ထို့နောက်မှ ငါကြည့် လျှင်၊ အသီးအသီးဘာသာ

စကားကို ပြောသော လူ

အမျိုးအနွယ် ခပ်သိမ်း တို့ အထဲ

မှထွက်၍၊ အဘယ်သူ မျှ မရေတွက် နိုင် သော လူ

များ အပေါင်းတို့သည် ဖြူ သော ဝတ်လုံ ကို ဝတ်ဆင် လျက်၊

စွန်ပလွံ ခက်ကိုကိုင် လျက်၊ ပလ္လင် တော်ရှေ့ ၊ သိုးသူငယ် ရှေ့ မှာ

ရပ် နေကြ၏။ 10 သူတို့ကလည်း ၊ ပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူသော

ငါ တို့၏ ဘုရားသခင် နှင့် သိုးသူငယ် သည် ကယ်တင် တော်မူခြင်း

ချမ်းသာရှိတော်မူစေသတည်းဟု ကြီး သော အသံ

နှင့်ကြွေးကြော် ကြ၏။ 11 ပလ္လင် တော်မှစသော အသက်ကြီး သူ တို့

နှင့်

သတ္တဝါ လေး ပါး၏ ပတ်ဝန်းကျင် ၌ ရပ် နေ သော

ကောင်းကင်တမန် အပေါင်း တို့သည်၊ ပလ္လင် တော်ရှေ့ မှာ ပြပ်

ဝပ် ၍

ဘုရားသခင် ကို ကိုးကွယ် လျက် ၊ 12 အာမင် ။ ငါ တို့၏

ဘုရားသခင် သည် ကမ္ဘာ

အဆက်ဆက်ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ၊ ဘုန်း ၊ ပညာ

နှင့်တကွ ကျေးဇူး ချီးမွမ်းခြင်း၊ ဂုဏ် အသရေ၊ တန်ခိုး သတ္တိ ရှိတော်

မူစေသတည်း။ အာမင် ဟုပြောဆို ကြ၏။ 13 အသက်ကြီး သူ တစ်ပါး

က လည်း ၊ ဖြူ သော ဝတ်လုံ ကို ဝတ်ဆင် သော ဤ

သူ တို့သည် အဘယ်သူ နည်း။ အဘယ် အရပ်က လာ

ကြသနည်းဟု ငါ အားမေးမြန်း လျှင်၊ 14 ငါ က၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော်

သိ ပါ၏ဟု ပြန် လျှောက်၏။ သူကလည်း ၊ ဤ

သူတို့သည် ကြီးစွာ သော ဆင်းရဲ ဒုက္ခအထဲ ကထွက်မြောက် ၍၊ မိမိ

တို့ဝတ်လုံ ကို သိုးသူငယ် ၏ အသွေး ဌ် လျှော် ၍
 ဖြူ စေသော သူဖြစ် ကြ သတည်း။¹⁵ ထိုကြောင့် ၊ ဘုရားသခင် ၏
 ပလ္လင် တော်ရှေ့ မှာ နေရာကိုရ
 ၍၊ ဗိမာန် တော်၌ ဘုရား ဝတ်ကိုနေ့ ည၌ မပြတ်ပြုရကြ၏။ ပလ္လင်
 ပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူသော သူ
 သည် သူ
 တို့တွင်
 ကျိန်းဝပ် တော်မူမည်။¹⁶ သူတို့သည် နောက် တဖန် ရေ
 စာကို မ
 ငတ်မွတ်ရ ကြ။ နေရောင်ခြည် အလျှင်းမ ထိ ရ။ အဘယ် အပူ ကို
 မျှ မခံရကြ။¹⁷ အကြောင်းမူကား ၊ ပလ္လင် တော်အတွင်း ၌
 ရှိသောသိုးသူငယ် သည် သူ
 တို့ကို လုပ်ကျွေး ၍ ၊ အသက်
 စမ်း ရေ တွင်း သို့ လမ်းပြ လိမ့်မည်။ ဘုရားသခင် သည်လည်း
 သူ တို့မျက်စိ ၌
 မျက်ရည် ရှိသမျှ တို့ကို သုတ် တော်မူမည်ဟုဆို လေ၏။

8

1 သတ္တမ တံဆိပ် ကိုဖွင့် သောအခါ ၊ ကောင်းကင် ဘုံ၌
 နာရီဝက် မျှ
 တိတ်ဆိတ် စွာ နေ ကြ၏။² ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ ရပ် နေသော
 ကောင်းကင်တမန်
 ခုနစ် ပါးကို ငါမြင် ၏။ သူ
 တို့၌ တံပိုး
 ခုနစ် လုံးကို ပေး ၏။³ ကောင်းကင်တမန် တစ်ပါး သည်လာ ၍
 ရွှေ လင်ပန်း ကို ကိုင် လျက် ယဇ်ပလ္လင် နား မှာရပ် နေ၏။ ပလ္လင်
 တော်ရှေ့ ၌ရှိသော ရွှေ ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်မှာ သန်ရှင်း သူ အပေါင်း
 တို့၏ ပဌနာ
 နှင့်အတူ ဆက်ကပ် ခြင်းငှာ ၊ မီးရှို့ သောနံ့သာပေါင်းအများ ကို ထို
 သူ
 ၌ပေး ၏။⁴ မီးရှို့ သော နံ့သာပေါင်း၏ အခိုးအငွေ့ သည် သန်ရှင်း
 သူ တို့၏ ပဌနာ
 များနှင့်အတူ ကောင်းကင် တမန်၏ လက် ထဲက

ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်သို့ တက် လေ၏။ ⁵ ကောင်းကင်တမန် သည် လင်ပန်း ကိုယူ ၍

ယဇ်ပလ္လင် ၏ မီး

နှင့် ပြည့် စေပြီးမှ ၊ မြေကြီး အပေါ်သို့ ချ လိုက် သည်ဖြစ်၍ ၊ အသံမြည် ခြင်း၊ မိုဗ်းချုန်း ခြင်း၊ လျှပ်စစ် ပြက်ခြင်း၊ မြေကြီး လှုပ် ခြင်းဖြစ် ကြ၏။ ⁶ တံပိုး ခုနစ် လုံးရှိ သော ကောင်းကင်တမန်

ခုနစ် ပါးတို့သည် မှုတ် အံ့သောငှာ မိမိ တို့ကို ပြင်ဆင် ကြ၏။ ⁷ ပဌမ သူ သည် တံပိုး

မှုတ်သောအခါ မိုဗ်းသီး ဖြစ် ၏။ အသွေး နှင့် ရောနှော သော မီး

လည်း ဖြစ်၏။ မြေကြီး အပေါ်သို့ ချ လိုက်၍ ၊ မြေ သုံးစု တစ်စု၊ သစ်ပင် သုံးစု တစ်စု၊ စိမ်း သော မြက်ပင် ရှိသမျှ တို့ကို လောင်ကျွမ်း လေ၏။ ⁸ ဒုတိယ ကောင်းကင်တမန် သည် တံပိုး

မှုတ်သောအခါ ၊ မီး

လောင် သော တောင် ကြီး ကို ပင်လယ် ထဲသို့ ချ လိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ၊ ပင်လယ် သုံးစု တစ်စုသည်အသွေး ဖြစ် ၏။ ⁹ ပင်လယ် ၌

အသက်ရှင်သော သတ္တဝါ သုံးစု တစ်စုလည်း သေ ၏။ သင်္ဘော သုံး စု တစ်စုလည်း ပျက် ၏။ ¹⁰ တတိယ ကောင်းကင်တမန် သည် တံပိုး

မှုတ်သောအခါ ၊ မီးခွက် ကဲ့သို့ ထွန်းတောက် သော ကြယ် ကြီး

သည် ကောင်းကင် က ကျ ၍ ၊ မြစ် သုံးစု တစ်စုသို့ ၎င်း၊ စမ်း ရေ တွင်းသို့ ၎င်း ရောက် ၏။ ¹¹ ထိုကြယ် သည် ဒေါနရက် ဟူသောအမည် ရှိ ၏။ ရေ

သုံးစု တစ်စုသည်ဒေါနရက် ဖြစ် ၍ ရေ ခါး သောကြောင့် ၊ လူ အများ တို့သည် သေ ကြ၏။ ¹² စတုတ္ထ ကောင်းကင်တမန် သည် တံပိုး

မှုတ်သောအခါ ၊ နေ

သုံးစု တစ်စု၊ လ

သုံးစု တစ်စု၊ ကြယ် သုံးစု တစ်စုကြတ် ၍

သုံးစု တစ်စုမိုက် လေ၏။ နေ့

သုံးစု တစ်စု၊ ညဉ့် သုံးစုတစ်စုသည် အလင်း မ ရှိ၊ ¹³ ထိုအခါ

ငါကြည့် လျှင် ၊ ရွှေလင်းတ တ ကောင် က၊ ကြွင်း သေးသော ကောင်းကင်တမန်

သုံး ပါးမှုတ် လှ
 လတုံသော တံပိုး
 သံ ကြောင့် မြေကြီး သားတို့သည် အမင်္ဂလာ ၊ အမင်္ဂလာ ၊ အမင်္ဂလာ
 ရှိကြ၏ဟု ကောင်းကင် အလယ်၌
 ပျံဝဲ ရှိကြီး သောအသံ နှင့် ဆို
 သည်ကိုငါကြား ၏။

9

1 ပဉ္စမ ကောင်းကင်တမန် သည် တံပိုး
 မှုတ်သောအခါ ၊ ကြယ် တစ်လုံးသည် ကောင်းကင် က
 မြေကြီး ပေါ်သို့ ကျ သည်ကို ငါမြင် ၏။ သူ
 ၌အနက်ဆုံး သော တွင်း ၏ သော
 ကို အပ်ပေး သည်ဖြစ်၍ ၊ 2 သူသည်အနက်ဆုံး သော တွင်း ကိုဖွင့်
 လျှင် ၊ ကြီးစွာ သော မီးဖို
 ၏ အခိုး
 ကဲ့သို့သော အခိုး သည် တွင်း
 ထဲက
 တက် လေ၏။ ထိုတွင်း ၏ မီးခိုး
 ကြောင့် ၊ နေ
 နှင့်
 အာကာသ
 ကောင်းကင်သည် မှောင်မိုက် လေ၏။ 3 ကျိုင်းကောင် တို့သည်
 မီးခိုး
 အထဲ ကမြေကြီး အပေါ်သို့ ထွက် ၍
 မြေ ကင်းမြီးကောက် တန်ခိုး ကဲ့သို့သော တန်ခိုး ကိုရ ကြ၏။ 4 မြေ
 ၏မြက်ပင် မှစ၍ စိမ်း သောအရာများ၊ သစ်ပင် များအပေါင်း တို့ကို
 ထား၍၊ နဖူး
 ၌ ဘုရားသခင် တံဆိပ် ခတ်ခြင်းကို မ
 ခံ သော လူ
 တို့ကို ညှဉ်းဆဲ မည် အကြောင်း သူ တို့အား ပညတ် ထား၏။
 5 တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို မခံသောသူတို့ကိုကား သတ်ရသောအခွင့်မရှိ။
 ငါး လ ပတ်လုံးပြင်းစွာ သော ဝေဒနာ ဖြစ်စေသော အခွင့်ရှိ၏။ ထို
 ကျိုင်းကောင်ဖြစ်စေသော ဝေဒနာသည်ကား၊ ကင်းမြီးကောက် သည်
 လူ

ကိုထိုး သော ဝေဒနာ
 ကဲ့သို့ ဖြစ်သတည်း။⁶ ထို နေ့ရက် ကာလ၌
 လူ တို့သည် သေ
 ခြင်းကို ရှာ ကြလိမ့်မည်။ ရှာသော်လည်းမ တွေ့ ရကြ။ အလွန် သေ
 ချင် သော်လည်း သေမင်း သည် သူ
 တို့ထံမှ ပြေးသွား လိမ့်မည်။⁷ ထိုကျိုင်းကောင် တို့၏ အဆင်း
 သဏ္ဍာန်သည် စစ်တိုက် ခြင်းငှာ ပြင်ဆင် သော မြင်း ၏ အဆင်း
 သဏ္ဍာန် နှင့် တူ၏။ ခေါင်း ပေါ် မှ ရွှေ သရဖူ ကို ဆောင်းဟန်ရှိ၏။
 မျက်နှာ သည်လူ မျက်နှာ ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။⁸ ဆိပ်င် သည်မိန်းမ ဆိပ်င်
 ကဲ့သို့ ဖြစ် ၏။ သွား သည်လည်း

ခြင်သို့ သွားကဲ့သို့ ဖြစ် ၏။⁹ ရင်အုပ် တန်ဆာသည် သံ
 ရင်အုပ် တန်ဆာကဲ့သို့ ဖြစ် ၏။ အတောင် ခတ်သော အသံ
 သည် စစ်တိုက် ၍
 ပြေးလာ သော မြင်း ရထား အများ ၏ အသံ
 ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။¹⁰ အမြီး သည် ကင်းမြီးကောက် နှင့် တူ ၏။ အမြီး
 ၌ လည်း

ဆူး ရှိ၏။ လူ
 တို့ကို ငါး လ ပတ်လုံးညှဉ်းဆဲ ရသော အခွင့် တန်ခိုးရှိ၏။¹¹ သူ
 တို့၏ ရှင်ဘုရင် မူကား ၊ ဟေဗြဲ ဘာသာအားဖြင့်အဗဒုဒန် ဟူ၍၎င်း၊
 ဟေလသ

ဘာသာအားဖြင့် အပေါလျုန် ဟူ၍၎င်း ခေါ်ဝေါ် သော အနက်ဆုံး
 သောတွင်း တမန် ဖြစ် ၏။¹² အမင်္ဂလာ တစ်ပါး လွန် ပြီ။ ထိုနောက်မှ
 အမင်္ဂလာ နှစ် ပါးလာ လေဦး မည်။¹³ ဆဋ္ဌမ ကောင်းကင်တမန် သည်
 တံပိုး

မှုတ်သောအခါ ၊ ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ရှိသော ရွှေ ယင်ပလ္လင် ၏
 ချို လေး ချောင်းထဲက

ထွက်သော အသံ ကား၊¹⁴ ဥဖရတ် မြစ် ကြီး နား မှာ ချည်နှောင်
 လျက်ရှိသော ကောင်းကင်တမန် လေး ပါးကို လွှတ် လော့ဟု တံပိုး

ရှိ သော ဆဋ္ဌမ
 ကောင်းကင်တမန် အား ဆို သည်ကို ငါကြား ၏။¹⁵ ထိုအခါ
 လူ သုံးစု တစ်စုကို အသေ
 သတ်ခြင်းငှာ ။ တစ်နာရီ ၊ တစ်ရက် ၊ တစ်လ ၊ တစ်နှစ်

အဘို့ ပြင်ဆင် သော ကောင်းကင်တမန် လေး ပါးတို့ကို လွတ်
လေ၏။¹⁶ မြင်း စီးသူရဲ တို့၏ အရေအတွက် ကား

၊ နှစ်သင်္ချေဖြစ်၏။ ထို

အရေအတွက် ကို ငါကြား ရ၏။¹⁷ ထိုအတူ ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံ၌
ထင်ရှားသော မြင်း တို့ကို၎င်း၊ ကန့်၊ မီး

၊ ငှက်နုသုကျောက်နှင့်ပြီးသော ရင်အုပ် တန်ဆာရှိ သော မြင်းစီး
သူရဲ တို့ကို၎င်း ငါမြင် ရ၏။ မြင်း တို့၏ ခေါင်း သည်ခြင်သို့ ခေါင်း
ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သူ

တို့၏ ခံတွင်း ထဲက လည်း

ကန့်၊ မီးလျှံ၊ မီးခိုး

ထွက် ကြ၏။¹⁸ သူ တို့၏ခံတွင်း ထဲက

ထွက် သော ကန့်၊ မီးလျှံ၊ မီးခိုး

တည်းဟူသောဘေး သုံး ပါးကြောင့် ၊ လူ

သုံးစုတစု သေ ကြ၏။¹⁹ အကြောင်းမူကား ၊ သူ

တို့တန်ခိုး သည် ခံတွင်း ၌ ၎င်း ၊ အမြီး ၌ ၎င်းတည် ၏။ အမြီး

သည် ခေါင်း နှင့် ပြည့်စုံ ၍ မြေ နှင့်တူ ၏ ။ အမြီးအားဖြင့် ညှင်းဆဲ
တတ်ကြ၏။²⁰ ထို ဘေးဒဏ် ကြောင့်

မ သေ ဘဲကြွင်း သော လူ

တို့သည် နတ် တို့ကို၎င်း၊ မ

မြင် နိုင် ၊ မ

ကြား နိုင်၊ မ

သွားလာ နိုင်သောရွှေ ရုပ်တု ၊ ငွေ ရုပ်တု၊ ကြေးနီ ရုပ်တု၊ ကျောက်
ရုပ်တု၊ သစ်သား ရုပ်တုတို့ကို၎င်း မ

ကိုးကွယ် ဘဲ နေခြင်းငှာ ၊ ကိုယ် လက် နှင့်

လုပ် သော အရာများကို နောင်တ မ ရဘဲနေကြ၏။²¹ ကိုယ်ကျင့်

သော အကျင့်တည်းဟူသောလူ အသက်ကို သတ်ခြင်း၊ သူတစ်ပါး ကို
ပြုစား ခြင်း ၊ မတရား

သောမေထုန်၌မီဝဲခြင်း ၊ သူ့

ဥစ္စာ ကိုခိုးခြင်း ၊ အမှုများကို လည်း နောင်တ မ ရဘဲနေကြ၏။

10

¹ ခွန်အား ကြီးသော ကောင်းကင်တမန် တစ်ပါး သည် မိုးတိမ် ကို
ဝတ် လျက်၊ ကောင်းကင် က

ဆင်းသက် သည်ကို ငါမြင် ၏။ သူ
၏ခေါင်း ပေါ်၌ သက်တံ့ ရှိ၏။ သူ
၏ မျက်နှာ သည်နေ ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သူ
၏ ခြေ သည်လည်း

မီးခဲ တိုင် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ² ဖွင့် ထားသော စာစောင် ငယ်ကိုကိုင်
လျက်ရှိ ၏။ လက်ျာ ခြေ သည်ပင်လယ် ပေါ်မှာ ၎င်း ၊ လက်ဝဲ
ခြေသည် မြေကြီး ပေါ်မှာ နင်း ၍ ၊ ³ ခြင်္သေ့ ဟောက် သကဲ့သို့ ကြီး
သောအသံ နှင့် ကြွေးကြော် လေ၏။ ကြွေးကြော် ပြီးမှ မိုဗ်းကြိုး သံ
ခုနစ် ချက်မြည် လေ၏။ ⁴ မိုဗ်းကြိုး သံ ခုနစ် ချက်မြည် ပြီးမှ ငါ
သည်ရေးမှတ် မည်ဟု အားထုတ် သော် ၊ ကောင်းကင် မှ
ထွက်သော အသံ

ကား၊ မိုဗ်းကြိုး သံခုနစ်
ချက်မြည် သောအရာ ကို တံဆိပ် ခတ်လော့။ မ
ရေး မမှတ်နှင့်ဟု ဆို

သည်ကို ငါကြား ၏။ ⁵ ထိုအခါ ငါမြင် ၍ မြေ နှင့် ပင်လယ် ပေါ်မှာ
ရပ် နေသော ကောင်းကင်တမန် သည်၊ လက်ျာ လက် ကို ကောင်းကင်
သို့ ချီ ပြီးလျှင်၊ ⁶ ဘုရားသခင် ၏ ကျွန် တော်မျိုးပရောဖက် တို့အား
ဝမ်းမြောက် စရာသိတင်းကို ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည် နှင့်စပ်ဆိုင်
သော ဘုရားသခင် ၏ နက်နဲ သောအရာ သည်၊ ကာလ

မ နှေး ဘဲ သတ္တမ
ကောင်းကင်တမန်
တံပိုး မှုတ်ခြင်း အသံ
မြည်သော နေ့ရက် ကာလ၌

ပြည့်စုံ ခြင်းသို့ ရောက်မည်ဟုကောင်းကင် ၊ မြေကြီး ၊ သမုဒ္ဒရာ
ကို၎င်း ၊ အရပ်ရပ်၌ရှိရှိသမျှတို့ကို၎င်း၊ ⁷ ဖန်ဆင်း ၍ ကမ္ဘာ
အဆက်ဆက်အသက် ရှင်တော်မူသောသူ ကို တိုင်တည် ကျိန်ဆို
ခြင်းကို ပြုလေ၏။ ⁸ ငါကြား ရသော ကောင်းကင် အသံ သည် တစ်
ဖန်

ငါ့ အား ပြော သည်ကား၊ မြေ နှင့် ပင်လယ် ပေါ်မှာ ရပ် နေသော
ကောင်းကင် တမန်၏ လက် ၌ ဖွင့် ထားလျက်ရှိသော စာစောင် ငယ်
ကို သွား ၍ ယူ
လော့ဟု ဆို

လျှင် ၊ ⁹ ငါသည် ကောင်းကင်တမန် ထံသို့ သွား ၍
စာစောင် ငယ်ကို ပေး

ပါဟု တောင်း ၏။ သူကလည်း

ယူ ၍ စား လော့။ ဝမ်း ကိုခါး စေလိမ့်မည် ။ သို့သော်လည်း ပါးစပ်
၌

ပျားရည် ကဲ့သို့ ချို လိမ့်မည် ဟုဆို လျှင် ၊ ငါ သည် စာစောင် ကို
ကောင်းကင် တမန်၏လက် မှ

ယူ၍ စား ၏။ ပါးစပ် ၌ ပျားရည် ကဲ့သို့ ချို ၏။ စား

ပြီးမှ ဝမ်း ၌ခါး ၏။ ^{10 - 11} ကောင်းကင်တမန်ကလည်း ၊ သင် သည်

အသီးအသီးဘာသာ

စကားကို ပြောသော လူ

အမျိုးမျိုး တို့၌၎င်း၊ ရှင်ဘုရင် တို့၌၎င်း၊ တမန်

ပရောဖက် ပြု၍ ဟောပြောရ မည်ဟု ဆို လေ၏။

11

1 တစ်ဖန်လှုံတံ နှင့်တူ သော ကျူပင် တစ်လုံးကို ငါ့ အား ပေး

၍
ငါ့ကို ပြောဆို သည်ကား၊ ထ

လော့။ ဘုရားသခင် ၏ ဗိမာန် တော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင် ကို တိုင်း လော့။
ဗိမာန် တော် ၌

ကိုးကွယ် သော သူ

တို့ကိုလည်း ရေတွက်လော့။ ² ဗိမာန် တော်တန်တိုင်း ကို မ

တိုင်း နှင့်၊ ပယ် ထားလော့။ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့၌

အပ်ပေး ပြီ။ သူတို့သည် သန့်ရှင်း သော မြို့ တော်ကို ၊ လ

လေးဆယ် နှစ် လပတ်လုံးနင်းကြ လိမ့်မည်။ ³ ငါ ၏သက်သေခံ နှစ်

ပါးကို ငါ အခွင့်ပေးမည်။ သူ

တို့သည် လျှော်တေ အဝတ်ကိုဝတ် လျက် ၊ အရက်

တစ်ထောင် နှစ်ရာ ခြောက်ဆယ် ပတ်လုံးပရောဖက်ပြုကြလိမ့်မည်။

⁴ ထိုသူ တို့သည်ကား၊ မြေကြီး အရှင် ၏ ရှေ့ တော် ၌ စိုက် ထားသော
သံလွင် ပင်နှစ် ပင်နှင့်

မီးခွက် နှစ် လုံး ဖြစ် သတည်း။ ⁵ တစ်စုံတစ်ယောက် သော သူသည်
သူ

တို့ကို ညှင်းဆဲ ခြင်းငှာအလိုရှိ လျှင် ၊ သူ

တို့၏ ခံတွင်း ထဲက မီး ထွက် ၍ ရန်သူ တို့ကို မျို တတ်၏။
တစ်စုံတစ်ယောက် သော သူသည် ထိုသူ
တို့ကို ညှဉ်းဆဲ ခြင်းငှာအလိုရှိ လျှင်

၊ ထိုသို့
အသေ

သတ်ခြင်းကို ခံရ မည်။⁶ ထိုသူ တို့သည် ပရောဖက် ပြုသော နေ့
ရက် ကာလ၌

မိုဃ်း မ ရှာ စေခြင်းငှာ ၊ မိုဃ်း ကောင်းကင်ကို ပိတ် ရသောအခွင့် ၊
မြစ်ရေ၊ တွင်းရေ ကိုအသွေး ဖြစ် စေ ရသောအခွင့်၊ မိမိ

တို့အလိုရှိသမျှသောအခါ ၌

ဘေး အမျိုးမျိုး ဖြင့်

မြေကြီး ကို ဒဏ်ခတ် ရသော အခွင့် ကို ရ ကြ၏။⁷ သူ တို့သည်
သက်သေခံ ပြီး သောအခါ ၊ အနက်ဆုံး သောတွင်းထဲက

တက် သော သားရဲ

သည်သူ တို့ကို စစ်တိုက် ၍

အောင် လိမ့်မည်။ အသက်ကိုသတ် ပြီးမှ ၊⁸ သူ တို့သခင် သည်
လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ အသေခံတော်မူသော အရပ် တည်းဟူသောသော

ဒို့ ဟူ၍၎င်း၊ အဲဂုတ္တု

ဟူ၍၎င်း အတွင်းအနက်အားဖြင့်ခေါ်ဝေါ် သော မြို့ ကြီး ၏ လမ်း
၌

အလောင်း ကောင် တို့သည် နေရစ် ကြ လိမ့်မည်။⁹ အသီးအသီး
ဘာသာ စကားကို ပြောသော လူ

အမျိုးအနွယ် တို့သည် သုံး

ရက် ခွဲ ပတ်လုံးအလောင်း

ကောင်တို့ကို မြင် ရ၍၊ သဂြိုဟ်ခြင်းကို မြစ်တား ကြလိမ့်မည်။

¹⁰ မြေကြီး ပေါ်မှာ နေ သော သူ

တို့သည် ထိုအလောင်းကောင် တို့ကို မြင် သောအခါ၊ ဝမ်းမြောက်
၍ ပျော်မွေ့ ခြင်းကို ပြုကြလိမ့်မည်။ တစ်ယောက် ကိုတစ်ယောက်

လက်ဆောင် ပေး လိုက်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ အထက်က
ထိုပရောဖက် နှစ် ပါးတို့သည် မြေကြီး ပေါ်မှာ နေ သောသူ တို့ကို ပြင်း

စွာနှောင့်ရှက် ညှဉ်းဆဲကြသည်ဟု ငါ့အား ပြောဆိုလေ၏။¹¹ ထိုနောက်
သုံး ရက် ခွဲ လွန်ပြီးလျှင်၊ ဘုရားသခင် အထံ တော်က အသက် ဝိညာဉ်

သည် သူ

တို့၌ ဝင် သဖြင့် ၊ သူတို့သည် မတ်တတ် ထ၍
 မြင် သမျှ သော သူ တို့သည် အလွန် ကြောက်ရွံ့ ကြ၏။
 12 ကောင်းကင် က ထွက်သောအသံ ကြီး ကား၊ ဤအရပ် သို့တက်
 ကြလော့ဟု မိမိ

တို့အား ပြောဆို သည်ကို သူတို့သည်ကြား လျှင် ၊ မိုဗ်းတိမ် ဖြင့်
 ကောင်းကင် သို့

တက် ၍
 ရန်သူ တို့သည် မြင် ကြ၏။ 13 ထို အချိန် နာရီ၌
 ကြီးစွာ သော မြေလှုပ် ခြင်း ဖြစ် ၍ ၊ မြို့ရိုး ဆယ်စု တစ်စုပြု

လေ၏။ ထို
 မြေလှုပ် ခြင်း၌
 လူ ခုနစ် ထောင် သေ ကြ၏။ ကြွင်း သော သူတို့သည် ကြောက်ရွံ့
 ၍

ကောင်းကင် ဘုံ၏ အရှင်ဘုရားသခင် ကို ချီးမွမ်း ကြ၏။ 14 ဒုတိယ
 အမင်္ဂလာ လွန် ပြီ။ တတိယ

အမင်္ဂလာ သည် အလျင်အမြန် လာ လိမ့်မည်။ 15 သတ္တမ
 ကောင်းကင်တမန် သည် တံပိုး

မှုတ်သောအခါ ၊ ကောင်းကင် ဘုံ၌ ကြီး သော အသံ
 တို့ကား ၊ လောကီ

နိုင်ငံ သည် ငါ တို့အရှင် ၏ နိုင်ငံဖြစ် လေပြီ။ ထိုအရှင် ၏ ခရစ်တော်
 နိုင်ငံဖြစ် လေပြီ။ သူသည်လည်း

ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် စိုးစံ တော် မူ မည် ဟု ပြောဆို ကြ၏။
 16 ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ မိမိ

တို့ပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင် သော အသက်ကြီး သူ နှစ်ဆယ် လေး ပါး
 တို့သည် ပြပ်ဝပ် ၍ ဘုရားသခင် ကို ကိုးကွယ် လျက် ၊ 17 အနန္တ တန်ခိုး
 နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ပစ္စုပ္ပန် ၊ အတိတ် ၊ အနာဂတ်ကာလအစဉ်ရှိတော်မူသော
 ထာဝရ

အရှင် ဘုရားသခင် ၊ ကိုယ်တော် ၏ မဟာတန်ခိုး တော်ကို ယူဆောင်
 ၍

စိုးစံ တော်မူသော ကျေးဇူး တော်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ချီးမွမ်းပါ၏။
 18 လူမျိုး တို့သည် အမျက်ထွက် ကြသည်ဖြစ်၍ ၊ အမျက် တော်သည်
 လည်း ရောက် ပါပြီ။ သေ

လွန်သော သူ
 တို့ကို တရား
 စီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူ၍၊ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် တည်းဟူသောပရော
 ဖက် တို့အား ၎င်း ၊ သန့်ရှင်း သူတို့အား ၎င်း၊ ကိုယ်တော် ကိုကြောက်ရွံ့
 ရှိသေသော သူ
 အကြီး အငယ် တို့အား၎င်း၊ ဆု
 ကျေးဇူးကို ပေး
 သနား တော်မူ၍
 မြေကြီး ကို ဖျက်ဆီး သော သူ
 တို့ကို ဖျက်ဆီး တော် မူသော အချိန် ရောက် ပါ ပြီ ဟု လျှောက် ဆို
 ကြ၏။¹⁹ တဖန်ကောင်းကင် ဘုံ၌
 ဘုရားသခင် ၏ ဗိမာန် တော်ကို ဖွင့် ထား၍ ၊ ဗိမာန် တော်ထဲမှာ
 ပဋိညာဉ်
 သေတ္တာ တော် ထင်ရှား လေ၏။ လျှပ်စစ် ပြက် ခြင်း၊ အသံမြည်
 ခြင်း၊ မိုဟ်းချုန်း ခြင်း၊ မြေလှုပ် ခြင်း၊ အလုံးကြီးစွာ သော မိုဟ်းသီး
 ကျခြင်းဖြစ် ကြ၏။

12

¹ ကောင်းကင် ၌
 ကြီးစွာ သော နိမိတ် လက္ခဏာ ဟူမူကား
 ၊ မိန်းမ တစ်ဦးသည် နေ
 ကိုဝတ် လျက်၊ လ
 ကို ခြေ ဖြင့်နင်း လျက် ၊ မိမိ
 ခေါင်း ပေါ်၌ ကြယ် ဆယ်နှစ် လုံးဖြင့်ပြီးသော သရဖူ
 ကို ဆောင်းလျက်ပေါ်လာ ၏။² ထိုမိန်းမသည်ကိုယ်ဝန်ဆောင် ၍
 ဘွား အံ့သော ဝေဒနာ
 ပြင်း သောကြောင့် အော်ဟစ် လေ၏။³ ကောင်းကင် ၌ အခြား သော
 နိမိတ် လက္ခဏာပေါ်လာ သည်ကား ၊ အဆင်းနီ သော နဂါး ကြီး သည်
 ခေါင်း
 ခုနစ် လုံး၊ ချို ဆယ် ချောင်းနှင့်တကွ ခေါင်း ပေါ်၌ သရဖူ
 ခုနစ် ဆူကို ဆောင်းလျက်ရှိ ၏။⁴ သူ ၏အမြီး သည် ကောင်းကင်
 ကြယ် သုံးစုတစု ကိုဆွဲငင် ၍

မြေကြီး သို့ ချ လိုက်လေ၏။ သားကိုဘွား လှ သော မိန်းမသည်
ဘွား သောအခါ ၊ နဂါး သည် ထို

သား ကို ကိုက်စား မည့်အကြံနှင့် မိန်းမ ရှေ့ ဌ်ရပ် နေ၏။ ⁵ ထို မိန်းမ
သည်လူမျိုး တကာ တို့ကို သံ

လိုတံ နှင့်

အုပ်စိုး လတံ့ သော သား

ယောက်ျား ကို ဘွားမြင်၏ ။ ထို

သား ကို ဘုရားသခင် ထံသို့ ၎င်း

၂ ပလ္လင် တော်သို့ ၎င်း ချီယူ တော်မူ၏။ ⁶ မိန်းမ သည် အရက် တစ်
ထောင် နှစ်ရာ ခြောက်ဆယ် ပတ်လုံးတော ဌ်

ကျွေးမွေး ခြင်းကို ခံရမည်အကြောင်း ဘုရားသခင် ပြင်ဆင် တော်
မူသော အရပ် သို့ ပြေး လေ၏။ ⁷ ကောင်းကင် ဌ်

စစ် ဖြစ် ၏။ မိကုခေလ

နှင့်

သူ ၏ ကောင်းကင်တမန် တို့သည် နဂါး ကို စစ်တိုက် ကြ၏။ နဂါး
နှင့်

သူ ၏တမန် တို့သည် စစ်တိုက် ၍

မ နိုင် ကြ။ ကောင်းကင် ဌ် လည်း သူ တို့နေစရာ မ ရှိ ။ ⁸ ထိုအခါ
ဤ လောက တစ်နိုင်ငံလုံး ကို လှည့်ဖြား ၍ မာရ်နတ် စာတန်

အမည် ရှိသော ရှေး မြေ ဟောင်းတည်းဟူသောနဂါး ကြီး ကို၎င်း၊
⁹ သူ နှင့်အတူ သူ ၏တမန် တို့ကို၎င်း၊ မြေကြီး သို့ ချ လိုက်ကြ၏။

¹⁰ ကောင်းကင် ဘုံ၌

ကြီး သောအသံ ကား ၊ ယခု

မှာ ကယ်တင် ခြင်းဖြစ် ၏။ တန်ခိုး တော်လည်း ဖြစ်၏။ ငါ တို့
ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်နှင့်

သူ ၏ ခရစ်တော် ၏ အာဏာ

တော်စက်လည်းဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ တို့ညီအစ်ကို များ
ကို ငါ တို့ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ နေ့

ည၌ မပြတ်အပြစ်တင် သောရန်သူ ကို အောက်သို့ ချ လေပြီ။ ¹¹ သူ
တို့သည် သိုးသူငယ် ၏ အသွေး အားဖြင့် ၎င်း၊ မိမိ

တို့သက်သေခံ ချက်နှုတ်ကပတ် တရားအားဖြင့် အောင်မြင် ၍ ၊
အသေခံ

တစ်ကောင်သည် ခေါင်း ခုနစ် လုံး၊ ချို ဆယ် ချောင်းနှင့်တကွ ချို ပေါ်၌ သရဖူ ဆယ် ဆူကို ဆောင်းလျက်၊ ခေါင်း ပေါ်၌ လည်း
 ဘုရားသခင် ၏ အသရေ
 တော်ကို ရှုတ်ချသော နာမ
 ရှိလျက်၊ ပင်လယ် ထဲက တက် သည်ကို မြင် ၏။³ ထိုသို့
 ငါမြင် သောသားရဲ သည်ကျားသစ် နှင့် တူ
 ၏။ သူ
 ၏ခြေ သည် ဝံ
 ခြေကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သူ
 ၏နှုတ် သည် လည်း
 ခြင်္သေ့ နှုတ် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ နဂါး သည် မိမိ
 တန်ခိုး နှင့်
 မိမိ ပလ္လင် ကို၎င်း ၊ ကြီးစွာ သော အာဏာစက် ကို၎င်း သားရဲ
 ၌ အပ်ပေး ၏။⁴ သားရဲ ၏ ခေါင်း တစ် လုံးသည် သေ
 အောင်ကွပ်မျက် ပြီးသကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ၊ သေ
 စေသော ဒဏ်ချက် သည် ပျောက် လျက် ရှိ၏။ မြေကြီး သား
 အပေါင်း တို့သည် သားရဲ
 နောက် သို့ လိုက်၍
 အံ့ဩ ကြ၏။⁵ ထိုသားရဲ ၌
 အာဏာစက် ကို အပ်ပေး သော နဂါး ကို ကိုးကွယ် ကြ၏။ သားရဲ
 ကိုလည်း
 ကိုးကွယ် ၍၊ အဘယ်သူ သည် သားရဲ
 နှင့်တူ သနည်း။ အဘယ်သူ သည်သူ့ ကိုစစ် ပြိုင်နိုင် သနည်းဟု
 ပြောဆို ကြ၏။⁶ ထိုသားရဲသည်လည်း ကြီးစွာသော စကားကို၎င်း၊
 ဘုရားသခင် ကို ပြစ်မှားသောစကားကို၎င်း၊ ပြော
 တတ်သော နှုတ် နှင့်ပြည့်စုံ ၍၊ လ
 လေး ဆယ် နှစ် လ ပတ်လုံး စီရင် ရ သော အခွင့် ကို ရ ၏။
⁷ ဘုရားသခင် ကို ပြစ်မှား သောစကားအားဖြင့်နာမ တော်နှင့်
 တဲ တော်ကို၎င်း၊ ကောင်းကင် သားတို့ကို၎င်း၊ ပြစ်မှား ခြင်းငှာ နှုတ်
 ကို ဖွင့် ထား၏။⁸ သန့်ရှင်း သူ တို့ကို စစ် တိုက် ၍
 နိုင် ရသောအခွင့် ကိုရ
 ၏။ အသီးအသီးဘာသာ

စကားကို ပြောသော လူ
 အမျိုးအနွယ် ခပ်သိမ်း တို့ကို အုပ်စိုး ရသော အခွင့် ကိုလည်း
 ရ နာ။ ⁹ ကွပ်မျက် သောသိုးသူငယ် ၏ အသက် စာစောင် ၌
 ကမ္ဘာ ဦး ကပင်
 စာရင်း မ ဝင် သော မြေကြီး သား အပေါင်း တို့သည် သားရဲ
 ကို ကိုးကွယ် ကြ၏။ ¹⁰ နား ရှိ သောသူ မည်သည်ကား ကြား ပါစေ။
¹¹ သူတစ်ပါး ကို ဘမ်းဆီး ယူသွားသောသူသည် ကိုယ်တိုင်ဘမ်းဆီး
 ယူသွားခြင်းကို ခံရ
 လိမ့်မည်။ ဓါး ဖြင့်
 သတ် တတ်သော သူ
 သည်လည်း ကိုယ်တိုင် ဓါး ဖြင့် သေ ရမည်။ ဤ
 အရာ၌ သန့်ရှင်း သူ တို့လည်း
 သည်းခံ စရာ အကြောင်း၊ ယုံကြည် စရာအကြောင်းရှိ ၏။ ¹² အခြား
 သော သားရဲ
 တစ်ကောင်သည်၊ သိုးသူငယ် ၏ ချိုနှင့်တူ သော ချို နှစ် ချောင်းရှိ
 ၍ ၊ နဂါး ကဲ့သို့ စကား ပြောလျက် ၊ မြေကြီး ထဲက
 ထွက် သည်ကို ငါမြင် ၏။ ¹³ ထိုသားရဲသည် သူ
 အရင် ဖြစ်သော ပဌမ
 သားရဲ ၏ အာဏာစက် ရှိသမျှ ကို သုံးစွဲ ၏။ သေ
 စေသော ဒဏ်ချက် ပျောက် ခဲ့ပြီးသော ပဌမ
 သားရဲ ကို မြေကြီး မှစ၍ မြေကြီး သားတို့သည် ကိုးကွယ် စေခြင်း
 ငှာ ပြု ၏။ ¹⁴ ကြီးစွာ သော နိမိတ် လက္ခဏာတို့ကိုလည်း ပြု ၏။ လူ
 တို့
 မျက်မှောက် ၌ ကောင်းကင် က
 မြေကြီး အပေါ်သို့ မီး ကို ဆင်း စေ၏။ ¹⁵ ပဌမသားရဲ ရှေ့ ၌ ပြု ပိုင်
 သောနိမိတ် လက္ခဏာတို့အားဖြင့် မြေကြီး သား တို့ကို လှည့်ဖြား ၏။
 ဓါး နှင့် ခုတ်သောဒဏ်ချက် ကို ခံရ
 ၍
 အသက် ရှင်သေးသော သားရဲ
 ၏ ရုပ်တု ကို လုပ် စေခြင်းငှာမြေကြီး သား တို့ကို မှာထား ၏။
¹⁶ သားရဲ ၏ ရုပ်တု သည် စကား
 ပြောနိုင်မည်အကြောင်း နှင့်၊ မိမိကို မ

ကိုးကွယ် သောသူရှိသမျှ တို့ကို သတ် ခြင်းငှာပြု နိုင်မည်အကြောင်း
၊ ရုပ်တု ၌ အသက် ကို သွင်းပေး ရသော အခွင့်ကိုလည်းရ ၏။¹⁷ ငွေ
ရတတ် သောသူ ၊ ဆင်းရဲ သောသူ ၊ ကျွန် ခံရသောသူ

၊ လွတ် သောသူ ၊ အကြီး အငယ် ရှိသမျှ တို့သည် လက်ျာ လက် ၌
ဖြစ်စေ၊ နဖူး

၌ ဖြစ်စေ၊ တံဆိပ် လက်မှတ်ကို ခံ
စေခြင်းငှာ ၎င်း၊¹⁸ ထို တံဆိပ် လက်မှတ်တည်းဟူသောသားရဲ ၏
နာမ

ဖြစ်စေ ၊ နာမ
၏ အရေအတွက် ဖြစ်စေ၊ တခုခုကို မ
ခံ သောသူ တစ်ယောက် မျှ မရောင်း မဝယ် စေခြင်းငှာ ၎င်း စီရင်၏။

14

1 ဤ အရာ၌ပညာ ရှိ ၏။ ဉာဏ် ရှိ သောသူ သည် သားရဲ
၏ အရေအတွက် ကို ရေတွက် စေ။ လူ
၏ အရေအတွက် ဖြစ် ၏။ ခြောက် ရာခြောက်ဆယ် ခြောက် လည်း
ဖြစ်၏။² ထိုနောက်မှ ငါကြည့် လျှင်

၊ သိုးသူငယ် သည် ဇီအုန် တောင် ပေါ်မှာ ရပ် နေ၏။ သူ
၏ နာမ
နှင့်

ခမည်းတော် ၏ နာမ
ကိုနဖူး ၌
အက္ခရာတင် သောသူ
တစ်သိန်း လေး သောင်းလေး ထောင် လည်း

သူ နှင့်အတူ ရှိ ကြ၏။³ သမုဒ္ဒရာရေ သံ ၊ ကြီးစွာ သော မိုဗ်းကြိုး
သံ ကဲ့သို့ ကောင်းကင် က
အသံ ကို ငါကြား ၏။ ထိုသို့

ငါကြား သော အသံသည် စောင်း သမားများ စောင်း တီးသော အသံ
ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။⁴ ပလ္လင် တော်ရှေ့ ၌၎င်း၊ သတ္တဝါ လေး ပါးနှင့်
အသက်ကြီး သူ တို့ရှေ့ ၌၎င်း၊ သူတို့သည် အသစ် သော သီချင်း ကို
ဆို

ကြ၏။ မြေကြီး မှ ရွေးနှုတ် သောသူ
တစ်သိန်း လေးသောင်းလေးထောင်မှတစ်ပါး ၊ အဘယ်သူ မျှ ထို

သီချင်း ကို သင် ၍မရနိုင် ။ ⁵ ထို သူတို့သည် ကညာ
 ဖြစ်၍မေထုန်အမှုနှင့် မ
 ညစ်ညူး သော သူ
 ဖြစ် ကြ၏။ သိုးသူငယ် သွား လေရာရာအရပ် သို့
 နောက် တော်၌ လိုက်သောသူ ဖြစ်ကြ၏။ လူတို့
 အထဲ ကရွေးနှုတ် ၍ ဘုရားသခင် နှင့်
 သိုးသူငယ် အဘို့
 အဦး သီးသော အသီးဖြစ်ကြ၏။ ⁶ အပြစ် နှင့်ကင်းလွတ်ကြသည်
 ဖြစ် ၍ သူ
 တို့နှုတ် ၌
 မုသာ မ ရှိ ။ ⁷ မြေကြီး ပေါ်မှာ နေ သော သူ
 တည်းဟူသော အသီးအသီးဘာသာ စကားကိုပြောသော လူ
 အမျိုး အနွယ်
 ခပ်သိမ်း တို့အား
 ထာဝရ ဧဝံဂေလီ တရားကို ဟော
 ရသော ကောင်းကင်တမန် တစ်ပါး က၊ ⁸ ဘုရားသခင် ကိုကြောက်ရွံ့
 ၍
 ချီးမွမ်း ကြလော့။ တရား
 စီရင်တော်မူသော အချိန် ရောက်လာ ပြီ။ ကောင်းကင် ၊ မြေကြီး ၊
 သမုဒ္ဒရာ
 နှင့်
 စမ်း ရေ တွင်းတို့ကို ဖန်ဆင်း တော်မူသောအရှင် ကို ကိုးကွယ် ကြ
 လော့ဟု ကြီး သော အသံ
 နှင့်
 ပြောဆို ၍ ကောင်းကင် အလယ်၌
 ပျံဝဲ လျက် ရှိသည်ကို ငါမြင် ၏။ ⁹ ကောင်းကင်တမန် တစ်ပါး က
 လည်း ၊ ဗာဗုလုန် မြို့ကြီး
 ပြိုလဲ ပြီ။ မိမိ
 မတရား သော မေထုန်၏ အဆိပ်
 အတောက်တည်းဟူသောစပျစ်ရည် ကို လူမျိုး အပေါင်း တို့အား
 တိုက် လေပြီးသော ဗာဗုလုန်မြို့ကြီးပြိုလဲ ပြီဟုလိုက် ၍ပြောဆို ၏။
¹⁰ ထိုမှတစ်ပါး၊ တတိယ

ကောင်းကင် တမန်က၊ အကြင်သူ သည် သားရဲ

နှင့်

သူ ဧရိရုပ်တု ကိုကိုးကွယ် ၍၊ သူတံဆိပ် လက်မှတ်ကို နဖူး

၌

ခံ သည်ဖြစ်စေ၊ လက် ၌

ခံသည်ဖြစ်စေ ၊ ¹¹ ထိုသူ သည်ဘုရားသခင် ၏ ဒေါသ ဖလား ၌

လောင်း သော အမျက် တော်စပျစ်ရည် စစ်ကို သောက် ရ လိမ့်မည်။

သန့်ရှင်း သောကောင်းကင် တမန်တို့ရှေ့ ၊ သိုးသူငယ် ရှေ့ တွင်၊ ကန့်

နှင့်ရောသောမီး ထဲမှာ

ပြင်းစွာသော ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ¹² ထိုညှဉ်းဆဲ ခြင်း၏

မီးခိုး

သည် ကမ္ဘာ

အဆက်ဆက်တက် လျက်ရှိ၏။ သားရဲ

နှင့်

သူ ဧရိရုပ်တု ကို ကိုးကွယ် ၍၊ သူ

၏နာမ တံဆိပ် လက်မှတ်ကို ခံ

သောသူ တို့သည် နေ့

ည၌ မပြတ် သက်သာ မ ရ ကြဟု၊ လိုက်၍ကြီးသော အသံနှင့်

ပြောဆို၏။ ¹³ ဘုရားသခင် ၏ပညတ် တို့ကို၎င်း ၊ ယေရှု ၏ ယုံကြည်

ခြင်းကို၎င်း၊ စောင့်ရှောက် သော သန့်ရှင်း သူတို့သည် ဤ

အရာ၌ သည်းခံ စရာအကြောင်းရှိ ၏။ ¹⁴ တစ်ဖန်တုံ၊ ကောင်းကင်

အသံ ကား ၊ ယခု

မှစ၍ သခင် ဘုရား၌

သေ သောသူ တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏ဟု ရေး

ထားလော့ဟု ပြောဆို သည်ကို ငါကြား ၏။ ဝိညာဉ် တော်ကလည်း၊

ထိုသို့

မှန် ပေ၏။ ထိုသူ

တို့သည် ပင်ပန်း ခြင်းငြိမ်း မည်အကြောင်း ရှိ၍၊ သူ

တို့၏ အကျင့် တို့သည်လည်း

သူ တို့နှင့်အတူ လိုက် ကြ၏ဟုမိန့် တော်မူ၏။ ¹⁵ တဖန် ငါကြည့်

လျှင် ၊ ဖြူ သောမိုဝ်းတိမ် ရှိ ၏။ လူ

သား တော်နှင့်တူ သောသူ သည် ခေါင်း တော်ပေါ်၌ ရွှေ

သရဖူ ကိုဆောင်း လျက်၊ ထက် သော တံစဉ် ကို ကိုင် လျက် ၊ မို
ဗ်းတိမ် ပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူ၏။¹⁶ ကောင်းကင်တမန် တစ်ပါး သည်
ဗိမာန် တော်ထဲက

ထွက် ၍၊ ကိုယ်တော် ၏တံစဉ် ကိုလွှတ် ၍
စပါးကို ရိတ် တော်မူ၏။ ရိတ် ရသောအချိန် ရောက် ပါပြီ။ မြေကြီး
၌

ရိတ် စရာစပါးမှည့် ပါပြီဟု မိုဗ်းတိမ် ပေါ်မှာ ထိုင် သောသူ
ကို ကြီး သောအသံ နှင့် ဟစ် လေ၏။¹⁷ မိုဗ်းတိမ် ပေါ်မှာ ထိုင် သော
သူ သည် မိမိ

တံစဉ် ကို မြေကြီး ၌
သွင်း ၍ မြေကြီး ၏ စပါးကိုရိတ် တော်မူ၏။¹⁸ ကောင်းကင်တမန်
တစ်ပါး သည် ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိသော ဗိမာန် တော်ထဲက

ထွက် ၍
သူ ၌လည်း
ထက် သော တံစဉ် ပါ ၏။¹⁹ မီး ကိုအစိုးရ သော ကောင်းကင်တမန်
တစ်ပါး သည် ယဇ်ပလ္လင် ထဲက ထွက် ၍ ထက် သော တံစဉ် ပါ သော
သူ

ကို ကြီးစွာ သော ကြွေးကြော် ခြင်းနှင့်ခေါ် လျက် ၊ သင် ၏ ထက်
သောတံစဉ် ကိုလွှတ် ၍

မြေကြီး ၏ စပျစ်သီး ပြွတ်
တို့ကိုရိတ် လော့။ အသီး
မှည့် ပြီဟုပြောဆို ၏။²⁰ ကောင်းကင်တမန် သည်လည်း မိမိ

တံစဉ် ကို မြေကြီး ၌
သွင်း ၍
မြေကြီး ၏စပျစ်သီး ကိုရိတ် ပြီးမှ ၊ ဘုရားသခင် ၏ အမျက် တော်

တည်းဟူသောနယ်ရာ တန်ဆာကြီး ထဲသို့
ချ လေ၏။

15

¹ မြို့ ပြင် ၌ နယ်ရာ တန်ဆာကိုဖိနင်း ၍
အသွေး သည် တဆယ်ခြောက်ယူဇနာခရီးတရှောက်လုံး၌ မြင်း
ဇက်ကြိုး ကို မှီသည်တိုင်အောင် နယ်ရာ တန်ဆာထဲက

ထွက် လေ၏။² တဖန်တုံ ၊ ဘုရားသခင် ၏အမျက် တော်ကို ပြီးစီး
စေသော နောက်ဆုံး ဘေးဒဏ် ခုနစ် ပါးရှိ သော ကောင်းကင်တမန်
ခုနစ် ပါးတည်းဟူသော၊ ကောင်းကင် ၌

အံ့ဘွယ် သော နိမိတ် ကြီး အခြား တစ်ပါးကို ငါမြင် ရ၏။³ မီး နှင့်
ရော သော ဖန် ရေကန် ကဲ့သို့ ရှိသည်ကိုလည်း

မြင် ရ၏။ သားရဲ

နှင့်၎င်း၊ သူ

၏ရုပ်တု နှင့်၎င်း၊ သူ

၏နာမ အရေအတွက် နှင့်၎င်း၊ လွတ်၍ အောင်မြင် သော သူ

တို့သည်၊ ဘုရားသခင် ၏ စောင်း တော်တို့ကို ကိုင် လျက်၊ ဖန်
ရေကန် နား မှာ ရပ် နေကြသည်ကို မြင်ရ၏။⁴ ထိုသူတို့သည်
ဘုရားသခင် ၏ ကျွန် မောရှေ ၏ သီချင်း နှင့်သိုးသူငယ် ၏သီချင်း
ကိုသီ ၍ ၊ အနန္တ

တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ထာဝရ

အရှင်ဘုရားသခင် ၊ ကိုယ်တော် ၏ အပြုအမူ တို့သည် ကောင်းမြတ်
၍

အံ့ဩဘွယ် ဖြစ်ကြပါ၏။ လူမျိုး တို့၏ဘုရင် ၊ ကိုယ်တော် ၏
အကျင့် ဓလေ့တို့သည် ဖြောင့်မတ် ဟုတ်မှန် ကြပါ၏။⁵ အိုထာဝရ
ဘုရား၊ ကိုယ်တော် ကိုမ ကြောက်ရွံ့ ဘဲ၊ နာမ

တော်ကို မချီးမွမ်း ဘဲ အဘယ်သူနေရပါအံ့နည်း။ ကိုယ်တော်တစ်ပါး
တည်း သာလျှင်

သန်ရှင်း တော်မူ၏။ တရား

သဖြင့် စီရင်တော်မူခြင်းအရာတို့သည် ထင်ရှား သည်ဖြစ်၍ ၊ လူမျိုး
အပေါင်း တို့သည်လာ ၍

ရှေ့ တော်၌ ကိုးကွယ် ကြပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ဆို ကြ၏။⁶ ထို
နောက်

ငါကြည့် လျှင် ၊ ကောင်းကင် ဘုံ၌

သက်သေခံ တော်မူချက် ဌာပနာရာ တဲ

တော်ရှိသောဗိမာန် တော်ကို ဖွင့် ထားပြီ။⁷ ဘေးဒဏ် ခုနစ် ပါးရှိ
သော ကောင်းကင်တမန်

ခုနစ် ပါးတို့သည် စင်ကြယ် ပြောင်လက် သော ပိုက်ဆန် အဝတ်ကို
ဝတ် လျက် ၊ ရင် ၌

ရွှေ ရင်စည်း ကို စည်း လျက် ဗိမာန် တော်ထဲက ထွက်လာ ကြ၏။⁸ သတ္တဝါ လေး ပါးတွင်

တစ်ပါး သည် ကမ္ဘာ

အဆက်ဆက် အသက် ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏ အမျက် တော်နှင့်

ပြည့် သောရွှေ ဖလား

ခုနစ် လုံးကို ကောင်းကင်တမန် ခုနစ် ပါးတို့အား ပေး ၏။

16

¹ ဘုရားသခင် ၏ ဘုန်း တန်ခိုး အာနုဘော်တော် ကြောင့် ၊ ဗိမာန် တော်သည် မီးခိုး

နှင့်ပြည့် ၍

ကောင်းကင်တမန်

ခုနစ် ပါး၏ ဘေးဒဏ် ခုနစ် ပါး မ

ကုန် မှီတိုင်အောင်ဗိမာန် တော်ထဲသို့

အဘယ်သူ မျှ မဝင် နိုင် ။² ဗိမာန် တော်ထဲက ကြီး သောအသံ ကား

၊ သွား ကြလော့။ ဘုရားသခင် ၏ အမျက် တော် ဖလား

ခုနစ် လုံး ကို မြေကြီး ပေါ်သို့ သွန်းလောင်း ကြ လော့ ဟု

ကောင်းကင်တမန်

ခုနစ် ပါးတို့အား

ပြောဆို သည်ကို ငါကြား ၏။³ ပဌမ သူသည် သွား ၍ မိမိ ဖလား

ကို မြေကြီး ပေါ်သို့ သွန်းလောင်း လျှင် ၊ သားရဲ

၏တံဆိပ် လက်မှတ်ကို ခံ

၍ သူ

၏ရုပ်တု ကိုကိုးကွယ် သော လူတို့

၌

အလွန် ဆိုး သော အနာစိမ်း ပေါက် လေ၏။⁴ ဒုတိယ

ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိ

ဖလား ကို ပင်လယ် ပေါ်သို့ သွန်းလောင်း လျှင် ၊ ပင်လယ်သည် လူသေ

၏ အသွေး ကဲ့သို့သော အသွေးဖြစ်၏ ။ ပင်လယ် ၌

အသက် ရှင်သော သတ္တဝါ အပေါင်း တို့သည် သေ ကြ၏။⁵ တတိယ

ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိ

ဖလား ကို မြစ် ပေါ်သို့ ၎င်း၊ စမ်း ရေ တွင်းပေါ်သို့၎င်း သွန်းလောင်း
 လျှင် ထိုအရာတို့သည် အသွေး ဖြစ်ကြ ၏။⁶ ကောင်းကင် တမန်က
 လည်း ၊ ပစ္စုပ္ပန် ၊ အတိတ် ၊ အနာဂတ်ကာလ အစဉ်ရှိတော်မူသော
 အရှင် ၊ ကိုယ်တော် သည် ဤသို့တရားစီရင်တော်မူသည်အမှု မှာ
 ဖြောင့်မတ် တော်မူ၏။⁷ ထိုသူတို့သည် သန့်ရှင်း သူတို့၏ အသွေး ၊
 ပရောဖက် တို့၏ အသွေးကို သွန်းလောင်း ကြသည်ဖြစ်၍ ၊ သူ

တို့အား အသွေး ကို တိုက် တော်မူပြီ။ သူတို့လည်း ခံ

ထိုက် ကြပါ၏ဟု လျှောက်ဆို သည်ကို ငါကြား ၏။⁸ ယဇ်ပလ္လင်
 ကလည်း ၊ မှန် ပါ၏။ အနန္တ

တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ထာဝရ

အရှင်ဘုရားသခင် ၊ ကိုယ်တော် စီရင် တော်မူခြင်းအရာတို့သည်
 ဟုတ်မှန် ဖြောင့်မတ် ကြပါ၏ဟု လျှောက်ဆို သောအသံကို ငါကြား
 ၏။⁹ စတုတ္ထ ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိ

ဖလား ကို နေ

ပေါ်သို့ သွန်းလောင်း လျှင်၊ နေ

သည်လူ တို့ကို မီး

လောင်

ရသော အခွင့်ကိုရ ၏။¹⁰ ပူ အားကြီး သောအရှိန်ဖြင့် လူ

တို့သည် လောင် ခြင်းကိုခံရ၍ ၊ ထိုဘေးဒဏ် တို့ကို အစိုးပိုင် တော်
 မူသော ဘုရားသခင် ၏ နာမ

တော်ကို ကျိန်ဆဲ ကြ၏။ ဘုရားသခင် ကို ချီးမွမ်း ခြင်းအလိုငှာ
 နောင်တ မ ရကြ။¹¹ ပဉ္စမ ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိ

ဖလား ကို သားရဲ

၏ ပလ္လင် ပေါ်သို့ သွန်းလောင်း လျှင် ၊ သူ

၏နိုင်ငံ သည် မှောင်မိုက် အတိဖြစ် လေ၏။ နိုင်ငံသားတို့သည်
 ပင်ပန်း အားကြီးသည်နှင့် မိမိ

တို့လျှာ ကို ကိုက်ခဲ ကြ၏။¹² မိမိ တို့ခံရသော ဝေဒနာ

နှင့် အနာစိမ်း များကြောင့်

ကောင်းကင် ဘုံ၏ အရှင်ဘုရားသခင် ကို ကျိန်ဆဲ ကြ၏။ မိမိ

တို့အကျင့် ကိုလည်း

နောင်တ မ ရကြ။¹³ ဆဋ္ဌမ ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိ

ဖလား ကို ဥဖရတ် မြစ် ကြီး ပေါ်သို့ သွန်းလောင်း လျှင် ၊ အရှေ့

မျက်နှာ ဘုရင် တို့ သွားရာလမ်း ကို ပြင်ဆင် စေခြင်းအလိုငှာ ထို မြစ် ရေ သည် ခန်းခြောက် လေ၏။¹⁴ ထိုအခါ ၊ နဂါး ၏ခံတွင်း ထဲက ၎င်း ၊ သားရဲ

၏ ခံတွင်း ထဲက ၎င်း၊ မိစ္ဆာ

ပရောဖက်၏ ခံတွင်း ထဲက ၎င်း ၊ ဖား

ကောင်ကဲ့သို့ ညစ်ညူး သော ဝိညာဉ် သုံး ပါးထွက်သည် ကို ငါ မြင် ၏။¹⁵ နိမိတ် လက္ခဏာတို့ကိုပြု သော နတ်ဆိုး ၏ ဝိညာဉ် ဖြစ် သတည်း။ ထိုဝိညာဉ်တို့သည် လောကီ

တ နိုင်ငံလုံးတွင်ရှိသော ရှင်ဘုရင် တို့ထံသို့ ထွက်သွား ၍ အနန္တ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားသခင် ၏ နေ့

ကြီး ၌

စစ်တိုက် ခြင်းအလိုငှာ

စုဝေး စေကြ၏။¹⁶ ဟေမြ ဘာသာအားဖြင့်အာမဂေဒန်

အမည် ရှိသောအရပ် ၌

စုဝေး စေကြ၏။¹⁷ အသံတော်ကား၊ သူခိုး

ကဲ့သို့ ငါလာ ၏။ အဝတ်

အချည်းစည်းနှင့် သွားလာ ၍

သူတစ်ပါး ရှေ့ ၌ ရှက် စရာအကြောင်း မ

ရှိစေခြင်းငှာ နိုး လျက်နေ၍ ၊ ကိုယ် အဝတ် ကို စောင့် သောသူ သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။¹⁸ သတ္တမ ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိ

ဖလား ကို အာကာသ

ကောင်းကင်ပေါ်သို့ သွန်းလောင်း လျှင် ၊ ပြီးပြီဟု ကြီး သောအသံ သည် ကောင်းကင်ဗိမာန် တော်၌

ရှိသောပလ္လင် တော်ထဲက

ထွက် ၏။¹⁹ လျှပ်စစ် ပြက်ခြင်း၊ အသံမြည် ခြင်း၊ မိုဗ်းချုန်း ခြင်း၊ ကြီးစွာ သော မြေလှုပ် ခြင်းဖြစ် ကြ၏။ မြေကြီး

အပေါ်မှာ လူတို့ ဖြစ် သည့် ကာလ

မှစ၍ ထိုသို့သော လက္ခဏာနှင့် ထိုမျှလောက်ပြင်းထန် စွာသော မြေ လှုပ်

ခြင်းသည်မ ဖြစ် စဖူး။²⁰ မြို့ ကြီး သည်သုံး ဖြာ ကွဲပြား ၍

လူ အမျိုးမျိုးနေသော မြို့ တို့သည် ပြိုလဲ ကြ၏။ ဘုရားသခင် သည် ပြင်းစွာသော ဒေါသ အမျက် တော်၏ စပျစ်ရည် ဖလား ကို

တိုက် ခြင်းငှာဗာဗုလုန် မြို့ကြီး ကို အောက်မေ့ တော်မူ၏။ ကျွန်း ရှိ သမျှ တို့သည် လွင့် ပြေးကြ၏။ တောင် များတို့သည် ပျောက်ကွယ် ကြ၏။²¹ အချိန်အခွက်တစ်ဆယ် ရှိသော မိုဗ်းသီး သည် ကောင်းကင် က

လူတို့ အပေါ်သို့ ကျ လေ၏။

17

¹ ထိုမိုဗ်းသီး ဘေးဒဏ် အလွန် ကြီး သည်ဖြစ် ၍ ၊ လူ တို့သည် မိုဗ်းသီး ဘေးဒဏ် ကြောင့် ဘုရားသခင် ကို ကျိန်ဆဲ ကြ၏။² ဖလား ခုနစ် လုံးရှိ သော

ကောင်းကင်တမန် ခုနစ် ပါးတို့တွင် တစ်ပါး သည်လာ ပြီးလျှင် ၊ ငါ့ ကိုနှုတ်ဆက် ၍ ၊ လာ ခဲ့ပါ။ ရေ

အပေါ်မှာ ထိုင် သော ပြည်တန်ဆာ ကြီး ၌ စီရင် ခြင်းအမှုကို ငါပြ မည်။³ လောကီ ရှင်ဘုရင် တို့သည် မတရား

သော မေထုန်ကို သူ နှင့် ပြုကြပြီ။ မြေကြီး သား တို့သည် သူ ၏ မတရား

သောမေထုန်၏ စပျစ်ရည် နှင့်

ယစ်မှူး ကြပြီဟု ပြောဆို လျက်၊⁴ ငါ့ ကို ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် တော သို့ ဆောင်သွား လေ၏။ ခေါင်း ခုနစ် လုံးနှင့်

ချို ဆယ် ချောင်းရှိ ၍၊ ဘုရားသခင်၏ အသရေ တော်ကို ရှုတ်ချသောနာမ တို့နှင့် အပြည့် ရှိသော သားရဲ

နီ အပေါ်မှာ ထိုင် လျက်ရှိသောမိန်းမ တစ်ဦးကို ငါမြင် ၏။⁵ ထို မိန်းမ သည်အဝတ်နီ ၊ အဝတ်မောင်း ကို ဝတ် လျက်၊ ရွှေ တန်ဆာ၊ ကျောက် မြတ် တန်ဆာ၊ ပုလဲ

တန်ဆာကိုဆင် လျက်ရှိ ၏။ စက်ဆုတ် ရွံ့ရှာဘွယ်သော အရာ နှင့်၎င်း၊ မိမိ

မတရား သော မေထုန်၏ ညစ်ညူး ခြင်း နှင့် ၎င်း ပြည့် သောရွှေ ဖလား ကို ကိုင် လျက် ရှိ ၏။⁶ နဖူး ၌ အကွရာတင် သော ဘွဲ့ မူကား၊ နက်နဲ သော အရာ၊ ဗာဗုလုန် မြို့ကြီး ၊ ပြည်တန်ဆာ တို့၏ အမိ

၊ မြေ ၌

စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာဘွယ်သော အရာတို့၏ အမိပေတည်း။ 7 ထို မိန်းမ သည် သန့်ရှင်း သူ တို့၏ အသွေး ၊ ယေရှု ၏ သက်သေခံ တို့၏ အသွေး နှင့်

ယစ်မှုး သည်ကို ငါမြင် ၏။ ထိုသို့

မြင် သောအခါအလွန် အံ့ဩ မိန်းမော၍ နေ၏။ 8 ကောင်းကင် တမန် ကလည်း ၊ အဘယ်ကြောင့် အံ့ဩ သနည်း။ ထိုမိန်းမ ၏ နက်နဲ သော အရာကို၎င်း၊ ခေါင်း ခုနစ် လုံးနှင့်

ချို ဆယ် ချောင်းရှိ ၍ ထိုမိန်းမ ကိုဆောင် သော သားရဲ

၏ နက်နဲသောအရာကို၎င်း၊ ငါ ပြော မည်။ 9 ယခုမြင် သော သားရဲ သည် ဖြစ် ဘူးပြီ၊ ဖြစ် ဆဲမ ရှိ၊ အနက်ဆုံး သော တွင်းထဲက တက်

၍

ဖျက်ဆီး ခြင်းသို့

ရောက် လိမ့်မည်။ ကမ္ဘာ

ဦး ကပင်

အသက် စာစောင် ၌

စာရင်း မ ဝင် သော မြေကြီး သား တို့သည် ဖြစ် ဘူး၍ ၊ ဖြစ် ဆဲမ ရှိ၊ ဖြစ် လတုံ့သောသားရဲ ကို မြင် ရသောအခါ၊ အံ့ဩ ကြလိမ့်မည်။

10 ဤ အရာ၌ ပညာ

နှင့်ပြည့်စုံသော ဉာဏ် ရှိ ၏။ ခေါင်း ခုနစ် လုံးကား၊ မိန်းမ ထိုင် သော တောင် ခုနစ် လုံး ဖြစ် ၏။ 11 ရှင်ဘုရင် ခုနစ် ပါးလည်း ဖြစ် ၏။ ငါး ပါးကျ ပြီး၊ တစ်ပါး ရှိ သေး၏။ တစ်ပါး ဖြစ် လေဦး မည်။ ဖြစ် သောအခါ တခဏ သာ တည် လိမ့်မည်။ 12 ဖြစ် ဘူး၍

ဖြစ် ဆဲမရှိ သောသားရဲ သည် ရှစ် ပါးမြောက်သော ရှင်ဘုရင်ဖြစ် ၏။ ခုနစ် ပါးအဝင်လည်း

ဖြစ် ၏။ ဖျက်ဆီး ခြင်းသို့

ရောက် ရလိမ့်မည်။ 13 ယခုမြင် သော ချို ဆယ် ချောင်းကား ၊ မင်း အာဏာစက်ကို မ

ရ သေး သော ရှင်ဘုရင် ဆယ် ပါး ဖြစ် ၏။ ရှင်ဘုရင် ၏ အာဏာစက် ကို သားရဲ

နှင့်အတူ တစ် ချက် တည်း ရ ကြလိမ့်မည်။ 14 ထိုသူတို့သည် သဘော

တူ ၍

မိမိ တို့တန်ခိုး အာဏာစက် ကို သားရဲ

ဌ^၁
 အပ်ပေး ကြလိမ့်မည်။¹⁵ သူ တို့သည် သိုးသူငယ် ကို စစ်တိုက် ၍
 သိုးသူငယ် သည် နိုင် တော်မူမည်။ အကြောင်းမူကား ၊ သိုးသူငယ်
 သည် သခင် တို့၏သခင်
 ဘုရင် တို့၏ဘုရင်
 ဖြစ် တော်မူ၏။ ကိုယ်တော် နှင့်အတူ ရှိသော သူ
 တို့သည် လည်း
 ခေါ် တော်မူသောသူ၊ ရွေးချယ် တော်မူသောသူ၊ သစ္စာရှိ သောသူ
 ဖြစ်ကြ၏။¹⁶ ယခုမြင် ၍ ပြည်တန်ဆာ ထိုင် သော ရေ
 ကား ၊ အသီးအသီးဘာသာ
 စကားကို ပြောသော လူ
 အမျိုးမျိုး အစုစု
 ဖြစ် သတည်း။¹⁷ ယခုမြင် သော ချို ဆယ် ချောင်းနှင့်
 သားရဲ သည် ပြည်တန်ဆာ ကို မုန်း ၍ သူ၏စည်းစိမ်ကို ဖျက်ဆီး
 လိမ့်မည်။ သူ
 ၏အဝတ် တန်ဆာကိုချွတ်၍
 သူ ၏အသား ကို ကိုက်စား လိမ့်မည်။¹⁸ သူ၏ကိုယ်ကိုလည်း
 မီး ရှို့ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ သူတို့သည် ဘုရားသခင် ၏
 အလို
 တော်ကို ပြု ခြင်းငှာ၎င်း ၊ နှုတ်ကပတ် တော်မ ပြည့်စုံ မှီတိုင်အောင်
 သဘောတူ၍ မိမိ
 တို့နိုင်ငံ များကို သားရဲ
 ဌ^၂
 အပ်ပေး ခြင်းငှာ၎င်း၊ ဘုရားသခင် သည် သူ
 တို့၌
 အကြံ ပေး တော်မူ၏။

18

¹ ယခုမြင် သော မိန်းမ သည်လည်း ၊ လောကီ
 ရှင်ဘုရင် တို့ကို အုပ်စိုး သော မြို့ ကြီး ဖြစ် သတည်း ဟု
 ကောင်းကင်တမန် ပြောဆို၏။² ထိုနောက်မှ ကောင်းကင်တမန်
 တစ်ပါး သည် ကြီးစွာ သော တန်ခိုး နှင့်ပြည့်စုံ ၍ ကောင်းကင် က
 ဆင်းသက် သည်ကို ငါမြင် ၏။ သူ

၏ ရောင်ခြည် အားဖြင့် မြေကြီး ထွန်းလင်း လျက်ရှိ၏။ ³ သူသည် ကျယ် သောအသံ နှင့်

ကြွေးကြော် ၍ ၊ ဗာဗုလုန် မြို့ကြီး ပြုလဲ ပြီ။ ပြုလဲ ပြီ။ နတ်ဆိုး နေရာ

ဖြစ် လေ ပြီ။ ညစ်ညူး သော ဝိညာဉ် မျိုး ၏ တွင်း ဖြစ်လေပြီ။ ညစ်ညူး ၍ စက်ဆုပ်ဘွယ်သော ငှက် မျိုး ၏ မှီခိုရာ ဖြစ်လေပြီ။

⁴ အကြောင်းမူကား ၊ လူမျိုး အပေါင်း တို့သည် သူ ၏ မတရား

သော မေထုန်၏ အဆိပ် အတောက်တည်းဟူသောစပျစ်ရည် ကို သောက် ကြပြီ။ လောကီ

ရှင်ဘုရင် တို့သည် မတရား

သော မေထုန်ကို သူ

နှင့် ပြုကြပြီ။ လောကီ

ကုန်သည် တို့သည် သူ

၏ ကာမဂုဏ် စည်းစိမ် ကြွယ်ဝခြင်းအားဖြင့် ဥစ္စာ ရတတ်ကြပြီဟု ပြောဆို ၏။ ⁵ အခြား သော ကောင်းကင် အသံ ကား၊ ငါ ၏ လူမျိုး တို့၊ သူ

၏ အပြစ် တို့ကို ဆက်ဆံ ခြင်းနှင့်၎င်း၊ သူ

၏ ဘေးဒဏ် များကို ခံ

ခြင်းနှင့်၎င်း၊ ကင်းလွတ်အံ့သောငှာ ၊ သူ

၏အထဲကထွက် ကြလော့။ ⁶ သူ ၏အပြစ် တို့သည် ကောင်းကင် ဘုံ တိုင်အောင် မှီ ကြသည်ဖြစ်၍ ၊ သူ

၏မတရား သောအမှုတို့ကို ဘုရားသခင် သတိရ တော်မူပြီ။ ⁷ သူ သည် အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေး သည်နည်းတူ သူ ၌ ဆပ်ပေး ကြ လော့။ သူ

၏အကျင့် အတိုင်း

နှစ်ဆ ထပ်၍ စီရင် ကြလော့။ သူ

လောင်း သော ဖလား

၌

သူ့ အဘို့ နှစ်ဆ တိုး၍ လောင်း ကြလော့။ ⁸ သူသည်ကိုယ် ကို ချီးမြှောက် ၍

ကာမဂုဏ် ၌ ပျော်မွေ့သည်အတိုင်း သူ

၌ ပြင်းစွာ သော ဆုံးမခြင်း၊ စိတ်မသာ ညည်းတွားခြင်းကို ဖြစ် စေ
ကြလော့။ ငါကား မိဖုရား

ဖြစ် ၏။ မုတ်ဆိုးမ မ ဟုတ်။ စိတ်မသာ ညည်းတွားခြင်းကို မ
သိ ရဟု သူ

သည် အောက်မေ့ တတ်၏။ ⁹ ထိုကြောင့် ၊ သူ
ခံရသောသေခြင်းဘေး၊ စိတ်မသာ ညည်းတွားခြင်းဘေး၊ မွတ်သိပ်
ခြင်း ဘေးဒဏ်များ တို့နှင့် တစ် နေ့ ခြင်းတွင် တွေ့၍၊ မီး

ဖြင့် လည်း
ကျွမ်းလောင် ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ သူ

ကို စီရင် တော်မူသော ထာဝရ

အရှင်ဘုရားသခင် သည် ခွန်အား ဗလကြီးတော်မူ၏။ ¹⁰ မတရား
သောမေထုန်ကို သူ

နှင့် ပြု၍ ကာမဂုဏ် ၌ ပျော်မွေ့သော လောကီ

ရှင်ဘုရင် တို့သည်၊ သူ

ကျွမ်းလောင် ရာ မီးခိုး

ကို မြင် သောအခါ ၊ ¹¹ သူ ခံရသော ညှဉ်းဆဲ ခြင်းဝေဒနာကို
ကြောက် ၍ အဝေး

က ရပ် လျက်၊ ဖြစ်ရ လေခြင်း၊ ဖြစ်ရ လေခြင်း။ ဗာဗုလုန် မြို့ ကြီး
၊ မြို့ စွမ်း၊ သင် သည်တစ် နာရီ ခြင်းတွင် အပြစ် စီရင်ခြင်းသို့ ရောက်
ပါပြီတကားဟူ၍သူ ကြောင့်

ငိုကြွေး မြည်တမ်း ကြလိမ့်မည်။ ¹² လောကီ ကုန်သည် တို့သည် ထို
အတူငိုကြွေး ၍ စိတ်မသာ ညည်းတွားကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား
၊ သူ

တို့ ကုန်သွယ် ဥစ္စာတည်းဟူသော၊ ¹³ ရွှေ ၊ ငွေ

၊ ကျောက် ကောင်း

၊ ပုလဲ

၊ ပိတ်ချော ၊ ကတ္တီပါ ၊ ဖဲ၊ ပုဆိုးနီ ၊ အမျိုးမျိုး သောသိန် သစ်သား
၊ အမျိုးမျိုး သောဆင်စွယ် တန်ဆာ ၊ အမျိုးမျိုး သော သစ် ကောင်း
တန်ဆာ ၊ ကြေးဝါ တန်ဆာ၊ သံ

တန်ဆာ၊ ကျောက်ဖြူ တန်ဆာ၊ ¹⁴ သစ်ကြံပိုး ၊ အ မေ မုန်၊
နံ့သာပေါင်း ၊ ဆီမွှေး ၊ လောဗန် ၊ စပျစ်ရည် ၊ ဆီ

၊ မုန့်ညက် ၊ ဂျုံဆန် ၊ နွား ၊ သိုး

၊ မြင်း ၊ ရထား

၊ အစေခံ

ကျွန် ၊ လူ

ဝိညာဉ် တို့ကို အဘယ်သူ မျှ နောက်တဖန် မဝယ် ရ။ 15 သင် သည် အလွန်တပ်မက် သော သစ်သီး မျိုးလည်း

ပျောက် ကုန်ပြီ ဆူဖြိုးသောအရာ၊ တင့်တယ် သော အရာရှိသမျှ တို့ လည်း

ပျောက် ကုန်ပြီ။ နောက်တစ်ဖန် မ တွေ့ ရ။ 16 သူ့ကိုအမှီပြု၍ ထို အရာများကို ရောင်းဝယ်သဖြင့်၊ ငွေရတတ် သော ကုန်သည် တို့သည် သူ

ခံရသော ညှဉ်းဆဲ ခြင်းဝေဒနာကို ကြောက် ၍ အဝေး

က ရပ် လျက်၊ 17 ဖြစ်ရ လေခြင်း၊ ဖြစ်ရ လေခြင်း၊ ပိတ်ချော ၊ အဝတ်နီ ၊ အဝတ်မောင်း ကို ဝတ် ၍၊ ရွှေ တန်ဆာ၊ ကျောက် မြတ် တန်ဆာ၊ ပုလဲ

တန်ဆာကို ဆင် သောမြို့ ကြီး ၊ 18 ဤမျှလောက် ကြီးစွာ သော စည်းစိမ် သည် တ

နာရီ ခြင်းတွင် ပျက်စီး ပါပြီတကားဟု ငိုကြွေး ၍

စိတ်မသာ ညည်းတွားကြလိမ့်မည်။ ခပ်သိမ်း သောသင်္ဘော သူကြီး၊ အရပ်ရပ် သို့

လွင့်ကူး တတ်သော သူအပေါင်း တို့နှင့်

သင်္ဘောသား ၊ ပင်လယ် ကုန်သည် ရှိသမျှ တို့သည် အဝေး

က ရပ် ၍ 18 သူ ကျွမ်းလောင် ရာမီးခိုး ကိုမြင် လျှင်၊ ထိုမြို့ နှင့် အ ဘယ် မြို့ တူ သနည်းဟူ၍၎င်း၊ 19 ဖြစ်ရ လေခြင်း၊ ဖြစ်ရ လေခြင်း၊ ပင်လယ် ကူး သော သင်္ဘော ကိုပိုင် သော သူ

အပေါင်း တို့အား ကိုယ် စည်းစိမ်ကိုပေး၍ ငွေရတတ်စေသော မြို့ ကြီး ၊ တစ် နာရီ

ခြင်းတွင် ပျက်စီး ပါပြီ တကားဟူ၍၎င်း အော်ဟစ် လျက်၊ မြေမှုန့် ကို မိမိ

တို့ခေါင်း ပေါ်မှာ ပစ်တင် လျက် ငိုကြွေး ၍

စိတ်မသာ ညည်းတွားကြလိမ့်မည်။ 20 ကောင်းကင် မှစ၍ သန့်ရှင်း သူ တမန်တော် ပရောဖက် တို့၊ သူ

ကို ကြည့်ရှု၍ ဝမ်းမြောက် ကြလော့။ ဘုရားသခင် သည် သင် တို့ ဘက်၌ နေ၍၊ သူ

ကို တရား စီရင် တော်မူပြီဟုပြောဆိုသည်ကို ငါကြား၏။²¹ ခွန်အား ကြီးသော ကောင်းကင်တမန် တစ်ပါး သည် ကြီးစွာ သော ကြိတ်ဆုံ ကျောက်ကဲ့သို့သော ကျောက် ကို ချီယူ ၍

ပင်လယ် ထဲသို့

ချပစ် ပြီးလျှင် ထိုနည်းတူ ၊ ဗာဗုလုန် မြို့ ကြီး ကို ပြင်းထန် စွာ ချ ပစ် ၍ နောက်တစ်ဖန် မ ပေါ် မရှိရ။²² စောင်း သမား၊ အငြိမ့်သမား၊ ပုလော သမား၊ တံပိုး

သမားများ တီးမှုတ်သော အသံ

လည်း

သင့် အထဲ ၌ နောက်တစ်ဖန် မ မြည် ရ။ အမျိုးမျိုး သော လက်တတ် သမား တို့တွင် တစ်ယောက်မျှ သင့် အထဲ ၌ နောက်တစ်ဖန် မ ပေါ် မရှိရ။ ကြိတ်ဆုံ သံ လည်း

သင့် အထဲ ၌ နောက်တစ်ဖန် မ မြည် ရ။²³ ဆီမီး အလင်း လည်း

သင့် အထဲ ၌ နောက်တစ်ဖန် မ ထွန်း မ လင်း ရ။

မင်္ဂလာဆောင်သတို့သား သတို့သမီး အသံ ကိုလည်း

သင့် အထဲ ၌ နောက်တစ်ဖန် မ ကြား ရ။ အကြောင်းမူကား ၊ လောကီ

မှုမတ် တို့သည် သင် ၏ ကုန်သည် ဖြစ် ကြပြီ။ လူ

အမျိုးမျိုး တို့သည် သင် ၏ ပြုစား ခြင်း ပရိယာယ် အားဖြင့် လှည့်ဖြား ခြင်းကို ခံရကြ ပြီဟု ကောင်းကင်တမန် ပြောဆို၏။²⁴ ပ ရောဖက် တို့၏ အသွေး ၊ သန်ရှင်း သူတို့၏ အသွေး၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ ကွပ်မျက် သောသူ

အပေါင်း တို့၏ အသွေးကို ထိုမြို့ ၌ တွေ့ ၏။

19

¹ ထိုနောက်မှ ကောင်းကင် ဘုံ၌

စည်းဝေး သော သူအများ တို့၏ အသံ

ကြီး ကား၊ ဟာလေလူယ

၊ ငါ တို့ဘုရားသခင် ၏ ကယ်တင် တော်မူခြင်းချမ်းသာ၊ ဘုန်း အသရေတန်ခိုး တော်ပေတည်း။² စီရင် တော်မူခြင်းအရာတို့သည် ဟုတ်မှန် ဖြောင့်မတ် ကြ၏။ မိမိ

မတရား သော မေထုန်အားဖြင့် မြေကြီး ကို ပုပ်ပျက် စေသော ပြည်တန်ဆာ ကြီး ကို စစ်ကြော စီရင်တော်မူပြီ။ ကိုယ်တော် ကျွန် တို့၏ အသွေး

ကို သူ

၏ လက် ဖြင့် သွန်းသော အပြစ်နှင့်အလျောက် ဒဏ် ပေးတော်မူပြီ
ဟု ပြောဆို ကြသည်ကို ငါကြား ၏။³ တဖန်တုံ ၊ ဟာလေလုယ

ဟူ၍၎င်း ၊ သူ

၏ မီးခိုး

သည် ကမ္ဘာ

အဆက်ဆက်တက် သည်ဟူ၍၎င်း

ပြောဆို ကြ၏။⁴ အသက်ကြီး သူ နှစ်ဆယ် လေး ပါးနှင့်
သတ္တဝါ

လေး ပါးတို့သည် ပြပေ၍ ၍ ၊ ပလ္လင် တော်ပေါ်မှာ တိုင် တော်မူသော
ဘုရားသခင် ကို ကိုးကွယ် လျက် ၊ အာမင် ၊ ဟာလေလုယ

ဟုလျှောက်ဆို ကြ၏။⁵ ပလ္လင် တော်ပေါ်က ထွက် သောအသံ ကား၊
ဘုရားသခင် ၏ ကျွန် အပေါင်း တို့နှင့် ဘုရားသခင် ကို ကြောက်ရွံ့
သောသူ

အကြီး အငယ် အပေါင်းတို့၊ ငါ တို့ ဘုရားသခင် ကို ချီးမွမ်း ကြ
လော့ဟု ဆို သတည်း။⁶ တဖန်တုံ ၊ ဟာလေလုယ

၊ အနန္တ

တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ထာဝရ

အရှင်၊ ငါ တို့ဘုရားသခင် သည် စိုးစံ တော်မူ၏။⁷ ငါတို့သည်
ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း ကြကုန်အံ့၊ ဂုဏ် တော်ကို ချီးမွမ်းကြကုန်အံ့၊
အကြောင်းမူကား ၊ သိုးသူငယ် ၏ မင်္ဂလာဆောင် ပွဲကိုခံ ချိန်ရှိပြီ။ သူ

၏ မိန်းမ သည်ကိုယ် ကို တန်ဆာ ဆင်ပြီဟု စည်းဝေး သော သူ
အများ တို့၏ အသံ

၊ သမုဒ္ဒရာ

သံ ၊ ပြင်းစွာ သောမိုဃ်းကြိုး သံ ကဲ့သို့ ငါကြား ၏။⁸ ထို မိန်းမ
သည်စင်ကြယ် ပြောင်လက် သော ပိတ်ချော ကိုဝတ်ဆင် ရသောအခွင့်
ကို ရ

၏။ ထိုပိတ်ချော မူကား ၊ သန့်ရှင်း သူ တို့၏ ဖြောင့်မတ် ခြင်း
ဖြစ် သတည်း။⁹ ကောင်းကင်တမန်က လည်း ၊ သိုး သူငယ် ၏
မင်္ဂလာဆောင် ပွဲ သို့ ခေါ်ဝိတ် ခြင်းကို ခံရသောသူ

တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏ဟု ရေး

ထားလော့ဟူ၍၎င်း၊ ဤ

စကား

သည် ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်တော်ထွက်စင်စစ် ဖြစ် ၏ဟူ၍၎င်း ငါ အားပြောဆို ၏။¹⁰ ငါသည် ထိုသူ

ကို ကိုးကွယ် ခြင်းငှာသူ ၏ခြေ ရင်း၌

ပြပ်ဝပ် ၏ သူကလည်း ၊ မ

ပြုပါနှင့်၊ ငါကား သင် ၏ လုပ်ဘော် ဆောင်ဘက်ဖြစ် ၏။ ယေရှု ၏ သက်သေခံ တော်မူချက်ကို ဆောင် သော သင် ၏ ညီအစ်ကို တို့၏ လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက်လည်းဖြစ်၏။ ဘုရားသခင် ကို ကိုးကွယ် လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ ပရောဖက်ဟောသော စကားချက်သဘောသည် ယေရှု ၏ သက်သေ ဖြစ် သတည်းဟု ငါ အားပြောဆို ၏။¹¹ ထိုအခါ

ကောင်းကင် ဘုံဖွင့်လှစ် လျက်ရှိသည်ကို ငါမြင် လျှင်၊ မြင်း ဖြူ ရှိ ၏။ မြင်းစီးသော သူသည် သစ္စာ

ဟူသောအမည်၊ သမ္မာ

ဟူသော အမည် ရှိသတည်း။ ထိုသူ သည် တရား

သဖြင့်စီရင် တတ်၏။ တရားသဖြင့် စစ်တိုက် တတ်၏။¹² မျက်စိ တော်သည် မီး

လျှံ ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ခေါင်း

တော်ပေါ်၌ သရဖူ များ ကို ဆောင်း ၏။ ကိုယ်တိုင်မှတစ်ပါး၊ အဘယ်သူ မျှမသိ သော နာမ

တော်သည် ရေး ထားလျက်ရှိ၏။¹³ အသွေး ၌နှစ် ပြီးသောအဝတ် ကို ဝတ် ၏။ ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တော်ဟူသော အမည် ရှိ၏။

¹⁴ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ တို့သည် မြင်း ဖြူ ကို စီးလျက်၊ စင်ကြယ် သော ပိတ်ချော ဖြူ ကိုဝတ် လျက်၊ နောက်တော်သို့ လိုက် ကြ၏။

¹⁵ လူမျိုး တို့ကို ဒဏ်ခတ် စရာဘို့၊ ထက် သောသန်လျက် သည် ခံတွင်း တော်ထဲက ထွက် ၏။ သူ

တို့ကို သံ

လှံတံ နှင့်

အုပ်စိုး တော်မူမည်။ အနန္တ

တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားသခင် ၏ ဒေါသ အမျက် တော် စပျစ် သီးနယ်ရာ တန်ဆာကို ဖိနင်း တော်မူမည်။¹⁶ ဘုရင် တို့၏ဘုရင် ၊ သခင် တို့၏သခင် ဟု ဘွဲ့နာမ

တော်သည် အဝတ် တော်၌ ၎င်း ၊ ပေါင် တော်၌ ၎င်း ရေး

ထားလျက်ရှိ ၏။¹⁷ ကောင်းကင်တမန် တစ်ပါး သည် နေ

ထဲမှာ

ရပ်

လျက်ရှိသည်ကို ငါမြင် ၏။¹⁸ သူသည် မိုဗ်း ကောင်းကင်အလယ်၌ ပျံ တတ် သော ငှက် အပေါင်း တို့ကို ကြီး သောအသံ နှင့် ခေါ် ၍၊

လာ

ကြလော့။ ရှင်ဘုရင် အသား ၊ စစ်သူကြီး အသား ၊ သူရဲ အသား ၊ မြင်း အသား ၊ မြင်းစီး သောသူ အသား၊ အစေခံ

ကျွန်၊ လူ

လွတ်၊ အကြီး အငယ်

အမျိုးမျိုး သော လူတို့၏ အသား

ကို စား

အံ့သောငှာ၊ ကြီးမြတ် တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏ ပွဲ တော်သို့ စည်းဝေး ကြလော့ဟု ဟစ်ကြော် ၏။¹⁹ သားရဲ မှစ၍ လောကီ

ရှင်ဘုရင် တို့နှင့်

သူ တို့၏ ဗိုလ်ခြေ များတို့သည်၊ မြင်း စီး တော်မူသောသူ နှင့် ဗိုလ်ခြေ တော်ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှာစည်းဝေး ကြသည်ကိုငါမြင် ၏။

သားရဲ

ကိုဘမ်းမိ ကြ၏။²⁰ သားရဲ ၏တံဆိပ် လက်မှတ်ကိုခံ ၍၊ သူ ၏ရုပ်တု ကိုကိုးကွယ် သောသူ တို့ကို လှည့်ဖြား ၍ သားရဲ ရှေ့ ၌ နိမိတ် များကို ပြ တတ်သော မိစ္ဆာ

ပရောဖက်ကိုလည်း ဘမ်းမိကြ၏။ အသက် ရှင် လျက်ရှိသောထိုသူ နှစ်ဦးကို ကန့် နှင့် လောင် သော မီး

အိုင် ထဲသို့

ပစ်ချ ကြ၏။²¹ ကြွင်း သောသူ တို့သည်၊ မြင်း စီး တော်မူသော သူ ၏ခံတွင်း တော်ထဲက

ထွက် သော သန်လျက် နှင့်

ကွပ်မျက် ခြင်းကို ခံရကြ၏။ သူ

တို့၏ အသား

ကို ငှက် အပေါင်း တို့သည် ဝ စွာစားရကြ၏။

20

¹ တဖန်

ကောင်းကင်တမန် သည် အနက်ဆုံး သောတွင်း၏

သော

နှင့်

သံကြိုး ကြီး ကိုကိုင် လျက် ကောင်းကင် က

ဆင်းသက် သည်ကို ငါမြင် ၏။² ရှေး မြေ ဟောင်း၊ မာရ်နတ် စာတန်
တည်းဟူသော နဂါး ကို ကိုင်ဖမ်း ၍ ၊ အနှစ် တစ်ထောင် ဘို့ ချည်နှောင်
လေ၏။³ အနှစ် တစ်ထောင်

မ ကုန် မှီ တိုင်အောင် ၊ လူ

အမျိုးမျိုးတို့ကို မလှည့်ဖြား ရမည်အကြောင်း ၊ အနက်ဆုံး သော
တွင်းထဲသို့

ပစ်ချ လှောင် ထား၍

တံဆိပ် ခတ်လေ၏။ အနှစ်တစ်ထောင်ကုန်ပြီးမှတစ်ဖန်

ခဏ လွတ် ရဦးမည်။⁴ ပလ္လင် များကိုလည်း

ငါမြင် ၏။ ပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင် သော သူ

တို့သည် တရား

စီရင်ရသောအခွင့်ကို ရကြ၏။ သားရဲ

နှင့် သူ

၏ရုပ်တု ကိုမ ကိုးကွယ် ၊ သူ

တို့၏ တံဆိပ် လက်မှတ်ကို နဖူး

၌ မ ခံ ၊ လက် ၌ မခံဘဲနေ၍

ယေရှု ၏ သက်သေခံ တော်မူချက်နှင့်

ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တော်ကြောင့် ၊ လည်ပင်း ဖြတ်ခြင်းကို
ခံရသော သူ

တို့၏ ဝိညာဉ် များကို ငါမြင်၏။ သူတို့သည် အသက်

ရှင်၍

အနှစ် တစ်ထောင် ပတ်လုံး ခရစ်တော် နှင့် အတူ စိုးစံ ရကြ၏။

⁵ ကြွင်း သော လူသေ

တို့သည် ထိုအနှစ် တစ်ထောင်

မ ကုန် မှီ အသက် မ ရှင်ရကြ။ ဤ

ထမြောက် ခြင်းကား၊ ပဌမ ထမြောက်ခြင်းဖြစ်သတည်း။⁶ ပဌမ

ထမြောက် ခြင်းကို ဝင်စားသောသူ သည် မင်္ဂလာ ရှိသောသူ၊ သန်ရှင်း
သောသူ ဖြစ်၏။ ထိုသို့သော

သူသည် ဒုတိယ

သေခြင်း ၏ လက်နှင့် ကင်းလွတ်လျက်၊ ဘုရားသခင် ၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ခရစ်တော် ၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ် ၍ အနှစ် တစ်ထောင် ပတ်လုံး ခရစ်တော် နှင့်အတူ စိုးစံ ရကြလိမ့်မည်။ ⁷ ထိုအနှစ် တစ်ထောင် ကုန် ပြီးမှ ၊ စာတန် သည် ထောင် ထဲက

လွတ် သောအခွင့်ကိုရ၍၊ ⁸ အရေအတွက် အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာ သဲလုံး နှင့်အမျှ များသောဂေါဂ ၊ မာဂေါဂ တည်းဟူသောမြေကြီး

လေး မျက်နှာ ပေါ်မှာ နေသော လူ

အမျိုးမျိုးတို့ကို လှည့်ဖြား အံ့သောငှာ၎င်း၊ စစ်တိုက် ဘို့ စည်းဝေး စေခြင်းငှာ၎င်း တက် လိမ့်မည်။ ⁹ ထိုသူများတို့သည် မြေကြီး မျက်နှာ ပေါ်သို့ တက် ၍ ၊ သန့်ရှင်း သူ တို့၏တပ် ကို၎င်း ၊ ချစ် ဘွယ် သော မြို့ တော်ကို၎င်း၊ ဝိုင်း ကြ၏။ ထိုအခါ ဘုရားသခင်အထံတော်၊ ကောင်းကင် မှ

မီး ကျ ၍

သူ တို့ကို မျို လေ၏။ ¹⁰ သူ တို့ကိုလှည့်ဖြား သောမာရ်နတ် ကိုလည်း ၊ သားရဲ

နှင့် မိစ္ဆာ

ပရောဖက်ရှိရာ ၊ ကန့် နှင့် ရောနှောသော မီး

အိုင် ထဲသို့

ချပစ် လျှင်၊ သူတို့သည် နေ့

ညဉ့် မပြတ် ကမ္ဘာ

အဆက်ဆက်ပြင်းစွာ သောဝေဒနာကို ခံရကြ လတံ့။ ¹¹ တစ်ဖန်တုံ ၊ ဖြူ သောပလ္လင် ကြီး ကို၎င်း ၊ ပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူသောသူ ကို၎င်း ငါမြင် ၏။ ကောင်းကင် နှင့်

မြေကြီး သည် မျက်နှာ တော်ရှေ့မှ

ပြေး လွင့်၍

သူ တို့နေစရာအရပ် မ ရှိ ။ ¹² သေ လွန်သောသူ အကြီး အငယ် တို့သည် ပလ္လင်

တော်ရှေ့ မှာ ရပ် နေကြသည်ကို ငါမြင် ၏။ စာစောင် များ ကို ဖွင့် ထား၏ အသက် စာစောင်တည်းဟူသော အခြား

တစ်ပါးသောစာစောင် ကိုလည်း

ဖွင့် လေ၏။ သေ

လွန်သောသူ တို့သည် မိမိ

တို့အကျင့် အတိုင်း ၊ စာစောင် တို့၌
 ရေး ထား ချက် များ နှင့် အညီ တရား စီရင် ခြင်း ကို ခံ ရ ကြ၏။
 13 သမုဒ္ဒရာ သည် မိမိ
 ၌ ရှိသော လူသေ
 တို့ကို အပ်ပေး ၏။ မရုဏာ
 နှင့်
 မရုဏာ နိုင်ငံသည်လည်း
 မိမိ တို့၌
 ရှိသော လူသေ
 တို့ကို အပ်ပေး ကြ၏။ လူအသီးအသီး
 တို့သည် မိမိ
 တို့အကျင့် အတိုင်း
 တရား စီရင်ခြင်းကို ခံရကြ၏။ 14 ထိုအခါ
 မရုဏာ နှင့်
 မရုဏာ နိုင်ငံကို မီး
 အိုင် ထဲသို့
 ချပစ် လေ၏။ ထို
 သေခြင်းကားဒုတိယ သေ ခြင်း ဖြစ် သတည်း။ 15 အသက် စာစောင်
 ၌
 စာရင်းမ ဝင်သောသူ ရှိသမျှ တို့ကိုလည်း
 မီး အိုင် ထဲသို့
 ချပစ် လေ၏။

21

1 ကောင်းကင် သစ် နှင့်
 မြေကြီး သစ် ကိုလည်း
 ငါမြင် ၏။ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ရှေး ကောင်းကင် နှင့်
 ရှေး မြေကြီး သည် ရွေ့သွား ကြပြီ။ ထိုအခါ မှစ၍သမုဒ္ဒရာ
 မ ရှိ ။ 2 သန့်ရှင်း သောမြို့ တည်းဟူသောယေရုရှလင် မြို့ သစ်
 သည် မိမိ
 ခင်ပွန်း ဘို့ တန်ဆာ ဆင် သော မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီး ကဲ့သို့
 ပြင်ဆင် လျက်၊ ဘုရားသခင် အထံ တော်၊ ကောင်းကင် ဘုံမှ

ဆင်းသက် သည်ကို ငါမြင် ၏။³ ကောင်းကင်မှ ကြီး သောအသံ
ကား၊ ဘုရားသခင် ၏ တံ

တော်သည် လူတို့

တွင် ရှိ ၏။ လူ

တို့နှင့်အတူ ကျိန်းဝပ် တော်မူမည်။ သူ

တို့သည် ကိုယ်တော် ၏လူ

ဖြစ် ကြလိမ့်မည်။ဘုရားသခင် သည် ကိုယ်တော် တိုင်သူ တို့နှင့်အတူ
ရှိ နေ၍ သူ

တို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူမည်။⁴ ဘုရားသခင်သည် သူ

တို့၏ မျက်စိ ၌

မျက်ရည် ရှိသမျှ တို့ကို သုတ် တော်မူမည်။နောက်တစ်ဖန် သေ ဘေး
မ ရှိ ရ။စိတ်မသာညည်းတွား ခြင်း၊အော်ဟစ် ခြင်း၊ပင်ပန်း ခြင်းလည်း
မ

ရှိ ရ။အကြောင်းမူကား ၊ရှေး ဖြစ် ဘူးသောအရာတို့သည် ရွှေသွား
ကြပြီ။⁵ ပလ္လင် တော်ပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူသောသူ ကလည်း ၊ ငါသည်

ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကို အသစ်

ဖန်ဆင်း သည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။ တစ်ဖန်တုံ ၊ ရေး

ထား လော့။ ဤ

စကား သည် သစ္စာ

စကား၊ ဟုတ်မှန် သောစကားဖြစ် ၏ ဟူ၍၎င်း၊⁶ အမှု ပြီးပြီ။ ငါ
သည် အာလဖ

ဖြစ် ၏။ ဩမေဃ

လည်း

ဖြစ်၏။ အစ

နှင့် အဆုံး လည်းဖြစ်၏။ ရေငတ် သောသူ အား အသက် စမ်း ရေ
ကို အဘိုး

မယူဘဲ ငါ ပေး မည်။⁷ အောင်မြင် သောသူ သည် ဤ

အရာတို့ကို အမွေ

ခံရလိမ့်မည်။ ငါသည် သူ

၏ ဘုရားသခင် ဖြစ် မည်။ သူ

သည်လည်း

ငါ ၏သား

ဖြစ် လိမ့်မည်။ 8 ကြောက် တတ်သောသူ၊ မယုံကြည် သောသူ၊ စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာဘွယ်သောသူ၊ လူ

အသက်ကိုသတ်သောသူ၊ မတရား

သောမေထုန်၌မှီဝဲသောသူ၊ ပြုစား တတ်သောသူ၊ ရုပ်တု ကိုးကွယ် သောသူ၊ သစ္စာ

ပျက်သောသူ အပေါင်း တို့မူကား၊ ဒုတိယ

သေ ခြင်းတည်းဟူသောကန်

နှင့်လောင် သောမီး အိုင် ထဲ၌ မိမိ တို့အဘို့ကို ရကြလိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း ငါ့ အား မိန့်တော်မူ၏။ 9 နောက်ဆုံး သော ဘေးဒဏ် ခုနစ် ပါးနှင့် ပြည့် သောဖလား ခုနစ် လုံးကို ဆောင် သော ကောင်းကင်တမန် ခုနစ် ပါးတွင် တစ် ပါးသည် လာ

ပြီးလျှင် ငါ့ ကိုနှုတ်ဆက် ၍ ၊ လာ

ခဲ့ ပါ။ သိုး သူငယ် ၏ ခင်ပွန်း တည်း ဟူသော မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီး ကို ငါပြု မည်ဟု ပြောဆို လျက် ၊ 10 ကြီး မြင့် သောတောင် သို့

ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ငါ့ ကိုဆောင်သွား ၍

သန့်ရှင်း သောယေရုရှလင် မြို့ သည် ဘုရားသခင် ၏ ဘုန်း တော် နှင့် ပြည့်စုံ လျက်၊ ဘုရားသခင် အထံ တော်၊ ကောင်းကင် ဘုံမှ

ဆင်းသက် သည်ကို ငါ့ အားပြု လေ၏။ 11 ထိုမြို့ ၏ အရောင်အဝါ သည်၊ ကျောက် သလင်း နဂါးသွဲ့ ကဲ့သို့ ၊ အမြတ်ဆုံး သော ကျောက် မျက်မှန်နှင့် တူ ၏။ 12 ကြီး မြင့် သောမြို့ရိုး လည်း ရှိ ၏။ 13 အရှေ့ ဘက်၌

တံခါး သုံး ပေါက်၊ မြောက် ဘက်၌

သုံး ပေါက်၊ တောင် ဘက်၌ သုံး ပေါက်၊ အနောက် ဘက်၌

သုံး ပေါက်၊ တံခါး တစ်ဆယ့်နှစ် ပေါက်ရှိ ၏။ ထိုတံခါး တစ် ဆယ့်နှစ် ပေါက်၌

ကောင်းကင်တမန် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး ရှိ၏။ ဣသရေလ

အမျိုး

တစ်ဆယ့်နှစ် မျိုး၏ နာမ

တို့သည် ထိုတံခါးပေါ်၌ရေး ထားလျက်ရှိ ၏။ 14 မြို့ ရိုး အမြစ် သည် တစ်ဆယ့်နှစ် ထပ်ရှိ ၏။ သိုးသူငယ် ၏တမန်တော် တစ်ဆယ့်နှစ် ပါး၏ နာမ

တို့ သည် မြို့ရိုး အမြစ်ပေါ်၌ ရေးထားလျက်ရှိကြ၏။¹⁵ ငါ နှင့် စကားပြော သောသူ သည်၊ မြို့ ကိုဝိုင်း ၊ တံခါး တို့ကိုဝိုင်း၊ မြို့ရိုး ကိုဝိုင်း တိုင်း ခြင်းငှာ ၊ တိုင်း စရာ ရွှေ ကျူလုံး ပါ ၏။¹⁶ မြို့ သည် စတုရန်းလေး ထောင့်ဖြစ်၏။ ထိုသူ သည် ကျူလုံး နှင့် မြို့ ကိုတိုင်း ၍ မြို့၏ အနံ

၊ အလျား ၊ အမြင့် ၊ ယူဇနာတရာနှစ်ဆယ်စီရှိ၏။¹⁷ မြို့ရိုး ဒုကို တိုင်း ၍ ၊ လူ

အတောင် ကဲ့သို့သောကောင်းကင်တမန် အတောင်အားဖြင့်၊ တစ် ရာ လေးဆယ် လေး တောင် ရှိ ၏။¹⁸ မြို့ရိုး ကိုယ်သည် နဂါးသွဲ့ ကျောက်ဖြစ်၏။ မြို့ သည်လည်း

ကြည်လင် သောဖန် နှင့် တူ

သော ရွှေ စင် ဖြစ်၏။¹⁹ မြို့ ရိုး အမြစ် တို့သည် ကျောက် မြတ် အမျိုးမျိုး နှင့် ပြည့်စုံကြ၏။ ပဌမ

အမြစ် ကားနဂါးသွဲ့ ဖြစ်၏။ ဒုတိယ

အမြစ်ကား နီလာ

၊ တတိယ

အမြစ်ကား မဟူရာ

၊ စတုတ္ထ

အမြစ်ကား မြ ၊²⁰ ပဉ္စမ အမြစ်ကား ကြောင် ၊ ဆဌမ

အမြစ် ကား ကျောက်နီ၊ သတ္တမ

အမြစ်ကား ခရုသုလိတ် ၊ အဋ္ဌမ

အမြစ်ကား မျက်ရွဲ ၊ နဝမ

အမြစ်ကား ဥသုသဖရား

၊ ဒသမ

အမြစ်ကား ခရုသုပြတ် ၊ ဧကဒသမ

အမြစ်ကား ဌာကိနုသု ၊ ဒွါဒသမ အမြစ်ကား ဂေါမုတ် ဖြစ်သတည်း။

²¹ တံခါး ရွက် တစ်ဆယ့်နှစ် ရွက်အသီးအသီး တို့သည် ပုလဲ

တစ် ပြားစီ ဖြင့်ပြီး၍ ပုလဲ

တစ်ဆယ့်နှစ် ပြားဖြစ်ကြ၏။ မြို့ လမ်းမ သည် ကြည်လင် သော ဖန် ကဲ့သို့သော ရွှေ စင် ဖြစ်၏။²² မြို့ ထဲ၌ ဗိမာန် တော်ကိုငါမ မြင် ၊

အကြောင်းမူကား ၊ အနန္တ

တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ထာဝရ

အရှင် ဘုရားသခင် နှင့် သိုးသူငယ် သည် ထိုမြို့ ၏ ဗိမာန် ဖြစ် တော်
မူ၏။²³ ထိုမြို့ သည် နေ

၏အရောင်၊ လ

၏ အရောင်ကို အလို

မ ရှိ ။ အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် ၏ ဘုန်း တော်သည် ထိုမြို့
ကို လင်း စေ၏။ သိုးသူငယ် သည်လည်း

ထိုမြို့ ၏ ဆီမီး ဖြစ်၏။²⁴ လူ အမျိုးမျိုးတို့သည် ထိုမြို့ ၏ အလင်း
ကို အမှီပြု

သွားလာ ကြလိမ့်မည်။ လောကီ

ရှင်ဘုရင် တို့သည်လည်း

မိမိ တို့ဘုန်း အသရေကို ထိုမြို့ ထဲသို့

ဆောင်ခဲ့ ကြလိမ့်မည်။²⁵ မြို့ တံခါး တို့ကို နေ့

အချိန်၌ အလျှင်း မ ပိတ် တတ်။ ည၌ မူကား

မ ရှိ ။²⁶ လူ အမျိုးမျိုးတို့သည် မိမိတို့ ဘုန်း အသရေ ကို ထိုမြို့
ထဲသို့

ဆောင်ခဲ့ ကြလိမ့်မည်။²⁷ ညစ်ညူး သောအရာ၊ စက်ဆုပ် ဘွယ်
သောအရာ၊ သစ္စာ

ပျက်သောအရာ တစ်စုံတစ်ခုမျှမဝင်ရဘဲ၊ သိုးသူငယ် ၏ အသက်
စာစောင် ၌

စာရင်းဝင် သော သူတို့သာလျှင်

ဝင် ရ၏။

22

1 တဖန်

၊ ကျောက် သလင်းကဲ့သို့ ကြည်လင် ၍၊ ဘုရားသခင် နှင့်
သိုးသူငယ် ၏ ပလ္လင် တော်ထဲက ထွက်

သော၊ အသက် ရေစီး ရာမြစ် ကို ကောင်းကင်တမန်သည် ငါ့ အား ပြု
လေ၏။² မြို့ လမ်းမ အလယ် ၌ ၎င်း၊ ထိုမြစ် နှစ်ဘက်၌၎င်း၊ အသက်
ပင် ရှိ၏။ ထိုအသက်ပင်သည် အသီး

တဆယ့်နှစ် မျိုးကို သီး

တုတ်၏။ မိမိအသီး

ကိုလည်း လ

တိုင်းပေး

တတ်၏။ အရှက် သည်လည်း လူ့ အမျိုးမျိုးတို့၏ အနာ ရောဂါ ငြိမ်းစရာတို့ဖြစ်၏။ ³ နောက်တစ်ဖန် ကျိန် ခြင်းဘေးတစုံတခု မျှမ ရှိ ။ ထိုမြို့ ၌

ဘုရားသခင် နှင့်

သိုးသူငယ် ၏ ပလ္လင် တော်ရှိ ၍ ဘုရားသခင် ၏ ကျွန် တို့ သည် ဘုရား ဝတ်ကို ပြုကြ လိမ့်မည်။ ⁴ မျက်နှာ တော်ကိုမြင် ရ၍

သူ တို့နဖူး ၌ လည်း

နာမ တော်ရေးထား လျက်ရှိလိမ့်မည်။ ⁵ ထိုမြို့၌ညဉ့် မ ရှိ ရ၊ ဆီမီး ကိုအလို မ ရှိ ။ နေ

၏ အရောင် ကိုလည်း

အလိုမရှိ။ အကြောင်းမူကား ၊ ထာဝရ

အရှင်ဘုရားသခင် သည် သူ

တို့၌

ရောင်ခြည် တော်ကို လွှတ်တော်မူ၍

သူတို့သည် ကမ္ဘာ

အဆက်ဆက်စိုးစံ ရ ကြလတံ့။ ⁶ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း ၊ ဤ

စကား သည် သစ္စာ

စကား၊ ဟုတ်မှန် သောစကားဖြစ်၏။ ပရောဖက်

တို့၏ ဝိညာဉ် ကို အစိုးရသော ထာဝရ

အရှင်ဘုရားသခင် သည်၊ ကာလ

မကြာမမြင့်မှီဖြစ် ရ မည် အမှုအရာ များကို မိမိ

ကျွန် တို့အား ပြ စေခြင်းငှာ၊ ကောင်းကင် တမန်တော်ကို စေလွှတ် တော်မူပြီ။ ⁷ ငါသည်အလျင်အမြန် လာ မည်။ ဤ

စာစောင် ၏ အနာဂတ္တို့

စကား ကိုစောင့်ရှောက် သောသူ သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏ဟု ပြောဆို ၏။

⁸ ငါ ယောဟန် သည် ဤအရာ

များကို ကြား မြင် ၏။ ကြား မြင် ပြီးလျှင် ၊ ထို

အရာများကို ပြ သော ကောင်းကင် တမန်၏ ခြေ ရင်း၌ ကိုးကွယ် အံ့သောငှာပြပ်ဝပ် ၏။ ⁹ သူကလည်း ၊ မ

ပြုပါနှင့်။ ငါကား၊ သင် ၏ လုပ်ဘော် ဆောင်ဘက်ဖြစ် ၏။ သင် ၏ အစ်ကို ပရောဖက်

တို့နှင့် ဤ စာစောင် ၏ စကား

ကို စောင့်ရှောက် သော သူ
တို့၏ လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက်လည်း ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင် ကိုကိုး
ကွယ် လော့ဟုပြောဆို ၏။ 10 တစ်ဖန်တုံ ၊ ငါ့ အားမိန့် တော်မူ
သည်ကား၊ ဤ

စာစောင် ၏ အနာဂတ္တိ

စကား ကို တံဆိပ် မ ခတ်နှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ကာလ
အချိန် ရောက် လုနီးပြီ။ 11 မတရား သောသူ သည် မတရား
သဖြင့် ပြုစေ ဦး။ ညစ်ညူး သောသူ သည် ညစ်ညူး စေဦး။
ဖြောင့်မတ် သောသူ သည်ဖြောင့်မတ် စေဦး။ သန့်ရှင်း သောသူ သည်
သန့်ရှင်း စေဦး ။ 12 ငါသည်အလျင်အမြန် လာ မည်။ ငါ သည် အကျိုး
အပြစ်ကို ဆောင်ခဲ့သည်ဖြစ်၍ ၊ လူအသီးသီး

တို့အား မိမိ

တို့အကျင့် အတိုင်း

ဆပ်ပေး မည်။ 13 ငါ သည် အာလဖ

ဖြစ်၏ သြမေဃ

လည်း ဖြစ်၏။ အဦးဆုံး

သောသူ ၊ နောက်ဆုံး သော သူ

ဖြစ်၏။ အစ

နှင့်

အဆုံး လည်း ဖြစ်၏။ 14 အသက် ပင် နှင့်ဆိုင်၍၊ မြို့ တံခါး အတွင်း
သို့ ဝင် အံ့သောငှာပညတ်တော်တို့ကို ကျင့်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာ ရှိ
ကြ၏။ 15 ပြင် ဌ်ကား၊ ခွေး ဖြစ်သောသူ ၊ ပြုစား တတ်သောသူ၊ မ
တရား

သောမေထုန်ဌ်မှီဝဲသောသူ၊ လူ

အသက်ကို သတ်သောသူ၊ ရုပ်တု ကိုကိုးကွယ်သောသူ၊ သစ္စာ

ပျက် ခြင်းကို နှစ်သက် ၍

ပြု သောသူအပေါင်း တို့သည် ရှိကြ၏။ 16 ငါ ယေရှု သည် အသင်း
တော် တို့အဘို့ ဤအရာ

များကို သင် တို့အားသက်သေခံ စေခြင်းငှာ၊ ငါ ၏ ကောင်းကင်
တမန်ကို စေလွှတ် ၏။ ငါ သည်ကား၊ ဒါဝိဒ် ၏ အမြစ်

ဖြစ် ၏။ အနွယ် လည်း ဖြစ်၏။ ထွန်းတောက် သောမိုဃ်းသောက်
ကြယ် လည်းဖြစ်၏။ 17 ဝိညာဉ် တော်နှင့်

မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီး က လာ
 ခဲ့ပါဟု ဆို
 ကြ၏။ ကြား သောသူ ကလည်း ၊ လာ
 ခဲ့ပါ ဟုဆို
 ပါစေ ၊ ရေငတ် သောသူ သည် လာ
 ပါစေ။ အလိုရှိ
 သော သူ
 သည် အဘိုး
 ကိုမပေးဘဲ အသက် ရေ ကို ယူ ပါစေ။¹⁸ ဤ စာစောင် ၏ အနာဂတ္တိ
 စကား ကို ကြား သော သူ အပေါင်း တို့အား ငါ သက်သေခံ
 သည်ကား၊ အကြင်သူ သည် ဤအရာတို့၌၍ ထပ် အသစ်သွင်း၏။
 ဤ
 စာစောင်
 ၌
 ရေး ထားသော ဘေးဒဏ် တို့ကို ထိုသူ
 အပေါ်သို့ ဘုရားသခင် သက်ရောက် စေတော်မူမည်။¹⁹ အကြင်သူ
 သည် ဤ
 စာစောင် ၏ အနာဂတ္တိ
 စကား အချို့ကို နှုတ်ပယ် ၏။ ဤ
 စာစောင် ၌
 ရေး ထား သော အသက် ပင် နှင့် ၎င်း၊ သန့်ရှင်း သောမြို့ တော်နှင့်
 ၊ ထိုသူ
 စပ်ဆိုင်သော အခွင့်ကိုဘုရားသခင် နှုတ်ပယ် တော်မူမည်။²⁰ ငါ
 သည် အလျင်အမြန် လာ မည်မှန် ပေ၏ဟု၊²¹ ဤအရာ များကို
 သက်သေခံ သောသူ
 မိန့် တော်မူ၏ အာမင်
 ၊ သခင် ယေရှု ကြွလာ တော်မူပါ။ ငါတို့သခင်
 ယေရှု ခရစ်၏ ကျေးဇူး တော်သည် သန့်ရှင်းသူ အပေါင်း
 တို့၌ ရှိစေသတည်း ။